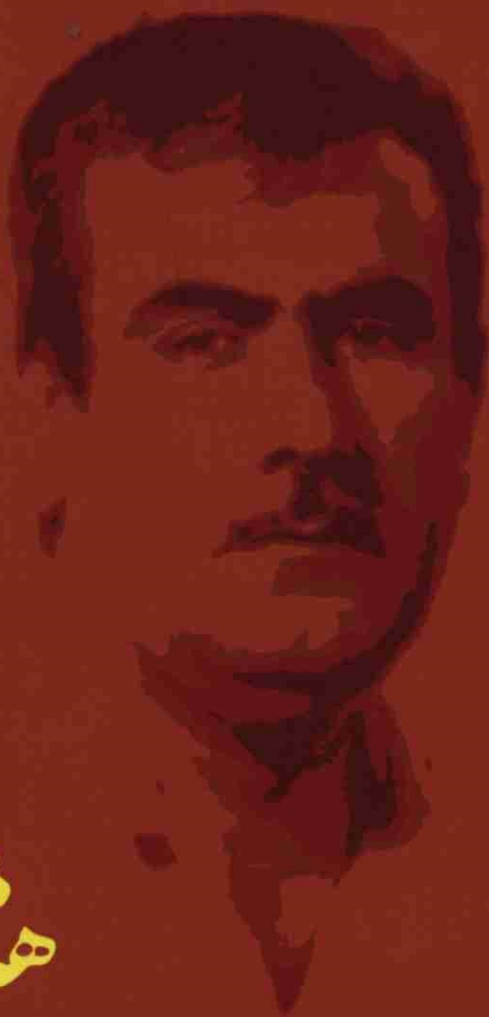

تصوير أبو عبد الرحمن الكردي

چشتی محیور

هزار

چشتی محیور

ہزار

بۆدابه زاندنى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتاپههاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

ناوهندی چاپ و بلاو کردنه وهی کتییی میهره گان

ناسنامه

ناوی کتیب: چیشتی مسجیور
نووسەر: مامۆستا ههژار
نوویسیار: ماجد مهردۆخ پۆحانی
پیتچنین: ناراز محهمەد سالح
پازاندنه وهی لاپه ره کان: ناری محهمەد سالح
هه له گری: ته فشین به هاری زه پ، ناری محهمەد سالح، شوانه ماجد
رووبه رگ: هه میدره زا زه پ
چاپی دووهم: ۲۰۰۷

نرخ:

له کوردستانی عیراق ۱۰ دۆلار
له کوردستانی ئێران ۷۵۰۰ تمه ن

ناو هر ټوك

دده بنگيكي وهك خټوم: حه مه ده ميني شيخولني اسلام
(هيمن) ۱۹
قهره نياغاي مامهش ۲۰
مه لا سديد محه مه ده، يه كه م ماموستاي به پاستيم ۲۰
يه كه م دلداريم ۲۱
كهريمه كويزي گوراني بيژ ۲۱
ستلاوه كه ي سالي ۱۳۱۵ (۱۹۳۶) ي سابلاغ ۲۲
ماموستا مه لا حوسيني مه جدي ۲۳
مه لا حه مه ده ميني حاجي مه لاي نورجاني ۲۳
داستاني دار دزين ۲۴
ويقي چوارگوشه ي ناوبه تال ۲۶
غيب كردني قاله ۲۶
به ستنې سديد عدولا شيت ۲۷
توبه ييك بؤ مه ميشه ي زيانم ۲۷
كوچي يه كجاري بابم ۲۸
پنډاچوونه وه و سرنجيكې تري ده وړاني منداليم ۲۸
«خه م خؤا كاكان له جتي بابمانه» ۳۰
شانم وه به ركاردا و دهم له كاسبي شيرين بوو ۳۱
حه ولي ژن هيتان و خواستني «سه يذاده نايشتي» ۳۲
بار كردن له تهره غه و هاتنه بؤكان ۳۳
چه ند كه سيك كه ناسيومن و له بيرم ناچنه وه ۳۳
سديد په شيدې خانه قا ۳۳
حاجي مه لا په حمانې شهره كنده ي ۳۴
ماموستاي فه وزي ۳۵
له و دنياي زؤردار و بين زوره دا چؤن خؤوم پاراست ۳۵
كاسبي له بؤكان ۳۶
خواستني «مه عسوم» كچي «كا حه مه دي توبار» ۳۶
له ته وريژ ۳۷
دينداري ۳۹
من و شيعر ۴۰
توسان و ويران ۴۴
كوردايه تي ۴۶

دده سپيک ۱
پيشه كي ۱
زمانې نه م كتيبه ۱
هه شتيك له مشتنيك ۱
بؤچي «چيشتي مجبور» ۲
حالي شاعير ۲
با شيعرم ديارينيك بين بؤ گلي كورد ۳
دؤستي راست و بين منه ت كتيبه و به س ۴
نرخي ته جره به له زياندا ۴
نه هينده تال به تفتك كن! نه هينده شيرين قووت ۵
دهن! ۵
كوپي خؤت به و باوه ريت به خؤت بين! ۵
نه چرووك به! نه دست بلاو ۶
نه گهر مريشكي لاساي قاز مه كه وه! ۶
هاوسه ر دلسؤز بين شهرته ۷
شهر مه فروشه و خويپش مه به! ۸
پووخؤش به و زووه له چؤ! ۸
دؤستي چاك پوولي ناو گيرفاني خؤته ۹
سهره تا ۱۰
هاتنه دنيا م و كورته يه ك له مه ي باوك و دايكه مه وه ۱۰
تالاني شكاکان ۱۲
مردني دايكم ۱۳
له قوتابخانه ۱۳
شولي سهركؤش و په تي فه لاقه ... ۱۴
رپه پيني مه لا خه ليل ۱۴
سهرداني مديري مه عارف، ميرزا محه مه دي قازي ۱۵
(قازي محه مه ده) ۱۵
هاوينان له لادي ۱۶
ناوفه قن ۱۶
به لاي گيانم: عه بدوره حمانې سؤقي مينه (زه بيحي) ۱۷
كلو سهرناني په هله وي و حيكايه تيكي خؤش ۱۷
خانه قاي شيخي بورهان ۱۸

١٢٦	یارمەتی یەرمیای جوولە کە و وردەوالە فرۆشی	٤٩	چۆن فێرە قوماڕ بووم؟
١٢٨	زیرەکی جوولە کە سب و کاردا	٥٠	خەتمێکی قورعان بە بەرتیل!
١٢٩	عەزیزی نانه وا و ئیمامی شووخوشکی	٥١	کۆمەڵی «ژ-ک»
١٣٠	برایم نادری	٥٥	ئاوێک بۆ دواوە
١٣٠	چەند شتی سەرنج پاکێش لە ماوەی دووکانداریدا	٥٧	مە ئموورییەت لە «ژ-ک» دا
١٣٢	مرگێتی پەفێق چالاک!	٦١	قازی محەممەد
١٣٣	تووشی سیل بوون و چوون بۆ «بەحنەس»	٦٢	باسی عەلیاغا و پیاوێ کە ی (بابە کری سەلیم ئاغا)
١٣٧	لە ئاسایشگای «بەحنەس»، لە چپای لوبنان	٦٤	حیزی دیموکراتی کوردستان
١٤٣	بەحێمان دیلی!	٦٦	بارزانی
١٤٤	تەفریحمان	٦٦	شەڕی کۆمەڵە و دەولەت
١٤٧	چەند قسەی خوش	٧٠	پادیق
١٥١	دەرچوون لە بیمارستان	٧٢	وتووێژ لە گەڵ دەولەت
١٥٢	جینگای مەردان قوون تەندووڕە!	٧٣	گیران لە سەقزدا
١٥٣	دێسان وەیلان بە شوێن کاردا	٧٧	چۆن هەلاتم
١٥٤	دێسانە کە تۆکەری و شاگردی	٧٧	چەند کورته باسیک
١٥٤	چیرۆکی وەستا برایمی وێنەر	٧٨	بەرە و کوردستانی بەرەدەستی عێراق
	یەک گرتنەوێ سێ تەنگدار (هەژار، زەببەحی،	٨٥	موفتی تووتنجی
١٥٩	قزڵجی)	٨٦	میرزا پەحمانی بانەیی
١٦٠	هەلاتن بۆ کەرکوک	٨٦	لە مالی میرزا
	دەرکردنی گوشاری «پزگاری» دەگەڵ ئیبرایم	٨٩	لای شیخ لە تیف
١٦١	ئەحمەد	٩١	لە «بی بی جان»
١٦٢	گەرانی وە بۆ بەغدا	٩٢	لە «سیتەک»
١٦٢	دێسان بۆ کەرکوک	٩٦	چەند ئاشنای ئەو سەرەدەمە
١٦٣	کار و گۆزەران لە کەرکوک	٩٩	پەفێق چالاک، مەحمود ئەحمەد، قانێع
١٦٥	دێسان باسی شیخ قانێع	٩٩	یادیکی پیرەمێرد و فایق بێکەس
١٦٦	فستیوالی لاوان لە بوخاریست	١٠١	بەرە و بەغدا
١٦٩	چەند نمونە لە خۆ و ئاکاری براشیو عیبەکان	١٠٢	بەدووی کارێکدا
١٧١	شاری بوخاریست و ژیانی ئەودەمەیی	١٠٥	مەرقدەیی غەوس و مام حوسێنی کە پەناچی
١٧٦	دامەزرانی کۆنگرە	١٠٧	نەقیبی غەوس
	هاواریک بۆ کورد و کوردستان بە شیعەر	١٠٨	حوسێن حوزنی موکریانی
١٧٨	پەخشان	١١٢	گارسۆنی پستوورانی خەبیام
١٨١	خواحافیزی لە پۆمانیا	١١٦	حەمبالی بەر ئوتیلان
١٨٢	شوقێرێکی شوڤار	١١٦	تۆکەری سەید برایمی نەقیب
١٨٤	خەبەرێکی خوشک و خێزانم	١٢٠	تۆکەری عەبوود شالچی وەکیل
١٨٥	بە سووتان چوونی کتێبەکانم	١٢١	سەرەمەلەیی لە کووت و...
١٨٦	دوکانداری لە گەڵ جەلال بێتووشی	١٢٥	هاو مالی مەحمود ئەحمەد لە بەغدا
١٨٦	کار لە مەیخانەی «جندیان»	١٢٦	کتێب فرۆشی

٢٣٩	له سه رکه شتی «لیدی»	١٨٧	جاریکی تر له که رکوک
٢٤١	بونی دیمه شق و به غدا!	١٨٩	له که رکوک بېش و له به غدا بېکار!
٢٤٢	تانه ی قه دری جان	١٩٠	ستودیو سه باج
٢٤٣	له قامیشلی	١٩١	غهنی بلووری [بلووریان]
له یک گرتنی میسر و سووریا: ده قورچه قینی هوالی	١٩٤	مزگینیم ده یه! مار و مندارت لؤهاتینه	
٢٤٤	خالد	١٩٥	دیداری ژن و منداډ پاش تق سال
٢٤٥	بینه چوار سه د و چل و چوار لیره!	١٩٥	مالی خات شه و که ت
٢٤٦	حوکمی ناسر ده گال کوردی سووریا	١٩٦	«پیاو فاعله و ژن به ننايه»
به شتی کوردی له رادیو قاهره و رادیو کوردی	١٩٧	سیله کم لئی هه لدمه وه	
٢٤٧	کرماشان	١٩٨	چیرۆکیکی زه بیحی و قزلجی
٢٤٨	هوالی فستیوال	١٩٩	گیرانی وه سستا برایم
٢٤٩	له عیراق کووده تا کراوه!	٢٠٠	به ره و سووریا
٢٥٠	به ره و به غدا	٢٠٢	له په نای ماله حاجو
٢٥٢	که تنی مه لا علی کولته پهی	٢٠٤	حاجو ناغا و بنه ماله ی
٢٥٢	دیداری زه عیم قاسم	چه ند که سیک و چه ند قسه ی خوش له دیوه خانی	
٢٥٢	دیسان سی تهننگدار	٢٠٦	حه سه ناغای حاجو
٢٥٢	مامؤستا گوران	٢٠٩	جگه رخوین
٢٥٣	هاتنه وه ی بارزانی	٢١٠	چۆن فیره کرمانجی بووم
٢٥٤	شهریکی عه ره ب و کورد له عیراقدا	٢١٠	وه رگیزانی مه موزینی خانی به موکوریانی
٢٥٥	«کوردستان» یان «قلیاسان»!	٢١١	سه بیرۆکی چی ژوانی مه موزینان
٢٥٥	هاربوونی شیوعیان و له خشته بردنی قاسم	٢١٢	ده گال زه بیحی له شام
٢٥٦	نامه ی دوکتور موسه دیق بۆ قاسم	٢١٣	شیخ عابید
٢٥٦	چه ند نمونه له ئاکاری شیوعیان	٢١٤	لاقه نه ولیای «نه یوبی نه کراد»
٢٥٨	دواین نه زمونی گوران	٢١٥	جه مال حه یده ری و کتیه که ی
ئاوردانه وه بیگ له شیوعیه کانی زه مانی	٢١٦	زیاره تی خالد به کدش	
٢٥٨	پادشایی	٢١٨	چۆن ببومه سووریایی؟
٢٦٠	تاکتیکی علمی و نیجتماعی موه سسه ع!	٢٢٣	کرینی چاپخانه بۆ حیزبی پارتی
٢٦١	رادیوی کوردی به غدا	٢٢٤	چه ند قسه ی خوش
٢٦٢	له پئی قاهره وه بۆ مؤسکو	٢٢٦	فستیوال لاوان له مؤسکو
٢٦٢	په وای کوردان له نه زهر و شیخ عومه ر وه جدی	له شتوتگارت؛ شه ویکي خانی خانان. باقیشی توژی	
٢٦٣	شیعر و تار له سه ر رادیو قاهره	٢٢٨	بانان
٢٦٤	به ره و مؤسکو	٢٣١	له برلینی شهرقی
٢٦٥	توزیک خه یالاتی پابردو	٢٣٤	بۆن بگره هاتم!
٢٦٦	له ئاسایشگای گیترسن	٢٣٥	پیاوه تی سه فیری میسر
٢٦٩	به کورتی حال و بالی خه لک	٢٣٦	له سه فاره تی سووریا. «چاکه گوم نابئ»
٢٧١	چه ند کوردی نه وی	٢٣٧	دیداری سه فیری عیراق
٢٧٥	خه بهر و باسینکی عیراق	٢٣٧	تا جواب له شام بیه وه

۲۷۷	له مۆسكۆ	۳۳۱	شيعرى كاوهى مەزىن
۲۷۸	پوويل باران	۳۳۲	كۆپۈنەۋەي كۈنگرەي حېزب
۲۷۹	نازم حېكمەت	۳۳۴	چەند وردە باسېك
۲۸۰	سى رۆز لە لىنىنگراد	۳۳۵	قەرمەي خۆم بە پېئۇيەك نادەم!
۲۸۴	تەزى زىيان	۳۳۶	چەند قەسەي خۇش
۲۸۹	سەفەر بۆك تاشكەند	۳۳۸	بىئىسىمى شۇرش
۲۹۰	سەمەرقەند	۳۳۹	قوشىلانى پېڭاي «سرىشمە»
۲۹۱	بوخارا	۳۳۹	نەقلى كۆزۈنى سمايلاغاي سىمكۆ
۲۹۴	بانگېشتىنى پەسىمى بۆك باقۇ	۳۴۱	وەخۇ كەتتى بەغسى و كارقايمى پېشمەرگە
۲۹۴	مستەفا سەلماسى	۳۴۱	چەند پالەۋانى نەناسراو
۲۹۵	لە فېرگەي باقۇدا	۳۴۳	لانكى نىيازە، تەنگى دەۋى!
۲۹۵	جەمەدى مەۋلۇدە چىچ	۳۴۶	لە ئاۋەشكە وتانى چىپاي براندۇست
۳۰۳	لە كۆپى شاعىران و نووسەرانى ئازەربايجان	۳۴۷	مام غەلى غەجەم
۳۰۵	چەند شاعىر و نووسەرىك كە لە باقۇ دىتمەن	۳۵۰	چەند بىرەۋەرى ئەۋچيا و چۆلە
۳۰۵	مەشھۇقە ئاڭاي لەمەحمۇدى بىئەۋاد نەبۈۋە!	۳۵۱	بەرە و بارزان كە شەپى تىدا توند بوو
۳۰۶	پەھىم قازى	۳۵۲	چەند پۆز لە گۈندى پېزان
۳۰۷	دەۋەت بۆكۈنەۋەي دەۋلەتى ئازەربايجان	۳۵۴	بەشەۋە مېشۈۋە و بە پۆز تەيارە!
۳۰۹	نەقلى ئەسەد خۇشەۋى لە پادىمەنىش و ژەنكەي	۳۵۴	ھەشتا ھەزار سەرباز و جاش بەرىبۈۋە ئەۋناۋە
۳۱۰	نرخى ۋەخت لە مۆسكۇدا	۳۵۶	ھەژار تۆلەن سارتى!
۳۱۱	سەيىر سەياحەتى مۆسكۆ	۳۵۷	كۆيىن لە مەرگىش نەترسى؟
۳۱۱	گەرپانەۋە پاش يازدە مانگ و نىو	۳۵۸	لەۋ پۆزانەدا كەيىف كەيىف مەن بوو!
۳۱۳	چاپى مەم و زىن	۳۵۹	بە ھومىدى خۇدا ئەمجارەش سەردەكەۋىن
۳۱۴	كار لە ئىدارەي مەبەنى عام	۳۶۰	فەرمانى كورد قەران لە كەركۈك و سولەيمانى
۳۱۴	بەھائىگەرى و عىلمى ئەرواح	۳۶۲	ۋەك سەلاھەددىن لەگەل دوزماندا
۳۱۵	رۆژنامەي كوردستان	۳۶۳	لەگەل ئاغاۋاتى لاي دەۋك
۳۱۶	فەندەل - فېلانى قاسم	۳۶۴	ۋەفای مەلا مستەفا
۳۱۸	شەپ ھەلگرسا	۳۶۴	باربوو بۆك شۇرش
۳۲۰	بۆختانى دەۋلەت بۆك مەن و چەند كەسىكىتر	۳۶۵	نەيىرى كورد بوو قامى نەۋ...!
۳۲۰	سىياسەت نايى دايك و بابى ھەبى!	۳۶۷	دەرمم، بە قورىيانى كوردستان بىم!
۳۲۱	چەند نوكتەيەك لە مامۇستا تەۋفىق وردى	۳۶۸	سەفەرىك بۆلالەش
۳۲۲	بەشەر موشىر	۳۷۱	شەكالا خۇپاۋىژە!
۳۲۲	كوۋدەتاي بەغسى، ھەلىك كە باش ھەلگەۋتېو	۳۷۱	چۇناۋچۇنى ئايىنى يەزىدىان
۳۲۴	با تۆزىك بەرەدۋا بگەپتەۋە	۳۷۶	لە ئاۋرۇزىيان
۳۲۶	لە كانى ماران و داخۋازى مام جەلال	۳۷۷	گەرپانەۋە بۆ بارزان، خۇايە ھەر ئەمجار بۇيم!
۳۲۷	ئەحمەد تەۋفىق	۳۸۰	پازدە شەۋ و پۆز بەپتۈە تا بىكەي بارزانى
۳۲۸	كۆپۈنەۋەي كۆيە	۳۸۲	شەپى دۆلى زوراران و چەمى چامە
۳۲۹	تەشەللەي مامۇستايانى پارىتى	۳۸۳	قانۇنى تايىبەتى بارزان بۆك ۋ ئىخۋاز

۴۲۵	کاک عەبدولخالق	۲۸۳	شیخ بابۆ، پەپولەییکی بەهەشت
۴۲۶	قەسری «شایق» لە کیزی «گردیم»!	۲۸۴	حەمەدەمینی پزەدەری
۴۲۸	باسی ھەلاتووەکان بۆ تاران و ھەمەدان	۲۸۵	چەند قەسەى خوشتر
	رۆژنامەى «خەبات» و مەجەللەى «ئەخبارى	۲۸۷	لەسەر ئو حالە، ئەم حاتەمەم کەیف نایگرئ!
۴۲۹	کوردستان»	۲۸۸	دیمەنى دلتە زینى ژن و مندالى بارزانیان
۴۳۰	کارەساتى ۱/۱/۱۹۶۶	۲۹۰	شەخسێكى تووڕە و گێوژێكى گەشتوو!
۴۳۲	خەنجەرەكەت شیعەرى ھەرەچاكتە!	۲۹۰	لە ولاتی خوشناوەتى
۴۳۲	«تووی وشكە و توشەى سولتانه»!	۲۹۱	چەند قەسەى خوشى مام نوور
۴۳۳	شەپرى ھەندرین و باریكە پێسى دەولەت	۲۹۲	ھەباساڭای مامەنداڭا
	ھاتنى سەرەك جەھوور بۆ چاوپێكەوتنى ھەلا	۲۹۵	لە دۆلە پەقە
۴۳۳	مستەفا	۲۹۶	وتووژێ پانیە و بریاری ئاگرەبەس
۴۳۴	خەتەریكى گەورە	۲۹۷	كۆبوونەوہى «گرىلاڭ» و «بەردەسپیان»
۴۳۵	باسێك لە خۆم و مندالەكانم	۲۹۸	كێشە دەگەل ھەلا مستەفا
۴۳۶	چاپەمەنى شۆرش و ھاوکارانم	۲۹۹	قەرارمان وانەبوو «لە سەر زۆیلە چەرم» بێ؟
۴۳۷	یادی چەند كەسىكى ئەو سەردەمە		ماوەیێك لە قەلادزە و چەند قەسەى خوشى ئەو
	داواى ئێران لە بارزانی و كەوتنە خەتەرى ئێمە	۳۹۹	سەردەمە
۴۳۸	ئێرانیهكان	۴۰۱	مەرەخەسپێك پاش چوارەدە مانگ
۴۴۰	سولەیمان موعینی (فایق) و ھەوالانى	۴۰۲	مەمەدى مەولود (مەم)
۴۴۴	مونتە قیعی قازى	۴۰۳	یارى تەنگانە و ھەوالانى كاتى خوشى
۴۴۵	مۆجزاتى پێوانى پېشاو و ماستى گەرم!	۴۰۴	بۆ ناو شۆرش
۴۴۶	كارى من بەگەز و بستە!	۴۰۴	ھەلالنى مامۆستایانى حیزب بۆ ئێران
۴۴۷	كارى چاپەمەنى لە لیۆژە	۴۰۶	سێ پۆژكار لە دەفتەرى بارزانی
۴۴۸	بەزمى خوشمان لە «سوورەبان»	۴۰۸	پاش ماوەیێك بە دڵساردى گەپانەوہ بۆ بەغدا
۴۵۰	سەفەریك بەرەو «زینیوئ»	۴۰۸	بۆ مەبەست سەر بنەوینە جارئ!
۴۵۰	چەند قەسەى خوش	۴۰۹	دەست پێکردنەوہى شۆرش و حالى من
۴۵۱	تەرجەمەى شەرەفنامە	۴۱۰	لە بەغداوہ تاگە پێشمەوہ ناو شۆرش
۴۵۱	سەفەرى «ماوہت» بۆ بیینی بارزانی	۴۱۰	ئەجەل لە کوێم دەبیینیئەوہ؟
۴۵۲	دەربارەى شیخ و دەرویشى «شەدەل» وە	۴۱۳	شەپرى دەشتى ھەولێر و چیرۆكى برايم ئەفەندى
۴۵۴	پێكەنینى تال	۴۱۵	پەيامى حاجى مەمەدى لۆلان بۆ بارزانی
۴۵۴	شەپرى ۱۹۶۷ى عەرەب و ئیسرائیل	۴۱۸	سەگى كۆپى سەگ، لە سەگ نەجیبترە!
۴۵۵	کارەساتیكى دلتە زین		لە جىباى ھەلگورد، چاوپێكەوتنەوہى سەلكە
۴۵۶	دیدارى مام ھێمن، پاش بیستوسى سالت	۴۱۹	پێواسان؛ پاش بیستوچەند سالت
	ديسان ھاتنەوہى بەعسییان و ديسان گرمەى تەیارە		مەشقى پەپینەوہ لە پردى سیرات و چەند
۴۵۶	و قەرمەى شێستى و زەمەى توپ و نالەى بومبا	۴۲۰	نوكتەى تر
	جىوازىيى گرىنگ نىوان كوردى خویندەوار و	۴۲۱	بەرەو «زینیوئ» و بە ناوچەدا
۴۵۷	نەخویندەوارى عىراق	۴۲۲	کار لە رۆژنامەى «خەبات»
۴۵۷	گواستەوہى چاپخانە بۆ «بێخۆلان»	۴۲۴	پادىقى شۆرش

٤٥٩	چاپی دیوانه کم و چوارینه کانی خه بیام	٤٩٧	شهرتی وه فا
٤٦٠	له هیمن بگنیمه وه	٤٩٨	کوی پەش
٤٦٠	یادیکی «عه بدولخالق» و «فرانسوا حریری»	٥٠٢	له عه زیمیهی کرهج، به ناو په ناهنده
٤٦١	چاره نووسی نه حمه دتوفیق و مه لاسه بدیده شید	٥٠٢	له تاران به دووی کاریکدا
٤٦٣	برپاری خودموختاری	٥٠٣	ته رجه مهی «قانون» و چهند کتییی تر
٤٦٤	سه روکایه تی یه کیه تی نه دیبانی کورد له به غدا		شهری دیوانی جزیری و میژوی نه رده لان بق پادیق
٤٦٥	ههشت ژماره مه جله لهی «نووسه ری کورد»	٥٠٥	کوردی
	مه یعوون جوان بوو، ئاوله شی لیهاات (باسیکی سالج یوسفی)	٥٠٧	شا هه لات
٤٦٦		٥٠٨	حه ز ده کین به رنامه ی مه زه بی بنووسی!
٤٦٨	کۆپی زانیاری کورد		ئیداره ی سرووش و چهند لای کوردی ریش
٤٦٩	چاپی شهره فنامه	٥٠٨	ته نک!
٤٧٠	کۆنگره ی رۆژه لاتناسانی دنیا له فه پانسه	٥٠٨	چاپی دیوانی مه لای جزیری
٤٧٠	دیتنی سادقی برام پاش بیستو حهوت سال	٥٠٩	ماجد پۆحانی و بنه ماله ی
٤٧٢	حهوت پۆژ کۆنگره و چهند پیاوی گه وره	٥٠٩	کاک نه حمه دی موفقی زاده
٤٧٤	فه ردینالد میش	٥٠٩	هادی مورادی
٤٧٤	گه شتیکی شاری پاریس		له چاپدانه وهی «هه ژار بق کوردستان» و
٤٧٧	گه پانه وه بق به غدا	٥١٠	«شهره فنامه»
٤٧٨	هه رای شیعری «هه له ق - مه له ق»	٥١٠	ده رباره ی دوکتوران وه
٤٧٩	هاوینان له حاجی ئۆمه ران	٥١١	سن خوشه ویستم له عراق
٤٨٠	دووجار کیشه له سه ر شافیعی	٥١١	سن دۆستم له ئیران
٤٨١	برپاری دانانی فه ره نه گیتی کوردی به کوردی	٥١١	پیداچونه وییتی ژاننامه کم
٤٨١	دینار باران!	٥١٢	مه لا حوسینی ماریوونسی
٤٨٢	ئیره یی بردنی - به ناو - زانایان	٥١٢	وه فاتی بارزانی
٤٨٣	داوهت له لایه ن ئاکادیمی علومی شه رده وییه وه	٥١٣	سه ره لانی کوردی ئیران
٤٨٤	دیداری ژۆرژیک له دۆستان و زانایان	٥١٤	گفتوگۆ له نیوان ده ولت و حیزبه کانی
٤٨٦	هیچم بق نه ماوه، دوو جنتیویش نه دم چبکه م؟!	٥١٤	هیرشی ده ولت بق سه رشاره کورده کان
٤٨٧	داوای غه فووروف بق مانه وم له مۆسکو	٥١٤	پیلانی هه سه نی سه ری گرت!
٤٨٨	چهند بیره وه ری نه وولاته		حیکایه تی مه لای ماوه رانی و سو فییه کی شیخ
٤٩٠	گه پانه وه بق به غدا به نه سه ته مبولدا	٥١٤	په شیدی لۆلان
٤٩٠	هاتنه وه ی هه لاتوان و لیبووردنی بارزانی	٥١٥	مه رگی هیمن
٤٩١	به عسی دیسان که وتنه گه نده ل - فیلان		هه والی قزنجی و زه بیحی، دوه وال له سن
٤٩٢	له ١٩٧٤ دا شه رقه ومایه وه	٥١٥	تفه نگداره که
٤٩٢	باسیکی خۆم	٥١٧	من و که ره ج
٤٩٤	دیسان چوینه وه سه ر سیفر	٥١٨	لیسته ییکی هه موو نووسراوه کان
٤٩٥	چۆناوچۆن هاتمه وه بق ئیران	٥١٩	نه نستیتۆی کورد له پاریس
٤٩٦	چوونی شا بق جه زایر و په یامی نه سیری بق ئیمه	٥٢٠	کۆبوونه وه ی لاگرانی نه نستیتۆ له پاریس
٤٩٧	تالترین پۆژی ژبان	٥٢١	کۆتایی

دەستىك

چىشتى مىجىر - بەكورتى - بەسەرھاتى نووسەرلىككە، بە قەلەمى خۇي، كە رۇزئاويان «ئوتۇبىيوگرافى»^۱ پىن دەلىن. لە لاي ئىمە - تا ئىم دوايىانە - كارى وا زۇر باو نەبوو و زياتر، دىتران، بەتايىبەت مىژوونووسان لە مەر ژيان و بەسەرھاتى كەسانى ترەو نووسىوانە. خۇ ئەگەر شى تاك و تەرا چەند كەستىك بىرەوهرى ژيانى خۇيانىيان نووسىيىت، يان ھەر رۇوناكى نەدىو و ھىچ كەسى پى نەزانىو، يان ئەگەر شى بوويىتە كىتب و لەچاپ درابى، نەيتوانىو لەناو خەلكدا جىي خۇي بە جۇرى بكا تەو. ئەگەر وا، لەبەر چى چىشتى مىجىر ئاوا بۇتە ھاودەمى زۇرىك لە خەلك و ھەر كەسى جارىك خويىندىو، واى بە دلەو دەنىشى و ئۇگرى دەبى، زووبەزوو تاسەى دەكا و لەسەررا پىيدا دەچىتەو؟ بۇ وەرەمى ئىم پىرسارە، چەند ھۇكارىك لە بەرچاۋە:

۱. كات، نىوھى دووھەمى چەرخى بىستەمى زابىنى و پاش دووھەم شەرى جىھانگىرە. ھىزە سەر كەوتوۋەكان، يەكيان بە ناۋى ئازادى مۇۋ و بىروپروا، شىشاۋەتە زىد و نىشتىمانى گەلە ژىردەست و چەساۋەكانەو و يەكى تر لە ژىر درۇشمى دىكتاتورى كرىكار و جووتياراندا، مىشك و كەسايەتى خەلكى دامامى زۇبىل كىردوۋە گىيان و ژيانىنى وەبەر داۋە.

۲. شۇين و ھۇ سەرەكى رۇوداۋان، كوردستانە؛ بەو مىژوۋە ھەست بزوئىنەو، لەم رۇزگارە پر لە ھەرا و ھوربايەدا.

۳. نووسەرى كىتب، ھەستىار و وئەۋان و وەرگىرى گەرە و بەناۋانگى كورد، مامۇستا ھەزارە كە ھەموو ژيانى بۇ گەل و نىشتىمانى بەخت كىردوۋە و ماۋەينىكى زۇر لە عومرى خۇي، پىشمەرگە بوو و بە شىعر و پەخشان خەباتى كىردوۋە و ھىچ زۇردار و گزىكارىكىشى ھەلنەباردوۋە. بەم بۇنەو چقىلى چاۋى ملھوران و گەلخۇران بوو و لە ولاتىكەۋە بۇ ولاتىكى تر ھەلاتوۋە. بە قاچاغ ژىاۋە و قەت خۇي بەدەستەۋە نەداۋە.

۴. ھىزى بىر و ۋەبىر ھىتانەۋى نووسەر، گالەى پى دەكا. لەو ھەموو ناۋى كەسانى ناسراو و نەشناس و شۇينى دوور و نىزىك و رۇوداۋى ورد و درشت و وردەكارىيانەى كە يەك لە دوۋى يەك پىزى كراون، سەرى ھەموو خويىنەرىك سوور دەمىنى.

۱. Autobiography ؛ بە كوردى «ژىنامەى خۇنوس» پر بە پىستىتەتى.

۵. لە باری وێژەیی شەوێ زمانی ئەم کتیبە زمانیکی زۆر ڕەوان و ئاسان و ساکارە کە بۆ ڕۆژنامەوانان و ھەوالگرانی کورد زمان، شیاوێ سەر مەشق بێ.

ئەمانە ھەموو راستن و ھەر کام بە بەشی خۆیان بایەخی کتیبە کەیان زیاتر کردووە؛ بەلام بە برۆای من ھۆی سەرەکی سەرکەوتووێ و ھێژایی ئەم نووسراوەیە، راست و بێ پیچ و پیا بوونیەتی. نووسەر پێش ھەموو کەسیک خۆی دەداتە بەر تیری تەوس و توانج و تانەو. ئەوی بەسەریدا ھاتووێ یان کردووێ - ئەگەرچی زۆر ناھەز و ناشیرینیش بوو پێت - خۆی لێ نەبۆاردووێ و بە راشکاوی نووسیویە. خۆنەری چێشتی مەجبور ھێشتا پەنجای لاپەرەیی لێ نەخویندۆتەو، وای بە دل برۆا بە نووک و بەدی دەکا و خۆی دەداتە دەستی قەلەمە کەو، بێ ئەوێ بە خۆی بزانی، جار - جار لە گەلی قا - قاپی دەکەنێ و جاروبارەش بەدوویدا تک - تک فرمیسک دادەوێرێ.

بەم بۆنەو، بە بۆچوونی من چێشتی مەجبور گەوھەریکی نایابە لە گەنجینەیی زمان و فەرھەنگی کوردیدا.

ڕۆژیک مامۆستا ھەژار چوار دەفتەری گەورەیی دووسەد بەرگی بۆ ھێنام و فەرمووی: ئەوا بەسەر ھاتە کەم؛ بالای تۆ بێ و تۆ یە کەم کەس بێ دێخوینیەو.

سێ دەفتەریان - پەپەر و پشت و ڕوو - نووسرا بوون و چوارەم، چوار یەکیکی و باقی سێی بوو. بە ئارەزوو چۆکم لە پێشی دادا و بێ و چان و بێ پشوو دان کەوتەمە خویندەوێ و - وەک عادەتەم - قەلەم و کاغەزێکم لە پەناو، ئەگەر تێبێنییەکم کەوتە بەرچا، بێنوسم. برۆا بکەن شەو و ڕۆژم نەدەزانی و تا تەواوم نەکرد لێی نەبوومەو. ئەمجار دەفتەرەکانم ھەلگرت و چوومە خزمەتی مامۆستا.

- قوربان ئەوا ھەمووم خویندەو.

- وای بە پەلە؟!

- بەلێ؛ چەند خالیکیشم ھەیە.

- خالی چی؟ دە بێژە بزنام!

یەک بە یەکم لە ڕووی ژمارەیی لاپەرە و دێر دەدۆزینەو و دەمگوتن. جیا لە ھەلەیی بە دەم نووسینەو، زۆربەیی زۆریان پێشنیاری ناو نەبردن و باس نەکردنی کەسانیک بوو کە خراپە یەکی وایان کردوو، ئێمە مانان بۆمان دەست بدا، دوور نییە بیکەین؛ ئێستا کەیی خودا بەردارە وایان لە ھەموو کوردستاندا بزێ، نەک بەتەنیا ھەر بۆ خۆیان، بگرە بنەمالە کەشیان ھەتا ھەتایە پێی شەرمەزار بن؟ من دلنایم تا کورد مابن، ئەم کتیبە - جار لە دووی جار - لە چاپ دەدرێتەو و ھەر کەسیک کەچە سیوادیکی ھەبێ دێخوینیەو.

- بابە من چە داوێ لە ھەموو کوردستان و ئەم ھەتا ھەتایە تۆ ئێزێ؟ قسەیی دلێ خۆم ھەلرشتوو؛ گال و گەنمیشی تێ کەوتوو. چاوی لە خۆت مەروانە [بە پێکەنینیکەو] کەس تاقەتی خویندەوێ ئەم... ھەیی منی نییە.

بە كورتى چەند بابەتتىك لە ھەوئەلەو نەبى، ئەوئىش بە نابەدلى، باقى ھەر ئاورى لى نەدايەو و بە ھىچى حىساب نەكردن. تەنانت لە سەر باسكىيان لىشم توورە بوو و بەگژىشما چوو!

سالىك و چەند مانگ پاش كۆچى دوايى مامۇستا، دۆستى خۆشەويستم كاك خانى شەرەفكەندى (ھەزار) - كە ئەو دەم لە ئەنستىتۆى كورد لە پارىس بوو - داواى دەسنووسەكەى چىشتى مجبورى لىكردم و گوئى لى پراوم كارى لەسەر بكەم و لە چاپى بدەم. پىم دا و راستوپاكى حىكايەتى خۆشم بۆ گىرپەو.

ماوەيەك رابرد؛ خەبەر مەبوو كاك خانى بەردەوام خەرىكى تاپ و تەرتىبى كارەكەيە؛ تا لە چاپ دەرھات و بەرگىكى بۆ ناردم. كە خوێندمەو، تى گەيشتم چەند بە ئەمانەتەو كارى كردوو و چەندى پتو مەندوو بوو.

كتىب نەگەيشتبوو بەرەو، تەواو بوو. ئەمجار دەستەيەك كتیب دز وەخۆ كەوتن؛ نە جارێك و دوان، دەیان جار بە خراپترین شەكل و شتوواز پەيتا-پەيتا لە چاپیان دا و پزاندیانە بازارەو. ^۲ ھەر كەسەم چاوپى دەكەوت، لە سەر ئەم حالە بەسەر ئەو كتیبە ھاتوو، گلە و گازندەى لىم دەكرد. سەیری خۆش لەو دەايە كەس لە دز ناپرسى و كارى بەسەريەو نەيە؛ چ دەكا با بىكا. بەلام ئەگەر وىستت بە رەسمى چاپى بكەى، ریت نەيە!

بەم بۆنەو ماوەيەك بوو بە ئارەزوو بووم بۆ ئەم كتیبە ھىژايە، ناوەرۆك و ناوانامە و پاشكۆيەك دانىم و ئەگەر دەست بدا، بە شتوێەك كە شياوێەتى لە چاپى دەم. لە سەر ئەو نیازە، دەستم دايە ئەم كارەو و دەورى سالىكە پتو خەرىكم. چاك يان خراپ، ئەوا لە بەر دەستانە؛ لىرەدا نايەوئ لەسەرى بپۆم. تەنيا لەمەر ناوانامەكەو چەند تىبىنى ھەيە كە شياوى باسە:

۱. وەك باو، بۆ ھەر ناوێك يەك جار ژمارەى لاپەرەيەك ھاتوو؛ ئەگەر چى ئەو ناو چەند جارێش لەو لاپەرەدا ھاتبێتەو.

۲. ناوەكان ھەروان كە مامۇستا نووسىوئى؛ جارێك «عەبدوللا» يە، جارێكى تر دەبێتە «عەولا» يان «عەبوود» يان...

۳. كەسى وامان ھەن بە دوو يان چەند ناو ناسراون. بۆ وێنە مامۇستا ھەزار بۆ خۆى، كە ھەلاتوو بۆ عىراق ناوى خۆى ناو «عەزىز قادر»؛ چۆنە سوورىە بوەتە «عەبدورەحمان ھەسەن»؛ جاروبار «مەلاپەرەحمان» و «مەلامحەممەد» و «حاجى» شىيان پى گوتوو. دوايىش ھەر لە عىراق بە ناوى «عەبدورەحمان محەممەد» ناسنامە و پاسى وەرگرتوو. لە گەپانەوشى بۆ ئىران، ديسان بوەتەو «عەبدورەحمان شەرەفكەندى». ھەموو ئەو ناوانە لە ژىر ناوى «ھەزار» دا كۆ كراونەتەو و ژمارەى لاپەرەكانيان بۆ داندراو.

۲. لەو كتیبەدزانە دوانيامم ناسيەو؛ بەلام ئەم جارە ناويان ناھەم. با خۆيان شەرم بكەن و چىر بەلاى ئەو كارە دزیو دا نەچن.

۴. برې له ناوه كان ټاوه ټناو يان نازناويان ده گه له؛ وهك: سهيد، حاجي، مهلا، شيخ، دوكتور، تيمسار و... كه برې جار وا به ناوه كه وه نووساون جيايي هه لئاگرن و نه گهر لیت قرتاندن، كار تيك ده چي. وهك: «سهيدر شهيدی خانه قا»، «حاجي قادري كوي»، «مهلا كهريم»، «شيخ عوبه يديلاي نه هري» و... منيش - وهك نويساريك - هه موو نهو كه سانه نانسما تا بزانم كام نازناو ده كرې له نيو كه واني دانيم و كامه ي ده بي پال به پالي ناوه كه وه بنووسم؛ نه مجار بو ريز كردنيان به ته رتيبي نهلف و بويك كه داده مينم. كه و ابوو هه موو نازناوه ثانيه كانم به بي جيا كردنه وه داناه و باقي، وهك: دوكتور و موهه نديس و ماموستا و... له نيو كه وانداه هيناومن. جا به و پتيه ده بينين «سهيد ته ها» له «س» دايه و «سهروان» خاكسار له «خ» دا.

۵. وهك ده زانين، له ئيران ناوي هه موو كه سيك دوو پاژه: ناوي خوې (بجووك) و ناوي بنه مالهي (خانه واده گي)؛ وهك: عه بدوره حمان شه ره فكه ندي. له عيراق و باقي ولاته عه ره به كان، ناوي خه لكي دوو يان سي پاژه: ناوي خوې و بابي و برې جار باپيري؛ وهك مه سعوود مه ممه د يان جوبران خه ليل جوبران. بهم بو نه وه ناوه ئيرانيه كان به هوې ناوي بنه مالهي وه ريز كراون؛ وهك: (دوكتور) سه ججادي (سهيد جه عفر)، كه له «س» دايه و نه واني تر به پني ناوي خودي كه سه كه وه يه؛ وهك: شوكور مسته فا، له «ش» دا. نه گهر يش كه سيك دوو يان چهند ناوي بووي، ناوي ناسراو ترم به رچاو بووه و ناوي كه متر ناسراو، له نيو كه وانداه؛ وهك: نه حمده ته وافي (سهيد عه بدوللا ئيسحاق). چهند ناويش هه ن كه به هه ر دوو لادا ناسراون؛ نه وانه م له دوو جي هيناون.

۶. گرفتې گه وره ي ناوانمهي نه م كتيبه، كي شه ي هاوناوه كانه. بو وپنه بيست «مسته فا» ناومان هه يه. برې ناوي باوي ئيسلاميش وهك: «مه ممه د» و «نه حمده» و «مه حمود» و... له چل و په نجاش تي به ريان كردووه. زور جاريش نه م ناوانه به ته نيا هاتوون. ده جا وهره و سه ر ده ركه كام ناو هي كامه كه سه!

نه گهر راست ده وي هه و هل جار كه لني برام ناوانمه بو نه م كتيبه خو ش كه م، هيچ به بيرمدا نه ده هات كاريكي نه وه نده دژوار و كات گر بيت. ئيستاش به ته واي لني دلنيا نيم. به و بو نه وه له هه موو خو پنه راني هيژا داوا ده كه م نه گهر هه له و ټالوزيه كيان به رچاو كه وت، ناگدارم كه ن كه بو چاپي داهاتوو لي ي بسرينه وه.

هه ر بو نه م ناوانمه براي خو شه ويستم كاك مسته فا شه ره فكه ندي (هه ژار) و به ريز كاك ناري مه ممه د صالح زوريان زه حمه ت كي شا و هوليان دا ياريدم بده ن؛ به دل سپاسيان ده كه م.

براتان: ماجد مه ردوخ پوځاني

سنة، جو زه رداني ۱۳۶۸ (۲۰۰۷)

چېشەنچىر

ژينامەى ئۆنۈسى ھەزار

پيشه‌كى

زۆر دەمىكە زۆر لەوانەى كە بوونە ناسياوم، ھەلىيانپىچاوم كە سەرگوروشتەى ژيانى خۆم بنووسمەو ە و بزائن چم بە سەر ھاتوو ە!

من وەك دەلّين: «چوئەكە خۆت چى و شۆرباوت چى؟!»، دەمزانى ژيانىكى زۆر قۆر و تورپەھاتم رابواردوو ە و پرووى مەجلىسى يارانى نىيە؛ ھەمىشە خۆم لى بواردوو ە. بەلام كەوتمە فكر كە بەلكو گىترانەو ەى ئەو رابردوو ە پر لە ھەوراز و لىژ و گەو ە و كەندال و قوولكە و جاروبارەش دەشتايىيە، ھىچ نەبى بۆ كۆرەكەم (خانى) -كە بە روالەت لە چوار كۆرپان ھەر ئەوم ماو ە و ئارەزوومە تەمەنى درىژ بى و دەشزانم ئەگەر زۆر بژى، دەكەوتە ناو گونگەل و تەشقەلەى دنياو ە- رەنگە بى بەھرە نەبى. لەو گەرم و سارد و خۆشى و ناخۆشيانەى بە سەر من ھاتوو ە، دەرسىك وەرگرى و تەجرەبەى بۆ پەيدا بى؛ يان ھىچ نەبى لە تەنگانەدا ناھومىد نەبى و لاى وا نەبى رىگەى رزگار بوون بە يەكجارى پىشى گىراو ە. لە خۆشى و ئاسوودەى ژيانىشىدا زۆر خاترجەم و مەغلور نەبى؛ وانەزانى خۆشى ھەمىشە يارىەتى و بە جىي ناھىلى. ھەر وەك ناخۆشى و خەم لە گۆرپان نزيكە، خۆشى و شادىش ھەمىشە بەردەوام نىيە. خۆى ئامادە كا كە ئەگەر لىي قەوما، چۆن مل بداتە بەر كار و كۆشش و حەولى رزگارى لە خەم و دەرد بدا. ئەگەر لە خۆشيانىشدا بوو، لە بىرى نەچى كە رەنگە تووشى لىقەومان بى و خۆى بۆ ئەو رۆژە نەھاتوو ە ئامادە بكا. جا من پرووى قسەم دەويىيە و سەرگوروشتەى خۆمى بۆ دەگىرمەو ە؛ ھەر چەند زۆرىش بىتام و پەرژ و بلاويش بى، لەوانەىيە لە ھىندىك شوپىندا تەجرەبەى لى ھەلكرىنى. خۆ ئەگەر دۆست و ناسياويش وەيخوينن، با ھىچ نەبى بەو قسە قۆرانە پىكەن.

گىترانەو ەى بەسەرھاتم لە ژياندا، قسەى بەرئاگردانە و چىرۆكىكە بۆ لاويكى دەگىرمەو ە. ئىتر نامەوى بلّين ئەدەبى نىيە و عىلمى نىيە. پىي ناوى فلان بلّى بۆ لەو جىگەى واى نەگوتوو ە؟ بۆ فلان وشەى عارەبى يان فارسى دەكار ھىناو ە؟

ئەگەر راست دەوى بە زمانىك نووسراو ە كە لە مەجلىسان قسەى پى دەكەم و ھىچ خۆم پىو ە ماندوو نەكردوو ە كە ئاسەوارىكى ئەدەبى بىت. ئەو كارى بۆ شەرەفنامەم كردوو ە و خۆم دەگەل ماندوو كردوو ە و بىر و مىشكەم ھەلكوشيون، لىرەدا باسيان نىيە.

ئىستا كە ئەم خەتەنە دەنووسم، تەمەنم شىست و سى سالى شەمسىيە و نزيك بوومەو ە لە شىست و چوار؛ كە بە سالى مانگى لە شىست و پىنج سالى دام و بەرمو شىست و شەش پەل بووم. لەو بەرزايى عومرەو ە دەروانمە شىست و ئەو ەندە پەلەى خوارەو ە، لە پىريان فكرم ئالوزاو ە؛ زۆر كەم لە بىر ماو ە. ھەر وەك چاوم بى حوكم بوو ە و بە عەينەك نەبى نابىنم، چاوى بىر و مىشكىشم كز بوون و عەينەكيان دەست ناكەوى. لىم پروونە لە ھەزار شت كە بە سەرم ھاتوو ە، سەتم لە بىر نەماو ە. وا مستىك لە نمونەى خەلوارىك، يان وەك كورد دەلّين «ھەشتىك لە مشتىك» دەگىرمەو ە:

زەمانى مندالىم دام و دەستور لە گوندى موكورىان وا بوو: رۆژى جەژن ھەموو پىاوى

که یخودای مال ده بوايه دواى خوتبه ی جیژن و نویژی جیژن، تیر دهم و فلچی په کتر ماچ که ن و سلاو ته به شیعری کوردی لیدن. نه مجار به ریز دانیشن و له ماله خوښانه نانیان بؤ بیسن و دانیشن پیکه وه نانی جیژنه بخون. دهوله مند و حال خوښه کان پلاوی برنج و قه یسی، یان گوشتاویان بؤ دهات. هی وا هه بوو فقیرو، پلاوی پرویش، یان زور شیوی فقیرانه یان هه بوو. نه و هه موو جوړه خوار دانه له تنیشت یه ک داده نران و هه موو پیکه وه له نانی هه موانیان ده خوارد.

مجبوری مزگوت مهنجه لیکي خوی دینا، هرچی بهرماوی نهو خه لکه بوو، به سهر یه کی داده کرد و نه مهش جیژنانه ی نهو بوو؛ که ناوی نرابوو «چېشتي مجبور». تیکه لاویکی سهر بوو؛ له ناو مهنجه لدا دنکه برنج پالی به دنکه برویشه وه ده دا، دنکه کشمیشی پلاو، په رز و بلاو بووه و هر یه که ی له سوو چیکه وه جیگه ی گرتووه. پارچه ئیسکیک - که رژی خوی له په نا قوچکه ی برنج داندراوه - ئیستا دناو برویش و که شکه کی گهنمدا خنکاو! من دیتم نهو چیرۆکه ی ژیانم - که پاش شیت و چند سال به سهر ده که مه وه - راست بؤته چېشتي مجبور. نه ده می رووداوه کانم له بیر ماوه، نه ده توانم یه ک به دواى یه ک به زنجیره بیانگیرمه وه. لیکدراوه و بؤ خوښم نازانم کامیان له پیښ کامیاندا بوون؛ به لام ده زانم نهو نوو سیومه، یان دیومه، یا له خوښ قومواوه، یان له ده می براده رانی هاوسه فهرم قوز توتوه. ته مام وا بوو ناوی بنیم: «قانگه لاشک»، «بابر ده له»، «بؤت بریم» که چی به بیرمدا هات «چېشتي مجبور» پر به پیستیه تی.

ده مه وئ جارئ به سهر چلی باسیکی گشتی له خوښ بکه م. زورم باسی شاعیرانی کون و نوئ خویندووه و بیستووه. لام وایه له م رژه هلاته ی خوښاندا، یانی له ناو فارس و عهره ب و کوردا، په نگه من - وه ک شاعیر - له هه موان حالم خوښتر بووئ. ده خوینمه وه که فلانه شاعیر تاریفی فلان خه لیفه ی به قه سیده یه ک کرد، ده هه زار، سه د هه زار زېریان دایه. به لام حالی شاعیر چون بووه؟ تۆ بیته بهر چاوت: سه د شاعیر هر یه ک چند شهو خوی جیره بابو، قه سیده ی پر له درؤی گه وری به قه د و بالای نافه سالی خه لیفه یان پادشا هه لگو توه؛ پرسپویانه: - نه مړه خه لیفه یان شا رووی خوښه؟ تووره نییه؟ ئیجازه هه یه بچینه خزمه تی؟ - به ئی فهرمون... ده ی شاعر بخویننه وه!

شا و خه لیفه - له کهر که رتر - له ناو ده دا شیعری یه کیکیانی په سند کردووه؛ خه لات به و دراوه و نه وانی تر دهم له پووش دهر کراون. «نیزامی» که خودای شاعر، به حاکمی وخت ده لی: من سه گیکی دهر کی توم؛ چاوم له ئیسکیکه بوم باویژی. «فیردهوسی» خاوه نی شانامه، وها خوی له بهرانبهر «مه محمود غزنه وئ» دا به سوالکه ر نیشان ده دا، پیاو به زه ی پیدا دیت. زور به یان، لهو شاعیره گه وراوه به سوالکه ری ژیاون. نه وانه ی خوښ دیتن و زور له خوښ شاعیر تر بوون، وه ک مه لا ماری کۆکه یی، قه سیده یه کی سه د به یی بؤ تاجریک دهنووسی، ده یگه یانده ته شقی عاسمان؛ نیو کیلو گوشتی دوو تمه ن بای بؤ دهنارد.

من که تازه دهستم به شاعر گوتن کردبوو، لام وا بوو منیش ده بی تاریفی پیاویکی گه وره بکه م و جایزه وهر گرم. چند شاعر یکم له مه دخی نه حمه داغای حاجی بایزاغادا گوت. جایزه که م نه وه بوو ده یگوت: «نهو که ره باش باشی گوتوون!». نه م قسه بؤ من بوو به دهرسیکی گه وره. ئیتر وازم له وه هینا بؤ جایزه شاعر بلیم؛ با ههر بؤ عیشقی دلی خوښ بی. عاشقی نازادی

کوردستان بووم؛ که یفم پێ ده‌هات. جا نه‌گهر مه‌دحی قازی محهممه‌د یان ستالین و ڕووسیا مه‌کرد، بۆیه بوو که به‌ ڕه‌مزی ئازادی کوردستانم ده‌زانین. چاوم هه‌رگیز له‌وه نه‌بوو پوولیکم بخه‌نه‌ گیرفانه‌وه. بۆ خۆم کاسییم ده‌کرد و شیعه‌ر کانم دیارییه‌ک بوو بۆ گه‌لی کورد.

له‌ بیرمه‌ جارێک شیعریکم له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌که‌دا خوێنده‌وه؛ قازی محهممه‌د ئافه‌ریمی کردم و گوتی سه‌د تمه‌نت به‌خشش پێ. هه‌ر له‌ مه‌جلیسه‌که‌ گوتم: ئه‌و سه‌د تمه‌نه‌ بدرێ به‌ ده‌فته‌ر و قه‌له‌م بۆ مندا له‌ فه‌قیه‌ر کانی مه‌درسه‌. ته‌نانه‌ت که «ئاله‌ کۆک» له‌ «ڕه‌وا بیتی فه‌ره‌ه‌نگی ڕووس و ئێران» له‌ ته‌ورێز چاپ کرا، گوتیان چوار هه‌زار تمه‌نت حه‌قی ته‌ئلیف هه‌یه. هه‌ر چه‌ند ئه‌وه قانونی و هه‌یج سوالیش نه‌بوو، نه‌مه‌ویست. له‌ ئاواره‌یی‌شدا له‌ عیراق، هه‌ر خۆم به‌ ئاره‌قی ناوچاوان و ڕه‌نجی شانی خۆم به‌ ڕێ ده‌چووم و شیعرم پێشکه‌ش و دیاری بۆ ئازادی کوردستان بوو؛ که ئه‌م حا له‌ حورمه‌تی زۆری له‌ به‌رچاوی خه‌لک بۆ په‌یدا کردم و له‌ نووسینی شیعه‌را زۆر ئازاد بووم.

هه‌رگیز به‌ شیعر سوالم نه‌ده‌کرد؛ به‌لام ئه‌گه‌ر داوا یارمه‌تی و قه‌رز له‌ هه‌ر ناسیاویک بکرا، بۆیه به‌ ڕووی خۆشه‌وه‌ ده‌یکرد.

زۆر که‌س هه‌بوو له‌ باری سیاسی ناخۆشیان ویستووم، جوینیان پێداوم. به‌لام له‌ ڕوویان نه‌هاتووه‌ ب‌لێن شاعیریکی سوالکه‌ره‌ و مل له‌ به‌ر پیاوی خوێری نه‌وی ده‌کا. توانیومه‌ زۆر به‌ سه‌ره‌ری بژیم. زۆر جار ئه‌گه‌ر دیتوومه‌ که‌سیک دلی لێم ڕه‌نجاوه، گوتوومه‌ چی داومی با لێم وه‌ستین.

دیاریشه‌ له‌ پاش ئه‌وه‌ توانیومه‌ به‌ یارمه‌تی بارزانی کتییی شیعی خۆم چاپ که‌م، پوولی کتیبانم زۆر ده‌سه‌کووتووه‌ که‌ مه‌منوونی هه‌یج کپاریک نه‌بووم. من بارزانی به‌ گه‌وره‌ی خۆم قبول کردبوو؛ شانازی به‌وه‌ ده‌کرد که‌ نۆکه‌ری ئه‌و بێ. پێشم شه‌رم نه‌بوو ئه‌و یاریده‌م بدا، چونکه‌ لام وا بوو مه‌رد و ڕه‌ندیکه‌ نموونه‌ی که‌م له‌ دنیا دا هاتوون. جارێک «حافز مسته‌فا قازی» - که له‌ به‌رده‌ستی «ڕه‌شید عارف سه‌فا»ی کوردی ملیۆنێدا کاری ده‌کرد- گوتی: کاک ڕه‌شید خه‌یامه‌که‌ی تۆی به‌ خه‌ت دیوه‌. ده‌لی من له‌ سه‌ر حیسایی خۆم بۆی چاپ ده‌که‌م. فرسه‌ته‌ با پێی چاپ بکه‌ین. گوتم: حازر نیم ناوی ڕه‌شید عارف له‌ سه‌ر کتییی من بێ و ب‌لێ یاریده‌ی هه‌ژاری داوه‌ و ئه‌و فه‌خره‌ی بده‌می!

له‌ کاسیی کردن و فه‌قیریشدا زۆرم که‌ساسی و هه‌ناسه‌ساردی دیتووه‌ و زۆر جاریش سه‌رکه‌وتوومه‌وه‌. چه‌ند جار نانی شه‌وم شک نه‌بردووه‌؛ به‌لام ناھموید نه‌بووم؛ له‌ کار ماندوو نه‌بووم. توانیومه‌ جێگه‌ی خۆم بکه‌مه‌وه‌. زۆر جاریش بوومه‌ خاوه‌ن پاڤه‌ و دیسان هاتوومه‌وه‌ سه‌ر سیفر و دیسان تی هه‌لچوومه‌وه‌.

ئه‌وی ده‌یزانم و به‌ ئه‌دی و خوێنده‌وارم ده‌زانن، له‌ سایه‌ی ماندوو بوون و شه‌وبیداری خۆمه‌وه‌ ده‌ستم که‌وتووه‌. سه‌ر له‌ هه‌وه‌ له‌وه‌ زوو له‌ خوێندنه‌وه‌ ماندوو ده‌بووم؛ به‌لام پیاو که‌ له‌ سه‌ر شتیک سوور بێ و ده‌ست هه‌له‌نگه‌ی، خووی پێ ده‌گرێ و لێی ده‌بێته‌ سه‌یران و سه‌یاچه‌ت. وه‌ک چۆن نازانی له‌ مندا لیه‌وه‌ چۆن گه‌وره‌ ده‌بی، له‌ خوێندنه‌وه‌ش زۆر ئاگا ناکه‌ی؛ که‌چی ده‌بینی زۆر مه‌علوومات وه‌ سه‌ر یه‌ک ناوه‌ و تۆ به‌ خۆت نه‌زانیه‌وه‌. زۆر جار کتیبم خوێندۆته‌وه‌ و ته‌واو له‌ بیرم چۆته‌وه‌. تیا بووه‌ ته‌نانه‌ت ناوی دانه‌ره‌ که‌یشم له‌ بیر نه‌ماوه‌؛ که‌چی هه‌ر وه‌خت قسه‌ له‌ شتیک کراوه‌، من باسی ئه‌و شوێنه‌م وه‌بیر هاتۆته‌وه‌. وا دیاره‌ می‌شک عه‌نباریکی زۆر

بەر فرەۋان و ئەمىنە؛ لە ۋەختى پىتويستدا چت دىۋە يان خويىندوتتەۋە، نىشانىت دەداتتەۋە.
دۆستى راست و بىئەنەت كىتپە و بەس؛ تارىخت بۆ دەلى؛ چىرۆكى كۆن و تازەت بۆ
دەگىرپتتەۋە؛ لىي پرسە جوابت دەداتتەۋە و مەنەت لە سەر ناك.

لە تەجرەبەى ئەو ژيانە تىكەل - پىكەلەمدا ئەۋەندەم بۆ پرون بۆتتەۋە كە لە ھەزار دۆستى بە
دەم دۆست، يەككىيان لە رۆژى تەنگانەدا دەھاوارت نايەن. نايى چاوت لەۋە بى كە ئەگەر لىت
قەۋما، فرىات كەون. ناشىي دۆستايەتى ئەو تەرزە كەسانە نەكەى؛ دەنا بە تەنيا دەمىنيەۋە و پىاو
لە دنىادا بە تەنيا نازى. لەۋانەشە لە ناو زۆراند، بەختت بېھىنى و ئەگەر لە ھەموو تەمەنتدا دوو
يان سى دۆستى زۆر باشت دەس كەۋى - كە لە خۆشى و ناخۆشىدا ھەر يارىكارىت بى - خۆت بە
بەختەۋەر بزائى؛ رۆژاننى كە لە بەغدا بووم و لەۋپەرى ھەزارىدا رامدەبوار، كەسانىك جار و بارە
دەيانەۋىست، يان بە دەم دەيانگوت دەمانەۋى پوولت بدەينى، دەمگوت سوال ناكەم؛ كارم بۆ
بدۆزئەۋە. لەو «نامەۋى» يەى من ئىستفادەيان دەكرد، لاي ناسياۋىكى من دەيانگوت؛ پىاۋىكى
كەللەشەقە، پوولى دەدەينى نايەۋى!

كاتى كە دەگەل بارزانى گەينەۋە يەك و نان و ئىجتىرامم پەيدا كەردبوو، ئەو كەسانەى خۇيان
ھەلكىشاۋو كە دەيانەۋى چاكەم دەگەل بىكەن و من قىۋول ناكەم، كەۋتەمە تەجرەبە كەردىيان.
دەمگوت فلان كەس! دەتوانى بە چەند دىنارىك دەستەم بگرى؟ يان فلانە شتم بۆ بگرى؟ مىليان
لە سوتىندان دەنا كە دەستيان تەنگە!

جاريك لە «تۆپزاۋا»ى كۆيە، بارزانى گوتى: عومەر دەبابە دەلى ھەزار جارار ھىچى
نەدەۋىست، ئىستا داۋاي قەلەم و كراسم لى كە! ئەۋە چىيە؟ گوتەم: كاكە! لاي ھەموو كەس
دەيگوت ئەگەر ھەزار قىۋول بكا دەيكەم بە شەرىكە مالى خۇم؛ چونكە دەيزانى ھىچم ناۋى.
ئىستا كە زۆر سازم، ئەۋانە تەجرەبە دەكەمەۋە. نە كراسم لازمە نە قەلەم؛ پىم خۆشە ۋە درۆ
كەۋتەۋە.

زۆر كەس خۆى كەردۆتە رەفىقم ھەر بۆ ئەۋە لە چىشتخانە، من پوولى بۆ بدەم؛ يان لە سەفەر
و تاكسىدا من زووتر دەس بۆ گىرفانم بەرم. جارى ۋا ھەبۋە بۆ تاقي كەردنەۋە گوتتەۋە: دەى با
مخارجى ئەمرو لە سەر تۆ بى! خۆى دزىۋەتەۋە و تازە نەمدىۋەتەۋە. خولاسە زۆر كەس بە
كەريان زانىوم؛ وىستوۋيانە بەھرە لە من بەرن و بۆ خۇيان خۆش بژىن و گالستە بە سادەيى و
خۆشباۋەرى من بىكەن. لە راستىشدا من لە درىژايى عومردا زۆر دل ساف بووم؛ باۋەرم بە ھەموو
كەس كەردوۋە. زۆرم زەرەر لەۋ خۆشباۋەرىيەدا دىۋە؛ بەلام لە ئەنجامدا ھەر راستى و
خۆشباۋەرىيەكەم فرىام كەۋتوۋە و تۋانىۋە ۋا بىم، لە ناو زۆربەى كورد و عەرەبى ناسياۋمدا رىزم
لى بگرى.

قسىكى جوان ھەيە نازانم كى گوتوۋىە، دەلى: «پىاو دوو عومرى لازم بوو؛ لە يەكەندا
تەجرەبە خىر كاتەۋە، لە عومرەكەى تردا تەجرەبەكانى بە كار بىنى»؛ كە ئەۋ عومرە دووبارەيەش
نىيە. زۆر تەجرەبەى تالىم لە ژياندا لە چىنگ ئەۋانەى بە رۋالەت خۇيان كەردۆتە دۆستەم دىۋە. زۆر
گورگم بە مەرى پىتەمبەر زانىۋە و دەستيان برىوم و بە ەقەلم پىكەنىۋن؛ كە نەمتۋانىۋە و
نەمزانىۋە خۇميان لە چىنگ رزگار كەم. ھەرگىز نەمۋىستوۋە منىش ۋەك ئەۋ نالەبارانە فىلبارى
بىكەم و دەستى خزم و دۆست بىرم. چونكە راست بووم، خوا ھەر راستى ھىناۋەتە رىم، ھەزم
دەكرد و ھەز دەكەم زۆر لەۋە زىرەكتەر بام و نەمەشتىبا پىاۋى خوار و خىچ بە زمانى خۆش

فریوم دهن و به قازانجی خویان چه رخم دهن؛ به لام له پاش هزار تهجره بهی تال، چون به ژياندا بگه پیمهوه؟!

به کوردی ده لاین: «نه هیئده تال به تفت کهن! نه هیئده شیرین به قووت دهن!»
سه عدیش ده لی: «شوانیک نسحه تی کوره که ی نه کرد: پیایو چاک به! به لام هیئده چاک مبه به گورگ ده رفعت لی یینی!» به داخه وه زور جار قووت درام و زور گورگ تیم پوهاتن. چه ز ده کم تۆ به قه دهر من دل ساویلکه و زووباوهر به ههموو کس نه بی. نهوانه ی ده بنه دۆست تهجره به یان بکه! وه ک نهوان له تۆ داوای ماندوو بوون و شت به قازانجی خویان ده کهن، تۆش بزانه نایا نهوانیش دلیان ده گه لت پاکه؟ یان ههر ده یانه وئ له به سته زمانی و دل سافی تۆ به هره وه گرگن؟

له مالی دنیا پهیدا کردن ماندوو مبه! به لام نه له ریگی ئابروو فروشتنه وه. زور جیگه ی وا ههیه نانی لی پهیدا ده بی. چونکه نه وه بزانه که پروت و ره جال و بی مال بی، که ست ره فیک و دۆست نییه. تا له ری پهیدا کردنی نه سپایی ژياندا ماندوو بی که مه؛ به لام ده بی ئابروو و شهرفی خۆت له بیر بی. ههرگا کار گه یشته ئابروو چوون و نامووسی میلی فروشتن، ده ست هه لگره و کاریکی تر بکه با که متریشت ده س که وئ. له نازداری و خلیسک و خوی دووره په ریز به! به شی ته نه ل و ته نه ره ره، ههر نه بوونی و ئابروو چوونه و ناچار ده بی دهم له بهر نامهردان پان کاته وه. نه و نه ده ش بزانه مانای نه و قسه زور هاسانه: «ههر کس کارت که وته لای و بۆ یاریده دان له بهری پارایه وه، نامهرده!». که وا بی نه و دوعایه ی که ده لاین: «خودایه محتاجی دهستی نامهردم نه که ی»، یانی محتاجی دهستی که سم نه که ی.

که تازه چوو بوومه عیراق و له کار ده گه رام، ده مدی نهوانه ی له دووره وه عاشقی ناوبانگ و ناوم بوون، نه گهر ده مگوت کارم به دهن یان بۆم پهیدا کهن، به و په ری نامهردی خویان لی ده بواردم. که چی له مه جلیسی خویاندا تاریفی شیر و هونه ری منیان ده کرد!

قهت خۆت به ناوی باب و بابیره وه به خه لک مه ناسینه. حه ول بده خه لک بلین فلان کس باوکی نه و کوره باشه بوو. کوپی خۆت به و ئیعتیماد و باوه ریت له سه ر خۆت بی. نه گهر که سیکیش به راستی و دلسۆزی یاریده ی دای، زور به خته وه ری. جاریک به ججیلی، پیره جه میک قسیکی گوت: «ههر که سی دیت و بزانه دوژمنته و ده یه وئ زیانت پی بگه یه نی. نه گهر خوی کرد و نه بوو، چاکه ی ده گه ل کردی، یان هیه زبانی لی نه دای، نه وه خۆت و به خت چاکت بۆ هاتوو». تازه به پیری بیر له و په نده به قیمه ته ده که مه وه و له ده ستم ده رچوو. ههر کس ده بیته ره فیت، به دل ساده یی خۆتی ته سلیم مه که! چاوه نۆر به و له سه ر هه ست به! نه گهر ههر به راستی خۆشی ده وپی، خۆشت بوئ، نه گهر دیت نیازی خرایه و راست نییه، به زمانی خۆش ده گه لی رابویره! به لام ده ستم به گیرفان و ده می خۆته وه بی! دۆستیکی رواله تیش - با بشزانی به دل ده گه لت نییه - به تووره بوون له خۆتی مه ره نجینه! لهوانه یه زیانت لی بدا! به لام کهم - کهم خۆی لی بدزه وه و کاریک مه که که بیته دوژمنت. هزار دۆست که مه و دوژمنیک زۆره.

تا تۆ له شی خۆت زور خۆش نه وئ و که یفت له ته نه ل لی نه بی، ههموو کس خۆشی ده وپی و به سه ربلندی ده ژی. رۆژگار ههر چه ندی ماندوو بی، شه و ده حه سیته وه. کارت له ری ژياندا پی عه یب نه بی. نه گهر ناتوانی ببیه وه زیر، ده توانی ببیه حه ممال و کۆل کیش. شه رت نه وه یه بیتکار

نەبى. ئەگەر لە سەر كارىكى كە ماىەى ژىانتى پى پەيدا دەكەى، تا كارىكى لەوہ باشتر و بەقازانچتر پەيدا نەكەى، كارى خۆت بەجى مەھىلە! مەلى دەچم كارى چاكتر پەيدا دەكەم، كارەكەى خۆشت لە دەست بەجى. بىكارى - با دوو رۆزىش بى - پىلوى تەنبەل دەكا؛ پشتت لە كار سارد دەكاتەوہ. ناشزانى چۆن وەخت رابویرى.

نە رەزىل و چرووك بە، نە دەست بلاو. بابم دەىگوت: «دەولەمەندى خەسسىس و فەقىرى سەخى دەبى ھەردوو كىيان بۇ بابيان عاقل كرىن». ئەگەر ھەتە، بەخشە! بەلام بە ئەندازە. پاشەرۆزت لە بەر چاو بى؛ دنيا بى ئىحتوبارە. ئەگەر بتوانى شتىكت پەزمەندە ھەبى بۇ لىقەومان و نەدار بوون. ئەگەر نىتە و فەقىرى، چاو لەوانە مەكە زۆريان ھەبە و زۆر خەرج دەكەن.

ئەو وردە نەسخەتەنەى مەموو زىادىن. كىتىبى باش زۆر بخوینەوہ. بە تاپەتەى لە بىرت نەچى ئەدەبىيات و نووسراوى رابردووان، لە ھەموو بابەتلىكەوہ پىر لە پەندى زۆر بەقىمەت. دەتوانى بەرنامەى ژيانى ئابروومەندانە لەوانە فەىر بى و دەكارى بىتى. بە مندالى گولستانى سەعدىم دەخویند. بابم دەىگوت: «دەلىن گولستان بە ھەوت سالەبى دەخوین و بە ھەفتا سالەبى تى دەگەن». گوتم: بابە! ئەدى ئەگەر نەگەىشتە ھەفتا سال عومر چ بەكەم؟! بە راستى دەزانم سەعدى ھىچى نەھىشتەتەوہ كە نەپلىت.

بەخشىن و سەخاوت دوو جۆرە: ئەگەر دەستى فەقىر و بىدەستىك بگرى، ھەتىوېك پۆشتە كەپەوہ، بىئەزىكى ھەتىوبار يارمەتەى بدەى، بەخشىنى پىلوانەبە؛ بەلام ئەگەر بادى ھەوا، مەسەلەن لە داوہت شاباشى زىاد لە خەلك بدەى، يان لە رىستورانىك، چاخانەبەك زىاد لەوہى كابراى خاوەن رىستوران دەپەوې بدەى، ئەوہ ناوى كەرىتەبە نە پىلوانەى! جارېك دەگەل سەيد برايمى ئازادى لە تەورېز سەرمان تاشى. لە جىياتى دوو تەمەن - كە ھەقى سەرتاشىن بوو - پىنچ تەمەنى دا.

- ئەوہ بۇ زىادت دا؟

- ئاخىر عەبە!

- يانى سەبەى عەكست لە رۆزنامەدا چاپ دەكەن كە ئەو كوردەى نازانىن ناوى چ بوو زىادى داینى؟!

لە تەرەغە خەنجەرېكەم ھەبوو، زۆر بە خەيالى خۆم بە باشم دەزانى. گوتم وا باشە بىكەمە ديارى بۇ كاكە رەحمانى حاجى بايزاغا. بە دل و داو خەنجەرم بۇ برد. لىى وەرەگرم بزانى چۆنە، بە نۆكەرىكى خۆى گوت: لىى وەرگەر و دەبەر خۆتى چەقىنە! زۆرم دل بە خۆم سووتا. ئىتر برىارم دا كە تازە غەلەتى وا نەكەم. فەقىر ناتوانى شان لە شانى دەولەمەند بدا. ئەوى بە لای مەوہ زۆر شتىكى بەنرخ بوو، لای ئەو ھەر لایقى نۆكەرانى بوو!

بۇ نان خواردن دەعوەتى كەستىك بەكە لە نانەكەت مەمنوون بى! دەعوەتى كەسانىك مەكە كە نۆكەريان لە تۆ تىترە و ھەمىشە سەرفەيان لە سەرفەى رۆزى دەعوەتەكەت رەنگىن ترە. يانى «ئەگەر مەرىشكى، بۇ ھىلكە كردن لاساى قاز مەكەوہ!».

دنيا پىرەتەى لە پىلوانى فەلباز كە لە سەر فرىودانى دل سادە و بەستەزمانان دەزىن. بنىادەمن لە شكلى تۆ؛ بگرە تۆ جوانتر و رېك و پىك تىرىشى لەوان؛ بەلام دەبىنى بە ردىن، بە كەواى شۆر، بە مەزەرى زل و تەزىب و مت و مووروو خۆيان لە خەلك گۆرپەوہ. دەلى وەرە تەبەمە بەھەشت! يان ئەفەندى عەينەك لە چاوە و خۆى لە سەر خەلك بە ھەبەت كەردووہ؛ كۆمەلىك

دل ساده دواى خۆى دەدا: «وهرن حيزيم دروست كردوو، واتان بۇ ده كه م، وا بكرى...» لهوانه دا زۆر ئاگادارى خۆت به! ده توانى بينيه بهر چاوت: ئهو كابرايهى ده لئى شىخم، پيشى بتاشرى، شۆرتىكى ده بهر كرى، پىخواس بى، يان وهك چىرۆكه كهى «چىخوف» له حه مام پرووت بىته وه، چۆن مه يموونىكى لى دهر ده چى؟! ده كرى بلىنى: بۇ تۆ شتىك نادهى به من تا من تۆ ببه مه به هه شت؟ خۆ هى ههردوو كمان حه وال به دواى مردنه! يان: كابراى سياسى خاوم حيزب! ئه گهر تۆ له پىشمه وه بى له سه نگهردا، قبوولمه. به لام تۆ بۇ خۆت له وپه رى خوشيدا بۆى و من به كوشتن و گرتن بدهى، خوا هه لئاگرى...
جاريك له شيعرىكمدا - كه چاپيش نه كراوه - گو توومه:

هه رگيز مه به عه نته رى پياوى تۆ هه لپه رى، به و بدهن پلاوى

جھيل - هه موو جھيلىك - هه ر چاوى له وه يه ژنىكى جوانى ده ست كه وى. حه قيشى هه يه؛ چونكه ئاره زووى جينسى غالبه و تا هاوسه رىكى جوانترى ده س كه وى، كه يفى خۆشتره. به لام ده بى ئه وه بزانى كه جوانيه كهى ژن هه ر هه تا دوو مانگ و ئه وپه رى شه ش مانگ و يهك سال زۆر لات به نرخ ده بى؛ له وه به لواوه تۆ خزم و كه سىكى دلسۆزت ده وى. كه سىكت بۆ ژن لازمه كه له خۆشى و ناخۆشيدا هه ر پىت رازى بى و شانازى به ر ه فىقايه تى و هاوبه شى له ژياندا بكا. خۆ نه خوازا كه منداللىكش پهيدا بوو، ئىتر خۆشه ويستى دايك ده كه وىته سه ر مندال. نابى باب لاي وا بى ده بى وهك جارن، ژنى هه موو رووح و گيانى به تنه له سه ر ئه و بى؛ هه رچه ند باب و دايك له خۆشه ويستى مندالدا دووباره گه يونه وه يهك. جا پياو ئه گهر به ته مايه ژن بىنى، ده بى حه ولى ئه وه بدا ژنىك بكا ته شه رىكى ژيان كه ژنه كه خۆى به زياتر له مېرده كه نه زانى. منه تى به سه ردا نه كا كه ته نازولى كردوو و بۆته ژنى! ژنى وا ژيان له مېرد ده كاته جه هه ننه م. ژنىك مه خوازه كه به ته ماحى داراييه كه ت مېردت پى بكا. چونكه مالى دنيا دى و ده چى؛ ئه گهر فه قير بووى ده گه لت هه لئاكا. ژنى چاك ره حمه تى خودايه و فه قير بى و ده و له مه ند بى، له به هه شتاي و به دلخۆشى ده ژى. ژنى خراپيش و به بۆله و پرته و لووت به رز - با حۆرى به هه شتيش بى - ژيان لى ده كاته جه هه نده م و خه لاس بوونت زۆر چه تونه.

دلم چوو بووه سه ر كچىكى شىخ محه ممه دى خانه قا. به هۆى كچى قازى زېدايكمه وه به باجم راگه ياند. گو تى: «كو رى خۆم! له باتى سى ژن، ژنىك بىنى باشتره!» پىم سه ير بوو؛ بۆى روون كردمه وه: كچى شىخ خۆى له تۆ پايه به رزتر ده زانى. ده بى كاره كه رىكى بۆ بگرى خزمه تى بكا. ده بى كاره كه رىكىش بۆ خۆت پهيدا كهى خزمه ت بكا!

ئه گهر رىك بكه وى كيژىكى لادىيى بىنى و خۆشى بوئى زۆر چاكتره له كيژىكى شارستانى نازدار و كارمه ندى شارستانى. كيژى لادى كه دپته شار، حه مام چوون و جلى شارستانى به لاهه خۆشيه كه كه به هۆى تۆوه ده ستى كه وتوو؛ به لام كيژه شاريه كه كه عاده تى به خووى شاروه گرتوو، به هانهى لى نابرى. من خۆم ژيانى ئه و مېرد و ژنانه به لاهه ژانه و ژيان نيه، كه ههردووك له به يانييه وه تا ئىوارى هه ر يه كه له ئىداره يه كى دوور له يه كتر ده ژين و ئىواره به ماندووى دپته وه و منداليان به خه لكى بىگانه سپاردوو. ئه گهر مومكين بى ژن ئاگاي له مال بى و پياو ماندوو بى، به لاهه وه خۆشتره. پياو كه گرانيى ژيانى له سه ره و به رۆزگاردا له دهره وه ده ژى و هه زاران قسه ي ناخۆش له ده سه لاتداران و بى ئاكاران ده بىسى، به دل تووره يه؛ له ماله خۆى - وهك دهر پرىنى هه ست - وا ده بى به سه ر ژنيدا ده قيرپىنى. ژنى نه جيب ئه وه يه

دلخۇشى مىردى بداتەۋە و بزائى كەچۇن دەرد و نارەھەتى رۇژگارى لەبىر دەباتەۋە؛ نەك ئەۋىش چەنە بە چەنەى دەگەل بكا و مالى لى بكا بە جەھەننەم. ژنىش لە مالدارىدا، لە بەخىوكردى مىندالدا، لە لاي دەروجرانى خراپەۋە دلى پر دەبى، چارى ناچار ئەۋىش وا دەبى ھەلدەچى و بۆلە و دەردى دل دەكا. دەبى مىردى عاقل ئەو كارەش ھەلسەنگىنى، بە خوين ساردى و دلخۇشى دانەۋە خەمى ژنى شەرىكى عومرى برەۋىنى و بە سەريا نەگورنى و نەيكاتە شەر و دملەدم نان؛ كە ھەم ژيان لە ھەر دوو كيان تال دەبى و لەۋانەشە لىك جوئى بىنەۋە. كە وا بوو دەبى ھەردووك ئەۋەندە عاقل بن، ئەگەر يەكيان خەرىكە توۋرە دەبى، ئەۋى تريان نەرمى كاتەۋە. توۋرەيىش ھەر سەرىكە و زوو دەروا و ئەۋى لاي واىە بۆتە مايەى نارەھەتى ھەۋالە كەى پەشىمان دەبىتەۋە. ئاۋا دەتوانن تا مردن يەكترىان خۇش بوئى و دىنيا بىكەنە بەھەشتى خۇيان.

كورد دەلەين: «ژن و مال»، ژن بۆيە پىش دەخەن كە تا ژن نەبى مالىش نابى. كورد دەلەين: «پىاو كرىكارى قورە و ژن بەننايە»، پىاو ھەرچەند خۇى ماندوو كا و زۆر پەيدا كا، ئەگەر ژنەكەى بە سەلىقە و دلسۆز نەبى بۆ مالى مىردەكەى، خانوو سەر ناگرى. ژنى كە دلى بە مالى خۇى خۇش بى و مىردى خۇى خۇش بوئى، ھەرچى مىردى بۆى دىنى بە دل و داۋ مالى پى رىك دەخا و ھەز دەكا لە مالى خەلك خۇشتر بى. ترسەنۆكى و خەسىسى بۆ پىاۋان رەۋىشتىكى زۆر عەببە؛ بەلام بۆ ژن مەدح و كارىكى پەسندە. «عەلى بن حوسىن توغراسى» لە «لامىەتولعەجەم» دا دەلەي: «قسەى زۆر چاك دەربارەى ئەو كىزانەۋە دەكەن كە ترسەنۆك و خەسىسن»!

پىاو دەبى بەخشى؛ بەلام ژن ھەر دەبى بە دل و داۋ مالدارى بكا. ترس و ئازابىش دوو جۆرن: تۆ كە ھەر شەر بىكەى و گىچەل دەخەلك ھالەينى، ئەۋە ئازايەتى نىيە، بى ئەخلاقىيە. بەلام كەسىك بە ئاشكرا زولمەت لى دەكا؛ ئەۋىش يەككىكە ۋەك تۆ. ئەگەر لە بەرى دانەۋىنى و دىفاع لە خۇت نەكەى، ترسەنۆكى و بە خوپىرت دەزانن. چىرۆكىك لە «الاغانى» دا ھەيە: كابرايەكيان دەبرد لە تۆلەى پىاۋىكا كە كوشتبۋوى بىكوژنەۋە، دۆستىكى لىنى پىرسى: «بۆ ئەو كارەت كىرد؟»، گوتى: «من بىخەتا بووم، ئەو كابرايە زولمى لى دەكردم. گوتيان دوعاى لى بىكە و شكايەت لە خوا بىكە. دىتم خوا پىم دەلەي: من ئەۋىشم ۋەك تۆ دروست كىردوۋە. شەرم ناكەى بۆ خۇت دىفاع لە خۇت ناكەى و ھاۋار بۆ من دىنى؟...». خولاسە شەرى خەلك مەكە ھى خۇت؛ بەلام ۋاش خوپرى مەبە لەسەر خۇت ۋە جواب نەيەى. ھەول بدە بە شكايەتى قانون، بە يارىدەى دۆستانەت زولم لە سەر خۇت لا بەرە.

ھەمىشە زمان و رووخۇش بە. فىرى جويندانى پىس و بازارى مەبە. بە روۋى خۇش و زمانى خۇش دوژمنىش دەكەيتە دۆست. ئەگەر تۆ راست بى و ناراستان قسەت بۆ دروست كەن و غەبىتەت بىكەن، زوو ھەلمەچۆ. راستى و بىگوناهى بۆ خۇى دەردەكەۋى و قسەھەلبەست شەرمەسار دەبى. ھەۋسەلە و خوين ساردى لە ژياندا بناغەيەكى زۆر پتەۋە. من لام واىە پىشو و لەسەر خۇى و كەم توۋرەبوون و لە پىست دەرنەچوون و پەلە نەكردن، نىۋەى ژيانى خۇشە و بىگرە زىاترىش. ۋەك دەلەين «پىاۋى بە ھەۋسەلە كەروپىشك بە عەرپە دەگرى».

لە قسە دەگەل خەلك كىردندا شەرم مەكە؛ بەلام قسەى ناسك و بە ئەدەب ھەلبىزىرە. كە داۋاى يارىدە و كار پىكەھان لە ھەۋال و ناسىاوت دەكەى، تۆ قەرزىكت لە سەرى نىيە؛ كە وا بى

دەبىي زۆر پىشوو لەسەرخۇ بى. ئەگەر لە دە كار يەكشىست بۇ پىنك بىنى، دىسان شوكرى خىواي دەوى. ئىتر ھەرچى گوتت و پىكى نەھىنا، نابى نىوانى دەگەل ناخۇش كەى و لە لای خەلك غەبىيەتى بکەى. «بە زمانى نەرم و خۇش مار لە كون دىتە دەر». ئەمجار كارىكت بۇ ناكە؛ بەلام لە چەند جار، جارېك فايدەيەكى ھەر لى دەبىنى. لەوانەشە تووشى ھەوالى وا بىى كە بە پىى توانا بە دل يارىدەت بدا.

بە كەلىمەى خزمەم و لە تارىف كردن فرىو مەخۇ، ئەخلاقى كابرەى كە خۇت لى نرىك دەكانەوہ بىنە بەر چاۋ. مەن لەوہدا زۆرم زەرەر كەرد...

دەگەل برا و عابىلەى خۇت تا باش بى كەمە. خوىنى خۇتن، قەت با مالى دنيا لىكتان نەكا. براىەتى مەن و «سادق» و «عەبدوللا» دەگەل «زىنەب»ى خوشكەم بۇ مەن زۆر خۇش رابراوہ؛ بەلام دىسان ھەموو براىەك ناكەرى وا بىن. زۆر براى وا ھەيە لە دوژمەن خراپترە. زۆر دۇستى وا ھەيە لە دوژمەن خراپترە. زۆر دۇستى واش ھەيە لە براى داىك و بابى چاكتەرە. ئەوانە تەجرەبەى ژيان بۇت دەردەخا.

خولاسەى ھەموو مەبەستان لە مەر دۇستانوہ - وەك باسى كىتىم كەرد- دۇستى چاك، پوولى ناۋ گىرفانى خۇتە. ئەگەر بتوانى پەيداي كەى و بە فىرۋى نەدەى، ھەر چىيەكت لەو گىرفانە پوولدارە خواست، بى مەنەت دەتداتى.

كار زۆر بکە؛ زۆر خۇت ماندوو كە. با مەنەت ھەر لە سەر گىرفانى خۇت بى. ئەگەر توانىت بە كەسب و كارى خۇت بەرى بچى، دۇست و خزمىشت زۆرە. كورد دەلەين: «تا دوو كەل لە سەر مدەبق ديارە، دۇستايەتيمان ھەر بەرقەرارە». تا جىتلى و تا دەتوانى بىزوويەو، لە ھەولدان واز مەھىنە. خۇت زۆر ماندوو كە. رۇزگارى پىرىت لە بىر بى. فەقىرىشت لە بىر بى؛ كە بە فەقىرى كەس ناتناسى. بۇ رۇزانى تەنگانە سىنەتەك بزانى زۆر بەكارە. ئىتر ھەر سىنەتەك؛ با پىنەدۇزىش بى. دەلەين برىيەتى دەورى مالى سىنەتكار دەدا؛ بەلام ناۋىرى بچىتە زوورەوہ.

بە برۋاى مەن ئەو وردە نىسەتەنەش ھەمووى زىادىن. كە زۆر بخوئىيەو، دنيا و كىتىب پرىانە لە نىسەتى زۆر بەنرخ. بەسەرھات و تەجرەبەش گەرەتەرىن مامۇستا و ئامۇزگارن. بە ھومىدم ببىە پىاۋىك كە زۆر سەر بەرز و شەرافەتمەندانە بۇى و بتوانى خزمەت بە لىقەومالوان و نەخۋازا داىكى پىرت بکەى و خەلك و خوا خۇشيان بوى و نەلەين پىاۋىكى بى ئابرووہ. ئىتر ئەوہ خۇت و ئەمەش «چىشى مېۋى».

لەوانەيە لە بەسەرھاتى ژيانم - كە سەفەرىكى زۆر دوور و درىژ و پىر ھەوراز و لىژ و خوىناۋى و خەماۋى بووہ - چەند ئەزموون و تەجرەبەيەكت لى دەس كەوى؛ يان جاروبارە بۇ يادى ژيانى بابت - وەك چىرۋكى بەر ئاگردان - بۇ خۇت و داىك و مندالى خۇتى بخوئىيەوہ. لاشت وا نەبى ھەر ئەوہندەم بە سەر ھاتوہ كە نووسىومە؛ نەخىر. زۆر شىتم بواردووہ و نەمنووسىوہ؛ زۆرىشم ھەر لە بىر چوونەوہ. بەلام لەم ھەشت لە مەشتەشدا، زۆر شت ھەيە كە سەرنج راكىشە و پىت سەير دەبى كە چۇن تاقە پىاۋىك سى سال لە ئاۋارەيىدا ئاۋا ھەلىكردووہ و بە چەند دەرد و مەخسەرەدا تىپەريوہ و ئىستاش ھەر بە ئاۋارەيى لە شارى كەرەج - وەك لە ناۋ جىزىرەيەكدا بى كەس و بى دەر قەتەس ماى - بە پىرى و بە تەمەنى شىست و چوار سالى راپىدەبوپرى و نازانى كام رۇز دنيا بەجى دىلى.

سەرەتا

خوایه! به هومیدی تۆ

بۇ خۆم لە بیرم نییه کەنگی بۆ یەكەم جار ھاتوومە دنیاو! بەلام وەك بۇیان گێراومەو و باوكم لە بیرەوەرەكانی خۆیدا نووسیبوو، رۆژی شەشی شاپان، سالی ۱۳۳۹ی ھجری مانگی، بەری بەیانی - کە رۆژیکی زۆر تووش و بارانی بوو - لە دایک بووم و بریا ھەر نەبووبام...

دایک و باب دلایان خۆشە و خەنی بوون خوا کۆرپکی داوئەتی. مامان ناوکی بېرە و مزگینی و ھەق دەست وەرگرە! باب ھەر بە پەلە، بەر لە ھەوتم، پەل بوو ناو بۆ تاقانەکە ی بدۆزیتەو. لەو دەمەدا کە مژدەیان داوئەتی، خەریکی خۆیندەوێ کتیبیک بوو کە زۆری لێ خۆش ھاتوو. دەسا بە خوا ناوی نووسەری ئەم کتیبە لە کۆری خۆم دەنیم. خاوەن کتیب «عەبدورەحمانی سیوتی» بوو و زانا و شاعیر و میژوووانیکی لەزەبەر. پێغەمبەریش فەرموویە: ناوی ھەرەچاک عەبدوللا و عەبدورەحمانە. دەسا با منداڵ لە ناو پەرۆ و پالدا زیقە ی بێ و فیڕی مەمک مژینی کەن، تا کورتە باسیک لەو دایک و باوکه بگێرمەو:

باوک مەلایە کە لەو رۆژەدا کە خوا ئەم کۆرە ی داوئەتی، چل و ھەشت سالی لە تەمەنی رابواردوو، بەلام چۆن رابواردنیک؟ بابی و دایکی ھەردووک مەلا و مەلازادە بوون. بەر لەو ئەو چاو بە دنیا ھەلپینی، ھیندیک ملکیان لە گوندی شەرەفکەند ھەبوو؛ بەلام کەوتووئە فەقیری. باب زوو مردوو و کۆر کە ناوی محەممەدە و ھەمەیان پێ گوتوو و لە ناو منداڵان، بۆریشیان لەقەب داوئەتی بۆتە «محەممەد». لە باوئەشی دایکی بیوئەژن و نەداردا بەخو بوو و ھەر لای ئەویش ماوئەیک دەرسی خۆیندوو. تەمەنی لە چاردە سالاندا، دایکی دەنپێرتە فەقیەتی. لە بابم بیست گوتی: لەو دەمەدا کە دایکم دەیگوت برۆ ببە بە فەقی، من چیلکە یەکم دەعەرز دەوئەژاند و کز و مات بووم. پرسى: چیت لە دلدا یە؟ گوتم: دایە! خۆزگە دەریبێەکی تازەم ببوایە، ئەمەم دراو. گوتی: کۆر! بە خودا نەك دوو قاران - کە قیمەتی دەریبێە - تەنانتە چوار تاقە شاییش شک نابەم. برۆ بۆ خۆت ببە پیاو، پەیدا کە!...

لە فەقیەتیدا بۆتە موسستەعید: بەلام نەگە یوئە ئیجازە وەرگرتن. خالی - کە «مەولانا سادق» ی خەلیفە ی شیخی بورھان بوو - کردوو یەتە خزمەتکاری خوێ. مەولانا وەکیل و بریکاری شیخ بوو لە سەر مۆلک و مالی شیخ و زۆر پیاوکی بەرشت و کارامە و بەھەلسوور داسوور بوو؛ شوئەواری لە موکریاندا ھەر ماون: «پردی قەرەقشلاغ»، «جادە ی بەسری» و «پردی قەلاتاسیان» کردەوێ مەولانان. لە سالی گرانی گەورە ی ۱۳۳۶ی کۆچی - مانگی، خەلکی ھەژاری ناوچە ی سەردەشتی، لە مردن و بێنانی رزگار کردوو و دەخلی بۆ ناردوون و بەخیری خوێ داوئەتی.

مەولانا جارێک لە شیخ یز بوو و سەری خوێ و بابمی ھەلگرتوو و ڕووی کردۆتە شاری «وان» لە ولاتی تورکان و بۆتە میوانی مزگەوتیک. بۆ بەختی ئەو دوو، داتووکی سوور لە مزگەوتە کەدا بوو و لەو دەمەدا ھەرەمە ی بەرگرتنی بوو. نانی وشکیان دەئای توو کوشیو و

خواردوويانە. مەولانا خوارزاكەي خۇي خىستۇتە ناو بازار و كاسىبى فېر كردووه.
دەيگوت: لە بازارى «وان» دا دەگەل ئەرمەنىيەك بوومە ئاشنا. رۆژىك گوتى: من سەد لىرەت
دەدەممى، كاسىبى پىئو بەكە؛ قازانچ بە نىوہىيى. گوتم: با پرس بە خالم بكم. خالم گوتى: وا
دىارە ئىمانتان لىك نىكە! بچۆ لىي وەرگرە!

وردە- وردە ھەمە بۆتە قاچاغ فرۆش. لە نىوان ئىران و پرووس و عوسمانىدا تەفەنگ و فەرش و
جەوھەرى ئال وگۆر كردووه. زۆرى پى نەچووه خالى دەولەمەند بووه و لە گوندىكى بە ناو
«خوپر» خانەقاىەكى بنىات ناوہ و چەندىن باخچە و رەزىشى لە دەورى شارى وان كرىوہ.
دەيگوت رۆژىك چەند كەسىك ھاتنە سەر رېم، گرتيانم و برديانمە ئاوايى كە گوندىك بوو
ئاغاي موسلمان و رەمىيەتەكانى زۆربەيان ئەرمەنى بوون. ئاغا گوتى: تۆ دەگەل كەشەي دى
وتووئىزى دىنى بكم! ئەگەر سەرنەكەوتى ئەوا پرووت كراوى و ئەگەر سەركەوتى ئازادەت دەكەم.
«باخوا كەشە ھىندە زانا نەبى دەگەلى دەرنەبەم!». مەجلىس رازاوہ، كەشە ھات؛ ئەم وتووئىزە
رپوى دا:

- ئىمە ئەگەر خۆشەويستىكمان بە چەكىك بكوژرى، چاومان برپاى نادا ئەو چەكە بىننىن.
كەچى مەسىحى ئەو دارەي «مەسىح» يى پى ئىعدام كراوہ بە پىرۆز دەزانن و ھەر يەكە دە
ملىناننايە و بەرەكەتى لى دەخوازن.

- وا ديارە پىاويكى ناتىگەيشتووى! سەلىب لە شكلى بنىادەمە بۆيە رېزى لى دەگرىن. برپانە!
كەشە خۇي درىژ كرد و ھەردووك دەستى لىك بلاو كرد، بوو بە سەلىب.

- راست دەكەي مامە كەشە؛ بەلام ژنەكانىش ھەر وەك سەلىب وان، چۆن دەچنە لاين؟
حازران بەو قسە قۆرە ملان لە پىكەنىن نا و رېگەي جوابى كەشەشيان برى؛ مالەكەيان
دامەوہ. جارىكى تىرىش چەتە پرووتيان كردم. دەھاتن برۆن گوتم من مالى خۇمتان لى
دەستىنمەوہ، من خوارزاي شىخى خوپر خورەم. لە ترسى مەولانا - كە ناويان بىستبوو -
دايانمەوہ.

ھەمەد بەر لەوہى تووشى ئاوارەيى بى، ژنىكى ھىناوہ خەمى خۇي و ناوى «ئامىن» بووہ. ئەو
ژنەش لەو ئاوارەيىدە دەگەلى ژباوہ و لەو ماوہى ئاوارەيىدە كچىكيان بووہ.

پاش ھەوت سال ژيانى ئاوارەيى، شىخ ناردوويە مەولاناي بردۆتە لاي خۇي و گەرپانەتەوہ
ولات. ئەوسا «ھەمەبۆر» كە ئىستا ناوى بۆتە «مەلا مەھمەدى بۆر»، پىلى مال و مندالى
گرتووه و لە شەرەفكەندەوہ ھاتۆتەوہ سابلاخ. لەم بەينەشدا - كە ئەو ھىشتا فەقى بووہ - دايكى
مردووه.

مالە لادىيەك بە چەند سىپالىكەوہ ھاتۆتە شار، لە چاوہ خانويك دەگەرپى تىيدا ستار بى.
«حاجى سەيد مستەفای كولىجى» باوكى سەيد مەھمەدىنە شىنە و باپىرى سەيد عەبدوللاي
كولىجى، ژوورىكى پشكەلدانى دەداتى كە خاوپنى كاتەوہ و تىدا بژى و كرى نەدات. بابم
دەيگوت «ئامىن» ئەوئەندەي دل بەو مالەي خۆش بوو كە ھىچ پادشاىەك ئەوئەندە شاىي بە
كۆشك و سەرسەراي خۇي نەبووہ.

با ئەوئەشمان لە بىر نەچى كە مەولانا بەو خوارزايەي خۇي گوتووه «ھەمەبۆر»، پاش
خوئىندنى بۆتە «مەلا مەھمەدى بۆر»، دوايش كە چۆتە ھەجى، كراوہتە «حاجى مەلا
مەھمەدى بۆر».

مهلا له شار ملی له کاسبی و کار ناوه. له ماوه یه کی زور کهمدا توانیویه تی خانوو بکړی و مال وه سهر یهک نی. له شهر ی گه وره ی یه کهمدا - که پروس قه تلوعامی خه لکی سابلایان کردووه - تالان کراوه و له مردن خه لستوو. ژنی هه وه لی مردووه؛ کیژه که شی له تمه نی چارده سالیده به مردنی خوی داخی به جهرگی باوکیه وه ناوه. ژنیکه تری هیناوه که کیژی «سله مان ناغا» ناویکی کونه تاجری له کار کهوته بووه. له سهر نه وه که دیتوو یه ژنه که به بی پروویش هاتوته بهر دهرک و کولان، ته لاقی داوه و بی ژن و بی عه ولاد ماوه ته وه.

له کاسبی کردندا زور زرینگ و لیزان بووه. دووباره پاش تالانی پروس، خوی گرتوته وه و پاره و پولیکه باشی وه سهر یهک ناوه و هه ولی ژن هینانی داوه. کچی «حاجی سهد همه ده مینی ساره وانان» ی خواستوو که تمه نی شازده سالان و زور جوانیکه به ناوبانگ بووه. فهرقی عومری میرد و ژن سی و دوو سال بووه؛ به لام پیاوه که پاره داره به زهبری پاره به ردیش نهرم ده بی.

له پاش سالیکی له گویش تنه وه ی بووک، نهوا خوا کوړیک ده دا که باوک له وه جاغ کویری و دایک له بی بهری رزگار ده کا. «مالی دنیا بو نه مړ نه بی بو کهنگی ده بی؟ ههر بو پلاوی حه وته می کوړ، مه نجه لیکه چوار قولفه ی زنجیردار ده کرم، ههر چی ده یناسم بانگی ده که م. ده بی مه لا ته های دؤستم بانگی به گویدا لیدا و ناوی بنی عه بدوړه حمان».

وهک ده لاین زور مندالیکه گرینوک و به گروو بووم؛ که م وه ختان ژیر بوومه ته وه. به لام دایک و باب و نه خواهه دایک نه وه نده یان شایی و شانازی بهو تاقانه هه بووه که نه بیته وه. گویا دایک له پاش هه موو نویژان دوعای کردووه: «خوایه هیچ کوړی دیکه م نه بی تا له مالدا نه بیته شهریکه عه بدوړه حمان»!

کاتی که هاتوومه دنیا، ناخر و ئوخری به هاری ۱۳۰۰ ی شهمسی بووه و له پیناسه کهمدا - که حه وت سال دواي له دایک بوونم وهر گیراوه - رژی له دایک بوونم هه ژده ی جهوزا، واتا مانگی پووشپه ره. له پاییزی نهو ساله دا له شکری «سمایلاغای سمکو» بو شهر ی عه جه م، سابلای داگیر کردووه و شکاک رژاونه ته شار و ملیان له تالانی کوردان ناوه. وا دیاره سمایلاغا ههر وهک ویستوو یه له چنگ عه جه م رزگارمان کا، ویستوو یه لهو مال هه که ده بهر پی عه جه مدا په یدا کراوه، رزگارمان کا! جا نه گهر خه لکی شار که م تا کوړتیک مالی خویان شار دبیته وه و له تالانیان پاراستی، باوکی من بهو هومینه که کاک هه مزه ی برای قهره نیاغای مامهش برادر یه تی و پاویژ که ری سمایلاغاشه، ناهیلی تالان بکړی، دهستی له هیچ ناشته بایهک نه داوه. بو نه گبه تی برادر نه هاتووه، شکاک رژاونه مال، ههر چی بووه بردوو یانه. ته نانه ت دسرازه و په رژی و پالی لانکی منیشیان بردووه و منیان له سهر خوله میش به پروت و قووتی فری داوه. بابم دلخوشتی دایکمی داوه ته وه که خه م مه خو! مالی دنیا په یدا ده بیته وه. دایکم زیرکاندوو یه: «من خه می هیچ نیه، ته نیا خه می نه وه مه کوړه که م پروته، چی تپوه پیچم؟!».

نهو تالانی شکاکانهش بوته چیرؤکیکی سهر له ناو خه لکی سابلایان: ژنیان پروت کردوون به لام پرویان وهر گیراوه و گوتوو یانه: «خویشکا من! دهر پی خو بده من. نه زل ته نانه پرم؛ خودی قه ببول ناکه!». جگه له وه هه موو کهس و هه موو مالیان تالان کردووه، پیاوه کانی خه لکی شاریشیان به بیگار گرتووه، مالی تالانی بو بنکه راگوپژن. «مه لا مارف» ی شاعیر لهو باسه دا ده لی:

ئاوال كراسى كيژ و ژن و خانمى وه تهن دايانرپين ئهوانى سهبابانى قوون ترؤل قازى و مهلا و تاجر و ئهسنافى خهلكى شار گيران به سؤغره كهوتنه ژير بارى دار و كؤل شكاك كوردى سابلاغيبان ههر تالان كردوو و نهيانكوشتون؛ بهلام ههر ترك زمانكيان وهبهر پهل هاتوو كوشتوو يانه. يه كييك لهو تركه تازهر يانه برادهرى بابم بووه؛ خؤى و ژنه كهى پهنايان به مالى ئه و هيناو و حاواونه تهوه. ژنى «كهربه لايى فتهحوللا زهنگانى» ساواى له بهربوو و شيرى زؤر بووه. ياريدى دايكىمى داوه و شيرى داومى. كه زؤر سالان به جحيلي تا منى دهديت دهگريا و منى وهك كورى خؤى خؤش دهويست.

دايك له تهمەنى حەفدە سالیدا تووشى نەخۆشى سیل دەبی و زۆرى پى ناچى دەمرى. تاقانەكهى له تهمەنى دوو سالیدا له دايك بیبەش و هەتیو دەمینى. ژنىك به ناوى «خات شەرافەت» له سارەوانان ماوهیهك شیرى داومەتی. له پاش ئەوه دوو سال ژنىك به ناوى «خات روقیا» سەرپەرشتیم دەکا. تا بابم سەر له نوێ بۆ جارى چوارەم ژن دىنى و ژنهكهشى له بنه مالهى قازيه كانى سەردەشت بوو. ناوى «مریەم» بوو؛ بهلام ههر به ناوى «كچى قازى» دەناسرا. پاش دوو سال هۆگر گرتن به خات روقياوه، ديسان هەتیو کراومهوه و دراومه دەست دايكى سیههم.

خاواراستان زۆرى نەبرد كه خوشكىكم بۆ پەيدا بوو؛ هەم هەوالى من و هەم خەمپەوینى مالهوه. واتا ههر پینچ سال تاقانەى مال بووم. بابم بهو پى و شوینە كه دەبی بهچكهى سۆنه مهلهوان بى؛ ههر له تهمەنى پینچ سالییهوه دەرسى ئەلف و بیتكه و جزمى عەممەى پى دهخویندم. ئای كه خویندن ناخۆشه! هەرچی فیر دهكرام پاش سەعاتيك له بیرم نەدەما و له تەنبەلیدا تاقەسوارەى مەیدان بووم. باب ههر دهیگوت: جزمى عەممە رهوان كهى دهتئیرمه لای مهلاى بالهكى له خانەقای شیخی بورهان قورعانت پى رهوان كا. زؤر پیاویكى مەبارەك و قورعازانىكى له زهبره. بهلام ئەو ئاواته ههر پىك نەهات. تا سوورهتیکم دهخویند، نەك ههر سوورەتى پێشوو، بەلكە ئەلف و بیتكهكەشم له بیر دهچوونهوه.

«ئەى خوايه به دەست ئەم هەتیوه دەبەنگ و نازیره كهوه چ بكەم؟ تەگبیر، تەگبیر... به خوا بئیرمه قوتابخانەى مهلا له هەمووى چاكتره، له من ناترسى لهو دەرستى».

له بیرمه رۆژيك پىلى گرتم و رۆشتين. چووينه شوینىك، تاريك، رهش به دووكەل. چەند هەسیرىك راخراوه و بیست مندالىكى وهك خۆمیان له سەر دانیشتوو. مهلايهكى میزەر زلى دەنگ گهوره، دوو شوول به دەستهوه، له بهر بابم هەستا و بهخیری هینا. بابم گوتى: مامۇستا دەستت بینه.

دەستى منى خستە دەستیهوه و گوتى: ئەم كۆرەم بۆ هیناوى، گۆشتى بۆ تۆ، ئیسكى بۆ من. شەرت و مەرجى قوتابخانە چیه؟

مامۇستا فەرمووى: مانگى قرانىك. حەقى ئاوخاردنەوه دوو شایى. هەسیر بىنى بۆ له سەر دانیشن. ئەگەر باشیش نەخوینى یان هاروهاجى بکا، بۆتى تەنبى دەكەم.

سەودا سەرى گرت؛ خیری لى بىنى. لهو رۆژهوه دەبوو سىپاره له بن هەنگلدا بچم تا نیوه رۆ له قوتابخانە بم و دواى نیوه رۆ بهرهلداى كۆلان و سەرگەرمى گەمه و كایه بم. رۆژانەم دوو شایى واتا سەدیهكى تەننىك بوو؛ كه له پىم دەهات و له سەرم دەردهچوو. بايى شاییهك كشمیش و لهبلەبى گیرفانى داخينم و مری دەكردم.

مہلاوہ حمانی ماموستا، ژنیکي ھه ٻوو به ناوی خاتوامان و دھرو جیران ئامانی مہلاوہ حمانیان پئی دھ گوت. رڙانه له بهری به یانهوه له تھندووری ناوہ راستی قوتا بخانه که ماندانانی دھ کرد و دھ یفرؤشت. ھەر له به یانییهوه تانیوهرؤ چرہ دوو که لیک بوو چاو چاوی نه دھ دیت؛ به لام زورمان که یف بهوه دھ هات که تیشکی رڙ له کولانکهوه دھ پدایه زورره که و دوو که له تیشک دھ هالا و کؤله که به کی جوان و له باری لی ساز دھ بوو. مہلا زور دھنگ گھوره بوو؛ به لام له بهرامبه ر خاتواماندا دھنگی وهک دھنگی میس دھ گهل گورہی شیر وا بوو. ھه میشهش چه ققه و ھه را و شھرہ جوینیان بوو؛ که به راستی له چه ققه و گورہی ئه و دوانه ئیمه که یفمان دھ کرد.

ماموستا له لای سھرووی قوتا بخانه، یان بلیم دوو که لدانه کهوه دادھ نیشت. دوو شوولی درڙی له سھر کؤش بوو. چاوی دھ گئیرا کی له ئیمه چاوی به سھر سیپارہا چر نه کردووه، به بی ئه وه ھهستی، شوولیکي تی دھ سھر واند و جوینیکي حهواله دھ کرد. داریکی کهوانی، په تیکي تی خرابوو له پشت سھریهوه به گری کؤله که به کهوه ھه لواسرابوو، ناوی «فهلآقه» بوو. ھه ر مندالیک ھارو ھاجی بکر دایه، په تی فهلآقهی له لاقی بادھ درا و یه کیک له ئیمه دھ یگرت و قاچی گونا ھباری بهرز دھ کردووه؛ ماموستا به شوولی تھر ودره گھرا بهری پای و ھاوار و زیرہی لی ھه لدھ ستاند. مندالیک میزی ھاتبا، دھ بوو قامک بهرز کاتهوه و بلی دھ چمه سھراوی. ھه قی دھر چوونیش بؤ میز کردن دھ بوايه بهری دھستی پان راخا و ماموستا شوولیکي له بهری دھستی بدا ئه وسا بچیتھ دھر. زور زوو عادھ تمان به ئیشی شوول گرت و رڙی دوو سئ جار داوی چوونه سھراومان دھ کرد که ھیچ نه بی تاویک له خویندن خؤ بدزینهوه.

ھه ر که ماموستا به فھرمانی خاتوامان دھ بوو بچیتھ بازار و کهل و پهل بکری، سھرمان له سھر سیپارہ لادھ برد و ھه ر که خاتوامان چه مېوولیکي بهر و پشٹی ماموستا حهواله دھ کرد، دھ مانزانی وچانی خویندنه؛ دھ مانکرده چه ققه و ھه را. گالتهی ھه ر ھه خوشمان میس گرتن بوو. خوا نه ییری چھندی خوا حھز کا میس ھه بوو. نه خافل میشیکمان دھ قؤز تهوه، یان به له کمان ھه لدھ مالی و تھمان دھ کرد و داوه به نیکمان له سھر گویزینگ به ھه ر دوو دھست رادھ گرت. میس له جی تف دھ نیشت، ھیدی - ھیدی به نه که مان بهر و زور دھ خزانده و لاقی میس به ته له وه دھ بوو؛ دھ مانگرت. پووشکه به کی باریکی حھسیرمان دھ کنگی دھ چه قاند و بهر له امان دھ کرد و کتیه ر کیمان به میس کلک حھسیر دھ کرد و دھ تر یقایینهوه. تا ماموستا دھ هاتهوه، به سھدان له و مووشه که میشانه له زورره که سوورپان دھ خوارد. زور جار دار و فهلآقه له سھر ئه و مووشه ک فراندنه وه کار دھ کهوت.

رڙیکي زستان و به فر بوو؛ وهخت چیشته نگاو بوو؛ له پر بؤ ھه وهل جار له ژبانی ئیمه مندالاندا گویمان له دھنگی تۆپ و ناگر بار بوو، که به ناگر باریان دھ گوت «شیس تیر». ماموستا رھنگی زھرد ھه لگھرا، ھه ر تھی قووت دھ دا. خاتوامان بهر بووه سنگ کوتان و ھاوار؛ ئیمهش ویکرا وهک دھ ستهی سیمفونی به یهک ھهوا دھ ستمان کرد به گریان. ماموستا به دھنگیکي گری گریانواییهوه فھر مووی برؤنهوه مال. ھه ر کھس به گریان، به بی ئه وه بزانی بؤ دھ گری، بهر و مال ھاتینهوه. کاره ساتم بؤ بابم گئیراوه. پیکه نی و گوتی:

- له شکری مہلا خلیل - که دژ به دھولته و مہلا نایهوی کلای پهلهوی له سھر موسولمانان بنین و کافر یان کھن ۱- گھیشتونته بلندی دھوری شار و دھولت به تۆپ و شیس تیر دایگرتوون. به لام خوا مہلا خلیل سھر کهوتوو بکا، ئیشاللا دهره قه تی نایه.

بابم و زور له براده رانی - که میوانمان ده بوون - دوعای سهر که وتنی مه لا خه لیلیان ده کرد و ده یانگوت خوا روحم به موسلمانان بکا و لهو کافرانه رزگارمان بی. به لام بهو حالهش چونکه جاریک له شهر ی شکاکاندا دهستی به زاخودا چوو بوو، مال و نهغدینه ی خوی شاردوه؛ نه وهک مهنگوری لهشکری مه لا خه لیل تالانی کهن. من ئه و کاته ته مه نم حهوسالان بوو. له قسه ی بابم و میوانانه وه مه لا خه لیلی کوردم خۆش دهویست و رقم له دهولت هه لدهستا. له ژووری مالددا ده گهل خۆم گوژیتم ده کرد؛ پتیکم داده دان. ههر گوژیکی بشکایه ده مگوت ئه وه عه جمه مه شکا و دوعام ده کرد یاخو ههر بشکین و مه لا خه لیلی کورد سهر که وئ. مه لا خه لیل و مهنگوری لهشکری، خۆیان زور بۆ نه گیرا و شکان. سپای دهولت به یاریده ی هۆزه کانی گهورک و مامهش، ولاته که ی داگیر کردنه وه و ههرچی وه بهر په لی هات به تالانی برد و چهند ئاغایه کی مهنگوریشی به دیل گرت و له زیندان توند کرد. کتیبخانه ی مه لا خه لیل له بازار ی سابلاغ هه راج کرا. بابم زور لهو کتیبانه ی کرپه وه و بۆ خزمه کانی مه لا خه لیلی ناردوه وه.

لهو قوتابخانه دا «جزمی عه ممه و ته باره ک»، «سمایل نامه و ناگه هان»، «یاقیده ی شیخ سه میع» و «ئه حمه دی شیخ مارفی نۆدی بی» م خویند.

«قازی محه ممه د» - که ئه وسا «میرزا محه ممه دی قازی» ناو بوو بیوه مدیر مه عارفی سابلاغ، به بی مه عاش واتا ئیفیتیخاری. جا ئه و که نوینه ری دهولت بوو - ده بویه هه موو فیرگه کان به سهر کاته وه. برپاری دابوو بیته قوتابخانه که ی ئیمهش و برپوانی چۆنمان خویندوه وه. مامۆستا به منی گوت: کوپم! ئه گهر جاروباره لیتم داوه به لام تۆم خۆش دهوئ. حه ز ده که م تۆ به مدیری مه عارف بناسیتم. زیره ک به! به باشی جواب بده وه! ئه ی به خیری ناسلامه تی، کهس نا، من! تۆ بلیی مدیر چ بی؟ چیم لی بیرسی؟ رۆژیک له پر مدیر به گ خوی کرد به ژووری پر له دوو که ل و میشدا. مامۆستا منی نیشان دا، گوتی: قوربان ئه م کوپه تاقی که وه! مدیر فه رمووی: ده ی شتیک بخوینه وه! مله له ئه حمه دیه بۆر نا:

رهنس سهره، عه ی چاو ه به دهن قالب، ئیسیم ناوه
جه بین و جه بهت توئله مه کر و که ید و حیله فیله

گوتی: ئافه ریم، به لام بۆ گوت فیله و توئله؟ ده بوو به لامی قه لهوی بلیی. من ئافه ریمم وهر گرت و مامۆستاش له وه که مدیری دلخۆش کردوه ههر بزه ی سمیلی ده هات. مودیریش له بیر ی چوو لیم بیرسی توئیل و فیل یانی چی؟ تا وهک هه راره ده قور چه قیام! چونکه وهک تووتی فیر کرابوو و نه مده زانی چیم خویندوه وه. ههر دهمزانی هیچ نازانم.

خاواراستان قوتابخانه که مان دانه خرا، ئه ویش له سایه ی زیره کی من!

له ته مه نی هه شت سالی دا بووم برپایه کیشم بۆ زیاد بوو. ژماره ی منالی مال گه یشته سی:

«عه بدوره حمان» و «زینهب» و «عه بدوللا».

دهورانی مندالیم جگه لهو خویندنه خاوتنه، ده گهل جگین و گوژیین و هه لماتین و قۆچه قانی چوئله که کوژ و که لالی جوان و هه لوو کین و جه غزین، ههر له پاش نوژی نیوه رۆوه تا تاریکانی ئیواره، به پتخاوسی، به سهر رووتی هه لده به زیم و داده به زیم و ژبانی پالشایه تی راسته قینه م بوو؛ به لام نه مده زانی چهند به خته وه رم. شه وان ههش دوای نان خواردن ده چومه کۆلان، ده گهل مندالان تا خه و به لایدا ده بر دینه وه، گه مه مان ده کرد. گه مه ی شه و، ئه وانی له بیرم ماوه: «مه لا تهق ته قین»، «که ری سووری پشت دریز»، «کلاوین»، «هه یچۆ».

«چاوشار کینه» و «همزهل» بوو.

چونکه دایکم به نه خوشی سیل مردبوو، ترسی نهوه هه بوو که منیش گرتبیتمه وه. ده بوايه تا دهست دهر و ده لوی، له هه وای سافدا بژیم. له لایه کیش بابیم وای ده ویست کوره که ی خلیسک و خاوی شارستانی نه بی و به ژبانی زیره وه خوو بگری. هه موو به هاران و هاوینان دهیناردمه لادی، یان ده چوومه «ماسوی دایماو» له هه واری «ماله مامه سهد» که «سهد محهمه دی لاجانی» ناو بوو؛ من پیتم ده گوت مامه سهد. یان له گوندی «ساره وانان» له مالی خالانم ده ژیم. له راستیدا ژبانی مندالی له لادی هیچ ژبانیکی شارستانی ناگاتی. پادشای بی جوققه، مندالی لادیته. هر له تاوه لاته وه به دهشت و کتودا به ره لا ده بووین؛ هیلانه مهل بدوزه وه، داوی بؤ دانی، هیلکه ی لی بدزه، بچو بیستانان، به دار هه لگه ری. خو ئیواره هه باسی ناکری؛ سه عاتیک پیش گاران هاتن، به ره و گاران غار ده و له ری تووشی به و پیچی سر یان تیتوله پشتیند، ده ملی که ریکی پروتی بی جل هالینه و خو ی باوی سهری. که به ره و مال راده کا، جووته داوی، هه لده تیزی، نازا به و خو بگره نه که وی. رهنگه پتر له بیست جار له و گالته خوشه دا سهرم شکابی؛ به لام سرشکان له ریگه ی که رغار داندا خه لاته!

له خالوزاکانم دوو هاوومرم هه بوون: «حمه ده مین» و «مامه ره حمان» که ده گهل ئه وان زور که یغم ساز بوو. حهزم ده کرد هر کوئ زور بلینده بجمه سهری و بزائم له و دیو چ هه یه. زور جار به ته نیا ملی ریتم ده گرت و به چیا هه لده گه رام. جاریک له و جارانه که ده ویست بجمه سهر دوندی قووچی کیوی «هومام» له «ماسوی»، زورم پی چوو بوو؛ ماله مامه سهد وه یان زانیبوو مار له دهشت پیوهی داوم. بیوه هه را و هاوار و چهند که سیان خستبووه شوینم که بمدوزه وه. ئه وان لیم ناهومید ببوون و من بؤ خوم هاتمه وه.

ده گهل شوانی ماله مامه سهد ده چوومه بهر مه ری، ناوی گژ و گیام لی ده پرسین؛ چیرۆکی خوشم لی ده بیستن. بؤ ناسینی حیوانان ببوومه پسپۆریک، شوان ئافهریمیان لی ده کردم. نان و شیرم ده گهل ده خواردن و له سهر عهرزی پروت ده نوستم و ته واز نازداری شارم له بیر ده چوو.

ناو فقهی

وا دیاره به شی قوتابخانه چوونم به سهر چوو بوو. بردیانمه حوجره ی مزگه وتی هه باساغا که بیمه فقهی. ماموستا که ی منیان پی سپارد، یه کی بهرزه بالای ریش پانی موو پرش و چاوزه ق و لووت بهرانی بوو که به «مه لاسه عیده شیته» مه نشوور بوو. یه کی تریش لای ئه وی ده خویند: یه کی تۆپه له ی گرده بنه ی چاوزه ردی گوئ ته شکه به ره بوو به ناوی «فقهی بایز». بهر له هه موو کاریک فیریان کردم که چۆن ئیوارانه به مالانه وه بگه رییم و هاوار که م: «نانی فقهی ره حمه تی خواتان لی بی!» نانی گه ره ک بچنمه وه و بییه نیمه حوجره. به چهند رۆژیک شهرم کردن و مینگه مینگ، له و سحاحه جوانه راهاتم! بریار درا ده رسی «گولستانی سه عدی» به سایه بخوینم؛ جا پاشان بگه ریمه وه و به ماناوه پیتم بلین. قورعان خویندنه که شم نه وه له جیی خوی؛ ده بی هر خه تمی که م و زوریشم ره وان بی. مه لا سه عید هر عهره بی کتییی ده زانی. ته نانته نهیده توانی ناوی خوی به ره وانی بنووسی. مه شق و خهت و فارسی له ملی فقهی بایز بوو. رۆژیک وه ک به لای ناگه هانی مندالیکیان هیئا حوجره که به ته من له من باوخوش تر و به بالا له من کورته بالاتر بوو. یه کیکی سووری چاوزیت، لیم بوو به عیزراییل. ده بوايه ئه ویش گولستان

بخوښئ. هه ټيو ټهوه ننده زيره ک بوو که نه بښتهوه. من به هزار گيره و نيره دوو خه تم رهوان ده کرد، ټهو په ر و دوو په ري تي ده په راند. وهک ناگري قودره تي واپوو. جا وهره زلله و چه پوک بخو، که بو ټهو هيئده و هيئده ي رهوان کردوو و ټو هه ر منجه - منجت دي؟! هه ر له بهر خومه وه له خوا ده پارامه وه ټهو به دفعه بهر ي و له کول دنيا بښته وه. ناوي ټه ویش «عه بدوره حمان» کورې «سؤفي مينه» بوو؛ که له دواړوژدا به ناوي «زه بيحي» ناسرا. زه بيحي وهک من فقيي دايمي و ره سمی نه بوو؛ درسي ده خوښند و ده گه راوه ماله خو ي. ورده - ورده پيکه وه بووينه ئاشنا و له درسي گولستان ياریده ي دهادام و ټهو ئاشنايه تيبه پتر له په نجا سال دهوامي کرد و ئيستاش هه ر دؤستمه.

تهواو نازانم چ ساليک بوو، ده ولت فهرمانی دابوو جگه له مهلا و فقي، ده بي هه موو کهس کلاوي په هله وي له سه ر نئ و ميژه ره و جلي کوردی قه ده غه يه. مهلا و فقيش ده بي قاقه زي حاکمي شاريان بي بي که له کلاو مه عافن. ټهو حوکمه بو پولي سي ده ولت، بازار يکي زور به قازانجي پيک هيئابوو. هه ر کهس تيتوله پشتينديک، بزگوره ميژه ريک به قه د و سه ري هه با، يان پاتول و رانکي نيغه ک شوړي کوردانه ي بوايه، به دار و قامجي به رده بوونه گياني و به بي به رتيل رزگار بووني چه توون بوو. ده ي خودايه مامؤستا مهلا سه عيد و ئيمه ي چاره ره ش چ بکه ين؟ پاش مقو - مقويه کي زور، قه رار درا بچينه خزمه ت حاکم و قاقه ز وهر گر ين. مهلا عهليه کي کويري بانگده ري مزگه وته کهش گوتي منيش ده ده گه لتانا ديم؛ مباره ک بي.

پاش نوږي نيوه رويه کي گهرم، مامؤستا و فقي بايز و مهلا عهليه کويره و من ملي ريمان گرت. پرسيار - پرسيار مالي حاکمان دؤزيه وه. بو نه چووينه ئيداره که ي؟ نازانم. له ده رگايه کي زه لامی گاله دراومان دا، کهس به دنه گمانه وه نه هات. ناچار مهلا سه عيد به به رد و مهلا کويره به عاساکه ي ده ستي وهر گه رانه کوتاني ده رگا. تومز ټمه ده رگاي پشته وه يه و به سه ر تهويله دا ده کرښه وه و کهس له ويوه ناچيته مالي حاکم. ئاخري به و درنگ و هوړي به رد و عاسايه، حاکم له غورابي خه و راده په ري و شيتانه به پيژامه وه راده کا بزاني لم جهنگه ي گهرمايه دا چ قه و ماوه؟ ده رگا کرايه وه. کابرايه کي زړته زه لامی سورهل، ده تگوت به رازي دابه ستراوه، ده رگه ي کرده وه و به فارسي گوتي: «چيتان ده وي؟». من له ديستي حاکم ټهوه ننده ترسام ده له ريزم؛ ئيتر نه زماني ټهو سي فارسي نه زانه چؤنيان وهرام دايه وه. هه ر هيئده ده زانم حاکم به گ به هه موو هيژي خو ي نه راندی: «برؤن له بهر چاوم گوم بن!»، ده رگاي تهق به سه ري هه کدا دايه وه و گاله ي دا و ئيمه ده ست له گونان دريژتر له پشت ده رگا مايه وه. ئيتر جويني سي قولی و ته په ته پي چوار قولی ده ستي پيکرو و لوژ - لوژ به ره و مزگه وت پهل بووينه وه. مامؤستا مهلا سه عيد تهواو تمه دايگر تبوو، ده يگوت:

- جهه ندهم که ده ري کردووين، به قووني بابيه وه؛ به لام له وه تا چاوم به و کافره که و تووه قه ساوه ت دلي داگر تووم! هه ر دوعاي بن ليتواني ده خوښند و قربي به ري ده کرد که قه ساوه ت به ره لدا کا. نه خير قه ساوه ت واي نه گرتبوو به قرب و ورته ي بن ليتو له دلي ده رپه ري! چار هه ر ټهوه يه لم شاه برؤين و بچينه «خانه قاي شه ره فکه ند» تا قه ساوه تي کافر ته فر و تونا بي.

وا ديار کهوت که حاکم له داستان نوو سيندا ده ستيکي بالاي هه بووه. له و رؤزه وه که ئيمه چووبووينه خزمه تي و ده ريکردبووين، بو هه موو که ستيکي که چووبوونه لاي گيرابؤوه:

- کوړه زور سه ير بوو. من له کاري ئيداره ماندوو، له مال نيوه رؤژم خواردوو و نوستووم. به

گرم و هژری دهرگای پشته‌وهی مال له خهو راپه‌ریوم. لام واپوو خانه بگير کراوم. به ههزار ترس و له‌رز و دله‌ته‌پي دهرگام کردوته‌وه. چ ببینم؟ به کی دريژی پيش گه‌زی، تۆپنه‌یه‌کی گرده‌له‌ی قوت، کوپړیک به عاساوه، مندالیکي سهر بيشکه، هاتوون نه‌هیلیم کلاویان له سهر نین. قهت به عومرم دیمه‌نی ئه‌وه‌نده سهرم نه‌دیوه و قهت به عومرم هینده‌ش نه‌ترساوم!

بابم زۆری که‌یف هات که ده‌گه‌لیان بچمه‌خانه‌قا؛ که شوینیکي پیرۆزه و خویندن ئه‌وی به‌ره‌که‌تی هه‌یه. بوخچه و پریسکه پیچراپه‌وه و هیلکه‌ی کولاو و نان ئاماده کرا و به‌ره‌به‌یانیک به‌ره‌و خانه‌قا له شار دهرچووین.

له خانه‌قا له حوجره‌یه‌کی ته‌نگی دوو میتر له دوو میتردا دامه‌زراین و خویندن ده‌ستی پی‌کرده‌وه. له گولستانه‌وه چووبوومه‌وه «بووستان» و ئه‌وجار دهرسی عاره‌بی له «ته‌سریفی زه‌نجانی» و «عه‌وامل» را به‌ره‌و «نموزه‌ج» و «حه‌مدیه» رۆیشت. ههر دهرسیکم ده‌خویند ده‌بوو له به‌ری که‌م. به‌لام ناخۆ تیده‌گه‌یشتم باسی چی ده‌که‌ن؟ نه‌ خودای تۆ شاهیده! ههر ته‌قه‌م له سهریه‌وه ده‌هات و لام واپوو بریشکه ده‌خۆن.

جاری با بزاین ئه‌و خانه‌قایه که چهند جار ناوم بردووه چییه و چۆن دامه‌زراوه و ئه‌و رۆزه‌ی که من دیتوومه له چ باریکدا بووه:

یووسف ناویک، کوری وه‌رزپریکی خه‌لکی قه‌شان و ماوه‌تی شاربازیری کوردستانی به‌رده‌ستی عوسمانی ئه‌وسا و عیراقی ئیستا، چۆته خویندن، بۆته فه‌قی، بۆته مه‌لا و ئیجازه‌ی وه‌رگرتووه. خۆی گه‌یانده‌بۆته «ته‌ویله» و لای «شیخ عوسمان سراج‌ه‌دین» بۆته مرید و پله-پله سهرکه‌وتوووه تا کراوته خه‌لیفه و هاتۆته «بورهان» که گوندیکه له مه‌لبه‌ندی موکریان. مریدی په‌یدا کردوون، زه‌وی له ئاغا قه‌به‌ل کردوووه و به‌ مریدانی ره‌نیو هیناوه و له نانی ره‌نجی شانی مریدان، میوانداری مریدانی لاوه‌کی کردوووه و پوول و دیاری وه‌رنه‌گرتوووه. داوای که‌شف و که‌راماتی نه‌بووه، هه‌موو شتیکی حه‌واله به‌ کتیبی شهر کردوووه و له شهر به‌ موو کلا نه‌بووه. مه‌لایانی ولات به‌ دل و داو هه‌موویان عاشقی ئه‌و ئاکاره‌ی بوون و بوونه‌ته مریدی. خه‌لکی ره‌مه‌کیش به‌ شوین مه‌لایاندا هروژمیان هیناوه. جووتیز و وه‌رزپری به‌ خیری خوا، رۆژ به‌ رۆژ زیده‌ بوون و دارایی ته‌کیه‌ په‌ره‌ی گرتوووه. ملک کراوه و به‌شی ئاغای لی نه‌دراوه. پاش چهند سالی که گوندی «شهره‌فکه‌ند» بۆته ملک خانه‌قا له قشلاقی شهره‌فکه‌ند بنیات نراوه. جگه له سۆفی ته‌رکه دنیا، فه‌قی و مه‌لای زۆریشی لی کۆ بۆته‌وه، که شیخیش له سالی ۱۳۲۸ی کۆچی مانگیدا مردوووه، دام و ده‌زگای خانه‌قا تیک نه‌چوووه و نانی میوان و دانیش‌توان له مه‌وقوفه‌جاتی خانه‌قا دابین ده‌کری و سۆفیلکه‌ی ته‌رکه‌دنیاش کاروبار به‌ریوه ده‌به‌ن. گه‌وره‌ی خانه‌قا شیخ محه‌ممه‌دی کوری شیخه که مه‌لایه‌کی زۆر به‌ناوبانگه و داوای شیخایه‌تی نا‌کا. دهرسی فه‌قی ده‌لیته‌وه و فتوای شهرعی دهرده‌کا. ده‌لین ده‌ پيشدا ئه‌و مرید و سۆفیانیه‌ی ته‌رکی دنیایان داوه و خۆیان ده‌ قه‌به‌ل خودا کردوووه و خرمه‌تی شیخ و خانه‌قایان له مل بووه، زۆر زۆر بوون؛ به‌لام ئه‌و رۆژانه که من خانه‌قام ناسی ئه‌و جوړه ته‌رکه دنیایانه که‌م ببوون و وه‌ک ره‌چه‌لاکی فیلی مامووت له دوا براندا بوون.

ده‌لین جاریک شکاکیک که هاتوووه و سۆفی ره‌به‌نی خانه‌قای دیتوون، تووشی دیریکي مه‌سیحیان بووه که پر له کیژی خۆ ده‌ قه‌به‌ل خودا کردووی پی میرده، که تویش‌تیری عیسا پیغه‌مبه‌ریان پی ده‌لین. چۆته به‌ر دهرکی دیر و گوتوووه: «هیندیک نیری محه‌ممه‌د پیغه‌مبه‌ر

له خانەقا هەن، با ئەو تووشتیرانه خو لهوان چا بکەن!».

«عەزیزی رابیه شەل» دز بوو، بەر له نووژی شێوان نزیکە ی سەعاتیک دەخەوت. دە یگوت کە مێک خەوی پاش رۆژاوا خەوی شەوم دە پە پێتی و تا بە یانی خەوم نایە و بۆ دزیە کەم بە کارە. زۆرم لەو قسە بە هەرە وەر گرت؛ کە نووسینی شەوم هەبای ئەو کارەم دە کرد.

شیخ محەممەد، ناویکی فەرعی بۆ هەموو کەس دە دیتەو. بە منی دە گوت «جوو جەلە»، مەلا محەممەد مین ناویکی ناو نابوو «فەریکە کەر». سەر زەلامیکی لووت گروێ بوو. گالته ی خەلکی خانەقا لە سەر ئەو بوو. خو ی دە یگوت: «خودا خەلکی دروست کردوو کە ماندوو ببن، هیندیک ی هەر بۆ یە دروست کردوو ماندوو کەن بە سێننەو و پێیان پێ بکەن!» زۆر چیرۆکی سەیری هەن؛ خەونیک ی گێراو کە پیغەمبەر هاتۆتە خەونی فەرموو یە: «مەلا تا ماوی دە حالی حەیاتدا بە!»

ئەوانە ی لە بیرم ماون: مام جە عەفر و محەممەد یار (تورکی کوێرە سوننی) مەلا رەسووی سولتانی، مەلا حوسینی کاکی مەلازادە، حاجی مام حوسینی مەنگور، کاکی شیخەلی، شیخی شامی، سەید رەشیدی شاعیر و زانای بە ناوبانگ و چەند کە سێکی تری وا بوون. قەلەو قووتە و تەنبەل و تەو زەلی نان خۆری بۆرە پیا گیش هەتا بیژی فیریە بوون؛ کە نان و دۆی خانەقایان دە خوارد و قاچیان بە دیوار هەلەدە پەسارد و بیکار راپاندە بوارد. بە قەولی مام هیمن: «خانەقا وەک کە شتی نووح وا بوو، هەر چی بتووستا تێیدا بوو».

شیخی شامی، ناوی مەلا مستەفا سابلاغی بوو؛ تەر کە دنیا لە حوجرە یە کا دە ژیا. لەو هەتا مەهدی نامە ی «ابن الحاج» ی خوێند بۆو هەزی دە کرد چاوی بە محەممەدی مەهدی بکەوێ. رۆژیک لاویکی ئە سەمری لووسی چاوگەرە کە خالیک ی لە سەر رومەتە، دەعوەتی دەکا بۆ حوجرە. لاو دەلی: من سەیدم و ناوم محەممەدە. تا مەلا دە چیتە دە سنوێژ گرتن و دیتەو، هەتیو نەماو. پەل دەبێ و پرس یار دەکا دەلێن نەماندیو. خەیاڵ دەکا کە ئەم کورە لووسە یە قین محەممەدی مەهدی بوو. دیارە لە شام زهوور دەکا؛ با بجمە یێ و شوێن یەو. کەل - پەلی هەراچ کرد و رۆشت. پاش دوو مانگ هاتەو، گوتی: چووم تا سولەیمانی، لەوێو گەیمە کەر کووک و مخارجیم نەما، بوومە میوانی خانەقای سەید ئەحمەد. لە جوابی «لە چی دە گە پێ» سەیددا گوتم: دە چمە شام بۆ دیتنی مەهدی. سەید گوتی: وا دیارە زۆر ساویلکە ی، تۆ پەسا پۆرتی عیراق و سووریات نییە، دە تگرن، پارەشت نییە. ناچار پەشیمانی کردمەو. پارە ی سەفەری دامی؛ هاتوومەو. لەو ساوە شیخ محەممەد ناوی لێ نا «شیخی شامی».

خوا بحتە سێنیتەو، خانەقا ئەو تەمبەل بازارە بوو کە هەموو مندالیک لە خوا ی دەوێ. مندالانی مالی شیخ جگە لە بەد فەری و تووشی، فیری هیچ نە کرابوون. کاریان هەر دزی باغ و شەر و کیشە بە مەردم فرۆشتن و ژیا ی گەللای بوو.

له خانەقا دە گەل هاو تەمەنیک ی خۆمدا بوومە ئاشنا؛ ناوی «حەمەدە مینی شیخو لیسلام» و پوورزای مندالە شیخەکان بوو. ئەویش دەبوا یە بۆ بەرە کەت دەرس لای ماموستان مەلا سەعید بخوێنی و لە مالی شیخ بژی. نازانم ئەو زیرە کتر بوو یا من! بەلام ئەو هەندە دەزانم لە دەبەنگی و هیچ فێرنەبووندا، درۆزنیش فەرقی نە دە کردین. هەر دوو کمان وەک یەک دارکاری دە کراین و بە قەد یەک بەر جنیو دە دراین. تەنیا فەرقیکمان کە هەبوو، ئەو بۆ نە گبەتی، شیعی دە گوت و خو ی لە من بە هونەر مەندتر دە زانی. بەلام شیعی چۆن؟ یا خوا بە نیسیی دۆزمنانت یی! من لە

بەغلىيان گالتەم بە شىعرەكانى دەکرد. ئاخىرى ھەر ۋازى نەھىنا و لە دۋارۋۇدا بوو بە شاعىرىكى ھەرەبەرز و بە ناۋى «ھىمىن» ناۋبانگى كرد. كارى ھەرەگرىنگمان راۋەدوۋپىشك، دزى باغان، مرىشك دزىن لە ماله شىخان و ھەزار بەدقەرى و كارى نالەبارى دىكە بوو.

جارىككيان كە بۇ سەردان ھاتىوومەو مال، مەلایەكى جىئىل مىوانمان بوو؛ لە ترسى سەربازى لە لای ئىمە خۇى شاردبۇۋە. بابىم بە ھۇى دۇستانى، ھەولى بۇ دا پىناسەكەيان بۇ گۆرى و لە سەربازى خۇى دزىوۋە. لە بەرامبەر ئەو چاكەپەدا بە بابمى گوت عەبدورەحمان بەدە دەست من پىنى بىخوئىم. ئەو بۇ خۇشى - كە ناۋى «سەيد محەممەد» بوو - موستەعىد بوو؛ دەرسى لای مەلای گەورە دەخوئىد. دەگەل ئەو چوومە پەسوئ؛ كە بىنكەى قەرەنیاغى مامەش بوو. مەدرەسەى فەقىيانى لى بوو. قەرەنیاغا ئاشناى نرىكى باوكم بوو. كە بىستەبووى منيان ھىناۋەتە گوندى ئەو، فەرمانى دا كە شەوانە لە قەلایە بىم و بە رۇژ لە ناۋ فەقى. ئەو زستانە - ھەر چەندە زۆرم لەبەر گران بوو - دەگەل كورانى مالى ئاغاى ژيام و دەبوو بە پىنى رى و شوئىنى مالى ئاغا بىزوومەو.

قەرەنیاغا بە راستى شتىكى سەير بوو. كۆنەپياۋىكى زۆر شەروشور دىتووى ھەلكەوتە و بە دەردى كورد گوتەنى «گورگى باران دىتو» بوو. ئاغاىەكى زۆر بەھەبەت و بەسام بوو. زۆر كەمدوئىن بوو. ئىۋاران كە دەھاتەو دىۋەخان، لە لای سەروو رۇدەنەشت، تا شەو شەق دەبوو - ۋەك ھەيكەلى بوودا - مەقى لى دەرنەدەھات. تەزىبەكەى ھەلدەسووراند و لە بن لىۋانەو دەگەل خۇى دەدوا و جارجارە پىندەكەنى و جارى وا بوو رووى گرژ دەکرد. وا ديار بوو كاۋىژى تەمەنى پر لە ھەرواز و نشىۋى خۇى دەكردەو. بەلام ئىمەى بەدبەخت چى؟ دوو كورى و دوو نەوۋى و من، بە گۆرەى تەمەن لە سووچىكى خوارووى ئۆدە بە رىز لە سەر چۆك دادەنەشتىن. من دەكەوتە ناۋەراست. ھەر كەس ورتەى لەبەر بەھاتايە، لىدان و تىھەلدانى نۆكەران ئامادە بوو. مندىل ۋەرە و خۇت راگرە! پتر لە شەش سەعات لە سەر چۆك مەجوۋلى، ورتەت نەپە، ۋەرەزىش مەبە، رىگەى چوونە دەروەش نەپى. ناچار بووم بۇ خۆم بەزمىكم ساز دەکرد. ھەر كە ئاغا چاۋى لى خافل دەكردىن، ئاورم لە مىندالان دەداۋە و زىمانم دەردىنا و لىچم لى خوار دەكردەنەو. لە پرمەى پىكەنىنيان دەدا. دەستبەجى ئاغا بانگى دەکرد: «ۋەرن بىانەن!» ھەر يەكەى لە پاشخانەى دىۋەخان بەر شەق و زللەى نۆكەران دەدران و دەبوو بە گریان و ھاوار و دەھاتنەو شوئىنەكەى خۇيان. ئاغا دەيفەرموو: ھەى بى-ھەيانە! ئەنگۆ ھىچ نەپى چاۋ لە كورى حاجى مەلا كەن چەند بە شەرم و عەدەبە! خۇ زاتى ئەۋەشيان نەبوو بلىن تاۋان لە بن سەرى ئەو دايە.

رۇژىك كە بەفر بوایە، زەلامىك ھەبوو بە ناۋى «كوزەر». دەبوایە لە سەر قەلاندۆشم دانى و بىمباتە حوجرە و ئىۋاران بىمەننەتەو.

پاش ماۋەيەك لەو ژيانى ئاغاىەتىيەش رزگارم بوو. ھەر لە حوجرە بە سووختەى دەژيام و دەرسم لای مەلا سەيد محەممەد دەخوئىد. مامۇستاكەم - كە لە سايەى پىناس گۆرپنەو، سى نازناۋى «داشاغلۇجى» و «رەبىانى» و «حەمىدى» ھەبوو - كابرايەكى رۇشنىبرى خەلكى زەمانى خۇى بوو. ھات ئەزموومى، دىتى ھىچ فىر نەكراوم؛ ھەر ۋەك تووتى شتم لە بەر كروۋە و ماناى نازانم. گوتى تۇ دەبى لە سەررا دەست پى بىكەى. كىتپى رىزمانى عارەبى تازە بابەتى مىسرى پى دەخوئىد. بە زۆرى زۆردارىش قەسايدى كۆنى عارەبى پى لەبەر دەكردم. كە لەۋانە ئەۋى

له بیرم ماوه، قهسیدهی «ئەمرینولقەیس» له «سەبەهی موعەللەقه» و «لامیه تولعه جەم طوغرائی» بوو. بۆ خۆشی زۆری له شیعەرەکانی نالی لەبەر کردبوو. عاشقی «سەید جەمالە دینی ئەفغانی» بوو. دنیا یەکی دەر بارە ی ئەو کۆ کردبوو و پێکی کردبوو.

«لە پاش سالی، سلامالی»، من تازە کەم-کەمە تامیکم له خۆتندن دە کرد. لەو سەردەمانەشدا وەک دەلێن خەریکی خۆناسین و بۆربوون بووم، دلم چوو بوو سەر کێژیک کە عەرز و عاسمانی له بیر بردبوو مەو. دەلێن عیشقی ئەفلاتوونی درۆیه؛ بەلام باوەر دە کە ی یان ناکە ی، بە هیچ جۆریک ئارەزووی جنسیم دە گەل ئەو کێژە نەبوو. هەر پێم خۆش بوو بیبینم و هیچی تر. قەت له بیرم نە دە چوو؛ گری چرام دە دی، گویم له دەنگی خۆش دەبوو، چاوم دە پێه ئەستێرە ی عاسمان، مانگ، دە سەجێ دیداری ئەوم دە هاتەو بەر چاو. ئاخم هەل دە کیشا و فرمیسکم دادەباری. قەت ورە ی ئەو هەشم نەبوو پێی بێژم تۆم خۆش دەوێ؛ چونکە ئەو زۆر نازدار و کۆک و پۆشتە و بابی دەوڵە مەند و من فەقیر بووم. ئە گەر چی بە پراوە تیش زۆر دۆست بووین و زۆرم له مالی ئەوان رادە بوارد، بەلام هیچم نە در کاند. خولاسە عیشقی پاک و خاویتم بە سەردا هات و پرا برد و پاش چەند سال ئەم ئاگرە دامرد و کوزایەو.

جاریکی تر هاتەو و سیپالم له خانە قا بە زەویدا دا. بەلام ئەمجار شیخ محەممەد بۆ خۆی دەرسی ئوسوول و هیندیک شەری شافعی پێ گوتم. دە گەل فەقیه کدا -بە ناوی ئەسەد- هەر له حوجرە تەنگە بەرە کونە گورینه کە دا بووین.

ئەسەدی هەوالم شەریکی کردبوو؛ دەریان دە کرد. منیش بە ناوی هەوالەتی ئەو گوتم دە گەلی دە رۆم. شەویکی درەنگ بوخچەمان بە سەر گۆچانەو کرد و چووینە گوندیک بە ناوی «ئیساکەند»؛ راست چووینە حوجرە ی فەقییان، کە لامان وابوو ئاوە دانە؛ بەلام چۆل و هۆل و تەنانەت حەسیریکیشی تیدا نەبوو. حوجرە تاریک و رایەخ خۆل و هەردوو کمانیش برسیمانە. دە ی چ بکە ی؟ گوتم من دە چم نان سوال دە کەم. وە ناو دی کە وتم. شەو زۆر درەنگە؛ هەموو مال نوستوون. له دەرکی هەر کەس بە دەم لەوانە یە توو پرە بی. له دوا ی گەرە کە مالتیک، حەوشیکی زلم دیت. ویستم بە سیابی درگا چە پەرە کە ی بکە مەو و له نزیکەو بە بانگی نوستوو کەن بکەم، کابرایە ک دەنگی دام: «کینی؟» بۆم گێراوە کە کیم و چیم دەوێ. گوتی: دە برۆرەو حوجرە، ئیستا دیم. هیندە ی پێ نە چوو کابرا کە خۆی زەلامیک بوو دە گەل یە کێ تر دا نە یان دە هات. حەسیر و بەرە و نان و شیرێژ و سەماوەر بە دامو دەزگاوه و چرایان هینابوو. کابرای خانە خوێ گوتی: شەرتم دە گەل بکەن تا ئێو لەم گوندە بن نە چنە نان چینیەو ی مالان و من بە برای خۆتان بزانی. ئەری فەقی ئێو گۆرانیتان پێ خۆشە؟ من ناوم «کەریمە کویری گۆرانی بێژە». هەر وای گوت و ملی لێ نا، ئەو ی دە یگوت نە ی دە گوتەو. وەک دەلێن ئیستاش بە سەری پیری، خۆشی ئەو شەو و دەنگی کەریمە کویرم هەر له بنی ددانان دایە. لەوێ دامەزراین. راست دەوێ دەرسی مە لا بۆ ئەو نە دەبوو پیاوی له بەر بحە سیتەو؛ پاش ماوێهە ک وەرەز بووین؛ پرایمان دا برۆین.

ئەو مە له بیر چوو کە بەر لەو له خانە قا دە گەل ئەسەد بیمە هەوال، هەر له خانە قاوه رۆیشتم بۆ ناو مەنگوران، له لای «مە لا رەسووی کەرمنداری» بوومە فەقی؛ کە چوار فەقی تریشی هەبوون. بەهار بوو، مەنگور له کوێستان بوون. ئیمەش کە پریکمان کردبوو نزیک بە هۆبە دەزیاین. هەر مە ی لاو هتیم بوو. دنیا یەکی ئازاد و هەوا یەکی خۆش و جوانی و لەباری

کیزه مهنګوران ګاله‌ی ده‌کرد. مه‌ستی لاوه‌تی بووم و عقل و خویندن له‌هوت کیوان‌شاوا بېوون.

ویستم له‌که‌رمنداره‌وه بجمه‌وه مال. سوځی‌علی‌ناویک‌بارگینیکي‌جلکراوی‌دامی‌که‌به‌پې‌نهرؤم. له‌وسه‌ر که‌ده‌ګه‌رامه‌وه، له‌کوښتانی «کیفاراوی»، سه‌یدیکی‌خرکه‌له، هه‌موو‌گیان‌فیشه‌ک و ده‌مانچه و تفه‌نگ، له‌که‌ندالی‌کانیبه‌ک‌ده‌رکه‌وت و هه‌رای‌کرد: «فه‌قئ‌ئاگرت‌پتیه؟»، سیفاریکی‌به‌ده‌سته‌وه‌بوو. زور‌ترسام، هه‌لمکوتا‌غار و سه‌ربه‌ره‌ژیر‌هه‌لاتم. تفه‌نگیکي‌به‌سه‌ر هه‌لته‌قاندم؛ به‌لام‌ده‌رچووم.

له‌ره‌شه‌مالي‌مام‌حه‌سه‌نی‌ئافان‌بووم. پاش‌نوږزی‌شه‌وان، مه‌لای‌دی -که‌ناوی‌مه‌لا‌ره‌حمان‌بوو- هات‌گوتی: سه‌یدیکی‌چه‌کدار‌داوای‌ئاگری‌لین‌کردم، جله‌وی‌گرتم‌ماینی‌لی‌ساندم. هه‌ر‌ئو‌شه‌وه‌ش‌چهند‌گاجووت‌له‌«قوزلوئ»‌دزرا‌بوون. دیار‌بوو‌من‌چاکم‌خه‌لاس‌بووه. رږزی‌دواتر‌له‌ګه‌ده‌ی‌کوښتانی‌مه‌نگوران‌چهند‌که‌سیکم‌دی‌که‌له‌سه‌ر‌کانیه‌کی‌چایان‌لینابوو؛ چه‌کدار‌بوون. زانیم‌چه‌ته‌ن؛ به‌لام‌رېګه‌ی‌هه‌لاتن‌نه‌بوو. سه‌لامم‌کرد و چووم‌لایان‌دانیشتم؛ نان و چام‌ده‌ګل‌خواردن. زانیا‌ن‌فه‌قیم و ماین‌ئمه‌انه‌تیه. گوتم: برا‌جومعانه‌نادهن‌به‌فه‌قئ؟ په‌کیان‌گوتی: ئیمه‌ده‌بینی‌چه‌ته‌ین؛ رووت‌ت‌ناکه‌ین‌مه‌منوون‌به! دیسان‌دوو‌قراڼیه‌کی‌زیویان‌دامی‌که‌دام‌به‌گیسکیک‌بؤ‌حوجره.

له‌وسه‌ره‌ده‌مانده‌دا، واتا‌له‌هاوینی‌ئو‌ساله (۱۳۱۵‌ی‌هه‌تاوی‌دا‌گوټیان‌سیلاو‌هاتووه و شاری‌سابلاغی‌به‌جاریک‌ویران‌کردووه. شه‌ویش‌خه‌ونم‌دیت‌دانه‌کانم‌که‌وتوون. که‌وتمه‌نیګه‌رانی‌ده‌بې‌باوکم‌چی‌به‌سه‌ر‌هاتبې. به‌هه‌له‌داوان‌هاتمه‌وه‌شاری‌سابلاغ. به‌راستی‌به‌لایه‌کی‌ګه‌وره‌ی‌به‌سه‌ر‌هاتبوو. مه‌لا‌مارفی‌کوکی‌به‌قه‌سیده‌یه‌ک‌زور‌پر‌به‌پیست‌باسی‌کردووه، ده‌ویدا‌ده‌لی:

له‌تاریخی‌هه‌زار و سیسده و سئ، په‌نجی‌شه‌مسیدا

به‌رږزی‌جومعه‌دوازده‌ی‌جیمی‌یه‌ک، نؤی‌ماهی‌موردا‌دا

یانئ‌من‌تمه‌منم‌پازده‌سال‌بوو. دوو‌خانومان‌هه‌بوون‌سیلاو‌برد‌بوونی و سئ‌که‌سی‌فه‌قیریان‌تیدا‌خنکابوو. بابم‌که‌له‌یه‌کیکیاندا‌خه‌ریکی‌قورعان‌خویندن‌ده‌بی. سیلاو‌هیرش‌ده‌کا‌به‌سه‌ریاندا. خوی‌خه‌لاس‌ده‌کا و قورعان‌ئو‌ده‌بیا. جومعه‌بووه و زور‌به‌ی‌خه‌لکی‌شار‌له‌باغاتی‌خوارووی‌شار‌سه‌یران‌ده‌که‌ن؛ ده‌ست‌ده‌که‌ن‌به‌گرته‌وه‌ی‌سروسپالی‌ئاوما‌لک. په‌کیک‌قورعانه‌که‌ی‌بؤ‌بابم‌هینابووه.

پښوېسته‌ئوه‌ش‌بلنیم: بابم‌له‌ده‌وله‌مه‌ندی‌که‌وتبوو؛ قه‌رزداري‌خه‌لک‌بوو. دوکانیکي‌چیت‌فروشی‌له‌قه‌یسره‌ی‌سابلاغ‌دا‌هه‌بوو. هه‌میشه‌هه‌ر‌خه‌ریکی‌خویندنه‌وه‌ی‌کتیبي‌دینی و تاریخ‌بوو. لای‌وابوو‌قازانجی‌ګه‌زه‌چیتیک‌له‌دوو‌شایی‌پتر‌بې‌حه‌رامه. سه‌ودای‌ده‌ګل‌ژنان‌نه‌ده‌کرد. ته‌واو‌دابوویه‌باری‌کزی. چاویشی‌کز‌بېوو. له‌ترسی‌کلاو‌له‌سه‌رنانی‌په‌هله‌وی‌چهند‌مانگیک‌مالی‌به‌جئ‌هیش‌و له‌خانه‌قا‌ده‌ژیا. ئاخری‌ناچار‌له‌شار‌بارمان‌کرد و چوونه‌ګوندي‌«ته‌ره‌غه»‌له‌نریک‌بؤ‌کان‌که‌دوو‌دانگمان‌هه‌بوو؛ بریتی‌بوو‌له‌چوار‌جئ‌جووتی‌دیمه‌کار و که‌م‌ئو‌که‌به‌هره‌ی‌ئوه‌نده‌نه‌ده‌دا‌پتی‌بژین. دوو‌خانوشمان‌له‌شار‌هه‌بوو؛ زور‌فه‌قراڼه و قورپن؛ کرییان‌زور‌که‌م‌بوو. جا‌له‌سیلاوه‌که‌دا‌مالمان‌له‌ګوند‌بوو؛ باوکم‌بؤ‌سه‌ردان‌هاتبووه‌شار.

دوای ئەو سەردانەیی باوکم، چوومە «کەرمندار». پاش ماوەیەک چوومە تورجان و لە وێر هاتمە سابلاخ. لە مزگەوتی بازار بوومە فەقی لە لای «مامۆستا مەلا حوسینی مەجدی» زانی مەشهور. جگە لە دەرسی سەرف و نەحو، قەسیدە «بانەت سعاد»ی «کەعب ئیبن زوهریر» و «لامیە تولعەرەب»ی «ئیبنولولەدی»م لای خۆیند و لە بەرم کردن. لە هەمان کاتدا مەلا سەید محەممەدی مامۆستای پێشوو و یەکیەک لە ماله شیخەکانی بیارە بە ناوی شیخ مەعسووم لە مزگەوتی بازار، لای مەلا حوسینیان دەخویند و من لای هەردووکیانم دەخویند؛ کە شیخ زۆر نەزان و سەید محەممەد زۆر زانا بوو.

شیخ کورە جینلیکی ئامۆزای خۆی لە گەل بوو بە ناوی شیخ نەسرەدین - کە بەروالەت دیندار و شەرمیون بوو - ببووە فەقی لای شیخ مەعسووم. ئەو نەسرەدینە کۆری شیخ کامیل بوو کە لە ولاتی «تالش» ببووە شیخیکی سەر بەرمالی زۆر مەبارک - کە لە دواییدا باسیان دەکەمەوه چ بوون.

دیسان چوومەوه خانەقا. لەم جارهی دواییدا دەگەل کچیکی شیخ محەممەد - کە ناوی فەتم بوو - دلمان لێک چوو بوو. براکانی رازی نەبوون خوشکیان بدەن بە بەچکە مەلایەکی کە نە ئاگایەکی دەولەتمەندە و نە کۆری بازارانی شارە؛ تا لێی میوان بن و بەهرە یەکیان پێ بگا. بابیشم کە ئەوێ بیستبوو، تەواو توورە ببوو: «من هەر ئاوانم ئەوێ کۆری من بێتە مەلا و بە کەوای شۆرەو بیبینم کە دوو فەقیی لە دواو دەپۆن. ئەگەر کۆری منە دەبێ لە خانەقا نەمینی و لە خزمەت شیخدا تووشی شەرمەزاریم نەکا...».

ئەو هەموو لای گێرانە و دەره تان نەمانە، زۆری کار لێ کردم و خەم و پەژارە دیگرتەم. جا کە دەگەل ئەسەد رۆیشتم، دوو نیشانەم بە تیریک ئەنگاوت: یەکی رازی بوونی بابم و دوور کەوتنەوه لە یاریک کە بە هیچ باریکدا دەستم پێ رانگا و دوو هەم هەوالەتی برادەرەکم. دەگەل ئەسەد ئەنێساکەندەوه چووینە وشتەپەیی خوار بۆکان، کە «مەلا حەمەدەمینی حاجی مەلای تورجانی» دەر سبێژی ئەوێ بوو.

ئەوساکە لە هەر کوێ ئەمنیە دەولەت تووشی کەسێک بان جلی کوردی با، جلیان دەسووتاند و پوولیان لێ دەستاند. فەقی لە ترسان هەر بە شەو سەفەریان دەکرد. لای بەرەبەیان گەیشتنە وشتەپە؛ کە سێ فەقیتری لێ هەبوون. چێشتەنگاوی مامۆستامان دیت و داوای دامەزرانمان کرد. گوێ: ئەسەد کە برازما بە لێرە بێ و ئەو فەقییەم - مەبەستی من بوو - نای؛ بەروا. زۆرم دل بە خۆم سووتا. مامۆستا گوێ: بەلام ئەمشەو میوانی من بە و سبە بپۆ!

شەو لە مالی مامۆستا - کە نانمان خوارد - باس هاتە سەر لەغەز و موعەمما. لێرەدا باو باوی من بوو. لە موعەمما حەل کردندا لە هەوالانم چێتر بووم. بەیانی مامۆستا فەرمووی: تۆش هەر بێتەوه. تۆ بە تەرح و دیدار زۆر گێژ و نازیڕەک هاتیە بەر چاوم؛ بەلام وادیارە وەک دیار دەکەوێ وایت!

لای ئەو دەستم کرد بە «شەرحی سیووتی» لە سەر «ئەلفیەیی ئیبن مالک»؛ کە رێزمانی عەرەبییە. دەرسی ئەدەبیاتی فارسی و حیساب و ئینشایشی فێر دەکردم. ئەوەندەش نێوانمان خۆش بوو کە هەر نەبێتەوه. بە راستی قەت تووشی مودەریسی ئەوەندە رووح سووک و بێ دەعیە نەبووم. فەقی لە هەموو جێیان حەزیان لە چارهی مامۆستای گەورە نەدەهات؛ حەزیان دەکرد

جگہ لہ وہ ختی دہرس، چاویان پیتی نہ کہوئی و بہ نازادی گہپ و گالتھی خویان بکھن؛ بہ لام ئەو مامۆستایە ھەوالی گالتە و گەپیشمان بوو. خۆی لہ ئیمە بە زیاتر نەدەزانی. تەنانەت لہ شەرەشق و زرمە زلیتانە دەرەوہی حوجرەشدا بەشداری دەکردین. خواخوامان بوو شەوانی سێ شەمە و جومعە لہ ناوماندا بێ و لہ گەپ و گالتەدا یاریمان بکا.

تەنبەلی لہ خویندندا کراسیک بوو بە بەژنم بربوو. سەر لہ ھەوہلەوہ، بە مندالی چۆن بووم بە موو لام نەدابوو؛ بە لام بیرم زۆر تیز بوو. ھەر چیم بیستایە دەس بەجێ لہ بەرم دەکرد. سەد بەیتم لہ ئەلفیہە خویندبوو، قەت سەرم نەدابووہ. پڕۆژیک مامۆستا گوئی: بۆم بخوینەوہ بزەنم لہبەرتن؟ گوتم: ئیوارە بۆت دەخوینەوہ. گوئی: دەزانم ھەر ئەمڕۆ لہبەرت کردوون، بە راستی لہ تۆ تەنبەل تر و بەزەین ترم نەدیوہ!

مامۆستا لہ نوێژ و تەلقینی مردوو زۆر بێزار بوو؛ منی دەنارد کە ئەو کارە لہ جیاتیان بکەم. منیش لہو بێزارتر بووم. پڕۆژیک مردووێک مردبوو؛ پامکرد لہو بەری بەندی و شتەپە، لہ ناو داراندا ملەم لہ دەور کردنەوہ نا. دیتەم مامۆستا چاوە گێڕی؛ دیتەمەوہ. گوئی: پەرەش! دەزانم لہ نوێژ و تەلقین خۆت دزیوہ تەوہ. بڕۆ ئەو مردووہ سەگبەم لہ کۆل کەوہ! ناچار چوومە قەبرستان؛ کابرایەکی لووت زەلامی خوینتال لہوئ قاقەزێکی بە دەستەوہ.

- قوربان! ئەمە چییە؟

- کورم! ئەمە تەلقینە. (مەلا دیار نەبوو) منیش مەلام، نوێژ لہ مردوو دەکەم و تەلقین دەخوینم.

تەلقینە کە نووسرابوو: «یا عبداللہ». گوتم: ئەوہ چییە؟ کە دالە کە ھەم سەری ھەیە، ھەم ژێر؟

- ھا، ئەوہ تۆ نایزانی. ئەگەر مردوو پیاو بێ، دەلێم: «یا عبداللہ»، ئەگەر ژن بێ دەلێم: «یا عبداللہ»!

ھاتمەوہ گوتم: مامۆستا مزگینیم دەیە! مەلایەک لہ دیدا ھەیە بە قولەقاپەشی راناگە! نەجاتمان بوو! بۆم گێراوہ؛ زۆری کەیف پێ ھات!

زستانی و شتەپە زۆر سارد بوو؛ ئیمەش داری سووتانمان بۆ کوورە نەبوو. ھاوارمان بۆ مامۆستا برد. گوئی: دار بە من پەیدا نابێ؛ خۆتان عیلاجی خۆتان بکەن. گوتمان مەگەر بدزین. گوئی: بدزن! چی تێدا یە؟ فتوامان وەرگرت و ملمان لہ داردزین نا. دوو سووختەمان ھەبوون بە ناوی سەید ھەسەن و قادر؛ ھەر کە ئیواران دەچوونە نان چنینهوہ، داری مالانیان ھەلدەنا و شەوانە دەچوون، یەکیان سەگی بە خۆیەوہ خەریک دەکرد و ئەوێ تریان داری دەدزی. داردزین گەپشتە رادەیک نیر و نامور و پنە و تیرۆکیش دەدزران و دەسووتیتیان. پڕۆژانە لہ مزگەوت باس ھەر باسی داردزین بوو. ھەموو خەلکی دێ ئیمانیان وا بوو کە جندۆکە ئەو کارە دەکەن. دوایان بە مەلا دەنووسی کە گێچەلی جندۆکیان لێ دوور خاتەوہ.

مالە عەلیاغای ئیلخانی و ھەموو مالە ئیلخانی، مریدی زۆر دلگەرمی شیخ حیسامەدینی تەوێلە بوون. یەک لہ خەلیفەکانی تەوێلە بە ناوی خەلیفە محەممەد - بۆ بەرە کەت - لہو دییە دەژیا. خوا ھەلناگرت ھەموو دنیا بگەڕی دوانی وا خوینتال و مەرومۆچ و خۆبەزل زائیت دەس ناکەوئی. بە راستی لہ شەیتانمان ناخۆشتر دەویست. ئیوارە یەک کە سەید ھەسەن لہ نان چنینهوہ ھاتەوہ گوئی: کورپنە! کاریتە یەک بە سەر دیواری ژووریکی سەردانە پۆشراوی خەلیفە

راپەل كراوه، بەشى ئەم زستانەمان دەكا؛ بەلام هێنانى كارى كەستىك و دوان نىيە. شەو مال نوستانان ھەر شەشمان چووین و كارىتەكەمان بە نەقەق كىشايە حوجرە و سەماوهرى تەنەكەمان جۆش دا و بە بىور وەرگەرپاينە كارىتەبۆر و تا مەلابانگدان ھەموومان كرده قەلاشكەرى سۆپە و لە حوجرەيەكى چۆلى تەنیشتمانەوہ لە سەر يەكمان كەلەكە كرد. حوجرە لە سەر رېنگەى مزگەوت بوو. تازە دەمانويسىت بخەوين، خەليفە لە مزگەوت ھاتە دەر و دوو سۆفى دەگەل، راست ڕوو بە حوجرە ھات. يەكێكمان كە مەلا محەممەدى كورپى مەلا عەلى ھەماميان و برازاي مامۇستا بوو گوتى: ئێوہ خۇتان دە خەو كەن، خەليفە بە كارىتە دزىنەكەى زانيوہ؛ ليمان توورەيە. تەنيا من بە نەرمى و زمانى خۇش جوابى دەدەمەوہ. بەلكو دەس ھەلگرئ و شكاتمان لئ نەكا.

خەليفە بەر لە ھەر شت چووہ حوجرە چۆلەكە و دەستى كرد بە تەق و ھۆرپى دار بە سەريەكداندا. ئەوسا ھاتە ژوورەوہ و گوتى:

- فەقى! ئێوہ خۇتان بە موسلمان و خزمەتكارى قورعان دەزانن؛ عەيب ناكەن دزى دار دەكەن؟

مەلا محەممەد - كە نسحەتى ئيمەى كردبوو - سەرى لە بن لىفە ھەلينا و بئ سئ و دوو گوراندی:

- ھەى ريش كلکەسەگى سەگباب! وات لئ ھاتووہ قسەى سووك بە فەقى بلىي؟ ھەستم ھەزار شەقت تىپەلدەم؟!

خەليفە دەمى بوو بە تەلەى تەقيو. «مال بريا و بە كۆى زوخال بئ». ھەر دەرپەرى و سۆفى بە شوينيدا پەل بوون و بە بۆلەبۆل بەرەو مالى ئاغا رۆيشتن. بەختى ئيمە مامۇستا لە ھەوشە دەسنوێژ دەشا و پرتەبۆلەى خەليفە دەبيسى.

- ھا خەليفە گيان! خىرە؟

- بەلئ فەقيكانت كارىتەيىكيان لئ دزىوم كە بە كورپىكم نەدەدا. سەرباريش ئەوى خراپە پىيان كردووم. دەچمە لاى عەليغا، ئەگەر حورمەتى شىخى تەوئلەى لە لا بئ، دەبئ ئەوانەم بۆ تەنبئ كا.

مامۇستا بە زمانى خۇش خەليفە خاوە كاتەوہ كە خۆى تۆلەى بۆ دەستينئ. مامۇستا بە خەليفەوہ ھاتە سەرمان. دەمى كردهوہ و چاوى قوچاند، ھەزار جنيوى دا:

- ڕوو رەشينە! چۆن فەقى دزى دەكا؟ ئەويش لە پياويكى وا مەبارەك!

سەرى خۇمان داخست و ملمان حيز كرد؛ مەقمان لە بەر نەھاتە دەر. جوين و ھەرەشەى مامۇستا - كە بەم زستانە دەرەتان دەكەم - گەبشتە رادەيەك كە خەليفە گوتى: قوربان! من گەردنيان ئازا دەكەم؛ تۆش بياينەخشە. خەليفە رۆيشت؛ بەلام مامۇستا لە جنيودان و لۆمە كردن دەستى ھەلنەدەگرت. گوتم: قوربان! خۆت فەرموووت دار بەدزن قەيدئ ناكە. لەپر لە قاقاي پىكەنبنى دا، گوتى: ئەگەر وا بئ جندۆكەكەى دارەدزىش ھەر ئێوہ بوون! خوا بتانگرئ، پنے و نير و ئامورىستان دزىوہ؟ ئەمما وەللاھى كارى چاكتان ھەر ئەوہ بووہ كە داغتان بە دلى ئەو خەليفە سەگباوہ ناوہ. دا سۆپەى لئ نيل دەن با خۆم گەرم كەمەوہ!

ئيتەر بۆ خەلكى ئاواييش ساغ بۆوہ كە جندۆكەى داردز لە حوجرەى فەقيانەوہ سەرى ھەلداوہ.

شەۋىك لە ھاۋىندا دوو مېۋانى مامۇستا ھەبوون، يەكيا مەلا ەلى ھەماميان و مەلايەكى تىرىش بە ناۋى مەلا ئەحمەدى سەممەيى. لە بەر ھەيۋانى مزگەوت كۆرمان بەستبوو. مەلا ەلى باسى نوشتە و ۋىققى دە کرد که زۆر بە کارن؛ مەلا ئەحمەد دەيگوت خرافات و درۆن. مەلا ەلى دەيگوت: من ۋىققى چوار گۆشەى ناوبەتال دەزانم، دەتوانم ھەموو کارىكى پى بکەم. مەلا ئەحمەد گوتى: ئاخىر مامۇستا گيان! من دوو سال ھەر دەرسى ۋىققم لە خزمەت خۆت خويئند که ئەو ۋىققەشت فېر کردم. جارېک لە پاش ليکدانهو و حېساب، ناۋى مەلايەكى تىكى لى دەرچوو: «بى موجه غى غى تا شازدە غيو لائىلاک»! ئاخىر چۆن خوا لە ئېمە نازېرە کترە که ناومان نراۋە: ەلى، ئەحمەد، بايز، سوارە، سووک و خۆش لە سەر زمان. خودا ناۋى نەديۋەتەو ە لە مەلايەكىتى خۆى بنى، ئىللا ۋا درېژ؟! دامانە پىکەنېن و کيشە خەلاس بوو.

شەۋىكى تر لەو شەوانە که ھەر خۆمانە بوۋېن و لە ھەيۋانى مزگەوت رۆ نىشتبوۋېن، باسى ۋىقق و نوشتە دامەزرايەو. مامۇستا گوتى: دەلېن لە ھىندوستان دوعايەک دەزانن، کابرا ھەموو کەس دەيېنئ؛ کەس ئەو نابېنئ؛ ديارە درۆيە. گوتم: نەخېر ئەمە راستە و دەيزانم! پىيان سەير بوو. - چۆنە؟ شانمان دە.

ئىشارەتېکم لە مامۇستا کرد. قادرى سوختەى نارەدو ە مال که قەند و جابى بېنئ و بەلکو ئەو سىحرە بېنن. تا قادر ھاتەو ە تىمگەياندن که مىرازم چىيە. مامۇستا ھەلپىچام که دەى سىحرە کەت بکە! دەمگوت جندۆکەى کاربەدەستى ئەو سىحرە شەو لە خەودا دەمخنىکن. ھەموو تېکرا داۋاى پىکھىنانيان دە کرد و قالە لە ھەموان شىلگىر تر بوو؛ لە بەر مامۇستا دەپارۋە که زۆرىم لى پکا و ئەو سىحرە بېنئ. ئاخىرى دۋاى خۆگرتنىكى زۆر گوتم: دەبى مندالتيكى نابالغ بى ئەو سىحرەى لى بکەم. قالە بە سوپندانهو ە رەش دەبۆۋە که من نابالغم؛ درۆشى دە کرد!

قافەزېکم ھىنا چەند چوار گۆشەيەکم لى کيشا و پرم کرد لە ژمارە و حرووفى عارەبى، ەک: «ط» و «ض» و «ص» و ئەمانە. قالەم بىردە ژوورى مزگەوت، پارچېکم لە قافەزە که درى و خستەم باخەلى و پىم گوت: من و کەسى تىرىش تۆ نابېنن. بەلام ئەگەر دەنگت بى دەزانېن لە کوئى. ئەگەر ئەم پارچەى لای خۆم بسووتېنم، تۆ ەک خۆت لىدېتەو ە دېيەو ە بەرچاو. قالە ھاتەو ە ناو کۆر، کەس ئاۋرى لى نەداو ە لە منيان دەپرسى: چى لىنھات؟ بۆ کوئت نارد؟ فېلمان لى مەکە! قالە بۆ ئەزموونى تەواۋ کلاۋى بە دەمەو ە گرت و چوۋە بەردەمى مامۇستا، ھەلتروشکا و گالتەى پى دە کرد!

گوتم: ناتوانېن بە چاو بېيېنېن؛ با بە پەلەکوئى و لاق ھاۋىشتن ھەول بدەين؛ بەلکو دەنگى لى دەرچى. ھەموو راست بوۋېنەو. قالە لە ناوماندا چەقېو ە. شەق دە سەرىنېک ھەلدەدەين، پەل بەرەو دىوار دەکوئېن و بە ھەموو ھىزى خۆمان شەقىک دە قالە ھەلدەدەين؛ ھەر قنگىش ناسوورېنئ! رەنگە پتر لە سەعاتېک بەر شەقمان دا. ئەو ھەر دەمى لى خوار دە کردېنەو ە لای ۋا بوو نابېنن. ھەستمان کرد کابرايەكى گوندى بەۋېدا دېت. پارچە درۋە کەى سىحرە کەم خستە ناو ئاگردانى سەماو ە؛ دووکەلى ھات و گوتم: ئەو ەتا قالە ەک خۆى لى ھاتەو! ئىتر ئەو ھاۋىنە گەمەى ھەرە خۆشمان غەيب کردن و تېھەلدانى قالە بوو که ھەموو جار

خوی ده پاره غه یی بکه یی و حه لوی به شه قانی بۆ بگيرين! ته ناهت رۆژيک هه موومان له به ندى وشته په مه له مان ده کرد، قالم غه یی کرد. چونکه شلپه ی له ئاودا ده هات، له سه ر به ک تيمان هه لده دا تا وای لته ات ده گريا و ده یگوت:

- مامۆستا بۆ خاتری خودا به مه لا ره حمان بلێ وه ک خۆم لێ بکاته وه؛ قوونگم ديشی!
- هه یهوو کوپه خۆ ئه وه ده نگى خۆبه تی! ده یسا تیه هه لده ن!

ئهو ده نگ و باسی غه یی بوونه هه ر له زمانى قالمه وه که وه ته ناو ئاوايى. پیاوان ترسیان پړئ نیشتبوو نه وه کا من ئاوا خۆم غه یی که م و خاوه خواسته بچمه جهسته ی کچ و ژيان. ناچار سىحرى غه یی کردنمان به ره به ست کرد.

سه یرى خۆش له وه دایه پاش چهند سالیک، رۆژيک له شارى سابلاغ به مزگه وتيکا راده بردم؛ ديار بوو خه لکی زۆرى ليه. پرسیم گوتيان مه لایه ک ئیجازه وه رده گری و شیرنى خواردنى ئه وه. چومه زوور دیتم هه مان قالمه ی سوخته که ی خۆمه جبه به کی تازه یان ده به ر کرده؛ ئیجاز نامه ی ده خویننه وه که: شوکر بۆ خوا بۆته مه لا. چووم له په نای دانیشتم و پیرۆزباییم لێ کرد.

گوتی: مامۆستا بیکه له راهی خودا ئه و دوعایه م فیر که که منت پێ غه یی ده کرد!
گوتم: جندۆ که رازی نابن! با پیر بى ئه و دهم تیتده گه یه نم که چۆنه!

له وشته په ئاومان له بیرىکی زۆر قوول، به سه تل و گوريس هه لده کيشا. جارێک له و ئاوه لێنجانه، قرچه له پشتمه وه هات و پشتم کوور بۆوه و ژانى زۆر گرانی ده کرد. شکسته به ندیک له دیدا بۆی هینامه وه جێ و چهند رۆژان له سه ر جێ که و وتم.

سه ید عه ولا شيته یه ک هه بوو مه سخه ره ی ئاغایان بوو. کچيکی له وشته په خواست؛ هاته حوجره که بچين ماره ی که یی. گوتمان حه قى ماره برانه ت نه هیناوه. سویندى خوارد که ماوه ی بده ی تا ده چيته بۆکان دوو که لله قهند و تۆپيک که تانى میزه رمان بۆ دینى. گوتم: خۆت ده زانى به ستن هه یه؛ ئه گه ر درۆ بکه ی ده ته به ستم. ئیتر درۆی کرد و پیمان پیده که نی که ده ستی بریوین. منیش ده مگوت به ستوومى. شه وى زاوايى به سترابوو. هاواريان بۆ هیناين جوابمان نه دانه وه. هاوارى بۆ ئاغا بردبوو، ناردى به شوینما و گوتی: من ئه و پینچ که لله قهند و دوو تۆپ که تانته ن ده ده مى بیکه نه وه! هاتمه وه حوجره و خه به رمان دایه کراوه ته وه. کابرا بوو به زاوا! ده سا باوه ر که نه به ستبوومان و نه هيج؛ به لام ترسه که ی وای به سه ر هینابوو.

رۆژى جیژنه یه ک ده گه ل مامۆستا چوونه مالى عه لياغا. عه لياغا - که نه خوینده وارێک بوو، به لام زمانى فارسى ده زانى - پرسىارى له فه قیکان کرد: فلان شت به فارسى چیه؟ به فیساره شت ده لێن چی؟ شیعريکی سه عديم لێ پرسیه وه که ده لێ: چهند ده سکه گولم دین که له سه ر «گنبد» به گيا به سترابوو. عه لياغا گوتی: ئیوه نه تانديوه، من له شیراز دیتم گول له سه ر گوبه ز داده نین!

گوتم: نه ترانى، «گنبد» به پیاله ده لێن.

- له کویدا؟

- له «بورهانى قاتيع» دا.

- خۆت دیوته؟

- به لێ.

- دا بچن بورھان بېتىن...

ئەم بەلىيەى من درۆ بوو؛ نەمدىبوو؛ لە مەلا قادىرە پىرەم بېستىبوو كە زۆر فارسىزانى چاك بوو. ھەر ماناى گونبەدى لى درايەو و پىالە نەھات. ھەموو گىيانم وە سەر ئارەق گەرا. ئاخىرى تووشى ھاتن كە گونبەد بە مانا پىالە ھاتوو. بە زاهىر قسەى من سەر كەوت؛ بەلام ئىستاش پاش چلوشەش سال تا بىرم دىتەو، شەرم دەمگىرئ. درۆى بۆ چ بوو؟ با بىمگوتبايە مەلا قادىر وای دەگوت. ئىتر تۆبەيەكى وای پىن كىردم كە بۆ ھەمىشە تەنبى بىم. زۆر كەسى تىرىشم دىو، كە شتىكى بۇيان گىراونەو، دەلئىن بە سەر خۆمان ھاتوو؛ بەلام ئەوان ئەو ھەيان باشە درۆشيان لە سەر سوور بىتەو شەرم نايانگىرئ!

لە وشتەپە دەچوومەو مەل. جارىك لەو سەفەراندەدا خوا برايەكى دىكەى بۆ ناردىبووم كە ناوى نرابوو «سادق». جارىكى تر چوومەو باوكم نەخۆش بوو؛ ناردىمە سابلاغ بۆ لای دوكتۆر يوناتانى كۆنە برادەرى. تا من چووم و دەرمانم بۆ ھىنا، بە ساغى فرىا نەكەوتم و لە ئاخى دەمى گىاندانىدا گەيشتمە سەرى و ھەتىو مامەو...

بە مردنى بابىم ڕووپەرىكى ژيانم ھەلدرايەو و ڕووپەرى دەورانى مندالىم دادرايەو. بى جىنى نازانم بە سەرچلى تا نەمبەستوو سەرىكى بدەمەو:

ژيانى ناو فەقىيان بە راستى سەرنچا كىشە. ئەگەر كۆمەلىكى ھاوزمان و ھاوولاتى بە مىللەتىك دادەنن، بە ېرواى من فەقى تا نەبوونەتە مەلا، مىللەتىكى سەربەخۆن. ھەر مەلەيەكى وەك باوكى من دەيەوئ كۆرەكەى جىگەى بگىرتەو. زۆر كەسى نەخويندەوارى بە ئىمانىش كە خۆشيان لە مەلا و ياسىن خويندن ھاتوو، كۆرپان دەنئىرنە ناو فەقىيان. زۆربەى فەقى، كۆرە بىوھژن و كۆرە ھەژارى جووتيارن. دەچنە حوجرە دەبى سۆالى نان لە مالان بكن؛ بەشى جلك و شەمەك لە راتوو پەيدا كەن. كە بەھاران و پايزان بە ئاوايى و ھۆبانەو دەگەرىن، ړۆن و پەنىر و كەشك و تووتن سۆال بكن و خۆيانى پىن پۆشتە كەنەو و شەكر و چاى پىن دابىن بكن؛ خەلك لە زەكاتى گەنم و دراو بەشيان بەدن.

خويندەكەيان چۆنە؟ چەند كىتئىك لە سەتان سالەو بۆتە باو، زۆر كەم وایە ئال وگۆر بكرىن؛ يانى بەرنامەى دەرس بە سەتان سال نەگۆراو. دەرس گوتنەو ش ھەر لە عۆدەى ئەوانەيە كە لەو كىتئانەو فېرە خويندن بوون و ھەرگىز بەرنامەى تازە كەرنەو و دەسكارى تىدا دەكار نەكراو. نە فەقى تىدەگا چى خويندوو و نە مامۇستا خۆى دەزانى چى بە دەرس كوتۆتەو. لە سەد فەقى، يەك يان دوان ھەلدەكەون كە لەو حەوتخوانى پۆستەمە دەرچن و بىنەو مەلای باش. ئەوى دىش ھەمووى لە ھەوەلى رىگە لە ناو ھەراست بەجى ماون و سەرنەكەوتوون. رىك و پىكى خويندن و ئىمتحاناتى سى مانگە و شەش مانگە و سالانەيان ھەر نەبىستبوو؛ خۆى و خۆى. تەبەنەل و ناتەنەل بە يەك رېدا دەړۆن.

زۆربەى وەختيان بە چاوپر كئ لەگەل كچۆلان و قسەى شىر و قۆر رادەبرى. زۆربەى ھەرە زۆريان ړووتن؛ چلكن؛ دژوئىن. زۆر جەمىيان نانئ ھەرزى و جۆيە و پىخۆريان ئەو شتەيە كە مالان بە خىر دەياندەنئ. لە ناو ئەو ھەموو ماىەى خەم و پەژارەدا داويانەتە بارى بىعارى. شەوانى سى شەمە و جومعە لىك كۆ دەبنەو و دىكەنە بەزم و پىكەنىن. كەمتر فەقىم دىو زۆر گۆئ بداتە بارى ئايىنى. ھەموويان بەرانبەر بە شىخان بەدبىن و بى ياقىدەن؛ گالتە بە زۆر شت دەكەن كە لە لای خەلك گوناخە.

قهسیده ی «بور دیه» هه یه که عاره بییه و له په سنی پیغه مبه ره و بو به لا لابر دن و مباره کی به ده سنی گهل ده یو ځینن. فه قییه کی قوشمه که ناوی نه زانراوه کردوویه ته گالته جار و به خواردنی حو جره ی هه لگو توه و له وزن و قافیه شدا وه ک قه سیده عاریه که یه. شهوانی جومعه له «په سوئ» - که سی فه قییه کی لی بوو - کو ده بونه وه، ده ی قه سیده ی «بگنیه» - ورگیه» بخو ځینه وه! ثم چند به یتهم له و قه سیده یه له بیر ماوه:

فه قیینه چاکی بزائن مزگینه کوو ده ده می

زیافه تیکی زور چهور، بون دی به دستی شه می

هر چیش تیکی سوور چوه، ساواره لی دوور که وه

شه و پژوی حازره له حو جره وه ختی جه می

تهسته غفیر و لاهی من ساواری و له ماشینه

نه گهر له برسان بمرم شهرته ده می ناکه می

نافه ریم مام بابه کرا نه توی تایفه ی سه کر

زیافه ت و ه کو شه کر، ده لی نی نه و جار که می

یه کیکی دهنگ خوش دانه دانه ی به یته کانی ده خو ځنده وه و راده وه ستا نه وانی تر به گهل سهر بنده که یان ده خو ځنده وه و ده یانگوت:

ده تی کی که! لی که! به چاکی پاروانی لی بکه

لوولی ده! قووتی بده! هه تا زگت ده جه می

یان لاسای ختم و تالیله ی ته کیه ی شینان یان ده کرده وه: به ده وره داده نیشتن چرا که یان خه فده ده کرد. سهر تالیله بوی داده مهراندن: «لا ټیلا هه ئی له نا!». تاو ټکی باش به کو مه ل نه مه یان ده گوت. نه و جار بوی ده گو ټرین: «داندوک»، ټیکرا وه ک جه زم بوونی ده رو یشان ملیان لی دنا: داندوک، داندوک. داندوک ده بووه ساوار، هیلکا ...

لاسای قورغان خو ځندن و ته کیبری جه ټریان ده کرده وه. یه کیک ناوی ولاتی به ده نگیک یی بلند ده خو ځند. مه سه له ن ده یگوت: «وه شاهه یه و بایز او ییه، وه قار نه یه وه گهلوان». دوی دوو سی ټایه تی و ملی خوار ده کرده وه: گو ټگران ټیکرا ده یانگوتک: «پلاو بنکر، پلاو بنکر، پلاو بنکر، پلاو بنکر، لا بامیه ته له نا ټیلا شله قاورمه، پلاو بنکر به له حم و شه حمه وه».

گوویا جار یک چند فه قی لیک کو ده بنه وه و ده ست ده که ن به غه یبه ت کردنی هر چی دیته بیریان. کار زور در ټزه ی کیشاوه و گه یشته و نه ته باسی مه لانیکه تانیس. له پاش هیندیک رامن، یه کیان گو تویه:

- ناا نه قلی نه وه یه خدای ته باره ک و ته عالا کوره له ټیکی بو برایمی پیغه مبه ر نار دووه، سهری که چهل کردووه هینده ی پی بلن: «و قذیناه بذج عظیم!»

به لام جگه له و جره گالته و گه پانه، به ټیکرایی له نو ټ و پژوو گرتندا زور خیرا بوون. به لی هیندیک له نو ټی سبه ینه ته نه لیان ده کرد؛ به لام نه ویشیان به قهزا ده گیرایه وه. له زینا و داوین پیسی زور به دوور بوون. جهز له کچان کردنیان له ده ست بازی و نه گهر ټیک که وتبا ماچ و موو چیک تی نه ده په ری. نه و چند سالی فه قی بووم نه مبیستووه فه قییه ک له سهر ژن گیرایی. دوو جار یش له بیرمه که فه قی کیزی دلخوازی خو یان هه لگرتی. ټیمان یان به خوا و قورغان و ټیسلام پته وو. منیش که چند سالی له ناو نه و کو مه لگایه دا ر امبار دووه و شه و

رۆژم دهرباز کردووه، دیاره له ژيانی فهقییه تی زۆرم پێوه نووساوه و خووم پێ گرتووه. کاتی له وشته په فهقی بووم، له شهوی پازدهی شاباندا -که جیژنی بهراته- وهک باوه قورعانمان هینا و یاسین و دوعای بهراتمان خویند. ئەسعهده بهشداری نه کردین. گوتی: ئێوه بهو دوعا خویندنه له باتی رۆژی زیادیوون له رۆق و رۆژی بییهش دهبن؛ من تهجره بهم کردووه! گویمان پێ نه دا و خوشمان لێ تووره کرد. جاران که هه موو به یانیان هیچ نه با ماستیک، شیرێژیکمان دهست ده کهوت، به یانی ئه و رۆژه نانی گهنیشمان نه بو. دوو سی له تکه نانه جۆی وشکه وه بوومان خوارد. ئەسعهده پیمان پێده کهنی و ده یگوت: ها؟ نه مگوت؟ ئیمه شی په شیمان کرده وه. گوتمان ده سا چاری دهر د چیه؟ گوتی ههستن! قوربان سفره ی نانمان له ناو حوجره دا بهر شەقان دا تا ماندوو بووین. هه روا دوا ی تۆزیک ژنیک به قاپیک ماست و چهند نانی گهنمی تازه و گهرمه وه هات و گوتی: فهقیکان نه زرم کردووه؛ ئەمهم بۆ ئێوه هیناوه!

له وشته په فهقیی جگهره کیش، به زۆر نه فهسیک و دوو نه فهسیان خولق کردم تا بۆ خۆم فیر بووم. ئەوسا ده یانگوت عه بیه تۆ لاکیشی! ناچار تووتن و په رم پهیدا کرد و له سایه ی هه والی ناجنسه وه فیره جگهره کرام. چهند جاران ته رکم کردووه و گه راومه ته وه سه ری. ئیستاش که پیرم و نه خۆشم و ده لێن بۆت خراپه؛ به لام ئه و به لایه م بۆ ته رک نا کری.

ده یانگوت کارخانه ی قهندی مینداواو زۆر جوان و خۆشه. ده گهل فهقییه کدا له بهر وه رزیریکی وشته په یی پارینه وه، گوتی: چه ونده رم ده گهل بار کهن! له به یانه وه تا ئیواره کامیۆنمان پر کرد. شه و له سه ر بار سوار بووین. به یانی له کن کارخانه دابه زین. تازه ده زانیان برسیمانه و هیچیشمان له گیرفاندا نییه. له دهر کی کارخانه ریگه ی چوونه زوور و تماشایان نه داین. ده بوایه چاوه نۆریش بین تا بمانبه نه وه. چووینه سه ر چۆم، مه له مان کرد؛ برسی تر بووین. نیوه رۆ له بن دیواریک قۆره ی زگمان بوو. مه لایه کمان لێ پهیدا بوو منی ده ناسی؛ نانی داینی و کارخانه شی پێشان داین.

ئاخری پاییز بوو، به دهشتی شارویراندا ده هاتم، تووشی به نداویک بووم، ویستم به پر مه وه و کاله و پیتاو دانه که نم. فکر، فکر، دار بیه کی باریکم له سه ر بهنده که دیت؛ به عه قلی ته واوی خۆم ده چمه سه ر چلۆیکی؛ دادی و فریم ده داته ئه وبه ر. به ناشکوری نالییم حیساب راست دهر نه چوو. چلۆیکی دار داها ت، خستمیه ناوه راستی جۆگه و له قوریدا قوم بووم! به هه زار دهر د هاتمه دهر. سه رما، هه موو گیان ته ر و قوراوی، غارم دا، له «وسوکه ند» خۆم به مالیکندا کرد. ژنه که هه ر دیتمی خودار بوو:

- ئەی بیسمیلا ئه وه چیه؟! -

- دایه گیان جندۆکه نیم، فه قیم!

له بهر ته ندوور خۆم وشک کرده وه.

ته مه نم هه قده سال بوو که بابم مرد. قه ت بیرم له وه نه کردبوو که رۆژیک باوکم دهری و به سه ری شلکی هه تیو ده بم. تاسام؛ واقم ور ما؛ فرمی سک له چاومدا قه تی س ما. گریانم نه ده هات. خه میکی ته ماوی ده وری سه ری دا بووم. دنیا م باش نه ده دیت. له سه ر وه سیه تی خۆی بر دمانه خانه قا له په نا گۆری دایکم ناشتیان. گه را مه وه مال؛ مندال دهر گیان. گویم لێ بوو خوشکم به برا که می گوت: «خه م مه خۆ! کا کمان له جتی بابمانه». ئه و قسه یه وه ک ده مبین له گۆزه ی

سهره ونخوون هه لگرن، کوني فرميسکاني بهر لا کرد و گريام نه ماما گريام؛ تا به ته وای کول و کۆم دامرد. ناشنا و رۆشنام له م لا و له ولا هاتنه سهره خۆشيم. ئيوایان تیدابوو ههر له ئیستاهه ته ماحیان کردبووه پارچه زهویه کانمان؛ ده یانگوت ئیوه تازه ناتوان به بی بابتان لیڤه بژین. گوئی لئ ده بوو ده یانگوت؛ ههر بینا له برسان مردن. نه مجار فکرم له وه ده کرده وه که ده بی له برسان مردن چۆن بی؟ بۆم حل نه ده بوو...

به وه په پڕ ناھومیدییه وه چووم له وشته په کتیب و سیپاله کهم هینایه وه و مۆرم به ده رگای خویندن و فقییه تییه وه نا. ئهی خودا چ بکه م؟ تا نه مۆ نه زانیومه کاسبی چیه، نه له جووت و گا سهرم ده رده چی، دوو برای پچووک و خوشکیک و دایکیکم به سهردا که وتۆته وه. باب که مردوو سیسده تمه قهرزداره و پاتالی دۆمان ته نیا مانگیه کی سیلداره؛ بۆ گالته ناوی نراوه «شمقار». ئه گهر بزانی که ده مریشک به تمه نیک و پینچ گیسک به تمه نیک بوو، ده زانی سیسده تمه چهند زۆر بوو. به لام زۆری پینچ نه چوو که ده ستم له ناھومیدی بهردا و شانم وه بهر کاردا. مه نجه له زنجیرداره که ی بۆ پلاوی حه و تمم کړد رابوو، لهو ساوه نخوون کرابوو؛ دام به چوار بزنه زا و به کاژیه وه. گیسک و بزنم ده کړی و ده مبرده بازاری «خورگه» و «قه باکه ندی». ماوه یه ک چۆداریم کرد. خۆم وه ها شاره زای کاسبی لادی کرد که کۆنه پیاوان پرسیان پینچ ده کردم کوی به چی بچین. کهم-که م ده بوو ژامه وه؛ به لام دیسان ژیان زۆر فقیانه راده برا و شوکری خوامان ده کرد. شه وانه تا درهنگ زستانان له مزگهوت جۆراپینمان ده کرد؛ چراشمان فقیله بوو. هه میسه که ده ستم بۆ ناو که پۆم ببردایه، قورمی ره شی نهفت به ده ستمه وه ده هات. زستانیکی سهرانسهر پینچۆرمان نه بوو؛ به نانی وشک رامانیوارد.

خوینده واریم چهند بوو؟ له سایه ی له بهر کردنی قه سیده عاره بیه کان، چهند وشه یه کی عاره بیم ده زانی؛ به لام منیش وه ک هه موو مه لای ولاتی خۆمان، نه قسه کردن، نه خویندنه وه ی کتیبی عاره بی تازه و نه هیچ. له شه رعیشدا ته په ته پینکم له «فتح القریب» و «منهاج» ده کرد و ناویان نابووم «مه لاوړه حمان». له فارسیدا خراب نه بووم؛ گولستان و بووستان و یوسف و زلیخای جامی و تاریخی نادر به ده رس خویندبوو؛ ده متوانی نامه به فارسی بنووسمه وه و بخوینمه وه. که نزیکه ی ده-دوازده سال ژیانم به گه لالی رابرابوو؛ خۆم بۆ فیریوون ماندوو نه کردبوو؛ تازه په شیمان ببوممه وه. ده ستم کرد به متالا و خویندنه وه و خویندن له لای خۆم. شه وانه چرای نه وتم له پیش خۆم داده نا و کتیبم ده خویندنه وه. کتیبی چۆن؟ ته ر و وشک، بیتام و به تام، ههر له ئه میر ئه رسه لانی رۆمیه وه تا شیروویه و سیمین عوزار و فه لکه ناز و ته ر مامش و ته ر سه زاره وه تا ده گاته خه مسه ی نیزامی و مه سنه وی و حافز و شانامه و شتی تر... زۆر شه وان وا به خویندنه وه خافلاوم که روانیومه وا تاو هه لاتوو و چراکه م دایسی. له ئاکامی ئه و شیلگیریه م، به بی ئه وه به خۆم بزانم، ببوممه فارسی زانیکی مناسب.

هیندیک به قهرز و هیندیک به نهغد جووته گایه کم به سی تمه ن کړی. ده گهل کابرایه ک بووینه شه ریک که نیوه کارم بی؛ تووتن و بیستانیشمان کرد. کابرا که گیای دروو، گیشه ی خۆی لیدا، گوتی من تووتن و بیستانم ناوی، چاری ناچار خۆم لئ گیف کرد و به نه زانی خه ریکی تووتنه وانی بووم. تووتنم بن کۆل ده کرد و ئاوم ده دا. پاییز تووتنم برده شار، بایی چل و پینچ تمه ن بوو. پاره ی گاگان و هه قی کووتالی پۆشته کردنه وه ی مندالانی لئ ده رچوو. ده مم له کاسبی شیرین بوو. ورده-ورده مه رم کړی، ماینم کړی و بوومه مالیک له ربزی

مالان. بەلام گېروگرفتى تر ھاتە بەر: «سادق» تەمەنى ھەشت مانگ بوو، دايک مېردى کردەوہ و بە جىنى ھىشتىن. خوشکەم ھىشتا مندال بوو؛ ناچار بووين لە ژنى ناو دى يارمەتى بخوازين کہ بە نان کردن و مالات دۆشين و مەشکە ژەندن رابگەن؛ کہ ئەوانىش جگە لە ھەقى خۆيان، نيوە بە نيوەيان دەدزى. گوتيان چار ئەوہ يە ژن بىنى کہ ھەم ئاگای لە مال و ھەم ئاگای لە برا چکۆلە کەت دەبى. کەوتەمە ھەولى ژن ھىنان. لە ھەر کوئ کىژىکيان ناو دەبرد کہ جوان و باشە، سەرم لى دەدا؛ يان من کە يەفم نەيدەگرتن يان ئەوان پىم رازى نەدەبوون. رۆژىک کہ دەگەل کاروانىک دەچوومە بۆکان، لە پى تووشى کىژىک بووين کہ دەچوومە مەزراى باوکى. زۆرم دل گرتى؛ ئەویش نيوە ئاورىکى لى دامەوہ. زۆرى نەبرد کہ خواوراستان ئەو کچە دەگەل ھەوالانى خۆى ھاتبووہ تەرەغە بۆ سەيران و ماينەکەى لە ھەوشى ئىمە بەستبووہ و خۆى ميوانى حافزىک بوو. حافزم کردە دەلال و بۆى سازدام و خۆم و کەسىکى تىرش چووینە خوازبىنى لای باوکى. باوکى کچ گوتى:

- بە مندالى لە سەر بىشکە لە کەسىکەم مارە کردوہ کہ نايەوئ مېردى پى بکا. بە کى قايل بى بەوى دەدەم؛ با پرسى پى بکەم.

ديار بوو پرسى بە قازانجم بوو. ئەوجار پرسى:

- دەولەمەندى؟ ديمە مالت بزانم چت ھەيە.

گوتم: باشە دواى دوو رۆژ وەرە؛ من ھەموو فەرش و نوپنى ئاوايى دەخوازمەوہ؛ مەر و مانگايەکى زۆرىش دەخەمە ھەوشەوہ؛ ئەوسا دەلیم دەولەمەندم. مامى خۆم! تۆ ئەگەر کچ بە دەولەت دەدەى، ئەگەر لە ئىستا فەقير تر بووم دەبى لىک جيا بىنەوہ. من شەرىکى عومرم دەوئ کہ سوالىشم دەگەل بکات.

کابرا پىکەنى و گوتى راستە. تەلاقى کىژم بە سەد تەمەن کرىەوہ و مارەم کرد. وا بوومە خاوەن ژن. بەلام ھەر ژن نەبوو، پەخمەتى خودا بوو. ھەر چەند باوکى بە چەتە و دز و تووش و جنگن ناوى دەرکردبوو، ئەو تەواو بە پىچەوانە زۆر نەرم و نىيان و بە سەبر و ھەوسەلە، زۆر فامیدە، کارزان، لە ھەموو ھەرزىرىک پتر لە ھەرزىرى سەرى دەرەدەچوو. کابانىکى کەموینە بوو. زۆر زوو ھەسامەوہ. کاروبارى منى گرتبووہ ئەستۆى خۆى. بە مەزرا و مال رادەگەيشت. ھەميشە رووخۆش و گەش بوو. دۆستانى گوندى دىکەم دەيانگوت خۆزگە ئەگەر ميوانى مالە تۆ دەبين تۆ لە مال نەبى؛ چونکە «سەيدزادە ئايشى» لە خۆت پتر قەدرمان دەگرئ.

لە کچى «سەيد قادرى بوغەداغى» کورپىکەم ھاتە دنيا و پاش پىنج رۆژ مرد. پىريژنان دەيانگوت ئالەوئەوہ بردوويانە. جارىکى دىکە حاميلە بوو. لەو ناوہدا من نەخۆشى گرانەتام گرت و زۆر پىسى خستم. لە ترسى گرتەوہ نەدەبوایە کەس نزىکەم کەوئ. ئەو ژنە ئارەقى لەشمى بە زمان دەلستەوہ. من چا بوومەوہ بەلام ئەو زۆرى نەبرد کہ تووشى گرانەتاهات و پاش نۆ رۆژ بە نەخۆشى کورپىکى لە بەر چوو؛ بۆ خۆشى مرد. لە سەررا بىکەس و ھەتيو بوومەوہ. زەمانە لە باتى ئەو تۆزە خۆشەي ژيانم، تالاو و ژەقنەمووتى بە گەرودا کردم. لە قەسیدە دريژەکەى بەرەو موکریانمدا باسىکەم لىوہ کردوہ.

ژيانمان لە تەرەغە، جار تال و جار شىرن و پر لە ھەوراز و لىژ رادەبرد. لە بىرمە زستانىک تا بەھار پىخۆرمان نەبوو؛ بەرچامان نانى وشک بوو. لە بىرمە سالىک قەند گران بوو، چەند مانگىک چامان بە کشمىش و نوقل دەخواردەوہ. بەلام لە دوايەکاندا بە نىمچە دەولەمەندىکى لادئ

حیساب ده کرام.

بۇ خۆم دەرسم به برا گچکه و برای گچکه ترم ده گوت. به لام زور زه حمه ته مندالیک به تاقی ته نیا زه وقی له سهر خویندن بی. بیرم زور لی ده کرده وه که نهو برایانه مندانه تی بایمن و له مل مندان. نه گهر نه خوینده وار دهرچن من خه یانه تم به نامانه ت کرده وه. زوریش گران بوو ده ست له ژیا نی لادی - که ده گه لی راهاتبووم - به رده م و بچمه شار که هیچ له کاسبی شار سهرم دهرناچی. ناخری لی برام که ههرچی ده بی با بی؛ ته نیا برا کانم بتوان بخوینن. له پر قهراری خۆم دا. مالاته که م سهرجه م فروشت و هاتمه بۆکان. خانویکی پووته که ی پیسه که ی له لای سهرووی مزگه وت و به رانبهر به حه وزی بۆکانم مانگی به سی تمهن به کرئ گرت؛ که حه وشۆکیک و ناومالیک و وه تاغیک بوو. پاش ماوه یه ک به حه وسه د تمهنم کرئ و خانویکی شاری سابلانم دا به هه شت سه د تمهن و قیমে ته که م بژارد.

جا هه تا معلوم ده بی که له بۆکان چم ده کرد، با وچانیک بده ین و بگه ریینه وه سهر نه وانه ی که ناسیومن و له بیرم ناچنه وه:

۱. سه ید ره شیدی خانه قا: پیریکی قه د و بالا بلندی به ریشیکی دریز و پانی زور جوانه وه. ههر له فه قتییه تییه وه دۆستی نزیکی «حهریقی» شاعیر بووه؛ که بابیشم ههر له دۆستانی زور خۆشو یستی حهریق و سه ید ره شید بووه. سه ید ره شید ژنی نه هینابوو. ساله های سال بوو ههر له زه ماننی ماننی شیخه وه له خانه قا بووه ته رکه دنیا. حو جره به کی هه بوو؛ هه میشه سه ماوه ری له بهر دایسا. هه موو قورغانی له بهر بوو؛ به ماناوه و به هه موو ورده کارییه وه. زوربه ی کاتی به ده نگی زور خۆش قورغانی ده خویند. ده یتوانی به کوردی و فارسی شیعی زور باش به یوئیتته وه. له مه لا چاکه کانی عاره یی ده ژمیردرا. مه جلیس و قسه ی نه وه ند ه خۆش بوو که ههر که س جاریکی کاک سه یدی دیبا، ههر گیز له بیرى نه ده چوو. من رۆژگاریک شیعر و نامه ده سخه تییه کانیم کۆ ده کرده وه که به راستی له نرخاندن نایه؛ به لام به داخه وه فه وتان. دوو غه زه لی نه وم ده س که وتیوو که یه کیان فارسی و نه وی تریان کوردی بوو. ئیستا له ههر یه که ی یه ک یا دوو به یتم له بهر ماون، به یتیک له فارسیه که ی ده لی:

یکسی صد گشته داغ دل از این رو که الف بینی اش دو خال دارد
له غه زله کوردیه که دا ده لی:

له چاومدای و چاوم پر له ناوه وهره نه ی گولبسی تیراوم نه مشه و
ره قیب زانی غه ریسی کۆ نیگارم وه کو سه گ بۆیه ده وری داوم نه مشه و
جاریک ره عیه تیکی قهره نیاغای مامه ش - که ناوی یووسف ده بی - ده چیته لای که قهره نیاغا له سهر کیشه کردن ده گه ل مالیک - که مالی یاقووبی پی ده لین - ده ری ده کا، تکایه کی بۆ بکا ده ری نه کن. نامه ی بۆ ده نووسی و دوا ی چه ندیک دیتته وه ده لی: «ئاغا نامه که ی توی فریدا و گوتی نهو سؤفیانه ی خانه قا ئاغایه تیم لی تیک ده دن». سه ید ره شید که ته خه لלו سی شیعی ری «چاوش» یان «شه ید» بووه، بۆی ده نووسیته وه:

زاهیر من فهرموته من سهردارم و خاوه ن به شم گیرودارم پی ده وی چون شیره کولله ی مامه شم ده ست له یووسف به رمده بۆ خهرگه لی یاقووبیان به رده ده ی به گونم، چکیرم پی ده چی من چاوه شم هه موو که س جنیوی کاک سه یدی له پیه ه لگوتنی خه لکی پی خوشتر بوو. به خته وه ره له خانه قا نهو که سه بوو که له مه جلیسی کاک سه یدا حازر بی. من ههر چه ند مندالیکیش بووم،

چونکه كاك سەيد بابمى زۆر خۇش دەويست، زۆر جار پىنگەي دەدام بچمە خزمەتى و گوى له فەرمایشاتی بگرم. جگە له قسە جەفەنگییه كانی - كه ئیستاش به سەر دەم و زارانەوه ماون - زۆر چوارینه و تاك بەیتی سەیر و سەمەرەي هەبوون. له گەل «عەبدوللەبەگى ميسباح ديوان» دا نامەي زۆریان به شیعەر پێك گۆڕیوەتەوه. باسی سەيد به تەنیا ككتیووكتیکه و ئەگەر دەرەفت هەبێ كۆ كرێتەوه و نەفەوتی.

۲. حاجى مەلا رەحمانى شەرەفكەندى: مەلایەكی قەدبلەندى، ریشیكى چوار پەنجەيى هەبوو؛ كه من دەمدیت له نێوان پەنجا و شپستدا بوو. هەرگا كه له شەرەفكەندەوه دەهاته خانەقا، وەك دەلێن «چۆنلەكه دەوری كوند دەدەن كه دندوو ك له چاوه جوانەكهي بدەن» ئاوا خەلك دادەرووژانە دەوری و به قسە كانی كه یقیان دەهات. دەم و زاراوی زۆر خۇش بوو؛ قسەكانیشی هەمووی گالته و گەمە بوو. تەكیه كەلامى «وەنەكێ بابەلێ» بوو.

رۆژێك كۆمەلیك لێی كۆ ببوونەوه. سۆفیه كی ریش پانی مل ئەستور، درى به خەلكەكه دا و خۆی گەیانده حاجى مەلا و گوتى: حاجى مامۆستا ئەرێ به شەرع رڤدین خیری زۆره؟ فەرمووی: وەنەكێ بابەلێ! ئەرێ وەللا رڤدین ئەوەندە باشە كه هەر نەبێتەوه. تۆ بڕوانە من لەو هات ئەو رڤدینەم هیشتۆتەوه قوونگم حەساوەتەوه، جارێ هەر دەیانگوت له قوونگی بەم، ئیستا دەلێن های له رڤدینی بەم!

حاجى بابەشیخی تورجان له لای شای ئیرانەوه عاسای سەر به جەواهییری خەلات کرابوو. جارێك دزی له مالی کرابوو. له زەنبیل بووم حاجى مەلا هات. سەيد محەممەدى زەنبیل لێی پرسى: له كۆیوه تەشریف دینی؟

گوتى: له تورجانەوه، به حاجى بابە شیخی مامتەوه بووم.

گوتى: ئەرێ مەعلووم بوو چیان لى دزیوه؟

گوتى: وەنەكێ بابەلێ! گۆیه كیان لى بردوو!

جارێك له گوندی عەیشاباد بووم. حاجى مەلا هات. له جەنگەي قساندا مستەفابەگى ئاغای عەیشاباد ككتیپێكى به ناوی «شەمسولمەعاریفی كوبرا» هێنا و گوتى: ئەوه ویفقى زۆر عەجایی تێدايه.

حاجى مەلا گوتى: ئاغا ئەم شتانە هەمووی درۆ و دەلەسەن. من باوەرم بەو سىحر و جادوانە نییه.

ئاغا گوتى: جا ئەگەر عالمیكى وەك تۆ گەوره ئەمە بفەرموێ، دەبێ جاھیل كام قور به سەر داكەن؟ دەسا وەللا ئەمە ئەتۆ دەفەرمووی، من دوای وام لى پەیدا كردوو ئەگەر ئیستا لەم دیواره بنووسم و قامیشیكى تێ چەقیتم، چەندى بمەوێ هەنگوین دېتە خوار.

حاجى مەلا فەرمووی: وەنەكێ بابەلێ! ئەوه هاسانە؛ رەنگە ئەودیوی دیواره كه ئاودەست بێ! جارێك حاجى مەلا له بن دیواری مزگەوتی شەرفكەند خۆی داوو بەر بەرۆچكە و چەند كەسێكیش له دەورەي بووین. كابرایەك بەویدا رادەبرد و هەر پرتهو بۆلەي بوو.

حاجى مەلا پرسى: ئەوه چیتە؟

گوتى: حاجى مامۆستا هەر لیم گەڕێ. قەرزەم له سەر سەعیدی مام حەمەدى سەگبابە، تەرێ به دە شاییم بۆ ناكەنێ.

حاجى مەلا گوتى: وەنەكێ بابەلێ! ئەگەر زۆرت لازمە بۆي بكە به یازدە شایي!

جاریک حاجی مه لا ده گهل سهد ناویکدا به پښ بهرو خانهقا دین. سهد جوو که یه کی لی دئ، به لام ده بین حاجی نه بزه ی هاتی و نه ناوری لی داوه؛ دیاره ده بی نه بیستی. ماوه یه ک بی دهنگ ده پړون و سهد ده لی: حاجی ماموستا چونه وا هیچ فه رمایشتیک نافه رموی؟ حاجی مه لا ده لی: بابله لی! باوه بکه لهو ده مه وه نهوا هر خوّم ده جرینم و دهنه قینم، چ بکه م بؤ به دبه ختی فه رمایشتی وه ک توم نایه!

مه لایه کی دهوله مه مند و خاوه ن گوند به ناوی «مه لا که ریمی گول» که ده یانگوت سوود خوړه، مردبوو؛ هینا بوویانه خانهقا. که سوکار و کوړی مردوو له حو جره ی شیخ محه ممهد بوون. حاجی مه لاش لهو ی بوو. کوړی کابرای مردوو که ولیکی تیسکنی ناودامیتی له پیش شیخ محه ممهد دانا، گوتی: باوکم وه سیه تی کردووه تۆ دبه ری که ی. شیخ محه ممهد که به حه رمای ده زانی گوتی: من پیرم و نهو که وله قورسه، ناتوانم هه لیگرم. کوړه که و خزمه کانی گوتیان نیلا ده بی بتهو ی و وه سیه تی له عه رز نه ده ی. شیخ محه ممهد فه رموی: ده جا حاجی مه لا با بؤ تۆ بی. حاجی مه لا گوتی: قوربان قه دیمی گوتوو یانه: «میراتی که ر بؤ که متیاره». بیته نهو بؤ من باشه! باوه که کوړ و خزمی مردوو له نیمه پتر پیکه نین.

بؤ نموونه نهو چه ند نوکته م گیرایه وه؛ باسی حاجی مه لاش ده شی ده ناو کتیبکی وه ک رسته ی مرواری عه لاهه ددین سه ججادی خری.

۳. ماموستای فهو زی: مه لایه کی خه لکی عه بابله یلی شاره زوور بوو. شیخ مه حموود له پاش کوژرانی عیرفان نه فه ندی ویستبووی فهو زی - که شاگردی عیرفان بووه - بکاته راویژ که ری. فهو زی له ترسان په ر هوازه ی ولاتان بووه. ماوه یه ک له ناو که لهوړ بۆته مه لادی. هاتبووه موکریان و له گوندی ئاجی که ند ده ژیا. زور عالم، زور کورد، شاعیر، ئیتر وه ک ئاردی به هار بؤ هه موو شت ده بوو. نسحت و پښ شاندانی نهو، بیرى کوردا یه تی خسته میشکی زور له لاوانی ناشنای. دهنه دانی نهو هیمنی کرده شاعیر. پاش مه رگی بابم زوری پښ ناخوش بوو که ناچارم ده ست له خویندن به رده م، ده یگوت زور حه بفه تۆ نه خوینی.

نیمه له ته ره غه ماله مه لایه کی بی ده سه لات بووین. بابم حورمه تی له ناو خه لکا زور بوو. دهوله تیش هه بوو. تا دنیا نه ببووه پاشا گهر دانی و خه لک له نه منیه ده ترسان، نیمه ش توانیو بوومان بمینین. به لام باب مرد، شیرازه ی دهوله تیش به هاتنی ئینگلیس و پروس و نه مریکا یی بؤ ئیران له بهر یه ک هه لو هشا و دنیا بوو به زوردار و بی زور. هه ر وا ئاغای زل بوو وه ک نه ههنگ ورده ماسی قووت ده دا. قه باله نووسینی وه ک قه دیم و پیش داهاتنی ئیداره ی سه بت زور وه باو که و تبوو. نه ماما کوا نهو میرزا قیله ته نانه ی که ده یانزانی قه باله ی ملک بنووسن؟

من چوو بووم عیباراتی قه باله کو نیکم به ره وانی له بهر کردبوو. ته نیا ناو گوړینی ده ویست تا بیته قه باله ی حیسابی. بهو هؤ یه وه منیش گه شه م کرد. له هه ر قه باله ی مولک کرپنیک - یان ده بی بلیم ملک ساندنیک - له لایه ن حاجی بایزاغا و کورانیه وه - که نهوسا یه که همین ده سه لاتداری ناوچه که بوون - من به ده سه ته وه بووم و بوومه ئاشنایان. نه م ئاشنایه تیبه پاراستمی. جاریک ره شیداغای نوبار، جاریک کوړی عه لیاغا، جاریک حوسیناغای قاجر ده یانه ویست نهو دوو - سی زهویه م لی بستین؛ ماله حاجی بایزاغا لاگریان ده کردم و رازی نه ده بوون ئاشنای قه باله نووسیان به ده م گور گه وه بچی.

له تهرغه كابر ايه كي بهر پټي من چوو بووه گونديكي ديكه. شهو نير و نامووري له موزراكه ايدا برابوونهوه. هرچهند من ناگام لهم كار هساته نه بوو، بهلام كابر امني به تاوانبار ده زاني. رږژيک له باراش هارپن من به باره ئاردهوه ده هاتمهوه، پياوړيكي ره فقيهه شاتيرپشم ده گهل بوو. گه يشتينه نهو گوندهي كابر اي كونه ره عيه تي لي بوو؛ له رږ تووشي هاتين. غاري دا سر گرديك و هاواري كرد: وهرن تولهم بكنهوه. ناغاي گوند و نوكر يكي به تفهنگهوه و به سواري گهينه سهرمان:

- رپوت بن دهنه كوژراون!

ناغا به قونداغي تفهنگ راپه يشته هاوړيكم، بهر لهوه ليي كه وي تفهنگم گرت و پامله كاند و به ده ستمه وه هات. چه خماخم لي راکيشا كه ده تكوژم. دايه باري باريك رستن و بارمان بردهوه و له نزيك تهرغه تفهنگه كم داوه؛ كه به قسه ي خوي نابرووي نه چي. بهو حالهش چوومه شيكايه تي نه حمه داغاي حاجي بايزاغا كه نهو يش له بهانه يه كي وا ده گه را، و ايزانم نه سپيكي له ناغا نه ستاند.

زور به خته وهرم كه له هات وچو كردني مالي نه حمه داغا له قهره گويز، ده گهل سهد كاملي شاعيري هره باش و ناغا قوچ به گي قسه خو شي به ناو بانگدا پامده بوارد و يادي شيريني نهو رږژانهم هه رگيز له بير ناچي ته وه.

ههر لهو دهمانه ي له تهرغه ده ژباين، به ههواي لاهوتي و كه لله پري بي عه قلانه، جاريكي تريش له گهل ورده مالكيكي ثامپاماندا له سر نهوه برام بهردي به سه گي نهو دادابوو شه ر هه لگيرسا. نهو خزمي خوي كو كردهوه و سهيداني كوليجه - كه ماله خالوانم بوون - به هاواري منهوه هاتن؛ كه چا بوو نهو يش بي خوين رژان داکوژا.

ده بوايه له بؤكان كاسبي پيدا كه و ژنيش بينم و به بيوه ميړدي نه مينمهوه. بهلام ئاواتم پيک هات كه براكانم بنيرمه مدهر سه. ئيستاش گريي سر دلمه كه بؤچي خوشكم نهارد و بؤ خوشم پيتم نه خوينت؟ چونكه تا ئيستا نهك ههر له خانه واده ي خومان، بگره له لاهوش ئينساني نهوه نده زيره كم نهديوه. به لي عه قلم وا بوو كه نابي ژن بخويني؛ زور به داخه وه...

بؤ باسي كاسبي و سهرمايه هاوارم بؤ كاكه ره حماني حاجي بايزاغا برد؛ پينجسه د تمهني دا كه كاسبي پتوه بكم. ده گهل كور يكد ا بووينه شريك و هه تا چل تمه نمان زهره كرد، كلكي وشتر گه يشته عهرزي! به پهله قهرزه كي كاك ره حمانم گه راندهوه؛ نهوه كا تووشي زياني زور تر بم.

له پاش مردني هه وهل ژنم ههر ده حه ولدا بووم به دلي خو م ژنيك بينم. زور كيژ و بيوه ژنيان بؤ دوزيمه وه؛ بهلام كه يقم نه يده گرتن. رږژنيك ميواني ماليك بووم، خوشكيكي چكوله ي هيشتا كالي خانه خويكم زور دل گرتي؛ بهلام هيچم نه در كاند. دوايي بيستمه وه كه نهو كيژه ناشناي مالي قوچ به گه و قوچ به گيش ناشناي قسه ي قور و جه فهنگم بوو. خواز بينيم لي كرد و سهر ي گرت. «مه عسووم» كچي «كا حه مدي نو بار» م لي ماره كرا؛ كه هيشتا تمهني له چارده سالاندا بوو. بؤ مخارجي بووك هيټان دامابووم. كابر ايه ك به ناوي عه بدولكه ريمي شهو كه ت - كه باز رگاني کوتال و دوله مهند بوو، خه لكيش به سوود خوريان باس ده كرد - پياوه تي كرد و گو تي من قهرزت ده ده مي و ههر گا بووت بمده وه. توانيم ژن بگويزمه وه؛ بهلام تا به خو م زاني پتر له سي هه زار تمه ن به عه بدولكه ريم قهرزدار بووم. رږژيک لي پرسیم: بؤ كاسبيه ك

ناكەي؟ گوتىم: دەسمايە چۈن؟ گوتى: تۇزۇر بە من قەرزدارى، ھا پىنج سەد تەنەنى دىشت بدمەن، يان گال دى يان پەمۇ. دەگەل كۈنە شەرىكە كەم داممەزراندەو. تووتنى شىنى خراپى دەكرى، دەيكوتا و سەبىلەپىزى دەكرد و بە عەجەمانى دەفرۇشت. بە نىو قازانجەكەي وردە- وردە دەبووزامەو.

زىستان بوو؛ پىگەوبان گىرابوو. ترسى عەجەمىش بۇ ھاتنە كوردستان زۇر ببوو. رۇژىك حوسىن -كە ناوى شەرىكە كەم بوو- ھاتە لام. شلەژابوو؛ لووتى ئارەقى كىردبوو. گوتى: مالمان خرابوو، تووتنى شىنى زۇرم بە سەردا ماوۋتەو و مشتەرى نايەن. چارى ناچار عەنبارىكمان بۇ تووتنە شىن گرت و سەر لە بەرى زىستان و مانگىك بەھار لە ناھومىدىان سەرمان لى نەدايەو. رۇژىك دىتم فەتەي بە ھەلەداوان ھات و بىزەى سىمىلى بوو. گوتى: لە سايەى دلۇپەى زۇر و تەراپى بنى عەنبار، تووتنەكەمان ھەر چەند نىو گەزىك لە سەر و بىنەو پىزىو، بۇتە زىرى بى غەوش. تووتن بە دەرەجەى ھەرە بالا فرۇشرا و لەپەر دەولەمەند بووین! ھەر يەككى چوار ھەزار و پىنج سەد تەنەنمان پىگەيشت و ھەر ئەو رۇژە قەرزى عەبدولكەرىم دايەو و دەسمايەشم بۇ مايەو.

ھەر ئەو سالەش لە ئىدارەى تووتنى بۇكان بوومە عەنباردار مانگى بە سەدوېست تەنە؛ بەو شەرتەى دوو مانگ لە حقوقەكەم بۇ ئەو كەسە بەرتىل بى كە دايمەزراندم. تووتنىشم بە بەرەو دەكرى و دەفرۇشت. ھىندىك شىعرم لە سەر تووتن دىزىن ھەلگىراپوونەو؛ ھەرچى گوو كاريەكى لە ئىدارەى تووتندا دەكرا، دەرەمخستبوو. بازەسى گشتى لە تارنەو ھاتبوو؛ ناوى فەرھادى بوو. داواى ئەو شىعرانەى لى كىردم؛ دەگەل خۇى بردن. پاش ماوۋەك نامەيەكى مەجەللەى گالتەى بابا شەمەلم بۇ ھات، دەلى ئەگەر بىيە تاران جىگەمان بۇ تۆ ھەيە. ديارە من كە لە بنەو «ئى-كاف» بووم نەدەچووم؛ بەلام رەنگە ئەگەر ئەودەم لە سەر ئەم قسە قۇرانە رۇشىتەم، بىمىتوانى بىم بە نووسەرىكى گالتەچى.

سالەودا خۇم كىردە بازىرگانى گەنم. دەگەل برادەرىكا بووینە شەرىك؛ گەنممان لە بۇكانەو دەبرە تەورىز و دەمانفرۇشت. چۈنكە زۇرمان دەبرد، ئەگەر كىلۇى نىو شايى خىرى بىكردايە، ھىستان زۇر بوو. جارىكىان سەدوېست تەنەنمان زەرەر كىرد. ھەر ئەو رۇژە چووينە دىدەنى ھەمەدەمىن ئاغى مەحموداغا -كە ئاغى بۇكان بوو. قەپان و سەرەنەى مالاتى بازارمان ئىجارە كىرد بە مانگى ھەشتاويەك ھەزار تەنە. چوار كەسى دىش خۇيان كىردە شەرىكمان. نۇ رۇزمان بە دەستەو بوو، يازدە ھەزار تەنەنمان خىر كىرد؛ تا لە سەريان زىاد كىردىن. جارىك ھەمامى بۇكانم بە ئىجارە گرت. بەلام نەچوومە سەرى و بە ھەشت سەد تەنە خىر فرۇشمەو. خولاسە لە بۇكان خىروېتىم بە سەردا دەبارى و تەواو ساز ببووم.

سەعدى دەلى: «دەنگى خۇش بۇيى گىانە»؛ ھەمەزەى شەرىكم زۇر دەنگى خۇش بوو. بىارمان دا لە تەورىز نەچىنە ئەو ئوتىلەى كە ھەموو كوردى ساپلاغى دەچوونى؛ چووينە ئوتىلىكى بى كورد. كاك ھەمەزە شو لە ژوورەكەدا گۇرانييەكى گوت. خاوەن ئوتىل ھات گوتى: ھەر چەند لە كوردى تىناگەم، بەلام ئەو دەنگە زۇرى كار لى كىردم. وەتاغىكى دوو نەفەرى دوور لە جادەى دايىن و سوتىدى خوارد كە پوولمان لى ناستىنى و ھەرچى دەمانەوئى بۇمان پىك بىنى، بەو شەرتە رۇژى جارىك گوتى لە گۇرانى ھەمەزە بى.

جگە لە كارى رۇزمان -كە سەردان لە بازارى گەنمفرۇشان و بە شارا گەپان و سەير كىردنى

قهيسەرى و راستەبازاران و چاۋچەراندىن بوو - شەوانە ھەر لە ئىۋارە دەچوونە سىنەما. ئەمما راست دەۋى ئىستاش نەمانزانى كام فىلم باشە و كامى ناخۆشە. خاوەن سىنەماكان بۆ راكىشانى لاوان، كچى زۆر جوانيان بە خزمەتكار ڤادەگرت. پياو كە لە لۆژ دادەنيشت، كچىكى زۆر لووسى بە ناز و نووز فيزكراو، بە شيرنى و ئايچوۋە دەھاتە ژوور و بە دەست بازىيەك و گا ماچىك و دوان، پوولتيكى باشىكى چوار و پينچ بەرابەرى نرخى بازارى لە مشتەرى دەستاند. ئيمەش لەو دادۆشين و دەستبەرينە بە ئاشكرايە خۆشمان دەھات و بە ئانقەست ملمان بە تەپكەۋە دەکرد.

رۆژىك لە سەر قسەى خەلك چوونە مەزگەوتىك لە تەۋرەز بە ناۋى «صاحب الامر» كە گوتيان چوارشەمۆيان زۆر خۆشە. حەوش و ژوورى مەزگەوت لە ژن و كچ جمەى دەھات؛ بەردى دياريان دەلستەۋە كە بە مراد بگەن. لە ژوورەۋە گونبەزۆكىك ھەبوو دەيانگوت ئىمامە. مەلايەكى پيرى ڤدين خەناۋى بە زيارەت ڤادەگەيشت. دواى زيارەت من دوو تەمەنم دايە. كابرا كە ھىچ كەس ھەرگىز لە چوار شاى پترى نەداۋيە، لەو حاتەمىيەم واقى بردەۋە. ھەر ۋەك بترسى كە لىي بستیتمەۋە، نايە تەنكەى باخەلى و خۆى دايە سووچىكى تاريك و زەق لە منى ڤوانى. تا تەماشام دەکرد چاۋىكى لى دادەگرتەم. تەۋاو دلخورد بووم. ھەمەزەم تىگەيانند و لىي چوۋە پيش و بە توورەيى تىي ڤاخوړى:

- بۆ چاۋ لە ھەۋالم دادەگري؟

مەلا گوتى: كەس ۋەك ئىۋە مەرد نىيە، لە سەر يەك دوو تەمەنتان داۋمى. ئىستاش ئەمپرو ۋەرنە مالە من، نۆ ژنى زۆر جوانم بەدەستە، كاميانتان ھەلبىژارد لىتان سىغە دەكەم و خزمەتكارم.

من گوتەم: ئاغا ئيمە سونى مەزەبين؛ سىغە و قەحبە لای ئيمە ۋەك يەكە و بە حەرامى دەزانين؛ ئەمە ناكەين. (ابا اينتر شود؟) ناخىكى ھەلكيشا و گوتى: - خوا نەكا سونى بن. پياۋى ۋا چاك حەيفە سونى بى!

چووشينە زيارەتى سەيد ھەمەزە كە عەزىزخانى سەردارى موكرى لە بارەگاي ئەو نىژراۋە و گۆرەكەشى زۆرى قەدر گىراۋە؛ چونكە لە دەۋرانى دەستەلاتيا خەلكى تەۋرەزى لە بەلاى قاتى و گرانى ڤزگار كەردوۋە. ڤەنگە نەشيانزانىيى ئەۋيش سونى بوۋە! ئەۋى لە بىرمە كە سەرنجى راكىشام ديدار لە مالى قەرە سەيد ناۋىك بوو كە دەيانگوت ڤال دەگريتمەۋە و نوشتە دەنووسى. خانووبەرەكەى دوو حەسارى دە ناۋ يەكدا بوو. خىزەرەى مشتەرى ۋەك مېروۋى دەۋرى چەۋرى كۆمەل بېۋون. دەبوو سەيد ۋەخت بدا كە ڤلان ڤۆز بىنە لای. كە زانى دوو كورد ھاتوون، گورجى ڤىگەى لای خۆى داين و قەدرى زۆرى گرتين و تىرى قسەى خۆش بۆ كردين. پاش چەند سال بىستەمەۋە كە سەيد جاسوسى ئىنگليسان بوۋە.

لە تەۋرەز بۆ ڤيش تاشين و سەر چا كەردن دەچوونە لای دەلاكىك. گوتى شتىكم بۆ بنووسە كە ڤيش تاشين بە قەرز نابى. من دوو شىعرى فارسىم بۆ نووسىبوو كە لە بىرم نەماون، بەلام ماناكەى ئەۋە بوو: «ھەى بى ئىنساف! تۆ ڤىشەكەت لای من دەتاشى و قەرز نادەيەۋە، من كويت بگرم؟». كابرا دە شووشەى گرتبوو ھەلىواسىبوو. ڤۆژىك گوتى: نازانم چت نووسىۋە، بەلام ھەر چى دەخوينىتەۋە پى دەكەنى و پيشم نالين چيە!

ئەۋەندەم لە بىر چوۋ بلىم: بۆ ھەۋەل جار كە ھاتمە تەۋرەز و چوۋمە باغى گولستان، دىتم

تورکینک زورنا لیدهدا. هیچ شتیکم پی لهوه عه جاییتر نه بوو. پیم وانه بوو جگه له لوتی کورد کهس زورنا لی بدا. چهند سهیره: تورک و زورنا لیدان؟!

دینداری

بابم زور موسلماننکی به راستی بوو؛ مه لاش بوو. نهوانه دی دیناناسی به وهلی و پیاوی خویان ده زانی. هر زور له مندالیمهوه، له تمه نی پینج و شش سالیمهوه فیری نویژ جهماعه تی کردبووم. له بیرمه جاریک زور گریام چونکه جهماعه تی نویژی سبهینه م فهوتاه. هر له مندالی زور کالهوه رۆزوی رهمزانم به تهواوی گرتوه.

له مه جلیسی بابمدا باس هر باسی دینداری و پاریزگاری بوو. زور جار دهمیست که فلانه کهس زور دینداره و فیساره کهس دینی کهمه. زورم بیر له دین ده کردهوه که ده بی چ بی. ناخری حهلم کرد: گرتی تهستوم به دین زانی! منیش له ناو مندالاندا که پیاویکم ده دیت گرتی بهر تهستوی زله، دهمگوت تهو پیاوه زور به دینه! ته گهر گرتی تهستوی زور زهق نه بوايه، دهمگوت دینی لاوازه. چونکه کوره مه لا بووم مندالان باوه ریان پیده کردم و نهوانیش دیندار و بی دینیان دهناسی. بۆ خۆشم دهستم له گرتی ملی خۆم ددها، به داخهوه زور بچووک بوو. دهمگوت با گهروه بم تهمنیش دیمه ریزی دینداران. تا نه که وتمه ناو فقییان و زوربان ده گهل نه ژیا بووم، دینداری به کهم هه روا گهرم و گوړ بوو. به لام ده لاین: «گایه که ده پال گایه کدا بی، ته گهر رهنگی نه گرتی خوی ده گرتی»، له م بارم وه هاتمه ریزی فقییان و له نویژی سبهینه چوون نه ده گریام. به لام خودا و پیغه مبه ر ناسین و عاقیده به شیخایه تی شیخی بورهانم هر وهک خوی ما. هر چهند خۆم به مهنسووی شیخی بورهان ده زانی، ده گهل ماله سهیدی زهنبیلیش ناشنایه تی زور گهرم و گوړم هه بوو. شیخ محهمه دی خانه قا وهک کورنکی خوی داده نام و له قه بی «جووجه له» دی دابوومی. سهید محهمه دی زهنبیلیش زوری خۆش دهویستم و هه تا بچوومايه زهنبیل ده بیردمه وه ژووری مال و نهو په ری لوتفی ده گهل م هه بوو. واتا له ههر دووک به ری جوگه ده له وه رام. ته گهر چی له دوا پیدا نویژیشم ده چوون و زور جاران هر ته رکم ده کردن، به لام رۆزوو گرتیم تا تووشی نه خۆشی سیل بوونم له به غدا دهست لی بهر نه دابوو.

دلداری و لاومتی

وهک باسم کرد تازه ته منم ده بووه یازده سال کیژیکم خۆش دهویست. به بی نهوه هیچ له لای دلبر بدرکتیم. ده پال خۆمدا ده سووتام و پیاوهق بلتی تهو دلداریه زوری دلنهرم کردم و ههست و بیر ناسکی فیر کردم. دلداریه کی زور پاک بوو. هر چهند دلبره کهم له پاش زور سالان ههستی پی کرد و پرووی خۆشی نیشاندام، به لام فرهقی دارایی مالی باوکی تهو و باوکی من نهیهشت پیک بگهین و به رههمی هه موو گریان و دل دۆراندن له یهک-دوو ماچ تی نه په ری و بۆ یه کجاری لیک دیدار ناخرهت بووین و ئیستاش به پیری تا وه بیرم دیتوه، ناخکی ساردی به دوودا ده نیرم.

دووهم جار دل م وهک په پوله یهک به په ری گولی پرومه تی کیژیک کیچه مه رداره وه نیشته وه. هر چهند خه لک ده یانگوت دم و چاوی دهنکه - دهنکه ئاولویه و سپیلکه له یه کی زور جوان نییه، به لام له بهر دلی من وینووسی خودای جوانی بوو. تهویش زوری خۆش

دهويستم. ره شماليان له نزيك ره شمالي خانه خويي من بوو؛ هر چيغيكمان نيوان بوو. رږزانه كه پياويان دهچوونه كاري و كاري مالي له سهر نهو بوو، زور دهرهتمان بؤ دهرهخسا كه يه كتر بيبينين و به راز و نياز و ورده ماچان، كول و كوي خهم دامركينين. شهويك له شهو شق بووندا، ئيستاش نازانم چون توانيم خوم له سهگان بدزمهوه و چونم ويرا وهك دزي لهزهبر درگاي چيغ لادهم و بچم له خهو خهبري كه مموه. هاته دهر و له سهر ورده دروه گوئينان دهسته ملان دريژر بووين. نهوهنده كيژيكي پاك و شهرم بهخو بوو كه شهرم لي ده كرد و به هيچ باريك خه يالي خراپم به دلدا نه هات. حزي ده كرد ههليگرم؛ به لام تارمايي باوكم ده هاته بهرچاوم و ده ترسام. له پاش ماوه يهك له دلي خومدا بپارم دا كه بچم و ههليگرم. به لام ههيهوو، گوتيان براكاني زانيوانه و پاسي ده ديړن و توش بيبين سيته رت به تير دهنكيون. هر نهوهندم تواني له دهره تيكندا نيو ده قيقه يهك بيبينم و داخ و عه زرت به يه كتر بگورپنهوه. راستي بريكي تازو هاته سهر كونه بريني قرتماغه گرتووي دل.

له پاش نهو دوو جار ناهوميډ بوونهم، ئيتر دلداري راسته قانيم له بير چوه. بوومه په پووله يهك كه له گوليكه وه بؤ گوليك دهرې و له جيا بوونه وهش ته م دايناگرې. له هر ديه كي خويندوومه، له هر جيه كي پيا ابردووم، هر جوانيكم ديوه، چاوي بزم تي بريوه. جا يان به بوله جوئينان پي داوم، يان بزه يان هاتوته سهر ليوان و جار و ناچار به دوو قسه ي خوش به سهر يان كردوومه و گاغايه كيش ماچ و مووچيكم دس كه وتووه.

هيشتا لويكي لووس و پووس بووم، ژنه ناغايه كي زور جوان و به سهر و سيما و كه يخودا و پياوانه، كه له مه جليسي پياوان داده نيشت و له داکوژاني كيشي خهلك و گوندياندا قسه ي له سهرووي پياوانه وه بوو، ته مهنيشي له وديو سي سال بوو، نازانم چوني چاو دابوو من، به هه زاران نهرمه فيل و لاواندنه وه دايكانه كيشاميه بهر كه مهندي خوي و به ته پكه يه وه بووم. ماوه يه كي زور وهك دايكه كي ژان ژاك روسوي لي هات. تا نه مرد لهو دلداريه دهرنه چووم و له راستيشدا مهرگي نهو داغيكي گه وري به جهر گه وه نام. ئيتر نهو دلداريه راست و درويانه، گشتي به ژن هينانم دوايي هات و له هر دوو جاري ژن هينانمدا عاشقي شهريكي ژياني خوم بووم و زوريش خوم به به خته وهر زانيوه.

من و شيعر

مرخي شيعر شتيكي خوداداديه و تهبي مهوزوون ده گهل مندال دېته سهر دنيا. زور كهس لايان وايه شاعيري به ميراث له باوكه وه بؤ منال ده چي، هم قسه زوري ري تي ده چي. هرچونيك بيت، مندالي كه له وانه يه بيتي شاعير، شيعري خهلك راست ده خوينتيه وه، فهرقي لهنگ و لوړ دهكا، به لام له مابه يني هونه ر و شاعيردا فهرق و جياوازي هه يه. كه سي كه هه لېسته ده لي و لهنگ و لوړي تيډا نييه هونه ر، به لام وشه ي «شاعير» له وشه ي «شعوور» وه هاتوو؛ وانا هه ست. هه موو هه ستيكي باريك و پر له ماناي ناسك، با مهوزوونيش نه بي، ده تواني ناوي شيعري لي بري. كه واپوو وشه ي «هه ستيار» بؤ شاعير پر به پيسته و وشه ي هونه ر بؤ «ناظم» راسته.

گوراني بيژي خوويژي نه خويندوهار هونه رن؛ كه له هونينه ودا له بارن. جا منداليكي ده تواني فهرقي شيعري لهنگ و نالهنگ بكا، ده تواني هول بدا و بي به شاعير. به لام ده بي زوري

شيعرى شاعيرانى جۇراوجۇر لى بىر بى و زۇرى متالاي كتيبى ھەموو جۇرە و ئاگادارى تەواۋى لى خەلكى دىنلار دەۋرۈبەرى خۇى ھەبى و بە كورتى ۋەك مېشەنگۈين ۋابى؛ شىرە لى گولان ھەلمۇزى و لى پاش دەسكارى كردىكى ۋەستايانە، بە شكلى ھەنگۈين ھىقى بىكاتەۋە. رەنگە نەتوانم لى سەر ئەۋ باسە بۇم، چونكە مەسەلەيەكى زۇر گرینگە و زۇر لى پياۋ عاقلان قەسيان لى كر دوۋە. با باسى خۇم بىكەم باشتەرە:

بابم تەبىعى مەۋزۈۋى بوۋ؛ دەيتۈانى شىعر بلى؛ بەلام زۇرى رىق لى شاعىرى ھەلدەستا و لى ۋا بوۋ ھەركەس لى كوردەۋاريدا دەيتتە شاعىر، خوا نان و دۇى دەپرى و بە سوالكەرى دەزى و بە سوالكەرى دەمرى. مىسالىشى بە حەرىق و مەلا مارقى كۇكى دەھىناۋە كە ئەۋ دۋانەى لى نىكەۋە ناسىبون. حەرىق كە مردوۋە نانى شەۋى نەبوۋە. مەلا مارقىش ھەتا مرد سوالنامەى بۇ ھەرە پياۋى خوپرىش دەنوۋسى و ئىۋا ھەبوۋ پارەى دە نانى بۇ نەدەنارد. كە دەلېم بابم تەبىعى شىعرى ھەبوۋ، جارۋارە تاكە بەيتى دەنوۋسى. جارېكىش فەقى نامەيان بە شىعر لى نوۋسىبوۋ كە ھىندىك قەند و چايان بۇ بىتېرى و بابم ھەر لى سەر ۋەزن و قافىەى شىعرەكانى ئەۋان جۋابى دابوۋنەۋە:

عەزىزم شىعر و بەيتى تۇگوتوۋتە ھەموۋى سوال و زەلىلى ۋە ھات و ھوۋتە
شېكىكى زىادە قەند و چا، برالە نە پۇشاكە، نە پىلاۋە، نە قوۋتە
لە باتى سوالى ئەسپاسى زىادى ۋەرە تەركى كە! ماىەى ئابروۋتە
ئەۋا ناردەم دەزانم تەركى ناكەى كە خوۋى بەد دۋژمنە و دابم لى دوۋتە
رەنگە شىعرى چاك نەبى؛ بەلام زۇر لى ۋەزن و قافىەدا رېكۋېكېن و ئەگەر حەۋلى دابا
دەيتۈانى شاعىر بى. مامىكى دايكىشم كە ناۋى «سەيد حەمە سەعەدى نوۋرانى» و يەكېك لى
نېكانى شېخى بورھان و مەلايەكى بەناۋانگ بوۋە، شىعرى زۇرن و زۇرىش شىعرى چاكى
ھەن؛ بە تايەتە قەسەدەيەكى كوردى ھەيە كە لەتە بەيتى سەرەتاكەى «پەرگەماى قەلبم، بە
رېشتەى مېھرى مەۋلا روۋ نرا» يە. زۇر بە تەردەستى پەسەندى شېخى خۇى لى ناۋ چۋارچىۋەى
سەناعتى كىلاش چىنىدا جى كر دۇتەۋە. بەۋ بەيتە دۋابى دېنى و دەلى؛
با حەۋالەى پاشى مونكىر بى سەرى نوۋكى كەلاش

چونكە عەف - عەف ۋا لى دەۋرى پادشاهى دىن دەكا
جا ئەگەر تەبىعى مەۋزۈۋى لى باۋكەۋە يان لى بىنەمالەى دايكەۋە بە منال بگا، يان ھەر كەسە
بە تەنبا بەشى خۇى ۋەرگىرى، من ھەر زۇر بە مندالى تەبىم مەۋزۈۋى بوۋ. زۇر زوۋ ھەستەم
دەكرد فلان شىعر لەنگە و فلانە راست و بى زەدەيە.

تازە كۈپرە سىۋاتىكم ھەبوۋ، بابم دىۋانىكى توركى پى دەخوتندەۋە. شاعىرەكە «مىرەلى
شېرى نەۋابى» بوۋە. من و تركى؟ خۋاى تۇ دەزانى ۋەك كەپ لى داۋەتدا بى ۋا بوۋ. قەت يەك
كەلىمەشم مانا نەدەزانى. جار - جار لى خوتندەۋەدا گرېم دەكرد، رادەۋەستام. دەيگوت بۇ
ناخوتنىيەۋە؟ دەمگوت ۋابزانم تەۋاۋ نىيە. توۋرە دەبوۋ: ھەتتو تۇ تركى نازانى، چوۋزانى ناتەۋاۋى
و تەۋاۋى شىعرەكە چىيە؟! بەلام كە خۇى تماشاي دەكرد دەيگوت: بەلى لەنگە، فلان
كەلىمەى لى دەرچوۋە. مەلى ناتەۋاۋە، بلى لەنگە!

ھەر زۇر بە مندالى لى ترسى شەپەشىعر - نەۋەك بدۇرېنم - زۇر زۇرم شىعر لەبەر كر دبوۋ. ۋام
لېتھاتبوۋ كەم كەس بۇرى دەدام. تەنانتە جارېك لى گوندېك ۋىستيان بۇ شەپەشىعر بە گىز

کورې مه لايه کم داکن. وهک گړيوه ئه سې هه کسه له سهر هه لېژاردې خوی ده بری. سؤفی
عەلی ناویک گوتی: ئه گهر کورې مه لای دئ بر دیه وه، مهړیک ده ده، ئه گهر ئه م کورېش
بر دیه وه مهړیکم دهنئ: زور زوو سؤفی عەلی مهړیکې بر ده وه...

شه ویکش ده گهل چەند فەقیدا چووینه گوندیک به ناوی «خورنج». ئاغا پرووی خۆش نه بوو؛
ده یه ویست جوابمان کا. بۆ به هانه گوتی:

- ئه گهر به شه شیعەر، کورې من بۆر دهن راتان ده گرم و زور به خیر هاتن.

هه چەند من له وانی تر مندا ل تر بووم، سینگم ده رپه راند و گوتم:

- من ئاماده م به شیعری فارسی، یان هه به شیعری عەرەبی، یان هه به شیعری کوردی

شه رپه شیعری ده گهل بکه م؛ با بۆ خوی هه لېژیرئ!

قسەى خۆمان بئ درؤم ده کرد؛ شیعری عەرەبیم هه له بهر نه بوو. به لام هه تیوی ئاغا زور تر سا.
وهک ده لئین «به پەتیش نه بده کرد»، فسی خوارد.

نازانم گهلانی تر چۆن؛ به لام هه به چکه کوردیکی دوو پیت و له تیکی خویند، تووشی
گرانه تاي شاعیر بوون ده بئ و لای وایه ئه گهر شیعەر نه لئ هیچکاره نییه. ده توانین بلیین ئه و
کوردانه ی که ده رسیان خویندوه، سه دی نه وه دی خه ریکی شیعەر دانان! منیش هه ر زور زوو
تووشی ئه و نه خۆشیه ی بووم. مله نابوو له شیعەر، یان باشتەر وایه بلیم «میر» هۆنینه وه. بارۆکه
بووم و لاسای قازم ده ر کرده وه. قه له م و ده فته ر بینه و ره شی که وه و ناوی شیعری لئ بئ.
به لام شیعەر چ شیعەر؟ یاخوا به نسیبی دوژمنانت بئ! نه شمه ویرا نیشانی که سی بده م نه وه ک
بمکه نه گالته جارې خۆیان. به راستی قسه ی قور و بن شر بوون و خۆم پیم وابوو زور باشن؛ به لام
خۆیشم جیاوازی م له نیوان داده نان. هیندیکیانم پئ شاکار و هه لېژارده تر بوو. بابم بیستبووه وه
که خه ریکی شیعرم، جا وهره جوینم بۆ دابارئ و به سویندی درؤوه ره ش بيمه وه که من
گوناهي وام نه کرده وه.

جاریکیان به شیعەر جوابی نامه ی ئاگاهیه کم نووسیوو. جگه له وه که کابرا زوری تاريف کرد و
ئافه ریمی لئ کردم، بۆ خۆشم له خۆشیان ده تگوت فریم. پیم وا بوو هیچ مریشکیک هیلکه ی وا
دوو زه ردینه ی نه کرده وه!

رۆژیک له سابلاغ له سهر تاته کانی مزگه وتی شاده رویش له لای مه لا ماری کۆکی
دانیشتبووم و داوای شیعری تازه ییم ده کرد که له به ری که م؛ چونکه هه موو شیعره کانیم له بهر
بوو. وهک دابی عه ره بی پتیشو من ببوومه راویه ی مه لا ماری. به مینگه و سه رخوراندنه وه گوتم:

- مامۆستا! من شیعریکم گوتوه؛ بۆتی ده خوینمه وه. تکایه له بهر خاتری من مه فهرموو باشه.

ئه گهر پیت باش نه بوو، پیم بلئ.

پیکه نی، گوتی: شیعیش، ئه و سنعاته ره زیله خاتر و ماتری ده وئ؟! ده ی بزنام!

شیعره هه ره باشه که م - که جوابنامه که بوو - بۆ خوینده وه. که لئی بوومه وه گوتی:

- رۆله م! ئه مه ميعریش نه بوو؛ زور مندا لانه یه. هه ر ئیستا بیدرینه و خۆتی لئ نامۆ که.

شیعرم دراند و فریم دا. پاش تاویک گوتی: راستی بلئ! هه مووی هئ خۆت بوون یا له

خه لکیشت دزیوو؟ گوتم: هه مووی هی خۆم بوون.

گوتی: ئه گهر راست بکه ی، دوو به یتیان شاعیرانه و ریک و پیک بوون. ئه گهر وهک ئه وانه بلئی،

به هومیدم رۆژیک وهک خۆم له برسان بمری!

جا نه گهر خانم ناوا بې، قهره واش چؤن سه گيک بن؟ نه وه شاکاره که مه ده بې بيدېږنم، گووکار به کانم چؤن؟! بې سې و دوو کردن ده فته ره کانی دیوانه جوانه کهم ناگر تې به ردان و خؤم له شاعر و شاعیری تهره کرد و بېړای - بېړای ناوړم وه سهر نه دایه وه.

نهو رږځگاره ی له وشته په فقهی بووم، رږځیک کاکه ره حماني حاجی بایزاغا هاته حوجره. تهر جیغ به ندیکي له شاعیری کوردی و کور دایه تی خویند مه وه که زؤرم له لا خوش هات. زؤرم حمل دا که بیلې و بینووسمه وه، گوتی خاوه نیان که خاله مینه سویندی داوم وا نه کهم وه ده ست کهس کهوې. که له و ناوومید بووم، بؤ خؤم که و تمه گاره گار و تهر جیغ به ندیکم دروست کرد. که نهویش ههر له لای خؤم مایه وه و بؤ که سم نه خویند مه وه، چونکه لام وا بوو پرووی مه جلیسانی نییه. ناخري نهویشم له ناو برد.

له بیرمه لهو زه مانده که شاعیرم ده گوت، رږځیک ده گهل فقهییک به ړیدا ده رږځستین. فقهی ده می له شاعر وهرده دا و ههر باسی شاعیری باش و شاعیرانی ناوبه ده ره وه دی ده کرد؛ منیش فرسه تم هینا و غه زه لیکم له شاعیری خؤم بؤ خویند مه وه. گوتی: به خوا شاعیری چاکه، نهو ه هی کتیه؟

گوتم: شاعیری مسته فا به گی کور دییه.

گوتی: هه ی هه زاران نافه ریم! توخوا نهو جاریشی بخویند مه وه.

دیسان زؤری لا خوش هات. گوتم: سا وه للا شاعیری خؤمه.

گوتی: داده ی نهو جاریشی بخویند مه وه.

نهو مجار که خویند مه وه، تفوویه کی کرد و گوتی: مردووت مری، نهو ه شاعیره؟ نهو ه قسه ی قوره!

به لام له دوا پیدا که ببوومه نه ندای کؤمه لی «ژې-کاف» و دیتم کؤمه له به ناو اته ویه شاعیری هه بن و هیندیک شاعیری په سند کراویانم دیت و لام وا بوو منیش ههر چؤنیک بیت ده توانم وه ک نهوانه بهؤنمه وه، له خوشه ویستی کؤمه له، بامدایه وه سهر شاعر گوتن و بوومه وه به شاعیری ناچاری و لهو ساوه نازناوی شاعیریم به سهر دا سپا.

بهره - بهری زستان بوو؛ چوو بوومه شار و سهرم له کؤبوونه دی براده رانی حیزی دا. تیگه یستم که کاک هیمن هیندیک سروود و شاعیری بؤ نووسیون. چهند شاعیریکی شاعیرانی عیراقیشیان په یدا کرد بوو. گوتیان زؤرمان نیاز به شاعر هیه که له ئینتشاراتی خؤماندا به ره میان شانده ی و زؤر گرینگه. من هیچ ده نگم نه کرد. که هاتمه وه دی، بیري خؤم هه لکووشی و توانیم قه سیده ی «عقل و بهخت» درووس کهم؛ به لام زؤر دل کرمی بووم که ناخو به کار دیت یان نا؟ شهویک که له بؤکان ده گه رامه وه و میوانی کاکه ره حماني حاجی بایزاغای ناغای شخلمه بووم، سید کامیلیش لهو ی میوان بوو. باسی شاعر و شاعیرانی کورد دامه زرا. گوتم: براده ریکم شاعیریکی داناوه، سویندی داوم که ناوی نه بهم و نوسخه ی به کهس نه ده م، به لام هیندیکم له بهره، باوه ریش ناکم به کار بیت. هیندیکم له عقل و بهخت خویند مه وه. سبه ینی کاله و پیتاوم هه لپچا و مالاواییم کرد. کاکه ره حمان ده گه لم هاته ده ر، دوو نه سپ و سواریک له درگا بوون. گوتی: سوار ی نه سپ به! نه م پیاوه ده گه لتا دی، گوتومه تا نوسخه ی نهو شاعرانه ی پیدا نه نیری نه به ته وه. ده شزانم تۆ تاقه تی میوانی وات نییه که چهند مانگ به خوی که ی! ههر چی حه ولم دا رزگارم نه بوو. ناچار هاتمه وه نوسخه م نووسییه وه و ناردم. به لام

نەزانیم کردبوو، لە جوابی کاکە ڕەحماندا نووسیووم:

بە کوردی پیت دەلیم لیم مەگرە ئیراد دیاری شوانە وێلە، ئالە کۆکە بەو تاکە بەیتە تیگەبشتوو کە ئەو شیعراوە ئی خۆم. شیعەرەکانی لە بەر کردبوون. جاریک بۆ قازی محەممەدی خۆیندبوو؛ بەلام نەگوتبوو هی کین. قازی گوتبووی بۆمەیه پوژی جومعه لە سەر مینبەر بۆ خەلکی دەخوینمەوه؛ نەیدا بوو. دەمەو بەهەر کە چوومەوه شار و سەرم لە حیزب هەلینا، تماشام کرد و شیعەرەکانی منیان لە تاپ داوه و بلاوی دەکەنەوه. کاتی گوتم شیعری منە و ئەوا نوسخەم بۆ هێناون. گوتیان دەسا دەبی زۆرمان شیعەر بۆ بنووسی؛ بەلام چونکە بە ناوی نەناسراوی «هەزار» نووسرابوون، زۆر کەس بە ئی خالەمینان دەزانی و زۆر درەنگ تیگەبشتن کە ئەو ئاگای لی نەبووه.

بۆ ژمارە دووی گۆفاری «نیشتمان» دەمەتەقفە کە دانا و نیشانی زەببیم دا کە چۆنە چاپی بکەین؟ وەرگرت و فری دا، گوتی: ئەو هەر زۆر عەیبە و شیعەر نییه و ڕیی ناکەوئ لە گۆفارد! بئ! بۆ کاکە ڕەحمانم خۆیندەوه، بە زەببیمی گوت: من ئەو دەمەتەقفەم بە لاوه زۆر باشە. زەببیمی گوتی: بەلئ بە راستی شتی چاکە و چاپی دەکەین!

ترسان و وێران

منیش وەک زۆربەیی منداڵانی دیکە کورد، هەر لە بێشکەوه بە شوو لە بان و جندۆکە و غوولی بیابان و ئەو شانەیی کە هەر نین و قەت نەبوون، ترسیندرا بووم. جا چونکە ئەو بەلا و موجزاتانە هەر لە شەودا دەگەرین، لە شەودا دەترسام و نەخوازە لە تاریکەشەودا دەترسام هەر دەرکەوم. بەلام ترسیک کە من هەمبوو ڕەنگە وەک ترسی کەس نەبی. باوەر ناکەم هیچ منداڵیک لە خۆم ترسەنۆک تر بووبی.

جاریک لە خانەقayı شیخی بورهان، جەنگەیی چیشتەنگاو چوو بووم لە سەر مەرقەدی شیخ قورعانم دەخویند. ژەنگە سوورەیک بە لای سەرروی بەر هەیوانی مەرقەددا وزموز دەگەرا. ئەوەندەیی لی ترسام وەخت بوو گیانم دەرچی. نەمکرا قورعانە کە لیک نییم، بەجیم هیشت و هەلاتم، بەلام هەلاتن! ئیوارئ دەگەل زیارەتکەران هاتمەوه، قورعان لە سەر کورسییە قورعان بە ئاوالەیی بەجی مابوو؛ هینامەوه. شەوانە هەموو پێنجک و داریکم لی دەبوو بە جندۆکە و عیفریت. بە تاییەتی کە زۆرم چیرۆکی خێوی ئاوان (خوای کانی) بیستبوو، بە تەنیا نەمدەوێرا بچمە سەر کانی و چۆماوان.

نازانم چۆن بوو بپارم دا کە ئەو ترسە لە کۆل خۆم کەمەوه. وردە-وردە غیرەتم وە بەر خۆم دەنا. شەو دەرەدە کەوتم، تۆزیک دەگەرام. جاریک لە گوندیک کە نزیکەیی سەعاتە ڕێبەک لە خانەقا دور بوو، وەختی خەوتنان گوتم دەچمە خانەقا. لە دئ دەرکەوتم. هاشەیی گەلای داران بە دەم باوه، خوڕەیی ئاوی چەم و خڕان، هارەیی ئاشان، ترسیکی زۆری وە بەر نام. لە ترسان دەستم کرد بە گۆرانی گوتن. لەپ بە سەر قەبرستانیکدا کەوتم کە ڕێگە بە ناویدا دەڕۆیشت. من و گۆرستان و شەو؟ «رووح لە جییەکی سەختە و دەرناچی». هەر هیندە دەزانم چاوم قونجاند و هەلاتم. دە هەلاتنە کەمدا هارە لە گۆیمەوه دەهات. نەمدەوێرا ئاوپ دەمەوه. لە دەنگی سەگانی دیبەکی سەر ڕیم وشیار بوومەوه. چونکە ترس لە سەگانی زۆر بە هیز بوو. ڕێگام لە دئ لا دا و لەو لاوه هاتمەوه سەر ڕی و لە سەگ ڕزگار بووم. تۆزیک دم و چاوم لە جۆگە ششت

و پشوم تهواو هاتهوه سهر خو؛ ملی ریگم گرت. هاتم تا خانهقا و چراکانیم له دووره ده دیت. به لام له پر و نه کاو چی ببینم؟ یک دانه جندوکه ی پیریژن له تنیشت ری هله ترووشکاوه؛ دهستی ده بهر چهنه ی ناوه، زهق-زهق ته ماشام ده کا! چۆن عهرز قووتی نه دام و عاسمان هه لینه کیشام؟ قاچم سست بوون؛ تف له ده ممدا وشک بوو. باومر ده که ی یان نا که ی، ده ستم بۆ کلاوه که م برد، مووی سهرم وا گرژ ببوو، وهک ده رزی له کلاوه که مه وه ده رچووبوون. نازانم چۆن شیت نه بووم. هیندیک ثایهت و دوعام ده زانی که بۆ دهمی وا به کار بی، به لام کی له وه ختی وادا دوعا و موعای له بیر ده مینی؟! هه لیم، هیزی قاچم نییه. خو ئه گهر سه عاتیکیش هه لیم، جندوکه به دوو شهقاو ده مگاتی. دیاره ئه جهلم هاتووه. به بیرمدا هات که ئه گهر له به رانه بری دوزمینی کافردا پیاو ده ست نه کاتهوه ئیمانی نایا. ناعیلاج به دهستی له رزؤ که وه، به داروو که یه که وه که به ده ستمه وه بوو، خوّم به سهر جندوکه ی مه لعوون دادا. ده ست و چاوم هه مووی به نووکی دروو بریندار بوو. چونکه جندوکه بۆله شیلانیک بوو له دم ریگه. جا وهره لهو ده شته به ته نیا خوّم به خوّم پی بکه نم! ئیدی له وساو ه ئیمانم بهو هه موو چیرؤکانه نه ما که باسی جندوکه و غوول دیتیان بۆ کردبووم. زانیم ئه و که سانهش ههر پنچکیک منچکیکیان دیوه و هه لاتوون و بۆ ئیمه یان وهک چیرؤکی جندوکه دیتن گتپاوه ته وه. ترسی تاریکه شهوم نه ما و لیکم ده داوه که بۆچی له ژووری دیوار سپی ناترسم و ئه گهر رهشیان هه لگتپا لیتی بترسم؟ سپایی رۆژ و رهشایی شهو فهرقی چییه؟...

شهویکی باران به ریگه دا ده رۆیشتم؛ ماندوو ببووم. تووشی قه برستانیک هاتم که قه بره کان به به ردی لووس هه لئرابوون. ویستم وچانیک بدهم. زهوی قور بوو، به ترس و له رزیکه وه قوونم خسته سهر به رده تابووتیک؛ مردووم لی راست نه بۆوه. نه خیر لهو خوانی رۆسته مهش رزگارم بوو. زانیم مردوو تازه هه وسه له ی شهر کردنیان نه ماوه. ته نانهت وام لیها ت که شهوی ئه نگوسته چاو گریوم ده کرد بچمه ناو گومبهر و سه رقه برستانی زۆر به سام و نه ده ترسام.

ئه مجار ده مه ویست ههر چۆنیک بی جندوکه یه ک ببینم. به رده گه وریه ک له دامینی شاخی ته رهغه هه یه، به ئامان و زامان ده یانگوت ههر کهس به شهو به لایدا بره، جندوکه دهستی لی ده وهشینن و ناوی چهند کهسیان ده گوت که له وی شیت کراون. شهویک که ورده بارانی به هاری دهباری، بۆ چوونه وه مال به ئانقه ست ریگم خسته ئه وی، چوومه ناو هلولایی به رده که و چاوه نۆر بووم. خشیه ی گه لایه ک، هاشه ی بایه ک، خرمه ی ورده بارانیک ده هات، ده دلی خوّمدا ده مگوت ئه وا هاتن؛ بزائم چۆنم ده نگینون؛ ههر ده بی جندوکه ببینم. له سهرمان که سیره بووم و کهس نه هات. به نا هو میدی ده رکه وتم و ملی ریگم گرت. شهوه رهشی به هار و کوپره ری بوو؛ که متر ریگم به دی ده کرد. له پر دیتم شتیکی رهشی زهلام له بهر چاوم قوت بۆته وه. ئه ها به خوا ئه وه جندوکه ی بن به رد هاتۆته سهر ریگام تاقیم کاته وه! به لام ترسان نه ما بوو. بۆی چووم، فیشقاندی و ده رپه ری و به ره و گوند پهل بوو. جاشکیکی یه کپر بوو؛ له گارن به جی ما بوو. به شوینی ئه ودا ریگم دیته وه و پیکه وه گه یشینه وه گوند.

که تازه ش چووبوو مه ناو فه ققیان له سه گ زۆر ده ترسام؛ فه قی گالته یان پی ده کردم. له وهش راها تم؛ ئه گهر سه گم بۆ ده هات دادهاته مه وه بۆ به رد و ئه و رایده کرد.

ده پیتدا له بهر مارمیلکه ش هه لده هاتم؛ وه مده زانی ماره؛ به لام که ده مدی مندالی وهک خوّم به دار یان به رد مار ده کوژن، منیش ورده- ورده غیره تم وه بهر خوّم ده نا و فیر بووم له بهر

مار هه لنه بهم و بتوانم بیکوژم. «سهید محیدینه شیته» هه بوو، پوورزای دایکم و پیم ده گوت خاله. پیاویک بوو زور به نازا و شهر کهر مه شهوور بوو. هه همیشه پیتی ده گوتم نه گهر تۆ کوپیکی ترسه نۆک بی، دیاره خرمی من نیت. جاریک من و خالۆزایه کم که ههردوو کمان له سایه ی ولات تیخچوونی شه هریوهری بیست و پاشا گهردانی تازه سهرو تفهنگمان پهیدا کردبوو، پاش نیوه پۆیه ک ویستمان له شاری سابلاغ ده رکهوین. گوتیان ریگه خه تهره و چهته ههیه؛ گویمان پی نه دا. سینه شۆر ببوو تووشی کابرایه کی سوالکه ری گه ریده بووین. گوتی: کورینه! له راهی خودا بگه ری نه وه، چهته تان له سه ر ریگه به و ئیستا له بهر چاوی من کاروانیکیان بهر گولله دا و رووتیان کرد. لهو خه به ره ترسام؛ رووم کرده خالۆزاکم گوتم: ئیمه تا ئیستا لیمان نهقهوماوه و دیاره تووشی شه ره تفهنگ ده بین. تۆ ده لیی چی؟ کابرایه کی خاوهن قاوه خانه ی سه رجاده مان ده گهل بوو که به ته مای ئیمه هاتبوو، گوتی: بگه ری نه وه، شهو مخاریجتان له سه ر من. همه ده مینی خالۆزام گوتی: هه رچی تۆ بلیی وا ده کم. له پر خاله محیدینم هاته بیر، گوتم: په نگه برۆین بکوژیین؛ نه گهر بگه ری نه وه له وانه یه خاله محیدینم بزانی؛ نهوسا نابرووی به ههزار سالمان ده چی. همه ده مین گوتی: تۆش بگه ری په وه من هه ر ده پۆم. له بن هه ورازی جیگه ی خه تهر نه سپه کانمان به کابرای قاوه چی نه سپارد، که به ریگه دا پرۆا. خۆشمان هه ر به که به لایه کی چیادا ده ست له سه ر په له پیتکه و له سه ر هه ست سه رکه وتین. به لام به سه لامهت گوزه را و تووشی چهته و شه ر نه بووین. لهو ساوه کهوته دل مه وه که نه گهر قهوما با شه رم ده کرد و پۆم هه لکه وتایه چه ته م ده کوشت. یانی منیش خۆم به پیاو زانی و ده خۆم راده دیت که له کابرای ده ست درێژیکه ر که متر نه بم. هه ردوو کمان هه ر خوینمان له له ش دیت؛ پۆ دۆژمن بویری هیرش بکا و من نهوێرم به ره ره کانی بکه م؟

ماینیکم هه بوو، زینیکی کۆنی ئینگلیسیم لی ده کرد. به لای منه وه زۆر شتیکی باش و ئاسایی بوو. له سابلاغ میوانی مالی سه عید ناویک بووم. تکی لی کردم به سواری ماینه کم تا قونقه لا بچی. ئیواره که هاته مه وه سه عید ده نالینی و له جیدا که وتوو:

- نهی مالت ئاوه دان بی! زینه که هه موو قنگمی دامالیوه! چوومه لای حه کیم، مه لحه م و ده رزی پۆ نووسیوم.

تازه چووم سهیری زینه کم کرد، نه وهنده ی باران و تاو لی دابوو، وهک به ردی قرنج قرنجی لی هاتبوو؛ به لام دیاره قوونی سه عید له هی من ناسک تر بوو، من فیتری ببووم.

گوردایه تی

وهک مه علومه له سه ره تای ئیسلامه وه هه میسه گه لی کورد ژێرده سته ی بینگانه بووه و هه رگیز پۆژیک - وهک لازمه - نازادی کورد و کوردستان خۆی نه نواندوه. جا نه گهر له چنگ نه مه وی و عه بباسیانیش ده ره یتراره، چۆته ژێر باری تورک و ئیرانه وه. ولاتیکی سه خت و شاخاوی و گه لیکی زۆر له شه ر نازا؛ زه وی و زاری به بهر و بووم؛ کراوه ته مه دانی شه ری تورک و ئیران و هه ر کامه یان ویستوو یانه کورد به کوژ بدن و بیکه نه به لا گه ردانی خۆیان. نه خوازه لا له ده ورانی سه فهویه کاند، له پاش نه وه ی کوردیکی ژهنگاوی خۆی کردۆته شیخی سه ره به مال و له ئیراندا په ره ی ساندوه و مریدی زۆری پیکه وه ناوه و به ناوی «شیخ سه فی نه رده ویلی» ناسراوه و زمانی تورکی کردۆته زمانی نه هلی ته ریقه ته که ی خۆی، کورانی نه و ویستوو یانه به ره ره ی سیاسی

لهو تهريقه ته وهرگرن، بوونه ته شيعه ي زور دلگهرم تا بتوانن به چالاكي بهر بهر ه كاني زور به ي سونني مه زه به كان بكن و ئيران بو خويان ساغ كنه وه. سولتاناني عوسمانيش خويان كردو ته پاريزه ري سونني مه زه بان و هميشه نهو دوو هيزه به گزيه كدا چوون و كوردی تيدا مال ويران بووه. نهام باسه زور قووله و زوري له سر دواون؛ نايه وي به دريژي لي ره دا باسي بكري. به لام نهونده ههيه كه سه دان ساله هيچ كورد يكي ئيران نه بووه كه ركي زوري له دهسته لاتداراني شيعه مه زه ب و به گفتي خويان له عجه م نه بووي. هه ر به چكه كورد يك له هه وه ل چاوكردنه وه و زمان گرته وه، به ناو اته له چنگ عجه م رزگاري بي ت. عجه م و اته ئيراني ده سه لاتدار؛ به لام چونكه كوردی موكريان هه ر كار به ده ست و پوليسي ترك زمانيان نار دوونه سر و جه زه به و نازاريان له وان ديوه، ناوي عجه م بو ترك زمانه كاني جيرانيان به كار ده بن.

منيش وهك هه موو منداله كورد يك هه ر زمانم پشكو تووه و هاتوومه ريزي مندالان، بوغزي عجه م ده گهل شير مشتووه و به دل ناخوشم ويستوون. گوتم له حه و سالانيدا گويزم پيكدادهدا و نهوي بشكايه ده مگوت عجه م شكا. زور جار له بهر خودا ده پارامه وه پادشايه كي كوردی چكوله و جوانم به نسيب بكا. له گه مه ي شه وان ه ي گه ره كدا ده بووينه دوو ده سته ي عجه م و كورد؛ ده بوايه شه ر بكه ين، عجه م بشكين و كورد سر كه ون.

بابم له توركيه مه لا سه عيدي به دي عوز زه ماني دي بوو؛ زور به ميماره كي ده زاني. كه بيستبوويه وه له لايه ن سولتاني رومه وه كوژراوه، جگه له ناخوشه ويستي عجه م، جنيوي به توركي عوسمانيش دهدا و به كافري ده ژماردن. ده رباره ي كورد نازاد بوون و له ده ست دوژمني كافر رزگار بوون، لاي هينديك له ميوان و هاموشو كه راني باسي ده كرد. چهند لاويكي سابلافي هه زيان له قسه كاني ده كرد و زور جار ده هاتنه لاي كه گوئي لي بگرن.

من و زه بيحي مندال بووين و له بهر خو مانه وه به نه ندازه ي عه قلي مندالي، كه يفمان به كورد ده هات. زه مان زه ماني ره زاخاني په هله وي بوو. كه س نه يده ويرا بيريش له كوردی نووسين بكا ته وه و ناوي كوردی خو يندنه وه وای لي هات بوو، نه گه ر كه سيك باسي بكردايه، سه ره را ي جنيو، ده كه وته بهر تيز و ته شه ر و شه ر و ده بوو به گالته جار. له بيرمه رۆژيک زه بيحي ليم پهيدا بوو؛ ئيشاره تي بو باخه لي كرد. گوتم چييه؟ گو تي با برۆين ده زاني. له شار ده رچووين؛ نزيك پردی سوور گر به رديك هه بوو، بني هلول بوو. خو مان له بهر چاوان ون كرد و كتيبي ده رتا: «نه نجومه ني نه دي باني كورد» كه هي پياويكه به ناوي «نه مين فه يزي به گ» و له سالي ۱۳۳۹ ك (۱۹۲۰ ز) له نه سته ميوول چاپ كراوه. پر بوو له شيعري شاعيران. جا وهره و بتوانه ساغي كه وه! هه ر چۆنيك بوو ته قه - ته قيكم ان لي ده كرد و به شي خو مان - نه ویش به حالي سه گ - لي هه لده كراند. چهند رۆژيک نهو كار ه مان كرد. رۆژيک تووشي شيعريكي شيخ رهزا بووين و ده قور گيرايين:

خزمينه مه دن په نجه له گهل عه شه تي جافا ميرووله نه چي چاكه به گز قولله يي قافا ده مان خو يند: «ميروو، له پخي چاكه به كه پور قولله ي قافا!» من ده مگوت له نگه، ده يگوت ئاخري ياني چي له نگه؟ ده مگوت نازانم، به لام ده زانم نه مانزانويه. فكر، فكر، خوايه چي بكه ين و له كي پرسين؟ گوتم: هه ر چهند ده زانم ره نگه ليندانيكيش بخوم، به لام له بابم ده پرسم. شه و كه بابم خه ريكي متالا بوو، تۆزيك مينگه م كرد و سه رم خوراند و گوتم:

- باباه!

سەرى ھەلپنا:

- ھا چىيە؟

بىدەنگ بووم؛ قرتەم نەھات. ديسان پاش تاويك گوتم:

- بابە؟

- بەلئى، دەلئى چى؟

ديسان پەشىمان بوومەو. ئەوجار ھەستام چوومە لاي درگا كە پڭگە ھەلاتن بە دى بكم.

- بابە!

- ئەي سندان! ناوم لى دەنئى؟ دە بلى بزانم چت دەوئ؟

- ئاخىر لىم نادەي؟

- نا بۇچى لىت دەدەم؟

- شىعريك ھەيە من و زەبىحى نايزانين، پيمان بلى.

گوتمى: زۆر باشە، كوانى؟

ئەنجومەنە بۆرم لە باخەل دەرىنا و شىعرە كەم شاندا. گوتمى؟ چۆنتان خویندۆتەو؟

كە بۆم گوت، لە قاقاي پىكەننى دا، گوتمى: پياو ھەرچەندى بە ئانقەستىش ھەول بدا نازانى وای غەلەت بخوینتەو. بۆي ساغ كەرمەو و گوتمى: جا ئەگەر ئتوھ كوردى دەخوینتەو من زۆرم ھەيە.

ھەستاي چووينە ھەسارى مال؛ گلى لادا، سندوقە فېشەككى پووسى داپۇشېوو كە پرى بوو لە ديوانە شىعري چاپ كراو و بە خەت نووسراو. ئىتر خودا وەتھەستىن، ديوانى نالى، كوردى، شىخ پەزا، سالم، ھەرىق و نازانم چەندى تر، يەكە-يەكە وەرماندە گرت و غەلەتمان دەپرسىيەو. سدىق ھەيدەرى و سەعيد ھەمەقالە ناویش كە لە ئىمە بە تەمەن تر بوون دەچوونە پەواندز و لە ھاتنەو دا چاپكراوى كوردىيان لە لاي حوزنى موكرىانييەو دەھىنا و دەيانداينى. تا زۆر باش خۆمان لە كوردى خویندەنەو رەھىنا و بەرە-بەرە دەممان لە باسى ئازادى كوردستان و ئاواتخوазى رزگارى كوردەو وەرەدا.

نازانم چۆناوچۆن بوو كە چەند كەسىكى تىرش ببوونە ئاودەنگيمان و شەرىكى بىر كەرنەو ھەمان بوون. لە سابلاخ «ھوسىنى زىرپىنگەران» كە پاشان بە «فرووھەر» دەناسرا، «عەزىزى كاكاغا» كە ئەفسەرىكى پۇلىس بوو، «مىنەي شەرەفى»، «عەبدو پەھمانى كەيانى»، لە لادى «كاكە پەھمانى حاجى بايزاغا»، «مەلا پەھمانى حاجى مەلاي عەزىز كەند» و پەنگە ھى تىرش كە لە بىرم نەماون، وانا ھىزىك بووين بى بەرنامە و تەنزىم. كارمان ھەر ئەو ھەندە بوو كە دەگەشتىنە يەكتر دلى خۆمان بە ئاواتە كەمان خۆش دەكرد.

جاريك زەبىحى دەگەل خۆي بردمىە مالى پياويك بە ناوى «خالە مەلا». پىتم وایە جگە لە ئىمە دە كەسى تىرش لەوئ بوون. گوتمىيان ئىمە دەبىنە ھىزب و دەبى ئاگامان لە يەكتر بى و سويند بخۆين كە خيانەت بە يەكتر نەكەين. ئەم كۆبوونەو زۆر ماىەي دلخۆشى بوو؛ كوردایەتيمان پتەو بوو. دوو- سى كورته باسم لە بارەي ئەو ھاوکارىەو لە بىر ماو:

دەگەل عەزىز و ھوسىن چووبووينە قاوھانەي ھىكايەت خوان. ھىكايەتى ئەسكەندەرنامەي دەگوت. ھەر دەيگوت: «تۆز لە بىابان ھەستا، باي پەھمەت تۆزى لادا، دە ئالا نىشانەي سەد ھەزار چەكدارى فلان پالەوان دەرکەوت و ديسان تۆز و ئالا و فلان پالەوان...» و ھەروا درىژەي

دهدا. عەزیز -كە تۆزىك سەرخۆش بوو- بانگى كرد: «سەگىاب ئەدى كوا ئالای كوردستان؟» و دەمانچەى دەرتنا. خەلكى قاوەخانە بە جارىك تاسان، حىكايتەخوان سىپى ھەلگەرا و لەرزى و مىلى لى نا كە: «تۆز ھات و رابرد و سەد ئالای نیشانەى يەك مىيۆن لەشكرى سەلاحەددىنى ئەبىبووى دەركەوت...» حوسىن عەزىزى لە چاخانە وە دەر نا و من شوپىيان كەوتەم. دەمانچەكەيان دا بە من كە من مندال و بى شكم، نەوەك بىنانگرن.

گوتيان ئەفسەرىكى دژبان سەر و بنى قسەى، جنىو بە رەگەز و دىنى كورد دانە و ناو و نیشانەشى فلانە. عەزیز خەتى بۆ كىشا كە تەمبىي بكا. شەويك زستان و بەفر لە عەرزى بوو. چووینە دەورووبەرى دژبان قەدەممان لىدا تا كابر ھاتە دەر. عەزیز بە ھەواى سەرخۆشى يەخەى گرت و بەربووە لىدانی، حوسىن و منیش بە ناوى ناوبژىكەر چووینە يارىدەى و بگرە كويندەرەيت دىشتى، شل و كوتمان كرد. دژبان ھاتن، ناوبژىكەر ھەلاتن و عەزیز گىرا. وەك خۆى گوتبووى بە تەلەفۆن خەبەر بە فەرماندەرى لەشكرى سابلاغ درا و فەرمانى دا عەزىزان بۆ برد كە خۆى تۆلەى لى بكاتەو. ھەمووى شەوئ پىكەو ھە ئارەقىيان خواردەو و قومارىيان كردو و سەبەى عەزیز ھاتەو و ئازاد كرابوو.

كوپىكى سابلاغى بە ناوى ھەمىدى سولتانی -كە مەئموورى دەولەت بوو- بە سى ئەمنىيەو ھاتە تەرەغە و داواى مازاد گەنمى لى كردم. گوتەم ھىچم نىيە و ھىشتا دروینە نەكراو و بۆ خۆم جۆم قەرز كردو و نانى جۆ دەخۆين. قسەمان تىك پەرى و گوتى مەلابازى دەرمەھىنە. ھەر چەند كەس ئەو رۆژە نەیدەوێرا بە پىاوى دەولەت بلى پشتى چاوت برۆيە، من زۆرم رەك ھەستا. كابرەم بە سى تەمەن لە پۆلىسەكان كرى؛ دوو كەسم بانگ كرد و خۆم، بەربووينە گىيانى، «چت خواردوو و ترش و چەوئەندەر؟». ھەر چى ھاواری كرد پۆلىس خۆيان كەر كرد. واى لىھات لە سەر پشتى بارگىن داياىبەست و بەرەو شار بوونەو. منیش بە رۆيەكى سەرپرەدا خۆم گەياندە شار و ھاوارم بۆ عەزیز و حوسىن برد كە لە شكايەت دەترسم. ھەردوو ك لە ھەمىد خەفتابوون. ھەر لە مال دەرجووبوو وەرگەرپابوونى و سوپىندىيان دابوو كە شكايەتم لى ناك. لەو ساو ھەمئومورى تىرش كە ھەموو گىيانىيان تەشقەلە بە خەلك كردن بوو ترسابوون و لە بەرانبەر من پر كىشيان كەمتر دەكرد.

قسە، قسە دىنى: ئەو دەمانەى كە لە تەرەغە دەژايان، بە دەست ئەمنىيە و مەئموورى دەولەتەو ژيانمان جەھەندەم بوو. رۆژ نەبوو دەستەيەكمان لى پەيدا نەبن و تەشقەلەيەكمان پى نەكەن و بەرتىلمان لى نەستىن. جلكى كوردى، تووتن و پەرى ناو قوتوو، كەم خەمەتى خۆيان و ئەسپيان بە گوناهى گەورە دەژمىران. ھىچ نەبا فىشەكەيان دەخستە مالان و دەيانگوت. چەكت ھەيە. ئىمە كە ھەموو فەقىر بووين و بەرتىلمان بۆ ھەلەندەسوورا، تەواو لە پەروپۆ ببووينەو. لە بەر چاوى من ئەوئەندەيان بە قامچى لە فەقىرىك دا كە وەزكى دا و داوى دوو رۆژ مرد. گوناهى ھەر ئەو بوو كە زۆر زوو جەلەوى ئەسپى ئەمنىيەى نەگرتووە...

سەربارى بەھانەى تووتن لە مالى بوون و تۆمەتى قاچاغچىيەتى و برۆبىانووى بى پسانەو، سالىك كەوتنە گىانمان كە گەنم بە دەولەت بفرۆشەن و «نیمە» قبول نىيە. ھەموو چارمان لەوئەدا دى كە ئىمەى وردەمالىك، لە شارى سابلاغ خۆ بشارىنەو و لە لادى بەردەستى مەئموور نەكەوين. چەند كەسىك لە تەرەغە و قەرەلى رىك كەوتىن، چووینە شار و لە خانىكى كەران دامەزراين و وەتاغىكمان بە كرى گرت. رۆژانە لە ترسى مەئموور تا ئىوارە دەركەمان لە سەر خۆ

داده خست؛ شهوانهش تا لای رږژ قوماری پهړمان ده کړد. به لام چوڼ قوماریک؟ شهو تا به یانی کهس له قرانیک و دوان پتری نه ده دږړاند و نه یده برده وه.

ژنی کابرای خانچیمان فیر کړدبوو، نه گهر مه مووری دده دی، هه رای ده کړد: «کش-کش هه لږ هات»، دهر گهمان گاله ددها و هه ستمان له خوځمان دهرې تا هه لږ نه ده ما.

خانچیه دوو ژنی بوون، په کیان پیس و پیر، نه وی تریان لووس و جوان و منډال کار. شهوانه که قومارمان ده کړد، حه قی پی چرای قومار - که ده په کی براوه بوو - به جوانه که ده گه یشته. جا چونکه منی به له بار و جوان ده زانی و که یفی به من ده هات، ناخری شهو پاچراکه ی به دزیه وه ده خسته وه گیرفانی من. وانا هه میسه نه دږړاو بووم. هه قی کهر و ئیستر و بارگین، شهوانه قرانیک بوو؛ هه قی پیاوان دوو قران. یانی ههر پیاویک به دوو کهر داده نرا!

شهویکی زور سارد، په کییک له ئیمه له سر دراوی کهر، ده گهل پیریژنه که ببوه شهړیان؛ هه موومانیان دهر کړد. سیپال ده بن هه نگلدا، به سر سه هؤلدا خر مه خرم به کؤلانی شاردا بهر هه لدا، له جی خه وی شهو ده گه راین و سی کهس بووین. ژووریکمان په یدا کړد، بی ناگر، بی دهرگا، په توو په کی له جیگی دهرگا پییدا کرابوو. خانه خویشمان کابرایه کی چارداوه روو بوو. هیندیک په ژیمان له مقه لیه کدا گه شانده وه و له بهر چرای نهوت ملمان له قومار نا. خانه خویکه مان خوی کړده پای قومار. هه قی نهو شهوه و شش حه قرانی خویمان لی برده وه. به دزی ژنه که وه قهند و چا و ئیستیکان و چه کوچ و ته نانت مقه لی و ماشه که مان قه بلاند و لیمان برده وه. به یانی ژن به گژی داهات و زیقاندی. لای ئیمه گریا، تا شته کانمان داوه و رږشتین و هاتینه وه گوند.

نهو فیره قومار بوونه، ههر چند له هیچه وه و بډ گالته ده سستی پیکرد، لیم بوو به نه خوشیبه کی گران. له لادی ههر ده گهل نهو لات و لووته ورده مالیکانه ده مکړد و زور جارن زورم ده دږړاند. شهویک له بډکان توووشی قومار بووم، چل تمه نیکم پی بوو کهل و په لی مالی پی بکرم هه مووم دږړاند. بډ نهو حه قی جی خهوم پی نه ما بوو، نیوه شهو چوومه حه مام. له حه مام کابرایه کی ناشنم دیت، داوای قهرزم لی کړد، به هه موو هیزی خوی پینج قرانی دامی! به ده سستی به تال و هه ناسه ی سارد هانمه وه تهرغه. قومار بازیبه کهم لی ببوو به خوو؛ ده سستم لی بهر نه ده دا. شهویک نهو په فیه سالخانم ته نانت ماینه که شمیان لی برده مه وه. دواپی به زه یان پیما هانمه و لییان نه ستاندم. نازانم چوڼ بوو که دلیم به جاریک له قومار هه له نگوت و به بی سویند خواردن تهرکم کړد و له بیر خوم برده وه.

دواي چند سالیکی که «هیمن» ژنی دینا و من برازاوا بووم، شهو لیفه بډ میوانان - که په کجار زور بوون و حیسابی نهو هه موانه نه کرابوو - زور کهم بوو. بابی هیمن گوتی: بهو شهوه چاره ی نوین چوڼ بکه ین؟ گوتم: ئیجازه بده من ده یکم؛ تو بچوره وه مال. په ری قومارم هینا و خه لکم به قومار وه سر گهرم کړد. تا به یانی کهس لیفه ی نه ویست و نه نوست. خوم شتیکم دږړاندبوو؛ به لام نه زور. جگه لهو جاره، تازه ههر گیز ده سستم بډ په ری قومار نه برده وه و لهو به لا گه وره په خوم رزگار کړد.

ههر نهو سره روبه نده، کونه ناغایه کی کورد - که مه حموداغای سه گه نیریان پی ده گوت - به مه مووریبه تی ده ولت هاته سرمان و نهویش وه که هه موو مه مووری تر له بهر تیل ده گه را. من هیچم نه بوو بیده می، نهویش سوور بوو که ههر لیم بستینی، دها کلاویکم بډ دروست ده کا. له

رووی ناچار بیهوه گوتم:

- ناغا! مەرحوومی بابت له خانه قا نیژراوه. پوولم نییه؛ بهلام له باتی ئهو بهرتیله خه تمیکي قورعان بۆ رووحي بابت ده خوینم!

زۆری لئ خۆش هات و پێک هاتین؛ بهلام ئیستاش ئهو بهرتیله قهرزدارم! ههر ئهم چیرۆکه م بۆ قزلجی گیراوه، ئه ویش به تیکدانهوه کردوو په ته کورته چیرۆکیک له «پیکه نینی گه دا» دا. ژیا نی ته رهغه م جگه له متالا و ترسی مه ئموور، به خۆرا بی ده گوزم را. پاییز که کاسبی دهشت نه ده ما، ئیواران له سه ربانان ده گهل پیره پیاوان و له بهر ده رکان ده گهل کۆنه پیریزنان و شه وانه به گۆرمو ی بازی و گو ی گرتن له بهند و باو و حیکایه تی قه دیم و له بهر باریندا به ته پکه نانه وه و راوه که رویشکمان را ده بوارد.

حیزی خاله مه لا - که هیچ ناویشی لئ نه برا بوو - سه ره بخۆ پوو چا بۆوه و له په یوه ندی دۆستانه ی ئاسایی تینه په ری. ههر که به هاتنی رووسان، شیرازه ی ده وله ت له موکریان هه لوه شا، «عه زیز زهن دی» ناویک که به «عه زیز ئه لمانی» ده ناسرا و پیاویکی زۆر زانا و ده م پاراو بوو، چه ند که سیکی بانگ کرده ماله خۆی که من و زه بیحیش ده گهلدا بووین؛ گو تی به سه رۆکی خۆم «حیزی ئازادیخوا ی کورد» دروست ده که م. بی لام و جووم قبوولمان کرد. زۆر که سی تریش هاتنه ناو حیزبه که ی. عه زیز زهن دی بۆ ته بلیغاتی حیزب، گه شتیکی کرد. شیخ محه ممه دی خانه قا، خه لیفه مه لا عه لی زه نبیلی و زۆر ئاغای تری کرد بووه دۆستی خۆی و به لئنی هاوکاری لئ ساندبوون. هه تا سه قز هات و گه رایه وه. چوو بووه ته ورز؛ زۆر ئه رمه نی ته ورزیشی کرد بووه په یه وه ی خۆی. به ته نته نه و سه نته نه یه که وه ده گه را، چه ندین کیشکچی ئه رمه نی له دوایه وه ده رۆیشتن. پاشان - راست یان درۆ - گو تیان له هه مان کاتدا پیاوی ده وله تی ئیران بووه و پوولی لئ ساندوون که نه هیلی بیرى ئازادیخوازی په ره بستینی. به ناشکوری ئالیم ئه ویشمان لئ پووچه ل بوو.

کۆمه لی ژێ کاف.

جاریک که چوو بوومه شار، وه ک هه موو جار بهر له هه موو شت زه بیحیم دیته وه؛ گو تی وه ره! بر دمی هه مزگه وتی قازی. گو تی به قورنان سویند بخۆ که ئه و ی پیتی ده لیم لای که س نایلی. بۆ جاری دووه م سویند خوارد، گو تی شه و پیت ده لیم چییه. پاش نو یژی شه وانیکى درهنگ، منی وه شوین خۆی دا و به کۆلانی کدا رۆیشتن. له سه ری کۆلان یه کی کم دی را وه ستا بوو؛ ده ستی ده بهر په شتیندی بوو. دیار بوو ده مانچه ی پیه. زه بیحی شتیکی پی گوت. چووینه مالیک. ته رزی له ده رگادان جوړیکی نا ئاسایی بوو. زۆر زوو یه کیک - که نه مناسی - بر دمی هه ژووریک. میزیک پشته مالیکی به سه ر هه لکیشرا وه، قورعانیک به ئاواله بی پالی به دیواره وه دراوه و له سه ر میزه که چه قاوه، ئالایه کی به دروشمی رۆژه وه له دیوار دراوه، خه نجه ریکی پروت به قورعانه که وه هه لپه سیرا وه، په ره کاغه زیک به نوو سراوی له سه ر که ناری میزه که یه. کابرا گو تی «ئوه بخوینه وه و هه موو جار ده ست به قورعانه که دا بده، ئه گه ره له و سویند نامه یه لاده ی خوینت به و خه نجه ره ده رژی».

له سام و عه یبه تی ئهو دیمه نه ده له رزیم؛ زۆریش شانازیم به خۆم ده کرد که شیایى ئهم باوه رم. سویند نامه که حه وت به ند بوو. به داخه وه به ته وای له بیرم نه ماوه؛ به لام تییدا بوو که:

«به قورعان و ئالای کوردستان و شهره فم سویند ده خۆم له مېرۆوه به دل و گیان بۆ ئازادی کوردستان تیده کۆشم و تا مردن قوسوور ناکهم؛ هیچ بهرزه وهندییهک وه پیش بهرزه وهندی خزمهت به ولاته کهم ناخهم؛ برای حیزبیم به قهده خۆم خۆش دهوئ؛ ههتا مردن به زمان، به قهله، به ئیشاره و به هیچ جوړی خه یانهت به حیزب ناکهم و راستی لئ نالیم و ناوی نهینی نهندامان لای کهس نادرکینم» و شتی وا.

له دواى سویند خواردن، دهستی نایه دهستم و بردمییه ژووړیکی تر، که لهوئ پتر له ده کهس لاوی کورد دانیشبوون. گوئیان ناویکی نهینی بۆ خۆت ههلبژیره و ژماره ی نهندامهتیت بیسته. ئه ی خودا چهند خۆشه! چۆن ئیمه بووینه بیست کهس؟ قهت باوه ناکهم! خوا شوکور زۆر به هیزین. «ههزار» م به ناوی نهینی بۆ خۆم ههلبژارد. زۆر شهوان له خۆشیان خهوم لئ نهده کهوت.

من تا ئهوسا له باره ی ئالۆزبوونی ولاتهوه هه ئهوهندهم دهزانی که پۆژیک ته یاره یهک به سهه گونده کهماندا فری و کاغهزی لئ بهر بوونهوه. دوو بهیان بوون پروسان بلاویان کردبوونهوه که: «خه لکی ئیران! خاترجهم بن. ئیمه له گورگانی هیتلهری رزگارمان کردوون. دهولهتی شاهه نشاهی ئیران که ههوالی نازی بوون، له بهر یهک ههلوهشاوه و سهه رازهکانی تهسلیم بوون». بوو به خۆشی خۆشیان که خوا شوکور له چنگ ئهمنیه و شلتاغی مهئموور رزگار بووین. سهه و بنی قسهمان سلاوهت له دیداری عرووس و ته یاره رهش بوو. ههه کهس له شاروه دههات دهنگ و باسمان دهپرسی. ههه یهک جوړیکی دهگپراوه. یهکی گوتی: کاکه لیم روونه تیک چوو؛ چونکه گویم لئ بوو بهقالیک به موشتهریهکی دهگوت: «بههلهویش گووی وای نهخواردوو». کویتا سجوییکمان ههبوو دهترسا بهراته کهی نهدهینی؛ له شار هاتهوه و گوتی: درۆیه، دهولهت ههه وهک خۆیه و کار به دهستانی ئهمنیه دیون زۆر به که یفن. دلمان ساردهوه بوو.

شهویک دوو میوانی نهناسیوم هاتن؛ بهلام چۆن میوانیک؟ پرووت و قووت و تیتۆل شر. کهسم هینده پرووت و په ریشان نه دیوه. گوئیان: ئیمه سهه رازی له ورمئ بووین، به تفهنگهوه دههاتینهوه بهرمو ولات. شکاکان ئیمه یان وهک سهدان و ههزاران سهه راز و ئهفسهه ری تر پرووت کردوو و ئهه جلانه یان داوینئ. هیندیک کۆنه جلکم دانئ. تیگه یشتین که کویتا راستی نهگوتوو. تهواو کردمانه خۆشی و شادی.

به راستی رزگار بوون لهو جهه نه نه مه ی پههلهوی - که بۆ خه لکی موکریانی نیل دابوو - هیچ خۆشیهکی نهده گه یشتئ. ئهمنیه دههاتنه دئ، ههه قهه بریکی تازه یان بدیا، خه لکیان دهخسته داری سهه ماواتئ: «ئهو کابرایه تان بۆ کوشتوو؟» جا وهه لیدان و بهرتیل وهه رگرتن کار بکا. له بیرمه شهویکی مانگه شهه درهنگیک، له مال دهه کهوتم که تۆزیک بچمه دهشت. روانیم که لایک له بهر هه یوانی مزگهوته، خهه خنی دیت! پهه مپیردیک بوو خه ریک بوو دهه مرد. چووم کویتا دیم خه بهر کردهوه. ئهسپی هینا و که لایکی نهناسی برد و له پهنا نزیکترین گوند فری دا؛ که نهوهک ئهمنیه بزنان و مال و پیرانمان کهن. ههه ئهو شهوه که لاک دئ به دئ رۆیوو تا گه ییوو «دهه رویشان» که مالی کچی کابرای لئ بوو. مههلووم بوو له «کهه لهه رهاخان» وهه به نهخۆشی ئاوا گۆر به گۆر کراوه!

خوا نهخواسته مهئموور یکی دهولهت له گوندیک یان له مهزرای گوندیک به سهکته بهمردایه،

نېتر واوه يلا بوو. سەتان کەس دەکەوتنه بەلاوه و له سووچي ږه‌شچالان توند ده‌کران. نه‌گه‌ر تنيا نه‌و ده‌ردی که تاقه‌ گونديک له موکريان له ده‌ست پياوی ده‌ولەتی ږه‌زاخانيه‌وه ديوه کو بکرايه‌ته‌وه، کتیبکي گه‌ره‌ی ده‌ويست.

بيستمانه‌وه که چو‌ن له‌شکري نيران -که سەر تا پا له‌چه‌کي نه‌لماندا خنکابوو- به‌ي شەر کردن له‌ به‌ر يه‌ک بلاو بووه و سهری بچ کلاو ماوه‌ته‌وه. سەرباز تفسه‌نگيان داوه به‌ نانېک و له‌ کول خويان کرد‌وته‌وه. به‌وپه‌ري ږه‌زيلي، ده‌ولەت له‌به‌ر يه‌ک چوو. پاش کو‌کردنه‌وي خه‌له و خەرمان، هاتمه‌ شار؛ دېتم هه‌واي سياسي خو‌شه. نه‌وسا بوو که چومه‌ سویند خواردن و دوايی بويان گنيرامه‌وه که حال و بال چ بووه و چو‌ن نه‌و حيزبه پيکه‌وه نراوه.

ناه‌جی نازانم به‌ر له‌ گنيرانه‌وي نه‌م ږووداوه، شتيک ده‌رباره‌ی باسی کورد و نازادی له‌ کوردستاني نيراندا -وه‌ک بيستوومه‌ يا خویندومه‌ته‌وه- بگيرمه‌وه:

تاريخ پيمان ده‌لي که «خان نه‌حمه‌دخان» له‌ حه‌سه‌ناباتي سنه‌ تانجی له‌ سەر ناوه و پينج سالان پادشاهيتی سنه و سابلاخ و ولاتی به‌رده‌ستی نيستای عيراقی تا موسل به‌ ده‌سته‌وه بووه. له‌ سالی ۱۲۹۶ ک (۱۸۷۸ ز.د) «شيخ عوبه‌يديللاي نه‌هري» داواي سەربه‌خويی کوردستاني کردووه و تا ميانداو و بناویشی گرتووه. له‌ سالی ۱۹۰۶ و ۱۹۰۷ ی زايینی، «شيخ باباي غه‌وسابات» به‌ بريکاري «حه‌مه‌ حوسين خان» و «سه‌يفه‌دين خانی سه‌قز» و «حه‌مه‌خانی بانه»، هات‌و‌جو‌ی ږووسانی کردووه که بو‌ نازادی کوردستان ياریده‌يان بده‌ن.

له‌ جه‌نگی شەري يه‌که‌می گه‌وره‌دا، نه‌فسه‌ريک به‌ ناوی «مسته‌فا پاشای نه‌مروود» به‌ به‌رگی گوراو هاتووه به‌ کوردستاني موکريدا گه‌راوه و داواي کردووه که کورد نازاديوخواز بن. ده‌لين شه‌ويک له‌ سابلاخ چو‌ته قاوه‌خانه‌ی حيكايه‌ت‌خوان، گوئی له‌ باسی ږوسته‌م و ديوی سپی بووه. له‌ ږر گوټوويه: «الفاتيحه‌!»، خه‌لک فاتحيان خویندووه. نه‌مروود ده‌ستی هه‌ليناوه و گوټوويه: «خيري نه‌و فاتحيه‌ بۆ ږووحانه‌تی ږوسته‌م و ديوی سپی! ږرام نه‌وان مردوون. نيوه که زيندوون فکريک بۆ حالی خو‌تان بکه‌نه‌وه...».

هەر چه‌ند نه‌و باس و ږووداوانه له‌ بير خه‌لک چوونه‌وه و که‌متر وه بير هاتوونه‌وه، به‌لام ږه‌نگه شوينه‌وارکيان له‌ بن خو‌له‌ميشی نه‌و چه‌ند سالانه‌دا ماښ و گه‌رمایی به‌ يه‌کجاری نه‌فه‌وتايی.

له‌ پاش قه‌ومانی شه‌هريوهر و هاتنی ږووس بۆ مه‌لبه‌ندی موکريان، نه‌فسه‌ريک له‌ لايه‌ن کو‌مه‌لی هيوای کوردستاني به‌رده‌ستی عيراقه‌وه هات‌وته‌وه سابلاخ و ده‌يه‌وي که‌سيک په‌يدا کا که گوئی له‌ ناموزگاری بگري. چه‌ند ږوژيک له‌م و له‌و ږرسيار ده‌کا، پتي ده‌لين زه‌بيحي ده‌م له‌و مه‌سه‌لانه وه‌رده‌دا. زه‌بيحي حوسيني پي‌ ده‌ناسيني و چه‌ند که‌شيش ساز ده‌ده‌ن که گوئی له‌و نه‌فسه‌ره -که ناوی «ميرحاجه‌»- بگرن. يازده که‌س له‌ باغي سيسه‌ی سابلاخ ده‌گه‌ل ميرحاج کو‌ ده‌بنه‌وه. له‌ سەر ناموزگاری نه‌و، حيزبی «ژي-کاف» داده‌مه‌ززين؛ سویندنامه‌که‌ی ده‌نووسنه‌وه. ږرگرامی حيزبی هيوا به‌ توژيک ده‌سکارييه‌وه، ده‌که‌نه ږرگرامی «ژي-کاف». حوسين فرووه‌هر، زه‌بيحي، ته‌وحيدی مه‌لانه‌جمه، ئيمامي، محه‌مه‌دی نانه‌وا، قادری موده‌رړيسي، محه‌مه‌دی ياهوو، شاپه‌سەندی، محه‌مه‌دی سه‌ليمی، قاسم قادری و خاله مه‌لاي داودی، يازده که‌سی بناغه‌دانەر بوون. جا که زه‌بيحي منی ږرده سوینددان، به‌ منه‌وه بووينه‌ بيست نه‌ندام. حوسين نه‌ندامی ژماره‌ يه‌ک و زه‌بيحي ژماره‌ دوو بوو و حوسين سه‌روکی کو‌مه‌لی «ژي-کاف» بوو.

تازە بېۋوينا «ژى-كاف»، وام لەبىرە سىپھەمىن كۆپۈنەنەمان بوو؛ حوسىن فرووھەر گوتى:
- من پىشنىھاد دەكەم ھەزار دەرکەين، چونكە ھىچ كارىكى لە دەست نايە.
پەنگم زەرد ھەلگەر، تف لە زارمدا وشك بوو، بە نوزو ھەكەو گوتم:
- نا، توخوا دەرم مەكەن! كارم پى بسپىرن. ئاخىر من مالم لە لادىيە و ئەنگۆش تا ئىستا لە
لادى كارتان نەبوو.

فرمىسك ھاتنە خوار... بەزەيان پىمدا ھات و گوتيان قەيناكا؛ راستە زۆر دەستەوستانى،
بەلام ھەر لە كۆمەلەدا بىنە!

لە درىزايى تەمەنمدا - كە ئىستا لە پلەي ھەتەم و لە شىست و سى سالىدا دەژىم - زۆرم
حىزب لە نىكەو دىتوون؛ باسى پەفتار و رابردووى زۆريانم خويندۆتەو. زۆر چەتوونە ھىچ
كۆمەلىك وەك ئەندامانى «ژى-كاف» ئاوا فىداكار و دلگەرم و يەكتەر خۆشەويست بووبن.
دەربارەي ئەسحابەي پىغەمبەر زۆر باسى يەكدىلى و فىداكارى ھەيە، وەختە بلىم ئەندامانى ئەو
حىزبەش شتىكى وابوون. خۆدزىنەو لە فەرمان، درۆ، خۆخوآزى و فىلبازى بە جارىك تەرە
ببوو؛ لە ھەوت كىوان ئاوا ببوو. مالى دنيا ھەر بۆيە مايەي دلخۆشى بوو كە كۆمەلە پىنى لازم
بى.

جارىك لە تەرەغەو ھاتمە شار، بىست تەنم پاشەكەوت كىرەبوو كە جلك بۇ مىندالان بىكەرم و
نەخوآزە كە دىتم خوشكم كولووجەي پىنە كىرەو، زۆرى دلەنگ كىرەبوو. ھەر گەيشتمە شار،
ئىوارە بوو. دەچوومە قاوہ خانەيەكى دەم چەم كە ھەوالان بىينم. لە سەر پردى داوینى چۆم
تووشى يەكيان ھاتم؛ گوتى: فلانى تۆ پوولت نىيە؟ ھىندىك پوولمان پىنى لازمە دەبى كۆي
كەينەو. دەست بەجى بىست تەنەكەم دايە و ھەر لەوئە گەرامەو و لە شار دەرکەوتم و
ھاتمەو مال؛ چونكە مخرجى شەوئىكم بۆخۆم نەگىراو. كە ھاتمەو خوشكم پرسى:
- جلكت كرى؟

گوتم: بە داخەو بە تەلەي قومارى سى خالەو بووم و ھەموو پوولەكەم دۆراند.
گوتى: دەزانم نەتدۆراندو، بەلام خەم مەخۆ! ئىمە ھەر چۆنىك بىنى رايەدەبوئىرن.
ھەرچەند زۆر زووتر بېۋوينا و ئەندامان لە سەد و دووسەدىان تىپەراندېبو، بەلام ھەموو
پووت و نەدار بووينا و پوولمان بۇ ھەلەندەسوورا كە پەرە بە راگەياندىنى حىزبى بدەين.
دەمانەويست گۆفارىك دەرکەين بە ناوى «نىشتمان». حىسابمان بۇ كىرەبو، دەرینەدەھىنا.
برادەرىكمان چووبو بە ناوى خۆي سەد و پەنجا تەنەي لە حاجىك قەرز كىرەبوو كە بە مانگىك
دەيداتەو. زەبىحى كە دەبوو بە كارى گۆفارەكە رابگا و كەسش پىنى نەزانى، چووبو دەگەل
خەلىفەگەرى ھەرمەنيان لە تەوریز رىك كەوتىبوو كە لە چاپخانەي كلىسا بۆي چاپ كەن. مانگ
تى وەرسوورا و گۆفار دواكەوت. كابرا حاجى قەرزى خۆي دەوئ و دەبى مۆلەتى لى بخوازن.
ئاخرى حاجى دىگوت: ئەو قەرزە وەك قەرزى دى ناچى، بابە ھەر پىم بلى بۆچىت لى قەرز
كىرەو، نامەوئ بىمدەنەو! ئاخىر گۆفار دەرکەوت و زۆر زووللا كرايەو و دەسمايەي ژمارەي
دووھەمى قازانچ كىرد و ئىتر نەپسايەو و زۆرى دەنگ دايەو. تەناتە رۆزانمەكانى زوور و
لاوئى ئىترانىش كەوتىبوونە باس كىردنى.

لە بىرمە جارىك بىرمان لەو دەكرەو كە چاپخانەيەكى دەستى پچووك بىكرىن و بىكەينە
چەند بەشىكى پچووك و ھەركەسە بە پىنى توانا بەشەكانى بىكرى. كاگە رەحمان - كە ئەوسا

بېوۋە ئەندام و دەولەتمەند بوو - گوتى من ھەمموى دەكړم. باوېر كه زۆرمان فرميسكمان ده چاو گهړا، كه لهو خوشيه ناهوميد بووين و له كړينى چاپخانه بهشدار نابيين.

كه له خوشى كۆلمه لهو خۆم كردهو شاعير. جگه له شيعرى كوردايه تى، شيعرى تريشم دهنووسين. جيژنه پيرۆزه بۆ ئەحمە داغا، گالتە و گهپ، گولستانى سەعدىم وەردە گيړايە سەر بارى گالتە، شيعرى حافزم به بارى گالتە و گهپدا وەردە گيړا. ئەندازە يەكى زۆرم لهو شيعر و نووسراوانه ريك خستبوو كه ئىستا هيچيانم نەماون و به يەكجارى لەناو چوون. له بېرمە بەر له گۆفارى نيشتمان، تەنيا دوو بەيتى من له سەر كاغەزىك چاپ كرابوو. بۆ يەكەم جار كه ديتم، ئەوەندەم كهيف پى ساز بوو، به «شا»م دەگوت ھەتيو! ئاى كه چەندم شاى به خۆم بوو!

ئاوړيک بۆ دواو

گوتم له سەرەتاي حوجره و دەرسى گولستانهوه، دەرگەل زەبىحى بوومە ئاشنا. جا چونكه بابى ئەو دەرگەل بابم ھەردووک مريدى شىخى بورھان بوون، نيوانيان خوش بوو؛ ئيمەش پيکەو ھۆگرمان گرتبوو. ھەرچەند ئەويان بردبوو مەدرەسەى دەولەتى و من فەقيلەى مزگەوت بووم، بەلام له کاتى بەرھەلدايدا پيکەو دەگهراين. ھەروا تۆزىك له خویندەنەو راھاتين، ملمان له کۆنەکتىيان نا و نوشتە و جادوو کۆنەکتىيان زۆرى سەرنج راکيشاين: چۆن مس بکەينه زېرا چۆن سکە لى دەين! چۆن وا پکەين خەون به خەزىنەو ببينين...

له بەزمى سکەلیداندا دوو شتى سەيرم دپتە بېر: قالبيکى سکەلیدانمان له کتیبیکەو شکل کيشا و چووينه لای پيرەميرديکى تەنەکەساز كه بۆمان دروست کا.

کابرا پرسى: بۆ چيتانه؟

گوتمان: بۆخۆمان گالتەى پى دەکەين.

گوتى: رۆلە گيان دەزانم بۆ چيتانه، وەرن مامى خۆتان بکەنه شەرىک! پەنجا سالا ھەولى له دوو دەدەم، بۆتان دروست دەکەم و خزمەتیشان دەکەم!

ھەر وردە-وردە گەرتر دادەھات، کەوتبوو پەلە و لرفەو، ئارەقى دەردابوو:

- مامتان به قوربانان، بىمکەنه شەرىک!

ھەر ھیندەمان بۆ کرا راكەين و واز له کارەكە ببينين!

جاريكى تر له کتیبە پەرپووتیکدا ناوى دەريچە و بۆتە و گلەبۆتەمان بەرچاوات كه بۆ سکەلیدان دەشى و زېرىنگەر ھەيانە. پيرە جوولەكەيەكى زېرىنگەرى بۆرى چلکىمان له گۆشەى دوکانىكى تاريكى تەرىکدا پەيدا کرد. ھەر گوتمان گلەبۆتە، دەستى کرد بە پارانەو، گوتى:

- ئیو ھەشاقى دەکەن؛ من خزمەتکارم. چيتان دەوى بۆتان دەکەم؛ بىمکەنه شەرىک!

ھای به کلکى ختوى! خۆ ھىشتا نەرسراو و نەپيچراو شەققەى دى! زۆر زوو له چنگى ئەويش ھەلاتين و تازە نەمانوړا باسى بکەينهو. بۆ خۆمان به دزيو ھەرچۆنىک بوو قالبيکى وەك بەرگە شەمچەمان ليکدا و پرمان کرد له قورى خۆلەميش و دوو قرانیهكى زيومان تيدا جى کردووه. قەلايمان له سەر مقەلى پۆلوو به فوو -كه ھەموو شەويلکمان گۆرابوو- تواندەو و به سەرماندا کرد. خوا به سەرتى نەھينى، قەلايى به دوو قرانیهو نووسا و ئىستا و ئىستاش بەرى نەدا و له باتى قازانج زەرەرمان کرد!

به گه وره یی بیرم له وه ده کرده وه: باشه نهوا ئیمه مندال و کال بووین، ئاخر نهو دوو پیره میترده بۆ ده بی هینده کهر بن که له بهر دوو مندالۆکه بپارێنه وه نهو شته ی خۆیان نایزانن فیری نهوانی که ن؟!

دوعایه کم دهمس کهوت؛ نووسرابوو: «شه ویک جه غزیک له سهر خۆل بکیشه، چل جار سوور هتی «یا ایها المزمّل» له بهر و زۆر به رهوانی بخوینه، له مابهینی ههر جاریک خویندنی سوور هتا ئهم دوعایه له بهر بخوینه، جندۆکه ده یانهوئ بترسین، کتویک به موویک هه لواسراو له سهر سهرت راده گرن. خۆیان ده که نه شیر، هیرشت بۆ دینن. نه که ی بترسی. ههر یه ک حهرفت لی غه له ت بئ واه و یلایه؛ ده مری و گوناخی خۆت له سهر خۆت. ئه گهر لهو نه زمونه سهر کهوتی و چل جاره که ت تهواو کرد، جندۆکه یه ک ده بیته نۆکه رت، ههر چی بلیی پینکی دینیت...».

ئای که چهند شتی چاکه! شهرته پنی ده لیم کچی قاقانی چینیم بۆ بینی! خۆ زێر و زیو ههر باسی ناکرێ! نه مه ویست زه بیچی بکه مه شهریک، پیم نه گوت. چهند رۆژان سوور هت و دوعام وه ک ئاو له بهر کرد. شهو له پاش مال نوستان به دزیه وه چوومه وه تاغیکی لای درگامان که ژووری میوانان بوو. به ره و هه سیرم لایرد، جه غزم کیشا و به ره و قیبه لمم نا له ورته - ورت. خویندن له بیست جار تیپه ری و دهنگی پئ هات. چاوم که چوو قانده بوو هه لمنه هینا و گوتم با جندۆکه بین منه تیان نه بی؛ من ناترسم. تهقه ی پئ نزیکه وه بوو، دهنگی کوتانی گۆچانیش ده هات. گویم له هه ناسیه ک بوو. نه خیر بخوینه وه و رامه وهسته. له پهر زۆر بهقه و گۆچانیکم وه پشت مل کهوت و جنیوی بابمی به دوو دا:

- مه لهوون نه وه خهریکی سحری؟!!

ههر له په نجه ره وه خۆم هاویشت و هه لی ئه ممه هه لی! بابم له ده رگای هه وشه وه بانگی کرد:

- جاریکی تر نه تبینمه وه!

به هه زار گریان و پارانه وه راگیرامه وه و ئیتر وازم له جندۆکه و کچی قاقانی چینیش هینا! کورتی بیرمه وه: په ره شه ره یه کم ده دیت و شتیکی له م بابه تی سحر و جادوانه تیدا بوو، لام وابوو راسته. به لام خاوه نه کانیا ن نه و نه ده به سه گیته تی نووسی بوویان که مه پرسه: «میشکی میشووله و هیلکه ی میرووله تیکه ل که و چاوتی پئ برێژه؛ جندۆکه ده بینی». «کیسه ل ده خوینی په وو سیمانه دا بکوئینه، ئیسکیک سهر ئاو ده کهوئ، ودمی هه یه و به خته وه ره ده بی».

له خانه قا حاجی عه بدوللای کورێ گه وره ی شیخی بورهان - به پیری - وه ک منی مندال بیرێ ده کرده وه. بریاری دا بوو ئه گهر له سایه ی نوشته وه خه زینه په یدا کا، به شم بدا. رۆژ نه بوو بۆ په یدا کردنی شتی له عه قل به دوور نه مخاته بیگاره وه؛ تهواو وه ره زی کردبووم. رۆژیک گوتی: بجۆ پیستی له بهر تاو سپی بووی کیسه لی مردووم بۆ په یدا که؛ ئاوی «هه نده با» شم بۆ بینه؛ دوعای لی ده نووسم. ده ملی که له بابیکی ره نگ شینی بئ خالی ده که م و رۆژی جومعه به ری ده ده م؛ له کوئ نیشه ته وه خه زینه ی تیدا به.

گوتم: هه نده با چییه؟

گوتی: پیم وایه ترۆزییه!

گوتم: قوربان! ئه گهر سحره که به کیری کهر له پشتی کیسه لی بنووسی باشته! ئیتر خۆی لی تووهره کردم و له خه زینه ش بیبه ش کرام؛ که نه ویش ههر وه ک من ده م له

پووش ما.

دەگەل زەبەیحی دووبەدوو زمانیکمان دروست کردبوو کە تیک دەگەیشتین و کەس تیمان نە دەگەیشت. رۆژیک کە بەو زمانە قسەمان دەکرد، کابرایەک گویی لێ بوو، ڕووی کردە کابرایەکی دی و گوتی: ئاخەر بۆچی ئاخەر زەمان نییە؟ ئەو سەگبابانە بە زمانی جوولەکان قسە دەکەن، دەبێ لە کویی فێر بوون؟!

مەنموورییەت لە رۆی کافدا

مانگی جۆزەردان بوو، دروینەیی جۆ لە دەوری بۆکان دەستی پێکردبوو، حیزب ناردی چوومە سابلاخ، دەگەل میرزا قاسمی قادری و زەبەیحی - کە دەبووینە سێ کەس - گوتیان دەبێ بچنە «دزەیی مەرگەومەر» دەگەل نوینەرانی حیزبی هیوای کوردستانی عێراق گەفتوگۆ بکەن و هەر قەراریک ئێوە بیدەن ئیمە پێی رازین. بە سواری ترومبیل بەرەو ورمێ کەوتینە رێ کە لەوێوە فایتوون هەیه و دەمانباتە مەرگەومەر. گەیشتینە گوندی «بالانیش»، شەر و هەرایەک بوو سەگ ساحیبی خۆی نە دەناسی. زێڕۆ ئاغازی هەركی و دەولەت شەریان بوو. پۆستی ئەمنیە سووتابوو؛ هەشت کەلاک درێژ کرابوون. هەر وا کورد بوون لە ورمێوە هەلاتیوون و دەهاتن. بە پەلە ترومبیلمان بە جێ هیشت و بەرەو چیا ڕەوین. چووینە گوندی «کوکی» کە ماله زێڕۆی لێ بوو؛ ویستمان میوانی بین. کابرایەکی گەرمیانی - کە کۆنە ئاشنای زەبەیحی بوو - لە دەرگا گێڕاینەوه. گوتی: زێڕۆ دوزمینی شیخ عەبدوللای دزەیه. لەوانەیه ڕووتتان بکا؛ چونکە دەچنە مالی ئەو. لەوێش بیدەنگ خۆمان رزگار کرد و چووینە گوندی «قاسملوو» لە دۆلی قاسملوو لە بن چپای دمدەم؛ کە ئیستاش شوینەواری خانی لە پزێڕینی لێ دیارە. شەو لە مالی مستەفاغا ناو میوان بووین. کابرا دەهەوێست ڕووتمان کا؛ بەلام کە زانی دەمانچەمان پێیە وازی هێنا. بەیانی ولاغمان لە سۆفی شیرە ناویک بە کرێ گرت و چووینە دۆلی دزە. بۆ نیوەڕۆ لای عەبدولقادری کۆری شیخ عەبدوللا لە «گردوان» بووین و ئێوارە چووینە ڕەشمالی مالی شیخ لە دزە.

نوینەرانی هیوا: «شیخ عوبەیدیلای زینوی»، «سەید عەزیزی شەمزینی» کە ئەفسەرێکی عێراق بوو، «سەعیدی کانی مارانی» ناویکیش - کە تازە لاویک و خوارزای شیخ عوبەیدیلای بوو - دەگەلیان هاتبوو. چەندین کۆبوونەوه مان پێکەوه کرد و لە سەر دوازدە نوخته پێک هاتین کە هەردوو کە حیزب پێکەوه هاوکاری بکەن و مەعلوومات پێک بگۆرنەوه. جا چونکە لەو شوێنەیی کە پێک هاتین بناری «دالانەر» و لایەکی شەمزیان و ئەم لایەیی ئێران بوو، ناومان نا: «پەیمانی سێ سنوور». بێرێار درا هەردوو کەمان بێ خۆگرتن - هەر کەسە لای خۆی - بە یانە کە بلاو کاتەوه. دواي حەوت شەو لە دزە بە ڕێگەی شێویدا گەڕاینەوه. لە شێوێوە بە پێ هاتینە نەغەدە و لە نەغەدەوه بە سواری ترومبیلێکی سینمایی ئینگلیسیان - کە دەهاتە سابلاخ - هاتینەوه.

ئیمە دەست بە جێ نوسخە بەیانی خۆمان لە نیشتماندا چاپ کرد. هێشتا بلاومان نەکردبووه، خەبەرێان داینی کە حیزبی هیوا بەو پێکھاتنە رازی نەبووه و چاپی مەکەن. ڕووپەرە چاپ کراوەکە پێک هاتنە کەمان لە گۆفاره کە درێ.

خۆش ئەوه بوو کە لە بەندیکی لە پێکھاتنە کەدا دەلێ: «ئەگەر ئینگلیس لە عێراق بە شێی بەدەن بە کورد، نابێ کوردی دەرەوهی عێراق هەلاوێری؛ چونکە کوردستان یە کپارچەیه. با بێن

ئىمە بەشى كورد بە حق دەزانين و بە پىي توانا ياريدەى ھەموو كوردىك دەدەين. كە ئىمەش دەگەل ھەروسان ھەر ئەو ھەولە دەدەين و موكریان لە كوردی تورکیان و عیراق بە جیا نازانين. حیزبی ھیوا كە بە سەرۆكایەتی مامۆستا رەفیق حیلمی بوو، لە مەسلەحەتی نەزانیبوو كە ھیچ ناویك لە ھووس و كوردی ئێران و توركیە ھەبێ.

باسی ئەو رێك كەوتن نامە میژوووییە تا ئیستا لە زۆر چاپەمەنی ناوڤۆیی و لاوھ كیدا كراوھ؛ بەلام سەیر لەوھدایە كە ناوی «ھەزار» لە ھەمواندا فرێ دراوھ و نووسیویانە: «زەبیحی» و «میرزا قاسم» لە ئێران و «شیخ عوبیدللا» و «سەید عەزیز» لە عیراق و «قازی خدر» (یان قازی مەلا خالید، جاری واش ھەیە گوتوویانە قازی عەبدولوھەاب) لە لایەن كوردی تورکیاوە ئەم پەیمانی سێ سنوورەیان پەسەند كرد. ھومیدەوارم ئەم گۆرانی راستییە لە ھووی ھیچ غەرەزێكەوھ نەبووبێ و ھەلەبەك بێ لە دلپاكییەوھ ھووی دابی.

لە بۆكان دەگەل ھەوالانی «ژی-كاف» كە نامەخوا زۆر ببوون، ھاوکاریم دەكرد و بە بەریشەوھ كاسبی گەنم و تووتن فرۆشیم دەكاردایو.

زۆر كەس لایان وایە كە حیزبی «ژی-كاف» ھووسان دروستیان كردووە؛ كە خوا ھەلناگرێ راستی بۆ نەچوون. كاتی كە حیزب بۆ ھەوھل جار لە سابلاغ دامەزرا، ھووس ھیچ ناگیان لێ نەبوو. دەمانەویست كە بە رەسمی بمانناسن و یارمەتیمان بكەن؛ بەلام ھەرچی كۆشمان كرد جوابیان نەداينەوھ. لە ئاخیدا كە دیتیان ھیز و پێزێكمان پێكەوھ ناوھ، ئەوانیش لەشكری زۆریان لە ولاتەكدا بوو، نەیاندەویست ولاتەكە ئەمەین نەبێ و نەوھكا ئینگلیس بەھەرمان لێ وەرگرێ، گوتیان حیزبەكەتان رەوايە و ئیمە مانعتان نابین و ئیوھش لە نووسراوھى خۆتاندا ھەوالەتی ئیمە بكەن. «كویرە! چت دەوێ؟ دوو چاوی ساغ».

كورد لە ھەموو شوێنان، زۆر ئازادپەرست و ئازا خۆشەویستە. كاتی كە ھیتلەر لە سەر بوو، دەگەل ھووسیا شەری دەكرد، ھەموو كەس چەپلەى بۆ لیدەدا و تاريفیان دەكرد كە ئازابە و ھووس خۆپرین؛ ئەگەرچی ھیتلەر یاریدەى دەولەتی ئێرانیشی دەكرد و دەولەتی ئێرانیش لە بەر چاومان لە شەیتان خۆیتەتال تر و دزیوتر بوو. لەبەر ئەوھش كە لە شەری یەكەمدا كوردی موكریان یاریدەى دەولەتی تورکی موسولمانیان كردبوو، ھووس زۆری كۆشتبوون و زۆری بە یەخسیر بردبوو. تەنانتە چل و ھەشت سەعات قەتلوعمای شاری سابلاغان كردبوو، عورووسی كافر زۆر ناخۆشەویست بوو؛ بەلام كە ئەمجار لە حوكمی كەمونیستیدا ھاتبوونە ئێران، بیری خەلكیان گۆری. چوونە ھەر شارێك -بەر لە ھەر شت- دەرکی زیندانیان كەردوھ و زیندانى سیاسى و ئاسایان ھەموو بەرەلا كردن. مەلایەكى شكاك دەیگوت: «ئەز حەفسیدا بووم. م دی رۆژەك مەلایكەتەكە سۆری چافشین دەری فەكر و گۆت: ئیدی سودا. ئەم ھەمی قوتار بوون».

چەكدارى ھووس زولمیان لە كەس نەدەكرد؛ ھەموو كەس خۆشی دەویستن. خۆ نەخوازا ئیمەى نیشتمانپەرست كە ھووسمان بە فریشتەى ئازادى كوردستان دەزانی، بە قەد گلینەى چاوی خۆمان رێزمان لیدەگرتن. لە خوامان دەویست ئیمەش بكەوینە بەر قانونی ئەوانەوھ. راست دەوێ ناوی كەمونیستمان نەدەزانی؛ پیمان دەگوتن بالاشەویك. وا تیگەیبووین كە ولاتی ھووس ھەمووی زۆر ئاوەدانە؛ لە ھەر گەرەكە مالاى، لە مەنجهلێكدا چیشیت لێ دەنشین؛ ھەموو كەس قاپی خۆی دەبا و لەو چیشتە بۆی تێدەكەن. ئیتەر كەس لە ھیچ بارێكدا جیاوازی نییە. ھەموو كاریكیش بە دەست پیاویكە؛ ناوی ستالینە. نازانم خەلكی تر چەندەیان لەم بارەوھ

دهزانی؛ بهلام لهو کاته‌دا نهمدی کهس لهمه پتری لی بزانی و زۆریش بهوه پازی و ئاواته‌خواز بووین و لامان وابوو ههر ئه‌وان ئازادمان ده‌که‌ن و ده‌مانکه‌نه ده‌وله‌ت. جا ئه‌وه‌ندی له توانادا بوو، به‌په‌خشان و شیع‌ر به‌رووس و بالشه‌ویکی‌مان هه‌لده‌گوت. به‌زم به‌زمی من و هیمن بوو که سهر و بنی قسه‌مان سلاوه‌ت له دیداری ستالین و دوعای به‌خیر بۆ سهرکه‌وتنی پرووسان بوو. ئه‌و ده‌مانه که له تهره‌غه‌ بووم و تازه ده‌وله‌ت تیک چوو‌بوو، له‌شکرکی ده‌هه‌زار که‌سی به‌سهرکردایه‌تی «سهره‌نگ پزشکیان» ناویک له‌سهرده‌شت ههر ما و حوکمی خۆی ده‌کرد. گوتیان وا عه‌شایری کورد ده‌چنه‌ جه‌سته‌یان. زۆرم حه‌ول دا که چهند هه‌والیکم ده‌گه‌ل بئ به‌لکو له‌و تالانه‌ تفه‌نگمان ده‌سکه‌وئ، که‌س نه‌هات. ته‌نانه‌ت به‌ گالته ده‌مگوت؛ ئه‌گه‌ر هه‌یچیشمان ده‌س نه‌که‌وئ، خۆ تووشی پیاوی وا ده‌بین پروومان کا؛ با بیکار دانه‌نیشین! ئه‌و سه‌فه‌رم به‌ نسیب نه‌بوو.

عه‌بدولکه‌ریم کوره‌ گه‌وره‌ی شیخ محهممه‌دی خانه‌قا خه‌به‌ری بۆ ناردبووم که به‌ره‌و خه‌لیفانی مه‌نگوران بچئ منیش ده‌یگه‌می؛ سهره‌خۆشی له‌ مالی عه‌لیخان ده‌که‌م. وا دیار بوو که‌سی له‌ من باشتر ده‌ست نه‌ده‌که‌وت که‌ راوژکاری سیاسی بم. له‌ رینگه‌دا -که‌ ته‌نیا بووم- تووشی ده‌سته‌ سواریک هاتم. رینگه‌مان لیک ده‌دایه‌وه. سواریک تاق بۆوه و به‌ره‌و من هات؛ گورجئ دابه‌زیم و تفه‌نگم هه‌نایه‌ سه‌ری و گوتم: مه‌یه‌ پیش ده‌تکوژم! گوتی: بابه‌ نه‌هاتوومه‌ شه‌ر، ئه‌وا من له‌ خزمه‌ت سه‌ید کامیلی کوری سه‌یدی زه‌نبیلام و ده‌چینه «خه‌لیفان». له‌و رۆژه‌وه ده‌گه‌ل سه‌ید کامیل بوومه‌ ئاشنا و چهند سالان زۆر دۆستی نزیك بووین.

عه‌بدولکه‌ریم و سه‌ید کامیل هه‌ردووک راسپیرابوون که مه‌نگوران ساز که‌ن بچنه‌ یاریده‌ی حه‌مه‌ره‌شید خان له‌ سه‌قز. عه‌لی خان و مه‌نگور نه‌هاتن. ده‌گه‌رانه‌وه‌دا عه‌بدولکه‌ریم سه‌ری له «قالوی» دا و سه‌ید کامیلیش ههر هاته‌ ئه‌وئ. من ده‌ستم له‌ عه‌بدولکه‌ریم به‌ردا و ده‌گه‌ل سه‌ید کامیل چوومه‌ سه‌قز؛ که‌ بابه‌شیخی مامی سه‌ید کامیل هه‌مه‌کاره‌ی حه‌مه‌ره‌شید خان و له‌ سه‌قز بوو.

حه‌مه‌ره‌شیدخانی بانه‌یی -که‌ ئاغای «وینه» و «دارۆخان» ی به‌شی کوردستانی عیراق بوو- عه‌شیره‌تی بانه‌یی دوا‌ی خۆی دابوو؛ بانه‌ و سهرده‌شتی له‌ ده‌ست عه‌جه‌م ده‌ره‌هه‌نابوو. پاش زۆر شه‌ری پاله‌وانانه‌ و به‌ناوبانگ، به‌ یارمه‌تی به‌گزاده‌ی فه‌یزوللا به‌گی سه‌قزیشی گرتبوو؛ چه‌ک و چۆلی زۆری له‌ ده‌وله‌ت ساندبوو. به‌یتی شه‌ری حه‌مه‌ره‌شید خان، گوند به‌ گوند و مال به‌ مال ده‌گه‌را.

میوان له‌ مالان دامه‌زران. سه‌ید کامیل و ده‌ست و پتیه‌ندی -که‌ منیش یه‌کیک له‌وان بووم- له‌ مالی حاجی عه‌لی ئه‌که‌ر ناویک دامه‌زران. نان و خوان و خه‌و له‌ سهر حاجی. هه‌یشتان زۆر شوکرانه‌بۆیر بوو که‌ بانه‌یی ته‌شقه‌له‌باز نه‌هاتوونه‌ مالی و به‌ نیوه‌شه‌و داوا‌ی که‌بابی بازاری لی ناکه‌ن!

کاری رۆژانه‌ی سه‌ید کامیل ههر ئه‌وه‌ بوو لادیسی هاواریان بۆ دینا که‌ریان لی ساندوون، پروتیا کردوون؛ تکی بۆ دنه‌نووسین. خان حاشای ده‌کرد و ده‌یخسته‌ ملی پیاوی سه‌لیم خانی کیوړۆ؛ سه‌لیم خان ده‌یخسته‌ ملی پیاوی خان. له‌ ده‌رگای زووره‌که‌مانی نووسیوو:

که‌ر دزینی سه‌قزیه‌کان به‌ مه‌سال هه‌ربینا دیت بپتیه‌ ئیستقلال!

بینه شیکوا، لیان بکن حاشا زوو مووه فقه دهبی رهشید پاشا
بانهیی دهیانخویندهوه و پیده کهنین.

دوو مانگیک له سهقر مامهوه. زاراهوی سهقریان فیر ببوم؛ فهرقم پی نهده کرا. لهو ماوه یه دا
خان هیرشی برده سهر هیزی عهجه م له «دیواندهره»؛ عهشایی دهوروبه ری سهقر و
ئهحه داغای حاجی بایزاغاشی دهگهل بوون. عهشیره تی گهل باخی ببوونه پیای دهولت. لهو
شهره دا لهشکری خان زور پیس شکا و چند کوژراو و نهسیری دا. نهویش دوو ناغای گهل باخی
به دیل گرتبوو؛ له سهقر کوشتنی. «نافیع مهزههر» ی شاعیر قهسیده یه کی بهو هویه گوتبوو که
زور قهسیده یه کی چاک بوو. چند بهیتیک نهبی له بیرم نهماوه. دهرباره ی کورده خاینه کانهوه
دهلی:

دزی خانه گی! واجبه کوشتنت له بو عیبره تی غیره، خوین رشتنت
یان دهلی:

چ خو شه که یه ک سانیه بیته شیر نه وه ک دوو هه زار ساله بتیننه ژیر
چ شیرینه شاعیر! که نهجامی کار له سهر پاسی نه م قهومه بتدن له دار
تفهنگه که م پینج تیرکی زور خراب بوو. زور به ناوات بووم تفهنگی برنوم هه بی؛ به لام دهست
ندهر پویی بیکرم. شیریکم بو حه مه رهشید خان نووسی، گوتم جایزه تفهنگم ده داتی؛ به لام
کهس ههر نه یخویندهوه.

لهو ماوه یه دا سید کامیل رویش که سهری مال بداتهوه له «گهردیگلان» و من به تهمای
هاتنهوهی له سهقر مامهوه؛ به لام که نهو زوری پیچوو نه هاتهوه. له ماله که گویشتمهوه بو
خانیکی که ران. شهوی دهگهل کابرایه ک قهرامان دا که پیکهوه برۆینهوه ولات. ئیتواره سیبه ر
شور ببوون له شار دهرچووین. کابرا سی خزمی خوی دهگهل بوو. زوو تیگه ییشتم که تووشی
به لایه ک دهیم و نهوانه کاریان دزی و خه لک پروت کردنه. زور به خوپاریزی له دواوه دهرۆیشتم
و تفهنگم له سهر پی و ناماده ی پروداو بووم. نوژی شهوانیکی درهنگ له دهوری گوندی
قارهوای سهقر هیندیک ره شهولاغ و کهری به جلهوه دهلهوه ران. هاوړیکم دهگهل خزمه کانی
درگای کونه قاوه خانه یه کیان له سهر که ره کان دابهست و گوئلک و پانیره کانیان پیش خو دا و
دزیان. زور دوور نه کهوتبووین، خه لکی دی کهوتنه شوینمان و چند تفهنگیان هاویشتم. من که
دهمهویست له چنگ نهو پیاوخرایانه رزگار بم، گوتم ئیوه برۆن من لیتره پیش بهو هاوارچیانه
ده گرم. نهوان رویشتم و منیان به جی هیشتم. هاوارچییه کان دواي چند گولله ته قانندن
گه رانهوه. نهوسا سوار بووم و بی رینگه ملم لینا. تووشی جوگه ناویکی زل بووم؛ ویستم باز دم،
ههیم له ماینه کهم کرد؛ بازی دا؛ به لام تهنگه ی زین پسا و کهوتمه ناوه راستی قور و لیته ی
جوگه. ههر چۆنیک بوو هاتمه دهر و چرایه کم له دوور بهدی کرد و هاوارم کرد. دیار بوو خه لکی
دی دهرسان. ناخری دوو کهس به تفهنگهوه هاتن. که زانیان جیی ترس نیم، من و زینی
قورای و ماینیان راکیشا و بردمیانه مالیک. خۆم ششتموه. کابرا چای بو لینام و حه سامهوه. که
باسی خۆم بو گپرایهوه، به لایهوه سهیر بوو. گوتی:

- نهو هاوړیه ته که ناوی حه مه کهریمی مهجیدی بوو، بو دوو قران پیایکی کوشتووه؛ سهیره
تو نه جانت بووه. رهنگه له ترسی سید کامیل نه یویرایی بتکوژی و ماین و تفهنگ به ری.
پتر له سی سال به سهر نهو پروداوه دا رابردبوو، روژیک چوومه خزمهت بارزانی. سو فی عهلی

ناۋىك زۆر بە گەرمى ئەحوالى دەپرسىم. بارزانى فەرموۋى: لە كەنگىۋە ھەزار دەناسى؟ گوتى: قوربان لەو ساۋە كە ئەو كەرى لە دەۋرى سەقز دەدزى! چىرۆكە كەم بۇ بارزانى گىپراۋە: فەرموۋى: نەمزانىبوو كەرىشت دزىو!

كۆمەلى «ئى-كاف» دەپەۋىست خەلكى شار بترسىتى؛ شەو تەقەيان لە حاكمىكى ئىرانى كرد كە ۋەبەر نەھات؛ بەلام لە شار ھەلات. «عىسازادە» ناۋىك - كە زەمانى پەھلەۋى شەيتانى لە خەلك دەكرد و زەبىحى و فاروقى بە گرتن دا و خەبەرى لە من و مەلا ھەمەدەمىنى ھەدادى دابوو، لە دەست دەۋلەت ھەلاتىبوۋىن و خۇمان شاردېۋو - بە ئەمرى حىزب كىتېخانەكەى تالان كرا. ترس و لەرزىكى زۆر كەۋتبووۋە ناۋ خەلكى شار و لە دۈژمىنى نادىارى دەترسان. وردە - وردە ھەر دۈژمن كەم دەبوۋىن و دۈست زۆر. تا ۋاى لىھات كە دەستەلاتى كۆمەلە لە شارى سابلاغدا تەۋاۋ پەرى سەندىبوو؛ ئەۋى خۇشىشى نەدەۋىست لىنى دەترسا.

جارىك خەبەريان دا كە دەۋلەتمەندى شارى، حىزبى خۇيان لە دژى ئىمە دروست دەكەن و فلائە شەو لە مزگەۋتى سەيد نىزام كۆ دەبنەۋە. قەرار درا لىيان تىك دەين؛ بەلام نەشەدەبوو بناسرىين. حوسىنى سەرۋىكمان - پاش كىشە و ھەراى زۆر - ئەۋ ئەر كەى خستە سەر شانى خۆى كە ۋا نەكا بىناسن و لىشيان تىك دا. بە جلىكى گۇپراۋ، دەم ھەلپىچراۋ، لە مزگەۋت چوۋبوۋە ژوور و دەمانچەى دەرھىنابوو، كە: ۋا ۋا لىكراۋىنە! پوۋ بۇ كوى دەبەن؟...

ئەۋ ھەمەۋ دەۋلەتمەندە قەلەۋانە - ۋەك جندۇكەى بىسىمىللا لىكراۋ - ھەر ئەۋەندەيان بۇ كرابوو كە لە پەنجەرەۋە باز دەن و خۇ دەرباز كەن. پتر لە دوۋسەد جوۋتە كەۋشى زۆر باش لەۋى بەجى مابوو.

قازى محەممەد

مالە قازيان زۆر لە مېژەۋە قازى و دەستەلاتدارى شار و بەناۋىنگ بوۋىن. قازى فەتاحىكىيان ھەبۋە كە لە ئازايەتى و بە جەرگىدا ناۋىنگى دەر كر دوۋە و لە شەرى عرووسان كوژراۋە. قازى عەلىش - كە قازى سابلاخ بوۋە - لە پياۋە ھەرە بەرپزەكانى ۋلات ژمىردراۋە. دوو كورى لە پاش بەجى ماۋە: مىرزا محەممەد، كە پياۋىكى زۆر خويندەۋار بوۋە و لە زەمانى باۋكىدا چەندىن ئەر كى بى حقوۋقى ۋەك مەعارف و سەرپەرشتى شىروخورشىدى سوۋرى گرتۋتە ئەستۆ و زۆر خۇشەۋىستى خەلكى ۋلات بوۋە و لە پاش باۋكى كراۋەتە قازى سابلاخ. دوۋەمىيان مىرزا قاسم، كە بە «سەدرولئىسلام» ناۋ براۋە و لە دەسگىرۋى داماۋان و تكا بۇ زىندانىيانى بىچارەدا زۆرى كۆشش كر دوۋە و بە پياۋى چاك ناسراۋە و لە زەمانى كۆمەلەدا بۆتە نايب لە تاران.

دەگەل تىكچوۋنى دەسەلاتى دەۋلەت لە موكرىان، قازى بۇ پاراستنى شار لە تالان و بېرۋى عەشائىرى دەۋرۋەر، خەلكى سابلاخى ساز دابوو كە تەنگ بىكەن و شەۋانە كىشكى شار بىگرن. زۆر جارىش پۇژانە كۆى دەكرنەۋە و ئامۇزگارى دەكرەن؛ دەسەلاتى سابلاخى تەۋاۋ لە دەستا بوو. بىمان خۇش بوو قازى بىيىتە ھاۋكارمان؛ بەلام ئەۋ ئىمەى بە ھىچ نەدەزانى و بە لايەۋە كەمايەسى بوو دەگەل چەند رەش و پروتىكى بى ناۋ و نىشان زرمە زلىتانى بكا.

ئىمەش ھەستمان دەكرد كە عەشائىر و خەلكى دىكەى سەرناس، چەتۋنە ھەتا نەزانن سەرۋىكمان پياۋىكى زل و شىۋى حورمەت گرتنە، بىن لەگەلمان و ھىچ كەسى پاىبەرز بە حوسىن رازى نەدەبوو. بەلام قازى چۆن چار بىكەن؟ راماندەسپارد ئەندامان و لاگرانمان كە لە

کۆبوونهوه بۆ وتاری قازی بتهکنهوه. تا وای لیهاات که قازی خۆی ههستی بهوه کردبوو حیزب به هیزه و گالتهی پێ ناکرێ. ئهوسا داوامان لیکرد که بپته حیزبهوه؛ قبوولی کرد و زۆر زوو بریار درا قازی سهروکی کومهله بێ. ئیتر زۆر ئاغا و پیاوماقوولان -که پچووکی قازییان پێ شهرم نهبوو- هاتنه یاریمان و هاتنه ناو حیزبهوه. قازی که ماله کهی قۆناغی میوانانی رووس بوو، توانی نیوانی حیزب و رووسان خوشتتر کا و دهمانتوانی به راشکاوێ تر کار بکهین. دهولهتی ئێران -که له موکریان پاشهکشهی پێ کرابوو- ئیداره ی موکریانی له میانداواو دانابوو؛ به ههموو توانا حهولی دهدا ئاغا یانی ولات له خۆی دلخۆش بکا. شهکر و قهندی زۆری دهدان، پلهی حاکنهتی شاری به عهشیرهتان دهسپارد. دوژمنی سهرسهختی ئهو پوژگارهمان «قهرهیاغای مامهش» و «عهلیاغای ئیلخانی» بوون. قهرهیاغا زهیبیحی گرت و ههپهشه ی کوشتنی لێ کرد. رووس بهریان دا و ههپهشه یان له قهرهیاغا کرد.

باسی عهلیاغا و پیاومهکی (بابهگری سهلیم ئاغا):

دنیا عهشایری بوو. حیزب و کۆمهلهیهک نهبوو. بۆ سهردانی حهمهدهمین هه دادی چوو بوومه «کانیه رهش»؛ چوومه دهسنوێژ گرتن. له کونی دیواری ئاودهستهوه دیتم عهلیاغای ئیلخانی دهگهڵ کابرایهک هاتن و پالیاں دا بهو دیوارهوه که من لهویدیوی گویم له قسهیان دهبوو. عهلیاغا گوتی: زۆر سهلام له بابهگری سهلیماغا بکه! بلی: عهلی دهیگوت نهکا دهغیلی بێ، فریوی ههتیو-مهتیوان بخوا و کوردایهتی و شتی وا بکا. ئهگهر ئیمه ئهو کاره بکهین ئاغا یهتیمان له دهست دهچێ...

جارێک رووسان زۆر پیاوماقوولی ولاتیان بۆ باکوێه بانگ کرد که عهلیاغا و قهرهیاغا و حاجی بابهشیخ و زۆر ئاغا ی تریش لهو بانگ کراوانه بوون. که هاتنهوه بیستمان باغروفی سهروکی وهزیری ئازهربايجانی رووسیا گوتبووی چتان دهوێ بۆتان پێک بێنین. یهک دهلی شهکر، یهک دهلی زینی عورووسی، دهمانچه... من دهمهتهقهیهکم له سهر نووسین و له «نیشتمان» دا چاپ کرا. تیرم گالته به عهقلیان کردبوو. عهلیاغا ههپهشه ی کردبوو که ئهو شاعیره ههر دهکوژم. ماوهیهکی زۆر نهدهوێرا به گوندی ئهودا برۆم و ڕیگهه بۆ شاری سابلاخ گۆربوو.

رووسان چهکداریان کردین و هیزی پێشمهگره پێک هات و مهشق به پێشمهگره دهکرا و تهواو بووژاینهوه.

جارێک دهگهڵ مهلا رهسوول ناویکدا ناردرام که مهلا خهلیلی گۆرۆمه ر بکهینه لاگری شۆرش؛ بهلام ههرچی شیر و رۆیمان بۆ هینایهوه ملی نهدهدا دهیگوت سویند به ئالا خواردن پیاو کافر دهکا و بیستوو مه کچان له سه ر خهیا بان ڕێژه دهروڤ! پاش چهققه و سویندی زۆر، رازیمان کرد به قورعان سویندی بۆ خواردین که یاریدهمان بکا و ههرگیز خهیا نهتمان پێ نهکا. بهلام زۆر زوو خهیا نهتی پێ کردین و سوینده کهی وه بهر پێ دا.

به شاعیر ناوم زرابوو. له سه ر داوا ی رهوابیتی فهرههنگی ئێران و رووس به خو و شیعره کانمهوه چوومه تهو ریز. قه رار درا بۆشم چاپ بکهن و ته رجمه مشی به زمانی ئازهربايجانی بکهن. گوتیان له ئوتیلێکی خو ش داتدهمه زرینین و چاوه دیرت ده بین که پیاوی ئێران زیانیکت پێ نهگه یهن؛ قبوولم نه کرد. چوومه وه ئوتیله که ی که له سایه ی دهنگ خو شی هه مزه وه ببوو مه هه والی خاوه نه که ی. زووریک ی به تنیا دامی و پوژی سه عات هه شت ده چوومه لای «جه عفه ر

خەندەن «شاعىرى مەشھۇرى ئازەربايجانى و تەرجەمەى شىعرەكانم بە فارسى بۇ دەبرد و ئەۋىش دەيكردنه شىعرى ئازەرى. ئالەكۇكيان بە كوردى لە چاپ دا. تەرجەمەشى بە ناۋى لايلايى دەركەوت. ويستان پارەى ئەو شىعرانەم بەدەنى، نەمەويست و گوتم ديارى من بى بۇ ڤووسيا!

چەند شتىكى سەرنج ڤاكتشم لەو سەفەرەدا لە بىر ماوہ:

لە تەرجەمەى شىعرەكانم كە گەيمە ئەو بەيتەى دەلیم:

بە ھەزار ۋەزنى ھەزار شىعرى دەگوت گەيىوۋە ڤىزى ھەزار و ڤوشكىن

جەغفەر خەندان ڤرسى: ڤوشكىن دەناسى؟

گوتم: ھەر ئەۋەندە دەزانم شاعىرىك بووہ.

گوتى: كورم! تۆ ھىشتا مندالى؛ شانازىش بە شىعرى خۆت دەكەى. لە كوردىەكەدا بۆت چاپ دەكەين؛ بەلام تەرجەمەى ناكەين. ڤوشكىن زۆر لەو پاىەبەرترە كە من و تۆ خۇمانى بىننە ڤىزى.

زۆر بە خۇدا شكامەوہ...

ڤۆڤىك عەكسىكى منيان بە تەرجەمەى شىعرىكەوہ لە ڤۆژنامەى «ۋەتەن يۆلندە»دا چاپ كرديوو. ئەۋەندەم كەيف ساز بوو ھەر نەبىتەوہ. پتر لە سەد ژمارەى ڤۆژنامەكەم كرى و ناردمەوہ بۇكان و سابلاغ.

لە تەۋرېژ جگە لە تەرجەمەى شىعرەكانم ڤۆژانە دەچووم دەستە كچىكم ڤىرى سروودى كوردى دەگرد. ئەو سروودەى كە جار جار لە «ئىرەۋان» دەيلن: «خاكى گەۋەەرە، ناۋى كەۋسەرە...» يەك لەۋانە بوو. جگە لە «ۋەتەن يۆلندە»، عەكس و تەرجەمەى شىعرم لە كۆمەلە نووسراۋىك بە ناۋى «كۆرى شاعىران»دا چاپ كرابوو. ئىتر بە كلك گويژم دەشكاند. ھەر كىژىكى لەۋانەى سەر بە ئىدارەى فەرھەنگى ڤووسان بوون، كە لىيى دەڤرسىم تۆ كىي؟ گورجى عەكس و شىعرى چاپ كراوم دەنا بەردەمى!

لە بىرمە ڤۆڤىك جەغفەرۋف ناۋىك لە ڤەۋابىتى فەرھەنگى گوتى:

- بەزم و كۆبوونەۋەيە. خۆت كە ھىچ، كارتى دۇستانىشت ۋەرگرە بانگيان كە.

- كارتىكم بۇ قاسماغا دەيە.

- ئاغا؟!

- زۆر ڤياۋى چاكە و دەگەل خۇمانە.

- كورم! مار مارە، سېى و بۆر و زەرد و سوورى نىيە!

لە ڤۆڤىك كۆمەلەدا زۆر شىعرم نووسيون كە ھىندىكيان لە ئالەكۇكدا كۆ كراۋنەوہ. پتر لە دوو ھەزار بەيتى بە خەت مايەوہ و ڤووناكايان نەدیت!

بۇ جارى دووھەم قازى دەگەل چەند كەسكىدا چوونە باكۆ. لىيان ڤرسىبوو: چۆنە شاعىرەكانتان دەگەل خۆت نەھىناۋە؟ ئىمە زۆرمان ڤىزى شاعىران لەبەرە. ئەمەش زۆر بووہ مايەى دلخۇشى من و ھىمن و قازىش نازناۋى [شاعىرى]مىللى لە ھەردووكمان نا.

تا حىزب بە ناۋى «ژى-كاف» بوو، ئەندامانى نەپتى و كەس نەناس بوون، ھەموو كەس بە چاۋىكى زۆر بەقەدرەۋە لىي دەروانى. واى لىتەتوۋ ھىچ لاۋىك بە چاۋى ھەرزەكارىيەۋە لە ھىچ كىژىكى نەدەروانى. دزى و درۆ و دەستبىرېن بە يەكجارى بارى كرديوو. لە لادى ئەگەر

زیانیهک بکرایه، ئەگر گوریس و ئامرازیک ون بوایه، قەت کیشەى لەسەر هەلنەدایسا و گومبوویان دەداو بە خواوەنى. خەلک لە سەر خەرمانان نەدەنوستن کە دەیانزانى کەس دزییان لى ناکا. کێژ و لاو چەند شەوان پیکهوه شەو بە کێو دەبوون، بۆ پێواس یا چریش، کەس دڵ پیسی لە کەس نەدەکرد.

جاریک لە زەنبیل میوان بووم و خەریک بووم بپۆم؛ لەو دەمەدا دەستەیهک مرید هاتن. سەید گوتى پراوەستە قسەم هەیه. سۆفیهکى پیر دەستى ماچ کرد. سەید لىنى پرسى: سۆفى تۆش بوویه کۆمەلە؟ گوتى: قوربان خوا بە نسییمان کا. بە خوا من دەستى باپیرتم گلاو کردوو، بوومه مریدی بابت، ئیستاش مریدی تۆم، قەتەم دەست لە خەراپەکارى و دزی بەرنەداوه. بەلام لە سایەى کۆمەلەوه هەموو خەراپەیهکم وه لا ناوه. زەمان زەمانى محەممەدى مەهەدییه...

خۆم لاویک بووم لە تەمەنى بیست و دوو سالییدا. دەگەل برادرێکى حیزبى بە ناوى «عەبدولقادر دەباغى» پامدەبارد. زۆر جار دەچوومه مالیان و دەگەل عەبدولقادر و خوشکەکانى بێتەقیە گەمەمان دەکرد. پۆژیک یەکیک پێى گوتم: خۆشى لە خۆت! دەگەل ئەو خوشکە جوانانەى دەباغیدا کەیف دەکەى. باوەر کە تا وای نەگوت نەمزانی خوشکەکانى جوانن یا ناشیرین. لەو ساوه تەرىکى ماله دەباغیم کرد و هەرچى کردیان نەچوومهوه؛ نەوهک بە چاوى خەیانەت بڕوانمە خوشکى براى حیزبیم.

حیزبى تووده - کە سەر بە ڕووسان و لە ئێراندا زۆر بەهێز بوو - نەیتوانیبوو لە موکریان خۆى دیار بدا. پۆژیک قازى لە تەوریز گەراوه و کۆى کردینهوه و گوتى: قولیۆف گوتویه ئێمە جگە لە تووده هیچ حیزبیک قبوول ناکەین؛ دەبێ خۆتان حەل کەن و بێنە تووده؛ دەنا ناچارین بئانکۆزین. ئێوه دەلێن چى؟ زۆر زوو جوابمان داوه کە ئێمە بۆ خۆمان ئەم پێگەمان هەلبژاردوو؛ ڕووس ئاگایان لى نەبووه. ئیستاش هەر لە سەرى دەرپۆین و چیان لە دەست دئ منەتیان نەبێ. قازى گوتى: خوا شوکور لاوى کورد وەک میشک وان؛ تا بیانسوویهوه بۆیان خۆشتر دەبێ. جوابەکەى بردەوه بۆ تەوریز و گەراوه گوتى: لەو جوابە ترسان و «قولیۆف» گوتویه: تووده چ گوویک دەخوا؟ ئێوه هەر وەک خۆتان بن!

قازى و هەوالانى کە لە دووهەم سەفەرى باکو گەرانەوه، راپانگەیاندا: ڕووس لە ناوى «ژى-کاف» پازى نین؛ چونکە حیزبیکە بۆ ئازادى هەموو کوردستان تێدەکۆشێ و ئینگلیس و تورکان توورە دەکا. دەبێ ناوى خۆمان بنیین «حیزبى دیموکراتى کوردستان» و داواى خودمۆختارى لەئێران بکەین. زۆرمان ئەو خەبەرە لەبەر گران هات؛ بەلام چار چییە، قبوول کرا. من ئیستاش نەمتوانى ناوى «ژى-کاف» لە خۆم دوور کەمەوه و کارتى حیزبایەتى دیموکراتم هەر وەرنەگرت؛ بەلام لە چالاکی ناوحیزب کورتەم نەهێنا.

حیزبى دیموکرات لە سەر دار و پەردووى «ژى-کاف» دامەزرایهوه؛ بەلام ئەوجار بە ئەشکرا کارى دەکرد. ئیتر ئەو هەیهەت و ناوى پاکەى کە لە «ژى-کاف» دا هەبوو - چونکە نەیتنى بوو - زۆرى لە کورتى دا. ئەندامانى فیلباز و بەرژەوهەندى خوازی زۆرى تیهات. زۆرى نەبرد زانیمان کە «قاسماغای ئیلخانى» کە برایهکى حیزبى زۆر خۆشەویست بوو، لە پاش گەرانەوهى لە باکو، چۆتە باشگای ئەفسەرانى تەوریز و بۆیان بۆتە جاسوس بە سەر حیزبەوه. ئەوه یەکەمین داوى خەیانەت بوو کە دە ناوماندا قەوما. ئیتر شیرازەى تەنزیم و تەکوزى پێشوو هەلوەشا و خزمایەتى و ناشانەتى و خۆبەخۆبایەتى کەوتە ناومان و هەى لە وهى زرىنگ بى و خۆى وه پێش خا. لە

گوناهي خه يانته خوڅ بوون و نه ماني زهر و زهنگي زه ماني ترساندنې «ژئ-کاف»، زور که سي شپلگير کرد که خه يانه تيش بکن و هر له ناوماندا بميننه وه. ئيران و غه يره ئيران ده يان تواني نو که راني خو يانمان ده ناو خرينن. به جاريک دهر گاي حيزب کرابووه و هر که س ده هات سبي ليکولينه وه- قبول دهر کرا. قاسم ناغا هر به برا مایه وه و زور ناغاياني ديش هاتنه وه ناومان و به دل له گهل دوژمنان بوون.

رؤژيک پيشه وا قازي محممه د له مه جليسيکدا گوتي: زورم پي سهره، زور باسي نه يني هه يه که مخابه راتي ئينگليس دسبه جي ده يانزاني.

سهرم برده بن گولي، گوتم: شيخ مه عسووم خه بهريان پيده دا.

گوتي: راست ده که ي، من هه موو قسه ي خو م لاي نهو ده لييم. به لام شيخ زوري لاگير له ناو شارسنان و لاديدا په يدا کردوه؛ چوني ده ست بو بهرم؟

گوتم: شيخ له مزگهوتي بازار ديه خویند و مامي له تالش بوو. ئاموزايه کي به ناوي نه سره دين له لا بوو. شيخ له سا بلاغ خویندني ته واو کرد؛ روښسته وه بياره. ديسان گه رايه وه سا بلاغ و ده ستي به خویندن کرده وه. من به خه يال لام وا بوو پياوي ئينگليسانه و کاريان پي سپاردوه؛ به لام ديسان ته واو لييم روون نه بوو. زور سال که وته نيوانه وه. له به غدا دوکاندار بووم، يه کيک هاته لام گوتي: من له زينداني به غدا ده گهل نه سره دين ناويک گيرابووم که توي ده ناسي و ده يگوت زور کورپکي ساويلکه و نه حمه قه. بابم له تالش و شيخ مه عسوومي ئاموزام له سا بلاغ جگه له شيخايه تي و فقه يه تي، کاري گرینگ ترين له سهر بوو. ئه منيش گرووبان بووم له له شكري ليفي ئينگليسه کان. بو ماوه يه ک مه ئمووريه تيان دامني چوومه سا بلاغ و سه قز و ده گهل بابيشم په يوه نديم هه بوو. خو م کردبووه فقه يه کي زور به دين؛ هه ژار لاي وابوو مه لائيکه تم!

ئه وسا زانيم که له کوئ که وتوو و کونده له کوئ دراوه. نه سره دين به گرووباني له «دانکه رک» به ديل گيرا و ده گهل ديلي ئه لمانی ئال وگور کرا. له پاش هه لوه شانني له شكري ليفي، قه ده رپک له ئيران له ته رحی چواري نه مريکايي کاري کرد و له سهر ژن، پياويکي له بياره کوشت و له زينداني به غداوه باسي نهو نه حمه قيه ي مني کردبوو. شيخ مه عسووم له سا بلاغ ههر مایه وه و ده وله مه ند بووه وه. ژني له سا بلاغ به سهر ژني بياره هينا و بوو به پياوي ساواک و خاوه ن زه وي و زار و زور به ده سته لات. به لام ديسان زور له لاواني دلگهرم و پاک هه بوون که ناخيان بو رؤژگاري «ژئ-کاف» هه لده کيشا و به وپه ري دلپاکيه وه حه ولي گه شه کردني شور شيان ده دا و هيج سارد نه بيوونه وه.

رؤژيک له ميانداو له بهر قاوه خانه له سهر کورسيه ک دانيشتبووم. کابرايه کي ئه رمه ني به ناوي «ئارام کورديان» هات له ته نيشتم دانيشت. به يي نه وه روو بکاته من له بهر خو يه وه گوتي: من ناتناسم؛ به لام نه گهر تو هه ژاري، هه لي! سي براده رت: زه بيحي، قاسمي قادري و دلشاد له بالانيش گيران و ئيستا ده يانه وي تو بگرن.

واي گوت و روښت. جا وهره هه لي! به يي تا ته ويله و ميانه يه ک بين رام کرد. ده ستم له کاميوونيک هه ليئا، گوتيان بچو سهر باري گيچ. بايه کي زور توند گيچي به سهر و چاو مدا ده دا. له ري بيوومه هه يکه لي له گيچ؛ هيج کويم به دهر وه نه ما. جاريک تويک خو م ته کاند و چاو م هه ليئا، رؤژ له ئاوابووندا بوو، وه مزاني مانگه! ده رؤژيش ههر گيچم له لووت و گه روو پاک ده کرده وه. تاريخي نهو رؤژه - که سهرتيب زهنگه نه نووسيويه «اوایل آبانماه ۱۳۲۴» - سهره تاي

گەلاڤزانی سالی ۱۳۲۴ ی کۆچی - هەتاویە.

بارزانی

دەمانبێستەوێه کە لە کوردستانی عێراق مەلا مستەفا بارزانی شۆرشی کردووێه و دەگەل عێراق و ئینگلیس شەپەتی. دوعای بە خێرمان دەکرد و بە دل دەگەلی بووین.

میرحاجی دامەزێنەری «ژێ-کاف» و ئەفسەرێکی تر کە ناوی «مستەفا خۆشناو» بوو، لە سوپای عێراق دەرچوو بوون و چوو بوونە لای بارزانی و لەوێهە بۆ پەيوەندی دەگەل ئیمە هاتبوونە سابلاخ و تەواو دەگەلیان مابەینم خۆش بوو. بە کورتی باسی شەپەکی بارزانی و ئینگلیس و عێراق لە دواي چاپی دوو هەمی شەرفنامەدا نووسیوه.

پاییز بوو؛ باران دەباری. گوتیان بارزانییەکانی ئاوارە هاتوونە گوندی «قونقەلا» لە نزیک سابلاخ. بە پەلە دەگەل «حەمە ی مەولودە چرچ» دا دوو ترومبۆلی باریمان خواستەوێه و چرپی برۆمان لە میتشەیک لی بار کرد و بۆ بارزانیان برد. زۆری نەبرد بارزانی هاتنە شارەوێه. خەلکی سابلاخ - ورد و درشت - بۆ پیشوازێیان دەرکەوتن. خۆراک و جلک و پێلاو، لە هەموو مالانەوێه باربوو دەهات. خۆم دیتە منداڵێک کە کۆمای جلکەکانی دیت، کەوشەکانی خۆی فری دا و بە پێخاوسی راپیکردەوێه مال. بارزانی، ئەوی چە کدار بوو لە سەربازخانە دامەزران، مال و منداڵ و پاتالیش لە دێهات جێگەیان دان. بۆ یە کەم جار کە چاوم بە بارزانی کەوت زۆرم دەگەل رووخۆش و بە ئیلتیفات بوو. ئیتر ئەو خۆشەویستییه دەوامی کرد تا بارزانی چوونە ولاتی رووسان و کە هاتیشنەوێه عێراقی، تا بارزانی وەفاتی کرد هەر زۆر لوتفی دەگەلما بوو.

کۆمەلە و دەولەت لە دەوری سەردەشت شەریان بوو. لەسەر داوای خۆم ناردیمان کە لەو شەپەدا بەشدار بێ. دەگەل چەند پێشمەرگە یەکی خۆمالی وەپێ کەوتین. پێ بەفر بوو؛ دنیا کپێوێ دەکرد. شەپۆک لە گوندی «قۆزلوئ» لە مالی ئاغا ماینەوێه. یەکیک بە گویدا سرکاندم؛ کابرایەک لەم دێیە دەپەوئ بێینی و ناوێری بێتە مالی ئاغا. خۆم چووم. مالێک رووت و قووت و شەدار و تاریک. پیاوێکی رەدین سپی دانیشیبوو. خۆم پێ ناساند و گوتی: تۆ شاعیری، منیش شاعیرم. دەمەوئ شیعریکی خۆم بۆ بێم.

دەستی پێ کرد نزیکی دە دەقیقە بەیتێکی گوت کە لە سەر شۆرشی کورد و قازی دانابوو. بەیتی بر پێدا و لێی پرسیم: پێت چۆن بوو؟

گوتم: زۆر خراپ بوو! مامە تۆ زۆر وشە عەرەبی مەلایانە بە کار هێناوێه، تا بێن وەک خۆپندەوارانت گوتووێه. خۆزگە بە زمانی شوانانت بگوتایە و عەرەبی تێدا نەبواوە. من کە شیعەر دەلێم هەر ناپەحەتی ئەوێه کوردی باش نازانم و ناچارم وشە بێگانە بە کار بێنم.

گوتی: دەسا وەللا من خۆم شوانم. گوتی بگرە!

لە سەرپا دەستی پێ کردەوێه، بە بێ رەمان بەیتەکی تەواو گۆری. بە راستی سەرم سوور ما: خودایە چەند هەزارانی وا بلیمەتمان لی هەلکەوتووێه و وەک بەفری پار تەوانەوێه و خەبەرمان نەزانیبوون و کەس قەدری نەگرتوون؟! نامە یە کەم بۆ نووسی و گوتم بێبە سابلاخ. ئەگەر منیش نەبم تۆ لەوئ کارت دەدەنئ و بەخیوت دەکەن. بەلام بێستمەوێه کە مانگیک دواي ئەو دیدارە، پیرە مردبوو؛ نەیکرابوو نامە بەریتە سابلاخ.

پێشمەرگە ئابلقە ی گوندی قوڵتە ی دابوو کە پێنجسەد کەسیک سوپای ئێرانی لی بوو.

شەركەرانى ئىتمە جگە لە بىست پىشمەرگە يەك، چەكدارى گەوركى دىوى سەردەشت و سوتىنى بوون. زۆرى نەبرد مستەفا خۇشناویش ھاتە لامان. رۆژىك دەگەل «دلشادى رەسوولى» كە لاويكى ئەدىبى كورد بوو، بە سوارى بە ملەى كىيۆكدا دەپۇشتن؛ عەجەم بە تۆپ دايانگرتىن. ئەو بە كەمجار بوو كە تۆپم پىئوھنن و بىيىنم گوللە تۆپ لە نەزىكمەو دەكەوئ. وازانم من لە شەرمى دلشاد و دلشاد لە شەرمى من دانمان بە جەرگى خۇمان رۆگرت و ھەلنەھاتىن و تۆپىشمان وئ نەكەوت.

چەند جارىك لە شەرى ناو سەنگەردا بەشدار بووم. جارىك خەبەريان دا كە لەشكرىكى سىسەد و پەنجا كەسى لە بانەوھ دىن بۇ رزگار كەردنى قولتە. شەو چووين خۇمان لى داگرتن. بەرەبەيانى گەينە بەرەوھ و تەقە دامەزرا. زۆرى نەبرد لەشكرە كە خۇيان دا بە دەستەوھ و بە دىلمان گرتن. چەك و فېشە كمان دا بە عەشاير و كەل و پەلى وردەمان گىراوھ. كە دىتمان دوو شووشەى تىدايە، واماىزانى ئارەقە. دلشاد و يەكئىتر كەردىانە ھەرا كە خۇيان بىخۆنەوھ. بەلام شووشە بە ئاولىمۇ دەرچوون و كەردمانە چىشتەوھ. نانمان ھەبوو، پارەشمان ھەبوو؛ بەلام قاتى و قىر پىخۇر بوو. زۆرەى كات بە نانى وشك و چا راماندەبوارد. چووينە سەر گوندى «بىزىلا»، ئاگا كەمان دەر كەرد؛ كە جاشى دەولەت بوو. بۇ بەيانى تەيارەمان ھاتە سەر و زۆرى شىستىر لى رشاندىن؛ بەلام كەسمان لى برىندار نەبوو. ئەوھش ھەول جار بوو كە تەيارە بىيىنم شەرى دەكا.

ھەول شەوى كە چوومە گوندى «شىنوى» چەند پىشمەرگە يەك نۆرەيان بوو بىنە كىشكچى لە سەنگەرى دەورى قولتەدا. يەكەيان ناوى «وہستا برايمى بەننا» بوو؛ دەنگى زۆر خۇش بوو؛ قەتارى زۆر خۇشى گوت. گوتم ئەمشەو تۆ مەچۇ؛ سەى شەو پىكەوھ دەچىن. گوتى سەى شەویش دەگەل تۇدا دىمەوھ سەنگەر. بەيانى ئەو رۆژە وەستا برايم شەھىد كرا. دوو پىشمەرگە بە ناوى «شەرىف شكاك» و «رەحمان چەتە»، چوون بە ئىستىر لاشەكەيان ھىنايەوھ. قەبر ھەلدەقەندرا، بانگى مەلايەكەم كەرد كە لە سەر قەبرەكەى باسى شەھىد بكا و بلى ئەمە شەھىدە و نامرى. مەلا گوتى: چۆن قسەى وا دەكەم؟ قەت ئەو شەھىد نىيە؛ خۇ نەچۆتە شەرى دىنى ئىسلام!

بانگم كەرد: دوو قەبر ھەلقەنن؛ يەكەيان بۇ ئەو مەلا سەگابە! مەلا زەرد ھەلگەر و بىھۇش تەخىل بوو. ئاويان بە سەر و چاويدا كەرد؛ وھ ھۇشيان ھىناوھ. مىلى ناوەك بىلبل؛ كارىكى كەرد كە وەستا برايمى وەك ئىمامى ھەمزە و ئىمام حوسىن حىساب كەرد! رۆژىك باران دەبارى. كابرايەك لە شەودا بانگى لە كەلەكەوان كەردبوو بىيەپىننەوھ. كابرامان گرت:

- چكارەى؟

- فەقىرم و لە خىر دەگەرېم.

برادەران كەوتنە تەحقىقات و نووسىن. زۆريان گوت فايدەى نەبوو. شەو بە دەنگىكى وا كە گونى لى بى گوتم:

- ئەرى بە شەو كى دەتوانى بە پىنج گوللە نىشان بىيىكى؟ ئەو كابرايە بىنن، دايكەين، بزانين كى دەستى راستە!

کابرا کردیه هاوار:

- باوکم مه مکوژن! به خوا من جاسووسی عه جه مانم. کوژتری نامه بهر ده باخه لم ده نیتم، خه بهریان بؤ به کوژترده ده نیترمه وه. ناردوو یانم بزائم ئیوه چهند که سن و له کام خانوودا ده ژین. کابرامان ناردده سابلاغ.

رؤژی که ته یارمه مان هاته سهر و دایگرتین؛ ئیمهش به تفهنگ له خوارمه وه تفه مان لی ده کرد. من له بن دار توپکه وه له حه وشه دا تفه نگم داویشته. «عه ولا شکاک» ناویک - که پیشمه رگه یه کی سابلاغی بوو - له سهر سهر بانه وه تفه ی لی ده کرد. چهند جار هاوارم لی کرد وهره خوار! لهوئ خه تهره! جوابی نه دامه وه؛ گوپی گران بوو. ده وره ی هه موو له گولله دابیزرا به لام خوی بهرنه کهوت. دوايه خوژم لی تووره کرد که بؤ له سهر بان نه هاتوته خوار و خوی پهنا نه داوه؟ حیکایه تیکی گپراوه که جاریک شیخولیسلامی باوکی هیمن له راو بووه، که رویشکیک به ته مال دوزراوه ته وه. نو که ریکی گوتوو به توخوا تاژی تیبه رمه ده ن! من به تفهنگ ده یکوژم؛ که چی نه یه نه گاو تووه. ئاغا لی تووره بووه که بؤچی که رویشکت له کیس داین؟ گوتوو به:

- به لی ئاغا نه مه نه گاو، به لام وام ترساند که تازه روو ناکاته وه ئه مگرده!

دواي ده رکردنی مام حه سه نی بیزلا، لامان وابوو ته یارمه مان دیته سهر. بؤ ئیحتیات پیش تاو کهوتن هه موو خه لکی دی و ته مانا و یانم و ده در نا. له تاو گهرم بووندا پیریژنیکم دی به ره و مالان دیت. ده نگم دا که نه به. پاراوه که کاریکی زه روورم هه یه. لام وابوو پریسکه ی پوولی له بیر چوو به بیبا؛ گوتم: ئه ماما زوو برؤ ته یاره دی. دواي تاوکیکی دی دیتم دیسان به ره و مالان دیته وه. گوتم ئه مجار ریت نادمه. گوتی: به قوربان! خال سه عیدی پیشمه رگه ده لی ته یاره دوژمنی قهسته سه ری خوری به؛ هیندیکم خوری له دیزه یه ک دابه ده چم ده ریدینم!

عه جه م قولله یان هه بوو؛ توپمان نه بوو که دژی قولله بی. رۆژیک کابرایه کیان هینا، رهش چه ته ول، گوتی من ئامادمه چهند نارنجوک لیک به سه تم و بچم له بن قولله وه بیهاویمه سه ری.

- ئه و خه تهره بؤ ده که ی؟

- کاکه من به سه د سال حه بس مه حکووم بووم. نو سالم کیشا؛ نه وه د یه ک سالم ما بوو، رووس به ریاندام؛ له سهر زیادی ماومه وه. ئه گهر به سه لامه ت هاتمه وه تفه نگیکم ده یه.

- نا کاکه، ئه و کاره مه که. پیشمه رگه به و تفه نگیشته ده ده می.

«عه له گاور» کابرایه کی دز و چه ته ی مه شهوور بوو له و ناوه؛ هات بوو به پیشمه رگه. بیباوی وا ئازام زۆر که م دیوه. شهویک که ئیمه ده چووینه پیش هیزی ئیران - که به ره و قولته ده هات - له شکرمان به سهر کرده وه و عه له دیار نه بوو؛ بی ئه و رۆیشتهین. زۆر دوور نه که و ته بووینه وه، له لای قولتیوه بوو به تهق و هۆرپیک ههر مه پرسه! به هه زاران گولله ده ته قینرا؛ شه ر بوو ئه ماما شه ر. خوايه ئه مه چییه؟ ئیمه نه چووینه سهر دوژمن، ئه و بریشکه ته قاننده چییه؟ ئیمه له شه ری هه ورازه سهر کهوتین و سهر بازمان به یه خسیر گرتن. که هاتینه وه عه له له بنکه دانیشتبوو، ته واو وه ک گۆلی قوراوی. هه موو گیان قوراوی؛ ته نیا پینج فیشه کی پیمابوو.

- عه له له کوئ بووی؟

- کاکه ئه نگو باری شه ر نازان. ئه گهر قولتی به هاواری هه والانی خویه وه هاتبا، ده کهوته نیو دوو ئاگرانه وه و ده رنه ده چوون. ئه من خوژم گه یانده کانیه ژنان له قولتی، ته قه م له بورجه کان کرد. ههر من فیشه کیکم داویشته، ئه وان هه زاریان ده ته قاند. له بیرم بردنه وه که ده بی بینه

جەستەي ئىۋە! بە راستى تاقە كەسىك ھەزار كەس مەشغۇل كا، ھەر لە چىڭ غەلەي دەھات. دىۋاي نەمانى «جەمھورى»، دەۋلەتى ئىيران پۈۋلىكى دابوۋ بە سەلىماغاي بايزى، ئەۋىش ئارەبۋى غەلەگۈر و سەمەد ئاۋىك - كە ئەۋىش زۆر بە ئازا مەشھۇر بوۋ، ھەۋالىش بوۋن - بىنە لاي كە بىلەنكەتە نۆكەر و چەتەي خۇي. ھەردوۋك چوۋبوۋن. لە ئاۋ دىۋەخانى خۇيدا خۇيان بە سەردا دابوۋن و پەتيان خىستىۋە مىليان و لە گۇمدا خىنكەندىبوۋيان.

لى بىرۋوۋىن كە ھىرئىكى بەريان بىكەينە سەردەشت و قولتى و دوژمىيان لى دەرەكەين. بىرپار درا شەۋ سۈيىنى ھىرش بەرنە سەردەشت و گەۋرگ خۇ دەگوندى قولتە ھاۋىن. رۇژىك لە كازىبەي بەيانەۋە تا رۇژئاۋا بە كەلەك چەكدارمان لە «كەلۋى» پەراندەۋە. دەپاش نوۋىزى شەۋاندا فەرمان ھات كە دەبى لە دەۋرى سەردەشت بىكىنىۋە. رادىۋ لەندەن گوتوۋىيە كوردەكان سەردەشتىان گرتوۋە. رۈۋسەكان لەۋ خەبەرە نىگەرەن؛ نايانەۋى ئىنگىلىسىيان توۋرە كەن. گوتىم: مەن ئەم ئەمرە گۈي نادەمى و دەست لە ھىجوۋم ھەلناگرم. پاشان ھالىان كىردم كە فەرمان لە غەرزى ئادرى. لە داخان گىريام. ئەۋ شەۋە بە دىزىۋە لەشكرمان بەجى ھىشت كە نەۋەكا لە رقان بىمانكۈژن.

لە رىي گەرەنەۋەدا لە دۆلىكدا، زۆر دوۋر ورچىكىمان دى. تەنگىكىم لى تەقاند. سوۋر دەمزانى نەمەنگاۋت؛ بەلام ھىندىك لە ھەۋالان گوتىيان كۈشتت. بە راستى خاترى مىيان گرت و درۋىيان دەكرد. كە ھاتىنەۋە سابلاغ، ھەمەحوسىن خانى فەرماندەي سوپا بۇ ئەۋ دەستراستىيەم - كە ھىچ راستى تىدا نەبوۋا - دەمانچەيەكى خەلات كىردم و ھەرچەند گوتىم راست نەبوۋە، باۋەرى نەكرد.

ماۋەيەك شەپ و ھەرا مات بىۋو. مىيان ئارەدە سەراي لاي سەقز كە مابەين بىم و ئاگادار بىم غەشاير ئالۋى نەننەۋە؛ نامەي نىۋان دوژمەن و دۈست پىك بگۈرىنەۋە. جارىك خەبەرم ۋەرگرت كە سەربازانى دەۋلەت مەرى گۈندىكىيان دىزىۋە. گۈندەكە دەۋايە غەمەرخانى شىكاك بىپارىزى. نامەيەكم بۇ نوۋسى كە چۇن ئاگادار نەبوۋى و مەريان لە بەر پىيى تۇ بردوۋە. بۇي نوۋسىبوۋمەۋە؛ ئەۋ سەربازانە گەنمىيان زۆرە، پىخۇريان كەمە؛ مىنىش گۈشتىم بۇ ئاردن! جارىك «سەرتىپ ھومايۋى» نامەيەكى نوۋسىبوۋ ناۋى پىشەۋاي «آقاي محمد قازى» نوۋسىبوۋ. لە جۈابىدا لە باتى تىمسار و تەرەماش بۇم نوۋسىيەۋە: «آقاي حاجى غەلى»! كە بەۋە زۆر توۋرە بىۋو.

لە «سەرا» لەپ نەخۇش كەۋتم. ئەۋ رۇژە بارزانى ھاتىۋو؛ ھەلىگىرم و بىردىمە سابلاغ و لەۋىۋە رەۋانەي بىمارستانى رۈۋسىيە لە تەۋرىز كىرام. مانگىك پىتر مامەۋە.

ھەمەرەشىدخان لە شەرى پىشۋویدا شىكا و گەرۋە، بانەي سوۋتاند و گەيىيە عىراق. دەۋلەتى عىراق بىردىيە جەنۋوب. لە شارى «رەمادىيە» دەۋيا. لە جەنگەي شۇرشى ئىمەدا لەپەر ھاتەۋە مەلبەندى سەقز؛ دوۋ لاۋى عىراقىشى دەگەل بوۋن بە ناۋى «يەحيا چىروستانى» و «ھەمەدەمىن مەنگۈۋى» كە يەكىيان مەلا و يەكىيان شاعىر بوۋ. پىشەۋا مىنى دەگەل مىرحاج ئارەدە لاي كە بىچىنە سابلاغ. لە گۈندى «تۈركمان» دىتمان و بە تەنيا راسپىرىيەكەم پىي گەيانەد. خان زۆر شەۋە! گوتى: نازانى بۇچىم بانگ دەكەن؟

- نە!

كە ھاتىۋو رۈۋسەكان دۈۋەندىبوۋيان، راستى گوتىۋو كە ئىنگىلىسان ئاردوۋىيانم كارتان لى تىك

دەم؛ بەلام قەول دەدەم بە قەسیان نەکەم و خزمەتکاری شۆرش یم. دەستیان لێ بەردا و لە «سەرا» بە ناوی ژنرال مایەو.

دەولەتۆکە ی ئازربایجان بە سەرکردایەتی پیشەوهری ملی لە ئاغا کوشتن نابوو. تەمای کردبوو ئاغاوەتی کوردستانی. هاشمی خوسرەوی ناویک لە لایەن سابلایەووە حوکمی بۆکانی دەکرد. پیاوی پیشەوهری، هاشمیان ساز کردبوو کە شەویک بێن و ماله مەحموداغا و عەلیاغا و حاجی بایزاغا قەتلوعام کەن. زۆر لام گران هات. بێگانە بێ و کورد بە دەستی شۆرش بکوژێ. لە بۆکانەو بە هەلەداوان خۆم گەیانده پیشەوا. فەورەن پۆیی بۆ تەوریز و لەو کارە ی پەشیمان کردنەو. هاشمیانیان لە بۆکان لابرد و دارکاریەکی باشیان کرد. ماله ئیلخانی کە بەو کەین و بەینەیان زانیوو، بە سوپاسەو دەیانگوت تۆ نەبواوە ی ئیمە نەدەماین.

پۆژیک برادرێک - کە نۆکەری ماله ئیلخانی بوو - گوتی:

- ئاغان کۆبوونەو یان کردبوو؛ منیان دانابوو ئاگام لە درگا بێ و کەس نەزانێ دەلێن چی. من لە پشت درگاوە گویم گرت: بیست پۆژی تر لەشکری سەقز دین و هجووم دەکەنە سابلای. ئیمە دە پێشدا لە بەریان دەپۆین و دواوە رەگەلیان دەکەوین.

ئەو خەبەرەم گەیانده پیشەوا. لە نامە یەکی بە خەتی خۆیدا نویسیبوو: «هه‌زارا! هه‌زار مامری شامیت بە قوربان بێ؛ مەترسا! هەموو کار بە کەیفی تۆ دەبێ». لەشکرێکی هەزار کەسی هات و پێشمەرگە لە «قەرەموسالیان» پێشی لێ گرت و شکاندی. ئاغان رەوی بوون؛ بەلام فریای رەگەل کەوتن نەکەوتبوون.

پادیۆ

لە تەوریز پادیۆ پیشەوهری هەبوو. بریار درابوو پۆژی نیو سەعات ئیمەش قەسە ی لە سەر بکەین و بەرنامە ی تاییەتی خۆمان هەبێ. من بۆ ئەو کارە چوو مە تەوریز. وە تاغێکم لە مالی شازدە خانە ی میرپەنج بە کرێ گرت. شەوانە تا نیو شەو، پۆزانە هەر لە بەیانەو تا نوێژی شێوان بە تەنیا خەریکی بەرنامە نیو سەعاتیە کەم دەبووم و دەچووم دەمخوێندەو. پازدە پۆژ ئەو کارەم کرد. پۆژیک هاتن بە ترومبیلێکەو و بردیانمە ئالێ قاپوو (نشیمنی پیشەوهری). کە چووم پیشەوهری لەوێ بوو.

پیشەوهری گوتی: ئیمە نازانین تۆ چ دەخوێنیتەو؛ پتویستە بەرنامە کەت تەرجەمە بکە ی و ئیمە بیپینن.

گوتم: من وەمزانی بەرنامە ی خۆمانە؛ ئەگەر بەرنامە ی ئێو بێ من کاری لێ ناکەم.

گوتی: ئاخر نازانی هەر چارە گە سەعاتە ی سی تەمەن حقووقی گوویەندە ی؟!

گوتم: من لە موعامەلە ی خۆم زۆر پەیدا دەکەم؛ ئەو کارە بە کەسیکی تر بسپێرن.

ئێتر تازە نەچوومەو پادیۆ تەوریز. هەر لەو سەر و بەندەدا نومایشنامە ی «ئارشین مالالان» م کردە کوردی و شازدە خانم - کە تورکی باش دەزانی - یاریدە ی دەکردم. بەلام فەوتا و نەچوو سەر شانۆ.

بۆ دوو هەم جار پیشەوهریم دیت. مانۆری هێزی ئازربایجان لە نزیک تەوریز بوو؛ پیشەوا منیشی دەگەل خۆی برد. لە دەمی نیو پۆژە خواردندا، من شیرێکم دەربارە ی بڕایەتی کورد و ئازربایجانی خوێندەو. کە بۆ پیشەوهریان تەرجەمە دەکرد، بە لایەو خۆش هات؛ لیوانیک

ئابجۇى بە دەستى خۇى بۇ ھېنام؛ وەرم نەگرت؛ كە عادەتم بە مەشرووب نىيە. ھەمە ھوسپىن خان لىم تووپە بوو كە چۇن لە دەستى پىشەوهرى وەرنانگرتى؟ بەلام فايدەى نەبوو، وەرم نەگرت. «ھەمە ھوسپىن خان» كورى «سەيفى قازى» و نامۇزاي پىشەوا بوو. پىساويكى سوورھولى زۇر زەلامى چاۋزەق و بەھەببەت بوو. تا خوا ھەز كا كوردىكى دلسۇز بوو. كرابوۋە فەرماندەى ھىزى چەكدارى كۆمەلە. بە راستى لە ھىچ شىئى نەدە ترسا. رۇژىك لە تەورىز خۇنواندىنى لەشكرى فیدائىانى پىشەوهرى بوو. پىشەوهرى پرسىبوۋى: «پىت چۇنە؟»، گوتبوۋى: وەك كۆمەلە ژنىكى حىزم دېنە بەرچاۋ كە بەرمورىان تەھنگى بېنۇيە. بەرگەى دە كەس كوردى چەكدار ناگرن! ئەم قسە ھەرايەكى نايەو و پىشەوهرى زۇر تووپە كرەبوو. كە دەگەل پىشەواش ئىعدام كرا، تەنەنەت رۇژنامەى لەشكرى دوژمن (پىت) نوسىبوۋى: پىاۋى وا نەترس ھەر نابىتەو، دوو جار پەتى سىدارە پىچرا؛ بەلام ئەو بە دەنگى بەرز ھەر دەينەراندا: «بىزى كورد و كوردستان! كوردستان ھەر نازاد دەكرى» و لەو قسە بى ماناينەى دەكرە...

لە نەخۇشخانەى سابلاخ كەوتبووم. كە ھاتمە دەر گوتيان كراۋىە بەرپرسى تەبلىغات. سەرپەرشتى رۇژنامەى «كوردستان» و رادىۋو چكۆلەكەمانم دەكرە. دوو يارىدەم بۇ دىارى كرابوۋ. مىندالىكى توركى خۇيى كە تەمەنى پازدە و شازدە دەبوو، ژوورى كارى بۇ خاۋىن دەكرەينەو.

من كە لادىيىيەك بووم ھەمىشە لە خەلكى شارسىتان و نەخاۋە ئەوانەى كە زۇر كۆك و پۇشتە بوون و ەھنەكيان بە فىز لە چاۋ دەكرە شەرم دەيگرتەم و زۇر لە خۇم بە زىاتر دەزانىن؛ كە يەككە لە يارىدەكەم بە ناۋى «ەلى خوسرەۋى» لەوانە بوو.

رۇژىك مەقالىكەم نوسىبوو، گوتەم: كاكە ەلى زەھمەت نەبى پاكىنوسى كە! تماشى كەرد و گوتى: نازانم!

گوتەم: ھەر شكىل نووسى بكە بەسە.

گوتى: ناتوانم!

بە مىندالە تور كەكەم گوت: تۇ چۇنى؟

گوتى: خەتم خۇشە؛ كوردى نازانم؛ وات بۇ شكىل نووس دەكەم بە نوختە فەرقى نەبى.

راستى كرە. ئىتر ھەببەت و سامى جلى تازە و فش و فۇلم لە بەر چاۋ نەما.

لەو كارەمدا نامەيەكەم لە تەورىزەو بۇ ھات، كە دەبى لە ھەموو ئازربايجاندا ئاۋا تەبلىغات بكرى. لە داخان لە سەر پاكتەكەم نووسىەو: «تركى نازانم» و بۇم ناردەنەو. دۋاى چەند رۇژىك پىشەوا لۇمەى كەردم. فەرموۋى: بەو كارە مىندالانەيەت كىشەيەكت بۇ ساز كرەوۋىن. گوتەم: من خۇم بە كوردستانى دەزانم و لام وا نىيە كلكى ئازەربايجانىن. پىشەوا گوتى وام نەزانىبوو. ئەۋىش گازندە نامەيەكى نووسى. ئەۋان عوزرىان لى خواستىنەو كە سەھۋان كرەوۋە!

بىر بار درا كە ئىمە و ئازەربايجانى لەگەل دەۋلەتدا بكەۋىنە و تۋوۋىژى پىك ھاتن. «حاجى بابا شىخ»، «مەنافى كەرىمى» و مىيان ناردە سەقز. نۆنەرى ئازەربايجانىش ھاتن كە دەگەل «رەزمارا» قسە بكەين. زەبىحى و سەدرولىسلامىش دۋايە ھاتنە لامان. پىك ھاتن كە دەۋلەت بانە و سەردەشت و تىك چۆل بكا، پىشەۋرىش زەنگان بە جى بىلىن. تا ئەو كارەش دەكرى رىگە بدرى كە ئازۋوقە بۇ لەشكرى بانە بنىرن و كورد رىگەى لى نەگرن. كارۋانى ئازۋوقە دەبۋايە

به ناگاداری من و ده گهل من بچی و من و زه بیچی چاومان له بارکردنی بی؛ نهوه کو چه کی شه ری تیدایی. به بانی گوتیان وا بار حازه، وهره برۆ. که دیتمان ترۆمبیل بار کراون و نیشانمان نه دراون. زه بیچی و من پیمان داگرت که تا ناوه رۆکی بار نه بینین قبول ناکهین. پاش چه ققه ی زۆر، سهدرولئیسلام که برای پیشهوا و سه رۆکی وتووێژ که ران بوو، گوتی: بار چیان تیدا نیسه جگه له نازووقه ی خواردمه منی و من ئه مر ده که م که نه پیشکین. ناچار بۆ ئه مر مله دانه واند. ده گهل باران چوومه بانه و له مالی ئه فسه ریک به ناوی «ستوان ره نجبه ر» دامه زیندرا م. من خه وتبووم ته له فۆن له ستوان ده کرا، له جوابیکدا گوتی: به لئ تانکیکیان ده ناو باراندا هیناوه. زانیم خه یانه تیکی گه و ره به دهستی من پیک هاتوو و خه تا له سهدرولئیسلام بووه. داخی ئه و مه ده خوارد که بۆچی له رینگه ئه م کاروانه م به پیشمه رگه به رووت کردن نه داوه و ده شمتوانی.

به فه رمانی پیشهوا مال م له بۆکانه وه هاته سابلاغ. کوریکم هه بوو به ناوی «شیرکۆ»، ته مه نی چوار مانگ بوو؛ که دیسان ده گهل سهدرولئیسلام و زه بیچی و حاجی حه مه داغای شێخالی به رێ کرام بۆ سه قز و گفتوگۆ کردن. سهدرولئیسلام دوا ی دوو رۆژ گه رایه وه. بر دیانینه مالیک له سه قز و پاسه وانیکیان له ده رگا دانا بووین. ئه مجار ده بوا یه یه ک له من و زه بیچی ره گهل کاروانی نازووقه بچینه بانه. گوت م: زه بیچی تۆ زۆر جار حه بس کراوی. لیره ده مانگرن. له رینگه وه خۆت ده رباز که و حه ولیک بۆ ئیمه بده تا نه گیراوین. زه بیچی له رێ راکردبوو. له سابلاغه وه هیندیک دراویان به «کا کاغا» ناویک و راننده یه کی ئه مر نهیدا بۆ ناردبووین. گۆز و گومبه ت هاتنه سه رمان و داوا ی چه ک دانانیان لێ کردین. من که لاویک خوین گه رم و بی ته جربه بووم لام وابوو چه ک لێ ساندن زۆر شه رمه، ده مانچه ی خۆم نه دا و به ئه فسه ره که م گوت: ده بی بکوژریم و ده مانچه م له قه دی بکه نه وه. ئه فسه ره که گوتی: باشه له تۆ ناستینم.

ده ئیواره دا هاته وه لامان، گوتی: تۆ حه ز ده که ی بچیه ناو شار، وهره پیکه وه برۆین. چووینه قه راغ چه می سه قز. زۆر به نه رمی گوتی: برام من کوردی کرماشانیم؛ تۆ شم زۆر وه به ر دل که وتوو که بۆ نازادی گه لی کورد حه ول ده ده ی؛ به لام هیشتا زۆر کالی. لیم روونه من پر کیشیم بکر دایه به ده مانچه ده تکو شتم. ده ورو به ری شار پتر له چوار هه زار سه ربازی تیدایه. ده رچوونت محال بوو؛ ده یانکو شتی هه وه. ئه و جار ده ولت هه زاران ئه فسه ری له من زلتری شی هه یه که به کوشتیان ده دا و گویش ناداتی. تکیه له وه عاقل تر به! حه یفه له ده ست بچی. چاوه نۆری فرسه ت به و ده نگ مه که. هه ر ئه مرۆ حه بستان ده که ن... ئه وه نه ده ی بۆم بکری یاری ده تان ده ده م. خولا سه خا و بوومه وه. پیکه وه چووینه بازار که کتییی داستان به کری بگرم و له زینداندا خۆمی پێ بخافلینم. ئه فسه ره که ناوی وابزانم «ناسرپوور» بوو؛ بر دمی ه دوکانی کتیب فروشیک به ناوی «کولاهی». کابرا گوتی: هه ر کتیبه ی شه وێ به دوو قران به ئه مانه ت ده ده م. خۆی لێ تووره کرد: بی ئینساف ئیجاره ی کتیب شه وێ چوار شایه؛ به لام ناچار قبول م کرد و چه ند چیرۆکیکم وهر گرت.

هه ر ئه و شه وه حاجی حه مه داغا و کا کاغا و میناسی شۆفیر و مینان گرت و له مالیکی نزیک چه می سه قزدا حه بسیان کردین و شازده سه ربازیان له سه ر دانان که ناگادارمان بن. پووله که شیان که بۆ ناردبووین نه داین. ئه فسه ره کورده که دوا ی چه ند رۆژیک هاته لامان و گوتی: وابزانم شکه نه جته تان ده که ن چونکه مینان له سه ره رشتی ئیوه گۆریوه. ئه فسه ریکی تر

هاته سهرمان به ناوې «نهرسیرزاده» نازهربایجانی بوو. دیار بوو ده دلدا لاگیرې پېشهوهرې بوو. زور کوریکې باش بوو. شهوېش زوری نه بر د که نه ماندیتوه. نهفسهریک به ناوې «سهروان بیداربهخت» هاتوچوی ده کردین؛ که ههموو گیانی گالته و گهپ بوو. هر چهند بهندی بووین و شهوانه ههموو دوو سهرات خه بهریان ده کردینهوه و دهیانبراردین، بهلام خواردنمان زور پادشایانه بوو. بهیانی ههنگوین و کهره و نههار و شام گوشت و برینج بوو. پینج رۆزی ههوه لی، زورم ههس له بهر گران دههات؛ بهلام عادهتم پی گرت و پشووم هاتهوه سهرخو. قهسیده ی بوردیه له بهر ده کرد. رۆژانه ههمووی به گالته و قسه ی قورم راده بوارد. لهو سهربازه پاسدارانه یه کیچ چیشتلینهر بوو؛ یه کیان لوری سولتاناباد بوو؛ که دهیگوت من بوومه ته کومه له. ههر خه بهر و باسیک له شارد ا بویه پی ده گوتین. کتیبی بۆ ده گوریمهوه؛ رۆژنامه ی بۆ ده هینان.

شازده سهربازیان له ههسرخانه دا - که خانووینیک بوو - له سهر دانابووین و سهرگرووه بانیکې لور گهره یان بوو. گالته ی خوشم بهو سهرگرووه بانه لور به بوو. جارئ گوتی: ههر کهس ههر چی به سهر دئ له ناو چاوانی نووسراوه. گوتم: نه خیر نه نووسراوه. ده کوا بیخوینهوه من چم به سهر دئ. له ناو چاوی توش هیچ نه نووسراوه. لهو سویند که نووسراوه و له من ئینکار. له داخان دهستی خوی ده گهست!

بوی گپرامهوه که جاریک عیزراییل چۆته دوکانی تاجریک. تاجر بردویه ته ماله خوی. عیزراییل ده می له نان و چیشته نه داوه. کابرا سویندی داوه که ده بی نمه کی بکا. عیزراییلی کهرا فریوی خوارد و قامکیکی ته ری له خوی دا و نمه کی کرد. رۆژیک خوا گوتی: برۆ گیانی ئه و کابرایه بکپشه. کابرا گوتی: تۆ نمه کی منت کردوه؛ شهرم بکه! هیچ نه بی مۆله تیکم بده. عیزراییل خوی گه یانده لای خودا، نه قلی فریوخواردنه که ی بۆ گپراوه. خوا گوتی: باشه چل سال مۆله تی بده. بهلام جاریک تر ئه و که ریه تیبه مه که!

رۆژیک ئاودهسته که مان سهری لی ربابوون؛ پیسایي گه ییووه بلندای دیواری پشته وه. سهروان بیداربهخت هات بۆ دیدهنیمان. گوتم ئیوه چۆن مه شقی ئهنگیوه یی به سهربازان ده کهن؟

- ده بی له دووهزار میتر خالی رهشی ناو ههدهف بپیکي.

- ئه و سهربازانه مه شقیان کردوه یان تازه هاتوون؟

- هیچیان له چوار سال که متر نیبه که لیژمن؛ له بهر شهر ی ئیوه هیشتوومانه وه.

- ده وهره با بچینه سهری ئاودهست. کونی ئاودهست تا قوونی سهرباز بستیکه؛ زوریش له خالی ههدهف گه وهره تره. سهربازیک نه توانی ئه و کونه گه وهره بپیکي، مه شقی چی و فیروونی چی؟!

زور پیکه نی و بانگی سهرگروهبانی کرد، گوتی: فلان فلان شوده! ئهلعان ده بی دوو ته نه که ئاوی بیی له چۆم را و بیشوویه؛ یان ده بی بیلپسیه وه! ئاخری سهرگروهبان له چۆم ئاوی هیئا و شتیوه.

زانیمان که شهر له نیوان دهولت و پېشهوهری هه لگیرساوه. بیستمان که تهو ریز شکاوه. رۆژیک هاتن و بردیانه لای حاکمی نیزامی که «سهرهنگ غفاری» بوو. چوار سهرباز له پېشمه وه به تفهنگه وه و چوار له پشتمه وه به که له پچه کراوی بردیانم و نیزه کانیان له سهر قوونم راگرتبوو. به کۆلانیکی هاتین. چهند مندا لیکي سه قزی دربان دا و چوونه بهریکی کۆلانه که و

ئامادەباش راۋەستان. لام وابوو چېرەم بۇ دەكېشەن و گالتەم پىن دەكەن؛ چاوم داخستېوو. ھەر گەشىتمە لايان، ھەموويان كىلاويان داگرت و سلاۋىكى گەرميان لى كىردم. سەرباز تېيان خورپىن و ھەلاتىن. ئەو قەدر گرتەنى منالان زۆر دىلگەرمى كىردم. چوۋمە لاي سەرھەنگ؛ ھەمەداغاي سەراي لى لا بوو. گورجى دەسبەندىيان كىردمەۋە و لى بەرم ھەستا و جىگەي نىشاندام و ناردى چايان بۇ ھىنام. ھەمەداغا باسى خۇي كىرد كە چۇن مولك و مالى چوۋە و چۇن لى شاپەرستى لاي نەداۋە.

سەرھەنگ گوتى: تۇ دەزانى ئازەربايجانمان گرتوۋە؛ قازىش يەك-دوو رۇزى تر تەسلىم دەبى. شىتېك بۇ رۇزنامەي «اطلاعات» بنوۋسە كە قازى بە زۆر تۇي كىردۇتە كۆمەلە؛ بەلكوو لى مردن رىزگارت بى.

دوو بەستە ئەسكىناسىشى لى سەر مىزەكە دانا، گوتى: واپزانم پولات نىيە؛ ئەمەش بۇ تۇ. گوتى: جەنابى سەرھەنگ! قازى بە زۆر نەيكىردوۋمە كۆمەلە؛ بەر لى ئەو كۆمەلە بووم. ھەمەداغا لى باسى خۇيدا دەرسىكى دادام. لى كوردپەرستى پەشىمان نىم و پەشىمان نابمەۋە. گوناھى منىش بە تۇ و بە «اطلاعات» و بە «قوامالسلطنە» شى نابەخشدرى. گوراندى: «ۋەرن بىيەن!» نەھىشت چايەكەم بىخۇمەۋە؛ تىرى جىنوى زۆر پىس پىدام و ھەپەشەي كىرد. دەسبەند لى دەست ھاتمەۋە ھەبىسخانەكەم.

رۇزىك لى سەر داۋاي خۇم بىردىنمە ھەمام. دىسان ھەشت سەرباز بىردىنمە و لى دەركى ھەمام دەستىيان كىردمەۋە و لى درگا راۋەستان كە دۋاي چارەگىك بىمە دەر. پىشم زۆر ھاتىوو، تىخى پىش تاشىن مەمنوۋ بوو. كابرايەكەم دى لى ھەمام، ناسىمەۋە كە رۇزىك لى بۇكان پىكەۋە ئاشنا بوۋىن. ئەو خۇي لى گىل كىردم و تماشاي نەكردم. گوتى: برا با گىراۋىش بىم، بۇ نامدۋىنى؟ سۈيىدى خوارد كە نانتاسم. كە پىم گوت تۇ لى بۇكان بوۋى، گوتى: خوا ئەيزانى ئەۋە برا بۋو و من ئەفسەرى ئەرتەشىم! بۇ خۇي پىشى تاشىم و زۆر عوزرخاۋىي كىرد. كە ھاتمە دەر لى ھەمام، كابرايەكى سىسەكەي كورتەبالا گوتى: ھەزار! من نافع مەزھەرى شاعىرم؛ ھاتوۋم لى ھەمام بىتېنم. ئىتر سەرباز نەيانھىشت بىدۋىنم و ئەو ھەسرەتەم ئىستاش ھەر لى دل ماۋە.

لى سەرەتاي دامەززانى دەۋلەتى عىراق - كە دادگا بە دەست مەلايانە بوۋە - دەلەن نافع مەزھەر لى ھەلەبجە فەقىيەتى كىردوۋە. «من بۇچى قورعان بە شىعرى كوردى تەرجمە نەكەم؟...» لى سوۋرەي «القارە» دەست پىدەكا: «ئەلكوتىنەر، ۋەلكوتىنەر، نازانى چىيە ئەلكوتىنەر؟ رۇزى كە خەلك ئەبىن بە پەپوۋلەي سەر لىشۋاۋ ۋە كىۋان ئەبىن بە خورى پشەۋەكراۋ. ئەو كەسەي قورس بى تەرازوۋى، ۋا لى عەيش و خۇشىيە. ئەو كەسەي سوۋك بى تەرازوۋى، دايكى ئەۋە ھاۋىە. تۇ نازانى ئەۋە چىيە؟ ئاگرىكە گەرم...» قىر دىگىرن. مەلاي ھاكىم دوو مانگى ھەبىس دەكا!

ئەمجار شىعرىك لى سەر ھەزارى و چارەپەشى فەقى دەلەي و تىايا «سەرگونى خۇي شىن نەكرد جىرىل» ھاتوۋە. دىيەنەۋە بەردەستى ھاكىم:

- ھەتىو بۇ كىفرت كىردوۋە؟

- بۇچى قوربان جىرىل گونى ھەيە؟!

- ۋست! بى ئەدەب! گونى كۋا؟

- دەسا گوتوومە ھىچى شىن نە كىردا!

بە تىكا و پەجاي خەلگى وازى لى دىنن.

دوو مانگ بوو خەبىس كرايووين. سەروان بىداربەخت رۇژىك ھات؛ زۇر كىز و كەنەفت دىارى دەدا. گوتى: خەبەرى زۇر ناخۇشم پىيە؛ زۇر خەمبارم بۇ ئىو.

گوتىم: ئاخىر يا لىرە دەمانكوزن يان دەماننېرە تاران، دە بلى چىيە؟

گوتى: ئىو ئەمىر ئازادىن و نانى نىوەرۇتان نادەينى. بۇيەش كىزىم كە تازە مەجلىسى گەپ و گالتەى دەگەل ئىووم نامىنى!

باوەرمان نە كىرد. گوتىم: دەچمە لاي غەفارى. ئىجازە درام. غەفارى گوتى: بەلى ئازادىن. گوتىم: كە وا بى دەتوانم بچمە سالحاوا؟ خىزم لەوى ھەن.

- نا، دەبى ئىمە بە خورمەت بەرپىتان كەينەو.

تىگەيشتم كە بەردانى راستى نىيە و ھەر دەمگرنەو. چوومە مەنزىلە ھەمەدەمىناغا و قاسماغا لە سەقز؛ كە ھەردوو كىيان براى خىزىبى بوون. بۇيان گىپرەمەو كە لە پاش شكانى ئازەربايجان، پىشەوهرى و زۇر لە دارودەستەى ھەلاتوون بۇ پرووسىيە. قازىش ھاتوتە ھەماميان و بى شەرت خۇى تەسلىمى دەولەت كىردوو. ئەو داواى لە سەرتىپ ھومايوونى كىردوو كە ئىو بەرىدەن. بە كۆترى نامەبەردا فەرمانى ئازادى ھاتوو. گوتيان زەبىخىش پەناى بە كونسولگەرى پرووس لە ورمى بىردوو؛ راياننەگرتوو. دەگەل سەيد ئەحمەدى سەيد تەھا و دلشاد بە ماشىنىكى خىزىبى رايكىردوو بۇ عىراق و رادىو لەندەن خەبەرى داو.

گوتىم: ئىو ناتىرسن؟ ھەمەدەمىن دەستى بو سۆيە راداشت، گوتى: ھەموو رۇژى گوزارشىكم نووسىو، پەنگە پىر بەو سۆيە بىن. مەن ھەوالى دەولەت بووم! قاسم ئاغا گوتى: ئەگەر قازى نەفەوتابا ئىمە ھەموومان دەفەوتابىن.

بە راستى خەبەر و باسكىكى دلتەزىن بوو...

لەو ھەپسەدا زۇرم قەرزى ئىجارەى كىتەپ كەوتىو، سەر. چوومە دوكانى كولاھى:

- كوا خىسابت چەندە؟

گىريا، گوتى: بىرا مەردىبام و ئەو رۇژەم نەدىبا. يەك شايى پولىم ناو. ئەو رۇژەش لە ترسى ئەفسەرە كە داواى ئەو پولى زىادىيەم كىرد.

پاش نىوەرۇ كە دەبوو سەفەر بىكەين و چاوەنۇرى تىرۇمبىل بووين، سەرتىپ ھومايوونى ھات و ئەحوالىكى پرسىم. گوتىم: مەن دەمانچە كەم لى سىندراو، ھىز دەكەم بىدەنەو. گوتى: جا بۇچىتە؟ خۇ ئىمە زۇر زوو چەك لە ھەموو كوردىك دەستىن. گوتىم: بەلى ئەودەم قەيدى نىيە، بەلام ئىستا بۇ مەن شەرمە بە تەنبا لە چەك كىرايم. گوتى: دەمانچە كەى بىدەنەو! دايانمەو. ھومايوونى گوتى: مەن سوارى تىرۇمبىلى ەولاغاى ئىلخانى دەيم. قاسماغا و ھەمەدەمىناغا و ھەزار سوارى ماشىنى مەن بىن و لە بۇكان يەكتر دەبىن. جگە لە ئىمە سىيان، سەربازىكى رانندە و ئەفسەرىكى سەرىشتەدارى لە سەقزو، بەرەو بۇكان ھاتىن. لە رىگە تووشى پۇل پۇلى سەتى و دووسەتى لە فىدائىيانى پىشەوهرى دەبووين كە كورد تەفەنگىيان لى ساندبوون و بە كۆمەل زۇر-زۇر دەگرىيان و ياحوسىتىيان دەگوت. ئەفسەرى سەرىشتەدارى دەيگوت مەن شاعىرم. ئاغاىيان گوتيان ئەو ھەش شاعىرە. ھەلپىچام كە نمونەيەك لە شىعەرى خۇمى بۇ بخوئىمەو و تەرجەمەى بىكەم. ئەو ھەم بۇ خوئىندەو كە دەلىم:

رۆلە! نامووست وەك خزمەكانت نەدەى بە شەكر، دەستم دامانت
شەرەف گەهەرە، قىمەتى نايە دەويت ڕوورەشى هەردووك دنایە
ئەو كەسە پیاو، بۆ خاك و ئاوى رۆح دانى و بە چاك بىمنى ناوى
نەتبىستوو واتهى زانای سەرزەمىن مەردانە مردن نەك حىزانە ژىن
بۆم تەرجمە كرد؛ ئافەرىمى لى كردم. منىش مەبەستم لەو دوو ئاغاىە بوو كە بە بى شەرم
شانازى بە خەيانەت بە گەلى خۆيان دەكەن.

نوێژى شىوان لە بۆكان تووشى سەرتىپ ھومايوونى بووینەو. گوتى: با ھەزار لە مالى
قاسماغا بى، سەبى ھەموومان دەچىنە مەھاباد. چووومە مەنزلى قاسماغا كە لە ماله عەبدوللاى
بارامى بوو. كاك ھەمزەى كۆنە ھەوالم ھات. گوتى: وەرە لە مالى من بىخەو و گوتم: وا بزائىم
قاسماغا ڕى نادا. چونكە وا ديارە منى پى سىپراو بە ھىچ كۆيدا نەچم. ھەمزە داواى لە
قاسماغا كرد كە من بەرپتە ماله خۆى. قاسماغا گوتى: لىرەش نوین ھەيە؛ بۆ بىت؟ ھەمزە
گوتى: من بەلین دەدەم كە سەبى بىھىنمەو لای تۆ و ئەگەر وا نەبوو، با من ئىعدام كەن.
قاسم ئاغا گوتى قەيدى نىيە با بىت. ھەر چووینەو، ھەمزە ھەلپىتچام كە ڕاكە و خۆت خەلاس
كە! زۆرى ھەول دا؛ گوتم: چونكە تۆ بووئە زامنىم ھەرگىز ڕاناكەم. با بزائىن چۆن دەبى...
بە خەيالى خۆم وام دانابوو كە لە ميانداو ئىجازە وەرگرم و بچم بە پى و شۆتى عەبدوللاى
برام؛ كە لە تەوریز دىخویند. ئەوسا لە تەوریز خۆم بشارمەو؛ كە شارىكى گەورەيە و
نامدۆز نەو.

بە يانى دەگەل ھەمزە ھاتىنەو لای قاسماغا. شەپپوورى سەفەر لىدەدرا و لەشكر بەرەو
سابلاخ دەرچوو. عەشایرىشيان دەگەل دەچوون.

لە قاسماغام پرسى: كوا كاكە ڕەحمان؟ گوتى: نەخۆشە و لە گوندى شىخلەرە. گوتم: ناتوانم
بىبىنم؟ لە پاش تاوێك بى جواب مانەو گوتى: من وام پى باشە بچىە لای كاكە ڕەحمان و پى
بلىى بتنیرپتە قەرەگوێز لای ئەحمەداغا و ھەرگا بە مەسلەحەتمان زانى؛ دەتوانى بىيە سابلاخ.
ئەمڕۆ دەگەل لەشكر مەيە! ھەر ئەو واى گوت، ئەو پیاوێى كە وەختى خۆى خەبەرى خەيانەتى
دەبۆكرىانى دابوو، گورچى لە ئەسپ دابەزى و ئاوەنگى گرت و گوتى: وەرە سوار بە و بچۆ
شىخلەر! لە بن لىوانەو گوتى: من ئەم ئەسپەم ناوێتەو؛ ئىتر خۆت دەزانى. سوار بووم و ھەر لە
كۆلانى ھەمامەو كەردمە غار. لە شار دەرچووم و تەقلەكوت ڕووم كەردە شىخلەر. لە ڕىگە وام
ھەل كرد كە ئەحمەداغى قەرەگوێز زۆرى خراپە دەگەل دەولەت كەردووە؛ منىشى خۆش
ناوى. قاسماغا دىھەوئى من بىمە ديارىەكى دەست و ئەحمداغا بمرگى و گوناھى بە ھۆى منەو
بەخشرى. بە ھومىدەم ئەم خەيالەم ڕاست نەبووبى، بەلام واى بۆ چوووبووم...

گەيمە بەر دىوەخانى شىخلەر. كاكە ڕەحمان و چەند كەسىك ڕاوەستاوون. دابەزىم و گوتم:
«حوللە مەرەسى، ھاتىنەو سەر سى» ڕىسە كانمان بۆو خورى!

كاكە ڕەحمان وەك نەبىستى وابوو. ڕەنگى بزر كابوو؛ لىوى دەلەرزىن؛ ديار بوو زۆر ترسابوو.
چووینە وەتاغ، تاوێكى پىچوو، كەس چاى بۆ نەھىنام. گوتم: مردن مردنە، لىنگە فرتەكەى
چىيە؟ كاكە چايەكەم بدەنى! شىعەرىكم لە باخەلم دەرىنا، گوتم: لە ھەبسا ئەم شىعەرەم
گوتوو؛ زۆر بەزم و گالتيە. باسى چۆنىەتى ھەبساخانىيە، با بۆتان بخوینمەو. كاكە ڕەحمان
زوو لە دەستى ڕفاند و دە ناو كوورەى ھاویش و سووتاندى. ھەيى ئەو شىعەرەشم چوو كە

ويټنه په کي ته واول له ژباني حه بسخانم بوو.

راسپيري قاسماغام راگه ياند که نه سپيکم بدهني و بچمه قهره گويز. کاکه په حمان گوتي: نه نه سپت ده دهمي، نه لاشم وايه مه سلنه حه ته بچيه لاي نه حمه داغا. بو خوت يا بچو خانه قا يان تهرهغه. گوتم: به لاي خوم ده گوړم و ده چمه لاي تهرهغه. جلکي تازه و باشي خوم به جلکي پيس و خراپي فقه پيانه ي مه لا عه بدوللای حه ساري گوړپه وه. کتيبي جامي و هينديک قاقه ز و قه له مم خسته بوخچيکه وه و بوومه وه به فقه ي. داوام له مه لا عه ولا کرد که سي هزار تمهنت له لايه نه گهر ده کرئ بدمده وه. گوتي: هيچم نييه. ميرزا عه ولای بارامي گوتي: من پينج سهد تمهنت ده دهمي و له مه لا عه ولای ده ستينمه وه. ده مانچه کم دا به کاکه په حمان که نه گهر تواني بيفروشي، پووله که ي بدا به مندا ل و براکانم. هر نه و روزه هر له نيوه روزه به بيانووي چوونه تهرهغه دهر که وتم و به ره و مه حموداوا رويشتم تا له دني شيخلهر نه ديوبو بووم. دامقه لاشته خوراي و هاتمه ناو ميشي مه حموداوا و روو به جه نوب به ميشه دا رويشتم. له ميشه نه هاتمه دهر تا له گوندي قاقلاوا تاوم لي ناوا بوو؛ لام دا.

جا با ليړه وچانيک بدهين و چهند کورته باسيک بکهينه شهوچره:

له سهره تاي کومه له وه تا برانه وه ي، هيمن و من به ناوي دوو شاعيري ميللي، گوي به گويوه و زور برايانه و هميشه پيکه وه شاعيري هه موو مناسه باتي خوش بووين. له کوي جيزني نيشتماني گيرابا، ياد و بيره وه ري پيروز کرابا، نيمه ده بوو شيعر ناماده که ين و بيخوينينه وه. نه وه ندهش ليک نزيک بووين که زور کهس ناوي هر کاميکيان نابووين: «هزار - هيمن». له مناسبه ي هه ول نالا هه لکردني جمهووريهت له سا بلاغ، له نالا برندنه بؤکان و زور جينگه ي تر، ويرا ي شاعيري تر شيعرمان ده خوينده وه. پيکه وه ده ژباين و له برا ليک نزيک تر بووين.

له سهره تاي کومه لي «ژي - کاف»، چاپخانه يه کي ده ستي چکوله ي هه رزانمان کرپيوو. رووسان به ناوي يارمه تي فهرهنگي، چاپخانه يه کي گهره يان داين ي که روزه نامه ي پي چاپ بکه ين و بو هر کار ده کاري بينين. چاپخانه چکوله که درا به بؤکان. ده گهل کاک حه سه ني قزلجي چهند نه شره و نووسراومان پي چاپ کرد و گوڤاري هه لاله مان دهر خست. هه ول ژماره مان بو پيشه و ا برد. توښک کاغه زي خه لات کردين. که هاتيشمه وه سا بلاغ، قزلجي ده گهل کونه مامؤس تاکم (سه يد محه ممه دي حه ميدي) که سهرنووسه ري روزه نامه بوو، هاوکاري ده کرد. هه لاله چوار ژماره ي دهر چوو.

ناوي مه شاخي نه خشه بنديم به شيعر هؤنيووه، له بؤکان چاپمان کرد. هزار نوسخه ي به دوو - سي روزه فرؤشرا؛ لام وابو شيعره کانيان په سند کردووه. دوايي دهر کهوت وه ک نوشته کرپويانه و ده بهر گيان گرتووه و به کللاويانه وه درووه!

شهوانه له بؤکان له بن ديوا ري قاوه خانه يه ک، بهرانه ر به حه وز، ده گهل قازي کاکه حه مه، حه سه ني قزلجي، مه لا نه مجه دي قه لايه و مه لا عه ولا حه ساري تا نيوه شه و مه جلبسمان ده گرت که زور يادگاريکي خوشه و له بير ناکري. له تهرهغه زورم حافز خوش ده ويستن؛ نه مده هيشت بچنه مزگهوت و دمه پيانه ماله خوم. چونکه چاويان نييه، شهرمه حزووري نايانگري؛ گهر يدهش زور قسه ي خوش فير ده بن. له بؤکانيش هر چهند ده وله مند ببووم، نه متواني بيمه هه والي پوولداران. خوشيم به حو جره ي فقه ي و حافزان ده هات. شهوي وا بوو ده و دوا زده حافزم له خوم کو ده کردووه. خوشکم ده يگوت: له وه تا سازي، بوويه ته چاوساغي حافزان! جگه له قسه

خۇشەكانيان، حافظ دەچۈنە ھەر دىيەك، ملىان لە تارىفم دەنا و زۇر كەس دوور بە دوور خۇشيان دەويستم.

كە لە بۇكان بەرەو شىخلەر ھەلدەھاتم، سەيد عەولا شىتە -كە لە باسى وشتەپەدا ناوم ھىنا- ببو ھەجاسووسى ھەكوومەت؛ دىتبوومى كە دەپۇم، خەبەرى بە ھاكىمى نىزامى (سەروان خاكسار) -كە كوردىكى سەنەبى بوو- دابوو كە بنىرن ھەزار بگرن. خاكسار بە ناوى ئەو سەووكايەتى بە سەر ئەفسەر ھىناو، زۇر باشى داركارى كردبوو!

كاتى لە پى ھەلاتنا بە ناو مېشە مەھمووداغا دەچووم، مامۇستاكەى وشتەپەم (مەلا ھەمەدەمىن) -كە ئەوسا لە قەرەگۆز بوو- دەگەل چەند فەقىيەك بەرپدا دەپۇشتىن و گويم لە قسەيان ھەلخست. بە ھەلکەوت مامۇستا لەو دەمەدا پرسى: ئاخۇ دەبى ھەزار چى بە سەر ھاتى؟

فەقىيەك گوتى: دەلەن لە ھەبسى سەقز دەستيان پەراندوو؛ لەوانەشە كوشتبىتيان. مامۇستا گوتى: ئەو پەھمانەى مەن دەيناسم ئەوئەندە سەگە ئەگەر دەكونى قەلدا پاك، ھەلدە. ھەتتو تۆ چۆن، نايناسى؟ ئەدى چۆن تۆى بە ھەواى زەكاتى ئالووبالوو ناردە وەتەمىش؟!

مېشە و مېشە بۇ ئىوارە خۆم گەيانە «قافلاوا». لەوى چوومە مالىك. خاومە مال دواى نان خواردن بەرەمە مەگەوت و نوینی دامى كە لەوى بنووم. جەئىل جۇرايىنيان دەكرد. ھەتتويكى زىتەكە چەند سەرتەيەكى كرد؛ روويان تىكردم گوتيان: فەقى گيان ئەو كۆرە دەلە ئەو شاعىرى قازىيە، دە توخوا ھىندىك شىعرمان بۇ بلى! گوتم: ھا، ئەو كۆرە وەدەزانى مەلا پەھمانى تەرەغەم؛ چۆنكە زۇر كەس لى دەگۆرپىن؛ ئەویش وەك مەن دەچى. مە ناوم مەلا مەھمەدە، شىعرىش نازانم. بريا بەمزانبا و بۆم گوتيان. كۆرەكە گوتى: بە خدا وەمزانى ھەوى؛ بەمەخشە! بەيانى نان و چام خوارد و بە كابرام گوت: دەچمە عىراق. گوتى: لە گوندى «مووسى» بچۆ مالا سۆفى سدىق، بلى خەجى ناردوومى.

بەفر بارىبوو، توابو؛ قورپكى زۇر پىس بوو. كەوشم پازنەدار بوو. بەلام ترس ئەو نازانى، تا ئىوارە گەشتە «مووسى»؛ كە بارگىنيك ئەوئەندە پە ناك. لە پىگە تووشى مېوزفروشتىك بووم؛ چىنگىك مېوزى دامى؛ بە پىو خواردم و قەت دەقىقەيەك وچانم نەدا و ھەر بە غار دەپۇشتىم. چوومە مالا سۆفى سدىق، جوابى سەلامى نەستاندەمەو. پىسىم مەگەوت ھەيە، گوتيان نىيە. چوومە سەر كانى دەسنوئىم گرت كە نوئىز بگەم. سۆفى سدىق چاوى لە دەسنوئىز گرتەكەم بوو، پى سەير بوو. گوتى: تۆ مەلاى؟

- ئەى چۆن!

- دەى فەرموو با بچىنە مالاھەو.

بەرمەھە مال، وەتاغىكى زۇر گەورەى ھەبوو. سەماوهرى ھىنا و خورما لە جياتى قەند. لەتى خورما نا گویمەھە، وابزانم بىست و چەند چام خواردەو. سۆفى گوتى: بۆ دەست بۆ خورما نابەى؟ لەتە خورما لە گویم دەرىنا، وەك سۆنكە سابوون لووس ببو! ديسان نامەو گویم. قاورمەشمان خوارد. شەو سۆفى -كە دەيگوت مەردى خەلىفە خەلىم و مەپكى بۆ دەبەم- گوتى قاقەزىك بۆ بنووسە بۆ كابرايەكى سەردەشتى؛ كە: فلان كەس! پاش ماچ كردنى دەستى تۆ و چاوى مندالانت، چۆن فەرمووتە جوانو ئەسپەكەم ئەگەر بەختو ناكرى بنىرەو؟ ھەيفت

نه کرد؟ من براتم؛ مالی من مالی تویه. جا ئیستاش دوو تهوړیزی قهند، دوو گهروانکه چایی، قوماشی کراس و دهر پې - به خوا ئه سپه کت و هک گول به خپو ده کهم - ههشت نو کیسه برینج - چونکه بابه غه لیفهم میوان ده پې - به سهرت قه سه م وه لاغی خو م بمرن له بهر بی تفاوتی، نه سپی تو هر به خپو ده کری. هیندیکیش سابوون بنیره. له ماله وهش داوای خه نه ده کهن. نه سپی تو نه سپی خو م. دیسان چاوتان ماچ ده کهم. باسی پوول نه که ی به خودا دل م دیشی. نه سپی تو له مالاتی خو م فهرز تره. سهر ماش سه خته؛ تفاقیش گرانه؛ به لام نه تو برای منی!...

بیرم لی ده کرده وه: نهو سو فیه ده سپر ه قیমে تی جوانوو نه سپه که ی پتر داوا ده کرد تا بو کابرای به خپو کا! بوم نووسی.

به یانی له خه ودا بووم، گویم لی بوو سو فی ده یگوت: هر کهس نه مړو له کوستان بدا به هیلاک ده چی، سهری که کی کوزاد به ته مه. سو فی هاته وه ژوور. لیم پرسى: ده توانم سه فهر بکه م؟

- به لی هه وای زور خو شه، سهر که تاو هه لاتووه!
 گوتم: نه شاره زام، کهس هه یه ده گه لمدا بی؟ گوتی: سی تمه ن بده. کابرایه کی ره گه ل خستم که تا سهری کوستانی گله زهرده م به ری. هه و تاو بوو. هر گه یشتینه بناری کوستانی، بوو به ته م و کرپوه یه ک چاو چاوی نه ده دی. به له ده که گوتی: ده ست ده قایشی پشیتندی من گره و شوینم که وه. به فر یه کجار زور بوو؛ دنیا زور تاریک ببوو. نهو کابرایه شاره زایه کی سهر بوو: ئیره قولکه یه، ئیره به رده... که چی دنیا لووس و پر له به فر بوو، چونی ده زانی، نازانم! له نیوه راستی چیا راهه ستا. گوتی: تو چت دپته بهر گوی؟

- هیچ.

- ده سا تو له شوینی خو ت بچه قه، نه بزووی، من ده چم و ئیستا دیمه وه.
 پاش تاویک هاته وه. گوتی: خیرا که برؤین تو رزگار که م بگه ریمه وه. سه د تفهنگچی بانه یی له به فردا قه تیس ماون و ری ده رنا کهن؛ نه یانگه می هه موو ق ده کهن.
 منی گه یانده لای به رؤزی کوستانی؛ دنیا یه که ره شانگ و دارستان. گوتی: ده چیه «سووتوو» میوانی ماله سه ید عه ولا به و گه رایه وه. به غار دامقه لاشته خوار، کلاره که م به په لیکه وه چوو؛ ناوړم نه داوه. گوتم نه وهش بو تو! گه ییمه سووتوو، چوومه ماله که. پر بوو له ژنی جوان و بی پیاو. گوتیان پیامان چوونه گه رمین بو مالی قاچاغ؛ فهرمو میوان به! گوتم ده روم. گوتیان نهو ریگه یه بگره و بچو «سهر ته زین». تووشی جاده ی بانه - سهرده ست بووم؛ ترؤمبیلیکی پر له سهر باز له وپوه رابرد. زور ترسام؛ به لام به خیر رابرد. له گوندیک دهنگی گورانی داوه ت ده هات. له وپوه چوومه ناو دؤلیک و پرسیم، گوتیان سهر ته زینه و مالی حاجی شیخه ی لیه و میوان راده گری. چوومه ژووریک دوو که سی لی بوو؛ دیار بوو میوان. ژن سه ماوه ریان وه ژوورئ نا که خو مان چای بخوینه وه. پاش نوژی شیان حاجی و چهند کورپکی هاتنه وه. له داوه ته که ببوون. حاجی هر ده یگوت: شهرت بی دهستی ده پیرژن نامن کوشیوه؛ به خیری هیناین؛ جله کانی لی سان دین و ناردی تیان وه شان د. زور پیاوکی نان بده و مه شره ف خو ش بوو. به یانی گویم لی بوو گوتی:

- مه لای هه لمه ستین با بخه وئ؛ به خودای مه لای به بیگاره و له نوژی سبه یان بیتزاره!
 پاش نان و چایی، حاجی جووتیک کاله ی هه لبه سترای به گوریه و په روه هینا؛ گوتی: مه لا

تۆ دىيات كەم دېوھ! بە كەوشى شارانى پاشنەدار، لە بەفر و قوردا سەفەر ناكړئ. كاله كانى ده پې كړدم. بە كابرايەكى سپاردم، گوتى: تا ده گاته «سياوما» هەرچى به سەرى بى له توى دوزانم؛ من حاجى شېخەم و دەمناسى. لە پې بەفرىكى زۆر گەورە دايدا. تا گەيشتینه گوند، بەفر له ئەژنوى دەدا. مالى كابرا ھاوړېم تەپ و تاريك و تەنگ بوو، زۆرىش سارد بوو. چوومه مزگەوت؛ مزگەوتى زۆر خوښى قەدىمى بە خشتى سوور. خەلكىكى زۆر له دەورى سۆپەى زەلامى نېلدارو دانىشتبوون.

- كاكە تۆ مەلاى؟

- بەلئى.

- سەرچاوان. دە ئەوړۆ پېشنوژيمان بكه.

پېشنوژيم كړد و دوعاى زۆرم له پاش نوژ خویند. شەو كابرايەك بردمیهوه مال بۆ شيو خواردن. ھايتنەوه و له مزگەوت خەوتم. بەيانى كە چاوم كردهوه، دەوراندەورى مزگەوت دانىشتبوون. كابرايەك ھا تە قسە:

- مەلا گيان بۆ دەچیتە ئەو خواړه؟ چ دەكەى؟

- دەخوینم.

- پاشان دەبى بە چى؟

- دەبمە مەلاى چاك.

- ئەو دەم چ دەكەى؟

- دەبمە مەلا لە گونديك.

- دە جا كاكى خۆم ئيمە تۆمان بە دلەوه نووساوه؛ هەر لە ئىستاوه پېت رازين.

- ئاخىر...؟

- ئاخىرى ناوئى. جارى با قسەكانم تەواو كەم: مال و بزەزاوت دەدەينئى. دوى بخۆ، كارەكەشى بۆ خۆت. زەكانىشت لە دەغل و دانەويلە دەدەينئى. ھا! دەزانم دەلئى منى بى ژن چۆن مال بە خيو كەم؟ حەوت پۆژان بچۆ سەر پېى كانى، هەر كچيكت كەيف گرتى لىت مارە دەكەين. بە خوداى دەزانم كچى من ھەلدەبژيرى. چونكوو لە ھەموو كچان جوانترە. من ناوم برايماغايە.

- ئاغا بە راستى ئەوى گوتت لە سەرى من زىادە. بەلام برايەكم لە عىراقە؛ دايكمان زۆرى پەرۆشە؛ دەچم دەبېينمەوه!

بە ھەزار زمان لە كۆل خۆم كړدەوه. بەفر وېستاوو. پېگەم پرسی و لە سەر بەفرى مۆر رووم كړدە «بلەسەن» كە نيشانيان دابووم. تا رچەى كوتراوى حەيوانان بوو خەمم نەبوو، لەو بەهولاه دە بەفر دەكەوتم و ناو لىنگم لە سەر دادەنا. لە بەيانىيەوه تا ئىوارە دە بەفردا تلامەوه؛ با بەفرى دە سەر و چاوى دەكردم؛ ھېزم لئى بربوو. تا لەپەر تووشى شوينى سەگان بووم و شوينم ھەلگرت. لە سەر گرديكى بلندەوه گوندى بلەسەنم ديت. بە خشكە خۆم بە سەر بەفردا خلوړ كړدەوه و چوومه نزيك ترين مال. چوومه وەتاغيك لىنگم دريژ كړد و پالم بە ديوارەوه دا. نەخۆشيك لەوى دەينالاند. وا ھا تە بەر چاوم كە گرانه تاي بيت. ژنيك لە درگاوه ديتمى و رويشت. چوار پينج ژنى دى دەگەلى ھا تەنەوه و لىميان دەروانى و ديار بوو سەير ماون. گوتم: خوشكم بۆ تماشام دەكەن؟

- ئۇ خوا شوکور خۇ تۆ ساغى؟ برا به خوا وهمانزانی مردووی؛ رهنگت له مردوو ده کا. رهنگه

برسى بى.

- نهخير برسیم نیه، سه رما مه.

گورجى سۆپهيان پيكرد و ژنيك قاپه شيريكى بۆ هينام. گوتى: پياو له بهفردا گير بخوا، له برسان ده كهوئ و ههست به برسپيه تى ناكا. دواى شيره كه نان و پهنيرى هينا. نهوهندهم خوارد زكم ههلازنا. كاله كانم كه له پينيان داكه نديبووم، ده پي كردهوه و ههرچى خولقيان كردم چوومه مزگهوت و له بهر سۆپهيه مزگهوت خۆم وشك كردهوه. خاو من ماله كه - كه ناوى كويخا ههسەن بوو- كه زانيبووى ميوانى چۆته مزگهوت، ناردبووى بچمه وه؛ نه چوومه وه. مهلاى دى بردميه وه مال و دانووى گهنمى دامى. خواوراستان مهلا له من كۆلكه مهلاتر بوو؛ زۆرى من به لاوه عالم بووم. شهو له مزگهوت پرسيم: كهس ههيه بچيته نهو خواره؟ دوو كهسيان گوت كه چۆدارن و بزنان ده به نهوه «كه ناروئ» ده گهليان كهوتم. بهلام بزن له بهفر دهر نه ده چوون؛ ده بوايه ريگهيان بۆ بشكينين و زۆر به ئهسپايى برۆين. ههستم كرد نينو كى پيم ژانى ده كرد. گوتيان تۆ بگه «نهنجينه» و جى بگره تا ئيمهش ده تگهيني.

- نهنجينه له كوتيه؟

- ههر لهو پيچه ناوا بى، دى دياره.

له پينچ پينچ خوارد، سهربانى رهشى ديه كم ديت كه له خوار ههزار به ههزاريك بوو، هيچ ريشى بۆ نه ده چوو. دامقهلاشته خوار، گهيمه پارچه رهشانگيك، قورپكى هينده شل بوو ههلاخليسكام و له سه بهردىكى پان گيرسامه وه. روانيمه خوار چ بينم؟ تيشه بهردىكه به قهه خانويينكى سى قاتى بلنده، گورگيش ناتوانى لى باز دا. به رهشانگدا به چنگه كر كى سهركهوتمه وه. ديسان خزيمه وه سه بهرده كه. هوميدم برا. سهرماش گاله ده كرد. گوتم حه ئهلا! خۆم ههله ددريم. بوخچه كتيب و گوچانه كه ههلاشت. خۆشم چاوم قونجاند و به خشكه چوومه سهر ليوارى بهرد و خۆم ههلاشت. لام وا بوو هه پروون به هه پروون ده بم. كهوتم؛ چاوم ههلاشت، به حال عاسمانم له كولانكه يه كه وه ديت؛ هيچ كويشم نه ديشا. تۆمهز كهوتمومه سه بهردىكى با به ستاوتهى زۆر ئهستور. به چنگ بهفرم له خۆم لادا؛ له كونيك هاتمه دهر. جيگه بوخچه كهشم بهرچا و هات كه ده بهفر قوپابوو. گوچانه كهشم چه قابوو. له سه بهر زابيه كه وه له بهفرى مۆرم روانى، شوپينيكى دريژى قوپاوم به دى كرد. زانيم جوگه يه و نهوسهري ده گاته ناوايى. به شوپن قوپاودا هاتم؛ زۆرى نهر دوازده سهگى زهلام له گردىكه وه پهلاماريان دام. دهستم گۆي نه ده كرد كه به گوچان له خۆميان دهر كه م. ناچار دانيشتم (سهگ كارى به دانيشته و ژن نيه). سهگه ل هاتن له چوار دهوورم ئالقهيان بهست و چه مبولهيان دادا. دهتگوت هاتوون دهرس لاي مهلا بخوين! كابر ايهك به بيليكه وه له گرده وه هات و ههراى كرد: هاتوومه ياريدەت. نهو به بيله وه له پيشه وه و من به گوچان - قوون به قوونى كابر وه - گهينه ناو دى. چوومه مالى؛ ژنه كهى كاله و پيتاوى به گهسك مالم و دامكهندين و پهلامارى ئاگرى نيو گۆركم دا. كابر ا گوتى: له ئاگر به دوور به! نه وهك لاقت وه ژان كهوئ. تۆ سه بهر په نجهت شين ههله گهراوه، سه رما بردوو يه.

- ئهري كاكه ئيره نهنجينه يه؟

- بهلى؛ ئه ماما نهنجينه ي سهخته. نهو نهنجينه ي تۆ ده لى لهو ديو نهو كيوه يه. نهو شوپينه ي

تۆي پىندا هاتووى پرە لە ورچ و گورگ. بەلام بەفر ھىندە زۆرە كە دەرەندەش دەرنەكەون.
لە ھەسانەودا بووم، كچىكى دە- دوازدە سالى كراس جاوى سوور، وە ژوور كەوت؛ گوتى:
وەستا ھاوینە و برىقەت پىيە؟ (بە جوولەكەى وردەوالە فرۆشى دەزانىم)!

كابرا گوتى: ھاى پرە زگت نىم! ئەوە جوولەكەىە يان مەلايە!
لە پاش نان خواردن و ھەسانەو، كابرا دەگەلمە ھات تا خستميە سەر پرە. گەيمە سەر
كانى ئەنجينە. مندالىك ولاغى ئاو دەدان؛ گوتى: مامە دەبيە ميوانى ئيمە؟ ھەر كە گوتم نا،
ولاخى بەجى ھىشت و بە غار پروو بە مالان بۆو و گوتى شوپىم كەو! لە درگاوە بانگى كرد:
- دايە ميوانىكم بۆ ھىناى، ميۆژم دەيە!

- ئەي بە خىرئى؛ وەرە چنگە ميۆژى خۆت وەرگرە!
سەرسوڕ مام: خوايە لەو كوردەدا ئىوا ھەيە بەرتيل دەدا بە مندالى كە ميوانى بۆ بەرئى؛
«حاتەمى تەي» چ گويكى خواردوو؟...

مالى خەليفە سالىح بوو. تا ئىوارە ھەشت ميوانى تريس ھاتن كە دوويان ھەوالە چۆدارە كانم
بوون. جلكيان بۆ تيوەشاندين. بۆ نوژى شىوان دەگەليا چووينە مزگەوت. دواى نوژ لە ھەموو
مالانەو نان ھات و ميوان و خەلكى گوند لە ھەموو خواردنە كاندا شەرىك بوون. مەجلىسى
مزگەوت گەرم بوو، يەكئى گوتى: فەقى تۆ سەينى مەرؤ! پياوى شىخ لەتيف كە لەو ناوہ دەگەل
پژدەرى شەپانە؛ رووت دەكەن و سەعاتەكەت لى دەستين.

گوتم: ئەو دەم دەچمە كن شىخ لەتيف دەلیم سەعاتەكەم لە تۆ دەويتەو.
كابرايەكى سۆفيلەكى كزولكە گوتى: تۆ فەقى نيت؛ تۆ پرەنگە پياويكى گەورە بى. فەقى
ناویرى بلى دەچم و شىخ لەتيف دەدوينم.

زانيم غەلەتیکم كردوو؛ بەلام خەليفەى خانەخویم قۇزتیهو. گوتى: سۆفى تۆ كەمفامى؛
فەقى كە قورعان لە سنگن ديارە پياوى گەورەن!
خەليفە چوار كورى گەورەى ھەبوون كە بۆ ئال و ویر، گەرمين - كوستانيان دەكرد. بەيانى
كە خواحافيزيمان كرد بە كورپىكانم بە دزیوہ گوت: دەولەت سابلانغى گرتۆتەو. تەفەنگ لە
لادى زۆرە و لە ترسان ھەرزانى دەدەن. بگەيە و تەفەنگ بگرە!

كە بەرەو چەمى ئەنجينە دەچووين، سۆفيلەكى شەوم دیتەوہ دانگەى بزنانى دەدا. گوتى:
فەقى ئەوا رۆيشتى؛ بەلام دەزانم تۆ فەقى نەبووى. نازانم دەتبينمەوہ تا بزانى راستم بىر لى
كردووبەوہ. خوا حافيزت بى. بە بزەنگەلەوہ ھاتينە سەر چۆم؛ بەستبووى. بە بەرد سەھۆلمان
شكاند و پرەى بزنانمان پەيدا كرد. خۆمان ھەلكرد. شاخى ھەوہل بزەم گرت و پەراندەمەوہ. كە
چوومە ئەوبەر لە خۆم روانى دەتگوت چەكمەى سوورم دە پىدايە، لە ئەژنۆمەوہ تا قولەقاپە
خوين دەھاتە خوار. سەھۆل و ساردى ئاو پرېبووى. ھەوالە كانم بانگيان كرد: ئيمە بە كالە و
گۆريەوہ دەپەرپنەوہ؛ تۆ ئاگرپىكانم بۆ ھەلكە. ھىندىك وشكەل و پووشم لە قسنىك ھىنا و
ئاگرم دا. قاچى نيوہ سەرمابردووى سى بەش قەلاشتوو، جا وەرە ژان بكا...

كەوتينە پرە. لەبەر بەفر پرە ديار نيە. بە شوپىن بەرازاندا چووين؛ بە سەر كۆخىكدە كەوتين،
تەنيا مالە بە بەندەنيكەوہ. خوشك و برايەكى لى دەژيا. زۆريان بەخىر ھىناين؛ ميۆژ و گويز و
ھەنجيريان دەپيش كردين. كورەكە دەيگوت: خەونم ديتبوو ترئ سپيلكەم دەخوارد؛ زانيم ئەو
بەفرە قورسە دەبارئ. ئەگەر دەخەودا ترئ پرەشكە بخۆم، باران دەبارئ. ھەموو ژيانيان پرەزىك

بوو له بناری گوندی «ورچهک» و له دنیا تهریک بېوون.

به یانی ئاوا بووینه دیوی عیراق. نەفەسیکی ئاسوودەم هەلکیشا: ئۆخە ی له بهر حوکمی عەجەم خەلاس بووم... پاش نوێژی شتوانیک، به بزە گەلەو ههرومان کردە گوندیک «بیوره» یان «بیوران» یان پێدەگوت. حەشر و حەلەلا بوو؛ دیار بوو شیواوه. ژنیک گوتی: زوو بېژن لێره مەمێن! هاواری سەر و مالە. تازە بۆ کوێ بچین؟ بزەمان کردنە حەساریک و چووینە مزگەوت. مزگەوت له خەلکی گوند جمە ی دەهات. مەلایە کیش به ناوی مەلای عەزیز به دەنگی بهرز دە یگوت: من مالی خۆم راگوزتووه. ئێوهش هەلین هەتا نە کوژراون و تالان نە کراون و خانوو کانتان نە سووتینراوه. کەس هۆشی ئەوهی نەبوو جوابی سلاومان بەستینیتهوه. مەسەله چییه؟ پرسیمان، گوتیان شیخ لەتیف دەگەل پۆدەری شەپەتی؛ گوندی تەممانی سووتاندووه. ئەم گوندە سەر به شیخ لەتیفه؛ ئەمشەو پۆدەری له تۆلەدا دەسووتین و تالانی دەکەن.

جار جار تە و تۆپ به کار دێ. دەمزانێ ئەگەر ئەوان به قسە ی مەلای بکەن، ئێمە سەرمان بێ کلاو دەمێنێ. قسەم له دەمی مەلای قوزتووه، گوتم: برا بۆ شکایەتی پۆلیس ناکەن؟ گوتیان شکاتمان کردووه، ناوێرن به شەو بێنە هاوارمان.

- بۆ خۆتان چە کتان هەیه؟

کەوتنە بۆاردن: بەلێ سێزده تەفەنگ و چوارسەد فیشە کمان هەیه.

- بڕام! کەس نەروا. بچن دوو ئاگر له دەوری دێ بکەنەوه و خۆتان له بهری دامەنیشن. دەستە-دەستە کیشک له دێ بگرن و تا سەر ماتان بوو وەر نە بهر ئاگری مزگەوت و دەستە بگۆرن. هەتا هێرشبەر نەیه تە بهر سێره ی تەفەنگ، تەقە یان لێ مەکەن. ئەمشەو بهو چوارسەد فیشە کە دەتوانن خۆ بپاریژن. ئەگەر تەنگانەشتان بۆ هات. ئەوا من حازرم سەد پشده ریتان بۆ بکوژم!

بوو به هەرا:

- مەلای عەزیزی خوێری! تۆ کێوه دەچی بچۆ. ئەم کۆره جحیلە گەورەمان بێ و به قسە ی ئەو دەکەین!

سەرت نەیه شینم، تەواوی شەو له ناو لێفە ی زۆری مزگەوتا خەوتین و کەس نەهات بۆ پشدهری کوشتن بانگم کا! به یانی کابرایەک بڕدینیه مالە خۆی. ژنان شانیا ن ماچ دەکردم. کە ئەگەر تۆی وا ئازا و رەشید! نەبای مال وێران دەبووین. بۆ یە کەمجار پلاوساواریکم خوارد کە تا ئیستاش تامی له بن ددانم دایە. هاوارچی لەشکری شیخ لەتیف گەینه گوند و به جێمان هێشت و بۆ ئێواره گەینه «کەناروی» کە مالی هەر دووک هەوالە کەم لەوی بوون.

شەو له مالی هەوالیکی چۆدارم میوان بووم. خەسوویەکی پیری زۆر ناحەزی هەبوو. لێی پرسیم:

- کاکە مەلای راستە دەلێن کەسێک دلی جیرانان بێشین، له قەبرا دەبێتە مەیموون؟

گوتم: نا دایە گیان، خودا دوو جار کەس ناکاتە مەیموون!

ژنی کابرا جحیل و جوان بوو. نازانم له خۆشی هاتنەوه ی میردە کە ی بوو، یان کەیفی به من دەهات، تەواو دردۆنگی کردم. هەر چەند جیگەش هەبوو، لێفەم بڕد و چوو مە مزگەوت کە له بەلایە دوور یم. سبە ی ئەو رۆژە به تەنیا ملی ریم داگرت. له رینگە تووشم بوو به تووشی دوو پۆلیسی کوردی عیراقییهوه. دەمەویست خۆم وەک خەلکی ولات نیشان دەم؛ گوتم: مانگوو

نه بن!

لېيان پرسیم: کوښنده ری؟

- خه لکی که نارویم.

پولیسټیکان پټکه نی، گوتی: دیاره خه لکی ئیرانی. برؤ کارمان پټ نییه؛ بهلام مه لئ مانگوو نه بن؛ سهیری ده لئی!

گه یشتمه قاوه خانه ی نه زمر؛ شهش چام له سهر بهک خوارده وه. کابرایه کی قوله خره ی میوان، لئی پرسیم: چکاره ی؟ قاوه چی شانی گرت و فرییدا ده ری؛ گوتی: حهقت چیه له موشته ری من ده پرسی؟

پوولی ئیرانیم بؤ ده ریئا، پټنج قرانیه کی هه لگرت. له گؤیژه سهر که وتم. تووشی کاروانیک بووم ده چوونه سلیمانی. له نیو قساندا تاریفی ئه سپهره شی شیخ له تیف بوو، که زوریان موباله غه تپیدا کرد. پایوی ساده و ده شته کی، دهسه لاتداران زور له وه زیاتر ده بینن که هه ن. ته نانه ت باس گه یشته ئه وه که تازه کانی شیخ له تیف نیوه رؤژ و شتویان ههر پلاو و گوشته. هیندیک ده یانگوت بریا تازی شیخ بووینایه!

ئیواره درهنگ گه ییمه ناو شار. له دلدا بریارم دابوو بچمه حوچره ی مزگه وتی گه وره و بیمه وه فهقی؛ بهلام ده مزانی له وی ئیستراحت ناکه م. زور ماندوو بووم؛ نؤ رؤژ بوو بهو هه موو ده رده وه به ریوه بووم و له حه پسیشه وه هه لاتبووم. با ئه مشه و بچمه مسافر خانه. له کابرایه کم پرسی: مسافر خانه له کوپیه؟ بانگی کردم له لاهه گوتی: بلئ هوتیل؛ مسافر خانه قاچاغه.

بردمی و له دوور هوتیلکی نیشاندام. بردیانمه وه تاغیکی دوو ته ختی؛ که سی تریش نه بوو. سه رما بوو؛ گوتم ناگر. گوتیان نیمانه، ئه گهر خؤت خه لووز بکری بؤت ده گه شینینه وه. به خه لووز خؤم گهرم کرده وه. شهو میوانیکی تر بؤ ته ختی دووهه م هات؛ لایکی بی مووی جوان چاکی شازده و حه فده ساله، به تفهنگ و فیشه کدانه وه. ههر که زانی مه لام، هه لپیچام نوشته ی بؤ بنووسم کیژیک حه زی لی بکا. تیمگه یاند که من لهو مه لایانه نیم.

شهو ده تمه نیکی ئیرانیم دا به خاوه نی هوتیل، چوار پهنجایی دامج و چوومه قاوه خانه. ههر پهنجاییه کانم هه لگپر وهر گپر ده کرد و ده مخویندنه وه و زورم پی سهیر بوو. نه شمه زانی به رانه بر به چهند پوولی ئیرانه.

خه یالات بردبوومیه وه. هه یاران له بؤکان بیستمان که شاری پټنجوین به بوومه لهرزه ویران بووه. کابرایه کی شاعیری پټنجوینی به ناوی «موفتی» که جاریک له بؤکان له کاتی نه خؤشیمدا سه ری داوم. تؤ بلئی لیره نه بی؟ ده ی سا چؤن بویرم و له کی بیرسم؟ دوو کهس له نزیک من ته خته یان ده کرد. به نووزه یه ک له یه کیانم پرسی: تؤ موفتی تووتنچی ده ناسی؟

- نا نایناسم.

ئهوی تر گوتی: کوره ئه و کابرایه ی له جاده ی تازه دوکانی هه یه؛ بؤچیته؟

- بؤ هیچ ههر پرسیم.

ده لئین خنکاو په لاماری پووشیش ده دا. من که ئاواره یه کهم له م شاره دا کهس ناینام، ئه مهش ههر باشه. ده یدؤزمه وه.

شهو هه واله که ی هاووه تاغم گوتی: سه ی سه عات پټنج ده چمه حه مام، تؤ نایه ی؟

- ئای ده خیل ت بیه جیم مه یئله!

به یانی هەر تاریکان بوو چووینه همام. لاوه که ده یگوت کور ه ناغام له بازیان. گوتی: مه لا وهره پشتم بشو! گوتم: تۆش پشستی من ده شو؟ گوتی: نا! چ هددت ههیه؟ گوتم: من رهعیه تی بازیان نیم؛ ههر که سه کوری بابی خوی.

به چکه ناغا دیار بوو دلی ئیشابوو، بهر له من له همام ده رچوو بوو. تاو هه لئه هاتیوو له همام ده رچووم. له سه ر دوکانیکم خوینده وه: «گه لاویژ». له چاخانه مامه وه تا دوکان کرانه وه. چوومه گه لاویژ پرسیم:

- دوکانی موفتی تووتنچی له کوپیه؟

کابرا به ترسیکه وه دهستی به ده میه وه گرت، یانی دهنگ مه که. تهواو ترسام. مشتهریه ک لهوئ بوو ده رچوو. خاوه ن دوکان گوتی: وهره! زۆر له دووره وه وتی: ئه وه جاده ی تازه یه و گه رایه وه. پیداجووم تووشی «موفتی» بووم که ناوی چکۆله ی «مه لا که ریم» بوو. له سه ر دوکانیکی رهوته که دانیشتبوو. ههر سلاوم کرد به گهرمی به خیره اتنی کردم:

- ده ی چۆنی؟ چاکی شوکور؟ مال و مندا ل چۆن؟

- هه موو لا به که یفن.

- فرۆشت؟ شوکور خیرت کرد؟ ده ی سه ر چاوم هاتی!

زۆری رست. گوتم وا دیاره ئه و کلیشه ی دوکانداره؛ بۆ هه موو مشتهریه کی ده لین.

- ده زانم نامناسی.

گوتی: راست ده که ی. ده تۆ کئی؟

- من هه زارم.

دهستی کرده گریان و فرمیسکی دا بارین.

- بریا کویر بام و نه مدیبا شۆرش تیکچوه.

- ئه م گریانه ی پێ ناوی. ئیستا من چ بکه م؟ چۆن که س نه مناسی؟

گوتی: من مال ویرانی بوومه له رزم. دوو منالم هه ن سه رو پتچکه. ژنه که م شه ش ساله ئیفلجیه و به ده ست نه و دیو ئه مدیوی پێ ده که ی. تاقه ژوو ریکی بن عهرزی تاریک و شه دارم به کرئ گرتوه. رۆژانه به هه زار زه حمه ت نانی وشک و چایی له م دوکانه م په یا ده که م. له میرووله ش بیه ده سله ترم. من ناتوانم به تحا وینمه وه. لیمگه ر ئی باسی تۆ بۆ براده ریک بکه م.

- ئای نه که ی! نامه وئ که سی دیکه بزانی. ده و له ت پیم ده زانی و ده مداته وه به ئیران.

- نا، خاترجه م به! ئه و براده ره سه د جار تها وه ته وه و ساف کراوه تا تهواو بۆته کوردیکی تهواو عه یار و بیه عه یب.

وای کرد که ملم دا بهو بلتی. موفتی شاعیر رۆیشت و زوو هاته وه. زۆری پێ نه چوو کابرایه کی درێژی رانک و چۆغه پرپینه ی عهینه کی ئه ستوو له چاوی ریش و سمیل تاشراوی ته مه ن به ناودا چوو، په یدا بوو. نه سه لام و نه که لام ههر له رێوه پێی گوتم:

- ئای ئای له و پشتمنده گرئ چنه! مه لا ده لین ههر گرپیه کی شه ی تانیکی تیدایه. ئه و میزه ره

سپیه ریشووداره چییه؟ تیی ریم!

گوتم به خوا ئه و کابرایه شته. دانیش ت گوتی:

- هه زار نایه وئ خۆت کز که ی! من چهند جارم وه ک تۆ به سه ر هات؛ دروستمان کرد و لیمان

روو خایه وه. ئیستاش ناهومید و دلسارد نیم...

موفتى لە پىشدا پىتى گوتىم ناوى «مىرزا رەحمانى بانەبى» يە و بە مام مىرزا دەيدواند. گوتى
هەستە با برۆين. لە رېگە لىيى روانىم گوتى: رەنگت زەردە، وا ديارە برسىت؟
- نەخىر برسى نىم.

- دەى درۆ مەكە، زۆرت برسپىه.

بردىمىه كەبابخانە تىرى كردم.

- شەو لە كوى بووى؟ چىيان لى ساندى؟

چووينا هوتىلەكە. بە گز خاوەن هوتىلدا هات كە:

- تۆ چۆن دەسپرىكى، چوار پەنجايى لە باتى دە تەمەن دەدەى؟

لە حىسابدا دەرگەوت كە بەچكە ئاغا پوولى نەداو و لە سەر مەن حىساب كراو. كاتى لە
دەفتەرمان روانى، مەن خەلكى كەناروى و ئەو بازىيانى نووسرابوو. پوولى ئەويان لە مەن نەگىراو و
زانىيان كلاويان لە سەر نراو!

مىرزا بردىمىه دوكانى دەلاكىك. گوتى: وەستا ئەم كۆرە هەم دەرويشە هەم سۆفى؛ مەن
پەشيمانم كردۆتەو. چونكە خزمەتى پرچ و ريشەكەى بۆ ناكرى، تەكايە بۆى بتاشە!
دەلاك تەماشايەكى سەرى كردم، گوتى: مام مىرزا ئەمە كاكۆلى هەبوو پرچى نەبوو؛
گالتەى خۆتەم پى مەكە!

پاش سەر و ريش چا كردن هينامىه ماله خۆى. حەوزىكى هەبوو، گوتى: ئەم قاچە پىسەت
بشۆ با بۆگەنت نەيه! چووينا وەتاغىك كە بۆ ميان و تەرىك لە وەتاغى ناو مال بوو. پاش تاويك
بە شەرمەو گوتى: تىنوومە. گوتى: مەن نۆكەرى بابت نىم، تىنووتە بە جەهەننەم! بچۆ لە مال
داواى ئاوبەكە! وەست بووم. ديسان تىنووتەى زۆرى هينا. ناچارى كردم بچم بانگ لە مالهەوى
بكەم كە ئاوم دەنى. خىزانى ئاوى بۆ هينام. هەموو نيازى مىرزا ئەو بوو شەرم نەكەم و خۆم بە
پاژىك لە خەلكى مال بزانم. شەو نووتى دامى و بە جىيى هينشتم كە بخەوم. سەعاتىك بە
ديوارەو بوو. هەموو سەرى سەعاتىك بە گرم و هۆرى رادەپەرىم. خوايە چ بكەم؟ هەستام بە
پشتىندەكەم كلكى سەعاتم بەستەو بە بزمارىكدا و هەستم لى برى. بەيانى مىرزا هات و دىتى؛
گوتى: هاى شەيتان! هەر دەمگوت دەبى دەگەل سەعاتەكە چۆنى رابووى!

زۆر زوو بوومە كۆرى مال و شەرمى ميانەتەم نەما. كەوتەم لىكۆلىنەو مىرزا. پىاوئىكى
زۆر سەيرم دى. بە دل و داو هەوالى لىقەوماوان بوو. لە كاسبىدا شەرىكە دوكانى يەكەتر بوو
كە خۆى هىچ كارى نەدەكرد. زۆر زانايەكى خاوەن مەعلوماوان بوو. بە سەتان كىتەى لە هەموو
بابەتەكەو مەتالا كردبوو. هەرچى خويندبوو يەو لە بەرى بوو. دزى شىخ و دەرويش و مەلاى
نەزان و مەشك و شەك بوو. هىچ مەلايە كىش لە كىشەدا دەگەلى دەرنەدەبرد. زۆريان بە كافىريان
دەزانى و بە بى ئەو بزان «بابى» چىيە، دەيانگوت مىرزا بۆتە بابى. خۆى نەزرى خزمەت بە
داماوانى كورد كردبوو؛ لە كوردايەتيدا سووتابوو.

شەويك چىرۆكى ژيانى خۆى بۆ گىرپامەو. گوتى: مالمەن لە بانە بوو. مەندالىك بووم. بابم
مرد و قەرزقۆلەيەكى زۆرى لە سەر بوو. بە رووتى و پىخواسى هاتە شارى سولەيمانى و
حەمالى بازارم كرد. پاش چەند سال هەواى چوونە بەغدام كرد. لەبەر كاروانچيان پارامەو
دەگەل خۆيانم بەرن؛ خزمەتى ولاخ و باران دەكەم. گوتيان: تۆ پىخواسى و دە رۆژە رى
دەرنابەى. ئىوارەيەك لە كاتى جەماعەت چوومە مزگەوتىك جووتە كەوشىكى تازەى

رهنگ ز مردم دزی. تا قهراغ شاری به غدا ده گهل کاروان بووم و جیا بوومه وه. شهو له جهوشی باره گای غهوس - وهک سه تان پروتی بی جی - خهوتم. وا دیار بوو غهوس ده یزانی من عاقیده م پیتی نابج، بویه کار به دهستی غهوس - زیاد له ههموان - منی دهر کرد. گوتی: تو له وانه یه دز بی! له کۆلانیگ خهوتم. به یانی جووله که به یک خه بهری کردمه وه، که نه گهر شتیگ ده کرم له خوی بکرم. سه رگه ردان ده خولامه وه، له شوینیکی دهم ده جله چوومه قاوه خانه یه ک. چایان بو هینام نه مخوار ده وه. گوتم: پارهم نییه؛ ههر لیم گهرین دانیشم. نیمه رۆ و شهو هیشتیان له سه ر نیمکه تی بنووم. به یانی دیسان نانیان دامی، نه مخوارد؛ گوتم: تا کار نه که م و نانی ره نجی شان په یا نه که م، هیچ ناخۆم. ده باغی به ویدا راده بردن. قاوه چی گوتی: نه م کوپه ش بهرن چهرمتان بو بشوا. ره گهلان که وتم. زۆر زوو دهریانکردم؛ گوتیان کار نازانی. هاتمه وه قاوه خانه. نهو شه وه شهم به برسیاتی رابوارد. به یانی نهو ره ژه یه کیگ هاته قاوه خانه و به قاوه چی گوت: لاوینکمان ده وئ له بهر دهستی ناشپه ز کار بکا و نه مین بیت. قاوه چی منی نیشان دا؛ گوتی: خزمی خۆمه، من زامن؛ ببهن. هاتمه دانشکده ی علوومی عهره بی و درامه ده ست ناشپه ز. ههر ناشپه ز چاوی پیکه وتم وا زهر د و لاواز و بی تین، پالیکی پیوه نام و به ره وه دهر گای ره تاندم. وه ختا بوو ملم بشکی.

- برۆ دهر وه تو به کار نایه ی.

گریام گوتم: برسیمه بویه بی هیژم. به زه ی پیندا هاته وه. نان و چیشتیکی دامی و ملم له پیواز پاک کردن نا. وهک ئاگری به قودره تی کارم ده کرد؛ دامه زرام. ورده - ورده خۆم خۆشه و بست کرد. زۆربه ی کاری ناشپه ز خانه که م گرتبووه نه ستۆی خۆم. گه ییمه پله یه ک که کپینی که رسته ی بازاریان به من ده سپارد و ده ستیان پی له کاری ناو ناشپه ز خانه به ردام و هه سامه وه. خویندکاره کان که زانیان نه خوینده وارم، دهرسیان پی ده گوتم. که م - که م وام لیه ات که بیمه یه ک له خویندکاره کان و به ره سمی ناوم بنووسن. توانیم له نه زمووندا سه ره کوم و پله - پله به ره وه ژوور چووم تا دانشکده که م ته واو کرد. له دورانی خویندنمدا - که عهر بیم باش ده زانی و له سارد و سه ودا ی ناو بازار شاره زای بیووم - بازرگانی کوردی سوله یمانی زۆریان خۆیان کردبووه ئاشنام و مالیم بو ده کپین. ده گهل نه وه شا خۆم شتم پیندا ده نارنده وه بو یان ده فرۆشتم. ته واو ببوومه خاوه ن پاره. نه یا شتیگ که به لامه وه گران بوو، تکای میوانانی سوله یمانی بوو که ده بوو بیانه م زیاره تی شیخ و مشایخی به غدایان نیشاندەم که زۆر وه ختی ده گرتم. فیلیکم دۆزیه وه: ههش - نو حاجی و ماجیم وه دوو خۆ ددها، ههر له ده وری دانشکده تووشی ههر کاولیک ده بووین، ده مگوت: نه لقاتیحا، دوعا بکه ن! له جوابی پرسیاراندا ده مگوت: ئیره ناشپه ز خانه ی هارونه ره شهیده! نه وه ئاوده ستی نه لقادرو بیلالیه! فلانه جی خهوی نه عوو زه ن بیلالا بووه و ههروه ها... هینده م ئاوده ستی خوله فای عه باسی پیشان ددهان تا ماندوو ده بوون و ده میان له دوعا کردن وهره ز ده بوو؛ ده یانگوت: میرزا با نهو جار بهس بی، بو جاری تر!

له پاش ته واو بوونی دانشکده، جووتی کهوشی زهردی زۆر باش و عه بایه کم کپی و چوومه وه سلیمانی. ده وه لمه ند دۆستی زۆره. له بهر ده عوه ت کردن سه ری خۆم پی نه ده خورا. ههر جه مە ی له مالیک بووم. ره ژیک له میوانی حاجیه که بووم که کهوشم لی دزیبوو. حاجی ههر داخی که وشه که ی له دلدا مابوو. به ئانقه ست باسی کهوش دزانم کرد. گوتی: میرزا گیان! سالیگ نازانم چ سه گبایک جووتی کهوشی له مزگهوت لی دزیم؛ ئیستاش له بیرم ناچی!

△△

- بەلئى بىفەر موو، كىيە بىروا نەكا.

شىخ نوورى دىسان سى - چوار سوئندى خەستى خوارد و گوتى: لە گوندى سىتەك، شەوئىك چووبوومە سەر ئاو. دىتم زنجىرىكى ئاگرىن ھەر ورشەى دەھات لە عاسمانەو دەھات، خرايە ملى ماريكى زەلامى بە قەد ھەژدەيا. مارە دەيزىراند. ھەليان كىشا و بەرمو ژوورىان برد تا لە بەر چاوم ون بوو. سەيرم دەکرد؛ ديارە برديانە ويزەى جەھەننەمىەكان.

مام ميرزا گوتى: باوەرپ يى دەكەم؛ تۆ درۆ ناكەى. بەلام پىم بلى جەھەننەم لە كوئ و بەھەشت لە كوئىيە؟

- ميرزا تۆ خۆت دەيزانى كە بەھەشت لە ژوورى عاسمانان و جەھەننەم لە ژىر ھەو تەبەقەى زەویداىە.

- دەسا مامۇستا گيان، بەو قورغانەى تۆ سوئندت پى خوارد ئەو مارەيان بردۆتەو بەھەشت بۆ گيانى بەھەشتىەكان! ئەگەر بۆ جەھەننەم با، دەباوایە عەرزى بۆ ھەلکۆلن و كونى كەن و مارەكەى تىخەن. بە خوا مام ميرزا قسەكەت جىگەى فيكر لى کردنەوہىە!

«سەيد عەلى بىسمىلا» ناويك ھەبوو، بەرزەنجەيى؛ تا خوا ھەز كا ناشيرىن و خوئنتال و زمان پىس و شەرفرۆش بوو. رۆژىك ميرزا لى پىرسى: دوو ئىشكالم ھەيە بۆم ھەل كە! يەكەم: دەلەين ئەگەر مزگەوت پروخواوە مىجرابى ماوہ. دەلەين پىغەمبەر زۆر جوان بوو، تۆ كوئت وەك ئەو باپىرەت دەچى؟! دووھەم: دەلەين موسلمان چوار سەد مليۆنن. ئايا بە تۆوہ حىساب كراوہ يان بە تۆرا چوار سەد مليۆن و دانەيەكن؟!

ديارە جوابى سەيد عەلى ھەزار جىئوى سەر بە كوئكە بوو!

ميرزا لە تارىخ، سىياسەت، ئەدەبىياتى كوردى و فارسى و عەرەبىدا بەحرىك بوو بى بن. ھەر خۆش بوو ئەو قسە بكا و گوتى لى بگرئ. بە راستى ئەو كابرايە مامۇستايەكى زۆر گەورە بوو بۆ من و زۆر شتى لى فير بووم.

ميرزا لە ئەورۇزدا بردمىە بەغدا.

رۆژىك گوتى: دەترسم لە مالە من بنگرن؛ دەسەلاتم نىيە رزگارت كەم و ئابىرووم دەچى. با بىتكەمە پەنا بەرى شىخ لەتيف و واش ناكەم بزاني تۆ لەلامى؛ تا نەزانم قىوولت دەكا. شەو رۆيشت و زوو ھاتەوہ. پاش تاويك شىخ لەتيف بە تەنيا بە ترۆمبىليكەوہ ھات و بردمىە مالە خۆى.

با ئەو ھەش بلىم: وەك دەلەين «ناوى گەورە و شارى وىزان». منىكى وا نەزان و دنيا نەدیتوو، ناوہكەم وەك شاعىرى شۆرشى كوردە وە پىش خۆم كەوتبوو، دەوروبەر دەيانناسىم. شەوئىك ميرزا پىرسى: تۆ جىئىلى، شىخ نەجمەدىنىك ھەيە دەلە ھەژار ئاوال فەقىم بووہ؛ كە ئەو زۆر پىرە. تۆ دەيناسى؟

- نە بە خوا.

- باشە گالتەيەك دەكەين!

سەبەى شەو شىخ و چەند برادەرىكى بانگ كەردبوو. كە ديانپىرسى: ئەمە كىيە؟ دەيگوت: سۆفەكى جاھيلە و من ريش و پرچم پى تاشيوہ! لە ناو قساندا لە شىخ نەجمەدىنى پىرسى: ھەژارى ئاوالت لە كوئىيە؟

گوتى: دەلەين لە بيارەيە. بريا بەھاتايەتە ئىرە، ئاي چەند بۆى بەتاسەوہم!

دهستی کرد به حیکایهت گیرانه‌وهی هه‌واله‌تی گهرمی خوی و من که چهند سال پینکه‌وه‌مان خویندووه.

میرزا گوتی: سویند بخو که درو ناکه‌ی!

شیخ قوت بوو؛ تماشایه‌کی منی کرد؛ گوتی: ناکا نه‌وه هه‌و بی؟ به‌خوا نهمدیوه، به‌لام خوشم ده‌وی.

شیخ له‌تفیش هه‌ر به‌ناوه‌که‌م خو‌شی ده‌ویستم. له‌مالی نه‌و دامه‌زرام. له‌ویشه‌وه‌چه‌ند که‌سیکی وه‌ک «ره‌فیک چالاک»، «مه‌حموود نه‌حمه‌د»ی موعه‌لیم و زور که‌سی دیم بوونه ناشنا. چاوم به «برایم نه‌حمه‌د» که‌وت که نه‌ویش نه‌ندامی کومه‌له‌بوو. شیخ له‌تف لئی پرسیم: برایمت چو‌ن دیت؟ گوتم: پیاو‌یکی زرینگ و زانایه و زوریش کورده، به‌و شهرته‌ی خوی بکه‌نه سه‌رو‌کی کوردستان!

کاتی مه‌لامسته‌فا له‌سابلاخ بوو، «همزه‌عه‌دوللا» ناو‌یکی راسپاردبوو که حیزبیک بۆ کورد له‌عیراق دامه‌زری‌ی و کاغه‌زی دابوو‌یه. شه‌ویک گوتیان ماموستا دیت. همزه‌عه‌دوللا په‌یدا بوو. پیاو‌یکی زور لووت‌به‌رزی قو‌ره‌ده‌ماغم هاته‌به‌ر چاو. گیرایه‌وه‌که‌له‌سابلاخ - وه‌ک پیوسته - قه‌دری نه‌گیراوه و قسه‌ی وای کرد که هه‌ر شه‌للاتیه‌ک پی شه‌رمه‌بیلی. دهر‌باره‌ی ده‌وله‌تانی ئه‌مریکا و رۆژاواوه‌فه‌رمووی: هیچ جیگه‌ی نیگه‌رانی نین؛ کارگه‌ران له‌جیاتی بارووت خو‌ل ده‌که‌نه ناو بۆمبا‌کانه‌وه و سه‌رکه‌وتن هه‌ر بۆ ده‌وله‌تی سو‌فیا‌تی خو‌مانه‌! دباره‌قسه‌ی ماموستا زور به‌ئیحتو‌باره و که‌س نا‌کرئ بلی وانییه. هه‌ر چی ده‌مدی و دوو پیت و له‌تیکی خویندبوو، کوموونستی دوو ئاته‌شه‌بوو. سه‌ر و بنی قسه‌یان سلاوه‌ت له‌دیداری ستالین بوو. من که هیچم ده‌باراندا نه‌بوو، هه‌رگیز له‌کوموونستی‌ش تینه‌گه‌یبووم، جاریک ویستم گله‌بکه‌م که رووس ئیمه‌یان به‌جی هیش و شه‌رتیان نه‌برده‌سه‌ر، زور به‌توندی به‌گژمدا هاته‌نه‌وه و به‌هه‌زار و به‌ک ده‌لیل حال‌ییان کردم که رووسیا له‌مه‌سله‌حه‌تی کورد نه‌و کاره‌ی کرد. ئه‌مریکا ده‌یه‌ویست یاری‌ده‌ی ئیران بکا و کوردستانیان ویران ده‌کرد. رووس به‌ئامانه‌ت خوی کیشاوه‌ته‌وه؛ رۆژیکي نه‌دوو دیت‌ه‌وه و ئازادمان ده‌کا! ئیتر نه‌و جار منیش عوزرم بۆ رووسیا دیناوه و ده‌مه‌ویست نه‌و خو له‌کوردستان بیخ‌خاوه‌ن کردنه‌ی به‌سه‌د باردا پینه‌بکه‌م! تانه‌لین ریجعی و نه‌زانه!

له‌بیرمه‌یه‌ک له‌ده‌لیله‌باشه‌کان نه‌وه‌بوو: مه‌سه‌له‌ی کوردی ئیران و هه‌رای یۆنان هه‌بوو. چینی شه‌شسه‌د ملیۆنیش هه‌بوو. رووسیا بۆ نه‌وه‌چین بکاته‌هه‌والی خوی و تاقه‌تی نه‌و هه‌مووه‌جه‌به‌ه‌ی نه‌بوو - چونکه‌له‌شه‌ری ئالمان زور زیانبار و لاواز ببوو - ده‌ستی له‌قازی و مارکۆس هه‌لگرت و چینی برده‌وه. دوو ده‌سه‌ری سووتا و قه‌یسه‌ریه‌کی وه‌گیر که‌وت. پیاو قه‌یسه‌ری هه‌بج ده‌سه‌رش په‌یدا ده‌کاته‌وه. رووس و چین ئامریکا ده‌خنکین و ئیمه‌ش له‌چنگ ئیران و تورک ده‌ردپن. کئ بی نه‌و قسه‌خۆشه‌ی وه‌به‌ر دل نه‌که‌وی؟! به‌لام که‌ی؟ ستالین ده‌زانئ! ها، راست ده‌که‌ن. منیش له‌شیعریک‌مدا له‌ته‌وریز گوتبووم: ستالین ده‌زانئ چییه‌حالمان. کاک هیمنیش گوتبووی: ستالین گوتوو‌یه: «یه‌مان پریسکی کوردیسکی خه‌ره‌شوئ». نه‌مما ئیمه‌مانای قسه‌ی خو‌مان نه‌ده‌زانئ، نه‌وانه‌زانان و ده‌زانن ده‌لین چی! خو‌لاسه‌منی ئاواره‌ی مال ویران و کلۆئی پاشه‌کشه‌ی رووسان له‌ئیران، خواخو‌ام بوو به‌ریجعی نه‌زانن و به‌کوموونستی له‌قه‌لم ده‌ن و له‌گه‌ل هه‌لمناو‌یرن:

بۇ شوپنەۋنى ئاردرامە گوندېك بە ناۋى «بى.بى.جەك»، مالى «مەحمود بەگ» ناۋىك كە پىلۋى شېخ لەتېف بو. زۆرى نەبرد «عەبدولقادر ئەحمەد» و «باقى بامەرنى» ھاتنە ئەۋى و يەكترمان ناسىيەۋە. باقى ناۋى «مام غەفوور» و عەبدولقادر «كاخدر» بوو؛ تا ئەناسرىن. مەلاستەفا لە شىۋوۋە ئاردىبونىيە عىراق؛ نامەيان بۇ چەند كەسىك ھىنا بوو. كە دەگەرەنەۋە، گوتىم: منىش دېمە لای مەلا مستەفا. گوتيان تا پىرسى پىن ئەكەين ناتوانىن تىبەين. نامەم بۇ بارزانى نوۋسى، نامەم بۇ مالى خۇمان نوۋسى كە ساغم و ھەق و ھىسابى قەرز و قۇلەم بو پرون كىردنەۋە. مام غەفوور ھاتەۋە و خەبەرى دا كە كاخدر لە دەۋرى شىۋ لە بەفرا گىرى كىردوۋە و لە برسان كەۋتوۋە و خۇى داۋەتە دەست دەۋلەت و بەرمە تارانىان بىردوۋە. مەلاستەفاش پروى كىردۆتە ولاتى پروس و لەۋ ناۋە نەماۋە. ئەۋىش لە ناچارى ھاتۆتەۋە عىراق. جۋابى مالىۋەشى بۇ ھىنا بوۋمەۋە: كاكە رەھمان گوتىۋى دەمانچەكەى ئەۋيان لى ساندەم. قاسماغا - كە نوسىبووم سىسەد و پەنجا تەمەنى لايە - توۋرە بىۋو: ھەددى چىيە قەرزى لای مەن بى؟! مەلاستەۋە گوتىۋى: سى ھەزار تەمەنم لايە؛ سۆيىدە دەخۇم. دىار بو پىۋ ھەرچى بى، تا لەبەر چاۋانە لەبەر دلانە. تەنبا برايكە كە لە بىرى نەچۋوبوم كاك ھىمەن بوو؛ لە جەنگەى سەرباز و ەشاپىر پۇزانە ناۋ شارد، مال و مەندالەكەمى بىردىۋە گوندى شىلانۋى و لە خەتەر پاراستىۋىنى. كە دۋى ئىمە ئاغانى كوردىان بىردىۋە تاران، شا پىرسىۋى: ئەۋ ھەزارەكە چى لىھەت؟ حاجى بايزاغا گوتىۋى: قوربان! ئىمە كوشتمان...

دۋى ھەلاتنەكەم لە بۇكان، ەۋلاغاى مەحمودداغا جىنپى بە كۈيخاكەى دابوۋ كە: دلى پىنچ قرانى فىشەكىكتان نەھات ھەزار بكوژن...

چوبوۋمە سۈلەيمانى لە ۋەتاغىكى تارىكى دىۋەخاندا دەژىام؛ بۇ ئەۋە كەس پىم نەزانى. كە مام غەفوور ھاتەۋە و بوۋ بە ئاۋدەنگىم، رۇژىك درگا كرايەۋە، «عوسمان دانىش» كە لە سابلاغ دەمانناسى و دەرسى كوردى بە مەندالان دەگوت، ۋە ژوور كەۋت؛ كە ئەۋىش تازە گەرەبۇۋە. - كاك عوسمان مەندوۋ نەبى.

- ەفوۋ بىكەن مەن ناۋم مەلا كەرىمە، عوسمان نىم. ھا! مەن ئىۋە دەناسم: تۇ باقى! تۇ ھەزارى! باقى گوتى: ئاخىر عوسمان گاموۋش! مانگىكە يەكترمان نەدىۋە؛ بۇ تۇ دەمانناسى و ئىمە ناتناسىن؟!

رۇژىك دىتمە كابرايەكى مىلپانى، پالتۇيەكى بەرگنە ۋىستى ھەشتەپۇيانە لە بەردا و كەۋشكىكى پاش پانىيەدرىژى قەتارەچىانە دە پىدا ھاتە ژوور. پاش تاۋىك ناسىمەۋە ھەسەن قىزلىجە و ماۋەيكە لە بىارە سۇفى بوۋە و ئىستا ھاتوۋە. پىك شاد و شوكر بوۋىن. ناۋ بە ناۋ كاك ھەمەزەى كۇنە شەرىكمە و مەلا ەۋلاى ھەسارىش بوۋە پەناپەر.

رۇژىكى تر سەر لە بەيانى، كەشىدە بە سەرىك - كە دەنگوت زەردەچىۋى پىدا پۇاۋە - ھاتە لای شىخ كە چارىك بكا. حاجى ەلىم دەناسى لە بۇكان، ئەرزىابى توۋتن بوو. ژىكىكى شۇخى خەلىفەى ھەبوو. زۆر دەۋلەمەند و ۋەجاخ كۈپر بوۋن. مالىان چوۋبۇۋە سەقز. - حاجى گىان! تۇ و ئىرە چى؟

- ئاى قورۋان! ھەقايتە مەن دۋورە: خانم ھەلىپچام، وتى ھەۋەل شام و ئاخىر شام. ئىمە كە ھەشمان لە شام ئەكرىيە، بۇ ئىسە نەچىن؟ گىش مالىەكەمان فرۇشت؛ فەرمان ھىشتەۋە و بارمان كىرد و چوۋىنە قەسرشېرىن. قالىيەكانمان دا ۋە قاچاخچى، كە خۇشمان و فەرشەكانىش

بهرنه ئەودو. قەرار دریا سەعات دوانزە نیمەشەو بیانینم. قوروان خۆت ئەزانی ئەسلەحە موسولمان چییە؟ دەسنوژە! دەسنوژم گرت. چوو مە سەر کۆلان هاوارم کرد: عەبدولقادر! تومەز کاوریەکی پۆلیسی شەو ناوی عەبدولقادر! بە غار هات و منی دیت و کە لەمچە ی کردە دەستمەو. وە هەزار نارەغلی، وە سەد تەمەن بەری دام. بێ ئەدەبیە لە خزمەتتا، قالێه کانیش لە خانەقین گیران و گومرگیان لێ ساندین. گەییە بەغدا و تەم لای عەبدولقادر گیان دانەبەزم. فەرش و خانم و من لە بن دیواری غەوس لە پەنا جادە مایەو. لە زوان کەس تێنەدە گەیشتین. ئێوارە وەختە، کاوریەک وە کوردی وتی: ئێو چین و بۆ لێرەن؟ کە تێگەشت، بانگ حەمالی کرد و قالێ و ئیمە ی بردە مال خۆی. وتی: لە ئێرانەو قاجاغ هاتگن؛ پۆلیس بزانی ئە تانگرت. پاسپۆرتی سووریە تان نییە؛ ئە شچنە شام گشتی دەسبەر و نامەرد. من نایەزم ئەو ئەبوت: «حەشری چە و مەشری چە؟» تۆبە ئەستەخفیر و لا! لە سەر قەسە ئەو گەڕایەو سولەمانی و ئیستا هاتگمە لای شێخ فکری بکاتەو چی بکەم.

ئەو بەینە زۆر بە تاسە بووم «شێخ مەحمود» ببینم؛ بەلام تا داوام دەکرد، شێخ لەتیف بە هانە ییکی ئەدۆزیەو و دە یگوت جاری!

شێخ لەتیف بۆ خۆی شاعیر بوو؛ بەلام باوەر ناکەم شیعری کەسی خۆیندبێتەو. تەنانەت ئەو کاغەزانی لێقەوماوان بۆیان دەنووسی، قەت یەکی نەدەخویندەو و وە بن دۆشەگی بن قوونی دەدان. کە لە «بی بی جەک» بووم، سواریک بە غار هات و نامە ی شێخ لەتیفی دامی: کە زۆرم تارێفی تۆ لای شێخ مەحمود کردوو؛ پیتی خۆشە نمونە ی شیعرت ببینی. تکایە شیعریک بنووسە با بۆی بخوینمەو. من کە دەمزانی حالی چۆنە، کاغەزیکی سپیم خستە ناو پاکەتەو و ناردم. کە شێخ لەتیفم دیتەو گوتم: ها؟ شیعەر کەم چۆن بوو؟ فەرمووی: زۆر خۆش بوو؛ شێخ مەحمودیش زۆری پەسند کرد!

بەرەبەری نەورۆز قزلجی و مام غەفور و من و هەمزە چووینە گوندی «سیتەک»؛ لە ژووریکی دایانکردین. لایەکی چەپەریکی شەق و شەر، کە دێتمان تازیەک لەویو خۆی کرد بە ژوورا. دنیا تەری و قوری بوو. خۆمان بە قوری حەوشە، چەپەرمان کون بڕ کرد. داری تەری سۆپەمان بە بەرەو هەلچنی. راپەخمان لباد و پڕ لە ئەسپی بوو؛ هیندەمان «دێ. دێ. تی» پێو کرد، پیت لێدەنا تۆز هەلدەستا. پاش دوو رۆژ میرزا رەحمان یەک باری کوتەکی کتیی بۆ ناردین کە وەرەز نەبین. کتیی چۆن؟ هەر لە تالیقاتی مارکس و ئینگلسەو تا «خەباتی من»ی هیتلەر، لەحەدیس و شەرەو تا تەرجەمە ی کتیی بی شەرمانە ی بازاری «سان دۆنی» پارێسی، تا کەراماتی شێخ حیسامەدین! خولاسە ئەو نەندە ی دژ لێک کۆ کردبۆو کە باسی نەکری.

رۆژانە من و هەمزە بە تەفەنگێکی تاپری شێخەو دەچووینە راو، سوێسکە و کۆتر و کەومان راو دەکرد. قزلجی لە مالهو کتیی دەخویندەو. شەو حاسلی راومان دەخوارد و گویمان لە قزلجی دەگرت کە وەک حیکایەت خوانی لە زەبر، چی خویندبۆو دە یگێراو.

شەویک قزلجی لە مەلا عەولای پرسی:

- ئەگەر کەریک زۆریش تێر بێ، وێجە ی تەری بۆ بەرن نایخوا؟

- جا ئەو پرسیاری دەوی؟

- دە بروانە لەم کتییە دا دەلی: شێخ حیسامەدین چو بوو باغیک، کەریک لەوی بەسترا بۆو.

فەرمووی ئەو کەرە دەلی برسیمە. وێجە یان بۆ برد خواردی!

گوټی: چ سه گبايک نووسیویه؟

- خهلیفه مه حمود.

- جنيو به خهلیفه نادهم، به لام قسپکی بیتامه!

رؤژیک ده گهل همزه له سر گردیکهوه به رازیکمان له قامیشه لانتیکدا به دی کرد. تاپرمان

پی بوو. وتم: با بوی بچین!

- به راز خه تهره!

- نه خیر، ده یکوژین.

پاش مقومقویه کی زور، پیک هاتین. همزه به قریوه و ههرا و من به تاپر پرسکمان کرد و

به لامارمان برد. که چی به راز به کولکه سووتاویک دهرچوو!

رؤژیک که نه ده چووینه راو، له سهربانی مزگهوت راویچکه مان ده کرد و گویمان له خه لکی

گوند ده گرت. «کویخا تهوفیق» عاقله مندی دی بوو؛ چه کداری عوسمانی کردبوو؛ له شه ری

«به سرا» به شدار ببوو. پی به نوون ده گوت. باسی شه ری ده گیراوه که به سه ره نیزه کراوه،

ده یگوت: سولتان عه بدولحه مید! خوا غه نیقی نه حمه تت کا! تو نه گن به غدات هه بوو، به سنا ت

بؤچوو؟ نهو هه موو گه نجه ت به سونگی تاق به کوشتن دا!

جاریک قاو داکهوت خهلیفه ی شیخ حه سه نی قهره چتوانی به ریویه. لای ویله دهر ریویه ک

به ره و پی ری هانووه، دهر ویش خه ری ک بوون بوی بچن بیگرن، خهلیفه فهرموویه لیتیگه رین. ریوی

ناوزه نگی خهلیفه ی ماچ کردوو و سه ری پندا ساویوه! خهلیفه ده سستی به سه ری داهیناوه و

فهرموویه: «نهوا کردمی به خهلیفه ی ریوی نهو ناوه، تو تویه یان داده!» و به ره لای کردوو. بوو

به قریوه: ئای لهو پایوه مباره که! ئای خوزگه بهو ریویه به هه شتییه! زور گهرم داهاتبوون و

کویخا تهوفیق له گشتیان زیاتر. «حاجی قادری کوی» ده لی:

سؤفی وه ک ته شنه بوو له زیگری هه تاو هه موو دینی ده دا به کاسیک ئاو

شیعه وه ک ته شنه بوو له سینه زه دهن به دوو قه تره ی ده دا حوسین و حه سه ن

خه لکی سیتک هه موو بژیوی سالیان له سر دار فرؤشتن و راوه ریوی بوو. له ته نیشت مام

کویخواه دانیشتم:

- خه بهر چییه؟

- چؤن تو باسی خهلیفه و خهلیفه ریوی نابیسی؟ به خوا نه بی خؤمان ساز که ی خزمه تیکی

باشی نهو خهلیفه و دهر ویشانه بکه ین.

- کویخا گیان! تا ئیستا خهلیفه ریوی هه موو ریویه کانی شارباژی ری کردوته دهر ویش. به خوا

هه رچی ریوی بکوژی، نه چیته جه حه ندهم. بهم خه لکه بفهرموو له راوه ریوی دهس هه لگرن.

کویخا تاسیکی برده وه، بانگی کرد:

- کوپه وهرن، هه ی بکه م به کنگی باوه خهلیفه وه! خو نابی راوه ریوی بکه ین!

- دیسان غه لبه غه لب دامه زرایه وه. به کومه ل دوا ی خؤم دان بو لای شیخ له تیف که نه وسه

له سیتک بوو:

- یا شیخ! خوت ده زانی نهو شارباژی ره پاوانی ته ریقه تی کاک نه حمه دی شیخه. خهلیفه ی

گهرمیاننی حه قی چییه ئاسوگ بپه رینئ و مرید له ئیوه داگیر کا؟

شیخ گهرم داهات:

- دادہی سوار! سوار بن ئەم باوہ حیزہ بەرەو شارەزور بەر تینن!
مەلا شیخ نووری - کە باسی کرا - تیتوولە شالیککی سەیدانەیی بە دەوری وەرگیدا هینابوو؛
دەنگوت کەمبەری دەوری دەهۆلە. لاقی کورت، سەر درێژۆکە، لیچ شۆر، هەر مەشی دەهات.
ژنیکی زۆر لەبار و قەدباریک و بەناز و نووزی - مەرە بە جاش - لە خۆی مەرە کردبوو؛ تەلاقێ
نەدابوو. ژن شارستانی و خۆبەندەوار و تووشی ببوو بەو ئەلامەتەو و لە سیتەک دەژیا.
خواخوای بوو مەلای توورە کا و تەلاق بدری. خەلکی دی کە دەیانگوت بلج و سووکە، مەلا
دەیفەرەموو: قوربان! ئەم ژنەیی منە خۆنگەوارە! قورعان لە سینگەیی! چونکە مەلا بوو، تێیی
نیشانەیی میوینەیی عەرەبی دەخستە سەر وشەیی کوردیش!

پۆژیک زۆر بە شپەزەیی هات و گوتی:

- مەلا محەممەد، مەلاژن نەخۆشە و تۆی دەوێ کە دەرمانی کە!

- مامۆستا من حەکیم نیم.

- بە خوا ئەلێ ئەبێ هەر بێ.

مەلاژن لە سەر جێگە کەوتبوو؛ سنگ بەرەلا. دەستی گرتە و لەسەر مەمکی دانا. زانیم داو و
بۆ منی ناوہتەو. هاتمەو و دوو بنیشتی پەوانیم بۆ نارد. مەلاژن لە سایەیی من ساغ بۆو و ناوم
لە دیدا بە حەکیم زرا. جا وەرە و سویند بخۆ کە حەکیم نیم. «ئەیی بۆچی مەلاژن چا
کردووە؟» تا خۆم لە مەلاژن و سیتەکیان پزگار کرد، شەیتان گوتی چەق!

جاری شیخ لەتێف هەلپێچا کە ئەم ژنە تەلاق بدا؛ بۆ ئەو نابێ. لە وەرەما دەیگوت: قوربان!
من تەلاقێ بەم و بچێ شوو بە نامەحرەمێ بکا؟ ئەمە چۆن ئەبێ؟!

پێم گوت: مامۆستا ئەو ورگ و گێپالەیی تۆ بۆ خەلیفەتی دەنالی.

گوتی: خۆ ئەم گەوادییەشم کردووە! شەش مانگ خەلیفەیی سەید بووم. من شەشەد تەنەم
بۆ کۆ کردنەو؛ ئەو سێ تەنەیی دامی، وازم لێ هینا!

نانمان هەبوو؛ پێخورمان کەم بوو؛ ماست هەر دەس نەدەکەوت. پۆژیک دەگەل قزلجی لە
سەر مانای شیریک کێشەمان بوو، قزلجی گوتی: بە ماست، بە مریشک سویند ئەخۆم قسەیی
من راستە!

- یانی چی؟

- ئاخەر ئەگەر ئەوانە موقەددەس نین، بۆ کەس نایانخوا؟!

شیخ لەتێف حەفتا گوندی دەخوارد؛ بەلام هەمیشە قەرزار، نێو مال پرووت و بێ فەرش و لیفە،
لە پێخۆردا ناساز، تا خواش حەز کا دلایا و میوان دۆست، تا خواش حەز بکا بێ سەلیقە و لە کار
نەزان. زۆر جار فزوولی دنەیی دەدام و لۆمەم دەکرد:

- ئاخەر یا شیخ! تۆ ئەو هەموو خەلکە دەرووتینییهو، هەموو داهاات چەند نۆکەریکی شەلاتی

دەیدزن. تۆ نابێ پێتوانیک بۆ خۆت دانێی؟

دەیگوت: ئێمە بەرەیی کاک ئەحمەد پێمانەو نایە پیکوپیک بین؛ مالی شیخ مەحموودیش

وہک مالی من وایە!

زۆر بە ناشکوری نالیم، لەم کوردستانەیی ئێمەدا گەرەبایی بە میراتە نەک بە ھونەر و جەوھەر.
عەولادی کاک ئەحمەدی شیخ تا دنیا دنیا بە لە خەلکی تر پایەبەرترن؛ نابێ گۆی بدەیتە زانین
و ھونەریان. جا چونکە کوری گەرەمالان لەلە و نۆکەر بەختیان دەکەن، بە ئارەزووی خۆیان

رایاندىنن كه قازانجى ئەوانى تىدايى. زۆربەى لەلە و نۆكەرە كانىش لە ئاكاردا پاك نىن. زۆر بە دەگمەن ھەلدەكەوئ كورپى پياوى گەورە نالەبار ھەلەنەكەون. ماله سەيد تەھا، عەولادى شىخى بورھان دوو نموونەن. ھونەرى شىخ لەتيف ھەر ئەو ھەو كورپى شىخ مەحمودە و بەس! ھەر لە سىتەك، قازى كاكە ھەمەى بۆكانىشمان ھاتە لا و لە ئىران رايكرىدبوو؛ تەواو پىتى ھەسايەنەو. زۆر زانا، زۆر قسەخۆش و رووخۆش، تا خواش ھەز كا ترسەنۆك. بە گشتى بەرەى ماله قزلىجى ھەر سەريان لە ھىلكە جوولايەو ھەمەى عالمن. ھەموويان زىرەكى بى ھاوتان. بەلام ھەموويان ترسەنۆكىك خولقاون كە ناوئىن تەنانەت ھونەر و جەوھەرى خويان دەرھەن. «تورجانى زادە»، «مەھمەدى قزلىجى»، «قازى كاكە ھەمە»، «ھەسەنى قزلىجى» نمونەى ئەو ترسە لە رادە بەدەرەن. ھەر كەسى تر دە يەكى ئەوان زانا با، ناوبانگى دەنگى دەداو؛ بەلام ترسى وا بە تەو ھەم رىگەى خۆدەر خستنى لى برون. جاريك شىخ لەتيف ھاتبوو سەردانمان لە سىتەك. كاتى سوار ببوو، دەرۆشت و ئىمە بەرپىمان دەكرد. «قازى كاكە ھەمە» لە ريز دەرکەوت و چۆكى دادا و دەستى بە ئەژنۆى ئەسپى شىخ گرت. شىخ لەتيف بە سەرسوڤمانەو ھەرسى:

- مامۆستا چىت لى قەوماو؟

- يا شىخ دەترسم دواى تۆسى پۆلىس بىن بىگرن!

- جا بۆسى؟ بۆ بىست و ھەشت يان سى و دوو نەبن؟

- قوربان لىرە دەترسم؛ بىنئىرە لای شىخ مەحمود.

قازى بە جىتى ھىشتىن و ئىمە لە خەتەردا مايەنەو!

قزلىجى و من و لە بىرم نەماوە كىنى تىرش - پىنم وایە ھەمەزەى سلەماناغا بوو - ناوى خۇمان گۆرى. قزلىجى ناوى «سەعید رەھىم» و من «عەزىز قادىر» م ھەلبژارد و شىخ لە «جوارتا» پىناسى عىراقى بۆ وەرگرتىن و بووینە عىراقى و ترس و لەرزمان لە گرتن بە سەر چوو.

لە سايەى راوى ھەموو رۆژەو دەگەل ھەمەزە، ببوونە پىادەىەكى وا قوچاغ تاژىمان نەدەگەشتى. جارى بە غارى بىچان لە سىتەكەو بە ھەورازى «ھەرووتە» دا سەرکەوتىن. رۆژىك سەر لە ئىوارە لە قەدى چىاى «كۆرە كاژاو» ھەيوانە كىنويە كمان بەدى كرد. دامەزراىن كە بىكۆژىن؛ كەچى مەعلووم بوو كە ئەویش راو كەرىكى كۆلەبال لە بەرە و ئىمەى بە ھەيوان زانىو ھە و لىمان دامەزراو.

دەلەين جاريك چەند مەلایەك لە دم چوومى «كەلوئى» چوونە سەر پىشاو كە دەسنوئ بگرن؛ كابىرەك لای وابوو پۆلە كەلكن و تەفەنگى پىئە ناو. ئىمەش واما بە سەر ھات.

لە بەھارا شىخ بە ھەلاوى كارەكەرىو ھە - بۆ راو كەو - ھاتە سىتەك. كەيفمان ساز بوو. دەگەل شىخدا شو بە كىو لە راو بووین. كاتى لە بەغدا دەژىام دەگەل قزلىجى - كە لە سولەيمانى بوو - دوو پارچە شىعرمان پىك گۆرىو ھە، كە زۆر بە وردى ژيانى ئەو رۆژانەى شارباژىريان وىنە دەكىشا. بە داخەو ھەمماون و ھەر ئەو ھەندەم لە بىر ماو ھە نووسىو ھە.

عەولا ناوىك لە سىتەك بوو، جگە لە ناوى ئاغا ھىچ عەشتەباى شك نەدەبرد. ھەمىشە دەست لە كەلەكەدا و بە فیزەو دەىگوت: من جگە لەو ھە كە ئاغام، رەعيسولعوزەراى شىخ لەتيفم! نەوسن و چەورەىەك بوو ھەر مەپرسە. قادراغا ناوىك بۆى داناوو:

ئەگەر نايناسن، ئاغا ھەرووتە لە تەقەى كەوگىر گۆيى وەك كەر جووتە

رۇژى بە فىزىكەۋە دەگەل مەحمۇود بەگە كەي «بىبى جەك» ھاتنە لام؛ گوتيان: ئاغا گەۋرە ترە يان بەگ؟ گوتىم: نازانم. «مەيدىن چنارەيى» درىژى لاۋاز، نۆكەرى شىخ دەھات؛ عەۋلاغا بانگى كرد: مەھ رەق! تۇ خۇنگەۋارى. ئاغا گەۋرە ترە يان بەگ؟
- بە خوا ئەمانە ۋەك سەگ و تاژى وان، فەرقىكىيان ناكەم!

مەحمۇود بەگ گوتى: ساۋەللا دەلەين تاژى بەگزاۋەدى سەگانە؛ مەن نەجىب تەرم! كابرەيەكى ۋىلى بىن مالى پروتەكە ھەبۋو، پەستەكىكى سەد پىنەي درىژى تا سەر ئەژنۇي دەبەردا بوو. سەر و بىنى قەسەشى «زالىكە» بوو، خۇي بە پىغەمبەر دەزانى؛ شىخ گالتەي پىن دەكرد. گوتى: زالىكەي ماکەر! تۇ چۈن پىغەمبەرىكى؟
گوتى: پىغەمبەرى كەرەنم و خوا ناردوۋمىيەتە سەر ئىۋە!

لەو رۇژگارەدا باۋ باۋى «خولەپىزە» بوو. ئازايەتەيەكەي بىۋە دلخۇشكەرەي داخ لە دلان و بىچاران. لە ترسى سەربازى راىكردبوو؛ لە دەۋلەتى عىراق ياغى بىۋو. خەلىكى شارباژىر بە دزىۋە يارىدەيان دەدا. عەلىاغا ناۋىك ھەبۋو لە گوندى «ئەحمەداۋا» زۇر زمان لووس و بە چاپ و گوپ؛ دەشىگوت دىبۇكرىم. لە سولەيمانى پىنجسەد دىنارى لە ئەستاندار ئەستاندبوو كە خولەپىزەي بۇ بكوژى. عەلى ئاغا بە شات و شووت ئەۋ قەسەي دركاندبوو. بەيانىك خەبەريان ھىنا كە شو لە جىدا سەرى ئاغا براۋە و كەس تا بەيانى درەنگ نەيزانىۋە. خولەپىزە لەو ياخى بوۋنەيدا دوۋسەدوۋەشتا پۇلىس و پتر لە سەد جاشى دەۋلەتى كۈشت. لە ئاخىرىدا بە دەستى ھاۋكارىكى خۇفۇش لە خەۋدا كوزرا. ئىستاش باسى ئازايەتى ئەۋ، چىرۋكى شەۋانەي شارباژىريانە و بۇتە زاپاتايەك.

لەگەل شىخ ھاتىنەۋە شار و ئاشناكانمان بە سەر كىرەنەۋە و زۇرىش دۇست و ئاشناي تازەمان بۇ پەيدا بوون. جگە لە مىرزاۋرەحمان، ئەۋ كەسانەي بىۋونە ناسياۋمان و شياۋى باسن ئەمانەن:
۱- رەفىق چالاك: موعەللىم، ئاھەنگىساز، دەنگخۇش، ئەدىب، ھونەرپىشە و نومايشنامەنووس بوو. زۇر خۇشمان دەگەل رادەبۋارد. لە ئاخىرىدا لە حىزبى كومۇنىست پلەي بەرز بۇۋە و كرا بە رەئىسى حىزب و گىرا و بوو بە جاسۋوسى دەۋلەت و لە شۇرشى بارزانيدا ھاتە شۇرش و لە رادىۋ كارى دەكرد و بە نەخۇشى دل مرد.

۲- مەحمۇود ئەحمەد: موعەللىم و ھەمەكارەي شىخ لەتيف و خۇشەۋىستى شىخ مەحمۇود بوو. لە لايەن شىخ لەتيفەۋە ناردابوۋە باكۇيە؛ ھاتبۋە سابلاخ. دەگەل ھەمەخوسىن خان قەسەي تىك گىرابوۋ؛ دەر كرابو. ھاتبۇۋە سولەيمانى و گىرابوۋ. دايكى شىخ لەتيف (ئايشەخان) چوۋبوۋە تىكايە كە بەرى دەن و سوپىندى خواردبوو كە مەحمۇود لە عىراق دەرەكەۋتوۋە و لە سەر مولكى ئىمە بوۋە. ئەستاندار گوتبۋى: خانم فەرماشت لە سەر سەران؛ بەلام مەحمۇود دوو شاھدى ۋا عادلى دەگەل خۇي ھىناۋە كە رەد ناكىتەۋە.
- ئەپرۇ شاھەتى چى؟ بە خوا درۇ دەكەن.

جوۋتتىك چەكەمەي لىبادى فشۋفۇلى سالداتى پرووسان و كلاۋىكى كەۋلە بەرفى بە ئەستىرەي سوۋرەۋە ھىتابوۋە بەردەمى كە: بابە! ئەگەر ئەۋە نىشانەي چوۋنە پرووسيا نەبن لە كوئ دەس دەكەن؟! بەۋ ھالەش بەريان دابوۋ.

۳- قانەي: ھەر لە بۇكان بووم كە قانەي ھاتبۋە موكرىيان و بۇ يەكەم جار لە «قەرەگۈت» چاۋم پىنى كەۋت. ماۋەيەك پىكەۋە بوۋىن؛ گەراۋە عىراق. لە زەمانى دەسەلاتى كۆمەلەدا ھاتەۋە

سابلاغ و ده گهل عه بدولقادر ده باغی ژووریکیان له کاروانسه رای سهید عه لی گرتبوو. حه ولی کاری ددها و جوا بیان ده کردهوه.

چوومه لای پیشهوا، داوای کارم بۆ قانعی کرد. فهرمووی: ده لنین جاسووسی ئینگلیسه. گوتم: ئەم کابرایه پتر له شیتست سالی عومره، کهس نهییستوو تیری زگی نانی خواردبی. ئاخو نهو بهخششی جاسووسییهی بۆ کهنگییه؟! بابا! من ده بمه زامن. ئەگەر خه یانه تی کرد من نیعدم کهن.

پیشهوا فهرمووی تۆ راست ده کهی؛ به لام ها بخوینهوه: پتر له سه د گوزارشی عیراقییه کانی ناو شۆرش هاتبوو که قانعی پایا خراپه! فهرمووی: خۆیان پیکهوه خراپن...
پژژیک نامهیه کی شاندام که بۆ «عه لی مه دهوؤش» ناویکی، ههم خه یات و ههم شاعیری نوسیوو: کاکه! ئیره زۆر خوؤشه، لایه کی ریشته له سوله یمانی تاشییی لایه کی بیتنه سابلاغ. چاره ریتیم.

- قانعی نهو یانی چی؟

- ئەو حیزبانه هاته بن کلیشه مهوه، وتی تۆ بچۆ؛ ئەگەر خوؤشت لیگوزه را خه بهر بنیره منیش دیم. ده مهوئ ئه ویش به ده ردی من بجی و کاری دهس نه کهوئ!
ئیاره یه ک ده گهل قانعی چوومه مه نزه کهی. له دووره وه بانگی کرد:
- عه ولقادر ژووره که چاکهت ده.

- یانی چی؟

- گزکمان نییه به چاکهت ئه یمالین!

قانعی کرا به موعه للیم له «بالانیش» پاشان له «کهلبه ره زاخان». که لییان ده پرسى چ کاره ی؟ ده یگوت: هام له «سه گی پیشهوا»! ئەم گونده ناوی کهلبه ره زاخان بووه، «کهلب» سه گه و ره زاخانیش نه ماوه.

مال و مندالیشی هینا و ماوه یه ک له بۆکان ژیا. له گهل تیکچوونی شۆرش به ره و عیراق راپکردبوو. کورپکی له رینگه لئ ون ببوو، پاش ماوه یه ک بۆیان هینابوو.
لهم بهینه دا که له ئیران بوو، دیوانی شیعرى -که ناوی راستی «دایکی کتیب» و ناوی رواله تی «باله کۆلاره» بوو- لای من دانابوو. ده گهل شیعره کانی ئاشنا ببووم. قانعی له سهیده کانی «چۆر» بوو. باوکی شیخ بوو؛ که مردوو له فقهیه تییه وه هیناویانه ته وه له جیگه ی باوکیان داناه که هیچ زه وقی له سه ر نه بووه. شهوانه، شیخانه زیکر و تالیله ی بۆ مریدان دامه زرانده وه و ههر که چاوایان نووقاندوو به ههست به جیی هیشتون و چۆته وه مال و ملی له چایی خواردنه وه ناوه و تاو- تاوه هاتوو زیکری بۆ تازه کردوونه وه و گهراوه ته وه و به ئه قلی ده رویشه کانی پیکه نیوه. ده رویش به مه یان زانیوه و ده ریانکردوو. له کار گهراوه، بۆته پۆلیس، بۆته جهنگه لبان، کراوه ته موعه للیمی دیانهت. زه مانیک له مالی شیخ مه حمود ژیاوه و کاربه دهست بووه. ههر گیز له عومریدا نان و دۆی نه گه یونه یه ک و هه میشه شر و ور ژیاوه. به لام ئه وهنده ی ئه و گالتیه ی به خه لک کردوو و ئه وهنده ی ئه و له عومری خۆیدا پیکه نیوه، باوه ر ناکه م بۆ هیچ شازاده یه کی بیکار ئه وه لوا بی. مه جلیسی له شیعرى خوؤشتر بوو. شیعریشی -که زۆر به زمانیکی ساده و شاره زووریانه بوو- یه کجار کاری کردبووه سه ر چینی نه خوینده وار و پتر له ههر شاعیریک کوردایه تی بلاو کردۆته وه. شیعره کانی زۆربه یان خه مبارانه و داخ و ئاخ بۆ

حالی بن دهستی و پیریشانی کوردستانه؛ به لام قسه کانی نهونده قدیله دار بوون مردوویان ده خسته پیکه نین. شیخ و مهلا، ئاغا و خان، دهسه لاتدار و دهوله مه ند لای نهو گالته جار بوون و زمانه کی لی بیوه به لا و له هیچ کوئی دانه ده مه زرا. نهویستانی به کافریان ده زانی و به م تۆمه ته ش پیکه نینی ده هات.

چهند نوکته یه ک له قانیه ده گێرمه وه که ده زانم له دیوانه کی چاپ ناکرین:

* شیخ مه محمود له سیتکه میوانی شیخ له تیفه. زۆر کهس له به غدا و شاره کانی تره وه هاتوونه لای. شهو ده بی به فران - فرانی لیتفه و زۆردار له ده ست بی زۆری ده رفین. نه فه ندیه کی زۆر به شهرم و حه یا که لای شیخ دانیشتووه و ده بین قانیه هه لده سوور، به سرت ده لی:

- شیخ قانیه ده ستم دامانت. منت له بیر نه چی.

- نه فه ندی رازیت تۆش وه ک خۆم بی؟

- زۆرت مه منوونم.

شهو درهنگیک له کهلینی درگاه به قامک ئیشه رته ی بۆ ده کا. ده چنه بهر هه یوانی مزگه وت.

دوو هه سیری بوریای درێژی لیه، قانیه له سه ر یه کیان راده کشی.

- ده ی نه فه ندی لوولم ده!

نه فه ندی لوولی ده دا تا نهو سه ر، لاق و مل به ده ره وه و هه سیر ده زگ پیچراوه.

- تۆش راهه سه به لکو یه کی که بیه میز کردن، بیژه لوولت بدات!

* جهنگه ل بانه؛ گوته و یانه هه ر کهس گوئی به رازیک به ری بۆ ده ولته دووسه د فلسی

ده ده نی. قانیه شه ش به راز ده کوژی، دوازه گوئی ده با ته ئیداره ی فه رمانداری له چوارتا.

- قوربان به ره موو دوو دینار و چواره سه د فلسم به نی.

- کاروا هه روا گوته ره یه؟ به چیت کوشتوون؟ کوا پاسی ته فه نگه که ت؟ فیشه که ت له کوئی هینا؟

- قوربان! مودیر به گ! کوشتنی چی و ته فه نگی چی و پاسی چی؟ من مه لادییم و نه م گوئی

به رازانه یان به زه کات و سه رفیتره داومه تی. خوا خیریان بنووسی!

پۆلیسیک به سه را دیت و ده لی: شیخ قانیه ماندوو نه بی.

مودیر ده لی: تۆ که قانیعی بۆ ده نگ ناکه ی؟

- جه نابی مودیر خه ریک بووی گوئی به رازه کانم بخۆی!

* کاروا یه ک هاوار بۆ شیخ مه محمود دینی: قوربان! مار وه کورمیه وه داوه؛ نان بجاهه با

خاسی کاته وه.

قانیه هه لده داتی: باوه حیز! نوشته ی ماری نهوی و نانی خۆشی نه هاوردوو ه شیخ بۆی بجای؛

نه ش له نانی خۆی که م کاته وه!

* رۆژیک شیخ مه محمود لای ئاغا وه تی میوانی باسی تازییه که ده کا که نازانم ده شگاته

که رویشک، بۆچی نایگری. قانیه ده لی: قوربان! نه م به که که رویشکیکی ساغت بۆ بینن. نانیک

له پشت به سه ته؛ نهو تازییه ی به رده. به هه وای نان ده یگری و ئیتر هه ر که رویشکیکی دیت

واده زانی نانی به سه ر پشته وه یه و رزگاری ناکا! شیخ له سه ر نهو ده ریده کا.

* قانیه و فه قیه که له مزگه وتی دییه کن. حاجیه که تۆپیک خام بۆ به رمالی مزگه وت

ده کری. قانیه ده رفه ت دینی و به فه قی ده لی: نه م مزگه وته چهند ساله بنیات نه راه؟

- سه د سال.

- چەند سالە رووخاۋە و بە مردوو ھەساۋە؟

- چووزانم، پەنجا سالە.

- خاسە، يازدە سال منال و نابالغ بوو، ئەمىنىتەۋە سى و پەنج سال، خۇ ئىسقاتى بۇ نەكراۋە!

بەرمال دەپىچىتەۋە و سى و پىنج جار دەلى: ئەم بەرمالەم دا بە تۇ لە كەفارتى ئەو تر و تسانە و درۆيانەى لادىي لەم مزگەوتەدا كەندوويانە و كىرەويانە. بلى قىبولم كىرە و دامەۋە بە خۇتا بەرمال لەت دەكەن و دەيكەنە كراس و دەرىپى. لەسەر ئەمەش لە دى دەرى دەكەن.

* مامۇستاي دىنە لە گوندىك، بە منالان دەلى: كورم! ئەگەر بازەس ھات و باسى دروست بوونى خەلكى سەرزەۋى پرسى، بلىن ئادەم لەقور دروست كراۋە، دارە سىۋاكىكى لە كوونگى خراۋە تا كۈنە كەى وىك نەكەۋىتەۋە. كاتى وشك بۇتەۋە دارىان راكىشاۋە، دار گىر نەبوۋە چۇتە لاي خودا بۇ شكايەت: خوايە بۇ كىرەۋىتە گالتەجارى داران؟ خوا فەرموۋىە: خەم مەخۇ، وا دەكەم موسلمانان رۇزى پىنج جار بىتخەنە دەميانەۋە! بازەس كە گويى لەم جوابە دەبى دەلى:

- ئەۋە لە كام كىتىپ دايە؟

قانىع دەلى: قوربان «قصص الانبياء» نووسىۋىە.

- كە وابى گالتە بە دەۋلەت دەكەى؛ ياللا بۇ دەروە!

* كە لە سابلاخ گەرابۇۋە، كابرايەك نىۋە ئاشىكى دابوۋىە؛ بىۋە ئاشەۋان. لە سەر جادەى گشتى تابلۇى نووسىۋو: بۇ ئاشى قانىع. تابلۇى بە دارى دەۋرى ئاشدا چەسپاندېۋو: ئاشىر لىرە دادەنىش، كەرەكان لەم بن دارە مۇل دەخۇن. شىخ ھەمەدەمىنى خاۋەن ئاش رۇزىك دەچىتە سەردانى قانىع و چاۋەنۇرە بېيىنى. قانىع لە ئاش دىتە دەر و لە قاقا دەدا.

- بۇ پىندە كەنى؟

- يا شىخ خۇ تۇ خويىندەۋارى، لە جىي كەران مۇلت خواردوۋە!

- بە خوا كەسىك ھەۋالى قانىع بى ھەر مۇلگەى كەرى رەۋايە!

نىۋە ئاشى لى سىندرايەۋە!

* شۇرشى كوردى عىراق دەستى پى كىرەۋو. رۇزىك قانىع دەچىتە سەيرى خۇپىشاندىكى گەۋرە لە سولەيمانى. وتارىزىك دەنەرتى:

- بە شانازىيەۋە ئەم شۇرشە لەسەر شانى رانندە و كۇمەگ رانندە پىك ھاتوۋە.

قانىع دەست بلىند دەكا:

- مامۇستا كە وا بى مەكتەبى سىاسى ھا لە گاراجى عەبەدا!

لە سەر ئەۋە برايم ئەحمەد لە عىراقى دەر كىرە و لە مەريوان گىرتيان و بىردىانە تاران و تا دەرەنگ نەھاتەۋە عىراق.

ئىستاش ھەر بە داخەۋەم كە نەبانھىشت «پىرەمىرد» و «فايق بىكەس» بىيىنم. دەيانگوت فايق سەرخۇشى زمان شىرە و راستىت لى دەلى. پىرەمىردىش خۇ ديارە جاسوۋسە!

پىرەمىرد رۇزنامەى زىنى دەنوۋسى. بۇ يەكەم جار لە دنيادا و بۇ ئاخىر جارىش رۇزنامەيەك لە رۇزگار كىدا چوار ژمارەى لى چاپ دەكرا. چونكە ئىلەلانى چوار ئىدارانى بلاۋ دەكردەۋە. نە كەس دەيكىرى، نە كەس دەيوپرا بىفرۇشى. گوناھىشى ھەر ئەۋە بوو كە دەيگوت با بە دل كورد بىن و كومۇنىست نەبىن. جىزنى نەۋرۇزىشى دەگىرت كە بە لاي كومۇنىستانەۋە كىر بوو.

فایق بیکهسی شاعیر زه لایمکی ورگن بوو؛ ملی نه بوو. شهوانه نه یده توانی به راکشانوه بخهوی. هەر تاکه لیفهیه کیشیان هه بوو. یان ده بوو فایق له سهر کورسی دانیشی و به شانیدا بدا، یان ده بوو ژن و مندالی پی بخهون. هه موو شهو چهند لایکی ریک و پیک ده چوونه بهر مالی فایق تا گوئی له شه رجینوی فایق و ژنه کی بگرن له سهر لیفه...

جاریک شیخ له تیف ده گهل خۆیدا بردمیه گوندیک به ناوی «چار تاق». ناویان به کونده له عهر به تهوه ده هینا بۆ خوار دنهوه و مهشکه. حیسابم کردبوو کاروانه ناویک له سهعاتیکی پتر ده خایاند. شیخ هه لیپینجان که سهد دینار پووشانهم بدەنی. هەر چهند ژن گریان و پیاو هاواریان کرد که نه پوولمان بۆ هه لده سوورئ، نه پووشانه کەش ئەوهنده ده کا، قامچی نۆکه ران وه کار کهوت و سهد دینار کۆ کرایه وه و شهو گوشتی مهری برژاو خورا و هاتینه وه.

- یا شیخ ئەو سهد دینارەت چۆن وا به پهله و بۆچی نهستاند؟

- کاکه! عهلی کهمال به گی به غدایی هاتۆته سوله یمانی و دهعهتی ده کهم!

زۆر کهسی ده گهل عهلی کهمال بانگ کردبوو. فایق بیکهس هات، هەر له درگا بوو گوتیان ئەو سه گبایه مه جلیسه که پیس ده کا. من له پشت درگاوه له مه جلیسه کهم ده روانی که نه بینریم. داوای شیعریان له فایق کرد. لایلاه کهی خوی خوینده وه. له پر ده گهل ره فیق چالاک کیشه یان لی پهیدا بوو؛ ملیان له شه رجوین نا. ئەو هه موو ماموستا و ئەفهنديه ماقوولانه له سهر چالاکیان ده ر کرده وه، که جلکی جوانتر و به دیمه ن ریک و پیک تر بوو. نۆکه ران فایقیان به پاله په ستۆ وه ده ر نا. وه که ده شزانین له مهرگی فایق بیکه سدا هەر ئەوانه ی ده ستیان نه ده چووه گیرفانیان که لیفهیه کی بۆ بکرن، به هه زاران دیناریان له سهره خۆشیه کهیدا خه رج کرد. پیره میردیش ههروه تر. ئیستاش هەر بۆی ده نووسن: «پیره میردی نه مر».

جاریک له مه جهللهی «ههولیر» دا مه قالیکم نووسی که: له دوکانیکی به غدا چه قه لیکی موومیایی کراوم دیت؛ له بنی نووسرابوو نرخ ی بیست و پینج دیناره. مات مام: خواجه ده بی ئەو چه قه له شاعیر بووی یان خزمایه تی ده گهل شاعیر هه بی؟! په نجا چه قه له به زیندوویی کهس به فلسیکی ناکرئ، به مردوویی نرخ ی بیست و پینج هزار فلسه! مرادیشم هەر شاعیرانی کوردستان، وه که مه لا مارف و قانیع و فایق و پیره میرد و جگه له وان بوو.

پیره میرد چاپخانه ی خۆی هه بوو؛ له مالی دنیاش ناساز نه بوو. هه موو سالان جیژنی نه ورژی له گردی مامه یاره ده گرت و لاوی کۆ ده کردنه وه و شیعر و وتاری تیدا ده گوترا و داوه تی جیژنه ده گیرا. که کومونیستی په ره ی ساند نه یانه یشت نه ورژ بگرئ. مه قالیکی زۆر جوانی نووسی بوو؛ ئەوه له بیر ماوه که له پاش باسکی جوانی نه ورژ نووسی بووی: به لام ئەمه سال له سایه ی حیزبی حیزبا به وه نه ورژه کهمان لی تال بوو!

زۆر کهس به دایمی هات و چۆی مالی شیخیان ده کرد. له وانه دوو لاوی برا و زۆر نۆجوان و جوان چاک بوون که شیخ زۆری خۆشه ده یستن و به گفتی سه عدی: «سه ر و سپر یکی» ده گه لیان هه بوو. زۆر شتی تری پشتی په رده شمان ده بیسته وه که باسیان شیاوی گیرانه وه نییه...

قرلجی و من هه ردوو کهمان له و ژیا نه په نابهریه وه ره ز ببوین؛ بریارم دا داوی پی بیئم. شیخ گوئی: مه رۆ! من دوو گوندت ته سلیم ده کهم، به سه ریان رابگه.

- یا شیخ تۆ ده فهرمووی من دزی بکه م؟ بۆیه نه گه یومه ئیره. ده چمه به غدا و کار ده کهم.

نامه یه کی بۆ عه لی که مال به گ نووسی که ملیۆنیریک بوو. نووسی کارم بداتی. قزلجیش بهو هه وایه که مام و ئاموژای له بهغدان، ملی دا و چووینه بهغدا، له پینچ سهد تمه نه که - که دینار دوازه تمه ن بوو - سازده دینارم مابوو. قزلجیش بیست دنیاریکی هه بوو. عاره بیمان نه ده زانی؛ به لام له ترسان چووینه ئوتیلێک که هیچ کوردی لی نه بی. شهو ده مانه ویست شیو بخوین، کابرای خاوهن ئوتیل - که خوی جهرگی برژاوی ده خوارد - حالی کردین که ئیمهش وه ک شهو بکهین. جهرگیان بۆ هینان. پاش تاویک مندالێکی چلکنی بۆ ره لۆکه، ده تگوت مشکی چهوره و ده خاکه ره ژیدا گه و زاوه، هات گوتی: کوا قابه کان؟

- قاپی کی؟ (خاوهن هوتیل پرسی)

- قاپی ئیرانییه کان!

وشهی «ئیرانی» له قزلجی بوو به عیزرایل: ئه وه جاسووسه و به گرتمان ده دا!

- کاکه! ههر کهس عه رب نه بی به ئیرانی ناوی ده بن. ئهم هه تیوه پیسه چووزانی

جاسووس ماسووس چییه؟!

ههر چی کردی ده گه لی نه رۆیستم که جیگه بگۆرین و ئه و شهو خهوی لی نه که وت.

له زه مانێ ره زاخندا که چهند هاودلیکی کورد بووین و دلی خۆمان ده داوه، باس باسی عه لی که مال بوو که ده مان بیست شه وانه سهر له ئوتیلی به غدا ده دا، ههر کوردیکی ده سه که وی یاریده ی ده دا و هینده هینده کورد به ره ره. به دلی خۆ شه وانه نامهی شیخمان هه لگرت و ده فته ری که مال به گ بگره و هاتم! زه لامیکی چاو هه لپزاوی سووره زرته بوو. نامهی وه گرتر، بهر له وه بیخوینیته وه به تالییه وه گوتی: ده ستم لی هه لئاگرن! با به من پوولم له کوی بوو بیده م به و خه لکه؟ بۆ نا رۆنه وه سوله یمانی؟!

گوتم: جه ناب نامه که ت نه خویندۆته وه؛ ئیمه سوالکه ر نین. نوو سراوه کارمان پی بسپیری.

خویندیه وه، گوتی: ناویرم کارتان بده می؛ ئیه خه ترن. بۆ خۆتان کار په یدا که ن! من

ده توانم سی دینارتان بده می!

- جه ناب! سی دیناریش مه ده و خودا حافیز...

به لام ناب جوانان بشکینین: عه لی که مال کۆنه ئه فسه ری عوسمانی، مودیری ئه منیه تی عیراق بووه. ده ستی کردووه به تیجاره ت؛ بۆته ملیۆنیر. زۆری یاریده ی حیزب و کۆمه لانی ئازادیخوازی کورد کردووه. پوولی بۆ شۆرش مه لامسته فا ناردووه و زۆر دۆستی بووه. له هه موو ده ورانی په رله مانێ عیراقداه کیلی سوله یمانیه بووه. مولکی زۆری له ده وری شاری «کووت» ده بهر ده ستا بوو. هه موو سالیک مندالی فه قیری سوله یمانی به جلک و کاغز و قه له می عه لی که مال خویندوویانه. مندالی فه قیری شاری کووتیش - ئه گه رچی کورد نه بوون - هه ره تر. ئه م ما هه ولیر و کۆ و که رکوک و شاره کانی کوردنشینی عیراق له و خیراته بیبهش بوون. پیاویک بوو ده یزانی ده وله مه ند ده بی چ بکا و عه رب گوته نی: «له کوپوه شان ده خورئ». له سوله یمانیه هه لیده بژیرن؛ له کووت له کیشه ی مولکدا یاریده ی ده دن و قازانجی دوو سه ره یه. مانگی ده دیناری داوه گو قاری «گه لاوێژ» به و شه رته هه موو ژماره یه ک شتیکی ده رباره ی پیاوه تی عه لی که مال تیدایی. به لام دوو ره و ته ی لیقه و ماوی شۆرش فیه و تاوی قازی محه ممه د و بارزانی (قزلجی و من) هه رچی ده گه لیان بکری، به فیڕۆ ده روا و هه رگیز خیر ناداته وه. به لام دیسان ئیداره ته بلیغاته که ی بلاویان کردیوه که دوو کوردی ئیرانی لیقه و ماو هاتنه لای که مال به گ؛

برباری دا هر مانگی یه کئی پینج دیناریان بداتی. پیاوهرتی ناوا دهبی!!

په نامان به مام و ناموزای قزلجی برد. ناموزاکهی جهمه نانیکهی داینی؛ مامیشی نسحه تی کردین بیینه واکسی له به غدا و ئیتر نه ماندیتنه وه. با بؤ خۆمان سهولی کار بدهین. ئوتیل ده ری نه ده هینا؛ به جیمان هیشت. کۆنه خانیک هه بوو به ناوی «منزل السورور»، چهند وه تاغیکهی شر و شهویقی تیدابوو؛ وه تاغیکمان مانگی به دیناریک گرت. دوو تهختی هه رزانی نووستن، مه نجه لیکهی ئه لمونیۆم، دوو قاپ و کهوچکیک، کهتری و چادان و ئیستیکان، تاوه یه کی قورکیشی بؤ جل شوتمان کری؛ دامه رزاین. وه تاغه کانی ته نیشتمان هر یه که یه کی له ئیمه به دبه ختتری تیدابوو. من که رستم له بازار ده کری و قزلجی ئاشپه ز و چاپه ز بوو. سهر و هه سیر و په تووشمان هه بوو. به قهولی قزلجی «سیرمان ده خوارد و زور نامان لی ده دا». چیشتی ههره خۆشمان یاره لماسی و پیوازاو بوو.

هر له به یانییه وه تا نیوه رۆ، له پاش نیوه رۆ تا ئیواره، سهر له به ری جاده و بازارم ده پیوا؛ به بهر هه موو دوکانانه وه راده وه ستام؛ به ملکه چییه وه ده مپرسی: شوغل ماکو؟ (کارت نییه؟). بؤ کابرایه کی کهس نه ناسی زمان نه زان کار کو؟ به ناهومییدی ده گه رانه وه و تیرم گله یی له زمانه ده کرد و له خه مخانه دا کزوله - کزوله ده نووستین.

وه تاغه که مان دیواره کانی زوریان قه لش تیدابوو که پر بوون له مارمیلکه ی مالی؛ که به غدا یی پیتان ده لین: «بالداری سوله یمان». هاتوچۆی مارمیلکه به دیواراندا ببوه ئاودهنگی خه مره وینمان. جیرانیکی دیوار به دیوارمان بوو به ناوی «سالج ئه فهندی» پیره میزدیکی بیکهس بوو؛ خۆی به خودا ده زانی. ئه وه شمان به وه دا بؤ ده رکهوت که هه میشه قورعانی ده خویند؛ جار - جار سه ریکی بؤ باده دا، لیچی لی هه لده قرحاند، له بهر خۆیه وه به بۆله ده یگوت: با وابی! ده مانپرسی: ها! سالج ئه فهندی؟ ده یگوت: له بیرم نییه من وام گوته ی؛ به غه له تیان نووسیوه؛ به لام ده سه لات چییه؟!

خانه که ههر ئه و چهند وه تاغه شره نه بوو. شهوانه پتر له سه د کهس پیای بی جیگه، ده هه ساره کهیدا ده نووستن؛ شهوی به بیست فلس. ئاویش له بۆشکه ده کرا و به ده ستنده ده ماندرایه. دوکانیکهی کابرایه کی جووله که ی «منه شی» ناویان نیشاندام که خزه تکار بؤ مالان ده گری. په نام پی برد. گوتی: نه ده تناسم، نه زمان ده زانی. ئه گه هر به ترانییا قاوه ی تالمیش دروس که ی شتیک بوو. کاری تۆم نییه.

به یانییه ک به قه پ و هۆری پیکه نینی قزلجی وه خه بهر هاتم:

- خیره؟

- خه ونم دیوه؛ کابرایه ک له خه وما گوتی: بؤ ناچه مه رفه دی غه وس بؤ کار بیارینه وه؟ قزلجیه ک که به عومری خۆی عه قیده ی به و شتانه نه بوو، له و ناچارییه دا ته واو دلگه رمی خه ونه که ی بوو. چووینه زیاره تی غه وس و پاراینه وه؛ به هره ی نه دا. چهند رۆژیکهی پی چوو؛ خه ونیکهی دیکهی دیبوو:

- کابرایه ک له خه وما گوتی: غه وس چکاره یه؟ بؤ ناچه زیاره تی ئیمام مووسا کازم؟ ناچاری هه موو کار به پیوا ده کا. چووینه کازمین و داوای کارمان کرد؛ به لام له گه رانه وه دا بیست فلسی ئوتوو بوو سمان نه بوو. به پیاده یی گه رانه وه به غدا. ئیمامیش وه ک غه وس گووی به کلاوی نه پیوان.

گوتیان: «همه سه عید کانی مارانی» له بهغدا ده خوینی. ئۆخه‌ی! براده‌ریکم په‌یدا کرد که له سه‌فه‌ری مه‌رگه‌وه‌ر ده‌گه‌لی بوومه‌ ناشنا و مانگیك له سابلای میوانم بووه. به‌پرسیاران دۆزیمه‌وه. دیتمی گریا... قه‌ولی دا کارمان بۆ په‌یدا کا. جاریک گوتی: ئاسنگه‌ریک ده‌ناسم، تکام لێ کردوه؛ قه‌ولی داوه بتکاته شاگرد؛ به‌لام تا شەش مانگ هیچت ناداتی.

- برا گیان وا بکه‌ رۆژی دوو نانی وشکم بداتی قبوولمه.

- نانت داتی؟!

بۆ خۆی کوره‌ ده‌وله‌مه‌ندیکی زۆر زل بوو؛ ئه‌وه‌نده‌ی ده‌خۆ رانه‌ده‌دی بلی من دوو نانه‌که‌ دابین ده‌که‌م. ئه‌و کاره‌شم به‌ نسیب نه‌بوو.

زۆر له‌ میژ بوو شتیکی چه‌ورمان نه‌خواردبوو. شه‌ویک که‌ به‌ خه‌یاباندا ده‌گه‌راین، دیتمان قاشه‌ باینجانی ره‌ش سوور ده‌که‌نه‌وه؛ هیندی‌کمان کړی و ده‌ کاغه‌زمانه‌وه‌ پێچا و هاتینه‌وه‌ مال که‌ چاشی بۆ لینیین و ئه‌مشه‌و جه‌ژنی بکه‌ین! به‌لام داخه‌که‌م باینجان تالیک بوو له‌ قوزه‌لقورت تالتر.

قزلجی و من دوو کراسمان ده‌ به‌ردا بوو که‌ هه‌ردووکیان یه‌خه‌یان له‌ پشته‌وه‌ زۆر شر ببوو. نه‌شمانده‌توانی کراسه‌ کۆنیش بکړین. گوتمان با بچینه‌ لای خه‌یاتیک یه‌خه‌که‌مان بۆ وه‌رگیرئ؛ به‌لام سه‌ودای ده‌گه‌ل ده‌که‌ین، نابێ له‌ ده‌ فلس زیاتر بده‌ین. هه‌ر خه‌یاتیک چووین، بێ سه‌ودا کردن ده‌ریده‌کردین؛ ئه‌وه‌ کاری من نییه‌! کاکه‌ با خه‌یاتیک خویله‌ی بیکاری برسی په‌یدا که‌ین. به‌ کۆلانا‌ندا ده‌گه‌راین، عه‌ره‌بکی عه‌گال به‌ سه‌ر له‌ پشت ماشینیکی خه‌یاتیه‌وه‌ دانیشتبوو. به‌ مل‌کزی و مینگه‌ - مینگ گوتمان: برا ئه‌و کراسه‌مان بۆ وه‌رگیره‌.

گوتی: بده‌ن!

- ئاخ‌ر چه‌ندمان لێ ده‌ستینی؟

- ئیوه‌ بینن، دوابی پیتان ده‌لیم.

- نا به‌ خوا پولمان نییه‌. نیستا بلی چه‌ندت ده‌وئ؟

- ده‌ فلس بۆ هه‌ر یه‌کیان.

- هه‌ی مالت ئاوا!

یه‌خه‌ی کراسی وه‌رگیرا. دراوی لای ژووره‌ه‌شی پینه‌ کرد. ده‌ به‌رمان کرده‌وه‌. بیست فلسمان ده‌رنا. گوتی: هیچم ناوی، به‌و شه‌رته‌ی هه‌ر کاریکی واتان هه‌بوو بینه‌وه‌ لام. من عه‌کسی جوانی خۆم له‌ ئیوه‌دا دیت.

- چۆن؟

له‌ نه‌جه‌ف هاتمه‌ به‌غدا کار بکه‌م. دورمانی به‌ ده‌ستم ده‌زانی. یه‌ک فلسم ده‌ گیرفاندا نه‌بوو. خودایه‌! له‌ کوێ بنووم؟ نان چۆن په‌یدا که‌م؟ پاش نوێژ بوو، به‌ بازاری ئه‌حمه‌دیدا به‌ خه‌یاتانه‌وه‌ ده‌گه‌رام. به‌ دوگمه‌ و دراو دروونه‌وه‌ بیست فلسم په‌یدا کرد. چووومه‌ مزگه‌وتی ئه‌حمه‌دی، له‌ سه‌ر سه‌سیری به‌ر هه‌یوان به‌رده‌مۆرم دانا نوێژ بکه‌م، مجبور هات به‌رده‌مۆره‌که‌ی فری دا و به‌ پاله‌به‌ستۆ ده‌ریکردم. مه‌لای مزگه‌وت به‌زه‌ی پێمدا هات، خۆی له‌ مجبور تووره‌ کرد؛ گوتی: کورم! برۆ نوێژی خۆت بکه‌. ئه‌گه‌ر جیگه‌ی خه‌ویشت نییه‌ شه‌وانه‌ له‌ سه‌ساری مزگه‌وت بخه‌وه‌. رۆژانه‌ ده‌چووومه‌ کار په‌یدا کردن و پاش عه‌سر ده‌هاتمه‌وه‌ هه‌وشی مزگه‌وت. پاش عه‌سر که‌ مزگه‌وت چۆل ده‌بوو، چاره‌گه‌ قالبیکم سه‌هۆل به‌ بیست و پێنج فلس ده‌کړی و ده‌مخسته

كووپەي ئاوخواردنەو و كەس نەيدەزانى منم. رۇژى سەھۇلۇم خستە ناو كووپە، مەلا خۇي لى گرتبوم، دىتى من ئەو كارە دەكەم. لە پاش جەماعەتى نوژى شىوان گوتى: ئىوۋە چەند سالە لەم مزگەوتە نوژ دەكەن قەت دەستتان بۇ گىرفانتان نەچوۋە سەھۇل بىرەن. ئەم كابرە غەربە نەجەفەيە كە لە حەسار دەنوى، سەھۇلاۋى بۇ ئىوۋە ساز كر دوۋە... ئىتر لەو ساۋە لە بەر ھەيوانى مزگەوت لە سەر حەسەر دەنوستم. جا ئىستا رەنگە ئىوۋە بە فەقىرم بزان. نەخىر، ئەم دوكانەم ھەيە؛ خانوبەرەشم لە شارۋەكەي ۋە شىشاش كرپوۋە؛ ژن و مندالىشم ھەيە و زور سازم. بەلام ئىوۋە ئەو رۇژانەتان بىر خستەمەو.

ئىتر لەو ساۋە تەواۋ بىوۋە دۇستمان و ئەگەر لە ھەفتەدا جارىك سەرمان نەدا، گلەي لى دەكردىن.

جارىكى تر حەمە سەعيد گوتى: ئەگەر «عەنبارى» دەكەن كارم بۇ دىتوۋنەو. ديارەعەنبارى يانچ «عەنباردارى» و زور كاريكى چاكە. بەلى زور مەمنونىن. بردىنە لاي تاجرىك. تاجر تەلەفۇنى كر و نادرىسكى داپنى كە بچن لاي «رەشىد جەودەت» عەمبارى بكن. چەند ئوتوۋبوۋوسمان گۇرى و نرىكەي چوار كىلۇمىتر بە جادەي خاكيدا بە پىادە رۇشىتىن. گەشىتىنە كارخانەيەكى سەھۇل و خۇمان ناساند كە ئىمەين تەلەفۇنمان بۇ كراۋە. رەشىدى خاۋەنى كارگە كوردىك بوۋ؛ قەدەرىك پوانىە سەر و سووكتمان و سەرىكى راۋەشان و گوتى: برا عەنبارى سەھۇل بار كرەن كارى ئىوۋە نىيە؛ ورن! بردىنە سەيرى حەمبالەكان، لە ناو قور و تەرىدا تلىسابوۋنەو، ھەموو زەردى رەنگ تولخى بە كۆخەكۆخ.

گوتى: ھەر سەعاتەي دەيى كامىۋنىك بار كەن. شەو و رۇژ ھىچيان لە بىست دەقىقە پتر ئىستراحت ناكەن. ھىچ كارگەرىك دوو مانگ بەرگە ناگرى و دەمرى و ئىدىكە پەيدا دەكەم. من دلم بىروا ئىوۋە بكوژم.

من حىرس گرتى، گوتم: ھەر چەند عەنبارم بە عەنباردارى دەزانى بەلام ئەو حەمالىيەش دەكەم.

كابرا قىۋوللى نەكر و بەو رىگە دوۋرەدا ھەناسەسارد گەراپنەو.

گوتيان جۈلەكەيەكى سابلانغى دەلالى بازارە و لە خانىكە. چوۋمە لاي و دەردى بىكارىم لە لا ھەلرشت.

- سابلانغىت؟

- بەلى.

دەبچۇ لاي «منەشى» بلى «يەرميا لاي» ناردوۋمى.

- چوۋمە لاي منەشى، جۋابى كرەم.

- ئەو جارىش بچۇ...

«منەشى» كە زانى «يەرميا» راپسپاردوۋم، گوتى: ئەمىر بىستوسىيە؛ سەرى مانگ ۋەرە

كارت بۇ پەيدا دەكەم. خەبەرەكەم بۇ يەرميا ھىنايەو.

- باشە راۋەستە.

- كورە چۇن حەوت رۇژ راۋەستەم؟ ھەر ئىستا ئەو لە برسان قۇرەي زگمە، چوار فىلس شك

نايەم بىدەم بە نانىك.

- من خواردنت دەدەمى.

- خوا بتهیلې؛ به لام بریارم داوه له رهنجی شانی خوم نه یې نانی کهس نه خوم.
هر چی کردی و کړاندی فایده ی نه بوو. پوولی دهریتا بمداتی نه مویت، گوتی:
- دسا بچو مرقه دی غهوس، حوسیتنی که رهاچی بیینه و بلې یرمیا ناروومی؛ کارم
بدیه. کابرایه کی ریش سپی، لیباسی عاره بی، له حساری دیوه خانی نه قیبی غهوس له سهر
کورسییه ک بهرانه ر به قاوه جاخ قلیان ناوی ده کیشا و لینگی له سهر لینگی دانابوو. نه سپارده ی
یرمیا پنگوت. گوتی دانیشه.

- چای بؤ بینن!
- ده ی مامه کارت هیه بیکهم؟
- به لې، من چیم کرد و چیم خوارد، توش وهک من. ههسته با حسار ناوپرژین کهین.
نیوه رۆ گوشت و پلاو به پیتی فیلان بوو؛ زورمان له بهر مایه وه. به شهرمیکه وه گوتم:
هه والیکم هیه، ده توانم تویکی بؤ بهرم؟
- چو ناناوانی؟ هه موو رۆ بؤ بهر.
به پلاوی ماله نه قبیوه مه زده ی کارم بؤ قزلجی هیئا و گه رامه وه سهر کار. ههر دلته په شم
بوو که نه وه کا ناو میتم کهن و دهر بکریم.

نانی نیوه رۆ و شهوم دابین بوو؛ به لام بهر چایی باسی نه بوو؛ پوولیش نه بوو؛ نه شمه کرا تا
نیوه رۆ هیچ نه خوم. فکریکم کرده وه: به یانیا چوار فلسم ددها به خورما، هم نان و هم چا؛ تا
نیوه رۆ ههر دهمبهم دهات. چابوو شوکور نهو دهمه جگهره م تهرک کردبوو؛ دهنه مه خسره ی
سه گم به سهر دهات.

مام حوسین کونه سابلاغی بوو. زور له میژ سال بوو له زه مانی عوسمانیدا بیوه جندر مه؛ بیوه
قاوه چی. پاش هه لگتر- وهر گتر کردنیک ی زور جوره کاسبی، که وتیوه مالی نه قیبان و بیوه
سفره چی. جا چونکه زور کارداریک ی له میژنه یان بوو، حورمه تیک ی زوری ده گیرا، به نه قیبی
غهوسی گوتیو- که نهو دهم سهد عاسم بوو- نهو کوپه خزمه و زامنی ده کهم. نه مینه با
ده گهل من کار بکا. ژنه کهشی بیتوه زنی نه حمه داغا ناویک و کچی فاطمه سووری ده فزه ی
سابلاغی بوو. کوپیک ی نه حمه ناغاشی پی بوو. منیشی وهک کوپ ی خوی تماشا ده کرد.

رۆژانه ده گهل مام حوسین وه تاغمان ده مالی و کاشیمان به گونیه ی تهر ده سترپه وه و
حه سارمان گه سک ددها و ناوپرژینمان ده کرد. بؤ دانان و هه لگرتنی نان و خوانی نه قیب و
میوانان، مام حوسین هه مه کاره بوو؛ منیش یاریده م ددها. شهوانه چیشت و نانی زور بهرماو
ده مایه وه؛ مام حوسین له نیوان قاوه چی و خویدا بهشی ده کرد. کابرای قاوه چی نهوی له خوی و
مالی زیاد بوايه ده یفرۆشت. مام حوسین بهشی زیاد ی خوی ددها به فقیران. لهو چیشته زور و
حه لال و زه لاله ی که بهرهمی نه رکدانم بوو، بهشی قزلجیشم دهر د که ههر له خانه که مابوو.
شهوانه ههر له دیوه خانی نه قیب له سهر نیمکه ت دهنو ستم. زور ماندوو ده بووم؛ به لام ته واد دلم
ره حه ت بوو؛ کارم ده ست که وتیوو.

ناموزایه کی قزلجی شیره شهوانه ی هیئا بؤوه! دوکانو کیک ی په یدا کردبوو که قزلجی شهره تی
تیدا بفروشی. به ختی قزلجی، له ته نیشت نهو ئوتیلیک دروست ده کرا که پیشی دوکانه که ی نهو
گیرابوو؛ کهسی پیدا رانه دهر د. شهره ت گهرم داده ات و سه هولی تی ده خرایه وه و به
نه فرو شراوی ده مایه وه. نهویش چی لی په یدا نه بوو.

رؤژیک له چیشته نځاودا چوومه لای قزلجی، بۆ هه وه لچار دیتم گریابوو.

- خه بهر چییه؟

- کاکه ئه وه ژبان نییه؛ وهره با بچینه وه سوله یمانی. هیچ نه بی کوردستانه و ناشنا و رۆشنایه کمان هه یه.

- تۆ خۆت ده زانی، به لام ههر گا بیستته وه که لایکی له برسان مردوو یان له کۆلانی به غدا دیتۆته وه، ئه وه بزانه منم. یان کار پهیدا ده کهم یان به ناھومیدی سهر ده نیمه وه.

- ئیستا پوولی قه تارم هه با ده چوومه کوردستان.

ده ست به جی چوومه هه راجه بازار، ته خته تیله کانی نووستنمان به چوار دینار له کابرایه ک کریبوو، پیم گوت: به چه ندی لیم ده که به وه؟

- سی دینار، هه مبالیش له سهر خۆم.

پوولم لی ساند و شووتیه کهم کری و ده گهل هه مال هاتمه وه و ته خته کانی برد. قزلجی بلیتی کری و ئیواره لیم دوور کهوته وه. ورده کهل و په لم هینا مالی مام حوسین و به ته نیا مامه وه.

رؤژیک گو تیان وهره نه قیب بانگت ده کا. سهیره فیرعه ونیک بانگی مارمیلکه یه ک بکا. چوومه خزمه تی. راوه ستابوو. دوازه سهر حاجی کورد نیودایره ده وره یان دابوو. نه قیب پرسى: ئه مه یه؟

حاجی یه ک- یه ک تماشایان کردم؛ گو تیان: نه خیر هه و نییه!

مام حوسین که له پشت نه قیبه وه بوو، ده مدی زهره هه لگه راوه و زۆر په ریشانه، رهنگی هاته وه بهر و نه راندی:

- مامه نه قیب له پاش سهید عه بدو رحمان پیاویان لی پهیدا نه بووه. هیچ شهرم نه یگر تی کوپکی که من بوومه زامن و گو توومه خزمی خۆمه به دز بزانی؟ به راستی نه قیبکی نامه ردی! نه قیب زۆری دانه واند و عوزر خوایی لی کرد و دلی دایه وه تا خاوی کرده وه.

- مام حوسین مه سه له چییه؟

- کوپه ههر خوا پاراستمی. ئه م دوازه گوپره که به ده چنه حه ج. له هه ساری غه وس له ژووریکدا بوون. یه کیک چووه خزمه تی کردوون؛ شتی له بازار بۆ کریبوون. گو تووشیه من ناوم عه زیزه و خزمه تکاری دیوه خانی نه قیبم. پنی گو توون: حاجی! خاوی ئی حرام لی ره به پینج دیناره و له مه که به بیستی نادهن. سهر و پینج دینار بدن تا بۆتان بکرم. ئیستاش ئه وه ده یکرئ! شکایه تیان له نه قیب کردووه. تۆش که ناوت عه زیزه کهوتوو یه بهر تۆمه ت. ده مگوت که من نه مناسیوه، چۆن گو توومه خزمه و زامنی ده بم؟ به لام که تۆ بی تاوان ده رچووی، کول و کۆی خۆم به نه قیبی ما که رزاند!

دوایی روونمان کرده وه ئه وه عه زیزه ی منی له باتیان بانگ کردبوو، عه زیز ناویکی قه د بلیندی شنۆیه به ناوی که لاتهر؛ گیرفان بریک بوو له به غدادا ناوی ده ر کردبوو.

با بزانی نه قیب چییه؟ به عاره بی «نه قیب» یانی سه رده سته؛ «شهریف» یانی سهید و عه ولادی پیغه مبه ر. بنه ماله یه ک له به غدا به سهید و سه رده سته ی سهیدان ناسراون و به گه وه که یان ده لئین «نقیب الاشراف» و اتا سه رده سته ی سهیدان. ئه مانه ده لئین ئیمه له ئه ولادی غه وسین. ئه گه رچی له راستیدا غه وس سهید نه بووه؛ به لام تاریخی دواى خۆی به سهیدی هه سه نی داناوه. مه وقوفه جاتی باره گای غه وس - له مه زرا و دوکان و خانوو - له راده به ده ره.

ھەر چەند زۆرىشيان ۋە چە لىڭ كەۋتۇتەۋە، ھەموۋيان زۇر دەۋلەمەندى قورسەن. جىگە لە دارايى خۇشيان، پوۋلى نەزىر ۋە ناۋ شىباكى مەرقدە ۋە خىرى ھىندى ۋە كورد ۋە غەرەبان بە لىشاۋە. لەۋ نەقىبانەى ئەم چەرەخە «سەيد عەبدۇرەھمان» ۋە «سەيد مەھموود» ۋە «سەيد ئەھمەد» يان بەناۋبانگ بوۋن.

ئەۋسا كە من نۇكەرى دىۋەخانىان بوۋم، نەقىب «سەيد عاسم» بوۋ. پىلۋىكى زۇر جوان ۋە بەسەرۋسىما ۋە تەپپۇش بوۋ. دەيانگوت نوڭر ناكە؛ بەلام ھەموو پۇژى جومەن دەچوۋە نوڭزى جومە ۋە ھەز-نۇ مەلای زىگىلى فىشۋفۇلى دەگەل خۇى دەھىناۋە بۇ نەھار خواردن. دەشيانگوت ھەموو شەۋ ئارەق دەخواتەۋە ۋە دەيانگوت ۋە دەيانگوت... بەلام من ئەمانەم پىۋە نەدىبوۋ. ھىندە دەزانم كىچ ۋە كوپان لە ھەموو كەس بىشەرەم تەر بوۋن. كىچ نىۋەرۋوت ۋە كوپر كاكۇل لە فېدراۋ، ھەرچى پاكى ۋە خۇپارىزى بوۋ روۋى تى نەكردبوۋن. تەننەت جارىكىيان كە لە بن مىزى نان خواردن نوستبوۋم، دىتم دوۋ لە كوپر جىئەلەكان خەرىكن پىكەۋە بنوۋسىن؛ بەلام يەكيان گوتى: با لىرە پۇڭىن نەۋەك ئەۋ كوپر بەخەبەر بى...

سەيد عەلى ناۋىكىيان ھەبوۋ؛ چىل سالىك عومرى دەبوۋ. بەرگى شىباكى غەۋس - كە ماھوۋتى بە زىر چىندراۋ بوۋ- سالىۋ سال ھىندوستانى دەيانگۇرى؛ كۆنەكەشى بەشى سەيد عەلى بوۋ كە پارچەى بارىكى بە حاجى ۋە زىارەتكەران بوۋ مەتفەرەك دەفرۇشرا. ئۇنەكەى دىلپىسى لە سەيد عەلى دەكرد. ئەۋ سالىۋ شىباك گوم بىبوۋ. پۇژىك ئۇنەتىۋ ئىنكى بانگ كىردبوۋە مالىۋ خۇى كارى پى سپاردبوۋ، بۇ خۇى چوۋبوۋە مالىۋكەى، پى ۋە پىسكەى گەرابوۋ. شىباك كىرەبوۋە كراسى ئۇنەكە؛ كە ناۋى «نورۋى» بوۋ؛ باشىشيان نەدەگوت. بوۋ بە چەققە ۋە شىرە- شىرەك، دەتگوت كاسەى قەرەچى ئاۋ بىردوۋىيە.

سەيد عەلى سىلى ھەبوۋ؛ مرد. لە ۋەتاغىكى بارەگادا ناشىيان ۋە شىباكىيان لە سەر قوت كىردەۋە ۋە ھەر زىارەتكەرىك دەھاتە زىارەتى بارەگەى غەۋس، زىارەتى سەيد غەلىشيان پى دەكرد ۋە زىارەتەنەكىيان لىۋەردەگرت. خۇم سەيد عاسمى مىلۋىنېرەم دىت كە سەربازانى ھىندى لە لەشكرى ئىنگىلىس دەۋرىان لىدابوۋ، پوۋلىان دەدايە. ئىۋا ھەبوۋ چوار فىلسى دەدايە. تەشەكورىكى لى دەكرد ۋە ۋەرىدەگرت.

لە موكريان بىستىۋوم كە ئەگەر گۇشت بە بن سىبەرى غەۋسدا پىروا ئاگر كارى لى ناكە؛ بۇيە مردوۋان بەر لە ناشىن دەبەنە بەر سىبەرى بارەگا تا ئاگرى جەھەندەم نەتوانى بىانسوۋتىنى. تەننەت جارىك دەگەل «تورجىانىزادە» چوۋمە بەخىرەھىنانەۋەى «حاجى عەبدوللاى تۇكەمەچى» لە سابلاغ كە لە حەج دەھاتەۋە. گوتى: لە بەغدا من ۋە حاجى فىلان چوۋىن لە دوكانىك بۇرەكى زىرتواندەنەۋەمان كرى. ھاتىنەۋە سابلاغ. بۇرەكى من كارى نەكرد، لام ۋابوۋ دەستمان پىراۋە. چوۋمە لای ھەۋالەكانم. گوتىان بۇرەكى ئىمە زۇر باشە. خۇ ھى تۇش ھەر لە قوتوۋەكەى ئىمە تىكرا. ئاى دلى خافل! ۋە بىرم ھاتەۋە كە لە زىارەتى غەۋس دەرمانەكە دەبەر پىشتىندەم دابوۋە!

لەسەر ئەۋ باۋەرەنە پۇژىك لە چاۋشى شىخ، واتا كىرەدەستى بارەگام پىرسى: ئاىا راستە گۇشت بىكەۋىتە بەر سىبەرى مەرقدە ئاگر كارى لى ناكە؟ زىرتىكى زۇر زەلامى بۇ كىشام: كەرە! پۇژى سى كىلۋ گۇشت دەكرىن ۋە لە بەر سىبەرى بارەگاۋە دىتە ژوۋر ۋە دەكرىتە شۇرۋاۋ ۋە دەكولندىر! ئىتر نەمۇزىرا باسى بۇرەكى حاجى عەۋلا پىرسم!

وه بیرم ده هاته وه که به چکه خهلیفه یه کی باب مردوو، سه فهریکی ده رژه ی کرد و گوتی چوو مه لای نه قیبی به غدا کردمیه خهلیفه.

مانگی ره مه زان تیپه ری و جیژن هات. مام حوسین زور به توو په بی هاته لام گوتی:
- کو ره نه وه دوله مه نده زه لامه! گوتم: نه م کو ره مان دوو مانگه له لاته. تو بؤ حقووقیکی ناده یه ی؟ چاره گه دیناریکی دامی که به جیژنانه بتده می و گوتی: حقووق نییه؛ نان ده خوا به سه!

چاره گه دینارم توو ره لدا و گوتم: له لات نابی.

- مام حوسین من به نانه زگ رازیم کار بکه م.

- نا، مه ترسه! کارت هه ره بؤ پهیدا ده که م. کاری نه وه خویره یه مه که!

له وه بهینه دا که نو که ری دیوه خان بووم، یه کیک هات گوتی: حوزنی موکریانی بیستوو یه هه ژار لیره یه. حوزنی به جاسووسی ئینگلیس ناوی زه رابوو؛ نه عوزوبیلا! مام حوسین گوتی: شتی وا لیره نییه. رژه یکی دی - سه ره له ئواره - سهیدیکی ریش سپی ته نک، دهسته بالای لاواز هاته حهوشی دیوه خان و قسه ی ده گهل مام حوسین کرد. مام حوسین هات گوتی: نه وه سهید حوسین حوزنییه؛ ده یه وئ بتبینی. چار نه مابوو. ته له فونیکم له دوکتور «جه عفر محهممه د که ریم» کرد که ده مناسی و ناوی زور چاکی هه بوو. گوتی: سهید حوزنی پیای چاکه و دیتنی زیانیکی نییه. ده گهل حوزنی بوومه ئاشنا. ئیستاش له بیرم ناچی که دیتمی، فرمیسک به ریشه سپیه جوانه کهیدا هاتنه خوار... ئادرسی روزه نامه ی «دهنگی گیتی تازه» ی دامی که خوی سه رمودیر و هاوکاریکی به ناوی «حه مه علی به گ» خه لکی سوله یمانی، سه ره هنگی باز نه شسته هه بوو. جار چاره ئیجازه م له مام حوسین وهرده گرت ده چوو مه لای. نه وه کابرا پیره موحتهرمه یه کیچ له بهرم راست ده بؤوه؛ ده یگوت: تو یادگاری جمهوری کوردستانی.

حوزنی له گوندی «نیچکه» ی نزیك «بوغده کهندی» سه ره به بؤکان هاتوته دنیاوه؛ که ئیستا نیچکه نه ماوه و زهمانی من شوینه واری دییه که مابوو. باوکی له وه سهیده کانی بوغده کهندی و ناوی «سهید له تیف» بووه و زوو مردوو و دایکی (خات سهلما) میردی کردوته وه به کابرایه کی ورمزیار که «گیوی موکریانی» ده بیته دایک برای حوزنی. هه ره له مندالیه وه حوزنی په ره وازه ی ولاتان بووه: له نهسته مبول فیتری مؤره له کنی کراوه و بهو پیشه وه گه راره. بؤته سه یاح له کوردستاندا. سه ری له کورده کانی تورکیا و نه رمنستان و عیراق داوه و له زهمانی فه رمانداری «سهید ته ها» له ره واندز دامه زراوه. به سه لیه ی خوی که ته چاپخانه یه کی لیک ناوه. کلیشه ی له دار هه لکه ندوو و بؤ یه که مجار له کوردستانی عیراقدا نووسراوی به کوردی بلاو کردوته وه. له زهمانی ره ئیس ستادی «فایق کاکه مین» دا - که کوردیک بووه - له عیراق ده رکراوه. چۆنه شاری حه له ب؛ له ویش چاپخانه یه کی چکوله ی ده ست و پا کردوو و ملی له کاری کوردایه تی ناوه. له حه له بیش ئاویان ده بن کردوو و بی ده رده تان ماوه ته وه. له سه رده تای شه ری ئالمان - که فه رانسه له سووریه له ریگه ی گو فاری روونا هیه وه دلی کوردیان خۆش ده کرد - ئینگلیس له به غدا بؤ کوردی زمانی خوینده وار گه راون و داویان له حوزنی کردوو بیته وه به غدا و گو فاری «دهنگی گیتی تازه» یان بؤ به ریوه به ری. حوزنی له «ره واییتی فه ره هنگی ئیران و عیراق» به ناوی «عه لاقاتانی عاممه» ده ست به کار بووه. له روو په ریک و دواندا خه به ری شه ر و له پتر له حه فتا روو په ردا فۆلکلوری کۆنی کوردی زیندوو کردوته وه؛ شیعی شاعیره باشه کانی له چاپ

داوه. ئیستاش هر كهس هه موو ژماره كانی لای، زۆر به ختیاره و زۆر مه علووماتی باشی لی دهست ده كهوئ.

حوزنی له كوردایه تیدا سووتابوو. دین و ئیمانی كوردستان و ئازادی كورد بوو. جسنی عاره بی زۆر ناخۆش دهوێست. لاشی وابوو هر به لایهك له دنیا دا هیه تاوانی ئینگلیسه. ته نانهت ده یگوت: به دووری نازانم ستالین كار به دهستی ئینگلیس بی!

جاری گوتم: تۆ سهیدی! ده بی! په سه ن عه رهب بی. پیکه نی، گوتی: بیستم كه ئالمان له خوینده وه په سه نی گه لان ده ناسن. خوینی خۆم نارد و جوابم بۆ هاته وه كه تۆ ئاریایت. شوکور ئەم سه ی سه یه م له كۆل بۆوه!

جاری گوتی: كۆره سهیری كه ریه تی من كه! له گه شت و گوزاره كه م له ناو كوردستانی تركیه دا، شه ویک له گوندیکی حه نه فی مه زهب له سه ر ئیمامی شافیعی - كه گوتم باشه - نه وه نده یان دار كاری كردم، دوو رۆژ وه هۆش نه هاتمه وه. كهس نه یگوت تۆ كوردیكی، چت له شافیعی داوه؟!

نه وه نده گه فت و له ف خۆش و ئاگادار بوو، پیاو حه زی ده كرد هر گویی بۆ رادیی. رۆژیک گوتی: به داخه وه كورد چونكه هه میشه ژیر چه پۆكه بوون، شاعیر و نووسه ری گالته چیمان لی هه لئه كه وتوون! كه گه پ و گالته ش به شیکي گرینگه له نه ده بیاتدا. من باسی «مه لا حه سه نی دزلی» م بۆ كرد كه زۆر گالته چی بووه و به داخه وه له برسان مردووه. نمونه ی كرده ی نه و پیاوه ی لی خواستم. شیعیكم بۆ خوینده وه كه له مه ر یوانه وه بۆ فه قیه کی براده ری خۆی به ناوی «حه مه ده مین هه مه وه ندی» بۆ شاری سا بلاغی نووسیوه. من - وه ك عاده تمه - له خوینده وه ی شیعی له به ردا، چا و له سه ر یه ك داده نیم. له و ناوه دا چاوم هه لئنا: نه و پیره ریش سپیه به دهست و پی سه مای ده كرد. گوتی: پیاویك ده نیرم كه به دووی نووسراوی نه و پیاوه دا بگه ری و له رۆژنامه ی دهنگی گیتی تازده دا بلاوی ده كه مه وه! كه به داخه وه مه رگ ریگهی نه دا. نه مهش بلیم كه له پاش نه مانی شه ر، گۆفاره كه هه لگیرا و ئیمتیازه كه یان دابوو به حوزنی! به رۆژنامه یه کی چوار لاپه ری ده ری ده كرد و نه ده بیاتی كوردی تیدا ده نووسی.

شیعه ركان نه وه ندی له بیرم ماون نه مانه ن:

برخوان برای آنكه نامش در دهانم انگبین
بركنده بزها پوست را، درویش ها را پوستین
اول محمد آمده، آخر نقیض لا امین
منعش نباشد زان مكان، گر غافل است ازما چنین
تعطیر ناف دلبرش چون نافه ی آهوی چین
فواره اش بالا رود، تا آسمان هفتمین
قتاله بالفمزه، با آن دو چشم نرگسین
آیند بیرون از حمام با آن خودد آتشین
جنبیدن دسمالشان گه بر یسار و گه یمین
صادر شود بی اختیار، از وی ریاح فا و سین (فس)
سه رچۆله كه ی، گون كوله كه، مانند جامووس بطین
با بۆله بۆل و فیشه فیش، با لرفه لرف و ئاخنین

ای عازم ساوجبلاغ! عرض سلام این حزین
چابک هموندى كه او، در وقت غارت بارها
از نام او پرسى اگر، احمد امين اسمش بود
بارى اگر مرسوله اى ننوشت سوى اين طرف
شهر سیه چشمان وى همچون غزالان ختن
پیکان مژگان سیه، بر سينه ی هر کس زنند
به رخو له، دوو شحمه، تاقانه فى بلدة
آتش به جانها افگنند، وقتى كه چون کبک درى
پشمینه پوش اطلسی، زنگاریان طاوسی
لو عانق الانسان بالبت التى من قربکم
درویش های کولکنین، ریش نیرى و زورنا كه پۆ
بیند چون آن لعبتان، چون دیوشان دربر کشند

رهنگه چهند به یتیکم له بیر نه مایی.

له خۆشهویستی موکریان و تایهتی سابلاغدا له رادهی تیپه پاندبوو. رۆژیک که منی ده دواند و زۆر باسی سابلاغی کرد، محهمهد علیه که یاریده ری پرسی: مامۆستا وا دیاره تۆ خه لکی سابلاغت زۆر خۆش دهوی؟

گوتی: به لئ، سه گیکي سابلاغم له کاکه حمه دی شیخ خۆشتر دهوی!

گوتم: کاکه حوزنی! چونکه کاری ئینگلیسانت کردوو، هه موو کهس به جاسووس و خه تهرت ناو دهبا و منیش لام وابوو تووشم بی، ده مخوی!

- خودا ده یزانی، به لام له عیراق ده کرام په نام به عه لی که مال برد که زۆر دهستی ده رۆیشت. له گهرمای نیوه رۆی چل و ههشت ده ره جه دا له ده رگام دا، هاته ده:

- مامۆستا خیره؟

- له عیراق ده رم ده کهن.

- راهه سته ئیستا دیم.

تاویک له بهر درگا ویستام. درگا کرایه وه. هه ر نووسراویکی به دیاریم بۆ ناردبوو ده باوه شیدا بوو، له بهر درگا هه لپرشت و ده رگای له روو پیوه دام. زۆر که سی تری وه ک شه، وه ک شهوان له گه ل کردم. که به ناوی کارمه ندی ئینگلیسیان هاتومه وه، ئیستا نه شه رم و نه حه یا، هه موو شه پیاوه زله کور دانه فه خر ده کهن که قسه یان له گه ل بکه م. به دناویم له ناو لاهه کور ده کانیش هه ر شه وه نده ده ده لیم زگ ئیشه ی به ته نیتان نه بی. ئیوه عاشقی رووس و ستالین و مه عشووقه تفیشتان پیدا نادا. با بۆ بهر شه وه ندی کور دستان خه بات بکه ین و له ریگهی ئازادیدا ده گه ل شه یتانیش بیینه دۆست. با جگه له ئازادی کورد کهس نه په رستین...

له ئاکاری شیخ مه حمود زۆر نا په حهت بوو، که ئینگلیس کردیانه فه رمانه وای کور دستان؛ که چی به هه وای دین و دندهانی تورکان، ده گه ل ئینگلیس به شه ر ده هات؛ دنا هه ر وه ک یاریده فه یسه لیان دا و ده وه تی عیراقیان بۆ دامه زراند، شه ویشیان - که جیگهی متمانه بوایه - ده کرده ده وه له تۆکیک و له مه سه له حه تیان بوو. ده یگوت: کاتی خه به ری تیکچوونی کور دستانی موکریم بیست، زۆر به تالی گله م له سه فیری ئینگلیس کرد. گوتی: حوزنی! په فیکانی ئیران راستیان کرد و په فیکانی کورد درۆزن ده رچوون...

مه حمود شه حمه د گوتی: خه ریکن بمگرن و حقووقم بپرن. ده گه لم وه ره؛ حوزنی ده لین تۆی خۆش دهوی. مه حمود وه ک هه موو کور دیکي دیکه، جووتیک سمیلی ستالینی و کراواتیکي سووری نیشانه ی کومۆنیستی پیوه بوو. حوزنی زۆری به خیران کرد و که باسه که م پی گوت گوتی: باشه هه رچی له ده ستم بی قوسوور ناکه م؛ به لام کاک مه حمود تۆ ده زانی عه رب عه قلیان له چاودایه و له میشکدا نییه. شه گه ر ده کرئ تۆزیک سمیله کانت سووک بکه تا بته مه له لای کار به ده ستان.

مه حمود خۆی لی تووره کرد: جه ناب تۆ جاهیلی! نازانی کومۆنیست چییه! من فه خر ده که م که به کومۆنیستم بزانی!

حوزنی زۆر به نه رمی گوتی: راسته جاهیلیم. تۆ ده توانی به زمانیکي ساده پیم بلیی کومۆنیستی چی زۆر باشه؟

- تۆ نازانی له رووسییه هه موو کهس نان و کاری ده دریتی؟

- کاکه مه محمود گيان! خو زیندانی بهغدايش نان و کاری تهواويان ههيه!
کاری مه محمودی هاسان جيپه جي کرد و زوری مهنوونی خوئی کرد.

جاریک باسی بهدفعه پی هیندیک نه جیمزادان بوو؛ حوزنی گوتی: من له ئیداره ی گۆشار بووم
قەت نه چوو بوومه سهفاره تی بریتانیا. تهلهفون کرا که سهفیر دهیهوی بتبینی. بردمیه پهنایه ک و
به سرتە گوتی: کوردیکی زور گرینگی رووسیه مان له لایه؛ تو بیدوینه و دلخووشی بدهوه.
له ژووریکی تایبه تی کورده کهم دیت. خوايه من وهک ئەو کابرایه بناسم وایه.
- کاکه! ناوت به خیر؟

- ماموستا حوزنی! نامناسی؟ من عه مه راغام، نوکەری حاجی سهید عه ولا؛ چه ندم چایی بو
داناوی؟

- تو و ئیره چی؟
- بهدبهختی. سهید پۆشوی سهید تهها هه لیفریواندم: وه ره ده تکه مه کوردی رووسیه و
دهتبه م بو سهفیری بریتانیا و پولیکی باشت دهست ده کهوئ. وا لیره وهک چه پسی وام و ئەوا
له ترسانیش زراوم چوو. دهخيله پژگارم که!
سهفیر له ده ری دههات و دهچوو؛ چاوه نوێ خه بهری خویش بوو. نووک و بهدم بو گێرايه وه.
وهک بیست کهس قدیلکه ی بدن ملی له پیکه نین نا: ئەو پۆشویه پتر له بیست جاران دهستی
بریوم؛ بهلام دیسان فایده ی لی ده بینم!
پولیکم بو عه مه راغا ساند و ناردمه وه سنووری ئیران.

هه ر حوزنی گێرايه وه که: له هه ولیر بووم. دهچوومه دیدنه ی حاکمی ئینگلیس، مه لایه کی
لهباری که له گه تم دیت له ده رگای حاکم کز ویستابوو. گوتی: سهید توخوا وا بکه حاکم بینم؛
چه ند ره ژه ریم نادا.

حاکم له جوابما گوتی: ئەوه مه لا خه لیلی گۆرۆمه ره؛ ئەوی پیمان سپاردبوو، باشی پیک
نهینا؛ ئیستا داوای پول ده کا! پتی بلێ ئە گه ر خوئی نه شاریته وه پۆلیسی عیراق ده یگرن.
ئه و سا تیگه یشتم که ئەو پیاوه مباره که ی ئەو هه موو مه نگوپه ی به کوژ دا و مالویران کرد،
کئ نار دوویه و ره سوول ناجی که ئیمه له سابلاخ گرتمان و ده رکه وت جاسووسیکی گه و ره ی
بریتانیا یه و دامانه دهست رووسان، له خه زای مه لا خه لیلدا راویژ که ری هه ره نزیکی بووه.
«تهوفیق وهه بی» وه زیری کار و ری و بان بوو؛ له ئەدیبه به ناوبانگه کانیشه. ره ژیک شیعی
«لیفه شه» ی من بو حوزنی ده خوینیته وه و ده لی: که متر شیعی و باشم دیوه؛ خوژ گه ئەو
شاعیرم بدیا.

حوزنی ده لی: ئەوه له بهغدا یه و پیخواس و پروت و برسییه؛ بیکه به کار گه ریکی ساده.

- ئەوه دهغیله حوزنی! پتی بلێ خوئی بشاریته وه نه وهک بیگرن!

حوزنی ئیمتیازی مه جه لله ی «زاری کرمانجی» - که له ره واندز دهینووسی و لی
هه لوه شینرابوو - وه رگرتوه. بریاری دا که بیداته دهست من.

به یانییه ک براده ریک هات، گوتی: حوزنی کوتوپ مردووه؛ با بهچینه سه ر قه بران. چه ند
دیمه نیکي دلته زین بوو؛ جه نازه که ی له سه ر خاک درێژ کرابوو تا قه بری ته و او ده بی، جگه له
من و براده ره که ه یچ که سی له لا نه بوو. بیرم له قه درنه زانی کوردان ده کرده وه، گرانیکی زور به
کول گرتمی و پیم وایه ته نیا که سیک که بو مه رگی گریایی من بووم.

حوزنى كە بە جاسووس و ھەمەكارەى ئىنگىلىسيان دەزانى، زۆر بە فەقىرى مرد. جگە لە كىتەبخانە كەى، ھەموو ناومالى، يەك- دوو بەرە و چوار نىمكەتى دار بوو. منالى نەبوو. ژنەكەى كوردى تور كىە بوو. «گىو» كىتەبەكانى برد؛ ناومال بۆ ژن ما و كارەكەرى مالانى دەكرد. لە كاتى شەردا ئىنگىلىسيان رادىيۆيەكيان لە شارى «خىفا» خىستبووھ كار كە «مامۇستا گۇران»، «رەفىق چالاک» و «شىخ ھەسەن» ناويك، رۇژانە دوو سەعات بەرنامەى كوردىيان لەوئو بەرپوئە دەبرد. لە بىرمە بۆ يەكەم جار لە «گەردىلان» گويم لى گرت. رەفىق چالاک وتارىكى لەسەر چارەرەشى كورد خويندەوھ؛ كول ھەليگرتەم و تىر گريام. ئەوئىش دواى شەر ھەلگىرا.

تووشى ھەر كوردىكى سەرناس بام، داواى كارم لى دەكرد. دوكتور جەغفەر ھەولى دا بىمە فەراشى مەدرەسەى فەلى؛ نەكرام. مامۇستا قادر قەزازىك ھەبوو زۆرى كار بە دەست بوو؛ دەشىناسىم كىم. لە باتى كار، پەنجا فەلسىيەكى بۆ راداشتەم! بىدەنگ بە جىم ھىشت.

شەويك برادەرىك ھات گوتى: حىزبى پارتى راپسپاردووم، كارىكم لە رەستورانتىك بۆ دىتوويەوھ؛ مانگى بە چوار دىنار و نان و پىخۇر. ئاى لەو خۇشەى! رەستورانتىكى زۆر گەورە بە ناوى «خەييام»، دوو كورد بە ناوى «ئەحمەد خواجا» و «رەشىد بەگ» دەگەل ەەرەبىكدا كەردبووانەوھ. ئەحمەد خواجا لە ھەوالانى شىخ مەحمود بووھ؛ مەژوويەكى بە ناوى «چىم دى؟» نووسىوھ. رەشىد كوردىكى ھەلەبى بوو. كارى مە ئەوھ بوو قاپى بە تال لەبەر خەلك ھەلگرمەوھ؛ ولات بمالم و كاشى بىسترمەوھ؛ يارىدەى قاپشۆر بكمە. ئىوارانە بىستەودوو مەز و ھەشتاھەشت كورسى ئاسن بەرمە سەربان؛ سەعات يەكى پاش نىوھشەو بىانەئىمەوھ خوار. سەعات دووى پاش نىوھشەو لە سەربان خۇ درىژ كەم و سەرى سەعات پىنج دىسان مل لى نىمەوھ. لە سەعات دوازەى نىوھرۆ بۆ سەعات و نىويك وچان و ئىستراحتە بى. چەند كەسكى تىر ھاوكارى تىدبوو كە يەكيان كوردىكى سابلانغى بە ناوى «مەمەدى رەشادى» بوو كە ئىستا زىرپىنگەرىكى زۆر دەولەمەندە. چەند كورپىكى خەلكى سولەيمانىش ھەبوون؛ كەباب و شەربەتى مەژوبان دروست دەكرد. ئارەقىش لەوئى دەفرۇشرا.

رۇژانە تىكرا بىست سەعات پتر ماندوو دەبووم و سەرى خۇم پى نەدەخورا. نىوھرۆ و شەو نەفرۇشراويان دەداينى. بەيانىان سەموونىكى رەق ھەلاتووى لە كەلكى خوران كەوتوويان بە چايەكەوھ - كە بە ھەبى سوكەرىن [ساكارىن] شىرن دەكرا- جىرەمان بوو. ئەو دەم سى دەسك كەرمەز بە فەلسىك بوو. رۇژىك دەستەم برد نىوھ دەسكە كەرمەزىكم ھىنا كە بىخەمە ناو سەموونەكەم، دوژمنى راي ئىمانتە بى، خاوەن رەستوران لە دەستيان دەرەئىنام و فەزىحەتى سەگيان پى كردم. شەلوارىكى زۆر ئەستورى پىنەكراو، كراسىكى شىر و بى قۇل، جل و بەرگم بوو. پىخواس بووم. لە گەرمای ھاوئى بەغدا ھەموو لەشمان ھەمىشە لە بەر ئارەقە جلقەى دەھات، تەنانتە نەياندەھىشت نىوھرۇيان لە بەر دووشى ئاودەستخانەش ئاو بە خۇدا كەين؛ نەياندەھىشت لە بەر سەيەر خۇ درىژ كەين.

لە بىرمە رۇژىك ناردىانمە شوئىكى دوور كە قالبە سەھۇليان بۆ بىنم. پىخواس بووم؛ ەرزى خەبايان لاقى دەسووتاندم. لە تاوان ھەر غارم دەدا كە نەمدەوئرا زۆر پىتم وەعەرز كەوئ؛ زوو ھاتمەوھ. خاوەن رەستوران گوتى: ئافەرىم زوو ھاتىوھ؛ ئەوجار ھەر تۆ دەنئىرم! سەر لە ھەوھەوھە لەو شاگرد گارسۇنىيە زۆر بە خۇمدا دەشكامەوھ؛ بە شەرمەوھ ئامان و

دەفرم لە پیش موشتەری لادەبرد؛ بەزەشم بە خۆمدا دەهات. بەیتیکی مستەفابەگی کوردیم هاتەووبەر کە دەلی:

سەبا! یارانی مەجلیس گەر دەپرسن حالی زارم لیت
بلی کیشایە مەیخانە دوو چاوی بیچوووە عەبیاریک

بیچوووە عەبیاری ئەو شاعیرە، بەچکە ئاغایەکی لووسکەلە بوو. بیچوووە عەبیاری من، کوردستان و چەندین ملیۆن کوردی لی قەوماوە؛ بۆشی بچمە سووچی مەیخانە و لەوەش ڕەزێل تر بێم جیی شانازییم. ئیتر بە راستی ئەم بەیتە شیعرە، شەرم و تەقیەیی لا بردم و زۆر بە ڕاشکاوی کاری خۆم دەکرد.

شەویەک میوانی بووکەتێنان بوو؛ زۆر شلووغ بوو. ئەحمەد خواجا گوتی: دەزانی بنووسی؟
- بەلی.

- وەرە لە بەر سندوق ڕاوەستە! هەر شیۆیک دەچیته دەر بینووسە!
کابرای خاوەن میوانیش دەینووسی. کە هاتینە حیساب کردن، حیسابی کابرا لە هی من پتر بوو. ئەحمەد خواجا دەیگوت هی ئەو ڕاستە؛ لە من توورە بوو کە سەھوم کردوو. چەققە پەیدا بوو. کاتی ئە ئاشپەزیان پرسی حیسابی من ڕاست بوو. خاوەن میوانی نیو دیناری بە خەلات دامی؛ ئەحمەد خواجا دە دەستم نووسا، لێی ساندم!

ڕۆژنامە بە دە فلس بوو؛ نەمدەتوانی بیکرم. جار جارە لە خەلک بەجی دەما، دەمبەرد و تماشام دەکرد. ڕۆژیک دوو پۆلیس بە باوەشە کتیبەووە هاتن، بە کابرای خاوەن ڕستوورانیاں گوت یەکیان بکەر. هەر چەند زیقاندی کە ناکرم، چارەگە دیناریکیان لی ساند و کتیبیکیان بۆ دانا و ڕۆشتن. کابرا لە کتیب نەوی و تا هیزی تێدا بوو فری دا و چەند جوینیکی حەوالەیی دەولەت کرد. چووم کتیبم لە ناو خۆل هەلگرتەووە؛ داستانیک بوو بە عەرەبی جلفەیی ناو بەغدا نووسرابوو. زۆرم کەیف پێ هات کە زۆر وشەیی بەغدا بیا نەم فیڕ دەکا. ڕەنگە بیست جارم خویندییەتەو. ڕۆژیک کابرایەکی زۆر بە سەر و سیما هاتە ڕستووران. من کە چووم قاپە بەتالەکانی بەردەمی هەلگرم، بە بێ ئەو چاوە من کا بە سرتەووە گوتی: تۆ هەژاری؟
- بەلی.

- من ئەمەین ڕەواندزی ئەفسەری مەشھوورم. ویستم حەولت بۆ بدەم لە سەحرا سەرەمەلەیی بەدەنی؛ بەلام لام وا باشە بچیەووە ئێران. دەلێن عافواتی شا دەرچوووە.
- قوربان! هیچ زەحمەت مەکێشە! ناچمەووە ئێران؛ ناچمە سەحرات. لێرە هیچ نەبی سێبەر هەیه؛ نانیس هەیه. زۆر سوپاست دەکەم.

ڕۆژنامە نووسیوی: «مستەفا خۆشناو»، «مەحمەد مەحموود قودسی»، «خەیروللا» و «عیززەت عەبدولعەزیز» - کە ئەفسەر بوون و چوونە یاریدەیی بارزانی - حوکمی ئێعدامیان دراو. ئیتر ڕستووران هەر جمەیی دەهات. کوردی بەغدا و سولەیمانی بۆ نەجاتیان تێدەکۆشین و لەوئ کۆ دەبوونەووە. لە پەناووە گوێم هەلەدەخست کە بزانم خەبەر چییە؟ ئاخیری ئێعدام هەر کران و لاشەکانیان بردەووە شوینی لە دایک بوونیان. منیش هەر ئەوێندە بوو لە پەنایەکەووە چەند فرمێسکیکم هەلوەراند.

جاری وا بوو خواردنم لە ڕستوورانەووە دەبردە ئوتیلان. جاریک کەبابم برد بۆ شێخ عەرەبیک ناوی عەبدوللا یاسین بوو؛ لە شێخە هەرە زلەکانی ئێوان کووت و عەمارە. کەبابی سولەیمانی

زور لی خوش هات. رۆژی دواپیش داوای کردبوو؛ بۆم برد. هیشتا له بهر ده میم دانه نابوو، قاچم تیک هالا و کهوتم و قاپ شکا و کهباب په رژ و بلاو بوونهوه. له ترسان و له حیرسان فرمیسم په په چاو. گوتی: گوی مه دهیه. ته له فۆنی کرد که من قاپه کهم شکاند. دوو دیناری بۆ ناردن؛ نیو دیناریشی به خشش دا به خۆم. گوتی: نه گهر ده بیه خزمه تکارم و ده توانی له سه حرا بژی، ژنت بۆ دیتم، ره شمالت ده ده می، مانگی ده دیناریش حقووق.

- چۆن نایه؟ ده ستیشت ماچ ده کهم؛ ژنیشم ناوی. خوا راوه ستاوت کا.

- ده جا سبهی سه عات شەش وەرە بهر ئوتیل.

شه و له خوشیان نه مزانی خه و چیه. شره و په تووم پیتچایه وه. له جهنگه ی گه سكدانی به یانیدا، کۆله پشت له سه ر شان، له بهر ده رکی ئوتیل «شطالعرب» و یستام و نیو سه عات هه لله رزم تا شیخ ته شریفی هاته ده ر. تیله که یان له سه ر ماشین دابه ست.

- خۆ ده زانی که بابم بۆ دروست که ی؟

- نا به داخه وه، به لام هه موو کاریک ده کهم.

- شره ی بۆ فری ده نه وه! وه مزانی که بابی سوله یمانی ده زانی.

به هه ناسه ساردی هاتم وه جه هه نه مه که ی خۆم و نه مه ده زانی جوابی پرسیار که ران چی بده مه وه.

مالی مام حوسین له رستووران وه چاره گه سه عاتیک ری بوو. نیوه رۆیان ناچار ده چوومه وه ئه وی ئاوم به خۆدا ده کرد و بریک راده کشام. رۆژیک له م رینگه یه مدا تووشی مغازه یه کی کتیب فروشی بووم که هه موو کتیبه کان باسی ئایینی خاچ په رستی بوو. تابلۆیه ک به په نه جهره که وه درابوو: «رۆژنامه خۆتندنه وه به خۆرای». به خوا باشه! با بچم. کابرایه کی پیر، هه شتا- نه وه د ساله، لووت کورتی سوور، گوی پان، له سه ر کورسییه ک قوت ببۆوه، جینگه ی نیشاندام. دوو لاوی عاره بیشی لی بوو. پرم به رۆژنامه دا گرت و به خۆشیه وه لیم ده روانی. گوتم ئیستراحتی نیوه رۆم لیره ده گوزهریتم. چهند تابلۆیه ک به دیواره وه بوو، نووسرا بوون: «نه گهر مجاده له ی دینی ده کهن هه رگیز تووره مه بن! به زمانی نه رم و خوش یه کتر بدوینن». کابرا که بۆ به خیراتن دواندمی گوتی: به له هجه تدا وادیاره عه ره ب نیت. وتم کوردم.

به کوردی گوتی: زۆر باشتر، من سی سال له سابلاغ و ده سال له ته وریز ژیاوم. ته بلیغاتی دینی مه سیحیم کردوه. ئیستاش ئه و تهرجه مه ی کتیبیکم به ده سته وه یه که به فارسی بلاوم کردۆته وه و ده یکمه به عاره یی. خۆ فارسیش ده زانی؟

- بۆچی، کهم تا کورتیک.

- با بریکت بۆ بخوینمه وه.

- به خوا من هاتووم رۆژنامه بخوینمه وه.

- نا، ده بی هه ر گویم لی بگری، زۆر به فایده یه.

ملیکم لار کرده وه:

- به لی بفرموو!

- رۆژیک له رۆژانی به هار که ره لای زهینه لعابیدین و یوسفی هاواکیان چووبوونه سه یران له شاگولی. یوسف خه ریکی چا لیتان بوو؛ که ره لای نوژی ده کرد. له ده می نان خواردنا یوسف پرسى:

- چەند سالە نوێژ دەکەیت؟
 - چل و پینج سال.
 - چەند نوێژت کردووە؟ چەند پکاتی تیندا بوو؟
 - نازانم.
 - من حیسابم کردووە، دەکاتە ئەوەندە هەزار پکات. ئەو هەموو موسولمانە لە دنیادا لە هەموو پکاتیکدا لە بەر خودا پاراونەو: بمانخە سەر پێگی راست، ئەدی خودا کە ی دوایان لێ قبوڵ دەکا؟!
- گوتم: بەسمه، تیگە یشتیم. جەناب! فاتیح قسە ی خودایە. فەرمانی داوێ موسولمان لە پکاتە نوێژدا بێلێن، وەک ئەوێه کە ئیواران سەربازان فێر کران بێلێن بژی مەلیک. فەرمانە؛ دوای نیه. پەنگە تۆ قورعان بە قسە ی خودا نەزانی؟
 - شتی وا مەلی! قورعان زۆر گەورە یە. لە چەند جێ بە ئاشکرا باسی مەسیحی تێدا یە کە لە فووی خودایە.
- بەه - بەه! چەند مابارە کە! لات وایە هیچ قسە ی پێغەمبەری تیندا نییه؟
 - بەلێ، ئەوانە ی «قول» یان تێدا یە، واتا: «بێل» بێ شک فەرما یشتی خودایە.
 - کە وایێ محەممەد «قول» هەکانی بۆ خۆ ی لێ زیاد کردووە کە قورعان دەلێ: «هەر کەس جگە لە ئیسلام دینیکی دیکە هەلبژێری لێ قبوڵ ناکری» قسە ی خودا نییه؟
 - من ئەو نالیم...
- تۆ بێل! شەرم و تەقیە ی پێ ناوی. وەرە هەردوو کمان بێلێن محەممەد بە ناوی خوداوە ئایە تی خستوونە ناو قورعان و دزی کردووە. کە سێک دز و بوختانکەر بێ بۆ پێغەمبەر نابێ. ئەوسا وەرە پێم بەسەلمێنە کە مریەم لە فووی خودا ئاوس بوو و ئەو کچە جوولە کە جوانە کەس لاقە ی نە کردووە!
- کورە تۆ دەلێ چی؟! قورعان ئاشکرا دەلێ.
 - گوتمان قورعان پێ ناوی بێ ناکری چونکە خاوەنە کە ی بە زمانی خواوە هەلیبەستوو.
 - جا دەلێ چی؟
 - دەلێم ئەو هەموو موسولمانە دەر بارە ی پاک ی مریەم و عیساو بە هۆ ی قورعانەو دە میان بەستراو. ئێو هەول بەدەن قورعان زۆر چاپ بکەن با موسولمان هەموو بزانی کە مەسیح زۆل نەبوو. چارتان هەر ئەو یە.
- تۆ ناوت چییە؟
 - عەزیز.
 - عەزیز هەستە برۆ! جاریکی دیکە نە یووە ئەم دوکانە!
- کلک لە گەلۆژدا دەر کەوتم و پەکی رۆژنامە ی بە خۆ پراییم کەوت. حوزنیم وە بێر هاتەو کە لە سەر شافیعی تێهەلدانی خواردبوو!
- دوو مانگ بەو پەری چەوسانەو کارم کرد. مانگی یە کەم گو تیان دوا یە حقووقت دەدە ینی؟ مانگی دوو هەم گو تیان نیمانە و نایدە یین! حەمە ی پەشادیش وەک من هەشت دیناری دوو مانگە یان نەدا یە. گو تی با شکایەت بکە یین؛ گوتم من نایکەم. ئەو چوو دوو پۆلیس و دەرە جەداریکی لە گەل خۆ ی هینا. گو تیان: حەقی ئەو فەقیرە بۆ نادەن؟ خواوەن پستووران

گوټی: جاري فېرموون ئیستراحتیک بکه! بوتلی ټارهق و کهبايان بؤ بردن. تیریان خوارد و همهیان وهبر شق و زله دا! نامردی لات! ټو پیاوه نه جیبانه چؤن هقی تؤ دهخؤن؟! من هر ټهوهندهم بؤ کرا حسیر و پهتووهکم له سر شان دانیم و بیمهوه لای مام حوسین. له رستورانه کهدا نامه بؤ کریکاره کان دهنووسی ټهوانیش تیغی ریش تاشین و سابوونیان بؤ دابین ده کردم؛ په کم له سر ټو دوانه نه ده کهوت. رۆژیک کریکاریک که چهند جار نامه بؤ نووسیوو گوټی: وهره له سر حیسابی من بچؤ لای قه حبه یه ک!

گوټم: چهندي تی ده چي؟

گوټی: نیو دینار

گوټم: کاکه چاره گه دیناریکم ده یه و ناچم.

گوټی: سا به خوا نه چي فلسیکت ناده می!

پیښم سیر بوو؛ چؤنه بؤ کاری خراپه وا دلاوان و بؤ خیریک وا دل کویرن؟! زؤربه ی

خه لکی تریشم وادیوه. نازانم سوړ چیه؟

دهستم کرد به همبالی کردن؛ به لام همبالیه کی لؤکس. ده چووم له بر ټوتیلی گه وره

را ده وه ستام. گارسؤن بانگیان ده کردم، چه مه دانی میوانان - که ده رۆیشتن - به رمه دهر و بؤیان

بار کم. خویان و خودایان شتیکیان ده خسته مشتمه وه. شهوانهش له بهر هه یوانی دیوه خانی

نه قیب لی و ه ده که و تم.

سید عاسم مرد؛ ټامؤزیه کی پیری ټهویان که ناوی سید برام بوو کرده نه قیبی غهوس. مام

حوسین لای نه قیبی تازه به نؤکری دایمه زاندم که مانگی چوار دینار و نان و پیخؤرم بداتی.

گه سک لیدان و کاشی مالینم نه ما. حاجی هسه نیکی ټه فغانی، حاجی کهرامت ناویکی

پاکستانی و ټهمه د ناویکی هیندی کاره گرانه کانیان ده کرد. کاری من ټهوه بوو نه هار و شام

سینی بؤ سید برام بهرم و له ماستاو دروست کردنی من زؤر که یفی ده هات.

سید برام پینجسه د خانوبه رهی عهره سه ی گره کی ټهرمه نیانی هه بوو؛ پتر له دووسه د

دوکان و خانووی تری له به غدادا به کری دابوو. ده یانگوت پینج ملیؤن دیناری له بانکدایه؛ به لام

دیسان چاوی له فلس و دوو فلسی زیاره تکه رانی هیندی و کورد بوو. جینگنیک بوو هه میسه

ده تگوت درووی وه بن کلکی دراوه. به راستی شتیکی ته و او بوو. باغیکی خورمای هه بوو، به

دوازده هزار دینار به ئیجاره چوو بوو. شهویک ده گهل ئیجاره داری باغه که ی له سر ناوی جوړه

خورمایان بوو به هه رایان. دایه بهر جنتودان و وه های دهنه راند که هه موو نووستووی هه ساری

غهوسی له خه و راپه راند:

- سه گباب چؤن من ده لیم ټه و خورمایه ناوی سووره کیوبله یه و تؤ ده لی نه خیر قامکی

بوو که؟!

رۆژیک دیتی رۆزنامه ده خوینمه وه، کردیه هه را:

- مه منووه رۆزنامه بخوینیه وه؛ میشتک تیک ده دا. تؤ نؤکری منی؛ نابی کاری وا خراب

بکه ی!

بؤ نه گبه تی خوی لای و ابوو فارسی ده زانی؛ شتهایه کی کاویژ ده کرد نه مده زانی چ زمانیکه.

رۆژیک ویرام بلیم: ټه فهندي ټهوه فارسی نییه؛ من شتی که له فارسی ده زانم. سیر بوو که تووړه

نه بوو! گوټی: باشه فیرم که! نازیره کی که بوو لام و ابوو خوا میشکی نه خستؤته سهریه وه. خولاسه

ببوممه ئاجوودانی نهقیب. دهگهلی دهچوممه باغهکهی. خانووکی خوشی لی دروست کردبوو. جارنیک ئیجاره‌داری باغ به من و شۆفیره‌کهی گوت: سهر و دهرهم بدهنی خورماتان بۆ تی ده‌که‌م؛ به‌لام ئه‌فهندی نه‌زانی. ههرچهند من ئیجاره‌دارم و ئه‌و حه‌قی به‌سهر به‌ریه‌وه نییه و من له مالی خۆم به‌شی ماله‌وه‌ی ده‌دهم و ده‌بیته میوانم؛ به‌لام بیبینی من خورما به‌ ئیوه ده‌به‌خشم، ههر دووک چاوی کویر ده‌بی له‌ خه‌سیسیان.

ژنی نه‌بوو؛ کورنیک هه‌بوو به‌ ناوی «شه‌مه‌ددین». له‌ قه‌سریکی دووردا ده‌ژیا. کابانی مال ئه‌و نووریه‌ بوو که باسی کرا. سفره‌چیش من بووم. ئه‌فهندی زۆر موسلمانیککی به‌ نوێژ و پۆزوو بوو؛ هه‌میشه‌ ورتی ده‌هات؛ دوعای ده‌خویند. زه‌ کاتی پوول و خورمای نه‌ده‌دا؛ به‌لام پۆزانی جومعه‌ دووسه‌د تاق فلسی ده‌کرده‌ کیسه‌یه‌که‌وه، به‌ سوالکه‌رانی به‌ر ده‌رگای باره‌گای غه‌وسه‌وه ده‌گه‌را، فلسیک و دوو فلسی به‌ ههر یه‌کیکیان ده‌دا. ناوبانگی به‌ خیره‌ومه‌ند پۆشتمبوو. له‌و خیره‌وخشینه‌وه‌دا مه‌لایه‌کی به‌ ناوی غه‌زالی له‌ دواوه‌ ده‌پۆشت. پۆزیککی جومعه‌ په‌نجا فلسیه‌کی دامی، گوتی: بچۆ بیده به‌ فه‌قیران و بلێ هی فلان که‌سه. له‌ به‌ر ده‌رگا ژنیکی کویرم دیت په‌نجا فلسیه‌که‌م دایه‌ و گوتم سه‌ید برایم ناروووه‌ و گورجی هاته‌وه‌ خزمه‌تی. سهرتیه‌کی ده‌گه‌ل مه‌لا کرد. مه‌لا گوتی: پووله‌که‌ت چ لی کرد؟

- برده‌مه‌ لای ژنه‌ کویره‌که‌.

لینی برسی: که‌س په‌نجا فلسی داویه‌ی؟ ژنه‌که‌ - پووله‌که‌ی ههر له‌ ده‌ستیدا‌بوو - نیشانی دا، گوتی: سه‌ید برایم بۆی ناردم. ئه‌فهندی که‌ دلی خاترجه‌م بوو نه‌مدزیوه، گوتی: تۆ کورنیککی ئه‌مینی؛ به‌لام ده‌بوايه‌ بیده‌ی به‌ په‌نجا سوالکه‌را!

- ئه‌فهندی جارنیک تر من خیری تۆ نابه‌خشمه‌وه؛ با مه‌لا ئه‌و کاره‌ بکا.

شه‌ویک له‌ خزمه‌تیدا ده‌چوممه‌وه‌ مال، له‌ په‌لکان فه‌رمووی وه‌پیشم که‌وه. له‌ سه‌رکه‌وتنا دوو‌پشکیکم دیت؛ پیم ری خست. گوتی: ئه‌وه‌ چ بوو؟

- دوو‌پشک بوو کوشتم.

به‌ په‌لکانیک دیکه‌دا سه‌رکه‌وت و ئیستاش نه‌یویرا له‌و په‌لکانه‌وه‌ سه‌رکه‌وئ. له‌ لای هه‌موو

میوانانی تاریف، تاریفی پاله‌وانه‌تی و نه‌ترسانی من بوو که‌ توانیومه‌ دوو‌پشک به‌ پی له‌قه‌ بکوژم!

پۆزیک له‌ حه‌وشه‌ی دیوه‌خان گویم له‌ زیقه‌ و هه‌رای ژنان بوو؛ پامکرد، دیتم تووله‌ماریککی

باریکیان دیوه‌. کلکی مارم گرت و له‌ کون ده‌رمکیشا و بۆم کوشتن. ئیدی کار له‌وه‌دا نه‌ما.

هه‌موو پۆز ده‌یانگوت ئه‌فهندی تۆی ده‌وئ. نیشانی میوانانی ده‌دام: بڕوان! ئه‌و کورده‌یه‌ که‌

ماریش له‌ کون ده‌ردینێ و دوو‌پشکیش ده‌کوژئ! ئاخری وای وه‌ره‌ز کردم. ده‌ینارد له‌ دووم

نه‌ده‌چوم.

«حاجی که‌رامه‌ت» چل و پینچ سال بوو له‌ به‌غدا ده‌ژیا؛ قه‌ت چوار که‌لیمه‌ی عه‌ره‌بی به‌

باشی فیر نه‌ببوو. باشی له‌ بیر بوو که‌ سالیکی رووس هاته‌ونه‌ خانه‌قین و چونکه‌ وه‌ک شوومن،

قاتی و گرانیان به‌ پتوه‌ هاته‌وه‌ و ههر نانی وشکی به‌ ئاو خواردوو و شوکری خوای کردوو.

پۆزیک به‌یانی چوو‌بوو نانی گه‌رم بکری، گوم بوو نه‌هاته‌وه‌. ئه‌فهندی شپوا؛ ته‌له‌فۆنی بۆ هه‌موو

پۆست و بیمارستانان کرد، سۆراغ نه‌بوو. ده‌ستمان لی شوشت. پاش یازده‌ پۆز، به‌یانی به‌

باوه‌شیک نانی گه‌رمه‌وه‌ لیمان وه‌ ژوور که‌وت.

- حاجی چت به‌ سه‌ر هات؟

- وه للا گویم لی بوو شوڤیران به گورانی ده یانگوت: هر چی نه چټه زیارته سیلمان، عومری به زایه چوو. وه بیرم هاته وه زور له میژنه نه چوومه نهو زیارته. به پی مله لی نا. به دوو رۆژ گه ییمه سلیمان پاک. هه رۆژ لهوی بووم و به پی هاتمه وه و نانم کړی!

جا وه ره زاری نه فهندی بکړیته وه و جنیو دابارن!
نه فهندی نه خوښ کهوت. نه حمه دی هیندی و من بووینه ده رکه وان که هر کهس دټه لای، بی پرسى نهو ړنگه ی نه ده ی.

لهو بیکاری ده رکه وانیه دا مرخم خوښ کرد عاره بی کتیب فیتر بم. مونج دیکى چکوله ی دانشجویان - که فهرهنگى عهره بی به عهره بی و هاسانه - په یدا کرد. ژماره یه کی مه جله ی هیلالی میسرى - که ده باره ی نه حمه د شوقی بوو - ده ستم کهوت. هر وشه یه کی نایزانم له فهرهنگ ده یدوزمه وه و به میداد ده بن وشه کی ده دم. وا دیار بوو هیچم هر لی نه زانیوو؛ چونکه مه جله که وه ک سر و بهر ته رجعه کرابی و ابوو، به میدادی من سر تا پای بوو هه لکه رابوو. لهو زه حمه کتیشانه بی وچانه مده - که هه میشه جگه له وه ختی کار ده مخوینده وه - تا نه ندازه یه کی باش خوځ له عاره بی راهیتا.

رۆژیک ده رویشیکى کوردی سه یدی پارسانى هات؛ گوتمان ړیت نییه بیینی.
- کوږه نه وه ده لین چی؟ دیو ده توانی پتشم پی بگری؟! برؤن پی بیژن من چوومه گه یلان زیارته مووسا جفنگی دؤستی باوکی غهوسم کردوه؛ سلاوی نهوم بو غهوسی کوږی هیناوه. به خوا تا مخارجی گه رانه وه پی نه دا له گر نه بزووم و چاوبشی ده رتیرم!
چوومه ژوور بو نه فهندیم گتپراوه. زوری جنیو دا، نه وه ندهشی گوت: نه وه کورده و خزمی خوځته بویه ت ړی داوه.

- جا ده فهرمووی چی؟ لیی ده م؟
- نا نا دوام لی ده کا ده مرما! بچو رازی بکه؛ به لام تا ده توانی که می بده یه!
به هزار چهق و تفه درویش به نیو دینار رازی کرا و شلتاغی به نه فهندی نه ما. نه فهندی تا دوو رۆژان جنیوی به مووسا جهنگی باپیری دا، بو دیارییه کی بوی ناردوه!
کاری من و نه حمه دی هیندی جگه له تشریفاتی بهر ده رگا، ده بوايه نه گهر نه فهندی کاری ناودهستی بوايه، به چوار دهستان به تهخته وه هه لیگرین و له بهر ده رکى ناودهستی دانیین و پاشان ناوا بیهیتینه وه شوپنه که ی خوځ، که له حهسار بوو.

لای مام حوسین درکندم که خواردنه که مان تیرمان ناکا، چی بکه ین؟ چووبوو گوتبووی فلان کهس له لات ده روا. تووړه ببوو: چؤن ده روا؟ نه دی کی ماستاوم بو دروست کا؟! به پولیس ده لیم بیگرن؛ سه ربازی نه کردوه. حوسین به گزیدا هاتبوو؛ شهش دیناری لی ساندبوو. گوتی: نابی لای نهو خوږپه یی. نانیکم هر ده بی تو بیخوی. بو کاریش خوا که ریمه.
هر لهو ده رکه وانیه دا جاریک «جهلال تالهبانی» - که تازه خه تی سمیلی ده دا - هاته لام و بوو به ناشنام. کوږیکیش به ناوی «عوسمان مه جیدی کوږی» دیتمی و گوتی:

- ههز ده که ی له فهلسه فه ی مارکسی شاره زا بی؟

- چؤن ههز ناکه م؟

چه ند نامیلکه یه کی دامی: بیخوینه وه! ... جاریکی تر هات گوتی: مامؤستایه کمان بو دیاری کردووی زور زانایه؛ بچو له فلان قاوه خانه بیینه! باشت فیتر ده کا.

لاۋىكى سىمىل زەردى، سەر چكۆلەي، چاوشىن و غارەب، بەر لەۋە دەرسىك بلى فەر موۋى:
- كارت چىيە؟

- نۆكەرى كابرايەكى غەرەبى دەۋلە مەندىم.

- مەلى غەرەب، ئەۋە بىرى شۇقىنىيە!

- كابرايەكى بەغدايى؟

- مەلى بەغدايى، ئەۋە سىياسەتى ئىقلىمىيە!

- عىراقىيە و بە زمانى من قسە ناك.

- ئەۋەش مەلى، دىنيا يەككىكە و ئىستعمار كىرەۋىيە تە چەند بەش!

خولاسە ۋەك بەيتى مېشۋولەي لى ھات: ھەر من بلىم، ئەۋە بلى مەلى! ۋەختى دەرس بە
سەر چوۋ، بە جىم ھىشت و ھەر لە بەر خۇمەۋە دەمگوت: مەلى! مەلى! عوسمانم دىتەۋە:

- ھا؟ مامۇستاكەت چۈن بوو؟

- چ لەۋە باشتر دەيى؟ مەلى «مامۇستا» ئەۋە سىياسەتى تەبەقىيە!

كە بۇم گىرپاۋە لە قاقاي پىكەنىنى دا: بە خوا نەمدەزانى كەرى ئاۋاش ھەيە!

رۇزى دوايى ھاتەۋە. كومۇنىستەكانى بالا زۇر لەۋ سىمىل زەردە توۋرە بوون:

- قەرارە مامۇستايەكى زۇر زانا لە خۇيان بىنېن؛ ئىۋارە دىتە لات.

مامۇستاي نوئى ناۋى «ئەحمەد بانى خىلانى» بوو. چوۋىنە قاۋەخانە يەك، گوتى:

- ئىتر نامىلكە و مامىلكەت پى ناۋى، ھەرچى مار كىسيە تە ۋا لە سىنگىمدا؛ ھەمووت لە بەر پى
دەلىم!

ملى نا لە باسى كومونىستى بىيادەمى بەر لە تارىخ كە لە نامىلكۇكىكدا خويىندىبوۋمەۋە. بەر لە
قسە كىرىش گوتى:

- دەزانى دىالەكتىك چىيە؟

- نەخىر.

- ماناى ۋەرام و پىرسىارى دەم بە دەمە؛ تا گرى كوپرە نەمىنى.

لە سەر قسەكانى رۇيشت:

- لە ژيانى سەرەتايدا ھىندىك فىلېازى تەنبەل پەيدا بوون، گوتۇۋانە ئىمە پاسپاردەي
خوداين و عاسمان ئىمەي كىرەۋە گەرەتان. بەۋ فىلە چەۋساندوۋىانەۋە و بۇ خۇيان خۇش
ژياۋن.

- مامۇسا ئىجازە ھەيە قسە بىكەم؟

- ئەي دىالەكتىك بۇ چىيە؟ بلى!

- لەم بارمەۋە ئەۋا گوتمان موۋسا خۇي كىرەۋە سەرۋىكى جوۋلەكە و مەمەد دەۋلەتى بۇ
غەرەب دامەزراندوۋە؛ بەلام بۇ مەسىح دەلىپى چى كە ھەتا كوزراۋە نانى شەۋى نەبوۋە و بە
پىخواسى و بە سۋارى كەر گەرەۋە؟ چەۋساندەۋەي خەللى لە كويىدايە؟!

گوتى: ھا كابرايەك تماشمان دەكا؛ نەۋەكا جاسۋوس بى. با بىرۋىن دوايە جوابت دەدەمەۋە!

ئىستا و ئىستاش مامۇستا نەھاتەۋە! عوسمان گوتى گوزارشى داۋە كە ئەم كوپرە لە دەردى
كۈنەپەرستىدا خىكاۋە و چارەي بە كەس نايە! پاش چەند سالىك دەگەل چەند ھەۋالىك
توۋشمان بوو بە توۋشەۋە، گوتى: دلخۇشم كە من مامۇستات بووم؛ لە بىرتە؟

- بهلې، بهلام ئىستاش پرسياړه كهښه بې جوابه!

ئىستې كه ښه باسه دهنووسم، ښه پياوه له ماموستا هره پايه بهرزه كاني حيزې كوميستې عيراقه!

پاش ماوه يه ك مام حوسين گوتې ناشنايه كې عه كاسم هه يه ده لې كارم بؤ دوزيوه ته وه. عه كاس برديمه لاي وه كيليكې دادگوسته رې، به حهوت دينار و نيو دامه زرام كه رږانه دهفته ره كه ي خاوين كه موه و ئيواران له پشت دهر كه دانيشم، چا و نووشابه بؤ ميوانانې بېنم. شهويش له دهفته ر بخه وم. نيوه رږيان دهناردمه مالې خواردنم بؤ دهينا و بهشي منيشي ده كړد. ماله كه ي زور دوور بوو، دهوياه دوو ئوتوووبوس بگورم و زوريش به پې پرؤم. زور ماندوو دهبووم؛ بهلام ناني نيوه رږكه كه دهرده چوو رازې بووم.

ئاڅا كه م ناوې «عه بود شالچې» بوو. وه كيليكې زور پر كار بوو و زور دهوله مهند و ئه شرافې و له ئازاديخوازانې حيزې چادرچې بوو. كتيبې زورې له دهفته ره كه ي هه بوو. كه تريه كې بهرقې هه بوو شهوانه چام ليدنه و كتيبم دهخوئنده وه. يه ك له و كتيبانې خوئندمه وه و زورم خوش لې هات، نووسراويكې «ئهدگار سنو» بوو كه له سهر ژيانې مندالې و لاهوتې مائوتسيئونگې نووسيپو؛ ناوې نابوو: «پياوې ئاسيا». ئاڅا كه م زور هؤگرې متالا كړدن بوو؛ تهنا ته كه دهچووه سهر پيشاويش شتيكې دهر د لهوې بيخوئنيته وه.

رږي ك گوتې: وهره بهندي كه وشه كانم توند كه وه! كړدم؛ بهلام ههستي كړد كه زورم به لاهو گران بوو. ئيتر وازې له م كار هينا. دوكتور ناجي مراد ناويك ههر له و ئاپارتمانده بوو. فهراشه كه ي رږانه كه له بيمارستان دهگه لې بوو. ئيواران ئهويش دهگه ل من له پيشخانه دادهنيشت و ببويينه ئاشنا. بؤي گيرامه وه كه رږي ك دوكتور به عاره بيكي دهشته كي گوتوه:

- خرووجت بېنه.

- خرووج چيه؟

- گووت بېنه معاينه ي بكرې.

سبه ي كابرأ بوخچه يه كي گراني پې بوو، شش كيلؤ دهبوو، گووي له رږنامه يه كدا نابووو بوخچه وه:

- فهرموو دوكتور!

دوكتور بانگې كړد:

- سهلمان وهره مامت ديارې بؤ هيناوين، ليې وهرگره!

- دوكتور بيه موه ماله خوئان؟!

- نهخير بيه ماله بابو سهگابه كهت!

ئاڅا م رږانې جومعه له بهيانه وه دههاته دهفته ر؛ كوړيكي عاره يي دهگه ل خوي دينا كه له ئيداره دايمه زړاندوو. ده يگوت تېر رږ تهعتيل به و تا ئيواره مهيه وه. ههستم ده كړد كه ئه كوړه دهچې ژني بيگانه ي بؤ دينيته دهفته ر و ئاغاي وه كيل خه يانه ته ژني خوي ده كا و حه زيش ناكا من بزائم.

له و رږانه ده بهغدا له پر وه ك گومي خوينې لي هات. خو پيشاندانې خه لك دژې بهيماني «پور تسمؤس» و سالح جهبرې سهره كوه زير لهوپه رې تهوژميده بوو. رږ نه بوو چهنه كوړ و كچي ك له سهر جاده نه كوژرين. نيوه رږ بوو، له بازار بووم تهقه قهوما. به غار هاتم بگه موه

ده‌فته‌ر، تهنه‌نگیان ته‌قاند و کابرایه‌کیان له‌ نزیک منه‌وه کوشت. خوینی له‌ به‌ر ده‌چوو، غارم دایه‌ سه‌ری که‌ به‌لکو خوینه‌که‌ی به‌به‌ستم، له‌په‌ر قۆنداغه‌ تهنه‌نگیکیان به‌ پشتمدا کیشا؛ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوو نه‌مردم. به‌ کۆمه‌- کۆمه‌ پامکرد و خۆم ده‌ ده‌فته‌ر هاویشه‌وه‌. شالچی زانی له‌ خۆپیشانداندا وام به‌ سه‌ر هاتوو، گوتی: وا دياره‌ تۆش سه‌رت له‌و کارانه‌ ده‌خوړئ. له‌و ساوه‌ زۆر به‌ هیندی‌تر ده‌یدواندم.

په‌ژۆیک کابرایه‌کی په‌شی سوودانی ده‌گه‌ل خۆی هیئا و گوتی یاریده‌ت ده‌کا. تیگه‌به‌شتم که‌ په‌شه‌ی پێ له‌ من چاتره‌ و ده‌فته‌ر دوو که‌سی ناوی. داوای حیسابه‌که‌م کرد و خواحافیزیم لیکرد. خه‌ر هاته‌مه‌وه‌ مالی مام حوسین.

به‌ هۆی دزایه‌تی ده‌وله‌ت و خۆپیشاندانی سالی ۱۹۴۸، گوتیان ده‌بی شیعه‌ و سونی بینه‌ برا. کامیونیکی زۆر له‌ به‌ر باره‌گای غه‌وس راگیرابوو، هه‌رایان ده‌کرد: کێ دیته‌ نه‌جه‌ف؟ هه‌زار په‌وته‌ و په‌وته‌ و لات خۆیان تی‌ده‌خزاند و ده‌یانگوت پلاو ده‌خۆین. سه‌رکرده‌ مه‌لا ته‌ها ناویک بوو؛ گوتم: هه‌ز ده‌که‌م بێم؛ لای شۆفیر ده‌گه‌ل خۆی سواری کردم. خۆم له‌ پلاو دزیه‌وه‌؛ چوومه‌ ئوتیل، چوومه‌ زیاره‌تی ئیمام عه‌لی. له‌ کابرای خاوه‌ن ئوتیلیم په‌رسی: له‌ ولاتی ئیمه‌ ده‌لێن ئیمام له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا فه‌رموویه‌ مه‌منیژن تا دێن ده‌مه‌بن. عاره‌بیک به‌ وشتریکی سپی چاوه‌شه‌وه‌ هاتوو ته‌رمی بردوووه‌ و که‌س نازانی قه‌بری له‌ کویه‌. کابرا پیکه‌نی گوتی: به‌خسه‌ دياره‌ له‌ ولاتی که‌رانه‌وه‌ هاتووی! ئیمام له‌ کووفه‌ مردوووه‌، هیئاویانه‌ته‌ ئه‌وه‌ ته‌پکه‌ سیلاو نه‌یگریته‌وه‌ و نه‌جه‌ف یانی ته‌پۆلکه‌.

مه‌حموود ئه‌حمه‌دی ئاشناکه‌ی سوله‌یمانییم نه‌قل کرابوو به‌غدا و له‌ ئیداره‌ی ئاموزش و په‌روه‌رشدا ده‌فته‌ردار بوو. گوتی: نامه‌به‌کت بۆ ده‌نووسم بچۆ کووت؛ له‌وی کارت ده‌ده‌نی. نامه‌م دا به‌ موهه‌ندسیکی کورد که‌ ناوی نووری بوو؛ ناوی بابیشم له‌ بیر نه‌ماوه‌. شایانی باسه‌ که‌ له‌ به‌غداوه‌ گه‌یشتمه‌ کووت و له‌ گاراژ دابه‌زیم، که‌ل-په‌له‌که‌م دزرا. زۆری بۆ گه‌راین دیتمانه‌وه‌؛ به‌لام که‌تری چا لێنانم هه‌ر فه‌وتا و زۆرم خه‌م بۆ خوارد. موهه‌ندیس گوتی: ئه‌مشه‌وه‌ ده‌گه‌ل باغه‌چه‌وانه‌که‌ به‌! دوو ماسییان دابوو به‌ باغه‌چه‌وان بیهرژنی. ماسی له‌سه‌ر ئاگر بوون، باغه‌چه‌وان گوتی: نوێژ ده‌که‌م ئاگات لێ بن چه‌قه‌ل نه‌یانبا. له‌ نوێژ خه‌لاس بوو، به‌جێم هیشت. کردیه‌ هه‌را: ئای چه‌قه‌ل بردی! پێم سه‌یر بوو له‌ ناو شاردای چه‌قه‌ل ماسی به‌ری.

به‌یانی موهه‌ندیس ناردمیه‌ لای چه‌ند کارمه‌ندیک که‌ ده‌گه‌لیان بژیم. ماوه‌یه‌ک مامه‌وه‌. کووت ئه‌وسا شاریکی زۆر پیس و پۆخل بوو؛ له‌ شار نه‌ده‌چوو. ته‌نیا کابرایه‌ک په‌ژنامه‌ی به‌غدا‌ی دینا و له‌ قاوه‌خانه‌ به‌ کرێی ده‌دا؛ ته‌واو چوار خه‌ت نه‌ده‌خوینده‌وه‌ ده‌یساندوه‌وه‌ و ده‌یدا به‌ یه‌کی‌تر. له‌ کوێ نان بخۆم؟ کارمه‌نده‌کان بردمیانه‌ ناو بازار چیشخانه‌یه‌کیان نیشاندام که‌: ئیمه‌ ئابوونه‌ین، مانگی چوار دینار ده‌ده‌ین و هه‌رچی بمانه‌وی و کابرا هه‌یه‌ی دوو جه‌مه‌ ده‌خۆین. بوومه‌ ئابوونه‌! سینه‌ماش هه‌بوو، هه‌ر به‌ دوو په‌ژ فیلم ده‌گۆرا.

په‌ژانه‌ بیکار و وه‌ره‌ز ده‌بووم، ده‌چوومه‌ سه‌ر سه‌دی «غه‌راف» سه‌یری ماسیان و قولکه‌ی ماسی‌گریم ده‌کرد و پیتی ده‌خافلام. په‌ژۆیک چاویم لێ بوو عه‌ره‌بیک به‌ره‌و کووت ده‌هات؛ بوخچه‌یه‌کی ده‌ بن هه‌نگلدا بوو. گه‌یشته‌ سه‌ر پردي سه‌د، دانیشته‌ جووتی که‌وشی له‌ بوخچه‌ ده‌ریتا، خاوینی کرده‌وه‌ و کردیه‌ پای و هه‌ستا. وه‌ک ژنه‌ لادییه‌ک که‌ تازه‌ پاژنه‌ به‌رز ده‌ پی ده‌کا، هه‌ر تالوتلی بوو. کردی و نه‌یکرد نه‌یتوانی به‌روا. دانیشته‌ و دایکه‌ند و نایه‌وه‌ ناو بوخچه‌ و

به پیتخواسی پرووی له شار نا.

خۆپیشانندان دژی سالتج جهبری له کووتیش بهردهوام بوو. دهرۆین و به تیکراییی دهیانگوت: «بکهوئ! بکهوئ!» عارهبینکی پرووتی پیتخواس که له کهنارهوه ویستابوو چهند جار هاواری کرد: «یا خوا بکهوئ! ده با بکهوئ!».

پرسیم: مامه چی بکهوئ؟

- دینار بکهوئ و من ههلیگرمهوه!

له کووت دهگهل کوردیکی کۆیی و عارهبینکی کوردی زانی باش بوومه ئاشنا و خۆشم لی دههاتن. کوردهکه ناوی ئهحمده حهویزی و عارهبهکه ناوی خالید بوو.

رۆژیک موهندیس گوتی دهتنتیرمه «بهدره» یان «جهسان» کارمان ههیه. باغچهوانهکه تییهگه یاندم که ئهو دوو شاره ئاویان سویره و ههوايان زۆر پیسه، گوتم ناچم.

- دهچیه نوعمانیه؟

کابرا چاوی لی داگرتم، گوتم بهلی دهچم. دهگهل بهننایهک و دارتاشیکدا چوومه نوعمانیه که ئیداره ی پولیس تهعمیر کهینهوه و من سهرحمهله بم. بیست فعهلهیهکی عهره یی دهشتهکیم تهسلیم کرا و دهمسان به کار کرد. به قانون دهبوایه کریکار رۆژانه ی له چاره گه دیناریک کهمتر نهبی و ههشت سهعات کار بکا. بهلام عاره ب گوته نی: «کئی دهبییه و کئی دهخوینیتیهوه؟» فعهله دوازه سهعات کاری پێ دهکرا و کرییان رۆژانه سی پهنجایی بوو. ههر وا دوا یهک دوو رۆژ ههستم کرد کریکارهکان سرت دهکهن و له من دهروانن.

- برا ئهوه دهلین چی؟

- دهلین ئهو کابرایه ههچ له سهرحمهله یی نازانی. ئهوانی پیتش تۆ قسه ی خۆشیان «سهگی کوری سهگ» و «قاحبه دایک» بوو. تۆ ههچ جینیومان پێ ناده ی؛ جگه له کاری دهولت کاری خۆتمان پێ ناکه ی! پیمان سهیره...

من و بهننا و دارتاش له وهتاغیکی چکۆلهدا دهژیاین؛ کریکاریش له ژووریکی زۆر بهرفراواندا - که عهنباری گنچ و سیمانیش بوو - دهنووستن. ههر له بهره بهیانیهوه تا تاریکان ده ناو تۆز و خۆلدا ههله دهسووراین. نیوه رۆیان سهعاتیک وچانی فاعلان بوو. دارووجانی ناو برنج به بار له کووت دهفرۆشا. فاعلهکان دارووجانیان دهکری و به بهرد دهیانکوتا و له سهرحمهلهیهکی رهش به ئاگری کۆنه قامیش دهیانکرده سهوله و دهیانخوارد؛ که وهک زههری مار تال بوو.

رۆژیک بهخشداری شار هات گوتی: ئهگهر هیندیک ماله کهم تهعمیر کهنهوه مهمنوون دهیم. گوتم: باشه وهختیک بۆ دهههه. پیاویکی زۆر ناسک و ههیم و خهلهکی نهجهف بوو. ویستی نهجابهت بنوین، به عهملهیهکی گوت: تۆزیک لهو نانه ی خۆتم دهیه! گوتم مهخۆ! نهخیر، وهریگرت و نایه دهمی؛ دهسه بهجی تفی کردهوه و گوتی: تاله، ناخوری. چاوم لی بوو فرمیسکی ده چاو ترا، ملی نا له جوتندان بهو دهولهته دهولهته دهیانهوه خاوهن نهوت و داهاته ی عیراق، که هیشتا زۆربه ی دهشتهکی عیراقی ناتوانن ههچ نهبی نانی جۆ بخۆن و پهنا به دارووجان دهبن.

سهیه ئهو رۆژه کریکارم برده ماله که ی. بۆ نیوه رۆ گۆشت قهلهموون و خۆرشت و پلاوی زۆری داینی. گوتم: جهناب! بهدبهخت کردن؛ تا چهند رۆژ تام له دارووجانه که یان ناکهن و تازه تا مردنیش جهمیکی وا مهگهر ده خهون ببینن.

رۆژیک دیتم بۆ کریکاریکی پیری کۆل کیش خیزی زۆر تی دهکهن. گوتم: خاتری ئهو پیهره

بگرن! باری زور گران مه کهن! لهو رۆژهوه بوومه موقهدههسیان و زور به دل کاریان ده کرد که لییان نه رهنجیم و رۆژی بیست جار باسی روحم کردنه که میان بۆ یه کتر ده گنراوه.

رۆژیک کریکاره کان گوتیان کارمان به قههبل بۆ دانئ، زووتر مه ره خسمان که که جیژنه ده کهین. کاری خۆیان به زیادهوه کرد و سهعات چوار گوتیم بچن. پاش تاویک گه رانهوه خورمای زه هدییان له پیش بوو. گوتیم: خورمای زه هدی کیلوی به چوار فلس، بۆ جیژن کردن نابئ؛ ئیوه فریوتان داوم. یه کیان گوتی: چۆن نابئ؟ به ئیمام حوسین سوینده که سالیکه دمم لی نه داوه. سهد و په نجا فلس بۆ ژن و مالم خه رج کهم یان خورما بکرم؟!

شهویک باران بوو، ده گهل دارتاش و به ننا به چراگاز چووینه شهواره ی کۆتران، له تهویله کۆنیککی ئیداره ی پۆلیس؛ چوار کۆترمان گرت. دارتاش گوتی: کریکار دینم پیتی چا ده کهم.

- دوو کۆتری بدهیه!

- کۆتری چی؟

- من رازی نیم بیگار بکهن.

- برا تۆ ناتهوئ زور رازی بن و کهیفیان ساز بی؟ ده برهانه!

«بهدر» ناویکی له کریکاره کان هینا، پاکي کردن. له نرخي ماندوووونی، سه ر و پی و رپخۆله ی کۆتره کانی برد و هه ره هله ده په ری. چووم له کونیکه وه خۆم لی گرتن، یه ک ده یگوت: کۆنه قامیش بسووتینین سه ر کارگه ر توو ره ده بی. ئه وانی تر ده یانگوت: پیای چاکه ده مانبه خشی. گوتیم: بسووتینین بزانی چ ده کهن؟ لاقه کۆتریان که ول کردبوو، سه ره کانیان پاک کردبوو، رپخۆله یان شوشتیووه، خستبوویانه سه ر ته نه که یه ک و نابوو یانه سه ر ئاگر و هه ره بیستیان ویکرا له خۆشیان گۆرانیان ده گوت و چه پله یان لی ده دا.

مندالیککی شازده ساله ده گهل کریکاران بوو. ئیواره یه ک باوکی هات و ده گریا و کوپه کهش گریا: چۆن پیتان نه گوتووم؟ برای چکۆله ی مردبوو؛ ناشتبوو یان تازه خه بهریان ده دایه. که من لۆمه ی بابیم کرد، گوتی: ده ترسام تۆ ئیجازه ی نه ده ی و کاره که ی له ده ست بچئ.

رۆژیک وه ک هه موو رۆژان پاش کار چوومه مزگه وتی سوننی که نزیکمان بوو دهم و چاو بشۆم. ئه و شاره چوار مال سوننی و مه لایه کی لی بوو، کاروباری مولکی پادشایان به رپۆه ده برد. له و ده مه دا یه کیک له مه لاکه ی پرسی: مامۆستا شیعش وه ک ئیمه موسلمانن؟

- به لی کوپم ئه ویش وه ک ئیمه ن.

گوتیم: ئوستاد مه فهرموو وه ک ئیمه ن، به فرموو ئه وانیش دینیکیان هه یه!

مه لا که یه کیکی دم و چاو ئاولاوی کورته بالا بوو پرسی: خه لکی کویی؟

- کوردستان.

- ها که رکوک!

- به لی وه ک که رکوک!

- له کوی ده نووی؟

- له ئیداره ی پۆلیس ده گهل دوو که سان.

مه لا و ئه وانی تر گوتیان نابئ له وئ بی؛ وه ره حوجره ی مه لا. حاجی عه بدوره حمانیش - که

مجپۆره - نان و چات بۆ ساز ده کا.

هه ره ئه و ئیواره، مه نجه ل و قاپ و قاچاغ و برینج و رۆن و زور شتی پیداو یست گه یشته

مزگھوت. حاجی کہتہی لینا. حاجی چ حاجی؟ پیشیکی دریژی دوفلیقانہی ماش و برنج، بلندبالا، پیسہواد، قہت دەمی رانہدوہوستا، لە سەر یەک قسە ی دە کرد، تینەدەگەیشتم دەلئ چی، بۆ خۆشی نەیدەزانی چ دەلئ! قسەکانی دەتگوت دیوجامە ی کەوگرتنە؛ ھەر پینە ی لە رەنگیک و لیک دەدان و دەپرست تا خەو بە لایدا دەبردمەوہ. مەسەلەن دەیگوت: بەسرا دوورە، شبلی پیای خوا بوو، لە بەغدا یە گەرمایە، ماستی گامیش شلە، جەواھیرول قەلاید، بایەزیدی بەستامی، سەدە ی غەراف، عەبدولقادر فادخلی جەننەتی... ئیتر لەو قەبیلە قوماشە لە دووی دەدا. منیش ھەر بۆ سبە ی شەو دەفتەر و میدادم نامادە کرد ھەرچی دەیفەرموو، دەمنووسی. بەزمیکی سەیری لئ دەرچوو بوو. بە داخەوہ فەوتا.

رۆژانە حاجی کلاویکی لۆتی چەقۆیانە ی لەسەر دەنا؛ ھەژ-نۆ ئاوینە و لیزگە مووری پیوہ کردبوو. سواری داریک دەبوو بە کۆلاناندا رەمبازینی دە کرد. دەیگوت ھەتکی نەفسە و ئەولیا وایان کردوہ. سەد مندالی وە دوو دەکەوت و دەیانکرده قریوہ. بە راستی حاجی لە کن سوننی و شیعی شار بە ئەولیا ناسرابوو. شۆفیران ھەزار سویندیان دەخوارد کە حاجی بە پی و ئەوان بە ترومبیل رۆیشتون، حاجی دەپیشدا گە یوہتە بەغدا! حاجی نامە ی لە بەغداوہ بۆ دەھاتن؛ من بۆم دەخویندەوہ. ژنە وەزیر و جئ گەورە داوای نوشتەیان لئ دە کرد؛ دەعوەتیان دە کرد کە بە سەریان کاتەوہ. دیار بوو لە بەغداش بە ئەولیای دەزانن. نوشتەکانیشی ھەر خۆم بۆم دەنووسی کە دە پیشدا مەلا بۆی نووسیوو.

رۆژیک لە پاش کار و چاوشوتن، بە جادەدا دەچووم، تووشی کتیبخانە ی شار بووم. ھەر چوومە ژوور کابرای کتیبدار یەک پی راستەوہ بوو؛ بە غار ئاوی سارد و چای بۆ ھینام؛ لە پەیتا کتیبی دینا و قوربان قوربانی بوو! زۆر لە خۆم دردنۆنگ بووم: ئەم کابرایە کە نامناسی، ئەو کلکەسووتە ی لە چییە؟ بە زمانیکی زۆر لووس گوتی: خیرە لیرە ی؟! - سەرەمەلەم و کار دەکەم.

- قوربان! من تۆم لە «شوعبە ی خاسە» دیوہ؛ ھەرچی دەفەرمووی دە بەر ئەمرت دام! کابرام بۆ کەر بووہ بۆ دەنگ بکەم؟! زۆر درەنگ زانیم «شوعبە ی خاسە» بە ئیدارە ی پۆلیسی سپرپی دەلئین. ئەو کەرە منی لئ گۆرابوو؛ خراپیش نەبوو!

شەوانە دەچوومە قاوہخانە؛ تەویلە یەکی زۆر درژ و بان، پر لە نیمکەتی رەقی درژ، عەکسی جوچک و مریشکی ئینگلیسی، جۆرج و ئەلیزابەت، کچی کافرۆش و ھەزار جینجەر- فینجیری دی بە دیواراندا کرابوو. نیمکەت ھەموو پر دەبوونەوہ و دەبووہ ھەرا و چەققە یەک مەگین خوا بزانی. من کە ھیچ کەسم نەدەناسی، دەفتەر و میدادیک و خۆم کردبووہ خەبەر نیگاری خۆم! کەچەلەکان، یەکچاوہکان، زگزلەکان و لووتخوارەکانم دەبژاردن. ئەو جار قسەم دەنووسینەوہ: چەند ماسیت گرت؟ گامیشت کړی؟ تازە لە بەغدا ھاتمەوہ، چوومە زیارەتی کەر بەلا... ھەرچی دەیانگوت دەمنووسیوہ.

شەویک پەیمانکار ھات کە بە کریکارەکان بلئ: بارە گیچ و خشتی بەتال کەن. چووم پیم گوتن: نەچن بە بی پوول بیکەن! داوای دە دینار بکەن. گوتیان: ھەر بە خۆراپیما کردوہ!

- ھەتیو رۆژی دوازدە سەعات کار دەکەن؛ شەو ھی خۆتانە!

کارگەر ئیعتسابیان کرد و کابرا ناچار گوتی شەش دینار دەدەم. فەرەن گوتیان باشە! رانەوہستان بۆیان زیاد کړئ. پەیمانکار زۆری رق لە من ھەلگرتبوو. رۆژیک ریزە خستم

ده بژارد، گوتم: چهنندن؟

- دوازده هزار.

- نه خير نه وهنده نين.

قبراندى: تو دوژمنايه تيم ده گهل ده كه ي! پوولينكى نا گيرفانموه. پووله كه م دايه وه، گوتم: شازده هزاره و چوار هزارت له بير چووه. به رتيلم مه ديه و هه قى كار گه رانيش مه خؤ! كارمان ته واو كرد؛ موهه نديس هات گوتى: له حيسايى كه من كردوومه، ههوت هزاره دينار له پيشين؛ چونكه نه ته يشتووه دزيم لى بكرى. تا ئيستا حقووقت مانگى دوازده دينار بووه، بچؤ به غدا چهند وهره قيك وهره گر ته بتوانم بوټ بكه مه هه ژده دينار. كه چى به و حالهش ده رچوو كه له ئيداره ي ته له فؤنات چل گفتوگو ي نيوان نوعمانيه و كووتيان زياد له سهر حيساب كردووين! له به غدا كاره كانم كرد؛ وهره قى عه ده مه مه حكوميه تم مابوو، شهش رؤژ ههر ده چووم، كؤمه ليك ئه فسه رى ده ره جه دارى گه وره ده يانگوت سبه ي وهره وه! رؤژى شه شه م پؤليسيك له ده رگا پرسى: چ بوو؟

- ده لين سبه ي!

- كاكه چاره گه دينار يكم ده يه!

گورجى رؤيشت و وهره قى بؤ هينام. سويندى خوارد كه ته نيا سه د فلسى به و گه يوه و سى په نجايى داوه به ئه فسه ره زه لامه كان!

تا هاتمه وه كووت، موهه نديس ته سادوفى كردبوو؛ بر دبووانه به غدا. هاتمه وه به غدا؛ ده گهل مه محمود ئه حمه د بوومه هاومه نزل؛ كه ماوه يه ك له به غدا مال و مندالى ده گهل بووه و خه رجى ده رنه بر دووه؛ نار دوونه سوله يمانى و ژوور يكي له خانوويكى هه شت مالايدا گرتبوو؛ به ته نيا ده ژيا. مه محمود نيوه ي ژيانى له زينداندا گوزه رانده بوو؛ سهرى زؤر له گؤنگهل ده خورا. له په ر ژ و بلاويشدا وهك من كؤله وار بوو. شه وانه ئاره قى ههره گراني به ليوانيكى ليو قرنجاو شكاو ده خواردووه؛ به جووتهش چامان پى ده خواردووه. ده بوو ليو بگيرين خؤ له قرنجاو لا ده ين؛ نه وهك بريندارمان كا! ليوانم ده كرى ده يشكاند كه من وام پيخؤشه به و ليوانه رايبويرم! جار جاره ده عه تى گؤرانييژ و مؤسيفادانى ده كرد؛ به لام ليوان ههر نه ده گؤرا!

شه وانه جلى كوردى ده به ر ده كرد و ده رده چوو. ده چووه قه حبه خانه، په كيكى بانگ ده كرد: پووله كه ت ده ده مى و كارم ههر نه وهنده پيته بؤم بگيريه وه چؤن گه يشتويه ئيره و سه رگوزه شته ت چيه؟... چهند جاريك له لايه ن گه وادانه وه داركارى كرابوو. تر سابوون قه حبه كانيان لى بفرينى. ئه و چيرؤكانه ي كؤ كرده وه و له چاپى دا به ناوى «له سايه ي ده ره به گيدا». ههر فؤرمه يه كى ده رده چوو دووسه د دانهم پى ده هيناوه مالى. كتيب له چاپ ده رچوو، گيرا و مه محموديان گرت.

پاش بيست رؤژ به ر دردا. كتيب نرخی بيست و پينج فلس نووسرابوو. كه لاوان بيستiane وه خاوه نى گيراوه و نووسراوه سووتيتراوه، بؤى ده گه ران. ههر نوسخه م به دووسه د فلس فرؤشت و كه هاته در، بار يكم پاره بؤ وه سه ر يهك نابوو.

بؤى گيرامه وه كه ئه و دم هيشتا مال و ژنى له به غدا بووه و بؤ چيرؤك چؤته قه حبه خانه، نيوه رويه كى گه رما، ژنيك خؤى به مالا كرد. يهك له و ژنانه بوو كه مه محمودى ناسيبوو: كاكه مه محمود هه لاتووم؛ بيكه به خاترى پياوه تيت رزگارم كه! ههر ئه و ده مه ترؤمبيليكى گرتووه و

بردوویہ تا قہراغ شاری سولہ یمانی و گہراوہ تہوہ. پاش چہند مانگیگ ریگہی کہ وتوتہ شیخہ دبیہک، لہ جہساری تہکیہ سؤفیہک پیتی گوٹوہ: وەرہ دایہ خانمی حەرہمی شیخ بانگت دہکا. کہ دہچی، دایہ خانم ہہمان ژنہ. خانم شانی ماچ دہکا:

- کاکہ مہحموود! قہت لہ منہتت دہرناچم.

- دایکم! بہ غہلہت چووی؛ بہ خوا نہ دہتناسم، نہ ناوم مہحموودہ؛ لیٹ گؤراوہ.

خانم دہگری و دہلی: بہ راستی پیای...

- نا نا، دایکم! بہ خودا ناتناسم، خودا حافیز.

لہ سؤفی و مؤفیانم پرسى: دایہ خانم چؤن ژنیکہ؟ ٹہوہندہ یان تاریفی خیرہومہندی و ٹیماندارى و بہزہیی گتپاہوہ کہ باس نا کرئ.

مہحموود بہ عاقیدہ چہپی بوو؛ بہلام لہ حیزبی کومؤنیست و پارتیدا ٹہندام نہبوو؛ ہہردووک لاش خؤشیان دہویست. زؤر دلایا بوو. جاریک لہ بہر دوکانہ کہم کابرایہک سرتہی دہگہل کرد؛ مہحموود رؤیشت و زوو ہاتہوہ، سئ دیناری دا بہ کابرا. کابرا رؤیشت.

- مہحموود ٹہو سئ دینارہت لہ کوئ ہینا؟

- کاکہ ٹہو پیاوہ گوئی پوولی سہفہرم پئ نییہ. چوومہ ہہراچہ بازار کؤتہ کہم بؤ فروشت!

زؤر کاری سہیرترم لہ مہحموود دیوہ؛ بہلام پیویست ناکا زؤرتری لہ سہر برؤم.

دوای ہاومالیم دہگہل مہحموود رؤژیک لہ رؤژان خانوہ کہ یان تیکداین کہ تازہی کہنہوہ.

مہحموودیش خؤی نہقل کردہ سولہ یمانی و ناچار سیپالم بردہوہ مالی مام حوسین!

تووشی برادریک بووم گوئی: وەرہ من ہہشتا دینارم ہہیہ. دوکان بہ شہریکی دہکہینہوہ؛

مایہ لہ من و کاریش لہ ہہردووکمان. دوکان نہبوو، دہبئ بلیم تاقہیہکی پہل بوو لہ دیواردا.

ہیندیک وردہوالہ و کتیبمان لی دانا. لہ بہیانی زووہوہ تا نیوہشو بہ نؤرہ لہ دوکان دہبووین.

خواردنمان سہموون و شہربہت بوو. زؤر ماندوو دہبووین و کہممان دہست دہکھوت.

کتیب فروشیکی شیرازی لہ بازاری کتیب فروشان خؤی کردہ ناشنامان؛ بہ دہمیش زؤر

کومؤنیستی غہلیز بوو. چہند کتیبی داینئ، گوئی مہمنووعہ بہلام زؤر خیر دہکہن. نازانم چؤن

بوو کتیبمان نہہینابووہ دوکان، لہپر پؤلیس ہاتن دوکانیان پشکنی و سہلامہت دہرچووین.

دیار بوو کاکي شیرازی و ہک قرژال بہ دوو سہر دہروا.

دوو مانگی نہکیشا شہریکہ کہم وازی لہ دوکاندارى ہینا. حیسابیکی کرد گوئی: دوازدہ

دینارمان زہرہر کردوہ؛ بدہ شہش دینار!

- کاکہ خؤت دہزانی شہش ٹہسپن شک نابہم!

ہہر چؤنیک بوو بہخشیمی و یہک فلسم دہست نہکھوت.

لہو دوکانہ رؤژیک مندالیکى دہ- دوازدہ سالہ ہات پرسى: مالی ٹیمامی لہ کوئیہ؟ من

خہلکی سابلاغم، ناوم عہیزہ و لہ مالی نانہوام. ٹیمامی میردی خوشکم لہ بہغدایہ و سؤراغی

ناکہم. دہگہلیا چوومہ مالی براگہورہی ٹیمامی کہ ناوی محہمہد بوو.

پاش دوکان فروشتن بیکار مامہوہ. یہرمیای جوولہ کہ دیسان و ہک فریشتہ دہ ہاوارمہوہ

ہات. دوکانیکی چکؤلہی بہتالی بئ بہرقی پہیدا کرد لہ سہر خہیابانی رہشید؛ لہ لای

حہیدہرخانہ. ہیندئ قہفہسہ و جامہکی بؤ کرى و شتومتی وردہوپردہی تی خست؛ گوئی:

سہد و پہنجا دینارم پئ قہرزدارى. ٹہگہر بووت بمدہوہ؛ دہنا گہردنت نازاد بئ. مہشترسہ! من

همموو رږژ پاش نوږژان ديمه لات و فيره کاسبيت ده کهم. بهرق به نوره بوو؛ دوکان و مالی واهبوو به سئ سال نورهی نده هات. يهرميا جووله کهيه کی کارمندی بهرقی ساز دابوو که به سی و پينج دینار بهرتیل، بهرقی بؤ بدزی، نوږژی شيتوانیک دوو کریکار به نارديوانه وه و کابرای کارمند هاتن و بووینه خاوهن بهرق. پرووی کرده يهرميا:

- ده بده سی و پينج دینار.

- ههی جووله کهی سهگ دین! تۆ دزی له دهولت ده کهی؟ ده بی له زینداندا بترزین.

کابرا توقی؛ خواخواوی بوو هه لی. به تکای من که خوا هه لنگری، پينج دیناری دایه.

له دوکان زور نهزان بووم. نهو همموو ورده شته چۆن بناسمه وه؟ له سهری همموو قوتووه کانم نووسیوو. ماوهیه کی زوری ویست تا شارهایی تهواوم پهیدا کرد. يهرميا رازی نه بوو کتیب بفروشم به لام به قسم نه کرد. به بهر کتیب فروشتنه وه، مه جهلله و رږژنامه شم داده نا. ده بوايه ساعات چواری به یانی - که هیشتان تاریکان بوو - بچمه دهفته ری رږژنامه دابهش کردن. پتر له سیسه د مندا ل و جوان و پیری لی بوو؛ هه را بوو. له هه ر رږژنامه یهک - که نهوسا نزیکه ی دوازده رږژنامه دهرده چوو - چهند ژماره یهک وهر گرم. له ده فلس دوو فلس بؤ خۆم. رږژی دواپی نه فروشراو بهرمه وه و تازه دهنی. ناوی دوکانه کهم نابوو «مه خزهن شو هه دا» به یادی نهوانه ی که له خۆپيشاندانه کانی به غدا کوژراون. بلاو کراوه کانی حیزبی شه عیم ده فروشت که «عه ریز شهریف» و «پره حیم شهریف» دهریانده کردن و دهسته چه بی بوون.

«حیزبی نیستقلال» دروست ببوو؛ دزی دهسته چه بیان بوو. همموو نه دنامه کانی، وهک هه موو عهره بی تر، لات و چه قو کیش بوون و هه ر ترساندیان ده زانی. شه ویک هاتنه سهرم، ملیان له شکاندنی جامخانه و دراندنی کتیبان نا، که «بۆچی ناوی دوکانست شو هه دایه؟». «پره حیم شهریف» به یانی ناردی که قهره بووی زیانم بکاته وه و شکایه تم بؤ بکا، گوتم لیم خراپتر مه کهن و هیچم ناوی. رږژیکی تر پؤلیس هات و دووسه د کتیبؤ که ی چه پی لی زهوت کردم. ئیتر يهرميا نه یهیتشت چیر کتیب و رږژنامه بفروشم. دوکان به پتهوی کرا به خه رازی؛ ناویشمان کرده «موختار». يهرميا ده گهل خوی بر دمی ه ناو بازار. به جووله کانه وه گه راین که عومده فروش بوون و هه موویان ده یانناسی و له کاری فروشتنا زوریان ئیحتیاج به ده لالی بازار بوو. ده یگوت: ئه م کوره نامؤزاهه و بابی موسلمان بووه؛ هه رچی ده یه وئ بیده ئی و من زامن. به قه ولی شیخ رهزا: «من که یهک پاره یی جلقم له نه زهل شک نه دهر د»، هه میشه بابی سیسه د تا چوارسه د دینارم نامانه تی جووله کان له دوکاندا هه بوو. همموو پينج شه موان داخله م حیساب ده کرد؛ بؤ هه ر عومده فروشه شتیکم دهر د و شتی تازه م وهرده گرت. ئیواران يهرميا ده هاته لام و ده رسی کاسبی فیتر ده کردم. له هه واله تی و ری شان دانی نه ورا زور باش پروون بووم وه که جووله که چه ند له موسلمان و عهره ب و مه مانان زیره ک ترن. ده مدی که هه موو ئابووری عیراق و بازاری به غدا سهری به جووله که وه به نده و هه موو ها ورده یهک له ده ستی نهوانه وه به عهره ب و بازار گانی عیراق ده گا. لهوانه ی که خۆم لیم دیون چندن نمونه یهک ده گتیه مه وه:

رږژیکی يهرميا ده گه لم هات عه تر بکړین. زور جوړه عه تری به مارکی فه رانس ه و نه لمان و ئسپانیا و کوئ و کوئ هه بوو. يهرميا گوئی: غزه بتان لی باری! هه مووی لیتره دروست کراوه! توخوا نه گه ر هه تانه عه تریکی ۷۷۷م بده نی بؤ خۆم، که عه سله. شووشه یه کیان بؤ هیئا؛ بؤنی کرد گوئی: به لی نه وه م ده گوت که خاريجیه. کابرا جر تیکی بؤ کیشا: مردووت مری بؤ

كەربەتت! سى سالىشە ھېچ غەيرىكى خارچى نەھاتتۇتە بەغدا، ھەممۇ دەسكردى خۇمانە!
بەرەجىژنان بوو، چوونە بازارى «شۇرىجە». تاۋىك بە دالانىكى تارىكدا رۇيشتىن. بە گالتە
گوتىم: يەرميا دەلەين جوولەكە بۇ جىژنە فەتيرە، مەممەد ناۋىك دەتەلىس دەنەين و شووژن
ناژنى دەكەن؛ كورە من باۋىك ناۋى مەممەد بوو، بۇ كۆيۈم دەبەي؟! پىكەنى. سەرمان لە
غەنبارىك دەرھىنا. مەنجهلىكى يەكجار زەلامى تىدا دەكولى. دەگەل چەند كەسپك بە
جوولەكانە كرىدیانە قلى و بلى.

- بچىن مارك ھەلبىژىن.

دەسكارى ئالمان، برىتانيا، ئىتاليا و... ۋەك تەمرى پۇستە، شووشە لە كۇما ھەلگرىن.
چكۆلە، ناۋەنجى، بە گرئىچ، ساف، بوتلى ئاسابى. نرخى شووشە و مارك برا و پۇن بە خۇرايى.
پۇنى سەرمان بۇ ھات، يەرميا نرخى بۇ دانان. بوتلى پىر شىست فلس، شووشە ھەرە چكۆلە
چوارسەد، ناۋىجى و بە دەرەجە لە سەتەۋە تا سىسەد و ديارىشە ئەلمانى لەۋانى تر بەنرخ ترە
لە جىژنەدا ھەموو شووشە پۇنەكانى سەر فرۇشان جگە لە بوتلە سادەكان، كە ھەمووشىان
يەك پۇن بوون و لە يەك مەنجهل تىكرابوون!

كورىكى چكۆلە ھەت ھەت سالى ھەبوو. پۇژىك ھاتە بەر دوكان. گوتىم:

- گورجى! ئەو دوو دەستە گۇرەۋىيە بۇ بابت بەرە بىگۇرپتەۋە، نافرۇشرىن.

- مامە ئەۋە نرخیان چەندە؟

- تۇ چت بەۋ قسانە داۋە؟

- جا بۇ پىم نالىي؟

- جوۋتى بە ھەفتا فلس كراۋە.

دۋاى دوو سەعات يەرميا ھات. پەنگى پەرىبوو:

- گورجى كورم گوم بوو، كەس نازانى چى بە سەر ھاتوۋە.

- من دىتوۋمە و بۇم گىپاۋە. بە راكردن پۇيشت. گۈنى گورجى گرتىۋو بە گرىان ھىناي:

- ئەم ھەتۋە لە سەر پرد گۇرەۋىيەكانى دەفرۇشت! تاقە دوو جوۋتى ماۋە و ھەموۋى بە نەۋەد

و سەد فرۇشتوۋە!

بەلى، بىچۋى مشك ھەنباۋە دەپرى...

نسخەتى دەكردم دەيگوت: ئەگەر تۇ لە سەر ئەم خىبابانە قەۋغايە دەسپەيەك راخەي، لە سەد
كەس يەكپىك چوار فلسى بخاتە سەر تا ئىۋارە زۇرە. دەسا ئەگەر مشتەرى بە نرخى تۇ پارى
نەبوو، چەنەي لىدا، ئەگەر مالەكە سەدى يەكپىش خىر بكا، بىدە؛ با نەچتە جىگەي تر. بازار
نرىكە و دەيكرپەۋە.

موسلمان و جوولەكەيەك لە دەم بازارى شۇرىجە شەمچەيان دەفرۇشت. مايەي قوتوۋە
شەمچە چوار فلس بوو. موسلمانەكە دەبوو بە پىنج فلسى بدا تا فلسىك خىر بكا؛ جوولەكە
دەيدا بە چوار فلس. جوۋە پۇژى پىنج سىندوۋقى دەفرۇشت و موسلمان بە حال نىو سىندوۋق.
پۇژى بە جىنۇدان جوۋە داگرت و مىلى گرت كە: تۇ بۇ كەسادى من ئەۋە دەكەي! جوۋە
گوتى: نا برا، من ھەموو پۇژ دوو دىنارى سىندوۋقە بەتالەكان خىر دەكەم!

جوولەكەيەك ھاتە دوكان. تىرى چاك و خۇشى دەگەل يەرميا كرد. گوتى كراسىكم دەيە.
كراس مايەي دىنار و سەد فلس بوو. يەرميا گوتى: نۇسەد فلس. من لىم ھەلقورىنجانەكە

زەرەرمانه. لېم مۇر بۆۋە. مشتەرى نەيكېرى و گوتى گرانە و رۇيشت. يەرميا گوتى: دەزانم مايەى چەندە. ئەم جوولەكەبەش دەناسم چەند قيرسيچمەيە. راوەستە تەپكەم بۆ ناوہتەوہ. سبەى ئەو رۇژە ئىوارى ھاتەوہ. جگە لەو كراسە، يەكجار زۆر شتى مالەوہى كېرى و چەقەى نەكرد. كە حيسابم كرد حەوت دىنارى زياد لى ساندبووا!

دەيگوت: ئەگەر ژن مشتەرى بوو، سۆيىد بە جاويان، بە سەرى منداليان بخۆ! دەنا بە خودا و قورعان بەھرە نادا. ئەگەر مشتەرى شووشە عەترىيان شتيكيان كېرى و گوتيان ئەگەر خراپ بى دەيھينينەوہ، قبول بکە! موسولمان زۆر تەنبەلن؛ لە سەتى يەكى حەوسەلەى نيبە بۆت بىنيئەوہ. ھەميشە شتيك كەمتر لە نرخى بازار بفرۆشە. لەوانەى لىت نزيكن و زۆريان دەبيني قەت زياد مەستينە. ناوى فرۆشيارى راست، سەرمایەيەكى گەورەيە.

خولاسە لە سايەى ئەو مامۆستايەوہ زۆر شارەزاي ئال وگۆرى دوکاندارى بووم. کارەكەم بە گۆرەى دەسمایە كەمەكەم، يان بليم دەسمایە قەرزەكەم باش بەرپۆە دەچوو. جى خەويشم ھەر لای مام حوسين و ديوەخانى نەقيب بوو.

رۇژيک «عەزىزى نانەوا» (مندالەكەى باسەم كرد) ھاتە بەر دوكان، زۆر كز بوو. گوتەم: وابزانم بى پوولى. من چەنديك بە قەرز دەدەمى، دوايە بمدەوہ. لەپر گريا؛ دەردى دلى كرد كە لە مالە ئيمامى و خوشكى نارازيە و نايەوى دەگەليان بۆ. كوردە؛ سابلاغيە؛ مندالە؛ بەغدا پرە لە سەگ و گورگ؛ چۆن بيلم ھەلەوہا بى؟ رازيم كرد كە پتەكەوہ بۆين. وازم لە مالە مام حوسين ھيتا. زوورېكم لە ماليكى نيزيک دوكان لە ژنيكى كۆنە ئەرمەنى تازە موسلمان بە كرى گرت. ناوماليكى قشيلەم كېرى و دەگەل عەزىز تيا ژباين. حەولى كارم بۆ دا. حەمە عەليەكەى ھاوکارى حوزنى، كارى لە چاپخانەيەك بۆ پەيدا كرد؛ رۇژى بە چارەكە دیناريك تا فيرەكار دەبى. قەرار درا حقووقەكەى كۆ كاتەوہ بۆ رۇژى خۆى و داھاتى من بەشى ھەردووكمانى دەكرد. رۇژيک كە ھاتمەوہ مال، بۆى گىرپامەوہ كە ئيمامى گوتوويە: لای ھەزار بى و نەيەوہ لام، وا دەكەم، وابچى! وا بزانم پوولى ليم دەوى. راستى كرد؛ بە شەش دینار سەرمانە، ھەرا داکوژا و پارەكەم دا. رۇژانە من لە دوكان و عەزىز دواى كارى چاپخانە پيويستى مالى دەكېرى.

ئيمامى لە ھەوالانى «ژى-كاف» بوو؛ ھەلاتبوو. ماوەيەك لە سولەيمانى دەگەل قزلىجى و سەمەدى -كە ئەويش ھەر ھەوالايكى سابلاغى و ئاوارە بوو- لە مالى شىخ لەتيف ژبايوو. ناردبووى ژنى بۆ ھاتبوو. لای موھەندسيك لە بەغدا بە سەرەمەلە دامەزرايوو. تەنيا عەيبىك كە لەو ئاوارەبيەدا لىي پەيدا بىوو، خۆھەلكيشانيكى بيتام و درۆى زل بوو. لای من دەيگوت: سەرەمەلە نيم، ھاوکارى موھەنديسم! سەعات ھەشتى بەياني، شوفيرېك بە ماشيني ئاخەر مۆدیلەوہ دى لە دوام و دەمباتە سەر كار و ئىوارەش دەمھينيتەوہ! بە ھەلکەوت دوو دینارم كەوتبوو سەر كرىكارېك، گوتيان لە مەدينەى مەنسورە. بەيانيەكى زۆر سارد، سەعات چوار، سواری خەت بووم كە بچمە قەرز ساندنەوہ. كابرايەك لە سووچيکەوہ لە سەرمان ھەلدەلەرزی، كە دنيا پروناك بوو دەبينم ئيماميە! ناچارە بەو بەرەبەيانە ساردە، بە ئوتووويوسى شەق و شېرى تايەتەى دەرەوہى بەغدا بچيتە سەر كار!

رۇژيک بە بۆلەبۆل ھاتە لام: «پروانە ئەو قزلىجى و سەمەديە سەگبابانە چيان بۆ نووسيوم؛ شەرت بى بيانينم بەر شەقيان دەم!». لە نامەكەدا نووسرايوو: كاكە! نامەكەتمان خويندەوہ. زۆر شادين كە سازى. نووسيويوت من لە بەغدا رۇژى دوو پاكەت دەخۆم. نەتنووسيويوت دوو

پاکت چ ده خوی، تهواو نیگه رانین!

له سهر شات و شووتی - که له سابلاخ و ابووه و وچووه - پؤلیس گرتی و رهوانهی ئیران کرایه وه.

رؤژیک له پر زهبحم دیته وه که له ناسریه وه رایکردبوو. پینک شاد و شوکور بووینه وه. رؤژی دواپی به رهو سوله یمانی رۆیشت. دواپه بۆی گپرامه وه که له سوله یمانی خوی کردووه به دوکانی عهلی مه دهوشی خه یاتی شاعیردا، دوور و دریز چیرۆکی هه لاتنی بۆ گپراونه ته وه و تیری باسی که ساسی خوی بۆ کردووه. گوتی له جوابما ههر هینده ی گوت: «گواپه ئیستا داماوای!».

«برایم نادری» - که ده یگوت کرماشانیم و خانه قینی بوو - له مه هاباد بهر پرسیاری فهرهنگ بوو. حکوممهت گرتی؛ دواپ چوار سال بهر لا کرا. هاته دوکانه کهم له بهغدا؛ گوتی ده چم ده بمه سهر بازی لوزیونی فهرانسی له ئه فریقا. له سووریه گیرساوه و پیتاسیتی که ناوی ئه حمه د حمه دی پهیدا کرد و هاته شام. عهره بی و ئینگلیزی باش ده زانی؛ له ئیداره ی لووله نهفتی عیراق - سووریه به موته رجیم دامه زرا. سووریا ئه فسه ری بیگانه شی دهویستن که مه شق به له شکر بکه ن. ده ره ی ئه فسه ری له تاران دیوو. سه نه دی نیشان دا و به واده ی سالی که به روتبه ی سهر وان وهر گیرا. ساله ودوا بۆی تازه نه کرایه وه. عهره بستانی سووودی ئه فسه ری سووری دهویستن که له «تایف» ده رس بلین. «شیشه کلی» برایمیشی وپرای ئه فسه ران نارد. له تایفه وه کرا به حاکمی نیزامی له «ده ممام». پوولتیکی زۆر باشی پیکه وه نا و هاته وه شام و ژنیکی دهوله مه ندی هینا که خانووی هه بوو. عیماره تیکیشی کپی. قه رار بوو بیته مدیری بانکی عهره بی، فهرعی قامیشلی؛ له رینگه، ده ته بیاره دا سووتا.

یه رمیا که سو وکارم بوو؛ به لام دایکی له خوی به روحم تر بوو. ئه وه نده تاسفی سابلاغیه ریه تی هه بوو باس نا کړی. ههر چیشتیکی سابلاغیانه ی لئابا، ئه گهر من لیم نه خوار دایه، دمی لی نه ده دا. قهت پیریزنی هینده نوورانی و دلسۆز به کوردم نه دیوه. له ماوه ی دوکانداریمدا زۆر شتی سه رنج راکیشم ده دیت و به لامه وه سه یز بوون، به لام کهم له بیر ماون:

له دوکانه که رووبه ندی ره شی ژنانه زۆر ده فرۆشرا؛ به لام ههر له ئیوارانی نیزیک نوژی شه واندا موشته ریم بۆ ده هات و ئه ویش هه موو جار پیای تازه لاو بوون. به لامه وه زۆر پیچه وانه بوو. بۆ پیاو ده کړن و ژن نا کړن؟ بۆ ههر له تاریکی ته نگی نوژی شه واندا ده یکر؟ تیگه یشتم کچ یان ژنی بی روو پۆش که ده یانه ویست به دزی کهس و کاریان ده گه ل عاشقیان ده رکه ون و بچنه سینه ما و جیگه ی نادیا ری، چارشپیان به خۆدا ده دا، بۆ ئه وه دوکاندار نه یانبینی. کوپه که یان ده نارد په چه شیان بۆ بکړی و له رینگه نه ناسرینه وه و که یفی خۆیان بکه ن. شیعه رکانی ئیره ج میرزام هاته وه بیر که ده رباره ی حیجابه وه گوته بووی...

جاریک شیخ عاره بیکی زۆر به کهش و فش و سمیل باهر له ماشین کادیلاک دابه زی و هات. گوتی: سوپهت هه یه؟ (سوبخ واتا رهنگ بۆ کهوش و دیوار و ههر چی).

- به لی هه مه. و گورجی دوو قوتووی رهنگی کهوشم بۆ هینا.

به مۆرپکه وه تماشا ی کردم:

- تۆ کوردی؟

- به لی.

- له میژه دوکانداری؟

- نەخىر تازەم.

- ۋا ديارە زۆر ناسارەزاي. ئەگەر ۋا نەبا داركارىيەكى باشم دەكردى! رەنگى كەوشانم بۇ دىنى
كە سىمىلى بىن رەش كەمەۋە؟!

باۋەر كە تازە زانىم كە سىمىل ۋ توۋكە سەرىش رەش دەكرىنەۋە ۋ دەرمانى تايىبەتى خۇيان
ھەيە!

رۇزىك پىش جىزنى كرىسمىس، ژنىكى زۆر بەسەروسىما چەند پارچە جلىكى جىزنى لى
كرىم. دىتم لىۋى خۇى گەزت. چوار جووت گۆرەۋى مىندالانى دامەۋە، گوتى پوۋلەكەم
دەرى ناھىتى. جىزىن ۋ مىندال بىن گۆرەۋى؟ زۆر ناخۇشە.

- خوشكم گۆرەۋىەكان ھەر دەبى بەرى. ۋا دەزانم لەۋ سەۋدايەت قازانچم نەكردوۋە.

ھەرچى گوتى ناى، بە زۆر ۋازىم كرد ببىا. دۋاى دوو رۇز پىلۋىك ھات:

- بۇچى گۆرەۋىت دا بە ژنىك ۋ پوۋلت نەستاند؟

- پىم خۇش نەبوۋ مىندال لە جىزىنەدا بىن گۆرەۋى بن.

- بىرام تۆ دەبوۋ شاعىر بى؛ بۇ دوكاندار ناى. جارىكى تر كارى ۋا مەكە.

پوۋلەكەشى دامى.

ژنىكى زۆر بە دىمەن موختەرەم، كاغەز ۋ پاكەتتىكى كرى. گوتى: قەلەمت پىيە؟

- بەلى.

- ئىجازە ھەيە لە سەر جامخانەكەت نامەيەك بنووسم؟

- فەرموو.

نامەى بۇ مىردى نووسى كە ئەفسەرە ۋ لە جەبەھى فەلەستىنە. سوپاسى كرد ۋ رۇشىت.

خانمى موختەرەم دە رۇشىتندا شوۋشەيەكى گەرەى پىر لە شوكلاتى دابوۋە بن چارشىۋەكەى

ۋ لىنى دىزىبوۋم!

مەلەيەكى پىرى پىشت كۆرى لەرزۇكى رىش دوفلىقانى ۋ تەنك، لىنى پىسىم: ھەل عىندەكە

جەرەۋبوۋن؟ (گۆرەۋىت ھەيە؟). پىم فەقىر بوۋ؛ وىستم قازانچى لىنەكەم. گوتىم: نىرخى سەت ۋ

بىست ۋ فلسە.

- ۋللاھى چونكە كوردى لە تۆ ناكىرم؛ دەستم دەپرى!

پاش نىو سەعاتىك ھاتەۋە، جىتۋى دەدا:

- ئەۋ بەغدايە سەگابە عەرەبى نازانن؛ كەچى گالتە بە مىن دەكەن!

- مامۇستا گيان! تۆى كە چاردە قەرن بە جى ماۋى. ئەۋ عەرەبىيەى تۆ زۆر لە مىژە بە

رەخمەت چوۋە!

- دەسا گۆرەۋىەكەم دەيە!

ئەمجار سەت ۋ سى فىلىم لى ساند!

دېتە بىرم كە تازە دەگەل قىزلىجى لە خانەكەى بەغدا بوۋىن، چوۋم بىرىنج بىكرم، بەقال گوتى:

«شگەت؟». بە غار ھاتمەۋە لە قىزلىجىم پىرسى، نەيزانى. خۇم گەياندە مام حوسىن، گوتى: يانى:

چەند؟ بە قىزلىجىم گوت: ئەۋە عەرەبى نىيە؛ گوۋخواردنە! گوتى: بىرام! ئىمە ئىحتىاجمان بەۋ

گوۋخواردنە ھەيە!

دەگەل زۆر لە دانشجوۋيانى شەرىعت بىوۋمە دۇست. شەۋانە كە بچوۋنايەنە سىنەما، فىنەى

سوور و جبه کانیان له لای من داده نا تا ده هاتنه وه. شهویک فیه قیه کی مزگه وتیک که ناوی عهزیز شیخانی بوو هه مان کاری کرد. نازانم چۆن بوو بهر له وه بیتته وه، دوکانم هه لگرت و ده گهل براده ریک چوو مه گه ران. سه عات دوا زده ی شهو بیرم هاته وه. گوتیان یه کیک چه ند جار هات له تۆی ده پرسی. فیه قی عهزیز که بی جبه و کلاوه، ناویری له درگای مزگه وت بدا و مجبور ببینی. وه ک دز به دیوار هه لده گه ری و له ناخرین خشتی دیوار وه بهرده بیتته وه. به خر مه که ی مجبور دهر که ده کاته وه. جگه له خه جاله تی، ده رۆژ له سهر جینگه که وت!

ره فیه ق چالاک ببوه یه کیک له زه لاهه کانی حیزبی کومونیست و بهر پرسی بهشی به غدا بوو. رۆژیک هاته دوکان گوتی:

- مزگینه کم ده به!

- خیره؟

- تۆ ده زانی حیزبی کومونیست دوو دهره جهیه، نه ندام تا دوو سال ده چته حیزبی «تهحه رپوری وه ته نی»، له ژیر چاوه دیریدا ده بی. نه گهر له نه زموون دهر چوو، نه وه دم دکر ته کاندید بۆ حیزبی کومونیست!

- به لی بیستوو مه.

- جا کاکی خۆم! تۆ که پیاویکی باشی و نه شه راتی ئیمهت بۆ دئ و ده یکر ی و رینگه ی پۆلیس و گوزارشدان نازانی، سه رانی حیزب به گشتی تۆیان به نه ندام قبول کردوو و دوو ساله ی پیشه که یان له سهر هه لگرتوو ی. ده ستت بینه، ته بریکت ده که م!

- کا که ره فیه ق! زۆر شانازی ده که م که ئیوه باوه رتان به من هه یه و به پاکم ده زانن؛ به لام بریارم داوه پاش «ژی-کاف» نه چمه هیه حیزبیکه وه. نه گهر به بی بوونه نه ندامی ره سمی پی م رازین باشه؛ رازیش نه بن من ههر نه وه هه زاره م که ناسیوتم...

ههر چی سه ولی ده گهل دام، نه هاتمه ره دایه و به جیتی هیشتم.

به هۆی مه حموود نه حمه ده وه بوومه ئاشنای جو برایل ناویکی نه رمه نی؛ زۆر هات و چۆی ده کردم و نیوانمان زۆر خۆش بوو. له داروخانه یه ک به ناو «سه عاده ت» کاری ده کرد. رۆژیک لئی پرسیم: تۆ له ئیران نه فسه ریکی شۆره ویت ده ناسی به ناوی یه عقووب؟

- به لی له بۆکان بوومه ئاشنای؛ دهره جه ی سه روان بوو. له ناسینی ولاتی کورد و عه شایره کاندیدا پسپۆریکی بی هاوتا بوو. جا تۆ بۆ ده ناسی؟

- کوره نه وه دوو سال بوو به ناوی عه جه میکی باغه وانی ئیرانی، له «قصر الظهور» ی مالی پادشادا باغه وان بوو. تا بیدیام نه حوالی تۆی لی ده پرسیم. من له مه حموودم ده پرسی و جوابم بۆ دهر د. نه و رۆژانه رۆیشه وه؛ گوتی سه لامی منی لی بکه و پیتی بلی من یاقووبه که م که له بۆکان ده ناسیم.

پاش ماوه یه ک جو برائیلیش هه لات و دهر چوو؛ که دارووخانه که مولکی حیزبی کومونیستی عیراق بووه.

له سه عات پینجی به یانه وه تا دوا زده ی نیمه شه وه له گهرمای چله وهشت و په نجا دهره جه دا، له دوکاندا به پتوه و به ته نیا رآمده بوارد. خواردنی به یانی و نیوه رۆم نان و شه ربه ت بوو. زۆر لاواز ببووم؛ ره مه زانیشم گرت. له پر نه خۆش که وتم. چوو مه بیمارستانی «مه جیدیه». پاش سه و رۆژ بی نه وه چا بم گوتیان برۆ! تۆمه ز سیلمه و پتیا ن نه گوتووم. یه رمیا گوتی: کاریکی باشم بۆ له

سهر كه شتي نيوان ده جله په یدا كړدووی. دوكانه كهی بؤ فرو شتم؛ پاش قهرزدانه وه هه شتا دینارم بؤ مایه وه. رږ بؤ رږ خراپتر ده بووم. عومهر دهبابه كویی له تهره ف حیزبی پارت ه وه هات كه نیمه ناگمان لیت ده بی. رږ ژانه ده بیردمه لای دوكتور «نه جیب مه حموود» ناویك، دهرزی و دهرمانی بؤ دهنووسیم. هر نوسخه یه کی دهنووسی هیچ دارووخانه یه ك نه ییوو جگه له یه ك دارووخانه. زوریش گرانجان بوو. دواپی پیمان زانی كه ثم دوكتوره خاوه نی دارووخانه كشه و دهرمانان به ناویكی نه پنی دهنووس، كهس سهری لی دهرناكا. ئیجازه یی چوونه لوبنانی سیلدارانیش به ده ست ه و بوو. تا نه خؤش قرانیکی دهما نه یده هیشت له ده ست دهرچی!

گه یستمه راده یه ك خوین دهرشامه وه و چاوم كه می ده دیت. بردیانه ئوتیلېك، رایانكیشام و به كؤل دهنیبردمه وه سهر كه كیم. كاكه زیادی كورپی حه مه ناغای كویه - كه زور كوردیكی دلسوز بوو - جگه له وه كه خهرجی ئوتیل و دهرمانی خستبووه سهر خوی، حه ولی دها بمنیرنه لوبنان.

با هه وشم له بیر نه چی: له و كاته وه كه هاتبوومه دیوی عیراق، ته نیا سی جار شیعرم گوتبوو. یه کیانم له پشت عه كسیك ده گهل سدیق حه یده ری نووسی كه سهره تاكه ی: «به دهر به دهری یان له مالی خؤم»، جوابیكی نامه ی به شیعی قزلجی و له و ئوتیلش: «بؤ کیلی قه بره كه م» و «خؤشی دوارږژ».

عه لی حه یده ر سوله یمان - كه كوردیك بوو - ببوه وه زیری له ش ساغی. بؤ خاتری كاكه زیاد جیغه ی بؤ گرتم و به په ساپورت نارد میه ئاسایشگای «به حنه س» له چیای لوبنان؛ له سهر حیسابی حكومه ت. بهر له وه برؤم، ناو ماله كه م دا به عه زیزی نانه وا؛ كه بی مال نه مینی و كاری چاپخانه كه ی بكا.

هیندیک خاوی و ماوی و نه سپایی سه فهرم له چه مه دانیک نا و بلیتی قه تاری به غدا - نه سته مبولم تا حه له ب بری و شه ره شید قادر ناویك - كه دانشجووی حقووق بوو - بردمیه سهر قه تار و له دهرجه سی دامه زرام. ره شید له كۆریدوری قه تار كایراهه کی روته كه ی دواند؛ رۆیشت و بلیتیکی قه تاری بؤ هینا. گوتی: هه وه مه لا شه ریف بوو كه سهرؤکی حیزبی كومونیستی عیراقه. ده یویست به قاچاغ سه فهر بكا؛ رازی نه بوو بلیتی تا موسلی بؤ بكرم. ده لی دهمه وی ریسك بكه م! بلیتی تا تکریم بؤ كری!

قه تار گه یشته «تهل كۆچهر» كه له سهر سنووری سووریایه. ده بوايه نه فسه ری سووری ته سلیمی وه رگرن و له شاری «نوسه یبین» تورکی به سهر رابگهن. پاش نیوه رؤ بوو دایانه زاندين كه سهری په ساپورتان بکه ن. پاسپورتي من سیلدار و بیمارستانی سیلی لی نووسرابوو. گوتیان ده بی دوو رږ ړاوه ستی به قه تاری باری برؤی و سیلدار به و قه تاره مه منووه. - ئای بیكه ن به خاتری خودا! من هه وا له سهر مردنم؛ چؤن لیړه له و سه حرایه ده ژیم؟ هیزی مانه وه م نییه.

به هره ی نه دا. به لام له تاوان هاوارم بؤ هر كه سی تووشی بام، ده برد. جحیلېك به كوردی گوتی: كوردی؟ - به لی.

- داده ی پاسپورته كه ت، بزانم...

وهرىگرت و رۇيشت. پاش تاويىك هاتهوه: جىيەجىم كىرد، بىرۇ سوار به!
- ئاخىر چۈن؟

- من كارمەندىكى عىراقىم لە ئىزگە. دەگەل زۆربەى ئەفسەرانى سوورى -كە به قەتار
رادەگەن- ئاشنام. رازىم كىردن ئەوان تا نووسەيىبىن بىنەن و دەلىن چۈنكە پاسپۇرتەكە به
عارەبى نووسراوه -ھىچ ئەفسەرىكى تورىك جگە لە خەتى لاتىنى نازانى بخوئىتتەوه- دەتوانى تا
حەلەب بىرا.

- كاكە من ئەو يارمەتتەى تۆم كىرد؛ تۆش چاكەيەك دەگەل من بكە!

- بە چاوان ھەرچى لە دەستم بى.

- من نام مەحموودە. بىرايەكم لەو بىمارستانەيە كە تۆى بۇ دەچى، نامەيەك دەنووسم

بىدەيە.

- خزمەت گران و داوا ھەرزان! ھەر تۆ و نامە؟ كوا بىنە!

لە قەتارى ئەم جاردا «عەببوود» ناويكى عارەبى خەلكى موسلى و شەش كەسى تر -كە
دووئان كوردى حەلەبى و دياربەكرى بوون - شەرىكى رى بوون. واگۇنى دەرەجە سىنى
قەتارەكە ھەشت نەفەرى بوو. دەگەل عەببوود بووینە ئاشنا. باسى تەل كۆچەرم بۇ گىراوه، روانىيە
پاسپۇرتەكەم، گوتى: كۆرە تۆ وىزەى توركانىشت نىيە!

- يانى دامدەبەزىن؟

- توركى دەزانى؟

- كەمىك.

- كەمىك و زۆرى ناوى؛ بىشزانى نەچى قسەى پى بکەى. ئەگەر گوتيان وىزە، پەرى
پاسپۇرتيان بۇ ھەلدەوه. من دەبەمە دىلمانجى رىزگارت دەكەم. ھەر پولىكت پىيە بىخە ناو
گۆرەويت. تەنیا چوار دىنار بىلەوه. پولى زۆر لە خەلىك دەستىن، تا دەگەرتتەوه سىنور و
دەيدەنەوه. من حەوالەى حەفتا ھەزار لىرەى سوورىم لە پىچى عەگالەكەمدا شاردۆتەوه.

شىست دىنارم ھەبوو، پەنجا و شەشم نا ئىو گۆرەوى. لە نوسەيىبىن ئەفسەرى تورىك بە
جەندرمەوه ھاتنە پىشكىن. تەواو ئىرانى خۇمانم وە بىر ھاتەوه: ئەفسەر شۇخ و شەنگ و جىل
تازە، سەرباز پرووت و نىوہ پىخواس و پىنە بە قىنگەوه، ئەفسەرىك ھاتە واگۇنەكەمان.

- وىزا!

پەساپۇرتەم داىە.

- دەلىم وىزا!

پەرم ھەلدانەوه:

- ئەوہ دە وىزاش پترە!

عەببوود تىي گەياند كە زۆر گىل و بەستەزمانە، نەيزانىوہ دەبى وىزە وەرگرى.

- جەرىمەى دەكەين.

- چەند؟

- دوو لىرە.

عەببوود دوو لىرەى دا، وىزە درا! (لىرەى ترك حەقدە فلسى عىراق بوو، يانى لە چوار قىران
كەمتر).

کوردەکان دەگەل خەلک و بە ئاسایی، بە تورکی دەدوان؛ لە قسە ی خۆیانەدا -کە قاچاغچی مەفرۆشتن بوون- بە کوردی دەدوان؛ تا کەس نەیزانی. کوردیکیان بەوی تری گوت: کچیکم هەبە عومری هەشت سالاە حەوت زمان دەزانی: کوردی، عەرەبی، فەرەنسی، ئیتالی، کلدانی، یونانی. مالهەمان لە گەرەکیکە پرە لە هەموو میللەتیک. کچە کەم لە مەدرەسە ی یونانیان دەبەر خۆتندن ناو و بۆتە تەرجمانی هەموو جیرانەکانمان.

عەببوود کوبە ی موسلی پێ بوو. بە زۆر نانی دەرخوارد دام و هاودەمیکی زۆر خۆش بوو. پێش نیوەرۆ لە حەلەب دابەزین. لە ئیزگە بانگیان دەکرد: «تاکسی بۆ بیرووت». بلیتە کە ی قەتارم در ی و خستە سندوقی زبڵەو. چەمەدانم دا بە خاوەن تاکسیە ک بەمباتە بیرووت. دیتەم عەببوود پەیدا بوو. بانگی لە خاوەن تاکسی کرد: حاجی ئەو کورە دۆستی منە! حاجی وە ک جندۆکە ی ناوی خوا ببیە، بە ترس و عوزرخوایی چەمەدانی داگرت و بە جینی هێشتم.

- کوا بلیتە کەت؟

دراندم و فرێم دا.

غار ی دا سندوو قە زبڵە کە ی پشکنی، پارچە پارچە ی بلیتی دۆزیەو. دای بە باجە ی ئیزگە و بردمیە دەر ی و بە فایتونیک دەگەلیا چوو مە ئوتیل.

- کاکە عەببوود بۆ نەتەهێشت برۆم؟

- برا ئیمە رەفیقی را بووین. ئەم خاوەن تاکسیانە دز و سەگبابن؛ خەلک لە رێگە رووت دەکەن؛ دەیانناسم. لەوانە بوو تۆ ی وا نەخۆش کە شێست دینارت پێیە، هەر بتکوژن. شەو بە قەتار دەرئێرم؛ سەلامەت ترە.

لە ئوتیل نەهار ی بۆ کریم. چووینە کور تە سەیرانیکی مەیدانی بەر ئوتیل. منیش قەر تالە پر تەقالتیکم کړی، دەگەلی هینامەو ئوتیل. بلیتی بیرووتی بۆ بریبووم. دوا ی شیو خواردن بە فایتونیک بردمیە ئیزگە و چەمەدان و کەل و پەلی لە سالۆنی چاوەدێری دانا و گەرپاوه. بە هەزار زەحمەت پر تەقالتە کەم بە جی هێشت؛ دە یگوت من حەقی زەحمەتی خۆم ناوی. بە چاوەنۆری قەتار لە ئیزگە ویستم چەمەدان بکەمەو، قفل نە کرایەو کە نە کرایەو. ئەفسەر ی ک و سێ پۆلیس هاتن لە جگەرە ی قاچاغ دەگەر ان.

- برا ئەو چەمەدانە چی تێدا یە؟

- ئەفەندی هیچ نییە، هیندیک جغارە ی لەندە نییە!

- بیکەو!

- من نەخۆشم، خۆتان بیکەنەو.

ئەفسەر و پۆلیس شل و کوت بوون بۆیان نە کرایەو، وازیان لێ هینا. جگەرەشی تێدا نەبوو. هەر ویستم بۆم بکەنەو. دوو کیلۆ سجووقم کړی. واگۆنی قەتار دوور و درێژ و جیگە ی پەنجە کەس. هەر دوو کەس لە سەر کورسی تەختە ی دوو نەفەرە دادەنێشتن. جیرانم لادیەکی سووری بوو، دیار بوو زۆر مندالبار و هەزارە. دوو کیلۆ سجووقە کەم دایە کە بیبا بۆ مندالان. لە سوپاسی ئەو دا جیگە کە ی خۆشی دامی و کەولی بەری خۆشی پێدادام و راکشام. قەتار تا شاری «حومس» رۆیشت و دەبوا یە سەعاتیک و چان بدەین تا دە یگۆرن. لە حەساری ئیزگە لە کابرایە کەم پر سی:

- «مرحاج» له كوښه؟

كابر اگوټي: به عاره بي نازاني چت دهوئ؟

ئهی خودایه له بهغا «مهرحاز» به ناودهست دهلین، لیره ده بی چ بی؟

- مهبال؟

- به خوا شک نابهم دنا دهمدایه ی!

- خه لا؟

- کهس لیره خه لا نافرؤشی!

کابرایه ک لهو لاهو ټیټی گه یاند، به تووړه بیه کهوه گوټی:

- ده بلنی «بیت المای» و پرگرم که! هو بجو لهوئ بمیزه!

سواری قه تار بوومه وه. ئهم قه تار هس واگوټی هشت نه فهری بوو. ته نیا کابرایه کم ده گهل دهواگوټندا بوو که چوار چه مه دانی پی بوو؛ حاجیه کی میسری بوو. من به له هجه ی به غدایی، ئهو به زاراهو میسری، جا وهره و کهر له قوړه ده ریټنه! زور به گران، ئه ویش به نیوه ئیشاره تی دهستان تیگ ده گه یشتن.

باران زور باریبوو، روخواوی کیو پی قه تاری به ستیوو. حاجی لهو ماوه دا که پی قه تار خاویڼ ده کراوه دابه زی که له دهشت گوو بکا. له پر قه تار رویش و حاجی به جی ما. ههر چند داد و هاوارم کرد دهنگم به کهس رانه گه یش و عه قلی ئه وهشم نه بوو زنجیری ئاژیر راکیشم. لهو پی به قوړگیرانه، قه تار دوو سعات له وهخت درهنگ تر گه بیه ئیزگه ی بیرووت. قهت ناقه غهواره یه کی لی نه مابوو. نه پیشوازیکه ر، نه عنبال. چه مه دانی حاجی لیم بیوونه توق. تو بلنی حاجی چی به سهر هاتی؟ له پر چوار کهس له ترومبیلیک دابه زین و هاتنه بهر واگوټنه که.

- کوا چه مه دانی حاجی؟ بوی ده به ین.

- تا حاجی خوی نه یه نایدهم.

ده یده ی! نایدهم! ههرام له ئهفسه ریگ کرد. ههر بیستیان هه را ده کهم، خویان خسته وه ترومبیل و رایانکرد. ئهفسه ر هات بوم گیراوه. گوټی: باشت کرد؛ ئه گهر حاجی نه هات له ئامانه تی قه تار هه لیانده گرین. لهو قساندها بووین حاجی له ترومبیلیک دابه زی. گوټی: که به جی مام، له سهر جاده دهستم بو ترومبیلی چوار کهسه که هه لینا، که زانیا چوار چه مه دان له قه تار دایه، به جی یان هیستم. تو فرشته ی منی! نه ته یشته چه مه دانه کانم بچن. ههر چی دارایی هه مه ده واندایه. نوټی شوه انه. چه مبال و تاکسی دس ناکه وئ، چار چییه؟ ناچار منی نه خوش و حاجی ملباریک و لواز، یه کمان دوو چه مه دان چند میتریک دوو ده خاته وه و ئهم جار نوره ی ئه و تر دئ. زور ماندوو بووین و چی واش نه پړیو بووین. حاجیم به جی هیشت و سه لته رویشتم. له ختوه ټیکي دؤمانه وه گوټم لی بوو یه کئ به کوردی ده یگوت: «ئهمرو قه زه ته ت خوینده وه؟» (قه زه ته یانی پوزنامه). بانگم کرد، دوو لاهاتنه دهر و هیئانم چه مه دانه کانیا له سهر شان دانا. پاش توژیک گه یشتنه تاکسیه ک و هیئانیه ناو شار. حاجی ده چووه ماله ئاشنا. من گوتم ده چه ئوتیل و نه شاره زام. حاجی سویندی خوارد تا تو به خاترجه می دانه به زینم نارؤم. له مه یدانی بورج له ئوتیلیک ژووریکی بو گرتم. سهرمای قه تار و گرانی چه مه دانان زوری کار تی کردبووم. له ئوتیل ئه وه نده خوین رشامه وه که لام وابوو خوینم ده له شدا نه ماوه. ئیشتیام نه بوو، شو بی نان خه وتم. به یانی دهر که وتم و له رستورانیک داوای که بابم کرد.

ژنیکی زۆر به دهعیهی جگهره به لالیوانهوه لهو بهرمهوه دانیشتبوو، له پهستا چاوی لێ دادهگرتم. ئای به کلکی خێویهوه! کهس نا قینچکه! به مۆرککهوه تماشام کرد و به قهلسی رووی لێ وهگرتم.

به تاکسی چوووه سهفارهتی عیراق که بزانی من نهخۆشیانم. دوو لیهرم دا به تاکسی. سهفیر گوتی: پیاوی نهشارهزا دهبی تاوانی نابهلهدی بدا. سواری ترام بای پینچ قورشت دهچوو، نه دووسه. به ترام بگهڕێوه! بچۆ خهیاوانی پشت سهرا! تاکسی لێن. به لیهریهک دهتبهنه ئاسایشگای سیلداران.

مهگهر خهلکی سووریا بۆ پوول پهرسی بگهنه لوبنانیان، دهنا عهجهمیش دهسکیان له دوو ناکا. له کاربایهکی به سهرا و سیمام پرسی: خهیاوانی پشت سهرا له کوێه؟

- چم دهدهیهی پیت بلیم؟

- چت بدهمی؟

- چارهگه لیهریهک.

لێ وهگرتم، گوتی: ئیره!

له درگای ئاسایشگاوه له پاش پرسیار و وهرامی پیتیست، برهمیانه تهبهقهی سیلدارانی فهقیر و تهختیان نیشاندام.

له ئاسایشگای بهحنهس

«بهحنهس» یان «بهحنهس» گوندیکی مهسیحی نشینی لوبنانه. له رۆژهلاتی بیرووت و ههزار و پهناجا میتر له بهحر بهرزتره. ئاسایشگاگه بهو نیویه و سهرا به کلیسای کاتۆلیکی فهراڤانسهیه. دهیری ژنانی راهیبه و تههرکهدنیایه. ژنیکی که «مامیر» یان پیت دهگوت (واتا دایک) ئیدارهیی دهکرد. ژنه تههرکهدنیاکان کاریان بۆ دهکرد و پیتیان دهگوتن «ماسیر» (خوشک). ههرچی له درهمان کردنی نهخۆشان قازانج دهکرا، دههرا به سوپای فهراڤانسه. ئاسایشگا سێ تهبهقه بوو؛ تهبهقهی چوارهمی سینهما بوو، تهبهقهی سێههم تایهتی دهولههمند و خاوهن پارتی زل بوو؛ مانگی شینست دیناریان بۆ دههرا. خۆراک و درهمان و ئیستراحتیان لهوپهری چاکیدا. تهبهقهی ناوهراست بۆ فهقیر و بیکهسی ههزران بایی نهخۆشی عیراقی. تهبهقهی خواری بۆ نهخۆشه فهقیرهکانی لوبنانی و شوینی تر بوو. ئیمه عیراقی مانگی به ههفته دینار بهخۆ دهکراین؛ به درهمانهوه. خۆراک ههتا بلێی خراب، درهمان زۆر کهم و به دهستهنده. حورمهت؟ خۆزگه به حالی سهگ!...

دوکتورهکان به ههتیوی له کلیسا بهخۆ کرابوون؛ له فهراڤانسه پیت خۆیندرابوون. ههر شهش مانگ دهستهیهکیان دهچوووه فهراڤانسه بۆ زانیان زیاد بوون و که دههاتنهوه دهستهکهی تر دهچوون. تهنا شتیکی که خودایداوهکان و داماوهکان تیا شهریک و بهرانهر بوون، ههواي سازگار و تیشکی خۆهتاو، دیمهنی جوانی چیاي لوبنان و دوکتورهکان بوو.

ههموو رۆژ بهیانی، لیستهیان بۆ تهبهقهی سێ دهبرد که جووری خواردنی به ئاواتی خۆیان ههلبژێرن و بۆیان لێن. ئیمهش ههوتهی جاریک شۆربای گوشت و شتر و ههموو جهمی زستان نيسک و باقله، له دوو مانگی بههارددا زۆربهی جهم کهنگری له ئاودا کولاو، ههموو هاوین

شۆربای کوولەکه بوو. سالتی دوو جار: رۆژی کریسمیس و جەژنی فەسح، گوشت مریشکمان بە برنجەو هەبوو.

رۆژی چەند جار ماسێر سەریان دەدا. دوو رۆژ جارێک دوکتور دەهات بە سەرماندا دەگەرا. هەوتە ی جارێک مامێر و هەموو دوکتور و ماسیرەکان -کە پەرستار بوون- گەشتیکی بە کۆمەلیان دەکرد و بە سەریان دەکردینەو. شەوانە باشمان داپۆشین؛ بەلام -زستانیشت با- دەبوو سەرمان لە دەرەو بە. دەرک و پەنجەرەشیان دەکردنەو تا لە خەوا هەوای پاک هەلمژین. زۆر جار بە خرتە ی بەفرمالینی بن تەختەکانمان وە خەبەر دەهاتین کە بە فریان لی دەباری.

تا چل رۆژێک زۆر کەلەلا بوو و گەرمام گەییوو چل دەرەجە. وردە- وردە هاتمەو حال و بە پای خۆم دەگەرام. ئەو دەم چارە ی سیل زۆر لە ئیستا کەمتر بوو. تەنیا عەمەلی پەراسوان و هەلکێشانی ریه لە رپی لاملەو هەبوو. دەرمانیش دەرزی «ستروپتوماسین» بوو؛ ئەویش زۆر گران و دەستی فەقیر نەدە کەوت.

زۆربە ی نەخۆشەکانی هەوالم خۆیندەوار و رۆشنییر و مامۆستا و نووسەر و شاعیر بوون. ئەوی دەمانەو، کۆنە پۆلیس و راننده و تۆزخۆری دەشت و سارا بوون. پلە ی ناونجی زۆر کەم بوو. مەگین چلۆنکایی با، دما دەبوو لە سەر تەختەکانمان نەزوی و خۆ ماندوو نەکەین. چینه نەخۆشەکانی پێش ئیمە وردە- وردە کتیبخانە یەکیان پیکەو نابوو. پتر لە دوو هەزار جلد کتیبی زۆر چاک و بەتامی تیدا کۆ بیۆو. بە هەلبژاردنی نەخۆشان سەرپەرست و ئاگاداری کتیبخانە ناودێر دەکران. پارە یەکی زۆر کەم ئابوونە ی کتیب خۆیندەو وەرەگیرا؛ کە ئەویش دەدرایەو بە کتیب. ئەگەر جارێک دەوڵە مەندیک بۆ سەردانی خزمی نەخۆش یان بۆ سەیری نەخۆشانی سیل بهاتایە و لە رویی خیرە مەند ی بیگوتایە: چیتان بۆ بکرم؟ دەیانگوت: کتیب بۆ کتیبخانە. لەو بیکارییە و نەزۆوتنەدا، هەموو کەس سەری بە سەر کتیبدا دەگرت. تا ئەو رادە نەخۆیندەوارەکانیش دەرسیان دەخویند کە بتوانن بخویننەو. تەنانتە کابرایەکی لی بوو، مستەفا شیخەلی ناو بوو؛ پتر لە شەش سال بوو لە ئاسایشگا مابۆو. دەلالی هەراجه بازاری بەغدا و نەخۆیندەوار، لە ئاسایشگا خۆیندەبوو؛ ببو خۆیندەواریکی عەرەبی، مەلای دەبەزاندن. منی و تینووی خۆیندەو، دەستم بەو هەموو کتیبەرا بگا و جگە لە دانیشتن و راکشان هیچ کارم نەبی، دەبی چ بکەم؟ قوربان شانم لی داخست و ملم لی نا و ریزم لی گرتن؛ وشک و تەر، ئایینی و کفرنامە، تاریخی و ئەدەبی، بی و جان و سانهو، رۆژ تا ئیوارە و شەو تا خەو بە لامدا دەباتەو، چاو لە کتیب ناتروو کێتم. نووسرای تەها حوسین، عەققاد، سباعی، یەزەک، سەلامە مووسا، حەسەن زەیات، دیوانی حافز ئیبراهیم، شەوقی، دیوان و کتیبی نووسەر و شاعیرانی کۆن، تاریخی کۆن و نوێ جیهانی و مەلەبەندی، زنجیرە نووسراوی قەدری قەلەچی، کۆمەلە گۆفارهکانی دنیای عەرەب... راستیەکی نازانم چەند و چەند کتیبم خۆیندەو. تەرجمە لە شکسپیر، ئاناتۆل فرانس، ویکتۆر ھۆگۆ، مارک تواین، بالزاک، ماکسیم گورکی، چیخوف، گۆگول، کتیبی کۆنە بەیتی عەرەب، فەلسەفەکان، ئیلیاد و هەر چی لە نووسەرانی ئوروپاوە کراوە تە عەرەبی. خولاسە چیم نەهیشت کە جار و دوو جاری نەخۆینمەو. تەنانتە کتایی موقەددەسم دوو جار سەر لە بەر خۆیندەو. دوو سال بۆ خۆیندەو و فیڕ بوون زۆر دەر فەتیکێ زیڕینە. هەم لە مەعلووماتدا، هەم لە عەرەبیدا دەسما یەکی زۆرم دەس کەوت.

له ناوماندا كەشيشيک و مهلايه کي نهجهفي پهيدا بوون. مهلا ناوی شيخ خهلف و زور وريا و قسه خوښ. له بيرمه جاريک لتيان پرسى:

- له قورعاندا دهلى: «زهوى به ميرات بو سالحان دهمني»، ياني چي؟

- مه زوورى قورعان له صالح ښو كهسانه به كه به زهوى ده چارين و ئيسلاحي ښه رازى ده كهښ، نهك سوږيلكه و مهلاى دهسپر و تهنه لى وهك من. له وانه يه ستالين لهو سالحانه حيساب بى. كه شه پياويك بوو له تهمه نى بيست وحهو ساليډا، ناوى «ئوغستين» بوو. تا نه خوښ نه كه وتبوو به عومرى خوى له ديريكي سهر چيايه كي عيراق دهر نه كه وتبوو. لاتيني، ئيسپاني، فهرانسى، ئينگليسى، فارسى، توركى، عاره بى، كلداني و كوردى به ههر دوو زاراوهى كرمانجى و سورانى وهك ښو ده زانى. زوريش روو حسووك و له شانان خوښ بوو. له خواى دهويست پرسيارى لى بكهى و جواب بډاته وه.

- باوكى روو حانى! ښوى تو فيرى بووى به هه زار زاناي عهره ب نايزان. تو لهو كيوه كوپرا ښو هه مووه فير بووى!

- كاكه! عهره ب زمانه كه يان بوته به لايان. ښو ښه دهبان له خوږيان گران كړدووه به سى سال فيرى نابن. خه ته كه يان ښارامى كڅنى چوار هه زار ساله يه؛ لايان وايه كفره بيگورن. ناچار گراميري چهند جلدى بو نوو سراوه كه راست بخوږنرته وه. ښه گهر وهك لاتيني بنووسرايه به په نجا پهر گرامير ساز ده بوو. ههر خه ريكن زمان فير بن تا قورعان راست بخوږننه وه. ئير نايان په رږته سهر عيلمى تر و به جاهيلى پير ده بن. رږتيك پرسيم:

- به يانيان راهبه يهك به چرايه نه فتىكي داگيرساوه و كه شه يهك به زهنگوله وه به دهورى كليسادا ده گرين و زهنگوله ږاده رږتن، ښو به چيه؟

- چون له كاتوليكي ښو ښه دهبان نازانى؟ ښو ښه دهبان دهورى كليسا - كه شهو هاتوون - ده رده كهښ!

- جا بوچى دهر يان ده كهښ؟

- بو ښو ښه كه شيشه كان جيگه يان بگرينه وه!

له سهر داواى ښو، داستانى «كرانك بيل» ى ښاتول فرانسېم كرده كوردى. هينديك دهسكارى زانايانه ى تيدا كړد و په سندنې كړد. نوسخه خه تيه كه م فهوتا و به چاپ نه گه يشت.

له څاخر و څو خريه كاندا ويستم ئينگليسى فير بم. فهرهنگى عهره بى - ئينگليسى، ئينگليسى - عهره بى و فهرهنگى له هجه دهر برينم له دهورى خوږ مانا. وشه به وشه مانا و له هجه دهر ديتم و دهينووسم و له بهرى ده كه م. بهو زه حمه ته گرانه ى كه كيښام ده متوانى داستانى هاسان بخوږنمه وه و كه متر كارم به فهرهنگ بى. به لام به داخوه له پاش چا بوونه وه م له به غدا و له پيناوى نانى رږانه دا، نه متوانى له سهرى برؤم و له بيرم چووه.

زور ښاندى باشم هه بوون. له هه مووان نزيك تر «حوسين وه تار» ناويك بوو خه لكى عيماره ى عيراق؛ له خوږ رووت و ږه جال تر. له دنيا دا تافه برايه كي هه بوو ښو و ش سهر باز بوو. حوسين زور له ښه ده بى عهره بيډا زه وقي هه بوو. بو خوږنډنه وه ش پرسى ده كړدم، كتيبم بو هه لډه بډارد.

زور ښو ښو. پيكه وه ده گه راين. كورد گوته نى: «وهك گويي كه ر جووت بووين» و

بېوونې خەمپروونې يەكتر.

سېنەما لە تەبەقەي چوار بوو. دەبوايە ھەر كەسە كورسى خۆي بەري و لە فيلم بروناني. كليسا بوو؛ لە بەر خاوەن سېنەمايان دەپارنەو، بە خېر فيلميان وەردەگرت و سەرو چارەگە ليرەيەكيان لە نەخۆشي تماشاكەر دەستاندا! ھەر ژوورەي جيگەي ھەشت نەخۆش بوو. كابرايەكي سەرتاشي لي بوو، راديوي دەدا بە ئيجارە، مانگي بە شازدە ليرە. مەن ھەر زوو راديويەكي كۆنم كړي و ھاووەتاغەكانم لە ئيجارە پزگار كرد. كاتي چا بوومەو و دەرچووم بە قازانچ فرۆشمەو.

كومۇنيسەتەكان حەلقەي دەرسيان بوو. سەبري يوسوف ناويكي كوردی مەسيحي دەرسی پي دەگوتن. گوتي: حوسين بۇ نايە شتيك فير بي؟ حوسينم برده دەرسی. گوتم: عيلم ئەگەر خۆشيشت نەوي ھەر باشە بيزاني. بۇ نەگبەتي دەرسی ئەو رۆژە لە مانيفستي ماركس و ئينگليس بوو كە دەلي ھيچ خوايەكي نير و مي نەبوو و بەري بيري مرويە و راست نيە. حوسين ھەستا رۆشيت. كە ليم پرسی بۇ رۆشيت، گوتي: برا تۆ گوتت بەھرە لە عيلم دەبيني. مەن شيعەم؛ حوسين و عەباسم زۆر خۆش دەوي. راست يان درۆ بە خۆشەويستي ئەوانەو ھۆگرم گرتوو و زۆري پي شادم. سەبري ھەر گوز و گومبەت بي ئەو ھيچم بداتي مايەي دلخۆشيم لي دەستيني. تاشتيك نەدەني ناي دە شتم لي بستين. سەبري گوتي: راست دەكا، حەق بەو. سەبري بۇ دەنگوياسي كوردستان زۆر كۆشا بوو. ھەر پۇزنامە و گۆفاريكي ئوروپا و عەرەب، ھەرچيان دەربارەي كوردستان نووسيوو، باسەكاني بېبوون و دە بەرگي گرتبوون؛ عەكسي زۆري ھەبوون. تەنانتە پۇژيک عەكسيكي لە پۇژي ئالاھەلکردني سابلانغ نيشاندام و ئيشارەي بۇ عەكسيكي بچووكي دوورگيراوي نەناسراو كرد كە لە سەربان لە كن داري ئالا بوو. گوتي: مەن لام وايە ئەم عەكسە ئي تويە. راستي دەکرد و زۆرم پي زيرەك بوو. تەمريكي حكوومەتي شيخ مەحمودي بە يادگار دام. دوو خەنجەري تيک پەريوو؛ لە سەري نووسراوو: «حكوومەتي كوردستاني جەنوبي» لەو ديويش نووسراوو: «چار ئانە» ھيندەم ئەو تەمرە خۆش دەويست و تاقەتم دەکرد كە ليم ون بوو.

شەويك دەستی ھەيكەلي مەسيح شكاوو؛ و ردە پوولي زيارەتکەران دزراوو. كليسا زۆر رقي ھەلسا. گوتيان تا گوناھبار خۆي دەرئەخا، نانتان نادەيني. دەمانزاني كي واي کردوو؛ بەلام ھيندە ھەزار بوو، بەزەمان پيدا دەھات و پۆشيمان. تا نيورە بئ نان ماین و ئەوسا ھينديک باقلەي کولايان دايني. ماسيريكي كيژەعەرەبي مەسيحي زۆر جواني لي بوو، بە دواندنم كەيفي دەھات. لە مني پرسی: كي ئەوێ کردوو و دەستی خوداي پەراندوو؟ گوتم: لە خودا خۆي پرسن ھەموو شت دەزاني! بە بزيكەو گوتي: لەسەر ئەو قسانە خۆت تووشي بەلا دەكەي!

گفتوگۆمان دەگەل ماسير - كە ناوي «ماری لویس» بوو - ھەر لە دەوري دين و رەب دەگەرا. مەن دەمگوت: ئەگەر ميردت بکړا، دوو مندالت باش پەرورەدە بکړا، مەسەلەن بېوونايەتە دوکتور و دەرمانی ھەزارانيان لە مل بايە، لەو چاتر بوو كە خۆت ئەستور کردوو و بە سەري تاشراو، بە کراسي جاو، لە زينداني ديزدا دەژي. ئەويش لە جوابما کاري خۆي بە باش دەزاني و دەيگوت خزمەتي رەب دەکەم. بەلام زۆر جار دەھاتە لام و دەگەلما رووخۆش بوو. پۇژيک

گوتم: ماسير دەچمە بيرووت بۇ معاینەي چاوم، فرمايشت نييه؟

- نا، ھەر ھيندەم دەوي قەول بەدي كە خۆت زۆر ماندوو نەكەي!

تیگه یشتم چی له دلدایه؛ به لام خۆم گیل کرد. گوتم: به یی نارۆم؛ ماشین ههیه!
 وا دیار بوو ههردووک یه کترمان خۆش دهووست و سهده کێوی شاهۆمان له نیواندا بوو...
 له سهه خواردنی زۆر خراب ههموو نهخۆشهکان مانیان گرت. یهکیک ئالایهکی به لوولاکه
 وشتریکهوه کردبوو؛ کردیانه ههرا. خه بهر به بیرووت درا. سهفیری عیراق و دوکتور غوسن
 (وهکیلی عیراق دهبارهی نهخۆشانی ئاسایشگا) هاتن؛ بوونه میوانی مامیز. گوشت بهراز و
 مریشک و پلاو، ناشی یی دهگهرا. خۆ شهراپی کۆنی کلیسا ههه مهپرسه! من له سهه تهختهکهه
 نهبرووتم. گوتم مان ناگرم. شکایهت لای سهبری کرا، گوتی: با نهیه؛ من به پیاوی باشی دهزانم.
 خه بهر به مامیز درابوو. گوتبوو: یهکیک ههیه لهو پرسن تا بزانی ئهمانه کومۆنیست و
 تهشقهلهبازن و درۆ دهکهن. پهگهل مامیزیک بانگ کرامه لای سهفیر. به ناو سهفدا که
 تیده پهیریم، «خاین! خاین!» کهری نیر نهیده کیشا!

سهفیر گوتی: کوپم! تۆ بلی خزمهت و خواردنتان چۆنه؟
 - قوربان! سهگ دهژی و ئیمهش دهژین!... به دریزی باسم کرد.
 رووی کرده وهکیل و مامیز:

- پوولمان لی دهستین و نهو هس حالی نهخۆشانه؟ نهوه قبول ناکری.
 سهفیر هاته دهه و گوتی: ئهم کوپه باشی تیگه یانیدن که ئیوه چهند مهزلوومن. ئهگهه نهو
 نهبا لهوانه بوو لیته برۆین و نه تانبینین. خواردن و خزمهتتان چاک نه کری، ده تانبهینه
 شوینتیکی تر.

ئیتیر خاین گورج بوو به برای باش و سهبریش ئافهیریمی کردم. حورمهت و خزمهتیش زۆری
 فهرق کرد.

چل پۆژ بوو له بهحنهس بووم. دهگهل ئهحمده ناویکی کورد بوومه ئاشنا. زۆری ژماره
 گۆقاری گهلایژ ههبوو. دواي چل پۆژ هات و چۆ کردنی یه کتر، لینی پرسیم:

- ئهری کهس نامهیهکی بۆ ئهحمده نه داویهی؟

- ئای خه جالهت خۆم، نامه کهه ههه ده باخه لدایه!

لهو تیگه یشتم که مهحمود و ئهحمده به چکه عهه بن؛ له سولهیمانی گهههه بوون و بوونه
 کوردی دلسۆز.

پۆژیک نامهیه که بۆ هات؛ عهزیز نانهوا نووسیوی: کاکه هاتومه شام؛ له ئوتیل غازیم. حاله
 خراپه! چ کهه؟ جوابم بۆ نووسیوه له ئوتیل مهبروو! نامهیه که بۆ برایم نادری نووسی که فریای
 کهوه! برایم بردهبوویه مهزلی خۆی. پۆژیک عهزیز به دووچهرخه گهیشه لام.

- تۆ چی و ئیتره چی؟

- دواي تۆ ناو ماله کهه فروشت؛ به قهتار هاتمه سنجار. میوانی شیخیکی یهزیدی بووم.
 ناردمیه قامیشلی، ماله جگهه روین. خهریک بووم کهه کهی بخوازم، سههه نهگرت. به دواي
 تۆدا هاتم، گهیشه شام. ئیستا هاتووم بۆ لات؛ چهند پۆژیک له لات دههم.

- لیتره پێگهی میوان نادهن.

- که وا یی دهچمهوه، خواحافیز!

بهیانی ئهه پۆژه گوتیان لاییک له ئوتیل بووه، دهلین پاره نادا؛ ههرايه! روانیم عهزیزه و داوای
 بیست و ههشت لیتره لوبنانی لی دهکهن؛ دهلی نیمه. لهو بهلایهه زگارم کرد و پوشت. برایم

بۆ نووسیووم له پڕ دووچهر خه‌ی به‌کری‌گیراو شکاوه و من تاوانه‌که‌م داوه. عه‌زیز له چاپخانه‌یه‌کی شام دامه‌رزابوو کاری ده‌کرد. جاریک برایم نووسی: «نسخه‌تی بکه! ده‌لێ ده‌چمه‌ میسر. ده‌لێم نه‌وه نه‌خشه، ڕیگه‌ت نییه. ده‌لێ من به نه‌خشه‌ ناڕۆم؛ بۆ خۆم ده‌چم!» له‌ جوابا نووسیم: «تۆ بزانه‌ عه‌زیز خۆی له‌ من به‌ عاقل‌تر نازانی، تا نسخه‌تی بکه‌م؟!» عه‌زیز وه‌رقه‌ی په‌نا به‌رائی فه‌له‌ستینی سازدابوو؛ مۆریکی به‌راوه‌ژوو پێوه‌ نابوو؛ چووبوووه‌ نوردون. گه‌ ڕابوو له‌ پڕ زانیبوویان فیلی کردوو، خسته‌یانه‌ زیندانه‌وه. پاش ده‌ ڕۆژ حوسنی زه‌عیم کووده‌تای کرد و جگه‌ له‌ خۆی -که‌ کوردیک بوو- حوسین به‌زازی سه‌رۆک وه‌زیریشی له‌ کورده‌کانی شاری هه‌ما بوو. عه‌زیز به‌ردرا. ڕۆژیک نامه‌هینی ئاسایشگا بانگی کرد: - کێ عه‌زیز ناوه‌ و ئێرانییه‌؟

نامه‌یه‌کی به‌ دروشمی پشيله‌ و که‌له‌می ئێرانه‌وه‌ هێنابوو. ته‌واو ترسام! خوا به‌ چ قه‌وماوه‌؟ نامه‌ی سه‌فاره‌تی ئێران له‌ لوبنان بوو که‌: «ئاغای عه‌زیز نانه‌وازا ده‌! کارمان به‌ تۆ نییه‌؛ بۆ ناچیه‌وه‌ میه‌ه‌نی عه‌زیز؟! ئادریسی عه‌زیز من بووم. ڕۆژیک له‌ به‌غداوه‌ نامه‌ی عه‌زیزم بۆ هات: «ده‌ ڕۆمه‌وه‌ ولات، کارت نییه‌؟» نووسیمه‌وه‌ خه‌به‌ری ماله‌وم بۆ بنێه. پاش ماوه‌یه‌ک عه‌کسی کوپ و ژن و خوشک و برامی بۆ نارد؛ ده‌گه‌ل چه‌ند ڕۆژنامه‌یه‌کی ئێرانی و نووسیووشی: مه‌جه‌للای هیلال ئه‌و ژماره‌ی باسی ڕووسیای سووره‌؛ بنێره‌ فلان ئوتیل له‌ ورمی. ئیدی خه‌به‌رم له‌ عه‌زیز برأ. له‌ سالی ۱۳۵۴ هه‌تاویدا -که‌ هاته‌ینه‌ ئێران- بیستم که‌ ناوی دوکتور عه‌زیزی ژیا نه‌ و مامۆستای دانشگاه.

پینچ مانگیک بوو له‌ بیمارستان بووم؛ ڕادیۆ به‌غدا بلاوی کرده‌وه‌ که‌ ڕه‌فیق چالاکی کومۆنیست گیراوه‌ و ئیقراری له‌ سه‌ر هه‌موو ئەندامانی حیزب کردوو و ئه‌وا هه‌ر ڕۆژی ناوی چه‌ند که‌ستیکان له‌ سه‌ر ڕادیۆ بلاو ده‌که‌ینه‌وه‌. دلم له‌رزای نه‌کا ناوی منیش بلێ و له‌ بیمارستانه‌وه‌ بمبه‌نه‌ زیندانی به‌غدا. سه‌رباریش ڕه‌فیق ده‌مناسی که‌ له‌ کۆمه‌له‌وه‌ هاتووم. خوا به‌ هاوارا هه‌موو ڕۆژ گویم به‌ ڕادیۆوه‌ ده‌نا؛ ڕۆژنامه‌ی به‌غدام ده‌پشکنین؛ له‌ ناوی خۆم ده‌گه‌رام. نه‌خێر، ناو نه‌هات.

هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌م هه‌لکیشا. ڕه‌فیقیان کرده‌ گووینده‌ی ڕادیۆی کوردی به‌غدا؛ حقووقی جاسووسی و گووینده‌گی وه‌رده‌گرت. راستی گووینده‌ و ئەدیبی وا که‌م ده‌بێته‌وه‌. وای وه‌سه‌ر زه‌وق خستم، چه‌ند جاریک ئینتقاد و پێشنیارم به‌ ناوی «قۆیتاس په‌پوله‌» بۆ نارد و له‌ ڕادیۆدا جوابی ده‌دامه‌وه‌.

نه‌خۆشانی کورد چه‌ند سال بوو له‌ لایه‌ن مامێر و دوکتورانه‌وه‌ به‌ ئازاتر بنیاده‌م ناسرابوون. بۆ نموونه‌ شیخ عه‌بدولقه‌هاریکیان ناو ده‌برد که‌ بۆ عه‌مه‌لیاتی په‌راسوو به‌ مشار برین نه‌یه‌شتوووه‌ بیه‌وشی که‌ن! که‌ هاتوون خه‌لاس بن، گو‌توویه‌: دوکتور، پێغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌ خوا ڕوحم به‌وا نه‌ بکا که‌ سنعاتی خۆیان باش ده‌که‌ن! کوردیکی‌تر به‌ ناوی «سه‌یدۆ» له‌ جه‌نگه‌ی عه‌مه‌لیاتدا -که‌ نه‌یه‌شتوووه‌ بیه‌وشی که‌ن- گو‌توویه‌: دوکتور باشی بپر، تازه‌ ناتوانم بیه‌مه‌وه‌! زۆر داستانی وا له‌ کوردان بیه‌ شه‌وچه‌ره‌ی دوکتوران. چونکه‌ عه‌ره‌ب هه‌ر مقه‌ستیان ده‌دی ده‌گریان و ده‌یاننه‌ ڕاند و هه‌زار جوینیان به‌ مه‌سیح و جه‌د و عابادی دوکتوران ده‌دا. ئه‌و ئاوی ناوی ئازایه‌تییه‌ بۆ کورد ڕابوو؛ هه‌ر کوردیک بینالاندایه‌ ده‌یانگوت: تۆ کورد نی؛ کورد زۆر به‌غیره‌تن!

جا ئېمە چەند كوردېك كه لهوئ بووين زۆرېشمان ئېش پېنگه ييا، پيمان شهرم بوو هاوار كهين. من له كهله كه مدا ئاوى پيس پيدا بېوو. به جوړه ترومپايه ك خاليگه يان كون ده كرده؛ ئاويان لينده كيتشا و دهرمانيان تيده كرده. هفته ي دوو جار هم كاره ده كرا. رۆژيك دوكتور هات، وا به دوو ماسير تيم بهر بوون و كهولم ده كهن. ديتى حالم زور شړه. گوتى: دهرمى! دهستى لې بهر دهن! كهس ئهو ئازاره ي دهرنابا.

گوتيان: ئه دى بۇچى هاوار ناك؟

- كورد هاوار ناك! شېخ قهار تان له بېر نه ماوه؟

جارېك ده بوو دهرى له زگم دهن. ههلمكرد، پر له تووك. دوكتور گوتى: وهك زگه بزن ده چى! گوتم: دوكتور وا دياره شاره زاي نووسراوى داروين نى؛ من وهك باپيره مهي مونه كان ده چم! هم دوكتور له ناو هه موو دوكتوره كانى تر به چكه موسلمان و ناوى حبيب بوو. ئه وېش به مندالى مامېر به خپوى كرده بوو. وهك كورې خوى لې دهر وانى و كرده بوو به سهرؤكى دوكتوران و نازدارى باوان. ههر چى بيگوتايه به قسه ي ده كرا. جگه له دوكتور به كهشى، زور ئه ديب و له ئه دهبى عهره بيدا شاره زا بوو.

له به حنهس - پېچه وانه ي بيمارستانانى تر - نه خۇشى كه حالى زور شړ با و هوميد به چاپوونه وى نه مابا، رېپ و رهاون پتيان ده گوت بچوره وه ماله خوت؛ تۆ زور نازى! جارېك له سهر داندا به منى گوت:

- تۆ بچوره لاي كهس و كارت!

- دوكتور هيچ كهسم نيه و له عيراق غه ريب ترم تا لوبنان. لات وايه دهرم؟

- به خوا ههر چى بۆت ده كه م حهره كهت ناكه ي؛ لام وايه به جيمان ديتلى...

- دوكتور بلې چا نايى؛ مه فرموو حهره كهت ناكه ي. چونكه بهر مو پاش گه رانه وش ههر حهره كهته. وا من به غار بهر مو مردن پهل دهبم...

تماشايه كى كرده: تۆم پى شتيكى سهره! جا مه گهر ئهو هيزى دلته ده هاوارت بى.

به ئاشكرا حوكمى ئيعدام درا. قهت نه مديوه دوكتور بۆ كهس درؤ بكا. به لى دهرم. لام وايه ماوه ي ده ده قيقه يه ك تاسام. تارمايى عيزراييل ده هاته بهر چاوم؛ وهخته بليم گويم له فرهى بالى ده بوو. له پر هؤشم هاتمه بهر؛ هه ياران! من نزيكه ي سى ساله ده ژيم؛ ژيان ههر ئهو شېره شق و كه ربازاره يه كه ديومه. به جحېلى ئهو هه موو دهر دم ديت؛ به پيرى ده گمه كوى؟ سينه مايه؛ تماشى خوت كرده وه؛ به جنى بېله و خهمى پى ناوى. بهس نيه له خهم رزگارم ده بى... هاتمه وه سهر حال و ملم له گالته و گه پى خۆم نايه وه. وهك نه بام پيدا هاتبى نه باران و هاتمه وه سهر ده قى جاران. شەش رۆژ دهرمانيان نه دامى. گوتم: دوكتور تۆ هيچ نه بى به قهستيش بى شتيكم بۆ بنووسه با پتى بخلافيم. دهرمانيان بۆم نووسيمه وه.

ئهو انه ي هاتبوونه ئهو نه خۇشخانه - فقير و دهوله مند - يان پارتيه كيان هه بوو يان زوريان زمان لووسى ده گهل ماسيران دهر كرده و كارى خۇيان پىك دينا. من كهسم نه بوو؛ نه شمده توانى له بهر پيرى ژنه فرانسىيان مل كه چ كه م و خۆم شيرين كه م. ماسير سووزانىك هه بوو زور تووره و زمان شړ؛ خۇشى نه ده ويستم. رۆژيك دهرمانم بۆ نووسرابوو، نه يدامى. زۆرم دل به خۆم سووتا. نامه يه كم بۆ دوكتور حبيب نووسى؛ شيعرى شاعيريكم له سهر وه دانا كه بۆ «مه عنى بنى زائيد»ى نووسيوه، ده لى: «ئهى به خشنده يى مه عن! دهر باره ي من سهر ته يه ك ده گهل مه عن

بکہ! جگہ لہ تۆ هیچ تکا کاریکم نییہ». لہ باسی ئیرانی بوون و چۆنیہ تی هاتنم لہ عیراقه وه بۆ لوبنان، چۆن بووه تیمگه یاند. نووسیشم نہ پارتیم ههیه، نہ دلیم پروا دہدا لہ ہر پیریژنان ریایی بکہم؛ با ئینسانیه تی خۆت تکا کارم بی... کاغہزہ کہی خویندہ وه، نایہ گیرفانی و رۆیشت. هاتن گوتیان دوکتور لہ وه تاغی خۆی تۆی دہوئی. لای خۆی جیگہی نیشان دام. گوتی: برا من دہبمہ کہس و کارت. حہبیک تازہ پەیدا بووه دہولہ تی عیراق نایدا بہ فہقیران؛ چونکہ زۆر گرانہ و ہهزاری بہ شہس سہد لیرہی لوبنانہ و رۆژانہ دہبی بیست و چوار دانہی بخوړی. بۆ تہبہقہی سی ہتا بلایی زۆرہ. من لہوان دہگێرمہوہ و دہتدہمی. بہ دوو ہهزار حہب لہ خہتہر رەخسام و رۆژ بہ رۆژ لہ چاکی بووم.

ئاودہ رھینان لہ خالیگہمہوہ، رپہی راستی ہلقرچاندیم و پەردہیہ کی وەک ئیسک و لہ ئیسک رەقتہر بہ سہردا کیشا و شانی خوار کردم و ئیستاش کہ شانم وەک تہرازووی لہنگ تاوتایہ، ئاسہواری ئہوسایہ و لہوساوہ تہنیا سیہکم کار دہکا.

تہفریحمان

ئێوارانہ دہچووینہ قہدہم لیدان لہ ناو باغچہ زۆر و ہہراوہکانی سہر بہ کلیسا. رۆژانی یەک شەممہ دہچووینہ کلیسا، لہ ریزی نوێژکەراندادادہنیشتین؛ کہ زۆر نوێژیکی خۆش بوو. ژن و کچی دیی بہحنہس خۆیان تاس ولووس دہدا، جوانترین جلکیان دہبہر دہکرد، پیاویش بہ جلکی خاوین و ریشی تاشراو لہ کلیسا ریز دہبوون. ہہموو بۆنی عەتریان لی دہہات. لہ پشت پەنجەرہیہ کی پەردہداری نادیارہوہ ئەرگ لیندہرا و دہستہ کچیکی خواپہرست بہ گەل گۆرانی کلیسیان دہگوت؛ مردووشی دہخستہ زہوقہوہ. کہشہی سہرسہ کۆی قوربانیش دادہہاتنہوہ؛ ہەلدہستانہوہ؛ بخووریان بلاو دہکردہوہ، منالی چکۆلہ لہ دواوہ داوینی شۆریان دہگرتن؛ دہتگوت «دایہ مەمدہ بہ گورگی» دہکەن! بہ راستی سہیرانی خۆش، وا لہ یەک شەممہی کلیسای کاتۆلیکانہ؛ نەزەربیش گوناح نییہ و ئازادی.

رۆژیک دواي بلاو بوونی نوێژ، چوو بووم لہ سہر بہردیکی قہراغ ری دانیشتبووم. کچیکی قہلہوی جوانی دی - کہ ناوی فیکتۆریا بوو - ہات رابرد. ئاوریکی داوہ گوتی:

- ئہوہ بۆ وا بہ وردی و سہرنج دانہوہ زہق لیم دہروانی؟ نیازت چیہ؟!
- دوکتور دہلی شہش کیلۆ قہلہو بیی چا دہبیہوہ. بیر لہوہ دہکەمہوہ: ہەر لا سمت دہ کیلۆی زیادہ. چ دہبوو شہش کیلۆی بہانایہ تہ سہر من؟ تۆ جوانتر دہبووی و منیش دہبوومہوہ گویزی ئازا!

پیکہنی و رۆیشت.

چرچ، کەسیف، رەنگ زہردی تولخ، بی ہیز و توان، بہ مرخەمرخ، سہر لہ ئێوارہیہ ک لہ سہر بہردیک ہلتروشکا بووم، سہیری رۆژاوا بوون لہ دہریام دہکرد. دیمہنیکم بوو، باوہر کہ بہرازیش بیزی ہەلدہستا بمبینی. کچیک بہ لاما تپہہری، ئہحوالیکی پرسیم. لہ وەرامیا گوتم:

- بہ راستی کیژی لوبنانی زۆر لہ عارہی تر بہ ماریفەت تر و جوانتریشن.

گوتی: لاوی عیراقیش کہ وەک تۆ بچن، لہ لاوی لوبنانی جوانترن.

قەت گالتهی ہیند سہیر نہبووا تیر بہ خۆم پیکہنیم.

کیژیکی لوبنانی - کہ ناوی سەعدہ بوو - دوکانی لہ نزیک ئاسایشگا بوو. رۆژیک نازانم چم

کړېږو، ليريه کې لوبننيم دايه؛ قسيکي جوېران خه ليلم لي نو سيېوو: «که سي که پوول به هه موو شت ده زاني، هه موو شت له رپي پوولدا ده کا». گوتي: نه وه چييه؟
- بيه خشه! کاغهز نه بوو له موو نوو سيوه؛ هيچ نياز يکم نه بووه.

- زور مه منوونم، نهو نسحه ته له سهد ليره ش به نرخ تره!...
قاوه خانه يک له ناو باغچه کاني ده وري ئاسايشگا تايبه تي سيلداران بوو؛ ئيواران ده يچوويني. ده ميک بوو هيچ پوولم نه ما بوو؛ نه مده تواني پوولي چايه ک يان کوکا کو لايه ک - که تازه پهيدا بېوو - بدهم. زور باش دامابووم. نهو مابهينه ش هه رگيز له عيراقوه کهس نامه ي بؤ نه ده نوو سيوم. هه ر رژه که نامه بهر ده هات و نامه ي کهس وکاري نه خو شخانه ي دابه ش ده کرد، ده مپرسی:
- نه دي نه من؟

- نيته!

زور دلته نگ ده بووم. توه وهه هيچ کهس ليت نه پرسې. ته نيا به هه موو سي يان چوار نامه م بؤ هات؛ نهو يش هه موو پېر له خه م و په ژاره. له يه کياندا خه بهري مه رگي ميرزا وېر حمان بوو که گؤيا له سه ره مه رگيدا چهند له برادران له ده وري بوون. يه کيان پرسويوه:
- مام ميرزا وهک له مه رگ نه ترسي وايه؛ ئيستاش هه ر قسه ي خو ش ده که ي.
ميرزا ئيشاره ي به چرايه کي نه فت کردوه که له لايه وه داندرابوو، گوتوويه:
- کورم! من نهو له غه زم هه ليناوه. من وهک نهو چرايه م؛ تا روني تيدا ماوه، دايسي و زيندووه؛ هه ر نهو ته ي وشکاو ي هات، ده کوژيته وه؛ به لام نهوتي تي ناکرېته وه...

ماوه يه کي زور به خه مي له ده ست چووني نهو مامؤستا گه وريه مه وه دژ دامام.
حوسين وه تاري هه والي زور خو شه ويستم ده رده که ي وه بني دا؛ جواب کرا. له به غدا له بيمارستاني عهزل، وانا جيگه ي گولي دوور تاوا خه ويندرا. نامه يه کي بؤ نوو سيېوو؛ به دريژي باسي خوار بار دزيني دوکتوران و به رتيل داوا کردني په رستاران و فه زايحي سه گي بيمارستانه که و زه ليلي نه خو شاني نوو سيېوو. نازانم چهند رژه نه ينارد بوو؛ چونکه له حاشيه دا نوو سيېووي؛ تاقه برا سه ر بازه که م - که مانگي به پيچ دينار ده بوايه دايکم به ختو کا و ياريده ي منيش بدا - بليتي به خت نه زمووني بؤ ده رچووه؛ دوو سه د ديناري دهس که و تووه؛ هه ر دوو سه دي له بن سه نيړي من داناوه. ئيستا من ده وله مه نديکم! بؤم نوو سي؛ خودا رزي بؤ تو نه بريوه ته وه. ليم پروونه نهو پووله بؤ حوسين ناويکي زور زگزل هاتووه؛ فرشته ي رزق به سه هو بؤي هي ناوي؛ زور ده ترسم نه يخي!

رژه يک نامه يه کم وه رگرت، نوو سربوو؛ من نه خو شيکم؛ له سه ره مه رگا حوسين گوتي ته نيا که سيکم له دنيا دا هه يه، ناوي عه زيز قادره و له به حنه سه. خه بهري مني بؤ بنووسن...
له خه بهري مه رگي وا تاسام، سي رژه نان و ئاوم له خو م حرام کرد و تا توانيم بؤي گريام.
جاريک له رماديه ي عيراقوه کورديکي کؤنه شووناس بؤي نوو سيېوو؛ حه ز ده که م بزانم ته رزي نه خو شيت چؤنه. له وه رامدا گوتم: وهک نالي شاعيرم که فه رمويه:

وهک تور په يي پيچيده يي تو ساغ و شکستم وهک ديده يي ناديديه يي تو خو ش و نه خو شم
زيت و وريا هه لده سووړم؛ ده لين نه خو شيکي له مردني!

له چياي لوبنان، په ري شان و سه رگه ردان، پوولي چايه ک شک نابه م که بيکه مه بيانووي له قاوه خانه دانيشتن و ته خته کردن و رابواردن. «کيچ له باغه لما ئامانه خانم ده لي!». هوميد شيم

براہو کہ هیچ کہس بہ دادم بگا. رۆژیک فیس بہ سہریکی تہڑہی عہرب ہات:

- تۆی عزیز قادر؟

- بہ لی! فہرماشت؟

- ۛو قہبزہ ۛیمزا کہ! بیست دینارت لہ مووسلہوہ لہ لایہن کاکہ زیادہوہ بۆ ہاتوہوہ. بہ لام

من - کہ لہ حلہلہبہوہ بۆم ھیناوی - چوار دیناری لی ھلہلہ گرم!

خوابہ لہ ناو ۛو ھہمووہ ناسیاوانہدا چۆنہ ۛو پیاوہ منی وہبیر ہاتۆتہوہ و ۛو ناوڑہی لی دامہوہ... لہ پاش چا بوونہوہم زانیم، کہ پیای زۆر گہورہی عیراق وہ کو ۛمین پواندزی و شیخ لہتیف باربوویان بۆ کو کردوومہوہ کہ بیچارہ نہخۆشہ با پەکی نہکەوئ. کاتئ بہ کاکہ زیادیان کوتوہ، راستہوؤ باربووی خۆی ناردوہ. ۛگہر بیدایہ بہوان - وہک باربووہکانئ تر - ناو دہبیرد و بۆم دہکرا بہ وشترا!

زۆر لہ کوردہکانی شام و جزیرہ و دانشجووی کورد لہ لوبنان دہہاتن سہریان دہدام و کتیب و میوہیان دینا. «جہلادہت عالی بہدرخان» و «پہوشن خانم» و «قہدری جان»ی شاعیر و «جہگہرخوون» و «عوسمان سہبری»م لہوئ ناسین. کابرایہ کیش لہ جزیرہ - کہ بیستبووی من مردووم - کوری خۆی ناو نابوو ھہزار.

مہسہلہی مردنیش سہیر بوو: موسلمان مہلایہکی خۆیان بوو؛ شیعہ بوو، فہرقی دانہدہنا و نوئژ و تہلقینی بہرپوہ دہبرد. مہسیحی ۛگہر پروتستانت یان ئورتودۆکس با، دہبواہ کەشہی خۆی بۆ بینن و کەشہی کاتۆلیک خۆی تینہدہگہیانہد. بۆ مردوومراویش فہرق و جیاوازی دادہنرا: ۛگہر نہخۆشیکی مہسیحی لہ سہر مردن بہ پەوانی و پروخۆشی دہمہلاسکەہی کەشہی لہ دوعا و تۆبہدا نہکردایہ، نہیاندهہیشت لہ گۆرستانی کلیسا بنیژرئ و دہبوو پیایوی شہرداری بیرووت بین و بیبہنہ گۆرستانی گشتی. سہبری یووسف دہردی لی گران ببوو، کەشہ ہاتہ سہری:

- دہی کوپم! پی لہ گوناحانت بنئ و لہ مہسیح بہارپوہ.

چاوی ھەلینا و تیی راخوری: ھہی دہسہری کوری دہسہر! دم لہ منیش خوار دہکەیتہوہ؟ لاچۆ لہبہر چاوم! جہحندہم پل لہ خۆشت و مہسیحیشت!

کەشہ ھەر ھیندہی پیمایلی: لہ گۆرستانی ۛیمہدا جیت نیہ!

ھەر مردوویک بمردایہ - تا ئیدارہی کلیسا دہیزانی - نۆکەر و قہلہ و قوتہی خزمہتکار

ھەرچی پوول و جلی بوو دہیانرفاند و شرت و گومیان دہکرد.

عزیز ھہمزہ ناویکی خەلکی سولہیمانی کہ پیتش من چووہوہ ۛوئ و لہ ماوہی دوو سالدا بہ قہد پشکەلیک عہرہبی فیئر نہببوو. ھەر من چووم و بوومہ تہرجمانی، ئیتر لیم بوو بہ قیلی کەواسیی و ھەر دہبواہ تہختی لہ تہنیشٹ منہوہ بی و زمانی حالی بم. ئیوارانہ قورعانئ بہغدام بۆ دہکردوہ. بہ کەواہی شۆپ و شەدہ و جامانہوہ چوار مێردہکی لہ سہر تہختہکەہی دادہنیشٹ و تا قورعان خەلاس دہبوو خۆی رادہژاند و ۛللا-ۛللائی دہگوت. یانی زۆرم پی خۆشہ! جاریک گوتم: کاک عزیز! مہلای قورعان خوین زۆر دہنگ ناخۆشہ! دہ مانای ئابہتیش ناگہی! ۛو خۆ رازاندنہت لہ چی!؟

- ئای کاکہ وا مہلی! بہ خودا لہ سایہی سہری تۆوہ لہ سولہیمانی رادیۆہکم ھہیہ چوار

ۛوہندہی ۛو رادیۆہ! بہ سی دینارم کپوہ!

ئىوار يەك لەپر تەنگى نەفەسىكى وا بوو بە حال ھەناسەى دەھات. ناردمانە شوپن دوكتور. سەرم برده بن گوئی: پوولەكەت لە كوئى تاقەت كردووه؟ با بزەنم نەوەك بیدزن! نەخیر، گوئی لە ھیچ نەبووه! دواى كە ھاتەو سەر حال دەیگوت: ھیچم نەدەبیست جگە لە باسى پوولەكە، نەمویرا نیشانەت دەم!

پیرەمیردیک ڕەگەز كورد و بە زمان عەرەب، بە ناوی «جەغفەر بابان» ھاوژووم بوو. ڕۆژیک نامەبەكی وەرگرت؛ دەیخویندەو، سەریكى ڕاوەشاند و بزەییكى تالی ھاتی.

- ھا عەموو جەغفەر! چییە؟

- كە لە بەغدا بەرەو ئێرە دەھاتم، دوازدە برادەر ھاتبوونە بەرێ كردنم؛ تێكرا بۆم دەگریان كە مەسلوولی و ناتبێننەو. ھەر بەرەو دوا مردوون. ئەوا نووسراوێ دوازدەھەمیش عەمرى خواى كردووه؛ كەچى من ھەر زیندووم.

«جاسم» ناو كۆرى شیخیكى عەرەبى چۆلى عیراق، ھات؛ كەس دە لەھجەى نەدەگەبى. ببوومە تەرجمانى ئەویش. ھەرتیگىراوێكى دەبوو من جیگەى ھاوار و بانگی بووم. جارێك گوتى: خەبەرمان دا بە بابم كە تۆ چەند بە منەو ماندووى، ئەویش دیاریەكى زۆر خۆشى بۆ ناردووى؛ با بچین لە ناو داران بیخوین. قوتوو شیرناتیكى دە نایلۆن پێچراوى بە نەوار بەستراوى دەرتنا. دیارە خۆشە! كە ھەلیچى كۆللەى بىزاوى سویر كراو! ھیلنجە ھاتی و ڕامكرد.

جاسم نەقلێكى خۆى بۆ گێڕامەو كە جارێك ئەو نەندەى تینوو بوو ناچار ئاوى لە مالى سوننى خواردۆتەو و نەبەشتوو دایك و بابى بزەن! ئەگەر جنىوى بە كەسى دابا دەیگوت: ئێسكى سوننى بە قەبرى بابى! ڕۆژیک گوتیان جاسم ھالى شە. چوومە لای.

- ھا خیرە؟

- سەید عەزیز! ئەو سوننى كۆرى سوننى بەیانى زوو دیتم وام بە سەر ھات!

- سەگباب چەندم پێ گوتوو بەیانى سوننى نەتبێن!

- ھەقەتە بەلام چ بكەم؟!

ئەو سوننى سەیدىكى سامراى بوو، بە ناوى سەید عەلى. بۆم گێراو: زۆر پێكەنى. گوتى: شەرت بێ ھەموو ڕۆژى تولجى بەیانى خۆمى نیشان دەم!

جا ھەر وەك جاسم نەیدەزانى من سوننىم، كەمتریان دەیانزانى كە سەبرى موسلمان نییە و مەسیحیە. ڕۆژیک لای سەبرى بووم، یەكى سووریاى خۆى بە ژوورا كرد:

- سەبرى من لە فلان كەسى ھاووەتاغم داو؛ لە سەرم بكەو!

- لە سەر چى؟

- ئەو سەگبابە مەسیحیە. من دواى نوێژ دەمگوت خودایا ھەرچى موسولمانە ڕوحمى پێ بكە! ئەو دەلى بۆ نالێنى چى مەسیحى و موسلمانە؟!

- چاكەت كردووه؛ مەسیحى چ گووخواړيكە تۆ دوغای بەخیری بۆ بكەى؟!

راھیبەكە عاشقى عیراقیەكى «فارس» ناو ببوو؛ زگى پر كرابوو؛ بوو بە ھەرا. ھەر چۆنىك بوو كێشە داکوژرا و راھیبەیان بۆ «بیت لەحم» تەبەید كرد. فارس دەیگوت: من ھەر خەمى ئەو مە لە بیت لەحم بە بێ مێرد مندالى بێ؛ مەسیحىكى دیش پەیدا دەبێ!

«ئەبوو ئەییووب» - سەرتاشەكەى ئاسایشگا - مەسیحیەكى زۆر قسەخۆش، زۆرى نوكتەى

سەيرى لە بەر بوو. دەيگىزلاۋە كە:

* دوو ژن چوۋوبوۋنە لاي ھەكىم. بە يەكياڭى گوت: مېزىت بېنە و دە لىرەش بدە تا بزانم چىتە. ژنەكەي تر پىلى ئەمەي ڤاڭىشا:

- خوشكەم ئەم ھەكىمە زۆر گرانجانە. مەن يەكەي دەناسم بە چوار لىرەي دەكا و مېزىش لە خۇي!

* كەشيشىك لە ۋەغزى خۇيدا گوتى: كلكى ئەسپى مارئەلىياس لە خىفاۋە دەگەيشتە بىرووت. كابرايەك لە گوڭگران گوتى: ئاي لەو درۋىھ!

كەشە گوتى: لە ھەرشەۋە تا ناۋ شارى بىرووت دەبوو.

- بە خوا جىي باۋەر نىيە!

كەشە بە توۋرەيىھە:

- لەم ھىنەي مەنەۋە تا ناۋ گەلى داىكت چۈنە؟!

- بەلى ئەۋە پىي تەدەچى!

* كابرايەكى زۆر درىژ لە بازار چاۋى بە كالكە كەوت. بانگى كرد:

- قەيسى بە چەندە؟!

- ئەھمەق مەن قەيسى دەفرۇشم؟!

كابرا تا نىۋقەدى ھاتەۋە:

- دەي پرتەقال بە چەندە؟!

* كەشيشىك رۇژى نەخۇش بوو. كەشەيەكى تىر تۇماس ناۋى لە بىركارى خۇي نارد، گوڭىيى لە ئىعتراقات بگرى و لە پشت پەردەۋە دانىشت. لاۋىك ھات و ھەر لاي ۋابوو كەشەي خۇيانە:

- باۋكى موختەرەم! گوناھم كرد؛ ژنى كەشە تۇماسم ۋا لىي كرد.

- دەي چىدى؟

- بە خوا كچەكەي و كلفەتەكەشى!

- دەي چىدى؟

- بە خوا خوشك و كۆرەكەشى!

تۇماس قوۋنى پروتى لە پەردە دەرخت:

- سەي كۆرى سەي! ۋەرە خانەۋادەمان تەۋاۋ كە!

* كابرايەكى پرتەقال فروش گلەي بەختى لاي ھەۋالىكىي كرد كە خوا رزقى بىروم.

- كاكە تۇ بۇ خۇت رزقى خۇت بىروە! لە كاسىي نازانى. ۋاي دانى تۇ سەلە پرتەقال تە سەر سەرە و بانگ دەكەي؛ تاجرەك مەندالىكى خويىنتالى لە لايە، داۋا دەكا. تۇ دەبىي بلىي: ئەۋ كۆرە جوانەي كىيە؟ ھەمەر درىژ بى؛ چەند خويىن شىرىنە! ئەۋ دەم لە جىياتى پرتەقالىك چۈارت لىي دەكەن.

بەيانى سەلە لە سەر سەر، بە ناۋ بازاردا دەچوۋ؛ ۋەك كابراي دوڭىي غەيبى زانىيى، مەندالىكى سەرزلى، چلمنى لوتزلى خويىن تال گرىا: «پرتەقال!»

تاجر بانگى كرد. سەلەي دانا و لە ھەتىۋى ھەلروانى. بە لا لوتىكەۋە پرسى:

- كۆرى كىيە؟

- كۆرى مەنە چۈنى دەبىنى؟

چى بلى؟ چۈن رىيى بكا؟ پرتەقالى لە دەست ھەتتو دەرئىنا و سەلەى خستەو سەر سەر،
گوتى: بە دەستى خۇت بىنئىزى و رزقم لە سەر خودا!

* لاويك لاي كەشە گوتى: بىمبەخشە كچەكەتم ماچ كرد.

- كۈرە جا ئەمە چىيە؟ من سەد جار دايكتىم ئىلاقە كردوۋە و ناشلىم بىمبەخشە!

* ژنە لادىيەكى سادەى زۆر جوان خزمەتى كلىسا و ئۆدەى كەشيشى دەكرد. رۇژىك دىتى
كەشيش نووستوۋە؛ ئەسپابەكەى دەرگەوتوۋە: لە سەرموۋە زەرد، لە ناۋەرەست شىن، لە بىنەبانەوۋە
سوۋرە! بۇ مېردەكەى گىترابەو، گوتى: ھەر چۈنىك بى ئو سوۋرە بېرسە!
لە دەرەفتىكدا بە شەرمەوۋە پرسى:

- بابى رۇحانى، ئى تۇ بۇچى واىە؟!

- كۈرە! ئەو نەيتىيەكە تەنيا لاي تۇى دەدركىتم. ھەر ژنى لە بەشە زەردەكە ئاوس بى،
كەشەى دەبى، لە زەرد و شىنەكە «مەتران»، لە ھەر سى رەنگ «ئەسقەفى گەورە»!
ژن و مېردەكە پىكەوۋە لەبەرى پارانەوۋە كە رۇحمىكىان پى بكا، بە ھەزار دەبى و نابى كەشە
رازى بوو مەترانىكىان بداتى! لە جەنگەى ژەنىندا كابرە لە پشەتەوۋە لەپ پالىكى توندى بە قىنگى
كەشەوۋە نا:

- دە ئەگەر ئەسقەفىكىمان بدەيەى مالت وىران دەبى؟!

* بىاويك بە لىرەيەك بەرى لە لاي دەلاكىك تاشىبوو. ھات ژنەكەشى بىرد و دەلاك بەرى
تاشى. گوتى: ھەقم پىنچ لىرەيە.

- چۈن بەرى من لىرەيەك و ھى خانم بە پىنچ؟

- قوربان! ئى تۇ دەسگىرەى ھەبوو، ئى خانم زۆرى زەحمەت دام!

قسەى خۇش لە ناۋ نەخۇشان زۆر بوو؛ كەمم لە بىر ماۋن.

حاجىەكى نەخۇشى كوتى ھاتە بەرانبەرم لە ژوۋرەكەدا. ناۋى «حاجى عەبدوللەتيف بوو».

زۆر زوۋ بوۋىنە ئاشنا. جارىك گوتىم: تۇ كە حاجىت چۈنە نوپۇز ناكەى؟!

گوتى: ئەوۋە مانگىكە پىكەوۋەين. قەت نەتپرسى كارت چىيە و بە چى دەژى؟ من گەۋادى
شەرعىم!

- دوۋر لە تۇ حاجى، بىمبەخشە!

- دوۋر لە تۇى چى و بەخشىنى چى؟! با بۇت بلىم: ئىمە لە كوت كەند كەسىكىن
قاچاغچى. ئەو قەحبانەى لە موۋسل و بەغدا لە رەمىن دەكەون و خۇشيان بە گەۋادان فرۇشتوۋە،
دەھىترىنە بەسرە. يەكى بە سى، بە بىست دىنار دەيانكرىن. بە سەحرادا بارىان دەكەين و بۇ
پاتەختى سەۋودى. يەكى بە سەد پائەنى زىر بە ئەمىيران و كاربەدەستانى سەۋودى و ئەگەر
زۇرىش بەرچاۋىن بە خودى مالە شايان دەفرۇشىن. ناۋيان ناۋن: «كەنىزى سى». كارتىمان
پىيە، لە ھەر كۆى لەو سەحرايە ماشىنمان خرا بى يان رىگەمان لى بگۇرئى، پۇلىسى سەۋودى
يارىدەمان دەدا.

ۋىراى قەحبە، جغارەى ئوروۋپايى، وىسكى و جىسى زۆر دەبەين؛ قازانچى زۆر دەكەين.
ھەزاران كەس لەو رىازە ھەن كە ھەموو رۇژى ھەزاران دىنار تەختەبەخت دەكەن، ۋەك
چىرۇكى ئەلف لەيلا دەژىن. لەو سەحرايەدا غەشايرى ۋا ھەن شەرمىان دانەپۇشراۋە؛ ئەگەر
زەردە قۇرەيەك راۋ كەن جىژنىانە. روۋتن؛ لە بىرسان دەمرن؛ بەلام نايەلن لە ۋەختى جەجدا

بیٚنه مه که و مه دینه، له خیره حاجیان به شدار بن؛ نه وه کا نابړووی ده ولت بچی. به ناوی ئیسلامی راست و قورعان حوکم ده کهن! نه وی من دیومه نه گهر حاجیان بیان دیا، نه ویش وهک من له هه موو شت په شیمان ده بوونه وه. لیم مه پرسه، دلیم پر له برینه...

حاجی دهیدی دیشله مه ده خومه وه، پرسى: ئیرانت دیوه؟
- به لئ.

- ده لین له ئیران «نه زهرلهمه» ده خونه وه، راسته؟

- نه زهرلهمه چییه؟

- چا به تالی ده خونه وه و له دووړه و تماشای فهد ده کهن.

- حاجی بۇ نافه رمووی «نه زهرلهمه»، «نه زهر» مانای نییه!

نه سه د ناوی کرماشانی، کونه پولیسی عیراق و سه گهوانی ماله ئینگلیسیان و بی سه واد، که وتبووه نه و بیمارستانه. له سه گ سوالی ده کرد؛ بۇ چایهک به حه وادا ده چوو. به زهم پیدا ده هات؛ بانگم ده کرد چام ده گهل بخواته وه، هه زار دوعای به خیری بۇ ده کردم. براده رانی کومونیست گوتیان: نه سه د جاسوسی عیراقه و هه موو رږڅ گوزارشیکمان له سه ر دهنووسی، با هات وچوت نه کا. ئیواره چه ند که سیکم له و براده رانه بۇ چا خواردن بانگ کرد. خه به رم دا به نه سه د، هه ر به غار هات. گوتم:

- نه سه د! حیز مردوو! بنووسه: عه ریز دوو به لغمی گه وره ی فری دا. فلان کهس هه زده جار کڅخی. فلان شه و دینالاند! جاسوسی سه ر سیلداران له وه زیاتر چ دهنووسی؟ خو تۆ خه تیشت نییه.

نه سه د له حیرسان گریا؛ گوتی: به غیلی به و چایهش ده بن که تۆ دهمده یه ی! خوا هه لینه گری...

جه ژنی فهسح بوو؛ به سه دان ژن و پیاو هه یکه لی مه ریه میان هه لگرتوو و که شه یه کی ته پله سه رتاشرای کورته بالایان له پی شه وه به حه ساری کلیسادا ده هاتن و که شه ده یخویند و نه وانیش به دوایدا. جارئ که شه چوو سه ر پله کانان و بانگی کرد: من چیم گوت ئیوهش بیلین:

- دۆستانم!

هه موو گوتیان: دۆستانم!

- وش!

هه موو تیکرا گوتیان: وش!

که شه دیتی حال خراپه، دابه زی و ملی نایه وه له دوعای خوی!

به وه دا نوکه ته یه کم بیر که و ته وه: گویا له شه ر فکه ند مام فه ره ج ناویکی که لاشکه ر، ویستوو به لای مه لا، ژن ماره کا. مه لا گوتوو به: هه رچی گوتم وه دووم که وه: ده ی فه ره ج بلئ.

- ده ی فه ره ج بلئ!

- جارئ ده نگ مه که!

- جارئ ده نگ مه که!

- به خوای سه گباییکی که ره!

- به خوای سه گباییکی که ره!

مه لا لینکه کلاشیککی له دمى ددها؛ فه ره جیش لینکه که لاشیک به دم و فلچی مه لادا

دە كېشى. مەلا ھەلدىتە سووچى مزگەوت و دەلى لىت مارە كرا.

لىنى دەپرسن: مام فەرەج مارەت بېرى؟

- كورە خۇ مارە بېرىن نىوۋ شەرىكە من نەمزانىبۇوا

ھەسەن ەسكەر و ھەسەن غەرىب دوو توركمانى دەورى كەركووك و شىعە بوون و نەخۇشى بەھنەس. ھەسەن ەسكەر فېركارى فېرگە بوو؛ مېشىكى لە خەرافات ئاخىرا بوو. باسى خەبىرى دەكرد كە دەروازەكەى شەش ھەزار تۆن ئاسن بوو. ئىمامى ەلى لە سەر دەستى دانابوو؛ كرىبوو ە مەتالى شەر.

- كاكە ھەسەن خۇ ئەو زەمانە كىلۇ و تۆن نەبوون!

ئەو جار دەيگوت: دووسەد ھەزار رەتلى بەغدايى بوو.

- ئەوسا نە رەتل ھەبوو نە بەغدا.

- سەرم گىژى بوو ناھىلن قسەكەم بىكەم؛ ئەدى چەند بار گوو بوو؟!

سەيدىكى كەلەگەتى چاۋ بە كل پۇراۋى پىش تۇپى لاپىش پىك وپىك كراۋى كەوا شۆرى پىشتىند و پىچ كەسكى نەجەفى پەيدا بوو. بىردىانە ۋە تاغىك كە پىمان دەگوت ۋە تاغى كومۇنىستان. سەيد مېرومۇچ، تەسبىح بە دەستەۋە، دەستى بە ۋر تەۋرتى بن لىۋان كىرد. حال تال بوو. «مار سىرى دەدزا، لە دەركى كونى پرا». گالتە و گەپ ۋەستىنرا. كەس بە لايدا نەدەچوو. سەيد كە دىتى بىمارستان جىگەى كەرىپىرۇزان نىيە و نەزان فرىۋى دەس نادا، گورجى خۇى كىردەۋە بىيادەمى خۇمانە و لە ھەموو ھەرزەكارانىشى تىپەرانند. شال و مېزەرەى دانا، چەقەنەى لى دەدا؛ قوۋنى با دەدا؛ جىنۋى پىسى بەم و بەو دەدا تا جۋىنى پى بىدەنەۋە. دەستىان بۇ قوۋنى دەبرد و دەيگوت قىلىكەم دى! تەۋاۋ بىۋە كەللەى شەكر. ئىمانمان ھىنا كە «خەربوزە بە رەنگ نىيە».

ەزىز ھەمزەيان مەرخەس كىرد و بە منيان گوت مانگىكى تە مەرخەست دەكەين. ەزىز لاقى چەقاند: ھىندەم سۋىند و قورغانە، فلانم دەگەل نەبى لىرە نارۇم. منى زمان نەزانى قوربەسەر چۇن دەگەمەۋە عىراق؟

جارى ناچار ھىشتىانەۋە و مانگەۋدوا پىكەۋە لە بىمارستان دەرچوۋىن!

تەۋاۋ دوو سال و دە رۇژ ژيانم لەو بىمارستانە رابىرد. دوكتور كە مەرخەسى دەكردم گوتى: نابى خۇت زۇر ماندوۋ كەى؛ دەبى خۇراكت خۇش بى؛ نابى سەرما و گەرمان لىت دا و دەبى و نابى زۇر...

ئەى خوداىە! من ساغ و سەلىم رۇژى بىست سەعات گىرانتىن كارم دەكرد، قەت نانى وشك و پىخۇرىكەم نەدەگەينە يەك. ەاسمان دوور و زەۋى سەخت! ئەم جار چ بىكەم؟ ژانۋالژانم دەھاتە بەرچاۋ كە پاش زىندان، شەۋ لەبەر باران دەتلىساۋە؛ ئەنۋايەكى نەبوو خۇى دەبىندا ۋە شىرى. دەيگوت: ھەبەسەكەم چاتر بوو؛ ھىچ نەبى سەربانىك لە بارانى دەپاراستم و پايەخم تەختە بوو...

دوو سال و دە رۇژ خۇش و ناخۇش ھەرچى بوو، كارم خۋىندەنەۋە و فېر بوون و خەو بوو. نان ھەبوو؛ تەخت و پىخەف ھەبوو؛ چۇن دەتۋانم كارى جارانم بىكەم و ئەۋى بە ساغى بۇم نەدەلۋا، بە نەخۇشى پەيدى كەم؟ بۇ نەگەتەش لە پىشدا كە لاۋىكى رۇح سووك و لەش سووك بووم و قورسايم لە پەنجاسى كىلۇ نەدەپەرانند، لە بىمارستان بىۋومە ھەشتا كىلۇى ھەلىزاۋى تەنبەل.

له چپاوه بهرمو بیرووت دههاتین و من لهو خه یالاتانه دا خنکابووم؛ ناگام له مهحمودی بی زهواد نه مابوو. له بیرووت چووینه ئوتیل. قه رارمان دا چهند رۆژیک وچان بدهین و شاری بیرووت ببینین. شهو له سهر داوای عزیز چووینه تیئاتر. تیئاتری عهره بېش یانی ههله پهرینی زنی پرووت له بهر چاو تماشاجیان. که یغم نه یگرت؛ زوو ههستم. عزیز گوتی: زۆر خۆشه! تۆ پرۆ من شاره زام بيمهوه ئوتیل.

رۆژانه به شاردا دهگهراين؛ ئیواران عزیز راست دهچووه تیئاتری خۆی و من دهچوممه سینهمایه ک. گوتمان با بچینه مه ته بی دوکتور حه بیب و سهرو بیست و پینج لیره ی حهقی مو عایه نه ی بدهینی و لیره ش خواحافیزی لئ بکهین. دوکتور ده زگایه کی هه بوو شاهانه؛ مونشی و په رستار و ههیت وهووت. گوتی: من له ئاسایشگا مه ره خه سم کردن، هاتوون پوولم بدهنی؟ وهرن تماشاتان ده کهم؛ به لام باسی پوول نه کهن!

عزیز دیاری بۆ مندا لانی خۆی ده کړی، گوتی: ده ترسم پوولی سه فهرم نه مینئ. - مه ترسه! من شپست لیره م له لای براده ریکی کوردی شامی داناوه بۆ رۆژیکی وا؛ ههردوو کمان ده گه یه نیتته وه به غدا.

هاتینه شام؛ سئ رۆژ ماینه وه. چووینه زیاره تی جامیعی ئەمهوی و قه بری سه لاهه دینی ئەبووی. که چووینه مزگه وتی ئەمهوی، من شاپۆیه کم له سهر و کراوات له مل، مجبور خۆی ده من نه گه یاند؛ چوو به لای عزیزه وه - که جلی حاجی کوردی سوله یمانی فش و فۆلی ده بهردا بوو - عه تریکی ده بهری دهستی ههلسوو؛ به لام ئەو هیچ پوولی نه دایه و شوین من کهوت. کابرا قسێکی کرد. گوتم:

- ئەوه ده لئ گووم بکر دایه ته ناو دهستی باشت ر بوو!

- کاکه چهوز و ئاو له کوپیه؟

- بۆ چیه؟

- دهستم له گروی ئەو کابرایه ده شۆمه وه!

شهوی که ده بوو به یانی له شام پرۆین، کاک عزیز هیچ پوولی نه مابوو؛ به تهمای پوولی من بوو. ئەو شهوه براده ره کهم دۆزیه وه؛ گوتی: پووله کهم بۆ نار دوویه وه.

- هه ی نه که ی!

«مریشک هه ر قاچیکی ههیه» - بۆم نار دوویه وه.

- به کیدا؟

- نازانم!

هیچم به عزیز نه گوت. چیشته نگاو چووین بلیتی ئوتوو بووس بپرین، بلیتیکم به بیست لیره بری. دوو لیره م دا به ترئ و نان، بۆ خۆم سئ لیره م پئ ما. عزیزم به بلیته وه دامه زراند.

- ئەدی تۆ؟

- حال و حیکایهت ئەوه یه. تۆ بگه وه، من ده به حریشم هاوین ته ر نابم.

عزیز فرمیسکی هاته خوار و به نیگه رانیه وه دهستی بۆ هه لئنام و رۆیشت. هه ر ئەو رۆژه چوار فیرکاری کوردی شام هاتنه لام؛ نه قلم بۆ گێرانه وه. هه ر چوار یان شهو چوو بوونه سهر کابرا و به چهقه و هه را چل و پینج لیره یان لئ ساندبوو. دوا ی دوو رۆژ منیش بهرمو به غدا بوومه وه. «جیگای میردان قوون نه ندووره»! چوممه وه مالی مام حوسین.

- برای دوور ولات به خیر هاتیوه!

دوو سال و چندیک له سهر تهختیک راکشی، بیست و حوت کیلو گۆشتی سست و فشهلهت لی زیاد بی، چون ده توانی کار بکھی؟ چهند رۆژیک بیست میتر برۆبیام ده بوو دانیشم تا نه فسم دیته وه سهرخۆ. رۆژیک ده گهل برادریکا چووینه چاخانه یه ک. قوونم خسته سهر کورسی، قرچهی کرد. زۆر به خۆدا شکامه وه. کابرای چایچی هات، باوهر که من له کنگیه وه ده چووم! ههر نیخهی ده هات:

- پیم خۆش بوو شکانت؛ به قوربانت بی! من پیاوی وام خۆش ده وی!

زۆر له ئاشنایانی پیشوو، تا نه مگوتا من کیم نه یانده ناسیمه وه. ورده - ورده له سایهی قه ده م لیدانی زۆروه تۆزیک هاتم وه سهر حال و به دۆست و ئاشنایانه وه گهرام، کاریکم بۆ بدۆزنه وه. برادریک گوتی له گاراجیکی کوردان نووسهری باریان ده وی؛ به غار چووین، خاوهن گاراژ ده ستووری کاری نیشاندام. زۆر هاسان بوو.

- زۆر سوپاست ده که م!

تۆزیکم تیهو رام! برادره که ی برده که ناریک و سرتیه یان کرد.

- وهره با برۆین! نهو کابرایه لی پیرسیم: نه وه هه ژاره؟

- به لی

- به خوا من ریم ناکه وی هه ژار نۆکه ریم بکا.

ببوومه سهیدی روت: پوولی ناده نی، ده لین سهید زه کاتیان پی ناشی!

ویستم کۆنه فرۆشی بکه م؛ چومه لای جووله که یه کی کۆنه سابلاخی به ناوی نه بووسه لمان. کۆنه ی له ئهمریکا وه بۆ ده هات. تیی گه یاندم که نهو کاره بۆ من دهس نادا. ده بی خه یات و ئوتووچیم هه بی و دوکانی بۆ بگرم و زۆر شتی تر...

عه کاسه کورده که ی نارده بوومه لای شالچی، گوتی فیره عه کاسی فهوریت ده که م. که چه ماشینیکی کۆنی دامی و دوو سی رۆژ دهرسی دادام و که وتمه کار. سندووق به سهر شان وه به کۆلانا ندا بگه ری کئ عه کس ده گری. له پیاوی شه هرداریش بترسه که نه تگرن و ماشینت لی نه شکیتن. رۆژی باران و ههور کار نییه. ماشین زۆر شل کاره. کابرام له به رانبهرم راست و پاسته ده کرد:

- بروانه ئیره! بزه بیته لیوت! یه ک، دوو، سی، چوار، پینج، شهش!...

کابرا وهره ده بوو له جی ده بزوت. من ههر هه تا شهشم گوت؛ جاری وابوو ده بی بیست یان سی بزمیرم. رۆژانی تاوسا وههر له تا وه لات وه تا خۆراوا، که م رۆژ چاره گه دیناریک و زۆر رۆژان سه د و په نجا تا سه د فله م کار ده کرد. نه ویش ده بوو مه سره فی کاغز و دهرمانی لی بده م. گالته ی مندال و بیکارانی ش له جی خوی. له هیچ چاخانه یه ک نه یانده هیشته دانیشم چونکه بیست مندالم به شوینه وه بوو. له سهری کۆلانیک راده وه ستام، برادره یکم ده کرده ته پکه ی مشتهری؛ ههر که که سیک له و لاوه ده هات، برادره که م له به رانبهرم قیت راده گرت، سهرم ده برده بن په رده ی رهش، ده مگوت: تاریفم بکه تا رېبواره کهش عه کس بگری.

ده گهل حه مه ره شادی کۆنه هاوکاره که ی [رېستوورانی] خه بیامم، چاوه خانوو ییکمان له گه ره کی سابوونکه ران به کری گرت و پیکه وه ده ژباين. حه مه ببوه قاوه چی له سووچیکی تاریکی بازاری زېړینگه ران. رۆژانه ههر کهس ده چووینه کاری خۆمان و شه وانه ده هاتی نه وه

كونەرش.

رۇژىك ھەور بوو، ھەمەش نەچوۋە كار. گۇتمان با يارەلماسى بوكلىنن. من چوۋومە بازار يارەلماسىم كرى ھاتمەۋە، ھەمە لە مال دەر چوۋوبو. زۇرم چاۋەنۇرى كرد، نەھاتەۋە. ناننى خۇم خوارد و چوۋومە دەر؛ چوۋومە سىنەما. دە گەرەنەۋەمدا لە كۇلانىكى تەنگ، رەفىق چالاک رۈوبەرۈوم دەھات. جا ۋەرە بگەرپتۈە و ھەلى. بە دلە كوتە ھاتمەۋە مال. مالى چى؟ كورسى شكاۋە، لىفە ھەلدراۋە، دەتگوت شەرەگای تىدا كراۋە. دەر و جىران ھاتن، گوتيان: ھەمەيان بە كەلەبجەكراۋى ھىنا، مالىان پشكنى و برديان. ئاي بە خىرى ناسەلامەتى! خۇ ھەمە ھالى لە من خراپترە! ھەر ھىندەم بۇ كرا لىفە و سەنيرىك ھەلگرم و دەر كە داخەم و بەو تەنگى نوپۇرى شىۋانە خۇم بە مالە مام ھوسىندا كەمەۋە. دواى بىست رۇژ ھەمە گەرپەۋە. پياۋىكىان لە سولەيمانى لە سەر دزى ھەبس كر دوۋە؛ دەناۋ پرسىاراندا گوتوۋىيە كەسپك كە سالىك لەمەبەر بۇمباى دەمالى ھاكەم سەعید ھاۋىشتوۋە، نۇكەرى شىخ لەتيفە و ناۋى ھەمەيە. ھەمەيان بەرەو سولەيمانى بردوۋە و زۇريان تېھەلدوۋە و پاش چەند رۇژ نىشانى دزەيان داۋە، گوتوۋىيە ھەو نىيە؛ بەريان داۋە.

ماشىنى ەكاسىم بر دەۋە بۇ كابرلى خاۋەنى و گوتەم بەو كارە بەرپى ناچەم و دەر نابەم.
- ئەى چۇنە رۇژانە دوكانەكەم بۇ خاۋىن كەيەۋە و كاروبارى بازار چوۋن و شت بۇ مال كرىن ۋەستۇ گرى؟ مانگى چوار دىنارت دەدەمى.

كەۋتمە سەر پىشەى پىشوو. دوكان گەسك دە! كاشى بمالە! شوۋشە خاۋىن كەۋە! كەۋەر و كەلەم و گۇشت و مۇشت بەرەۋە مالى ۋەستا؛ جار-جار ئاگاشت لە مىندالان بى و تۇزىكىان بگىرە و تىر گوتت لە پرتەۋبۇلە و چەقەۋشەرە جىنپۇى ۋەستا و ۋەستاژن بى!
كونە سەگىكەم لە گەرەكى «فەۋزەت ەرەب» گرت كە خانوۋىنكى كۇنى يەك تەبەقە و چوار مالى تىرى تىداۋو. بەيانى نان و چام دەخوارد. دەچوۋومە سەر كار. دوكانەم پاك دەكر دەۋە تا ۋەستا دەھات. لە پاش كارى بىگارى مال، دەھاتمەۋە بەرانبەر بە ۋەستا لە سەر كورسىكە دادەنىشتەم؛ خەو دەبىردەمەۋە. سەعات ھەشتى شەو، جارى ۋابوو سەعات دە بەرەو مال دەبوۋمەۋە. نىۋەرۇيان سەموۋنىكەم بە تۇزىك پەنیرەۋە دەكرى و دەمخوارد؛ شەۋىش ھەر شتىكى ۋا، مانگى دىنارىكەم كرى خانوو دەدا. دەبۋايە رۇژى بە سەد فىلس كە دەكاتە دوۋ تەمەن بژىم. خودتراش و تىغەم ھەبوۋ؛ نەمدەتۋانى ئاۋىتەيەكى تىرەن بكىرم. لە بەر ئاۋى قاپى بىنرەشى دەرمانى ەكسدا رىشەم دەتاشى؛ چونكە مەمنوۋ بوۋ بچمە بەر ئاۋىتەى خۇ لە بەر جوان كرىنى مشتەريەكان!

نازانەم تاۋەنگاز بىۋوم يان چى، زۇر خراپ نەخۇش كەۋتمە. ۋەستا بەزەى پىمدا ھات؛ برەمىيە ژوۋرىكى چۇل لە مالەكەى خۇيدا؛ كۇنە مدبەقىك بوۋ تارىك. درگاگەى كە دەكر ۋە جىرەى مىشكى پياۋى دەزرىنگاندەۋە. تەختى ژوۋرەكەش خۇلەپۇتىنە و مشك جلىت بازىيان تىدا دەكر. ۋا كەساس بوۋم نەمدەتۋانى سەر ھەلنىم. تىنوۋم بوۋ؛ كەس نەھات سەرم بدا و بلىم تۇزىك ئاۋ. لە بەيانى تا ئىۋارە بە نۇبەت و تىنۋايەتى مامەۋە و كەس چراشى ھەلنەكر. ۋەستا كە شەو ھاتەۋە، ھەر لە رپۇە دەگەل ژنە كەيدا تىك بەرېوون. خۇى ھات، چراى ھەلكر و ئاۋى دامى و چوۋ دوكتورىكى ھىنا. دواى ھەو رۇژ راست بوۋمەۋە.

چىرۇكى ۋەستاكەشم تۇزىك سەيرە: پياۋىك لە «تيلەكۇ» كوژراۋە؛ دوۋ كورپى نۇ سالە و

ههشت ساله‌ی له پاش به‌جئ ماوه؛ به ناوی همه و گهردالی. دایکیان می‌ردی کردۆته‌وه و به‌رله‌دا کراون؛ که‌لاشکه‌ریک وه‌خۆی گرتوون. وه دێهاتی خستوون کۆنه‌په‌رۆ کۆ که‌نه‌وه. له‌و کاره‌ وه‌په‌ز بوون؛ هه‌لاتوون. یه‌کیکی‌تر کردوونی به‌ دواشوان. ئه‌و جاره که‌وتوونه‌ لای خانه‌قین و میوه‌یان پێ چنیونه‌وه. «با بچینه‌ به‌غدا، کار زۆره‌». به‌ پێ که‌وتوونه‌ پێ؛ له‌ هه‌یز که‌وتوون. تووشی عه‌جه‌می گاریه‌سوار بوون که‌ ده‌چنه‌ زیاره‌تی که‌ربه‌لا.

- مامه‌ گیان سوارمان که‌!

- کئ جنیو به‌ عومه‌ر بدا سوار بئ!

همه‌ ده‌لئ: سا وه‌للا بشمرم جوین به‌ نیمام عومه‌ر ناده‌م!

گهردالی ده‌لئ: وه‌ کنگ باوک عومه‌روه! ئه‌ گهر پیایگ با که‌ریکی بۆ ئه‌ناردم سواری به‌م! گهردالی سوار و همه‌ی کاکێ به‌ پا ده‌گه‌نه‌ به‌غدا. هه‌ر یه‌ک له‌ گه‌ره‌کیک ده‌بنه‌ ئاوکیشی مالان. گهردالی هه‌شت ساله‌ ئاوکیشی گه‌ره‌که‌ ئه‌رمه‌نییه‌؛ که‌ زۆر ماله‌ ئاشووری و ترک‌زمانیسی تێدایه‌. ئاوکیشه‌ و سه‌ر به‌ هه‌موو مالاندا ده‌کا. زۆر زوو له‌ ناچاری فێری زمانی ئه‌رمه‌نی و ئاشووری و تورکی و عه‌ره‌بی ده‌بئ و کوردیش زمانی خۆیه‌تی. کاتئ نووسینی پێناس ده‌بیته‌ باو، ناو گهردالی ده‌گۆرئ و ده‌لئ ناوم برایمه‌. ئیتر له‌وئ ده‌مینئ و ئاوکیشه‌ تا به‌ سه‌رباز ده‌گیرئ. له‌ جیاتی ئه‌رکی سه‌ربازی ده‌یه‌نه‌ دادگای نیزامی، ده‌یکه‌نه‌ ته‌رجومانی سه‌ربازانی عێراقی؛ که‌ زمانی هه‌موانی ده‌زانی. له‌ دواي سه‌ربازی دیته‌وه‌ گه‌ره‌کی خۆی. لووله‌ کیشراوه‌ و ئاوکیشی نه‌ماوه‌. ده‌بیته‌ نۆکه‌ری ماله‌ هه‌رمه‌نییه‌ک که‌ یه‌که‌م عه‌کاسی به‌غدایه‌. ئه‌رمه‌نی ده‌یه‌وئ به‌هره‌ی پتری لئ هه‌لکپێنئ، پاش کاری مال ده‌ییا کاری دوکانیسی پێ ده‌کا. له‌وئ فێره‌ عه‌کاسی ده‌بئ و کوێره‌خه‌تیکیش فێره‌ ده‌بئ و ده‌بیته‌ وه‌ستا برایمی وینه‌گر. زه‌رکچی کابرایه‌کی خانه‌قینی ده‌خواری و له‌و ده‌مه‌دا که‌ من شاگردی بووم کوپیک و دوو کچی هه‌بوو. وه‌ستا - که‌ دهردی بیکه‌سی و هه‌زاری زۆر چیشتبوو - پیاوکی نهرم و نیان و خۆش‌زمان و خاوه‌ن به‌زه‌یی بوو؛ به‌لام خات مه‌له‌کی ژنی، ژن نه‌بوو ژان بوو. که‌س له‌و ڤووگرۆتر، لووت‌به‌رزتر، ناحه‌زتر، خوێری و بیکاره‌تر، پیس و پۆخل‌تر، زمان‌شپرت نه‌بووه‌ و نابیته‌وه‌. له‌ به‌هانه‌ ده‌گه‌را که‌ شه‌رێک به‌ می‌رده‌که‌ی بفروشی و خۆی لای خه‌لک هه‌لکیشی و به‌ چاوی سووک بڕوانیته‌ شاگردی می‌ردی. هه‌ر ده‌تدی منداله‌ چکۆله‌کانی پێیان ده‌گوتم: تۆ شاگردی ئیمه‌ی، ئه‌توانین دهرت‌بکه‌ین!

وه‌ستا خانووکی باشتی به‌کری گرت؛ وه‌تاغیکی له‌ خۆی زیادی ته‌رخان کرد، که‌ زرخه‌زووره‌که‌ی و من تیا بژین و کری نه‌ده‌ین. مام که‌ریمی زرخه‌زووره‌ی له‌ پیره‌پاوه‌کانی می‌شک‌رزیوی بیرعه‌شایری بوو. ساله‌ها چه‌ته‌یی کردبوو. ببوه‌ کریکار و پاسدار له‌ که‌مپی له‌شکریانئ ئینگلیسدا. به‌ سه‌ری پیری و فه‌قیری له‌ به‌غدا عه‌مه‌له‌یی ده‌کرد. رایه‌خمان هه‌سیری بۆریا بوو؛ سه‌رو لیقه‌مان له‌ سه‌ر راده‌خست. مقه‌لیه‌کمان ده‌گه‌شاندوه‌ بۆ چا‌لینان و پۆلووی قلیانی مام که‌ریم. قلیانی وه‌ک موسلمانان نه‌بوو! داره‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی دهن‌او شووشه‌ دهرمانیکی دهم‌زل دهن‌ا و ده‌ستی به‌ قه‌فش ده‌کرد. ئه‌غله‌ب شه‌و له‌ بیرئ ده‌چوو شووشه‌که‌ی هه‌لپێ، له‌ داره‌که‌ی دهنه‌وی و شووشه‌ ده‌شکا و پۆلوو بلاو ده‌بوونه‌وه‌. هه‌ی بگه‌یه‌ تا هه‌سیر و لیفه‌ نه‌سووتاون!

- به‌ خوا به‌دبه‌ختی گرتوومی به‌رم نادا!

- مام کهریم گیان! شووشه کت بایی ده فلسه؛ سبهی بۆت ده کرمهوه!
شهوانه له چیرۆکی خۆی و باسی چهته و دزانی تهواو خۆشم دههات. شهویک لینی پرسیم:
- باران چۆن ئهباری؟ ئیژن له بهحرهوه ئاو ههلهمهژی.
خۆم لئ کرد به پسیپۆر و باسی باران بارینم بۆ کرد؛ بۆ نموونهش دهوریه کهم به سهر ههلمی
کهتریدا گرت و ئاوی لئ چۆرا و گوتم: ئاوا.
- ههی گووی وه قهور باوک تهو کهسه ئهمهی وتوو! ئهمه قسهی کافران! سا من له مهلام
شنهفتگه له قورحانا ئیژی: مهلایه کهتیکێ وهقای میشووله، وه قامچی ههوره کان پیش خۆی
ئهدا، وهک گاگهل ئهیانباته سهر بهحر. هینده ئاو ئهخۆنهوه تا ورگیان ئهماسی. ئهیانهیتریتۆ، وه
قامچی لییان ئهدا که بوارن. تۆ نازانی ههوره تریشقه چییه؟ قامچی مهلایه که میشووله کهیه!
- بهلئ با وایی!
شهویک له جهنگهی باسی خۆیدا گوتی:
- ئهو ساله که زالی زهر، باوک رۆستهتم وهفاتی کرد و فاتحامان بۆ خۆند...!
- کهی؟
- ئهم سالانه که من له خانهقین بووم، زال له مال سیمرخ له جهوهل قاف ئهژیا. خهوهریان
هاورد که عهمری خوای بهجی هیناوه. ئیمهش له مزگهوتا نازیه تباریمان دانا و فاتحامان بۆ
خۆندا
- ممبراره که!
پۆژی له حهمام مام کهریم لفکه کهی خۆی داناوه و سابوونئ له سهر و چاوی داوه؛ دهستی
بردوووه لفکه که ههلگریتهوه، گونی کابرایه کی عارهبی وه بهر دهست هاتوووه - که داهاتۆتهوه
خۆی بشوا - کیشاویهتی. عهرهب له زیفهی داوه:
- ئای گونم!
مام کهریم که عارهبی نازانی:
- له که ترنی گهمال باوک! لفکهی خۆمه و پیت نادهم!
توند گرتوووه. کابرا له هۆش چوووه و له دهستیان دهریناوه.
دهبی ئهمهش بزانی که کوردی شیعه به سوننی دهلین: «جاف»، سوننیه کانیش به شیعه
دهلین: «لهک».
مام کهریم به نهخۆشی بردهبوویانه بیمارستانی دهولهتی؛ سهرم دا.
- ها، مامه! چۆنی؟
- عهزیز گیان! باشم؛ بهلام شهوانه مهلایه که تان دهس ده گونم وهردهدهن!
بهغدايي به جنۆکه دهلین مهلهک واتا مهلایه کهت. چیرۆکی وا خۆشی مام کهریم زۆرن؛ با واز
بێنین و باسی خۆم له دوو دهم.
وهستا که دهیدی زۆربهی وهخت قه و قپ له دوکان دانیشتبووم و خهوه دهمباتهوه، ویستی
وهخته کهم به کار پر کاتهوه. له ژووری تاریکدا بهردهستی پی ده کردم. ورده - ورده چاوم
کرایهوه و چاپ کردنی عهکس فیر بووم و زۆرم زهحمهت له سهر ههلگرت. حقووقه کهمی کرده
مانگی حهوت دینار و نیو، شهوانیش له دوکان له خواردندا بهشدار بووم. ئهوه بهسته زمانه ژنه کهی
تیری نهده کرد؛ له دوکان به جهرگی برژاو بهر کولیکی ده کرد تا به بهشی مال تیر بخوا.

سالىك پتر لاي مامەو. لە دوكانىش نەبا كارەكانم بەرپوۋە دەبرد؛ ئەمىندارى پوول و پارەشى بووم. رۇژى گوتى: تۆ باش فىرى كار بووى؛ ئەمەوى مەعاشەكەت بىكەمە رۇژى چوارسەد فەلس.

- وەستا سويند و قورعانم وايى تا لە لاتم چارەگە دىنارىك زياترم نەوى.

- دەسا دەبى كار لە لايەكى تر پەيدا كەى. من پىم شەرمە دەستت بېرم.

رۇژى جومە كار زۆرە و نايى عەكاسى دابخرى. وەستاكەم - وەك ئەرمەنيان - يەكشەممە دايدەخست. گوتى: بۆ ئەو ھەموو رۇژ دوكان ھەبى، من شەممە بەتال دەبىم، يەكشەممە من دوكان دەكەمەو. ھەوەل شەممە وچانم دا. تا لاي سەعات يازدە گەرام و سوورامەو. وەرەز بووم؛ ھاتمەو دوكان. ھىشتا لەوبەرى خەيابان بووم، ئارتىن ناويكى ئەرمەنى - كە ئاشنامان بوو - بە غار لە دوكانەو ھات:

- مەچۆو دوكان! خەتەرە! بۆ فلان قاوہخانە تا من دىم.

لە قاوہخانە بۆى باس كردم كە سەعات نۆى بەياني، سى ئەفسەرى ئەمن و شەش پۇلىس رزاوئە دوكان:

- كوا عەزىز قادرى شاگردت؟

- دەمىكە لە لام نەماو.

دوكانيان پشكىنەو و زۇريان ھەر شە لە وەستا كردووە. قەوليان لى ساندووە كە ئەگەر زانى لە كويى خەبەريان بداتى.

- ئەرى ئەو بۇچى لە تۆ دەگەرەن؟

- ئارتىن! بەدبەختى و نەزانى خۆم. رۇژىك جگەرەى لوكىسى ملووكىم بەراوہزوو داگىرساند؛ عەكسى تاجەكەم سووتاند!

- ئەى مالى وىرانم! بە خوا منىش چەند جارىك ئەو خەتايەم كردووە! خوا شوکور پىيان نەزانيو. باوكم ئاگات لە خۆ بى!

لەو دەمەدا ئارتىن شەژا و چاوى بە مۇلەق وەستا:

- ھەستە بۆ! دەتگەمى.

- ھا! چ بوو؟

ئەو ئەفسەرەنى لە نىزىكانەو لە قاوہخانە بوون، ئەوان بوون لە تۆ دەگەرەن.

دىار بوو بە روخسار نامناسن.

لەم بەينەدا لە بەغدا مەعاشم چارەگە دىنار بوو، وەتاغىكم لە نىزىك دوكان لە مالە مەسىحىك بە كرى گرت و بە تەنيا لى دەزىام و - بەش بە ھالى خۆم - تەواو ساز بووم.

زەبىحى كە لە ناسرىو ھاتبوو، چووبو ھاتبوو، ماوہىك لە سىتەك، لە مالى شىخ ماوہو وە دوایە ببو ھاوكارى «ھەمزە عەبدوللا» رەئىسى حىزبى پارتى و لە سولەيمانى دامەزراوو. جارىك ھاتە بەغدا و گوتى: دەمەوى چاپخانەيەك پىكەو نىم. لوولەوموولە مەنگەنەم لىك داو؛ ھىندىك وردەئامراز و ھرووف ماو؛ با بىكرىن. نىزام وايە «نىشتمان» ى كۆمەلە زىندو كەمەو.

نەخشەيە كمان كىشا، چۆن پىمان نەزانن و پىشمان بفرۆشن. چووينە چاپخانەى نەجاش - كە زۆرى كىتەبى كوردى لى چاپ كرابوو.

- سەلام! مامۇستا پىرەمىرد زۆر سەلامى دەگەياندى. چەند شىتىكى راسپاردووە كە بۆى

بنیری و نیمه پاره کت دده دینئ.

- دهی خو حاجی توفیق ساغ و به دهماغه؟

- له سایه سهری تۆوه!

ورده نامرازمان کړی و گوتی: به یانی وهرن ههشت کیلو حهرف حازره؛ کیلوی به هه شسه د فلس. لیستهی فروشراوه کانی گرت و گوتی نیمزای کهن. نیمه ش کهر- کهر بؤ شوینه ونی دوو نیمزای شیعه نامه مان کردووه: «جعه فهر مووسا»، «حوسین عهلی». سبهی چووینه وه. کابرا گوتی: خه لکی سوله یمانی زۆربه یان عومهر و عوسمان و کهمالن. نهو ناوانه ی ئیوهم زۆر پی خو ش بوو؛ به لام به داخه وه حرووفم نه ماوه بتانده می! زانیمان چ غه لتيکمان کردووه. چووینه چاپخانه ی تر، گوتیان مه منووه؛ به لام کیلوی به دینار و دوو سه د فلس پیتان ده فروشین.

زه بیحی له سوله یمانی ده گهل همزه عه بدوللا کیشه یان لی په یدا ببوو. زه بیحی گوتیووی: تۆ شه وانه دوو بوتل ئاره ق، چیش و مه زه ی شاهانه و مانگی حه فتا دینار له و ره ش و رووتانه وهرده گری؛ چۆن وا ده بی؟! له داخان چوو بووه حیزبی «ته حه رپور» و ببوه شیووعی. ژماره یه ک نیشتمانی چاپ کرد و تیږی تاریفی شیووعی و غه یبه تی کاربه ده ستانی پارتی کردبوو. شیعریکی منیشی - که نازانم کامه بوو- تیدا بلاو کردبووه. پارتی گله یان لی کردم.

- نه و هت بؤ کردووه؟

- من ئاگام لی نه بووه و زۆریش توورم.

نامه یه کی پر له گله ییم له زه بیحی نووسی، که بۆچی بی پرسى من شیعرم چاپ ده که ی؟! له ئیستاهه ده نگت لی ده گۆرم. شه ویک یه کیک له دوکان به گویمیدا سرکاند: زه بیحی له فلان باغچه له سهر نیمکه تی چه قاو کروشمه ی کردووه. هممو گله و گازنم له بیر چوو و غارم دا، زه بیحیم دیتوه. لیم مۆر بۆوه و پرووی لی وهر گپرام.

- کاکه وهختی توورهی نییه؛ ههسته با برۆین.

چووینه وه ماله کهم.

- دهی کاکه بۆم بگپره وه!

- ده گهل حیزبی کومؤنیست بووم. له سوله یمانیه وه هاتمه کهر کووک؛ به نه ینی ده ژپام و خه ریکی نووسینی خۆم بووم. نه وانه ی ده مناسین گیران و سهر گهر دان مامه وه؛ هاتوومه به غدا... سهرمان پیکه وه نایه وه.

رۆژیک له کار چوومه وه مال، کابرایه کی مل باریکی سهر چکۆله ی چلکنی پووته که، ده گهل زه بیحی دانیشتبوو.

- کاکه تۆ کیی؟

- ده میک بوو له مامؤستا زه بیحی بی خه بهر بووین، وا نه مانه وی «ئیتتیسالی» پی بکه ینه وه.

«وهضعی» مادیمان باش نییه؛ نه گهر باشترببی مانگی دوو دیناری یارمه تی دده یین.

وهخت بوو له داخان بدریم.

- ئاخرنالین نه مامؤسایه به چی ده ژی؟ نه گهر وه زعی مادیان -خوا نه کا- باشتربوو، کی

ههر جی خه وی شه، به بی نان، مانگی به دوو دینار ده دا؟ دهی خوا لیتان به زیاده نه کا. نه واه من کاریکم هه یه، ده توانین ههر دوو کمان پیی بژین. بۆ کاری نه ویش خوا که ریمه.

کابرام توورم کرد؛ رۆیشت. به لام ره فیق چالاک گوته نی: «شیووعی وه ک قیر و زهفت وان؛

هەر پێتهوه نووسان تازه به ئامان و زامان بهرت نادهن»، هاتوچۆی زه‌بیحی‌یان هەر ده‌کرد. «وه‌ضعی» مادی‌ش هەر چاک نه‌بوو!

به‌ه‌وی وه‌ستمه‌وه‌ کارێک بۆ زه‌بیحی په‌یدا بوو. کۆپه‌ عه‌کسی به‌ ماشین بۆ ئهرمه‌نیه‌ک ده‌گرت و مانگی شه‌ش دیناریان ده‌دايه.

زۆری نه‌برد سه‌ر و که‌للای قه‌لجیش په‌یدا بوو. سێ تفه‌نگداری ئه‌لکسه‌ندر دووما گه‌ینه‌ یه‌ک. قه‌لجی له‌ خانیکێ تووتن و مازوو کڕین له‌ لای عه‌بدولقادر ئه‌فه‌ندیه‌ک کاری دۆزیه‌وه‌. که‌سیک «پێکه‌نینی گه‌دا»ی خۆینه‌دبێته‌وه‌ ده‌زانی قه‌لجی له‌وی چۆن ژیاوه‌ و بۆچی ده‌رکراوه‌. به‌یانی زوو من ده‌چومه‌ سه‌موونی گه‌رم و پێخۆر کڕین. زه‌بیحی چای لێ ده‌نا. قه‌لجیش هەر خواردنی له‌ سه‌ر بوو!

نیوه‌رۆیان ده‌چووینه‌ که‌بابخانه‌یه‌کی زۆر هه‌رزان له‌ بازارێکی چه‌په‌کدا. باجی ره‌جۆی خاوه‌ن‌مال رۆژێک پرسی:

- له‌ کوێ نیوه‌رۆژه‌ ده‌خۆن؟
- له‌ که‌بابخانه‌ی بازاری سه‌دریه‌.

- ئه‌ی ده‌غیله‌ نه‌که‌ن! شه‌وی دیم نیوه‌شه‌و، له‌و ماله‌ جیرانه‌مان - که‌فایتونچه‌ - سرت و خورت ده‌هات؛ ترسام. له‌ دیواره‌وه‌ روانیم، سه‌ودای ئه‌سپێکی تۆپیو بوو؛ ئه‌و که‌بابچیه‌ کړی!
تۆزیک بیزمان هه‌ستا و هیندیک جینیومان دا و بریار درا نه‌چینه‌وه‌ لای. هه‌رچی گه‌رایی له‌و نزیکانه‌ که‌بابخانه‌ نه‌بوو؛ هەر چیه‌ کیشمان بخواردایه‌، زۆر گرانتر ده‌که‌وت. پاش تۆزیک منجه‌ - منج و مقۆ - مقۆ، وه‌ک تیکۆله‌ خه‌باری فه‌قییان خۆمان لێ گێل کرد و ملمان له‌ که‌بابی گۆشت که‌ر و بارگینی تۆپیو - که‌ ئیشاللا وا نه‌بووه‌ - نایه‌وه‌.

رۆژێک له‌ ده‌م بازاری گه‌وره‌، رۆوبه‌رووی ره‌فیق چالاکی جاسووس هاتم. زۆر ترسام؛ به‌لام وه‌ک جاری پێشوو ده‌ره‌فته‌ی هه‌لاتم نه‌بوو. ره‌فیق گوتی: تۆ و قه‌لجی وا ده‌زانن ناتاناسمه‌وه‌. نه‌ کوێرم، نه‌ هینده‌ گێژم. قوێتاس په‌پوله‌ش تۆ بووی! به‌لام هینده‌ش جاسووسیکێ بی‌نامووس نیم که‌ خه‌به‌ر له‌ ئێوه‌ی ئاواره‌ی کوردایه‌تی بده‌م. مه‌ترسن! هه‌لمه‌یه‌ن...

- کاک ره‌فیق سوپاست ده‌که‌م. به‌لام هەر ئیستا ئاشنایه‌ک بمبینێ ده‌گه‌ل تۆ قسه‌ ده‌که‌م، چ فکر ده‌کا؟ ئه‌گه‌ر پیاوه‌تی ده‌که‌ی، مه‌مناسه‌ و نه‌تناسم.

گوتی: قسه‌ که‌ت راسته‌؛ خواحافیز.

به‌ه‌وی «مسته‌فا کویر» ناویکی به‌ چاوێک! که‌ خۆی به‌ خزمی زه‌بیحی ده‌زانی، زه‌بیحی و قه‌لجی له‌ کافه‌ رستوورانیکێ هه‌ره‌ به‌ناوبانگی به‌غدايه‌ - که‌ خاوه‌نه‌که‌ی عه‌بدوللا شه‌ریفی کۆنه‌ سابلای و ملیۆنێر بوو - به‌ نووسه‌ر دامه‌زران.

زۆر جار شیوعی زه‌ردی مل‌باریک - که‌ من ناوم نابوون «تۆپیو» - ده‌هاتنه‌ لای زه‌بیحی و پێیانوه‌ راها‌تبووم. شه‌ویکیان هاتمه‌وه‌، ده‌بینم زه‌بیحی و هه‌شت که‌س له‌و تۆپیوانه‌، به‌ سه‌ر چینچکان به‌ هه‌لترووشکانه‌وه‌، له‌ سه‌ربان سه‌ریان به‌ سه‌ری یه‌که‌وه‌ ناوه‌ سرته‌ ده‌که‌ن؛ چراشیان نه‌ کوژاندۆته‌وه‌. به‌یانی ئه‌و رۆژه‌ لیفه‌ شرم پێچایه‌وه‌.

- خواحافیز!

- بۆچی به‌جیمان دێلی!

- کاکه‌! ناترسم بمگرن؛ به‌لام له‌ سه‌ر کارێک که‌ خۆم کردوومه‌. نامه‌وی بلێن زه‌بیحی

گىراۋە: ھەژارلىق چۈنكى ھاۋمالى بوۋە توۋش بوۋە. ناننى خۇم لە سەر سىفرەي تۇ ناخۇم. سىپالەم ھەلگرت و بوۋمە ھاۋوۋە تاغى ھەمەي رەشادى.

شەۋانە لەۋ مالە - كە دەچوۋىنە سەرچى، لە سەربان - زەبىجى لە سەر يەك «ئارسىن لوپىن»ى دەخوۋىندەۋە. دەمگوت: چرا بكوۋىنەۋە! مەن سەيرى ئەستىران دەكەم. دەپارۋە: مەلا! ھەر ئەۋەندەشم لى گەرئى؛ ھەر ئەم چەند پەرەم ماۋە! گوتەم: چرا بەش دەكەين؛ سەعاتىك بۇ تۇ، سەعاتىك بۇ مەن! سەرى ۋەخت، ئەۋ ھىشتا «ئەۋ تۇزە» و «ئەۋ چەند پەرەي» ھەر دەما، بەشە چراي خۇم بە كىلۋىيەك خورماي تەر (روتەب) پى دەفرۇشت؛ بەۋ شەۋە دەبوۋ بچى بىكېرى! لە پاش چرا كوۋاندنەۋە، كەۋتبوۋىنە باسى رېشەي ۋشەي كوردى: بۇ ۋاي ناۋ نراۋە؟ رەگەكەي - كە دەبىي دوو ھەرف و بزاۋىك بى - كامەيە؟... بە راستى ئەۋە زۇرى بەھەرە ھەبوۋ؛ چاۋى روۋن كرىنەۋە و زۇر شتى سەيرمان دەبردەۋە سەر يەك. قىلجى گالتەي پى دەكردىن؛ لە پاشان ئەۋىش ئەۋ نەخۇشەي گرت و يارىدەي دەداين.

لە پاش ئەۋەي زانىم پۇلىس لىم دەگەرئى، نەموۋرا لە بەغدا بىم. چوۋم لە مەيدان سۋارى ماشىن بىم، جەمال رەفەت ناۋىكى ئاشنام توۋش بوۋ. - ۋەرە سۋار بە!

ماشىنى مارسىدسى ئاخىر مودېل، پىشتى پىر لە رۇست و ئابجۇ. لە تەنىشت جەمال دانىشتىم؛ كەركوك بگرە ۋ ھاتم! لە رېگە جەمال دەلى: - خەجالەتم! جىگەت ناخۇشە!

گوتەم: راست دەكەي! ئەۋ دەم كە سۋارى بارە گىچ دەبوۋم و رۇزم لى دەبوۋ بە مانگ، جىگەم لىرە نەرمتر بوۋ!

لە رېگە زۇرى ھەۋل دا، نەچوۋمە سولەيماننى كە مېۋانى بىم. لە بەر دەركى ئوتىل سىروان - كە ھى كوردان بوۋ - داپبەزاندەم و رۇيشت. لە ئوتىل بىر دىيەنمە ۋە تاغى ژمارە سىزدە كە لە نەحسى سىربان لى نوۋسىبوۋ. لە دىۋار تەقۋىمىك ھەبوۋ، دىار بوۋ سىزدەي مانگە. پوۋلى گىرفانم بژارد، سىزدە دىنارم ھەبوۋ. كۇبوۋنەۋەي ئەۋ سى سىزدەم پى سەير بوۋ! لە پىر مېۋانىكى تىران ھىنا ۋە تاغەكەم، چاۋى چەپى كوپر بوۋ. سەربارىش كاپرا لە درۇ ھەلبەستىدا بىۋىنە بوۋ. ئەفسەرى تورك بوۋە، زنى ژەنەرالى روۋس لە جەنگەي شەردا عاشقى بوۋە! مۇسىقارىكى زۇر زەبىر بە دەست بوۋە، بەلام ئىستا لە بىرى چۇتەۋە ۋ ھەزار درۇي سەر بە كۈلكە.

شەۋ چوۋمە چېشتخانە شىۋ بىخۇم، كاربەدستى چېشتخانەكەم دەناسى.

- كاكە غەرىب! مەن پوۋلىم زۇر كەمە؛ تا دەتۋانى خۇراكى ھەرزانم دەيە. دەترسىم زۇر بىمىنمەۋە ۋ دەرى نەھىنى.

- تۇ بىمكە ۋەكىل ۋ ھەقت نەبى.

گۇشت بەرخ و برىنجى بۇ ھىنام.

- ھەتىۋ ئەمە چىيە؟

- بىخۇ دىلم مەشكىنە!

سەي كەرە ۋ ھەنگۈين.

- تۇ خوا بىخۇ!

نېمە رۇ مېرىشك و بىرىنج.

- تىكايە مەيگىر ھە!

پازدە رۇژ لەۋى بووم، ھەر چى دادم كرد، غەرىب بە تىكا و «خۇشە» و «لەبەر دلى من»، ئاۋاي بە خىو كردم. دۋارۇژ گوتىم: حىسابى ئوتىل و خواردن چەندە؟ من تەنيا سىزدە دىنارم ھەيە، ئىتر گوناح لە خۇتە، چت دەمىنى با قەرز بى.

گوتى: ئەو رۇژە كە ھاتى و جەمال رۇيشت، پاش تاۋىك گەراۋە، گوتى: ھەزار ئەگەر پارەى بدەمى لىم توورە دەبى. ھەر چەندى لىرە بى، ھەرچى دەخوا و حەقى ئوتىلى لە سەر من حىساب كەن! بىرۇ خواخافىزىت بى.

بىستبووم برايم ئەحمەد - كە ئەوسا رەئىسى پارتى بوو - لە كەركوۋە. دىتمەۋە و چىرۋكى خۇم بى گوت. خانوۋىنىكى چىكۋەلى دوو ژوورى بە كرى گرت. جىرائىكى دەركە بە دەركەۋە - كە ناۋى مامۇستا «عەلى حەمەدى» بوو - راسپارد كە لە خواردنى مال بەشم بدەن و شىتىكىان لە باتيان بداتى. يانى ھەر چەند ئەندامى حىزب نەبووم، بووم بە مىۋانى حىزب. رايەخ و لىفەم بۇ ھات. پولى كۆپىيە كىان ھىنا و فېربان كردم. شەۋانە برايم دەھات و بە دزى گۇفارى «رۇگارى» مان دەردە كرد. لە كاتى چاپ كردندا رادىوم لە سەر دەنگى تەۋاۋ دەكردەۋە كە رېتۋاران خەرى چاپ نەبىن. دوو ژمارە مان لە دوو ھەۋتەدا بلاۋ كەردەۋە. تەۋاۋى رۇژ لە بىكارى لەشم گران دەبوو. بە عەلى حەمەدى خانەخویم گوت: بە كاك برايم بلى كارىكى رۇژانەم پى بسپىرن؛ ھەۋتەى تاكە شەۋىك چاپ كردن زۇر كەمە. نازانم چۇنى پى گوتبوو، ھاتەۋە گوتى: كاك برايم دەلى جا ئەگەر ھەر ھەز دەكا با بچىتەۋە بەغدا!

دەلىن جارىك «خىداراغى قىزچە» نۇكەرىكى ناردۇتە لاي ئاغەيەكى تر، كە واى پى بلى و ئاۋاي تى بگەيەنە و جۋابىم بۇ بىتەۋە. نۇكەر دىتەۋە، جۋابەكەى ھىچ فىرى بە سەر سپاردەۋە نىيە.

- كورە ئەۋە چىيە؟

- ئاغا لە رېگە فىكرم كەردەۋە، فەرمائىشتەكانت زۇر بىتام بوون! بۇ خۇم ئەمەم گوت و ئەۋەم تى گەياند؛ ئەۋىش ئەم جۋابەى داۋىۋە!

لىم نەپرسى تۇ چت گوت؛ بەلام بە بى خواخافىزى ھاتمەۋە بەغدا. چوۋمە مالەكەى حەمە.

لەو كاتە لە مالەكەى كەركوۋە بووم، توۋشى «سەيد ئەحمەدى سەيد تەھا» ھاتم.

- كاكە! چۇن وا دەبى؟ ئىمە براى كۆمەلەين. من چەند دىم ھەيە. ھىچ پۇلىسىك ناتوانى بىتە ملكى من. بىزانن ناتوانن بىگرن. قورعان بە ھەقت بە ساحىبت! سبەى دەگەل خۇمت دەبەم.

- كاك سەيد ئەحمەد! پولى كۆپىيەك ھەيە با دەگەل خۇمى بىنم؛ كە دىلى تۇ بۇ شتى وا دەنالى و زۇرىش خىزمەتە بە كورد.

- بە سەر چاۋ، ئەۋىشت بۇ دادەمەزىنم. سبەى سەعات ھەشت ۋەرە بە ترۇمبىل دەچىن ماشىن و كەل - پەلت ھەلدەگرىن؛ بەلام نەچى پەشىمان بىەۋە لە پياۋى بەدقەۋل توورەم!

لە برايم پىرسى، گوتى: زۇر باشە. سبەى ھەر سەعات ھەۋت گەيىمە ئوتىل. ھەيەۋ سەيد ئەحمەد دەمىكە رۇيشتۋە! ئىستا و ئىستاش نەمدىتەۋە.

رۇژىك مامۇستا «عەلى حەمەد»ى جىران و خانەخویم ھاتە لام. دەربارەى ماركسىستىيەۋە

دهدوا و هينديک پليخانوف - مليخانوفي تيدابوو؛ که ده يگوت فلان رييجي و فلان تهقه ددومي بوو. من تي ناگم و هر ده ليم به لي. له پر گوتي: من زورم مورته جيع ناخوش ده وي.

- به لي به لي! مورته جيع زور سه گبايه.

- هر ئه هژار مورته جيع به چي ده لين!

- به خودا ماموستا منيش نازانم؛ به لام ناخوشم ده وي.

ئهمه هاته وه بير که ئه ده مه ي له ته وريز له بيمارستاني رووسان بووم، موديري دژباني ته وريز له حوکمي پيشه وريدا - که ناوي «نهمازی» بوو - ده گهل مندا له ژووريک بووین؛ که ئه ویش نه خوش بوو. هر قسه ده قسه ده کهوت ده يگوت: من کومونيستم، نه ي تو؟

- دياره منيش کومونيستم.

رؤژيک دواي ئه وه گوتي من کومونيستم، پرسي:

- هه ژار! پيم نالتي کومونيست چيه؟

- نهمازی گيان! حرام نه گهر پتر له تو ي لي بزانم!

ندهد کرا بجمه وه دوکاني وه ستا؛ ديسان بيکار ده خولامه وه و ده مپرسی. به لام ئهمجار برسي نهمام؛ قزلجي و زهيجي کاريان هه بوو؛ ياریده يان دهدام.

رؤژيک تووشم هات به تووشي ئارتينه وه؛ گوتي: ئهرمه نيه کي دهرمان فروش ده لي بچو کرکووک شاگرد عه کاس به؛ مانگي سازده دينار وهر گره. من ناچم. تو له جياتي من بچو!

- مالت ئاوا بي!

بليتي قه تار و دوو ديناري له ئهرمه نيه که ساند؛ گوتي: نه گهر قبوليان نه کردی، به و دوو ديناره دييته وه به غدا و زبان ناکه ي. له سه را چوومه وه کهرکووک. لای ئهرمه نيه که «پورتويان» له «ستوديو سونا» بوومه شاگرد. شاگرد يکي سووريابي مه سيحي هه بوو، جامي رتووش ده کرد و عه کسي گه وره ده کرده وه ناوي «حه ننا» بوو. من له ژووري تاريکا عه کسم چاپ ده کرد. منداليکي ئاشوري شي کردبووه به رده ستم.

پورتويان موهنديسي نه فت و له شرکته تي کهرکووک ببوو؛ دهرکراوو. له عه کاسي نه دهرزاني و کاره که ي ئيمه بؤمان ده گه راند. ئهرمه نيه کي زور به دين بوو. زور ده چوووه کليسا و زور جار که شه ده هاته لای. کاره که م - که به شيعريش باسم کردوو - له هه شتي به يانه وه تا نيوهرؤ، له چواري پاش نويزه وه تا حه وت بوو. کهرکووک هاوين له به غدا گهرمتر و زستان له کوردستان ساردتره؛ جهه نده ميکه له و ده شته. له ژووري تاريکي بي مه نفه زدا، باوه شي ي بهرقي وه ها گهرم ده بوو ده مکوزانده وه. رؤژانه له ده مي گهرمادا چه ند جار فانيله (ژير کراس) که م داده که ند، ده مکوشي، وه ک ده جار ده ئاو هه لکيشراي ناره قي لي ده چؤرا.

له سه ر ليواري چؤمي خاسه - که هه ميشه وشکه و ته نيا له رؤزي باران و سيلاودا ئاوي تيدايه - ژووريک له ئوتيل «سهر جسر» گرت. به لام چؤن ژووريک و چؤن ئوتيل يک؟! کؤنه خانووي يکي به قور کراوي دوور و دريژ که له ناودا چاوه - چاوه کراوه؛ هه موو ديوار قه لشاوون. ئه و ژوورانه ي روو به خاسه نين، ده بي به رؤژ چرايان تيدا هه لکه ي. بؤني ته ره شو ح گيژت ده کا. ژووره که ي من له رووي خاسه بوو؛ رووناک بوو. په نجه ره کاني داري کون چکوله ي خشتي چوار گۆشه ي بي شووشه بوو. دهرگاي وه ک دهرگاي زه ماني عه بباسيان به بزماري سه ر به قوبه نه خشابوو. له گر يژه نه چووبوو؛ هه تا ده تکرده وه جي ره ي توومار به توومار دهر و يشت. کر يش

مانگي دیناریک.

وه ناو بازار کېوتم. گوزه يه ک، که ترييه ک، خه لووز و مقه لی و گه سک، دوو حه سیر، دوو
ئستیکان، مهنجه لیکي ئه لمونیوم و دوو قاپ و کهوچکیک و خوی و شه کر و چا و برینج و مال
هه ی مال! کابرایه کیش - که وه ک من له ئوتیل بؤ - رۆژانه ده چوووه کار، تهختیکي دارینی دامی
به قه د دوو نیمکته پان. گوتی من جینگه نییه لیی دانیم؛ بالای تۆ بی. لیفه له سه ر تهخت
راخه و تهخت خۆت دريژ که!

جگه له يه کشه ممه - که وچان بوو - نیوه رۆ له چیشتهخانه و شه و بهیانی به نان و پینخوریکی
وهک پهنیر و ماستم ده گوزهراند. له چیشتهخانه ش - وهک زۆربه ی کریکاران ی فیهیر - داوای
فۆگم ده کرد؛ که هیندی خۆرشت به سه ر برنج داکن؛ نهک خۆرشت و برینج هه ر يه ک به جیا
- که گرانتر ده کهوت. رۆزی يه کشه ممان که ته م لیدنا و له جياتی خۆرشت، تر ی پرهشکه یان
کشمیشم تی ده کرد. کهوشیشم بؤ خۆم رهش ده کردهوه؛ پاتشا بووم و تاجم نه بوو! ته نیا له
زستان و سه رمادا زۆر حال م شر بوو. نه کونی زوور ده گیړا، نه ناگری سۆپهش خه بهری هه بوو.
که ده هاتم بخهوم، ئاوم ده کولاند، دوو شووشه م لی پر ده کرد، ده مخسته ناو تویی لیفه وه.
لیفه کهشم به پته ییک به تهخته کهوه ده بهسته وه که له سه رم لانه چی و ده چوومه ناویه وه. ئاره قم
ده کرد. له پر به له رزه له رز خه بهرم ده بۆوه؛ شووشه ئاو سارد ببوونه وه. دیسان و دیسان ئاو گهرم
که و ده شووشه ی که! شه وانه سی چوار جار ئه م کاره م ده کرد.

نیوه رۆیانی گهرما - که ده مویست ئیستراحت بکه م - واوه یلا بوو. هه راجه بازار ییک و چه ند
میوه فرۆشیک له دم خاسه و به رانبه ر به ژووره که م هاواریان ده کرد: ته نزیلات، شه ربه ت به دوو
فلس؛ ترۆزی بلاوه؛ خه یاری ئیمام قاسم...» چه ققه يه ک بوو میشکی سه رم ده زرينگا.

«مه لا شوکور مسته فا» له فه قیه تیه وه گه یبووه به غدا؛ زۆر زیره ک بوو. له دانشکه ده ی
شه ریه قیوول کرابوو؛ دانشجوو بوو. دایکیکی فه قیری بوو له گوندیکی ده وری که رکوک،
میردی کردبۆوه. هیچی نه بوو یاریده ی کوره که ی پی بدا. دانشجووی شه ریه ش جگه له
خواردن و جلی مه لایانه، رۆژی په نجا فلسی بؤ گیرفان پوولی ده درایه؛ به لام له چوار مانگی
وچانی هاوینه دا ده رگا داده خرا. نه خواردن، نه پوولی گیرفان. تا دانشکه ده ش ده کرایه وه
ده بوايه خۆیان به ری بهرن. مه لا شوکور ده چوو ده بوو به شاگرد قاوه چی، شاگرد نه ققاش و
هاوینی ده گوزهراند. پیکه وه ش ئاشنا بووین. رۆژیک له که رکوک هاته لام.

- کاکه چم لی ده که ی! هه ر چی گه راوم که س کاری نه داومی.

- ئه وه ی بؤ چییه؟ وه ره پیکه وه ده ژین تا ده چیه وه دانشکه ده. حقووقه که م لای تۆ بی. تا له
کار دیمه وه چیشت و نان ساز که و لیفه يه ک بؤ خۆت په یدا که و جیگه ی هه ردوو کمان ده بیت.
مه لا چووبوو پرموسیکی له دایکی ئه مانه ت وه رگرتبوو؛ کارمان زۆر به مقه لی نه ما، مه لا
ئاشپه زیک بوو قه ت نه مدی برینج و شله که ی بۆنی دوو که لی لی نه یه!

شیخ مارفی به رزنجی - که به عسی ئیعدامیان کرد - هات وچۆی ده کردم. جار - جار بؤ نه هار
ده بیرد مه وه مالی. زانیبووی که من چه ند تینووی خویندنه وم و ناشتوانم هه موو کتیبیک بکرم؛
رۆژیک کتیبیکی تازه له چاپ دراوی هینا، گوتی: نیوان هه لبرینی په ره کتیبیم زۆر له لا
زه حمه ته، ئه م کاره م له باتیان بکه و بیخیخوینه وه؛ جا بده وه! ئیتر هه ر کتیبی ده رچووبایه -
میسری یان لوبنانی و عیراقی بوايه - ده یگری و من ده پيشدا ده مخویندنه وه.

جاريك حەننا بۇ پازدە رۇژ مەرەخەسى ۋەرگرت كە سەيرانىك لە عىراق بكا. ھاتەو ھەوتى:
برا ھەر خوا دامىھو! لە بەسراو ھە بەلەمىكدا ھەگەل شازدە كەس دەچووینە دىتنى ئابادان. لە
تەنىشت قەسايىكى بەسرايى دانىشتبووم. لىي پىرسىم: كۆپىندەرى؟ وتم: خەلكى شامم.
يەخەى گرتم، راپىھەراڭدم، راپتەكاندم، چەقۇى دەرپنا زگم بدېرى. ۋا ھەپەسام ھاوارىشم بۇ
نەكرا. خەلكەكە دەستيان گرت.

- چىتە بە سەرىھو؟ چى كىرەو؟
- چۇن چى كىرەو؟ شامىيە ۋ ۋىمام ھوسىنى كوشتوۋ!
تا دەرەكەوت كە من مەسىھىم دەستى لى بەرنەدام!
دەگەل ۋەستاكەم (پۇرتۇيان) جار-جار باسەم لە ھىندىك خرافاتى مەزھەبى دەكرد. كەشەى
ھەرمەنى - كە پىاۋىكى سى سالىھى رىش دوۋلىقەنە بوو- ھەرگا دەھات دەيدىۋاندم. پۇرتۇيان
رۇژى گوتى: ئەبوونا (باۋكەمان)! دەگەل ھەزىز مەدۋى با كافت نەكا!
- شتى ۋا بۇ دەلىي؟ زۇر كۆپىكى باشە. ئەو ھەت ۋا پى دەلى؟
- ئەبوونا تۇ شوکور جوان ۋە ھەزىز ۋانى؛ ئەگەر چل مرىشكت لەو دەشتە بۇ بەرھەلدا كەم
ۋ بلىم بىانگەر بۇ خۇت، چەندت بۇ دەگىرىن؟
- خۇم بىسىنم دەم بۇ ناگىرى.

- ئەدى ئەگەر بلىن پىاۋىك بە تەنیا سىسەد رۇۋى لە دەشت گرت، كلكى ھەر دوانى پىكەو
گى دا، شاپلىتەى لى قايم كىردن ۋ گەنمى دوژمنانى پى سووتاندن؛ دەفەرموۋى چى؟!
- دەلىم ئەو دەرۋەكى ئاپرىلە.

- دەسا ئەو لە كىتتى موقەددەسا دەربارەى سامسون نووسراو!
- زۇرم كىتابى موقەددەس خويىندۇتەو؛ بەلام ھەرگىز فكم لەو دەرۋ زلە نەكردۇتەو!
پۇرتۇيان گوتى: نەمگوت كافت دەكا؟!

- پىا! ئەگەر ئىمان باۋەر كىردن بە دەرۋى ۋا شاخدار بى، با ھەر نەبى!
دەگەل پىرە ئەرمەنەكدا ببومە ئاشنا؛ كوردى زۇر باش دەزانى. رۇژىك لىم پىرسى:
- ئەو كوردىە چۇن فىر بوۋى؟

- كۆرە من بىست سال مىرزاى خانى كەلھور بووم!
گوتى: رۇژىك خان ھەر بزەى سىمىلى دەھات. چوار مىزدەكى قاچى خىستبوۋە سەر قاچ،
تەپلە بە لايتلاگى سەرىھو، فیتوۋى لى دەدا. روۋى تىكرەم:
- مىرزا! ئاخ خودا سالىك منى بىكرادىتە شى ئىران!
- لەو سالە شاھتەدا چت دەكرد؟

- ۋەللاھى ۋا دەرپامە ئەم مەملەكەتەو، ھەزار سال بىان لىستاپتەو پاك نەكراۋە!
لە ئوتىلە بۇردا حاجىەكى مەككەبى مىۋان بوو؛ ھاتبوو خەلك بە تەپكەو كا، لە ھەج بىكەنە
شارەزاى خۇيان. ئاۋى ئوتىل دەپرا، بى ئاۋىمان دەكىشا. گوتم:

- حاجى دەگەل ئاۋى دەسنوژ چۇنى؟
- باشم. ئەسحابى پىغەمبەر لە تىكولە گۆزىكدا غوسلىان دەكرد!
مەلا شوکور بىرمىە دىدەنى «مەلا سەعدوللا» ناۋ كە: «پىاۋىكى زۇر بەدىنە». لە مزگەوتى
شۇرجەى كەر كوۋك بە خزمەتى گەشتىن. مەلا شوکور پىرسى: فەقىيەكت لە لا بوو، كوا؟

- ئەو كەرەم دەر كەرد! ئەمەن دەمگوت ھیتلەر نوژی بە جەماعەتی لە مەدینە پیرۆز دە كەرد! باوەری نەبوو؛ كەچی دە یگوت پتەمبەر دوعای لۆ ستالین كەردیە! كەری وا بۆ من نە دەبوو! ھاوینی گەرم، یان بۆیەم جەھەندەم بوو. كەبرای خاوەن ئوتیل پانكە یەكی شەق و شەری بە تیل پیچراوی دایە باوەشینی خۆمانی پێ بکەین. مەلا شوکور گوتی: ماله دەولەمەندی بەغدا یە و شترخۆرە بە بەر پەنجەرە دەگرن و تەری دەكەن، ھەوای پانكە ساردتر دەبێ. قەفەسە یەك و شترخۆرە مان دەلای پەنجەرە ئاخنی، تەنەكە ئاویكمان پێدا كەرد؛ دەر كەمان داخست، پانكە مان پێكەرد. بە نسیبی دوژمنت بێ! ھەلمێك دە ژووری گەرا نەفەسمان تەنگ بوو، وەختابوو بختیكێن؛ لای دەر كەمان نە دەیدەو ە بیکەینەو ە. بە ھەلمەو ە یەكێك دەر كە ی كەردەو ە كە بزانی چ باسە، رەمان كەرد. تاویكی باش كۆخین و ئاوی چاومان سەری. و شترخۆرە كەمان توور ھەلدا. لاسای دەولەمەندی بەغدامان پتەو نەھات.

رۆژێك مەلا گوتی: خۆیندوومەتەو ە كە میو ە ھەر تێكۆلەكە ی زۆر بە كارە؛ پیستی پیاو ساف و پروناكتر دەكا. جاری كە لە كار دەھاتمەو ە لە پر گوتم:

- ئەمۆ شتیكی سەیرم دیت: زەلامێك بەرانبەر بە چروچاوی گامیشیك ریشی دەتاشی! - جا چۆن؟

- گامیش ھیندە ی تێكۆلە شووتی خواردبوو، نیوچاوانی ببو ە ئاویئە! مەلا توورە بوو؛ گوتی: قەت عاقل نابی!

قانیع مالی ھاتبوو ە كەركووك؛ ھات و چۆی دەكەردین. بریارمان دا كە فیرە بلویرلیدان بین. ھەو ەل دەرس دەبێ وا پكە ی (لە بلویرژەنیدا) نەفەس بخۆیەو ە و نەبیری. قامیشمان لە ئیستیکانی پر ئاودەنا و فوومان بەو سەریدا دەكەرد. نەفەس خواردنەو ە كاریكی گران بوو. ئەگەر ئەحیانە جاریك فوومان بۆ دەخورایەو ە، ئەو ەندە پێدەكەنین تا لە بیرمان دەچۆو ە. سەرنەكەوتین.

- قانیع! مالت چۆن دەسكەوت؟

- بە خوا باوك! پیاوێ خیرەومەن وتی تۆ سەیدی و كور شیخ دەلاشی؛ چاوە یەك خانووی داو ە پێم.

- قانیع گیان! كەبرا ھەر كە زانی تۆ وەك بابت مەبارەك نی دەرت دەكا. - نا باو ە پیاوێ خاسە.

رەمەزان بوو، رۆژێك قانیع بە قاقا ھاتە ژوور.

- باوك دەریانكەردم! كاورا دیتمی نان دەخۆم، وتی: ھە ی فاسق ماله كەم چۆل كە! تێناگەم، من و ە پارە ی خۆم نان بخۆم خراپیم دەگەل كێ كەردو ە؟!

ھەولی دابوو كاریكی دەسكەو ە، نەبوو. گوتمان ەرابە دەستی بگێرە، وردەوالە بفرۆشە. سەندووقە سابوونێكمان بۆ كری. مەلا شوکور گوتی: چوار بۆلبرینگیشی دەو ە. - باو ە! بۆلبرینگ چەس؟

- كارت نییە، بۆت پەیدا دەكەین.

ئیتەر وەك تالیلە ی دەرویشان لە سەریەك دە یگوت: «بۆلبرینگ!». لە سەقەت فرۆشی دەو ەری خانەقا دوانمان كری. چووینە بەری قۆریە بۆ سەنەو ە، لە چایخانە یەك دانیشتین. دوكانداریكی ئەرمەنی - كە ئامراز ی ترومبیلی دەفرۆشت - لە پشتەو ە قانیعی ناسیبوو؛ ھات.

- مەلا قانئىق ماندوو نەبى!

- باوك بۇلېرىنگىت ھەس؟!

- ئەرئى وەللا ھەسم و ناتدەمنى! تۆ ھىچ نەبى جىۋابى سەلام و ماندوو نەبىم بدەۋە!

بۇلېرىنگى دا، غەرابە ساز بوو. مەجىد كاكەش - كە غومدە فرۇش بوو - كەل-پەلى بە قەرز دايە كە پاش تۈنەۋە بىداتەۋە. دوو دەستە پزدان (تىزانگ)ى بۇ ھىنا كە بىفرۇش. بۇ تەجرەبە يەككىكى فوو كىرد، درېژ و ئەستۈور ۋەك ھەرامەى كەرئى! قانئىق گوتى: ئاى باوك! ئەمە نافرۇشم؛ ئەمە بۇ دايك كوتەك خاسە! (دايك كوتەك خىزانى بوو).

تۆ پەنگە قانئىق نەدىبى! شتى ھىندە ناحەز و ناقۇلا نەبوو: درېژ، لاواز، چاۋچۇكلە و پرووش، لووت شۇر، لاروۋمەت بە كەند و كلۇ، جىل بە پىنە و كەلاش چەك و بەدنموود؛ لە گالتەۋگەپدا بىتۇلاندايە تۇخۇنى نەدەھات. عاقىدەى شىخ سەمىم بۇ باسى چىروچاۋى قانئىق و گەپىدەى و بىنانى ۋە رگىرپابوۋە سەر گەپۋگالتە. رۇژى دە جار بۇم بىخۇندايەتەۋە لە پىكەنىن رەش و شىن ھەلدەگەپ. دوايە گوتى: باوك بىدېرىنە! بە خوا ئەمەشەم ئەبىتە بەزمىكى مىنالان! بە داخەۋە دراندم و لە بىرم نەما. دانە-دانە پىكەم لە نىكەى پىنج سەد بەيت دىتەۋە بىر. باسى بەھەشتى شىخ سەمىم كىردبوۋە باسى چىروچاۋى قانئىق:

باسى روخسارى نايەتە گوفتار ھەموۋى قولكەيە و شىۋە و قىلجار

دوۋ كۆيەرەكانى ناۋىراۋن چاۋ دايم دەتكىنن زەرداۋى گەناۋ

موۋى كۈنەلوۋتى و دوۋ كۈناى ۋەك غار جەنناتوۋن تەجرى تەحتىھەل ئەنھار

لە باسى نەسەبىدا بە دىمەلاسكەى شىخ سەمىم نوسىبوۋم:

ئەم شىخ قانئىقەى ھىندە جوان و قۇز سەر و سىمىل بۇز، نەجىم و پىرۇز

لە كۆلۇس شەرىف بە ۋەلدە بوۋە بۇ لاى كەر كۈۋكى ھىجرەت فەرموۋە

باۋكى شىخىك بوۋ لە تەكەيە دىلش ھەفتا سال ژىا، بى كەۋا و كەلىش

دايكى شىخزادە، نازانم كىچ كى! دايم دوزداماۋ لە پشتى دەر كى

ئابا و ئەزادى لەم سەر تا ئەو سەر گەدازادە بوۋن سۈال كەر فەل سۈال كەر

قانئىق تۈركى كەر كۈۋكى نەدەزانى؛ بەلام بە لامەۋە سەير بوۋ؛ بە تۈركى ھەجۈيكى شىخ

جەمىلى كىردبوۋ؛ سەرەتاكەى ئەمە بوۋ:

شىخ جەمىلن تەكەسى ھەر عەينى ئاۋدەس خانەدر ھەر كەرئى ھىچ عەقلى يۇخدر، يارى ئەۋ شەيتانەدر

بىر لە سالىك لە كەر كۈۋك رامبارد. سەرەتاي ھاۋىنى ۱۹۵۳ بوۋ. باسى فستىۋالى جەۋانان

لە بوخارىست داكەۋت. شىخ مارق گوتى: ۋا دەكەم دەگەل لاۋانى حىزى شىۋوعى بىجىە

بوخارىست. ئىتر بەر ئەمرىشيان نەبى و بە ئازادى بىروپرواى خۇت بە خەلكى دىنيا رابگەيەنى.

ئاخ چەند خۇش بوۋ ئەم سەفەرەم بىكرىدە! دوۋ عەكسى كالى ئاۋاشكراى لىۋەرگىرم. رۇژىك

پاسپۇرتىكى بۇ ھىنام كە بە دىنار بەرتىل دروست كرابوۋ. گورجى كەلۋىپەلم ھەراج كىرد.

ھىسابى خۇم لە ۋەستا ۋەرگىرت، گوتىم دەچمەۋە بەغدايە. سى چەمەدانى تەنەكەى پىر لە

كتىبىم ھىنا و نامەم لە شىخ مارق ۋەرگىرت و چۈۋمە سەر قەتار. لە قەتاردا كە بەرەۋ بەغدا

دەھاتم، لە سەر كورسى دوۋ نەقەر، پۇلىستىكى پروتەكەى سىسى پۇخەكەم لە تەنىشت بوۋ.

چاين دەگىپ، گوتىم دوۋ چامان بۇ بىنە. پولىس زۇرى سوپاس كىردم. پاش تاۋىك ھەستا رۇيى.

زۇرى نەرد ئەفسەرىكى پۇلىس بە دوۋ پۇلىسەۋە ھاتن:

- ئەفەندى ئەوانە چەمەدانى تۇن؟

- بەلى.

- مالى قاچاغ، تووتىن - مووتىيان تىدا نىيە؟

- خۇتات تماشىا كەن و ئەوەش كىلىل.

چەمەدان جگە لە كىتەپ چى تىدا نەبوو. كابراي ئەفسەر لە بەر خۇيەو:

- ئاي تەرەس! ئاي بى نامووس! ئەفەندى بىمانبەخشە. ئەو پۇلىسەي لە تەنىشت بوو، ھات گوتى ئەو كابرايە لە من ترسا؛ بۇيە چاي بۇ كرىم. ديارە قاچاغى پىيە! نىسحت بى لە منەو:

رووحىم بە بەراز بگە! بە پۇلىس مەكە! ھەموو ھەرامزادە؛ منىش يەك لەوان!

- دوور لە تۇ! بى زەحمەت چەمەدانە كانم وەك خۇلى بىكەنەو و لەو سەرە داينىنەو!

شايوى باسە، لەو رۇزانەو كە رۇزانەم سەد و سەدو بىست فلس بوو، لە نانى خۇم دەگىراو و كىتەپ و گۇوارى كوردى و ەەرەبى بە دلى خۇم دەكرى و زۇرم شايى پىيان بوو. شىخ مارف گوتى: كىتەپان لاي من دانى! ئەگەر نەشەتەو بۇت دەدەم بە كىتەپخانەي گشتى؛ با نەفەوتىن. بە قسەم نەكرد؛ لە بەغدا بە ماله مام حوسىنم ئەسپارد. نامەي شىخ مارفم گەياند. گوتيان: سى دىنار بدە و فلان رۇژ حازر بە! يازدە كەس و من بە سوارى ئوتوبۇسى نىرن، بە رىگەي چۆلى شامدا كەوتىنە رى.

لە سوورىا حوكمى «شىشەكلى» بوو؛ شىووعى لە جەوھەر قاچاغ تر. گەشىتنە ھەوئل پۇستى رىوانى سوورىا - كە ناوەكەيىم لە بىر نەماو - وا بزاتم ئەبوششەماتە بوو؛ چەمەدانىان پىشكىن، پىر لە ەگالى ەەرەبى و كلاش و خەنجەرى كوردى و بەيانان. سوئند بخۇ، بىپارۆ، ئىمە دەچىنە سەيران لە لوبنان و لە سىياسەت دوورىن. كابراي ئەفسەر دەيگوت: ھەر ئەو كە لە سەر بەيانەكان نووسراو «ئوتەنى ئازاد و گەلى بەختەو» - كە لە جىي بىسمىلايە - لاي شىووعيان شايەتى چاكە! بە گىرەگىر نەجاتمان بوو. تۇزىك لە شام ماينەو و چووينە بىرووت. دەبوايە وىزەي ئوروپا وەرگىرن. لە سەفەرەتى ئىتالىا پاش پىرسىار و وەرامى زۇر، كابراي سەفەرەت - كە ەەرەبى لوبنانى بوو - پىرسى: بۇچى دەچە ئىتالىا؟

- بۇ سىياحت.

- كى دەناسى؟

- كەس!

- نابى، دەبى يەككىك بناسى.

- بىەخشە وە بىرم ھاتەو، مەلىك فارووق دەناسم كە لە جىزىرەي كاپرىيە! دەستى كىردە پىكەنەن.

لەو بەينەدا سەفەرىكى شامم كىرد، كە دوو سەعاتە رىيە. چوومە سۇراغى برايم نادىر كۆنە ھەوالم؛ دىتمەو.

- چ دەكەي لىرە؟

بۇم گىراو. گوتى: تۇ ھىچ فكر ناكەيەو، پاسپۇرتى جەعلى دوو سالى ھەبس لە سەرە؛ من قانوون دەزانم. ئەمجار وەدووى كلاوى باپردە كەوتووى؛ نەدەبوو دەست لە كاسبى خۇت بەردەي. من خوا شوكور ەقلم ھاتۆتە سەرم و پوول پەيدا دەكەم.

- كاكە برايم! لە لەيلە و مەجنوونى وەحشى باقىدا دەلى باوكى مەجنوون نىسحتەي

كۈرەكەي دەكرد: دەست لە لەيلى بەردە و وەرەو ناو خۇمان! مەجنوون لە وەرەميا گوتى: سەد كىيەم لە سەر دلە؛ چۆن ھەستەم؟ سەد چىقەم دەپى چەقيو؛ چۆن راکەم؟ ھىندەم لەو رېنگەيدا غار داوھ كە تازە گەرەنەوھەم ھەيھاتە! تۆ كە خوا شوکور تازە عاقل بووى؛ مەن تازە سەرەتاي كەرەوونمە... تا ماوم ناگەرەيمەوھ و ئىتر رەفيقايتى عاقلانىش ناكەم.

كۆت و شالوارىكى توركىا حازر و شاپۇيەكى پووشم كرى و ھاتمەوھ بىرووت. سواری دەرەجە سەربانى كەشتى سامسۇنى توركىا بووين؛ بەرەو ئىتاليا. چاردە لاوى لوبنانىش ھەر بۆ فستيوال دەھاتن؛ ھەوالى ناو كەشتى بوون. دەگەل ئەفسەرىكى تورك قەسەى خۇشمان دەكرد. دەيگوت: پىنغەمبەر ئەفەندى ھەر نەحلەتى لە ھەرەب و چىنى كەردوھ!

شەوى ھەوتى جولای بوو، بەھر كەوتە فەرتەنە. جگە لە كاركەرانی كەشتى -مەن نەبى- ھەموو كەس گىژ ببوون؛ دەرەشەوھ. لە پەستاپەتوومان بە سەر نەخۇشاندا بەش دەكرد. عىراقىيەك بە دەم نالەوھ دەيگوت: ئافەرىم كەشتى! ھەزار پىرەزەنە يۇنانى قوون زلى لە سەرە؛ چۆن قوم نابى!

ھەوت رۆژ و ھەشت شەو لە بەھرا بووين. ئەفسەرەكە دەيگوت ژيان لە ژيانى ناو كەشتى خۇشتر نىيە. گوتەم: كەشتى وەك بىابانىكە بى ئاوەدانى. دەنگى كەلەشپرىك، ھەپەى سەگىك، بۆرەى مانگايەك، ھۆقەى گامىشپىك نابىسى؛ خۇشپىيەكەى چىيە؟ دەيگوت مەن بىرەم لەو شتانە نەكەردۆتەوھ.

بەيانىيەك گەينە «ناپۆلى». شوپىنمان لە قەتارى رۆم گرت و چووينە ناو شار. بىرسىم بوو چوومە بەر دوكانى سەندوويچفروشىك. دە جۆرە گۆشتى لى بوو. يەكيان گرانتر لەوى دى. بە ئىشارە و ەكەس ھالى كەردم كە بە نرخەكە گۆشت كەرە و ھەرزانەكە گۆشت بارگىنە. پىاوا تا بۆى بىلوى دەپى شتى باش بخوا! دوو ساندوويچى گۆشت كەرم وە بەر گاز دا. ھەوالە عىراقىيەكانم گوتيان وەرە بۆ ئىمەش لەو ساندوويچەى خۆت بکەرە. پاش قووت دان و ئاو لە سەر خواردنەوھ، گوتەم: كۆرپەنە بە راستى گۆشتى كەر بەلەزەتە! بوو بە ھۆق ھۆق و ھىلجەدان. گوتەم: مەترسەن! ئەوھ گۆشتى كەرى قوبروسى بوو!

لە ناپۆلى سى كەلىمە فەير بووم: پىنە (نان) ئاكوا (ئاو)، لە قەتارىش لە دەرەكى ئاودەست نووسرابوو: (رىتى راتا) دەى چى ترم دەوى؟ نان و ئاو و ريان دەزانم و دانامىنم! رەئىسى ئىمە عىراقىيەكان كوردىك بوو بە ناوى «غەفوورى مىرزا كەرىم»؛ بە كوردى قەسەى نەدەكرد كە شۆفىنى نەبى! ھەرەبىشى ھەر پەلخۆر دەكرد: دەتگوت كەرە و گووى شل دەخوا! ھوسىن ھەورامانىيەكىش بوو؛ ئەویش پىتى شەرم بوو بلى كوردەم. رەئىس لە بىرووت گوتى: ئەو سەرە سى دىنارەى داوتانە، خەرچى رېگامانە و كرىش لە سەر حىزبە. بە برايتەى و بە شەرىكى وەك يەك دەخۆين و رادەبویرىن؛ لە ناو شىووعىدا فەرق و جىاوازی نىيە.

رۆژىك لە سەر كەشتى كۆ ببووينەوھ، يەكە لە منى پرسى:

- تۆ لە فستيوال دەتەوى چ بەكى؟

- ئەگەر بتوانم ھاوارىك بۆ كورد و كوردستانى لىقەووماو دەكەم.

رەئىس ھەلەدايە:

- چى؟ كورد؟! كوردستان؟! حىزب قەت بەوھ رازى نىيە!

- برا لە بەغدا قەرار درا مەن ھەر لە رېنگە رەگەلتان كەوم. لەوى ئازادانە بىر و بروام دەرەبىرەم.

- دهی دهی! ئەم قسە قۆرە! سالح دیلانیشت وایگوت و هەر تا سەر دەریا بێی کرد. دەست بجوولێ بڵێی کوردەم، خۆت دەزانی!
- باشە با بزانی چۆن دەبێ...

دەعوەتنامە ی رەسمی حیزبی شیوووعیم پێ بوو کە بەشدار بێم لە کۆنگرە؛ قاچاغ بوو دەبوو لە رێی بېشارمەو. زەبیحی لە بەرێ کردنمدا گوتی: من لە ئارسین لۆپینەووە زۆر شت فێر بووم؛ ورد پێچایەووە و دە نیتوان تویی پانتۆلدا، لە پشت قوونمەووە تاقەتی کرد. کەچی بە ناشکوری نەبێ، لە «ئەسکەندەرییە» کە دەچوووە سەر کەشتی، ئەفسەرێک پشکنیمی؛ زۆر زوو دیتەووە. زۆر ترسام. پێکەنی و دەستیکی لە شانی دام: برۆ بە سەلامەت!...

لە ئەسکەندەرییە بۆ دوو سەعات چووینە شار. بەر لەو چوار دینارم لە پاش جل کرین و بێرووت مابوو؛ ئەویشم دابوو بە جەنابی رەئیس. دەگەل کورپێک دابەزین نامە ی دە پۆستە خست. سواری ترام بووین کە بە شارا بگەرین؛ لە پر دێتم کور نەماو؛ نازانم لە کوێ دابەزیبوو. پێنج تەعریفەم - کە دەبێتە قرانیک - پێ نەبوو. بلیت بر هات بەلامەووە، خودنویسم لە گیرفان کردەو، گوتم پوولم نییە.

- تا کوێ دەچی؟

- تا بەندەر.

- بە خۆپایی سوار بە!

دەستە یەکیان دەگەل رەئیس کالەک و شووتی زۆریان کرپوو، خۆیان لە هیندیک برای حیزبی گێل کردبوو! هەر لە ئیستاوە بۆلەوپرته پەیدا ببوو؛ کە منیش یەک لە بەش خوراوان بووم. بە هەزار نارێ عەلی دوو دینارم لە رەئیس ساندەو؛ کە نەوێک دیسان بۆ بلیت دامینم. لە ئیزگە ی رۆم دەبوایە چاوەنۆریمان بکەدایە تا سەرۆکی لاوانی رۆم دێ لە سەر حیسابی لاوان داماندەمەزرتنی. چەمەدان و هیندیک پارچە بەرە و شتی وامان لە دەوری خۆمان دانا و لە سەر عەرز تەخت دانیشین. زۆر وەک خێلی قەرەچ دەچووین! هەرچی دەپرسی: چن؟ دەمگوت: «جیسی» (قەرەچ).

- کاری ئاومان هەیه، لە کێ پرسین؟

- ئای لە منتان نەکوێ! ئە ی من چیم؟

لە حەنبالیکی ئیزگەم پرسی: ریتی راتا (بە شلیکەووە گوتم). نەخیر تێناگا. دەستم بە زگمەووە نا و خۆم کوور کردەو و نەقاند. پێکەنی؛ گوتی: ها! ریتی رازا! بە قامک تێیگەیاندم ژمارە یازدە ئاودەستە. لە دەرگاوە روانیم ئاوینە بەندیکە وەک مالی شا! چەند کەسیک لە بەر شیرە ریش دەتاشن. بێ و نەبێ دەلاک خانە ی! کە چوووە ژوور زانیم چەند ئاودەستیکیشی لێیە. مەزگینیم دا و بە کۆمەل راپانکرد. هە ی لەوێ زوو بگاتێ و لە خۆ نەری!

پاش نیوەرۆیکە درەنگ هاتن بردیانیان لە چاکترین ئوتیلی بەناو «پلازا» دامەزراین. جەمە نان لە سەر لاوانی ئیتالی. شەوانەش یەکیک دەبوو بە سەرگەلە و دەچووینە چاخانە و چایە کمان دەخواردەو؛ گویمان لە مووسیکا دەگرت. بە رۆژ بە کۆلان و خەیا باندا وێل بووین. شاری رۆمام زۆر پێ جوان بوو. دەتگوت هەموو ماله کانی خەیا بانیان بە مشار خشت برپو؛ هەموو جیگا وەک یەک دەچوون. کۆتەلی زۆر هونەر مەندانە لە هەموو ئاقاران ببوونە خشلی شار. رۆژیک چوووە رستوورانیک؛ لیستیان بۆ هێنام. هەر تەقەم لە سەریەووە دەهات. تووشی

وشه‌ی «فراید فیش» بووم؛ ده‌ستم له سهر دانا. به‌لی ماسی سوورمه‌وه کراویش خراپ نیه. خواجه نه‌و ماسیه من ده‌مناسی جوړیکی تر بوو؛ نه‌وه پارچه‌ی چکوله و لیک هاللو، هیندیکیان له رانه چوئله که ده‌چن. خواردم؛ خوش بوو. له هاتنه‌ده‌رمدا کوړیکی لوبنای گوتی پیکه‌وه ده‌رؤین. له ری گوتی: منیش ههر وهک تۆ بۆقم خوارد!

عبدالکهریم شیخ داود ناویک - که حقوقی بوو - له جیاتی سی دینار، په‌نجا دیناری دابوو. داوای سابوونی ده‌کرد کراسی پی بشوا. قانون نه‌یگرت! ناچار من سابوونم بۆ کری و نه‌ویش هه‌زار جینیوی به دزی به‌و قانونه‌ دا.

به گهل چووین بۆ «واتیکان». سهرم له کاری کلیسای «سان‌پتروس» گيژ بیوو. چاو به موله‌ق وه‌ستا و ده‌مروانیه میچه‌که‌ی که ده‌سکاری میشل نه‌نژیلویه و ماشه‌للا و به‌ه به‌هم ده‌گوت. هه‌تا به خۆم زانی له گهل به جی مابووم و فه‌تالیه‌کیشم پی نه‌بوو. گيژ و حۆل ده‌خولامه‌وه، تووشی هه‌والان نه‌بووم. تازه قه‌وماوه قه‌وماوه؛ با پتر سهر بکه‌م. ویستم بچه‌مووزی واتیکان، پاره‌ی ده‌ویست؛ نه‌مکرا. له ده‌رگایه‌ک دوو پاسه‌وان به جلی رۆمیان قه‌دیم، رمب به ده‌سته‌وه ویستابوون. ترۆمبیلیک هات. شازنیکي ره‌شی وهک قیری تی‌دابوو؛ کړنوشی بۆ کرا و ده‌رباز بوو. منیش ویستم بچم، رمب له دوو لاهه‌ تیک په‌رین و رینگه‌م نه‌درا. دیار بوو ژنه‌ره‌ش ده‌چووه دیدنه‌ی پاپ. هاتمه‌وه سهر خه‌یابان. سواری نو‌تو‌بو‌وس بووم. بلی‌تبر هات! فی‌ر بیووم؛ خودنویسم راداشتی. که زانی چیم پی نییه‌ بلی‌تیکي دامی. بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه: کابرای میسری له ده‌وله‌تی دزی و پی‌اوه‌تی ده‌گهل من کرد، ئیتالیه‌که له گیرفانی خۆی زه‌ره‌ری بۆ کیشام.

پاسپۆرته‌که‌م به خه‌تی عه‌ره‌بی نو‌وس‌رابوو که خاوه‌نی تا سووریا و لوبنان بچی؛ نه‌گه‌ر به ئینگلیسی باسی ئوروپاشی لی نه‌نو‌وس‌رابا نه‌ده‌بوو. ئیبراهیم عه‌بدو‌ره‌حمان خال - که نه‌ویش هه‌وال بوو - ده‌گه‌لما هات بۆ سه‌فاره‌تی عیراق. گوتی: خۆت به ده‌وله‌مه‌ند نیشان ده‌! جله‌کانیشت باشه. چووینه خزمه‌ت سه‌فیر؛ منی زگ‌زلی جل‌باشی به ملیۆنیر هاته‌ به‌ر چاو. منیش تا توانیم فروفیشالم کرد که: هه‌تا ئوتریش ده‌چم چه‌ند رۆژیک رایده‌بویرم! «به‌لی به‌لی» که‌ری نیر نه‌یده‌کیشا! په‌ساپۆرتی به ئینگلیسی نو‌وسی و ئوتریشی خسته‌ سهر. له خوا‌حافیزیدا فه‌رمووی:

- بیره‌دا وه‌روه‌ با دیسان به خزمه‌ت بگه‌م.

- جا چۆن تا دیاریه‌ک بۆ ئاغازاده‌کان نه‌هینم ده‌چمه‌وه‌!

چووینه سه‌فاره‌تی ئوتریش. کچیک گوتی: به‌و نیشانه‌ سهری سه‌عات پینج وه‌رنه‌ فلان ئاپارتمان ویزه‌ وه‌رگرن! پینج دوو ده‌قیقه‌ که‌م چووین؛ داخرا‌بوو. راوه‌ستاین و ده‌روانیه‌ سه‌عات؛ دوو سانیه‌ مابوو، کچ په‌یدا بوو. برایم گوتی: وه‌مانزانی نایه‌ی، گوتی: وه‌ختم زایع نه‌کرد.

ویزای تایه‌تیشمان له سه‌فاره‌تی رۆمانی وه‌رگرت؛ که له پاسپۆرتا نه‌نو‌وس‌را؛ تا له عیراق نه‌مانگرن. پاش چوار رۆژ یان سی رۆژ به‌قه‌تاری «تیری زپیرین» وه‌رئ که‌وتین. چه‌ند سه‌عاتیک له ئیزگه‌ی «وینیز» ماینه‌وه؛ به‌لام قانون نه‌یگرت بچین نه‌و شاره‌ جوانه‌ بیینین. نو‌وشابه‌ش به‌ر قانونی سه‌فه‌ر نه‌ده‌که‌وت! یاریده‌ی لوبنایه‌که‌م دا چه‌مه‌دانم له‌گهل گو‌یز‌ته‌وه، هه‌نبالیه‌که‌ی نو‌وشابه‌یه‌کی بۆ کریم. شه‌و دره‌نگیک گه‌ینه «ویه‌ن». چووینه شو‌ینیک، له لاوان

جمه‌ی ده‌هات. نارديانينه يانه يه‌ک که له‌وئ بخه‌وين. چه‌ققه و هه‌را و بليارد کردن بوو؛
دەرزيت هه‌لاويشتايه نه‌ده‌که‌وته عه‌رزي.

- ياللا هه‌ستن! چه‌مه‌دان هه‌لگرن ده‌تانه‌نه جي خه‌ويکي باش.

چه‌مه‌دان به ده‌سته‌وه، شه‌و تاريک و سه‌رما، له مانددويي ئاره‌قمان کردوه؛ گؤراني
ئيسمه‌هانم هاتبووه بير که ده‌لي: «شه‌واني خوش پاباردن له ويه‌ن!». چووينه ميوانخانه‌يه‌کي
قشپيله له ناو باغي‌کدا. نانيان دايئي و نووستين، به‌ياني نان و چامان خوارد و گوتيان برؤين. بوو
به هه‌را:

- تا جه‌وانان پوولي ئيوه‌مان نه‌ده‌ئي نارؤن.

ته‌له‌فؤن له سه‌ر ته‌له‌فؤن. جواب نه‌بوو. خاوه‌ن مال گوتي: يه‌کيک به گريو ده‌گيرمه‌وه تا
پوولم ده‌دريتي. گورجي چوومه ئه‌و لاهه گوتم: من به گريو ده‌مينمه‌وه. به خه‌يال گوتم: دوو-
سئ رؤژيک ده‌خؤم و ده‌خه‌وم؛ با بمني‌نه جه‌بس! به‌لام پاش دوو سه‌عات ئازاد کرام و
برديانمه‌وه لاي هه‌والان.

ئيمه و لوبناني و جووله‌که و ميسري و ئوردوني و نازانم کيي ديش به قه‌تاريک وه‌ري
که‌وتين. له سنووري مه‌جارستانه‌وه خه‌لک ده‌هاتنه پيشوازان. له شوپيک کورپيکي لوبناني
گوتي نوتق ده‌که‌م. ده‌ست بلند ده‌کا، ده‌نه‌ريئي، به عه‌ره‌بي ده‌لي: ئاو ئاوه! هه‌وا هه‌وايه!
هه‌رچي باوه‌ر ناکا ئاوي سارد بخواته‌وه! بوو به هه‌را و چه‌پله‌ريزاني گويگره خؤشه‌ويسته‌کان و
پيکه‌يني ئيمه!

شاعيريکي جووله‌که به ناوي «حه‌ننا ئه‌بولحه‌ننا» که عه‌ره‌بي قسه ده‌کرد، له نزیکمه‌وه بوو.
زؤر قسه‌خؤش بوو. جاريک گوتي: ئه‌و هه‌مووه ده‌وله‌ته عه‌ره‌بانه له هه‌موو شتدا دؤي يه‌کترن؛
به‌لام له جنبو به ئيسراييل داندا يه‌ک قسه‌ن!

له بووداپيست سه‌عاتيک له ئيزگه مايه‌نه‌وه. سه‌رو پاکه‌تيکي سه‌ندووچ و ميوه‌يان دايئي.
گه‌بشتينه شاري بوخاريست. عيراقی و ميسريه‌کان له مه‌درسه‌يه‌ک مه‌زلمان گرت. له
قه‌تاردا وه‌رزشکاريکي سه‌ر بي‌تووکي ميسري ده‌يه‌ويست سه‌رده‌ريئي، نه‌يزاني شووشه‌ي له
پيشه، شه‌قونيکي ده‌ شووشه‌ي قه‌تار هه‌لدا، شووشه‌ خرمه‌ي کرد و سه‌ره که‌چه‌له‌که‌ي جي لي
نه‌هات. يه‌ک له ميسريه‌کان «ته‌حيه کاربوا» سه‌ماکه‌ري مه‌شه‌وور بوو. ده‌سته‌يه‌کي مووزيکي
ده‌گه‌ل بوو ده‌تگوت به دانسته هه‌لتبژاردوون؛ زؤربه‌يان ره‌شي ئاولاوي و يه‌کيان يه‌ک چاويش
بوو!

له قه‌تاري رؤمانيدا دوو ژنه‌لادييي هاتنه ناو واگؤنه‌که‌مان؛ مريشک و هيلکه‌يان ده‌برده شار.
به ئيشاره له مريشک و که‌له‌بابه‌وه تا گؤرستان و ئه‌و شتانه‌ي له ري ده‌مانديت، پرسيارم له
ژنيکيان ده‌کرد و ده‌منووسييه‌وه. توانيم چه‌ند وشه‌يه‌کي زؤر لازم فير بم. له‌و پرس و جوابانه‌دا
پؤليسيک په‌يدا بوو؛ ژنه‌کان زؤر ترسان؛ ده‌ره‌پرين و ده‌رسم ناقسي ما!

به‌يانيان هه‌موومان ده‌چووينه زووريکي نان خواردن. هه‌رچي زوو نه‌گه‌يبايه به‌شي ده‌برا. من
له سينه‌مادا ته‌حيه‌م زؤر به جواني ده‌ديت؛ به‌لام به‌يانيان - که نه‌يده‌پرژا له تاوي نانه‌که‌ي
سووراو سپياو بکا - شله‌زه‌ردېک بوو بيزت لي هه‌لده‌ستا.

نيومه‌رؤ و شه‌و بليتي نه‌هار و شاممان هه‌بوو؛ ده‌چووينه رستووران. ده‌بوايه بيست و دوو رؤژ
له‌وئ بمينين. ده‌بوايه هه‌موو رؤژ کؤ بينه‌وه هه‌ينه‌ته‌ي ده‌وله‌تيک ببينين؛ که ده‌يانگوت هه‌شتا

و دوو ميلله تي ليه. زور زوو من وازم هينا و له ديتني گشتيدا به شدار نه ده بووم. روزه به شادا ده گهرام. توو شي هر كهس بام چهند كه ليمه به كي روماني لي فير ده بووم. له چاو هه والانم زمان زان بووم؛ زور كاري خوم پيك دينا. شهوانه ده چوومه سينه ما يان تياتر. بو شو شويتانه هر كهسه هقي بليتيكي هه بوو. من كه بمويستايه يه كيكي تر ده گهل خوم بهرم، بليته كه ده دا بهو؛ كلاويكي سوور و شيني سوله يمانيه له سر ده كرد، هر زوو ريگه يان ده دام و داواي بليتيان نه ده كرد.

له نوينه رانه ي هاتبوونه بوخاريتست، ژني نايسلاندي و پياوي بلژيكي له هه مووان جوانتر بوون. له وان بهر ژر تر فينلاندي بوون. بو ئيتاليايه جوانه كانيش، وهك وينه گران فكرم ده كرده وه؛ خودا له دروست كردني نه زادي سپي به چاوي شين و قزي زه رده وه بوته وه، ره شي نه فريقا و گهنم رهنكي ناسياشي دروست كردوون. تزيك له هر دوو رهنكي ليك داوه، ئيتالي به چاوي كال و قزي خورمايي و ره شي لي ساز داوه.

عيراقيه كان به يانتيكيان چاپ كرد له دزي ده ولته تي عيراق و ئيستيعمار؛ ده بوو بلاو كرته وه. تا ئيواره پتر له دووسه داننه يان بلاو نه كرده بوو. گوتم چهندتان هه به بده ني. جلي كورديم ده بهر كرد و له سر پياده ره وي خه يابان ويستام. دنيا له جل كه كه كؤ بووه. پتر له هزار دانم له دوو سعاتدا لي وهر گيرا.

رؤزيك له خه ياباني فيكتوريا راده بر دم؛ ههستم كرد دهستيک له سر شانمه. جه وانتيك بوو پرسى: تور كي ده زاني؟
- كه ميک.

- منيش تزيك تر کيم ده زاني له بيرم چوته وه؛ هز ده كه م ليت فير بيمه وه. ناوم ميرجه يه؛ فير کارم؛ نه دامي حيزي كومونيستم.

بهو شهرته كه نه ويش فيره رومانيم كا، پيك هاتين. هه موو رور ميرجه له بن داريك چاوه نوږ بوو. سعات نو دهمديته وه؛ تا ئيواره پيكه وه ده گه رين. ميرجه جاريك برديمه ماله خوي. خوشكيكي جوان و سه و داخوش و دايكيكي پيري هه بوو؛ به ماشين خه ياتي ده كرد. تور كي ده زاني؛ زوري جنيو به ده ولته ده دا. ده يگوت: نهو هه موو خه لكه يان بو ته بليغاتي خويان ده بوخاريتست خزانده وه، هر له لادئ و له شاره وه هه رچي پي بلين رسق خه رجي نه وانه ده كرئ و ئيمهش هيجمان ده ست ناكه وي.

له پر پرسى: تو كومونيستى؟

- به لي معلومه!

- كورم درؤ مه كه! مه ترسه! به خوا له م گه ره كه هيج كهس كومونيستى خوش ناوي؛ ميرجه ي كوريشم درؤ ده كا.

ئهمه ي راست بوو؛ چونكه ميرجه به مني گوتبوو كه هر چهند له حيزب دايه، په نسليني قاچاغ ده فروشي.

زور گهرما بوو؛ ناره قم كرده بوو. كراسه كه م زور چلكن بوو؛ هه رچي گوتيان كوته كهت داكه نه! گوتم له ولاتي ئيمه كوت داكه ندين زور عيه!

جل شويشتيش به زميك بوو. جله چلكنه كانمان داده كهنه، ده يانبرد، ده يان شت و هه موويان به خاويي له سر مي زيک كه له ك ده كرد؛ كه هه ر كهس ئي خومان بناسينه وه. برادران

هر چی زوو بگه یشتایه، کام کراس باش بوو ده یدزی! جا وهره گوئ له قره و ههرا بگره! یه کیک نیعلانی به دیوار موه دابوو: زور شهرمه؛ کراس مه دزن! ئیمزا: یه کیک له کراس دزراوان! کراس دزین ته شه نهی کرد: تیغ، پوول، ته نانه ت شه مچش له چه مه دانی یه کیکدا با و دانه خرابا، ده دزرا!

ئه ودهم که له بیرووت ده چووینه سهیری مه له که ران له دم به حر، برادر یک - که خه لکی شاری چکولهی «کووت» بوو - له کومونیستیدا زور وشک، له دیمه نی ژنی پروتی مایو له بهر زور تووړه بوو. ده یگوت: ئه وه کاری ئیستیماره؛ ده بی له دنیا نه مینئ! له بوخاریست ده ریاحه یه کی زور گه وړه و خوش دهنو شاردایه؛ پی دهلین «تشمه جوو» یانی چه شمه و جوگه. له ده وری سهیرمان ده کرد. کچانی مه له وان زور له وانی بیرووت پرووتر بوون. بانگم کرد: سهلمان! خوی لی ده خه و کردم. هه لمساند:

- بۆ ئه وانه چه ده فرمووی؟ لیم پروونه ئه وانه ش ئیستعمار راپساردوون ته خریب بکه ن! ده ووله تی رۆمانی هه ره که په نجا «لی» پوولیان - گیرفان پوولی - دابوونئ؛ ده گهل ئه حمه د عوسمان تیکه لمان کردبوو. رۆژیک گوتی: بچو له فلان جی سابوون بگره! پارووی به پینج لی ده دهن. دوو سابوونم کړی و خستمه گیرفانی پاتول و له خوشیان به غار هاتمه وه. که ده ستم برد گیرفان دراوه و سابوون که ووتوون! تا گه رانه وه سابوون له دوکان نه مابوو.

له کهرکوو که وه که ده هاتم، که وشم لای ئه رمنیه کی ناشنا به رادان دا. گوتی: که وشیکت بۆ ده دوورم که س ده پیندا نه بی. که وش له نوو که وه یه کسه ر کوندار و ده بوو هه مووی به قه یتان داخه ی. رۆژ نه بوو جوو تیک قه یتان نه پسینی! به لام قه یتان له عیراق جوو تی به شه ش فلس و زور هه رزان بوو؛ هه میشه ده جوو تم ده باخه لدا بوو. له رۆمانیا لیم خه لاس بوو؛ که وش لیم بوو به ورگه ماسی هه لدراو. پیم ده پی نه دهن. «ئای نه حله ت له بابت بۆ که وش بۆت درووم!». وه دوای قه یتان که وتم. هه ر چی لئی ده پرسم، ده لی مغازه .

- مغازه کوا؟

- نازانم!

به کوته بن، به تیل ده یبه ستمه وه، قرت ده پسا. رۆژیک ویستم بچه بنکه ی ئیرانییه کان، کولانیکم دی. گوتم ریگه کورت که مه وه؛ به ویدا رۆیشتم. ئوخه ی! شوکور تووشی مغازه ی قه یتان بووم.

- جوو تی به چه ند؟

- به حه فتا ... (نازانم پووله ورده که یان چه بوو).

- ئه گه ر چی زور گرانه، حه و جوو تم ده یه .

حه سامه وه. به لام سه ری قه یتان به چریش توند کرابوو؛ ته نه که ی تیدا نه بوو!

به لای دوو بویاغجی که وشاندا رابردم. یه کیان گوتی:

- ئاغا فارسی می دانی؟

- برؤ حیز! تۆ سنه ییت، بۆ به کوردی قسه ناکه ی!؟

- ئای قوروان! چۆن زانیت سنه ییم؟ من بیست و پینج ساله هام لیږه؛ واکسی کار نه که م.

فرموو وهره بچینه مزگه فت!

جاریک تووشی یه کیکی پشتیند که ژوووی کلابلادی سپی هاتم. بۆم هات:

- موسولمان؟

- موسولمان!

ئىشارەى بە خۆى كرد: موسولمان! «بسم الله الرحمن الرحيم، اعوذ بالله من الشيطان الرجيم»

ھەر بە ملىھو نووسا و مىلى لە ماچ كردنم نا. تىگەيشتم ئەلبانىيە و ناوى عەبدورەھمانە. ئۆوارەيەك تووشى پياوئ پەنجا سالە ھاتم كچىكى دەگەل بوو؛ نە پكەى نە پخۆى، تماشای ساي گەردنى كەى. لىي پىرسىم: ھاىك؟ يانئ ئەرمەنىت؟ زۆر جارى تىرىش خەلكى بوخارىست بە ئەرمەنىان دەزانىم.

- نەخپەر كوردەم.

- كورد؟! نەكەى قسە دەگەل كچەكەم بكەى؛ نابئ ببىتە ئاشنات. باوكى من جىلۇ بوو، سمايلاغاي سىمكۆ كوشتى.

- زۆر بە داخەو! باوەر كە من رازى نەبووم باپىرى جوانى وا بكوژرى! شەويك چووومە كافەيەك كە خەلك لە ھەسار دانىشتبوون. تەنیا لە سەر مېزىك بووم. كچىك - يا ژنىك - ھاتە لام و گوتى: ئىجازە ھەيە؟ - فەرموو!

داواى بوتلە شەرايىكى كرد. بە بزەيەكى حىزانە دواندىم؛ گوتى: ناوم كارمىنە، ھەز دەكەم ببىنە ئاشنا و زۆر تر يەكترمان چاو پىن بكەوئ. - با بزەين... چونكە من ئەگەر كارى خۆم ھەبئ بە جىيى نايەلم؛ بەلام لەوانەيە بىمەو ھەزەم. سۆراغت.

ويستى بچىن پىكەو ھەزەرى سەماى بە كۆمەلى مەيدان بكەين؛ پىم ناخۆش نەبوو. - دەى من دەچم پوولى گارسۆنەكە دەدەم. تۆش كەيفت لىيە ھەرە پوولى خۆت بدە، يان بىمەيە من دەيدەمى؛ با زوو دەرچىن. بەندەش كەر - كەر! پەنجا لى رۆمانىم شك دەبرد، دامە دەستى كە باقىەكەم بۆ بىنئەو. تەشريفى رۆشت و ئىستاش نەھاتەو. گارسۆن ھات: بىنە پارە! - پىم نىيە.

خاومەن كافە پىي زانى. سەرىكى راوەشانە، گوتى: داد لە دەست كچە رۆمانى! عەفووى كردم و ھەلتەك - ھەلتەك بە گىرفانى بەتالەو ھاتمەو. بىرم لە «ئوپىراى كارمىن» دەكرەو ھەكە ئەمەى منىش بە خىر بەزمى ئوپىراى كارمىنىك بوو!

رۆمانى چاوەرەشى گەنەرەنگ بوون؛ خوین شیرىن و رووخۆش. ئەو شتەش كە ئىمە ناومان ناو ھەمەس پارىزى، نەك ھەر لە كن ئەوان، بگرە لە ئوروپا و رووسياشدا كەمتر تەرەقدارى ھەيە! شەوانە مووزىك لە مەيدانان لى دەدرا و سەما و ھەلپەركىي بە كۆمەل دەكرا؛ ئىمەش دەچووینە سەيرى. شەويك ژنىك پىلى كىشام: ھەرە برۆين! خۆم لە دەستى راپسكاوت! گرتىمەو. زۆر كەسمان لى كۆ بۆو؛ ژنەتو بەرم نادا! باوەر كە لە شەرمان بوومە تۆكىك ئاو. قەتم ئەو بە سەر نەھاتبوو. كابرايەك ھات زۆرى تكا لى كردم:

- لەگەلى بچۆ!

- ناچم دەستم لى بەردەن!

گوتیان: بۇ ناچى، ئەو مېردە كەيەتتى تىكتات لى دەكا!

ئاخىرى ئەرمەنىيەك لە دەست ژەنتىوى رزگار كردم. بە راستى زۆر زەحمەتە رۇژەھەلاتى، ئەوئىش نەخووزا كورد، لەو بى شەرمىيە خۇشى بىت.

رۇژىك ئەحمەد عوسمان و من تووشى پېرېژنىكى زۆر شر و شرۇل بووين؛ سوالى لى كردىن؛ شتىكمان دايە. رۇژىكىش لە ئوتووبووسدا سوالكەرىكى مۇدېرن بە كاغەزى كەشەيەكەو دەگەر؛ بەوئىشمان شتىك دا. بە مېرجهم گوت: دوو سوالكەرم ديوە. گوتى: ھەيھوو! ھەزاران ھەيە. لەوھەتا ئيوە ھاتوون، داكارون نەيانبىنن. وەبال بەستوى مېرجه.

ئىوارە درەنگىكى تاريكان، پېرەمېردىكى رېش سېم دىت شتىكى لە بەر دەم بوو؛ وەمزانى تۇپى گوللەھاوئە.

- مامە ئەو ھەيە؟

- من فەيلەسووفم؛ ئەوھش تەلسكۇپە. لى يەك بدە و تماشى عاسمان بکە.

لە كاكەشان و ئەستېرەكانم روانى؛ زۆرم بە لاو ھەيە بوو. ئىتر لە عومرەدا تازە تەلسكۇپم تماشانە كوردتەو.

رۇمانيا ھەوت سال بوو بېو دەولەت؛ نەيتوانىبوو لە ھەموو شوئىتان كەلخۆز دانى. گوتيان دوازە كەلخۆز ھەيە. برديانىنە ھەيە يەكيان. خانووى چاك و رادىو، سىنەما، كىتېخانەى زۆر جىي ئافەرىن بوو. كويخاى كەلخۆز قەسەى بۇ كردىن و پاشان گوتى: كى پىرسارى ھەيە جوابى بدەمەو؟

من دەستم ھەلپنا. دوكتورىكى عەرەب گوتى: چ دەپرسى؟

- پەلە تووتنىكم ديوە، وەك لە دېم بى وايە؛ پىم سەيرە. چونكە لە كوردستان ھېچ نەبى تووتن رۇژى سى ئاوى دەوئ.

- بەلى كوردستان كوردستانە؛ ئىترە ولاتى كومۇنىستانە. ھەر بە ھەوت رۇژ بارانى لى دەبارى! بەو جوابە جوانەشەو ھەر پىرسىم. كويخا گوتى: ئەم شىوہە نزار و نمدارە؛ تووتن پىدەگەيەنى و دېمەكارە. لە جىگەى تى رۇمانيا بى ئاوى.

- با بۇ ئىدارەى خۇمان ئىنتىخابات بکەين. بىر و برىواى خۇتان بە ئازادى دەربىن؛ رىووبىنى مەكەن!

چەند خۇشە با لە كۆمەلئىكى كەمىشدا بى، ھەلبىزاردن ئازاد بى. با دوو سبەى ئەم كارە بکەين. قوربان بوو بە سرت و خورت و پارتىبازى.

- من ھەلنەبۇرى خۇت دەزانى!

- فلان كەس ھەلنەبۇرە! دايك و بابى جاسووسى نوورى سەعیدن!

- ھەر كەس ھەلنەبۇرى دايكى و لى دەكەم و دەلئىم خاينە!

ھەو! خۇ ئەمەش دەسكى دەرھات! ئازادى قوربەسەر لىرەش جىگەى نىيە...

«سەلىم شاھىن» ناویكى عەرەبى بەغدادى لە پىشدا دوو جار چووبووە فەستىوالان؛ تامى خواردنى خۇش و رابواردنى خۇشى جىلانەى ھەر لە بن دداندا مابوو. ئەم جارەش كە ھاتبوو، خۇى زۆر بە بەختەوەر دەزانى. كە لە سەر كەشتىش گوتيان نابى بلىى كوردم، ئەو لە ھەمووان شىلگىرتر بوو. لە رېگەش بېو كېشەمان و لىك توورە بووين. لە ھەلبىزاردن گوتيان توھماسى

ناویکی ئیرانی گوتووہ سہلیم جاسووسہ. ھەلنەبژرا و بەزمی سەگی پئی کرا. بە ھەلکەوت توھماسبیم دیت؛ بۆم گێراوہ. گوتی: بە حەیاتم سەلیم ناناسم و ھەرگیز باسەم نەکردووہ. ھاتمەوہ بە کۆمەل بۆم گێرانەوہ. سەلیم گوتی: ئەگەرچی لیشم قەلسی، بە شەرەفم ھەر تۆ دە ناوماندا بەشەرەفی!...

عیراقی تر لە ئورووپاوہ زۆر ھاتبوونە فستیوال؛ ئیمە ی دوازدە ببوونە حەفتا و یەک نەفەر و ھەر لە زیادبوونیشدا بوو. کۆنگرە دامەزرا. بەشی عیراقیان بە ئالای عیراقەوہ لە دوو ریزدا بوو. رانکە و چۆغە، مێزەرێکی زل، پشتیئند، کەلاشی تازە ی ھەورامانی، چووم لە ریزدا دانیشتم. تەواو ورجی موومیایی کراو! وەک کوندەبوو کە دەلێن چۆلە کە دەوری دەدەن؛ حەز لە چاوی دەکەن، ھەرچی ویتەگر و خەبەرنیگار بوون دەوریان گرتە و بوو بە فچەفچی دووربینان. کیی؟ خەلکی کوئی؟... لە ڕووپەرێک نیوہ نەخشە یەکی ئێران و عیراقم کیشابوو، کوردستانی ناسەر بەخۆم نیشانە کردبوو. زۆر نوسخەم نووسیوۆوہ. ھەر کەسە دەنکیکم دەدانئ. ھیندیەک بە قەلەم ویتە ی کیشام؛ بەلام ئەشەدەمبیللا ھیچ وەک خۆم نەدەچوو. دوا ی جەلسە ھاتینەوہ؛ کۆریان بۆ گرتەم.

- لە دیسپیلین لات داوہ!

- برام من پاژی ھەیتەتی عیراقی نیم، قانونتان بە سەر مندا ناپراو!

- ئەو قسانە بۆ خۆت باشە! کورد و مورد حەقی نییە خۆی دەرخا!

سبەش چوومەوہ جەلسە؛ «ھەمان تاس و ھەمان حەمام». ئەو ڕۆژە تۆزیک درەنگ ھاتمەوہ مەنزل. گویم لئ بوو چەققە و ھەرایە. ھەر چوومە ژوور قروقپ وستەیان لە خۆ بری. گوتم:

- بە راستی زۆر مەردن! حەفتا و ئەوئەندە کەس لە من دەترسن! چیتان دەربارە ی من دەگوت؟

- دەمانگوت ئەگەر بە جلی کوردییەوہ بیی و داوا ی قسە ی خۆت بکە ی، ئیجرائاتت دەر حەق دەکەین!

- ئیوہ نازانن ئیجرائات چییە؟ با من پێتان بلیم. خۆتان ناتوانن دەر مەکن؛ ناچارن بچنە ئیدارە ی دژی جاسووسی بلێن جاسووسیکمان کەشف کردووہ کە دەگەلمان ھاتووہ. ئەو دەم ئەگەر باوہریان پئی کردن، کە لە پچەم دەکەن؛ دەچمە ویەن؛ دەچمە سەفارت دەلیم دژی دەولەتم. بە حەبسی بە تەییارە دەمنێرنە بەغدا. لیم دەدەن راستی بلئ! ئەو دەم کامە سەگباب نازایە بیئەوہ بەغدا یە، لەوئ یە کتر دەبینین!

تۆزیک ترسان:

- کاکە! کئ دەلئ پیاوی خراپی؟ بەلام دەلێن تۆ دەگەل ئیمە ھاتوو ی دەبی بە قسە ی ڕەئیس بکە ی!

ئێوارە چوومە دەفتەری کۆنگرە؛ کابرایەکی ئێرانی، توودەیی بە ناوی نەمازی ھەمەکارە ی کاری ڕۆژەلاتیان بوو.

- خواھیش دەکەم شتیکم نووسیوہ؛ بۆم بە فەرانیسی یان ئینگلیسی تەرجەمە بکەن.

- ئای بە چاوان! تۆ بیھیتنە و دەسبەجئ دەکری.

ھاوار و بانگی خۆم بە کوردی نووسیوو. شیعی نەشمیلیشم حازر کردبوو؛ شەو دانیشتم کەردمە فارسی. سبە ی بردم بۆ نەمازی. گوتی: سبە ی وەرەوہ، حازرە. سبە ی چوومەوہ، گوتی:

ئىۋارە. بۇيان گىراممەۋە كە عىراقىيەكان گوتتويانە بۇي مەكە و مەحتەلى كە! ئىۋارە چوومەۋە، گوتى: سبەي ۋەرەۋە! گوتم: ۋەمزانى توۋدەي، لە ئىرانىيەتى شۇراۋىيەۋە؛ بەلام ئىرانى و درۇ بى يەكتىريان ناكىرى! دەيكەي يان نايكەي؟!

- ھەرەشەم لى دەكەي؟ نايكەم و ناشىلەم بۆت بىكەن!

چاۋم عەرزى نەدەدى؛ كراۋاتەكەم گرت و بەر مست و شەقم دا. سى كەس لەۋى بوون ھاتن دەستەم بگرن، لە قەلسىيەكەم ترسان؛ بانگيان كرد: ئاغاي كازمى! كۆرە جىئەلەيەك بە غار ھات. دەستى گرتەم.

- ھاچ خەبەرە؟

گوتم: ئەمىرۇ بۆم تەرجمە نەكرى ۋاۋەيلا بە ھالى! من كوردەم و گوتى نادەمە دۋارۇز چ دەيى. كازمى گوتى: نەمازى زۆر بى ئەخلاقى! ئەگەر ھىچ پىاۋ باي درۆت دەگەل ئەۋ پىاۋە نەدەكرد. دەستى خۇش بى؛ برىا پىرى تىيەلداباي!

نەمازى ھەر شان و پىلى راست دەكردەۋە و بە كزىكەۋە گوتى: خەتاي عىراقىيەكان بوۋ! كازمى گوتى: كۋا چت پىيە بىنە! قەت سەعاتىكى نەبرد تەرجمەي فەرانسى و ئىنگلىسى تايپ كراۋى بۇ ھىنام. گوتى ھەر كاريكى تىرىشت ھەيە ھازرم.

- دە توخوا سبەي سەعات دە، ۋەرە كۆنگرە بمىينە! بىبە بە تەرجومانى قسانم.

سبەي بە جلى كوردىيەۋە چوومەۋە لە سەفى عىراقىيان دانىشتەم. كازمى ھات. راست بوومەۋە، گوتم: ۋەرە! سەركەۋىن، چوۋىنە لاي سەرۋكى كۆنگرە - كە ئىستا ناۋەكەم لە بىر چۆتەۋە - فەرانسى بوۋ. گوتم: من كوردىكەم سەر بە ھىچ دەۋلەتلىك نىم. ھاۋارىكەم ھەيە لە تەرەف تەنيا خۇمەۋە. ئايا ھومىدەم ھەيى كە لەم مىنبەرەۋە رىگەم بىرى ھاۋارەكەم بىكەم؟

من دەلىم و كازمى بە فەرانسى بەۋ دەلى. لەۋ دەمەدا «دوكتور سەفا ھافز» - كە ھوقۇقى بوۋ - ۋە سەركەۋت. ھىندى قسەي دەگەل رەئىس كرد؛ تىنەگەيشتەم. رەئىس لە جۋابما گوتى: ئىرە مىنبەرىكى ئازادە؛ ئەگەر يەككىك بىھۋى جۋىنىشمان پى بدا رىگەي ھەيە. باشە ناۋت دەنوۋسەم، ھاۋارى خۇت بىكە!

سوپاسمان كرد، ھاتىنە خوار. كازمى گوتى: سەفا ھافز پىي گوت: ئەۋە دەگەل دەستەي عىراقە؛ عىراقىش قسەي خۇي كىردوۋە. بە قانون ھەقى نىيە. رەئىس پىي گوت: ئەۋ پىاۋە دەلى من بە تەنيا قسە بۇ خۇم دەكەم و سەر بە ھىچ دەستەيەك نىم. قانونى ئىۋە لىرە كار ناكە!

رۇژىك لە جەنگەي جەلسەدا، خەبەر درا كە چىنى ھىرشىيان كىردوۋە و ئەمىركايى و ھەۋالانىان قەلت و بىر كىردوۋن و كۇرياي شىمالى سەركەۋتوۋە. بوۋ بە چەپلەپىزانىكى بى پسانەۋە و ھوۋراكىشان. لاۋىك دەيانگوت نىوزىلاندىيە چوۋە سەر كورسى، گوتى: زۆر سالە ئاشتى خۋازىن؛ لىرەش ھەر بۇيە كۆ بوۋىنەۋە كە دزى شەپ و خۋىرپىزى خەبات بىكەين. پىم سەيرە بۇ ھىرش و خۋىرپىزاندىنى خەلك لە لايەن چىنى دۆستمانەۋە لە چەپلە دەدەن. شەپ ھەر شەپ؛ نايى بۇ ھىچ پىاۋكۆۋىيەك لە چەپلە دەين.

لە جەلسە چۆل بوۋندا كە دىسان ۋەبەر ھەملەي وىنەگران كەۋتبوۋم، رەئىس دەستى لە شانم دا، گوتى: دوو سبەي سەعات دە، نۆرەتە. ھاتمەۋە مەنزل. ھەر كەسە لەبەر خۇيەۋە دەستى دەگوۋشىم:

- تهبريكت پي دهلنيم! رهئيس فهرمووي دادهي بزاني چ دهخوينديهوه؟!
- كا غهفوور! خواهه يزاني نه ئيستا نه پاش خويندنهوه، چاوتان به نووسراوم ناكهوي؛
خاترجهم بخهوه!

دووسبههيات. چوومه سهر سهكو؛ به كوردی وتار و شيعرم خويندنهوه. وام دهنه پاند
دهتگوت له شهشكهوت دام. لهو كۆنگره چوار زمان رهسمي بوو. دهبوايه وتار تهرجه مه كرابا بهو
چوارانه كه بريتي بوون له: رهووسي، فهرانسي، ئينگليسي، نهسپاني. وهر گير له پشت پهردهوه
كهليمه به كهليمه دهيانگوت. له ميژي پيش گوئيراندا چهند كونيك ههبوو ناوي زمانه كانيان لي
نووسرابوو. گوئپۇشت له گوئ ده كرد و سهره كهي ديت دهو كونه زمانه راده كرد كه دهتراني.
جيگهي نهوهش ههبوو كه راستهوخو دهنكي كابراي ويژه به زماني خوئ بييسي. دهجا بو
ورچه قوله له چهپله دهن! چهپله زوري كيشا، كيژييك به دهسكه گوليكهوه هات؛ دهستي
كوشيم. گوتي: من توركم. دهزانم دهولهتي من چهندي ناههقي له كورد كر دووه؛ بهلام تو من
ببهخشا زور خهجالهتم... كه هاتمهوه مهزل گوتم: هيچ نهبي لهو كچه توركه شهرم بتانگري،
چيترتان پي ناليم...

رهوژييك، كاك غهفووري رهئيس - كه يهكي دريژي شان و پيل خواري توژييك پشت كووري
مووزهردي چاومهري و خهلكي سولهيماني بوو - به عارهبييه كهي كه هيچي لي نهدهزاني، بانگي
كردم:

- پيم خو شه دهگهلم بي؛ دهچمه ديدنه ئيرانييه كان.
- باشه، بهلام لي ره پيت گوناخه به كوردی بدويي، من عهرهبيت بو تهرجه مه ناكهم.
- بو خوم فارسى دهزانم؛ تو م پيناوي. ههر پيكهوه بين باشه.
ئيرانييه كان دهووري چل كهسيك دهبوون. زوريان كچ دهگهلم بوو كه يهكيان لاقى له
خوپيشانداندا پهريبوو (وابزانم ناوي پهروانه بوو). رهئيسه كهيان شهلييك بوو ناوه كه له بير
نهماوه. كا غهفووري چهنهري ملي له شتيك نا به خه يالي خوئ فارسويه. بوو به پرمه - پرمي
كچه ئيرانيان و پرمه بوو به تريق و هو! كابرا شهله كه خوئ وهخت بوو بهتفهني گوتي:
بي شهرمينه! بچنه دهرا! جهنايم كه گوتبووم نهوه رهئيسي عيراقويه كانه، له شهرمان ئارهقم كرد.
گوتي: ئاغا جي فهرموو تهرجه مه ي كه!

- غهفوورا دهو فارسويه جوانه ناگهن؛ ئابرووشمان چوو. به كوردی بفهرموو تا پييان بليم؛ كه
دهبوايه من به نهندازهي عهقلى خوم بيانگورم!

من كه رهزانه به جلكي كوردبييهوه دهگهلام، زور كيژ و لاو دهفتهري بيرمهريان دهدامي
بويان ئيمزا كهه. به ئينگليسي له ناو نهخشهيه كي زور مندالانهدا، له ناوه راسته كهيدا دهمنوسي:
«كوردستاني ناسه ربه خو». له دهو ريشي توركيه و ئيران و عيراقم دهنووسي. لهو دهفتهرانهدا
دهمدي به خهتي فارسى ئيمزا كراوه: «كهريم حيسامي نهغهده»! شهو رهوژه له مهزلي
ئيرانيه كانم ديت. گوتم: برا تو هيچ نهبي تهنيا بنووسه كوردستاني، كهس ناپرسى نهغهده له
كوييه!

رهئيسه شهله لي پرسی: حيسامي قسه ت كرد؟

- بهلي!

- به چي؟

- به فارسی!

- ناخر مردی حیسابی! وا ده بینی چهن دین دوکتور و خوینده واری له زه برمان هیناوه و جل و ته پله ی کهر به لاییه لادییه کانمان ده بر کردوون. کس نه بوو قسه ی فارسیم له رادیو بکا تو نه بی؟!

من گوتم: بچو به کوردی قسه بکه تا بزائن قه دری کور دمان له بهره. ههسته بچوره وه به کوردی بلتی.

ته له فونیشی کرد رادیوی تیگه یاند.

ئهو دهمه له ولاتی دهر وه کس جگه له ئیسرائیل و لوبنانی نه ده زانی. مه نوزم ره شایی کومه له نه سیاسی. ته نانهت میسر و عیراق و سووریه شیان نه بیستبوو. له وه رامیاندا که ده مگوت: «کوردستان»

- ها تور کیستان! عیراک!

سهریان راده وه شاند: به غدا، ها ها! کهلغه به غداد! هاروون ره شید! ئه ویش له ئاههنگیکه وه به ناوی خهلیفه به غداد وه که وتبووه بهر گوپچکه یان.

وژی جه ژنی خو پیشاندانی گشتی دیاری کرا. هه موو کس، ئافریقایی، ئاسیایی و گهلانی تر به لیباسی میلی خویانه وه هاتن. دوکتوری ئافریقاییت ده دی که وله پلینگیکی ده شان و پیله وه پیچاوه، باس قه نه یه کی دریزی له پشت ملیه وه قیت کردۆته وه؛ به لام عیراقیه کومۆنیسته کانی خومان که له به غدا وه چهن دین ده ست بهرگی کوردی و کلاش و کلای سوور و شینیان بو ئه وه مه بهسته هینابوو، کورده کان به لایانه وه دژی ئیمانیانه ده بهری کهن. ئهوانیش وه ک عهر به کان عه گال و کهوای شۆریان کرده بهر. ته نیا کوردیک که له لهندهن هاتبوو ده گهل من جلی کوردی پۆشی. چووینه خو پیشاندان. ته حیه کاریوکای ماکه ریش لای وا بوو ده چیته سهر سه کوئی سه ما، لام وایه پووتیک ده بوو؛ زه ژی له خو دابوو؛ وه ک ئیستری پیشه نگ ههر زه ی ده هات! له پیش میسر یانه وه ده رۆیشت و ئالای میسری هه لکردبوو، پیشیان ده گوت: «سیتی توحه ییه!».

خه یال پلاوئیکم کرد: هه یاران! من که له سابلاخ و ته ورێز هینده هینده خۆشه ویستی شۆره یه کان بووم، بو نه چمه رووسیا و لهو شه ره شه قه رزگار بم؟

کورده که ی لهندهن - که وازانم ناوی نه وزاد بوو ده گه لم هات - چووینه سه فاره تی رووس.

- چیتان ده وی؟

- سه فیر؟

- زه حمه ته بییین.

- کاری گرینگمان هه یه.

- راههستن!

بردیانینه خزه مت سه فیر.

- کاکه بۆم ته رجمه که! من شاخم وا و بالم وا؛ فلان و فلان ده مناسن؛ شیعر وا، نووسراوم وا؛ بۆم بهر سه ئه گهر بمبه نه رووسیه یان ئازربایجان و باکو زۆر مه منوونم.

سه فیر لیم بوو به قانونی:

- هه وال! ئیره رۆمانیایه، سهر به خۆیه، رووسیا هه قی نییه باسی شتی وا بکا!

چی به سهر چییه وه یه؟! ده لێن به مه لای مه زموره یان گوته وه گوریسمان ده یه، گوته وه

ھەرزنى لە سەر پاخراوہ.

- يانى چى؟

يانى نايدەم و بېرىتەوہ!

ديسان «ئەبلە بە خەيال نەبو بە مال»...

من قۇرىەكى ئەلمۇنىيۇم و چاى عىراقىم پى بوو. لە ساىەى ئەوہوہ زۇرم دۇستى عىراقى بۇ پەيدا ببوو. يەك لەوانە دوكتور نەزىيەہ دلىمى بوو. يەكىكى رەش و برش كە لە زەمانى قاسمدا وەزارەتى دەست كەوت؛ بەلام لەبەر دزىوى مېردى ھەر دەس نەكەوت! كوردىشى دەزانى.

چوومە نومايشگای سنعات لە بوخارىست. ژنىكى ھىندى زۇر جوان دەگەل دوو كەس لەوئ بوون.

مات مام: خوايە وەك ئەو ژنەم دىيى وايە؛ لە كۆيم ديوە؟ لە يەكىك لە پياوہ كانم پرسى: وەك ئەو ژنەم دىيى، نازانم لە كوئ؟

- چۇن نازانى؟ لە سىنەما؛ ھونەرىيشەى سىنەمايە!

ھات وچۇى مەنزى ئىترانىيە كانم دەكرد. گوتيان دەگەلمان وەرەوہ لە رېگەى ڤووسياوہ دەتەبەنەوہ؛ نەموڤرا. كابرايەكى ئىترانى كە لەگەل ھەيئەتەكەدا نەمدىبوو، ھات پرسى:

- تۆ ھەژارى؟

- بەلى.

- وەرە كارمان پىتە.

بردمىە كافەيەك، سى كەسى تىرىشى ھەوالى ئەو لى بوو.

- ئىمە توودەيى و ھەوالى دوكتور جەغفەرى رەحمانىن. باسى تۆى بۇ كىردووين. توودە ئەمىرۆ زۇر بەھىزە و پۇلىس و ئەرتش ھەمووى بە دەست خۇمانە؛ دادگا لە تكامان دەرناچى. ڤۆژ ڤۆژى تۆيە. زۇرمان كار بە تۆيە كە شاعىرىكى كوردى. وەرەوہ ئىران، خۆت ئاشكرا كە! دەتگرن؛ بەلام خاترجەم بە لە ھەوت ڤۆژ زياتر لە ھەسا نابى، بەرت دەدەين.

يەكيان سەرى خستە بن گۆيمەوہ: موسەددىقىش ڤرئ دەدەين و ھەر بىنا ھوكىمان گرتە دەست! ئاى برا، كەيفە!

- ئاخىر ھەر دەيى بچمەوہ بەغدا. جا ئەگەر بېم بكرئ لەوڤرا بېم.

- زۆر ھاسانە: سەي دەڤۇن! چوار ڤۆژ دەريا؛ دوو ڤۆژ لە بىرووتەوہ تا بەغدا؛ ڤۆژى ھەوتەم دەچىيە كازمىن؛ كارتى من بە (لبوان تور) نىشان دەدەي. بى ترسى پرسى پۇلىسى سنوور دەگەبە تاران. ئىمە چاوەنۆرتىن!

ئەي خەنى لە خۇم! كارتىم وەرگرت. ئىمزاكەي «ھەمەد رەزا» يان «رەزا ەلى» شتىكى وابوو. نامە تەنكەي باخەلمەوہ. ھەر دەڤۇيم و دەستم بۇ دەبرد نەوہك ونم كىردى. نەخىر ديارە بەخت ڤووى تىكرىدووم!

ڤۆژى خواحافىزى لە ڤۇمانيا، ھەر يەكەي بىست دۇلار و كراسىكى باشى يادگارىان دايىن و سواری قەتار كراين بۇ سەر بەحر. لە شارىكى كەنار دەريا بە پىشوازانەوہ ھاتن. دابەزىن. سەما و ھەلپەركىيەك بوو سەگ ساحىبى خۆى نەدەناسى. دەھۆل و زورنا ئاشى پى دەگەرا. شارى كۇنستانىيە بوو؛ زۆرەيان موسولمان و زۇرىش لە بوخارىستىيان جواتر بوون. سواری كەشتى بووين؛ نازانم چەند شەومان پى چوو. بەرەيانىك بە ئەستەمبولدا تىپەرىن بەرەو لوبنان.

بەيانىيەك لە رستوورانى كەشتىدا خەرىكى بەرچا خواردىن، مىكرۇفۇن قىراندى:

- خوشك و برايانى بەرېزا! جىژنى قورباتان مبارەك! داخى گرانم دوو بەلاى گەورە پرووى داوھ: مەلىك محەممەدى پىنجەم لە مەراكىش تەبەيد كراوھ. شای ئىترانىش - كە دەركرابوو - گەراوھ تەوھ تاران و موسەددىق پروخواوھ...

لە فىلمىكىدا دىتوومە چارلى چاپلىن كە دەچىتە شەپەمست، رەشىكى دىوھ ئىسكىك دە مىلى دەساوى بۇ بەرە كەت. لە بەرى دەپارپتەوھ كە ئەویش بۇ پىرۇزى رەملى خا. لەپر دەبىنى رەشە بە تابووت ھەلگىراوھ. بە پەلە جى ئىسكە كە لە مل دەسپىتەوھ! منىش بەر لە ھەر شت، كارتە كۆپتەم لە باخەل دەرىنا، ونچر ونچرم كرد و چووم لە پەنجەرەوھ بە دەريامدا دا. «ئەمىشم چوو، ئەویشم چوو، بە جارى مالى وىرانم». ئەم خەيال پلاوھشم كە پرووى ھىنا...

كەشتى لە بىرووت لەنگەرى گرت. پىاوى ئەمنى لوبنان سەرکەوتن. ھەر دەستەيەكى ھاوولاتى بە جيا دابەزى. لە سەر زەوى پۇلىس چاوھنۆرمانە؛ واماندە پىشكن دەلىي پىشكى كالە مستىن تاقەت دەكەن. ھەر چى بۇنىكى كومۇنىستى لى دەھات، كىتب و گووار و شتى يادگارى كە نىشانەى سوورى پىوھبا داگىر دەكرا. ھەر لە بەر خۇشيانەوھ دەيانبۇلاند. سەگەل! ستوونى پىنجەم! نەمدەزانى ستوونى پىنجەم يانى چى! تەننەت من نوسخەى تەرجمەى «كرانك بىل» و ئەلمونجىدى چكۆلەى چاپى بىرووت و دەفتەرى شىعرەكانم لى سىندرا.

- گيانە! ئەو ئەلمونجىدە نووسەرەكەى بىرووتى و چاپى بىرووتە و لە بىرووتەم كرىوھ.

- برۇ بەو لاوھ ستوونى پىنجەم!

مىسرىيەكان ھاتن؛ «تەحىە كارپۇكا» يەك دانە سەماى جانانەى كرد، ئەوانيان نەپشكىنى. بە قوربانى چاوى سىت تەحىە بى! دەبوايە بە دالانىكىدا تىپەرىن و ئىجازەى چوونە ناو شار وەرگرىن. لە شۆنىك ھەموو شتە زەوت كراوھكان بە سەرىكەدا درابوون و ئەفسەرىك بە دىارىانەوھ بوو. لىي پارامەوھ كە نوسخەكانم بداتەوھ، گوتى نەپۇى دەلىم بىگرن. دەفتەرە شىعرەكانم لە سەرەوھ دىار بوو. ھەر چاوىكى خافل كرد پرم پىدا كرد و دە ساكەكەم پاكرد. خەنبالىك گوتى: چ دەكەى؟! لىرەيەكى لوبنانىم نايە مستى: ئەو ساكەم بۇ بەرە دەر! - بە چاوان!

شىعرەم رزگار كرد و كرانك بىلەم چوو. پەساپورتى عىراقى و ئوردىيان نەدرايەوھ. پاش دوو رۇژ وەرمانگر تەوھ و پۇلىس دەگەل چوار پىنج كەس رەپىچە كىان دابىن و گەياندىنيانە وادى ھەرىر و تەسلىمى نوختەى سنوورى سوورىا كراين.

با ئەوئەشم لە بىر نەچى: كراسە خەلاتىيەكانى رۇمانيا لە لاى رەئىس و معاونەكانى مانەوھ كە لە بىرووت دەتاندەنىن. لە بىرووت گوتيان مالى حىزبە و لە بەغدا تەسلىمى حىزبى دەكەين؛ بەلام كلكى كەلەشیر دىار بوو؛ بۇ خۇيان لەو كراسانەيان دەبەردابوو!

ماشىنى يەكجار زۆر لە سەر سنوور بۇ ئىجازەى چوونە سوورىا رىز بىوون. زۆر سەرماش بوو. زۆر درەنگ نۆرەمان دەھات. دوو ئەفسەرى سوورىايى - كە يەكيان لووسكەلەيەك بوو - بە لاماندا تىپەرىن:

- ئىوھ عىراقىن؟

- بەلى.

لووسكەلەكە بە گالەتەوھ پرسى: ئەگەر من لە بەغدا بوومايە چۇن دەبووم؟!

من گوتم: بە راستى رۇژى سەد دىنارت دەرامەت دەبوو! ھەردوو كىيان زۇر پىكەنەن. كۆرە جوانەكە غارى دا نۆبەبرى بۇ كىردىن. گوتيان ھەر دوو رۇژ ھەقتان ھەيە لە سوورىە بىننەو. دەگەل ھەوالەكان واى بۇ چووين كە ئەو پاسپۇرت گىترانەو ھى دوو رۇژە بۇ پۇلىسى عىراق بوو: ناويان نووسىوين بمانگرن. با نىشانەيەك دانىين ئەگەر يەكەن گىرا خەبەر بدا. ئادەرسى ئەوانەم وەرگرت كە دەچنەو بەغدا. ھەر ھاتمە شام، گىر نەبووم چوومە ھەلەب. سوارى ئوتووبووس بووم. خۆم گەبانە قامىشلى و لەوئە چوومە «ترپەسى» (قبورالبىض) مالە حاجۇ. دواى چوار رۇژ تىلگرافىم بۇ عەبدولكەرىم شىخ داود كىرد: «حالت چۇنە؟» نووسىيو: «تەنيا سەلىم براوئەتە بىمارستان». دەرسانم ئەگەر بە پەساپۇرت بىجمە سنوور، پۇلىس - قىر - بىمگىر. دە رۇژىك لە ترپەسى مامەو. بە جىپىك دەگەل يەكەن لە كورانى مالە حاجۇ، لە رىيەكى چەپەكەو، چوومە گوندىكى عىراقى كە لە سەر سنوور و ناوى «سەعدە» بوو. چوومە دوكانىك، قاوەخانەش بوو.

- كەس ھەيە بىماتە مووسل؟

كابرايەك كە شۇفىرى كامىيۇن بوو گوتى: بە چوارسەد فىلس دەتەبەم.
- باشە.

پشتى كامىيۇن چەند بارە دەغل و زۇر ژن و مندال و پىاوى عارەب و چل - پەنجا مرىشك و قەلەموونەى لى بار كرابوو. لە تەنىشت شۇفىر دانىشتەم. ئىوارە درەنگ گەيشتىنە چاخانەيەكى سەر رى (چاخانەى گوندى كەسك). پۇستى پۇلىس لە پشتىو لە سەر گردىك بوو. شۇفىر گوتى با لىرە شىو بىخۇين.

- برا تۆ دەلىنى بۇ مووسل بىست دەقىقەمان ماو، ئىستاش ھەر ئىوارەيە. برۆ بگەينە مووسل، شىوى بە كەيفى خۆت بۇ دەكەم.

- نەخىر ھەر لىرە دادەبەزم.

چووينە قاوەخانە، داواى چام كىرد. شۇفىرىش داواى شىو. پۇلىسىكى گرووھبان پرووى تى كىردم: چكارەى؟ بۇ كوى دەچى؟ كوا پاسپۇرت؟ بۇ لە تەل كۆچەرەو نەرىشتووى؟ وەرەم دەداو، لە ناو قساندا لە جىانى بلىم «ماكو» كە عىراقىانەيە و يانى «نىيە» گوتم «مافى» وەك خەلكى سووريا.

- ھەھۇ! تۆ جاسووسى جوولەكەى! پىشم كەو بۇ پۇست. شۇفىر تۆش نابى برۆى.

- دەناو ھەر و چەقەى سوارانى پشت كامىيۇن و غەلبە-غەلبە چاخانەنىشەكان بە گردىان ھەلگىترام. بردىانمە ژوورىك كە ھەم دەقتەرى كار، ھەم جى خەوى سى پۇلىس بوو. سەرگرووھبانىك و چوار پۇلىس دەستىان كىرد بە پرسىار كىردن. سەرگرووھبان و پۇلىسەكان بىسەواد بوون: يەكەن تىران بانگ كىرد كە كۆپرەسىوانىكى ھەبوو. روانىانە پاسپۇرتەكە. عەكسەكەم برىقەى بەرقى لە سەرمدا ھەبوو.

- ھاھۇ! ئەو ھەكسى تۆ نىيە؛ تۆ جىلى و لىرەدا سەرت سىي بوو!

كە تىدەگەينەنى؟! باسەوادەكە گوتى: ئاخىر عەكسى شاي پىوئەيە؛ كەس لە دنىادا ناتوانى عەكسى شا جەعل بكا! دەلىلىكى باش بو!

- دەى بۇ گوتووتە «مافى»؟

- لە سووريا فىر بوم.

- تۆ ئەمشەۋ دەيى لىرە بىمىنى تا بەيانى بە تەلەفۇن لە ئەفسەرى تەل كۆچەر دەپرسىن؛ با خۇي لىت بىكۇلىتەۋە.

ماندوو بىووم؛ خۇم ھاۋىشتە سەر تەختى نووستى پۇلىسىك، گوتىم؛ بە ئىجازەى ئىۋە من خەۋم دى. شۇفېر پەيدا بوو:

- جەنابى سەرگروھبان! ئەم پىاۋە زۆر موسولمانە؛ بە قورغان قەت نوپۇز و رۇزۋى ناچى!
ئەى بە بايەۋەت بە قورۇ دابا. شەرت بى دە سالىشە نوپۇز نە كىردوۋە! رەمەزانىش نىيە تا بزانى بەرۇزۋوم. ئەۋان خەرىكى چەنەلىدانى خۇيانى، دىتم چۈار شوۋتى دە بن تەختە كەدايە.
- برا كى چەقۇي پىيە، قاشىك شوۋتى دەخۇم!
- شوۋتى چى؟!

- برا خۇ پىاۋەتى نەبراۋە. ناكالا سەر قاشىك شوۋتى بە گۇمدا بىن!
چەقۇيە كىان دامى و مەم لە شوۋتى خۋاردن نا. شەۋ گەبىۋە نىۋەشەۋ، چەقە و ھەرا ھەر نەبراۋە:

«جاسۋوسە؟ جاسۋوس نىيە!».

گوتىم؛ برا جاسۋوس نىم؛ زگم بەۋ ژن و مىندالانە دەسوۋتى كە لە سۇنگەى مەۋە قەتىس ماۋن؛ سەرمايانە. ۋەرن دىنارىكتان دەدەمى، سى بوترى ئارەقى پى بىكرن و لىم گەپىن بىرۇم!
- بەرتىل دەدەى بە پىاۋى دەۋلەت؟ ئەۋ ھەۋىرە زۆر ئاۋ دەگرى؛ دەيى ھەر ئىستە خەبەر بە ئەفسەر بىدەم، ھەر ئەمشەۋ بىتەنە زىندان.

- ئەمشەۋ نا! بالە سەر ئەم تەختە بىووم!

تەلەفۇنى ھەلخىراند: «ئەلۇ! ئەلۇ!»، مالى ئەفسەر دەست نەكەۋت. خىر! ئەلۇ! ئەلۇ!
ئىدارەى پۇلىس خەبەر بە جەناب سەروان بىدەن كارىكى زەرۋورىم ھەيە. دەيانەۋىست قسە بىكەن و من تىنەگەم. بە تۈركىيەكى نىۋە غەربى و كوردى شەق و شىر دەستىان پىكرىد.
- دەى كاكە ئەگەر ئىۋە تۈركمانن و لە خۇمانن بۇ دەنگ ناكەن؟!

قوت بوون:

- تۆ خەلىكى كۈيى لە عىراق؟

- ئەگەر سىۋادتان ھەبۋايە زوۋ دەتانزانى من خەلىكى تىنىم لە پەنا كەركۈۋ.

- لە كەركۈۋ كى دەناسى؟

- مالا ئاۋچى!

- لە تىنىن كى؟

- غەۋۋ نەجەف!

- چەند كۈرى ھەن؟

- جەسەن و غەسكەر.

- بىرام نەمانزانى تۈش موسولمانى (يانى شىعە)، دەيى بىبەخشى؛ خىزمەتكارىن!

تەلەفۇن لىي دا، ئەفسەرە كە بوو:

- ھا چىيە؟

- قوربان كۈرىكى زور باشمان مىۋانە و لە خۇمانە؛ زۆر سەلامى بۇت ھەيە!

- سەگى سەگىباب! لە خەۋ راسىم دەكەيەۋە تا سەلامى پى بگەيەنى؟ بۇچى رۇز نەدەۋۋە؟!

قرم داخرايهوه.

- دادەى چەمەدانى بۆ ھەلگرن و بەرپى كەن!

- برا من ئەمجار دىنارە كەت بە مەزگىنى دەدەمى؛ ئارەقە كەى ئەوشەوتان بە سەلامەتى ھەر چى موسولمانە!

گروھبانە كەى گرتى، چەمەدانى ھەلگرت و كەوتە شوپىم. لە پى گوتى: تۆ كە تور كمانى بۆ بە زمانى سەگان (يانى عەرەبى) قسە دەكەى؟ ئىمەت تووشى شەرمەزارى كرد! يەكش كە داواى شووتىت كرد و لە سەر تەخت راكشای و ھەر گالتەت دەھات، زانىم تۆ كار بە دەستىكى گەورەى! تكات لى دەكەم خاوەن مال و مندالم، خراپەم مەلى!

- خاترجەم بە!

بۆشى گىرامەو ھە كە شۆفىر خەبەرى لىداوم؛ گوتوويه من حەقم سەد فلس بوو، چەنەى لى نەدا و چوار سەد فلسى دامى. ديارە جاسووسە و پوولى موفتى پىيە! لە جىگەى خۆم سوار بوومەو. بە شۆفىرى گوت: ئەمەى بە سەلامەت نەگەيەنەى موسل، باوكت لە كەر دەكيشم!

- خواخافىز؛ بەلام لە بىرت نەچى لەم پى و بانانە بە زمانى سەگان ماخىو!

لە پى شۆفىر لە پاش «خو شوکور نەجات بوو» گوتى: قەولت دا شىوم بۆ بىرى.

- تۆش قەولت دابوو شۆفىرى؛ شۆفار نەبى. بە گرتنت دام و ژەقنەمووت دەوى؟ ھەيھاتە... دەبوو تا ئىوارە لە مووسل بىم و بە قەتار بچمەو بەغدا. بۆ فراوين چوومە رىستوورانىك. لە دەر كەوتنىدا كە وىستم پوول بدەم، گوتيان دراو.

- كى دای؟

- ھۆو پىاو.

مامەحەمەدى حاجىلالاى سابلاغى كۆنە ھەوالم بوو. دانىشتىن و دەنگ و باسى ولاتم پىرسى. گوتى: خوشكت لەو ساو ھە تۆ رۆيشتووى - ئەو ھەو سالە - يەك بىن بۆت دەگرى. ژنت بىو ھەژن و كورېكت ھەتيو؛ چارىك بىكە!

- منى وا بەدبەخت و ئاوارە چۆنم چارە پى دەكرى؟

- خوشكت چەند جار داوا كراو؛ مېرد ناك. من لام واى ھە ئەگەر ژنەكەت بىتە لات، ئەویش لەوانەى بىتە رەداىە و دامەزرى. ئىستا كە دەبىنى ژنت بەو مندالىو ھەر چاوەنۆرى تۆيە و بىو ھەژن كۆشى دەكا، رەنگە شەرم بىكا ئەو بەجى بىلى و مېرد بىكا.

- كاكە! ژن بە چى بەخىو كەم؟

- دەتوانى كار بىكەى. ژنەكەت حازرە سوالىشت دەگەل بىكا! من دەزانم...

- چۆنى بىنم؟

- من بۆت دىنم. نامەيەكش بۆ خوشكت بنووسە؛ با لەو گرپانەى بەس كا.

نووسىم: «خوشكم زىنەب! ئەوا من ژنەكەم دىنمە لاى خۆم. ئەگەر تۆش مېرد نەكەى و كارت ھەر گرپان و نوو كەنووك بى، من برات نىم و لە خوشكايەتىم شۆرايەو...».

ئىوارە چوومە ئىزگەى قەتار؛ «كوتك لە سەر رىمان بوو!» خىزانى مالى شا لە كوستانى سوارەتووكەو دەچوونەو؛ نىو ھى پىرى واگۆنەكانيان بۆ تەرخان كرابوو. فېلم دەويست جىگەى بەركەو. تووشى كۆنە ئەفسەرىكى عىراقى بووم بە ناوى «عەبدورەزاق عەبايچى» كە لە بەحنەس ببووينە ئاشنا و لە بەر نەخۆشى سىل بازنىست كرابوو. ئەویش وەك من سەرگەردانى

جىڭا بوو.

دوو تەلىس گۆزىشى بى بوو.

- ھەزار! جى دەس ناكەوى؛ چ بکەين؟

- تۆ كارتى شوناسايى ئەفسەرىت ماوھ؟

- بەلى لە گىرفانمدايە.

- واگونىكى دوور و درىژ بۇ ئەفسەران تەرخان كراوھ؛ كارتت دەر خە.

- چۇن دەبى؟

- چۇن نايى؟!

چووينە بەر واگۇنەكە. سەرگرووھبانىك كارتەكەى دىت، چەستىكى جانانەى كىشا: قوربان
فەرموو! گۆزىيان بۇ بار كىرد. منىش خۇم تى خزانە و لە رىزى پشت قوربانەوۋە تەخت دانىشتم.
بەر لە رۆيشتى قەتار، سەرگرووھبان پىدا گەرا بزانى كى بە قاچاغ سوار بوو. لە ژنىكى
ئەوبەرمى پىرسى:

- تۆ چىت؟

- من عايلەى ئەفسەرم.

خۇى تىنەگەياند. گەيشتە من:

- برا تۆ چىت؟

- من عايلەى ئەم ئەفسەرم!

بوو بە فلق و ھۆرى پىكەنين! لە واگۇنى ئەفسەراندا ھاتمەوۋە بەغدا. ۋەك پشيلەى پاشا،
راست چوومەوۋە مالى مام حوسىن! مام حوسىن لە دوورەوۋە بە پىرمەوۋە ھات و گوتى: چووبوون
زەبىحى بگىرن، ترسمان رى نىشت، كىتپەكانمان سووتاند. بايى چەند بوون پوولەكەت
دەدەمەوۋە. كىرەم لە جەرگەوۋە ھات. قەدەرىك تاسام. گوتىم: مام! ئەگەر كەسپىك سەرى كورپ
بىرى بە چەندى لى رازى دەبى؟ ئەو كىتپانەم زۇر بە خوتىنى جەرگ پەيدا كىردىبوو؛ سىياسى و
قاچاغ نەبوون. خۇت سەلامەت بى!

ھىكايەت چ بوو؟ شا - كە لە ھەلاتندا چووبوۋە بەغدا - زەبىحى شەو نامەيەكى دابوو بە
لاۋىكى خەلىكى سولەيمانى، بىردىبوى لە بەر دەر كى دەر بار بلاوى كىردىبوو؛ گىرتىبووان؛ گوتىبووى
قادر دايىمى.

- كوا قادر؟

- لە كافە عەبدوللايە.

چوار ئەفسەرى سىرپى دەگەل چەند پۇلىس دەچن. لە زەبىحى دەپرسن:

- كوا قادر؟

- نەكا قادىرە كومۇنىستەكە بلىن كە زۇر بەدەفەر؟ دادەى قاۋە بىن! ئىوۋە بىدەنگ دانىش با
قوشقى نەبى. ئىستا دەيھىنم و بىگىرن!

- زەبىحى لە جادەى لاي ئەبوونەواسەوۋە رادەكا. پۇلىس لە سەر لاق قاۋە دەخۇنەوۋە. لە
خىزمەتكارىك دەپرسن:

- قادر بۇ نەھات؟

- قادر لاي خۇتان بوو؛ بۇ كوتان نارد؟!

زىانى كىتىپ سووتان زۆر كارى تىكردىم. ئىتر تازە لە كىتىپ كۆكردنەوۈ دىلم ساردەوۈ بوو. كە دەمدىن -ۈەك نەزەريان حەرام بى- پروم وەردەگىڭرا. بە گىفتى مەولاناي پۇمى: «ماوۋىيەكى ويست خوڭين بۇۋە بە شىر»، سالىكى برد تا لەو تاسانە دەرچووم وىلم لە كۆكردنەوۋى كىتىپ نايەوۈ.

كاتى گەيمەوۈ بەغدا - پاش سەردانى مام حوسىن- چوومە كىن يەرميا. گوتىم: دار و نەدار حەوت دۆلارم ھەيە. گوتى: بىنە! لە ھەرچە بازار، لىفە و دۆشەگىكى تەنكى كۆنى دەگەل سەنىرىك بۇ كرىم بە چوار دۆلار. سى دۆلارەكەى تىرىشى -كە كىردىبوۋە دىنار- دامەوۈ. گوتى: تا كار پەيدا دەكەى لە مزگەوتىك، دىوانى نەقىبىك بىنو! ئوتىل بۇ تۆ ناي.

فەقى سەيدىكى ھەولتېرىم پەيدا كىرد كە لە مزگەوتى مەلىك، بەرانىرى وەزارەتى داخلە دەيخوڭىند. بىر پار درا لەوۋى و لاي فەقى رابىوېرىم. ناۋى فەقىم لە بىر نەماۋە: بەلام مەلايەكى زىگىلى قەبۇزبەرانى شال لە پشت و مىزەرسى كوردانە، شەوانە دەھاتە حوجرە: ناۋى شىخ مستەفا بوو. بە راۋىژى دەمى ھەولتېرى بوو.

شەۋىك حافىزىك «حەسىب» ناۋى ەرەب ھاتە لامان. شىخ مستەفا گوتى: حەسىب! تۆ لەو دىنايش ھەر كۆپر دەبى. دەلئىن عاقىدەت سىستە. حەسىب ھەلىدايە: يا شىخ! لە كىتىدا نووسراۋە و بۇيان خوڭىندىوۋمەوۈ كە رۇژىك ئىسرافىل گوتى خودايە تاسەى مىكالىم كىردوۋە؛ ئىجازە بدە سەرى بدەم. خوا فەرموۋى بچۇ! بەلام زەحمەتە بىگەيەى! ئىسرافىل سەد سال فرى و رېگەى پىتۇ! ماندوۋ بوو. خودايە! كەى دەيگەمى؟ خودا فەرموۋى: ھىشتا مەوداى نىۋان لچى خوارى و لىۋى سەروۋى مىكالىت نەپرىۋە! دەلئىم زەحمەتە: دەلئى دەچم! يا شىخ! ئەگەر باۋەر بەو تۆرەھاتە چاۋ لە قىامەت بۇ پىياۋ پەيدا دەكا، سەگم دەو چاۋە رىاند!

فەقى زۆر بەتەماح و مىن زۆر بىۋول. ھەر دەيگوت: تا دەنىرىم رۇنم لۇ دى، ھەرو بىرىكى بىرە، ھەرو ھىلكە بىرە، ھەرو گۆشت و... ناچار بارم كىرد. شىرەم لە سەربانى دىۋەخانى نەقىب بە زەۋىدا دايەوۈ.

لە كىن وەستا برايم دامەزمامەوۈ؛ رۇژى بە نىۋ دىنار. شاگىردىكى كۆبى تىرىشى ھەبوۋ بە ناۋى «جەلال بىتۋوشى». پىكەوۈ رىك كەوتىن دوكانىك لە سەر حىسابى خۇمان بىكەينەوۈ. وەستا نەۋەد دىنارى دەست گىرتىن. دوكانىكى چۇلمان لە خەيابانى مەلىك فەيسەلى دوۋەھەم گىرت و دەستمان كىرد بە كار. ستودىۋى تازە كەم كارە؛ ئىمەش فەقىر بوۋىن نەماندەكرا جوان و رىكۋىپىكى ھەلخەينەوۈ. ئەۋەندەى لى پەيدا نەدەبوۋ ھەردوۋ كمانى پى بژىن. سى جەمە نان و ماستمان دەخوارد؛ ئەۋىش تىر نا. دەمپايىمان دەپىدا بوو. تەنەت باۋەشىنىكى بەرقىمان نەبوۋ. گوتىم مىن دەچم كارىكى شەۋانە دەبىنەمەوۈ؛ ھىچ نەبى نانى شەۋت دابىن بى.

بە ھۇى قىزلىجى و زەبىجى -كە ەبەدوللا نەجاتى دابوۋن- لاي ەبەدوللا شەرىف كارىكم دىتەوۈ. مەيخانەيەكى ھەبوۋ بە ناۋى «جىندىان»، ئارەقى لى دەفرۇشرا و لە سەر خەيابانى سەعدوۋن بوو. لە سەعات حەۋتى ئىۋارەۋە تا مەيخانە چۆل دەبى، حىسابى ئارەق و خۇراكى فرۇشراۋ بىنوۋس. شەۋانە بە رۋبە دىنارىك و شىۋىش ھەرچى بخۇم: جەلال كەيفە! مىن نىۋەرۇيان كەم نان دەخۇم؛ تۆ خۇت تىر كە! شەۋانە تىنە ھەلدىنەمەوۈ. سەعات دەۋرى يازدە و نىۋ- دوازە دەچوومە زوۋرىك كە دەگەل حەمەى رەشادى لە مالى «عەلى عەزىز» ناۋىكى سابلانغىمان بە كرى گىرتىۋ. رۇژانەش لە دوكان كارم دەكرد.

شهويك داواي دوو پورس جهرگي سووره وه كراوم كرد به دوو سه مووني دوو قاته وه؛ كه ده بووه چوار سه مووني ناسايي. له پشت ميژيك ملم له خواردن نا. مشتريه ك له نزيكم ناره قى ده خوارد وه، پرسى:

- نه رى نه وهى هه موو ده خوى؟!

- بلنم چى مامه گيان! دوكتور ده لى ده بى شيوت سوو كه له بى!

- كابرا - كه پياله ي نزيك ده مى كرد بوو - له پر مه ي دا و چلم و ليكي تيكل بوو. له بهر پيكله نين ژانى كرد!

عه لى عه زيزى خاوه نى مال، له سه ر ته له فوناتي ئيداره ي پولىس بوو. شهو درهنگ ته له فونى ده كرد.

- كهنگى ديه وه مالى؟

- نيو سه عاتى تر، سه عاتيكي تر، هه روا چه ند ده قيقه يه كى ديكه!

- يانى چى؟ تى ناگه م.

- كاكه! ناره ق خوره كانى به ريز، نه گه ر تازه كهوتنه گوراني گوتن، سه عاتيكل هه ر ده ميننه وه. نه گه ر ده ستيان كرد به قنگ بادان و چه قه نه ليدان، دياره نيوسه عاتيكي ماوه. نه گه ر بى هيز كهوتن و ده ستيان به سميل ماچ كردنى يه كتر كرد، هه ر بينا رويشتن! نه مجار عه لى له ته له فونى شه وانهدا ده پيرسى: گورانييه؟ يان قنگ بادان؟ يان سميل ماچ كردن؟!

نهمده هيشت گارسون ناره ق بدزن. به ماوه ي پازده روژ قرا به يه ك ناره ق له حيسابى مانگى پيشوو مايه وه. نافه ريمم له ناغا وه رگرت؛ به لام زور له كاره كه وه ريز بووم؛ مانگه و دوا وه لام نا. له م به ينه شدا وه ستا داواي قه رزه كه ي ده كرد و خات مه له كى ژنى ميشكى بردبووين. گوتم: جه لال! من ده چمه وه كه ركوك و پوولت بو ده نيرم و توش ليره په زمه نده بكه تا قه رزه كه ده ده ينه وه. مه لا شوكر ده چوه كه ركوك؛ گوتم: به پورتويان بلن نه گه ر رامده گريته وه دي مه وه. مه لا چوو بوو گوتبووى هاتووم بيمه شاگردت! كه نه زموو بووى، هيچى لى نازانى، گوتبووى فيرم كه!

- بو من مه دره سه م داناوه؟!

- به خوا عه زيز گوتى رامبگرى دي مه وه!

- خه به رى بده يه مانگى هه زده دينارى ده ده مى.

چوو مه وه كه ركوك. شاگردىكى ناشورى به ناوى «لازار» م له بهر ده ستا و ده ستم به كار كرده وه. به لام نه مجاره زورى ده وام نه كرد؛ خه به ريان دامى كه جه لالى شه ريكت له خو پيشاندانى كومونيستاندا گيراوه و دوكان بى خاوه ن ماوه. له م سه فه ره ي دواييمدا ژوو ريكم له مالىندا گرت، كه عومه ر ناويكى نانه وا به كرني گرتبوو؛ خوى به سه لتى تييدا ده ژيا؛ نه ويش جه لال تاله بانى پيى ناساندم؛ گوتى: زور كورى باشه؛ كادري حيزبمانه؛ ناگاشى ليت ده بى و ئيمه ش له حالت ناگادار ده كا. هه فته ي يه ك - دوو شهو ديار بوو چه ند كه سيك ده هاتن، عومه ر ده رسى سياسى پى ده گوتن. عومه ر سيواتى نه بوو؛ له قسه كردنيش به گيلو كه م ده ديت. به لام كى ده لى له سياسه تدا ماموستا نيه؟!

من راديوم هه بوو؛ نه و نه يبوو. به يانيه ك گوتم: كاك عومه ر تو زانيوته نه مشه و ستالين مرد؟

- عومەر قه ده رېک مات بوو، گوتی:
- کاک عه زیز - به پسکی خوی - من ده لیم «تحتی» باش نه بووه بویه مردووه!
- نهی نافریم! باشی تیگه یشتووی! پیاو سحتی باش بی بؤ ده مرئ؟!
- باسی ئو زیره کییهی کادری هه لېزاردهم بؤ جه لال گېراوه؛ زوری پی سیر بوو! رۆژیک چیشتهنگاو هاتمهوه؛ وا کا عومەر له ماله.
- ها! خیره؟
- مانم گرتووه! به نانه واخانم گوتووه مهعاشم زیاده کا کار ناکهم.
- کاکه لیم بیکارییه دا، ئیستا بیکاریکی مل تهستور کاری تۆ ده کا و به که متر له تۆش پازیه!
- من ده لیم مانی کریکارانم کردووه؛ وهک له فه رانته (فه رانسه) ده کرئ!
- پاش نیوه رۆ هاتهوه گوتی: تۆ «ده دانی» یه کیکیان له جیگه م داناو، بچم به لایه وه ملم ده شکینی! ناچارم بچمه وه «ئوله یمانی»!
- ئیواره یه کی ههینی عومەر گوتی: ئه مرۆ چوو بووینه دهشت، ترومبیلیکی «اثعمار» به لاماندا رابرد. دۆر هوتافمان کیشا: بمرئ، پرووخی اثعمار!
- تۆمه ز ترومبیلی اعمار (ئاوه دانی) بووه!
- شه ویک به بۆله بۆل و جنیودان هاته وه. هه ر له به ر خۆیه وه ده یگوت:
- قه حبهی سۆزمانی کئ فریو ده دا؟
- ها کاکه عومەر! خه به ر چییه؟
- مامۆتتا! «ئوممو کولثووم» ی قه حبه دیسان خوی ناوه ته پیانقۆ (به خت ئازمایي). ئه وه ئالیکي تر وای کرد، بؤ حه مبالیک ده رچوو، شووی پی نه کرد؛ ئه مجاره ش ئه یه وئ بمانخه له تینی!
- ده بوايه به سه تل ئاو له قاوه خانه یه ک بینین. هه رچی ده رویش و سه یدی نوشته نووس و پیاوه به روالهت سالحه کان بوون، زۆر به یان ده هاتنه ئه وئ. ده رابه کانی هه رگیز هه لسه ده درانه وه؛ تاریک و تنووک بوو. لیتمان ببوه مه ته لیکي دژوار. شاگرد چاخانه که مان بانگ کرد، په نجا فلسمان دایه ئه و مه ته له مان بؤ هه لینی: ئه و هه موو سه ید و پیاوچاکه ریشدارانه بؤ له قاوه خانه ی ئه وان کۆمه ل ده بن؟ بؤ هه میشه تاریکه؟
- هه موویان به نگ ده کیشن! نابئ پۆلیس پی بزانی. وه ستاکه م به نگ فرۆشه.
- له خانیکی سه وه زه فرۆشی، ده گه ل کۆنه سنه ییه کی تازه تورکه مانی کوردی نه زان ببوومه ئاشنا. کابرا هه ر له خۆوه رۆح و گیانی له سه ر من ده گه را. خوی ئیجاره داری خانه که و چاخانه داریش بوو. ده بوو هه موو رۆژ بچمه چاخانه که ی و چاپه ک بخۆمه وه. که زانی له خانووی عومەر ده رۆم، وه ک قیل پتیه وه نووسا: ده بی هه ر بئییه خانه که؛ که چه ند ژوو ریکي له نهۆمی دوو هه بوو.
- به رقی نییه.
- هه ر ئه مرۆ بۆت ده کیشم.
- ئیجاره ی چه نده؟
- هه یج!
- نه خیر نایه م!
- مانگی دیناریک.

تهواو نه مگوتبوو باشه، حهنبالي هينا کهل-پهله که يان بردم. تا مال هات بهرقي له چاخانه وه
بؤ بردبوو. کورپکي خزمه تکارى خانه که ي به ناو جه بيار - که لاويکي پازده ساله بوو- نارد بؤم
خاوين کاتهوه؛ تا منيش له وييم هه موو کارم بؤ بکا.

ده گهل هونه رهندي به ناوبانگي کورد «بهديع باباجان» زؤر ببويينه هؤگري يه کتر. نه ويش
سهلت بوو. نيوه رويان له پاش کارى ئيدارى - که نه خشه کيشان بوو- بؤ نيوه رؤژه خواردن
ده هاته لام. مه نجه ليک ماست، لاپاوه شيک که وه، ناني گهرم، هينده مان ده خوارد وه ک
«دالاشى سهر که لاک» نه مانده تواني ببزين!

وه کيلپکي دادگوسته رى کورد به ناوى «سالح روشدى»، ههر لهو خانه له نزيک ژوورى
منه وه، ژوورپکي کرده ده فته ر. رؤژيک شيخ مارف به زؤر برديميه ماله خوئ. بهديع به
دووچه رخه بؤ نان و ماست و که وه هاتبوو؛ به پهله له پله کان سهر که وتبوو. ئاي مالى ويترانم!
هه يوان پر له پؤليس. دهر گاکه ي من داخراوه. گورجي ده يگرن و ده يبه نه ژوورى سالح. پ -
جه لادى مه شهوورى کومؤنيستان - ده گهل چه ند ئه منيکي تر دانيشتوون. سالحيان به به لگه ي
تاوانه وه گرتوه؛ بهرپرسياران داوه. ده لين: سالح ئه وهش ره فiq و ميوانى تويه؟

- به لي کاک بهديعي دؤستمه!

جا وه ره و رووح دهر نه چئ! ئه و کابرايه خوئ گيراوه؛ منى بي خه به رى بؤ به درؤ پتوه کرد؟
نايل ده لي: تؤ بهديع باباجانى؟

- به لي.

- بهديع! ههر که سئ تؤى ديوه خوئى ده ويى؛ برؤ خوات ده گهل.

- له و ساوه هاو فراوينه که م تازه نه هاته وه و من ده چوومه لاي ئه و.

له سهربانى خانه که ده نوستم؛ دوو پشکي زؤر بوو. خاوه ن خانى هه والم چوار قه فه سه ميوه ي
له گه لاي خورما ليک دا و بؤى کردمه ته خت. له سهرى نووستم. شه و نيوه شه وه و هک چه تر باز
به ره و عهرز ده چم! ته خت قهرمه ي کرد!

رؤژيک کورپکي شناسى شيووعى «به يانى ئاشتى خوازانى» بؤ هينام ئيمزاي که م.

- کاکه ناويرم و نايکه م!

- ئاخه ئه وانه ئيمزاي زؤريان له من ده وئ! تؤ ههر چى ده نووسى بنووسه، ههر ئيمزا بيئ
به سه! نووسيم: «عه زيموسى» نوخته يه ک مهره که ب که وته سهر سينه که. به يان گيرا و جا
وه ره تيبان هه لده: فلان فلان شوده! ئه و عه زيم مووشئ جووله که تان له کوئ پيدا کرد؟!

زؤرم ئاشناى باش له مه لا، دانشجو، بازارى و هئ تر پيدا کردبوو که زؤر خوشم ليئ
ده گوزه را؛ به لام به گيرانى جه لال ريسه که م ئالؤزا. کهل په لم فروشت؛ هاتمه وه به غدا. وه ستا
برايم - بؤ نه فته وتانى قهرزه که ي - سهر جه م دوکانه که ي دابوو به نه وه دينا؛ که به هاسانى
چوارسه دينا رى ده کرد. له که رکوک بي به ش مام و له به غدا بي کار. چوومه لاي کاکه زياد:

- ده مه وئ دوکانيک دانئيم؛ به سه د دينا ر پيک ديئ. ده س به جي دايمئ. گهرام، دوکانيکي
چؤلم له «ئه عزه ميه» گرت. که چه ماشينيک و هينديک ورده ئه سبابم کرى. ژوورپکيشم له
نهؤمى سهر وه ي بازار چه يه که وه گرت که سهربانى به ينى پيش ژووره که م و سهر بازاره که به
شيشى ئاسنى ليک بلاو داپؤشراوو. ئه گهر يه کيک له بازاره که دا سرتهى بکرايه، من گويم ليئ
ده بوو. له ئيواره وه که له کار ده گه رامه وه تا به رى به يانى، خه و حهرام و ئيستراحت دهر د و

سندان بوو. نژیکه‌ی بیست رادیو به‌وپه‌پړی دهنګی بلند تا ساعات یه‌کی شهو ده‌یاننه‌پړاند. له یه‌کی شه‌وه‌وه چقه‌قه و هه‌را و گوشت ورد کردنی قه‌سابان بوو؛ تا وه‌ختی کارم نه‌ده‌پساوه. سهر له هه‌وه‌له‌وه پیټم وا بوو که‌وتوومه ناو جه‌هه‌نده‌م، به‌لام ده‌لټن جه‌هه‌نده‌میه‌کانیش فیر ده‌بن؛ فیر بووم. به‌و هه‌موو گوړه و نه‌ړه و ته‌قه و په‌قه‌شه‌وه، خړپ خه‌وم لی ده‌که‌وت.

«حه‌مه سه‌عید کانی‌مارانی» - که‌خاوه‌ن ملک و ده‌وله‌مهن‌دی گه‌وره و بو‌خو‌ی لیسانسی حقووق بوو - ر‌ژیک برابه‌کی خو‌ی به‌ناوی «وریا» هی‌نا که‌بیستوومه جی‌گه‌ت هه‌یه! با لای تو بی و ده‌رسه‌کانی له ده‌بیرستان بخو‌ینئ. «عومه‌ر ده‌بابه» - که‌له‌به‌غدا ده‌ړ‌وی - دوو ته‌ختی نووستنی هه‌رزان‌بایی دابوومئ؛ زیل‌وی زبرم له سهر را‌خستبوون و له سهر یه‌کیان ده‌خه‌وتم. «نه‌گه‌ر به‌وه رازی ده‌بی سهر چاوان». شه‌و گوتم: وریا با بچین شیو بخو‌ین.

- مامه‌ستا! بو‌نان و که‌وهریک، نان و خه‌یاریک نه‌خو‌ین؟!
- کاکه! من نه‌گون‌دی کانی‌مارانم هه‌یه، نه‌میلیونیرم. من ده‌چم گوشتی بر‌ژاو ده‌خوم؛ تو که‌وهری خو‌ت بخ‌و!

پیټم وایه‌مانگ و نیوکی نه‌برد، که‌لیکم دایه‌وه، زورم له ده‌سمایه‌ی دوکان زیان کړدوه؛ چونکه‌کولانه‌که‌ی جی دوکانم زور چ‌ول بوو. ر‌ژئ مشت‌ریه‌کم به‌حال ده‌س ده‌که‌وت. نه‌ی خودایه‌خه‌ج‌اله‌تی کاکه‌زیادم نه‌که‌ی! پیاو‌ته‌ی کړدوه و ده‌بی بیده‌مه‌وه. ناچار دوکانم به ته‌خت و مه‌خته‌وه، جگه‌له‌ماشینی عه‌کاسی سهرجه‌م به‌حه‌فتا دینار فر‌وشت. له وه‌تاغی سهر بازپه‌که‌شم گو‌یزته‌وه، ژووریکم له‌توتیل‌یک به‌دوو دینار به‌کری گرت. توتیل نه‌بوو، عیماره‌تیکی گه‌وره بوو، مولکی حاف‌زکی قورغان‌خو‌ینی سهر ر‌ادیو بوو. هه‌موو ژووره‌کانی به پیاو‌ی سه‌لت و په‌بن - که‌زوریان شو‌فیر و شاگرد شو‌فیری توتووبووسی خه‌ت بوون - به‌کری درابوو. دوو ته‌خته‌شاهانه‌کم برده‌نه‌وئ؛ وریاشم کړدوه‌وه‌اومه‌نزل؛ که‌فه‌قیره‌حه‌قی خه‌و نه‌دات!

دوکانیکی مولکی نه‌واقفم له‌موزایه‌ده‌به‌که‌وت که‌له‌په‌نا مزگه‌وتی فه‌زل بوو. تابل‌یه‌کم لی‌دا: «ستودی‌و سه‌باح»؛ مانگی چوار دیناری ئی‌جاره‌بوو. بیست و دوو دینارم له‌موزایه‌ده‌که‌دابوو. چی وام نه‌بوو. ته‌نانه‌ت نه‌متوانی ویت‌رینه‌که‌ی شو‌شه‌تئ بگرم. زوری نه‌برد کاره‌کم وه بره‌و که‌وت. له‌ماوه‌ی چوار مانگدا سه‌د دیناره‌که‌ی کاکه‌زیادم برده‌وه؛ گو‌تی من به‌قه‌رزم نه‌داو‌یه‌ی. له‌من کی‌شه‌له‌و سو‌یند، هه‌تا نه‌وه‌د دیناری لی وه‌رگرت‌مه‌وه‌چه‌قی په‌شم کړد. پاییزان و زستان و جی‌ژنان کارم باش بوو، به‌لام به‌هاران و هاوینان که‌مم په‌یدا ده‌کړد. ماوه‌یه‌ک له‌هاویندا وای لی‌هات به‌شی نانی خو‌می لی په‌یدا نه‌ده‌بوو. ناچار چووم تا ده‌مه‌و پاییز کاریک په‌یدا کم. کاکه‌زیاد له‌لای په‌شید عارف سه‌قا - که‌موه‌هن‌دیس‌کی کوردی ملی‌ونیر و بساز - بفروش بوو - ر‌ژئ به‌نیو دینار دایمه‌زراندم که‌سهرکارگر بم. حه‌وته‌ی یه‌که‌م گو‌تیان با حقووقه‌که‌ت بم‌ینئ. هه‌فته‌ی دووهم له‌قه‌راری ر‌ژئ حه‌وت په‌نجاییم درایه. هه‌رچی گوتم: وانا، خوا هه‌لناگری، شیله‌وا، بیله‌وا، به‌هره‌ی نه‌دا، گر-گر هاتمه‌وه سهر دوکانه‌که‌م. تازه نه‌و دوکانم دانابوو، ر‌ژئ نه‌حمه‌د عوسمانی هاوالی بو‌خارستیم هات:

- کاکه‌تو‌ناوکی چاک و پاکت هه‌یه. ده‌لټن گو‌تو‌ته‌له‌ر‌ومانی‌ا سواله‌کرم دیوه؛ گو‌تو‌ته‌ژنی داوین‌پسی لی هه‌ن؛ تو بوختانی وا بو‌ده‌که‌ی؟
- نه‌حمه‌د گیان! هه‌رمه‌رامیک - با ئی‌ینی عاسمانیش بی - نه‌گه‌ر در‌وی بو‌بکری دیاره

بەتالە و بە فىلىسىكىم ناۋى. ھەتتە! نەگبەت! پىكەو ھەتتە دوو سۈلگەرمان نەدەت؟ تۆ نەبوۋى دەتگوت زۆرەي ھەۋالان شەو لە مالە ژنە رۇمانيان رادەبوۋىرن و نايەنەو ھەتتە ناۋ نويى خۇيان؟! چت پى بلىم؟

- راست دەكەي، بەلام نابى خەلىكى رەمەكى بىزان!

سەلت بووم؛ لە دوكان نانم دەخوارد. بەيانى و نيوەرۆ و شەو دەبوو بچمە چىشتخانە يا قاۋەخانە، كە ئەۋەش زۆرى تىدەچوو. ھىچ پەسەندازىكىم بۇ نەدەكرا. تەنيا پارەي ئەسپاب كرىنى عەكاسى و مۇخارجەكەم دەردىنا. بە تەنيا بووم. ھەر لە بەيانەو تەسەعات دە و يازدە كارم لە ژوورى تارىك و لە بەرئ كوردنى موشتەرى و پاك و خاۋىن كوردنەو و شتى وا بوو. رۇژانە دەبوايە پتر لە شەش سەعات بە پىئە راۋەستىم؛ زۆر ماندوو دەبووم. بەلام دلم بەو خۇش بوو كە لە نۆكەرى و شاگردى رزگارم بوو و كارى خۇم دەكەم. كوردىكى نەناسياو بووم لە گەرەكىكى ھەموو عەرەب و زىر. لاتوپاتى گەرەك سەر لە ھەۋەلەو شەريان بۇ نامەو؛ گالتەيان پى دەكردم و دە غەزەبىان دەنام. بەلام زۆرى نەبرد كە زۆر لە جىرانانم بوونە دۇستم و حورمەتەيان دەگرتىم.

بە گەپوگالتەيە كىترمان دەدواند و پىكەنىنمان ساز دەكرد. تابووتكەرىك دىوار بە دىوارمەو ھەتتە رۇژىك سەيدىكى پشت كوور، سەرى گەبىوۋە بەرانبەر ئەژنۇ، دەلەرزى، داۋاي خىرىكى لى كەردم.

سەيد! جەلت ناۋى بۇت بىكرم؟

- ئەي خودا راۋەستاوت كا.

- بىردە دوكانى تابووتكەر.

- ۋەستا شاكر! لە حىسابى من دەستىك جەل بدە بە سەيد!

- فەرمو بۇ پشت دوكان ھەلبۇزەر!

سەيد كە لە پشت دوكان چاۋى بە تابووتان كەوت قىتەو بوو؛ باۋەر كە تاژى وا ھەلنايە! لەو

بەرى جادەو مىلى لە جىنودان نا: «دەتەنەۋى بىرم؟!» ئاي ترسى مردن!...

ۋەستا شاكرى تابووتكەر دەستى مردوۋى دەبرى! دەگەل مردووشۇرىكى درىژ و پان رىك

كەۋتبوۋ خىزمى مردوۋى دىنا.

- ۋەستا! ئەو خىزمى خۇمە؛ تابووتى باشى بدەيە.

- تابووتى «ئەبوۋ ئەنگەر» بە شەش دىنارە. ئەو پىاۋە كاسبە تابووتى دەۋى.

- تابووتى «ئەبوۋ كاسب» بە چوار دىنار.

ھەر تابووتەش - ئەبوۋ ئەنگەر و ئەبوۋ كاسب - چوار سەد فىلى پتر نەدەبرد.

دۋاي مردوۋ ناشتن، رىشە دەھاتەو بەشە فىلى خۇى ۋەرگىرى. دەبوۋە شەرە چەققەيەك

نەبىتەو. تانىو دىنارى لە شاكر دەستاند قىر سىپى دەبوو.

رۇژىك غەنى بلوورى [بلوورىان]م لى پەيدا بوو. ماۋەيەك مىوانم بوو. ھاتوچۇ شىۋووعىانى

دەكرد؛ كە ئەو دەم بىۋونە دوو دەستەي دژ بە يەكتر: «ئەلقاعىدە» بە سەرۆكايەتى سەلىم نازانم

چى و «رايەتوششەغىلە» بە سەرۆكايەتى «جەمال حەيدەرى» كە كوردىك بوو. غەنى

كەيخودايەتى دەناۋدا دەكردن، پىكىيان بىنى. كە غەنى ھات، وريام لە لا نەماۋو. پىكەو لە

ژوورەكە مى مندا دەزايان. ھەۋەل رۇژ زۆرى لۇمە كەردم: بۇ ھىندە پىس و پۇخلى؟ ژوورەكەت

تیکھل- پتیکھل و نامورہ تہبہ؛ من دہبی فیرت کہم چون بڑی! لہ پاش حوتہ تیک،
ہلمدہ ستاند: ہستہ نان و چا حازرہ! ہر لہ سہر جیوہ دہستی بہ خواردن دہکرد، دہم و
چاوی نەدە شوشت!

کۈنہ کوردیکی خەلکی «حاجیالی کەندی» لای سابلاغ، چل سال بوو لہ بەغدا بوو؛
کوردیہ کەہی لہ بیر نەما بوو؛ عارہ بیش فیر نەبوو. سہرایداری ئەو ساختمانہ بوو. زمانیکی قسہ
دەکرد، عیفریتیم دەویست بیباتہوہ سہر یەک! شەو نەبوو چەند جار ئیجارہ دارەکان راستم
نەکەنەوہ: بہ خیری خۆت وەرہ ئەو کەرەمان یۆ تیگہ یەنە!

ہەر من لہ مام برایم تیدە گەیشتم و کەسی تر. رۆژیک سەر بہ ژوورہ کەماندا دہکا و چەند
قسە یەک دہگەل غەنی دہکا. غەنی تیناگا، لہ پر بہ تورکی دہلئ: برۆ دەر! کەری کورپی کەر!
مام برایم رایکردبوو. ئیوارہ بہ دزیوہ لہ منی پرسی: ئەو میوانەت وەختابوو بمکوژی، ئەوہ
چیہ؟!

- مام برایم ئەوہ شیتە و تازہ لہ شیتخانہ دەرچووہ!

- ھم... م! دہزمانی!

شەویک خەریکی دوکان داخستن بووم، غەنی ہات گوتی: کوا پریسکە کہم؟

- پریسکە ی چی؟

- چۆن؟ ئەدی ئیوارہ کە سەرت بہ مشتەرییہ کچەکانی مەدرەسەوہ گەرم بوو، نەمدا یە؟

- نازانم.

- بگەرئ.

زۆر گەر!ام؛ نەبوو. ئەو شەوہ تا لای رۆژ ھەدادانی نەما. بہ خەیاڵ سازی دابوو: من بۆم
ھاویشتی، یەک لەو کچانہ ھەلیگر تۆتەوہ. باوکی کچ مودیری پۆلیسہ؛ لئی وەرگرتوہ. مەدرەکی
گرینگی تیدایہ؛ باسی سەرہ! جار- جار بہ لہپ، شەق لہ ناو چاوانی خۆی دەدا، دہگریا:

- ئاخەر بئ ئینساف دہسەرہی پریسکە کەش ھی دہزگیرانم بوو بہ یادگاری دابوومی!

- دہ ئیستا قەوماوہ؛ چار چیہ. قەدیمی گوتوویانہ باسی قەدیم و مەلایە تیم بۆ مەکە! من

چبکەم؟

- بەری بەیانی دین لہ دوکان دہتگرن تۆش منیان نیشان دەدە؛ لہ زینداندا دہمەزین!

بەیانی گوتم: تۆ مەہ! خۆم دہچمە دوکان. ئەگەر پاش چارەگیک نەھاتمەوہ، ئەتۆ خۆت ون
کە! بہ ترس و لەرزوہ لہ دووروہ روانیمە بەر دوکان، دوو کەس لەوی پاوہ ستابوون. پاوہ ستام
تا ئەوان رۆیشتن؛ چووہ دوکان گەسکەم دەدا، تووشی پریسکەزەرد ھاتم. قامکەم دہگریکە کرد و
گوتم غەنی نەمدیتەوہ. زەق-زەق نیشانیشم دا؛ لہ پەشیوی خۆی نەیدەدی! تا پتیم گوت و لہ
خۆشیان گەشکە بوو!

جا ھەر وەک ھات و چۆی گەرمی دہگەل کومۆنیستەکان ھەبوو، ھات و چۆی پارتی و برایم
ئەحمەدیشی دہکرد و خۆشیان دہویست. گوتی دەرۆمەوہ سابلاغ.

- کاکا! دہتناسن، دہتگرن؛ ئیرەت چاترہ.

رۆیشت؛ لہ سولەیماننویہ بۆی نووسیووم: کۆتیکم بەجئ ماوہ، سروودیکی کومۆنیستانی
دنیا دہناو قۆلہ دراوہ کەیدا تاقت کردوہ، بۆم بنیرہ! نووسیم: کۆتەکەتم دا بە سوالکەریک.
ابزانم بہ دہردی پریسکە کەت چووہ! رەنگە ئیستا مودیری پۆلیس فیری پۆلیسانی بکا! ئیتەر

هر نهو گهړانهوه بوو. بیستم غهني گیراوه و بیست و چوار سال له حهيسا مایهوه.

هر وهک پارتی دههاتنه لام، دهگهل شیووعانیش پړیک بووم. شهو نامه ی ههر دووک دهسته (شیووعیه کان و بلاقوکی پارتی) م بو دههات. جاریک جهمال حهیدهری بردهمیه سهرپانه قاوهخانه یهک، دلی دامهوه که رهگهل حیزیه که ی کهوم.

- کاکه جهمال! من کوردم. نهوا حیزبی تووده که ئیوه دهلین مامؤستامانه ددان به مافی کوردا دهني؛ ده ئیوهش باسیکی ئازادی کورد بکهن تا فریو بخؤم. ههر دهفهرموون زهوی دهدهین به وهرزیز؛ ههموو دهشتی ههولیرم دهیهی نامهوی.

- حیزبی تووده مامؤستامانه، راسته؛ بهلام باسی بهشی کورد کردنی خهتایه کی گهورهیه. ئهمجار با بشنووسی، درؤ دهکا و حوکمی بکهویته دهست بهلین پیک ناهینئ.

- ده کاکه توش درؤم بو بکه!

- ئاخړ به فهرمووده ی ستالین، رووپهر ئهوهنده ی سهر ئهمهنده، کورد میللهت نییه!

- برا وا من و تو به کوردی قسه دهکهین، دیاره ههین و زمانیکی سهر بهخؤمان ههیه. با ستالین نا، بابی لینین بلئ، چؤن له میللهتی کورد دهشؤریمهوه؟... لیت بهزیاد بی!

دوکان و ماله کهم جینگه ی قاچاق - قوچاغان بوو. نازانم چؤن بوو که زه بیحی راو نرابوو؛ خؤی بو ماوه یهک له ژوره کهمدا شارد هوه. شهو ده بگوت: سبه ی خؤم ته سلیمی پؤلیس ده کهم، چ ده بی با بی. دلی ته واو تنگ ده کردم.

- مه لا! بو زیندان ئه و پریمسه چکؤله ی خؤتم بدهیه.

- بو تو.

- ئه و خاولیهش ده بهم.

- باشه.

- ئه سپابی ریش تاشینه کهشت بهرم؟

- بیبه.

سبه ی زوو یه کترمان ماچ ده کرد، ئاوم ده چاو ده ترا. تا لای ئیواره بیرم به چارهنووسی ئه و خهریک بوو. شهو که به سهرکزی دههاتمهوه، زه بیحی له ناو دووکه لی جفاره دا خنکاوه و چاوه کانی کسکه کسکیانه.

- مه لا! ئه مرؤش نه چووم، سبه ی ده چم!

ديسان سهرله نوی: فلان و فلان شتهت بو من باشه!

- بهلئ بو تو!

ديسان ههر به زمه که ی پیشو، نه ده چوو. رؤژیک سمیلی تاشیوو، سوور وهک چه وهنده ر؛ کراواتی له خؤی دابوو.

- مه لا ده مه وی شه پکه یهک بکړم خؤم بگؤرم پؤلیس نه مناسئ. ها عهینه کیشم ده وی!

- به خوا ههر سه گیکت کهمه فیه ی بو لیده ی و دوات که وی! با بچین شه پکه بکړین.

سهرمان به مغازه یه کی زؤر گه وره ی شه پکه فروشیدا کرد. ههر له سهری نا و روانیه ئاویته و کیفی نه یگرت، ماندووی کرد بووم. شه بکه یه کی رهشی له سهر نا.

- ها مه لا! چؤنم؟

- چؤنی؟ به خودا ههر له پیره ههر مه نی ئینه ده چی!

كابرانى خاۋەن موغازە - كە لامان وابو غەربە - لە قەلئە پىكەنىنى دا و جۆشى خواردا و خاۋ بۆۈە.

- دەى نرخی شەپكە كەت چەندە!

- كورە ئەگەر دە دىنارم لە ھەر شتىكى قىلىكەدەر و دلخۇشكەر خەرج بىكرىدە ئەۋەندە پى نەدەكەنىم. بە شەشەد فىلى دەفرۇشم؛ بەلام ئىۋە چوارسەتم دەنى.

قالەى رەحمەتى مەنسورى ناۋى سابلاغى، شاگرد غەكاسى دەكرد؛ لەۋپەرى نەدارىدا بوو. لە ئوتىل دەخەت. ھىنامە لای خۆم كە حەقى خەۋ نەدا و ھىچ نەبى بەرچايش بۇ خۇى دروست كا.

دوكانەكەم ھەموو دەستەيەكى دەھاتى. تىگەيىۋون كە من ئەمىنم و خەبەر لە كەس نادەم. كومۇنىست، پارتى، ئىخوانولموسلىمىن، غەكسى قاچاغيان بۇ من دىنا. رۇژىك يەك لەۋ شىۋوغيانە - كە نەمدەناسى - ھات غەكسى گرت. جەمال قادر ناۋىك ھاتە ژوور، كابرا رۇيشت گوتى: ئەۋە ناۋى ئىسماعىل رەسوۋلە؛ لە كومۇنىستە زەكانە؛ مالى لە فلانە ساختاماندايە. شەرە ئەمرو بە گرتنى بدەم. ئىسماعىل رەسوۋلە دىتەۋە، گوتەم ئەۋ كورە وا دەلى. ئەگەر تۇ ناۋت ئىسماعىل رەسوۋلە خۇ بشارەۋە.

- نا كاكە! ئەتۈۋ غەرەتى. ئەمەن ھەۋ نىم، ناۋم غوسىنە!

سبەى ئەۋ رۇژە پۇلىسىك ھات، گوتى: شەۋ ئىسماعىل رەسول گىراۋە؛ تىكاي ھەيە ۋىنەكانى بە مندا بۇ بنىرى!

پىلۋىك لە ناۋ شار فىلىمى دەگرت و لە دوكان بۆم چاپ دەكرد. گوتى ناۋم ئەۋو باسەيە. ئىتر ۋەك شاگردىكى باش كارى دەگەل كىردم. رۇژىك برادەرىك گوتى: ئەۋ پىلۋە خەتەرە؛ مەھكۇم بە ئىعدامە، راپىكردوۋە. شەۋ پىرسىم: ئەۋو باسەۋا دەلىن. خۆم قاچاغ و تۇ قاچاغ پىم ۋايە ۋەك دەلىن: «ھىلكەكان دە يەك قەرتالەدا بار مەكە!» بۇى دركاندەم كە راستە. پىك ھاتىن فىلەكان بە مندالىكىدا بنىرى و بۇ خۇى نەيە.

مانگى ئاگوستى سالى ۱۹۵۴، رۇژى لە دوكان روۋتوۋشى غەكسەم دەكرد. پىرىژنىكى رەۋاندزى - كە دەمناسى - ھەر لە دەرگا ھاتە ژوور، ۋەك ژنە غەربەبان لە ھەلۈلۈى دا، گوتى:

- مەزگىنىم دەيە! مار و مندارت لۇ ھاتىنە؛ ئەۋە لە مارى خات شەۋكەتىنە!

ۋاقىكەم بىردەۋە؛ تاسام. لەۋ دەمەدا شەش درەم (يانى شەش تەمەن) نەبى، پارەم لە غەرز و عاسمان شەك نەدەبرد. ژن و مندا بە چى بەختو كەم؟... پىرىژن كە دىتى مات بووم و رەنگىكەم ھىنا و برد، بى ھەست و چىرە لە دوكان دەركەت؛ ۋازى لە مەزگىنى ساندن نا! دوكانم داخست و بە بارىك بىر و خەيالاتەۋە بەرەۋ مالى خات شەۋكەت دەچووم، لە كۆلان توۋشى برادىرىك بووم بە ناۋى ھەمەى غەزە كۆپرى كۆنە سابلاغى كە لە پاش رۇيشتىن يەرميا بۇ فەلەستىن لە جىگەى ئەۋ دەلالى بازارى دەكرد.

- ھا! خىرە، پەشۇكاۋى؟

- ھەمە خراپ قەۋماۋە...

ھەمە دەگەلم گەراۋە. چوۋىنە بازار، زىلۇ، پەتۈۋ، قاپ و قاچاغ، ھەرچى مالە فەقىرىكى پى ئاۋەدان دەبى بايى سىۋشەش دىنارى كرى. ھەنبال ھەلگەرە!

- كاكە خۆت مەخە تەنگانە، ھەر ۋەخت بووت ئەم قەرزەم بدەۋە.

مالی خات شهوکت خانووېک بوو له ئیجاره ی «محممه دی خات زیبا» ناویکی سابلای، ناموزای «عبدوره حماني که یانی». خات شهوکتی ژنی به قسه ی خوی کونه به گزاده ی باجهوند بووه. جا چونکه میرد هیچ کاره نه بوو، مال به ناوی خاشه وکت بوو. ژووریکمان لئ به کرئ گرت و سپالمان به عرزدا دا. ناو ماله که ی زهmani سهلتیشم به قاله به خشی.

له هاوینی سالی ۱۳۲۵ هه تاویرا که بؤ وتووېژ چوومه سهقز - که ده بووه سالی ۱۹۴۶ - من مال و مندالی خؤم نه دیتبوو؛ خه به ریشم نه ده بیستن. مه عسوومی خیزانم که به جیم هیشتبوو ته مهنی هه ژده سالان بوو. ته مهنی شیرکوی کوریشم - که ناوی کرابووه محمه مه - چوار مانگ بوو. ژن چاوه نوړی میردیه تی و له مالی عه بدوللای برام ده زی. چهند جاریک برای هاتوونه لای که وهره مالی ئیمه! نه چوو. خه ریکی به خیتو کردنی کورپه تاقانه که ی خوی بووه. وا له پاش ههشت سال و شتیک، به سواری ئه سپ و ده گهل مامه حممه دی حاجیاللا، گه یوه ته سوله یمانی و له یوه به ترومیل و قهتار گه یوه ته به غدا. کوری چوار مانگه، نو سالیه و باوکی ناناسی. پاش نو سال جودایی زؤر تال، پیک شاد و شوکور بووینه وه. ههر چهند ههر پیده که نیم و شادیم ده نواند؛ به لام له خه جاله تیان کزه م له جهرگی ده هات. ههشت سال ژنیک هه ژده سالانه به بیوه ژنی چاوه نوړم بئ و مندالیک بئ بایی له باوه شدا بئ و سهبری کردبئ و تاوانی ئه وه هه موو چاره شهیه ش من بووبم... نه مده زانی چونی ده دینم و چونی دلخوشی ده ده مه وه. به لام باش بوو، ئه وه هیچ گله ی له زه مانه و من نه بوو؛ زؤر شوکرانه بژیر بوو که دوو باره گه یشتووینه وه یه کتر. جا با فقیریش بین، دلمان خۆشه و گله له دنیا ناکه یین. نازانم له کویم خویندۆته وه، ده لی: «پیاوان بؤ ناو ده رکردن جهول ده دن، ژنان به فرمیسکی چاو نرخه که ی ده بژیرن...». به لی فرمیسکی خوشک و ژنی من، نرخیک زؤر گه وهره یان بژاردبوو. ئه وه نرخ بژیره فرمیسک هه لوره رانهش وه ک سه ربازی بئ ناو وان؛ که س به هیچیان ناگرئ؛ به لام له راستیدا پاله وانی گه وهره ی داستان ههر ئه وانن. ئه گهر کاری دنیا له رووی عه داله ت بوايه، ده بوايه له جیگه ی کوته لی پاله وانی میژوو، کوته لی دایک و خوشک و ژنه کانیا ن له مه یدانی شاراندا به رز کردایه ته وه. به داخه وه، کوا عه داله ت؟ کوا دوا که وتنی حقیقه ت؟!

دلی ژن - ههر ژنیک - له نر می و به زه پیدا ده ریا به کی بئ بنه و بؤ هیچ مه له وانیکی بیره وهر و شاره زا په ی نه داوه و هیچ زانابه ک لام وایه وه ک هه یه په ی بئ نه بردوووه. ئه وه که سانه به بروای من زؤر ساویلکانه و نه زانن که به لایانه وه که مایه تییه باوکی کچانن و کورپان ئاواته. له سه رچاوه ی به زه و خۆشه ویستی لاده دن و دم به گه ناویکه وه ده نیین که هیچ که سی تیراو نه کردوه. له هه زار کور به ده گمهن هه لکه وتوووه که بابی پیری په ک که وتنه ی خوی بحاویتیتسه وه و بلاویتیتسه وه. به لام قهت کچیک یان خوشکیم نه دیوه که ده رباره ی که س و کاری بیتچاره ی خوی بیزاری نیشان بدا. خؤ دایک ههر باسی نا کرئ. خودای به زه یی ئه گهر هه بئ دایکه. که نه من، هه رچی نووسه ری کارامه ی دنیا یه ناتوانن سه د یه کی خۆشه ویستی دایک بؤ عه ولاد بخه نه سه ر کاغه ز؛ یان به دم - وه ک پتویسته - شی که نه وه.

من براکام (عه بدوللا و سادق) که هه ردووکیان هه میسه زؤریان خۆش ویستووم، وه ک ده لئین برای نمونه بوون، پاش ئاواره ییم، مانگیک و دوو مانگ یادیان کردووم و دژ داماون؛ به لام پیاوانه خه م خواردن و گریانیا ن وه لا ناوه و مه ردانه ملیان له کار و خویندن ناوه ته وه و بوونه پیاو له ریزی پیاوان. خوشکم نه وه ک پیاوان، وه ک هه موو ژنی به ره حم بؤ برای، ساتیک

له بیرى نه چووم و ساله ها بۆم گریاوه و من که نیرینه، هه میسه لهو فینگه و مینگه تووره و عاجز بووم!

وا دیاره ملم له فهلسه فه بافی ناوه که هیچ له دهم و کاویژی من ناوه شیتیهوه. «چویلکه خۆت چی و شۆرباوت چی؟!». با باسی زبری پیاوان و بهزهیی و دلنه رمی ژنان بۆ پیاوی عاقل به جی بیلین و بتمهوه سهر باسی ژیانه کلۆله کهی خۆم...

پیشینیان گوتوو یانه: «پیاو فهعله به و ژن بهنایه». بهننا خانوو دروست ده کا. فهعله ههر کهرسته بیتی و کهس نه بی بۆی له سهر یهک دانئ، جگه له ولات پیس کردن و تۆز به با کردن، شتی که ده گۆریدا نییه. ههر بۆیهش گوتوو یانه ژن و مال؛ وانا: تا ژن نه بی مال نییه. ئهوه زۆر باش له من پرووی دا.

چهند سال ئاواره ی سەلت و ره بهن، رۆژ و شهو له کهری بهربار ماندووتر، تیکۆشابووم؛ گه یبوومه دوکاندار ی؛ بهلام ههر ئه وهنده بوو که رۆژ به رۆژ بیخۆم و ئاو بینه و دهستان بشۆ. جارێکیان بیرم هاتهوه که له ماوه ی سالتیکی ره به قدا هیچ میوه یه کم نه چیشتبوو. بهلام که بوومه خاوهن ژن، زۆر به پهله وهزع گۆرا. چاره گه کیلۆیهک گۆشت، کهمی رۆن و برنج، پیاله ماستیک و نانی بازار - که سئ کهسه پیمان راده بوارد - بایی ئه و تهنیا جهمه ی نیوه رۆ نه بوو که به سەلتی له چیشته خانه ده مخوارد. ئیواران که ده هاتمه وه، میوه یه کیشم ده کری. ده رانه ته کهم ههر وهک جارن، رۆژانه له شهش تمه ن تا ده تمه ن بوو؛ بهلام بهننا به مشووره مالداره کهم وای پیک دینا که په زمه نده شمان هه بی.

سه هۆلدانیکی ته ختم کری که بۆ گهرمای به غدا زۆر لازم بوو. ورده - ورده پانکه کۆنیک و رادیو کۆنیک له هه راجه بازار کری و ههر وا به ره و پیش ده چووین و رۆژ به رۆژ ته یارتر و تیرتر ده بووین. کۆره کهم زۆرم لئ نه بان و نامۆ بوو؛ ههر ده گریا: «ده چمه وه مالی خۆمان»، نیازی ماله مامی بوو. به بی من له دایکی ده پرس ی: «ئهر ی ئه و کابرایه کییه ؟!».

زۆر کوردم دیبون - ژن و پیاو - چل سال له به غدا ژیا بوون و فیره عاره بی نه بیوون. خوا به ئه م ژنه م ده بی به چنگ عه ره بییه وه چۆن پیوه بی! که چی سالتیکی تی وه رنه سورا، وای فیر بوو که وهک هه موو ژنه به غدا بی دیکه بۆ خۆی ده چوو بازار و کهرسته ی مالی ده کری و زه حمه تی بازار چوونی هه موو رۆژه ی له کۆل من کرده وه.

- ده ی وه ره دهرس بخوینه!

- حای! تازه به سهر ی پیری؟!

به هه زار چه قه و پارانه وه له چهند شه ودا جارێک دهرسیکی له لا ده خویندم. که چی به و هه موو بیزاری له خویندنی شه وه فیری کوردی خویندنه وه بوو. محهمه د له سابلاغ ده بهر خویندن نرابوو؛ به رواله ت پۆلی یه کهمی ته و او کرد بوو؛ بهلام ههر ده تگوت خۆم به مندالی: گیل و نازیره ک! ته نانه ت حرووفیشی نه ده ناسی. وام کرد حرووف بناسی؛ لیکیان دا؛ وشه ی کوردی وه خوینی. چیرۆکی قۆری مندالانه ی سه یرم بۆ ده نووسی؛ له ویش چاوی کرایه وه.

له بیرمه جارێک دهستی بۆ رادیو که برد. دایکی دهستی گرت.

- رۆله گیان! بابت ئه و هه موو ره نجه ده دا، نه وهک رادیو که بشکی؛ بۆ نا کر دریته وه!

- لئی گهر ی بیهی شکی نی خه م نییه، په یدا ههر ده که مه وه...

- که سئ له کو یستانه وه بگاته به غدا به و نه خوازا هاوین بی، وا وه یلا به. مه عسووم له گهر مان

وهك به چكه چوئله كهى سووره ساقه ههر دهمى پټك داده؛ زورم بهزه پيدا دههات. سالى دوايى دهگل مالى عهبدوللا عهلى كانى مارانى، هاوېن چووېنه شهقلاوه. باغيكمان به ناوى «كانى گروو» به ميووه به چارده دينار گرت و خويمان له گهرما دزېهوه. دوايى به گهرماشې عادهت كرد و ده يگوت ماله خوّم به جى نايهلم. له هاوېنى ۱۹۵۵دا منداليكى ترمان له شهقلاوه هاته دنيا. ناومان لى نا «ئاگرى» كه ئىستا ناوى مستهفايه.

چهنديك له ماله شهوكت مابنهوه. به حيا چرووستانيه كهى گوتم دهگل حهمه رهشيدخان، له بهغدا (ئيمام تابور)، به زاواهندي لهوى دهژيا. رږږيک چاوى به كتيبي «دايك» نووسراوى «ماكسيم گوركى» كهوتبوو، ليم كهوتبووه پرته و بوله.

مالم گويژتهوه. دهگل وريا عهلى - كه ئهوه دم ژنى هينابوو - ماليكمان له «فهزوهت عهره ب» گرت. سيله كه م لى ههلامهوه؛ له بيمارستانى «تويسهى» رږژهلاتى بهغدا كهوتم. بيمارستان دوو نهؤم بوو. پتر له ده سالتونى دريژى بؤ نهخوشان تيدابوو؛ كه ناويان به عاره بى «قاوش»ه. ههر قاوشه بىست تهختى تيدابوو. دهرمان و خواردنى باش بوو. تهنيا فهرقى دهگل لوبنان ئهوه بوو ناويان نهدهگوت؛ ژمارهى تهختيان بانگ دهكرد: «ژماره نؤ دهگل ژماره شهش وهرن». كتيبيك خويندوه: «يادداشتى كهرويشك». كهرويشكهش فهرموووى له ناو كهشتيدا حهيوان نهماين. بووېنه ژماره و له سهر پشتمان نووسرابوو. نهخوشه كانى هاوقاوشم تيگه ياند، پهسنديان كرد كه په كترىش به ژماره ناوبهرين. ئيتر تا لهوى بووم «عەزىز» ببوه ژماره نؤ. جگه له خويندنهوه، بيسهواده عهره به كانم دهرس ده؛ دوايانم فيره خويندنهوه كرد. گوتيان مهلايه كى كورد له نهؤمى دوو نهخوشه.

- ماموستا منيش كوردم، ئه گهر كاريكت پيتم هه بى.

- برا دامه دهزاني؟

- كه م تا كورتيك.

ورده بهرد و تهخته دامه لى له تاقه لى پشت سهرى هينا.

- تۆ كهيفت به شيعرى كوردى ديّت؟

- به لى ناليم زور خوش دهوى.

- ئوخه لى من له يه كى وهك تۆ ده گهرام!

ناليه كى به خه لى بن سه نير دهريتا. ئه و پياوه چل سال بوو خهريكى ساغ كردنه وهى شيعرى نالى ببوو؛ حاشيه لى زورى لى نوسيبوون. به راستى له ناو نالى زاناندا وېنم نهديوه. ههموو رږږ دهچووېنه قوژبنىك و به ناليه وه خهريك بووېن. ناوى «مهلا محهمه دى چروستانى» و باوكى يه حياكه بو. ناليه كى ئهوم به خه لى خوّم نووسييه وه؛ به داخه وه پاشان ليم دزرا.

زور له براده ران دههاتنه سهردانم. رږږيک مهلا شوکور - كه ئهوه دم ببوه ده بىر و كهيفى ساز بوو - گوتى: حيزبى پارتى گوتوو يانه سى دينار بده! باربووى ههژار ده كه پى؛ گوتوومه با له خوى پرسم. زانيم دهيهوى منته تبارم كا.

- نا مهلا گيان! نه كه لى بياندهيه لى! دلېم خوش كرد.

له و نهخوشيه م منداله كانم ناچار ببوون ماليان گويستبووه ماله خزمى ئاشنايه كم كه محهمه دى ئيمامى بوو. زووريكيان به كرى گرتبوو له ئهحمه د ناويك. ماله كه له و پهرى بهغدا

و نازىك مزگەوت و گۆرى شىخ عومەر بوو؛ نازىك باتلاغىك. شەوانە لەبەر دەنگى بۇق گۆيت لە دەنگى ھىچ نەدەبوو. مېش و مېشۈولەش باسى ناكړئ. قورې كۆلانىش ورجى لى دەچەقى. لە بيمارستانەو ھاتمەو ۛو مالە. لە دوكانەكەمەو زۆر دوور بوو؛ زوورېكم لە نازىك تر گرت. شەش يا ھەوت مالى دىكەش لەو ھەسارەدا بوون. بە رۆژ چەققە و ھەراى ژنان و بە شەو دەنگى ھەوت رادىوى بلىند تا سەعات دووى شەو. خەوى چى؟ ئىستراحتە كوا؟ سەگىش دەژيا و منىش دەژيام... لەوێو ھاوین چوونەو شەقلاو و ئىتر ھەر ۛو دەمەو ھاوینە ديسان لىم شىوا و سەرگەردانى مى گرتەو.

تازە مال و منداڵەكانم ھاتبوون، جەلال بېتووشى كۆنە شەرىكم لە ھەبس ئازاد كرا و لە كار دەگەرا. گۆتم: ھەرۆك شەرىك بووین، ئىستاش شەرىكىن. ھىچم لىت ناوئ و بە شەرىكى كار دەكەين. جا كە چوونە شەقلاو، ۛویش دەگەلمان ھات و بەدەم ھاوینە ھەوارەو ەكاسىشمان دەكرد.

زەبىحى و قزلىجى لە «مەھەللەتى عەبدوللا شەرىف» گىران و خزانە گرتووخانە. زوو ئىقرايان كەردبوو كە ئىرانىن؛ ئىتر عەبدوللا شەرىف نەيتوانى بەريان دا. نازىك سالىك مانەو و ئاگاھەيان زۆر مەردانە يارىدەى دەدان. داياننەو دەست ئىران؛ كە ۛم چىرۆكەش ناخۆش نىيە:

سەردەمىك كە من شاگردى وەستا برايم بووم، قزلىجىش ھات وچۆى ەكاسىيەكەى دەكرد و فېرى رتووش و وردەكارى تر بوو. رۆژىك سەيدىكى جىتلى كەواشۆر، لە دوكانى وەستا روى دە ئىمە كەرد: برا من ناوم سەيد ئىبراھىمى... نازانم چىيە (لە بىرم چۆتەو). ۛگەر دنيا بوو رېگەتان كەوتە قەسرى شىرىن، سەرم لى بدەن. لە ھەر كەس بېرسن دەمناسى. عىراقى لە خانقەنەو داويانن بە پۇلىسى ئىرانى و رەسىدىيان وەرگرتوو. لەو سالىە ھەبس و زۆر لى پرسىنەدا، ناو تىكەلاو بوون. زەبىحى كە ناوى روالەتى «قادرە سوور» و لە پاش گىران گوتوويە عەبدورەھمانى ھەمەدەمىنم، ناوەكە بۆتە «ھەمەدەمىنى قالەسوورى»! «سەعید رەھىم»ەكەى قزلىجىش - كە دوايە بۆتەو «ھەسەن عەلى» - بۆتە «عەلى رەھىمى سەعیدى»! ۛم ناوانەش وەك دوو گوناحبارى سىاسى لە دەفتەرى سنووروانانى ئىرانیدا نىيە. ۛوانىش وەك ۛو ھەموو بۇياغچىيانە ھىساب كراون كە لە پەستا عىراقى دەياندەنەو بە ئىران. ۛو شەمان لە بىر نەچى لەو چەند سالىەدا زەبىحى و من زۆر باش فېرە عارەبى ببووین؛ بەلام قزلىجى - ھەرچەند مەلا بوو، عەرەبى ناو كىتېبى زۆر باش دەزانى - ئىستا و ئىستایش وەك لازمە فېرى عەرەبى بەغدایى نەبوو كە نەبووا ۛگەر قەسەى دەكرد دەتگوت پىرەمەلاى ەجەمە و لە سەر مېنەر رەوزەخوانى دەكا! زۆر جار جوابى عەرەبانى بە كوردى دەداو!

زەبىحى كوتى ۛو رۆژە كە داياننەو بە ئىران، سەرھەنگىكى زۆر بى شەرمى قەسەقوت بازجوى لى دەكردىن. بە منى گوت: ئىو چكارىكتان كەردوو كە دەولەتى ھاوسامانتان توورە كەردوو؟

- جەناب! ئىمە دەس فرۆشى ناو بازار بووین؛ بى خەتەين.

- باشە ئاقای سەعیدى تۆ قەسە بكە.

- نەعم؟!

سەرھەنگ ھەر نەعمەى بىست، راستەو بوو، چەقەنەى لى دەدا و قنگى بادەدا:

- قەن نەئەم! ئاغاى ئىرانى، ۛم نەئەمەت لە كوئى ھىناو؟!

- كاكە قىزلىقى گىيان! تۆ بە كوردى جىوابى عارەب دەدەيەوۋە؛ چۈن بوو لىرە غەرەبىت ھەستائە كە گالتەمان پىچ بىكەن؟!

دەيانەنە قەسرى شىرىن و دەيانخەنە گىرتووخانەو. ناۋى سەيدە كەيان بىر دەكەۋىتەو. لە پاسەۋانىك دەپرسن: سەيد فلانى دەناسى؟ پاسەۋان كىرئۇشېك دەبا و دەچى بانگى ئەفسەرىك دەكا. ئەفسەر دەلى: بۇ چىتانه؟

- خىزىمانە!

- ئىمە خاك بەر پىتى ئاغىن، فەرموون بىتابنەم.

سەيد كە تۆمەز شىخى ئەھلى حەققە و زۆربەى خەلىكى شار مېرىدەتى، دەلى: بەلى خىزمى منن. شىۋيان دەداتى و ئەفسەر رادەسىپىرى كە زۆرى ئاگا لى بن و دىنەوۋە گىرتووخانە. بەيانى ئەو رۆژە دەيانەننە كىرماشان.

- كۆيتان دەۋى بىتابنەين؟ ئازادن!

- لە كىرماشان دەمىنەنەو؛ خواخافىز!

بە جىۋوتە دىنە تاران. دەچنە مالى عەۋلاغاى ئىلخانى زادە كە پوورزى قىزلىجە و زۆر نىزىكە لە دىۋان. عەۋلاغا دەلى عىلاجتان نايە. بىرۇن خۇ بشارنەو. قىزلىجە بەرەو كىرماشان بۇ لاي سەئىدى خافىدى ئامۇزاي كە «مۇدەئىلەم» بوو دەروا. زەبىحىش دەچىتە گوندى شىخ موعتەسەمى شىخ حىسامەددىن، لە نىزىك سەنە؛ دەگەل سۆفەكى شىخدا دىتەوۋە سىنورى عىراق؛ دىتەوۋە شارى سولەيمانى. زەبىحى گوتى: لە سەر جادەى كىن ھەلەبجە دەستىم بۇ جىپىك ھەلىئا، سۈارى كىردىم. پۇلىسى رېگە لىم ۋەشك كەوت؛ پىرسى ئەوۋە كىيە؟ شۇفىر گوتى بىرامە.

- درۆ دەكەى!

- ھەر سىك تەلاقەم كەوتى بىرامە و دەبەمە سولەيمانى.

نەجاتمان بوو. كابىراى شۇفىر گوتى: ئەگەر پىرسىيائى ناۋى چىيە، چىم بگوتايە؟ خۇ ھىشتا ناۋت نازانم! لە سولەيمانى لە ھەۋەل كۆلان خۇم بە مالىكىدا كىرد:

- خوشكىم مىۋان رادەگىرن؟

- سەر چاۋان فەرموۋ.

پىاۋەكە شەۋ ھاتەو. تىگەبىشت قاچاغىم. دەستى رانك و چۆغە و پىشتىند و پىچى دامى. بەيانى ۋانىتېك ھاتە بەر دەرەكە، راپسپارد ئەم كۆرەم بۇ دەگەيەنە ئەۋ جى كە خۇى دەلى، نابى بىشگىرى. تا دەشتى كەركوۋكى ھىنام و بەرېم كىردەوۋە.

- سەر و كەللەى زەبىحى لە بەغدا پەيدا بوو:

- كاكە! ھەموو پۇلىسى بەغدا ناسىۋانم تەگىر چىيە؟

- بچۆ سوورىە لاي ئاشناى من!

نامەم بۇ مالىە حاجۇ نوۋسى. لە سەر بىرى زەبىحى دەرەجەى دوۋى قەتار گىرا كە دەيگوت بە ھى دەۋلەمەندانى دەزانن و بىشكترە. زەبىحى گەيە موۋسل و خۇى گەياندە سوورىە و لە مالىە حاجۇ دامەزرا. پىناسى مردوۋىكى بە ناۋ عىسا غەرەفات پەيدا كىرد و خۇى گەياندە شام.

رۇژىك گوتىان ۋەستا بىرايم گىراۋە. من و جەلالى شەرىكىم بىرارىمان دا ھەر شەۋە يەكىكىمان بچىنە مالى، چىيان ۋىست پىكى بىننن و لە پوۋل پەكىان نەخەين. شەۋى ھەۋەل جەلال چوۋ،

نەھاتەۋە. ئەۋىشىيان لە كۆلانەكەدا گرتىۋو. ئىستائىش نازانم بە چۆن ترس و لەرزىكەۋە، ھەر شەۋ بە فىلىك خۇم بە مالدا دەكرد. لە بىرمە جارىك بە كابرايەك كە بە پۇلىسم دەزانى و لە كۆلانەكە بوو گوت: برا من شاگردى ئەۋ وەستايە بووم دوو سال پىش. ئەم سەگابە، دەكەم- ناكەم ھەقەكەم ناداتى. گوتى: بۇ خۇى شىۋوۋى بوو گىراۋە. بچۇ بەلكو ژنەكەى پوولىكت بداتى! لە جەنگەى ئەۋ ترس و لەرزەدا، كابرايەك ھاتە بەر دوكان بە فارسى پرسى: ئىرە ستودىو سەباح؟ بە ەەرەبى گوتم تىت ناگەم. ھەر چاوم دەگىرا لە كۆپۈە ھەلىم. ئاخىرى دانىشت: گوتم: تۇ چى؟

- ئاغا من ئىرانىم. «غەنى» راپسپاردووم تۇ بمبەيە لای حىزبى پارتى! دەك سىندانن لە سەرى دا غەنى بۇ دىارى بۇت ناردووم! شەۋ، سەرەراى مالى وەستا، ئەۋىشم لە ھەسارى كازمىنەۋە بىردە مالى نوورى شاۋەىس. رۇژىك دوو پۇلىس لە دوكانەۋە بىردىانمە پۇستى ئىمام تەھا، لای ئەفسەرىك. كابرايەك زۇر- زۇر دەگىرا. ئەفسەر ەكسىكى نىشاندام:

- دەيناسى؟

- بەلى.

- ناۋى چىيە؟

- فلان!

- مالى لە كۆپىيە؟

- نازانم

- بۇ دەيناسى و نازانى مالى لە كۆپىيە؟

- من ەكاسم؛ ناۋى مشتەرى دەنووسم؛ ئالىم مالت لە كۆپىيە. ئەۋ ەەرەبىك و من كوردىك،

كارم بە مالى چىيە؟

كابرا گىرا و گوتى: درۇ دەكا باشى دەناسى، دەنگ ناك!

ئەفسەر گوتى: ئەۋە كوردە، ۋەك ئىۋە حىز نىيە راستى بە دەمدا نەيە. برۇ خواخافىزت.

لە دەرەكەى ژۋورەكەى ھاتمە دەر و كىردىانمە تەۋىلەيەكەۋە پىتر لە ھەفتا كەسى تىدابوو. ھەى دايكتان چاك، بابتان چاك، نەخىر بەھرەى نەدا. خواۋراستان ئەفسەر سەرى بە تەۋىلەكەدا كرد و بەرەلاى كردم. دىتم كوردىكى خانەقەينىيە.

كابرايەكەم دەناسى خەلكى سولەيمانى بە ناۋى «مەلا ەلى كۆلتەپەيى» دەيگوت كۆنە ئىرانىم. جىتلىكى چاۋ برۇ و سىمىلرەشى بە شان و باھۇ، زىرەك و خوين شىرىن، كارمەندى ئىدارەى رىۋان چاكردن بوو. نىك ترىن ھەۋالى زەبىحى و قىلجى و من بوو. رۇژىك لە دوكان ھاتە لام: كاكە! دوو رۇژ پىشتەر خەبەرم دا بە قىلجى و زەبىحى كە ھەلىن، دەتانگىر، بە قسەيان نەكردم. ئەمشەۋ لە قەتار پۇلىسىكى سىپرېم دى؛ سەرخۇشم كرد؛ پىم دركاند كە فەرمانى گرتنى تۇى پىيە. تۇ دوو رۇژ مەيە دوكان! لە دوكان خۇم دزىەۋە. رۇژى پاشتر پۇلىس ھاتىبوو لىم گەرابوو؛ دوكان داخراپوو؛ جىران دوكان بۇيان گىرپامەۋە. دەبوو ھەلىم. خۇم گەياندە مالى ەبدولا شەرىف، گوتيان ئاغا خەۋتوۋە؛ لەپ ھاتە دەر. بۇم گىراۋە و گوتم: چۆن برۇم بۇ سوورپا؟ زۇرى ھەۋل دا كە دەتتىرمە ھاۋىنەھەۋارى سەلاھەددىن؛ بە سەر كافە رىستورانەكەى رابگە؛ قىۋولم نەكرد. بە يەككىكى گوت ھەفتا دىنارى بۇ بىنە؛ نەمىست. كارتىكى دەرپنا،

سادہ: تہنیا ناوی خۆی پتوہ بوو. هیچی لئی نه نووسی: ها! له مووسل ئهه کارته بده به «حهسن تۆحهله». جهلال كهوت دیناری له ده خلی دوکان دامی و نهنگوستیلهیه کی زیری قامکی خۆی ده قامکم کرد که نه گهر په کت كهوت بیفرۆشه. به پری کهر کوو کدا هاتمه شه قلاوه؛ که منداله کانم لهوئ بوون. عهبدوللا عهلی و عومهر ده بابه - که له حیزبی پارتیدا زۆر گرینگ بوون - گوتیان: خهمت نهی! حیزب مانگی دوازه دینار دهدا به منداله کانت، تا خوا و حومیک دهکا. عهبدوللا قهولی دا که وهک براهیه کی عهزیز منداله کانم له ماله خۆی چاوه دیری بکا و ههست به بیکهسی نه کهن.

له شه قلاوهوه چوومه مووسل. حهسهن تۆحهله م دیتهوه؛ له دهوله مهنده ههره زله کان. کارته کهم دایه، گوتی: عهبدوللا شهریف زۆر زیره که، دهیهوئ هه موو کومؤنیسته کان له عیراق وهدهر نی و له شهریان خه لاسی بیت.

- من شیووعی نیم.

- من دهزانم، تا ئیستا پتر له بیست کهس وهک تۆی به مندا ناردۆته سووریه.

تهلهفۆنی هه لگرت: شیخ شه علان! یه کیکم ههیه سبهی ده یگه یهیه کۆمباینه کانی من! نابئ کهسیش بیگری. گوتی: ئه مشه و میوانم به!

- ده چمه ئوتیل.

دهسا سبهی سهعات ههشت و هره دهفته ره کهم.

سهعات ههشت و چارهگ ماشینیکی رهنگ شه رابی تازه کووره له ده رگا ویستا. شیخ عهره بیکی عه گال به سهر، بانگی کردم: سوار به! به ره و سووریه وه پری كهوت. به کن چاخانهی کهسکدا هاتین. پۆلیسه کانی پێشوو گرتبوویانم له پری ریز بوون و کړنووشیان بۆ ترومبیلی شیخ کرد. گه یشتینه ره شمالی شیخ؛ نیوه رۆژم خوارد. به قوله ره شهیه کی گوت به ماشینی من بیبه بنکهی کۆمباینی تۆحهله. تۆحهله عیراقی بوو؛ دروینهی خه لکی سووریای ده کرد. ئهرمه نییه ک وه کیلی بوو، ته حویلی وه گرتم. چهند کریکارکی درۆینه و کۆمباین لهوئ بوون که چواریان کورد بوون. شهو له سه حرا مامهوه. هیشتا نانی شیو نه خورابوو، له پری بوو به شه پری کریکاران.

- له سهر چی شه ده کهن؟

- ئای ئه و سه گبایه نوێ دهکا؛ یانی ها من له ئیوه چاکترم! به خوا ده بی نوێزی له بیر به رینه وه! سبهی به یانی شۆفیرکی ئهرمه نی به ناو گه نماندا، به بی پری بردمیه «تریه سپی». ترسی پریگه به سهر چوو. چوومه دیوه خانی حاجۆ. قاوه چییه ک لهوئ بوو. به کوردی خۆمانه پرسیم: کئ له ماله؟ کهی ده توانم حه سه ناغا بیینم؟ زۆر له سه رخۆ گوتی: ئه ز به ره بی نزانم!

ئهو رۆژه پینجشمه بوو. شهوی جومعه هیچ، به یانی رۆژی شه مه به چه ققه و هه را و خر مه ی لاقان وه خه بهر هاتم. ههر کهس پارچه چه کیکی ژهنگاویشی هه بوو له بن عهرزی ده رینابوو، به ره و چیا رای ده کرد.

- خه بهر چییه؟

- قاچاغچی به په زی قاچاغه وه له زه مینی تورکیا ده رچوون و جه ندرمه بۆی نه گیراون. هاتوون مه ری دیروئ (گوندیکی سووریا) به رن که مولکی یوسفی حاجۆی برای حه سه ناغایه. تهنیا تفهنگیکی هه بووه. ته قه ی له جه ندرمه ی تورک کردووه، چوار جه ندرمه و ئه فسهریکی کوشتوو و تورک هه لاتوون. ده ترسین به هیژی زۆر مه و بینه وه. ده چینه یاریده ی یوسف.

جهمیل حاجو که برای حهسناغا و کاری ره عیته تی له مل بوو، ده گهل یه کیکدا هه را و چه ققه یه کیان بوو مه پرسه. جهمیلاغا گوتی: سهیدا (یانی ماموستا) بړوانه ئهم هه تیوه توو تووی چوئله که کوژی هیناوه - که گولله ی بیست میتیر بر ناکا - ده لی ده چمه شهر ی تورکان! وا ده بی؟ گوتم: برا تورکی ده زانی؟

- چۆن نازانم؟ دوو سال سهر بازی تورکان بووم.
- جا که وایه له سهنگه ردا بانگ بکه: هه والی جه ندرمه! تۆزیک ماریفه نت بی! وهره به رده مم تا چوئله که کوژیکت پیوه نیتم!

کابرا گوتی: بزانه سهیدا چۆنی خهت کیشا؟! وای گوت و بی ئاورپدانه وه رایکرد. چووینه جه بهه که. پۆلیسی سووریش هاتن. ئهفسره که یان به پارانه وه گوتی: ئیمه خاوهن مال و مندالین؛ حه یفه بکوژرین. چه که کانمان لی وهر گرن! ئیمهش بهرنه مالیک. خوا گه یاندی، بوونه خاوهنی بیستویهک تفهنگ. به لام شهر نه کرایه وه و به که یخودایه تی مه عموورانی سنوور داکوژا.

له پهنا دیوه خانی ماله حاجو وه تاغیکم بو تهرخان کرا. سالیکی مامه وه. له مال و مندالم هیچ خه بهرم نه بوو، حاجی مه لا سالیکیان راسپارد که منداله کانم بو بیئی. مه لا له به غدا دیوونیه وه و هینابوونیه مووسل و له وئوه به قاچاغ بو سووریه. له ریگه، شهو پۆلیس تفهنگیان پیوه نابوون؛ به لام دهر باز ببوون. به ناو عه شیره تی کۆچه ردا تیپه ریوو؛ که مه عسووم گۆته نی: ژنه کانیان عه گالیان به سهر وه بو!

که من سووریا و مال له به غدا بوو، وه هابی بلووری و مینه ی شهره فی هاتبونه به غدا و له منیان پرسیبوو. وه بال به ستۆی خه لک، گوتیان له لایهن ئیرانیانه وه هاتبوون بتبیننه وه! له زهمانی قاسمدا نامه یه کی شهره فیم بو هات. سویندی خواردبوو که لهو تۆمه ته دووره و پاکانه ی خۆی کردبوو. جاریک مه عسووم گوتی: به مندالی بیستوومه کابرایه که چهند سال دیار نه بووه، گه بیووه ولاتی شهیتان په رستان؛ ئهری له کوپیه؟ گوتم: ئیمه سی رۆژه ری ولاتی شهیتان په رستانمان به جی هیشتوه!

رۆژیک زۆر به سه برۆکه پرسى: ئهری ئیمه تا که ی ماله و مال و ئاواره ده بین؟ گوتم: تۆ چاوت به ره و ژوور دهر وانی. له ماله دۆمان بړوانه! ههر حه وته ی له دیه کن، زۆریش به ژبانی خۆیان رازین. وه بزانه ماله دۆمین... ئیتیر نه مدیته وه هه رگیز گله له به ختی خۆی بکا.

له م به ینه دا من له وه ره زیان چوو بوومه شار ی قامیشلی، وه تاغیکم گرتبوو. سووکه ناو مالیکم بو پیاویکی ره بن هه بوو. ئیواره یه ک کورپکی ماله حاجو هات: ههسته مالت بیچه وه! مال و مندالت هاتوون و له ماله محیدین حاجو. چۆن مالیک؟ دایک و دوو مندال وه ک خۆ ماون. به لام مال؟ کوا مال! هه رچی هاتبوو بار ی که ریک نه ده بوو! بیستمه وه که ده گهل عه بدوللا عه لی برای عه زیز گه رانه وه؛ عه بدوللا ئه سپابی ماله خۆی جیبه جی کردوو و ناو ماله که ی ئیمه ی له حه سار هه لپشتوه.

- کاکه! ئه دی ئیمه؟

- ده توان چاوه خانوویک بو خۆتان په یدا کن!
چاری ناچار په نایان به کاک محه ممه دی ئیمامی بردوو. له حه ساریکدا - که خۆی ئیجاره ی کردوو و سی وه تاغه - خۆی و ژنه که ی وه ک خوشکی دایک و بابی له مه عسووم ئاگاداریان

کردووه و چاویان له منداله کان بووه. کاک محهممه له زهمانی عوروسی ههوه لیهوه کهوتبووه ولاتی تورکان. جهنرمهیی، قاوه چیه تی، فهعلیهی و زور کاری دیکه ی فقهیرانه ی کردووه. له شۆرش شیخ مهحموددا بهشدار بووه. بۆته کرێکار له بهنزین خانه و بازخیرد کراوه و دوکانی داناوه و دوکان دزراوه و لهوپهری دهستهنگیدا به؛ بهلام له پیاوه تی و شهرف زور بالایه و کهمتر وینه ی دیتراوه. وایزانم شکسپیر دهلی: «ئه ی شهرف! تۆش وهک پیغه مبهران ههر له جیگه ی نهوی و کۆخی ویرانه دا دهژی!» ژنه کهیشی خه لکی «خهفته خاری» دهوری کهرکووک بوو؛ به بیوه ژنی میژدی به ئیمامی کردبوو. دوو مندالی له میژدی پیشوو هه بوو؛ ئیمامی بهختی دهکردن. ناوی ژنه که «بهیه» بوو؛ پیتیان دهگوت «دایکی کهریم».

دایکی کهریم، مستهفای وهک عهولادی خۆی و زیاتریش دهزانی. کاتی ئیمامی له بهر کرێگرانی و دهستهنگی له خانووه که ی گوێستبووه، مندالی منیشی بردبووه مالی تازه به کرێگیراوه، له وهتاغیک دایمه زران دوون که هه میسه ئاگای لی بن.

- ئه دی حیزی پارتی و دواژه دیناری؟!

- پارتی چی و دیناری چی؟! تهنا ته نه یانزانیوه له کوپین و چمان به سه هاتووه! له م سالا ده، ورده- ورده ناو مالمان فروشتوو و ژیانیکی نه مر نه ژێ گوزهراندوو مانه و نه وهنده مان ماوه که هیناومانه...

له ناو گوندی تریه سپی - که نیمچه شارۆکه یه ک بوو - زووریکمان له ماله کلدانیه ک به کرێ گرت و هه سیر - مه سیرمان لی راخست و دیسان لیک کۆبووینه وه. مسته فام - که هاته سووریا دوو سالانه بوو - تا ماوه یه کی زور ناوی مامه محهممه د و دایکی کهریمی ههر له سه ر زمان بوو. محهممه دی کوړم - که له سابلاغه وه هات و له مال ده رسم پی دهگوت - پاییزی سالی ئابنده بردمه مه درسه. ئه زموویان، له کلاسی سیه می سه ره تای قبوول کرا. که هاته سووریا، له کلاسی چوار دامه زرا و سالی تر پینجی ته واو کرد که له جیگه ی پینج و ششی عیراق بوو.

ماله که مان زور پروت بوو. ههر هه سیری لی راخرا بوو. جۆلایه کمان دیته وه جله کۆنی بۆ ریشال ریشال کهین و به تهشی بۆی بادهین، میتری به لی ره یه کی سووری ده یته نی. کۆنه پاتۆل و کراس و ههر جۆره کۆنه یه کمان باریک دادری و جۆلا دوو به ره ی میتر له میتر و نیودا بۆ ته نین. سه کۆیه کی ده و رانده ور له وهتاغه که مان بوو، له سه ر ویم راخستن. گوتم: «جیگه ی میوانه جی گه وه ره کانه!» بهلام ئه وه ی خراب بوو که داوه کانمان ده ناسییه وه: «ئه وه داوی پاتۆلی خۆمه! ئه وه هی کراسی تۆیه! ئه وه و ئه وه...».

نان گهنم و پیخۆر ساواره. مه عسووم قۆلی لی هه لمالی و به ته ندوور نانی ده کرد. هه رگیز له وی برسی نه بووین. گهنم له ماله حاجۆ بۆمان ده هات و ئه وان خۆیان به بی ئه وه به من بلین به زه کاتیان حیساب ده کرد. شه وانه وهک هه موو خه لکی گوند ده چوومه دیوه خانی ئاغا. چه قه و هه رای گوندیان، قسه ی قۆر و لابه لا. هه رچی ئه بیستراوه ده تبیست. ده پیشدا لام وابوو ئاغا هه موو وهک ئه وانه ی موکوریان؛ به لام خراپی تیگه ی بووم ماله حاجۆ ره یسی عاشیره تی هه ویرکان بوون که گه وه تر عه شیره تی ده وری سعیرت و میدیادن. به شیکی زور ده گه ل حاجۆ ئاغا له چنگ تورکان هه لاتوون و له جزیره ی «ئیین عومه ر» - نیوانی ده جله و فورات - گیرسانه وه. دیمه کار و ده شتی زۆریان داوئی؛ چه ند گوندیکیان ئاوه دان کردۆته وه و نیشته جی بوون. بهشی هه ره زۆریان له تورکیان. هه موویان موسولمان نین؛ یه زیدی هه ویرکیش زۆرن.

حاجۇ ئاغا لە شۇرشى شىخ سەئىدى پىراندا بى تەرەف بوو و ھىندىكىش يارىدەى توركانى كوردو و. بەلام توركانى لە پاش شىكىستى شىخ سەئىد و ھەوالانى، بە ئاغاۋەتى كوردو و گەراۋە، زۇرى ئىعدام كوردو و زۇرى لە شوئىنى خۇيان كۆچ داۋن. حاجۇ ئاغاى بى تەرەف شىخ گىراۋە و لە زىندانى نوسەبىن خىزىراۋە. دادگای توركان گوتوۋىنە: تۆ يەزىدى و شەيتان دەپەرستى!

- نەخىر موسولمانم و دىنا ئەۋە دەزانى.

- دە ئەگەر يەزىدى نىت بلى نەخلەت لە شەيتان.

- نايلىم.

- ئەۋە دەردە كەۋى كە شەيتان پەرستى.

- من نوئز دەكەم؛ ئەۋى ئىۋەش دەلىن من لە ھەموو نوئزىكىدا دەلىم؛ بەلام بۇ ئىۋەى نايلىم.

يەزىدەكانى خىمى لە بەرى دەپارتنەۋە: بلى نەخلەت لە شەيتان! با تۇمان بىمىنى.

- نا كورم! ھەرگىز نامەۋى سەر بۇ زالم دانەۋىنم. بۇ كەۋچكە خويىك ناپارتمەۋە...

لە زىنداندا چاۋنەۋرى ئىعدامە. شەۋ ھەۋىركى يەزىدى و موسولمان پەلامارى زىندان دەدەن و دەينىرنە سوورىاى بەر حوكمى فەرانسە. ئەۋ دەشتەيان پى دەسپىرن كە لە سەر سنوورى توركانىيە. مستەفا كەمال داۋايان دەكاتەۋە، ژەنەرالىكى فەرانسى دىتە جىزىرە كە تەحوىلى توركانى بىداتەۋە. حاجۇ ئاغا دەچىتە دىدەنى ژەنەرال؛ لە مەجلىسدا بەر دەمانچەى دەدا. ھەۋىركى كە لە دەۋرى شوئىنەكەدا دامەزراۋن؛ دەيكەنە تەقە و حاجۇ دەپارتنە. فەرانسە لە تەسلىم كردىن واز دىتنى و خۇيان تى ناگەيەننى و دەيانكەتە دۇستى خۇى. دەلىن ژەنەرالىكى فەرانسى ھاتۇتە جىزىرە، عەشايرى كورد و عەرەبى تىگەياندوۋە كە خۇيان رانىن و رىژە برۇن. بىۋەژنى ژەنەرالە كوزراۋەكە دەمانچەيەكى دەكىفە دەستىيەكەيدا بوو، بىرارى داۋە كە تۆلەى مىردەكەى بىكاتەۋە. دەپرسى: كامە حاجۇ ئاغاىە؟ كاتى كە حاجۇ دەينىنى ئەۋ شۇرەسوۋارە ئەسمەرە چاۋرۇ جوانەى بە شان و باھۋى مەردانە و بەھەيەت، سارد دەبىتەۋە، دەلى: حەيفە پىاۋى و باكوژى...

حاجۇ ئاغا كە لە شۇرشى شىخ سەئىد بەشدار نەبوو، پەشىمانە؛ حەۋل دەدا لە جىزىرە ئەمارەتىك بۇ كوردەكانى جىزىر دامەزرىنى؛ بەلام كوردى تر ھاۋكارى دەگەل ناكەن. ئەۋانەى بە ناۋى رەمىت لەۋ ناۋە بوون، ھەموو خىزم و لە عەشىرەتىك بوون. لە پاش حاجۇ، حەسەناغاى كورپى سەرۋك عەشىرەت بوو. پىنج كورپى حاجۇ لە گوندى تىرەسپى دەژيان كە بىكەى چەكدارانى فەرانسى بوو و ئىستاش قىشلەكەيان ماۋە. كورپىكى يووسف كە باس كرا لە گوندىكى سەر لىۋارى سنوورى توركان و دوو كورپى لە شارى حەسەكە دەژيان. ئاغا و رەمىت ھەر ناۋ بوو، ناۋەرۋك نەبوو. گاونىك بە كەسى نەدەگوت ئاغا، حەسەن، جەمىل، حەمەشەرىف، چەچان و ھىچى تر. تەنانت ھەلباردىنى شۋان و گاونىش بە بىرى ھەموو خەلىكى گوند بوو. ئاغا ش تاقە رەئىەكى ھەبوو. رەمىت لىنگيان رادەكىشا. ئىۋا ھەبوو پىرخەى خەۋى دەھات و ئاغا ش لە دىۋەخان دانىشتوۋە. ئەرمەنى و كلدانى و ئاشۋورى زۇر بوون؛ جوۋلەكەيەكىش ھەبوو. چەندم پى جوان بوو: لە دىۋەخانكىدا مەلا، كەشىش، فەقىرى يەزىدى، دەگەل موسولمان، مەسىحى، جوۋلەكە و يەزىدى دەينىرا كە ھەموو ۋەك برا يەكتىريان دەدواند و كەس دەربارەى دىنەۋە قەت شىكىكى ۋاى نەدەكرد و نەدەگوت كە دلى كەس بىشىنى. قەت نەمدى موسولمان تى رۇكا يان ناۋى شەيتان لە مەجلىس بىنى؛ نەۋەك دلى يەزىدى لى بىمىنى.

رؤښک له قاوه‌خانه بووم، کابرایه‌ک به په‌کینکي گوت: برو بېچووی شه‌یتان! په‌زیدیه‌که دلۍ ئیښا و ده‌نگی نه‌کرد. کابراش هه‌ویرکي نه‌بوو. بانگم کرد: برا! ټه‌ه کورده و براته. ده‌زانی به ناوی شه‌یتان ده‌پړه‌نجینی؛ حه‌یفه دلۍ فه‌قیرکي وا بشکینۍ. جینیوی تر زورن! کابرا په‌شیمان بڼه؛ هات عوزری له په‌زیدی خواسته‌وه. پاش چهند رڼوژ له ماله‌وه بووم، گوتیان میوان هاتن. فه‌قیرکي په‌زیدی (فه‌قیر رڼحانیه) ده‌گهل چوار که‌سان چوار بار کولوویان هیناوه. فه‌قیر ویستی ده‌ستم ماچ کا: «سه‌یدا تو ناهیلۍ بسلمان خه‌له‌تان بکه‌ن؛ زور منه‌تبارتین». ئیتر ټه‌وه سه‌ره‌تای دښتایه‌تیم ده‌گهل په‌زیدیه‌کان بوو؛ که زور خه‌ست ببوو؛ زوریان خڅش ده‌ویستم.

ماله حاجو زوریان حورمه‌تی شاعیر و نووسه‌ری کورد له بهر بوو. ساله‌ها ژيانی «جگه‌رخوون» له سه‌ر ټه‌وان بوو؛ که چی ببوه چه‌پی و جینیوی پی ده‌دان و هه‌ره‌شه‌ی کومو‌نیسته‌نای لی ده‌کردن! به‌لام دیسان هه‌ر زور حورمه‌تیاں ده‌گرت. ژیانیاں وه‌ک عه‌شایری عه‌ره‌به. ته‌نیا به‌یانیاں چای دروست ده‌که‌ن؛ ده‌نا هه‌ر قاوه‌ی تاله. ئیواران قاوه‌چی ده‌بی قاوه‌ی خر و کال له سه‌ر ساج بڼ‌دا، له ده‌سکاونگدا بیکوتی، ده‌نگی ده‌سکاونگ بگاته مالانی دی، یانی وهرن قاوه بخڼه‌وه. ده‌بی هه‌ر جار به‌شی رڼوژیک ساز دا. ئیواره‌ی تریش دووپاته ده‌کرته‌وه. جگه له قاوه‌ی ئیواره، شه‌و له مه‌جلیسدا قاوه‌چی به‌ فنجانی چکوله‌وه به‌ خه‌لکه‌وه ده‌گه‌رئ و به‌ری لی ده‌گرئ. بڼ هه‌ر که‌سه چهند دل‌وپیک تیده‌کا و هه‌ر تاو ناتاویک تازه‌ی ده‌کاته‌وه. من که تازه چوو‌بووم، قاوه‌ی تال له ده‌مم ټه‌هری مار بوو. هه‌رگا قاوه‌چی ده‌گه‌یشه‌ من، ده‌مگوت ناخڼه‌موه. حه‌سه‌ناغا - که به ته‌نیا بووین - گوتی: سه‌یدا نازانم تو بڼ له ئیتمه عاجزی؟!

- من؟ خوا نه‌کا. بڼچی ده‌فه‌رمووی؟

- پیاوئ له دیوه‌خان قاوه وهرنه‌گرئ، یانی دوژمنایه‌تیم ده‌گهل خاوه‌ن دیوه‌خانه.

- بمبه‌خشه به‌لام زور تاله! به قاوه‌چی بلۍ فینجانی بی قاوه‌م بداتی؛ وه بزانی ده‌بخڼه‌موه!

که‌چی بڼ خڼم وای فیر ببووم، ته‌نیا داوای قاوه‌ی تالم ده‌کرد. شیعریکم که بڼ جه‌لال تاله‌بانی نووسیوه و له «بڼ کوردستان» دا چاپ کراوه، باسیکم له‌و بارموه کردووه.

تورک له‌و مه‌ل‌به‌نده، خه‌تی سنووریان دوور و درېژ مین چاندبوو؛ که له قاچاغچی به‌ته‌قی. زور جار کوردی به‌سته‌زمان به‌و مینانه ده‌کوژران. به‌لام زوربه‌ی قاچاغچی - که سه‌ربازی تورک یان کورد بوون - مینه‌کانیاں کڼ ده‌کرده‌وه. به‌ردی دوکاندارانی تره‌سه‌پی، به‌شی زوری قاپورمه‌ین بوو. به‌رتیلیش زوری کار ده‌کرد. جه‌ندرمه‌مه‌ریان بڼ قاچاغچی لیده‌خوړی! ته‌فه‌نگیان ده‌دانی؛ له عه‌رزی سووریا ته‌فه‌نگیان وهرده‌گرته‌وه.

مه‌لا زوبیر ناویک، لایکي خه‌لکي ده‌وری شاری «میدیا» ده‌هاته جزیره، کتیب و شیعی کوردی کڼ ده‌کرده‌وه. جاریک دره‌نگ‌تر له پېښو هات؛ بڼی گېرامه‌وه: له شاری نوسه‌بیین پشکینانم. دیوانی جه‌گه‌رخوون و چهند شتیکی دیکه‌یان لی گرتم. بیسیمیان بڼ دیاربه‌کر لیدا. ټه‌فسه‌ریکی ده‌ره‌جه سه‌روان هات، که‌له‌بچه‌ی کردم و خستمیه ناو جپ بڼ دیاربه‌کر. له رڼ زور گریام؛ پارمه‌وه. له ناو شیویک ده‌مانچه به‌ ده‌سته‌وه دایه‌زاندم. گوتم ده‌مکوژئ. تاویکی باش بهر شق و زلله‌ی دام. به کرمانجی گوتی: سه‌ی کوری سه‌ی! که‌ریکی وه‌ک تو مالی هه‌زار کورد ویران ده‌کا. کتیبی کوردی له پښتی سنووره‌وه دینیه ژوور؟! پرڼ راکه! خڼی به‌ره‌و نوسه‌بیین گه‌راوه. که له میدیا له پاش سه‌ردانی ماله‌وه به نوسه‌بییندا هاتمه‌وه، جه‌ندرمه‌کان ده‌ستیان ماچ کردم: خڼجه‌ تۆمان گرت عه‌فوومان بکه! جه‌ناب سه‌روان هاته‌وه فه‌رمووی

كەتتە كەنت ھەممۇ ماناي قورغان و ھەدىس بوون!

ھەسەناغاى حاجۇ - كە مەزنى عاشىرەت بوو - بە جىئىلى تەنبورۇ ھەتتە زانا بوو. گوتىم:
بريا منىش بىزنىيا. تەنبورۇ تىكياڭ ھىئا؛ ئاغا ھەلى دا فېرم كا، بەلام ھەرچى كەردى و كېرەندى
نەمتوانى قامكى ھەر دووك دەستەم وىكرا كار بكا! ناچار وازم ئى ھىئا و زۆرم زگ بە نازىرەكى
خۇم سووتا.

زۆر لە قەدىمە ھە ھە كە لە مالە ھەر ناۋى «حاجۇ» بوو؛ حاجۇ نازانم چەند پىشت پىشوو؛
عەبدى رەشى ھە بوو ھە قاۋەچى دىۋانى بوو. پىشتاپىشت ئەر رەشانەش بىۋونە كورد؛ ھەر رەش
بوون و ھەر قاۋەچى؛ بەلام عەبد نەبوون.

تايەفەيەك لە ناۋ ھەۋىرگان ھەن دەلەن قەدىم لە ھىندوۋىستان ھە ھاتوۋىن. بەۋانە دەلەن
موتىرىب يانى بەزمىگىر. لە ناۋ خۇياندا زمانىكى تايەتياڭ ھەيە. ھەممۇ پىۋايان زورنا و
دەنەك زەنن و ئەگەر دەنگ خۇش بىن، گۇرانى پىژىش. يەك لەۋانە ناۋى «شىخۇ نادۇ» بوو؛
نەخوتىندوار؛ قەت نەچۈۋو بوو شاران. جگە لە زورنا و دەھۇل زەنى، قەسەخۇشېك بوو ئەگەر لە
ولاتانى لاۋەكى بۋايە، ناۋبانگى دىۋاي دادەگرت. لاساى ھەممۇ جانەۋەرىكى دەكردەۋە و دەۋو
بە ھە. چەند نۆكتەيەك لە گەردۈتە شىعر و لە دىۋانەكەمدايە. شەۋانە كە دەھاتە دىۋەخان،
مردوۋى دىنەيە پىكەنەن. كە مەن دەمدى؛ كەچەل، پىر، بۇر، دەم و چاۋ درىژ، بەكۇخەكۇخ بوو.
نومائىشنامە پىكەنەننى ۋاي دروست كەردىۋو كە لە بەر دەيگوتن؛ ھەر دەۋو ئافەرىنى لى پكەي.
شەۋىك زۆر كۇخى، يەككە گوتى؛ شىخۇ! مردنە ھاتوۋە. گوتى؛ دەمەت بىرە! نىشانەي مردنى
مەن زۆرن؛ ھىشتا پەيدا نەبوون. كە مردنە نىزىك بىتەۋە، سەگ ناۋەرن، كەر نازەرن، بىزىن ناتىرن،
قەل ناقرن، زۆر عەلاماتى دىش پەيدا دەين كە پىت نالىم!

لاساى كەشەي كەلدانىانى دەكردەۋە، لە خۇۋە شىتەكى بە مىنگەۋە دەگوت. كەلدانىەكان
سوتىدىن دەخوارد دەيانگوت تەۋا كەشەيە؛ بەلام لە قەسەكانى تىناگەين!

- بۇ تىناگەن؟ دەلەم: ئەي كەلدانىە خۇشەۋىستەكان! ئەگەر پىرەمىردىكى لاۋازى بى ھىزى
ھەفتا سالا، لە ئاۋدا قوم بكەن و بە پىلاقە بچنە سەرى، لەۋانەيە نەفەسى تەنگ بى؛ ئامىن!
- شىخۇ قەت نەچۈۋە ھىچ شارىك؟

- بەلى، جارىك بىردىنەمە قامىشلى زورنا بۇ داۋەت لىدەم. كارى ئاۋم ھەبوو. بىردىنەمە
زۋورىك گوتىان ئاۋەدستە. مىزىكەم كەرد، لە قاپىكەدا سۈرى خوارد و چىگىك بۇگەنى كۇ كەرد و
بە لوتىمى دادا! لە تاۋان گووم لە بىر چۆۋە! ھاتمەۋە داۋەت؛ تەنگەتاۋ بووم. كوپىنە! مەن ھەر لە
دەشت رىۋام؛ بە خىرى خۇتان بىگەيەننە چۆلىك! لاۋىك پىشم كەۋت. دەستەم لە سەر شانى
بوو كە ۋن نەبىم. لە بازار ھە تىپەرىن، لەۋبەر لەۋبەر دەيانپىرسى؛ ئەرەي ئەۋە شىخۇ نىيە؛ بە
دەست ئىشارەم دەكرد نا!

- جا بۇ بە قەسە نەتەدە گوت نا؟

- دەترسام ھەر لەبىزىم بىگەرى لە خوار ھەلەرى!

دەيگوت شەۋىكى مانگەشەۋ، لە سەر گىردىك چۈۋوۋومە سەر پىشاۋى. خەيالات بىردىۋوۋمىيەۋە.
لەپ دىتم زۋورىكەك لە پىشمەۋە دەۋا، كەۋتمە سەرى؛ بۇ كۈي دەچى؟ ئەز باقى (لە تۇ) مە؛
ھەر دەپى بىگىر! ھەر پەلەم بۇ دەبرد و بەر دەستەم نەدەھات و سەربەرەزىر پەل بىۋو. لە خوار
گەردى پىرە پىدا كەرد. بە داخەۋە شەلەگوۋى ناننى ھەرزىنى خۇم بوو!

چىرۋىكى شىخۇ نابىرئەنە، يەكجار زۇرن. زۇربەي خەلكى جزير لە بەريانن و بۇ يەكترى دەگىرنەنە و دلخۇشكەرەي شەونشېن.

شەويك شىخىكى ھەموو گيان كەسكى مل بە مت و موروى رېش سېي و عاسا بەدەست، بە چوار مريدەو دابەزىن؛ كە نەناس بوون. شىخ لە تەنىشت ھەسەناغا لە لاي سەرو دانىشتبوو. ھەر يەك دوو دەقىقە شووشەيەكى تەنكەلەي لە باخەلى سەلتە دەردىنا، قومىكى لى دەخواردەو. بۇنى عارەقى زەحلاوى ديوەخاننى دادەگرت. شىخ دەمىشى لە دوعا خویندن نەدەوستا!

- قوربان! ئەو چىيە دەخۇيەو؟

وھلا من نەخۇشى دلە؛ دەرمان دەخۇم. ئىو نامناسن، من شىخى شەبەكانم؛ دايكم خزمى ھەوېرکان بوو؛ ھاتووم سەرى خزمان بەدم.

كوپ و كالى مالە حاجۇ - جگە لە پياو پىرەكان - ھەموو شەو ئارەقيان دەخواردەو؛ بەلام لە شوپىنىكى نەديارى ديوەخان. بۇ شىو گوتيان: يا شىخ فەرموو! ھىنايانە زوورېك، پتر لە بىست بوترى ئارەق لە سەر مېز رېز كرابوو.

- فەرموو يا شىخ! ئىمەش ھەموو نەخۇشى دلمانە!

شىخ كە زانىبووى ئارەق دەناسن و فرىويان نەخوارد، ھەر نيوەشەو رۆيشتبوو.

شىخ برايم ھەققى شىخى ھەرەگەرەي جزىرى بوو؛ ھاتوو دەيدەنى ھەسەناغا؛ لە لاي سەرووى مەجلىس دانىشتبوو. گوتى: بە داخو ھەسەناغا پىر بووى!

- بەلى ياشىخ! تۆش پىر بووى؛ زەمانەيە.

- ئەرى برا! پىرى لە كەنگىتە دەست پىندەكا؟

- لە پەنجا، لە شىست، لە ھەفتا... ھەر يەكە قسەيەكيان دەکرد. گوتم: ئىجازە ھەيە من

كىشە بىرمەو؟ شىخ نەيدەناسىم. ھەسەناغا گوتى: بلى!

- پياو ھەر وەخت كە لە خەو ھەستا و ئەسپابەكەي پىش خۇي ھەلنەستابوو، ئەو پىرى

گەيوەتى! ئىتر نە بە عومرە، نە بە موو سېبوونە!

شىخ خۇي بە وىقار كەرد و تۆزىك نىو چاوانى تىك نا. لەپر لە پىرمەي پىكەنىنى دا و گوتى: خەبەرى ويە؛ ئەو چ كەسە؟ ئەو جار بىو مېژوو دىتەنەو: «تۆ لە كام سالەو ەست لە پىرى ناوہ؟!»

كابرايەك بوو: «عەبدكى»، كەردار و نەخويندەوار؛ بەلام لە دم بە دەمدا زۇر زىرەك. شەويك لە ديوەخان، مەلا عەباس - كە بە قەولى خۇي ھەم سەيد، ھەم خەلىفە، ھەم ھەشت جار چۆتە ھەج، مەلايشە - گوتى: عەبدكى تۆ نوپۇز ناكەي، كافر!

- مامۇستا ئەگەر شادەوئيمان بىنم موسولمانم؟

- بەلى.

- لە بەھەشت، ھەفتا حۇرى جوانم دەدەنى؟

- بەلى، ئەگەر نوپۇز بكەي.

- خزمىنە! لە سەر دەستى ئىو، جگە لە شادەوئيمان ھىنان وا دەكەم يەك نوپۇز نەچى. با مامۇستا سەودايەكم دەگەل بكا: زىنىكى ھەيە لە تەپالە پىستەر، ھەفتا حۇرى خۇمى نەزەر دەكەم، ئەو زەنەيم بداتى! مەلا بە گۆچانەو بۇي چوو. عەبدكى لە پەنجەرەو دەرجوا دەيگوت: ئەويش

باوهر ناکا حوری ههیه؛ دهنه کام بی سلیقه سهوادی واه قازانج ناکا؟! به رواهت سهیدیکی ردین زهره له تورکیه وه هاتبووه جزیره. دهیانبرده سهر قهبران، بزانی مردووه که یان چونه! تاویک چاوی لیک دهنه و لهپر یاهووی دهکیشا: مردووت حالی خوشه؛ مزگینیم دهیه! مردووت له عهزاب دایه؛ خیری بۆ بکه! به ههر دووک باراندا ههر قازانجی خوی بوو. روژیک عهبدکی به سی باره وه له ریگهی قامیشلی تووشی سهیدی مردووناس دئ؛ داوین و دهستی ماچ دهکا.

- قوربان فهرموو سوار به!
- نه! حهرامه، کهرت به باره.
- قوربان تۆ بهر کهتهی؛ کهره کهم به هیزتر دهبی!
- شیخ له سهر باره وه سواره، عهبدکی کهری بۆ لی دهخوړی.
- قوربان با گریوکی بکهین.
- گریو؟ حهرامه!
- نا، نا، حهرام نییه. پرسپاریکت لی ده کهم، نه گهر زانیت که له شیریکم ههیه بۆت سهرده برم.
- باشه.
- نهو باره ی ساری بووی چی تیدایه؟
- دهستی لیده م؟
- به لی.
- پاش هه لگلو فینی جهوال، ده لی:
- گهنمه شامی.
- نه خیر، نه ترانی! نهو جاریش خاترت.
- ها، زانیم جویه.
- نهو جاریش قانت بی.
- ها، تیگه یستم، ههر زنه.

عهبدکی بهو کوته که ی بۆ کهر لیخوړینی پییه، یه کی به ناوشانی گۆر ناسدا دهکیشی. سهید بهر ده بیته وه؛ بوکته کوپنده ریت دیشی!

خه بهر هات سهید بیهوش له قهراغ ری ده ناو گیادا دیتراوه ته وه؛ پووله کهشیان نه بر دووه. جه میل حاجو گوتی: عهبدکی کارته! نه گهر جگه له تۆ با، پووله که یان ده بر د. ده گیوت: گوتم حیزباب! تۆ له بن دوو میتر گله وه ده زانی مردوو حالی چییه؛ له و دیو جه والیکه وه نازانی به غه له تیش بلتی گهنمه! ناخر له جزیره ی دیم، ههر زن و جۆ و گهنمه شامی چ ده کا؟!.

کومونیستی «خالد به کدش» گاله ی ده کرد. به هه زاران له کوردی جزیره بیوونه شیووعی و ههر به قهده زهمانی مندالی من و نهمازیه که ی له تهو ریز لی لی بیوون. ده بوایه له سهر خهرمان چوار تهلیس گهنم ئابوونه ی رۆزنامه ی «نوور»ی عهره بی بدن و بۆیان ده هات؛ به بی نه وه کهسیان عهره بی بزانی! ههر خۆپیشاندانی له شام بکرایه، کورده کانیا ن به گۆپال ده بر د؛ له به گژدا چوونی پۆلیس و سهرشکاندا ههر نهوان بن.

وه کیلیان له تر به سپی، «نه حمه ده عهنته» ناویک بوو. له قاوه خانه کوی ده کردنه وه و رۆزنامه ی نووری بۆ ده خویندنه وه. له سهری روویه ر بهری لیده گرت، ستوون متوونی نه ده زانی؛

راست هه تا ئه و سهر ده چوو! گالته جارێکی وابوو، پیاو له پێکه نینان ده مرد! جارێک گوتم وا نابێ، نیشانم دا که ههر ستوونه سهر به خۆیه: پروانه له هیندیکیان نووسراوه: پاشماوهی له فلان رووپهر... گوتی: هههۆ، تۆ منت گێژ کرد! من ههر وهک خۆمی ده خوینمهوه، کییه پێم بلێ خه له ته؟!

له موسکۆ ئهم قسه م بۆ پیاویکی زۆر زل به ناوی «ولۆشین» که ئهندامی سینکا بوو، گێراوه، زۆر پێکه نی؛ به لام گوتی: تۆ له نوکته دروست کردندا وه ستای! رۆژیک پێنج کەس گوندی و مه لاییک به ناوی مه لا سوله یمان له گوندیکی تره وه هاتبوونه لام:

- سه یدای هه زار کیشه مانه، ستالین نوێژی به جه ماعت ده کرد یان نا؟!
- کاکه ئه وه ده بی هه وال خالید به کداش بیزانی!

بۆ یه که م جار که چوومه قامیشلی، زۆر به تاسه وه چوومه دیده نی «جگهرخوین». ره ئیسی فهرعی حیزبی کوموُنیستی جزیره - که ناوی «ره مۆ» بوو - له لای بوو. سه یدا جگهرخوین فهرمووی: ئه مرۆ زۆر تاریخییه؛ هه زار و جگهرخوین یه کتر ده بین. رووی کرده ره مۆ: هه وال هه زاریش له خۆمانه و له سهر فکری منه. گوتم: ئیوا هه یه خۆی له بیر ده چیته وه له پرێگه ی کوموُنیستدا، من بۆیه کوموُنیستم خۆش ده وێ که قازانجی بۆ کورد ببێ. جا نازانم فکرمان یه که یا لیک جودایه؟!... له و ساوه ده گهل جگهرخوین ته و او بووینه ئاشنا.

جگهرخوین خه لکی گوندیک به ناوی «هه سار» ی به رده ستی تورکان و تا گه و ره بووه ههر شوان و نه خوینده وار بووه. به گه و ره یی چۆته ناو فه قیان؛ بۆته مه لای مزگه وت. له مه لایه تی بیزاره؛ جبه و شاشکی فرێ داوه و ملی له کوردایه تی ناوه. شیعرێ له «روناهی» و «هاوار» دا چاپ کراوه و بۆته خۆشه و یستی کوردانی تینووی ئازادی له سووریه و تورکیه دا. دیوانی - که بۆ یه که م جار چاپ کراوه - وا نادر بووه له دیهاتی ناو کورداندا، دییه ک دیوانیکی بهر که وتوو. په ر په ر به شیان کردوو و بۆ پیرۆزی وهک نوشته له سهری مندالانیان دروو. که م - که م له کوردایه تی پاشه کشه ی کردوو، بۆته هه والی کوموُنیستان و شیعره کانی سوور هه لگه راون! من که دیتم، هاوکاری لیژنه ی ناوچه ی شیووعی قامیشلی ده کرد؛ به لام به ئه ندام قبوول نه کرابوو. له ژبانی دا زۆری چه ره مه سهری دیبوو؛ چه ند جار چه بس کرابوو؛ جه زره به درابوو. مندالی زۆر و نانی که م، له و په ری نه داریدا ده ژیا. خۆراکی خۆی و منالی ئاغله ب نانی وشک و چا بوو. جاری وا بوو چاش نه بوو...

ره مۆی ره ئیسی لیژنه، که چه سیوانیکی هه بوو. هاوکاریکی هه بوو ناوه که یم له بیر نه ماوه (پێم وایه ناوی برۆ بوو) ره ش و سبی لیک نه ده کرده؛ به لام زۆر وشک و دوو ئاته شه بوو. ههر ده یگوت: من به ده لیلی عیلمی پیتان ئیسپات ده که م! رۆژیکی جومعه دوای نوێژ، گه له سۆفییه کی ریشدار، ته سبیح به ده سته وه، به دوعا خویندن ده چنه ماله ره مۆ. دایکی ره مۆ ده لی: له مال نییه؛ کارتان چیه؟

- خودی، خوا مه، ئهم شوعینه! هاتینه جه م ره مۆ، ژمه را بیژی!

- ئای به لا به م له و سهر و سه کوتانه! له نوێژی جومعه وه هاتوونه شیووعی فیر بوون؟ ریش سه گ! ره مۆی من هه زار جنیو به خودا ده دا!
کاتی له قامیشلی ده ژیا، زۆر که س ده هاتنه لام. کوردی زۆر تۆخ، کوموُنیست، مه لا، حاجی

و هه موو بابه تیک؛ مه جلیسی ئیوارانمان خوښ بوو. جاریک یه کیکی زور گرم له کوردایه تیدا - که ناوی «عبدی تیلو» بوو- گوتی: هر کوی ده نیوان ده جله و فورادایه له سهر کوردستان حیسابه و داگیر کراوه. سیدا جگه رخوون فهرمووی: نه خیر! ئه جزیره ش مالی عهره به و ئیمه به ناروا تیا ده ژین. عهبدی چاوی په ریه پشتی سهری، کراواته که ی گرت و بهر مست و زلله ی دا. هه ی نه که ن! سیدامان له ده ست ده ریڼا و به عهبدیم گوت جاریکی تر نایه وه دیده نیم؛ ده رمکرد. پاش ئه وه به ماوه یه ک، کوردیکی ده وله مه ندی حه سه که یی به ناوی سه عید، به ماشیننی خوی سیدا و منی برده گه ران بو ناو عه شایری عهره بی شه ممه ر. شهویک میوانی شیخ عوبید ناو بووین که شیخی بهرهبایکی شه ممه ر بو. ره شمال و قه سری له سه حرا و چه نندین کادیلاکی له ده وری ره شمال بوو. شیخ دلخوښی ده دامه وه که سکرتری بی، ژنم بو بینن و ده وله مه ندم کا؛ دیاره نه مده کرد. شهو توو تنم پی نه ما، بهو شه وه ناردی له شارو که یه کی تورکیای نریک سنوور، هه مو جوره جفاره و توو تن و په ریان بو هی نام. عهره بیکی شارسرانی له وئ بوو قه ده ریک له قامیشلی حاکم و ئیستاش له حه سه که مه رکه زی ئه ستانی جزیره ده بیته «مودده عیلام»، گوتی منیش ده گه لتان دیم. باران و له نگیزه بوو. شهویک له سه حرا ماینه وه. رژی دوا یی میوانی ره شمالی شیخیکی عهره بی کونه کورد به ناوی شیخ محه ممه د بووین. زمانی به ده ویانه بوو؛ ده یگوت کوردم؛ له په ستاش جینوی به نه سلې عهره ب دها. له بهر پیریان هر چنگیکی لی مابووه. بوی گپراینه وه: ژنه رالی فهرانسی هاته حه سه که، له عه شایری گپراوه: هر سه رۆکیک نه سه بی عه سله عهره ب بی، حقووقی بو ده پریته وه. نورم هات، چوومه ژور، خه نجه ره که م له سه ر میز دانا، گوتم: ئه وه نه سه بمه و خه نجه ری کورد ناوی باپیرمه. حقووقی زیاتری بو بریمه وه. وا دیار بوو عه شایه ری جیرانی زوری لی ده ترسان.

له ده وری چیا ی عه بدوله زیز میوانی عه شایریک بووین، عهره بی سه حرانشین. دیانگوت: ئیمه نه کرا د به گگار هین (یانی کوردی گاوانی). ببوونه عهره ب و ببوونه سه حرانشین. کابرای شامی هاوړیمان زور پیاویکی پروخوښ، زمان خوښ و له سه رخو بوو. له م سه فهره دا له هر کوی باین، ده یگوت منیش کوردم. زوری هوگر بووین. دوامین رژی سه فهران بوو؛ له ناو ماشیندا گوتی: ئوستاد جگه رخوون! ده زانم تو شاعیریکی گه وړه ی کوردی. حه ز ده که م شیعریکی خو ت بخوینیه وه. سیدا سروودیکی خوینده وه: «بی ده جله، بی فورات، ئه م چنؤ، کوردنؤ» ی تیدابوو. کابرا پیکه نی، گوتی: ئه گه ر من پیاویکی به دفه ر بووما یه، ئیستا به ئیعدام کردنم دها ی. تو عهرزی سووریا هه موو به مالی کوردان ده زانی! عهرزی سیدام کرد: به ناشکوری نه بی تو کونی دوغات ون کردووه! ئه گه ر ئه مه ت به عهبدی تیلو بگوتایه و قه سی بهوت گوت به مودده عی عامی عهره ب بفرمویایه، هه ردووک ئافه ریمیان لی ده کردی!

ده گه ل شیخی هه ره گه وړه ی عه شایری شه ممه ر: «ده هام ئه لهادی» ببوومه ئاشنا. له چه ند جار هات وچو کردنیدا زور باش شاره زای دام و ده ستووری عه شایری عهره ب ببووم. که چوومه جزیره هیچ کرمانجیم نه ده زانی؛ به عاره بی قه سیان ده گه ل ده کردم. ده فته ر و قه له مم وه کار خست. رژانه لای چه چاناغای حاجو - که هیچ زمانیکی نه ده زانی کرمانجی نه بی- داده نیشتم، ئه ده یگوت و من ده منووسیه وه. له م و له ویشم هر ده پرسى و خو م فیره کرمانجی کرد.

منیش وه ک هه موو کوردیک زور عاشقی مه م و زینی خانى بووم. له ئیران دیبووم، هر

فارسىيە كانىم دەزانى. كە عارەبى فېر بووم كرمانجىيە كەم نەدەزانى. بەلام بە كرمانجى فېر بوون ئەو گرى كۆرەشم بۇ رەها بوو. مەلایانى جىزىرى - كە فارسىيە كانیان نەدەزانى - زۆرى تىدا كۆل بوون. «بۇ نەيكەمە سۆرانى؟» شانم لى داخست. شەوانە پاش مندىل نووستن، چەند بەيتىكى مەم و زىنم بە پەخشانىكى سادە وەردە گىترا. كىتىم وەلا دەنا، پەخشانە كەم بە شىعر دەھۇندەو، تا قافىە و دەقى شىعران دووپاتە نەبنەو. گوندە كە بەرقى ھەبوو؛ كە مالە حاجۆ ماتۆرە كەيان كرىبوو. بە ئاسایى سەعات یازدە، پاش دیوہ خان چۆل بوون دەكوژاوە، دەبوايە لە بەر چرای نەوت بنووسم. بەلام ئەگەر لاوان خەرىكى پابواردن و ئارەق خواردن بوونايە، نىعمەت بوو؛ بەرق تا درەنگانى شوو ھەبوو.

نەخۆش بووم؛ زۆر دەكوخیم. شەوانە لە نووسىندا زۆرم سیغار دەكىشا. مەعووم بە كزىكەو دەپاراو: «روح بە خۆت بكە! ھىندە مەكىشە! ناچار زوو زوو قونچكە جغارە كانم دەشاردەو تا وا بزانی كەم كىشاو!»

دە پىشدا، پىشەكىيە كانى - كە سۆفيايەتییە - لە بەر گرانی بۆم نەكرا. كاتى خەلاسم كرد، بامدايەو سەر عىرفانە پىشەكىيە كان.

وەك لە چاپى مەم و زىنە كەمدا نووسیومە، لە بیست و دووى بەفرانبارەو تا بانەمەرى ۱۹۵۸ وەرمگىترا. زستان كە شەوانە لە مال دەمنووسى، لە بەھاردا پۆژانە دەچومە باغى گوند كە زۆر شوپىنىكى وەك دەلین شاعیرانە بوو. سەعات نیوى پاش نیوہ پۆ رەش نووسە كەم تەواو كرد. لە خۆشيان دەتگوت فریم. ھاتمەو مال، ھەر لە دەركى حەسارەو قىژاندم: «تەواوم كرد!». ئای لەو خۆشییە!

خەرىكى نان خواردن بووین، محىدین حاجۆ (كۆرى یووسف حاجۆ) ھاتە مال.

- سەیدا! ناھەى بچینە گەراتىك؟ بەھارىكى زۆر خۆشە.

- بۆ كۆى؟

- دەچینە «عین دیوہرى».

دەگەل محىدین و دوو لاوى ترى مالە حاجۆ، لە ناو جىپدا بیرم دەکردەو: ھەياران! لە ھاوینى پەنجا و شەشەو لىزەم. چۆنە زیاد لە ھەموو دەمان، ئەمڕۆ دەمبەنە سەيرانى؟! عەین دیوہ بە راستى شوپىنىكى خۆشە. لە سەر چىايەكى نەرمى زۆر بەرزەو دەروانىتە پرووبارى دەجلە و پەرە لە باغ و باغات. شەو تا پاش نیوہ پۆى بەيانى لەوئ ماين. گوتیان با بچینە شارى جزیر و بۆتان.

- جى؟ جا ئیمان دەدەن؟

- بەلى، ھات و جۆى سوورىە كان بۆ ناو شار ئازادە، شتى خۆيان لە بازارى ئەوئ دەكړن.

مودىرى پۇستى پۇلىسى عین دیوہ گوتى: منیش بەرنا! دووربینم ھەبە سەیری چىای بۆتانى پى بکەن! گەینە بەستىنى شارى جزیر. لەبەر ئەو پۇلىسمان دەگەلە رىگەى چوونە ناو شاریان نەداين؛ بەلام ھەموو مالى شار و دەوروپەرى، وەك ھىلکە لىمانەو ديار بوو. كوردیكى تەمەن چل-چل و پىنج سالى ھاتە لامان؛ خەلكى شار و زۆر شارەزا بوو. بە ئىشارەتەو بۆى گوتىن:

- ئەو كۆشكى بەلەكە كە مالى مىرانی جزیر بوو و ئىستاش سەربازخانەى توركانە. ئەو كانى و ئاوە لە قەدى گردى پشت مالانە، «كانى قەستەلى» یە؛ كە جىژوانى مەم و زىنان بوو. بە ھۆو دلىن «نیزگان»، ئەو دەشتۆكە «وہستان». ھۆو نىوان گردانەش كە دەجلەى بە ناودا

تیده په پړۍ «دروازه» و نهو ناقاره «هؤمه ران» و نهولاتری «مهیدان» ی ناوه... له پر دلتم گهرم داهات؛ رامکرد و دوور که وتمه وه. چوومه ناو کونه قه برستانیکه وه، سهرم به کیلیکه وه نا و گریام، نه ماما گریان... سهرم به هه نیسکانه وه هه لده گیرا. لام وایه پتر له ده ده قیقه کولی گریانم له جوش نه کهوت. هیدی- هیدی نارام بوومه وه و چاوم سړی. روانیم هاورپکانم لیم دوور وپستان و له عانی گریاندا نه هاتوون سبه بیم لئ پرسن. لهو دمه دا که پایوه جزیریبه که ناوی شوینه کانی ده گوت، که وته دلتمه وه: من دوتنی له تهرجه مه ی مهم و زین بوومه وه. تۆ بلنی خانی له تهرجه مه که م پازی بوویی و له پاداشتا نهو سه فهری بۆ ریک دابم؟ که شاره خۆشه وېسته که ی، لانکی دلداري مهم و زینانم نیشان دا؟ رنګه وایی... ئیتر گریان ملی گرتم و نارام و تۆقره ی پی نه هیشتم. واتا وه که دهر ویش جهز مه گرتمی.

زۆرم شیعر له جزیره نووسیوه له دیوانه که مدا ئیشاره یان پی کراوه. زۆر جار له جزیره وه ده چوومه شاری شام.

ده گهل زه بیجی - که سهرکار گهری ده کرد- رامده بوارد. ده چوینه مالی «پهوشه ن خانم» بیوه ژنی «جه لادته عالی به درخان» که مودیر مه درسه و ژنیکی زۆر زانا و نه دیب و کورپکی جحیلی به ناو «جه مشید به درخان» و کچیکي گهره ی به ناوی «سینه م به درخان» هه بوو.

جاری وایوو دوو مانگ له شام دهمامه وه. هه رگا بۆ مه خاریج داده مام، به عه کاسانی نه رمه نییه وه ده گه رام، جامم بۆ رتووش ده کردن، عه کسم بۆ چاپ ده کردن و حه ق ده ستیکم ده ستاند. مه خاریجیم که م بوو.

له ئوتیلیک ده ژيام هی کوردیکي عهره ب زمانی کورده کانی شام و ناوی «نه بوو نه ییووب» بوو. شه وانه لیږه یه کی سووریم دده که ده بووه دوو تمه ن. بهر چایی دوو نانی گهره ی خؤمالی ژنه درووزان که هه ر نانه جوانه کانی سابلاغ بوو، دهمکری و ده چوومه دوکانی «فولی موده ممه س» فرۆش. چه ندی ده خؤی به سی فلس. باقله ی کولای ناو ماست، پۆن و پیواز به سهره وه، هیندهم ده خوارد هه ر درینگه م ده هات. ئیتر تا شه و برسی نه ده بووم. شه وانه ش چه ند دانه فلیفله - که تۆزیک هه ویره و ده تۆز بیباری سوور، له پۆندا سوور ده کرپته وه؛ خواردنی فه قیرانه و زۆر هه رزانه - دهمکرده شیو. پۆژی دوو تمه ن له سهرم ده هات و له پیم دهرده چوو؛ به و شهرته پوولی چایخانه شم دده. چایخانه یه ک هه بوو خاوه نه که ی ناوی «نه بولعیز» بوو؛ ببوه مه کؤی هه موو په نابهرانی ناوهره ی عیراقی. چایه ک به چاره گه لیږه یه ک (پینج قران). یه ک چات خواردباوه، تازه نهو پۆزه بیست جاریش برؤیبای و هاتبایه وه، که س نه یده گوت که رت به چه ند. پۆزانه لهو چایخانه ده گهل «عوسمان سه بری» شاعیر - که به «ئاپۆ عوسمان» ده ماندواند - ته خته مان بازی ده کرد. زۆر جار له سهر فیل کردن به گژمدا ده هات و زوو ناشت ده بووینه وه. پیکه نینی خؤشمان به سه لیم ناوه که ی کؤنه سه روکی شیووعی عیراق بوو که هه میشه چۆرتی دده و دهمی ئاواله ده کرد و میش له زاری ده چوونه زوور و دهرده که وتن!

شیخ عابید: به خه یال بیته بهر چاوی خؤت: درپژیکي باریکی ناقولای شان داته پیو، ملیکی سیسی چلکن، دم و چاویکی درپژۆکه، دوو چاوی پرووش، لووت درپژزی دهنوو که دالاشی، سه ریکي درپژزی که چه ل که یه ک تووکی پیوه بی، له خه نه درابی، شله یه ک بی پر له په له ی سپی و خه نه یی، نهو شیخ عابید بوو! کوری مه لایه کی زاخویی، له ئیران ده گهل مه لامسته فا بووه، له گه رانه ی بهر مو عیراق، له سهر برینداریکیان به جی هیشتووه که له به فردا گیري

خواردوۋە؛ تەنەنگە كەي رەندوۋە! لە ھەولتەر مال و مندالى پىكەۋە ناۋە، چوار كۆر و كىچى ھەيە. لات و سەرسەرى و گەللایى رايىدەبۇيرى. قەدەرىك لە سوورىە مالىيات كۆكەرەۋە بوۋە؛ دزى كردوۋە و ناۋيرى بىچتە سوورىە. كۆرۈنكى دانىشجوو بوۋ؛ تا خوا ھەزكا نەجىب و بەئەخلاق. لەۋەۋە باۋكىم ناسى كە كۆر رۇزى جومعان كارى نەققاشى مالانى دەكرد و باۋكى لىنى دەدزى! شكاتى لاي من دەكرد. رۇزىك لە جىزىرە پەيدا بوۋ:

- سەيدا چى بىكەم؟ لە بەغدا بە تۆمەتى بىكارى چىل رۇزىان گرتىم. ھاتوۋمە ئىرە، لىرەش پىم بىزانن قاچاغىم...

نامەم بۇ ئەكرەمى حاجۇ لە ھەسەكە نوۋسى: «تۆ دەتۋانى پىنناسىكى سوورى دەگەل رەغىتە غەربەكانت بۇ ۋەزىرى، تىكايە ياريدەي بدە!». تىمگەياند راست بىچۇ مالى ئەكرەم؛ لە ھىچ كۆي لا مەدە! تەشريفى لە رىۋە چوۋبوۋە قاۋەخانە، بە غارەبى عىراقىانە مىلى شات و شوت نابوۋ: سىسەد سەرباز و ئەفسەرى ئىرانىم بە ئەسىرى گرت و بۇ مەلامستەفام بىرد؛ تانكىكىم شكاند؛ چىم كىرد و چىم كىرد! پۇلىس قىر گرتوۋىە. خەبەرى بۇ ئەكرەم ناردوۋە، ئەكرەم لە زىندانى دەرىناۋە؛ جلى بۇ كرىۋە و ھاتۇتە شام، بۇتە پەناھەندەي عىراقى. لە ئوتىلەكە دىتمەۋە:

- دەي چۇنى؟

- خودى مانگى دە دىنار ۋەردەگرم، تىرا ئارەقم ناك!

- مال و مندال چى؟

- گەلەك باش!

رۇزانە كىتەبىكى - كە پىشتەكەي چەكچ و داس يان غەكسى شىۋوۋىە زلەكانى پىۋە با- دەبىردە قاۋەخانەي كومۇنىستان، لە سەر لا رادەكشا كە ھەموو پىشتى كىتەب بىيىن؛ يانى ھا مىنىش شىم! مامۇستا، مامۇستا كەرى نىر نەيدەكىشا. نامەيەكى لە بەغداۋە بۇ ھات؛ ھەلمىچى، كۆرەكەي نوۋسىۋوۋى: بىستوۋمانە حقوۋ و ۋەردەگرى. تۆ لەۋى ئارەق دەخۇيەۋە، ئىمەيان لە سەر كرى نەدان دەركردوۋە. لە ناۋ كولىك دايى؛ جاۋا دەبى؟ شىخ غابىدم لۇمە كىرد؛ نامەرد ۋا دەبى؟!

- سەيدا من سەد لىرەي سوورى ۋەردەگرم؛ چى بىنېرم؟

- ئەگەر ۋەك من بىكەي، رۇزى بە ئوتىلەۋە بە دوو لىرە بەرئ دەچى. چىل لىرەش بۇ مىندالەكانت بىنېرە!

- تۆبە لە سەر دەستت: تۆ خۇت پوۋلى من ۋەزىرە، چى دەلىپى ۋا دەكەم، دەمىش لە ئارەق نادەم. سەرى مانگ ھەشتا لىرەي ھىنا و مەستىش بوۋ:

- بە خوا بىستەكەم لە قەرز دايەۋە!

- ئەمجار قانت بى؛ ئىتر بەسە.

- تۆبە لە سەر دەستت...

گوتىم: بۇ غەرىزە نادەي بە دەۋلەت كە من باۋكىم ھەزار تەنەنگىچى ھەيە؛ لە زاخۇيە. نوورى سەغىد لىپى دەترسى. شىلە ۋا بىلە ۋا. غەرب كەرن؛ لىكى نادەنەۋە؛ لەۋانەيە حقوۋت زىاد كەن. - دە بۇم بىۋوۋە دەيخەمە پۇستەۋە.

- دۋاى چەند رۇزىك بە پەلە ھات: سەيدا! سەبرى غەسەلى سەرۇك ۋەزىر دۋاۋاى كردوۋم.

- بىچۇ!

- قەت ۋەزىرەم نەدىتوون؛ سام دەمگىرى. فېرم كە!
- بېچۇ ژوور، كلاوت داگرە، سەرتى بۇ دانەۋىنە، بلى ئەو سەرەم لە رى دايە! ئەگەر گوتى چت دەۋى؟ بلى قوربان ئارقى ۋ قەحبە زۇر گرانە، بۇ پەناھەندان كۆپۇنمان دەنى با لە سەر حىسابى دەۋلەت بى!

- سەيدا تۇ گالتەم پىن مەكە!
گوتىم: ھەر چى لە عەرزە كەدا نووسراۋە بىلى ۋ بلى پارەى بابىم نامگاتى، حقووقم بۇ زىاد كەن؛ بىرايەۋە.

شىخ لە ۋەتاغى چاۋەنۇرى چاۋەنۇرە.
- فەرموو بېچۇ ژوور.
گوتى: ھەر ۋە ژوور كەۋىتم، باسى كلاۋ داگرەنە كەم ھاتە بىر، لە پىرمەى پىكەنىنم دا.
سەرەك ۋەزىر ترسا، گوتى: چىيە؟ شىتە؟
- نا قوربان، ھەلامەتمە.
- چاى بۇ بىنن.

چام بە دەۋەۋە دەيخۇمەۋە. پىرسى: دەى دەتەۋى چت بۇ بىكەين؟ نەقلى كۆپۇنم ۋە بىر ھاتەۋە، لە پىرمەم دا، لىك ۋ چلەم دەگەل چاى تىكەل بوۋا! بانگى كرد: بىيەنە دەرا! ئەۋە شىتە! دەريانكردم. ئەۋەش بەزىمى تۇ!
پاش ھەۋتەيەك بە پىكەنىن ھات: سەيدا! ھەشتا لىرەم حقووق بۇ زىاد كراۋە؛ زۇرت مەمنوونم. ئەمجار ھەشتام دەدا بە خۇى، سەتم بۇ مىندالەكانى دەنارد.
شىخ غەيب بوۋ؛ نەھاتەۋە. ئوتوۋچى ۋ خاۋەن ئوتىل گوتيان پولى ئىمەى لە سەرە. گوتىم لە سەر مەن. پاش پازدە رۇز شىخ ھاتەۋە. لە دوورەۋە دەيگوت: بەتالىم كرد! نامەۋى! سەگى سەگىباب!

- ۋەرە سەرسەرى! لە كوى بوۋى؟ راستى بلى!
- كورە دەگەل پىرېژنىكى ھەشتا سالەى رۋوس، كە لە شۇرشى ئۇكتۇر ھەلاتوۋە، بوۋمە دۇست؛ چوۋمە مالى. زۇر خۇش دەريام. شەۋانە لەبەر رادىۋ گرام رەقسىمان دەكرد. چاۋىكى دەسكرد بوۋ؛ مەمكى پەرۋ بوۋ؛ سەرى كەچەل بوۋ - ۋەك خۇم - پىرچى لە بازار كىرېبوۋ؛ ددانى تاقىم بوۋ. كەچى دوتىنى شەۋ لە رەقسا قىنگى لى كەۋت! ئەۋىشى نەبوۋ! بەتالىم كرد ۋ ھاتوۋمەۋە ئوتىل!

- دەى سىندان لە سەرت دا بۇ ئەۋ دىلدارىەت!

لە كوردستان بېستېۋوم مەرقەدى ئەۋلىيايەك بە ناۋى «ئەيىۋوبى ئەكراد» لە شام ھەيە؛ لاقىكى لە قەبرەكەى دەرىناۋە ۋ ھەر ھەفتەى لاقەۋلاق دەكا. بابىم كە لە رى حەج چوۋبوۋە زىارەتى؛ دەيگوت: ئەۋ لاقە بە فىل دەزانم، رەنگە مۇم بى. چوۋمە زىارەتى. لە سەر دەرگای مەرقەدى لە بەرد ھەلقەندرابوۋ: «پونبوغ بابا ئەكرادى ئەيىۋوبىيەن ئەۋلىائەللاسى بىرى در»: بابەلۇكە يەككە لە مشايخى كوردى ئەيىۋوبى. بەلى لاقىكى سى ۋ جوان ۋ قەلەۋ، دە ناۋ لۇكەدا لە شباكەۋە ديارە. ناھىلن دەستى لىدەى. بە خاۋەن ئوتىل گوت:
- ئەبوۋ ئەيىۋوب! ئەم لاقەت پىن راستە؟

- بەلى مۇجاتە.

- جا بۇچى لە قەبرە دەرىھىناوہ؟

دەلى: ئەم لاقە بە ھىنى ژنى ئەو غەرەبانەى لايان واىە كورد ئەولىاي نىيە!

ئىۋارە يەك ئەبوو ئەيىووب گوتى: مېوانىكى عىراقى زۆر رووتم ھەيە؛ دەلى لىرە يەك ھەقى خەو پى نادى. بۇ ناچى بېيىنى؟ خۇى پى ناساندىم: «جەمال ھەيدەرى» سىكرىتىرى ھىزبى شىووعى عىراقى:

- ئەمسال لە پايىزى پەنجا و شەشدا، لە كۆنگرەى ھىزىدا، بىر يار درا كوردستان مالى كوردانە و كورد ھەقى ھەيە كوردستانى گەورە درووس كا و ئىمەش يارىدەى دەدەين. بەرھەمى كۆنگرە مان كىر دۆتە كىتې. دوو نوسخە مان زىراكس كىر دوو؛ يە كىانم بۇ خالىد بە كداش ھىناوہ. - سەيرە! ئىۋەى نە تاندە ھىشت ئەندامى كورد بە زمانى خۇى قسە بكا، چۆنە ئىستا باسى كوردستانى گەورە دەكەن؟!

- ئاخىر برا ئىستا كە فشارى دەولەت زۆر بووہ و برا كوردە كانىشمان ھىزىكى باشن، سىياسەت مان دەيى بگۆرىن!

- بەلى: «بۇز بە لەرى»... ناتوانم بىخوئىمەوہ؟

- ھەر ئەمشەو دەتدەمى. بەيانى تاو ھەلات دەيى بېيەم بۇ ھەوالى خالىد.

ھەر لە نوئىزى شىۋانەوہ، بەر لەوہ ھىچ بىخوئىمەوہ، بە پەلەپەل بە مىداد تا بەرەبەرى تاو ھەلات سەر لەبەرى كىتې بە بۆرم نووسىوہ. ژمارەى سەفە كانىشم نىشان كىر كە باسى كوردى تىايە. كىتېك پىر لە چارسەد رووپەر بوو. تاو ھەلات كىتېم داوہ؛ گوتى: چاۋىكم پىدا خشاندووہ؛ زۆر باشە! ئەمجار بە كاوہ خۇ ھەرچى دەبارەى كورد و كوردستان بوو جىام كىردوہ؛ كە لە فلان رووپەردا وا دەلى و لە فلان جىدا، وا.

- ئاپو عوسمان فرىا كەوہ!

- ھەر زۆر زوو كىردىە نامىلكە يەكى سەربەخۇ. پىشە كىيەكى بە عارەبى لە سەر نووسى كە: با بىرمان ئەوانەى دەلىن شىووعى بۇ كوردستان ھەول نادەن و باوہ پىان بە قەومىيەت نىيە!

- چۆنى چاپ كەين؟

پىلى كىشام بۇ چاپخانەى تەرەققى لە گەرەكى شىعەنشىنى شام. گوتى: غەزىز ئەمە چاپ كە؛ ناۋى خۇتى لى مەدە!

- دىارە قاچاغە؟

- بەلى؟

- فۆرمە يەك چل لىرەى ھەقە كە ھەزار نوسخە بى.

ھەر بە چوار رۆژ ئامادە كرا. ئاپو و من، جا بە باوہش ھەلگەرە و بە چاپخانەى عىراقى و كومۇنىستانى سوورىوہ بگەرئ. ھەر يەكەى سەرو نوسخە بە خۇپاىى وەرگىن. ھەوالى خالىد جەمالى ھىناوہ دارى سەماۋاتى:

- بە من دەلىن كەس نەيدىوہ و كەس نايىيىنى و قسە كە لە ناو خۇماندا دەمىنى؛ كەچى دەچى پاش ملە ئەو گوو كارىيە دەكەى؛ كە نرخ و ئىعتوبارى ماركسىسمى راستەقىنەش لە بەرد دەى؟!

- ھەى بە تەلاق! ھەى بە قەبرى لىنىنى چۆتى! عىلم و خەبەرم لى نىيە؛ دىارە پىاۋى

ئامريکا ئەم کارەيان کردوو!

بەلام بئەهرە بوو؛ جەمال تڤۆ کرا. وەک دەرماني چاويشە لە نوسخەکان دەگەرەن کۆی
کەنەو و بيسووتين!

جگەر خوین و «ھاراکیل» ناویکی ئەرمەنی ھاتنە شام، کە بچنە زیارەتی خالید بەکداش.
«دوکتور نوورەدین زازا» و منیش ڤەگەلیان کەوتین. چووینە مال لە گەرەکی کوردان. خالید
بەکداش - کە ڤیاویکی کەلەگەتی چوار شانهی زۆر بە سەر و سیما بوو - ھاتە لامان. بە خیراتی
گەرمی کردین و بە کوردی دەیدواندین. قاوەیان ھینا. بەر لەو ھەچ گفتوگۆیەک بەکەین،
سرتە یەکیان دەگەل کرد، گوتی: کارەکە گرینگە! تکاتان لێ دەکەم سەرم بەدەنەو؛ ئیستا دەبێ
پرۆم.

ھەر ئەو ڤۆژە تووشی ھەر شیوو عییهک دەبووم - عەرەب یان کورد - دەستی توند دەکوشیم:
تەبیریکت عەرز دەکەم! ھەوالی خالید تۆی زۆر پەسند کردوو و دەلی زۆر زیرەکە؛ خۆشەم
دەوێ! سەرم سووڤ ما: خودایە! «بە خیر ھاتی، سەلامەت بێ، چۆنی؟ خراپ نیم»، زیرەکی چی
و تاریفی چی؟! ڤۆزی سیھەم چووینەو. قسە زۆر کرا، پرسیار دەکرا، وەرام دەدرا یەو. گوتم:

- ھەوالی خالید! ئیجازە بدە ی چەند پرسیکم ھە یە.

- فەرموو!

- ھەرمەنێەکانی سووریا چەند دەبن؟

- دە ھەزار کەس.

- یانی دوو ھەزار خانەوادە. ھەموویان کومۆنیستن؟

- نەخیر، سەتی ھەشتا داشناگن، سەتی بیست ھەوالی ئیمە، یان لاگیرمانن.

- ھەوالی کوردی سووریا چەندن؟

- جگە لە دانیشتوانی ئیغزاز و عیفرین، ڤەنگە چوار سەد ھەزار نفووس ببن.

- سەتی چەندیان لاگیری حیزبی شیوعین؟

- سەتی نەو و دوو، ڤەنگە پتریش.

- نەشرە ی حیزبی بە چەند زمان بلالو دەکرێتەو؟

- بە عەرەبی و بە خەتی ئەرمەنی، ئاراکیل دەزانی!

ئەدی چۆنە بۆ ئەو ھەموو کوردە کە ھەوالن و عەرەبی نازانن، نەشرە یەک بە کوردی و بە

خەتی لاتینی کە زۆر بە یان دەیزانن بلالو ناکەنەو؟!

ھەوال خالیدی وا گران و سەنگین، وەک ڤرووی بن کلک دە ی، لە سەر چۆک چەقی، سوور

و ڤەش ھەلگەر، ھەتا ھیزی تیدابوو نە ڤاندی:

- دیسان کورد! دیسان کورد! ئای چۆن لیم بۆتە بە لا! بۆ ناچن لە ئێران کە نیو ملیۆن

کوردی ھە یە داوای حەقی کورد ناکەن؟! نەقلی ئەو یە پە یامنیزی ڤۆزنامە ی تایمز و توو یژم

دەگەل دەکا، باسی ولاتی عەرەبی بۆ دەکەم، دەلی: تۆ کە کوردی دەربارە ی کوردستان فکرت

چۆنە؟!

من ڤەئیس ی حیزبی کومۆنیستی سووریە و لوبنانم، قبوول ناکەم جگە لە باسی عەرەبم لێ

پرسن؛ تێگەشتی؟!

- ھەوالی خالید! من گویم گران نییە؛ لاشت وا نەبێ قسە ی بەقەوکردن کارم چاکتر لیدەکا.

زۆرم دەنگى بەرز بىستوو. بۆ لەسەر خۆ جوابت نەدامەو؟ ئەو جار پرسیاریكى دیکەم ھەيە؛
تکایە لێم گەڕێ عەرزت بکەم.

- بلی! (وێک لە ئەشکەوتندا بنەڕینی!)

- تۆ پیاویكى، بە شایەتێ ھەموو خەلکی ولاتی عەرەب، لە ھەموو کەس زانائەری بە ئەحوالی
دنیا و گەلانی دوور و نزیک، ئێرانی داگیرکەری کوردستانی پادشایەتی کۆنەپەرست ئیقرار دەکا
کە کوردی ئێران خۆ لە چوار ملیۆن دەدەن؛ تۆ کە لێم ڕوونە دەزانی لە شیلی و بەرازیل چەند
مریشک ھەيە، چۆنە دەفەر مووی کوردی ئێران نیو ملیۆنە؟!
- وام خویندۆتەو!

من وا بیر دەبەم تۆ لە «دائیرەتولمەعاریف» دا بۆ ناوی کورد گەراوی. لە ڕووپەری ھەوێدا
دەلێ کوردی موکریان نیو ملیۆن دەبن. نەشپەرپیو ھەو بۆ ڕووپەری بەراڤەری کە دەلێ ئەگەر
کوردی لای سەلماس و خۆیە و ورمی بە موکریانى حیساب کەین، کوردی ئازەربایجان نزیکەى
ھەشت سەد ھەزارن.

نازانم دەھەویست چیم جواب بداتەو، دوکتور «نورەدین زازا» بە فەرمانسى قسێکی کرد؛
ھەوال خالید گەرژ بوو، ئیتەر نقەى لێ نەھات. دیار بوو بەو قسە زۆر رقی ھەستابوو. ھەستاین
خواحافیزیمان کرد. ئیستا و ئیستاش ھەر چەند لەبەر دوکتور زازا پارامەو، پێی نەگوتم چی پێ
گوتوو. ئیتەر لەو ڕۆژەو تەبەریک عەرز کردن نەما. تووشی ھەر شیوووعیەک دەبووم لووتی
ھەلدەکرد. دەیانگوت: ھەزار عەلامەتی ئیستفھامی لە سەرە! کە نەمدەزانی مانای چییە؟!
دوکتور زازا گوتی: شەویک چوو مە سەردانی «فوناد قەدری» کە وەکیلی پارلەمان بوو. خالید
بە کدەش ھات؛ زۆر زوو ڕۆشت. فوناد - کە بۆ بەرێ کردنی چووبوو دەر - ھاتەو، پێدەکەنی:

- خالید بە کدەش دەلێ: نورەددین مەعموورییەتی ھەيە و گومانی لێ دەکری، خۆتی لێ
بپاریزە!

لە بیرم چوو ئەمەش بلیم: لە سەرەتای دانیشتماندا کوڕیک ھاتە ژوور و بە سەرتە دواندی.
خالید بە کدەش زۆر گەشاو:

- بە خوا خەبەرێکی خۆشە! ئەو لە کویدا نووسراو؟

- لە ڕۆژنامەى تایمزی لەندەندا.

- وامزانی تاس نووسیویەتی! ھێچ نییە!

چۇن بېوومە سوورايى؟

كە لە عىراققە ھاتمە مالە حاجۇ، گوتيان نابى بچىە ناو گوند؛ پۇستى پۇلىس لىرەيە؛ دەتگرن. سى رۇز ماتەمم ھەلگرت؛ خۇم پى نەگىرا، چوومە قاۋەخانە. مودىر پۇلىسە كە گوتى:

- نايە تەختەيەك بىكەين؟

- با بىكەين!

- خەبەرى عىراق چىيە؟!

- چۇنى خراپە وايە! پۇلىس وا زالمە، نوورى سەعيد وا سەگبابە، ھەر باسى ناكرى.

ئەو مودىر پۇلىسە ناۋى عەبد بوو؛ غەربى لاي ھەلەب. كرمانجى زۇر باش قسە دەكرد. مالى حاجۇ - كە دەگەل ئەويان دىبووم - نىگەران بېوون؛ بەلام بەخىر گوزەرا و دەگەل عەبد بووينە ئاشنا و ھاۋدەم. دەمەۋىست پىناس وەرگرم، بىمە خەلكى ولات. عەبد گوتى: چەندى لە دەستىم بى يارىدەت دەدەم؛ بەلام پىناس وەرگرتن زۇرى زەحمەت دەۋى.

غەرىزەم دا كە من لە تور كيا بووم و خەلكى جزىرەم. پىناسم نىيە؛ بىمدەنى. ھەموو رۇزى بچۇ قامىشلى، بچۇ ھەسەكە، ھەزار كوناۋكون بىكە. تا پاش نىوەرۇيان زمانم دەكىشا و ھانكەم دەھات. پەرۋەندە ئەۋەندە ئەستورر بېو لىي دەترساي. بىيە شام. ھەزار و پەنجا كىلۇمىتر بە ئوتتوبووس، نىوہى رىگا پترى تۇز و خۇلى سەحرا. چەند رۇزىكىش لە شام سەرم بە سەد ئىدارەدا كرد و مل كز وىستام. بچۇۋە قامىشلى، شايتە پەيدا كە قەبرى بابت لە گوندى مەعشوققە. پۇلىس دەبى ئىمزاى بكا. چەجاناغا دەيگوت: تى ناگەم بۇچى گۇرى باوكت بۇتە مەرقەدى مووسا پىغەمبەر! دەيانەۋى زيارەتى بىكەن! دىسان ھەلسوورئ. ئەۋەندە لە نىوان قامىشلى و شارى «دېرىك» دا ھات وچۇم كرىبوو، پۇلىسە كانى پۇستى «چەلاغا» ھەموو دەيانناسىم و بەو جۇلاتەنانەۋەم پىدەكەنن. رەئىس پۇستى چەلاغا گوتى: بەزەم پىتدا دى! بىنە من و پۇلىسە كان بۇت ئىمزا دەكەين كە گۇرى بابت لە مەعشوققە و ئىمە لە شاردنەۋەيدا حازر بووين.

بىنئىرۋە شام. لە شام دەلەين ناقىسە؛ بۇ خۇت بچۇ! دىسان ئەۋسەر و ئەۋسەر، دوو ھەزار و سەد كىلۇمىتر بە ناو گەرما و تۇزدا سەفەر بىكەم. لەم دەفتەر بۇ ئەو دەفتەر ھەلى، بگەرپۋە. لە بەيانەۋە تا نىوەرۇ ژان بىكە، بگە كارمەندى گەرە.

- پەرۋەندەت ناتەۋاۋە!

- قورىان چى ناتەۋاۋە؟

- تەمىرەكانى يەك قرشيان كەمە!

- بۇ يەك شايى ئەو غەزابەم دراۋە؟! تاغاي موحتەرەم! نەدەكرا بە خىرى خۇت - كە دەترانى چەندم زەحمەت دىۋە و چەند دوورم - ئاقە شايبەك تەمرى پىۋە نووستىنى؟!

- من بۇ پوۋلى خۇم خەرج دەكەم؟ خۇت ھاتوۋى تەمرى يەك شايى بىنە!

پەرۋەندەكەت بەرۋە ھەسەكە. لە شامەۋە چوارسەد كىلۇمىتر تا ھەلەب. لە ھەلەبەۋە تا قامىشلى شەشسەد و پەنجا كىلۇمىتر، ھىندىك كۇنە ئىسفالتى بە كەند و لەند و بەشى زۇرى بە ناو تۇزى سەحرادا كە بەرازىش دەخنىكىنى. ھەر رۇزە تەنيا ئوتۇبۇستىك بە ناۋى پۇست وەرئ دەكەۋى، دەگەل بردنى موسافىر نامەى پۇستىش دەبا. بەرەبەيان ھىشتا نەبۇتە رۇز، سوارى پۇست بووم و پەرۋەندە كۆيت لە باۋەشدا، لە قاۋەخانەى «رەققە» بۇ ئىستراحت دابەزىن.

چووبوومه سەر پیشاو، هاتمه دەر گوتیان پۆسته رۆیشت.

- چی؟ ئەی مالی ویرانم! پەرۆندەکەى شەش مانگ لە دووی وێلم لە سەر جیگاگەم لە ماشیندا بەجی ما. ئەو جار چی بکەم؟

بە جادهدا غار دە! هەناسەپرکەت بگاتی؛ دەست بلند کە! هاوار کە! ماشین دوورە، دەنگم نایگاتی و لە پیش کەوتووم. لەپر دیتم ماشین راوەستا. وە باو کەوتمەو: ئۆخەى، گویان لە دەنگم بوو؛ رایانگرت. گەیشتمە ماشین. بۆیە راگیرابوو چونکە منداڵێکی چکۆلە گووی کردبوو، دابەزیبوون خاوەنیان دەکردەو. پەرۆندەیهکی سەیرە: لە سەر گوو گومم کرد، لە سایەى گوو دەستم کەوتەو! ئارەقى رەش و شینم کردوو. بە دلە کوتی و هانکە - هانک سوار بووم. بە شۆفێرم گوت: برا بەجیتان هیشتم؛ خوا هەلناگرێ.

- لە سەر کام کورسى بووی؟
- هۆو!

شۆفیر هەستا، شاگردەکەشى هینا؛ عەرەبێکی کە لە تەنیشتمەو بوو، ملی گرت و «چت خوار دوو ترش و چەوێندەر؟»، بە شەق، بە مست شلی کرد؛ دمی دە خوین هینا. لە درگای ماشینەو هەویشتییه دەر:

- سەگى کورى سەگ! دەبی لەم سەحرايه بەرەلات کەم. پیش حەرەکەت چوار جار بانگم کرد: موسافیر تەواون؟

- بەلێ. بەو سەگبایەم گوت: کوا کابرای تەنیشت؟

- رۆیشت بۆ شارى رەققە، گوتی چیدی نایەم. تۆمەز تەماحی کردۆتە ئەو پەرۆندە؛ لای وابوو پوولی تێدايه. ئەگەر ماشین رانەوێستایە، ئەو بیچارە چی دەکرد؟
بە تکا و رجاى من و چەند کەسیک، دزەیان سوار کردەو و سێ چوار زللە و شەقى تریشى خوارد.

گەرمایەکی سەخت بوو. تۆزی ماشینیش گالەى دەکرد. نەفەسم زۆر تەنگ ببوو، پەنجەرەى لای خۆم کردەو، تۆز هاتە ژوور. لەو سەرمەو کابرایەک گوتی:
- دایخە!

- لە گەرمایە هەلناکەم، دەمەوئى باى بێ.

- دایخە بە تۆز خنکام.

- دایناخەم! وەرە جێمان بگۆڕینەو، ئەگەر تۆ توانیت خۆت دایخە.

- ما فیکری تە چیه؟

منیش گوتم: ما فکری تە چیه؟

ئەم قسە وەک دندووێک لە عەرزدانى دوو کەلەشێران بوو کە دەیانەوئى پێک هەلپەژین.

- هەستم تەنپێت دەکەم!

- تۆ هەستە تا باشت بیراز بکەم!

- رابە!

- بۆ ویستاوی؟

کابرا مات بوو؛ سەرى هەلینا: تۆ هەزار نیت؟
- با.

- خهله تی وا ناکهم ده گهلت به شهر بيم. به لام پيم نالتي: توی له ئيران قاچاغ، له عيراق قاچاغ، له سووريا بيکەس و بی عاشیرەت، چۆن دهویری شهر بکهی؟!

- ناخر هەر بۆیه له دنیا راو نراوم که له سەر خۆم وه جواب هاتووم و دیفاعم له حەقی خۆم کردوو. به خوا ههستابای، به پیتلاقه له سەر زگت ههلهده پهریم!

گه یشتینه حهسه که. لام وایه پتر له شییست حهنبالی کوردی مل نهستوو، به کورتان و گوریسهوه، هاتیوونه بهخیر هینانی کابرای تهمامان بوو لیک دهین. شووتی و تری و دیاری تریان بۆ هینابوو. ترسام حهنبالانم لی دهنگ دا، کهولم داکن. ئەو پیاوه «برایم مهتینی»، سهرۆکی مهتینیەکانی ئاواره ی لوبنان و سووریا بوو؛ که عهشیرهتیکن و ئاواره ی ئەو ناوه بوون. ئیتر لهو ساوه ده گهلیا زۆر بوومه دۆست و ئیستاش که له بیروته، سهلام بۆ یه کتر ده نیڕین.

له حهسه که حهواله ی لیژنه ی نیزامی کرام، عومره کهم بهراورد کهن. چوار نهفسه ری گه وره ی شان به بریقه لییمان روانی:

- درۆ مه که! عومرت چل سال نابێ؛ ده تهوئ سهریازی نه که ی. راست بلی چهندی؟

- قوربان منیان بۆیه نار دۆته لاتان که ئیوه هه موو پسپۆر و له ته مهن زانن. خۆتان نه گهر به عیلمی خۆتان عه مه ل بکه ن، ده زانن که راست ده که م؛ قسه ی من زیادییه.

که یفیان به و تاريفه هات. یه کیان ههستا، ده تگوت کهر ده کرئ: تماشای پشتی گوئ، لامی کردم.

- درۆ ناکا! عومری چل و دوو سال و چه ند مانگی که!

نووسرا؛ که چی عومرم سی و شەش بوو!

- بچۆ دیریک، مه حکمه قه رار بدا و پیتاس وه رگره.

هاتمه وه تربه سی. یاس و خواسم گێراوه.

- من نووسیومه ژنم ناوی مه عسوومه محه ممه ده؛ کوریکم محه ممه د، کوری چکۆله م ناوی

ئاگرییه؛ مال و مندال له به غدایه. چۆن بکه م؟

حه مه شه ریف حاجۆ - که کاری ئیداری له لایه ن حه سه نه غاوه پیک دینا- خۆی گه یانده دیریک و هاته وه.

- حاکمی دیریکم به به رتیلیک پازی کردوو که سه نگ و سووکیمان ده گه ل بکا و بیته

مالیک بازجووی بکا. به لام ده بی ژن و منداله کان حازر بن، ژنه که خۆی جوابی حاکم بداته وه.

- ده ی ژن به منداله وه چۆن په یدا که ین؟

ژنیکیان له عه شیره تی کۆچه ر دیته وه، فیریان کرد خۆی به ناوی مه عسوومه ی کچی

محهممه د و «نازی» ژنی «عه بدو په حمان» و دایکی محهممه د و ئاگری به حاکم بناسینت. ژن

ئه وه نده زیره ک بوو، ههر به دوو سی جار گوته وه له به ری کرد و مندالی باوه شی ئاماده کرد.

شاهیدی پیاویش ده بی دوان بن. حه مه شه ریف یه کتیک بوو، عه زیز ناویک که ئاشنای ماله

حاجۆیه فیر کرئ و کوریکی ده ساله ی له جیی محهممه د بی. ژنی - که ئیستاش نه مزانی ناوی

چییه - به مندالی خۆیه وه.

حه مه شه ریف جیبی لی خوړی، چووینه دیریک، مالی عه زیز. عه زیزمان فیره شایه تی کرد.

کوریکی ده ساله ی ههر ناوی محهممه د بوو، فیرمان کرد نه گهر حاکم پرسى، ده ست بۆ من و

ژنه که رادیرئ، بلی ئه وه باب و دایکمن. حاکم پاش سه عات دوو هات. حه مه شه ریف ههر پیم

ده لي: سهيدا باش جواب بدهوه، مه شله ژي. به ژنه كه ده لي: ده ترسم دهمت تيك هالي و له بيرت بچي كه ده بي بلي چي. عهزیز ئاگات زور له خوت بي غه لهت نه كه ي. حاكم قاوه يه كي خوارده وه و فهرمووي با ده ست پي بكه ين.

- ناوت؟

- عه بدوره حمان

- باوكت؟

- حه سه ن.

- دايكت؟

- فاتمه

- عومر؟

- چل و دوو سال.

- له كوئ ته وه لودت بووه؟

- مه عشوق

- كوا ژنه كه ت؟

- نه وه تا!

- ناوت؟

- مه عسوومه

- بابت؟

- محه ممه د

- دايكت؟

- نازي

- ژني كيي؟

- نه و كابرايه كه ناوي عه بدوره حمانه

- مندالت؟

- محه ممه د (كوپي عهزیز هه راي كرد: من) و ئاگري كه به باوشمه وه يه.

ژن وه ك ئاوي ره وان، بي گري گوتي. نوره ي عهزیزی خانه خوي هات. نه ويش هيچي له بير

نه چوو. نوره ي حه مه شهريف هات كه هينده ي راده سپاردين سه هو نه كه ين.

- ناوت؟

- حه مه شهريف حاجو

- ناوي نه م پياوه؟

- عه بدوره حمان

- ناوي بابي؟

- ها، هه! به خشه له بيرم چوته وه!

- كوپه! باوكي عه بدوره حمان حه سه ن ناوي چ بوو؟

- باوه پ كه له بيرم نه ماوه!

- ھەممە شەرىف! تۆ ھەممە شەرىف ھاجۇ، يانى بابت ناۋى ھاجۇيە. دەى عەبدۇرەھمان ھەسەن، بابى ناۋى چىيە؟

- قورىان بە سەرت دەمزانى؛ ئىستا لە بىرم چۆتەۋە!

حاكم لە قاقاي پىكەنىنى دا: بابە شاھە تىيە كەتم قىبۇلە و كار تەۋاۋە!

ۋەرەقەى دىنىي بىچىن پىناس ۋەرگىرىن. چەند رۇز ھەر بەۋە پىكەنىۋىن ژنە كۆچەر ۋا زمان رەۋان و ھەممە شەرىف ئەم گولەى بە ئاۋدا دا. بەلام بەرتىلى كارەكەى راپەراندېۋو. چۈۋىنە ئىدارەى شوناسنامە. لەۋىش ئەفسەرىك پىناسى دەنوۋسى. ناۋى «ئاگرى» قىبۇل نەكرد، گوتى دەيى ناۋى عەرەبى بى. گوتىم: ئەگەر ناۋى بىنىم كىلاب (سەگەل) چۆنە؟!

- ناۋىكى خۇشە! ناۋى يەككىك لە ئەجدادى پىغەمبەرە!

- ئەدى «شېر» چۆنە؟

- شېر چىيە؟

- يانى ئەسەد.

- قىبۇل نىيە!

- دەسا بىۋوسە مستەفا.

لەو ساۋە ناۋم بوۋ بە «عەبدۇرەھمان ھەسەن»؛ بەلام خەلىكى قامىشلى ناۋيان نابووم «ھاجى».

ھەسەناغا مەزن بوۋ؛ خۇى دەكار و بار نەدەگە ياند جەمىلاغا كارى دەشت و باغ و كاسىبى لە مل بوۋ. چەچانغا شەرىى رەغىيەتانى دەكرد. ھەممە شەرىف پىۋاى دەرک و دىۋانان بوۋ. پىۋاۋىكى زۇر قەلەۋى زگىزل، رۋوح سوۋك، قسەخۇش، زۇر لەسەرخۇ و پشۋودرىژ، قەت توۋرە نەدەبوۋ. ھەمىشە پىدەكەنى بەلام بە رۇژ لىت بېرسىبا ئەمشەۋ چت خۋاردوۋە، لە بىرى نەدەما. لە كن پىۋاۋانى دەۋلەت لە قامىشلى و ھەسەكە زۇر خۇشەۋىست و موحتەرەم بوۋ. رۇژىك تىلگرافىك ھات: «ھەممە شەرىف ھاجۇ! دوۋشەمە سەعات ھەشت خۇت بە دادگىاى ھەسەكە بىناسىنە».

يەكشەممە بوۋ. ھەممە شەرىف رۇيشت. سەبى ئىۋارە ھاتەۋە.

- ھا، خىر بوۋ؟

- خىرى لەۋە خۇشتر چۆن دەيى؟! دادرەس عارەبىكى عەگال بەسەرى نىشان دام:

- ئايا ۋەختى كە تۆ لە ھەسەكە كلاسى چۋارى ئىيتدايى بوۋى، زەۋى ژمارە ۲۵۶ لە دەشتى

بەرچىاى عەبدۇلەۋەزىز، بە دەست ئەۋ پىۋاۋە بوۋ؟! دەلى ھەممە شەرىف شاھەتمە!

- براى عەرەب! جگە لە من شاھەتتى تىرت نىيە؟

- نە بە خوا.

- دەسا دۇراندت! جەنابى حاكم! بوۋمە گالتەجارى برا و ئامۇزاكانىم. بەيانى لىم دەپرسن شەۋ چمان لىنابوۋ؟ لە دە جار جارىك نازانم! سىۋشەش سال لەمەۋبەر، پارچە زەۋى ژمارە ۲۵۶، لە دەشتى ھەسەكە، خوا ئەيزانى دەشتى بەر چىام لە بىر نەماۋە تا ژمارە و كابرانى ۋەرزىرى، چ جاي پارچەيەكى بىناسم!

ھەممە شەرىف دەيگوت: رۇژىك من و جگەرخوون - كە ئەۋىش ۋەك من زگىزلە - لە دىۋەخان نوستىۋوۋىن. كابرەيەكى گوندى سەرى بە ژوۋرا كرد، گوتى: ھىم! خۇزى ئەۋ ھەر دوو گاي من بان!!

ہر لہ شہ قلاوہ بہیتی سہرہ مہر و لاسایی سہگ و مانگہ شہوم نووسیو؛ کہ یہ کہم تہرجہمہ لہ «سہباحہ دین علی»، نووسہری تور کہوہ و دووہم نومایشنامہ یہ کی یہک پہردہ بی دژی ئہمریکا و شا و «جہلال بہیار» و «سینگمان ری» بؤ نووری سہعید بوو. لہ شام لہ چاپخانہ قاچاغا کہی تہرقہ ققی چاپم کرد. چوار فؤرمہ یہک دہبوو. دہگہل زہبیچی نوسخہ مان بؤ چہند کہسیک نارد. باقیہ کہیشم - کہ ہہزار نوسخہ و شتیک بوو - بردوہ جزیرہ.

حیزی پارتی خہبہری نارد بوو کہ بہلکو چاپخانہ یہ کی چکؤلہی ہہرزان بکیرن و بؤ مووسلی بنیرن. لہ شام ہر چؤنیک بوو کریمان. رؤژیک من لہ جزیرہ بووم، نامہی زہبیچی ہات کہ: لولہ سؤپہ کانم دہگہل باری تیجاری بہ ئادرہسی حاجی میرزا بؤ ناردووی؛ بؤ خہبہری گہیشنت نہ داوہ؟ ئہی خودا! چاپخانہ وا قاچاغ، حاجی کووتال فروش، چی بہ سہر چییہ وہ؟! جوومہ راستہ بازار ی قامیشلی، دوکانی حاجیم دیتہ وہ؛ تاویک بہ ماتی دانیشتم. نازانم بلیم چی؛ ناویرم. حہنالیکی گاراژ ہات:

- مام حاجی دہلین کرئ بارہ کہی سندووقمان بؤ بنیرئ.

حاجی گوتی: نہ ئی منہ، نہ دہزانم کئ ناردوویہ، نہ دہزانم چی تیدایہ؛ چؤن کریکہ بدہم؟! گوتم: کریکہی چہندہ؟ حاجی تیگہیشٹ. دہستی برد شہش لیرہی دا بہ کابرا.

- برا! دہگہل عہدوللای کورم تماشامان کرد. من گوتم ماشیننی ہہردہ ہارینہ؛ ئہو گوتی مؤتؤری ہہرقہ!

- بہلئ مؤتؤری ہہرقہ؛ بؤ ئہحمہد حوسینم کرپوہ کہ رایسپاردبووم!

محیدین حاجؤم بہ جبیتیکی سہرداپؤشراوہوہ ہینا دہرکی بازار؛ چاپخانہ قولہمان بار کرد و بردمانوہ تربہسپی. لہ رئ تیمگہ یاند ماشیننی چاپہ و قاچاغہ. بردی لہ کادپنیک بن کای دا. کاغز لہ سہر کاغز بہ رہمز بنووسہ: «وہرن شتہ کہ بہرن!»، جواب نہدہ ہات. دوا ی دوو مانگ یہزیدیہک ہات؛ نامہی حیزب و نامہی یہزیدخان یہزیدی - کہ دہمزانی ئہندامی پارتییہ - ہینا. حیزب دہلئ ماشینہ کہ بدہن بہو؛ یہزیدخانیش دہلئ دوو گلؤس جگہرہ و چوار بوتری ئارہقم بؤ بنیرہ. من کہ نہمبوو، جہمیل حاجؤ بؤی نارد. محیدین دہبوا یہ بؤی ہہریتہ سہر سنوور و تہسلیمی کا. تکام لی کرد ہر لہ عہرزی سووریا دایبنئ؛ نہچیتہ نزیکتر.

- بؤچی؟

- نازانم، ہر وام یئ باشہ.

- چاپکراوہ کہی خؤشم دہگہل چہند کتیبیکی عہرہبی باسی کورد، وئرای چاپخانہ نارد. دوا ی دوو شوو رادیو بەغدا گوتی: چاپخانہ و نہشریاتی حیزی پارتی لہ موسل گیراوہ. وہختی لہ زہمانی حوکمی قاسمدا گہراموہ، زاہید محہمہد - کہ بہچکہ کوردیک بوو، ببو بہ عہرہب و ئہفسہری سنوور بوو - گوتی: من دانیشتبوو، یہزیدخان ہاتہ لای موذیر ئہمن: قوربان! چاپخانہ کہم لہ فلان جئ داناوہ. من خہبہرم بؤ کہسیک نارد کہ لام وا ببو پارتییہ: نہچن بہ لایوہوہ ئہوانیش دہگرن؛ یہزیدخان جاسووسہ.

ہر ئہو زاہیدہ ببوہ ئاجودانی سہلام عارف و دہگہل ئہودا لہ تہییارہدا سووتا. ئیتر ہہم کتیبی من، ہہم چاپخانہ فہوتا. سہیری خؤش لوہہ دایہ کہ ئہمنی سووریا بی ئہوہ بزائن ناوہرؤکی کتیب چییہ و چہند گالتہ بہ نووری سہعیدی دوژمنیان کراوہ، ہہر لہ ناوہ کہی قوشقی ببوون: بہیتی سہرہمہر بہ «بی.تی.سی.» زاندرابوو! مراد ناویکی کورد کہ مونشی

به خشداری دیریک بوو گوتی: نامه ی نهینی هاتوو، دهلی: گوفاری بی. تی. سی. له عیراقه وه هاتوو؛ مهنی بکه!

زه بیحی - که گوتمان ناوی عیسا عه رفات بوو - ولامی بۆ ناردم ده یه وی نه قلی مه کان بکا بۆ شام. یانی شوناسنامه کی له سر شام بنووسری؛ تا بتوانی به هاسانی داوای پاسپورت بکا. چوو مه دیریک، له هه موو ئیداره کانه وه رامپه راند؛ مالیات مابوو. - کوا مه ئمووری ئه و کاره؟

پیره میزدیکی مل چرچی به نیخه نیخیان نیشاندام، له قاوه خانه وه نه وزی ده دا. ئه وراقم له پیش دانا. کابرا له پشت عهینه کیکی کلک باریکی مه لایانه وه تۆزکی لی مۆر بۆوه. چوو نازانم له کوئی ده فته ریکی به رگ رهشی په رپووتی زۆر زه لامي هینا؛ تاویک په رپه ری کرد. - به لی، به برای خۆم بلیم، عه رفاتی بابی عیسا هه ر له زه مانی عوسمانیدا چل و پینج لیره ی مالیاتی به ریگه دا رۆیشتن له سه ره.

- مامۆستا گیان! بیستبووم مالیاتی هه وا هه لمزین هه بووه، ئه وه م نه بیستوو!

- تۆ مندالی، چت بیستوو؟!

- ئه و عیسیایه زۆر فه قیره، من پوولی بۆ ده ده م. تکایه سه نگ و سووکی ده گه ل بکه. ئۆیان - بۆیان پتیک هاتین؛ هه ژده لیره م دایه و نووسی قه رزدار نییه. نامه م بۆ زه بیحی نووسی: ئه و عه رفاته ی بابت - وه ک سه گی پی سووتاو - هینده گه راوه، بابی چل و پینج لیره مالیاتی تۆز له ولاتی ئیمپه راتۆری به با کردوو!

«عه ره ب شه مۆ» له کتییی به ربانگدا ده لی: «ئه گه ر مه ئمووریکی تورکان له هه ر ماله گوندی به ک نانی خواردا، ده بوو پوولیکی بدن به ناوی میوانانه!».

ئه وساکه هه ژده لیره که م دا، سی لیره م له گیرفاندا مابوو. له دیریک هه تا تره سه بی سی لیره ی کرئ ریگا بوو. راست رووم کرده گاراژ. کابرایه کی ده لاک پیمه وه نووسا: - سه یدای به ریز! فه رموو لاده، به خوا چایه که م له لا ده خۆیه وه. هه رچی قونه جوړم کرد، کیشامیه دوکان و له سه ر یه ک ده یگوت: «تۆ مایه ی شانازی کوردانی!»

- ده قوربان با ریشبت بتاشم، ئه و فه خره م به نسیب بی!

- بیتاشه!

چه قۆیه کی به ریشم دا هینا، گوتی: پیرۆز بی. کوریکی ده - دوازه ساله ی گوتی: بابه چه قۆی بۆ پیندا بیته وه، زۆری تووک پیته ماوه!

- برۆ هه رامزاده! سه یدای وا به ریز چۆن هینده عه زیه ت ده م؟!

هه ستام، گوتی: سه یدا حه قم چوار لیره یه! له شامیش دوو لیره بوو!

سی لیره که م ده رینا:

- له وه زیاترم نییه.

- باشه خاتری چاوی تۆا تۆ فه خری کوردستانی!...

ناچار به پی ملی ریم گرت. ده بویه هه شت سه عات ری پیئوم تا ده گه مه وه. برسیشم بوو. نیو سه عاتیک رۆیشتم؛ خوا وراستان تووشی حه مه شه ریف حاجۆ هاتم و هینامیه وه تره سه بی. رۆژی حه سه ناغا گوتی: دا بزانه ئه م نامه یه چییه؟ ئه وی بۆی نووسراوه، نه ناسراوه. له سه ر

پاکت نووسراوو: «برای بهر پز مووسا عه رفات». دیوی ژووری نامه بو من بوو. غه فوور کهریمه که ی له سه فهری رومانیا سه رۆ کمان بوو نه حوالی پرسیبووم. نهو کهره که زانیبووی زه بیچی ناوی عیسا عه رفاته، لای وا بوو من - که ره فیقی نهوم - ده بی ناوم مووسا عه رفات بی! له تره سپی ناغاگان کتیبخانه یه کی قشپیلانه یان هه بوو؛ خه لکی دیکهش هه بوون کتیبم لی وهرده گرتن. سه معان ناویکی کلدانی - مدیری پۆستخانه ی گوند - جارئ گوتی: وهره کتیبته بده می بو مانگیک به سته؛ خو تو دنیات وهره ز کرد. ههر کتیبی ده بی یه ههر شهویکه، ده یخوینیوه و ده لینی ئیدی کهم ده نی! ده گه لی چوومه وه مال. باوه ر که کتیبیکی شاندام به هبیج حه مبالیک نه ده بزووت.

- نه مه شهرحی ته وراته؛ بو تو باشه!
نه مویست.

به قال به زازیکی نه رمه نی - که ناوی سه عید و کوردی ته واو عه یار بوو - گوتی: مالمان له گوندیکی بهر چیای تو پرس بوو. فهرمانی نه رمه نی قرانی سولستان ده رچوو؛ پامانکرد. له ری شوانیک تفه نگیکی راداشتمی:

- سه عید تو قله هی! خو ت مه گۆره ده تناسم؛ ده بی بتکوژم!
- برا ده زانم ده مناسی و شوانی گوندی خو مان بووی. ناکرئ چاره یه ک بدۆزیه وه و نه مکوژی؟
- به لی شاده و ئیمان بیته! بسلمان به! ناتکوژم!
- ده ی تو پئشم که وه! من نازانم شاده و ئیمان چۆنه.
- ها! ها! به خوا منیش نازانم!
- ده سا وهره بمکوژه!
- نا، نا، پرؤ!!

ههر نهو گوتی: چهند نه رمه نیه ک - لهو تهق و ره وه دا - چهند کوردیک هاتنه سه ر پریان. به کیان به وانی تری گوت: من ده زانم خو م به بسلمان نیشان دهم، ههرچی پرسیان من جواب ده ده مه وه. ئیوه وست بن. نه گهر هاتوو له یه کیکی ئیوه یان پرسی نه رکانی ئیسلام چهنده؟ بلی پینجه، نهو دم خو م له باتیانی جواب ده ده مه وه. گهینه ریگره کان:

- ئیوه فه له ن!
- قوریان به سه رت بسلمانین و هه موو داب و ده ستووری شهرعی ده زانین.
له یه کیکی جگه له وه ده پرسن:
- نه رکانی ئیسلام چهندن؟
- قوریان هه وت!
لیی راده سین.

- کاکه! نه وه ترساوه؛ ده نا ده زانی پینجه!
رزگاریان ده بی. که دوور ده که ونه وه، پئی ده لی: سه گی سه گباب! نه مگوت بلی پینجه؟
- هه هؤ! هه هؤ! نه وه به هه وتیش رازی نه بوو!

یه ک له دۆستانی قامیشلیم «مه لا نه حمه دی نامی» بوو. کوردی چاک و شاعیریکی ته یه ره وان و فه ره نگیکی کوردی - عاره بی نووسیوو که به داخه وه چاپ نه کرا و ده گه ل شیعه رکانی وا بزائم فه وتاوه. چاوی له مالی کهس نه بوو. سوالی له ناغایان نه ده کرد. خانوو یکی

227

که به رواالت هەر دۆست بووین. سروودیکیان پێ دروست کردم. هەر کەس بیگوتایه دەچم، دەبوو شەشەد لیرە بدا بە حیزب؛ یانی هەزار و دووسەد تەمەن. چووبوونە لای عەبدوللای حاجی میرزا که تاجریکی دەولەمەند و ئەندامی حیزبی کومۆنیست بوو.

- تۆشمان نووسیوه دەتەینە مۆسکۆ؛ بدە شەشەد لیرە!

- برا من کابرایەکی نەزان و دەستەووەستانم. چوونی من هەر ئەوێهە خانووی بڵێند و خەیاوانی جوان ببینم. شەشەد لیرە دەدەم، هەزار لە جیاتی من بنێرن؛ هیچ نەبێ ھاواریک بۆ کورد دەکا.

- نەخێر هەزار کەللەشەقە! گوێ بۆ فەرمانی حیزب شل ناکا و ھەرایە کمان بۆ دەنێتەو.

- ئاوا؟! یانی هەر چی گوێ لە مست نەبێ بە کارتان نایە؟ جاریکی تر بە لامەوہ بین سەگتان پیۆه دەنێم. ھەیدی لە بەر چاوم لاچن! جارێ ئەو ئەندامیکت قت...

نامە یەکم لە جەلال تالەبانییەوہ بۆ ھات:

«حیزبی شیووعی عیراقی -بەراڤەر بە قەرارەکانی کۆنگرە ی پاییزی ۱۹۵۶- ھاتوونە رەدایە کە دەستە ی کوردستان سەر بەخۆ بجێتە مۆسکۆ و ئازادانە باسی کورد بکا و ئەوانیش یاری دەیان بدەن. من نەمتوانی پاسپۆرت وەرگرم؛ ئەم نامە یە نیشانی ھەوالانمان لە شام بدە و تۆ سەرۆکایەتی بکە و بچنە فستیوال. بەلام پارە ی سەفەر لە سەر خۆت. خۆت پێکی بێنە...».

کەوتە باربوو کۆ کردنەو؛ یان بڵێم سوال کردن. نزیکە ی شەشەد لیرە پێکەوہ نا. یەک لەوانە ی کە گوتیان ھێچ نەداوہ، «عارف عەبباس» ناویکی ملیۆنێری قامیشلی بوو؛ کە لە ھەموو کەس پتر بەردی کوردایەتی لە سینگی دەدا! کە چی تووشم بوو، دەلی: ئەو پارە ی بۆت کۆ کراوہتەوہ نۆشی گیانت بێ؛ بیخۆ ھەر بۆ تۆ باشە!

چووہە شام. نۆ کەسیش بۆ ئەو سەفەرە لە لایەن پارتییەوہ گەیبوونە شام و چاوہنۆری جەلالیان دەکرد. بە دل قبوولیان کرد کە من لە باتی جەلال بم.

شەویک سەعات دووی پاش نیوہشەو، لە مەیدانی «ساحە البرجی» چاوہنۆری قەراری حیزبی شیووعی بووین و پێکەوہ بە کوردی قسەمان دەکرد. کراس شۆریکی وەک کویتی بەویدا ھات. گوتی: برا ئێوہ کوردن؟

- بەلێ.

- منیش حاجیم و بۆکانیم.

گوتم: تۆ ئەو سەمیلە نی کە قەحەبە یەکی تەوریزی خۆی بە سەردا بریبوو؟

- بەرێوہە لا راست ھەوم!

- حاجی لە بۆکان مەلێ ھەزار و زەببیم دیوہ؛ دەتگرن! بەلام حاجی ھەر لە رێوہ گوتبووی دیتوومن. گرتبوویان و بردبوویانە رەزائیە و زۆریان چەرە سەرە داوو.

دەگەل زەبیحی دانیشتین ھەرچی دەمانەویست لە فستیوالدا باسی بکەین، لە ۱۵ رۆپەردا نووسیمان. بۆ ئەوہش کە نەوہک لە تەرجمە کردندا بۆ زمانانی دی تووشی زەحمەت بین، کەردمانە فارسی کە لە مۆسکۆ فارسی ھاسان تەرجمە دەکری. نامانە ناو پاکەتەوہ و ئامادە.

دەبوا یە ھەینەتی شیووعیەکانی عیراق -کە لە شام بوون لە سەر گفتی حیزب یاری دەمان بدەن تا دەمانخەنە سەر سەفەر؛ ویزە و میزە ی پیوستان بۆ وەرگرن. چوونە بێکە یان. ھەر گوتم: «کورد سەر بەخۆ دەچن»، ئای نەعوزوبیلا! ھەر لە دین دەرچوون، شتی وا نابێ!

- کاکه! حیزی شیووعی - زهلامه کانی - بریاریان داوه که دهستهی کورد له ژیر فهرمانی پارتیدا بی و شیووعی یاریده یان له سهرهوه بدن.

یه کیان گوتی: گووم کرده قهراتی حیزب! دوکتور سهفا حافز - که له رۆمانیا دهگهلم بیوو - گوتی: ئەم ههزاره ههزار کەس دەرەقەتی نایە؛ من له رۆمانیا دیومه چەند بەغیرهتە...

هەر چی دهلیلمان هیناوه و قیراندیمان، «گەزی چی و جاوی چی؟!» هەر ئەوه کانی رۆمانیا بوون... له دەرکهوتندا به سهفا حافزم گوت: تۆ دهمناسی؛ وا دهکەم باشتريشم بناسی! رۆيشتين. له ناکاو جهلال تالهبانی پهیدا بوو. ئیتر جهلال رهئیسە و خۆی زانی چ دهکا. جهلال گوتی: شیووعی به هیچ باری قبول ناکەن ههزار و زههیحیمان دهگهلم بی، ئیوه ئەگەر توانیتان به پێگهیهکی تر داخۆتان بگهیننه مۆسکۆ، لهوێ یه کتر دهبینین.

- مام جهلال! هەرچی دهمانهویست له مۆسکۆ بیکهین و بیخویننهوه، به کوردی و فارسی نووسراوه. ئەگەر ئیمەش نەتوانین بگهین، وهک هاتبین وایه.

جهلال خۆیندیهوه گوتی: قەت لهوه باشتەر نابێ. من دهیبهم و بههری لی وەردهگرم. ئەمجار به هۆی رهوشەن خانم بهدرخانهوه، سهفارهتی چیکۆسلاواکی، ویزه ی زههیحی و سینه م بهدرخان

و منی دا. جهلال هیندیک پوولی به جی هیشت. پوولی سوالی من و پوولی رهوشەن خانم حەقی تهیاره ی تا پراگی دابهش کرد. گوتمان له پراگهوه به خۆرای دهمانه مۆسکۆ. گهرا نهوهش له سهر شۆروهیه. رۆژنامهیهکی عهرهبی له شام به ناوی «ئهلهوتهن» کاردی نومایندهگی خۆی دامی؛ که ئیستاش کهلیمهیهکم بۆ نهنووسی!

جهلال و ههوالانی دهگهلم دهستهی عیراقی و سووری له بیرووتهوه به سواری کهشتی رۆيشتن. ئیمەش رۆژیک له بیرووتهوه - ویزه له باخهلدا - به تهیاره چوینه ژنو، زووریخ، شتوتگارت.

شهو له ئوتلیک به سهрман برد، پادشایانه! سهنیری تووکی قوو، له دۆشهکدا قوم دهبووین. سبهی سواری قهتار بووین، بهرهو پراگ. زۆر له دهستهی ولاتانی تریشمان دهگهلم بوو. بهر لهوه بگهین، له شاری «پلینز» پۆلیسی چکۆسلاواکی سهرکهوتن. پاسپۆرت و ویزه یان بردن، پاش دوو سهعات هاتنهوه. زههیحی و سینه م خان و منیان دابهزاند و قهتار فیکه ی کرد و رۆيشت.

- ئیوه ویزاتان تهواو نییه.

- هه ی داد! هه ی بێداد! ویزه مان له سهفارهت وەرگر توه.

- قسه ی وا مهکەن!

ئهفسه ری پۆلیس وهک هه یکهلی بوودا متهقی نایه و ههر به سهر دهلی نابێ. سینه م به فهرانسی و ئینگلیسی، زههیحی به کهچه فهرانسیه کهوه: جهنابی ئهفسه را ریمان بده تهلهفۆنیک بۆ پراگ بکهین؛ شوناسی باشمان لهوێ ههیه. به کێ دهلی؟... تهلهفۆنیان ری نه دا. دهمانهویست تهلهفۆن بۆ قاسملوو بکهین. خستیانی نه ناو قهتار، پۆلیسیکمان به دیاره وه راویستا تا له سنوور ئاوی ئەلمان بووینهوه. ئەگەر لهو قهتاره دانه بهزیابین، تا پاریس و مادریدیش چووبابین، کەس نه بوو بلی پشتی چاوتان برۆیه. سه ری شهو له شتوتگارت دابهزین. له ئیزگه کاندایه تاغۆکیکی شووشه ههیه، ژنیک مه نزل بۆ مسافران پهیدا دهکا. نهخشه ی ئوتیلهکانیش به دیواره وه. کام ژوور له کام ئوتیل بهتاله، یان تهختیک بی میوانه، به کارهبا

نىشان دراۋە و نرخەكەشى نووسراۋە. تەنيا تەختىكىمان دەست كەوت كە سىنەم چونكە ژنە لەۋى بنوئ، نرخى ۱۷ مارك. تاكسى بە قوماربازى، زۆرى سووراندېنەۋە؛ ئەۋىش حىسابى خەقدە مارك وەرگرت. جىگە بۇ سىنەم دابىن بوو؛ خۇشمان لە ئىزگەدا سەرگەردان ماینەۋە. كىلۋىيەك چا، كىلۋىيەك قاۋەى ھارۋا، چارشىۋىكى رەشى ژنە عەجەمانمان پى بوو كە لە مۇسكۇ بىدەين بە ژنە ئەفسەرىكى ھەلاتۋى ئىرانى لە مۇسكۇ. رىزە سىندوۋوق وەك سىندوۋوقى پۇست ھەبوو بۇ چەمەدان تىنان. بىست «فنىك» باۋى كۈنەۋە، دەكرىتەۋە. داىخە و كىلەكەى لای خۇت بى. لە قەدەم لىدان ماندوۋ بوۋىن، خەومان ھات. لە سوۋچىكى ئىزگەۋە لە سەر بەردى فەرش تەخت راكشاين. زەبىحى چارشىۋە رەشى بە خۇدا دا. تا پرخەى دەھات. تىم كوتا: ھەستە!

- بۇ نايەلى بنووم؟

- ھەتىۋ! تۆ بەۋ چارشىۋەتەۋە لە تەنىشتەم راكشاۋى، ژنە عەجەمم دىتە بەر چاۋ؛ وازم ھەلدەستى!

ھىشتا خەومان لى نەكەۋتېۋو، سەربازى ئەمىركاى دوان راستيان كرىنەۋە:

- مەمنوۋعە بنوون.

- بە ئىنگىلىسىيەكى شەق و رەق - ھەر دەتگوت عەرەبىن و بە كوردى قسە دەكەين! - تىمان گەياند:

- ماندوۋ دەبىن، ئەدى چ بىكەين؟

پىشمان كەوت، بىرىنە كەفەيىكى زۆر خەفە لە ناۋ ئىزگەدا. گارسۇن ھات. بە ئىشارە گوتى: پوولتان پىيە؟ لە پوولتى ئالمانى چل فنىكىمان پى بوو، پوولتى سوورىاشى نەدەۋىست. بە ھەردوۋكىمان كۇكايەك و دوۋ لىۋانى بۇ ھىنانىن. سەعاتىك دانىشە، دوۋ سەعات دانىشە، وەرەز بوۋىن. چوۋىنە قەدەم لىدان تا ماندوۋ بوۋىن. رۇژ ھەر نابىتەۋە! چوۋىنە كەفە؛ لە رېۋە دەريانكردىن. ئەۋسەر ئەۋسەرى ئىزگەمان كىرد، توۋشى سەربازە ئەمىركاىيەكان بوۋىنەۋە. تىمان گەياندن دەنگوباس چىيە. ھىنانىيەۋە كەفە و گوتى: تا سبەى تاۋەھلات لىرە دەبن! ناتۋانن دەرتان كەن. بە دانىشتىنى كەفە و بە قەدەم لىدان رۇژمان كىردەۋە. سىنەم خانمان دىتەۋە. ھەر چۇنىك بوو پانسىۋنىكىمان پەيدا كىرد. بە دە مارك. غار دە تەلەفۇن بىكە:

- قاسملوۋ دەغىلت عىلاجمان بىكە! (ئەۋ دەم لە پىراگ ئۈستاد بوو).

ئىۋارە تەلەفۇن، بەيانى تەلەفۇن.

- كاكە! خالىد بەكتاش لىنى تىك داۋن؛ وا بۇتان لە ھەۋل داين.

جارىك گوتى: لە دۋاى چۈر رۇژ وا دەكەين بىچنە بىرلىن و لەۋىۋە راست دەتانبەنە مۇسكۇ. دانىشتىن حىسابى داراى بىكەين: ھەقى پىنج رۇژ پانسىۋن، ئەۋەندە؛ كرى لە شتوتگار تەۋە تا بىرلىن، ئەۋەندە؛ ئەدى چى بخۇين؟ ھىچ! بۇ گاندى مانگىك ھىچى نەدەخوارد و گوتىشى نەدەدايە؟ بوۋىنە گاندى! چۈر دانە رۇژ زەۋادىم نەچۈۋە سەر زار. وام لىھاتېۋو لە رى كىردىدا لىنگىم دەلەرزى. ئەۋانىش ھەر وەك من؛ بەلام تۈزىك باشتىر بوۋن. وام ھەست كىرد جەمىكىان بە دزىۋە خواردېۋو! ئىشاللا وانەبوو...

نامەيەكىمان بە كوردى و بە خەتى لاتىنى بۇ رەۋشەن خانم تىلگراف كىرد. لە پاش ھەر دوۋ دىر و دوۋ دىر و لەتىكىدا نوختەمان دانابوۋ؛ يانى ھا يەك كەلىمە! تىلگرافچى پاش ناردنى - كە

ھەممۇ شەش كەلىمە بوو - وتى: زىمانىكى سەرتان ھەيە؛ كەلىمە ھەكى لە دوو دېر زىاترە!

- بەلى ئىمە زۇر زىمان دىرئىن!

پاشنىو پۇرى پۇرى چوارەم گوتىم: ئەو قاوۋە و چايە بۇ نەفرۇشىن؟

- فەكرى باشە. بەلام كى بىفرۇشى؟

- من!

- زىمان ھەر نازانى.

- چىش!

كلوئىكى سىي كوردانەم لە سەر نا، بە دەوروبەرى ئىزگەدا بگەرى، بىنەرنە:

- ئەرەبىيان كافى!

سەرى پاكەتە كەشم ھەلچىرىبوو. تووشى ھەر پىرىژنە ئەلمانىك دەبووم وە بەر لووتىم دەدا تا بزانى قاوۋى چاكە. قاوۋە لە مغازان كىلۋى بە پەنجا مارك بوو. كەس لە منى نەكەرى بىست و پىنج. ئاخىرى لە بەر ئىزگەى ئۆتۈبۇس بە بىستوسى مارك دام بە پىرىژنىك. زىگىكى باش سۆسىسى بەرازمان خوارد. چايە كە بىنە:

- ئىندىيان تى! ئىندىيان تى!

دەنگوت دەلالى ھەرچە بازارى سەقزم. ئەوئىش كەس نەيدەكەرى. لايان وابوو تەخلىتە و خۇى نىيە. زۇر سوورامەو، فايدەى نەبوو. لاقم ماندوو بوو، دىنگم خەرىك بوو بنووسى. بەزمىش ئەوۋە سىنەم و زەبىخى دوور بە دوورم دىن و تا ھاوار دەكەم لە پرمەى پىكەنىن دەدەن! فەكرىكەم بۇ ھات. خۇم كەرد بە چاخانەيەكى ناو ئىزگەدا. چام نىشانى ژنە چايچى دا، كە دەنگوت گامپىشە: «ئىندىيان تى!»، دەستىكى پىوۋ نا، يانى نامەوئ. بە ئىشارە دەستەم بۇ قۇرىكە برد. چىنگىكەم لە چاكە دەرىنا، تىم گەياند ئەوۋە لىنى تا بزانى چۆنە. ژنەتىو بە ھەقى زانى ئەو زىانەى لى بىكەوئ، بىستوىەك ماركى لە پىش دانام و چاى وەرگرت.

مالى خۇدا ئاوا! سۆسىسى شەوئىش دابىنە!

بەيانى پارەى پانسىۋن درا، نان و سۆسىس و پەنىر كەردا. پازدە ماركمان بە بلىتى قەتاردا، ھىشتا پىنج مارك و شىكىمان - نەغد - مابۇۋە! كى وا سازە! قەتار دەروا و باران دەبارى. لە «لايىزىك» راوۋەستا. ژنىك دەپروانىيە پاسپورتان. زەبىخى گوتى: تۇ زىمان شەرى! ھىچ قسە مەكە! سىنەم خان جۋاب داتەوۋە. ژنەكە پرسى: ئىوۋە چىن؟

من نىسەتەم لە بىر چوۋ؛ گوتىم: دەلەگاسىۋن، فستىۋال، مۇسكۇ!

- وەرەنە خوار، پىۋنە ئىدارە!

- دەك زىمانت بە برىن چى! ئەو توركىيە كىۋىلكەت لە كوى بۇ ھات؟ بە خۇا دىسان دەبى لە

برىسان قۇرەى زىمان بى و لە سەر جادە بىخەوئىن!

- تۆبە! غەلەتم كەرد! لە بىرم چوۋ!

چەمەدان ھەلگەرە و دە ناو بۇلە و پرتەى ھەوالاندا لە بەر باران قور بىشئە. گەينە خانوۋىك، چوۋىنە سالۋنىكى - خۇا ھەلناگرى - سارد. ئىمەش تەروئىلىس. زۇرى نەبرد، كابرايەكى قوتوۋكەى ملبارىك ھات لە بەرانىەرمان دانىشت. بە فارسى پرسى: كىن؟ لە كوپرا دىن؟ بۇ دەچنە برلىن؟ راپۇرتى من كارىكى نەكەردبوو پىنە بىرى. سىنەم راستىيەكەى گوت. كابرا گوتى چايان بۇ بىن. سەرۋ چاى بىنەنگى گەرممان ھەلدا. تماشاي سەعاتى كەرد:

- نیو سهعاتی تر بهریتان ده کهم. هانی پازده مارکه کهشتان بدهمهوه؛ ئیوه میوانی ئیمهنا!
- ها، زه بیحی! ده نه گهر مهردی بکوخه! زمان شرپه کهی من پازده مارکی ساندوهه، چاکم نه کرد؟!

قهار هات، خۆمان تی خزانده. حۆل - حۆل چووینه واگۆنیککی پر له مندالی ورد دانیشترین. ژنیککی دهره جهدار، تنگه نهستور، دم و چاو هه لپزاو، فیت فیت به قهدهوه هاته ژووری. وای گوپاند باوه نا کهم هیچ مارشالیککی هیتلهری وای نه پاندیج. دیار بوو ده یگوت: ئیوهی زه لام چون هاتوونه ناو واگۆنی تایبهتی مندالانهوه؟! چه مه دان هه لگره و را که بۆ واگۆنی زه لامان. له قهتارهوه دهمانروانیه دهشت: به سهدان ژنی وهک په ره ی گول ناسک، لاقیان تا نهستورایی پان هه لمالیوه، قۆل پرووت، قهره تاوی جادهیان پی ده کهن. گوتم: سینهم تماش که! زورتان فهرموو به رانهری ژن و پیاو. خوا که ریمه ئاوات ببینمهوه! له ئیزگهی برلینی شهرقی دابه زین. چه مه دان به نیخه نیخ هه لگره و برۆ. سندوو قه پۆسته کهش نییه دایانمه زرینین. له دهمی مهیدانیک له سهر عهرز راهه ستاین. کهس نییه جگه له ئەلما نی بزانی. ژنیکم دی جحیل بوو؛ ناشیرین نه بوو؛ به لام برۆی تاشیبوو، به قهله می شین برۆی بۆ خو ی خهت کیشابوو. شتیکم گوت، لیچیککی هه لقرچاند و رۆیی.

- ئای دایکت له قنگت خوا! چه ند به ده عیه!

دهی نه دی چ بکهین؟ مۆری لاوانی جیهانیم له سهر رۆزنامه یه کی په ر چکۆله دیت؛ مندالیک ده یگتیرا. دیتمه وه! ئەو رۆزنامه له کو ی بی لاوان لهوین. با بچین. کوپمان تیگه یاند؛ گه راهه، پاش هه ژ- نۆ ههنگاو به دهست نیشانی داین.

- خو ش هاتن! چه مه دانه کانتان به ئامانهت دانین.

- له کو ی؟

- له هۆو سالۆنه.

یهک دانه ئەفسهری دهره جه سهرههنگی پیری له رزۆک به سهر ئامانهتی قهتار راهه گا. پرووسییه که ده لی، ده لی زما نی به په لووله ی گهرم سووتاوه! زه بیحی گو تی: لاچن من به پرووسی دهیدوینم. هیشتا چوار که لیمه ی نه گو تبوو، گو تی: مه لا! پرووسییه کهم لی خه لاس بوو! سینهم بانکه! نیو سهعاتی پتر کیشا تا چه مه دان ته حویل دران و په سیدمان وه رگرت. لاو یک پیشمان کهوت، بردینی وه تاغیک له سهر ئیداره ی رۆزنامه که.

- ئەلۆ کاکه قاسملوو! گه یشتینه برلین، دهی چی بکهین؟

قسه درێژهی کیشا، کوتم بیده به من:

- برا هیچ ده کهی، هیچ نا کهی به قیر و به توون! تۆ بلی نانمان ده نی، برسیمان و شویتیک هه بی لی وه رکهوین.

- ته له فۆن بده به یه کیک له خانه خو ی کانتان.

دوای هیندیک «گوت- گوت» و «شلیختن- پلیختن»، کابرا ته له فۆنی دانا و گو تی فهرموون.

- ئەی خودا ساحیب فهرموودهت کا!

چووینه رستورانیک - بی تۆ ناخۆش - گوشت به رازی سوور موکراو، لیکاو ی باب هه لیفه شی ده تکاند! به هه له ی وه ری گه رانی، ئیسکه کانیشمان ده کرۆشت! م، هه ر دنبه مان ده هات، ده ماشینیان ناین. بردیانینه مه دره سه یه ک به ناو «شلیمان شوله» له سهر جاده ی نازانم چی.

سینه‌م له لای ژنان، نیمه‌ش دوو به دوو له وه‌تاغیکې دریژی هه‌راودا. سه‌رو دۆشه‌گ و سه‌نیری فوودراوی لاستیک و دوو په‌توویان داینی. به‌یانیان سه‌رو هیلکه‌ی کولاو، دوو جه‌مه‌ی تریش کویونی یاره‌لماسی و گوشت به‌راز؛ که برۆین له رستوران نوشی گیانی که‌ین. داوی ئاومان بکردایه نه‌بوو؛ ده‌یانگوت زکتان وه ژان ده‌که‌وئ؛ ئابجۆ بخۆنه‌وه. به دزی ده‌چووم له ده‌ستشویی ئاوم ده‌خواردمه‌وه. هه‌واله‌کانیشم فیر کرد؛ دیتیان زگیان ژانی نه‌کرد.

تووشی تاو و له‌رزیکې زۆر سه‌خت هاتم؛ بردیانمه بیمارستان. ژنیکې پسپۆرم هاته سه‌ر، گوتی: تۆ له شوینیکې پر مالاریا هاتوویه دنیایه؛ هه‌ر گا گه‌یشتیه جینگه‌یه‌کی هاوه‌ه‌وای ئه‌وئ، لیت ده‌ژیته‌وه. منیش کاتی دیل بووم له لینینگراد وام به سه‌ر هات. ده‌رمانی بۆ نووسیم و هاتمه‌وه شوینی خۆم. له تاوی تا ده‌منالاند. زه‌بیحی دۆشه‌که‌ی لی فش کردبوومه‌وه. که‌وتمه سه‌ر زه‌وی. ئه‌ویش له‌و ده‌مه‌دا گالته‌ی هاتبوو!

کچیکې باریکه‌له‌ی گهنم‌ه‌نگی ئه‌لمانی - که‌ ناوی «زگریتا» بوو - ته‌رجومانی ده‌کردین. فه‌رانسی و ئینگلیسی و ئه‌سپانی ده‌زانی. هیند رۆح‌سووک و به ده‌سته‌وه بوو که زۆر خۆشمان لی ده‌هات. هه‌موو رۆژ ته‌له‌فۆنمان بۆ پراگ ده‌کرد. گوتیان له موسکۆ مه‌لامسته‌فا بارزانیش بۆمان ده‌حه‌ولدایه؛ به‌لام وه‌ختی فستیوال به سه‌ر چوو. نیمه هه‌ر له برلین ماین. زه‌بیحی فیره شه‌تره‌نجی کردم و رۆژمان پێ راده‌بوارد.

دیووم که‌ چا له ئوروپا که‌مه و زۆریش زه‌رد ده‌خۆنه‌وه. قۆریه‌کم پێ بوو، بۆ خۆمان چای عیراقیمان لیدنا. چام ده‌کرده چادان و ده‌مب‌رد ئاوی کولیویان بۆ به سه‌ردا ده‌کردم. رۆژیک که تام هاتبوو گوتم: کاکه تۆ بچۆ ئاوی کولیو وه‌رگه‌.

- مه‌لا من نازانم بلیم چی؟

- زمانی ناوئ، کتری له سه‌ر فرگاز ده‌کولئ، لینی پر که‌.

- نامده‌نئ!

پرم به‌ قۆریدا گرت و چوومه‌ سه‌سار، پیریژنیکې قوون قه‌له‌وی تۆپه‌ل رابرد. غارم دا، ده‌ستم له شانی دا، گوتم: «شلخن پلخن، ئاوی کولاوخن!». پیریژن ده‌ست و پیت بریبا وه‌خۆ نه‌ده‌هاته‌وه! هه‌ر لێ وه‌رگرتم و پری کرد له ئاوی گه‌رم.

لاویکی عه‌ره‌بی عیراقی به‌ ناوی «فالح غه‌ننام» که‌ لام وا بوو ئه‌ویش وه‌ک «سه‌لیم شاهین» هه‌ر له ورگ له‌وه‌راندن ده‌گه‌را، هاته‌ لامان و بووینه سی که‌س له وه‌تاغه‌که‌دا. دانشجووی هه‌نده‌سه‌ی میعماری بوو. رۆژانه تماشای سمیلمانی ده‌کرد:

- لا سمیلئ چه‌پت له‌ هی راست کورت‌تره‌!

- به‌ راستی موه‌نده‌سیکی شاره‌زای!

زۆری عاقیده به‌ زانایی زه‌بیحی بوو. جاریک له‌ منی پرسی:

- مامۆستا له‌ کام دانشگا ده‌رچوو؟

گوتم: له‌ دانشگای «ترکه‌ش»!

- به‌لئ به‌لئ، به‌ خوای دانشگای چاکه‌!

خۆ نه‌ده‌کرا بلئ ترکه‌شم نه‌بیستوه‌!

په‌رده‌یه‌که له ژووریک هه‌لواسرابوو؛ سه‌رمان پیدایه‌ گرت، فالح غه‌ننام ده‌ستی ده‌ ناو گه‌لی زگریتا دابوو؛ ده‌میشیان به‌ ده‌می یه‌که‌وه بوو. فالح هاتۆته‌ ده‌ر سویند ده‌خوا ئه‌م که‌چه شیووویه

و زور داوینپاکه؛ خه یالی خراب مه کهن!

- نا نا، کاک فالج! ده زانین تو ده ته ویست هیلکه ی لی ده ریڼی؛ دهنه فکریکی تر تان نه بوو!
کابرایه کی کور ته بالای مل کورتی ئیرانی هاته دیدنه نیمان:

- من ئاغای یه زدیم. ژنیکی ئه لمانیم هیناوه؛ ده بهیتم بتانیڼی:

- لازم ناکا، خوا پیکتان بیلی!

- به خوا هه ده بهیتم!

ژنیکی شله ی که ژ، که چاوی له بهر تاو هه لئایه؛ قاچ باریک، لاواز، ده تگوت دار دۆژهنگه، هات و دهستی ده دهستی ناین.

- ئاغای یه زدی که ست ده ست نه کهوت ئه و تازه رووته نه بی؟!

- توخوا سه بر قسه بکه! ژنه کهم تۆزیک له فارسی تیده گا!

هه ر که چووینه مه دره سه که، دوازه مارکی ئه لمانی غه ربیمان مابوو. به قه تار چوومه برلینی غه ربی، گوږیمه وه به چل و هه شت مارکی شهرقی و قاچاغچه تیه کی باش بوو. ئه وه ش زگریتا فیری کردم؛ دیار بوو کۆنه کاره!

هیشتا فیری ئاوخواردنی ده ستشویی نه بیووم. شه و گوتم ده چمه ده ری لیوانیک ئابجو ده خۆمه وه؛ تینوومه. زه بیحی گوتی: زور زوو وهره وه، نیگه ران ده بم. ته واو داوا ی ئابجو م نه کردبوو، ئالمانیه کی سه د کیلویی پاله وان گوتی: ئه ره ب؟ کایرؤ؟! به سه ر گوتم به لی. مه چه کی گرتم؛ ده تگوت شکاندی. بانگی کرد و دکایه کیان بۆ هینام:

- بیخۆ!

- ناخۆم!

دهستی توند کرد.

- ئای دهستم!

خواردمه وه. باوه ر که له ده ممه وه سووتاندی تا ناو زگم.

- یه کی تر!

حاسل، به ری نه دام تا سی پیه له ی به گه روودا کردم. ئه مه تۆمه ز ئیس ئیس (S.S.)ی هیتله ر بووه و له قاهیره هه بس کراوه و بووینه خزم! به تکی بارمه نه که به ری دام. هاتمه وه لاقم مقهسته ی ده کرد. زه بیحی تووره بوو:

- وامزانی گوم بووی.

- هه تیو خزم پهیدا کردووه. قسه مه که!

تهخت نوستم تا رۆژ درهنگ خه بهرم نه بووه.

رۆژیک لهو ته له فون کردانه دا، قاسملوو ئادریسی «نه ورۆزی» ناویکی دایڼی، گوتی پیم گو توه کارتان بۆ پیک بیڼی. زه بیحی و من چووین. له سه ر جاده له ترام دابه زین. زور گه راین، کۆلانه کی ئادره سمان نه دیته وه. ده سا جار ی با بزانی له ماله؟ ته له فۆنیکمان له سه ر جاده وه کرد.

- به لی له ماله؛ ده لی وهرن!

دایخسته وه.

- بۆ نه تپرسی چۆن ماله کهت بدۆزینه وه؟

- ئاى راست دەكەي!

غىرفانمان گەرەين دە فىكىمان پىن نەبوو تەلەفۇن بىكەينەو، دىسان وئىل بووين. تا دۇزيمانەو شەيتان گوتى چەق! ئارقى كىردو، ماندوو: «سەلامون غەلىكم!» تارانىيەكى رەشتالەي بالا بەرزى لووت بەرانى، چوار تەلەفۇن لە دەورە، دەتگوت عالاعزەتە! بە مىنگەيەكى تارانىيەو پەرسى: دەلەين چى؟ لە سەر جواب مەحتەل نەبوو، تەلەفۇنىكى ھەلگرت؛ وەختى بۇ كچىك دادەنا!
- بەلى چتان گوت؟!

ئەو چار بە تەلەفۇن دەگەل ژنىكى فارسى زماندا جى ژوانيان دىارى كىرد.
- ھا، چىتان فەرموو؟!

پاش زمان لووسى و تەعاروفاتىكى خەستوخۇل، نووك و بەدى ھالى خۇمان بۇ باس كىرد؛ بەلام ئەو لەبەر تەلەفۇن ھەلگرتن و دانان زۇر كەمى گوى لى بوو.
- وا ئىستاش قاسملوو بۇ لاي تۇى ناردووين كە باسى ئىمەي بۇى كىردووى.
- قاسملوو ناناسم، كىيە؟ لە كويە؟!
- كوردە و لە پراگ ئوستادە.

- كورد چىيە؟! زۇر تازەگى ھەيە بۇ من! قاسملوو بۇ ناچىتەو ئىران؟ لە پراگ چ دەكا؟!
گوتىم با بىرۇن بىفادەيە. زەبىيى دەستى پىن كىرد: بە خاترى نەوع پەروەرى، ئىنسانىيەت و چى و چى! كولى پىكەنەنم ھەستا و خۇم بۇ نەگىرا، دەر كەوتىم. زەبىيى بە دوومدا ھات:
- مەلا بۇ پىدەكەنى؟

- كاكە! غەينەن سوالكەرىكم ھاتە بەر چا و كە بە كافرىك بلى: بۇ خاترى غەلىفەي ئىندىرقاش لىرەيەكى زىرم دەيە!
زەبىيى لە من پىتر پىكەنى! خىرى ئەو شىمان بەخشيەو.

لە مۇسكۇ ناھومىد بىووين. دەيى بىرۇن، بۇ كوى؟ بە چى؟ قەلىش گوومان ناگەيەنئەو شام. سەفارتە مەفارەتلىكى سووريا، مىسر لە برلىن نىيە؛ كونسولگەرىشيان دەس ناكەوى. با بچىنە «بۇن». خانەخويكانمان كىسەيەك نان و پەنەريان دايىن و سەرو سىو. بلىتى قەتارىان بۇ بىرەن؛ پىنچ ماركىشيان دايىن. بۇن بگرە و ھاتم! ئاى بەدبەختى! جى لە قەتار دەس ناكەوى، دەيى لە كۆرىدۇردا شەشسەد كىلۇمىتر رابوئىرەن. ھەر چۆنىك بوو سىنەم لە واگۇنىكى شەش نەفەرەي ژاندا خۇي سەپاند. ئىمە جىگەي قىنگەلفىس دادانىشمان نەبوو. سەرما بوو. بەردەمى خۇم وەك عارەبان ھەلپىچابوو. چووم لە بەرانەرى ئاودەست، لە سەر عەرز دانىشتىم. زەبىيىش ھات. دوو كچى ھەژ- نۆ سالە لە پەستا دەھانتە ئاودەس. لىم مۇر بوونەو، فشتىكم لى كىردن، زىراندان. ئىتر خوا وەتەسەننى قەت مىندالىك بە لاماندا نەھات. بەلام بۇنى ئاودەستەكە پىلوى وەرەز دەكرد. ھەر چۆنىك بوو ئەو شەو شىمان گوزەرانىد.

دەلەين دوو كابراي سوورىيەي، بە زىستان پرووت و بە ھەردووكيان لىفەيەكيان ھەبوو. شەو بە خۇياندا دەدا، رۇژ لە بەر تاو دەشانيانەو دەپىچا و بە بەرپەو ھەلدەلەرزىن. بەھار ھات؛ يەكيان گوتى: زىستانەكەمان رابوارد.

- بەلى، ئەمما بە ھالى سەگ!

لە ئىزگەي «كۆلۇن» دابەزىن. غار دە سەر تەلەفۇن! تەلەفۇن نامە سەر و بن كە! سەفارەتى سووريا لە بۇن نىيە. ھىچ شتىك لەو تالتر نەبوو. ھىزى دىلمان نەما و بە ھەناسە ساردى

تماشای یہ کترمان دہ کرد.

- سفارہ تی میسر چی؟

- ھہیہ؛ بہ لام کی جوابی ئیمہ دہ داتہ وہ؟

- دہا تہ جرہ ہی کھین؛ خو لیمان نادہن.

- ئالو، سفارہ تی میسر؟

- بہ لی.

- دہ خیلہ ئیمہ سووریایی لیقہ و ماوین، سفارہ تی سووریا لہ بون نییہ. چارمان چییہ؟

- من نام «عہدولفہ تاح دیدی» یہ. لہ کوین؟ ئیستہ دیم.

- جا چونت بناسین؟

- یہ کی دریژی رہش و ہک قیلیم.

رہشہ ہات، گوتی: جارئ ہیچ قسہ مہ کھن. بردینیہ رستوورانی ئیزگہ، بہر چاییہ کی شاہانہی داینی. پینج مارکی لہ سہر میز دانا:

- ئہوہ ھہ لگرن!

- بہ خوا قبوولی ناکھین.

- برا چونکہ دہ زانم بہو پینجہ دہ گہنہ سفارہ تی سووریا، ئہ مہندہم دا؛ دہنا دہ بواہ زورترتان بدہمی. لہ خہ تی ژمارہ چوار سوار بن! پینج ئیزگای ئوتووبووس بژمیرن! دابہ زن! باغچہ یہ کی سچ گۆشہ یہ؛ سفارہ تی سووریا لہ وئیہ.

پاش چہند سال بۆمان دہرکہوت کہ دیدی داستان نووسہ و لہ زور شوئنانش بۆتہ سفیری میسر.

شارہ کہ ناوی بادگودزیرگہ، بہو نیشانہ گہینہ بہر دہرگای سفارہت.

- راوہستن جارئ مہ چن! چووزانن سفیر بہ عسی سہ گباب نییہ؟ چووزانن دہرمان ناکا؟ چووزانن ئہ گہر بزانی کوردین ھہر بہ گرتمان نادا؟

- دہی سا قوری کوئی بہ سہردا کھین؟ لہ سہر خوا! سہری خۆمان دہ کھینہ کوتک.

دہریشمان کا، لہ سہر ریگای ماشینہ کھی رادہ کشین! با بہ سہرماندا برہا.

بہ سہد ترس و لہرزہوہ زہنگی دہرکہمان زرانہ. ژنیکی ئہلمانی دہرکہی کردہوہ؛ سالوئیکی شان داین. دانیشیتین و چاوہنۆری چارہ نووسین. کوریکی عہرہ بی حہلہ بی لہوی بوو، دہیگوت: عہریزہم داوہ پوولم دہنی ژن بیتم. ئیوہ شتوتگارتان دیوہ؟

- بہ لی.

- نہ چوونہ سہیری کارخانہی مارسیدس؟

- نہ خیر.

- ئای عومرتان بہ زایہ چووہ! کورہ چۆن پیاو سہیری وا لہ کیس خۆی دہدا؟ ھہمووی دوو مارکی تی دہ چووا!

ھہستم وہ بہر شہقی دہم؟! حیزباب! ئیمہ نان نہ بوو بیخۆین؛ شہش مارکمان دابا بۆ سہیری مارسیدس؟!

لہو دہمدا بانگ کرا، چووہ لایہ کی تر؛ بوو بہ ھہرا و جوین دان بہ عہرہ بی:

- فلان فلان شودہ! بۆ سفارہت گہداخانہ یہ؟! ھہر رۆژہ چہند دہسبری و ہک تۆ پەیدا

دهبن: «قوربان لیمان قهوماوه، پوولمان نهماوه». تۆ بهوش پازی نی، دهتهوی ژنی ئەلمانیت بۆ بینم. ههیدئ له بهر چاوم گوم به! تا نهگوتوووه بنگرن!

ههتیوههلات. دلمان کهوته خرت و پرت. به خودا ئیمهش بهو دهرده دهچین. کابرایهکی قولهخره دی دموچاو چکۆلهی گرد، که هیچ پیمان وانهبوو سهفیره، هات. له بهری ههلهستهاین.

- بهخیر بین!

- سهلامهت بی!

- فهرمايشت؟

- سهفیرمان دهوی!

دانیشته.

- من سهفیرم، فهرموون!

- جهناب له بیرووتهوه دهچووینه مۆسکۆ... ئەوه چیرۆکمانه و ناشتوانین بگهینه سووریا.

- ههرسیکتان کوردن؟

- بهلی.

- که وا بی داوای ئیستیقلالای کوردستان دهکهن؟!

- قوربان! چۆن شتی وا دهفهرمووی؟

- بۆچی؟ ههر ئیستا ئەنگۆ سی و من یهک. ئەکسهرییهت بهنگۆیه!

- ئیمه لیقهوماوین؛ پهنامان هیناوه؛ چۆن تۆ دلت برۆا دهدا ئەو تهرزهمان بدوینی؟

سهفیر گوتی: من جارێک کوردیک له ئیعدامی نهجات داوم؛ زیانم لهو کوردهوه دهزانم. ههر

چی بۆم بکری تهقسیرتان دهگهل ناکهم.

- کوردهکه کی بوو؟ دهکری بیفهرمووی؟

ههناسهیهکی ههلهکیشا:

- جهلادهت عالی بهدرخان بوو. خوا رهحمهتی لی بکا، له چنگ فهرانسیان ههلاتم که

حوکمی ئیعدامیان داووم. دوو مانگ له مالهکهی خۆی شاردمیهوه تا عهفووی بۆ ساندم.

- ئەم خانمه کچی جهلادهت بهدرخانه.

واقیکی بردهوه. بانگی کرد: خانم! وهره دیاریهکیان بۆ هیناوی!

خانم له پلهکانان هاته خوار و چاوی به سینهم کهوت:

- سینهم! شاگردە خۆشهویستهکه! کام فریشته تۆی گه یانده من؟

بوو به فلج و هۆری ماچان. خانمی سهفیر له شام ئوستادی حقووق بووه و سینهم لای ئەو

دهرسی خویندوووه. سینهمی برد و پۆیی. سهفیر - که ناوی ئیبراهیم ئوستوانی بوو - گوتی:

دهزانم به سینهمهوه زۆر نارحمت بوون. ئەو له ماله من دهبی. ئیوهش دهنیزمه ئوتیل. له شام

دهپرسم ههر گا بریاریان دا که بتاننیرمهوه، له سهر خهرجی دهولت دهچنهوه.

نیوهپۆژهیهکی زۆر سهفیرانهی داینی. سهرو بیست مارکی نهغدی داینی که گیرفان پوولی

بی و حقی ئوتیل له سهر سهفارهت. پاش نیوهپۆ به ترومبیلی سهفارهت چووینه ئوتیلۆکهیهکی

خشپیلانه له سهر لیوی چۆمی «راین». ههر ژوورهی تهختیکی دوو نهفهری لی بوو، ههمووش

ههشت وهتاغ بوو. وهتاغیکمان بۆ سینهم گرت که پۆژ له سهفارهت لای خانمی سهفیر بی و

شهو به ماشین بهیننهوه ئوتیل. ئیمهش له سهر داوای خۆمان به ژووریک پازی بووین -

بيلامانی - وهک ژن و میرد له سهر ته ختیک بنووین.

چووین که له دوکانیک قهند و چا و نان و پینخوړیک بکړین. شووشه شهرابی ئیلزاسی گهردن بلندی لئ بوون؛ به چوار مارک. هه رزانه، زوړیشم دهردی ماندوویی و سهرما دیوه؛ یه کیکی ده کړم.

- نایه لم بکړی!

- هه تیو به تو چی؟ له بیست مارکی خو می ده کړم!

- مه لا ناهیلم بیکړی!

- جا نهوا ده یکړم؛ تو پیایو ئازای مه هیله! شهرت بې پشتت له زگت نهرمتر ده کهم! بو من مندالی بهر ده سستی توم؟!

کړیم و به بې نهوه یه کتر بدوینین هاتینه وه ژووره کانمان و دهنگمان لیک گوړپوه. چوومه سهر ته خته که، په توویکم به سهر لاقان هه لکیشا؛ سهری بوتلم کرده وه. زه بیچی - که لیم قه لسه - پشتی ده من و پرووی ده په نجره به. به پیوه ویستاوه و بهو دهنکه ناخوشه ی که ده تگوت میز به تنه که دا ده کا! شیعری حافظ ده خوینته وه. رووم تی ناکا؛ له بهر خو یه وه:

- مه لا! هه مووی ده خو یه وه؟

- به تو چی؟

- ئاخر مه لا! نهو هه مووه حالت تیک ده دا!

- تو پیم نالنی چ کارت به من داوه؟ من خوم ده کوژم. به تو چی؟!

پشتاوپشت لیوانیکی له ده سستا، به پی دزه لیم نریک بووه.

- مه لا خو ت کهر مه که! سهری بابت تو زیکم بو تیکه!

- یا خوا نه گهر بو ت تیکم غه زه بی عهرز و عاسمانانم لئ بباری!

ده می بوتلم به لیومه وه نا و قورت - قورت ملم لئ نا.

- مه لا ده مری! تو خوا تو زیکم بو بیله وه!

قرتم له بوتل بری و په تووم هه لکیشا و نوستم. له ئیوارم وه تا ساعات ده ی به یانی یه ک بین خه وتم و وه خه بهر نه هاتم.

هفته ی جاریک سه فیر نیوه پوژه ی ده داینی. وه ختی دی ده چوونیه چی شتخانه و ههر په تاته ی کولو و گوشت بهراز بوو. جاریک گوتمان با شتیکی دی بخوین. زه بیچی ده سستی له سهر شتیک دانا، به گارسو نی حالی کرد: نه مه! هه شت هیلکه ی نیمروویان به قاپیک په تاته وه هینا. به ده ست، به چاو داوای نانمان کرد. دوو گزمووله نانیا ن هینا، هه وتی پارویک نه ده بوون. پاراینه وه، ددانمان بو چیر کرده وه، ده تگوت ته بلیغاتی خه میر دهنان ده که یین! رویی، جووتیک پشکه لی دیکه ی بو هینان و به سهر گوتی: به سه!

روژیک بیستمان که عه لی حه یدر سوله یمان سه فیری عیراقه و له شاری بادگودزبیرگه.

- زه بیچی با بچین.

مونشی گوتی: وه ختی نه داوونی؛ مه منووعه بچن. له کاغزیک به کوردی خو مانه نووسیم دوو که سی سووریایی هاتوونه دیده نیت.

- تکایه بیده یه!

هاته وه گوتی: فهرموون!

- نووسیوتانه سووری و کوردیه که تان عیراقیه.
- من ئەو کەسەم کە ناردتە لوبنان، بەحنەس.
- تۆ هەزاری؟ لیڤه چ دەکە؟
- جەناب! ئەوی خۆت بە لاوەتی دەتکرد، ئیستا من دەیکەم؛ حال و مەسەلە ئەوەیە...
کە هەستاین، ڕوانیە کیسەکە، سەد مارکی تێدا بوو. گوتی: دەبی هەر بێنەوه؛ جاری ئەم
کەمەم لێ قبوول کەن.
- نامانەوئ.
- دەبی بتانەوئ.

وەرمانگرت. سەرو سی و سێ مارکمان پێ برا، ئیتر نەچووینەوه لای. زەبیحی ڕۆژی دوو
پاکەت جغارە چێسترفیلدی دەکێشا؛ دەیکردە هەشت مارک؛ نەمدەویست پەکی بکەوئ.
خۆم سیفاریکی بەلگم دەکری بە مارکێک، دە دانە تێداوو حوکمی لێ کردووم: مەلا ئەم
جغارەت بۆگەنی دیت! بچۆ لە دەری بیکێشه!
- هەی دین سزا من بۆ خاتەر تۆ وا دەکەم، تۆ دەرم دەکە؟!
- کە وا بێ مەلا بمبەخشە!

سەفیری سووریا جاریکی تریش سەرو بیست مارکی داینی. چەند ڕۆژ بوو هەر دەبگوت دوو
جارم نووسیوه، جوابی شامم بۆ نەها تۆتەوه. تەنانەت گوتی دەترسم خالید بەکدەش بۆی
تێچانەن. بانگی نامەبەری سیاسی کرد: دەچیەوه شام، بەر لەوه بچیەوه ماله خۆت، بچۆ
وەزارەتی دەرەوه؛ بزانه بۆ جوابی نامە ئێوانەیان نەناردووه! نامەبەر بۆ سبە ئیوارە هاتەوه؛
پاریدە ئێمە قبوول کرابوو. بە سەفیری گوت: پاکەتە کانت هێشتا هەلنەپچراوون؛ ئەگەر من
چووم خۆتێدیانەوه! سەفیر گوتی: ئەمەش دەولەتەکە من!

ئەو ڕۆژانە بێکار لەو شارە بووین، کارمان خولانەوه بوو. هەر کەسیکی گەنم ڕەنگمان دەدی:
«خەلکی کوئی؟»، جاری وا بوو هیندی دەرەچوون؛ بەلام زۆر جار ئێرانی دەبوون. یەک لەو
ئێرانیانە گوتی: کورد لیڤه زۆرن. عەلی قازی لە سەفارەتە. بێچارە چونکە بابیان عەزیمەت داوه
مەعاشی زۆر وەردەگرئ!

رەستوورانیکی دانشجوویان هەیه لە بۆن، کوردی زۆری بۆ دەچن. با بچین کورد پەیدا کەین.
چووینە بۆن. چۆناوچۆن بوو لە پۆلیسیکی ڕاهنما بییمان پرسی: «رەستوورانی دانشجوویان»، بانگی
پۆلیسیکی دی کرد، هاتە جیگە، خۆی پێشمان کەوت. دە دەقیقە دواپی لە کۆلانیکی
رەستوورانی نیشان داین و گەراوه. سەرکەوتین. لاویکی فارسمان دی، گوتی کرماشانی هەن و
کوردی عەرەبیش زۆرن. لە پشتهوه سەریکی کەچەلم دی.

- ئای دیتەوه، ئەو ئۆستاد شەهاب. ئۆستاد شەهاب!
مدیر مەدرەسە بوو لە مەدرەسە فەیلی بەغدا. هاتبوو بژیشکی دەخوێند. جەمیگمان
دەگەل خوارد و هەموو ڕۆژ بە شارە دیگە ڕاندین.

ئەو شارە گەرمای لێبوو؛ وەک گراوی ولاتی خۆمان؛ بەلام هەمووی چاوه-چاوه و شیرە-
شیرە کرابوو. چووین لیستیکیان داینی: بۆ گەری، فلان. بۆ خوروی هاسان، فیسار. بۆ ئەعساب،
فلان نمره... زەبیحی گوتی: من ئای لەش خورانه کەم دەوئ. گوتم: من ئەعسابم تێک چوووه،
دەمەوئ تۆزیک عاقل تر بم! دوو نمره مان نووسی، پوولەمان دا. چاومان لێ بوو هەر لە یەک

شېرە دوو ليوانيان بۇ تىكرىدىن!

پاش چارە رۇژ، بادگودزبىرگمان بە سواری قەتار بەجى ھىشت. بە رېگەى دەرياچەکانى ناو سويسدا گەيشتىنە ميلان. لە بانكى ناو ئىزگە پوولى ئەلمانيمان بە ئىتالى گۆرپەو. پوولە وردەکانيان نەويست. ئەدى چ بەكىن؟ گوتم ئىوہ زمان دەزانن، بچن لە شوپنىك بىگۆرپەو. گوتيان بانك نەيەوئى كى دەيەوئى؟ با فرپيان دەين.

- بەشىكم دەنى بزانم چۇن دەين.

چووہ بەر دوکانى دەلاكيك، پوولم نیشان دا و بە ئىنگليزيہ شەق و شەكەم شتىكم گوت. كابرا لە جياتى ھەر ماركيك، سەد و بىست لىرەى ئىتالى دامى. دەستى بېرپووم! سىنەم و زەبىحى گوتيان ئەوى تىرىش بەرە. خۇم گنخاند: نەخىر جەنابتان قانۇنزانن! بىيەنە بانك يان فرپى دەن! ئەويشم گۆرپەو. شەو لە ژىنەوا ماينەو. لە بەينى ميلان و ژىنەوا، قەتار وىستابوو. دابەزىم، زۆرم تىنوو بوو. دەبوو بە ناو رېشال-رېشالى خەتى ئاسندا بېەرپەو ئەو بەر، بچم نووشابەيەك بخۇمەو. وە ناو كەوتم، مەعموورپك ھەراى لىكرەم؛ ديار بوو دەيگوت لەوئو مەمنووعە. ٲاوەستام. بە كوردى گوتم: ئەدى لە كوئى لە سەر گۆرى بابت بېرم؟! ئىشارەى دا كە برۇ، قەيناكا!

ژوورپىكمان لە ئوتلىك پەيدا كەرد. سىنەم مىلى لە فینگە فینگ نا. گوتم: دايكم مەگرى! خۇشت بى ناخۇشت بى ھەر ئەوہە. دوو برا و خوشكىك دەتوانن لە ژوورپىكدا بنوون و كەسپىش باى لى نەبىتەو! مىلى لە پىكەنين نا.

بەيانى چووینە سەر كەشتى. زەبىحى ھەر لىم دەروانى و بزەى دىتى.

- چىيە؟

- مەلا حەبى گىژنەبوونم بۇ خۇم كړپو؛ تۆ نیتە با گىژ بى!

كەشتىەكەمان ناوى «لىدىا» بوو؛ يۇنانى بوو. بلىتمان دەرەجە دوو بوو. تەختى خەومان دوو تەبەقە لە سەر يەك بوو. چەقە و ھەراى ژنە يۇنانى و ئىتالى مېشكى سەرى دەبردىن. بۇ چاو لىكنانىكىش زمانيان لە كار نەدەكەوت. زەبىحى دەيگوت: مەلا! ئەوہ دەرەجە دوو نىيە، دەرەجە گوو! بەلام خواردنمان لە سالۆنى گشتى بوو؛ زۆر باش بوو. رۇژى دووھەم تازە تاو ھەلدەھات، دىتم زەبىحى لە سەربانى كەشتى چاوى سوور و دەرپەرپو؛ دەلئى بزە و شەرەشاخ دەكا! لاولا دەتلىتەو؛ سەرەگىژەى بەحرى گرتووە.

- حەبەكانت بخۇ سەگم تى ٲراندن!

نەخىر حالى شەرە. نانى نەخوارد.

- بچم شووتىت بۇ بىنم؟

- كوا دەتدەنى؟

چووہە ئاشبەزخانە. خوا شوکور سەدى شىستى يۇنانىەکانى سەر كەشتى توركى دەزانن. لەتە شووتىەكى گەورەم ھىنا.

- مەلا ناخۇم!

- چاتر! لە بەر چاوى ئەو قرتەم لى ٲرى! تا دوو رۇژ سەرگىژە بەرى نەدا.

بەيانيان كابرايەكى خاوى حەمامى سىى بە كلاو دەبەر، لە سەر مېزى نان خواردن دەھاتە بەرامبەرمان. ديار بوو دەبوو لاساى ٲادشاى مەراكىش بكاٹەو. سەفىرى مەراكىشە بۇ سووريا

دەچى. غەرەبى نازانى، چەند كەلىمە يەكى كۆنى مەلایانە پەلخوپ دەكا. دەيەوى بىمدوینى تا
فیزە غەرەبى قسە كىردن بىي. بەزمىكىمان بۇ ساز بوو، مەپرسە! جىتوى كوردیم بۇ تىكەل بە
عارەبى دەكرد؛ ھەر دەيگوت: «ئىنشائەللا». تەنانت جارىك گوتم: «رەئسەك بە قوونگم!»،
گوتى: «ئىنشائەللا»!

دەستە مىندالىكى شەل و سەقەتى ئاتىنى دەگەل مامۇستاكەيان ھاتبوونە سەيران و گەران.
يەكىكىيان تۈزىك توركى شەق و لەقى دەگوت. لە باتى (ھا، ئا) دەيگوت (خى خى!) ببووينە
ھەوال. دەپىرسى:

- فلان شت بە توركى چىيە؟
- دەمگوت من زمانى يۇنانى كۆن دەزانم!
- وەك چى؟
- تەرسە كورولەي مامى خۆت!
- سەعاتىك مىندوو دەبوو فىرى يى. دەچووە لای مامۇستاكەي:
- پرۇفسۇر! تەسە كولومە خۆي! گرىك؟
- نا.

دەھاتەو: «نۇ گرىك!». دەرسىكى دىكەم پى دەگوت. پىكەنىنمان ساز دەكرد.
بەيانىك سەيرى دەريام دەكرد، لە ناخافل يەكئ گوتى: «يا خەرا!» (بە يۇنانى لە جىياتى رۇژ
خۆشە؛ بە عارەبى يانى: ھەي گو!).
گوتم: يا خەرا و نىو!

ھەوالەكانم گوتيان تۆلەي ھەوئل و ئاخىرى لى كىردىەو!
لاويك ھاتە لامان. بە دەنكىك غەرەبى و دوو دەنك ئىسپانى دەلى: غەرەبى ھەلەبم. سى
سالم عومرە. سى سالە لە كاراكاسم. پازدە ھەزار دۆلارم پەيدا كىردووە. غەرەبىم لە بىر چۆتەو.
توخوا بە خىرى خۇتان فىرى غەرەبىم كەنەو؛ سى سى!
- سى سى گيان! بە سى سال زمانى بىست و ھەوت سالەي دايك و بابت لە بىر بردۆتەو؛
ئىستا چۆن بە شەش رۇژ و ھەو رۇژ فىرى دەبىەو؟ لە پوول پەيدا كىردن وا زىرەك، لە زماندا وا
دەبەنگ؟!

- سى سى، سەھىح!
دەگەل يۇنانىكى ئاتىنى - پىرەپىلويك - ببووينە ئاشنا.
- تۇ ناوت چىيە؟
زەبىحى گوتى: ناوى حاجى عەبدورەھمانە!
بە تركى قسەمان دەكرد؛ لىكى دەھالاند. بەزمى وا خۇش نابى. قەدەرىك مات بوو، گوتى:
ئەرى ھەيوانىك ھەيە زۇرم پى جوانە، عەكسەكەيم بۇ بىنیرە.
- كام ھەيوان؟

ناعىلاج دەستى لە جىگەي گويۇە ھەلئىنا و لەقاندی. گوتم: ھا، ئىشەگ!
- بەلى بەلى دىتتەو!
- بە سەر چاوا! شكىلى خۆت و بابت بۇ دەنیرم!
سەد جارى گوت: خاجى ئەبدورەھمان لە بىرت نەچى!

له بندهری پیره‌ی ئاتین دابه‌زین. گوتیان هه‌شت س‌ه‌عات که‌شتی ناروا. له ئوتوب‌وس‌یک‌مان پرسی:

- ئه‌تینا؟

- به‌لێ ئه‌تینا.

چووینه ئه‌وسه‌ری شار، دا‌وای ب‌لیتی تازه‌یان کرد که ده‌گه‌ڕێته‌وه. یه‌خه‌ی ب‌لیت ب‌رم گ‌رت، به‌ ترکی ده‌لیم: ک‌وا ئه‌تینا؟ ترکی زانیک له‌ ک‌ۆل ک‌ابرای کردمه‌وه و قه‌تاری به‌رقی نیشان داین که به‌ هاسانی چووینه ناو شاری ئاتن. له‌ ناو قه‌تاری به‌رقیدا ک‌وێرێک به‌ که‌مانچه ئاهه‌نگیک‌ی ل‌یده‌دا پیاوی سه‌رخ‌ۆش ده‌کرد. بیست دراخمه‌م ده‌ ک‌لاوه‌که‌ی هاو‌یشت. زه‌بیحی گ‌وتی: وه‌ل‌لا قه‌ره‌نیا‌غا گ‌ووی وای نه‌خواردوه‌!

- کاکه‌ ئه‌و مووزیکه‌ پ‌تریشی د‌ینا...

وه‌ک عاشق‌یک چ‌هند سال له‌ یاری دوور که‌وت‌بێ و له‌ پ‌ر چ‌اوی پ‌ی بکه‌وێ، هه‌ر گه‌شکه‌ بووم: ئ‌ۆخه‌ی! ب‌روانن ئه‌و هه‌موو م‌یشه نازداره له‌ سه‌ر دوکانی به‌قالان حه‌لوای به‌ ش‌ه‌قان ده‌که‌ن! به‌ هه‌زاران م‌یش پ‌یکه‌وه هه‌لده‌ف‌رین. شوک‌ور له‌ ب‌ی م‌یشی ئه‌لمان ر‌زگار بووین و م‌یشی ئاتن ب‌ۆنی دیمه‌شق و به‌غ‌دای ل‌ی د‌ی! به‌ر له‌ هه‌موو ش‌ت باق‌لاوه‌یه‌کی ئه‌سته‌مبوولیمان ن‌ۆشی گ‌یان کرد! سو‌یند خواردن و در‌ۆ کردنی دوکانداران، دیمه‌شقی وه‌ ب‌یر د‌یناوه. به‌لام هه‌موو ش‌ت ئه‌وه‌نده هه‌رزان بوو نه‌ب‌یت‌ه‌وه. سینه‌م خان ک‌راسی ک‌ری و دیاری ب‌ۆ دایکی. زه‌بیحی گ‌یرفانی پ‌ر کرد له‌ پاکه‌ته ج‌فاره. من سه‌بیل‌یک‌ی به‌ ج‌نج‌ر - ف‌نج‌رم به‌ د‌وازه دره‌خمه‌ ک‌ری. ک‌ابرا - که‌ ده‌ستی ب‌ریبووم - ده‌ به‌رده چه‌خم‌اغی به‌ خ‌ۆرابی دامی. ئه‌و سه‌بیله له‌ دیمه‌شق به‌ په‌نجا ل‌یره بوو، که‌ پ‌تر له‌ ده‌ قات گ‌ران‌تر ده‌که‌وت. چووینه سه‌ه‌یری «ئاک‌ر‌ۆپ‌ۆل». به‌ راستی پ‌یاو سه‌ری له‌ شارستانیه‌ت و ه‌ونه‌ری چ‌وار هه‌زار ساله‌ی ی‌ۆنان گ‌یژ ده‌ب‌ی. له‌ سه‌ر که‌شتی وه‌کیل‌یک‌ی داد‌گ‌وسته‌ری عه‌ره‌بی عی‌راقیمان بوو به‌ ئاشنا. باسی ی‌ۆنانی ده‌کرد:

- ک‌وپه‌ ئه‌و ئه‌ت‌ین‌پانه ئه‌وه‌نده که‌رن نه‌ب‌یت‌ه‌وه. من له‌ ر‌ستووران دا‌وای ه‌یلکه ده‌که‌م، م‌ریشکم ب‌ۆ د‌ینن!

- چ‌ۆن؟

- له‌ کاغه‌ز‌یک عه‌ک‌سی م‌ریشکم ک‌یشا، دام به‌ گ‌ارس‌ۆن.

- ده‌ی ج‌ه‌نابی مام‌ۆستا! عه‌ک‌سی ه‌یلکه‌شت له‌ بن م‌ریشکه‌که ک‌یشا و ئ‌یشاره‌ت ل‌ی دا؟

- جا ئه‌مه‌ی ب‌ۆ چ‌یه‌؟ ئه‌و که‌ره ناب‌ی بزانی من چ‌م ده‌و‌ی؟!

- به‌لێ، که‌ری سه‌یر له‌ دنیا هه‌یه!

له‌ سه‌ر که‌شتی سه‌روود‌یکم در‌وست کرد‌بوو له‌ سه‌ر وه‌زنی: «ئ‌هم ج‌ه‌زنی سالی تازه‌یه نه‌ور‌ۆزه هاته‌وه» سه‌ره‌نده که‌ی ئه‌مه بوو:

ر‌ۆیم هه‌تا پ‌ل‌یزنه‌ر‌ۆ، له‌ولا گه‌رامه‌وه نه‌یه‌یشت هه‌رم پ‌راگ‌ی، شی‌و‌وعی له‌ شامه‌وه ش‌ه‌ش به‌یت بوو باسی ئه‌و ژیا‌نه گ‌واویه‌ی ده‌کرد که له‌و به‌ینه‌دا ر‌امان‌بارد. من دانه - دانه‌م ده‌خ‌و‌ینده‌وه و سینه‌م و زه‌بیحی ک‌ۆرس بوون، سه‌ره‌نده که‌یان ده‌گ‌وت. به‌ داخه‌وه هه‌ر س‌ی به‌یتیم له‌ ب‌یر ماوه؛ ئه‌ویش ت‌یکه‌لاو، مه‌سه‌له‌ن:

برلین و د‌ۆشه‌کی له‌ هه‌وا، گ‌ۆشت به‌رازی پ‌یس ئاوده‌ستی ناو قه‌تار و به‌ پ‌یوه س‌ر و قه‌تیس
«دیدی» به‌ خ‌ۆی و ف‌ینف و له‌ ر‌یی گ‌ۆد‌زب‌یرگه‌وه مالی س‌ه‌ف‌یر و ج‌ووته له‌ سه‌ر ته‌ختی وه‌رکه‌وه

ميلان و جينهوا و له سهر «ليديا»، له ديك روت و ره جال و سيس، له بهريكا نيهه دريك شهو له دهريادا ديمهني ئاگرپرژيني «سترومپولي» به لاهوه زور جوان و تماشايي بوو. كه له ئاتين وهري كهوتين فetalيه كمان پي نه بوو. كهشتي له بندهري ئهسكهندهريه راوهستا. خهلكيكي زور هاتبوونه بندهرگا. له سهربانهوه سينه دهستي بو كابرايه كي زهلامى، سهر بي تووكي، زگزل راداشت: نهوه ئاپو حيلمى خؤمانه. ئاپو حيلمى! ئاپو حيلمى!

ئاپو ئاوري دايهوه، دايه زاندين؛ بردينه رستورانتيكي دهه بهحر. بي تو ناخوش نهوندهي ژامبري (قرزالي بهحري) و ئابجو دايي، ههلمساين. سينه تيلگرافي بو دايكي كرد كه پوللي تاكسيما پي نهماوه له بندهري بيرووتهوه بيينه ناو شار. به گومانم نو رۆژ و ههشت شهو له بهحر دا بووين. نوژي خهوتنانتيك گهيشينهوه بندهري بيرووت. تايهكي سهختم ههبوو. رهوشن خانم به تاكسيهكهوه چاوهنۆرمان بوو. راست بردينه شام و ئهمن له نويندا كرده نالهال. له شام، قهدرى جاني شاعير ديتي؛ پيم پيكنهني، گوتي: تو و زهبيحي ههر مل له خهتر دهني! كوا چيتان كرد؟! لهوه زور بهست بووم؛ بهلام جوابيكم نهداوه.

پاش سي رۆژ بهرهو مال هاتمهوه؛ گهيمه ههلب. ميواني ئوتيل يهرمووك بووم كه خاوهنهكي (مهجيد ئاغا) كوردكي خهلكي عيفرين بوو. مهحمودى فهقي محهممهدي ههمهوهنديش لهوي بوو؛ كه زور باسي كوردايهتي به دلسۆزي ده كرد. له گهشتيكي نهستهمبول گهرايووه. له دوايي ههوهل كهسي بوو به جاش له سولهيماني، نهوه ههمهوهنده بوو؛ ههوهل كهسيش بوو كه پيشمهركه له ناو شاردا تيروريان كرد.

چيشتهنگاو له سالوني ئوتيل دانيشتبوم شتيك دهخويندهوه؛ نهوه سهعيدهي باسم كرد -كه من و سهيدا جگهرخويني گهراند- هاته زوور و لهو لاهه دانيشت. گوتي: ههزار دهگهل خاليد بهكداش چوني؟ نهوه نهيهشت به مراد بگهي، وا نيهه؟ پيكنهني. گوتم: برا! مني ئاوارهي بيكهس، هيچ هونهر نيهه گالتهي خوت به من بگهي. كاريك بوو، بؤي چووم؛ سهري نهگرت. خهتاش له كهس نيهه، ويزه مان ناتهواو بوو!

- پيت وايه گالتهت پي دهكهه؟

- بهلي قهدرى جانيش تهشهرى ليدام...

كورسيهكي هينا بهرانبهرم، گوتي:

- تا ئيستا سال نهبووه دههزار ليهر كهمتر باربووي حيزبي شيووعى بكهم. لاقى ئهسيهكهه دهخمه كوي دايكي خاليد بهكداشهوه. جا بزانه چۆن ئاپرووي خو و سهگهلهكي دهبهه؟! تو چووبووي له سهر كورد وه جواب بي! نهگهر ئيمه ويجدانمان بي، دهبي نهوهمان ده چاودا بي و دؤست و دوژمني خؤمان بناسين...

هاتمهوه ترهسبي و كروشمهه كردهوه.

دوكتور نافيز (برا گهوهري دوكتور نوورهدين زازا) له پاش شۆرشى شتخ سهعيد له توركيلاه ئاوارهي سووريا ببوو؛ له قاميشلى يزشي ده كرد. ههر كوردكي گوندى و فهقير بجوايه لاي، دهزمانيشي بو دهكري و به راستي زور بهبههره بوو. گيپايهوه؛ جاريك چوومه گونديك كه گوتيان نهخوشيكي فهقيري ليهه و جهوانيكه. قوتويك شوكلاتيشم بو برد. دايكي گوتي: كوري من رابه! دوكتور جوكلتي بو هيناوي.

- ههيهوو ههيهوو! نهوه دلم ناچيته پيوازان دهلين جوكلات بخؤ!

گوتم: حەقی ھەبوو، منیش پیاوژم پێ لە جوکلیت خۆشترە.

شەویەک لە قامیشلی میوانی حاجی میرزا بووم؛ ئەحمەداغایەکی کۆنە ئەفسەری عوسمانی زۆر قسەخۆشیش میوان بوو. شەو جێگەیان لە بەر ھەیوان بۆ راخستین و زۆر درەنگ نوستین. تەواو چاوم گەرم نەکردبوو، بە زیرەیی چوار میکروفۆنی مزگەوت راپەریم. ئەحمەداغا دانیشتبوو جگەرەیی دەکیشا، گوتی: با چیرۆکیکت بۆ بیژم: مالم لە گوندیک بوو. مجبوری مزگەوت سەید بوو؛ کەریکی ھەبوو کۆلووی لی بار دەکرد. ھەر لە ئیوارەو یەک بین دەیزەراند تا بەیانی. جیرانیکم ھات گوتی: تۆ پیاویکی دنیا دیدەیی، لەبەر زەرەیی کەری سەید خەوم لی حەرامە. چاریک بکە! دلی سەیدیش نەیهشی.

- بە دزیەو سەری شەو ھیندیک رۆنی کەرە بخە ناو قنگی نیرە کەرەو؛ حەقت نەبی!
بەیان زوو سەید ھات: ئەحمەداغا کەرەکم مایەیی ژیانمە! دەنگی نووساو. دە خۆی دەنووسی بزرەئی، لەپر نووزیەکی دی و پەشیمان دەبینتو؛ چم لی دەکەیی؟
- مام سەیدا! سالیک لە لای قارس و بایەزیدان کەران تووشی ئەو نەخۆشیە بوون؛ قرائیان کرد. ئاوی ئەم دپیە بۆ نیرە کەر دەس نادا. ماکەریک بکەرە و ئەمە بفرۆشە تا نەتۆپیو!

ئیتەر خەلگی دیم لە زەرەیی کەر نەجات دا!
پەنجا کەسیک لە کوردە شیوووعیەکانی جزیرە، سەر و شەشەد لیرەیان دا، بوو، دەگەل کاروان خرابوون و چوو بوونە مۆسکۆ. ھەر رۆژی ھەوێل لە مۆسکۆ قسەیان بۆ کردبوون:
- فەرمانی ھەوالی خالیدە: ھیچ کەس نابێ بلی کوردم. دەبێ ئێوەش بەرگی عەرەبی بە عەگال و کراسی شۆرەو دەبەر کەن و بلین عەرەبی سووریان. ھەر کەس خیلاف بکا دەری دەکەین!

ئەوانە کە گەرابوونەو بە تالی و قەلسیەو گەلییان لە حیزب دەکرد. کە خەبەری سەفەرەکی زەبەحی و منیشیان زانیبوو، گەلیی بن لیوان تەقیو؛ ببو ھەرا و لۆمەیی بە ئاشکرا. حیزبیش - وەک زۆرەیی حیزبە شیوووعیەکانی تر - لە ھەر کەسی گەلیی بیستایە کلیشەیی جاسووسی پتو دەنووساند و دەیگوت پیاوی ئیستیعمارە؛ دۆلاری دە باخەلدایە. دەس کرا بە پاکردنەوێ حیزب لە ئەندامانی گەلەر؛ زۆریان دەرکرد. تەنانەت ئاراکیلە ئەرمانیە قوربەسەرە کەش وە بەر کەوت. دەرکراویش وە خۆ کەوتن؛ لەو دەشتەدا راویان لە شیوووعیان دا بەشی. لە ھەر کوێ بیانگرتەن دووچەرەیان لی دەستاندن و تیری زگیان پینلاقە دەکردن. لە دیھات نانیان نەدەدانی. خولاسە ببو ھاو بەراز.

ئێوارەیک لە قامیشلی رەمۆی بەرپرسی لیژنەیی قامیشلی بە تکا بردمیەو مال کە شیو بخۆم. دەستی کرد بە جینودان بەوانەیی دەگژ حیزب راچوون:

- نە ھیچ دەدەن، نە دەھێلن گەنم بۆ ئابوونە کۆ کەینەو.

- ھەوال رەمۆ! ئەگەر کوانیک لە پیست بیت، دوکتور خۆیتی نەخۆش دەزموی، بزانی لە دەررونیدا چی ھەیە کە بۆتە مایەیی کوان و زییکە. ئەوانەیی دەرەتان کردوون ھەموویان ئەندامی خۆشەویستی خۆتان بوون. قەت بیرتان نەکردەو کام سەھومان ھەیە؟ نەخۆشیە کە لە کوپوێە؟ کەچی ھەر مارکسیەتە کەیی خۆتان دەلی قەزا و قەدەر درۆیە؛ ھەر کەس بە غەلەت نەچی، تووشی بەلا نابێ. ئێو ھەزار کەستان کردە پیاوی ئیستیعمار. ئەگەر ھەر یەکەیی دوو خرمیان ھەبێ ئەو بوونە سێ ھەزار. سێ ھەزار دەرکراوی دۆلاروەرگر حیزبیکە بە ھێزە و

بهره‌ست ناکرئ.

- زۆربه‌یان له سەر تو به گزماندا هاتوون. لایان وایه خه‌تای ئیمه‌یه نه‌گه‌یشتوو به مۆسکۆ.
- من دهر باره‌ی ئیوه هه‌یچم به کهس نه‌گوتوو. ههر گوتوو مه ویزه کهمان ته‌واو نه‌بوو. نه‌گه‌ر
ئه‌وان ئه‌مه‌شیان کردۆته مایه‌ی گله‌یی خه‌تایه کهم نییه.
- ده جا چاریک بکه!
ئاغا قۆچ به‌گ ده‌یگوت ده‌گه‌ل یه‌کیک شه‌رمان کرد؛ شه‌قیکم ده‌ به‌ر زگی هه‌لدا. شه‌و
دایکی هاتبوو:

- قۆچ به‌گ گیان! کوره‌که‌م تری پنیوه به‌ند نابێ، عیلاجیکی بکه!
- بۆ دایکم من دوام لێ کردوو؟ جێ شه‌ق چۆن به‌ من چاره ده‌کری؟!

حیزبی شیوو‌عی له سووریا زۆر به‌هێز بوو. پیاو لای وا بوو ده‌توانن حوكم بگرنه ده‌ست. باسی
یه‌ک‌بوونی سووریا و میسر په‌یدا بوو. حیزبی شیوو‌عی هه‌موو ته‌بلیغاتی خۆی بۆ سه‌رگرتنی ئه‌و
کاره تهرخان کردبوو. چه‌ند مانگ هه‌موو رۆژ له سهر یه‌ک، وتاری سه‌ره‌کی رۆژنامه‌ی «نوور» -
که ئۆرگانی حیزب بوو به تاریفی ناسر و یه‌کیه‌تی پر ده‌کرایه‌وه. یه‌کیه‌تی سه‌ری گرت. ناسر له
جوابی ته‌بریکی خالید به‌کداش سوپاسگوزاری کرد. عه‌بدولحه‌مید سه‌راج - که کوردیکی شامی
بوو - کرا به وه‌کیلی ناسر له سووریه. عه‌بدولحه‌مید ئه‌وه‌په‌ری هاوکاری ده‌گه‌ل خالید به‌کداش
ده‌کرد. پیاوی ده‌وله‌ت به ولاتدا ده‌گه‌ران، ئه‌ندامی گه‌وره‌ی حیزبیان ده‌گه‌ل بوو: ههر
ره‌عیه‌تیک دۆستی شیوو‌عیانه زه‌وی ده‌ده‌ینی و به کهسی تر نادرئ. ههر کهسی به شیوو‌عی
ناسیترا، ئادره‌س و دوو عه‌کسیان لێ وه‌رده‌گرت. له هه‌موو شارانیشت به‌و ئارایه ناسران. له‌پر له
نیوه‌شه‌ویکدا بچن خالید به‌کداش بگرن! له مال نه‌بوو؛ وه به‌ر نه‌هات. ههر چی ده‌نکه جۆیه‌کی
به خالید پاشا (ا) دابوو، گیرا و له زیندان توند کرا؛ مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که توانیبووین هه‌لین و خۆ
بشارنه‌وه.

پاش نیوه‌رۆیه‌ک رهمۆ خۆی به ماله مه‌دا کرد و ههر له رنیوه ملی له جنیودان به ناسری
فاشیستی پیاوی ئیستیعمار دا.

- رهمۆ گیان! شتی وا مه‌لئ. ناسر پیاوی چاکه! ئه‌گه‌ر باوه‌ر ناکه‌ی ئه‌وه په‌نجا ژماره‌ی نوور،
بزانه چۆنی باس ده‌کا؟!
جه‌میل حاجۆ لێ پرسیم: شیوو‌عی زۆر به‌هێز بوون. ده‌یان‌توانی یه‌کیه‌تی تیک ده‌ن. خالید

به‌کداش بۆ وای کرد تا وای لێ بێ؟

گوتم: ده‌لێن هه‌تیویکی زۆر به‌دفعه‌ر دو‌عای ده‌کرد: دایکم بم‌رئ، باوکم ژنیکی حیزب بێنی؛
منیش پێ فیر ده‌بووم. باوک مرد، دایکی می‌ردی به هه‌تیوبازیک کرد فریای هه‌ردووکیان
ده‌که‌وت! به‌کداش سووریا پێ کهم بوو، خه‌یالی کرد ئه‌گه‌ر میسر بکه‌ویته سهر سووریه،
حاکمه‌تی سووریه و میسر زۆر باشه. به‌لام ئیتر...!

زه‌هیچی له شام لیان وه خۆ که‌وت. نامیلکه‌به‌کی به ناوی «کوسمۆپۆلیتیه» به زمانی
عه‌ره‌بی ده‌رکرد. به قه‌ولی عه‌ره‌ب «قه‌ره‌که‌ی ته‌رتر کرد». زه‌هیچی گوته‌ی: رۆژی‌ک چوار
کومونستی توپیوی پایه‌رز هاتنه لای ر‌وشه‌ن خانم، گوته‌یان: خالید به‌کداش ده‌لئ: ئه‌و
نامیلکه خانم نووسیویه و به ناوی زه‌هیچی ده‌رچوو؛ گله‌یی لێ ده‌که‌م. خانم به کاموا چینه‌وه

گوتى: بە ھەۋالى خالىد بلىن من نەمنووسىوھ. ئەگەر بېسىمەۋە گلەيى لىم ھەيە، «بەرە لە سەر ھەتيوان لادەدەم، زەرەر دەكا.» ھەۋال خالىد وست بوو؛ بەلام ئىستاش نەيگوت چۇن رازىكى لە لايە و نايدركىنى.

شىۋوغيەكانى قامىشلى بە روالەت دۆستم بوون؛ لە بنەۋە بلاويان دەكردەۋە كە ھەزار جاسووسى نوورى سەعيدە. شەۋىك لە مال دەر كەۋتم، توۋشى كورىكى مالە حاجۇ بووم. سەر خۇش بوو؛ گوتى: جاسووسى نوورى سەعيدا لىرە بىمىنى دەتكوژم. دەنگم نەكرد؛ گەرەمەۋە مال و نەچووم بۇ دىۋەخان. كابرايەك بانگى كىردمە دەرئ. ھانكەي دەھات و زۇر پەريشان بوو: سەيدا بگەيە. ئەمشەۋ حوسىن دەكوژن و دە چالىكى دەخەن. حوسىن ھەر ئەۋە بوو كە ھەرەشە لى كىردم. غارم دا! خستىۋويانە ناو ژوورىكى لاي مالى. گويم لى بوو بابى دەيگوت: ئابروومان بۇ نەما! تۆ ھەرەشە لە ميۋانى غەربىي ئىمە دەكەي؟! پالم بە دەر كەۋە نا: بىكە بە خاترى خودا! من ھىچ دل ئىشايۋىيەكم نىيە. تا حوسىنم خەلاس كىرد، زۇر بە زەحمەت. ئەمجار دەگل حوسىن و بىۋىنە دۆست، ئامان بى يەكتر نەدەخواردەۋە.

چەند رۇژى دۋاي گەرەنەۋەمان لە سەفەرى ئوروپا، نامەيەكى زەبىحىم بۇ ھات: «برا! دەۋلەت بە چۆرت حىسابى كىردۋە سىنەم و من و تۆ ھەر يەك چوارسەد و چل و چوار لىرە و دە قرووش قەرزدارىن؛ كە بۇمان خەرج كراۋە! خانمى دايكى سىنەم - كە مودىر مەدرەسەيە - قەرارە بە ئەقسات بىدا. رۇژىك بىردىانمە ئىدارە: يان پوول بىنە يان بچۇ زىندان. لە ناو مۇمقۇى ھات و چۆكەراندە فىزمالكم دايە و خانوۋەكەم گۇرى و خۇم دزىيەۋە. تۆش ئاگات لە خۇ بى...»

چوار مانگىك بە سەردا رابرد. لە بەر دەر كى قاۋەخانە دانىشتىۋوم؛ سى پۇلىس و ئەفەندىيەك ھاتن. پۇلىسەكان چۈنە قاۋەخانەي ئەۋبەرى جادە. مەمموور ھاتە لاي من. كورد بوو؛ گوتى من كورى فلان كەسم.

- ئاي چۇنى؟ چاكى؟ باۋكت چۇنە؟!

- ئەرى سەيدا تۆ قەت چۈۋىە ئەلمان؟

- چۇن نەچووم؟ ئاي خودا ئەۋ سەر چۇمى رايەنە و ئەۋ باد...

- سەيدا بەر لەۋە باسۇم بۇ بگەي، ئەۋە دوو مانگە لە شوين تۆ بەۋ سى پۇلىسەۋە دى بە دى دەكەم. كەس نەيگوت عەبدورەحمان ھەسەن دەناسم. ھەر نووسىۋمە جىگاي مەعلوم نىيە. بىنە ئىستا چوارسەد و چل و چوار لىرە و دە قرووش نەغد بخە مشتەۋە. خۇ من درام ھىندەي لىت بگەيم!

تاسىك بىردىمەۋە. ئاي خوايە چۇن پىۋە بووم!

- برا با پىت بلىم: بە خودا جگە لە ھىندىك ساۋار و ئارد شك نابەم، ناچارى دەبى بىمگىرى و ھەبىسم كەي كە ئامادەم. بەلام رەنگە باۋكت كە شەۋىك لە گوندى «حاجى رەشك» مىۋانى بووم دلى لىت بىرەنجى. ئىتر خۇت دەزانى! بىرك دامما:

- دە باشە تەبلىغە كە ئىمزا كە با من خەلاسىم بى.

- جا ئەگەر ئىمزاى كەم يانى ھا ۋەرن بىمگىر! فەرقى چىيە؟

- ئەدى چار چىيە؟

- چار ھەر ئەوھە بنووسە نەمدیتەوہ و بېرپتەوہ.
 - باشە خۆم ناخەمە بەر نەحلەتی باب و دایکەم. خواحافیز!
 ئینتخابات بۆ ناسر دەکرا. عەبد، مودیر پۆلیسی تریبەسی ھات:
 - وەرە ھەلبژاردنی.
 - بە خوا نایەم!
 - پیناسە کەم دەبە بۆت مۆر کەم دەنا لە کار دەکەوئ.
 وەک ھەمیشە ئیعلان کرا! سەدی نەوہ و نۆ و نۆ لە دە (۹۹/۹٪) ناسریان ھەلبژاردا
 حوکمی ناسر زۆر دەگەل کوردی سووریا خراب بوو. تەنانەت لیدانی سەفحەیی کوردی لە
 قاوہخانان قەدەغە بوو.
 ترس و لەرز پەیدا ببوو. خەبەر داکەوت پۆلیس دێھات دەگەرین بۆ کتییی کوردی و ھەرچی
 باسی ئازادی کورد دەکا. مالە حاجۆ نیگەرەن بوون کە تووشی ھەرایەک بن. گوتەم: ئەو جۆرە
 کتیبانە مەسووتین! دەیانبەمە مالە خۆم. ئامادەم سالیک لە پیناویاندا زیندان بکیشم. بەو
 شەرتە کۆمەلە مەجەللە ھاوار -کە دە بەرگ گیراوە- بیدەن بە خۆم. نابێ، دەبێ، سەودا
 سەری گرت. کتیبەم ھینانە مال، لە سەر تاقە پریم کردن. ژنیک ھات گوتی: خیزانی ھەسەناغا
 دەلێ ئەگەر شتیکی وای ھەبە لە فەوتانی دەترسی بۆم بنیڕێ من دەیشارمەوہ. دەفتەری
 شیعران و دەفتەریکی یادداشتی عومری خۆم نارد. پۆلیس بە دێ وەرہوون؛ ملیان لە پشکنین
 نا. بەلام بۆ تووتن بوو؛ نە بۆ کتیب. ھەر ئەو رۆژە بارانیک باری، سیلاو ھات، ئامانەتیەکی منی
 برد؛ کە ژنی ھەسەناغا لە دەم کەندالی چەم شاردبوونیەوہ! مەجەللە کە بوو بە ئی خۆم؛ بەلام
 رۆژی کە بەرەو بەغدا دەھاتمەوہ، بۆم بردنەوہ، گوتەم ھەیفە لە کتیبخانەکی خۆتاندا نەبێ.
 تا ئەوہشم لە بیر نەچووہ: جارێک زستان، لە شام، لە کۆلانیکی تووشی دوکتور ئەحمەد
 عوسمان ھاتم. بەفر دەباری. گوتی ھەر دەبێ شەو میوانم بێ. لە ڕێگە چوونەوہ مالد، زۆری
 گۆشتی برزاو کړی و چوار بوتلیش شەراب.
 - ئەحمەد، ئەوی تۆ کپیت بەشی چوار کەس پترە.
 - قەیناکا.
 کە سەرم بە ژووردا گرت: جەمال ھەیدەری، رەئیس حیزبی شیووعی عیراق، کە ڕقی زۆری
 ھەمیشە لە ناوی کورد و کوردستان بوو؛ دانیشتین. بە کوردی قسەیی دەکرد! لیوانیکی شەراب
 خواردەوہ، ڕووی کردە من:
 - کاک ھەژارا تۆ دەبێ شیعی باشمان بۆ بلێی. ئەوانەیی تا ئیستا نووسیوتن باش نین. باسی
 کۆریا و دنیای دەرەوہ بە کارمان نایە. باسی کوردایەتی، ئازادی کوردستان بنووسە!
 بیدەنگ لینگم تا پشت ئەژنۆم ھەلکەرد، راست بوومەوہ و تەقە دەستیکم کرد.
 - بۆ کوئی؟ چ دەکەیی؟
 - کاک جەمال! نامەخوا بە پیالەیک شەراب ئەوہندە کەوتووہ سەر میللەت پەرورە، بە
 خوا و نەکەم ناتگەمئ!
 لە شام دەگەل زەبیحی -کە ھەمیشە فکری قۆر و خەیاڵ پلاومان دەکردەوہ- «فوناد
 قەدری» مان دیت. چووینە لای عەزیز شەریفیش -کە حقووقی و چەپیەکی بەناوبانگ بوو-
 زۆرمان بۆ رەستن: ناسر ئەوہندە دژی نووری سەعید و پەیمانێ بەغدا؛ شەش ملیۆن کورد لە

عیراق و ئیرانه؛ نه گهر نه وان له خۆی دلخۆش کا و دنه یان بدا، چاکترین چه کی به کار بردووه... به ههر فر و فیشالیک بوو، نهو دوانه گوتیان فکری باشه. فوئاد چاوی به «سدیق شهنشل» و «فایق سامرای» کهوتبوو که عیراقی و دۆستی ناسر بوون و ده گهل عهزیز شهریف ده چوونه قاهیره. خواوهرستان تیری کویری گرتی. بهشی کوردی له رادیۆ قاهیره وه کرایه وه. نه مجار خه یالمان کرد که رهنه شای ئیرانیش له بهر ناسر کینچی بکهوێته که ولی و رادیۆی کوردی دامه زریتی.

ماوه یه کی پێ چوو رادیۆ ئیران گوتی: له سهر مه نوویاتی شاهه نشا، رادیۆی سه د کیلۆ واتی له کرمانشان داده مه زری، کوردی له سهر بلاو ده کرێته وه.

شهوی ده ست پیکردنی رادیۆ، گویمان به رادیۆ وه نووساندووه بزانی ده لی چی؟ ئایه توللا مه ردۆخ به وتاریک کردیه وه، که نه گهر عه ره بیه که ت لی بژاردبا، فارسیه کی رووت ده مایه وه و دوو سی «کرگه» و «بووگه» ی تیدا بوو. له قسه و گۆرانیه کانی تریش ههر کورده و ده می خوار ده کاته وه تا وه ک فارسی بجی. به داخه وه...

نامه یه کی بلندبلام لهو باره یه وه نووسی که: «بابه هیچ کوردیک دهو زمانه ده ناو فارسی هه لشیلدراوه ناگا. به هه زاران له کوردی سووریا چاوه نوێری مه رحه مه تن، ئیوه هیچ نه بی گۆرانیه کان با کوردی بن و مه یانگۆرن. ئیمزا: موحسن ئیراندوست». پاش چه ند شه ویک رادیۆ کرمانشان له باسی نامه ی گه یشتوودا گوتی: ئاغای موحسن ئیراندوست! نامه که ت گه یشت. دامان به لیژنه ی تایبه تی.

نامه یه کم بو «سه عید قه زاز» نووسی که وه زیری داخله ی عیراق و کوردیک بوو، که: «فلان! من بیستوومه ده لێن کوردیکی به شه ره فی. راست ده وێ باوه رم نه کردووه؛ چونکه به رده سه ته ی نووری سه عیدی. رادیۆ به غدا له په ستا جنیۆ به ناسر ده دا؛ قه ت جاریک نالی نهو کوردانه ی سووریا چه ند به ده ستیه وه زه لیلن؛ ناوێرن گوێ له رادیۆی کوردی بگرن؛ سه فحه ی کوردی لێده ن. له باتی نهو به باسی وشتر بکه ن، باسی نهو هه ش بکه ن که زۆر کاریگه ره و ئابرووی ناسری پێ ده چی. نه گهر نهو به که ی باوه ر ده که م که شه ریفی. ئیمزا: بابه کر». له سهر پاکه ته که م نووسی: «خسووسی». له بیرووت خسته مه پۆسته وه. وا بزانه م پێی گه یشتبوو؛ ته ئسیری شی ببوو. چونکه زۆر زوو به غدا له سهر کوردی سووریا، ناسری وه به ر حهمله و جنیۆ دا.

فشار تا نه ندازه یه ک له سهر کورده کانی جزیر سووک بوو. به لام لات وا نه بی نهو نامانه م به ته نیا کردووه. زه بیچی و من - وه ک مه لا شیخیان - دوومان به یه ک پیاو حیساب بووین. جه لال تاله بانی و ده سه ته که ی له مۆسکۆ گه رانه وه. گله م لی کرد که بۆچی له سهر رادیۆ مۆسکۆ وتاری به عاره بی داوه و به کوردی نه بووه.

- رینگه ی کوردی خوێندنه وه نه بوو؛ به لام وامان کرد، وا بجی، زۆرمان خزمه ت به کورد کرد...
- کاکه نووسراوه که ی ئیمه ت دا به کی؟
- ئای به خودا له بیرم چوو! ئیستاش ههر له چه مه دانه که م دایه!
- ده کرێ بیده یه وه به خۆم؟
- بۆ چیه؟

- وه سیه ت ده که م ده گه لمی ده قه بر خه ن! ئیمه نهو نه ده ی پێوه ماندوو بووین، تۆ له بیرت بجی!...

غەزىز شەرىف كە لە مۇسكۇ گەراپۋو. لە مالى رەۋشەن خانم بە سرتە پىي گوتىم: لە مۇسكۇ بە دزىيەۋە مەلاستەقام دىۋە؛ گوتتوۋىيە: «ھەژارم بۇ ماچ كە و سلاۋى منى پىي بگەيەنە». پاش يازدە سال، ئەۋە ھەۋەل جار بوو خەبەرى بارزانى بزانم.

نەجىب خەفاف لاۋىكى عىراقى كە چوۋبوۋە مۇسكۇ گىراپەۋە - ۋە بال بەستۋى خۋى - گوتى: چوۋىنە لاي نازم حىكمەت، گوتمان: چۈن ۋا بگەين زۇر لە لاۋانى دىيا كۇ كەينەۋە و دەردى خۇمانيان بۇ بلىين؟

- ئەۋە لە مىلى من. من دەۋەتى گشتيان دەكەم. خەرجىش دەخەمە سەر لاۋانى شۆرەۋى. ئىۋە چىتان دەۋى بلىين، بۇشتان تەرجمە دەكرى.

سەرى ۋەخت، سەعات چۋارى ئىۋارە، پتر لە پىنجسەد كەس نومايندەى دەستەجاتى پرووسيا و نامۇ و لاۋەكى لە سالۇن كۇ بوۋنەۋە. چاۋەنۆرپىن مام جەلالى سەرۇكمان تەشرىف بىنى قسەيان بۇ بكا. چارەگىك رابرد نەھات؛ نىۋ سەعات پىچوۋ نەھات. نەخىر ھەرجى تەلەفۇنمان كرد پەيدا نەبوو كە نەبوو. نازم حىكمەت پروۋى كردە ميوانان:

- من كراۋمە ۋەكىلى كوردەكان قسەتان بۇ بگەم. تىرى ھاۋارى كورد كرد. زۇريان بۇ لە چەپلە دا. يەك لە قسەكانى ئەۋە بوو: «من كە بە كوردستانى ئازاددا نەچمەۋە تۈركىيە، لام ۋايە تۈركىيە دەۋلەت نىيە و بۇنى ئازادى نەكردوۋە...».

ميوان بەرى كران و ھاتىنەۋە مەنزەلەكەمان. شەۋ درەنگىك جەلال ھاتەۋە.

- لە كوى بوۋى؟

- كارم ھەبوۋ!

- كارى لەۋە گرینگ تر - كە نەھاتى - چىيە؟!

- كارم ھەبوۋ، براپەۋە!

كەۋتىنە پىي و شوۋىنى ئەۋ كارە گرینگە. پروۋ بۇۋە جەلال لە ئاسانسۇردا موھەندىسىكى مېۋىنەى دىۋە. بوۋنە ئاشنا و لاي داۋەتە مالى ئەۋ؛ لە كۇبوۋنەۋە خۋى بواردوۋە. نازانم نەجىب درۋى دەكرد يان نا؟ خوا دەيزانى...

زەبىحى ھاتە جىزىر گوتى: دەمەۋى سەرىك لە عىراق بدەم؛ بزانم بۇ پارتى ھىچ نەشرە و مەشرەمان بۇ نانپىرتە شام.

- مەچۇ! خەتەرە!

- نا مەلا! مەلا ەلى كولتەپەيى لە جۋابى تىلگرافىدا گوتتوۋىيە بىشپەى قەيناكا. جاران ھەر بۇى دەنۋوسىم نەكەى بىيەۋە.

زەبىحى لە موۋسلەۋە تىلگرافى كرد: «مارى لە بىمارستان زا». خوا شوکور بە سەلامەتى گەشت. پاش شەش رۇز سەر و كەللەى پەيدا بوو:

- مەلا خراپ قەۋما! چوۋمە ئوتىل لە كەركوۋ. پىلۋىك بردمىە مالا خۋى. پۇلىس رۇابوۋنە ئوتىل من بگرن. نازانم چۇنيان زانىبوۋ. بە پەلە لە رپى موۋسلەۋە ھاتوۋمەۋە.

- ئەدى ئەۋ نەعلە قۇرە چىيە دە پىتدايە؟! كۋا كەۋشەكانت؟

- شەۋ لە مالى ەمرەبىكى چۇلى ميوان بووم. بەيانى گوتى: چۈن دلت قىۋول دەكا مامت پىخواس بى؟ ئەۋ كەۋشانەم دەيە! نەمداپا دەھات لە رپى دەيكۋشتەم!

- ئافەرىم بۇ كەرمەى ەمرەب!...

تہاواو لہو ژیاڼہ بیتامہ و ټم شہرہ چہققہی شیووعی و بیکاری و سہرباری خۆم وەرہز ببووم. هیچ هومیندیشم به هیچ نہماوو. بپارم دا به مالہوہ بچمہ میسر و حہولی شاگرد عہکاسی بدم و ہہزاری خۆم بکهم و کەس نہمناسی. ہەر دہو فکرانہدا بووم، شہو رادیو بہغدا خہبہری دا کە سبہی نووری سہعید و مہلیک دہچنہ تورکیہ. بہیانی مہعسووم گوتی: بۆ رادیو ناکہیہوہ؟

- رادیوی چی؟ ټو سہگبابہ دہچنہ تورکیہ داخوا چ داویک بۆ کورد دہننہوہ. کردمہوہ مووزیکی مارش بوو، بہستم.

- ها نہمگوت؟ ټوہ خہریکن دہفرن.

قہسابیکی عہبدۆ ناو، عہرہبی حہلہبی - کە سی سالیکن بوو لہ ترہہسپی قہسابی دہکرد و کوردیش باش فیر ببوو- لہ حہسار وہ ژوور کەوت و بہ لرفہ و ہہلپہوہ پیلی کیشام:

- وەرہ برہقسین! مہلیک و نووری سہعید کوژران و کوودہتا کراوہ!

رادیو دہکەمہوہ، راستہ. قہدریک دہگہل عہبدۆ رہقسیم. خۆم گہیانہ شام: دہی کاکہ با برۆینہوہ بہغدا. پولیس گوتی: تۆ دہبی لہ قامیشلی پاسپورت تازہ کەیہوہ. یان نہقلی مہسکەن بکە ی بۆ شام. ټہا دیسان وەک پیناسہکەم دہبی شەش مانگ تۆز بخۆم و ماندوو بم؛ جا دہمدہنی یان نامدہنی. لای کوردیکی شامی ئاشنا، ټو دہردەدلەم کرد؛ گوتی: بہینی خۆم و خۆت بی! بچۆ ئیدارہی بہرزی ټمہنی عام، بلئی سہرہنگ عہبدولقادر دہوی. پیی بلئی عہبدولقادر ناردوومی؛ کارت بۆ پیک دینئی.

- جا خۆ تۆ ناوت عہبدولقادر نییہ!

- حەقت نہبی، بچۆ!

لہ دەرگای ټمہنی عام گوتم: سہرہنگ عہبدولقادر؟

- برۆ سہرہوہ.

بہ ټفسہریکم گوت.

- دانیشہ!

قاوہیان ہینا. گوتیان برۆ بیبینہ. پیاویکی کەلہگہتی چوارشانہ، سہر زہلام، چاورہشی، برۆپری، سبی و سۆل، جووتیک سمیٹی زۆر لہبار.

- چیت دہوی؟

- عہبدولقادر ناردوومی، ټوہش کارہکەمہ.

- ہەر ټوہندہ؟

- بہلی.

لہ زہنگی دا؛ ټفسہریک ہاتہ ژوور.

- ټم پاسپورتہ بہرہ تازہی کەوہ! بہ کامیلی بیہینہوہ، بہلام زوو.

- بہلی قوربان!

باوہر کە، دہ دہقیقہی نہبرد پاسپورتم وەرگر تہوہ.

- زۆر سوپاس، خوداحافیز.

- سہلام لہ عہبدولقادر بکە!

گہیمہ بہر دەرگای ژوورہکە. گوتی: بۆ کەس ټم نہقلہ مہگیرہوہ.

لہ برادہرہکە شامیم پرسی مہسەلہ چییہ؟

- كاكە ئەوۋە كوردە؛ ئامۇزاي مەنە. كەس نازانى غەرب نىيە. ئىدارەى ئەمن ئەو
 ھەلىدە سوۋرىنى!
 بە كوۋدەتاي قاسم زۆر شاد بوۋىن. رادىۋ بەغدامان دە كوردەۋە و گۆي بگرە و بەھ- بەھ بىلى!
 شەۋىك قاسم نوتقى كىرد. گوتىم: زەبىجى خۇمانەين، ئەگەر بۇيرىم دەلىم ئەو كابرايە دەلوو كارە،
 نىۋە شىتە.
 زەبىجى لىم دەرھەل بوو:
 - مەلا قسەى قۇر مەكە! كوا پىاۋى وا گەۋرە و زانا؟
 - گالىتم كىرد، بمبەخشە!
 زەبىجى خۇى تىك نا لە شامەۋە پرواتەۋە. منىش ھاتمەۋە مال، شىرە و برەمان پىچايەۋە كە
 برۇين. رەمۇى شىۋوۋىم لى پەيدا بوو:
 - سەيدا! بە ھىچ بارىكدا رازى نىن تۇ بەجىمان بىلى. تۇ زۆر بۇ ئىمە بەفایدەى!
 - كاكە ھەر بۇيە دەرۋمەۋە تا بزەنن مەن جاسۋوسى نوۋرى سەعید نەبووم...
 بە ماشىنى كۆرى حاجى مىرزا چوۋىنە «تەلكۆچەر» كە لە سەر سنوۋرە. جىپىكىمان بە دوو
 دىنار بە كرى گرت بمانگەيەنیتە موۋسل. دەباۋە ئىجازەى چوۋنە عىراق لە ئەفسەرى سنوۋر
 ۋەرگرىن. گوتىان ئەفسەر لە موۋسل، دوو رۇز سەبىر بکەن تا دىتەۋە. كابراى شوفىر كە
 نەيدەۋىست دەست لە دوو دىنار ھەلبىگرى، كاكە و برالەى دەگەل سەرگروۋھبانىك كىرد كە
 ۋەرەقەمان بۇ ئەفسەر بداتى لە موۋسل پاسپۇرتمان بۇ مۇر كا. بارەكەمان چ بوو؟ دو بەرە
 مېژوۋىيەكانى كە جۇلا لە كۇنە پەلاسى بەرمان چىبوۋى، دوو سى پەتۋى كۇن، ھىندىك قاپ
 و مەنجهلى ئەلمۇنىۋم. لە ۋەختى بار كىردىدا مەسوۋم ھىندىك ئارد و پىنج شەش مست
 نىسكى ھىتا.
 - ئەمەمان بۇ چىيە؟ بارگرانىيە. خۇ بە رۇژىك دەگەينە موۋسل.
 گوتى: ئەۋە لە دەشت ماينەۋە و مندالەكانم برسى بوۋن، چ بکەم؟... ناچارى كىردىن ئەۋىش
 بار كەين. ھەموو بارەكە تىرى كۆلى حەنبالىك نەبوو. بەر لە نىۋەرۇ گەشىتىنە موۋسل. مندالەم
 بىردنە ئوتىلىكى سەر دەجلە. چوۋمە ئىدارەى پۇلىسى سەفەر كە بتوانم بچمە بەغدا.
 كاربەدەست روانىە پەساپۇرت:
 - كوا مۇرى ئەفسەرى سنوۋر؟
 - لە باتيان نامەى سەرگروۋھبانىم پىيە.
 - حەى حەى! سەرگروۋھبانى سەگىباب حەقى چىيە رىگەت بدا؟! ھەر ئەمىرۇ لە سنوۋر
 دەتەكەينەۋە بەۋ دىۋدا.
 - مەن بە ئىجازە ھاتووم. ئەگەر گوناحبارىك ھەبى سەرگروۋھبانە؛ مەن نىم.
 - نەخىر ھەر دەبى دەرت كەين.
 گوتىم: لە ھەموو عومىردا ئەۋە يەكەم جارە بە قانۋون دەبزوۋمەۋە؛ ئەۋىش توۋشى كىشە بووم!
 دەنا بۇ خۇم بە قاچاغ ئەھاتم؟
 - قاچاغ؟ بۇ تەير دەرەچى؟ ئىمە باشمان ئاگا لە سنوۋر ھەيە.
 - جا با گرىۋ بکەين: ئەمىرۇ دەرۋم سەبى دىمەۋە و پىشم نەزانن.
 - محالە!

ھاۋاكارىكى پىنكەنى:

- محاله محاله! رۇزى سەد كەس بە قاچاغ دېن و خەبەرىشمان نىيە. باۋىم گرىۋا ناكەين!
پاش ھەزار چەقە و چەنە چەن، قەرار درا بچمە لاي ئەفسەرى سنوور، ئەگەر بۇ ئىمزا كىردىم
ئىم گەپىن، ھەر چوۋمە دەر، تىلگرافىكىم بۇ غەزىز شەرىف - كە لە قاسم نىزىك و لە شام بېۋىنە
ئاشنا- لىدا. ھاتمەۋە لاي مىندالەكان كە نىۋەپۇزە بىخۇين. لە ئوتىل چوۋمە خوار لە دوكانى
شۋوتى فرۇشىك گوتىم: شۋوتىيەكم دەيە!
- ھەلبىزىرە!

باۋەر بىكە شۋوتى ۋاي تىدا نەبوو كە بۇم ھەلبىگىرى.

- برا شۋوتى موۋسەلە! تۇ چەند كىلۇت دەۋى؟

- ھەشت تا دە.

لەتېكىم كرى. پاش نىۋەپۇ چوۋمە مالى ئەفسەرى سنوور «زاھىد محەممەد» كە باسەم كىردى.
كە زانى مىن ھەزارەكە مىۋانى مالە حاجۇ بووم، بە پروۋى خۇشەۋە دۋاندىمى و بۇ ئىمزا كىردىم
و تەلەفۇنىشى كىردى كە پۇلىسى سەفەر دەستەم لى بەردەن. ئىۋارە درەنگ چوۋىنە سەر قەتار و
لە ۋاگۇنىك جىمان گىرت. دوو كەسم دىن لە خوارەۋە بە ۋاگۇنانەۋە دەگەپىن و دەپۋانن؛ ترسام.
زانىم پۇلىسى نەپىنن و لە مىن دەگەپىن. بە مەسۋوم گوت: ئىۋە خۇ لە مىن مەكەنە ساحب.
ئەۋانە دەرمدەكەنەۋە سوۋرىيە. بچنە بەغدا. خۇم بە قاچاغ دىمەۋە. پۇلىس دىتيانم، گوتيان:
دەبىزە! كارمان پىتە. برا خۇ دەزانى ئىمە ھىچ خراپەمان دەگەل نەكردوۋى. تىكايە لە بەغدايە
شكايەت لە پۇلىسى سەفەر مەكە! مودىرى پۇلىسى گشتى ئەحوالى تۇى پرسىۋە و چاۋەنۇرتە!
دىار بوو تىلگرافى غەزىز شەرىف كارى كىردىبوو.

بەيانى گەينە بەغدا. «نوۋرى ئەحمەد تەھا» لە ئىزگە چاۋەنۇرى دەكردىن؛ كە لە بىركارى
حىزبى پارتىيەۋە ھاتبوو. بارمان داگىرت. توۋرەگەي نىسكەكە دېا و لىى پۇا. تىرى گالتە پى
كردىن: ئەمە چىيە؟ بۇ پىت ۋا بوۋە بى كەسى و حىزبى پارتى دە ھانات نايە؟! دەگەلمان ھاتە
ناۋ شار؛ بوۋىنە مىۋانى ئىمامى. نوۋرى رۇپىشت بە بى ئەۋە بلى چىتان لازمە! جەلال بىتۋوشى
شەرىكم ھات پىنچ دىنارى دامى، بوۋامەۋە. چونكە نىۋ دىنارىشم شك نەدەبىرد. جەلال گوتى
بىست و سى دىنارم بە ۋاسىتەى مام جەلال بۇ ناردوۋىيە سوۋرىا.
- پىنم نەگەپىشتوۋە...

خانۋىكىمان بە شەرىكاتى چاچىيەكى كۇبى لە گەرەكى «بارۋىيە» - كە نىزىك بە دوكانەكە
بوو- مانگى بە پازدە دىنار (ھەشتى مىن و ھەۋتى ھاۋمالەكەم) بە كرى گىرت. لە دوكان دەستەم
كردەۋە بە ەكاسىيەكەى جاران. چوۋشمە لاي مودىرى پۇلىسى گشتى سوپاسم لى كىردى.
چوۋمە لاي جەلال تالەبانى لە ئوتىل (ۋابزانم دىانا) ۋە تاغىكى تەنباى گرتىبوو. باسى بىست و
سى دىنارەكەم كىردى.

- چۇن پىت نەگەپىۋە؟ داۋمە بە مەسئۇلى پارتى لە موۋسل، چاۋى دەر دىنم!

دۋاى دوو رۇز گوتى: بۇت بە ئەندامىكى خۇماندا بەپىكراۋە، ئەۋ خوار دوۋىيە.

- كاكە تەسلىمى تۇ كراۋە؛ ۋابزانم تۇ دەبى بىدەيەۋە.

دەرھەل بوو:

- بۇچى مىن دىم؟ تۇ بۇ ئەۋەندە بە تەماحى؟ دە با ئەۋ پوۋلە نەبى!

- کاکه جه‌لال! له‌و رۆژه‌وه‌ من ئاواره‌ بووم هه‌رگیز م‌خارجی مانگیکم به‌ قه‌د م‌خارجی رۆژیکێ تۆ له‌م ئوتیله‌ نه‌بووه‌. هه‌ردوو کیشمان ده‌لێین بۆ کورد کار ده‌که‌ین، هه‌زار ئه‌وه‌نده‌ی تۆم کوێره‌وه‌ری دیوه‌. ئیستا داوای حه‌قی خۆم بکه‌م پیاو خراپم؟! با وا بێ، ئه‌وا نه‌مویست...

پیاوی ئه‌من، زه‌ه‌ب‌ح‌ی و منیان د‌یت‌ه‌وه‌. گوتیان جاسووسیکی زۆر گه‌وره‌ی سه‌ر به‌ ئینگلیسمان گرتوه‌؛ ئیقراری کردوه‌ که‌ ح‌قووقی هه‌موو جاسووسانی ناو کوردستانی ع‌یراق به‌ ده‌ست ئه‌و بووه‌. به‌لام ده‌لێ من زۆرم پیاوه‌تی ده‌گه‌ل پیاوانی باش کردوه‌ و له‌ گرتنم ر‌زگار کردوون. ب‌ر‌ۆن له‌ زه‌ه‌ب‌ح‌ی و هه‌ژار پرسن تا بزائن من راست ده‌که‌م. جاسووسه‌که‌ ناوی «مه‌لا عه‌لی کولته‌په‌یی» و خه‌لکی سوله‌یمانییه‌. ئای نه‌گ‌به‌ت! مه‌لا عه‌لی بر‌ای گیانی گیانیمن که‌ هه‌موو سه‌ری خۆمان پ‌ی‌ده‌گوت؟! دیاره‌ چی کردوه‌. خه‌به‌ری داوه‌ ده‌تانگرن، هه‌ر خ‌ۆی داوی ر‌ۆژیک و دوو ر‌ۆژ به‌ گرتنی داوین! ده‌رکه‌وت ئوتیل پ‌ش‌کنی که‌ر کووکیش، هه‌ر فیتی ئه‌م بر‌ا خ‌ۆشه‌ویسته‌ بووه‌ که‌ زه‌ه‌ب‌ح‌ی بگرن! «کاکه‌ ب‌ر‌ۆن! نه‌ شایه‌تین، نه‌ ده‌یناسین». نزیکه‌ی سالیکیان گرت و به‌ریان دا. که‌چی ل‌ۆر- ل‌ۆر به‌ زمانی لووس، خ‌ۆی کردوه‌ بر‌اده‌رمان!

سه‌فاره‌تی بریتانیا له‌ لایه‌ن حه‌شامه‌ته‌وه‌ داگیر کرابوو؛ هه‌یکه‌لی «م‌ۆد» ش‌ک‌ت‌یرابوو؛ کاغه‌ز- ماغه‌ز و په‌روه‌نده‌ سووت‌ین‌رابوون. پ‌ت‌روس ناویکی ئه‌رمه‌نی نامه‌یه‌کی دیسوو ناوی منی ت‌ی‌دا‌یه‌، ب‌ۆی هه‌ل‌گ‌رت‌بووم. که‌ چوومه‌وه‌ به‌غدا ب‌ۆی ه‌ینام. گ‌وزارشی‌ک بوو به‌ سه‌فاره‌تی ئینگلیس درابوو: «هه‌ژار- که‌ له‌ ئ‌یرانه‌وه‌ ها‌ت‌وه‌- ناوی عه‌زیز قاده‌ره‌ و دوکانی له‌ فلان شوپنه‌؛ زۆر خه‌ته‌ره‌. ئ‌یم‌زا: عه‌بدو‌ل‌لا». گومانم په‌ر‌یه‌ سه‌ر چه‌ند عه‌بدو‌ل‌لا ناویک؛ ئ‌یستاش بۆم ساغ نه‌ب‌ۆوه‌ ک‌ی‌یه‌. مه‌لا عه‌لی گوتی من نه‌بووم و باوه‌ریشم پ‌ی‌ کرد.

ر‌ۆژیک جه‌لال تاله‌بانی گوتی: تۆماریکێ در‌ی‌ژمان ساز کردوه‌؛ پ‌ری له‌ ئ‌یم‌زای کورده‌کانی سووریه‌. زه‌ه‌ب‌ح‌ی و تۆمان کرد‌ۆ‌ته‌ وه‌کیلیان. داوامان له‌ قاسم کردوه‌ ب‌ۆی به‌ر‌ین. خ‌ۆ ساز که‌ن ب‌ر‌ۆن! گوتم: منی وا ش‌ر و ش‌ر‌ۆل به‌ خوا نایه‌مه‌ لای زه‌ع‌یم. ناچار کراسیکی زۆر باش و پانت‌ۆلیکی حازرم پ‌ی‌ ک‌ر‌ین. ده‌ که‌سی ت‌ر‌یش که‌ جه‌لال و خوشکه‌ زه‌کیه‌ی فه‌ی‌لیمان ده‌گه‌ل بوو- چووینه‌ وه‌زاره‌تی دیفاع. زه‌ه‌ب‌ح‌ی تۆماره‌ در‌ی‌ژی راخست؛ به‌ عاره‌بی سووریا‌یه‌نه‌ش فه‌رمایشاتیکی فه‌رموو. ئ‌یت‌ر قاسم ملی ل‌ی‌ نا، سه‌عاتیک له‌ سه‌ر یه‌ک نوتقی کرد؛ گ‌ی‌ژی ک‌ر‌د‌ین. فه‌رمووی با عه‌ک‌س‌ی پ‌یکه‌وه‌ بگ‌ر‌ین. ئ‌یت‌ر ب‌ی‌ ئه‌وه‌ که‌سی ت‌ر‌ زمانی بگه‌ر‌ی، وه‌خت نه‌ما و ها‌ت‌ینه‌ ده‌ر. داوای کراس و پانت‌ۆله‌که‌یان ل‌ی‌ کرد‌مه‌وه‌، جوابم نه‌دا‌نه‌وه‌!

له‌ ش‌ۆرش‌ی کوردستاندا- که‌ ده‌وله‌ت بب‌وه‌ دو‌ژمن‌مان- کابرایه‌کی تورکه‌مانی هه‌ول‌ی‌ری ده‌گرن؛ عه‌که‌سه‌که‌ی ن‌ی‌شان ده‌ده‌ن؛ ده‌ل‌ین تۆ هه‌ژاری! چه‌ند چ‌ین دارکاری ده‌که‌ن. تا شایه‌ت په‌یدا ده‌ب‌ی‌ که‌ ئه‌و کابرایه‌ ب‌ی‌ ئاگایه‌؛ ئه‌و سا به‌ری ده‌ده‌ن.

ده‌گه‌ل زه‌ه‌ب‌ح‌ی که‌وت‌ینه‌ ن‌ی‌گه‌رانی: خوابه‌ ق‌ز‌ل‌ج‌ی له‌ ماوه‌ی ئه‌م س‌ن‌ی سا‌له‌دا چی به‌ سه‌ر ها‌ت؟ ده‌یانگوت ب‌ۆته‌ فال‌ج‌ی له‌ کرماشان، توور و گ‌ی‌زه‌ر ده‌فر‌ۆش‌ئ. س‌ۆراغمان هه‌ر نه‌کرد. داوی دوو مانگ که‌ ها‌ت‌ینه‌وه‌ به‌غدا، ق‌ز‌ل‌ج‌ی په‌یدا بوو. که‌ ده‌گه‌ل زه‌ه‌ب‌ح‌ی ل‌یک هه‌ل‌ب‌رابوون، بب‌وه‌ میوانی حافیدی ئام‌ۆزای و خ‌ۆی گه‌یان‌د‌بووه‌ هه‌له‌ب‌جه‌، ئه‌و هه‌موو مابه‌ینه‌ ب‌ۆته‌ س‌ۆف‌یه‌کی ر‌یش‌در‌ی‌ژ له‌ ته‌کیه‌ی ش‌ی‌خ‌یک و نوشته‌ی له‌ با‌تی ش‌ی‌خ‌ نووس‌یه‌ و نان و د‌ۆی ته‌کیه‌ی خ‌وارد‌وه‌. تا کووده‌تای قاسم چه‌ند مانگی به‌ سه‌ردا ت‌ی‌په‌ر‌یوه‌، تازه‌ و‌ی‌ز‌ایه‌ ده‌رکه‌و‌ئ. دیسان س‌ن‌ تفه‌نگ‌دار گه‌ش‌ت‌ینه‌وه‌ یه‌ک!

ھەر كە تازە ھاتبويىنەۋە بەغدا، گوتيان مامۇستا گۇرانى شاعىر لىرەيە. ھەر دوور بە دوور ئاشناى بووم و نەمدىبوو. چوومە زەيارەتى لە ئوتىل سىروان. فەرموۋى: ھەزار! جار - جار دل خەبەر دەدا. وا كۆمەلى نووسەران و شاعىران دامەزراۋە؛ سەد و پەنجا ئەندامىن. داوام كىردوۋە ناۋى توش نووسراۋە. ھەر چەند گوتيان كەس نازانى لە كوتىيە؛ تازە نايەتەۋە؛ دەدلىم چەقىبوو دىيەۋە. دلىم خۆشە كە ناوت نووسرا.

- مامۇستا سوپاست دەكەم؛ بەلام نايكەم.

- چۇن ئەو شانازىيە قىبوول ناكەي؟

- قورىان! چىرۆكمان چىرۆكى موسولمانانى ھىندە: بەوپەرى ئازادىش رەئى بدەن، ھەر كەمايەتىن. پاكىستان بۇيە دروست بوو... نۆ كورد دەگەل سەد و چل عەرەب چۇن دەرەيەي؟! ئەگەر برادەران راست دەكەن، با فەرەيىكى كوردستان بۇ ئىمە دانىن؛ كىتىي كوردىمان بۇ چاپ كەن. ئەۋان ھەر دەلىن كوردى بە عارەبى تەرجمە كەن، بۇتان بلاۋ دەكەينەۋە. يانى ھەر دەبى نۆكەريان بىن و خزمەت بە فەرھەنگى ئەۋان بكەين...

ئەو زۆرى فەرموو، من كەمم بىست. لە ناو قساندا فەرموۋى:

- زۆر كەس دەلىن تۇ بۇ چوۋىيە حىزبى شىۋوۋى؟ بەۋان چى؟

- بىخەشە! منىش يەككىك لەۋانم. مامۇستا ئەگەر حىزبى بوۋى، يەككىكى ۋەك جەمال ھەيدەرى پىت دەلى: شىعەركمان بۇ بلى! فلان و فلان شتى تىدائى. ئەگەر خۇى شاعىر بى بە تۇ نالى. توش ئەگەر خۇت بۇ خۇت فەكەر نەكەيەۋە، شىعەرەكەت فەرمابىشتى ئەحمەقەكە تۇ ھۇندوۋتەۋە. دەبى شاعىر ماسى بى كىرد بى، بۇ خۇى بنوۋسى. ئەۋسا دەستەيەك ھەر لاگىرى دەبن. ھەر لە خۇت دەپرسم: توخوا شىعەرى «داۋەتى قەرەداغ»، «گەشتى لە ھەۋرامان» كە ئەۋسا حجىل بوۋى، دەگەل شىعەرى «بت و بتهۋان» كە بە پىرى فەرموۋتە، كاميان باشتىن؟

- ديارە ئەۋانى پىشوو.

- ئەمەيە تەئسىرى حىزبىيەتى لە سەر شاعىر...

ھەر ئەو جارە، مامۇستا گۇران - كە لە پرسى ئەۋ، جوايم داۋە بە مال و مىندالەۋە بە دوو دىنار لە تەل كۆچەرەۋە ھاتوۋىنە موۋسل - سەير ما:

- چۇن وا ھەرزان؟

- مامۇستا مال باۋەشەك بوۋ؛ لات وايە مالە قەرەتازدىنم بار كىردوۋە؟!

رادىۋ خەبەرى دا بارزانى و ھەۋالانى دىنەۋە عىراق. ئۆخەي لە پاش دوازە سال دىسان چاۋم بەۋ پالەۋانە خۇشەۋىستە دەكەۋىتەۋە. برايم ئەحمەدى سەرۋكى پارتى و چەند ھەۋالىكى و شىخ سادقى برازانى مەلامستەفا چوۋنە پراگ و لەگەلىا ھاتنە قاھىرە؛ دىدەنى ناسريان كىرد و بەرەۋ بەغدا فرىن. لام وايە بىست ھەزار كەس پىر لە فرەگەي بەغدا ھاتبويىنە پىشۋازى. عەرەب و كورد تىكەلاۋ، شىعەردان گوۋى عاسمانى كەپ دەكرد. ھەر كوردىكى بە جلكى كوردىيەۋە بوايە، لە سەر شانان دادەنرا و شىعەرى برايەتى كورد و عەرەب دەدرا. گوتيان كوردىك كە لە سەر شانان داندراۋە، دزىك كىلاشەكانى دزىۋە. كوردە ھاۋارى كىردوۋە: «كىلاشەكەم!»، «ھەشامەت لىكرا گوتوۋىانە: «كىلاشەكەم! كىلاشەكەم!»، لايان وا بوۋە ئەمەش شىعەرىكە بە زمانى كوردى!

بارزانى لە ئوتىلىك دابەزى. گوتيان بەر لە ھەر كەس لە تۇ و زەبىحى پرسىۋە. دىيەۋى

بتانبىنى. فەرمووى: «دو سەعاتىم بە دىارى بۇ ھىناون. بۇ كەسى تر ھىچم نەھىناوھ...». لەو رۇژوھە كە دىتمەوھ، ئىتر ھەموو برىنى دلم - كە لەو چەند سالەدا قىرماخەى بە سەر قىرماخەدا ھاتبوو - ساپژ بوونەوھ و ھەموو دەرد و ئاخىم لە بىر چوونەوھ.

شەويك - كە دوو بە دوو بووين - زۆرى دلخۆشى دامەوھ كە: بىر بار بى من و تۆ لە خۆشىدا شەرىك بىن و تازە خەمى بىكەسى مەخۇ!

گوتىم: كاكە بمبەخشە! من لام واىە نەوھە شىتتەكت تىدايە. ئەوھ چەند سال و زەمانە كە من ئاوارەم، كەس نەبوو بە پرووى خۆش جوابى سلاوم بىدائەوھ. يان ئەو ھەموو خەلكە شىتن، يان تۆ؛ كە چەند رۇژىك لە سابلاخ دىتوومى و نەتناسىوم كە چەند نەحسىم!

- ھەرچى بى، تازە تا ماوم بىروات بە ئاشنايەتى من ھەبى! قەولم قەولى پىاوانە...

دوو كە كەسى پىكەوھى بارزانى و قاسىمان گەورە كىردىبوو، دەمانفرۇشتىن. زۆر بەرەو بوون؛ بەلام يەكيا چەند ئەوھەندەى ئەوى تىران دەفرۇشرا. سەيرە! ھەردووك وەك يەكن؛ خەبەر چىيە؟ تىگەشتىن يەكيا «بسم الله» يەكى تىدا ديارە. بۇ بسم الله كەى دىكىرن، نە بۇ خۆشەويستى زەعىم!

بەندى سى لە بەيانى قاسم كە «عەرب و كورد لە عىراقدا شەرىكن»، دلى ھەموو كوردىكى مىللى شاد كىردىبوو؛ زۆريان ھومىد بە دىارۇژ ھەبوو. حىزبى كومۇنىستىش - كە لە زەمانى پادشايتىدا ھەمىشە لە زىندان و خۆشاردنەوھدا بوون و زۆريان لى دەكوژرا - بە كوودەتاي قاسم زىندوو بىوونەوھ؛ مىلان لە جم و جۇل نابوو. چونكە مەلامستەفاش دوازە سال لە رووسىيى رابواردىبوو، بە كومۇنىستىان دەزانى و ئەو پەرى دەستى قەدىريان لى دەنا.

حىزبى كومۇنىست لە ھەر ولايتىكدا - با چوار كەسىش بن - بۇ حوكمدارى خۇيان لە ھەموو كۆمەلىكى تر بە لايىق تر دەزانن. بە تايەتى لە عىراقدا كە كوردە قەومىەكانىش ھەرچى دوو پىت و لەتىكى خويندبوو، بە فەرھەنگى كومۇنىستى فرچك كرابوون و ھەر كەس چەپى نەبا بە خاين حىساب دەكرا. پارتى دىموكرات، حىزبى كومۇنىستى بە مامۇستاي بەرپژ و براگەورەى خۇى دەزانى. مل بە ملەى بوو كە خۇى بە كومۇنىستى دىگەرەم تر لە كومۇنىستىانى حىزبى نىشان دات. ھەر حەولى بوو حىزبى كومۇنىست لىنى رازى بى و روو لە قىبلەى مۇسكۆ وەرەگىرئ. پەت شل كىردنى قاسم، شىووعى بەرەرەلا كىرد. وەھا غلور و يەرغە بىوون بە ھەزاران لغا و رام نەدەكران كە ئەودەم رەشمەشيان لە مل داپىرناوو.

قاسم بەرگرى لە كورد نەدەكرد كە بىرى خۇيان دەرىپن و تەنانت مەلامستەفا توانى حىزبى بىكائە رەسمى و رۆزنامە و نەشراتى پارتى ئازاد بى. مەلامستەفا لە قەسرى نوورى سەعید جىگىر بىوو؛ بىوھ قىبلەى كورد و عەرب. لاي قاسمىش زۆر بە قەدر بوو. كومۇنىستى راستەقىنە دژى مىللىيەتە؛ بەلام كە لە رووسيا زمان و عاداتى گەلانى جۆرەجۆر پارىزراوھ و زۆريان بە روالەت جومھوورى و خودمىختارى تايەتى خۇيان ھەيە، كومۇنىستى عىراق بىرواى بەوھ نەبوو. نابى ئەوھ شىمان لە بىر بچى كە لەوھەتا حىزبى كومۇنىست لە عىراق دامەزراوھ - جگە لە فەھد ناويك كە لە مەسىحىەكانى «تەل كىف» بوو - ھەمىشە، مەگەر بە دەگەمن، دەنا رەئىسى حىزب كورد بوو. ئىستاش كە من شىتست و سى سالم رابواردووھ و ئەم خەتەنە دەنووسم، رەئىسى حىزبى شىووعى عىراق كوردىكە. دەگەل ئەوھەشا ناوى كورد و كوردستان بىستىن وەك دىروو وە بن كلك دان واپوو. ئەندامى كورد بە عەربى دەدوا؛ بە لايەوھ شەرم بوو بلى كوردەم.

كورد له سلیمانی له خۆپیشاندانیكدا داواى خۆپێندنى زمانى خۆيان و پەرەپێدانى فەرھەنگ و ئەدەبیاتی كوردی كردبوو. حیزبى شیووێ له سولهیمانی شیعیاریان دەدا: مەعاریفی قلیاسانمان ناو! بە سووکایەتی کوردستانیان کردبوو «قلیاسان»، کە پەرد و ئاویکە لە خواری شاری سولهیمانی. دەیانگوت پتر لە سەد هەزار ئیمزا - کە هەژدە هەزاری ئیمزای كوردی کۆمۆنیست بوو - بۆ قاسم هاتوو کە: «نەکەى ئیدارەى فەرھەنگى سولهیمانی بەدەى بە کوردەکان! چونکە ئەمە جیاوازخواییه!» بە راستى شیووێ، حیزبى پارتيیان خستبوو مالى کولهو و هیشتا هەر مامۆستا و براى گەورەمان بوو.

من تاریخی ئەو دەمانە نانووسم و ناشزانم بینووسم. بەلام هیندیک بیرەوهری خۆم وە بیر دینەو - ئەویش زۆر کەم - کە بە پێوستی دەزانم باسیان بکەم:

حیزبى شیووێ له شار و دیهاتی کوردستان زۆرى پەرە ساند. دەستە - دەستە بە وەرزیڕانەو دەگەڕان! لە هیچ درۆیهک بۆ دلخۆش کردنى حەشامات نەدەپرینگانەو. شەرم کردن و درۆ نەکردن ئاسەواری بۆرجوازی بوو؛ دەبوو نەمێنێ! هەر کەس ناوی ئاغای پێو بە - هەر دەرەقەتى هاتیان - گوریس لە مل رادە کیشرا تا دەمرد. گوتیان یەکیان لە دەشتی هەولێر کوشت، مەجنووری مزگەوت بوو؛ هەر چونکە ناوی عوسمان ئاغایە! لە قەبرستانی کۆیە کێلی مەرەپى قەدىمیانان وردوخاش کردبوو. تەنانت کێلی قەبرى جەمیلاغا، حاجى قادر ئەو هەموو تاریفەى لێ کردوو. هەرچى لە هەزاران سالەو ناوی ئایینی و ئەخلاقی باش و پیاوهرتى و روح بە کەس و کار و بەهرە وەرگرتن لە کتیبانی جگە لە کۆمۆنیستی با، نیشانەى ئیترتیجاع و کۆنەپەرەستى بوو. لە دیهات لە سەر ماشین بە میکروڤۆن بۆ گوندنشینانان بلاو دەکردەو: «ئەى بەدبەختى کلۆل! سالتى نۆ مانگ بە چاندن و دروینەى گەنمەو ماندوون. لە ڕووسیا گەنم بەرى دارە! وەك دارگۆز و دارتوو! وەرزیڕێک هەر چوار دارى هەبێ - کە پتریشى هەبە - هیچ خۆى ماندوو ناکا. سالى جارێک دەیانتهکینى و شوینى نامینى گەنمى تێ کا! لە شەردا پتر لە حەقدە ملیۆن پیاو لە ڕووسیا شەهید بوون. بە ملیۆنە زانی بێمێرد هەبە! هەموویان دوکتور و موهەندیس. سەر و ژنتان دەدەین! وەرن ناوتان بنووسین. ئێوەش لەو گەنمە بێنرخەى کە لەم دەورانە رەشەدا بەرھەمتان هیناوە یارمەتى حیزب بکەن. پوولیش بێتن لیتان وەردەگرین. زوو بن، بگەنێ تا لە کیستان نەچوو!».

گوتیان کاتێ لە سالى ۱۹۵۹دا، عەبدولکەریم قاسم لێیان وەخۆ کەوت و شارەزووریەکانى سەر بە حیزبیان بەرمو حەبسی سولهیمانی دینا، شارەزووریەک دەینەراند: باوەحیزانە ئیژم خاتەى خۆم بەسمە، ئیژن ژن دوختۆرت بۆ تیرین!

هەموو رۆژ لە شاران و لە پاتەختدا خۆپیشاندان بوو. تاريف لە قاسم و سەد لەقەبیان بۆ تاشیبوو: «زەعیمی ئەوحدە»، «موعللمی ئەوحدە»، «نابیغەى ئەوحدە...»، ئەوحدە و ئەوحدە! قاسم سەر لە هەوڵەو زۆر نەرم و نیا و خۆى بێدەعیە دەنواند؛ بەلام شیووێ هیندیان ئەوحدە پێگوت و چەپلەیان لێدا، خۆى لە خۆى گۆرا: (تۆ بێتێ ئەو هەزارە زیلە بە خۆراپى بە نابیغە و یەکەمین پیاوی سەرزمینم بزان، نەزان بن؟ نەخیر راست دەکەن!).

یەکیک پێى گوتبوو: زەعیم شکلی تۆم لە مانگدا دیو! هەموو شەویکی مانگ دیار با، وەزیرەکانى هەلەدەپێچا بە دووربین تماشای مانگ بکەن بۆ شکلی ئەو بێوان. فیلبازیک عەکسى قاسمى بە میدادیکی کەم رەنگ لە سەر هێلکە کردبوو، گوتبوو مریشکەکەمان ئەو

هیلکه‌ی بهو شکلهوه کردووه! جایزه‌ی وه‌رگرت و قاو داخرا که موجزات پرووی داوه!
له بیرم نه‌ماوه که‌ی بوو، مه‌لامسته‌فا فرمووی: زه‌عیم نامه‌یه‌کی فارسی داومی که بۆی
بکه‌ین به عه‌ره‌بی و که‌سیش نه‌زانی. تۆ ته‌رجه‌مه‌ی که و بیده‌وه به خۆم بۆی ده‌به‌مه‌وه؛ به‌لام
نوسخه‌ی لی هه‌لمه‌گره بۆ خۆت! نامه‌ی «دوکتور موسه‌دیق» بوو، نووسی‌بووی:
«نووری چاوی به‌پیزم، عه‌بدولکه‌ریم قاسم!
له پاش سلاوی گهرم و دۆستانه...

خوا شوکور تۆ سه‌رکه‌وتی و پایه‌ی ته‌ختی پادشایه‌تیت له به‌ر یه‌ک برد. به‌هومیدم هه‌ر
سه‌رکه‌وتوو بی. ده‌مه‌وئ ئامۆژگاریه‌کی باوکانه‌ت بکه‌م: نه‌که‌ی به‌ زمان‌لووسی و تاریف و هوورا
و چه‌پله‌ریزانی کومۆنیستان فریو بخۆی! ئه‌وانه‌ ماری خالدارن و له‌په‌ر پیوه‌ ده‌دن. من
ده‌مه‌ویست خزمه‌تی زۆر گه‌وره به‌ خه‌لکی ئێران بکه‌م و کاریک بکه‌م تامی نازادی به‌چێژن، تیر و
ته‌سه‌ل و بی‌ترس و سه‌ربلند بژین؛ به‌لام تووده‌ ئه‌و به‌لایه‌یان به‌ سه‌ر هینام. ئه‌وان وایان کرد
که ئه‌مریکا، شا بکه‌رینیته‌وه و حوکمی من بکه‌وئ. تکایه‌ زۆرت ئاگا له‌ خۆت بی. چه‌ند
هه‌والیکی من هاتوونه به‌عدا، لیم پروونه به‌خیریان دینی و له‌ یاریده‌یان دریغی ناکه‌ی.

دۆستی دلسۆزت: محهمه‌د موسه‌دیق
ره‌نگه‌ ئه‌مه ته‌رجه‌مه‌ی وشه به‌ وشه‌ی نامه‌که نه‌بی؛ به‌لام ئه‌م ناوه‌رۆکه‌ی ده‌گه‌یاند.
نافه‌رمانیم نه‌کرد و نوسخه‌م لی نه‌گرت.

له‌ پرووسیه‌ چیان بۆ ستالین ده‌کرد، ئه‌وه‌ش و زیاتریش بۆ قاسم ده‌کرا. ئه‌ویش که‌یفی
ده‌هات. قاسم ببوه ته‌یریکی سه‌یر: هه‌میشه‌ نوتقی ده‌کرد؛ سه‌لم و تووری لێک ده‌هالاند؛ له
پاش نوتق ده‌بوايه چه‌ند جار له‌ سه‌ر رادیۆ بلاو بکرایه‌وه. هه‌موو دوکانداریک -که‌ گش
دوکانداریش رادیۆیان له‌ دوکان هه‌بوو- ده‌بوايه رادیۆ له‌ سه‌ر ئاخ‌ر ده‌ره‌جه بکه‌نه‌وه و نوتقی
زه‌عیم ببیسری. له‌مه‌سه‌ر تا ئه‌وسه‌ری خه‌یابان و بازار، هه‌موو که‌س، هه‌موو ده‌م، گوئی له
فه‌رمایشاتی زه‌عیم، که‌ر و سه‌ری گێژ ده‌بوو. شه‌وانه هه‌موو وه‌زیره‌کانی له‌ خۆی کۆ ده‌کرده‌وه،
نه‌واری نوتقی خۆی بۆ ده‌کرده‌وه. هه‌یج وه‌زیریک تا ده‌بووه‌ رۆژ نه‌ده‌بوو بخه‌وئ و له‌ په‌ستا
ده‌بوو گوئ له‌ نه‌واری نوتقی زه‌عیم بگرئ. گوئیان جه‌نازه‌یه‌کیان ده‌برده قه‌برستانی غه‌زالی.
کابرایه‌ک به‌ لایدا رابرد، گوئی: خۆزگه‌م به‌ خۆت کا! له‌ ئه‌قوالی زه‌عیم نه‌جانت بوو!

شیوو‌عی ورده- ورده پێیان لی هه‌لێنا. ده‌گه‌ل ئه‌و‌حه‌د ئه‌و‌حه‌د، شیعارێ حیزبی شیوو‌عی له
حوکمه‌دا ده‌درا. ده‌سته‌ی زۆریان له‌ جه‌وانانی به‌ناو «مقاوه‌مه‌ی شه‌عبی» (په‌دافه‌ند) بۆ
باری‌زگاری له‌ ئینقیلاب پیکه‌وه نابوو. هه‌ر که‌س بۆنی دژایه‌تی کومۆنیستی لی ده‌هات، لیدان و
شه‌قی زۆری ده‌خوارد و زۆریشی به‌ بی‌قانون و بی‌پرسی کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌ت، ئیعه‌دامی
ئینقیلابی ده‌کران.

ئاشنایه‌کی زۆر وریاله‌م -بۆ مه‌سه‌له‌حه‌ت پارێزی خۆی- ببوه یه‌کیک له‌و جه‌وانانه و راستی
زۆر شتی له‌ لا ده‌گوتم؛ یا خودا درۆی کردبێ:

- دوکانداریک له‌ کازمێن داوای قه‌رزێ له‌ جه‌وانیکی په‌دافه‌ند کرد، گوئی نه‌مه‌ده‌یه‌ی
شکایه‌ت لی ده‌که‌م. سه‌به‌ی ئه‌و رۆژه به‌ ته‌زاهورات چووینه سه‌ری، گوئیان ته‌وتیه‌چه‌ین
دۆزراوه‌ته‌وه. په‌تیان خسته‌ مل، کوشتیان.

وای به‌ سه‌ر هات که له‌ ته‌زاهوراتی چه‌ند سه‌د هه‌زار نه‌فه‌ریدا، هه‌ر یه‌که‌ی په‌ته‌ گوریستیکی

بىي بوو، تا دژى خۇيان بترسىپنن. رۇژىك دەورى ترمبىلى ئەحمەد سالج عەبىدىيان دابوو، كە رەئىسى ستادى سويا بوو. پەتيان راداشتىبويە. پەت ھەبىي خەيانەت سەر ناگرى... بەريان لە مالان دەگرت، قەت مالىكىيان نەدەبوارد. دەبوايە چەندى خۇيان بلىن، خاوەن مال بىي خۇگرتن بيانداي، نەكو تووشى پەتپەتەن بىي. رۇژىك سەريان بە مالەكەماندا كەردبوو، سەرى ھاومالەكەميان چا كەردبۇو! سەريان بە مالى ئىمەدا كەردبوو، عەكسى مەلامستەفايان بە ديوارەو دىبوو، بىي ھەست و چرپە گەرابوونەو.

سالج ھەيدەرى، براى جەمال ھەيدەرى مەشھور، گوتى: چوومە لاي كاكە دوو دىنارى لى قەرز كەم. شەش تەلىسى خەتسوورى بە پىلاقە داگىراو لە دىنارى و پىنج و دە دىنارى لە گۆشەي وەتاغەكەي لە سەرىك دانداربوون. گوتى: ئەو مالى حىزبە و فلسىكم نىيە بىتەمى! تەننەت لە ھەموو ئىداراندا ھەر شىووعى حىساب بوون. رۇژىك چوومە مەركەزى «يۇنىسيف» بۇ لاي مودىرەكەي، كە دوكتورىكى زۇر بەناوبانگ بە ناوى جىھاد شاھىن بوو. تماشاي كەردم و دەرمانى بۇ نووسىم. بانگى لە فەراش كەرد، جواب نەبوو. چوو دەر ھاتەو گوتى: خەمەتكارەكان چوونە بەر تاو لىنگىيان درىژ كەردو، دەلەن ئىمە جوابى مورتەجىع نادەينەو! دەبى لە رووسىاش وايى؟!

مەلامستەفا ئەو كارانەي دەبىستەو. جارىك گوتى: دوو كوردى لاي ھەلەبجە ھاتوونە لام. يەكيان دەلەي كابرايەك سەرىك شىووعىيەكان خەنجەرى رووتى لە سەرىك مەلم دانائە: سەگاب! بلى كوردم تا بىكوژم! ئەو تەرى دەلەي: چەند كەسىك راويان لى دابەشىم، گرتىانم. جا وەرە بىكوئە! بانگىيان دەكەرد: وەرن بىكوژن! ئەمە ئىژى كوردىچم و پارتىچم!

مەلامستەفا لەو ئاكارانەيان زۇر نارەھەت بوو. باسى دەكەرن، پىيى وا بوو كارى زۇر خراپ دەكەن. جارىك جەمال ھەيدەرى سەروكى بالاي شىووعىيەكان چووبووە لاي: - مەلامستەفا خۇت دەزانى منىش يەككىم وەك جەناب... مەلامستەفا نايەلەي قەسەكەي بكا، دەلەي: ھەستە دايك فلان! تۇ دەبىي بە بەراز بلىي وەك تۇم، نە بە من...

برادەرىك ئەفسەرىكى پىناساندم كە ئەمە رەئىسى پەدافەندە و كوردى ھەولپەرە و ناوى مەھدى ھەمىدە. پىيى خۇشە تۇ بناسى.

- كاكە رۇژ باش!

تماشا دەكەم بە عارەبى جوابم دەداتەو! واى خۇ نواند كە ھەرگىز كوردى نەبىستو! گوتىم: گوتيان كوردى، پەشىمانم كە دىتوومى...

گوتيان گۇران و چەند كەسىك چووبوونە ئەرمەنستانىش، لاي كوردەكان؛ بەلام - بە قەسەي ئەوانەي بۇيان گىرايوومەو - نەيفەرمووبو منىش كوردم؛ چونكە ئەو لە مەسلەھەتى حىزبدا نەبوو!

جارىكى تەرگۇرانم دىتەو كە بە داخەو نەخۇشى سەرەتانی گرتبوو؛ دەبوو بىبەنە مۇسكو. ھەمەي مەلا كەرىمىشى لە لا بوو. لە گفۇگۇدا عەرزەم كەرد: ئىمە تا كورد - بە گشتى - وەقەدر نەكەوئ، ناتوانىن گول بىكەن. جوولەكەم بە مىسال ھىناو كە قەدرى سەگىيان نەبوو؛ بوونە دەولەت، پاپى كاتولىكانىش موخلىسيانە و لەعنەتنامەي نوژيان بۇ دەر داوئىژى! ديار بوو ئەو قسانەي من قىوول نەدەكران. ھەر لەو مەجلىسەدا، مامۇستا گۇران باسى «مەھداوى» ھاكىمى

مه حكه مهی قاسمی كرد، كه زور كه ريكی چمنه دريژه و نهنگه بۆ دهوله تی عیراق. له پڕ مه هداوی ده گهل سالج به حرولعلوومی شاعیر وه ژوور كهوت. قوتوو ییك باقلاوه و دوو گلس جفارهی «كاتی» هینابوو. پاش تاویك پړیشت. گۆران فهرمووی: به راستی مه هداوی پیاوکی نه جیب و عاقل و زمان رهوان و قانونزانه! ههژار وانیه؟!

- مامۆستا تا تۆزیک باقلاوه و پاكه تیك لهو جفارانیه مه نه دهیهی، ته سدیق ت ناکهم!! زور پیکه نی.

كه له رهو سیاشه وه هاته وه، دیتم. فهرمووی: بۆ مردن هاتوو مه وه. تازه ئیمانم هیناوه كه قسه كانه به جی بوون. ههتا كورد خۆی به گشتی وه قه در نه كهوئ، نابج ئیمه چاومان له حورمهت گرتن بئ؛ بهلام تازه هه رچی چوو، چوو. فهرمووی: كه رهووس زانیبوویان قاسم له حیزبی شیوو عی ره نجاوه، هیچ قه درم نه گیرا. نه گهر قه ناتى كوردی تف پینجسه رهوولی بۆ به جی نه هیشتبام، پاره ی چایه کی قاوه خانم نه بوو... رهژئی گو تیان چا بوویه وه؛ بهر! راست خستیمانه ته یاره وه و له به غدا یان دابه زاندم.

پاش ئه و دیداره، به بیست رهژیک خه بهرم بیست كه مامۆستا گۆران له سوله یمانی وه فاتى كرد.

له جهنگه ی ئه م هه را و په تپساوی و به هیزیه دا، رهژئی بارزانی لیی پرسیم: هه ژار چۆنی ده بینی؟

- نه زیه نی حوكم هی خۆیانه و هه ر بینا ئیعلانی دهوله تی كو مۆنیستی كرا.

فهرمووی: تۆ شیتی! ئه گهر ئه مریكا هه زار ملیار دۆلاری له دژی شیوو عی خه رج كردبا، هیشتا ئه وه ی بۆ ساز نه ده بوو كه ئه مانه ی عیراق بۆی ده كهن. ئا به رووی خۆیان و بگه ره مۆسكۆشیان برد...

لیره دا ده مه وئ به ره و پاش ئا ور ده مه وه و باسی شیوو عیه كانی زه مانى پادشایی بكه م: هه موو خه لكی شارستانی عیراق، به تایه ته ی رهوشن بیران، زۆریان ره ق له ئینگلیسی داگیر كه ره بوو. ئه وانیش وه ك ئیمه له ئیران له دژی ئینگلیس شه ی تانیشیان پئ باش بوو. له زه مانى هیتله ردا هه زاران لاوی عیراقی له سه ر نازیه تی گیران و خرا نه به ندیخانه وه. ته نانه ت مامۆستا مه لاجه میل ره ژبه یانیش به تۆمه تی نازیه تی سالیك پتر له گرتوو خانه ی عه ماره دا مایه وه. له سایه ی ئه و گرتنه توانی شه ره فنامه ی بدلیسی له فارسیه وه بکاته عه ره بی. سو پاس بۆ ئه و زیندانه!...

كه هیتله ر نه ما، ئیتر لافاوی دلان ره ووی كرده مۆسكۆ. حیزبی شیوو عی نه ینی بوو؛ نه ده ناسران. له بهر ئه و نه ناسینه وه كه ئه ندامانی «ژی-كاف» خه لك به سپرۆز و پیاو چاکی ده زانی. نه ك هه ر خه لكی ره مه کی و بازاری، ته نانه ت ده وله مه نه ده هه ره زله كانیش خۆشیان ده ویستن. ئه گهر شیوو عیه ك له ده ست پۆلیسی نووری سه عید هه لاتبا، خۆی به هه ر مالیكدا كرده دا یه ناشار ده وه؛ به خۆیان ده كرد. كه س دلی به وای نه ده دا بیانداته ده ست ده و له ت. ئه ندامیان له و په ری فیدا كاری و نه داری و بی نازیدا ده ژیان. به جلی شر و نانی وشك قناتیان ده كرد و شوكری ستالینیان ده بژارد. به لام هه ستم ده كرد كه له ئاخه ر ئۆخیه كانی زه مانى نووری سه عیدادا، زور پیاوی ده وله تیان ده پال هه لكی شرابوو. جار-جار ره فیق چالاكم له دوكانی به شیر موشیر ده دی و ترسم لیی به سه ر چوو بوو. مه سه له ن ده یگوت: فلان ره ژ،

سه‌عات نه‌وه‌نده، شیووعی له فلان و فلان شوینه‌وه ته‌زاهورات ده‌که‌ن. راست ده‌رده‌چوو. به‌لام ناخو ماموستا پایه‌به‌رزه‌کانیشیان له ژياندا وه‌ک بوره‌پیاوه‌کان بوون؟ ده‌یانگوت نه‌وان زور خوش ده‌ژین. چهند که‌سیک یان که‌سیکیان که ده‌بوايه خو وه‌شیرن، مالیکیان بو ده‌گیرا. هر چی پیداویتی ژيانه ده‌هاته به‌رده‌ستیان. چهند کچ و ژنیکي شیووعیش خزمه‌تیاں ده‌کردن و ده‌گه‌لیان ده‌ژيان؛ که ناویان لئ نابوون «مایه‌ی خو‌شی ماموستایان». نه‌و خوشکه شیووعیانه مولکی حیزب بوون؛ ده‌یانتوانی بیانبه‌خشن! بو قه‌درگرتنی «ماموستا محمه‌د ته‌وفیق وردی» که هم‌شاعیر، هم‌نووسه‌ر و پتر له په‌نجا نامیلکه‌ی نووسیوه و زور کورته‌بالایه‌کی ناحه‌ز و بی‌فه‌سال بوو، یه‌کیک له‌و ژانیه‌یان پی به‌خشیوو، ده‌تگوت خو‌ری به‌هه‌شته. ژنه‌که خوشکی نه‌و عوسمان مه‌جیده بوو که باس‌م کردووه.

جاریک ماموستا ته‌وفیق وردی ناردراوه‌ته تاران که په‌یام و که‌لامی حیزب به‌تووده بگه‌یه‌نی و شتیان لئ فیر بی.

- براکان نه‌و ژنه‌م به‌ته‌نیا له به‌غدا چو‌ن بژی؟
 - خه‌مت نه‌بی، براه‌کی حیزبی ده‌نیرین ناگای لئ بی و ژیانیشی دابینه.
 وردی پاش دوو مانگ ده‌گه‌رپته‌وه. له ده‌رگا ده‌دا. ژن سه‌ر ده‌ردینی:
 - غه‌ریه‌ه تو کی‌ی؟
 - چو‌ن کی‌ی؟! هاتوومه‌وه ماله خو‌م!
 - پیاوه‌که وهره دوو شق ده‌و پروته- پوته هه‌لده!

برای حیزبی به‌داره‌وه بوی دی! ژن نه‌ما؛ وردی وه‌خت بوو شیت و هار بی؛ ملی له قه‌سیده هوندنه‌وه نا. باسی هیجران و فیراق و نه‌م قسه‌قو‌رانه. به‌لام دلی بروای نه‌ده‌دا بلتی شیووعی خراپه‌یان ده‌گه‌ل کردووم. ده‌یگوت: ئیوایان تیدا هه‌یه زور باش له لینین و لیوشاوشی نه‌گه‌یشتوو! نه‌و کارای ژنه‌که‌ی وردی به‌رکه‌وتبوو، ناوی عومه‌ر حه‌مه‌شین، خه‌لکی کویه‌بوو؛ ده‌مناسی. لومهم کرد که نه‌و زولمه‌ی بو کردووه. گوتی: کاکه! خو‌ت ته‌رح و دیداری وردیت دیوه، له میمومون ناحه‌زتره. حیزب نه‌و ژنه‌ی پی به‌خشیوه و ناچار بووه می‌ردی پی بکا. حیزب قهراری داوه له‌وی بستینیتیه‌وه و بیدا به‌من. زولمی چی و حه‌ق و حیسابی چی؟!

من لام وا بوو زور له‌و قسانه که به‌شیووعیانی عیراقی ده‌لین، له پرووی غه‌ره‌زیکه‌وه‌یه؛ زیادیان بو وه سه‌ر ده‌خه‌ن. پاش چهند سالی‌ک، له شو‌رشی بارزانیدا، که له گوندی «لیو‌ژه» بووم؛ حه‌مید عوسمان - که ماوه‌یه‌کی زور ره‌ئییسی حیزبی شیووعی ببوو - لئ که‌وتبوو؛ ده‌گه‌لم هاومنه‌زل بوو. شه‌ویک زوری خو‌ارده‌وه، ته‌واو سه‌رخوش ببوو، نه‌هینی و سیاسه‌تی له بیر نه‌ماوو. گرئی زمانی کراوه و باسی رو‌ژانی سه‌لته‌نه‌تی خو‌ی ده‌کرد که نه‌وسا له سه‌رو‌کیدا - که به‌نه‌ینی له خانوویکی که‌رکووک ژیاوه - ده‌یگپراوه، گوتی: هه‌ر شه‌و هه‌والان کی‌ژیکیان بو دینام. شه‌ویک تازه‌کیژ هاتبوو، براه‌کی هات: ماموستا ئیمه له ریگه‌ی ئیوه‌دا سه‌رمان پیوه‌نییه؛ به‌لام دایک و بابم کونه‌په‌رستن. بزانی نه‌و کیژه ده‌سکاری کراوه، سه‌ری ده‌پرن. چاکه‌م ده‌گه‌ل بکه، خو‌م له جیاتی خوشکم لات ده‌مینمه‌وه! دیتم کو‌ره‌که زور لووس و جوانتره له خوشکی، قبوولم کرد. ئینسانیه‌ت هه‌لینام که تکای بگرم و خوشکی له به‌لایه‌ک نه‌جات ده‌م! جا که ده‌لین قسه‌ی راست یان له شیت بیسه‌ی یان له مندال، ده‌بوو بیانگو‌تایه: «یان له سه‌رخوش!».

لیم روونه ئیستا نه‌مه به‌حهمید بلین - نه‌گه‌ر مایی - هه‌زار ته‌لاق ده‌خوا که نه‌مگو‌توووه.

شیخ رەشیدی لۆلان لە حکوومەت راپەری. شیوووی کوردستان دەستەبەکی سی کهسیان به سەر کردایەتی عەلی سەوزەفرۆش ساز کردبوو، که به قەولی خۆیان «پرۆلیتار» ئەم ئاگرە داکوژن. لە سەر داواى قاسم، مەلامستەفاش چوووبوو بەرایی شیخ رەشید. شیووویەکان به باسک بلندکردن و بژی- بژی دەگەنە جەبەه، لە سەر چەمیک که مەلامستەفا و بارزانی لەوین. - ئیمە تاکتیکی عیلمی به کار دەبەین و دوژمن وا راو دەنێین به داستانی بگێرنەوه. سوؤیات لە ستالینگراد چیان کرد، ئەوه دەکەین. بژی عەلی سەوزەچی!

لەو دەمەدا، دوو کەلاکە پۆلیس لە چەم دەپەرننەوه.

- ئەوه چن؟ بۆ مردوون؟

- کاکە شەرە! پیاوی تێدا دەکوژرێ، پۆلیس و پیاوی شیخ رەشید کوشتوویان.

- ها! که وایە دەبی ئیمە «ئیجتیماعی موەسسەع» بکەین (یانی به فراوانی کۆ بینەوه).

پاش تاویک دێنەوه لای مەلامستەفا:

- ئیجتیماعمان قەراری دا تەنگەکانمان بدەین به تۆ. تۆش سی پیاومان رەگەل خە تا لە رینگە پروتمان نەکن!

- زۆرم پێ خۆشە، بەلام دوو کەستان دەگەل دەنێرم و خاترجەم کەس ناویرێ بێتە سەر رینگاتان!

مەلامستەفا تەنگەکان دەدا به بارزانییەکانی خۆی:

- بۆ هەر چوارتان یەکیک. ئەگەر خاوەن تەنگ کوژرا، یەکی دی هەلیگرێ.

گوتیان بارزانی تەنگەکەیان ماچ دەکرد و نیوچاوانیان رێ دەخست.

مەلامستەفا فەرمووی: زەعیم قاسم گوتوویە: دەلێن رادیۆ کوردیەکەمان زۆر بێتامە، کەسی وات پێ شک نایە پێی رابگا و چاکتری بکا؟! گوتوو مە یەکیک هەیه ئەگەر ئەو بیکا، من زامن به کەیفی تۆی ساز دەدا. دەس بەجێ فەرمانی به سەر راگەیشتنی بەشی کوردی به ناوی تۆ نووسی و خەبەری لە وەزیری رۆشنییری داوه که چیت دەوی پێکی بێتی. ئەگەر ئیشکالیکت بوو، به فوناد عارفی وەزیری دەولەت بلی!

چوو مە لای وەزیری رۆشنییری؛ که ناوی «فەیسەل سامر» بوو. زەنووون ئەییووبی چیرۆک نووسی لە لا بوو. وەزیر پرسى:

- بەشی کوردی رادیۆکەمان چۆنە؟

- لەوه باشتر چۆن دەبی؟!

- خۆ نا، دەلێن زۆر خراپە. دی دەچیە سەری و چاکتری کەى؟

- بەو شەرتەى دەسلەتم هەبی به کەیفی خۆم راگرم و دەرکەم.

- باشە تەنیا نابێ زەعیم وەحید دەرکری، چونکە زەعیم قاسم کردوویەتە کاربەدەست و

چاوەدێر.

- جەناب! ئەگەر دە پێش هەموو کەسدا زەعیم وەحید بامەرنی دەرئەکری، نایکەم.

ئەفسەرێکی بێسەوا، خوێری، کوردی نەزان، براکەى خۆی (فەخری بامەرنی) که هەر دوو چاوی کوێرە و دەنگیشی زۆر ناخۆشە، هەم قورئان خوین، هەم گۆرانی بێژ، هەم تارزەنى رادیۆیە

و مندالەکانیشی کۆرس. زەعیم وەحیدیش - دوور لە پروی تۆ - به گەواد ناوبانگی دەرچوو.

- ناخر قاسم دایناوه، دەرناکری.

- منىش نايكەم!

ھاتمە لاي فوناد عارف بۆم گىتراۋە. عەونى يۈسۈف كە ۋەزىرى ئىسكان بوو لەۋى بوو، گوتى:
تۆ مانگى چەند لە عەكاسى پەيدا دەكەي؟

- نىزىكە يازدە دىنار.

- دە بە شەرەفم لە رادىۋ مانگى دووسەد دىنار پىتر پەيدا دەكەي. توخوا ئەۋە عەقلە تۆ
ھەتە؟!

- كاكە عەونى! ئەگەر نەتوانم بە كەيفى خۆم كار بكەم، ھەر بە مانگىك دووسەد دىنار و
ئابروو چوونم دەس دەكەۋى، دەلەين ئەۋىش لەۋ دز و حىزانەيە.

وام خەيال كىردبوو ھەر كە بوومە بەرپىرى رادىۋ، ئەۋ ھەموو گۇرانى بىژە مەبارەكە بانگ كەم:
ھەر كەس بچى كەلىمانى گۇرانيە كانىم لە سەر كاغەز بۆ بنووسىتەۋە. دەمزانى چەند گوو كارى
كراۋە. بە قەۋلى زەبىجى دەيگوت: ئەگەر دەستىم رۇبىيا، ئەۋ گۇرانى بىژانە و قسەكەرانەي رادىۋ
كوردى بەغدام دەۋورىكدا حەس دەكرد؛ ھەموو رۆژ لە كولانكەۋە بەسەرياندا دەپىام تا
دەخىنكان! خۆ ئەۋان زۆر سالاھ بە سەر ئىمەدا دەپىن!

ھىچ شىتەك لە رادىۋ كوردى بەغدا تىرەنتر نىيە. گۇرانيبىژ ئاھەنگ و شىعەرىش لە خۆيەتى،
جا با كەرى گىزىش بى، ھەموۋى ھەر پارتى بازى و خىزم-خىزمىنە و ئەۋى قەدرى نەبى
فەرھەنگ و ئەدەبى كوردە. مەسەلەن نەسرەن شىروان لە گۇرانيەكدا تەنيا دەلى: «ئەز دەست
ل نارىنى خۆ بەرنادەم- كراسى زەرد دە بەر ناكەم. سەد جارى دووپاتە دەكاتەۋە. ئەگەر
كەسانىكى ۋەك تاهىر تەۋفىقىيان دە ناۋدا ھەلەكەۋتەۋە، بە ھەلەكەۋتە و ئىۋا بە قابىلەتەش گول
ناكا. دەمەۋىست ھەموو زىل و زالەكان رامالەم و تۈزىك پاك و خاۋىنى كەمەۋە. چا بوو شوكور
قبولەين نەكرد.

جەلالى شەرىكم چوۋە ئەلمانى شەرقى كە لەۋى فېرى عەكاسى رەنگى و فىلىم گىرتى
تەلەفېزىيۇن بى. برايەكى خۆى لە لا دانام كە شەرىكم بى. زۆر زوو براكەي- ھەر چەند
مايەيەكيان تىدا نەبوو- لىم كەۋتە تەشەللە و توشقەللە. كىشە كىردن فايدەي نەبوو؛ بە پوۋلىكى
كەم دەستەم لە بەشى خۆم ھەلگرت.

مەلامستەفا لە مۇسكۇ ھەۋلى دابوۋ كە لە برلېنەۋە بچىنە مۇسكۇ، بەلام خالىد بەكداش لىتى
تىك دابوۋىن. مەلامستەفا زۆر لەۋە توۋرە ببوو. ھەر دەيەۋىست لە داخى خالىد بەكداش تۆلەي
ئەۋ كارەم بۆ بىكاتەۋە. گوتى دەبى بچىە مۇسكۇ، موعالەجەي بكەي.

- كاكە! مەن نەخۆش نىم.

- ھەر دەبى بچى!

دەۋەتەم لە نووسەرانى شۆرەيەۋە بۆ ھات. مەلامستەفا پاسپۇرتەكەي گۆرېم، كىردىە
«عەبدۇرەحمان مەممەد» كە تەۋاۋ عىراقى بىم. كە پاسپۇرتى بۆ ۋەرگىرتەم، سەد و بىست
دىنارى دامى، گوتى: بچۆ بلىتى تەييارە بىرە! ھەستام گوتەم: بە خوا نەخۆش نىم؛ قەتەش لە
سەر يەك سەد و بىست دىنارم لە باخەلدا نەبوۋە. خواخافىز دەچمەۋە مالى! فەرموۋى: عوبەيد
(كۆرە گەۋرەكەي) پوۋلەكەي لى ۋەرگە! بىرۆ بۆ خۆت بلىتى بۆ بىرە؛ لەۋانەيە نەچى!

لە پېش ئەۋەدا بە ماۋەيەك، دىۋانى شىعەرەكانم نوۋسىيەۋە، ناۋم لى نا «چىشتى مچىۋر». دام
بە دەۋلەت كە ئىجازەي چاپى بىرى. زەعىم ۋەحىدى رادىۋ بە كارەكە رادەگەيشت. لە ھەر

كوئى ناۋى كورد و كوردستانى تېداۋو، لە ھەر كوئى باسى مۇسكۇ بوو، تەنانەت ناۋى چۆمى «مىسىسى» ئەمىركاى قەلەم كېشاپو، كە مەمنووعە چاپ بىكرىن. نەقلم بۇ مەلامستەفا گېراۋە. شەۋىك زەعمىم وەحىد ھاتبوو لای مەلامستەفا. لە ۋەرامى مەلامستەفا دا گوتى: نەمزانیو، بمبەخشن! ھەمووى ئىجازە دەدەم.

گوتم: مەلامستەفا! قەلەپ شەپەك پۇژىك جىقنەى لە سەر ناقووسى كلىسايەكى قامىشلى كوردبوو. پۇژىكى تر پارچە گۆشت بەرازىكى لە پېش كەشە پەند. كەشە ئاگرى گرت: دەخىلتان ئەو قەلەپ شەم بە ساغى بۇ بىگرن. بۇيان گرت. لاقى گرت و بە دارووكەپەك لىپى رادەۋەشانە: ئاخىر ئەگەر مەسىحى باى لە سەر ناقووس نەدەپراى، ئەگەر موسولمان باى گۆشت بەرازت نەدەخوارد. تۇى روپورەش لىم روونە كرمانجى، گوئى بە ھىچ دىنىك نادەى!

زەعمىم وەحىد تۇ ئەگەر كوردى، بۇ وشەى كورد قەلەم دەكېشى؟ ئەگەر دۆستى كومۇنىستى، مۇسكۇ بۇ دەكوژىنيەۋ؟ ئەگەر دژى شىۋووعىانى، چت بە سەر مىسىسى پى داۋە؟! دىوان چاپ ناكەم...

كە دەھاتم بچمە مۇسكۇ مەلامستەفا فەرمووى: چىت پى خۆشە چاپ بىكرى؟ گوتم: مەم و زىنەكەم.

- من بۇت چاپ دەكەم. بەلام كى ئاگای لى بى؟

- زەبىحى و كەسى تر نا.

بە فرۇكەى سوورىباى لە پى دىمەشقەۋە گەيمە قاھىرە. دەبايە چوار پۇژ راۋەستەم تا تەبارەى مۇسكۇ دى. لە ئوتىلىك لە سەر حىسابى شىركەتى فرۇكە دامەزرام. ياللا ۋە ناو شار كەۋە. راست رووم كرده «ئەزھەر». لە ئوتوبووسدا يەك قورغانى دەخوئند. لە دەركى ئەزھەر پىرسىم: «رەۋاقى كورده كان» لە كوئىە؟ شارەزاىان كردم. «شىخ عومەر وەجدى» - كە مامۇستاي رەۋاق بوو - نوئىزى دەكرد. لە نوئىز بۆۋە. گوتم: من ھەزارم و ناوتم بىستوۋە، ھاتووم بىتىنم. كرمانجىەكى زۆر رەۋان قسەى دەكرد. زۆر كوردىكى دلسووتاۋ بوو. پىاۋىكى زۆر بە كار، قالب سووك، ھەتا خوا ھەز كا عالم بوو. جگە لە شىخايەتى رەۋاقى كوردان، رادىو كوردى قاھىرەشى بە دەست بوو. دەيانگوت بىست و پىنچ كارى عىلمى پىك دىنى كە ھى وا ھەپە پۇژى دە دەقىقە ۋەختى دەگرى.

شىخىكى دىكە لە ئوستادانى ئەزھەر ھاتە ژوور و دانىشت. شىخ عومەر باسى كورد و كوردستانى دەكرد و بەۋپەرى دل گەرمىەۋە دەدوا. كابراى مىوان گوتى:

- ئوستاد من تىناگەم ئىۋە دەلېن چى، بەلام وا ديارە بۇ كوردستان تەعەسسوبت زۆرە. شىخ عومەر گوتى:

- ھەر چەند مەلاى بەلام نازانى قسە بكەى. تەعەسسوب غەبرى حەقىقەت گوتنە و لە عالمان ناۋەشىتەۋە.

- راست دەفەرمووى لەم سەھۋەم بېۋورە!

- مەلا تۇ عاقىدەت بە غەزالى چۆنە؟

- ئىمامىكى گەرەى ئىسلامى و قسەى موعتەبەرە.

- لە فلان كىتېى برۋانە! دەلى: «ئەم دىنى ئىسلامە لە سەر سى كۆلەكە راۋەستاۋە: ئامىدى، شارەزوورى، دىنەۋەرى». تۇ دەزانى ھەر سىك كورد بوون؟ دەلېم ئەگەر كورد دەۋلەت بوايە و

به نازادی، کورد بیانخویندایه، ئیستا دینی ئیسلام بهو رۆژه ره شه دوچار نه ده بوو. من بۆ ئیسلام هاوارمه.

کابرا گوتی: بریا زۆری وهک ئهو کۆله کانه مان هه بوايه. له فهرماشتت بههره مه ند بووم.

گوتم: سه یدا! فه له یهک له نزیک قامیشلی چوو بووه سه ر مالی جیرانیک:

- ئه ری شامۆشۆ سه به ی نایه یاریده م؟

- به سه ر چاوان له به یانییه وه هه ر چی به فرمووی ده یکه م، کاره که چییه؟

- ده چین قه بری بابم به گنج سپی ده که ینه وه.

- به خشه بۆ ئهو کاره نایه م، چونکه من هیشتا قه بری بابی خۆم سپی نه کردۆته وه، خه لک هه زار تف و نه حله تم ده که ن!

شیخ عومه ر پیکه نی، فرمووی: تیگه یشتم؛ به لام گوتوو یانه هه ر که س به رانه ر به عه قلی خۆی بدوینه ...

که زانی چوار رۆژ ده مینمه وه گوتی ده بی قسه له سه ر رادیۆ بکه ی. به یانی چوومه رادیۆ. کارگیره کان دانشجووی کوردی عیراقی بوون، گوتیان شیعیرێکمان بۆ هه لپێژیه که کاربه ده ستانی عه رب قه وولی بکه ن. ده فته ری شیعرم دانێ که خۆیان هه لپێژێرن. رۆژی سیه مه ی سه فهرم بوو. گوتیان: ئهو شیعرانه قه وولی نه کراون، نابێ سیاسه تیان تیدا بێ. شیخ عومه ر وه ژوو ر که وت، قسه که ی بیست؛ گوتی: ئاخه ئیه نه زانن! عه ره بی میسری چووزانی کوردی چییه؟ وا من رازی ده که م. له کاغه زیک نووسی: «مانگ وای تیشک دابوو، باغ و ده شت وا بوو، وا چوو...». له م باسانه پری کرد و نووسی: «ته رجهمه ی شیعیری هه ژارا!». به منی گوت: کام شیعر پێ خۆشه ئه وه بخوینه وه. هه ز ده که ی هه زار جوین به عه رب بده!

شه و چوومه سه ر رادیۆ. دانشجووه کان گوتیان:

- به ر له شیعر خویندنه وه گوشت و گوێه که ت ده گه ل ده که یه ن و چه ند پرسیارێکمان جواب ده وه.

- هه ر چه ند ده بوو به رۆژ پرسیاره کان بکه ن و خۆمی بۆ ئاماده که م، به لام دیسان فرموون. هه موو پرسیار و جوابه کانم له بیر نه ماون؛ به لام له جوابی ئه م پرسیاره دا که: ئایا ئه ده بیاتی کوردی چه ند قۆناغی بریوه و ئیستا له کام حالدا یه؟ گوتم:

- هه رگیز له سه ره تای ئیسلامه وه کورد نه یکه راوه به زمانی خۆی وهک خه لکی ته ر بنووسی. هه میشه کۆسی زۆر دژواری ها تو ته پێش. به و حاله شرا کورد له هه موو به شه کانی ئه ده بیاتی باوی رۆژگاردایه به ره مه ی به نرخی بووه. له پێهه لگوتنی ده سه لاتداران، شیعیری تازی مهانی، به یه ت و چیرۆک؛ له م چه ر خه شدا له باسی نیشتمان په ره وه ری و قه ومیه ت، ده ستی بالای هه بووه و ته نانه ت خانی سیسه د سال له مه و به ر دا هینه ری شیعیری نیشتمانی بوو. له جیرانانی خۆمان به جێ نه ماوین، به لام له غه زه ل و دلداریدا له هه موو عه ره بمان تیه راندوووه.

پرسیارکار گوتی: ده توانی ده لیل بۆ ئه م قسه ت بێ نه وه؟

- به لێ، له ئیسلامدا چاکترین که س گۆشه گیرێ خوا په رسته، خراپترین که س پێگه ره. با بروانین «مه حوی» شاعیری عارف چۆنی ئه م چاک و خراپه لیک پیلۆز کردوون، ده لێ:

نه گه ییه دامه نی ده ستی دوعا، سا ده بمه خاکی ری ته ر یقه ی گۆشه گیرێ به ر ده ده م، نه مجاره ری ده گرم یان خورما که مبه و ی تایبه تی عه ره به، داخوا کێ بۆ به ربانگی ره مه زان خورما یه کی داوه به

«نالی» که سوننه ته پوژووی پېشکینې، ده لې:

ده خیل! باری نه خیلی یان پوتابی ودها شیرین و سینه نهرم و دلېهق
 ناخو هه زار ساله عهره بیک عه قلی بهوه شکوه یاری خوې به خورما بشبهینې؟!
 شیرعه کهشم «چه پکه گولیک» بوو که له دیوانه کهمدایه. وا دیار بوو کوردی داواکاری زور
 بوون، چونکه چوار جار له رایو بلاو کرایه وه.

پوژي پازده ی مانگی یازده ی په نجا و ههشت چوومه فرگه ی قاهره. بارزانی نادرسیکی
 دابوومی که نه گهر له مۆسکو دامام، بچمه ئووی. له فرگه کابرایه ک لئی پرسیم: توه هزاری؟
 - به لې.

- له فرگه ی مۆسکو چاوه نو پرتن.

له ته یارهدا کابرایه کی موو زهردی چاوشینی خوین شیرنؤ کهم له تهنیشت بوو، گوتی: من ناوم
 خالید محیدینه، سهر نووسهری پوژنامه ی «ئه لمه ساء».

- که وا بې توه برای زه که رییا محیدینی هه والی ناسری؟

- نه خیر! منیش ههر کوردم وه که توه؛ به لام بنه مالهمان جیایه؛ فکریشان جیایه. توه
 نه مریکاپه رسته و من شیووعیم.

له قاهره دنیا به کی گهرم و خوش. له ریگهدا له فرگه ی «تیرانا» پاته ختی ئه لبانی دابه زین.
 چاوه خوشیکی ئه لبانیس سوار کرا که له مۆسکو موعاله جه بکا. به راستی فرگه یه کی زور پروت
 و ره جال بوو. به ناو هه تاودا گه یینه مۆسکو؛ به لام لهو ی به فر و کرپوه ریگه ی دابه زینی نه دا.
 پاش چهند خولدانیک له فرگه یه کی دوور دابه زین. تماشای چه مدانان ده کرا. چووم له سهر
 نیمکه تیک کروشمم کرد. کیژیکی پروس پهیدا بوو، به عهره بیه کی زور رهوانی میسرپانه گوتی:
 - ئیشاللا توه هزاری؟
 - به لې.

به غار چوو چه مدانه که ی وه رگرتم. چووینه ناو ماشینیک ی به سؤیه و شؤفیریک لئی خوری.
 گوتم: نینا! توه توه عهره بیه چؤن فیر بووی؟
 - له مۆسکو دهرسم خویندووه.

- فیللم لئ مه که! کهس به دهرس خویندن ناو فیره زمان نابې.

- راستیه که ی پینج سال له قاهره بووم. مامؤستا کهمان ده یگوت: زمانی عهره یی زور
 هاسانه؛ ههر حهوت سالی هه وه لی تۆزیک دژواره! عه بدلوله هاب به یاتی شاعیر ده ناسی؟
 - به لې.

- جا وا ده بی؟ ده لئین ناوی منی له شیعری خؤیدا گوتووه. زوری لئ قه لسم!

- نینا وا بزائم پیت خؤش بووه ناوت له شیعری عهره بیدا هاتبی!

من که فیری خؤگیل کردن ببووم له دووم نه دا...

بردمیه ئاسایشگای «گیرتسن» له حه فتا کیلؤمیتری مۆسکو. لهو ریگه، شهش حه و که لیمه ی
 وه که: «توه چه یه؟»، «نان»، «ناو» و شتی وا له نینا فیر بووم.

«گیرتسن» ناوی شاعیر و نووسهریک ی خؤشه ویسته که مالی لهو نزیکه بووه. توه ئاسایشگایه
 کؤنه قه سری ئه میریک بووه؛ لئینین کردوویه به ئاسایشگا و به ردیک ی تی گیراوی پوژي هاتنی
 لئینینی بؤ کردنه وه ی ئاسایشگا که ی لئ هه لقه ندراره. وه تاغیک ی به تهنای زور سازبان دامی و

تەلەفۇن و رادىيۇبەكى گەورەى سى مەوجىشى تىدابوو دەمتوانى گوى لە بەغدا و ھەموو شوپىنك بگرم.

با جارى بى دەنگ لە سەر تەختەكەم راست راکشىم و تۆزىك خەيالاتى رابردووم بىنمەو بەر چاۋ، ئەوسا بگەرىمەو:

كاتى لە بۇكانەو ھاتمە سولەيمانى، حىزبى پارتى بە ناۋى بارزانى ساز درابوو. ھەمزە عەبدوللا بريكارى بارزانى سەرۆك بوو. بىرايم ئەحمەد -كە ئەوئىش وەك ھەمزە حقووقى خويندبوو- بىو ۋەكىلى دادگوستەرى. تا كۆمەلەى ئىمە ھەبوو، لىكى كۆمەلەى لە سولەيمانى سەرپەرستى دەکرد؛ دواى تىكچوونمان ئەوئىش بىو پارتى. ھەمزە تاوانىكى چكۆلەى كىردبوو: خوشكى برايمى نازانم چ لى كىردبوو؟! بۇ داکوزانى ھەرا، خوشكى برايم درابوو ھەمزە، ھەمزەش برازايەكى خۇى دابوو بە برايم؛ بىوونە خزم. بەلام لە سەر رياسەت زۆر زوو تىك چووبوون و ھەر يەكەى دەستەيەكى بۇ خۇى گل دەداو. وەك گوتم ھەموو لايەكىشيان پروى نوپزيان دە مۆسكۇ بوو؛ بە تايەتى كە بارزانى سەرۆكى كوردانىش مىوانى مۆسكۇيە. تەنيا فەرقىكيان دەگل حىزبى شىووعى ئەو بوو: پارتى بۇ نازادى كوردستان لە ژىر سايەى شىووعىيەتدا ھەولى دەدا، حىزبى شىووعى بۇ ھەموو دنيا و لە باسى كورد و كوردستان رازى نەبوون؛ چونكە بەرانبەر بە پىودانى ستالىن، كورد بە مىللەت حىساب نەدەكرا! منىش ھەر چەند -ۋەك گوتم- بە بى عىلم و خەبەر، سوورى دوو ئاتەشە بووم، خەزم لە پارتى دەکرد كە باسى كوردستانم بۇ دەكا و دەلى دەبى كورد ئازا بى و دەولەتى كومۇنىستى دامەزرىتى. لە ملەلانى دوو سەرۆكى پارتىدا ھەر جارە يەككى سەردەكەوت؛ بەلام ھىچ كاميان لە ناو دەرەداۋىزان.

لە بەغدا بۇ جارى دووھەم چوومە لاي ھەمزە و ئىتر نەمدىتەو. دەگل شىووعىيان نىوانم خۇش بوو؛ دەگل پارتى -ھەردووك بەرەش- رىك بووم. بىرارىشم دابوو پاش «ژى-كاف» نەچمە ھىچ حىزبىكەو. كاتى لە كەرکووك شاگرد بووم، جەلال تالەبانى -كە لە پاش برايم ھەمەكارە بوو- جارى گوتى: بە ئەندامم نووسىوى و ناۋى فەرعىت «چەلاك» بى. بەلام كە ھىچ گونم بە فەرمانى حىزبىيەتى نەدا، بىدەنگەى لى كرا. شىعەرەكانم لە بلاۋكى پارتىدا چاپ دەكران و ھەموو ھاۋكارىكەم دەگل دەكران. شىووعىش دەيانەۋىست ئەنداميان بىم، قىوولم نەدەكرد. لە لاي ھەر دووك لا بە پاك و بى تەرەفىكى بى غەرەز ناسرابووم و بەو قازانچم كىردبوو. جا كە پارتىش خۇيان بە كلكى شىووعى دەزانى و لايان وا بوو وەك سۆفى و دەرويش ھەردووك ھەر بۇ خوايەكى دەكەن، كەس گلەى لى نەدەكردم: «بۇ دەگل فلان شىووعى دۆستى، يان بۇ شىعەر بۇ پارتى نووسى؟!». كارى باشىشم ئەو بوو كە چاۋم لە پوولى كەس نەبوو. زەحمەتى زۆرم دەكىشا و بە ئارەقى ناۋچاۋانى خۆم دەژيام. نەدەترسام بلان وا نەكەى مەعاشەكەت ناگا. «نۆكەرى بى خەلات و بەرات، تانجى سەرى ئاغاي خۆيەتى». لەم بارەو بەرھەلدايەك بووم، كورى بابى خۆم!

لە پاش ئەو زەبىحى لە سولەيمانى دەگل ھەمزە عەبدوللا نىوانى تىك چووبوو، چووبوو لاي شىووعىيان و لە كەرکووكەو ھاتبوو بەغدا و پىكەو دەژايان. رۆژىك ھەتوئىكى قوتم لى پەيدا بوو، بەيانىكى چاپكراۋى دامى و نامەيەكىش. بەيانەكە بە ھەزار و يەك دەلىل ئىسباتى دەكرد كە زەبىحى جاسووسى ئىنگلىسە! نامەش دەگوت: «ھەزار تۆ ئابى دۆستايەت دەگل ئەو جاسووسە خەقىرە بى كە حىزبەكەمان كەشفى كىردوو!».

گوتم: يانی تو و حیزیتان ده زانن که سهری بورج، زه بیچی له بن دیواری سه فاره تی بریتانی هه لده له رزی تا حقووقه که ی ده ده نی؟
- نه خیر ناوه للا.

- ده بچو به ماموستا بلې من به جاسووسی نازانم! ده شانم له سهر ناروق دلی له زه بیچی ئیشاوه. حیزیش نیم حوکم لی بکا. با تیر ناوی سارد بخواته وه...
قسه که له بهینی خو ماندا بی: پیښم وا بسو ههر که سی ده لی کومونیستم، مه لایکه تیکه و نه و په ری نه خلاق و ئاکاری باشی گرتوته بهر و عهیب ده چاوی مندا هه بی، له کومونیستدا نییه. له سه فهره که ی بوخاریست تو زی فکرم گوړا: «کوړه خو نه و کومونیستانه ش ههر بنیاده می خو مانه؛ درو ده که؛ دزی ده که؛ بوختان بو یه کتر هه لده به ستن!». دیسان ده مگوت: نا ههر نه وانه ی عیراق و سووریه وان؛ کومونیستی دیکه زور باشن! به تایبه تی کیژه تور که که ی له بوخاریست دیتم، زوری کار لی کردم.

له سهر که شتی لیدیا بو یه که م جار به ئاشکرا خو م کافر کرد و شیعیکم له سهر شیووعیه کانی عیراق دانا. له تر به سپیش له ژیر ناوی «شه ویک له زیندان» بوړه گله ییه کم له رووسیا کرد؛ نه ویش زور ده په رده دا. که چونه هیچ له حالی تالی کورد ناپرسن؟! له به غدا شیعه کانی سهر که شتیم بو ماموستایانی پارتی خو ینده وه که چاپی بکن. قبوولیان نه کرد، گو تیان بقه یه؛ به لام هه موو روژ ده یانگوت: دا ده ی! به خوا شتیکی خو شه! ئیتر له دیداری خالد به کدش و له و دوو سه فهره ی ئوروپاوه دلم له کومونیستی عهر ب پش ببوو. ههر ده مگوت نه وانه له پتی راست لایان داوه. خولاسه ببومه نیوه «وردی» به ک.

که بارزانی هاته وه و پارتی زیندوو بووه، له یه که م کو بوونه وه ی پارتیدا، بارزانی هه مزه ی وه ده ر نا و برایم نه حمده کرا به رازداری حیزب؛ وانا سکر تیر. هه مزه ش به پانه وه په گهل شیووعیان که وت. ده بی نه و هه ش بزانی له و چند ساله دا که من له عیراق بووم، ههر که سی له سهر ههر کاریکی خراب له پارتی دهر کرابا، شیووعی به حورمه ته وه وه ریان ده گرت. پارتیش بو شیووعی دهر کراو، ههر وا بوو. که له سووریه هاتینه وه، ده گهل زه بیچی به ته وای کارمان ده گهل پارتی ده کرد. زه بیچی گوتی: پارتی ده لی هه ژار ده که ی نه سهر په رستی لاوانی پارتی. گوتم: نایکه م؛ کاسبی ده که م و یاریده ش ده ده م.

له ئاسایشگای گیرتن

جگه له دوو دوکتوری پیاو، هه موو دوکتور و په رستار و خزمه تکاری تر ژن بوون. دوکتوریکی ژن به ناوی «نیکولا یه فنا» به سهر چند و ه تاغیک راده گه یشت که من یه کیک له نه خو شه کانی بووم. سه عات شه ش و سی چاره گی به یانی ده چو وینه وهرزش، سه عات حه وت به رچایی، سه عات دوا زده نیوه روژ، سه عات شه ش شیو؛ ئیتر ته نه بل و بهر له... ده ستم کرد به رووسی خو یندن له کتیبی مندا لان. ژنیک - که دوکتوری مندا لان بوو - بو ئیستر احه ت هاتبو وه ئاسایشگا؛ خو ی کرده ماموستام و به هه زار زه حمه ت شتیکی تیده گه یاندم. روژانه پتر له دوو سه عات خو ی ده گهل ماندوو ده کردم. ده یگوت: دوو کوړم هه بووه؛ خوشکم کوړی له شه ردا کوژا و ته نیا مایه وه؛ کوړیکی خو م دا به و. ئیستا کوړیکم هه یه و میړد. ته له فزیو ن و پیاو ده گهل عه کسکی گه وره ی بالانوما ی «مارشال کو تو زوف» له سالو ن بوو.

سېنە ماش ھەببۇ؛ ھەتتە چار فىلىمى نىشان دەدا. تا زىستان بوو، وەرزشى زۆر خۇشيان سەماي سەر سەھۇل بوو. لە پاش بەرچايى تا شىل دەبوون لەبەر دەنگى سەفەھە مووزىكى خۇش، سەرگەرمى ئەم بازىە بوون. بۇيە دەلئىم «بوون» و نالئىم «بووين» چونكە ھەوئل چار كەوشى بن چەرخم ساز كرد و چوومە سەر مەيدانى سەھۇل، تەختى پشتم عەرزى ماچ كرد و درىنگە لە سەرمەو ھات! ئىتر تازە ھەر لە دوورەو تماشام دەكردن. ھەر ئەو رۆژە كە گەيىمە گىترىسن، بالتۆيەكى تايبەتى دووبەر و كەوشىكى ناو بە كولكەم پى بوو - كە لە بەغدا بۇ سەرمای سەختم كرىبون - گوتيان ئەوانە بە كار نايەن. بۆتينيكيان دامى، لە كن خودا درۆ نەبى لە چوار و پىنج كىلو قورس تر، بالتۆيەك ئىستەر ھەلئەدە گرت! كورپىكى عەربى بەغدايىشى لى بوو بە ناوى «ەسكەر ئل عىبى». رۆژىك پىكەو لە سەيرى سەماي سەر سەھۇل وىستابووين. ھەوا بە روالەت زۆر خۇش بوو. دىتم ھەر دوو گوتچكەي ەسكەر وەك بە گوتزان چورتىمىشت كرىبى خوتىنيان لى ھاتوو.

- ەسكەر گوتت بۇ برىندارە؟

دەستى لى دا و رايكردا دەگوت ھىچ نەدىشا. گوتيان: ھەو! ئەو سەرمای رووسيايە، پياو لە دەرەو دەبى ھەر دەست بە گوت و لووتى دابىنى؛ دەنا بى ئەو ئاگا بكا، خوتىنيان وشك دەبى و ھەلدەوهرن.

ھەر كە زىستان و بەفر نەما، دەشتى دەوروبەرمان - كە ھەمووشى جەنگەلى چوغور بوو - بەھەشتىك بوو بە ھەموو مانا. دار ھەموو سەريان لە عاسمانى، دەر و دەشت دارمال لە وەنەوشە و سوتىنى زەرد و سوور و گولى ھەمە رەنگە. بەلام پىم سەير بوو: ئەو ھەموو گولە جوانانە جگە لە ياسەمەنە و تەنيا گولپىكى تۆپى سوورى ئاگرى رەنگ - كە ئەویش دەسچىن بوو - بۆنيان نەدەدا. ئىتر سەر لە بىان و ئىواران و پاش شىوخواردن تا دەمى نوستانان، لە ناو جەنگەل و دەشت دەگەپاين و خۇشمان رادەبوارد. زۆربەى ئەوانەى لە ئاسايشگا بوون - كە لام وايە نرىك بە سەد و پەنجا كەسپىك كىژ و لاو، نىوان سال و پىر بوون - ھەموو زۆر تەيار و ساز و جلك جوان بوون. وا دەبوو بە ماشىنى خۇيانەو دەھاتنە دوويان بىيانەنەو سەردانى مال. رۆژىك لە كورپىك «شور» ناوم پىرسى: ئىتر جىگەى بۇرژوازى مۇسكۇيانە؟ پىكەنى، گوتى: نا، بەلام كەس و كارى موحتەرەمەكان لىرەن.

لە نرىكمەنەو كەمپىكى مىندالانى پىشەنگ ھەبوو. نرىكەى دووسەد مىندالى لە نىوان ھەشت سالە و دە سالەى تىدا بوو. چەند مامۇستايەكى ژنيان بە سەر رادەگەيشت؛ بەلام ھەموو كار دەبوايە بە دەستى مىندالان پىك بىت؛ ئەویش بە نۆرە. ھەر دوو سەعاتى شەو يان رۆژ، دوو مىندال لە بەر دەر كە پاسەوان، بۇ لە خەو ھەستان و چوونە وەرزش و جەمە نان و خەوتن، مىنالى شەببوورژەن شەببوورى لى دەدا. ھەموو مىندال فىرى ھەموو كارپىك دەبوون. ژنەكان ھەر ئامۇژگارى كردن و فىر كردنى كاريان لە سەر بوو. جەمھورىيەتىكى چكۆلە بە دەستى مىندالانى چكۆلە بەرپو دەچوو. بە نۆرە لە مەجلىسى سەرۆكايەتيدا بەشدار دەبوون. ئەوپەرى تەكووزى و نەزم و تەرتىبيان ھەبوو. لە سەعات يازدەى رۆژەو دەيانبردنە مەلە. جىگەى خۇيان لە چۆم ديارى بوو. رۆژى دىم كچۆلەيەك دەمەقالەى دەگەل كورپىگەيەكى ھاو كەمپى بوو. دەيگوت: تۆپەكەم تۆ بە ئاوت دادا و چۆم بردى. ئەویش حاشاى دەكرد. كە زۆرى بۇ ھات گوتى: بە شەرەفى پىشەنگىم سوتىد دەخۆم مەن خەتام نەبوو. كىژۆلە گوتى: بەسيە! باوهرم كرد.

دہستان کردہ ملی یہ کہوہ و ناشت بوونہوہ.

لہ وچانی ہاوینہدا منالانی پیشہنگ ناوایان رادہبوارد و دہہانتہ کہمی ہاوینی لہ دہشت. دوورتیک لہ ئیمہ چہندین قہسری ہاوینہہواری کریکاران ہہوون؛ کہ مانگی مہرہخسی لہ دہشتیان رادہبوارد. سی یہ کی مخارج لہ سہر کریکار و دوو بہش لہ سی بہشی، یہ کیہتیہہ کیان دہیدا.

شیر و گوشت گا و ماسی زور بوو؛ کہ دہیانداینی. خواردن زور لہ خواردنی باشی کوردستان دہچوو. بوقیان یی پیس بوو؛ بہلام دہیانگوت زور لہ گوشت کیسہل حہز دہکن! جگہرہ و مہشرووب لہ ناو ئاسایشگا مہمنووع؛ بہلام لہ دہری ئاسایشگا مہشرووب قہیدی نہبوو. ناو ناوہ ئیجازہ دہدرا شو لہ جہنگہل تا درہنگی دہستہجہمعی بیگوزہرئین. بیست یا سی کہس، ہہر کہسہ پارہیہ کی دہدا، خواردن و خواردنہوہ یی دہکردا. لہ جہنگہلدا ناوریان دہکردہوہ و لہ دہوری راپاندہبوارد. لہ خوار ئاسایشگاوہ چہمی مؤسکو بوو. کہ لہخوزیکی قہوگا - کہ سہد مالیک دہبوو - لہوبہری چہم بوو. شہوی وا ہہبوو کؤمہلیک دہچوونہ ئہوی. لہ بیرمہ شہویک دوو کیڑ چوونہ بہر دہر کی مالیک گوتیان یاسہمہنمان پی بفروشه، پیرہمیڈیکی ریشدریڑ بہ دارہوہ راوی نان کہ نافروشم. بہ منیان گوت تو بچو بؤمان بکړہ. بہ رووسہ لہت و پتہکہی خؤم داوا یاسہمہنم کرد. کابرا باوہشیکی بؤ ہینام. ہہرچی کردم پوولی نہویست. - تو غہریبی! میوانی! من یاسہمہن نافروشم؛ پیم جوانہ. بہلام بؤ تو دہیبہخشم.

پیوا ہہق بلئ ئہوہندہی من رووسم دیتن، ہیچ وہک خہلکی ئوروپا و بہ تاببہتی ئہلمانی و فہرانسی ناچن، کہ لہ راست غہریبان زور بہ دہعیہ و لووتبہرزن. لادیی رووس وہک لادیی کوردستان میوان رادہگرن؛ با نہشیناسن. ئہخلاقیمان زور کہیف گرتبوی. زور دلرہجم و بہ روحم بوون. رؤژیک ہہشت ژن و کیڑ لہ دہوری داریک ہالابوون، دہیانروانیہ ہیلانہیہک. - خہبہر چیہ؟

- ئہو جووچکہ لہ ہیلانہوہ کہوتوہوہ. دار زور بہرزہ، چؤنی بہرینہوہ لای دایکی؟

- جووچکی قہلہ سابوونہی بہدفعہری سابوون دز! فرپی دہن!

تیکرا بہ تورہیی گلہیان کرد:

- تو ئینسانی! دہشلین شاعیری! چؤن دہتوانی ہیندہ زالم بی؟

گوتم: بچن تہلہفؤنچی بانگ کهن، بؤتان سہردہخاتہوہ.

- ئافہریم! فکری چاکہ، تؤلہی قسہ ناخؤشہکت کردہوہ!

لہ ناو لیڑہواردا زور لؤدہ گیای زور زلم دہدیت. پرسیم: بؤ نایانکیشنہوہ مال؟ گوتیان: خہلک بہ زیادہ دہیدروون و جتی دیلن تا زستانان ئاسک و مانگای جہنگہل لی بلہوہرین و لہ سہرمان نہمرن.

رؤژیک لہ زستاندا، ہہموو خہلکی کہلخوزہ کہ - پیر و لاویان - ہہر یہ کہہ ہیلانہیہ کی لہ تہختہ درووس کراویان دینا، لہ سہرووی دارانیان دادہکوتا؛ تا ئگہر بالدار لہ گہرمین ہاتنہوہ، ہیلانہیان ساز یی. ئہوہ زور فہرقی دہگہل خہلکی لادیی لوہنان ہہبوو کہ لہو ہہموو باغ و دارستانہدا قہت دہنگی تہیریک نہدہات؛ ہہموویان دہکوشتن. تہنانتہ جاریک یادداشتی لوہنانیہ کی باغہوانم لہ رؤزنامہدا دہخویندہوہ کہ چوہوو لہ سوارتوکہی عیراق بہ باغی پادشا رابگا؛ نووسیووی؛ ئہو عیراقیانہ ئہوہندہ ئہحمقن، لہگلہگ لہ سہربانی مالان ہیلانہی

کردوه، ناڅڅون!

من ميوآنیک بووم، له خارجي مۆسکۆ، تهنيا کهلخۆزیکم دهدی که پاژیکي زور بچووک له گهلیکی دووسهد و په نجا ملیونی بوو. دهشرانین که پیش ئینقیلاب، رووسیا له حاند دهوله تانی ئوروپا و ئەمریکاه زور له پاش بوو. تازمش به برینداری له شهرې هیتلر پرزگاری ببوو؛ خهړیکی ساز کردنه وهی ویرانی و مهلحم دانان له سهر برینه کانی بوو. ئەو کهلخۆزهش، ئەلمان -جگه له جی ناقووسی کلیسا کهی - خاپووریان کردبوو؛ سهر له نوي درووس کرابوو. سهنگه ری ئەلمانانی ههر لی مابوو.

دیاره من ناتوانم وهک پنیوسته باسی حال خۆشی و ناخۆشی خه لکی ئەو دهوله ته گه وریه بکه. جا مه گهر درۆ دروست که؛ یان بی خه بهر - وهک شیوو عیه کانی عیراق - مل له فر و فیशल نیم و کیچ بکه به گا؛ یان وهک ئامریکا په رسته کان به باشه کهشیان بلیم خراب. تهنيا نیازم وایه من ئەو رۆژه که ده بیته بیست و پینچ سال له مه و بهر (سالی ۱۹۵۹)، ئەو که مهی دیوومه باسی بکه. خه زیش ده کهم وهک کابرا نه بین که ده یگوت: له ولاتی کومونیستی هه موو هه فته باران بۆ تووتن ده بارئ! یان لامان وا بی ههر ئیعلانی دهوله تی کومونیستی کرا، ده سه به جی شیر و ههنگوین له عاسمان رۆده رۆژئ. ده بی بزانیان ولاتیکی فقهیر که رژی می گۆرا، ده بی ئەو فقهیرانه زور ماندوو بن، ورده - ورده حالی خۆیان خۆش کهن. «کهس له پرئ نابيته کورئ».

مه لاس ته فا - که تازه له رووسیا هاتبووه - ده رباره ی ژبانی ولاتی رووسیای لی ده پرسی. جاریک گوتی: حالی گوندنشینه کانی ده شتی هه ولیر له حالی گوندنشینه کانی رووسیه خۆشتره. دیار بوو نه یده ویست درۆ بکا. شیوو عی و پارتی لچیان هه لده قرچاند و ده یانگوت هه ره ی له پر نه کردنه وه؛ هچی لی تیناگا.

بز نه گه لیکي کهم و گارانیکی زور له کهلخۆزه وه ده رده چوو. بۆیان گپرامه وه که ههر گونديیه که بیهوی مانگا راگرئ، ده بی له دهوله ت وهر گری؛ رۆژئ ئەوه نده شیر و ئەوه نده رۆن بدا. مانگا و گوێلک ساغ بن، ئەگهر بمرن، ده بی شایه تی دوکتوریان له سهر بی که به فلان نه خۆشی فووتاون. ده بی سالی ئەوه نده ش گوشت بدا. ئەگهر مانگا و گوێلک سهر نه برئ، گوشت له چی بدا؟ ده بی له بازار بیکرئ و بیدا به کار به دهستی کهلخۆز. ئەم قسانه م له غهیر بیست؛ راست یان درۆ وه بال به ستۆیان. به لام خۆم رۆژیک له سهر گولاویک شه ش مرویم دیت، پیاویکیان به دیاره وه بوو. گوتم: تۆ کاسب نیت! مروای هیچ زه حمه تی نییه. ئەگهر زۆرت تر راگرتا باشر بوو. سه ریکی لی راوه شاندم: برا! به ده ست ئەوانه ش پیوه بووم. ئەوه نده هیلکه ی لیم ده ستین هیچ بۆ نامینئ. جا ئەگهر ئەو شتانه روو بدن، دیاره حالی ئەوانه ی له کوردستان هه یوان به دۆخه وهر ده گرن، خۆشتره. دوکانیک له نزیک ده روزه ی ئاسایشگا بوو؛ خه لکی کهلخۆزه که ده هاتن، سه فیان ده کیشا، تا ماشین له مۆسکۆوه نانی ده هینا؛ ئەوسا به نۆره نانی خۆیان ده کړی. دیار بوو خه لکی گوند بۆ خۆیان ئارد ناکه نه نان. رۆژیک له به کیکم پرسی: زه می ئەگهر ته ری و قوری بی، له وانه یه ماشین بچه قی. ئەو خه لکه بۆ نان چ ده کهن؟ گوتی: قه ت ماشین ناچه قی و نان ههر دیت!

رۆژنامه م له به غدا وه بۆ هاتبوون. له «اتحاد الشعب» ئۆرگانی حیزبی کومونیستی عیراقد له شویتیکدا نووسرابوو: «خانه واده ی وهر زیران له زه حمه تی چیش ت و نان کردن و قاپ شتن پرزگار بوون. هه موو شت ئۆتوماتیکه: زهنگیک لی ده دا، فلان خواردن بنیره! سفره یه ک دیته سهر میز

پادەخرى، قاپە شىۋەكان بە شوين يەكدا ريز دەبن. پاش نان خواردن، زەنگ لى دەدرىتەو، سفرە و زەرف سەربەخۇ دەچنەو مەدبەقى مەركەزى گوند، لەوئ دەشۇرئىن. باوەر كە لەو دەمەدا كە ئەمەم دەخوئندەو، سەفى نان كران سەدان مېتر لە ديارى دوكان وىستابوون؛ تا ماشين دېت و نان دەكرن!!

رۇژىك دەگەل كىژىكدا «ئاتاشا» ناو، لە دەرى جەنگەل لە بەر ھەتاو لە شوئىنىك دانىشتىبوون. ئەو رووسى فېر دەكردم؛ من ئازەربايجانىم بەو دەگوت. كابرايەك ھات، وەك جەرىمەى موخالەفەى ماشين بنووسى، دەفتەرىكى دەرىنا:

- ناوت؟

ئاتاشا زۇر ترسا، ناوئىكى تىرى گوت.

- لە كوى دەژى؟

شوئىنىكى نەناسراوى گوت.

رووى كرده من.

- ناوم ھەزار، خەلكى عىراق، لە گىترىسنم.

- ئېرە كەمپى مىندالانە، نازانن مەمنووعە زەلامى بېئى؟

- نەمانزانيو.

كابرا رۇيشت. ئاتاشا ھەر دەيگوت: لەوانەيە لە ئاسايشگا دەرمكەن. تۆ بۇ جىگە و ناوى خوت

گوت؟ ئىوارەى ئەو رۇژە، خانم دوكتور لى پىرسىم: كىت دەگەل بوو؟

- نامەوئ درۇت بۇ بىكەم؛ بەلام پىت ئالىم.

- پىم بلى، شەرە ھىچ ئالىم.

- ئاتاشا بوو.

- چونكە تۆ ديارە پىاوئىكى راست بېژى، ئەوا ئەوئىشم بەخشى.

رۇژىك خانم دوكتور گوتى:

- يۇنانى زمانئىكى قوبروسى ھاتو، كەس تىي ناگا. ھەولم داو، فەرھەنگى رووسى يۇنانىش

نىيە. ھەرە بزائە دەلئ چى؟

- خانم، من و يۇنانى؟ بەو ھەموو جەرمەسەرە ئەو دەنكە رووسىيە فېر بووم؛ ئەوئىش دەلئى

ئەرمەنىم عارەبى داخىوم!

- تۆ ھەر ھەرە!

فكرم كردهو لەوانەيە لە توركى سەرى دەرجى. بەلئى ئەلحەملەى تركىيە كىويلكەيەكى

دەزانى. وەك مەلەى خۇمان كە فارسى دەلئىن وا بوو. دوكتور گوتى: من دەمزانى تۆ ھەموو

شتىك دەزانى! ئىتر زۇرى عاقىدە بە من پەيدا كىردبوو، حورمەتى زۇر دەگىرم.

كابرايەكى لە قىر رەشتەر، ددان و چاوزەرد، بارىك و درىژ، سەرنووسەرى رۇژنامەيەكى

«كولكوتە» بە زمانى بەنگالى، «نىپال» ناو، ھاتە وەتاغى تەنىشتىم. زۇر روووسووك و

خوئىن شىرىن بوو. زۇر باش ھۆگرى يەكتر بووئىن. ئىنگلىسى بە لەھجەى ھىندىانە دەزانى؛

خودامووزى رووسىشى ھەمىشە بە دەستەو بوو. پىكەو دەگەرپىن؛ شەو تا دەمى خەو لە لای

يەكتر بووئىن. جغارە كىشىكى لە زەبر بوو؛ لىي مەنە كرابوو. رۇژىك لە خانم دوكتورى پىرسى:

- من ھەقم ھەيە دەگەل كچان بچمە گەرپان؟

- نهك ههقت ههيه، زوړيش باشه. به كه يفي خوت بگهړئ.

- د هسا دوكتور من عاشقي شازاده خانم نيكوټينم؛ با ده گه ليا رابوږم!

- شازاده له رووسيا جيگي نيه. نابي بكيشي!

كورده كانی مۆسكو و لينينگراد دهاتنه لام. «پروفسور قهناټی كوردیف» و «كولوزی شهرؤ» و چهند كه سټيكي تريشم لهوئ ناسين.

زهمانی نيكولا، له نهرمه نستان، كورد - كه ههمو شوانزاده و فهقير بوون - نه يانتوانيوه بچنه مەدرهسه و نهرمه نيش پكيان لئ بوونه وه. لازار ناويكي زور خير هومەند، منداله كوردی كؤ كروونه وه و كروونه مندالی خوئی و دهر خویندنی ناوون. چەندین پیاوې گه وړه ی پنگه ياندوون كه «قهناټی كوردیف»، «حاجی جهندی» و چەندیکي تريش له وانهن. كولوزی شهرؤ له كورده يه زیدیه كانی تفلیس بوو. له زهمانی مولوتوفدا كرابوو بهر پرسي بهرنامه كانی رؤژه لاتي (وهك عهره یی، فارسی، تورکی، هیندی). به لام خوا هه لنگرئ هيچيانی نه ده زانی! له زمانی گورجي و رووسيدا زور شاره زا و كوردی كرمانجيش زمانی خوئی بوو. نه وسا كه من دهمدی، رؤزنامه ی ئورگانی گورجستاني چاوه ديړی ده كړد. رؤزنامه ی «كوردستان» - كه له ئيران ساواك دهریده كړد - ژماره يه كي ده درايه كه له چل و هشت سعاتدا ترجه مە ی بكا. به غار ده چوو له سەلماسی، ترجه مە ی ده كړد. بيست و چوار سعاته كه ی تريش من دهمخويندوه.

كولوز گله ی له دوكتور عزيز شه مزينی هه بوو كه: من له نهرشيوي وه زاره تی دهره وه، سووژه ی تيزه كه يم بؤ هيناوه؛ كه چی نهو بي نيسافه هر باسيشي له كتيبه كه يدا نه نووسيوه! له سابلاغيانيش «كهريم نهيوي»، «رحمانی حاجی باغر»، «مستفا سەلماسی» و «سولتانی وه تەميشی» سەريان ددهام. ههمووشيان له قه می دوكتوريان هه بوو. كهريم نهيوي هاوگالته ی كولانی سابلاغم بوو. ليتم پرسى: تؤ دوكتوری چی؟

- زمان شوناسی.

- رووسی، كورد باش فيړی ده بی؟

- نا.

- حالی نابم، شتيكم بؤ بلئ.

- له كوردستان وشه ی «گ» (له گافی ژيړ) نيه، له زمانی رووسيدا هه يه.

- هه تيوا «گی» له كوردی لای كهركوك و كفری هه يه؛ به «گوو» ده لين!

- ناخر تؤ له سهرانگويلی تهرغه به خيو كراوی، چؤن له من حالی ده بی؟!

خانم دوكتور، ميړدی له شاريکی دوور و بؤ خوئی لهو ناسايشگايه بوو. رؤژئ گوتی: ميړده كه م هاتؤته مۆسكو. نيپال و تؤ به ماشینی خؤم ده به مە مۆسكو؛ به لام پاش سعاتيك ده بی بينه وه؛ من گير نابم. منی برده بهر ئادره سيك كه گوتبووم. كور گه لی سابلاغي - كه دوانيان له باكؤشه وه هاتبوون - گوتيان پلاوی ليده بين و نابي تا ئيواره بهړؤی. گوتم: دوكتور! خوا هه لنگرئ به سعاتيك نهو ميړده هه ناسه ساردهت به جي بيلى! اريمان كړد پاش چوار سعات بيته وه شوپتمان. نيپال چوو سهاره تی هيند و من ده گهل سابلاغيان مامه وه. باس دامه زرا كه ئيمه كاريك بكه ين ههمو كورد يه كتر بگرن. گوتم: برا! ئيوه ههمو شهش كهس نابن. له نيو دووسد و په نجا مليون رووسدا غه ريبن. هر يه كيكتان ديار نه بی ههمو تان جوينی پئ

دەدەن. جارى بۇ خۇتان يەك بگرن؛ بۇ كوردان خوا كەرىمە!
ئىۋارە دەگەل دوكتور دەگەراينەۋە. لە رى پىرسى:
- مىستىر نىپال! بە تۇ و ھەزارم گوتوۋە نابى ھىچ مەشرووبىك، تەنانت ئابجۇش بىخۇنەۋە. بە قسەتان كىرەۋوم؟

- بەلى! جا چۆن فەرمىنى تۇ لە ەرزى دەدەين؟ قەترەيە كىشمان نەچۈتە دەرۋونەۋە.
- ھەزار تۇ چۆن؟

- چت ەرز كەم؟ تەنيا دوو جار دەگەل نىپال ئابجۇمان خواردۇتەۋە؛ لە فلان دوكان!
نىپال گوتى: ئاى خەجالەت خۇم! تۇ بۇ گوتت؟

دوكتور گوتى: بۇيە دە پىشدا لە تۇم پىرسى بزانم ھىندى درۇ دەكەن؟ دەمزانى ھەزار - بە زىانىشى بى- درۇ ناك. ئەگەر ھەردوۋ كىش حاشاتان بىكردايە، دوكاندارە كە سەعات و دەمى ئابجۇ خواردەنەۋە كەتانى خەبەر پى دابووم!

نىپال باسى شاعىرىكى بەنگالى بۇ كىردم كە لە تەمەنى بىست سالىدا بە سىل مردوۋە. لە يەك لە شىعەرە كانىدا دەلى: «ھەزاران كەس ھاتوۋنە سەيرى مانگى چاردە، شاعىران بە دلەبرى خۇيانى دەشېھىن، دەۋلەتمەندان ئارەزوۋيانە ھەزار سىكە زىرى واپان بوايە، زۇر لە پروت و رەجالەكان پەلەي رەشى ناۋمانگ دەناسن كە ۋەك پارچە نانە سوۋاتوۋەكانى خۇيان دەچن...»
رۇژىك لە بەر دەرگا وىستابوۋىن؛ ژنىك بە نىپالى گوت: لە رۇزنامە كەتدا بە ئىنگلىسى فىكر دەكەيەۋە و بە بەنگالى دەنوۋسى! ھەردوۋ كىمان پىكەن.

- نا، من جۇكم نەگوت. كەسىك ھەر لە مىندالىيەۋە زمانىكى خويندى، جوملەى نوۋسىنى بەو زمانە لە مىشكىدا گەلالە دەيى و تەرجمەى دەكا.

نىپال گوتى راستە. من ۋەك لە خەۋە رامپەرىن: «بە خوا شتىكى سەيرە: ھەموو كوردىكى نوۋسەر، يان بە ەرىبى، يان بە فارسى و توركى جوملە لە مىشكى دادەرىژى. بۇيە ھەر چى دەينوۋسن فرى بە سەر كوردىيە ئاسايە كەۋە نىيە». دەرستىكى گەرە بوو...

لە روۋسىا زۇر دەرمانى قەدىمى - كە ئىتمە دەلىين دەرمانى پر و پىرىژنان - بە كار دىنن. تەنانت ئەۋ كۈنە كەكىمانەيان كىردوۋنە مامۇستا لە دانىشگاي بۇشكى. پىالە لە پىشت گرتن [حىجامەت] زۇر باۋە. رۇژىك لە رى مەلەي چۆم، باران تەرى كىردم؛ لەشم رەق بىوو. چەند پارچە مەشەممايە كىان دە لەشم گىرت، بە چارەگە سەعاتىك چا بوۋمەۋە. دوكتور گوتى مەشەمماي خەردەلمان بە كار ھىناۋە.

نىپالى ئاۋدەنگم رۇشست. خەمم بوو، لە ژوۋرە كەمدا كىز دامابوۋم؛ بىرم لى دەكردەۋە؛ گوتىان پىاۋىك بانگت دەكا. كە دەچم «ھەمەزەي خوشكنايى» يە. لە تەۋرىز نوۋسەرى ئازىبايجانى زەمانى پىشەۋەرى بوو. لەۋ دەمەۋە برادەر بوۋىن؛ چاردە سال بوو لىك ھەلېرابوۋىن. لەۋ رۇژەدا كە نىپال نەماۋو، ھەمەزە دەسكەۋت كە ھاتوۋە بۇ دوۋ مانگ لەۋ ئاسايشگايە ئىستراحتە بكا؛ شۇرەتىشى «فەتى» بوو. ئاى لەۋ خۇشەيە! ھاتە ۋەتاغى نىپال.

بىر پارە درا فەتى و من رۇژى دوۋ سەعات لە چەمدا بەلەم لىخورىن كە ۋەرزىكى زۇر باشە. من دە پىشدا دەچوۋم بەلەمىك ۋەردەگىرت و دوۋر دەكەۋتمەۋە. فەتى دەھات: كوا بەلەمى من؟ بەلەمەۋان دەيگوت: ئاى بە داخەۋە دەگەل رەفىقە كەت نەھاتى تا پىكەۋە بەلەمىكتان بدەمى. ناچار ئەۋىش بەلەمىكى دەستاند و يەكترمان دەگرتەۋە. ھەردوۋ كىمان سىگ و سەرشان

و پشت پر له تووکی رهش، به پروتی تهواو ده تگوت گوریلاين! پياوی پروس هه موو بی تووکن. ببوینه سه پریک مه پرسه! به سه دان له ژن و کیژی پروس ده پارانه وه سواریان که ين و سه یرمان بکه ن!

رابواردنی هه ره خۆشی پروسان راوه ماسی بوو. شه ممه و یه کشه ممه ده یان هه زار مه سکه وی و خه لکی لادی له دم نهو چۆمه - که له چۆمی سابلاغ پتر نه بوو - یه ک له په نا یه ک قولاپیان داویشته و به دیاریه وه سیس ده بوون. هه ره ئه گه ره یه کیکی ماسیه کی به قه د قامکه تووته ی بگرتبا، ده بووه هه را و هوریا یه ک ده شته و ده ره ده نگي ده دایه وه: «گرتی! گرتی!».

فه تحی پیریکی ریشداری به دی ده کرد، به ئانقه سه ته به له مه که ی به لای نه ودا لیده خوړی و ناوی لی ده شه لقاند. پیره جوینی ده دا. فه تحی ده باری جوینی پروسی له بهر بوو، ملی ده گه ل پیره له شه ره جنیو ده نا و دنیای ده هینایه پیکه نین.

له ده می بی به فریدا، تۆپی سه رمیز و والیبال هه بوو؛ شه تره نه چ هه بوو. گه مه ی هه ره له بهر وه، دۆمینه بوو. هه موو پیاویک داشی دۆمینه ی ده باخه لدا بوو. ده تگوت گولله به ندی کاک نه حمه دی شیخیان پیته! هه ره ده بوونه چوار که س و ملیان لی ده نا. که گوتم دۆمینه نازانم، گوتمان نابی پیاو له پروسیا بی و دۆمینه نه زانی! هه ره ده بی فیر بی. گیانیکم به قوبروسییه یۆنانیه که بوو که له بهر زمان نه زانین ببوه کلکم. دۆمینه ی له هه مووان ده برده وه دزی لیده کردن و من و نهو شه ریک ده بووین. ناوی میخیال بوو؛ پیم ده گوت میخیالیوس. ده مگوت نابی یۆنانی بی (ئوس) بی!

پرابی خه لکی جغاره کیش، سیغاری «بیلۆمور که نال» یان ده کیشا و هه رزان بوو. جاریک له دوکان، میخیال جغاره یه کی دیت عه کسی «لایکا» سه گه که ی فه زاپه یما ی تیدا و دووقات گرانتیر بوو. دوو پاکه تی کری. له ریگه جگه ره یه کی دامی؛ به راستی زۆر ناخۆش بوو. گوتی: ها، چۆنه؟ گوتم: تووتن نییه؛ گووی لایکایان تیکردوه! هینده پیکه نی له سه ره بهر دریژ ببوو ده حیلکاوه! له نزیکمانه وه دیواریکی بلند و زۆر دریژ بوو؛ که نه و دیوی شارۆکه ی فرۆکه وانا ن بوو. له هه موو ده می رۆژ و شه ودا، بی په سانه وه مه شق کردن به فرۆکه بوو. وا دیار بوو شوینیکی زۆر تاییه تی بوو؛ چونکه که متر له سه رانی ولاته کومۆنیسته کانیشیان دینایه سه یری نهو شارۆکه. گر مه ی مه شقی فرۆکان، خه وی ده زرا ندین؛ به لام ورده - ورده گویمان لی راهاتبوو.

ها نه وه له بیر نه بوو: که فه تحی ها ته ئاسایشگا، له یه ک شه ممه ی ئاینده دا، دوو ئازربایجانی که یه کیان ناوی مه دحه ته و نه وی تریانم له بیر نه ماوه، ها تبوونه دیدنه ی فه تحی؛ که دیتبوویان منیش هه م. مه دحه ته گوتی: من ها توومه لای تۆ، میوه م بۆ هیناوی. چووینه ده شته بۆ گه ران. مه دحه ته و من پیکه وه له پیشه وه، فه تحی و کابرای تر له دواوه ده رۆشیتین. فه تحی بانگی کرد: مه دحه ته وه ره قسیکت پی بلیم! سرتیه یان کرد. گوئیقولاغ بووم، گوتی: هه زار زۆر که ره؛ تازه له عیراقه وه ها تووه. کومۆنیستیکه ئا وانا دا. لای وایه ئیره عه رزی موقه دده سه و هه موو شه ت پیرۆز و مباره که. تۆ له هه وای نهو قسه بکه تا بۆ خۆم ورده - ورده عاقلی ده که م! گوتم: کوری سه گ! کی که ره؟

- راسته که ی تۆ! هه تیو ئیره شه وه ک دنیای تره. نهو هه موو به ه - به هه ته له چییه؟! کچی ک لیتی پرسیم: فه تحی ده لی من کوری فینۆدالم. میترووی گونده که مان له ئازربایجان، له میترووی مۆسکو چاکتره!

- فەتحي ئەو درۆيانە بۆ دەكەي؟

- كاكە ھەوێل جار كە ھەلاتين، بە باريكي ديكەدا درۆم دەكرد كە بە خەيالەم حورمەتم بگرن. دەمگوت: بابم لە سەر كومۆنيستی كوژرا؛ خۆشم دە سال لە زينداندا ئەشكەنجە كراوم؛ خزم و كەسەم لە برسان مردوون و... ديتم كچان بيزم ليدەكەن. ئيستا كە بەو بارەدا خۆم ھەلدەكيشم نانم كەوتۆتە رۆن!

ھەمزە گوتی: بابم (كەريەلایي فەتحووللا) شوانێك بوو لەو ھەشتەرۆييە پروتانیەي كە وەك ورج دەچن! نانی شەوی شك نەدەبرد. من خويندبووم؛ گوتم: بابە دەچمە تەرۆز پوول پەيدا دەكەم. بوومە نووسەری رۆژنامە. رۆژێك گوتيان كاپرايەكي شری پيسەكە ناوت دەپرسی! باوكم بوو:

- ھەمزە كوا چت كردوو؟

چنگێك رۆژنامەم نیشان دا:

- ئەوە كاری منە.

ھەتا ھیزی تیدا بوو تیلایەكي بە ناو شانم كیشا:

- سەگباب ئەو پوولە؟!

ملي نا لە رۆژنامە دراندين. ھەر دەيگوت: ئەو پوولە؟!

بيست تمەنم نا دەستىھو؛ خاو بۆو:

- ھەمزە! كۆرم، وەرە ماچت كەم!

قسەي شاعیری عەرەب «عومەر ئەبوورپشە»م بێر كەوتەوھ كە نووسیبووی: لاویكي دانشجوو بووم. ھەوالانام تاريفی شیعريان دەكردم. چاكترین شیعری خۆم بۆ باوكم خویندەوھ كە: پیت چۆنە؟ لێ وەرگرتم؛ نایە باخەلئ؛ جوابیكي نەدامەوھ. گوتی: عومەر وەرە بچین باقلەي كولاو بخۆین. دواي باقلە خواردن، باوكم بە باقلەفرۆشی گوت: حیسابت چەندە؟ كاپرا سویندی خوارد كە ھیچی ناوی و فەخر دەكا كە پیاویكي وا گەورەي بۆتە میوان. بابم شیعەرەكانی لە باخەل دەرنا، گوتی: دەبێ ھەر بتەوی؛ ئەو شیعراوە بۆ تۆ! كاپرا كە دیتی بابم گالتەي پێ دەكا زۆر ناڕەحەت بوو. كاغەزی شیعەرەكانی فری دا:

- قوربان گالتەم بۆ پێ دەكەي؟ ئەوانەم بۆ چییە؟!

بابم پرووی دە من كرد:

- كۆرم چاكترین شیعرت چنگە باقلەبەك ناك! تۆ بە چییەوھ خەریكي؟!

نەقلی كەریم ئەییووبیم بۆ فەتحي گێراوھ. یەك شەممە ھاتە دیدەنیم. فەتحي لەو لاوھ ھات تەعزیمی بۆ كرد. بە «ئوستاد، ئوستاد» دواندی. كەریم قوت بیوو. فەتحي پرسى: دوكتور نافەرمووی زمان شناسی چییە؟ ھەز دەكەم تیبگەم.

گوتی: ناسینی ھینەكەي دایكتە! تیبگەیشتی؟

- بەلئ باش تیبگەیشتم!

رۆژێك لە گەڕانی ناو جەنگەلدا تووشی گۆرستانێك بووین. ژنیك عەكسی ژنیكي بە قەبرێكەوھ دیت. گوتی: ئەو ھاووعومری من بووھ كە مردووھ. پرووی كردە من:

- تۆ پروات بە خودا ھەبە؟

- بەلئ.

- لاشت وایه پاش مردن زیندوو دهبیه وه؟
- به لئی.

- من بروام نییه؛ کامیان باشتن؟

- هی من که بروام به زیندوو بوونه وه هه یه. چونکه ئومیده؛ هی تۆ ناھومیدییه.

- نا، هی من باشتره. چونکه لام وایه هه ئه ژبانه یه و یه کجاری دهبیته وه. حهول ددهم لهم ژبانه کورتهدا زۆر له دنیا بزانه. به لام تۆ به هیوای ئه و لا، زۆر گوئی به خۆشی دنیا نادهی و کهم فیر دهیی.

- دهی باشه؛ هه کس له سه ر دینی خۆی!

پتم سهیر بوو: رووسه کانی رۆشنییر و زۆر خوینده واریش له سهبر هاتن (پشمین) دهرسان. رۆژیک له ناو جهنگه لدا په پووسیمانه یه ک دهیخویند. هه واله رووسه کهم به قامک دهیپژارد.
- نیازت چییه؟

- په پوو سیزده جاری خویند. وا دیاره من سیزده سالم ته مه ن ماوه!

گوتم: نا، ئه وه حیسابی عومری منی ده کرد؛ نه ئی تۆ!

له رادیۆ زانیان «شه وواف» و چهند ئه فسه ریک، به دنده دانی ناسر له قاسم هه لگه راونه وه؛ قاسم به سهریاندا زال بووه. رۆژنامه ی مۆسکۆ نووسیان: «بارزانی توانی هه رای شه وواف له ناو بهری».

شیووعی وه خۆ که وتبوون؛ دادگای گه لیان له مووسل پیک هانیوو. عه بدوهر حمان قه ساب ناویکیان کردبووه دادستانی دادگای پرۆلیتاری. به سه تان که سیان له خه لکی مووسل پاش دوو دهقیقه محاکمه به داری چراهه رقا هه لاوه سیوو. له کهر کووک وه ناو شار که وتبوون، هه ر تور کهمانیک و کوردیکی ناحه زیان بهر چنگ هاتوو، به گورپس رایانکیشابوو؛ قه تلوعامیکی زۆر به سامیان کردبوو. بۆ نمونه: هه ر دوو لاقی ناحه زیان به دوو جیپه وه به ستوو، جیپه کان هه ر یه ک بۆ لایه ک لیخوړاون تا کابرا له بهر یه ک هه لقلیشاوه. ئیتر قاسم گه یوه ته ئیسکانی؛ چهند زه لامیکی لئ گرتوون و له سه ر رادیۆ هجوومی بۆ کردوون.

جهلال بیتوووشی نامه یه کی له برلینه وه بۆ نارد؛ نامه ی جهوده ت مه لا محهممه د ناویکی شیووعی کوپی بوو. ده لئ: «...جهلال نازانی چهند خۆش بوو! هه ر چی له مووسلدا ده مانگوت و ده مانزانی هه واله نییه، بهر شه قمان ده دا؛ دارکاریمان ده کرد؛ ده ماندا ده ست مه حکه مه، ده س به جی ده یگوت بیبه ن به داری دا که ن. به و سه ره شیرینه ت سوینده که هینده م شه ق ده مورته جبعان هه لداوه ئیستاش لاقم دیشی!...».

کچیکی زۆر جوان و زۆر ناسک و نازدار، که ده مدی جار-جار ده گه ل «عه سکهر ئل عیپی» دا ده گه را، به منی گوت: من حازرم ده گه ل عه سکهر بچمه به غدا، خۆی لئ تووهر کردووم. تۆ پیتی بلی!

- عه سکهر ئه و کیژ له باب و بابیریشت زیاده! بۆ نایه یه به غدا؟

- کاکه به زه ییم پێدا دیته وه. ئیمه له به غدا زاغه نشین و یه کجار فه قیرین. ئه و کچه حه مامی ده وئ؛ ئاوی خاویتی شیرهی لازمه؛ فیری سینه مایه؛ هه ر دوو رۆژ مال و حالی من بیینی دلای ده تۆقی. گوتم ئافه رین بۆ ویجدانت...

پاش گه را نه وه م بۆ به غدا - به چهند مانگیک - کوپیک هاته لام؛ گوته: عه سکهر گله ییت لئ

دەكا. بۇچى كارتى دەعوەتم بۇ ناردوۋە نەھات؟

- كارتەم نەدىۋە، دەعوەتى چى؟

- خەبەرت لە چىيە؟ قەسرى لە گەرەكى ۋەزىرىيە كرىۋە. ژنى ھىناۋە؛ پتر لە پىنجسەد كەسى لە ئوتىل بەغدا - كە جەمىكى بە پىنج دىنارە - دەعوەت كرىۋو!

- ئاخىر ئەۋ دەيگوت زاغەنشىنم و زۆر پرووت و پرەجالم.

- بەلى، ئەۋسا ۋا بوو، ئىستا ۋايە. عەسكەر خالى منە.

تىگەيشىتم زاغەنشىنى كرىكارى سادەى كارخانەى جگەرە، خوا بۇى پرەخساندوۋە بگاتە مۇسكۇ، بۇتە حاجى و لای شىۋوعيان ۋە قەدر كەۋتوۋە؛ دەستى بە كونى پوۋلدا چوۋە. ئىستا بۇتە ئەۋ پياۋە و ناۋىشى نراۋە: «مامۇستا عەسكەر».

ھەستەم دەكرد پروۋسەكان ھىچ خۇشيان لە نەژادى زەرد نەدەھات. ئەگەر فىلىم چىنى با - كەس جگە لە نامۇكان - نەدەچوۋنە تماشى. چوار چىنى و ژنە ژاپۇنىيەك و يەكى فېتىنامى لى بوون. كۆرە چىنىيەكان ھەر چەند ھاتىۋونە ئىستراحتە، ھەمىشە سەريان بە سەر كىتەبەۋە بوو. نەياندەپرژا ھەۋالەتتى كەس بىكەن. فېتىنامىيەكە لە عەكاسى دەزانى. مەن كە لە عەكاسىم دەزانى پارووم كەۋتوۋە پۇن. ھەۋالانى ئاسايشگا دەبوو دەرمان و كاغەز و فىلىمى نەگىراۋى خۇيان بىنن، ۋەك دوكتورى تارانى ۋەختم بۇ دادەنان! ئەگەر پۇژى باران بى، فلان سەعات بۇيان چاپ دەكەم، بەۋە زۆر مەمنوون دەبوون. كۆرە فېتىنامىيەكە بە دووربىن و فىلىمى خۇى عەكسى دەگرت و بە كاغەزى خۇى بۇى چاپ دەكردن. لە جوابى مندا كە بۇ ۋەك مەن ناكەى گوتى: مەن زەردم؛ تۇ ئەسمەرى چاۋرەشى. بەۋە حالەش ھەر چەندى دەكەم لىم رازى نىن و ھەۋالەتتىم ناكەن! لە ئاسايشگا زوۋرى تارىك و ماشىنى عەكس گەرە كرنەۋەى تىندابوو.

فەتھى گوتى: لە سەر بابەكى خورەم دىنى شتىكەم نوۋسى؛ چاپ كرا. ئىستا دەمەۋى شتىكى لى زىاد كەم كە دىسان بۇم چاپ كەنەۋە. لە تەۋرېزەۋە كارۋان بە كوردستاندا بەرەۋە بەغدا بېروا، نوۋشى چەند جى دەبى، بۇم بىنۋسە؛ دەيگوت: ئاى ناۋى «گەنەدار»، «ئافان» و «دۆلەسىر»-يان چەند پى گرېنگ بوۋە؛ بۇيان چاپ كردهۋە!

دوكتور پرەحمانى حاجى باغەر نامەيەكى پرەسمى لە «فۇلۇشىن»-ناۋ - كە لە كومىتەى مەركەزى حېزىدا و بە سەر سىياسەتى پۇژەھلاتى ناۋەرەست رادەگەشت - بۇ ھىنام: «تكاىە حال و ئەحوالى عىراقمان دە مەقالىكدا بۇ بىنۋسە». بە كوردى نوۋسىم:

- دەى دوكتور بە پروۋسى تەرجمەى كە!

- كوردىيە كە نازانم؛ برىا فارسى با.

كردمە فارسى.

- بە خوا روسيەكەش نازانم!

سەلماسى تەرجمەى كرد. لە مەجەللەى «ئەدەبىيات و ژىن»دا چاپ كرا. چوار ھەزار پروۋبلىان بۇ ناردەم. بەلام لە جياتى ناۋى نوۋسەر، فۇلۇشىن داندراۋو!

زۇريان لە ئاسەۋارى نوۋسەرانى پروۋس بە عارەبى بۇ ھىناۋوم. لە ناۋياندا نامىلكە شىعەرىكى «ماياكۇفسكى» ھەبوو؛ لەزەتم لە خۇيىندەۋەكەى نەبرد. مەسلەن «ھەۋر لە پاتۇلدا» بە لامەۋە قىستىكى سەير بوو، ۋەك «زىقەى مۇر» دەچوو! داۋام كرد فارسىيەكەيان بۇ ھىنام؛ فەرقىكى نەبوو. خوايە چۇن ئەۋ كابرايە دەبى ۋەك گۇگل و ماكسىم گۇرگى و چىخۇف و كى و كى

حیساب کرابی و زیاتریش؟! لام وایه هر چونکه دهلی: «شانازی ده کم که لاویکی کومونستم» نهو ریزه ی لی گیراوه و کۆته لی له کۆته لی ههموو نووسهره بهناوبانگه کانی پرووسی بهرتره. رهنگیشه من وهک لازمیته تی نهگه یشتیم و عه قلم هر نهوهندی بر کردبی...
 رۆژیک دوو زه لام، به باریک دووربین و زه بتی سهوتهوه وه ژوور کهوتن:
 - جیژنی ئۆکتۆبره؛ شتیک بلّی له رادیۆدا بلاو بکریتهوه.
 - دهبی شیعریک بنووسم. سبهی وهرنهوه! سبهی لیم پهیدا بوونهوه گوتم شیعره کهم کوردیهه.

- تۆ فارسی یان عهره بی نازانی؟
 - له فارسیدا مهلهوانم؛ له عهریدا تام له دنیا دا نییه.
 - جا چونکه کوردی جیگه ی له رادیۆ مۆسکۆدا نییه، به عهره بی ته رجهمه ی که.
 - برا من کوردم! به کوردی ده تانهوی مِمباره که، دهنا که سمان له کهس.
 ههرچی قونه جوړه و منجه-منجیان کرد فایده ی نه بوو. رۆینهوه. دوا ی دوو رۆژ هاتنهوه:
 - باشه به کوردی بلّی.
 - ئاخیر پێشه کیه کی په خشانیشم بۆ نووسیوه که خه لک ده شیعره که بگا.
 - باشه ئه ویش بلّی!

شهویک له رادیۆ بلاو کرایهوه. تیگه یشتیم بۆچی تاله بانی به عاره بی قسه ی کرد!
 دهعهوت کرامه سه فاره تی عیراق؛ که جیژنی دامه زرانی کووده تا بوو. به جلکی کوردیهوه چووم. جلکی کوردی سیحره! نهوهنده لی کۆ بوونهوه و نهوهنده یان عه کس گرتم و پرسیار لی کردم که سه فیری عیراقی عه بدولوه هاب مهحموود گوتی: به راستی تۆ سه فیریکی له من چاکتری بۆ عراق ناساندن. لهو جیژنه دا کورپکی عیراقیم دی به ناوی حه مه فه رج که دهیانگوت لهو سوورانه یه به ناوی کورد و کوردستان جووته هه لده خاته وه! هات به لامه وه، رووم لی وه رگیرا، گریا، گوتی: هه ژار راسته من دژی میلله تی خۆم بووم، به لام هه میشه دلم بۆ کورد و کوردستان سووتاوه و نه مویراوه راستی دلی خۆم بلّیم. گوتم: برادره تۆ زۆر سه رخۆشی؛ سبه ی له بیرت ده چیتنه وه و په شیمان ده بیتنه وه که باسی خۆشه ویستی گه لی خۆت کردوه!
 هه شت مانگ له گێرتسن زۆر به خۆشی رامبوارد. هاتمه مۆسکۆ له سه ر حیسابی نووسه ران له ئوتیل میتروپۆل دامه زرام. رۆژیک بردیانمه بنکه ی یه کیه تی نووسه ران. سه رۆک ناوی میدویدۆف بوو؛ ته مه نی سی سال ده بوو نه ده بوو. پیاویکی یه کجار رووخۆش، قسه خۆش و زۆر زیره ک بوو. لهو مه جلپسه دا نینا عهره بی زانه که ی هه وه ل جار له فرگه دیبووم لهوئ بوو. تورسون زاده - که شاعیریکی مه شهووری تاجیکه - زۆری خۆشی و بۆشی ده گه ل کردم.
 گوتی: من کوردم هه میشه خۆش ویستوون و ئیستاش هه ر زۆرم خۆش دهوین. من چوومه عیراقیش، وا تازه گه راومه وه.

گوتم: میرزا تۆ که هینده کوردت خۆش دهوئ، چوو یه به سرا نه چوو یه سوله یمانی و هه ولیر. له به غداش زۆر نووسه ر و شاعیری کورد هه بوون هیچیان ت نه دیت. شیوو عیه کان نه یانه یشت خۆشه ویسته کانت بیینی، یان ئاره ق و ره قسی به غدا و به سرا له کورد خۆشتر بوو؟
 گوتی: نه وه ئیهانه ته به من؛ ده بی عوزرم لی بخواری.
 میدویدۆف له نینای پرسی: ده لێن چی؟

- نازانم. بە فارسى قسەيان کرد.

من به عەرەبى بۇ نىنام شەرح دا. میدویدؤف گوتى: تورسونزاده! تۆ دەبى عوزر لەو کارەى خۆت بخوازی. یان دەبوو نەئىی کوردم خۆش دەوئ، یان دەبوو بچىە لای کوردانىش. حەقى ھەزارە.

ھەر لەو مەجلىسەدا یەکیک پرسى:

- تۆ کومۇنىستى؟

- نەخیر ناسیۆنالیستم.

دىسان میدویدؤف گوتى: ھەزارى ناسیۆنالیستم یى لە زۆر کومۇنىستان باشتەرە. شیعرى ئەو زۆرى ھاوار بۇ چىنى چەوساوە کردووە. شولوخۇفیش کومۇنىست نەبوو و پیاوی چاکیشە.

زۆر جارى تر میدویدؤفم دیتەو. جاریک لىی پرسیم:

- چوو یە بازار؟ پىت چۆن بوو؟

- شت زۆر گرانه.

گوتى: یانى ھەبە و گرانه. برا لە زەمانى شەردا و دوو سالیش دواى شەر، پوول لە گیرفاندا ھەبوو، بەلام ھىچ نەبوو پىی بکرىن. شوکور بکە کە ئىستا ھەبە و گرانه. لە کۆپىنەووە دوو جووت گۆرەویم بەرکەوتبوو، لە بازارى رەش فرۆشتم. من کە حیزبى بووم، ناچار چووم ئىقرارم بە گوناھ کرد.

جارىک گوتم: تۆ پیاویکی زۆر زیرەکی! پىکەنى، گوتى: جا با بۆت بگىرمەو: ئەزموونى کلاسى شەشم دابوو. فەراشى مەدرەسە گوتى ھەر کەس دوو رووبلەم نەداتى، کارنامەى نیشان نادەم. بە ھەزار گىرە و بە تکای دایکم دوو رووبلەم لە باوکم ساند و بردم. لە کارنامەکەمدا ھەوێل بووم؛ بەلام ھەوێل لە تیشکاوەکان! لە نمرە کەم ھىناندا، لە ھەمووان لە پىشتەر بووم! دوو زللەى جانانەم لە باوکم خوارد کە دوو رووبلەکەى بە خەسار چوو!

ژنىکی نووسەر و جوولەکە شیعەرەکانى منى بە رووسى تەرجمە دەکرد، ئەویش بە یارىدەى مستەفا سەلماسى. وەختە بلێم بوودجەى ولاتى شۆرەوى نیوہى لە نووسەر و شاعیر و ھونەرمەندان و بە تايبەتى ھونەرمەندانى سەر شانۆ خەرچ دەکرى. زارکی کیسە ئاوالەى... بە ھەر دىرێک - کە لەتە بەیتیک بە دىر حیساب دەکرى - چاردە رووبلیان دەدا بە خواھەنى و چاردە رووبلیش وەرگىر وەرىدەگرت! پوول بۆ من دەبارى. پتر لە شىست ھەزار رووبل نرخى شیعەر و نووسراوى پەخشانم پىگەشت. وىستم چاپخانەىەک بکرم؛ سەلماسى زۆرى دەرک و دیوان کرد، گوتیان بۆ دەرەو بە رووبلى نافرۆشین. لەوى ناھومىد بووین. دە ھەزار رووبلیان بۆ بە ھەزار دۆلار گۆریمەو، بەو شەرتە کە لە بەغدا بمەدەنى.

ئەو ھەموو پوولە - کە لە رووسیا نەبى، ناچى - چ لى بکەم؟ مەلەم نا لە تەخشان پەخشانی! دەعوەتى ئاشنايانم پى دەکرد. رۆژى میدویدؤف و ژنەکەم دەعوەت کرد. ھەزار و دووسەد رووبلەم لە جەمىکدا بژارد. سەرەراى پوولى زۆرىش، حەقى ئوتیل و خواردن و سەفەرەم لە سەر نووسەران بوو.

گوتیان: دەمانەوئ بگىرین؛ کارخانەى ماشین سازى و ئەمانەت نیشان دەین. گوتم: ھىچى تیناگەم و ناشچم. حەزم لە مووزە و نەققاشى ھونەرمەندانە و ھىچى تر. بە زۆر مووزاندا گەرام و راستى زۆرم کەیف پى دەھاتن.

له ئيداره‌ي پړوزنامه‌ي پرافدای جهوانانه‌وه داوام لئ کړا که مه‌قالیک ده‌رباره‌ي ناشتی بنووسم. مه‌قاله‌که وا بوو:

«له میسری قه‌دیمدا - که سنعات له شاران په‌ره‌ي سه‌ندبوو- وه‌رزیان و ماسیگران ده‌هاتنه کریکاری بؤ شاران. گهنم و ماسی زور له که‌می دا. کاهینانی ثایینی وه ناو خه‌لک که‌وتن: که بابه ئیوه نازانن دنیا له سر پستی گا و ماسی به‌نده؟ نه‌گهر گهنم و ماسی به‌رهم نه‌هینن، دنیا تیک ده‌چی و خه‌لکی شار له برسان و بی‌گوشتیان ده‌مرن. کارناسانی دنیاش ده‌لین: ئه‌وه سه‌ربازه‌ي له جه‌به‌هي شهره، به‌رهمی یازده کارگهر ده‌خوا، خوشی یه‌کیک، ئه‌وه دوازه‌ده که‌س له‌وانی گهنم و گوشت به‌رهم دین له کار ده‌که‌ون...» ئه‌ودهم له سر باشی ناشتی و خراپی شهر دواووم. مه‌قاله‌که‌م له پړوزنامه‌دا چاپ کړا. ده‌عوه‌ت کرام بؤ ئیداره. سه‌رنووسه‌ر گوتی: زورمان ته‌له‌فون و تیلگراف بؤ هاتووه، ده‌لین شش مانگه له‌و مه‌قاله‌یه به‌هیزتر له سر ناشتی چاپ نه‌کړاوه. تۆ نووسه‌ریکی باشی.

گوتم: هه‌له‌مه‌به! من نووسه‌ریکم هه‌ر ناوم نییه؛ به‌لام فهرق ئه‌وه‌یه لیږه بؤ نووسه‌ران فکر ده‌که‌نه‌وه. من بؤ خوم فکر ده‌که‌مه‌وه و ده‌ینووسم. پوولی زور ده‌دن به‌ نووسه‌ر، پی‌ی ده‌لین له فلان باسدا ئه‌وه‌نده که‌لیمه - نه‌ زیاد نه‌ که‌م - بنووسه! نووسه‌ر بؤ پووله‌که‌ی خواخوایه‌تی کاربه‌ده‌ست لئی رازی یی؛ نه‌ک بؤ خوی له نووسینه‌که‌ی خوی. بؤ نمونه کتیبیکم به‌ عه‌ره‌بی خویندوته‌وه چوارسه‌د سه‌فحه‌یه؛ له داستانیکی رووسی ته‌رجمه‌یه به‌ ناوی: «که‌ناره‌ی پرووناک». هه‌مووی به‌ پوختی باسی گویلکیکي په‌سه‌نه! که‌لخوز به‌ که‌لخوزی فروشته‌وه و پاشان لئی ساندوته‌وه. نه‌گهر من ته‌رجمه‌م بگردایه به‌ سه‌فحه‌یه‌ک ته‌واو ده‌بوو.

لیم روونه‌ قسه‌کانی منی پی‌ی نه‌حمه‌قانه‌ بوو، به‌لام گوتی: تکایه شتی‌تریشمان بؤ بنووسه. گوتم: من له بنی مه‌قاله‌که نووسیووم: «هه‌زار شاعیری کورد»، ئیوه نووسیوتانه «هه‌زار شاعیری عیراقی»، یانی چی؟ گوتی: وامانزانی وات پی‌ی خۆشه!

- ماموستای به‌رېز! تۆ بمنځیره بازار بلینی شووتیم بؤ بکره، من بچم سنجووت بؤ بکرېم، بلیم وامانزانی سنجووت پی‌ی خۆشته‌ره! نه‌خیر له ناوی کورد خۆت پاراستووه؛ ئیتر بۆتان ناووسم. ده‌گهل سه‌لماسی و نینا جووله‌که‌که‌ی وه‌رگنځی شیعره‌کانم چوینه‌ دیدنه‌ی نازم حیکمه‌ت. پیاوړیکی بالا‌به‌رزی چوارشانه، چاوشین، موو‌ه‌رد، هه‌تا بلینی خوین‌شیرن. له سر ته‌ختی پشست له سر ته‌خت را‌کشابوو. نه‌خۆشی دلې بوو؛ نه‌ده‌بوايه زور بیزوئ. گوتم: زور به‌ داخه‌وهم ئه‌و دل‌ه‌ی که‌ له‌ گۆشه‌یه‌که‌وه کوردی تیدایه‌ ژان بکا.

گوتی: یا‌هو! ئه‌وه قسه‌ی شاعیرانه‌یه. کورد له‌ ناوه‌ندی دل‌مدايه نه‌ له‌ گۆشه‌دا. من به‌ مندالی له‌ مالی به‌درخانیاں ژیاوم و مه‌مکی کوردانم مژیوه. خوم له‌ تۆ به‌ کوردتر ده‌زانم... خه‌لک له‌ عیراق و شوینی‌تری عه‌ره‌ب چۆنم باس ده‌که‌ن؟

- هه‌موو که‌س دوور به‌ دوور عاشقته و ناوبانگت زور به‌رزه. به‌لام کومونیسته‌کانی عیراقی (کورد و عه‌ره‌بی) و کومونیسته‌کانی سووریا لیت رازی نین؛ ئه‌ویش هه‌ر له‌ سر ئه‌و قسانه‌ی که‌ باسی کورد ده‌که‌ی.

- چم پی‌ی ده‌لین؟

- چت عه‌رز که‌م؟ ده‌لین‌های له‌ دایه‌ی نازم حیکمه‌ت به‌ین! به‌لئ شتیکی وا!

زور پيځه نى. گوتى: نه وانه كهرن؛ با جنيو بدن. هر كس بتوانى و ياريدى هم گهله به سته زمانه ليقه و ماوه نهدا، ناي به خوى بلى بنيادهم. دل هم به بهرمت خۆشه... دوو ژن خزمه تيان ده كرد. گوتى: تا فراوين نه خوى نابى پرؤى. نه وسا مووزهى خۆمت نيشان ده دم. دواى فراوين، به سهره - سهره پيشمان كهوت. هر چى له هه موو دناوه دياريه كيان بؤ هينابوو، مووزه يه كى لي پيځ هينابوون.

گوتم: ئوستادا ده فهرمووى كوردم خۆش ده وئ، نه دى كوا شتيكى كوردانه؟
- ئاى چهند به پهلهى! وهره...

له سهر تاقه يه ك مه خمه رى سهوز راخرابوو، جووت پيځ كلاشى هه ورامى، چهند كه وچك و نه سكوپى دار، چهند سه بيله كلكدار و گلين، زور به جوانى ريز كرابوون و نووسرابوو: «ديارى برا كورده كانم». گوتى: بهر له وه له تو پرسم، بيستبووم كه كومؤنيستانى سووريه مه قاليكى منيان ته رجمه كرده بوو؛ ناوى كورد و كوردستانيان ده راويشتبوو كه من نووسييوم. عه كسيكى خوى و چهند كه وچك و گولدانى كى دارى زور جوان كه ده سكارى نه مريكاى لاتين بوو - به ديارى دامى؛ كه له به غدا وهك عه زيز ترين يادگار هه لمگرتبوون؛ به عسى به تالانيان برد. كه ويستم ان برؤين گوتى: دوو نومايشم له مۆسكو نيشان ده درى، چهند بليت ده وئ؟

نينا گوتى: دوازه.

گوتم: ئوستاد نهوه جووله كه يه؛ ده يه وئ بيفرؤشپته وه! له سى پترم ناوئ.
گوتى: نا، دوازه ده ههر ده دمى.

ته له فؤنى كرد بؤ ژنيك: «چؤنى؟ لاچاوت ماچ ده كه م. دوازه بليت به ناوى هه ژار بنيره»، پرووى ده من كرد: ئاوا ده بى ژنان بدوينى، فير به! دوايه ههر خوى گوتى: به خوا پيم وايه له من شهيان ترى؛ ده زانى چؤن خه لك بدوينى!
چوومه تماشاى يه كيځ له نومايشنامه كانى؛ به راستى به شاكارم زانى.
بريار درا بجمه لينينگراد. زور له دؤست و براده ران هاتبوون بهر پيم كه ن. قه تار سهعات دووى پاش نيوه شوو ده رؤيشت. گوتيان بؤ سى رؤژ نهوه چه مه دانه گرانه ت بؤ چيه؟ يه كى چكوله ي سووكت پى بى به سه.

- ناخر نيمه.

«كۆلؤزى شهرو» كه له كورده كانى گورجستانه و چاوه ديري پرافداى به زمانى گورجى ده كرد؛ گوتى من ده چم بؤت ديتم. ساكيكى گول چندراوى بؤ هينام. چووينه ئيزگه. ئاغاي قيامى ناويك، پياويكى هفتا و پينج ساله ي كؤنه وه زيرى ئيرانى و دؤستى نزيكى بارزانى له مۆسكو، هاتبووه ئيزگه بؤ بهرئ كردنم.

- ئاغاي قيامى زور شه رمه زارت كردم.

- نا تو دؤستى بارزانى، لازم بوو بيم...

دوكتور سولتان وه ته ميشى پتر له ده جاران ده بن چنگى كوتام: «ديسان بچؤ ته شه ككورى لي بكه، به و پيريه زه حمه تي كيشاوه». كچيځ كه له ئاسايشگا ده مناسى و ناوى «گاله» بوو، ده گه ل خوشكى هاتبوون. گوتم: تكيه تو و خوشكت له باتى من سوپاس له قيامى بكه ن. ههردووك چوون و قؤليان كرده قؤلى. گوتيان: چونكه تو زه حمه ت كيشاوه، ئيمه ده گه لت

دېنەۋە مالى. قىيامى گوتى: ئەگەر جەۋان بام نەدەھاتن؛ مەمنونم!

خاۋلى و ماۋلى و ئەسپايى رېش تاشىنم لە ساك دايە، دەگەل «عەلى ئۆف» ناۋىكى ئازەرى -
كە دىلمانجەم بوو - لە واگۇنىك داپن. تاو ھەلات گەيشتىنە ئىزگەى لىنىنگراد. زۆر لە
نووسەرانى ئەۋى ھاتوونە پېشۋازى شاعىرى كورد! يەككىك ھاتە دەركى واگۇن:

- كوا چەمەدانت؟

ساكە رەشم دا دەستى. لە فلقەى پېكەنىنى دا و يەكى تر لىتى وەرگرت. ھەر فلق و ھۆر بوو!

- خەبەر چىيە؟

عەلى ئۆف گوتى: تۆ ساكى خانمانت ھېناۋە!

دوكتور كەرىم ئەيىۋوبى پەيدا بوو. گوتىم: بگەيە، ۋەرىگرە و بىيەۋە بۆ خانمەكەت تا ئابروومان
بە يەكجارى نەچۈۋە!

سى رۆژ لە لىنىنگراد بووم. پېش نىۋەرۋىيەك لە مووزەى ئەرمىتاژم رابوارد، كە بە راستى
مانگىكى دەۋى تا ھەموۋى بە باشى بېنى. بە سەدان تابلۇى واى تىدايە كە سەرت لە كارى
خودا سور دەمىنى. لە ناو ئەۋانەدا، تابلۇيەك يىۋوسقى نەججارى زىباۋكى مەسىح دارتاشى دەكا،
مەسىحى دە-دواز دە سالە شەمىكى بۆ راگرتوۋە. ئەۋ دىل پاكى و خۇشەۋىستىيە كە لە روۋى
مەسىح نىشانداراۋە، ۋەك بىزمار دايكوتام. چەند جار بە جىم دەھىشت و دەگەرامەۋە و سەيرم
دەكرد. گوتىان ئەم كۆشكە چوارسەد ۋەتاغى تىدايە. ھەموو لىۋارى بانەكانى بە دەيان ھەيكەلى
لە سەر چەقاۋون. بىرم دەكردەۋە پادشاۋەك بە خۆى و ژنى و كورپىكەۋە، ئەۋ ھەموو
خانۋوبەرەى بۆچى بوۋە؟!

چوۋمە مەزگەۋى لىنىنگراد. مەزگەۋىتىكى زۆر جوان و خۇش و فرەۋانە. پىرە لە مافوۋرەى
جوان. مەلەيەكى مل ئەستور - دەتگوت تەگەى دابەستەيە! - بە پىرمەۋە ھات و لە بەر خۇيەۋە
بە عارەبى مەلەيانە دەيگوت: «شوكور بۆ خوا نوپۇز كردن ئازادە!». بە عەلىۋفى تەرجمانم گوت:
ۋا ديارە نوپۇز كردن لىرە ئازاد نىيە؛ چۈنكە مەلەى ئىمە ئەم قسانە نازان. فېر كراۋە بۆ مىۋانانى
لاۋەكى ئەمە بلى. عەلىۋف گوتى: «لام وايە راستى بۆ چوۋى!».

قورغانىكى يەك پەرىم دىت. مەلاكە ناۋى عەبدولبارى بوو، گوتى: ئەۋە ديارى جەمىل
رۆژبەيانىيە؛ سەلامى لى بگە! تۆش كە چوۋىتەۋە بەغدا ناوم لە مەجەللەى ئادابى ئىسلامىدا
بنوۋە!

لە پاش گەرانەۋەم بۆ بەغدا، لە مالى مەلامستەفا، مامۇستا مەلاجەمىل رۆژبەيانىم دىت.
گوتى: چوۋىە مەزگەۋى لىنىنگراد؟ مەلا عەبدولبارىت دىت؟ چۆنە؟ گوتىم: مامۇستا باسى ئەۋ
بىن ناموۋسە مەكە! دەيگوت مامۇ مەلا جەمىلم گاۋە! گوتى: ھەتىو تۆ بۆ لىرە قسەى ۋا دەكەى؟
مەگەر من ئەۋم گابى! بارزانى زۆر پىكەنى.

ئەۋى سەرنجى راكىشام، لە دەركى ئاۋدەستەكان بە توركى و بە خەتى عەرەبى نووسرابوو:
«ژنانە - پياۋانە». نەمزانى بۆ ناكرى ئاۋدەست بە روۋسى بنوۋسىرى؟ كام زىانى ھەيە؟!

چوۋمە دىدەنى كلىساي «ياكوبسكى گورود» كە گۆيەكى تىدا دى و دەچى، ھەرەكەتى
زەمىنت نىشان دەدا. چوۋمە دىدەنى خانۋى پوۋشكىن؛ ئەلمانى ناشىرىنيان كىردىبوو. زۆر
جىگەى جوانى تىرم دىتن كە ئەلمانان خراپيان كىردىبوو. ئەلمانم ۋەك عەرەبان ھاتە بەر چاۋ كە
دژى جوانى و ھونەرن...

چوومە ئۆپىزىرەي ھەت پەيكەرى شاعىر «نيزامى» كە مۇسىقارى گەورەي ئازەرى «قەرە قەرەيۇف» كىرەتەتە ئۆپىزىرە. رۇس بۇ گۆي گىرتىن لە مووزىكى بەنرخ وەك سۇفلىكەي ئىمە بۇ قورغان بىستىن وان. بە سىرتە وىستىم شىتىك لە ەلىيۇف پىرسىم، لە دە جىئە پىتر «وشت، وشت» يان كىرد. يانى با گويمان لى بى، قىسە مەكە!

چوومە بىنكەي رۇزھەلات ناسى، بەشى كوردى لە لىنىنگىراد. «ئوربىلى» ئەو پىاۋە گەورە و بەرپىزەي ئەرمەنى كە بە فەرمانى ئەو، خرۇشۇف ئىجازەي كىرەنمەي ئەو ئامۇزگايەي دابوۋ؛ دەرسى كوردى لى دەخوئىندرا و كىتپى كوردى چاپ دەكرد؛ بە زىيارەتى سەرفراز بووم. خۇ ئەخوازا كە بىستى من مەموزىنىم وەرگىپراۋەتە سەر سۇرانى، ھەر تەۋاۋ كەيفى ھات.

ئۆربىلى لە زانا ھەرە بەناۋانگەكانى رۇزھەلات ناسى شۇرەي بوۋ؛ بە دل و گىيان عاشقى ئەحمەدى خانى و نيزامى گەنجەي. دەيانگوت لە رۇزىكدا ئۆربىلى وىستوۋىيە دەربارەي نيزامى قىسە بكا، كە بۇمبارانى شار كراۋە. بۇمباي ئەلمانان دە سالۇنەكە كەوتوۋە و بانەكە لايەكى رۇۋخواۋە. دانىشتوۋان وىستوۋىيە ھەلپىن، گوتوۋىيە: باسى نيزامىتان بۇ دەكەم؛ پىاۋ دەبى شەرم لە نيزامى بكا. ئىۋە چۆنى بە جى دىلن؟! ھەموو گەراۋنەۋە جىيى خۇيان.

قەناتى كوردىۇف يەككىك لە مامۇستايانى ئامۇزگاكە بوۋ كە زۇر شاگردى كوردىخوۋىن و كوردەنەزادى پىگەياندوۋن. خانم سىدا رۇدىنكۇ - كە مەموزىن و بەيتى شىخى سەنعان و چەند كىتپىتەي بە شەرحى رۇۋسىيەۋە لە چاپ داۋە - لەۋى بوۋ؛ دەگەلپا بوۋمە ئاشنا. ئەو خانمە لە دايكىكى ئەرمەنى و باۋكىكى گورجى بوۋ. كرمانجى وەك خەللى بۇتان و فارسى زۇر باش دەزانى. خوايشتى كىرد چەند رۇزىك بىمىن، دىۋانى شىخ سەنعانەكەي دەگەل وە خوۋىنمە كە خەتە مەلایانە زۇر ناخۇشەكەي بۇ ساغ نەدەبۇۋە. نەمدەتۋانى بىمىن. قەرارمان دا لە مۇسكۇرا دەۋەتەي لى بىكەم كە ئىجازە وەرگىرئ و لە مۇسكۇ دەگەللى بخوۋىنمەۋە. دوكتور كەرىم ئەپپوۋبىش ھەر لەۋ ئامۇزگايە زىمان شىناسى خوۋىندوۋە. ژنەكەشى «ئىرا» فارسى دەزانى. چوومەۋە مۇسكۇ. رۇزىك قۇلۇشىن - كە باسەم كىرد - ھاتە لام كە پىرسىارم لى بكا؛ سەلماسى تەرجمانمان بوۋ.

پىرسى: رادىۋ يەريۋان بە كوردى، لە كوردستان نىرخى چۆنە؟
گوتىم: راست دەۋى تەنپا كەسىك ھەيە لە ھەموو كوردستان كە تىيى بگا. ئەۋىش ئىستا لەۋى ئەماۋە. ئەۋ كەشەش مىن!

پىرسىارى كىرد: ئايا لە خاۋەن زاراۋەكانى كوردستان كاميان بەشى زۇرن؟
گوتىم: كرمانج، پاشان سۇران.
گوتى: نا، يەكەتەي لە ھەموۋان پىترە!
- جەناب مىن باشتى دەزانم.
- نەخىر نايانى!

ھەر دەستى بە ناۋچاۋانپەۋە دەگرت و لە پىر لە رانى خۇي دەدا و فىتەيەكى دەكىشا:
- ئەي! بۇ ۋە بىرم نايەتەۋە؟!
گوتىم: دەزانم تۇ مەنزوررت زازايە.

- ئەرى دىتتەۋە، راست دەكەي!
- كاكى خۇم! بە داخەۋە بە ھەلەيان بىردوۋى. زازا كۇمەللىكى كەمىن. عىراقى بە ھەرچى

سۆرانى نەبى دەللىن بادىنى، يان زازۇكى، يان زازا.

من پرىسارم لەو كرد:

- رۇزنامەى حىزبى شىووعى عىراق چاپخانى ئىوئە، پوولى دەدەنى. رۇزنامەى «خەبات» (رۇزنامەى پارتى) ھەر بە خۇرايى ھەموو رۇژ دوو ئەوئەندەى شىووعىەكان لە سەر ئىوئە و لە سەر چىنى كومۇنىست دەنووسى و پىتان ھەلدەلى. ھەموو رادىئو مۇسكۇ لە «اتحادالشعب» نەقل دەكا، بۇچى قەت باسى خەبات ناكەن؟

بە مۇنىكەو لىي روانىم:

- خەبات؟ ئىبراخىم ئەخمىت؟! نوورى ئەخمىت تەخا؟!

پشتەدەستى رادەوئەشانى؛ يانى ھەر باسى مەكە!

دانىشتەم ھەرىزەيەكى زۆر بە ئاب و تابم بۇ لىژنەى مەركەزى لە كرملين نووسى، بە ھەزار و يەك دەلىل ئىسباتم كىردىو كە ئەگەر رادىئو مۇسكۇ بەرنامەى كوردى ھەبى چەند باشە و چەند بە قازانجى شۆرەى تەواو دەبى. ئەمجار ھەر كوردىكى دەرەو ھاتبا مۇسكۇ، دەگەيمە سەرى و داوانامەيەكم پى دەنووسى و بە تەرجەمەكراوى دەمنارد، بەلكو بەختە كۆيت بىگرى و مۇسكۇ بە كوردى بەرنامەى ھەبى؛ بەلام كەس گووى بە كلاومان نەپىو...

دوو كەس ھاتنە لام گوتيان: لە ئەنساكلۇپىدىي شۆرەيدا ناوى ھەزار وەك شاعىرى كورد و ناوى جگەر خوون چاپ كراو. لە گۇرانىشمان پرىسيو كە جگە لە خۇى كى ھەيە لە چاپى تازە دا - كە ھەر بە دە سال جارىك چاپى تازە دەكرىتەو - بنووسرى؟ گوتوويە: ھەر من ھەم!

گوتم: رەنگە تىتان نەگەبىشتى؛ دەنا ئەو دەزانى زۆر كەسى وامن ھەيە. نەخوازە نەماوكان وەك خانى و جىزىرى و نالى و مەولەوى و زۆرى تىرىش كە دەبوايە رووبەرى ئەنساكلۇپىدىيان داگىر كىردا. من بۇتان دەنووسم. گوتيان زۇرمان پى خۇشە. وادەمان دانا. وىكەوتم ناوى ھەفتاويەك شاعىر و نووسەرى كوردىم رىز كرد و دامنى. دواى چەند رۇژ ھاتنەو لام. گوتيان: دوكتور كەرىم ئەيىووبى دەلى ئەوانە مەعلووم نىيە راست بن، دەلىلى دەوى!

- بەلى راست دەكا! لە مۇسكۇ دەلىلى چى بىنمەو؟! «دار، ھۆرەى لە خۇى نەبى، ناقەلشى»! ئەوئەش چوو...

كەرىم ئەيىووبى تىزى دوكتوراى لە سەر «شاعىر ھەزار» وەرگرت. ديار بوو دەبوايە لە شىعرەكانم شايت وەرگرى. رۇژىك لە ئاسايشگا نامەيەكم بۇ ھات، دەلى: برا «پەرۋوئە» بە چى دەللىن؟ ئەو كوردى كۆيە؟ نووسىم: نازانم. تۇ شىعركىم بۇ بنووسە كە ئەمەى تىدايە. بەيتەكە ئەمە بوو: «توتىن و پەر و ھەتر و بۇن». نووسىم: برا تۇ ماناى «تەر و بۇن» لىدەو، ئەو دەم پەرۋوئە روون دەبىتەو!

كەرىم ئەيىووبى بىردىمە ئامۇزگاي ھەرىبى لە مۇسكۇ، گوتى: دەبى لەوى بە عارەبى قسە بكەى، من وام گوتوو، خەجالەتم مەكە! مامۇستاي ھەرە گەورەى دەرسى ھەرىبى «سولتائوف» ناوىك بوو. دەستى ناو دەستەمەو و «ئەخلەن وە سەخلەن» بە خىرى ھىنام. بۇ خاترى كەرىم بە ھەرىبى فەسىحى قورغانى نوتقىكى دوور و درىژم كرد. ھەموو مامۇستا و شاگردەكان سەر دەجوولتىن. پاش ماندوو بوون بەسم كرد. تىريان لە چەپلە دا. ئەو جار بە كەرىمىيان گوت: تىكايە بۇمان بە رووسى تەرجەمە كە، چونكە ھىچى تىنەگەبىشتىن! كەرىم دەلى: جا منىش لە ھەرىبى نەگەبىشتووم! ناچار لە سەررا من بە كوردى و ئەو بە رووسى ملمان

له چهقه چهق نایه وه!

چوو مه مووزه ی پیتری گه وره. کۆته لی پیتری گه وره له جوانترین شوین، له سه ر لیواری چه می «نیوا» دیت. له چه ند جی کۆته لی مه له که کاترینم دی که زۆر به حورمه ت به یادگار ماون. شیوو عی خۆمانم ده هاتنه بهر چاو که کیلی قه بری پیاوه گه وره کانی کوردیان ده شکاند...

ته رزی ژیان

رهنگه به هه زاران کتیب و مه قاله له سه ر ژیان له شۆره ویدا نووسرای؛ که نووسه ره کانیا ن په یامنیتری پۆزنامه جیهانیه کانی موخته بهر، یان زانا و دورناسی به ناویانگ بوون. لیته دا من - که وه که له به سه رهاتی پیشووم تیگه یشتوو - له لیکدانه وه و زانیی مارکسیسمدا وه که کویر و که ری ناو زه ماوه ند؛ تۆ چه ند له گۆرانی و شیعری ژاپۆنی ده گه ی، منیش له و باره وام و کۆلی تریش. به لام من وه که دیومه باسی ده که م و نه گه ر خوار و ختیجیشت تیدا دیت، به لی نه زانییه که می به خشه! من چیرۆکی خۆم ده نووسم؛ نه شی کردنه وه ی مارکسیسم.

چۆن له عیراق و ئیران - مه سه له ن - تۆ تۆبۆسی ناو شاران مالی ده ولته و پوولی بلیت به ده ولته ده گا و شوفیر و کارکه ران سه ری مانگ حقووق له ده ولته وهرده گرن، له شۆره و ی هه موو شت کراوه ته مالی ده ولته. به ره ری کاری هه موو که س به ده ولته ده گا و هه موو که س حقووق له ده ولته وهرده گری؛ هه ر که س به پیی کاری خۆی. هه یه مانگی پینسه د رووبل، هه یشه مانگی خوا ده زانی چه ند وهرده گری. واتا له ۵۰ دۆلاره وه تا نازانم چه ند. کارم به وه نییه که زانیانی ناتۆم و پایه به رزه کانی عیلمی چیان ده درایه؛ به لام نووسه ری وا هه بوو سالی ملیۆنیک رووبلی داها ت بوو. چونکه جگه له و پووله ی ده ولته بۆ هه قی نووسینه که ی ده دا، نووسراوه که ی چه ند جار له چاپ بدرایه ته وه، نیوه ی بۆ نه و بوو. که وا بوو نه گه ر ته به قه ی ده ولته مه ندی زه مان ی نیکۆلا له ناو چوو بوو، ته به قه ییکی تر به داها تی زۆره وه په یدا ببوو. به لام فه رقه که لیته دا بوو که س هه ر چه ندی پوولی هه با، نه یده توانی خه لکی دی بخاته بهر کار و خۆی به ته نه لی به سه ریا ن رابگا. کابرای که زۆری پوول پی ده گه یشت هه ر ده یتوانی نه سپایی ناو مالی زۆر به نرخ بکری؛ خۆش بخوا و خۆش رابویری. ده ولته که خۆی خاوه نی هه موو شتیکه، نرخ هه موو شتی دیار کردووه. کاریک کراوه که هه ر پوولیکی ده گه ر دایه، راست برژیته وه ناو داخه لی ده ولته. نرخ شتی زۆر پیداو یستی ژیا ن، وه ک نا ن و پیخو ری که له مال دروست بکری، هه رزا ن و شتی زۆر ناپیداویست و ده ولته مه ندانه، له و په ری گرانی دا بوو. ماشینی مۆسکۆویچ - که له به غدا به شازده هه زار رووبل ده فرۆشرا - بۆ خه لکی ناوخۆ په نجا هه زار بوو. کاری بی ماندوو بوون هه رزا ن و کاری گران، گران قیمه ت بوو. بژی شک حه وت سه د و په نجا، موهه ندیسی وهرزیری [کشت وکال] هه زار و سه د، کارگه ری کارمه ی کارخانه دوو هه زار و سیسه دی وهرده گرت. کاری شاعیر و نووسه ر و هونه رمه ند و هونه رپیشه ی تئاتر و سینهما، له کاره زۆر به نرخه کان بوو. وه ک ده یانگوت؛ نه داما نی حیزب له خه لکی ره مه کی زۆر خۆشتر ده ژین. ته نه اهت جۆکیک هه بوو که له قه تاردا دوکتۆریکی هاوړیمان گێرپا هه وه:

«پۆلیس شه و به کۆلان و خه باباندا ده گه ران، هه ر سه ر خۆشیک تووش بوونا یه، ده یاننارده گرتووخانه تا به یانی. چه ند که سیکیان گرت و ناردیان. چوو نه سه ر یه کیکی که له به فردا درێژ ببوو. نه فه سه ر بۆنی به ده میه وه کرد و گو تی: ره فیق به تاکسی به رنه وه مالی؛ چونکه بۆنی

كۇنياكى گرانى لى دەھات!.

رادىۋى چىند مەۋج بە دوو ھەزار و پىنچ سەد تا سى ھەزار بوو؛ يانى كرىي چوار مانگى بۇشكىك. رادىۋى يەك مەۋج ھەبوو - كە ھەر مۇسكۇي دەگرت - بە بىست و پىنچ رووبل؛ كە دەيكر دەھقى بوتلىك و دكا، يان دواز دە ئىستىكان چاى لە چاخانە. ئەو خەلكە كە لە دە ھەزاري يەككىكى زامانى لاۋەكى نازانى، كاري بەو رادىۋە ھەرزانە پىك دەھات. خوا ھەلناگرى دزىش لە دەولەت و مىللەت دەكرا، بۇ نموونە: خەياتە، بۇي ديارى كراو دەستى جل بە دووسەد رووبل بدروى. مشتەرى كە دەچوو، دەفتەرىكى زەلامى لىك دەكر دەو:

- ناوت؟ ئەندازەت؟ فلانت؟... باشە پاش ھەوت مانگ وەرەو!
- كاكە ئەو زستانە، سەرمامە، چۆن ھەو مانگى تر؟
- بەخشە، ھەموو شت بە نۆرەي خۇي. ئەوئەندەت خەلك لە پىشەو ھە.
- دايكت چاك، بابت چاك، فكريك، چارەيەك. وەك تۇ دەلىي «قەل گووم ناگەيەننە بەھار!».

- ھا! لەبەر خاترى تۇ دەيى لە مالمەو بۆت بدرووم؛ بەلام دەيى ھەشسەد رووبل بدەي!
خۇ ئەگەر نەشتەدا و ھەوت مانگەش راۋەستاباي، جلكىكى بۇ دەدرووي لە تاژى كەن بتۆرى!
سەدان تەلەۋىزىيۇن لە مغازەيىكە، نرخیان لە سەر نووسراۋە، بەلام ديسان دەفتەرەبۇر ھەيە:
- ھەر وەخت نۆرەت ھات، چونكە ئەوانە ھەموو گىراۋنەو.
- ئەدى ئەگەر زياترت بدەيى؟
- باشە يەككىكان ھەلگرە، خاۋەنەكەي رازى دەكەم!
لاي دەلاكتىك سەرم تاشى، شەش رووبلى ساند. سەلماسى پرسى:
- ئۆدكلۇنيان لى داي؟
- بەلى.

- نرخی دوو رووبلە. بەلام چوارەكە ھەقى ئۆدكلۇنەكەيە كە بۇ خۇي بردوۋە!
لە ماشىنىكى تايەتى وەزارەتى لەش ساغىدا چوومە وەزارەت. لە خەيابانى گۇركى پۇلىس رايگرت. شۇفیر دابەزى و سرتەيىكى كرد، ھاتەو. سەلماسى پرسى:
- چەندى لى ئەستاندى؟

- پىم گوت مىۋانى لاۋەكىم پىيە، دوايە پىنچ رووبلەت دەدەمى! ھىچ موخالەفەشم نەبوو؛ بەلام ناۋى نووسىبام چەند رۇژىك لە كار دەكەۋتم.
جاريك خاۋەن تاكسىەك گوتى: پۇلىس تەشقەلە بە ھەموو تاكسىەك دەكەن. لە رىدا ئەم پرس و وەرەمە لە نيۋان شۇفیر و سەلماسىدا رابرد:
- حقووقت؟

- چوار سەد رووبل.
- جا چۆن پىي دەژى؟
- پىۋى پوولدار نەبى سۋارى تاكسى نايى. حىسابى تاكسىش لە سەر مېتراژە. پىم دەلېن لە سەرمان راۋەستە، نيو سەعات، سەعاتىك. ئەوسا بەخشىيىكى باشم دەدەنى.
- ئەگەر تاكسىەكەت شتىكى شكا چ دەكەي؟

- دہ چم لہ ئیدارہ دہینووسم، نمرہ و تاریخیکم دہدہنی. ئہو جار خۆم دہچم چاکی دہکەمەوہ لہ سەر حیسابی خۆم؛ چونکہ لەوانەییە لہ ئیدارە کە دوو مانگ مەحتەلم کەن. ئەوان بۆ خۆیان پوولی چا کردنەوہ کە ی لہ سەر دەولەت حیساب دہکەن و دہیخۆن؛ منیش کارم پەکی ناکەوئ.

بەلام هەر چەند دزی بکړئ لہ دارایی دەولەت زیانیك ناکەوئ؛ چونکہ هەمووی هەر دیتەوہ گیرفانی خۆی. ئەگەر ملیۆن رووبلەت هەبێ، لہ دەرەوہی رووسیا بە فلسیک ناچێ. لہ مالمەوہی دانیی، لەوانەییە لیت بدزن؛ لہ بانکی دادەنێ، لہ ژێر چاوەدێری دەولەت دای: «بۆچی خەرجی ناکە؟ مەنزووړت چییە پایدەگری؟...» لیت دەبیتە بەلا و ناچار ی خەرجی کە ی، شتی لووکسی پێ بکړی. ئەویش وا گران کراوہ وەک مار پیتەوہ دەدا. دەبیتە ئاگر پوولە زیادیە کەت دەسووتینێ.

لە رستووران تا سەعات یازدە و نیو کریکاران جەمیکیان بە دوازدە رووبل دەخوارد. هەر ئەو رستوورانە لہ نیوہ رۆوہ موزیکالی دەهاتن، جەمیک خۆی لہ سەد و دووسەد رووبل دەدا. جەمی ئەعیانانە زۆری پێ دەویست. ئەگەر کەرستەت بکړیا و لہ مال لیت نابا، زۆر هەرزان دہکەوت. لہ شۆرەوی کەسێ کارئ دەولەتی نەکردبا، بە زۆر نەدەخرا بەر کار؛ بەلام حقووق نەبوو. وەستای تەلەفۆن و تەلەویزیۆن و رادیۆ چاکردنەوہ هەبوون کە ئازاد بوون و لہ مالان کاریان بۆ پەیدا دەبوو. ژن هەبوون، دەبوونە کارە کەری مالان، بەلام دەبوابە وەک کریکاری دەولەت رۆژئ هەشت سەعات کار، هەفتە ی دوو رۆژ وچان، سالی مانگیك مەرەخەسی بە حقووقەوہ وەر گرن. سەلماسی کلفەتیک ی وای هەبوو کە وەک فیرعەون حوکمی دہکرد. شەویک لہ دانشگاهی گردی لاینین چوو بووینە دہعوەتی خۆیندکاران. مەشرووب هەبوو، نان نەدرا. سەعات دوازدە هاتینە دەر، زۆرم برسبوو؛ گوتم: سەلماسی تازە نان دەس ناکەوئ. دیمەوہ مالمە ئیوہ نان دہخۆم و هەر لەویش دهنوم.

- جیگە ی خەومان نییە.

- کاکە دہچم لہ ژووری کلفەتە کە دہخەوم؛ لیم روونە دەرماناکا.

گوئی: نایەلم بی، دەتەمەوہ ئوتیل.

بەبانی ئەو رۆژە هات:

- کاکە چم لئ دہکە ی؟

- خیرە؟

- کورە غەلەتیکم کرد، بۆ کلفەتە کەم گیراوە کە تۆ چت گوئ. ئەوا لیم بە قین داچووہ؛

دەلئ: پیاویک حورمەتی منی لہ بەر بووہ تۆ نەتەیشتووہ بی؛ هەر ئیستە دەرۆم!

- مستەفا گیان هاسانە، بمبە بۆت ئاشت دہکەمەوہ!

- ها! لہ بەغدا بلئی گەوادیم پێ کردوہ؟! نایەلم!

سێ کاری زۆر گرینگ لہ رووسیا پیک هاتووہ: بیمە ی هەموانی، کار بۆ هەموو داخواری کاریک، خۆیتندن بۆ هەموو مندالیک؛ کە ئەم سێ شتە بی خەمن. مەسەلە ی مەسکەنیش لہ رینگە ی حەل کردندا بوو. قەرار وا بوو تا سالی هەزار و نۆ سەد و حەفتا ئەو گیروگرفتەش نەمینێ. چوو مە سەیری خانوو کردن: لادیواریک لہ قالب دراو دەگەل سێ لادیوار و سەربانی ساز، لیک دەدرا و هەر هیندە ی بلئی یەک و دوو دەبوو بە وەتاغیک. دہیانگوت وا هەییە

نەۋمىك لە زەۋىن لىك دەدەن و دەبىنە سەر نەۋمىك؛ كە من ئەۋەم نەدەت. خانوو زۆر گەۋرەن. ھى واىە جىگەى سەدان مالە. ئاسانسۇر ھەبە؛ تەلەفۇن بۇ چەند مالىك ھەبە؛ گاز لوولە كىشى كراۋە. دەۋلەت لە سەدى شتىكى كەم لە حقووق دەپرى، ۋە بەرى دەخا. مالەكان چكۆلەن؛ لە ۋەتاغىك و ئاشپەزخانەيەكەۋە تا سى ۋەتاغ ھەبە؛ بى سالۇن. چەند مال لە كۆرىدۇرىك دان؛ درگايان بەرانبەرى يەكە. كابرا دەبى ھەمىشە درگا پىۋەدا، ئەگەر نەيەۋى ژوورى مالى بىين. كە ئەمە رەنگە بۇ خەلكى دەرەۋەى خاۋەن مال زۆر ناخۇش بى. بەلام لەۋى ئەگەر ئەمە دەست كەۋى نىعمەتە.

لە سەرمای زۆر سەختدا و لە گەرمادا، بازار و مېترۇ و ئوتىل لە مەركەزەۋە گەرم و فىنىك دەكرىنەۋە. ۋووس بە گشتى و مەسكەۋى و لىنىنگرادى زۆر تەپۋىش و جلكى جوانيان زۆر ھەز لىيە. ھەرچى دەستيان كەۋى لە پۇشاكى جوانى خەرج دەكەن. سىنەما و تىئاتر مايەى سەرگەرمى ھەموانىيە. نەخۋازا بالشۋى تئاتر كەسپىك بە دوو مانگىش بلىتى دەس كەۋى، شانازى بە بەختى دەكا. چوۋمە بالشۋى تئاتر، بالىيە «پشت كوۋرى نۆتردام» بوو.

خوئىندەۋە يەكجار بەرمىنە؛ زۆرىش ھەرزان دەست دەكەۋى. تىراژ ھەرچەند بى، كىتب زۆر زوو لە بازار نامىنى. شەۋىك لە بەر دەر كى تئاترىك كىتپىك دىت: «چەند چىرۋكى كوردان»، سەلماسى نەيھىشت بىكرىم: «لە پاشان دەيكرىن...». ھاتىنە دەر نەمابوو. گروم گرت ھەر دەبى پەيداي كەى. زۆر شوئنان گەرابوو دەستى نەكەۋتوو. بە رۇژىك خەلاس بىوو.

بە تىكرابى خەلكى شار دەگەل خەلكى لادى زۆريان فەرق ھەبوو. خەلكى لادى جىلشەر و پىخۋاسى زۆريان ھەبوو. بەلام ئەۋى راست بى خانوۋى دىنشىنەكان - كە لە دار كراۋە و لە ناو باغچەدا ھەلكەۋتوون - بە چىژەى من زۆر لە خانوۋى شارستانىيەكان خۇشتر بوو. دەمگوت: ئەگەر مالم لە ۋووسىيە با، لە خانوۋى لادىدا دەژيام و كارى شارستانم دەكردا

ئازادى قەلەم و بىر و ۋاى تاكەكەسى دەرپرېن ۋەك ولاتانى عەرەبى و مىسر و ئىرانە، كەس ناتوانى رەخنە لە دەۋلەت بگرى. خەلكەكەش زۆر سالە فىزى بوون و پىيەۋە گەۋرە بوون، گوئى نادەنە ئازادى فەردى، ھەبە يان نىيە.

بۇ جىتلىان - كوپ و كچ - ئەۋپەرى خۇشسىيە؛ بەۋ شەرەتە نان و بەرگيان دابىن بى. من دىتوۋمە كچ پىش بە كوپىك بگرى و لە نىۋ ھەۋالان و خەلكدا بلى: «تۆم پى جوانە، ۋەرە با پىكەۋە بگەرپىن»، كە ھىچ بە عەب حىساب نەكراۋە. لاۋىك بە ھەر ژنىك بلى: تۆم خۇش دەۋى و دەۋەتى بكا، ئىتر پىنى نالى: «دە دىمى بابت رىم!» ئەگەر نەيەۋى بە پىكەنىنەۋە دەلى: «من كارم ھەبە، ناتوانم، بىەخشە».

جگە لە سىياسەتمەداران و ھىندىكى كەم لە رەشايى گەل، ھەموو زۆر لە دىنباى لاۋە بىخەبەرن؛ لايان واىە ژيان ھەر لە شۆرەۋى داىە و خەلكى ولاتى سەرمایەدارى، يان لەۋ خاۋەن كارخانەن كە بە ھەزاران كارگەر ۋە بەر قامچى دەدەن و لەسەر كەمترىن بىيانو دەيانكوژن، يان كرىكارە بەر قامچىكەيە؛ ناۋىجى تىندا نىيە. لە منيان دەپرسى: تۆ كرىكارى؟

- نەخىر دوكانى خۇم ھەبە.

- چەند ھەزار كرىكارت دە بەردەستدايە؟

- ھىچ، ھەر تەنيام.

- باۋەر ناكەم! دەى چەند پەيدا دەكەى؟

- رۇزى ھەقى پياۋىكى كۈلەر.

- ئاى لەو قسە درۆيە!

رۇزىك لە باغچەى ئاسايشگا، ژنىك - كە بژىشكى مىندالان بوو - پرى بە چىنگى گىادا كىرد، پىرسى: لە عىراق شتى وا ھەيە؟!

- نەخىر! لەوى رۇزىم سەرمایەدارىيە؛ گىا شىن نابى!

- راست ئىمە لە بەھەشتاين، ئەو ھەموو گىايەى دەبىنى!

فەتھى گوتى: بۇ درۆى دەگەل دەكەى؟

گوتىم: نامەوى لەو خەو خۆشەى راپەرېنم...

فەتھى گوتى: يەكئ لەو ئەفسەرانەى ئىرانى كە لە قەلەمورغىيەو رەيتىرابوون، بۆى گىرامەو: كە ھاتىنەو مۇسكۇ، ھەر يەكەى دەگەل شارەزايەك دەگەرېن. شارەزاكەم گوتى: شتىكە ھەيە دوگمەى بادە، گویت لە تاران و زۇر شوپنان دەبى؛ دەسكارى شۆرەويە. وەرە نىشانە دەم.

بىردىمەو مال، پىچى رادىۋى با دا، دەنگ نەھات. لە خەجالەتباين مات بوو: ديارە باوەرېم پى ناكەى! كۆتەكەم داكەند، گوتىم: جەرپادەرىكەم بۇ بىنە! رادىۋم بۇ چاك كىردەو. گوتىم: مەن وەستاي ئەو شتانەم!

نومايشگايەكى سەنەتەى ئەمىرىكا ھاتە مۇسكۇ، زۇر كەس لە ئاسايشگاۋە چوون. دەيانگوت: زۇر سەيرە، خۇ ئەمىرىكاش دەتوانى ھىلى كۆپتەر دروس كا!

رۇزى كە ھەوەل مانگى دەسكردى شۆرەى لە سەر مانگى عاسمان نىشتەو، بە دوكتورىكى ئەرمەنىم گوت: بە راستى مايەى شانازىيە. گوتى: راستە؛ بەلام بىرا لە جىياتى ئەو كارخانەيەكى سىرونجى باشباين بۇ دروست بىكرىنايە!

لە ماركسىسىمدا كە دىن ھىچ جىگاي نىيە، پىم سەير بوو كە لە شۆرەوى دىنىكى سەربەخۇ بەيدا بوو؛ ئەويش بە پىرۇز زانىنى لىنىنە. لاشەكەى دە نىۋ قەبرە شووشەكەيدا مۇمىيى كىراو و ماو و بۆتە جىگە زىارەتى ھەموو كەس. لە زىستان و ھاۋىندا، ھەمىشە بچۇ، بە درىژايى كىلۇمىترىك خەلكە بۇ نۆرە زىارەت راۋەستاۋە. دوو-دو دەچنە ژور، چاۋباين بە لىنىن دەكەوى و لە دەرگى تەرەو دەردەچىن. قەت لە ولاتى موسولمانان ئەوئەندە رىز لە گۆرى پىاۋچاكان نەنراۋە. كە دەرسى روۋسى مەدرەسەى مىندالانم دەخوئىند، زۇر فەرمايشتى لىنىنم دەھاتە بەر كە زۇر سال بوو لەبەرم بوو؛ ھەدىسى پىغەمبەر كىراۋو و تەى لىنىن!

رۇزىك چوۋمە كىتېخانەى لىنىن لە مۇسكۇ. لە دەرگا جزوئەكىيان دامى، نووسرابوۋ جگە لە مەجەللات، بىست مىۋن كىتېى تېدايە. سالۋن سالۋنە، ھەر كەسە بە زمانى كىتې دەخوئىتەو، لە سالۋنى تايبەتى دادەنىشى، فىشى ناۋى كىتېيان و فىشى ناۋى نووسەرانى كىتېيان دەس بەجى پەيدا دەكرى. كارتىك بە شمارەى كىتې دەخەنە بەر لاقى خۇيانەو كە كونىكە. پاش مەدەيەكى زۇر كەم، شتى ۋەك قەتارى چكۈلە كىتېكە دىنى و لىى ۋەرگەر. پاش خوئىندەو، قەتارە كە دىيائەو شونى خۇى لە ناۋ غەبىارى تايبەتيدا، كە ھەرگىز مۇرانە و شە كارى تى ناكە. ئەگەر مىكرۇفېلىم لە كىتې بوى، ئەو داۋا دەكەى، زەرەبىنت لە سەر مىزەكە لە بەر دەمە، بە درشتى نىشانە دەدا.

مەن چوۋمە بەشى فارسى، گوتىم بەشى كوردىم دەوى. لە بەشى كوردى، ژنىكى سەرسىپى

وھك چۆرى شىر، زۆر بە سەر و سىما، بەخىرى ھىنام. گوتى: كورد لە كىتىب ناردن تەنبەلن. كىتىب لىرە تا ھەتا دەمىنى، بەلام نانېرن. گوتم: ئاخىر عەيىبى خۇشتان بلى. زۆر كەس كىتىبى كوردى دەنېرى؛ بەلام بە واسىتەى ئاشنايان لە شۆرەوى، ئەوان نايدەن بە كىتىبخانە. بۇ نمونە من چەند كىتىبم بۇ ھىناوى لە مۇسكۇ بە پوول كرىومەتەو و خاوەنەكانيان بۇ ئىرەيان ناردوو و دزراو. وای دانى كىتىبم بە ناوى تۆ نارد، كى دەلى تۆش بەو دەردەى نابەى؟!

گوتى: دەبى لە سەر ئەو قسەت عوزرخوايىم لى بکەى. من كوردم؛ زۆر حەز دەكەم بەشى كوردى زۆر دەولەمەند بى. من ناوم زىنەب كەرىم ئۇقايە. باوكم خەلكى شارىكى كوردستان بە ناوى سابلاغ بوو. زۆرى زمان دەزانى، تاجران لەو پۆە دەگەل خۇيان دەھىنا بۇ تەرجومانى. ئاخىرى لە تاتاريا دامەزرا و دايكى منى ھىنا. نابى قسەى وا دەربارەم بکرى. گوتم: سەد جار عوزرخوايىت لى دەكەم؛ بمبەخشە!...

سەبرى خۇش ئەو بوو، بەيتى سەرەمەرەكەم - كە گوتم تەنيا سى نوسخەى نەفەوتابوو - لەوى ھەبوو!

چوومە سىركى مۇسكۇ. چوومە سىنەماى «پانىراما» كە زۆرم پى سەىر بوو؛ ھەر ئەو جارەشم دىتوو. چوومە مووزەى تەبىعى، نامەيەكم بۇ فەتھى نووسى كە: «سەرھومى كەربەلايى فەتحوللام زيارەت كرد!» تىگەيىبوو كە مەنزورم ئىسكىلىتى قەدىمى گۆرىللايە بوو!

لە سەر داواى خۇم، عەلىۇفیان رەگەل خستىم، چوومە تاشكەند. ئادرىسى سابلاغيەكم پى بوو. كارمەندىكى شەھردارىم دەگەل ھات، زۆر گەرپاين نەماندىتەو. لەم سەر دەچووين، كەرىك بە زىن و لغاەو لە بەر دەر كىك بوو. گوتم: ئەو كەرى ئاخوندە! كە دەگەرپاينەو، ئاخوندىك سواری كەرە شىن بىوو. كابرا پرسى: ئەو چۆت زانى؟! گوتم: زەوقى مەلا دەناسم!

بە ناشوكرى خودا نەبى، لە ھەموو شوپنان موسولمان و مىش و چلك وھك براى ئاوال دوانەن و بى يەكتر نابن! تۆ كە لە لىنىنگراد و مۇسكۇ مىشىكت بۇ دەرمان دەس نەدەكەوت، لە بازارى تاشكەند سەد ھەزارت بە قۇشەيك بکرىپا! مەنجەلە شۇرپا و پلاو لە سەر لىوى جادە داندراون و ھەرا و چەقەى فرۇشيارە و لە ناو تۆز و غومارى كامىون و بارەبەردا موشتەرى رىز بوون. دەنگوت عەلاويل حىللەى شارى بەغدايە! قاوەخانە ھەمووى سەكۇيان دەوراندەور ھەبوو؛ بە چەكمەو جوار مېردەكى لە سەر سەكۇ دادەنىشتن، چاى سەبزیان دەخواردەو. پىالەيەكى چىنى پى لە ناوى كولاو، ھىندى گەلا چاى بۇ نەدراوى بە سەرەو؛ بە حال رەنگى دەگۆر، فر دەكرا.

ئۆزبەكى جۆرە تركىەك بوو زۆر كەمى تېدەگەشتىم. شەو چووينە ئۆپىراى «مىرەلى شىرى نەوايى» كە زۆر دەزگايەكى جوانە. نومايشنامە و سەما و گۆرانى كىژە ئۆزبەكانم زۆر پى خۇش بوو. بەلام ھەرا بوو: سەوداى بزن و گاجووت و چەققەى ئەحوال پرسىەك بوو، وھك بازارى قەباكەندى!

رۆژى دوايى، كابرايەكى شارەزاي شار لە ئىدارەى سىاحەتەو بە ناو شارى دا گىپاين. ھەستم كرد كە دەگەينە پىرىژن مىرىژنى بە رەوبەند و چارشىوى رەشەو، خۇى دەدا بەر چاوم كە نەبانىنم. گوتم: برا ئەمەى پىناوى؛ ئەمە بەلگەيە كە شۆرەوى بە زۆر كەس مەجبور ناكا بەرگيان بگۆرن.

چووينە سەمەرەقەند. شارىكى كۆنم دىت، زۆربەى گەرەكەكانى خانووى خشتى بە قور سواغ

شہیدؤف گوتی: بیتچارہ دایکم تہوہ چوار چوار شہ مؤیہ دیتہ ئیرہ و نیازی رہوا نابی! - چوں؟

- ئەو كاپرايەى بە ئاوات بوو زەمىنىكى دىكەش ھەبوابە ئەۋىشى داگىر بكدايە و بىخستايەتە سەر سەمەرقەند؛ ئىستا لە دە ھەنگاو زەمىندا قىرەى لى نايە!...

چوومە سەیری پەسەدخانەى «شاروخ میرزا»، کوپى تەیموور. قەبرى زانایە کى رووس لەو نزیکە بوو. شەهیدۆف بۆى گێرامەۆه: شاروخ لە زانست و زانایان خۆشى دەهات؛ ئەم شوێنەى بۆ ئەستێرناسان دروست کرد. مەلایان گوێیان کوفره و حەشامەتیان دوای خۆیان دا و تیک و مەکان درا. ئەم عالەمە رووسە ئاسەوارناسە، لێ پراوە شوێنە کە بدۆزیتەوه. هاتۆتە سەمەر قەند، بیست و یێنج سال لەوى نیشتەجى بوو، سۆراغى نەکردوو. پوژیک لە مەحکەمەى شەرعیدا قەبالە یەک دەخویندریتەوه کە فلانە زەوى خۆراواکەى تا پەسەدخانە یە. دەجى ئەو شوێنە دەکۆلێ و پەیدای دەکاتەوه. لە سەر وەسیەتى خۆشى لە نزیکى نیژراوه. بە داخەوه ناوى زاناکەم لە بیر نەماوه؛ بەلام ئافەرىم بۆ ئەو هەموو حەوسەلە یە لە رێگەى زانستدا...

لهو دهمه‌دا کابرایه‌کی شړوټی توپنه‌ی گردهل په‌یداوو، به فارسیه‌کی ټیکه‌لاوی وروس و ئوزبه‌کی فرموی: من بابایوښم، زور باش له میژووی ئم په‌سه‌دخانه‌به ده‌زانم. قه‌درئ چهنه‌ی بیدا. من هیچ، شه‌هیدوښ دهنکیکی لئ تئ نه‌گه‌یشت. پوولیکمان نایه‌مستی و زور سوپاسمان کرد. چووینه دبتنی «ریگستان» که دوو مزگه‌وت و مه‌درسه‌ی فقهی زه‌مانی ته‌یمور بووه؛ یه‌کیان ژنه‌که‌ی دروستی کردووه. شووروی ویستویه پاش ویران بوون ئاویان کاته‌وه تا دنیاگه‌ران به‌هره‌ی لئ ببینن. دوو دام‌وده‌زگای زور جوان و به‌رجاون. له‌و دهمه‌دا وه‌ستا و فاعله‌ کاربان لئ ده‌کرد. به‌قسه‌ی شه‌هیدوښ وه‌ستا له‌کشمیره‌وه هینراوه که کاشی‌کاریه‌کان ساز کاته‌وه و کریکاران فیری سنعانه‌که‌ بکا. داستانیک دهنو ئوزبه‌کاندا هه‌یه که: «بی‌بی خانم ریگستانی بنیات ناوه تا که ته‌یمور له هیندوستان گه‌رایه‌وه پیشکشی بکا. کار ته‌واو بووه. به‌وه‌ستای کوتوه‌وه هه‌قت چهنده؟ گوتویه: ماچیکم ده‌یه هه‌قم ناوی! گوتویه: جاریه‌یه‌کی جوانت ده‌ده‌می، قبولی نه‌کردووه. خانم ماچیکی له‌لاروومه‌تی داوه‌تی. چی ماچ بووه به‌خالیکی ره‌ش و پان و زور جوان. وه‌ستا له‌ترسی ئه‌وه که ته‌یمور پی

بزانتیتوه، چۆته سهربان و له شهقهی بالانی داوه و فریوه؛ کەس نازانی بۆ کۆی!.

شههیدۆف گوتی: پەيامنێریکی ئەمریکایی هاتبوو سەیری پرێگستان. کاتێ کۆتم: بـیـبی خانم، نامیلکەبەکی لێک کردووه گوتی: دى دى خانم نووسراوه، تۆ دەلێنی ببی خانم! هەرچی کردم ئەو هەر باوەری بە من نەکرد!

چوو مە بوخارا، ئەویش وەک سەمەرقەند لە شارە هەرە کۆنەکان و هەر وەک خۆی مابوو. جگە لە گەڕەکی کارگەران، بازاڕی قەيسەرى تاریک و تنووک، بە رۆژ دەبوو چرا لە دوکاناندا هەلکەن. ئەوەندەى مزگەوت و منارە لێهە، پیاو خەیاڵ دەکا کە هەر بە دە مال مزگەوتیکیان هەبوو. کۆلان سەنگفەرش و تەنگ و بە تەقەتەق. زۆربەى مزگەوتەکان کرابوونە مالی رەش و رووتان. هەر حوجرەبەکی فەقئ مالیک و پانابی مزگەوتیش بۆ چەند مال تیغەى قوڕ و دار کرابوو.

کاتێ کە تازه چوو بوومە رووسیا، لەشى ستالین دەگەل لێنین بە مۆمیایی کراوی داندراوو؛ بەلام لە دواییدا - زەمانی خرۆشۆف - لاشەکیان نازانم چ لێ کردبوو؛ کۆتەلەکانیشی لە مەیدانی هەموو شاران لابرابوو. لە مزگەوتیکی بوخارادا، کۆتەلێکی مەرمەری ستالینم دیت بە دیواری مزگەوتەوه هەلپەسێرابوو. گوتم: «سەگ و مزگەوت؟!».

شارەزaman لە لایەن شەهەرەدارووه پیاویک بە ناوی «شاهیدۆف» سەرپەرستی کتێبخانەى شار بوو. فارسی باش دەزانی؛ تا ئەندازەیه کیش کوردی سولهیمانیانە فێر ببوو. دەیگوت: زۆرم گۆی لە رادیۆ کوردی بەغدا گرتوو و لە خۆمەوه فێر بووم. لە مزگەوتیکیشدا جحیلان بیلار دیان دەکرد! گوتیان مەدرەسەى دینی بە عەرەبى لە مزگەوتی میرعەرەب هەیه؛ ببینە. چێشتەنگاویک دەگەل شارەزاکە و عەلیۆف چووین. چەند مەلایەکی مل ئەستووری گۆی رەپ و تیکسمراو، لامل بە دەرەوه، لە دەرکە سەفیان بەستبوو بۆ بەخێرهێنانم. چوو مە ژووریک، نزیکەى بیست لاویکی پتەوی بەشان و باهوێ هەژدە و بیست سالة، هەر کەسە کتێبیەک لە پێش، مامۆستاکیان بە سەرەوه هەلوێستابوو.

گوتی: من خەریکی دەرس بووم، بێخەشە بە پیریتەوه نەهاتم.

- دەى مامۆستا تێکی مەدە! دەر سەکەت بلی!

- دەى کوڕم! بسم الله، «بى» حەرفى جەر، موزاف بۆ ئەللا، ئەللا موزافون ئێلەیهی...

دەستم هەلینا:

- مامۆستا فیتۆ! قوربان وا دیارە هەر ئەمڕۆ دەس کراوه بە تەدریسی عەرەبى. ئەو موزاف و جەر و مەرە دەبێ دواى دوو سال تەدریس بۆ مندال بگوترێ. بە برۆای من، ئەو پالە پالەوانانە بچن لە مەزرا کار بکەن لەوه چاترە کە لیترە گۆی لەو جادوو بەگرن!

مامۆستا بە مینگە شتێکی فەرموو؛ نازانم چوێنى پێدام یان چی؟ تیرمان چا و شیرینی خوارد و دەرکەوتین.

بازاڕی گوندیانم پێ سەیر بوو. لە رۆژیکى حەوتوودا، بە هەزاران گوندی دین و لەوێ دەفروشن و دەکرن. زۆرم ژنی بە چارشتیوى رەش و رووبەندەوه دەدیت؛ بەلام دیمەنى ژنیکم پێ سەیر بوو کە لەو بازارە، لە بن رووبەندەوه، کە رووبەندەکە وەک حەسیری دیواری وایە، جگەرەى دەکێشا. دوو کەل بە کونی رووبەندەکەدا دەر دەچوو، دەتگوت کارخانەیه و کار دەکا!

دوو کەسم لێ پەیدا بوون، گوتیان: زێرت هەیه لیت بکڕین؟ لەو دەمەدا عەلیۆف هات؛ نازانم

چۈن ھەلاتىن و خۇيان ون كرد. گوتيان ئەوانە ديارە قاچاغچى بوون. سەرى شەو دەگەل
 عەلىۇف چووينە تىرى كرىن. تىرى زۆر خراپ ھەبوو، كىلۇى بە ھەشت رووبل. گوتىم: ئەگەر تىرى
 چاكتىرم بەدەيەى زىادت دەدەمى. تىرى ھەرە چاكى حوسىنى و ساحىبى لە پىشت دوكان ھىنا،
 كىلۇى بە دواز دە رووبل!

شەو لە عەلىۇفم پرسى: تۆ تىزە كەت چىيە؟ گوتى: زامانى تاتم ھەلىژاردوۋە؛ بەلام ھىچم بۆ
 بە ھىچ ناكرى. كەس نىيە ماناى وشەكانى كۆم كىرۋونەو بەزانى. ئەگەر تماشام كرد. كۆرە ئەو
 ھەموۋى ئەگەر فارسى نەبى، كوردى و كرمانجى و لورى تىكەلە. عەلىۇف لە خۇشيان گەشكەى
 كرد و ئەو شەو ھەموۋى بە ماناۋە نووسىنەو.

لە ناو بازار دەگەر اىن. نەجارىك بلوئىرى لانكى كچانى دەرۋىشت. يەككىم ھەلگرت، گوتىم: بە
 چەند؟ گوتى: يەكى ئىنگلىسى وەك تۆ ھەلگرت و مژىكى لى دا؛ وەيزانى سەبىلەيە! گوتىم: نا،
 ئەو سىناتى ولاتى خۆمە!

پىرىكى رىش درىژ چەند شتىكى وەك موو كىشى زامەندارى لە پىش بوو.

- مامە ئەو چىيە؟

- چەنگ.

- يانى چى؟

ھەر پرى دا يەككى، زامەنەكى خستە سەر زامانى و مىلى لى نا؛ مووزىكى زۆر خۆشم دىت.

- فىرم كە لىت دەكرم!

ھەر دەلى و فىر نابىم. دنيايە كمان لى كۆ بۆتەو پىمان پىدەكەن. گوتىم: شاھىدۇف
 ھەرموۋا ديار بوو لە پياۋە موحتەرەمەكانى شار بوو. گوتى: چۈن مىن لە بازار چەنگ لى دەم؟
 گوتىم: منجەمنجى ناۋى، بە خودا منىش دەبى بە تۆ پى بگەنم! ئەوئىش بە دەردى مىن چوۋ؛
 بەلام زۆر تر بەو پىكەنن!

لە شارەزاكەم پرسى:

- ئەرى شىخىك لىرە مردوۋە بە ناۋى «بەھائەددىن محەممەد»، نايناسى؟

- ناكاشا نەقشەندت نياز بى؟

- بەلى خۆيەتى، دەجمە زيارەتى.

تەلەفۇنى بۆ شەھردار كرد، گوتى: مەرقەد سى كىلۇمىتر لە شار دوورە. دەلىن چۈنكە خارچى
 سنوورى شارە، ناتوانىن رىگەى بەدىن. گوتىم: بە تەلەفۇن پىتى بلنى كوردىكە مىوانى نووسەرانى
 شۆرەويە. دەلى ئىجازە بدا و نەدا ھەر دەجم! تەلەفۇنى كىردەو، گوتى: شەھردار دەلى مىن
 دەرەقەتى شتى وائىم! ئەوا ترومبىلى خۆم نارد پىتى بچن. لە رىگە چاۋم بە قەبرى ئەمىر
 ئىسماعىلى سامانى كەوت كە گونبەزەكەى لە تەرزى منارەى سامرا و قەبرى «ستە زوبەيدە»
 دروست كراۋە. گوتيان زيارەتگايە. تەكەي شەھى نەقشەند سى بەش بوو؛ دوو بەشى چۆل و
 لە كار كەوتوۋە؛ بەشىكى ئاۋەدانە و مالىكى زىرەوانى تىدايە. قەبرەكە لە ناۋەراستى ھەسارە؛ بە
 سىمان بلند كراۋە؛ بالا پياۋىك پىتر. گۇيا ھەوزىكىش لە ھەسار بوو؛ خەلىك ئاۋەكەيان بۆ
 متفەرك بىردوۋە. دەۋلەت لە ترسى مىكروپى ناۋا، پرى كىرۋەتەو و شىرەى لە جى داناون. بۆ
 يەكەم جار لە رووسيا سۈالەكەرىكم لە درگای مەرقەد دىت. سىندوۋقى نەزىكىشى لى بوو، سەد
 رووبلم تى ھاۋىشت. شۆفىرەكە - كە رووسىك بوو - بىستوپىنچ رووبلى تى ھاۋىشت. شاھىدۇف

پرسی: ئەو موسولمانە، تۆ چی کە رووسیکی؟ گوتی دەگەل زۆر کەسان هاتووم، هیچیان بوولیان دەو سندوووقە نەخستوو. بە کاری ئەمە دلم گەرم داھات؛ منیش بەشی خۆم تێ خست.

لە ناو جادەیی بوخارا دووھەمین سوالکەرم دیت کە بە زمانی رووسی دەیگوت: ھاوئیشتمانی یاریدەم بدە! ئیتر ئەوەندە لە رووسیا بووم تازە چاوم بە گەدا نەکەوتەو.

لە ولاتی ئۆزبەکستان - کە گەرم و نەرمان و بەراو - زۆربەی حاسلاتی پەمۆ و تری و مەرداری و دەغل و دانی ولاتی شۆرەوی لەوێ پەیدا دەبێ. خەلکەکە لە چا و رووسەکان زۆر دەولەتمەندن؛ بەلام بە ناشوکی نەبێ وەک عەرەبان پیس و چلکن. دەلێن پوولیان دەدەن بە زێری ژنان و مافوواری باش. لە ھەر کوێش کام کاری زۆر گرانبە، کارگەری رووس دەیکەن، موسولمانەکان زۆر تەنبەل ترن. پێم وا بوو کە دەلێن رووس برا گەورەن جی جی خۆیەتی؛ زۆر بەکار و زۆر خاکی و بێ دەعیەن.

لە بوخارایە تیلگرافم بۆ ھەمید خوسرەوی کرد کە بەیانی سەعات یازدە وەرە ئوتیل تۆریست لە تاشکەند. سەعات دوازدە تەلەفۆنیک لێی دا:

- ئەزبەنی ئەز ھەمیدم. کاک ھەزار تە چاوانی؟!

- کاکە بێخەشە! ھەمیدەکە من سابلاغانە قسە دەکا؛ جەنابت کی؟

- کورۆ ئەزم ئەزا!

ھەمید دەگەل بارزانیان ژباوو، زاراوی ئەوانی ھەلگرتبویە و ھی خۆی لە بیر چوو بۆو. ھەمید گوتی: موھەندیسێ وەرزی [کشتوکار] م. ھەموو رۆژ کە دەچمە مەزرایە چەمەدان دەگەل خۆم دەبەم؛ چونکە نوێژی جومعیان دەگەل دەکەم، خۆشیان دەوێم و چەمەدانە کەم بۆ پر دەکەن لە بامیە و باینجان و سەوزەوات، یانی لە دەولەتی دەدزن و دەیدەن بە من! لە تاشکەند شەویەک ماینەو. ژنیەک لە لایەن رادیۆو ھات کە قسەیان بۆ بکەم. گوتم بە کوردی خۆم قسە دەکەم. پێک نەھاتین. پاش ماوەیەک ھاتەو، گوتی: زۆر تکات لێ دەکەن بە فارسی قسە بکە؛ چونکە کەسی وامان نییە کوردی تەرجمە بکا. بە فارسی ھیندیک قسەم کرد کە: من بە مندالی لە کوردستان لە چیرۆکی کوردانەدا زۆرم باسی سەمەرقەند و بوخارا بیستبوو؛ ئارەزووم بوو ئەو دوو شارە بیینم. کە ھاتیشم تێگەیشتم کە ئەم ولاتە جوانە سەلەھای سال وەک کوردستانی خۆم ژێرچەپۆکە بێگانە بوو، وەک کورد بە دیلی ژیاون. با جەوانانی ئەمرۆ داستانێ کۆنەپیاوان لە بەر کەن و کاریک نەکەن بگەڕێنەو ژیانی دیلی و کەساسی و بە دەردی کورد نەچن... سوپاسیشم لە شارەزاکانی بوخارا و سەمەرقەند و شۆفیرە رووسەکە کرد. ژنەکە رۆیشت و چوارسەد رووبلی بۆ ھێنام. گوتم بۆ خۆت. عەلیوف وە تەماح کەوت؛ پێی گوت: زەبت و دووربێنە کەت بۆ ھەلدەگرم؛ قورسن. دەگەلی رۆیشت. کە ھاتەو گوتی: پیس دەستی بڕیم! تا بەر دەرگای مالمەوێ چووم؛ کە زۆر دوور بوو. لە دەرکە شتەکانی لێ وەرگرتەم، ماچیکی دامی و گوتی سوپاس! دەرکە داخست و کالەم در، چم پێ نەبرا!

کە بەرەو مۆسکۆ گەڕاینەو، دیار بوو بەفر رێگەیی نەدابوو. لە فرگەیی تفلێس دابەزین. ھەموو ھەنبال و گەسک لێدەرەکان کورد بوون. لە کافەیی فرگە سێ کەس کە عەلیوفیان دەناسی ھاتنە لامان. عەلیوف بە یەکیانی گوت: تۆ تاتاریکی زۆر قاییلی، بەلام بە داخەو زمانی خۆت لە بیر چۆتەو. کابرا یەخەیی عەلیوفی گرت و جۆنی پێ دا: چۆن ئەو تەوھینەم پێ دەکە؟

قبول ناکه! تاسوفه کهیم یی سهر بوو، چونکه تهنانهت گهسک لیدهری کولانی بوخاراش پیکهوه به رووسی قسهیان ده کرد. ههمیشه گهلانی کهمینه له ناو زورینهی به دهسته لاتدا ده توینهوه؛ جا با گهرهش وای نهوئ.

شهو درهنگیک گهیشینه مۆسکۆ. له باکۆرا نووسیوو یان سهرمان بدهن، میدیوف گوتی: ههر یه کیه تیهک له شۆرموی بوودجهی سهر به خۆی خۆی ههیه. زیاد له وهی که سهری سال بۆی داندراوه ناتوانی خهرج کا. جگه له تۆش زۆر میوانی نووسهران لیرهن که نه رهسکین کالدویلی ئه مریکایی یه کیکه له وان. هات وچۆ به فرۆکه زۆری خهرجه، تهر جومان جگه له مخاریجی رۆژانه، سی رووبلی زیادی دهر دیت. بوودجه مان کز بووه، ئیمه ناتوانین بتنیرینه باکۆ. به لام نه گهر رهسمهن له باکۆ دهعهوتت بکهن و له سهر حیسابی ئه وان بچی زۆرمان پی خۆشه، مهسره فی موتهر جمیش ده دهین.

له سهر کارتیک چکۆلهی سی، نامهیه کی دوور و درێژم به خهتیک زۆر ورد نووسی و ده پۆستمه هاویشت. به ده دهقیقه کۆپی نامه کی من به دهستی رهحیم قازی گهیشتبوو. دهولهتی باکۆ رهسمهن بۆ یازده رۆژ بانگهیشتنی کردبووم. گوتم: چونکه خۆم نازه ربايجانی دهزانم و کوردیش زۆر له باکۆن، تهر جومانیشم ناوئ.

جا ههتا خۆم بۆ سهفر تیک ده نێم، با مستهفا سهلماسیت پی بناسنیم:

کورپی حاجی ئهحمه دی شهلماشی که له «شهلماش» ی لای سهردهشتهوه هاتبوونه سابلاخ و تاجرکی گهره بوو. نازانم چۆن بوو شهلماشی ببوه سهلماسی. مستهفا له زهمانی کۆمهلهدا چوو بووه باکۆ، گهیشتبوو مۆسکۆ، ببوه دوکتوری دل؛ به لام که من دیتم دوکتوری نه ده کرد؛ یارمهتی پهناهنه دهبیشتی وه نه ده گرت. سووری چاوشین، سهرتاس، کورته بالای باریک، تهواو رووس بوو. ههموو کهلین و قوژنی مۆسکۆ پی ده زانی. ده گهل زۆر له پیاوانی لاوه کی وهک سهفیری عیراق و هیندوستان و ئهفغانستان ببوه دۆست. ههر کوردیکی بگهیا به مۆسکۆ، مستهفا دهیدیتهوه و زۆری یارمهتی دهدا. مهلامستهفا زۆری خۆش دهووست. لهو ساوه که من چوومه ئاسایشگای گیترسن تا هاتمهوه عیراق، ههموو کاروباریکی دیوان و ناو شارم، ئهوه پیککی دینا؛ تهر جهمه ی بۆ ده کردم. رینگه ماله کی رینگه سعهاتیک له ئوتیلی منهوه دوور بوو. نه گهر له شهویشدا تلهفۆنم بۆ بکردبا، خۆی ده گه یاندمی. ژنیککی رووسی «ئیرا» ناوی هینابوو، تهرحی له مهبموون دهچوو! دوو کورپی زۆر جوانی بوون به ناوی ژیان و سیامه ند. ژنه کهش دوکتوری مندالان بوو. ئهویش کاری نه ده کرد؛ بگره کلفه تیشی هه بوو.

کاسبیه کی قاچاغ فرۆشی بوو. ده گهل رهئیس دانیشگای کابول ببوه دۆست؛ ههر ئهفغانیهک له کابولهوه بهاتایه ته مۆسکۆ، له سهر سپاردهی رهئیس دانیشگا، سهلماسی ده دیتهوه. ئهفغانی زۆریان قهده درهگیرا؛ چه مه دانیان نه ده پشکنین. مالی قاچاغ وهک زپر، پالتۆ و ئه سپاباتی دیکه یان دینا، سهلماسی بۆی ده تواندهوه. ههر بهینابهینیک له براکانیهوه پارچه فاسۆنیای به ناوی «دیاری بۆ دانیشجو» بۆ دههات که ئهویش قازانجی زۆری ده کرد. سهره پای ئهوهش، سهروکاری ده گهل زۆر له قاچاغ فرۆشانی ولاتانی دیکه شۆره ویدا هه بوو. له هیچیش نه ده ترسا. بچووبایه ماله کی بیست پالتۆ، ده زهبتی سهوت، به دهیان سهعات و ههیت و هووتی له سهر تاقه و به دیوارانهوه بوو. تهنانهت جاریک له زمان سهفیری عیراقهوه، ده رمانی به هیزبوونی جنسی له سهفیری هیند وه گر تبوو؛ فرۆشتبووی!

سالىك پاش گەرانەوم بۇ عىراق بىستىم كە گرتوويانە و شىست ھەزار دۆلار و زۆريان كەلۈپەل لى گرتوۋ و ھەوت سالىان ھوكم داۋە. كە پاش گىران و بەربونەكەى ئىتر نازانم چى بە سەر ھات و چ دەكا؟

بەر لەۋە برۇم بۇ باكو، گوتى: ھەمزە عەبدوللا (كۇنە رەئىسى پارتى) دەگەل جەمال ھەيدەرى (سەرۋىكى كومۇنىستى عىراق) ھاتوون و چوونە لاي سولسۇف كە ھەمەكارەى دەۋلەتە. تەكاشى كرد گوتى لە باكو بەم تەلەفۇنە سەلام لە فلان ئەرمەنى بىكە!
- بە چاۋان!

لە نىۋەرۇيەكدا لە فرگەى باكو دابەزىم. ھەشامەتلىكى زۆر بە گولەۋە ھاتىۋونە بەخىرەتنام. ۋەتاغىكىيان لە ئوتىل تورىست دامى. كوردەكانى ۋلاتى خۇمان لە باكو: دوكتور رەھىم قازى، عەلى گەلاۋىژ، دوكتور قادىر مەھموودزادە و ژنە سابلاغىيەكەى، عەبدوللا (بىرازاي دوكتور مرادى رەزماۋەرى كرماشانى)، ھەمەدى مەۋلۇدە چىچ - كە كۇنە ھەۋالى زەمانى كۆمەلەم بوو - يەكجىر زۆرى ئازربايجانى ھەۋالىشم دىتتەۋە كە لە تەۋرىز ئاشنا بوۋىن. فەتخى خۇشكنايىش ھاتىۋە مالاخۇى لە باكو. ۋەك لە سابلاغ و تەۋرىز بىم ۋا بوو. پىاۋىكى بە ناۋى راپۇژكەرى شۆرەۋى لە مەھاباد، بە ناۋ «ئەسەدۇف» ھەبوو. برادەرىكى عىراقى (باقى بامەرنى) ھەر پىتى دەگوت: «كۆرى خەجەكۆرى!»، دەيگوت فائىتونچىيەك لە عەقرە بەۋ ناۋە ھەبوۋە؛ ئەمەش رەنگە لە باكو فائىتونچى بوۋىن! كە چوۋبوۋمە باكو، ئوتتلىچى بوو. لەۋ پىاۋە زلانەى كە باكوۋى بوۋىن و لە تەۋرىز دەمناسىن «مىرزا ئىبراىمۇف» كە ئەۋدەم ۋەزىرى فەرھەنگى ئازربايجانى شۆرەۋى بوو، دوايە بىۋە رەئىسى دەۋلەت و ئەۋ كاتە كە چوۋمە باكو بە ناۋى نوسەرىكى زۆر بەناۋبانگ ناسرابوو. «جەعفەر خەندان» كە لە تەۋرىز شىعرى منى تەرەجەمە دەكرد، پەلەى پرۇفىسۇرى پى درابوو.

دلىم بە دىدارى ئەۋ ھەموو دۆست و ئاشنايانە گەشاىەۋە. شەۋانە تا سەعات يەك و دوۋى شەۋ دەۋرم چۆل نەدەبوو. كە خەلكى بلاۋەيان دەكرد، تازە ھەمەى مەۋلۇد سەرىپىكى قسانى فت دەكرد و قەت نەيدەھىشت تا ۋلات روۋناك دەبوو چۆرتىك بىدەم. قسەى راپردوۋى خۇى بۇ دەكردم؛ دەشىگوت: «نەۋەك بىرم، تۆ لە بىرت نەچچى، بىنۋوسە...». ۋا بىست و چوار سال لەۋ دەمە راپردوۋە؛ ھەمە مردوۋە؛ منىش زۆرم سەرگوروشتەى ئەۋ لە بىر نەماۋە. بەلام ھەرچۆنىك بى سەرچل بۆت دەگىرەمەۋە.

جارى با بزانىن ھەمەم لە كەيەۋە ناسىۋە: ھەمەى مەۋلۇد، پىاۋىكى نەخوئىندەۋار، دز، زۆر سەرشىت و شەرفۇش بوو. سابلاغى ۋە زالە ھىتابوو. دزى بە ئاشكرائى دەكرد. جارىك دەچىتە ژوور لە مالا جۈۋلەكەيەك. جۈۋلەكە دەگەل ژنەكەى نوستوون. ھەمەد دەستە نوئىتىك ھەلدەگرى، پانەۋپان لە دەرگەۋە ناچى؛ جۈۋلەكە بانگ دەكا: كاكە ھەمەد گيان، تىلاوتىل! ئاۋا بۆت دە دەرگەۋە ناچى!

لە دامەزرانى «ژى-كاف» دا ھاتە حىزبەۋە. پىاۋىكى بەبىرشت و موخلىس بوو. «ژى-كاف» كە دە پىشدا خەلكى دەترساند، تەفەنگ ھاۋىشتن و ترساندن لە عۆدەى ھەمەد بوو. دەگەل ھىزى چەكدارى كۆمەلە لە ھاۋكارە ھەرە ئازا و بە كارەكان، لە شەرى مەكلالوۋى دەۋرى سەردەشت، لە ئەترافى سەقر ناۋى دەركد. پلىنگىك بوو لە بەر ھەزار كەس نەدەپرىنگاۋە. ھەموو زۆرمان خۇش دەۋىست.

ئارەق خۆریکی بی وینه بوو. پیره پێشمەرگه یه ک بۆی گێرامه وه که حه مه د له مه کلاوی، ده ناو مالیکدا قه تبیس ما بوو؛ دوژمن ده وری دا بوو؛ ئاگریان به ماله که وه نا بوو. چه ند که سیکی گیان باز خۆمان گه یاندی. دیوارمان بری:

- حه مه د وه ره خۆت خه لاس که.

- ئارەقتان بۆ هیناوم؟! ئه گه ر نه تانه پناوه برۆن، من هه لنایه م!

دوا ی ئه وه قازی خۆی ته سلیم کرد و بارزانی به ره و شوێ کشانه وه، حه مه د ره گه لیان که وت و له هه موو شه ره کانی ده وری قاره و ده شتی شنۆدا زۆر به ئازا ناوی ده رکرد. ئه ویش و پرای شیخ ئه حمه د و بارزانییه کانی که چوونه وه عیراق، خۆی ته سلیمی عیراق کرد و دوو سال له که رکوک گیرا. پاش حه بس ما وه یه کی زۆر سه رگه ردان مایه وه. بیستبووی که شیخ له تیف بۆ ناسرییه ی لای به سرا دوور خرا وه ته وه، خۆی گه یاندبوویه. به خیری ناسه لامه تی ببوه چیشت لیتنه ر و پیاوی بازاری شیخ. شیخ له تیف ده یگوت ده مالی کولی کردبووم و نه مده ویرا هه یج مه تق بکه م. زۆرم شیخه عه ره ب و پیاوی گه و ره ی کورد لێ میوان ده بوو. چیشت یان زۆر سویره، یان زۆر بی خوپی ه!

- کاکه حه مه د بۆ وات کردووه؟

- ئه و میوانانه م پێ خوینتال بوون!

کاله کی ده کړی، هه مووی قاش ده کردن. کامی بی تامه له بهر من و میوانانی داده نا!

رۆژیک ئیشتیای گونه به رانم کرد. حه مه د رۆیش ت پری بوغچه یه کی هینا.

- ئه و هه مووه چییه؟

- کو ره هه ر لێی گه پړ! چووم به قه سابه که م گوت: «گون!»، تێم نه گه یشت. هه ر دووک ده ستم کرده گوێ و باراندم و ده ستم بۆ گونی کابرا برد! چه ندین قه سابی بانگ کرد و بۆی گێران ه وه. هه ر که سه یان چه ندی گون له لا بوو هینایان و قه راره هه موو رۆژ بۆم کۆ که نه وه و پوولیش نه ستین!

له به غدا شاگرد عه کاس بووم؛ رۆژیک له بهر ده رگای دوکان و یستابووم؛ حه مه په یدا بوو:

- هه زار دینت وای لێ ده که م! دنیات بۆ گه رام. وازم له شیخ هینا!

بردمه وه مه نزه که م که ده گه ل حه مه ی ره شادی پیکه وه بووین. شه ویک حه مه ی ره شادی چوار براده ری تری له سه ر شه ره فی حه مه ی مه ولوود ده عوه ت کردبوو. سه ره ی ئاره قیان ساز دا.

- کا حه مه د فه رموو.

- کاکه ئه م جیقنه - جیقنه ئاره ق خواردنه وه م به که یفی نییه. ئیوه بخۆنه وه، تا نۆره م هات بۆم ده و قاپه قووله بکه ن!

پتر له نیو بوتل ئاره قی بۆ کۆ ببۆوه. به یه ک بین به سه ری هه وه نا و یه ک جی ته خت لینی که وت و تا به یانی دره نگ وه هۆش نه هاته وه!

چه ند رۆژیکی زۆر خۆشمان پیکه وه رابوارد. ئیواره یه کی سه رما که چوومه وه، حه مه د خۆی ساز کردووه ده روا. ره شادی گوتی: ده ترسم دلی له ئیمه ئیشاب. گوتم: نا، حه مه د چه ند ساله دزی و چه ته یی نه کردووه، فیل که وتۆته یادی هیندوستان! حه مه د گوتی: ئای ره حمه ت له بابت، به خودا بۆیه ده رۆم!

له گوندی خه لان، له نزیک سنووری ئیران ببوه میوانی شیخ عه لئه ددین. وه زاره تی

دەرەھەنى ئىران چەند جارىك لە عىراقى خواستووھە كە ھەمەى مەولوددە چىرچ زۆرى سەرباز و پۇلىسى ئىمە كوشتووھە و دەگەل بارزانىيان ھاتۆتە عىراق، بماندەنەوھە، فايدهى نەبووھە. كە زائراوھە وا لە خەلانە، قولى خانى قەرەپە پاغ و سەرھەنگىك دەنئىرنە پەواندز، دەنئىرن ھەمەد دەگىرن. ھاكىم لە پەواندز كوردىكە.

- كۆرە تۆ ئىرانىت؟

- نەخىر قوربان خەلكى خەلانم و عىراقىم.

- ئەو قولى خانە دەلى دەيناسم و ھاوسەنگەرم بووھە.

- قوربان ھەر سىك تەلاقم كەوتىي، بە ھەياتم نەفەسم لە تىياك نەداوھە!

- يانى چى؟

- يانى ئەگەر ئىرانى بام وەك جەنابى سەرھەنگ ئاو بە لووتمدا دەھاتە خوار و مەلم چىرچ و بارىك و رەنگ تولخ دەبووم!

ھاكىم دەلى: برۆ، تۆ عىراقىت، ناتگرم!

كابىرايەكى زىنەوى ناوى ھەمەى مەولوددە، دەچىتە دىوى ئىران چا بفرۆشى؛ دەيگىرن:

- ناوت چىيە؟

- ھەمەى مەولوددە!

بىيە ورمى و رۆزى دوو جار داركارى بكە تا دوو مانگ.

- راستى بلئ!

- نازانم.

قولى خان دەبەن كە: ئەوھە كوشتووھەمانە لە بن داراندا؛ دەلى ئەوھە نىم كە ئىنە دەلىن. قولى خان كابرە دەبىنى، دەلى: خوا ھەلناگرئ ئەو بەدبەختەتان بۆ گرتووھە؟ نازادىيان كىرد و ھاتەوھە زىنەوى. منىش وەك خەلكى تر پىنەوھە چووم.

- دەى كاكە ھەمە چۆن گىراى؟

- كۆرە ھەر لىي گەرئ، نازانم چ سەگىايىك ناوى وەك ناوى منە، دەلىن زۆرى پۇلىس و ئەفسەر كوشتووھە. دواى دوو مانگ لىندان و تىيەلەدان بەرەلا كرام. ئاخ ئەو سەگىابەم گىر بىنايە و خوينىم بخواردايەتەوھە!

- چم دەدەيەى پىت بلئىم؟

- ھەرچى تۆ بلئى.

- بوغچە جغارەيەك بىنە!

- ھا بە قوربان!

- كاكە ئەم برايەى خۆت بوو! منم ئەو ھەمەدى مەولوددەى تۆيان لە باتيان گرت!

- دەك مالت بە سئ چەپى قورئ گىرئ! جا ئىستا بلئىم چى؟!

- ھىچ مەلى، تۆزىكىش تووتنم بەدەيە و چايەكەش بلئى دەم كەنەوھە!

لە كەركووك شاگردە كاس بووم. ھەمەم لئى پەيدا بوو:

- كاكە لە كەركووك كاسىيەك دەكەم...

ماوھەيك فىشەكى بە قاچاغ دەبىردە سولەيمانى. بە ھۆى مەجىدى كاكەوھە كارىكم لە بىمارستانى گەورەى كەركووك بۆ دۆزىوھە، شەوانە پاسدار بئى و بە رۆژ نازاد. ھىقووقىش مانگى

دە دىنار. زۇر زوو خۇي خۇشەۋىست كىرد. دوكتور غەبدۇرەزاق (سەرۋەكى بىمارستان) گوتىۋى: شەھادە جىنسىيەت بۇ ۋەردە گىرم تا بىتوانمىمىز قىزىق زىياد كەم. رۇزىك گوتى: قەرزىكىم لە سەر غەبدۇلخالىقى حاجى ئەللايە - كە سابلاغىيەكى قاچاغچى بوو - قەرار بوو دەمانچەم بۇ بىر، پۈلەكەي خواردوۋە. ئىستىبا قەتار لە بەغداۋە دىت. دەلىتى چى؟

- ھەممەد شەپ ۋ ھەرا ساز مەكە! تۇ بۇ خۇت قاچاغى.
رۇشت. ھاتەۋە گوتى: لە قەتار ھىنامە خوار پۈلەكەم لى ساندەۋە.
جاريكى تىر ھات گوتى: مەن دەچمە رووسيا، تۇ نايەي؟
- نەخىر.

ھەر ئەۋ شەۋە تەفەنگى دابۇۋە بە بىمارستان ۋ رۇشتىبوو. ئىتىر لەۋ سالەۋە كە ھەزار ۋ نۆسەد ۋ پەنجا ۋ يەك بوو، نەمزانى چى بە سەر ھات. لە سالى شىپىست سەفەرەكەي بۇ گىترامەۋە:
«لە كەركو كەۋە ھاتمە دزەي مەرگەۋە، حاجى سەيد غەبدۇللا ئەفەندى گوتى: منىش پىلۋىك دەنئىرەم خەبەرىكى سەيد غەزىزى كورم بزانى. كابرا سەيدىكى توۋتن فرۇش بوو. بارىك توۋتنى قاچاغى ھىنا ۋ رۇشتىن. لە رىئ نىسەتەتى كىردم: تۇ شىكاكى نازانى لىت دىرۇنگ دەبن؛ خۇت لال ۋ كەپ كەي باشە. دەچۈۋىنە ھەر مالىك بىۋومە بەزمى ژنان! ئاۋيان پىئ دەكىشام؛ دەستىيان بۇ قوۋم دەبرد! بەۋ ھالە بە ناۋ جەلالىندا گەشتىنە نىزىك سىنور. خانەخۇيكەمان دەمانچەيەكى لى ساندىن كە شارەزايى سەر ئاراسمان بكا. دەگەل سەيد، بەرە - بەرە خۇمان لە ناۋ گىشەگىدا شارەۋە كە بە رۇز ئىرانى نەمانبىن. شەۋ كە خەبەرم بۇۋە، غاسمانى پىر لە ئەستىرە، نازانم چ ۋەختە:
- سەيد! سەيد!

نەخىر خەبەر نىيە. بە تەنبا ھاتمە سەر چۇمى ئاراز. جەلەكانم نايە نىۋ رانكەكەم، قوتىۋى توۋتن ۋ پەرم دە كەنارى سەر كلاۋە چەقاند. خۇم بە چۇمدا دا. لە نىرىنەي چۇم مەندوۋ بووم، رەفاندىمى، بىھۇش بووم. بەرەبەيانىكى تارىك چاۋم ھەلئىنا: رووت، نە رانك نە كلاۋ، لە ران بەرەژوۋرم لە سەر رەمىل ۋ لاقم لە ئاۋ دايە. چىرا دىارن. خاۋىيە ئىرە ئىرانە يان رووسىيە؟ سەگىبايىك جاريك فىرى دوۋ كەلىمە رووسى كىردبووم، مەم لى نا:
- ئىدى سودا! (ۋەرە ئىرە)

لە پىر شەش سەربازى رووس روۋى تەفەنگىيان تى كىردم ۋ دەستىيان بەستىم. دەلەرزىم، يەكەيان پالتۇكەي خۇي بە شانم دادا. ھاۋارم دە كىرد: سىغار! سىغار! چەند نەفەسىكىيان بە دەمەۋە كىردم. بىردىيانمە باكۇ، دە ھەبىستىكى تارىكدا خۇم دىتەۋە. تاقە يەك نەفەرى تىدا بوو؛ لە سوۋچىك كىروشمەي كىردبوو. سىغار! سىغار! كابرا پاكەتتىكى توۋتنى ماخۇركا كە ھەمۋى قىل ۋ زەرنىخە، بۇ ھىنام. لەتە رۇزنامەيەكىشەم دىتەۋە. ۋەك چاۋ بەقالان پىچامەۋە ۋ كابرا ئاگرى بۇ پىئە نام. يەك مۇ كىشام. ھەر راست بوۋمەۋە ۋ مەم دە مىلى كابرا نا، يەكترمان ۋە بەر شەقان دا! پاسەۋان لە فىتەي دا، ھاتى:
- خەبەر چىيە؟

- ھىچ قوربان گالتمەن دە كىرد!

كابراي ھاۋزىندانم جوۋلەكە بوو؛ گوتى: بە تۆمەتى دزى لە بانك گىراوم، ئەدى تۇ؟

- جاری نازانم...

بردیانم بهر له ههموو شتیك به زهره بینی دریژۆكه له قوونمهوه تماشای ناو ریخۆله یان ده کردم كه وهره قهه نه خواردی.

- چكارهی؟

نه قلی خۆم گیراوه.

- دهی بۆ ده لینی پرووسی نازانم؟ نه دی بۆ له سهر چۆم به پرووسی ده دواي؟

- ههر ئه و دوو كه لیمهم ده زانی، ئه گهر ئه و كابرایه ی فیڕی كر دووم تووشی بم ده بی بیکۆزم!

- نه خیر تۆ جاسووسی ئینگلیسانی، شیخ عه بدوللا تۆی ناردووه.

- ده ئیوه ده تیار یكیم نین، بۆمبام بدهنی؛ تا بچم به سهد عه بدوللاي دادهم!

- ئه و قسانه بۆ خۆت باشه...

جوهله كه ی هه والم به و شه ره شه قه زۆر كه یفی هاتبوو؛ هه موو رۆژ هه لواهیه کی به شه قانمان ده کرد. رۆژی یه ك شه ممه خزم و قهومی هاتبوونه دیتنی، گوئی: هه مووتان بچن جفاره بیئن! باوه شیك جفاره م بۆ هات و بوومه شای له سهر تهخت!

له باكوړا رایانگویتزم بۆ زیندانی فلان، له وپوه بۆ فلان شار... (هنگه ناوی په نجا شاری گوئی كه له بیرم نه ماون). له زیندانیكدا ئه فسه رانی ئه لمانیش هه بوون؛ زۆر خۆش ده زیان. له تاو هه لاتمه وه ده هاتنه بهر تاو؛ وهر زشیان ده کرد؛ جگه ره ی باشیان هه بوو. دواي ئه وان بۆ نیوسه عات ئیمه ده چوپونه هه سار، قونجكه جگه ره كانیانمان هه لده گرتوه. زیندانیه کی پرووسمان ده گه ل بوو، نه قیزه ی دروست کردبوو؛ تا من دوو قونچكم هه لده گرتوه، ئه و هه مووی ده چینه وه. خاك ئه ندازیکی ئاسنم له سه ری دا، نو قمی خوینم کرد. له ویش رایانگویتزم. نزیکه ی دوو سال له و زیندان بۆ ئه و زیندان راگویتزام، تا ستالین مرد. باریان کردم هینامیانه سه حرای كه ره كه لپاق، چه ندین ملیۆن هه شامه تی تری لی بوو كه له سیبیریا و هه موو زیندانه كانی شۆره ویه وه هینا بوون. ده تگوت هه شری نیره كه ره! برسی و پرووت و سه رگه ردان به ناو ئه و هه زاره زیله دا ده خولامه وه به لكو یه كێك پارچه نانێكم بداتی. كابرایه کی ئه رمه نی، دیار بوو پوولی زۆره، گوئی: ئه ری تۆ له ئاشپه زی ده زانی؟

- عه جه ب كه ریكی! به دبه خت من ئاشپه زی كۆری شیخ مه حموود پادشای كوردستان بووم! چی شتم بۆ لیده نا و خزمه تم ده کرد و له خپوه ته كه ی ده نوستم. گۆلاویکی گه وره ی لی بوو، قاپه كانم لی ده شوشت. هه تیویکی قوته م لی پهیدا بوو، به تور کی تی راخویریم:

- ناوت؟ كوینده ری؟ چكاره ی؟

ههر تۆقیم. بی و نه بی ئه وه پۆلیسی سربیه و ده مبه نه وه زیندان.

- برا من فه قیرم، كۆردم، هاتووم به پیم كه نه وه بۆ عیراق.

بانگی کرد:

- ماف وهره ئه وه حه مه دی مه ولووده له من ترساوه!

قادی مه حموودزاده و مافی فه رهادی، هه ردووك سابلاغی، كه سی سال پیش هاتبوون ده رباره ی دروست کردنی حیزبی لاگری پرووسان قسه بکه ن؛ ههر له سنوور گرتیویان و بر دیویاننه سیبیریا. ئه و مابهینه به رۆژ داریان پی شكاندوون و به شه و ده هه بسیان کردوون. ئه وانیشیان هینا وه ته لای من. قاپ و قاچاغم ههر له وئ به جی هیشت و چوومه لای سابلاغیان.

ئەوانیان قېۋول كۆرد بېچنە باكو، ھەوليەن بۆ منيش دا، بريانمە ئازەربايجان لە گوندېك بە ناو «كووبا» لە سەد كىلۆمىترى باكو كرامە پاسەوانى باغاتى دەولەت. ئەوئىم زۆر خۆش بوو. بەلام رەھىم قازى ناچارى كۆردم بىمە باكوپە. حقووقى پەناھەندەگى وەرەدەگرم؛ خانووم دراۋەتتى. ئەو ە تۆم لىرە دىتەو...

- باشە كاكە ھەمە، وەختى لە بەغداۋە چوۋىنە خەلان بە ھەۋاى دزى و چەتەيى كۆردن - چت بە چى كۆرد؟

- لە خەلانەۋە تەفەنگىكم پەيدا كۆرد. دە پيشدا بە تەنيا دەچوومەۋە دەۋرى سابلاخ. لە ھەركۆئ ئەمنىيەك، ئەفسەرىكم دەس كەوتايە دەمكۆشت و كەل ۋەپەلەكە و ئەسپ و چەكەكەم دىناۋە بە دزى دەمفرۆشت. پۇلىس ۋەك چاۋئيشە لىم دەگەرەن. رۆژئىك خۆم كۆرد بە چاىخانەى قازىاۋدا؛ كە لەو بەرى چۆم بوو. قاۋەچى گوتى: نامە خۆت بشارەۋە! دەستەيەك ژاندارم و شارەبانى ھاتن لە تۆيان دەپرسى و رەنگە بگەرپنەۋە. غارم دا لە بن كەندالېك، لە ناو سېنداراندە خۆم درېژ كۆرد. شارەبانىكە كى كوردى سابلاخى ھاتە سەر كەندال، راست بە سەر مندە ميزت! لىي راست بوومەۋە:

- سەگباب دەتكۆژم!

- ھەمەد دەغىلە راكە، ئەو ە لە تۆ دەگەرپىن!

بۆ شەرىكە چەتە، «بەلوت» ناۋمە رەگەل كەوت كە ئازەربايجانى و زەمانى پىشەۋەرى ناۋبانگى ھەبوو؛ قەدەرېكىش چەتەى مستەفاخانى خورپاۋا بوو. ئەۋىش لە ھەبسى كەركووك ئازاد كرابوو. ئەو جار دەگەل قالە تەگەرەنى و چەند چەتەيىكى تر كە ببوۋىنە ھەژدە كەس لە ئىران كەۋتىنە كار. جارېك برايمەسوۋرى قاچاغچىمان رۋوت كۆرد كە دەيانگوت خەبەر بە دەولەت دەدا. دوو بارى بارگىن كوۋتالمان لى ساند، ھىنامانە وزەندەرە، لە دەشت دە ناو گىشە گىلمان خست. سبەى ھاتىنەۋە بارمان كۆرد و چوۋىنە پىشتى دەرمانى. لەۋئ زانيمان كە گىا خراۋەتە جىگەى كوۋتال و چەند تۆپىكمان لى دزراۋە. ھاتمەۋە تەشقەلەم دە خەلكى وزەندەرئ ھالاند. ئاخىرى بە تەفەنگىكى تاپر دەستم لە شەر بەردا. مالمان بۆردە قاراۋا. داىكە دزىكمان پەيدا كۆرد كە لە بۆكان بۆمان بفرۆشى. مالى بۆرد و نەھاتەۋە. مايەباش دەرچوۋىن!

شەۋىك لە پىشت تورجان لە كىۋى ۋەستا مستەفاۋە ناردمانە مالى حاجى بابەشىخ كە نانمان بۆ بىئىرى. بۆ ھەژدە كەس نۆ نانى ناردبوۋا! قەرارم كۆرد تۆلەى لى بكمەۋە.

بىر بارمان دا ئاغاي زەلام زەلام رۋوت كەين. چوۋىنە سەر شەھابى بەردەزەرد، دەست و لاقمان بەست؛ بۆردمانە ئەشكەۋىتك. «پەپوۋلە زىرم دەيە بەرت دەدەم»، داۋاى پەنجا ھەزار تەمەنمان كۆرد. مەلا ھات و پاش چەقەى زۆر پىنك ھاتىن بە شەش ھەزار رازى بىن. پوولمان ۋەرگرت و ئاغا رۆيشت و پتر لە چوارسەد تەفەنگچى كۆرد و ئىرانى دەۋريان داين. كۆردمانە شەر، پياۋىكمان لى كۆژا. لە تارىكايى شەۋدا - كە دەۋرەمان گىرابوو - يەك لە دوژمنەكان گوتى: ۋەرن لە لاي مەۋە دەرباز بن! رېگەى داين و كەلاك بە كۆلەۋە دەرچوۋىن. ئىتر لىك بلاۋ بوۋىن. خۆم و سى كەس ھاتىنە قاۋەخانەى گۆردە بەردان. ھەژ - نۆ بارگىن و ئىستر بە بارەۋە بەستراۋونەۋە. گوتيان جىازى بوۋكى حاجى بابەشىخە. دەمم ھەلبەست و بارمان بۆرد و رۆيشتىن. گەرەمەۋە گوتم: بە حاجى بابە شىخ بلىن ھەمەى مەۋلوود مالەكەى بۆرد؛ چونكە ئەو بۆ ھەژدە كەس نۆ نانى ناردبوۋا! مالمان لە عىراق فرۆشت. نامەى حاجى بابەشىخ بۆ شىخ

عەلەئەدەین ھات. گرتیانم، ئاخەر پووشکەیان لئەساندمەو. نەمدەزانى شىخ لە سەر یە کترى دەکەنەو!

کاک ھەزار! من لە دنیادا زۆرم تال و سوێرى دیو: با ئەو ھەشت بۆ بگێرمەو:
نازانم کام سال بوو، ڕەنگە تۆ لە بیرت بێ، زۆریان سابلایى بە تۆمەتى قاچاچىيەتى بۆ شیراز
دوور خستەنەو؛ منیش یەکیک لەوانە بووم. نە حقووق، نە بژیو، بەرھەلدا، برۆ کار پەیدا کە!
دەچووم لە مەیدان دەگەل فاعلان ڕادەو ھەستام، جاروبار کارى قوڤە کاریم دەست دەکەوت. لە
مالیک فەعلە بووم؛ پیریزنى خاوەن مال گوتى وەرە ببە نۆکەرم! ئیجازەى لە شارەبانى ساند و
پێناسە کەمى لای خۆى گل دایەو؛ بوومە نۆکەر. گەسک لێدە! کاروبارى ماله بکە! پاشان
دەگەل دوو مندالان بچمە دەر بیانگێرم. شایەک پوولى گیرفانى نەدەدامى. مندال یەکی دوو
قرانیان ڕۆژانە دەدانى؛ شتیکم لەوان دەدزی بۆ جگەرە. جگە لە ماندوو بوونی زۆر و بێ پوولى و
ئاتاجى، بۆلە و جینیوى پیریزن لە گیان وەرەزى کردبووم. بڕیارم دا خۆم لە پۆلیس بدزمەو و
راکەم. خۆ ناشکری بە جادەدا برۆم. ڕێگەى لادینم گرتە بەر؛ نابەلەد. بە خەپال دەچمە
ئیسفەهان، جارێک چوار شەو ڕۆیشتم، کۆچەرى قەشقایی تییان گەیاندم کە ڕێگەم ھەلە
کردووە؛ گەر ڕامەو. بە شەو دەرۆیشتم، بە ڕۆژ خۆم دەشاردەو کە ئەمنیە نەمبین. لە دیھات
سوالى نانم دەکرد. بە یانییەک لە بن بەردیك نوستبووم؛ ئەمنیەک بە سواری تیی راخوێرم:
- تۆ چیت؟!
- ئاغا گیان دەگەل کابرایەک لە ئیسفەهان پیکەو کړیکار و شەریک بووین، پوولە کەى منى
دزیو: لەو دەگەریم!

- درۆ دەکەى! تۆ ڕەنگە لە ھەلاتووەکانى شیراز بێ؛ بەلام ھێندە ڕووت و کەسفى ناتگرم!
- ئاغا گیان خیریکم بێ بکە!

- مردووت مری کى بیستوو یە سوال لە ئەمنیە بکری؟!
قرانیکی دامى. جلە کانم ھەمووی بە درووانەو چوو بوون. وا شروشرۆل ببووم ھەموو لەشم بە

دەرەو بوو. ئەمجار نەمدەوێرا بچمە سوالى نانیش. مندالە و رکە بەردیان تیدەگرتم و بە «شیتە
شیتە» شوینم دەکەوتن. ئیوارە یەک لە لای ھەمەدان گەییمە قاوہ خانەییە سەر ڕیگا. کابرا
خەریک بوو داخوا. ھەرام لى کرد: دایمەخە! درگای بۆ کردمەو. گوتم: چای دەم کە! پتر لە
دە چام خواردەو. نان و ھیلکە پیتە، زوو بە! نانم خوارد. کابرا گوتى: من دەچمەو دى، تۆ
شەو لێرە بخەو و دەرکە داخە.

- ناترسی دزیت لى بکەم؟
- نەخیر ناترسم.

- بەیانى لە بیرت نەچى قەیماغ بێنى، نانێ تازەش خراب نییە!

- بەلێ بە چاوان!

بەیانى کابرا بە باوہ شیک نان و قەیماغ و پەنیرەو ھاتەو. تیر لەو ھەرام و پتر لە دە چای
شیرنم خواردەو. ڕووم تیکرد:

- بەلێ دەزانم، یەک شاییت پێ نییە و حوکم دەکەى بێنە بخۆم!

دە بوغچە یە کدا دوو نردوو نان و دوو سەلکە پەنیری بۆ پێچامەو، دوو قرانیشى دامى کە لە
ڕێگە بە چای بدەم. ھێندیکیش قەند و چای وشکی دامى.

گه یوومه ناو کوردان. ئیواره یهک له قهراغ دښه گوه لameda؛ له مالیک داوای که تریم کرد. ژنه که ی که تری دامی و له سهر کوچکارم دانابوو بکولی. میړده که ی هاته وه؛ شه قیگی له که تری هه لدا و به پاله په ستو دهری کردم.

سهرت نه یه شینم! چل و پینج شه و روژ به پروتی و سوال که ری شه و ړنگایه م پښوا. چوومه گوندی دهرمان. گوتیان «میرزا قادر» کوری حاجی سالحی موشیری - شه وهره ږوولداره ههره خه سیسه به ناوبانگه که ی سابلاغ که شه و گونده شی هه بوو - لیره یه. ههر دوور له دهر گای هه ساره وه دیتمی تمه نیکی بو ناردم؛ گوتی: برؤ لیره مه مینه! له عومرمدا ههر شه و جاره فرمیسکم به چاودا هاتووه... تمه نم بو فری دا و دهر که وتم. هاتمه گوندی زگدراو؛ که ناغا که ی میرزا که ریمی شاتری بوو. شه ویش وهک میرزا قادر سابلاغی و ده بناسیم. مه یدان شه سپیک مندالی دی به قوچه قانیوه به پیرمه وه هاتن: «شیتته شیتته» ږویان نام. له تاوان خوّم به ناوده ستخانه ی مزگه و تا کرد. به ختی من کوپخا له ناوده ست بوو، مندالی لی دهر کردم. چوومه باغ که گوتیان ناغا به ماله وه له ویه. ههر که دیتیانم مات مان. حوسنی خانمی ژنی ناغا بانگی کرد:

- سهرت ده قورئ نیی! خو شه و گهل و گونت هه موو به دهر وه یه، بچو پشت داریک! جاجمیکیان بو هینام ده خوّم وه پینجا. ههر ده سبه جی مه نجه لی پلاوی هیئا. به یهک هه لپه خواردم. زور زوو یه کی تری له پیش دانام؛ شه وسا تیرم خوارد. خانم ناردی ده ستی جلکی تازه یان بو هیئا. ناویان گهرم کرد؛ خوّم ششت. به راستی حوسنی خانم له هه موو پیاوون پیاوتر دهر چوو...

ده روژ وای به خپو کردم، ته و او بووژامه وه. که گوتم ده چمه وه سابلاغ، جلکی ژن و منداله کانم و چل تمه نی پوول دامی. له سابلاغ هه موو روژ پولیس له منی پرسیبوو؛ که هه لاتووه ده بی بگیریت. ههر شه و شه وه بوومه چول نشین و یاریده ی قاچاغچیانم دده و جار - جاریش دزیم به به ره وه دهر کرد. له و ړنگه یه فیتره گه داییش ببووم. شه گهر له گوندیک ده مزانی دزیم بو ناکرئ، سوالم دهر کرد. دهر به دهر مام تا ره زاخان تیک چوو. هاتمه وه و بوومه خزمه تکاری کور دایه تی و ده گهل توّدا بوومه ناشنا. هیشتا کوّمه له ی «ژئ - کاف» دانه مه زرابوو، روژیک چوومه زگدراو. به سهر ته قه دا که وتم. ناغایانی دهر و روبر هاتبوون زگدراو تالان که ن. تهنه نگیکم وهر گرت و به ربوومه گیانی دوژمنان. هه لمقه ندن و که وتمه دوویان. یه کیان هه رای کرد: شه و سه گباه تان نه دیوه ده لیی بهر گری له مالی بابی ده کا!

با شه و هه له حه مه د بگیرمه وه:

له که رکوک چووبوه چاخانه یهک، گوتبوی که باب ده خوّم. ناردبوویان که بابیان بو هیئا بوو. که هه ستابوو به خاوه ن چاخانه ی گوتبوو:

- کا که ده ست خوش!

- یانی چی؟

- له ولاتی مه، پیاو شه گهر پوولی نه بوو ده لی دهس خوش!

- جوابه که ی چییه؟

- سهر خوش!

- به و شه رته سهر خوش، هه موو روژ بییه وه لام «دهس خوش، سهر خوش» بکه ین!

رۇژىك لە چاخانە دانىشتوۋە، پۇلىسىك دېتە بەردەمى:

- مام قادر دىنيات لى گەرام، ئەم ئىحزارە ئىمزا كە.

- بىرۇ من مام قادر نىم!

- بە خوا دەتناسم، مام قادرى و دەبى ئىمزاى كەى!

- كۆرە ھەر سىك تەلاقم كەوئ من ھەمەدى مەولوودە چرچەم، بە تۆمەتى قەتلى پۇلىس و

ئەفسەرى ئىران لە عىراق و ئىران لىم دەگەپن بىمگرن!

كابراى چاخانەدار راست پىلى پۇلىس دەگرئ:

- كاكە ئەوە براى منە، تازە لە شىتخانەمان ھىناۋەتەو، تانەيكۈشتوۋى راكە!

زۇر لۆمەى ھەمەش دەكا كە ئەو سەرگەرمىيە بە ھىلاكت دەبا...

دەولەت زۇرى قەدرى نىزامى شاعىر گرتوۋە. كۆتەلىكى زۇر بلندى لە مەيدانىكە و مووزەى نىزامى ھەبە. بىردىنمە سەبىرى مووزە. يەكجىر زۇر ئاسەۋارى نىزامى لە خەتى و چاپى زۇر بەقىمەت تىدا ھەلگىراۋە. كىژىك شارەزايى دەكرد «دلارا» ناۋ؛ بەلام لە راستىدا دلارا بوو. دەتگوت عىزرايىل لە گۆشەى چاۋە رەش و بادامىيەكانىدا خۆى مات داۋە گىيائى لاۋان بكىشى! من لەبەر تماشى ئەو باۋەر ناكەم دە ھىچ گەبىم! تماشى نوسخەيەكى خەمسەم دەكرد، بە دەنگ لە نىزىك كچەكە خويندەمەو:

دل شىشە و چىشان تو ھەر گوشە بىرىندش مستند، مبادا كە بە شوخى شىكىندش

زانى دەگەل ئەومە، ئادىسى لى خواستم. ئىۋارئ تەلەفۇنى كىرد گوتى: ناۋىرم بىمە ئوتىل.

گوتىم: ۋەرە مالى عەبدوللا رەزماۋەرى كە لەۋى دەۋەت كراۋم. ھات. بەلام ژنى عەلى گەلاۋىژ گالتەى پىن كىرد و تۇراندى. دۋايى كە لۆمەى ژنى عەلىم كىرد گوتى: بۇ تۇ ناي، سوۋكە!

لە كۆپى شاعىران و نوۋسەران بانگ كىرام. زۇرم قسە كىرد؛ مېشىكى سەريانم بىردا ھىندىك خەۋنۋوچكە دەبىردنەۋە! سەر لە ھەۋەلەۋە رەھىم قازى مۋتەرچىم بوو؛ دەرى نەبىرد؛ عەلى گەلاۋىژ جىگاي گرتەۋە. گوتىان بە ئازەربايجانى قسە بىكە! دەمزانى ناتوانم ۋەك پىۋىستە مرازى خۇم دەبىرم. بە كوردى دەمگوت و تەرچەمەى ئازەرى دەكرا. لە بىرم نەماۋە لە ماۋەى سەعات و نىۋىكدا - كە بىۋچان چەنەم لىداۋە - چىم گوت؛ بەلام پۈختەكەى بە سەرچلى ئەمە بوو:

جارىك لە شىعرى خۇمدا گوتوۋمە: خوينى كورد و ئازەرى بۇ پارىزگارى نىشتىمان دەرژىتە تەشتىكەۋە؛ جارىكى تر گوتوۋمە: ئىمە ۋەك دوو كاكەلەبادام لە تىكۈلىك دىن؛ ئىستا كە زۆرتىر شارەزاتر بووم، دەلېم: ئىمە دوو گەل نىن، يەكىن. ئىۋە لە تارىخى خۇتاندا دەلېن لە عەۋلادى مادى بچۈۋكىن؛ زەردەشت لە خۇمانە. كوردىش ھەر ۋا دەلېن و مېژوۋنوۋسان و رۇزھەلاتناسانىش بۇ كورد ۋا دەلېن. كە ۋا بوو بېژىن: ئىمە لە بىنەرتدا يەك بوۋىن. جا يان ئىۋە كوردىتان لە بىر براۋەتەۋەۋە بە تىركى قسە دەكەن، يان ئىمە تىركىمان ۋە لا ناۋە و بەۋ زمانە كوردىيە داخىۋىن. بەر لە زەمانى سەفەۋى گەلىك لە مېژوۋدا بە ناۋى ئازەرى و زمانىكى تۈركى بە ناۋى زمانى ئازەربايجانى نەناسراۋە؛ بەلام لە زەمانى گەزەنفونى يۇنانىيەۋە ناۋى كورد ھەبە كە لە دانىشتۋانى چىاي زاگرۇسە و زمانىكى سەرىخۇيان ھەبە. دەشزانىن كە سەفەۋى بىنچە كورد، ئەم تىركىيەيان كىردۆتە زمانى مەزھەبى و بە سەر خەلكى بەردەستى خۇياندا سەپاندوۋە. تەنەنت شىخ سەفى بۇ خۇى شىعرى بە زاراۋەيەكى كوردى گوتوۋە. جا ئىستا قسەى ئىمەى

كورد راست بى يان قسەى ئىو، بە ھەر دووك باراندا ئىمە يەككىن و لىكىيان ھەلاواردووين. ئەگەر مامۇستا «سەمەد وركون» ئەو ھەموو زەحمەتەى كىشاو و دەلى: «ئابى بلىن دايكى نىزامى كچە ئاغى كورد بوو؛ دەبى بلىن ناوى «رەئىسە» بوو. لە برسان دەمرد؛ لە ناچارى رازى بوو مىرد بە يووسف كورى زەكى مۇئەيەد بكا؛ كە ئازەربايجانى بوو. دەنا ئىستاش نە ھەر ئاغ، ھىچ كوردىك كچى خۇى نادا بە بىگانە. ئەوسا دەبى بلىن باوكىشى ھەر كورد بوو؛ كە نىزامى لە ئازەربايجانەتى دەشۇرى»، پىم وايە خۇى بە خۇپايى زەحمەت داو. ئەگەر وەك من لىكى داباو كە ئىمە ھەر يەكىن و زمانمان گۇراو، ئەوسا تىدەگەشىت كە ئەلىاس ناوى كوردانەيە و جگە لە پىغەمبەرەكەى ناو قورعان، نەمبىستوو ئەلىاسىكى غەيرە كورد ھەبى. تەنەنەت لام وايە دايكى نىزامى كوردى يەزىدى بوو؛ چونكە دەلى: «خالى غەمى ئەو خالى من بوو»، «غەمى» ناوى يەزىدىانە. قەتتىش نەبىسراو ژنە كوردىك ناوى رەئىسە بووئىت. لە ھەموو مىژووۋەكانىشدا ھەمىشە «گەنجە» و «ئاران» بە كوردستان ژمىراون. نەخىر، نىزامى كوردە و ئازەربايجانى؛ كە ئەو دوو ناوۋە ئىستا بە سەر گەلىكى لىك ھەلاواردو دابراو. وا من يەككى لە خۇتانم و ئىوۋەش دەتوانن كىتپى خۇتان چاپ بكن. داواتان لى دەكەم لەو بەشە بەرەبابەتان بىخەبەر مەن و ھاوارىكمان بۇ بكن...

نازانم چەند دىكەشم رست. ھەرچەند رەھىم بە ترسەوۋە تەرجمەى دەكرد و لای وا بوو زۇربان پى ناخۇشە، بەرەكس يەكجار زۇربان پەسند كرد و چەپلەى زۇربان لى دا و رۇزى دواى نامەيەكم بۇ ھات كە بە تىكپايى كرمىانە ئەندامى فەخرى لە كۆرى شاعىران و نووسەرانى ئازەربايجاندا. لە پاش قسە درىژەكەم، وچانىك درا و چامان دەخواردوۋە. چەند كەسىك چەند پىرسىارىكىان لى كردم؛ بە ئەندازەى ئاقلى خۇم جوابم دەدانەو. يەكئ پرسى:

- بىر و رات دەربارەى سىمۇ چىيە؟

گوتم: سىمۇ ئاغايەكى كوردى سەررەق بوو. بەزەى بەوانەدا نەھاتتەوۋە كە لای وا بوو چونكە سەر بە دوژمنن ئابى بىنانكوژى. زۇر كەسى بىتاوانى تركزمانى كوشتووۋە كە ھىچ لەو كارەى رازى نىم. بەلام لەم قەرنەدا ئەو رچەى بۇ كىشايىن كە دەكرى چاو دە گۇ شووژن راجى و بىشيشكىتپى. ئەگەر عەقلى سىاسى تەواو با، بۇ يەكجارى رىشەى دەولەتى لاسارى پادشايانى ئىرانى لە بنەوۋە دەردينا. كە وا بوو قەدرى ئەو مامۇستايەتپەى دەگرم.

يەكئ تر پرسى:

- لە تارىخى ئەرمەنىدا نووسراو: دوژمنى ژمارە يەكمان كوردن؛ كە لە قەتلوعامەكەدا ئەوان يارىدەى سولتانى رۇمىيان داو. تۇ دەلىتى چى؟

- من باومر ناكەم شتى وا ھەبى. ئەو لەوۋە دەكا رۇوس لە تارىخى خۇياندا بنووسن: دوژمنى ھەرە گەورەمان ئەمۇ تاتارن؛ چونكە مۇسكۇيان گرت و قەتلوعاميان كرد. ئەو سوارە كوردانەى لەشكرى ھەمىدە بوون و بە فەرمانى سولتان شەربان كردوۋە. چى بە سەر كوردى ترەوۋە داو؟! دەشپى ئەرمەنى ئەوۋەيان لە بىر نەچوۋىي كە زۇر خانەدانە كورد، ھەزاران ئەرمەنى ھەلاتوۋىيان ئەودەم پەنا داو و رزگارىان كردوون. چەند تەتارى ئەمۇ تاونبارى تەتارى پىشووون، كوردى ئەمۇۋش ھەر ئەوۋەندە...

پرس و جوابەكانى ترم لە بىر نەماون.

لەو شاعىرانەى لە باكۇ دىتمن، «عوسمان سارويللى» زۇر شاعىرىكى بەرز بوو. شىعرى ئەو دە

قاتی شیعری «سەمەد وەرگون» بەهێز و جوان بوون؛ بەلام چونکە سەمەد دۆستی نزیکى ستالین بوو، ناوی شاعیری ھەرە گەورەى لى نرابوو.

چاوم بە «مەدینە گولگون» کەوت کە لە تەوریز کێژۆلە یەکی جوانکەلە و شاعیر بوو؛ من و ھێمن دەمانناسی. ببووە پەشتیکی زۆر دزیوی گنجای. یەکیکی سەر تەواو سپیم دیت نەماناسیو. گوتی: من «شاعیر ەەرەب ئۇغلیم». ھەر چونکە لە تەوریز پێگەم نەدا یەک لەو کێژە سروودخوینانە بۆ ئەتاکشیو (فەرماندەى ھێزەکانى شۆرەوى لە ئازەربایجان) بەرن، ھەر کە ھاتمە باکو گرتیانم و چاردە سال لە ھەبەدا مام. پاش نەمانى ستالین و باغروڤ و دەستە و دایەرەیان، ھاتوو مە دەر.

بۆیان گێرامەو کە پێشەوەرەى لە ئێران پەویو، پێگەى نەدراو بەجێتە مۆسکۆ. نامە یەکی گەیاندۆتە ستالین، باسی شکانى ئازەربایجانى ئێرانى بۆ نووسیو. ستالین پرسىو: نەقلی ئازەربایجان چییە؟ من قەت نەمبستوو. بۆچی لەوێ چى پروی داو؟! با ئەو پێشەوەرە بێتە لام؛ زۆر بێ خەبەرم. پێشەوەرەى کە ساز بوو ەروا، بە فەرمانى باغروڤ [باقروڤ] کامیونیک لە پێگەى فرگەدا خۆى لە ترومبیلەکەى داو و کوژراو و ئیستاش ستالین ھەر بە بێ خەبەرى ماو تەمردوو. ئای بە کلکی خێو یو! وا دیارە من و مام ھێمن کەرى تەواو بووین: نە ستالین زانیو یە چییە ھالمان و نە فەرموویەتى: «یەمان پرسىسکى، کوردیسکى خەرشۆ!» (فارس خراپە و کورد باش!) ئیمە لە عیشقا سووتاوین و مەعشوقە ئاگای لە مەحمودى بێ زەواد نەبوو!...

و ەک باسى باغروڤیان دەکرد، قەت چەنگیز ھێندە خوێنپێژ نەبوو. گۆیا لە محاکەمەدا بێ پەروا گوتوویە: پەنجا و سێ ھەزار کەسم بە دزیو بە دەستى خۆم کوشتوو و بە شوقیرە کەم ناشوو. ھەر ژنیک کە ئەو ویستبێتى و نەچووبێتە لای، بە میرد و منداڵەو ەوالەى سیریا کراو و فەوتاون. ئەو زولم و زەلالەتەى لە دەزگای باغروڤ و یارانیدا کراو، سەد کتیبى دەوێ. جا ئەگەر کلەفت و جوان بووبێ، دەبێ خانم چۆن بێ؟! دەبێ فەزایحى ستالین گەیبێتە کوێ؟

جاریک لە ئاسایشگا، نایبیکى شوورای عالى، شوکرانەى ئازادى زەمانى خرۆشۆفى دەکرد. دەیگوت: ئیستا نامە بۆ باکو بنووسم جوابم بۆ دیتەو. ئیستا دەتوانین شەوانە بچینە مالى دۆستان. قەدیم نەماندەوێرا نامە بنووسین کە سەد جار تماشای دەکرا. ھەر ئێوارە سەعات پینچ، ھەر کەس نەچووبایەو ماله خۆى، دەگیرا و شرت و گوم دەکرا...

لە گەل چەند کەسیک لە نووسەرانی باکو - کە دەیانگوت ئیمە کوردین و کوردی نازانین و یەکیان «پەحیموف» شاعیریکی بەقەدر بوو - رۆژیک لە مالى میرزا برایموف بووین. گوتیان: ئیستا بولبول (ئەو گۆرانى بێژە بەناوبانگە) دێتە ئێرە. ئیستا کە لەقەبى پروفیسۆرى دراوێتى. گۆرانى ئالى؛ داواى گۆرانى لى مەکە! بولبول ھات. پیرەمێردىکی ھەفتا سالەى زۆر جوان و بالابەرز بوو.

گوتم: ئوستاد ئەگەر منیش داوا بکەم گۆرانىیەک ئالى؟

- ھەزار من دایکم کوردە و کوردم زۆر خۆش دەوێ. دادەى دەفیکم بۆ بین!

بە راستى دلى سىسى تێراو دەکرد. میرزا برایموف گوتى: ھەزار! لەو ەتا ھاتوو، نیوہى نووسەرانت لى کردوویە کورد. تەنانتە نىزامىشت لى ساندووين. تکایە زوو بڕۆو تەمىشت

نه کردۆته كورد!

لهو مهجليسهدا قسه كرا؛ يه كئى گوتى: كوردستان نازاد ده بئى؛ ره حيم قازى ره ئيسه و هه ژار وه زيرى فهرهنگه.

گوتم: رهنگه ره حيم به وه دلى خوش بئى؛ به لام من ده زانم تا چينى من و دواى منيش لهم ريگه به دا نهرين، ئهو خهونه وه دى نايه. هه رگا كوردستان نازاد بئى، پياوى وه كو من و ره حيمي به پوو شىك ناوى. ئيمه خو مان كردۆته بوتى زه مانى جاهلى. وا من هه ره له ئيستاهه ئيستيعفام له وه زارهت دا...

بئى جئى نازانم كورته باسيكى ره حيم قازى بكهم:

بناموزاى پيشهوا قازى محهممه، براى حهمه حوسين خانى سه يفى قازيه؛ له سا بلاغ ده مناسى. لاويك بوو، ئه ويش ده گهل چهند لاويكى ديكه ها تبوونه باكو كه فيرى ئه فسهرى بن يان بخوين. كه سا بلاغ شكا زوريان ها تنه وه. چهند كه سيكيان وهك كه ريم ئه ييووبى، مسته فا شلماشى و عه لى گه لاويژ و سولتان وه ته ميشى و ره حيم قازى نه ها تنه وه. ده پال دهرس خويندندا - به ناو - حيزبى ديموكراتى كورد يان بو ساز داو و رۆزنامه يه كى دوو په رى به كوردى و نازه ريان هه وتانه نووسيه. نازانم ره حيم چى خويندوو؛ به لام ناوى دوكتور ره حيم بوو. بهر له وه بيمه مۆسكو نامه يه كيم پيگه يشت؛ ره حيم نووسيو وه و ده لئى: وهره ئيره! پوولى ته رجهمه ي شيعره كانيشت - كه نزيكه ي بيست و هه شت هه زار رووبل - ه وهره دهرى... بۆم نووسى: ده وه تيكى سه يره! تۆ له عاسمان سفره راده خه ي و نارديوانيشت سووتاندوو! چۆن ده توانم بيم؟

له ئاسايشگا ها ته لام. پاش چارده سال يه كترمان ديته وه. هه ر دوو كمان قه له و تر ببووين و ئهو زگى له من زلتر بوو. له قسانى بوئى ئه وه ده ها ت كه له جئى پيشهوا بكريته سه رۆكى كورد. گوتم: كا كه! بارزانى له مۆسكو بوو؛ له جزيه رى سووريا رۆژنيك شوانيكى يه زيدى و خاوه ن مه ريك چه ققه يان بوو كه فلانه مه رت دزيوه! درۆ ده كه ي گورگ نه يخوا ر دووه. شوا نه كه زۆر سويندى به شيوخ هادى و بولقاسم خوا ر، به هره ي نه بوو، گوتى: «سويند به سه رى مه لامسته فا بارزانى، من نه مدزيوه». كا برا گوتى دلّم پابۆه... ئه مه رۆ له سه رانه رى كوردستاندا ناوى بارزانى له سه رووى هه موو ناوانه. باوه ر ناكه م تۆ بتوانى ئهو شوينه بگريه وه.

ده وه تى باكو يه شم هه ر ئهو پيكي هينا. هه ر گه ييمه باكو، نازه ربايجانى و كورد باشيان باس نه ده كرد. ده يانگوت پياوى ده وه تى مه ركه زيه و زۆر كه س له هاوولا تيانى نازه ربايجانى به گرتن داوه كه له حه بسدا فه وتاون. سه ره راي ئه وه ش، ئهو نازه ربايجانيان هى - كه له باره ي نامووس باريزيه وه زۆر شيلگيرن - ده يانگوت: ژنه كه ي جووله كه يه كى رووسه؛ ئا برووبه ريه. تۆ نسحه تى بكه با ده ست له و ژنه ي به ردا. ده مگوت: من حه قم چيه؟ خو من قازى مه مله كه ت نيم.

پاش سوبحانه خوا ردينىك، يه كئى ها ت گوتى: ژنه رال «غولام يه حيا» ده يه وئى بتبينئى. خستميه ترومبيليكى سه ردا پو شراو. له مالىك دابه زى. تاويك به دالانىكى تاريكدا رويشتم؛ برديانمه ژوورىكى زۆر تاريك. غولام يه حيا له وئى بوو. گوتى: له ترسى ره حيم ئاوام تۆ هينا وه. هه ر بزائى منت ديوه وا وه يلا به حالم! زۆرى دهردى دل له حيزبى تووده هه لپشت: «ئه گه ر جاريكى ديكه بگه مه وه ئيران و چه كيكم به ده سته وه بئى، هه ر چى بلئى تووده م بو بايى ته نبئى

ده كه م...».

چهند په ياميكي بؤ مه لامسته فا نارد.

له نوتيله كه خبهريك له من درابوو كه نهوسا باوهرم كرد په حيم چاوه ديږي بزووتنه وهی خهلكي باكوپه و كه لني دهترسن به خورايي نيبه. خبهريش نهوه بوو: پاش نهوهی ژني عهلی گهلويژ دلارامي لي تاراندم، رويژيك تهلهفوني كرد:

- دلته ليم په نجاوه؟

- كاريكي ناله بارت كرد...

- دهسا وا ديم ناشتت ده كه موه.

- كهنگي؟

- سهعات چوار ديم، به ته نياش ديم.

نه هات. شهو ده گهل عهلی هات؛ زوريش كز و تووره ديار بوو. هممه د گوتي: په حيم گويي له قهول و قهرارتان گرتووه، هه ره شهی له سيويل كردووه بويه نه يتوانيوه بيته لات.

- چوني زانيوه؟

- هه ره كهس له تهلهفوني نوتيله كه قسه بكا ده بي نهو بيزاني.

له يه كه م ديته نه ويدا، زانايي و عيلميكی وام لي ههست نه كرد كه بهرچاو بي. بهلام كه عهلی گهلويژم ديت، واي بؤ چووم كه عهلی وهك مهولاناي رومي زماني شهمسي ته بريزييه و به دهردي بهشير موشيري به غدايه گوته ني: «تؤ بنووسه و من ته ثلثيفي ده كه م!» عهلی هم شاعير، هم نووسه ر، هم كوردی زاني باش، دوكتوراي له ثيقتيسادي سياسي هه بوو. شهويك په حيم تا سهعات دوازده لام بوو. گوتي: نه گهر تهلهفونم بؤ كرا، با له ماله وه قسه م ده گهل بكن.

سهعات يهك، سولتان وه ته ميشي به تهلهفون گوتي: هممهزه عهبدوللا ده گهل جه مال حهيدهری چوونه لای سولسوف، زوريان خراپه ی بارزاني كوتووه! مزگيتي به په حيم بده!

- هه ره خوت به تهلهفون پتي بلتي...

له ناسايشگای گيرتسن نامه ی په حيمم بؤ هات، بيست و ههشت هزار رووبله كه م بيوه بيست و دوو! له نامه يتيكي ديكه دا ههژده بوو، جاري سپههم بيوه دوازده، تي نه ده گه يشتم چييه؟! بهلام كه له باكو ديتم و باسيان كرد كه چون هه موو ژياني سهرفي ژنان و مهشرووب ده كا، پيم سهر بوو كه دوازده كه بؤ نه چوته ژير سيفره وه!

من هه ره روزه حهقي نووسيني مه قال له روظنامه ی تازه ر و نهرمه ني دام بؤ ده هات. پوول وهك كا وا بوو. كه ده هاتمه وه بؤ موكو، شهش هزار رووبلم دايه خرمه تي و نهوي تريشم بؤ حه مده ي مهولوودي به جي هيشت. كه په حيميش چهند پارچه دياري جواني دا به من و ديار بوو به گراني كړيون.

ده عهوت نامه يه كم بؤ هات كه: دهوله تي نازم راي جان كو بوونه وه يه كي ساز داوه و توش ده بي لهوي بي! ده عهوت يتيكي زور گه وره بوو. سهراني حيزبي تووده: رادمه نش، ئيره ج نه سكه نده ري، نه مير خيزي و جهودت لهوي بوون. ده بي نه وهش بزاني كه له پيشدا - هه ره وهك به ناو كومه لي كوردان هه بوو - فيرقه ي نازم راي جانيش - به ناو - ته شكيلات يتيكي له باكو هه بوو. بهلام كه من لهوي بووم، رووسيه ليتي مهنع كردبوون و خستبوونيه سهر حيزبي تووده: كه زور به ي

ئازەربایجانییەکان لەو نازاری بوون و نەیان دەوێرا قسە بکەن. سەرۆکایەتی کۆبوونەووە درا بە رەحیم قازی؛ ئەو نۆرە قسە کە رانی دیاردە دەکرد. گوتی: لە دواى هەموان نۆرەى تۆ دە دەم. چەند کەس لە ئازەربایجانییە ئێرانییەکان قسەیان کرد. هەموویان وتاریان بەو دواى دینا کە: «ئازەربایجان یەك پارچە یە و دەبێ پۆژیک ببینەو یەك، لە ژێر حوكمى هاوبەشى شۆرەویدا...». نۆرە گەیشتە ئێرەجى ئەسكەندەرى. بەو پەرى فەساحەت و بەلاغەت نووتقیكى زۆر پێك و جوانى كرد و چەندین شیعرى حافز و سەعدیشى دە ناودا بە شایەت هێنایەو. لە باسى كورد گوتى: «قازى ها لە پێگەى ئازادى ئێراندا گىانیان فیدا كرد». دەر بارەى ئازەربایجانى گوتى: ئێمە فارس و ئازەرى و كورد وەك سێ مندالى بێ باب واین، نانەكەمان لە سندوقىك دایە، لاساریكى مل ئەستوور قفلێ داو و لە سەرى دانیشتوو. دەبێ هەر سێكمان پێكەو لە سەر سندوقى فرێ دەین و ئەوسا نانەكەمان دەست كەوێ و پێكەو تێر ببین. ئێستا باسى جیا بوونەوێ ئازەربایجان و كوردستانىك نابێ بكێ. پۆژى خۆى باسى دەكەین و بزانی دەبێ چۆن دەبێ...

كاتى نۆرە درا بە من گوتم:

- مامۆستا ئەسكەندەرى كاریكى كرد كە پیاو شەرم دەكا لە پرووى ئەودا هیچ بلی؛ بەلام دوو ملاحەزەم هەبە: لە فیداكارى كورددا هەر فەرمووى «قازیان»، چونكە رەحیم لێرەبە و خاترى گرت؛ بەلام ئەو سەدان كارگەر كرماشانى و لوپانەى لە بێر چوو؛ ئەو هەموو لاوانەى سابلاغى هەلبوارد كە لە پێناوى حیزبى توودەدا كۆزراون. چەند شەو لەو پێش چوومە ئۆپیرای كۆرئوغلۆ، هاوکارانى دەستیان رادەكێشا و سوپىندى وەفاداریان دەخوارد. كوردێك هات جگە لە دەست راكێشان چۆكى دادا و سوپىندى خوارد. بەلێ كورد سوپىندى وەفادارى لە لا زۆر پیرۆزە و هەرگیز پاشگەز نابێتەو. هەزار سال پتر، بە سەد هەزاران پالەوانى كورد لە پێگەى ئێسلامدا خۆیان فیدا كرد؛ گوتیان عەرەب و ئێرانى و تورك -كە موسلمانن- هیچ قەدرى كورد نازانن. كومونىستى زۆر باشە كە فەرقى نەزادى لە لا نییە. زۆرمان بەو بانگەو هاتین؛ زۆرمان خۆمان بە كوشت دا. ئەوا ئێستا دەبین كوردى عیراقى لە یەریوان قسە دەكا؛ لێى دەپرسن كورد چۆن؟ كومونىستە؛ بە گوناھى دەزانى بلی كورد هەبە. دەلێ: لە عیراق -جگە لە عەرەب- ئەرمەنى و توركومان هەن؛ كە زۆر حالیان خۆشە! لێرەش جەنابى ئەسكەندەرى دەفەرمووى: جارى باسى ئازەربایجان و كوردستان مەكەن! وەختى نییە. من دەلێم: نا هەر ئێستە وەختیە! با بلیین ئەگەر نانمان لە بن كابرای لاسار دەرتنا، هەر كەس بەشى خۆى پێ دەگا. ئەوسا ئەگەر زانیان كەس تەما دە بەشە نانى ئەوى تر ناك، پێكەو لە سەر سفەرەك دادەنیشین. بەلام ئەگەر یەكێك دە بەشى ئەوانى تر پۆی، حەقیان هەبە نانى خۆیان بەرن و هەر كەس لە ماله خۆى ببخوا. كە عەدالەتیش هەر ئەمەبە...

بوو بە هەرایەك لەو كۆرەدا:

- هەزار راست دەكا! دەمانەوێ بەشمان هەر لە ئێستاو دیار بێ! نامانەوێ توودەش وەك شا بەشمان ببخوا!

لە پاش تەواو بوونى قسان و دیتنى فىلمى ئارشین مالالان، مامۆستایانى توودە هاتنە ژوورێك كە رەحیم و من لەوێ بووین. رەحیم گوتى من دەپۆم. من مامەو و ئەوان. رادەنەش گلەى كرد:

- لهو مه جلیسه گه وره دا نه ده بوو قسه ی وا بکه ی.

- ئیوه ده بوو کاریک بکه ن من قسه ی وام بؤ نه یه.

- هه ژار ریگه ی ئیمه راسته. بؤ به ریگه ی ئیمه دا ناروځ؟ دهر دی قاسملوو که ئیستا بؤ ته دژمان و له ریگه ی ئیمه لای داوه، گؤیا مللیه ت ده کا...

- مامؤستا! مه رحوومی خالید به کدایش هه ر ئه و فهرمایشانه ی ده فهرمووا!

- بؤ خالید به کدایش مرد؟!

- ئه دی ئه گهر نه مردوو ه کوا؟! مامؤستا گیان پرووپه ری میژوو هه لده وه! هه میشه عه شایری غه رب سه ره خویی ئیرانی پاراستوو. ئه و عه شایری غه ربه ئیمه پییان ده لئین کورد؛ ئیستا زؤر تینووی ئازادین. ئه گهر ئیوه به هیچیان نه گرن، ئه مریکایی و ئینگلیس بیانوه ئ ته شقه له به ده وله تی ئاینده ی تووده بکه ن، هه ر به وانه - که تۆزیک دلخۆشیان بکه ن - هه لتان ده دپرن. له و گوی به کورد نه دانه، هه زاران قاسملووتان لئ په یدا ده ی. ئیوه ئیستا ته نیا که چه رادیویه کتان له بولغار هه یه، به رنامه ی به فارسی و ئازهری هه یه؛ به شیکه ی عه شایری غه ربی تیدا نییه - که هیچ نه ی به درؤ - دلخۆشی کورد بده نه وه. هه ر له بیریشان نییه کورد هه یه!

- له رادیوی په یکه ی ئیراندا، نه وه ختی زیادیمان هه یه، نه گوویه نده مان هه یه!

- قسه بؤ مندا ل ده که ی! له سه عاتیک فارسی، چاره گیگ و له سی چاره گ ئازهری پینج ده قیقه بېرن، ئه وه وه ختی فه نی. کوردی بیژیش، هه زار بیکار له ئوروپا هه یه به حه قیکه نه مرئه ی کارتان بؤ بکا. ئه گهر که ستان ده س نه که وت من دیم به نانه زگ قسه تان بؤ ده که م.

- باشه حه ول ده ده ین ئه و گله بیه ش لابه رین.

«ئه سه عد خۆشه و ی» که له مۆسکۆ ده گه ل بارزانی له مالتیکدا ژیا بوو، گیرایه وه:

پادمه نیش و ژنه که ی - که زؤر جوان بوو - چه ند جاریک ها تنه لای مه لامسته فا و بوونه ناشنا. رۆژیک ژنه که به ته ئی ها ت. پاش تۆزیک له پر دېتم مه لامسته فا ده رکه ی کرده وه و پالیکه به ژنه که وه نا، وه خت بوو له پله کانا ن ملی بشکی. ژنه که داوا ی له بارزانی کرد بوو، بیلامانی حه زی لئ بکا، تا به یه کجاری ببیته دؤستی پادمه نشی ره ئیسی حیزبی تووده! وه بال به ستۆی ئه سه عد. له نیوان په رده ی کۆبوونه وه که دا مووزیک و ره قس و گۆرانیش هه بوو. «سارا قه دیمؤفا» ی به ناوبانگ - که ئه وسه تۆزیک پیر ببوو - ره قسی کرد، گۆرانی گوت. شه ویکیش چوومه ئۆپیرای «له یل و مه جنوونی فزوولی» که «روبا به» ناوی گۆرانی بیژ ده وری له یلا ی ده گیرا و به ده نگه ی خۆشی خۆی دنیا ی ئیجیا کرده وه.

جه عفه ر خه ندان رۆژئ زؤری تاریفی بابا تایه ر کرد، به تایه ته تی ئه و به یته ی که ده لی:

ئه گهر با مۆ سه ری یاری نه دیری چرا هه ر نیوه شه و ئای به خوابوم؟

گوتم: مامؤستا، شاعیری عاشق ده لئین من خواردن و خه وم لئ حه رامه. بابا تایه ر دیاره شه و تا رۆژ پر خه ی ها تنوه، بؤیه هه موو نیوه شه وئ خه ونی به یاره وه دیوه!

گوتی: راستی بیرم له وه نه کرد بوو!

له حا لی «بیریا» شاعیری ته وریزی زه مانی پیشه وریم پرسی، گوتیان لیره ببوه مه زه به ی؛ ده یگوت: «ده ی له جیگه ی کۆته لی ژنه رال کیرؤف، کۆته لی پیغه مبه ر دانین!». به تۆمه تی شیت بوون به ره و سبیریا براوه.

شاری باکو له سی لاوه ده ریا باوه شی پیدا کرده وه. ده بانگوت ملیۆنیک خه لکی تیا به.

كۆتەلى كىرۇف لە سەر گرديك بەرەو دەريا چەقيو. بە داخوۋە گەنجەي ژىگاي نىزامى - كە بە «گەنجەي» مەشھورە - بە ناۋى ئەو ژنەئەلەمە كە لە شۆرشدا فەرماندەي قەققاز بوو، ناۋ نراۋە ئىستا «كىرۇفاباد» ى پى دەلئىن!

باكو تا رەشەباي نەيە شارىكى خۆشە؛ بەلام رۇژانى رەشەبا دەبىتە سندان و ژەهرى مار. گۇيا ئەو ناۋەش: «بادكووبە» يە يانى با دەيكوتى.

لە ئوتىلەو تەلەفۇنم بۇ كابرانى ئەرمەنى كرد؛ كە سەلماسى سەلامى ھەبوو.

- بەلى ئىستا دىم!

- دىيە چى؟ سەلام و بىرپەو!

دىتم ھات. گوتى: ئەو دەمانچەي بدەيە؛ فىلم و ياقووتىش جارى ساز نەبوو!

- ھەتىو دەمانچە و ياقووتى چى؟! بىرۋازم لى بىنە!

لە رۇژىكى رەشەباي زۆر سەختا، لە فرگەي باكو خواخافىزىم كرد و ھاتمەو مۇسكو.

بەر لەو بەكو بەجى بىلم، ئەو جۇكە دەگىر مەو:

ئەحمەدۇف ناۋىك كە ۋەزىرىكى باكوۋىي بوو گوتى: مالىمان لە گوندىكى نىزىك تەۋرىز بوو. مىندالىكى ھەشت سالە بووم؛ دەگەل بابم و خانەۋادە ھاتىنە تەۋرىز سەرى خىزمان بدەين. شەو بوو. ئەو زەمان دەبوو ناۋى شەو بزانى دەنا دەگىراي. ئەمىنەيەك لەو سەرى كۈچەيەكەو ھەراي كرد:

- گىلان كىم؟ (كىيە دىت؟)

بابم گوتى: ئاشنا!

- ئىسمى شەب؟

بابم - كە ئاگا لە ھىچ نا - دەستەپاچە ببوو، لە خۇيەو گوتى: تەبرىز!

- زىرت! بىلمە دن: تىھران! (زىرت! نەترانى: تاران!)

گوتى: بەلى، تاران!

- ئافەرىم، ۋەرن بىرۋن!

جىگەي ئەم جارە لە ئوتىل ئوكرائىنا بوو؛ كە ۋەك لە بىرم بىيىست و سى نەۋمە و مىن لە نەۋمى ھەشت بووم. سەلماسى خۇي گەياندىم.

- كۈرە ھىچ شەرمەت نەكرد قاچاغچىيەتيم پى بىكەي؟ ئەو سەلامەت زۆرى مانا ھەبوو!

- دەي جا چ بوو؟ چەمەدانى تۇ ناپشكنن!

تىلگرافم بۇ سىندا رۇدىنكو لى دا؛ ھات و چوار رۇژ شىخى سەنعانىم دەگەل خويندەو.

ئەگەر دەلئىن ۋەخت لە زىرە، لە مۇسكو ۋەخت لە خۆلەمىش بوو. بە سەف راۋەستان بە بەر دوكانانەو، مەحتەل بوون لە رستووران تا خواردنت بۇ دىنن، تاقەتى فىلى دەويست. لە ئوتىل دەيانگوت: نىۋەرۇ چ دەخۇي؟ لە بەيانىيەو بىلى. گۇيا تۇ ھەرچى داۋا دەكەي بە تايەتتى بۆت لى دەنن. رۇژىك دەگەل چەند كۈرىكى عىراقى دانشجوۋا لە رستوورانى ئوتىل ئوكرائىنا زۆر چاۋەنۇر بووين؛ نان ھەر نەھات. ھەر دەشيانگوت ئىستە. يەك لەو كۈرەنە گوتى: خەتاي مەن. مىن داۋاي گۆشت كەوم كىدوۋە - كە لە مىنۇتەكەدا نووسرابو - تا دەچن لە چىاي قەققاز راۋى دەكەن، دەبى چاۋەنۇر بىن! پاش سى سەعات چاۋەنۇرى نانمان خوارد؛ بەلام گۆشت كەو ھەر نەھات!

211

ناگەم، چەند دۆلارە؟

- دوو دۆلار.

- شەشى بە دوو دۆلار؟!

زمانىكى لى دەرھىنام و لاساى دەكردمەو:

- شەشى بە دوو دۆلار!

ئەو باش بوو تۈزىك پرووسى دەزانى. شەو چووينە «كۆپنھاگ». لە ئوتىلىك دامەزرام؛ لال و كەرى تەواو. شەو لە زوورى قاوہ خوارنەوہ كابرايەك بە ئىنگلىسى دواندى؛ منىش لەتوپەت جوابىكەم دەداوہ. باسى سەياحەتى سويس و قومارخانەى مۇناكو و ئەو شتانەى دەكرد. گوتم: من پياويكى فەقىرم؛ لەو شتانە ناگەم.

گوتمى: منىش زۆر فەقىرم؛ ھەموو دارايىم ناگاتە بىست مليۇن دۆلار!!

- ئەى بەستەزمان! چا چۆن ژياوى؟!

- چ بکەين، ژيان ئەوہيە!

بە فرۇكەى K.L.M. ھاتمە ويەن. لە ئوتىل دواز دە بەغدايىم ديتەوہ كە لە بولغارياوہ دەگەرئەوہ. دوانيان ھەر ئاشناى قەدىم بوون؛ ھەموويان عەرەب. ئىتر ھاوزمانم بۇ پەيدا بوو. لەويوہ گەيىنە بىرووت. گوتيان چونكە موسافىر كەمن، دەبى شەو لىرە بن. بەيانى بە فرۇكەيىكى دى دەپۇنەوہ. چا وەرە بە عەرەبى بىكە بە ھەرا: ھەى دزىنە! ھەى دەستېرا! ئىمە كارى تىجارەتمان دوا بکەوى چەند زەرەر دەكەين... بە ھەزار زمان لووسى گوتيان: دەتابەينە چاكترين ئوتىل و بە كەفى خۇتان بلەوہرېن. ئىمەش كىشەمان ھەر بۇيە بوو! چووينە ئوتىل پىفيرا لە سەر بەحر. ئەمىرىكى سعوودى لەوى بوو؛ ھىندەى سىلسلە و پىلپلە پىوہ بوو ھەر بىقەى دەھات. دەتگوت تاوسەكانى باخجەى بوخارايە! موفتى فەلىستىنىش (شىخ حوسىنى) - كە تەشرىفى لەوى بو- ھەمىشە دوو پاسدارى دەست لە سەر دەمانچە لە خزمەتيدا بوون. چوومە تىلگرافخانە گوتم: برا من بەيانى زوو دەگەمەوہ بەغدا. ئەگەر تىلگراف پىش من دەگا، باشە؛ دەنا با پوولىك خەرچ نەكەم.

- ئاى بى قەزا بى! باش دە دەقىقە تىلگراف لە مالە خۇتانە.

نوژى سبەينە گەيىمە فرگەى بەغدا. بە تاكسىەك ھاتمەوہ مال. پاش عەسر تىلگرافكەيان دايە دەست خۇم!

كانتى كە لە پرووسيا بووم خەبەريان دامى خوا كورپىكى داوہ؛ ناوى «زاگروس» م لى نا. شىرىنىم بۇ مېديۇف و چەند ھەوالىكى كرى. گوتيان: چەند سالە لىرەى؛ وا كورپ بووہ؟! گوتم: لە ناو كورد ئەگەر لە نۆ مانگ تىپەرى قىوول نىيە.

پىكەنى گوتمى: پەيامنېرىكى پارىسى رۇژىك شىرنى دايىنى؛ گوتمى: من سى سالە لە مال نىم؛ خەبەرم بۇ ھاتوہ كچىكمان بووہ!

روبل زۆر و لە دەرەوہ ھىچ ناكا. زەبى سەوتىك پى كرى دەگەل يەخچالىك ناردەمەوہ. لە مۇسكو، لە لىنىنگراد، لە باكو، لە بوخارا و سەمەرقەند، لە نومايشگاي سىنعاتى مۇسكو، ھەرچى جوان و شياوى ديارى بوو كرىبووم. بە دوو چەمەدانى گەورەوہ ھاتمەوہ. رۇژىك محەممەد گەرابو دەستە عەكسىكى پەيدا كردبوو، گوتبووى: دايە وەرە! بابم دەگەل ئەو ھەموو ژنە رووتانەى مايۇ دە بەرانە لە دەم چۆم عەكسى گرتووہ! دايكى گوتبووى: ھەر نىشانم مەدە! من

بابت باش دهناسم. هەرچی بکا هەر دیتهوه لای خۆمان و نامهوی لۆمه‌ی بکه‌م... له هه‌موو دیاریه‌کانم به‌نرخ‌تر، عه‌کسی چه‌ند که‌سیکی دۆستی باکوویی، عه‌کسی «نازم حیکمه‌ت» «بولبول» و هی‌تر بوو که به‌خه‌تی خۆیان بۆیان نووسیووم: «دیاری بۆ هه‌زار».

ئه‌و به‌ینه‌که له‌رووسیا بووم، قزنجی له‌جینگه‌ی من کاری له‌ستۆدیۆ ده‌کرد و ببوه هاوکاری برای شه‌ریکه‌که‌م. راست چوومه‌وه سه‌ر په‌ت و سنگی پیشووم و ملم له‌عه‌کاسی نایه‌وه. ماوه‌یه‌ک قزنجی هەر ده‌گه‌ل خۆم کاری کرد. کابرایه‌کی قهره‌قشلاگی -که‌ ناوی ئه‌حمه‌د بوو- له‌ئه‌رته‌شی ئیترانه‌وه به‌ژنه‌وه له‌تارانه‌وه هه‌لاتبوو؛ پوولیکی ده‌گه‌ل خۆی هینابوو. گوئی: هیچ کاسیم نییه و پوولیشم سه‌د و په‌نجا دینار ماوه، چی بکه‌م؟ ستۆدیۆیه‌کی رووته‌که‌م به‌سه‌د و چل دینار بۆ کری. قزنجیش بیه‌ته شه‌ریکی؛ فی‌ری عه‌کاسی بکات. کاریکی ته‌رجه‌مه له‌عه‌ره‌بی بۆ فارسیشی له‌رادیۆ به‌غدا په‌یدا کرد.

که‌ من رۆببوم بۆ رووسیه، بارزانی به‌قزنجی گوتبوو: حیسابی بکه‌ چاپی مه‌موزین چه‌ندی تێ ده‌چێ بته‌مه‌ی. حیسابی کردبوو؛ سه‌د و بیست دیناری وه‌رگرتبوو. تا من هاته‌وه شپه‌ست و چوار سه‌فحه له‌چاپ درابوو؛ پوولیش خه‌لاس ببوو. پشه‌کیه‌کی بۆ نووسیوو زۆر جوان بوو؛ به‌لام نووسیوووی خانی لاسای مه‌جنوون و له‌یلای نزامی کردۆته‌وه. به‌وه‌ پازی نه‌بووم؛ له‌یل و مه‌جنوونم له‌سه‌ر خۆینه‌وه. هەر که‌س هه‌ردووکیان له‌به‌ر یه‌ک راگرێ، ده‌زانێ خانی زۆر به‌هێزتر له‌نزامی ئه‌و به‌یه‌تی گوتوو. دیاره‌ خانی هه‌وسه‌د سال له‌دوای نزامی هاته‌وته دنیا و ئه‌ده‌بیات ڕینگه‌یه‌کی زۆری به‌ره‌و چاک بوون بریوه.

مه‌موزینم چاپ کرد و شپه‌ست دینارم له‌سه‌ر دانا. چوار سه‌د دانه‌یه‌که به‌دیاری دا به‌ناشنایان؛ دووسه‌دیکم دا به‌و ئیترانییه‌نه‌که له‌سوله‌یمانی کۆمه‌نه‌یان هه‌بوو. که‌گو‌تیان له‌رۆژیکی ترس و له‌رزدا حه‌مامیان پێ گه‌رم کردبوو! ئه‌وی‌تریش له‌سه‌دا حه‌فتای کتیب‌فرۆشان خواردیان و له‌عه‌سلی مایه‌ چل دیناری خۆشم زه‌ره‌ر کرد!

جه‌لیل ناویک خه‌لکی پیرۆلی باغی نزیک سابلاخ، ئه‌فسه‌ری مخابه‌رات و بازنده‌سته کرابوو؛ بسازبفرۆش بوو. به‌زمانیکی زۆر لووس پووله‌که‌ی دام به‌خانووێک. پاش ماوه‌یه‌ک که‌فرۆشته‌وه، تێگه‌یشتیم دووسه‌ت دیناریکی لێ دزیوم! ده‌ستی زۆر که‌سی دیکه‌شی به‌زمانی خۆش بریوو که‌یه‌ک له‌وانه‌عه‌لا نه‌دین سه‌ججادی بوو. به‌لام پاشه‌رۆژیک دیتمه‌وه، ژنه‌که‌ی ر‌ه‌دوو که‌وتبوو؛ مال و زیری بردبوو. بۆ خۆشی له‌رز ببوو؛ به‌زه‌ییم پێدا ده‌هاته‌وه. ده‌ستی زه‌مانه‌تۆله‌ی خوار و خێچی لێ کردبۆوه.

بارزانی گوئی: دیمه‌ماله‌که‌ت. گوتم: راستی من تاقه‌تی حه‌ل و جه‌لوی تۆم نییه؛ به‌چل-به‌نجا حه‌ره‌سته‌وه دیه‌ کوی؟! گوئی هەر دیم. شه‌و هاته‌ماله‌وه. دیتی جینگا‌که‌م ته‌نگه‌به‌ره‌ه. پاش چه‌ند رۆژ خانووێکی ده‌وله‌تی له‌سی خانووی که‌بۆ پارێزه‌رانی ئه‌و دیاری کرابوو، دامی و گوێستمه‌وه گه‌ره‌کی «ئیسکان» له‌ده‌ره‌وه‌ی شاری به‌غدا. خانووێکی چل‌ونۆ میتری، چوار وه‌تاغ له‌سه‌ریه‌ک، وه‌تاغیکی گه‌وره‌ و درێژ بۆ نشیمه‌ن و میوان تێدابوو؛ هه‌سارۆکیکی چکۆله‌شی هه‌بوو. ده‌بوو تا بیست سال، سالی سه‌د دینار بده‌م و بیه‌ته‌مولکم. وه‌تاغیکیشم لێ دروست کرد. قیستی پینج سالم مابوو که‌به‌عسی داگیران کرد.

وه‌که ده‌پێشدا باسم کرد، برای جه‌لالی شه‌ریکم ملی له‌ته‌شق‌ه‌له‌ و فیل و فه‌ره‌ج نا. به‌شه‌دوکانی خۆم به‌پوولیکی هه‌رزانی پێ فرۆشت. له‌ئیداره‌ی «مه‌بانی‌عام» رۆژی به‌دیناریک

دامەزرام. كارەكەم لە سەعاتى ھەشتى بەيانەو تا دووى پاش نيوەرۇ بوو. رۇزى ئەوپەرى كارەكەم سەعاتىك بوو. نامەى وارد و سادرم لە مل بوو. دەبوايە تا سەعات دوو بىكار دانىشم. ملم لە كىتب خويندەو نا. رۇزى بە لانى كەم داستانىكم دەخويندەو. رۇزىك كوتيان مديركول دى. كارمەندان - كە قەت كارىان نەدەكرد - وەخۇ كەوتن؛ ھەر كەسە پەرەندە لە پيش و چاويان بەسەردا گرتوو؛ من نەبى. مديركول ھات، گەيشتە من. گوتى: تۆ كارت چىيە؟ - رۇزى نيو سەعات نووسين و پىنج سەعات و نيو وىژنگ دان بۇ دەولەت! پىكەنى و رۇيشت.

ھىشتا لە دوكانەكەم بووم، پياويك بە ناوى عەبدولكەريم - كە زۆر سال كارمەندى شرەكتى نەفت بوو، ئىنگلىسى زۆر باش دەزانى - ھات وچۇى دەكردم و دەرسى پىدەگوتم. جارى گوتى: - ھەز دەكەى كىتبى دىنى بەھايى بخوينەو؟ - بەلى، ھەموو شتىك دەخوينەو.

زۆرى كىتب بۇ ھىنام. ئەواو شارەزايم لەو بارەو بۇ پەيدا بوو. رۇزىك گوتى: - ئىستاعەقیدەت پەيدا كەردوو كە دىنىكى باشە؟ - مامۇستا من ئەگەر دەست لە ئىسلامەكەم ھەلگرم و لام وابى بەتالە، چۆن عەقلىت باوەر دەكا لام وابى رۇزى قىامەت عەبباس ئەفەندى شەفاعەتم بۇ دەكا؟! نا، فريوت نادەم. مەمنوونتەم كە شارەزات كەردووم؛ بەلام وەك دىن قەبوولم نىيە.

مامۇستا لىم رەنجا؛ ئىتر ھات وچۇى نەدەكردم. چەند مانگىكى پى چووبوو، رۇزى لە مالمەو گوتيان پياويكى درىژ، كالەكىكى ئالتوون كۆپرى بۇ ھىناوى و لە مال نەبووى. بە نىشانە مامۇستاكە بوو. ئىوارەيەك لە چاخانەيەكى ئەبوونەواز يەكەك بانگى كەردم؛ خۇى بوو. گوتى: فلانى من بەھايى بووم؛ بەخوا منىش وازم لى ھىناو. با ئاشت بىنەو! لە ئىدارەى مەبانى عام، كۆپىكى كورد بە ناوى «زىا خورشید» رەواندزى كارمەند بوو؛ گوتى: تۆ كىتبى ئەرواح دەخوينەو؟ - ديارە...

زۆر كىتبى دەربارەى عىلمى ئەرواحەو بۇ ھىنام. كىتبەكان زۆر بەنرخ بوون؛ بە من نەدەكەردان. زۆر زۆرم بەھرە لى دىتن. بە راستى مەزووعەكانى بۇ داستانى گالە نووسين، شتى وا نەبوون! كاك زىا بە دل و گيان عەقیدەى پى بوو. قەت نەیدەگوت: «فلان مرد»، دەيگوت: «نەقل بوو». بە پى ئەو عىلمە، رووحەكان كە لە لەش دەردەچن، دەچنە ھەوا و لەوى بە ئازادى دەگەرین؛ باخچە دەچینن؛ شىعر دەلین؛ ئىختراعات دەكەن؛ خۇشى رادەبویرن...

لە جىگەيەك تووش بووم: رووحى كەشەيەكەيان حازر كەرد؛ لىيان پرسى: ھالە چۆنە؟ - زۆر شر بوو؛ ئەوا خەرىكم باش دەبم. كە مردم دىتم ھەر چى لە عومرمدا بە مريدانى كلىسام گوتوو، ھەمووى درۇ بوو. ھەر يەكەيان كە مردوو، چووم عوزرم لى خواستۆتەو و عەفوويان كەردووم. تاقە كەسىك لە سەر زەوى ماو، ئەویش ئەوا لە ھالى مردندا، ئەویش بمبەخشى ھالەم خۇش دەبى و لە عەزابتى ويجدان رزگار دەبم! شەويك لە خەونمدا ھەشت كەس ھاتنە سەربانى مالى كە مندالەكانم نووستبوون. گوتيان: - ئىمە ئەرواحين؛ يەكەيەتيمان ھەيە. تۆ مانگانە ياریدەيەكمان بكە.

گوتىم: مانگى نيو دىنار باشه؟

يەكياڭ گوتى: زۆرىشە، زۆر سوپاس!

گوتىم: دەغىلە با مىندالە كانىم ھەست نەكەن كە ئىيۈە لىرەن؛ ۋا دەچىم مىۋەتان بۇ دىنىم.

گوتيان: ئەۋە مىۋە!

لابارىك سىۋە ھەلپزا!

بەيانى ئەۋە خەۋنەم بۇ كاك زىا گىتپايەۋە. ھەر دەيگوت: ئاي لەۋ بەختەي تۆ ھەتە! چەند

سالە من ھەول دەدەم ھىشتا ئەۋەندەيان بە سەر نەكردوۋمەۋە!

ئىعلانىكى پەيدا كىردى: «كۆمەلى سى زەنگۈلە لە شارى ئۆكسۇردى برىتانيا لە بەرانسەر

ھەژدە شىلىنگدا ژيانى رابردوۋى خۆت پى دەلى كە چەند جار قابىت گۆپىۋە». كاك زىا پوۋلى

نارد و بۆى ھات. دەلى: «تۆ ھەزاران سال لەمەۋبەر موغى زەردەشتى بوۋى. مردى. ئەمجار

بوۋى بە راقىسە لە مەعبەدى فىرەۋنانى مىسر. پاشان مردى. بوۋى بە كاھنىكى بوۋدايى لە

چىن. جارى چوارەم لە كوردستان پەيدا بوۋى. ئىستا كارمەندى!». گوتى: ئىمانم پى ھەيە، تۆ

چى؟

گوتىم: رەنگىت سوۋرە. رەنگە ئەگەر راقىسە بوۋى كەس لە چىنگى نەجاتى نەبوۋى!

گوتى: ھەيەۋو! تۆ ھەموو شت پى گەمەيە!

جگە لە كارى ئىدارە يارىدەي پارتىم دەدا. پوۋلىم لە خەلىك بۇ كۆ دەكرەۋە؛ نەشرەم بۇ بىلا

دەكرەۋە. رۆژىك برايم ئەھمەد گوتى: كاكە ۋەرە چىسابىك بىكەن: خەلىك چاپخانەيەكياڭ

ھەيە، چەند مالى پى بەخىو دەكەن. ئىمە (پارتى) دوو چاپخانەمان ھەيە. پىر ئىستىغفا بدە لە

ئىدارەكەت؛ ۋەرە لاي حىزب كار بىكە! رۆزنامەي كوردستان - كە جەلال تالەبانى ۋەرىگرتوۋە -

تۆ دەريخە. ھەۋتانەيە و لە ھەشت روۋپەردا. ھەۋوقت لە ئىدارەكەت پىر پى.

بە مودىرى كارگوزىنى جەمال بابانم گوت خىكايەت ئەۋەيە و ئىستىغفا دەدەم. گوتى: تىكايە

مانگىك سەبر بىكە! من لە نىۋەپۇيانەۋە مەرەخەست دەكەم. ئەگەر نەتوانى رۆزنامەكە لە

ھەۋت پاش نىۋەپۇدا دەرخەي، ئەۋسا ئىستىغفا بدە.

لە دوازە دەچوۋم تا شەۋ درەنگ خەرىك دەبوۋم. پىنچ ھەۋتە پىنچ ژمارەم دەرخەست.

ئەۋەندەي رەمىن لە سەر بوۋ، كە لە ژمارە چوارەزارى ھەۋەلەۋە، بوۋ بە ھەشتەزار و ھەر

بەشى نەدەكرد. ھەر ژمارەش دەمەتەقەيەكم تىدا دەنوۋسى. لە ئەلف ھەتايى، بە ئىعلانىۋە

خۆم دەنوۋسى و كۆپىك «جەۋدەت» ناۋ پاكىنوۋسى بۇ دەكردم. جارىك يا دوو جار زەبىحى

شتىكى بۇ نوۋسى. رۆژىك جەمال شالى - كە ۋەكىلى بىلا كوردنى نوۋسراۋى پارتى بوۋ - لە

سولەيمانىيەۋە ھات. بەۋپەرى شانازىيەۋە گوتىم: ھا؟ رۆزنامەي كوردستان دىت كە لە خەباتە

غەربىيەكە زۆرتر مشتەرى ھەيە؟

گوتى: ھىچ فەخر مەفرۇشە! بە خۇدا مشتەرىيەكانى ھەموو دىنشىنى شارەزۋورن؛ ھىچيان

سىۋادىان نىيە. دەمەتەقە بە زاراۋەي ئەۋانە. دىن دەكرن؛ بە يەككىك دەلىن بۇمان بخۋىنەۋە!

قافا پىدەكەن. كەسيان نالىن رۆزنامەي كوردستان؛ ھەر دەلىن: ئا باۋە دەمەتەقەيەكمان

بەرى!

چەند مەقالىكىم تىدا نوۋسى دەنگى بىلاۋ بۆۋە. ئەۋى لە بىرم ماۋە مەقالىكى دىرژم لە سەر

غەرب و تورك و ئىرانى نوۋسىۋو كە ھەرسىكىيان دەلىن كورد لە خۇمانە و تىرم گالتەي سەير

پئی کردبوون. مه قالیکم له سهر بهرنامهی پادیو کوردی بهغدا ههبوو؛ زه عیم وه حیدی ههلتۆزاندبوو. لهو سهر و بهندانهدا عهبدولکههریم قاسم لیمان کهوتبووه فهندهل فیلان؛ دنهی رۆزنامهی «الشوره»ی دهدها ئیساتی بکا کورد بنیچه عاره ب بن. پیسی به گژدا چووم و ده مه تهقه کانم قاسمی ده گرتوه. پاش پینچ ژماره داخرا.

رۆژی که چوومه باره گای خهبات، زه بیحی له ده رگا گوئی: مه لا بۆ هاتووی؟ خۆ رۆزنامه ته نه ماوه!

تاسیک بر دمیوه؛ جا بهس نه بوو جه مال بابان نه بهیشت ئیستیعفا بدهم! ئیستا چیم بکرا به؟ سبهی چوومه ئیداره. سه عات چواری پاش نیوه رۆ ههر له وێ مام. جه مال بابان هات: - ئه وه بۆ نا رۆی؟

بۆم گیراوه. گوئی: من خۆم دهستم به کار و حقووقی حیزبانیه وه سووتاوه، چاکت نه جات بوو...

به داخه وه ژماره کانێ کوردستانه کهم نییه؛ به لام ده مه تهقه کانێ له بۆ کوردستاندا چاپ کراوه. دوو به سه ته شیعریشم له رۆزنامهی «دهنگی کورد» بلاو کرده وه که یه کیکیان به ناوی «خالیده» دهستم نه کهوته وه و فهوتا.

له سهر داوا ی یه که تهی فیرکارانی سوله یمانی، مه قالیککی شازده رووپهریم له سهر باری ئه ده بی کوردی و شیعرێ کۆن و تازه نووسی. له لایهن هیندیک له شاعیرانی تازه وه چهند جینوکی جانانهم بۆ هات. ئه ویشم له مه جه لله ی روونا هیدا - که خۆم به سهری راده گه یشتم - چاپ کرد. به لام مه قال هه رابه کی نایه وه، رۆزنامه ی ژین و قانیع و زۆر که سی تر له سهر منیان کرده وه. جینو ده ره کانیا ن کرده که ری نیوه زه ر!

بۆ مانگی رهمه زان بارزانی چوو بووه بارزان. قاسم زۆری زۆری بۆ حیزب هینا؛ نه یده هیشته رۆزنامه ی خهبات له ولاته کانێ جه نووبدا بلاو بیته وه. ئه ندامانی پارتی له رینگه و بانان ئه زیه ته ده کران. رۆزنامه ی خهبات شکاتی ده نووسی، که متری گوێ ده درایه. حیزب قه راری دا بوو به هیچ جۆریک ده گهل ده وله تی تیک نه دا و تا زۆر ته یار و ساز و ئاماده ی کار نه بی، پشووی سوار نه بی. حیزبی شیوو عیش له به غدا ئه و کول و که فه ی نه ما بوو. به عسی لئی وه خۆ که و ته بوون، رۆژ نه بوو یه ک و دوانیا ن لێ ترۆر نه کهن. ههر ئه وه نه ده یان به ده سه ته وه ما بوو له رۆزنامه که یاندا ده یان نووسی: چۆن وا ده بی؟ هه موو رۆژ شه هید ده ده ین. سیاسه تی ئیمه مارکیستان پیاو کوشتنی تیدا نییه!

وه ک له بیریا ن چوو بیته وه له وه ختی ده سه لاتداریاندا چییا ن ده کرد.

له سهر خۆپیشاندانی خه لک له دیهات، به دنه دانی شیوو عیه کان - که له کوردستاندا ههر خۆیا ن حیساب بوون و پارتی زۆر کهم هیز بوو - زۆریا ن له خه لکی سه یدسادق گرت؛ که شیخ قانیعیش بهر کهوت و خه بهریا ن دامی له به غدا گیراوه. بارزانی له مال نه بوو. رۆژی که هاته وه، ههر سه لامی کرد و دانیشته، گوتم قانیع گیراوه؛ ده سه ته به جی هه ستا. چوو بووه لای سالح عه بدی ره ئیسی ستاد گوته ووی یا ن ئیستا منیش هه بس ده که ن یا ن قانیع به رده ده ن. قانیعیا ن هینا وه. له جیا تی سو پاس ده لی:

- به خوا له م حه بسه هه موو رۆژ لا وه کان پر ته قال و مۆزیا ن ده دامی، تۆ نه ته هیشته تیر بخۆم!
قاسم له لاساره سه یره کانێ دنیا بوو؛ بوه ته یریکی عه جایب. دلی هه لینه ده گرت ناوی هیچ

کەس بە ھونەر مەند و ئازا بێن. بۆ نموونە: مندالیککی پۆلی پینجی سەرەتایی بە ناوی فەیسەل شەعلان، خەلکی شاری کووت لە سەر تەلەفزیۆن نیشان درا؛ کە میشتکی وەک کامپیۆتەر ژمارە ی لیک دەدانهوه. زۆر تاجر بە تەلەفۆن دیارییان بۆ نارد؛ کە کۆرە بیتووە ژنیکی فەقیر بوو. قەرار وا بوو چەند شەوی تریش لە تەلەفزیۆنەوه ئیمتیحان بکری. لە سبە ی ئەو رۆژەوه ناوی نەما. قاسم بە غیلی پێ بردبوو!

بارزانی کە ھاتەوه گوتی من بە سەربازیککی خۆت حیساب کە! قاسم سوور دەیزانی بارزانی درۆ ناکا و ھاوکاریککی پالەوانی بێ وینە ی دەبی؛ ھەر وەک شەری شیخ رەشید و ھەرای شەووافی بۆ لە ناو برد. بەلام ئیحساساتی خەلک بەرانبەر بە بارزانی و بژی - بژی دەستەجەمعی، قاسمی پر کردبوو لە رک و کینە. بۆ دەرفەت دەگەرا کە ئەو درکە لە سەر رپی خۆی لایەری. بارزانی زۆر خاکی و بێ دەعیە بوو؛ خۆپەرستی پرووی تێ نە کردبوو. ھەر لەو رۆژەوه کە ھاتەوه، لە ھەموو کۆبوونەوه یە کدا زۆر لەوانە قەلەس بوو کە تاریفی دەکەن. جارێک لە جێژنیکدا - کە بە ھۆی ھاتنەوه ی، لە سالۆنی گەل (قاعە ی شەعب) گیرابوو - جەلال تالەبانی بە وتاریک و من بە شیعریک باسی ھاتنەوه ی ئەومان کردبوو؛ بە تاریفەوه. گوتیان بارزانی گوتوو یە ھەردووکیان تەنبی دەکەم؛ خۆتانی نیشان مەدەن! راست چووینە بەر دەستی. زۆری لۆمە کردین و بە خیر گوزەرا...

عەشایری زیاری زۆر لە میژ سالا دەژمینی سەر سەختی بارزان. ھەر چەند کچی مەحمودا غای مەزنیان ژنی بارزانی و دایکی کاک مەسعوود بارزانییە، بەلام دیسان ھەمیشە دژایەتی ھەر ھەبوو. لە شەری بارزان و دەولەت لە ۱۹۴۵دا، بارزانی ھەوالیان بە دۆژمن [دەولەت] فرۆشت.

قاسم لە بنەوه چەک و پوولی بۆ زیارییەکان نارد کە بە بارزان ھەلرۆشین. بۆ جێژنی ئۆکتۆبر، بارزانی دەگەل چەند وەزیر و پیاوماقوولی عیراقی بۆ مۆسکۆ دەعوەت کرا. لە ھاتنەوه دا قاسم گوتیبوو: بیستوو مە غەیبەتی منت کردوو. بارزانی گوتیبوو: حەز دەکەم ئەوی بۆی گیرایەوه بیتە رووبەر ووم؛ چونکە من لە بیرم نەبوو بە چاکەش باست بکەم. ھەر ناوی تۆم وە بیر نە ھاتەوه... جارێک بە قاسمی گوتبوو: تۆ لە خۆتەوه دوو ملیۆن و نیو دینار بە شیخی زوفار دەبەخشی، گەلی عیراق رازییە؟ ئەو تەرزە رەفتارە و قسانە، قاسمی تەواو شیت و ھار کردبوو. چۆنی لە کۆل خۆی کاتەوه؟!

زیاری وەک عەشایر ملیان لە شەخۆری و دەستدریژی بۆ بارزان دەکرد. مەلامستەفا ماوہیەک بوو لە بارزان بوو. لەم بەینەدا دەزگای دەولەت زۆری تەشەقلە بۆ پارتی نایەوه. رۆژنامە داخران؛ برایم و جەلال خویان لە بەغدادا شار دەوہ؛ بەلام کاری حیزب پەک نە کەوت.

حیزبی شیوعی دنە ی فەلاحانی سولەیمانی دا کە دژی مالیاتی زەوی خۆپیشاندانیک ریک خەن. زانیمانەوه کە حیزبی پارتی لە سولەیمانی سەرۆکایەتی خۆپیشاندەرائی کردوو و ھاتوون ریکگی دەربەندیخانیان گرتوو و بۆتە تەقە و پیاو کۆژراو و حیزب و خۆپیشاندەر شکاون. قەدەرێک پاش ئەو شکانە، نووری شاوہیس ھاتە بەغدا کە لە لایەن حیزبەوه وتووێژ دەگەل قاسم بکا. دەگەل عەبدوللا کانی مارانی چووینە لای. چۆنمان لێ بیست، پوختە کە ی دەگیرمەوه:

«بە ھەزاران وەزیر و خاوەن مۆلک بە چە کەوه کۆ بوونەوه. دژی باجی زەوی شیعاریان

دەدا. حېزب ھەر چەند بېرىرى دابوو خۇي تووشى شەپ نەكا، مەلامستەفاش ھەرگىز بە شەپ دەست پىتىكردن رازى نەبوو، بەلام دىتمان ئەگەر ئىمە سەركردايەتى ئەو گەلەكۆمەگىيە نەكەين، حىزبى شىووعى دەبىياتەو و ئىمە بە يەكجارى شكست دەخۇين. ناچار خۇمان لىي كىرد بە ساحىب. كەچى ھەر دەگەل تەقە قەوما و پىاو كۆژرا، ھەرچى ئاغا و رەغىتەن، ھەر كەسە بوونە دزى گاي خۇيان و غەيب بوون. حەفتا كەس ئەندامى پارتى نەبىي كە لە مەيدان چەقەين و لە تارىكايى شەودا سەنگەريان چۆل نەكرد. شەرىكى خۆتېرىن بوو، بە زۆر بە ملماندا ھات...».

بىستەمەو كە شەوى شكانەكە، جەلال تالەباني و نوورى ئەحمەد تەھا، بە سواری جىپ بە دەشتى سولەيمانیدا گەراپوون، جوتىيان بە مەلامستەفا دابوو: «خۇي لە بارزان مانگى پىنسىد دىنار وەرەگىرى و ئىمە فرۆشت. ئەدى بۆچى نايە شەپ بكات؟!».

قاسم ھەلى بە دەرفەت زانى و لە ناخافل بارزانی بۆمباران كىرد. بە ئەمرى شىخ ئەحمەد، بارزانی لە دەولەت راپەرى. ھەمەباھەم سىسەد و پەنجا پارچە چەكى كۆنى لە سىي تىر و پىنج تىر و كەوكۆزى ژەنگاوى بە دەست بارزانىيانەو بوو، بەلام وەك ئاگرى بە قودرەت كەوتە گىياني دوزمن. رۆژ نەبوو مەلبەندىك ئازاد نەكا. رۆژ نەبوو سەدان ئەسىر و تەفەنگ و تۆپ نەگىرى. ھەركى، شىخ رەشىد و عەشایرى زىبارى لە ولات تەرە كىرد. ولاتى زاخۇ و دھۆك و برادۆست و بالەكايەتى و دەشتى بىتۆپنى خستە دەست. ھەرچى پۇلىسى كوردە لەو كوردستانە -بە ھەزاران بە چەك و ھەموو كەل و پەلەو- راپان كىرد و چوونە پەناي بارزانی. لە ھەموو كوردستاندا ھەمىشە دوو كەل داوەستان بوو، تۆپباران بوو، تانك شكان بوو، بۆمبارانى تەباران بوو. تەننەت رۆژىك قاسم داواي جۆرى مووشەكى لە رووسيا كىردبوو كە ئەگەر بە چوار سەعات نەمگاتىي ھالەم شەرا لە ئەرمەنستانەو بە عاسمانى توركەدا بۇيان نارد و لە بەرانبەر توورەيى توركيدا عوزريان خواستەو.

شەپ ھەلگىرسا. من ھەر لە بەغدا مامەو و كارى نەتەنىم بۆ پارتى دەكرد. يەك لەو كارانەم: گوتيان دەورى سەفارەتى مىسر ھەمووى بە جاسووس گىراو: دەمانەوى سەفىر بىنين و رېگە نىيە. گوتەم من دەچەم. عەرزەيە كم نووسى: «بىستەوومە رادىو قاھىرە گوويندەي فارسى دەوى؛ ئەگەر حقووقىكى باشم بدەنى ئامادەم». نامەم نا ناو پووشەيەكەو. لە دەرگاي سەفارەت پرسیان: بۆ دەچى؟ عەرزەم نیشان دا، سكرتېرى يەكەمى سەفىرم دىت. لە زمان بارزانىيەو رامگەياند: «ئەگەر ناسر كاریكى وا بكا شەرى قاسممان لە كۆل كاتەو، تۆزىكىش چەكى دزى تانك و فرۆكەمان بداتى، دەگەل ئىران شەپ دەكەين و ئەو بەشەش لە پەيمانى بەغدا تووشى سەرىشە دەكەين...». چوار جارى تىرىش ھات و جۆم كىرد. ھەر گوتيان: «بە ناسرى رادەگەيەنن، داواي تەوفىقتان بۆ دەكەين». ھىچى لىي شىن نەبوو.

جاریك لەو جارنە دەبوو بچمە مالى و ابەستەي نىزامى؛ لە عىمارەتەك بوو. دەمرانى سەرايدارەكە جاسووسى قاسمە. چوومە لای سەرايدار: سەلام مامە! سەگىايكى مىسرى دەلەين لىرەيە. من فەقىرم؛ عەكسم بۆ شتۆتەو؛ پوولەكەي نەداومى. بۆم بستیئە! سەرايدارىش چەند جىنۆيكى تەر و تازەي بە مىسر و ناسر دا. رۆیش و ھاتەو گوتى: ئابرووم بىرد. بىر پوولى خۆتى لىي وەرگە! كابرا پىي سەير بوو! جارىك لەو جارنەي سەفارەتى مىسر، ئەحمەد تەوفىقىش دەگەل بوو؛ كە دوايە باسى دەكەم.

لە ئىدارەكەدا بەعسى، شىووعى و پارتى ھەبوون؛ بەلام كەس خەبەرى لە يەكتر نەدەدا.

نەشرەي ھەرسىك لا دەدرا بە ھەمووان. ھەموو پىكەوھ نىوانمان خۇش بوو؛ شەرە چەققەشمان نەدە کرد. فەرمانى گرتنى «فواد ەسكەرى» ناوى بەعسى دەرچووبوو؛ خۇي شارەبۇو. داوام لە برادەرىكى کرد بىيىنم. باوەرى پىتم ھاتبوو، چووم لە مالىك دىتم: فواد! تۇ بەعسى، كەس بىر نابا لە ماله كورد خۇت شارەبىتەو؛ وەرە ماله من. زۆر سوپاسى کرد؛ گوتى ئىرەشم باشە.

عوبەيدوللا، كۆرە گەرەي مەلامستەفا خۇي شارەبۇو. تووشى كاپرايەكى ھەوليرى بووم كە مالى لە بەغدا و كارمەندى ئىدارەي مالىيە بوو؛ بە ناوى ەبدولواھىد، زۆر دلگەرم لە كوردايەتيدا. گوتى: ھەز دەكەم عوبەيد بىتە ماله من؛ كەس فەكرى ناكە؛ دوورە لە ھەموو شتىك. بە سەيد ەزىزم گوت. عوبەيد گوتى: من نايەم؛ دوو ھەوالم ھەيە با ئەوان بچن. چووينە لاي كاپرا. كە زانى عوبەيد نايە، گوتى: ماله من لە ھەموو شوپىنان خرابترە. ھەمىشە پۇلىسى نەيتى لە كۆلانەكەماندايە؛ پۇ نادەم!

شەويك دووربىن و فلاشم ھەلگرت، دەگەل سەيد ەزىز شەمزىنى چووينە ماله كەي عوبەيد لە «مەدینەالسلام» كە ەكسى بۇ بگرم و كارتىكى ساخەتى بۇ ساز كەين و لە بەغدا دەرچى. ەكسم گرت؛ ھاتم برۇم، روانىم سەرىك لە سەر دیوارەكەو دەروانىتە ھەسار. گەرەمەو؛ - پىتان زانراو، خۇ خەلاس كەن!

بىنە بەر چاوت: دوانى زگزل، بترسن، بە دیوارىكى بەرزى ھەسار ھەلگەرپن، يەك بچتە سەر شانى ئەوى تر و لەپر بەربنەو؛ بە ھانكەھانك چنگ لە دیوار قايم كەنەو. بەزمى وام قەت نەدیو؛ لەبەر پىكەنەن ھۆشم نەماوو. بە ناھومىدى مانەو. گوتم: كار ھاسانە. من دەچمە دەر، بەھانەيەك دەگرم و دەگەل كاپرا بە شەر دىم و توند مى دەگرم. ئىو لەو دەرەفەندا راکەن. بۇ ئەو شەرە چوومە دەر. سەرە پۇلىس، پشیلەيەكى رەش بوو لە سەر دیوار ماتەي دابوو! ھاتمەو گوتم: نەخىر زۆرن؛ چارىيان نايە! ديسان نىو سەعاتىك ئەو مەشقەم پى کردن و پىم نەگوتن!

بەعسى زۆر شىر و دىر بوون. زۆریان شىووعى تىرۆر دەکرد؛ زۆریان رەق لە كوردان بوو. دەولەت پنى بەرەبەست نەدەكران. شەوانە سەردەركى ماله كوردانىيان سوور دەکرد؛ يانى دەبى بكوژرپن. دەرەكى ئىمەش سوورى بەرەكەوتبوو. چەندىن شەو زۆر بە ترسەو پاسى مالم دەگرت و لە سەر ھەست بووم. تەفەنگىكى راوم لە دوكتور مراد رەزماوهرى وەرگرتبوو؛ لە بن سەرى خۇم دادەنا.

رۇژىك لاوېكم لى پەيدا بوو گوتى: خەلكى توركەم. لە ماله حاجۇ كورپىك ئادرىسى تۇي داومى كە بىنئىرىيە كەرکووك. رۇگە زۆر سەخت بوو. ھەر كەس لە بەغدا بەرەو كوردستان رۇبىيا لە چەند جى دەيانپشكنى. كارتى شناسايى دەبوو پى بى. ەكسم بۇ گرت. بە خەتى خۇم كارتى شناسايىم بۇ نووسى؛ مۆرى كارخانەي خشتسازىم - كە لە لا بوو - لىدا؛ ئىمزاى رەئىسى كارخانەم کرد و دامى. رۇبىشت.

- ئەي بىچارە! خۇ من ھەر بە خەتىك ئىمزاى خۇي و ئىمزاى رەئىسى كارخانەم نووسىو. كە دەبوو ئىمزاى رەئىس بە مەرەكەبى كەسك بى و لە خەتى ناو كارت جىاواز بى. يەقین دەيگرن.

پاش ماوہەك كور - كە ناوى يووسف بوو - ھاتەو گوتى: ھويف لەو كارتەي تۇ! بەخو شتى چاكە؛ ھەر دىتوويانە گوتوويانە برۇ! لە كەرکووكەو چوومە لاي بارزانى. گوتم: تەفەنگم بەدەنى. گوتى: ئەگەر ھەزار بۇت بنووسى دەندەمى. دەي بۇم بنووسە با بچمەو! - كاكە من ناتناسم؛ ناتوانم. ھا ئەو سى دىنار و بچووە سوورە.

له سووریه وه نامه ی سوپاسی نووسیوو بۆ ئه و کارته باشه!

که بارزانی له شه په کانیدا سه رکهوت، ئەندامان و لاگرانی حیزب له لیوای سوله یمانی و ههولیریش بووژانه وه و به چه که وه دایانه چیا و شه هه موو ولاتی گرته وه. کهسانی که نه ناسرابوون، له به غدا مابوونه وه و کار له به غداش زۆر باش به رپوه ده چوو. من مانگانه م له کورده کانی ئیداره کۆ ده کرده وه؛ خه به ریکم هه با، ده منارد. جاریک گوتیان کۆمه لیک له کۆنه ژنه رال و پیاوماقوولانی به غدا په یامیکێ گرینگیان بۆ حیزب هه یه؛ ناوێرن به نامه بینووسن. ده بی یه کیک ته وای قسه کانی بی زیاد و که م له بیر بی و به شوینی خۆی بگه یه نی. تۆ بۆ ئه و کاره باشی. په یامم وه رگرت و چوو مه که رکوک. زه بیحی مه سئوولی که رکوک بوو. له وێ نووسیمان وه و ناردیه چه می ریزان بۆ مه کته بی سیاسی. بۆ سه به ئیواره جوابی هاته وه. هاتمه وه به غدا. هه ر گه یمه وه گوتیان: رۆژنامه ت نه خویندۆته وه؟

- نا، چی تیدا یه؟

- له زمان تۆ وه نووسرا وه: «بارزانیم پی پیاویکی خراپه. پارتی پیاوی ئیستیعمارن و دژی جمه وورین. من حاشایان لی ده که م».

- هه ی نه بی!

سه به براده رانم دیته وه؛ جوابه که م گه یاند. گوتیان: ئه و بوختانه بۆ چه ند که سیکی دیکه نووسرا وه؛ ده توانی ئینکاری بکه ی. چووینه رۆژنامه یه ک. گوتی: به لی بۆت ده نووسین. به لام ده بی بنووسی من موخالیفی جمه ووری قاسم. گوتم: بوختانیکم پی کرا وه، ویجدانم نارازییه. به لام ئه گه ر ئه و درۆیه بنووسم، هه می شه ویجدانم عزام ده دا، ئینکاری نا که م.

دوو به یانی، به یانیکێ چاپ کرا وی حیزبی پارتیم نیشان درا که نووسیوو ی: ده ولت به حیه سازی ده یه وێ پیا وه چاکه کانمان له که دار بکا. نووسرا وی ده رباره ی هه ژار راست نییه و له و ده مه دا ئه و له سه فه ردا بو وه و کاری حیزبی راپه راندو وه. گوتیان بلاوی ده که ینه وه.

- ئای ده غیله! ئه گه ر ده تانه وێ له به غدا بمینم و فایده یه که م هه بی، ئه وه مه که ن. چونکه هه ر ئه مپۆ ده مگرن!

پاش چه ن سالتیک که ده گه ل جه لال تاله بانی و برایم ئه حمه د نیوان ناخۆش بیوو، منیش لای بارزانی بووم، هه ر ئه و پیا وه مه ردانه ی که به یانه که یان نووسیوو، له رۆژنامه ی «نوو» دا نووسیوو یان: «هه ژار ئه و ساله تۆ به ی بۆ قاسم کرد و هه ر خاینه!». به لی سیاسه ت نابێ دایک و بابی هه بی!

ویکه وتم کێ ئه م بوختانه ی نووسیوه. ساغم کرده وه که مامۆستا ته وفیق وردی شاعیر بو وه!

- کاکه وردی تۆ بۆ وات کردو وه؟

قه ده ری حاشای کرد؛ به لام شاهیدم بۆ په یدا کرد که له وه ختی نووسینیدا له وێ بوون. گوتی: راست ده وێ گوتم ئه گه ر هه ژار ئابرووی بچی و سووک بی، من وه ک شاعیری گه وری کورد ناوبانگ په یدا ده که م!

بزه یه که م هاتی. چونکه ده مناسی و ده مزانی عه قلی تۆزیک پارسه نگی ده وێ. لی خۆش بووم و بووینه وه براده ری جارن.

رۆژیک سه عات یه کی پاش نیوه رۆ، وردی ده گه ل لاویکی کۆبی هاتنه مال؛ به سه ر ناندا که وتن. ماسی و برینجمان هه بوو. لای زۆر که س گوتبووی: هه ژار جاسووسی ئه مریکایه؛ ده نا

چۈن ۋا بورژوازيانە دەۋى ھەموو رۇژ ماسى و برىنج بخوا؟!

- ھەتيو وردى! ئەم نەۋارەت چۈن پىر كىردەۋە؟

- بە خوا كاكە زۇرم خۇش دەۋىي. گوتىم ئەگەر بلىيم جاسووسە، خەبەرى لى نادەن و ناىگىرن. بە خەيالىم پىۋەتېم دەگەل كىردەۋى!

جا چۈنكە لە پروسىۋاۋە بۇيان دەنۋوسى «پروفسۇر وردى»، با چەند نوكتەيەكى لى بىگىر مەۋە:

* بەيتى سىامەند و خەجى نوۋوسىۋو كە ئەمە لە ئەدەبىياتى ئەرمەنى ۋەرگىراۋە. لۇمەم كىرد:

- برا! سىامەند و خەج ھەر دوۋك ناۋى كوردانن. بەيتەكە سەدان سالە بە ھى كورد ناسراۋە: بە كرمانجى و سۇرانى ھەيە. چۈن تۆشتى ۋا دەكەي كە مامۇستايەكى كوردى؟

گوتى: دەسا بە خەقى خۇدا ئەۋ حىزبابە ئەرمەنيانە تەنيا پىنج دىنارىيان خەقى تەرجەمە داۋمى. ئاى لەۋ دەسپرانە!

* لە كۆلانىكدا پروۋېرووم دەھات و جىنيۋى دەدا.

- ھا، خىرە؟

- كاكە! كىتېم بۇ دراساتى كوردى غەلەتگىرى كىردەۋە! لە باتى شىتېكم دەنى، دەلېن ھەژدە دىنار قەرزدار بوۋى! بزانە كارىكم بۇ ناكەي؟

كە پرسىم نىشانىيان دام. ھەر غەلەتەي دەبۋايە غەلەتگىر رۋبە دىنارىك جەرىمە بىدا. پاش خەقەكەي خۇي، ئەۋەندەي دەكەۋتە سەر. بە ھەزار گىرە مايەباشم كىرد؛ ھىچى ئەم و ھىچى ۋان!

* رۇژىك گوتى: دوۋ دىنارم بە قەرز بىدەيە، دوۋسبەي دەتدەمەۋە. چىلۋىپىنج رۇژى پى چۈۋوبوۋ. گوتىيان وردى لىت دەپرسى.

- ھا؟

- كاكە! ئەۋ رۇژە كە پارەم لە تۆ ۋەرگىرت، چۈۋومە بىنكەي چاپى فرانكلېن. گوتىم: كارىكتان نىيە بىكەم؟

- ناۋت؟

- تەۋفىق وردى.

- تۆ چىل و دوۋ دىنارت لامانە. ھا ۋەرىگرە!

ئەۋ سەگبابە ئەۋ پۈۋلەي لەپىر دامى، ھۇشم لە خۇم برا؛ بە ناۋەراستى خەياباندا دەپۇشتىم. ترومبىل خۇي لى دام. لەۋ ساۋە لە بىمارستان بووم!

* وردى لە دوكانى بەشىر گوتى: شىۋوعى و پارتى و دەۋلەت دەيانەۋى تروۋم كەن! جەمال عارف - كە دوكتورى بەيتال بوۋ - گوتى: ۋا بزانم تۆ جۇرى نەخۇشى رەۋانېت ھەيە؛ دەنا تۆ لە مەدرەسەبەك فېركارى و دىارى. دەتۋانن پەيدات كەن.

گوتى: نەخىر مەن نەخۇش نىم. ئەۋانە نەخۇش كە مانگى سەد دىنار ۋەردەگىرن و جاسووسن!

دوكتور جەمال گوتى: جارى حقۇقەكەم سەتۋسى و دوۋ دىنارە! نەخۇشىيەكەي تۆش، مەن كە بەيتال مەبى قسەي لى بىكەم، نەك خۆت!

زۆر جار ناۋى «بەشىر موشىر» دىبەي! خراب نىيە بىناسى:

خەياتىكى نەخۋىندەۋار، تەۋاۋ نەيدەتۋانى ئىمزاى خۇي بىۋوسى، زۆر سالان لە لەشكرى

عوسمانیدا ئیستیوار بووه. جگه له عهره بی بهغدایی، ترکی و هیندیک هیندی دهزانی. مهقاله و کتیب نووسی لئ ببوو به نهخۆشی. هیندهیان به گالته پئ گوتبوو مامۆستا و باش دهنووسی، خۆی له خۆی لئ گۆرابوو. خه یاتیه که ی چووبوو. دوکانیکی هه بوو، ببوه کلووپ و باشگای ئەدیپ و پیاوانی له کار کهوته. کیت بوویستایه، لهوێت ده دیته وه. به یه کینکی ده گوت: تۆ فلان شت بنووسه، من تهئلیفی ده کهم! ته نانهت جارێک شیعی منیشی تهئلیف کرد! ئەوی له تهئلیفاتیه که ی له بیرم ماوه: فالنامه ی ناپلیۆن که ده یگوت: ته جهر به بکه! بۆ خۆم ته جهر بهم کردوو، دوو مانگ نهخۆش که وتووم! ده یگوت: چوار ههزار سال له مه و بهر شیعه یه که - ناوی رۆبین بوو - چنگیک برنجی له چین دزی له هه مه دان چاندی؛ برنجی ئیرانی لئ کهوته وه!

نهخۆش بوو گوتی: ئەگەر مردم بمه نه وه کوردستان. گوتیان شه ره، ئەو کاره ناکرێ. گوتی: ده سا به خوا من له قهرستانی به غدا ده گه ل ئەو عهر به سه گبابانه دا ناتوانم بزیم! که چی چل سال بوو له به غدا ده گه ل عهر ب ژابوو!

کتیب و رۆژنامه ی کوردی ده فروشت؛ به لام ئەگەر خاوه نیان داوای پوله که ی بکر دایه، جینیوی پئ ده دا؛ ده یگوت: جا وهره بۆشی بفروشه! داوای پوولیشم لئ ده کا؟! ههر چۆنیک بی، ئەحه مه قینکی خوین شیرین بوو.

ههر له و جۆره شه خسیه تانه ی که له بیر ناچن: مام حه کیم، پیره میزدیکی تووتن فروشی کهر کووکی بوو. خۆی به پیغه مبه ر ده زانی. سالح ئەفه ندیه که ی باسم کرد - خۆی به خودا ده زانی - جینیوی پئ ده دا؛ ده یگوت: ئەوه هه یج که نه مکردۆته پیغه مبه ر، ههر مه خلووقی منیش نییه و ناشیناسم!

خه بهرێکم بۆ هات: «مه کته بی سیاسی حیزب ده لئ یه کجاری بێته کوردستان. رادیۆمان پهیدا کردوو؛ ئیداره ی بکا». بۆ خۆ ئاماده کردن و دابین کردنی مال و قه رزوقۆله رێک کردن، حه وته یه که مۆله تم خواست. ده بوايه شه ممه برۆم، جومعه کووده تای به عسی قهوما. له سه ربانی ماله وه زۆر باشمان ده دی که بۆمبارانی وه زاره تی دیفاع (بنکه ی قاسم) ده کرا، من به هه موو عه قلی خۆم پیم وا بوو له شکری کوردی خۆمان هه لی بۆ هه لکه وتوووه و زه ره ته ی خۆی چاک ده وه شینئ. ههر که خۆم ئاماده ده کرد، چوومه لای جه لال بابانی کارگوزینی ئیداره. گوتم: له ئیداره دهرم بکه با حقووقی مانگی که له زیاد ی وهر گرم، ده چمه شۆرش. گوتی: پهروه نه ده که ت هیند پاکه ناتوانم هه یج به هانه بدۆزمه وه. تۆ ته نانهت ئیجازه کانیشته ده کار نه کردوو.

به غدایی زۆریان عه بدولکه ریم قاسم خۆش ده ویست. ههر خه لکی بازار و کۆلان، به هه زاران رژابوونه وه زاره تی دیفاع که چه کمان بده ئئ شه ره ده که یین. به لام غللووری و سه رسه ختی قاسم له وانه نه بوو؛ ههر گوتبووی: هه یج نییه؛ ئیستا خه لاسیان ده کهم. خه لکه که یان دهر کردبوو؛ له مهیدانی پێش وه زاره ت کۆ ببوون و بژی قاسمیان ده گوت. چه ند تانکی که به عه کسی قاسمه وه هاتبوون؛ خه لک به خۆشییه وه به پیریانه وه چووبوون؛ تانک لییان وه خۆ که وتبوون؛ سه دان که سیان بهر تیربار دابوو. بۆ رۆژی دوا ی - چیشته نگاو - قاسم گیرا و کووده تا سه ری گرت. له رادیۆ وه له سه ر یه که فه رمانی قه تلوعامی شیوو عیان بلاو ده کرایه وه. زۆر له شیوو عیان ده بن زنجیری تانکی ده سکردی رووسیادا پان و فلچ کرانه وه. زۆر که سیان به مشار ده ست و پئ بریه وه؛ به ته ور و نێزه له توپه ت کرد. گه ره که کورده فه یلییه کانیا ن - که له ده وری باره گای غه وس بوو - شه لم، کویرم، ناپارێزم، وه بهر تۆپ و گولله تانکان دا. ئەوی به عسی ده گه ل

شىۋوۋى و لاگىرانى شىۋوۋىيان دە کرد، رەنگە تەيموور لەنگ و ھۆلاکۆش لە دەستيان نەھاتىن. قاسم و چەند كەسىك لە ۋەزىرەكانى لە مەركەزى رادىئو بەر گوللە دران. لەو جەھەننەمەدا تووشى نوورى ئەحمەد تەھا بووم. گوتى: خەم مەخۇ! بەعسىيە زەلامەكان كە دەگەل مامۇستايانى ئىمە لە حەبىدا بوون؛ قەوليان پىداوين كە ئىستىقلالمان بدەنى و لە عىراقمان جوئ كەنەو!

- كاكە نوورى! ئەوانەى كە نەژادپەرستى و توندوتىژن، بەلام رۆحىم بە ھاۋنەژادانى خۇيان ناكەن، چۇن بۇ كورد جىگەى متمانەن؟ من قەت بەو دۇعايە ناليم نامين.

- كاكە تۆ ھەمىشە بەدىينى؛ ناشزانى سىياسەت ماناى چى!

- ياخوا وای...

وا بزانم سىيەم شەوى كوودەتا بوو، مامۇستا سالىح يۋوسفى - كە لە زەلامەكانى پارتى و لە حوكمى قاسمدا گىرابوو - ھاتە سەر رادىئو. مابارەكبادەى لە براپەتتى كورد و عارەب كرد و تىرى دۇعاى بەخىر بۆ بەعس كرد. لە ھەموو بەعسىيەكان توندتر و تىژتر و دژى شىۋوۋى و كوردىش «عەلى سالىح سەعدى» بوو كە كرابوو ۋەزىر. كۆرە كوردىكى خەلكى قوشتەپەى پەنا ھەولپىر بوو. براپەكى بە ناۋى نەدىم سالىح سەعدى لە «مەبەنى عام» بوو؛ ھەزار جار ناۋى بابى دىنا. ھەروەھا «تەھا رەمزان جەزراۋى»؛ ئاجودانى ھەمىشەى سەدام «سەباح مېرزى ئەرەلان» كورد بوون و دوژمنى سەرسەختى كورد!

چەند لاۋىكى پارتى وىكەوتن حەبىس كراۋە كوردەكان لە حەبىس دەرخەن. زۆر ئەفسەر و كوردى دىكەش لە حەبىسان دەرچوون. خەبەر ھات كە جەلال تالەبەنى لە جەبەھى شەرەو ھاتوو بۆ تەبرىك و گەتوگۆ. لە ئوتىل بەغدا دىتم. لە ناۋ قەسەى باسى جەبەھە و پالەوانەتى پىشەرگەدا، ئەم چەند پىسارەم لى كرد:

- ئىيە كە و سەر كەوتبوون، حوكمى بەغداش چل ۋەھشت سەعات لە بەر يەك ھەلۋەشابوو، كەس ئاغاى كەس نەبوو، بۆچى ھجوومتان نەكرد دەو پاشاگەردانىيەدا كەركوك بگرن؛ كە لە ھەموو شوپىنان حەساس تر بوو؟ ئەودەم ئەگەر قاسم نەكەوتبا، دەبگوت بە گژ دوژمنمدا چوون؛ ئەگەر ۋەك ئىستا بەعس سەرۋەكەوتبا، دەتەنگوت بە گژ ھىزەكانى قاسمدا چووين. با ئىستا وتووڭزى بەشى كوردى بكەين.

لە بىرمە بە حىرسىكەو گوتى: قەسەى بىتەم دەكەى! سەرباز دە ناۋ سەنگەردا، كلاخودى ئاسنى بە سەرەو، تەفەنگ و تۆپى رۋوى دە منە؛ چۆنى بگرم؟

- كاكە! ئەگەر لەشكرىك فەرمانى لە بەغداۋە بۆ نەيە و نەزانى سەر بە كام دەستەيە بۆت نەگىرئ، ئەگەر فەرماندەى بۆ ديارى كرا و چەك و فەرمانى لە سەرەو بۆ ھات، زۆر زەحمەت تر دەبى.

- نا كاكە! ئەگەر خەتايەكىش ھەبى لە بارزانىيەو؛ ئەو گوتى شەرپاگرن. برا ئەو پىاۋە ھەر سوارى سەرى خۆى دەبى. لە باتى سىياسەت خەون دەبىنى!

- دە بە خدا خەونەكەشى راست بوو؛ دوو رۆژ پىشتەر گوتى قاسم دەرۋوخى.

- ھا، نازانى بۆچى گوتمان تۆ ۋەرە؟ بۇ رادىئو نەبوو. ئىمە نىوانمان دەگەل بارزانى ناخۆشە؛ تۆى خۆش دەۋى. وا بەكى نىوانمان خۆش كەيەو. دەبى ھەر دەگەل خۆم بىيەو.

داۋاى لە پىاۋى دەولەت كرد - كە لە بىرم نەماۋە كى بوو - لە تەيارەدا جىگەى منىش

بكه نه وه. پاش نيوهړوۍ ته وړو ځوټي: ږيگه ټو له ته ياره دا نادم.

تووشی يووسف ميران بووم - که برادرېنکم بوو؛ ږوتبهی سرگورد و له حه بس به درابوو - گوتم: کاک يووسف دهرسم بنگر نه وه. با هه تا دهرهفت ماوه ږاکهين. کاک يووسف جلکی نه فسهري کرده بهر، به تاکسييه ک ههر تهو ئيواره بهرهو کهرکووک هاتين. له سايهی جلکه کانیهو ئيجازه دراين له دهروازهی بهغدا دهرکهوين. له ږيگه جلکه کانی گؤږی و شهو هاتينه ئوتيل سيروان له کهرکووک.

ليره دا دهمه وئ ټوژيک بهرهو دوا بگه ږيمه وه:

چهند جار ناوی «عبداللہ کانی مارانی» م گوته وه. له دواي هاتنه وه م له سووريا کهس وا دؤستم نه بووه؛ وهک گوټی کهر، جووت بووين. به مندالی تا کلاسی چواری سره تاي خویندبوو؛ چهند سالیک کاسی لادئ و ږهژی فروشی کردبوو. له کهرکووک ملی له خویندن نايه وه تا له حقووک دهرچوو. له دهورانی قاسمدا کاری حيزبی له بهغدا ده کرد و ههميشه پيکه وه بووين و ته نانهت پولی من لای تهو بوو که بؤم خهرج کا. زؤر جار دهیگوت: من ده چمه خاریج بؤ دوکتورا وهرگرتن، خهمم نييه چونکه ټو برای به راستمی و ناگات له مندالی من ده بی؛ ههر وهک منیش بؤ ټو وام. به راستی زؤرم دل پي خوش بوو.

تهو ږوژانهی که حيزب نارديبوی بچمه شؤرش، هاته مال گوټی:

- برا ټو که له بهغدا دهرؤی نه چی به ته مای من بی! به خودا قهت نه حوالی منداله کانت

ناپرسم!

وهک گؤژيک سه هؤليوم به سر دا کهن تاسام؛ گوتم: کاکه من خودا به هومیدی ټوی خهلق

نه کردم؛ ههر وا ده زانم تهو ږوژگاريه که ټوم نه ده ناسی...

شهو له کهرکووک به ترس و لهرزه وه به سرمان برد. به يانی به تاکسييه ک ږویشتين و جادهی گشتيمان به جئ هيشت و له ږيگه دیسه وه چووينه ههلير، مالی خالی کاک يووسف (عبدالقلدر نه فهندي) که له بی بی جهک چهند ږوژيک پيکه وه به نهیني ژباووين. به يانی به ږانک و چؤغه و جلکی کوردييه وه چووينه کؤيه، بووينه ميوانی بنکهی حيزب. سه عيد مه سیفی ناویکی پي ږاده گه يشت. باسی ته وهی کرد که چهند ميزر سووریک هاتوون، ږينه گرتوون. تيگه يستم که ده بی نيوانی حيزب و بارزانی وا خوش نه بی وهک من بيرم لي ده کرده وه.

دهمه و ئيواره گه يشتينه پستی کانی ماران؛ که مه لامسته فا له وئ بوو. له به هاری ۱۹۶۱ ږا نه مديبوو. تهو ږوژهش که ديمه وه مانگی سپه می سالی ۱۹۶۳ بوو. بي ئيختيار فرمیسمک دابارين. پاش به خيره ينانم گوټی: هه ژار! من ټو و وه هاب ناغا - که ههر دووک وا زگزلن - له شؤرشدا چ لي بکه م؟! گوتم: راست ده وئ من له ترسی مردنی بهغدا هه لاتووم. قهبره هلقه ن بیست و پينج دينار ده ستينن و دواي دوو ږوژ قهبره که دهرؤشنه وه به يه کی دی. ههر هاتووم ليړه بمرم که قهبر به خؤږاييه! به لام تکا ده کهم ده گهل وه هاب ناغام حيساب مه که! تهو له ههمو کهس ته نه بل تره!

شهو له مه جلیسی بارزانیدا گوتم: ټو نازانی له ږوژنامه و ږادیو بهغدا چهندم جنيو پي داوی؟! گوټی: به لي گويم لي بوو. ئه ری کئی دیکهش ليړه بوو؟ من چم گوټ؟ شهو که تی مه لاسمايل - که نه فسه ريکی موخابه رات بوو - گوټی: فرموت ته گهر بؤ خؤم چاوم لي بوايه که هه ژار ته مه دهنووسی و بؤ خؤی بؤی خویند بامه وه، ههر ده مزانی درؤيه؛ چونکه من هه ژار باش دهناسم.

گوتىم: بىمبەخشە! مەن بە غەقلى خۇم چاكتىرىن فرسەتى زىرپىنتان لە دەست دا كە لەو چل وھەشت سەعات شىئاوويەى بەغدادا، ھىرستان نە كەردە كەركوك.

بارزانى گوتى: جارى لەو باس و خواسانە گەرى!

سبەى پاش نوپۇ دەگەل جەلال تالەبانى دەر كەوتىنە گردى پشت مالان. زۆرى پىاوماقوولانى عەشايرى پۇدەرى و دەوروبەر لى بوو. جەلال قسەى بۇ كردن:

- كاكى خۇم بەغسى رەگەز پەرستىن، لە بەر ئەو ناسر يارىدەيان دەدا. ياننى لەشكرى مىسر و سووريا و عىراق دەبنە دژمان. رووسىاش يارىدەى ناسر دەدا. ئىران و توركىش دوژمنى سەرسەختمانن. ئەمىرىكا و ئىنگلىس يارىدەى تورك و ئىران دەكەن. لە ھەموو لايەكەوۋە خەتەرى زۆر زلمان لە سەرە. خوا بكا شەر نەبىتەوۋە...

ئاغايانى عەشايرىش وەك دەللىن: «سەرچۇبى بەدى بە گامىشى، ھەر بەرەو كادىنى دەكىشى» مىلان لى نا: ئىمە تووتنەكىمان بۇ نەفرۇشراوۋە؛ وە پكەين چەند قرووشەكن پى بگا؛ وە پكەين شتاقەلا دلى نەئىشى، چلتووكەكىش بفرۇشىن! خولاسە لەو قسانە كران و بلاوۋەيان كرد.

گوتىم: مام جەلال تۇرەئىسى شۇرشى؛ ئەو قسانە دلى شەر كەران سارد دەكاتەوۋە. واش بى ناپى لە تۇى بىيەن. تۇ ھەر دەبى دلىان گەرم كەى. تارىفى ئازاد بوونيان بۇ بكە...

گوتى: كاك ھەزار! تۇ ھەرفىكت لە ئەلفباى سىياسەت نەخوئىندوۋە!

- بەلى راستە نەمخوئىندوۋە، بەلام بفرەموو چ بوو كارەكەى دەتفەرموو مەن پىكى بىنم؟!

- بارزانى نەخوئىندەوارىكە؛ رووحى عەشیرەتى ھەيە؛ لە حىزبایەتى نازانى؛ گوى بە فەرمان و دىسپلىن نادا. ئىمە دەمانەوۋە دەستەلات بە حىزب بى؛ ئەو ھەر فەرمان ئىجرا بكا. وەك فەرماندەپەكى لەشكرى دەولەتان. تا واپى بۇمان تەھەممول ناكرى.

- بەلى جەلال، مىنىش دەزانم ئەو خوئىندەوارىە ماركسىستەى نىيە كە حىزب ھەيەتى. جا يان نازانى، يان نايەوۋە بىزانى. حىزب لەوۋەدا خەتايەكى كردوۋە كە لە يەكەم كۇنگرەى بەغدا، دواى ھاتنەوۋە بارزانى، ھەر چەن گوتى نابمە سەرۋكى پارتى، ناچارمان كرد و كرمانە سەرۋك. ئىجازەى حىزب و رۇزنامەمان بە ھۆى ئەو لە قاسم ساند. لە پاش شەرى دەرەندىخان گوتتان شەرى بۇ نەكردىن؛ بەلام ئەو كە بە بارزانىەكانى خۇى راپەرى، ئەوۋەى كرد كە كردى. حىزب لە شەرىكى دەگەل سۇفى شىخ رەشىددا، چوارسەد كەسمان لەبەر سى كەسى سۇفىان شكا؛ كە سەردارى لەشكرى ئىمە عومەر دەبابە بوو. بارزانى ھەر سۇفىەكى لە كوشتن و بە دىل گرتن لە دەستى دەرچوون، ئاوا بوونە دىوى توركىە. لەشكرى عەشايرى جاش و سوپاى دەولەتى راو نا. تا نەھات بەم دىوۋەدا حىزب نەبوۋزايەوۋە و لە سايەى ئازايەتى و شەر كەرى بارزانىەوۋە ئىستابوۋىنە ئەو قوۋەتە. كەسكىكى عەشايرى كە توانىيىتى ئەم فەتھە بكا باوەر ناكەم رازى بىت ھەموو دەسلەلاتى خۇى بداتە دەست مەن و تۇيەك و برايم ئەحمەدىك كە ھىچ ھونەرىكەم لەم ھەموو شەرئەندا نەئىندوۋە. بەلام وەك مەن بىناسم باوەر ناكەم بە زۆر خۇيمان بە سەردا سەپىتى. رەنگە ئەگەر داواى لى بكەين بچىتەوۋە بارزان و حىزب بۇ خۇى شۇرش بەرپۇۋە بەرى، دلى چى؟ ئەمەى پى بلىم؟

- چۆن دەۋىرى؟ بە شەرەفم ھەر لە دەمت دەرچى دەس بەجى بەر گوللەت دەدا!

- ئەگەر بەر موللەشم دا پى دەللىم: كورد تۇيان ناۋى؛ بچۆرەوۋە بارزان!

«ناوئىرى، دەۋىرىم» درېژەي كىشا. ھەستام گوتىم: ھەر ئەمشەۋ پىنى دەلىم. تۈزىك دوور كەۋتمەۋە. بانگى كرد: راۋەستە! ھاتە لام گوتى: وا گرېمان تۆ وېرات پىنى بىلى، ئەۋىش گوتى باشە دەرۋمەۋە بارزان، بارزانەكانىش دەگەل خۆى دەبا؟!

- نا كاكە لەبەر چاۋى پەشى من و تۆ، گوناھى وا ناك! خۆت دەزانى ئەۋ بارزانىيە چەكدارانە نە دەۋالكتىكىيان خويندوۋە، نە دەزانى حېزب و مېزب يانى چى. لە ژېر فەرمانى بارزانىدا نەبىن، بۆ عېفرىتىش شەر ناكەن. لە ئەلفباي سىياسەتدا زۆر لە من كۆلەۋارتىن! ئەگەر بېروا ديارە ئەۋانىشى دەگەلن.

- ئاى دە بە خوا ئەگەر وا بى ئىمە تىدا دەچىن! نا بابە پىنى مەلى! پىشى بىلى دەلىم من نەمگوتوۋە!

شەۋ لە مەجلىس گوتىم: كاكە بارزانى، ئەم كورد و حېزبە تۆيان ناۋى، تۆ بۆ ناچىەۋە بارزانەكەى خۆت و لە كۆلمان بىيەۋە؟!

گوتى: دەربارەى من دەلىن چى؟

- حېزبايەتى نازانى؛ خويندەۋار نىت؛ بە قەۋلى شىخ پەھىمى شىخى بورھان: دىكتاتۇرى! لاسارى!...

- كى وا دەلى؟

- من! ئاخىر ماۋىيەتى: دەلىن دزە، پوۋل كۆ دەكاتەۋە...

- تۆ بۆ ئەۋانەت نەگوت؟

- لە بىرم چوۋ!

- ئەگەر بېرۆم ئەۋانە شۆرش بەرپوۋە دەبەن؟

- بەۋ شەرەتە ھېزى بارزانىيان بۆ بەجى بىلى!

- ھەزار تۆ زۆر لە دىنيا تىناگەى! ئەۋ مامۇستايانەى دەيانەۋى پوۋل و پلەيەك لە دەۋلەت

ۋەرگرن و بىجەۋە مالى خۆيان. قەت وا ناكەم بەۋ ئارەزوۋە بگەن...

- كاكە! باۋەر ناكەم نىزايان وا بى.

- ئاھ دەبىنى! بە ھومىدىم تۆ خۆت شىت نەگەى و توۋشى ئەۋ نەخۆشى خۇپەرەستىيە

نەبى! لەمە گەرئ! دوۋ قسەى سەيرى بەغدا بگېرەۋە!

لە كانى مارانەۋە چوۋىنە «چۈارقورنە». ھەشامەتتىكى زۆر بوۋ. كۆبوۋنەۋەى توۋتەنەكى و

چەلتوۋكەكى ھەر ھەبوۋ؛ بەلام بە دزى بارزانى. پىشمەرگە داۋەتيان دەگرد؛ بە نىشانە داگردنى

بە بەرد سەرگەرم بوۋن. چەند رۇژىك بوۋ دەگەل لەشكر بوۋم. خاۋەن مال -كە ئەغەلب ئاغا

گوند دەبوۋن- گوشت و پلاۋيان دەداينى. پىشنىارم كرد: كە زۆر وېدەچى شەرى ئىمە زۆر

بكىشى. ھەر گوندىكى دوۋ جارى ميۋان بىن، خواردنىان نامىنى. بۆ ئىمە نەيكەينە جەم و دەمى

حېسابى؟ لە ھەفتەيەكدا برىنج، دەنا نىسك و نۆك و ساۋار و ئەۋ شتانە بخۆين. ھەر كەسەش

لە خەلكى گوندان، ئەگەر بلىن تۆ لە سالىدا چۈار يا پىنج دىنار بۆ نانى پىشمەرگە بدە!

زۆرىشى پىن خۆش دەبى. چەند كەسىك -كە يەك لەۋانە ئەحمەد تەۋفىق بوۋ- گوتىان: نەخىر

خەلك بەۋ ميۋانداريە فەخر دەكەن و ئەگەر بىگۇرپىن دلىان دەشكى. پىشنىارەكەم قىۋول

نەكرا.

بىنكە كانى حېزبى بە حېساب و دەستندە بوۋ. تەنەت ھەر كەسە رۇژى سى دەنك نۆك،

نازانم چەند دەنگ نەيسك و خولاسە بە وردە حەساب دەیاندرایە؛ كە مەن ئەوم بە لاوہ پەسەند بوو. ھەر چەند دەشمەبەستەوہ كە مامۆستا گەورەكان پارووە چەورەیان ھەيە...

ئەحمەد تەوفیق

بۆ ھەوہل جار «ئەحمەد تەوفیق» یان بلیم «سەید عەبدوللا ئیسحاقی» م لە شام دیت. لاویك بوو دوازدە سال لە مەن كەم تەمەن تر. گوتی دەچمە چەكۆسلۆواکیا.

وردە كەشەمان كرد: ئەو كە زۆر ماركسی زانا بوو، لای وا بوو ئەو دەولەتەنە لەوبەری دەریاوہ دین ولاتان داگیر دەكەن، ئیستیعمارى و سەگ و سەگباين. مەن دەمگوت: فەرقى چىيە لە وشكانى و لە دەریاوہ بى؟ ئەگەر بمخوا، سەگباب و زالمە. خواردن خواردنە؛ بە كەوچك و كێرد و چەنگال بى، یان بە چنگ و نینۆك و گاز بى! دەیگوت: ئیمە دەبى وێرەى ئێرانییەكانى تر و ەبەر پەحمەتى شیووعى كەوین و كوردی عیراقیش وێرەى عەرەب و كوردی تورکیا وێرەى ھەموو توركەكان. مەن دەمگوت: برا! مەن پروام وا نییە كورد، ئێرانى و عیراقى و تورکیایى ھەبى. مەن خەلكى ولاتیكى گەورەم ناوى كوردستانە. سى-چوار دەولەت داگیریان كردووە، دەبخۆن. دەولەتە گەورەكانیش یاریدەیان دەدەن كە بە زارى ئەوان بمانخۆن. با ئیمە خۆمان لە بیر بى، گەلانى ھاوساش ئەگەر یاریمان بكەن سوپاسیان دەكەین... زۆرمان لەو قسانە دەكرد. نە ئەو لە بیرى خۆى دەھاتە خوار، نە منیش بەرەو عیلمەكەى ئەو سەردەكەوتم! لە پاش ھاتنەوہى بارزانى، لە بەغدا تووشى بوومەوہ. وا دیار بوو لە سابلاخ لە سەر كوردایەتى، خۆى لە گرتنىك رزگار كردبوو؛ ھاتبووہ عیراق. بە نەناسیاوى لە سولەیمانى خۆى گرتبووہ؛ چەند برادەرىكى كوردی ئێرانى ھەلاتووى دەست ژاندارم و پۆلىسى ئێران، لى كۆ ببوونەوہ. بە ناوى «كۆمۇنە» كۆمەلەكان پێكەوہ نابوو؛ ئەحمەد سەرۆكیان بوو. دیار بوو سەرۆكایەتى حیزبى دیمۇكراتى كوردی ئێرانیشى دەكرد. لە سولەیمانییەوہ بە دزى ھاتوچۆى دیوى ئێرانیان دەكرد. مودیر ئەمنى سولەیمانى (حوسین شیروانى) -كە كوردیكى باش بوو- لە گرتنى عیراقى دەپاراستن. بە ھاتنەوہى بارزانى زۆرتر خۆیان ئاشكرا كرد. لە بەغدا دەمدیتەوہ و بووینەوہ ئاشنا.

شەرى بارزانى و قاسم گەرم ببوو. ئەحمەد ھاتە بەغدا و پێم سەیر بوو چۆن توانیبوہ لەو رێگە دژوارە خۆى دەرباز كا. گوتى ھاتووم جلك و دەرمان بۆ بارزان بەرم؛ كە ھىچیان نییە. وێكەوتین جلك و دەرمانى زۆرمان پەیدا كرد. ئیستاش نازانم چۆنى گەیاندرەوہ بارزان كە بە راستى كارێكى ئازایانە بوو. ھەرەوہا چوو بوو لە بیرووتەوہ «دانا ئادام شمیت» پەيامنێرى ئامریكایى گەیاندرەوہ لای بارزانى؛ كە لە كتیبەكەى (سەفەرىك بۆ ناو پیاوہ ئازاكان) دا زۆر بە چالاكى و نەترسان و كارزانى ئەحمەد تەوفیق ھەلەلە. جارێكیش لە بەغدا پێكەوہ چووینە سەفەرەتى میسر؛ وەك باسەم كرد. عەرەبى نەدەزانى مەن تەرجومانیم دەكرد. لە قسە كردنى سیاسیدا بە وریام ھاتە بەر چاو. لە چوارقورنەش دیتەوہ؛ بەلام ئەمجارە ئەو فەلسەفە و فلتە-فلتەى پێشوو نەمابوو؛ كە مەن تێى نەگەم. ببوہ كوردیكى خۆمالى و ھاتبووہ سەر ئەو برۆایە: ھەر كەس كوردستان لە كورد داگیر بكا، لە بەراز و ئیستیعماریش پێستەرە...

لە كۆبوونەوہیكى دەشت، چەندێك لە ھاوکارانى ئێرانى خۆى پى ناساندم كە «سەلاحى موھتەدى» (بە ناوى مستەفا)، «مەحمەدى سەمەلى مەحموداغا» (بە ناوى كاوہ)، «سولەیمان

مۇئەييىنى» (بە ناۋى فايق ئەمىن)، «مىنە شەم» و چەند كەسكى تىرىش بوون.
ئەخمەد گوتى: ئەگەر لە خۇمان بى زۇرمان پى خۇشە.

گوتىم: ئەگەر مەتلەب ئەوئە لە حىزبى دىمۇكراتى ئىران بىم، نابىم. چونكە مەن ئەوا بىست و ئەوئەندە سالە لە ئىران دورور كەتتوممەو؛ هېچ شارەزايىم نەماو. مەن لە كوردستانى عىراقدا وەختە بلىم ورد و درشتيان ھەموو دەناسم و دەشرانم بە چەند مەنزىلدا تىپەرىيون. لە بەر ئەوئە وەك ھەوالىكى ناحىزبى بە دۇستىم حىساب كەن! گوتى زۇر پازىن.

قەرار درابوو ھەموو حىزبى و لاگرانى شۆرش - لە ئاغاوت و پۇشنىران - لە كۆيە كۆبەنەو و لە سەر باسى ھەقى كورد قسە بىكەن و دەگەل دەولەتى كوودەتاي بەعس بىكەنە و تەوۋىژ. چوۋىنە كۆيە. مەلامستەفا لە گوندى «تۇپزاۋا» لە نىزىك شار، مەنزىلى گرت. رۇژانە دەچوۋە سەر ئاۋى ھەمامۇك. ئەگەر كارىك ھەبوايە دەھاتە مالى «كاكە زىاد» لە شار. ئىۋارەيەك دىتم مەلامستەفا لە سەر كىۋىكى پۇردى كورى رۇژاۋاى ھەمامۇكە. بە پى، وردە- وردە پى ھەلگەرام. كە سەر كەتتوم، دىتمى؛ گوتى: خوا شو كور تۇ لە وەھاباغا زۇر باشتى، ديارە دەگەلمان دەردەبەى!

لەشكر و مىۋان لە مالانى شار دامەزران. زەبىحى و مەن چوۋىنە مالى مام قادىرى باغەۋان؛ كە لە پىشدا لە مەھاباد ناۋى سەيد ھەمەقالە بوو. لە پاش زۇر ھەبس و جىزايكىشان كەتتوۋە كۆيە و باغەۋانى كاكە زىادى دەكرد. تاھىر يەھىياى سەرۆك وەزىر و كۆمەلىك لە پىاوماقۋولانى بەعس بۇ و تەوۋىژ ھاتنە خەلەكان (زىگەى ئىبنو خەلەكانى مېژوۋوۋوس). و تەوۋىژ دامەزرا. بەر لە ھەر شت گوتيان جىژنى نەورۇزتان بۇ دەكەينە قانۋونى. گوتيان ئىۋە ۋاز لە خۇدموختارى بىنن، لامەر كەزىتان دەدەبىن. قسە زۇر ھات و چوۋ؛ كە مەن ھېچ ئاگاشم لى نەبوو تا بلىم چۇن بوو. حىزب قىۋولى كورد و قەرار درا بىخەنە بەر بىروراي گشتى و كۇنگرە لە كۆيە تەشكىل بدەن. ھاتىنە «رانيە». نازانم چەند رۇژىك لەۋى ماينەو، ئەوئەندە دەزانم كىچ نەيدەھىشت بىخەۋىن. كەۋشە لاسىكەكانىشيان لى دىزىۋوم! لە رانيەۋە بەرەو كۆيە ھاتىن.

لە سابلاغىش كە ناۋم شاعىرى مىللى و لە نىزىكانى پىشەۋا بووم، لە پاشانىش ھەتا ئىستاش، كەبىفم بە دەۋەت كوردنى سىياسى نەھاتوۋە و نايە. پىاۋە دەۋلەمەندەكانى كۆيە دەۋەتەيان دەكردم. دەيانگوت: چت پى خۇشە بۇت لى نىين؟
- دۇكلىۋ! لە دۇكلىۋ زىاتر ناخۇم!

خاۋا بىتەسەيىتەۋە! تۈرە دەبوون و دەيانزانى چەند نانەجىم! زۇرەيان ۋازيان لى دىنام.
جەنگەى كەنگر و گىا بوو. بەيانيان مام قادر دەيگوت: دەچمە بازار چ بىكرم؟
- كەنگر و ماست، گىا دۇكلىۋ!

ئەۋىش بە قەد مەنى ھەز لى دەكرد.

رۇژى لە سەر جادەى كۆيە مىرانى سالىھەگ - لە مىرانى شەقلاۋە - بانگى كورد:
- ھەزار ۋەرە! گەنجىك ھاتىيە دەرى سابراغىمە. ھېچ دە زمانى ناگەم. ھەر دەرى:
«مەزورم! مەزورم!»، ئەتۇ بزائە دەرى چى؟

بەلئى گەنج ناۋى ھەسەنە؛ برازاي ئەخمەد تەۋفىقە. لە مامى خۇى دەپرسى. خۇشناۋىك و سابلاغىھەكى دەق نەشكاۋ، تىك نەگەيشتوون. ھەسەن ۋشەى «مەزورم» بە كار دەبا، ئەۋ لاي

وايە مەزۇورم دەيى چى!

لە كۆيە تۆپىنمان دەكرد؛ تۆپىكم لە پشتى مەسعوود بارزانى دا. بارزانىيەك ھات:

- چۆن تۆپ لە پشتى مەسعوود دەدەي؟

- كاكە ئەو تەقلەيە؛ ئاغا و نۆكەرى تىدا نىيە. لىدەدەم و چاترىش!

زۆرى پى سەير بو!

زەبىحى لەم بەينەدا بۆي گىترا مەوە كە رۆژى كوودەتاي بەس، پادگانى كەركووك خەبەريان داوەتى: بە تۆپ و تانك و ھەموو چەككەو دەبنە يارىكارى شۆرش و قىوول ئاكەن ژىردەستى بەس بىن. بەلام حىزب قىوولى نەكردوۋە؛ گوتوۋيە: ئىمە لە ھەبىدا قەول و قەرارى خۇمان دەگەل بەس بىرپوۋتەو؛ بە گژياندا ناچىن. جوابى پىرسيارەكەم لە جەلال - كە لە بەغدا لىم كىرد - دەست كەوت.

ھات وچۆى بارزانىش و كاك برايم ئەحمەدىش دەكرد. رۆژىك يەككىك بە برايمى گوت: كاپرايەك لە ھەردووك لاقان سەقەت، بە سوارى كەر لە دىھات چەرچىيەتى دەكا. زۆرمان خەبەرى زۆر گرىنگ بۇ دىنى؛ ھىچىشى لە حىزب ناۋى. دەلى كاربەدەستان دەلىن تۆ دەيى حاشا بىكەي لە حىزبى پارتى، دەنا رېگەي كاسىيت نادەين. دەلىن چى بۇ مەسلەھەت بىنوسم من پارتى نىم؟

برايم گوتى: ئىو پىتان چۆنە؟

- زۆرمان پى باشە ئەو حاشا بكا، چۈنكە زۆر بەھرەي ھەيە.

بە قامكى شادەي راسا: دەيى ئەو سەگىبابە ئىعدام كرى!

- چۆن؟

- با بۇ مەسلەھەتلىش پى سەر بۇ دوژمن نەۋى دەكا!

جارىك دوۋبەدوۋ بوۋىن. گوتىم: برا ھەيفە ئىوۋە دلى بارزانى بشكىنن. ھىز و ھەيەت و ھەرماندەيى ئەو بۇيە نابى بە كارى ھىچ و پوۋچ لە دەست خۇتان بدەن. - ۋەك چى؟

- ۋەك ئەوۋە ئىوۋە دەچن لە بىنەۋە پوۋل دەدەن بە «عەبدولواھىدى حاجى مەلۇ» كە دەگەل خۇمان بە و لە بارزانى بتەكەۋە. قوماربازي كۆيە ھەر ئەو شەۋە پوۋلەكەي ئىوۋە لى دەبەنەۋە و ئاشكرا دەبىت. ۋەك ئەو «كەكۆ» بارزانى - كە مريدىكى گيانفېداي بارزانە - بانگ دەكەن، پىنجەسە دىنارى دەدەننى كە ۋاز لە بارزانى بىننى. كەكۆ پوۋلەكە لە ناۋ دەسپەكەدا لە پىش بارزانى دادەننى دەلى: ئەزبەننى ئەقى دانە من، نزانم چەندە، دىيژن تە بىمەرا بە! بارزانى دەلى: بۇ خوتى ھەلگەرە. لەۋەش پىستىر: شەللەتى سولەيمانى چەكدارى ئىوۋە دەلىن: مىندالىكى مىزەر سوورى ەقراۋيمان بىر دۆتە ھەمام؛ ھەر چۈنكە ۋەك بارزانىان دەچى...

برايم حاشاى لەۋانە كىرد. بەلام گوتى: بارزانى بۆتە چقىلى چاۋى حىزب، كوۋىرى كىردوۋە. ئەگەر چىقلەكەش دەرېخەين ھەر كوۋىر دەبىن.

- كاك برايم! ئەۋانەي بۇم گىترايەۋە بارزانى ھەموۋى بىستوۋن. ئەگەر ۋەك دەفەرموۋى ناتوانن خۇتان كوۋىر كەن، ئاگاتان لە خۇتان بى...

رۆژىك دوۋبەدوۋ دەگەل زەبىحى چوۋىنە ھەمامۆك بۇ لاي بارزانى. قسەكانى مەجلىسەكەم لە بىر نەماۋە؛ بەلام ھەر لە دەۋرى كىشەي فكى مامۇستايانى پارتى و بارزانى دەگەر. زەبىحى

گوتی: ئەگەر کەس لە دەوری بارزانی نەبێ، من تەنیا ئەکەسیکم کە بە جێی نایەلم. یان گوتی: ئەگەر بە تەنیا لە سەر بەردیەک بمینیتەوه، دەچمە تەنیشتی، چونکە دەزانم حەق بەوه. پوژیکێ دی عەبدولحوسین فەیلی و یەدوللا فەیلی -کە هەردووکیان لە لیژنەی مەزگەزیدا بوون- لە حەمامۆک بە مەلامستەفایان گوت: ئەمانە (مەنزوریان بڕایم و دەستە و بەستە ی بوون) خەیانەت بە مەسەلە ی کورد دەکەن. تۆ وەک سەرداریکی بە برشت محاکەمەیان بکە و شایەتی لە ئێمە و ئەوانە ی وەک ئێمە شارەزا بخوازە. ئەگەر بە گوناھبار دەرچوون گوللەبارانیان کە! کە بە گوناھباریش دەرەچن.

من -کە نە پارتی بووم و نە پەسمیەتیکم هەبوو- لە خۆمەوه هەلمدایە: -جەناب بە بیرێ کورتی من، دوور بە دوور یە کتر مۆتەهەم مەکەن! راستە پرس و وەراییک با لە ناوتاندا بێ. ئەگەر خەیانەت ناکەن خوا هەلناگری بە خراپیان بزانی. ئەگەر خەیانەتیش بکەن با کۆمەڵی شایەت بزانی و لە پیز دەرکەون. لام وایە هیچ شۆرشیک ئەگەر لە سەر زەویەکی سەخت و بە متمانە ڕانەوهستێ، بێ بۆش بێ، تیک دەرپووخێ. بارزانی گوتی: بە قسە ی هیچتان ناکەم. بیا کۆژم دەبنە شەهیدی ئازادی و دەرکێنە پیاوی گەورە لە لای دڵپێسان. بەلام لێم ڕوونە بۆ خۆیان ئابرووی خۆیان دەبن. من خۆیان تێ ناگەینم، چ دەکەن با بکەن.

لە بیرمە شەویک «عومەر دەبابە» هات، چەمەدانیکێ ڕەشی پێ بوو؛ دای بە مەلامستەفا. دوا ی دوو پوژیش گوتیان دوازدە تەنگی ڕنۆی هیناوه. وەک من گوتی بیست بوومەوه: حیزبی پارتی، بە بێ پرسێ مەلامستەفا، دەرگەل ئێرانییەکان پەیوەندی گرتووه. عیسا پەژمانی ساواکی هاتۆتە لایان، ڕیاری داوه ئێران بە دزیهوه یاری دەیان بدات؛ بەو شەرەتە بارزانی -کە دوژمنی سەر سەختی شا و کۆمۆنیستی مۆسکۆیە- لە ناو خۆیان دەرآوین. پوول و تەنگیان هیندیک وەرگرتووه.

بارزانی بەوه ی زانیوه. بۆ ڕازی کردنی بارزانی هیندیک پوولیان هیناوه و گوتوویانە ئەمە بەشی تۆ بۆ لەشکرکێشی و ئێمە فێلێکە لە ئێرانێ دەکەین و هەر موخلیستین. کە بارزانی گوتوویە: تەنگەکانتان چ لێ کردووه؟ چوون ئەو دوازدە تەنگەشیان هیناوه.

وا دیار بوو ئێرانی لە عەقیدە ی کۆمۆنیستی پارتی ڕازییه؛ بەلام لە بارزانی دەرترسێ. چونکە پارتی بڕایم بەرنامە ی حیزبەکەشی هەمووی پڕا بە سیستەمی مارکسی بوو. هەموو تەکیەشی لە سەر ئەوه دەکرد کە عەرەب بڕامان و مۆسکۆش قیبلەمانە. ئەو هەموو چەکە ی ڕوسیا کە بە دەستی عەرەب لە دەورانی قاسمدا لە کوردستان دە کار کرابوو، تۆز قالیک لە ئێمانی حیزبی کەم نەکردبوو.

گوتیان کۆبوونەوه یەکی گەورە لە دەشت دەرکێ بە مۆناسەبە ی جێژنی نەورۆزهوه. شیعیکم بە ناوی «کاوه ی مەزن» نووسی کە لە دیوانەکەمدا چاپ کراوه. لە حەمامۆک بۆ بارزانی خۆیندەوه. بە تووڕە یی گوتی: ڕازی نیم بیخوینیهوه! نابێ کەس تاریفی من بکا؛ بیدێنە! گۆتم: باش گوتی بگرە! بیشیدێتم لە بەرم کردووه. نەشەیلن بیخوینمەوه، پوژێ جومعه دەچم لە سەر میکروفۆنی مزگەوتی گەورە بۆ خەلکی دەلێم. ئەو دەم دەتوانی دەر مەکی! دەتوانی بەر گوللەم دە ی!

زۆری گوت و هیچم نەگوت. کۆبوونەوه کرا. مەلامستەفا نەهاتبوو؛ بەلام تەواوی خەلکی

ميوان و حەشامەتى شارى كۆيە و چەكداران لە دەشتى لاى «گىست ھاوس» (مىھمانسەرا) كۆ بېوونەو. سەكۆيەك لە دار و تەختە بەرزەو ھەموو سەرانى حىزب كورسى و نىمكەتيان بۆ داندراو؛ بە نىودايرەيەكى پان رۇنيشتىبوون. خەلكيش لەو نىودايرە زەدا لە پشتيانەو بە چەندىن سەف راوەستابوون. مەن لە گىست ھاوس بووم. يەككى گوتى: تۆ ھىچت نىيە بىخوينەو؟
- نەخىر، بە داخەو.

چونكە دەبوو ھەر كەس چى دەلى، نوسخەى بىدا كۆنترۆل بكري؛ بەرانبەر بە سياسەتى حىزب بىتەو، ئەوسا ئىجازە بدرى. وتارى حىزب خويندرايەو. چەند وتارىكى دىكەى بە شوپىندا ھات. ئەو دەمە كە ھەموو كەس بېوونە گوئى و دىنايەكى كپ و مات بوو، سەبرىك بەرەو خەلك چووم و بە كاك برايم گوت: ئەرى بۆچى شىعيرىكى خۆم نەخوينمەو؟ نە لاى وا بوو شىعيرى تازەيە، نە وەختى ئەو ھەش ماوو بلى تا كۆنترۆل كرى. ئىشارەى دا بە كەمال محىدىن كە بگىرى جىژنەكە بوو. ئەويش لە سەر مىكرۇفۇنەو بە دەنگى بەرز گوتى: ئىستا كاك ھەزار لە شىعەرە باشەكانى خۆى شتىكىمان بۆ دەخوينىتەو. فەرەموو كاك ھەزار!
سەر لە ھەو ھەو ھەر بەيتىكم كە دەخويندەو، دەنگى ئافەرىم و بارەكەللەى مامۇستايان بەرز دەبوو: «دەى توخوا دووپاتەى كەو...»، تا گەيشتمە بەندى سىھەم و گەيىمە ئەو دوو بەيتە:

«عەرەب ھەزىاي خواردنمان بوو داواكارى مردنمان بوو

لە سەر خاكى كوردەوارى رەش و پاپەتى دابارى»

و ەك «بسم اللە» لە جندۆكە بكەى، قەت تاقە مامۇستايەك نەما، كورسى و نىمكەت بەتال و ھەتال مانەو. نازانم عاسمان ھەلىكىشان؟ عەرز قووتى دان؟ چۆن وا لەپر غەيب بوون؟! بەلام چەپلەپزان و ھووراي ھەشامەتەكە ھەشرى دەگرد. ھەمووى داخ لە دل لە عەرەب، لە بۆمبا و تەيارەى رووس، نەشيانوئىرايو گەلەش بكەن؛ ئەوا مەن بە زمانى دلى ئەوان دەلىم. ھەر دەيانگوت: بىلپەو! ئەى رەھمەت لە بابت! ديسان بىلپەو!... زۆرى كىشا تا شىعەرم خەلاس كرد. كەمال محىدىن كە دە پىشدا زۆرى تارىف كردبووم: «مامۇستاي ھەلكەوتوو و شاعىرى بىوئە...»، چووە پشت مىكرۇفۇن گوتى:

- برايانى عەزىز! ئەو قسانەى ھەزار بىر و پرواى حىزىمان دەرنابرى. ئەو بۆ خۆى مەسئولى ئەو قسانەى خۆيەتى.

ھەموو بىسەرىكى زۆر دلخۆش كردبوو. بە دەيان كەس چووبوونە مالى مام قادر گوتبوويان: شىعەرى كۆرەكەى تۆمان زۆر بى خۆش بوو! ئەمەش ببو ھالەتى خىزانى مام قادر، دەيگوت: ھەزار كۆرى تۆ بى، ديارە زۆر پىرى!

ئىتر بوو بە سرتە و خورتى حىزب كە ھەزار تىكدەر و گىرەشپوئەنە و زيانى بۆ پەز ھەيە. بارزانىش لەو كە دىبووى خەلك بە گشتى لە شىعەرەكانم رازى بوو، لە لۆمە دەستى ھەلگرت و بە روويدا نەدامەو.

شەويك لە تۆپزاوا گوتم: ھەزم دەگرد بە تەنى بىتىنم. چووينە ژوورىكى چكۆلەى خۆلى تەندوورە شكايەك و لانتك و جل و جۆر تىدا، لە سەر بەرەيەك دانىشتىن. گوتم: برا! لە مېژ سالا ھەر ئاواتم بوو لە نىكتەو ھەزم. دەمىشم شەر؛ ناتوانم بىدەنگ بىم. با قەرارىك بەدەين:

ئەگەر بە خەيالى خۇم غەيىپكە دىتەوۋە و گوتىم، بە ھاسانى و بىدەنگ بلى بەرن دوو گوللەي پىوھ نىن! بەلام بە ھىچ جۇر دەرم مەكە. پەشىمانم كە ئەو رۇزە گوتىم دەتوانى دەرم كەي. «با لە سەر زوئىلە چەرم بى» بە قسەم مەكە و دەرم مەكە! گوتى: باشە قەرار بى. ئىتر لەو ساوھ ئەوھندە سالەي دەگەلىا بووم، ھەر كە دەھات لىم توورە بى، دەمگوت: «ھا، لە سەر زوئىلە چەرمە!»، ناچار پىندەكەنى و ئەوپەرى دەيگوت: ئاخىر تۇ بۇ كارى وا دەكەي؟!

رۇزى كۆبۈنۈھەي كۆنگرە ھات. لە سالۋنى مەدرەسەيەك كۆنگرە گىرا. بگىرى كۆنگرە جەلال تالەبانى بوو. برايم و باقى ئەندامانى مەكتەبى سىياسى بە رىز لە سەر شانۇ دانىشتىبوون. بارزانىش لەوى بوو. من بە ئەحمەد تەوفىقم گوتىبو ئەگەر ھەلم دەس كەوئ لەوانەيە قسە بكەم. چووبو زەبىتى سەوتىكى ھىنابوو. ديارە مەمانان - كە بۇرەپىياگ بووين - دەگەل بۇرەپىياگان بە پىئوھ راوھىستابووين و من و ئەحمەدىش لە پشت ھەموو رىزانەوھ بووين.

قسە زۇر كرا، ھەر مامۇستايەي بە نۇرەي خۇي. حىزى پارتى كە قەرارى قەتەي دابوو ھەرگىز لە خودمۇختارى دەس ھەلناگرى، ئەو شەوھ بارەكە گۇرا. كاك برايم دوور و درىژ لە سەر ئەوھ دوا كە: دەولەت دەلى لامەركەزىتان دەدەمى. لامەركەزىش دەگەل خودمۇختارى ناوھرۇكى يەكە و ناوھكان جىان! مەعلوم بوو قسەكەرەكانى تىرىش ئىسباتيان كىرد كە وەختە لامەركەزى لە خودمۇختارى چاتىرىش بى! جەلال ھەراي دەكرد: «كى موافىقە...؟ بەلى تەسويب كرا!». قەت دە سانىھ نىوان نەدەكەوتە «كى موافىقە؟» و «تەسويب كرا». وەك سەھنەسازىەكى زۇر گالتەجارم دەھاتە بەرچاو. لە ھەلىكدا لە پشت رىزەكانەوھ ھەرام كىرد: ئەگەر ئىجازە ھەي قىيىم ھەيە.

جەلال گوتى: دە ناو لىستى قسەكەراندانە نووسراوى، وەختىش خەلاس بووھ! رووم كىردە بارزانى: يانى چى؟! مەسەلەي سەرنوشتى كورد - كە منىش كوردىكەم - باس بكى و نەتوانم قسەيەك بكەم؟

بارزانى گوتى: قسەي خۇت بكە! ئەحمەد بە دزىوھ زەبىتى لە بن مىزىك وە كار خست. گوتىم: ئەوانە ھەمووى قانونزانن؛ دەلىن لامەركەزى ھىندە و ھىندە باشە. من كە لە قانون سەرم دەرنەچى. دەوھندە گەيوم لامەركەزى يانى دەولەت بە ئەستانداران ھىندىك كار دەسپىرى كە بۇ ھەموو شت چاوەنۇرى فەرمانى پاتەخت نەبن. لىرەدا ئىمە و بەسەرە و مووسل و ئەستانەكانى تى عارەب نىشىن دەبىنە يەك خاومەن ھەق. تەننەت كوردستانىش لە كەركووك و ھەولير و سولەيمانى و دىبالە دەبىتە چوار لامەركەزى كە ھىچ دەخلمان بە سەر يەكەوھ نابى. ئەستانى سولەيمانى لە بوودجەي خۇي جادە ئىسفالنت دەكا، ئەستانى كەركووك كارخانەي جووجەكەشى پى باشترە... سەرباز و پۇلىس و دادگا و چى و چىش ھەقى مەركەزە.

خولاسە زۇرم رست، گوتىم: ئەگەر لامەركەزى و خودمۇختارى ھەر يەكن، من لام واىھ خودمۇختارىمان بدەن. ھەم ناوھكەي خۇشتەرە و ناوھرۇكەكەشى بە قەولى حقوقزانان ھەر يەكە. ئەمجار ئەمن نازانم ئىمە لە زەبوونى و بى ھىزىيە قسە دەكەين يان لە ھىز و دەسلەتتىكەوھ؟ ئەگەر لە زەبوونىيە، قسەم نىيە و بە لامەوھ كۆبۈنۈھەكەمان زىادىيە؛ دەولەت ھەرچى گوت وا دەكەين. ئەگەر لە ھىزەوھ قسە دەكەين و لە برىەتى ئەو ھەموو خويئە رزاوانە و مالە سووتوانە و لە زىنداندا رزاوانە داواي ھەقىكى شەرىى دەكەين، چۇنە كە ھىشتا ئابلۇقەي ئىقتىسادى لە سەر سولەيمانى و ھەولير ھەلنەگىراوھ و ھىشتان تەنەكەي نەفت بە

دوو دیناره و هه‌ستان له ریگه و بان هه‌موو ماست‌فرۆشیکیش چهند جار ده‌پشکرنی؟ ئیمه لیره لاماڤ وایه ده‌ولت ئه‌وپه‌ری به‌زه‌یی و پیاوه‌تی ده‌گه‌ل نواندووین که هه‌شتوویه کۆ بینه‌وه و هه‌موومان قۆل له سهر لامه‌رکه‌زی ئه‌سپارده‌ی ئه‌و بکیشین. بۆ ده‌بی ئیمه «سه‌ری ره‌ش»، ئه‌و کپوه گرینگه له‌شکریه به‌جی بیلین - که نیشانه‌ی نییه‌ت باشیمان بچ - ئه‌ما ئه‌وان هه‌ساری ئیقتیسادی لا نه‌به‌ن؟ ئه‌م جار ده‌ولت به‌سه‌تان ته‌یاره و هه‌لی کۆپته‌ری هه‌یه. بۆ ده‌بی ئیمه بۆ گفتوگۆ بگه‌ینه به‌غدا؛ ئه‌ویش ئیجازه‌ی سه‌فه‌ر له‌ پۆلیسی ده‌رگای شاران وه‌رگرین؟ بۆ مه‌رکه‌زی وتووێژ له‌ که‌رکووک نه‌بی که هه‌موو وشه‌یه‌ک به‌ بیسیم و ته‌له‌فۆن ده‌توانن به‌ به‌غدا بیلین؟ ئه‌گه‌ر له‌ بی‌هه‌زیه‌وه قسه‌ ناکه‌ین، ئه‌م ئاغایه‌تی و نۆکه‌ریه‌ته پر له‌ سووکایه‌تییه بانی چی؟ با ئه‌وان هه‌نگاوێک بپن، ئیمه «الحکم لله» دوو هه‌نگاو ده‌چین...

گه‌رم داها‌تبوو؛ له‌م باره‌وه بۆم ده‌هات. کابرایه‌ک به‌ ناوی «سه‌مه‌د مه‌نجه‌ل» - که له‌ به‌غدا به‌ سهر ئیداره‌ی مریشک و جووچکی ده‌ولت را‌ده‌گه‌یشته و خۆشه‌ویستی پارتی بوو - ئه‌و شه‌وه له‌وێ عه‌باهه‌ک به‌ شانه‌وه، دانیشتبوو؛ پری به‌ قسه‌که‌م دادا. جه‌لال گو‌تی: کاک سه‌مه‌د قسه‌ی هه‌یه. سه‌مه‌د گو‌تی: ئه‌م قسانه‌ی هه‌زار هه‌مووی زیادین. ئیمه که له‌ سهر دۆشه‌ک، له‌ مالی گه‌رم را‌مانبواردوو، حه‌قمان نییه‌ ته‌داخول بکه‌ین. ئه‌وانه‌ی له‌ مه‌یداندا بوون حه‌قیان هه‌یه!

گوتم: کاک سه‌مه‌د! چونکه‌ خه‌یالم نییه‌ باسی خۆم و دیفاع له‌ غه‌یری ئازادی کوردستان بکه‌م جوابت ناده‌م؛ ئه‌گه‌نا ئیستا شه‌رمه‌زارم ده‌کردی.

بگێڕ رایگه‌یاند: جه‌لسه‌ دوا‌یی هات و ده‌سته‌ی وتووێژکه‌ران ده‌چنه‌ به‌غدا. بارزانی له‌م ناوه‌دا قه‌ت بیروبو‌وای به‌ «ئا» یان «نا» ده‌رنه‌پری و کۆڕ به‌لاوه‌ی کرد. شه‌و دره‌نگی که‌ هاتینه‌وه، به‌ منی گو‌ت: به‌ عسی ده‌ ئیواریدا سه‌مه‌دیان به‌ ته‌یاره ناردۆته که‌رکووک، به‌ هه‌لی کۆپته‌ر هاتۆته هه‌ولێر، به‌ په‌له‌ گه‌یاندوو یانه‌ته جه‌له‌سه‌ که؛ نه‌وه‌کا باسی لامه‌رکه‌زی تێک درێ. پوولێکی باشیشیان داوه‌تی. هه‌مووم خه‌به‌ر هه‌یه.

ئه‌حمه‌د ته‌ه‌وفیق زۆر ماندوو بوو. زۆربه‌ی کاروباری چه‌ک کپین و دامه‌زراندن و پێ را‌گه‌یشتنی چه‌کدارانی له‌ مل بوو. نه‌یده‌کرا سهری خۆی بوخ‌ریتنی. سه‌رباری ئه‌وه‌ش، ئه‌ندامانی حیزب له‌ ئیترانه‌وه ده‌هاتن و به‌ وانیشه‌وه سهری قال بوو.

بۆ یه‌که‌م جار شه‌ویک سه‌لاحی موهته‌دی منی تا‌قی کرده‌وه و ملی له‌ خراپه‌ی ئه‌حمه‌د نا. یه‌ک له‌ گله‌یه‌کانی ئه‌وه‌ بوو که: ئیمه له‌ ئیترانه‌وه یارمه‌تی پوول، گۆره‌وی و ده‌ستکیش و شتی وامان بۆ پێشمه‌رگه‌ هه‌تاوه؛ نازانین ئه‌حمه‌د چی لێ ده‌کا؟ گۆره‌وی داوه به‌ هه‌باسا‌غا...

گوتم: کاکه‌! من که‌ ده‌گه‌لتان نیم. نه‌ قسه‌ی تۆ به‌ ئه‌حمه‌د ده‌لیم نه‌ به‌ بارزانی. به‌لام بیه‌خسه‌! تۆ و چه‌ندیکی وه‌ک تۆ به‌ پیاوی خو‌پری ده‌زانم؛ هاتوون نانی پێشمه‌رگه‌ی بێچاره ده‌خۆن. ئه‌گه‌ر له‌ ولات، هه‌ر خۆت بکه‌را‌یه‌ته عه‌جه‌م و دۆستی ده‌ولت بوایه‌ی، به‌لام بتوانی‌با چهند مه‌درسه‌یه‌ک به‌ ده‌ولت له‌ دیهاته‌کاندا بکه‌یه‌وه، زۆر له‌وه به‌ شه‌ره‌ف‌تر بوو.

بنکه‌یه‌کی چه‌ک‌دارانی‌شان له‌ گون‌دیکی نزیک کۆیه‌ بوو، ئه‌وانیش گله‌ی ئه‌وه‌یان هه‌بوو که ئه‌حمه‌د که‌متریان پێ را‌ده‌گا. هه‌ر چهند جوابی ئه‌وانیشم هه‌ر ده‌داوه که من حه‌قم به‌ سهر ئه‌و کارانه‌وه نه‌داوه، دیسان دووبه‌دوو ئه‌حمه‌دم دواند. گو‌تی: له‌ سه‌لاح به‌ شکم؛ ده‌ترسم ساواک ناردی‌تی. به‌لام بۆ بنکه‌که‌ چۆنت پێ باشه‌ و ده‌که‌م. گوتم: هه‌موویان به‌ کاوه‌ را‌زین، بیکه‌ به‌

وه کیلی خۆت! کردی. له سهر ساواکی بوونی سهلاح زۆرم لۆمه کرد که: ئەم کوپه ئاغا نازداره وهک مهیتهر و کهرداریک کار دهکا و به نانی وشک رازییه، چۆن وای پێ دهلیی؟ گوتی: بهخوا من وای دهزانم هاتبی کارمان لی تیک دا.

ها، تا ئەوهشم له بیر نهچوه:

له چوارقورنه بووین. مامۆستا سالح یوسفی که سهربهخۆ پیرۆزیایی پهرسمی له تهرهف کوردانهوه له بهعسی کردبوو، هات. چوو له لای مهلامستهفا. دهمازانی بارزانی زۆری لی قهلسه. رینگهش نهبوو بچینه زوور. ههمزه ی حهسه ناغای مهنگور لهوی هاته دهر.

- دهی ههمزاغا باس و خواس؟

- وهللاهی به سهری تۆ مهلامستهفا حهجهمه ی ده مالی کول کردبوو. حهجهمهش ههر تفی قووت دهدا و ملی درێژ دهکرد و دهیگوت: پوولم یۆخ!

ئهو ههموو کۆت و شهلوار لهبهریکی به عهجهم دهزانی! له کرمانجیش تی نهگهیبوو؛ لای وا بوو به ترکی قسه دهکهن. که ترکیش نازانی!

له کۆیه بووین، په یامنیتریکی فهانسی به ناو «فرانسوا» له تهمهنی بیست و دوو سالهدا پهیدا بوو که عهکس و خه بهر بۆ چهند مهجهللهیهک بهر پێ بکا. ئینگلیسی باش دهزانی. موتهرجمیکی رهگهز خرابوو ئهنوهر میرزای ناو بوو. دهیگوت له سهدی که رهج کارم کردوو. له منی خواست کرمانجی بۆتانی فێر کهم. باوهر بکه له سێ دهرسی ههوه لیدا - که مهعلومه میشکی سه ریشی دهبردم! - تهواویک باش تیک دهگه یشتین. قهت زیرهکی وام نه دیوه؛ زۆر بووینه ئاشنا.

دهسته ی وتووێژ که ران به سهرو کایه تی سالح و جهلال تاله بانی چوونه بهغدا. ئیمهیش دوا ی مانگیک له کۆیه مان گوێز تهوه، به رینگای «جهلی» دا، روو به ولاتی «خۆشناوه تی» و لهو یوه بۆ دۆلی «ههرووتیان». ههر شهو یا چهند شهو له گوندیک به پیا دهیی ملمان لیدنا.

جا با وهک چیرۆکی شهوانه ی نوێن پر له کیچ، باده مهوه سهر چهند ورده باسیک:

دهسته ی ئەحمده توفیق - که له زمان ی قاسمدا هاتبوونه دیوی عیراق - له سنووری لای بانه گیرسابوونهوه؛ که له ئێران دوور نه کهونهوه. پارتی بۆ تیک نه دان دهگه ل ئێران، مهنعیان کردبوون؛ چهند که سێکیان لی گرتبوون که تهحویلی ئێرانیان ده دهینهوه. بارزانی دوور له ولاتی بادینان بوو. ههر چۆنیک بوو هاواریان گه یاند بوویه؛ بهریان دا بوون. ئەحمده دهگه لی تیک دا بوون. نه شره یهکی به پولی کۆپی به ناوی «دیسان بارزانی» ده رده کرد. پارتی زۆر له وه تووره بوون. جاریک کوریکیان بهو نه شره وه گرتبوو - ناوی «عومهر نیگلی» لاویکی سنه یی بوو - زۆریان لیدابوو؛ نازانم چۆن به ردرابوو. بهو حالهش بهو ههموو ترس و له رزی رینگهوه، نه شره کانی هینا بهغدا. له بهغدا زۆرم به ئەحمده گوت: ههر شتی که مترین کیشه و دووبه رهکی بنیته وه زۆر زه ره ره. دیاره ئه ویش کاری خۆی به باش دهزانی و دهیگوت: تۆش ئه گهر وهک من له ناو جه رگه ی کاره کهدا بای، حهقت به لاما دهدا...

جا که گه یبوونه بارزانی، دیسان پارتی و ئەحمده یه کترین ده دزا. پارتی لای وا بوو ئەحمده بوختان و درۆیان بۆ هه لده به ستی و بارزانیان لی تیژ دهکا. نازانم تا کو ی راستیان ده کرد؛ به لام - وهک چهند شتی کهم لی گێرانهوه - له زۆر جیدا حهق به ئەحمده بوو. ئیتر لهو کاروانه دا من و فرانسواش دهگه ل دهسته ی ئەحمده کهوتینه رێ.

بارزانی زۆر سالان بهر له وه بشچینه رووسیه، قهت به شهو نه ده نوست. له دوا ی ولات رووناک

بوون ده خهوت. كه سيش نه يده زانی خوی و پاريزه رانی تايبه تی - كه بارزانی بوون - به ره و كام گوند ده رۆن. چهندين قولى جيا - جيا به ره و شوينيك و مه لبه نديك ده چوون كه بۆيان داده نرا. له هر كه ست پرسيا، بارزانی له كام شوينه؟ بيشيزانيا نه يده گوت. شه و له شكر له هر گونديك با - كه دياره پاش تاريكان ده چوون - به يانی هيشتا تاريك بوو ده رده كهوتن، جيگه يان له چۆل و چيا ده گرت. دوو كهل كردن به رۆژ مه منووع بوو. ته نانه ت به شه و يش جگه ره داگيرساندن به ناشكرا نه بوو. جا كه ده مانه ويست له يه كيك پرسين بۆ فلان گوند چهندي ماوه، نه گهر بيگوتايه نيو سه عات، به حهوت سه عات نه ده گه يشتيني. نه گهر بيگوتبا سه حاتييك، ماناي هه مووی رۆژی ده برد!

ئه حمهد جينوی ده دا: به خدا خوشناو كه رن! نازانن به پياو بلين تا فلان جي چهنده؟
گوتم: به خوا جه نايمان كه ره! نه وانه سه عاتيان نييه، رۆژ لای نه وان يه ك سه عاته، بۆ ئيمه فيري نابين؟!

تا شهر نه بوو، به رۆژ به ريدا ده چووين و شه و ده حه ساينه وه. له كاتي شهر دا، شه و ده بووه جه و چۆل و به رۆژ خۆمان مات ده كرد. رۆژيك له گوندي «سكتان» را ده بوو به هه ورزازی «هه وری» هه لگه رين. من و «هه مزه ی حه ساناغای مه نگور» له ته به ليان به جي ما بووين. زۆر سه ر نه كه وت بووين تووشی كابرايه ك بووين شهش كه ری به تالی پی بوو؛ سه ر ده كه وت. هه مزاغای گوتی: كاكه ده به ر ژييت مرم سوارن كه! كابرا گوتی: نه و پارانه وه ی بۆ جييه؟ سوار بن! گه يشتينه نزيك سه ر كهوتن، كابرا گوتی: جا ليره من لا ده ده م؛ ده چمه داران. دابه زين و زۆر سوپاسمان كرد.

هه مزاغای گوتی: كاك هه زار! به نمه کی شيخی بورهانی، نه و كه رانه خدری زينده بوون ده فريامان هاتن! نه تو ده ليی چی؟

- ده لييم چی؟ تو به شيخی بورهان سويند بخوی و كه رت لي بييته خدری زينده؟ تی ناگه م!
گه يشتينه «چيه و»؛ پلنگيكي تازه كوژراو له هه يوانی مالی كوچا سه عيد هه لواسرابوو؛ كای تی ناخنرابوو. كابرايه ك به تفهنگيكي شينكه ی زۆر قه ديمه وه (نه وانه ی به بارووت و په رۆيان داده گرتن)، هه ر ده يگوت: قرمه ی خۆم به برنۆيه ك ناده م.

نه و رۆژه شوانيك له ره وه زه به رديك پلنگ ده بينی، دي به و كابرايه - كه هاتۆته راوه كه و - ده لي: بچۆ نه و مندا لانه ی هاتوونه گيا دۆكليو دوور خه وه، پلنگ هه يه.

- كوا پلنگ؟

- وا له و ره وه زه.

به تفهنگی قرمه وه بۆ ده چي، چاوی لي ده گيری. له پر پلنگ له ژووره وه خوی داویتی. - له به ينی عاسمان و عه رزا تۆپه په رۆی ده نيۆ چاوانی پلنگ ده كا، وه سه ر يه کی ده گيری. نازانم نه و غيره ته له كام جه رگه وه هاتبوو؟! «كافی نه به وی» - كه نه فسهر يك بوو - ليی كری به پينچ دينار كه بيخاته سه ر زين. مه لامسته فا په يدا بوو، تماشا يه کی كابرای كرد؛ گوتی: حه يفه نه و به ره ی پاله وانه تيه بفرۆشی. گوتی: ده ديناری بده نی و كه وليش هه ر ه ی خوی بی.

يه كيكمان ده گهل بوو «مه لا قادری لاچینی»، شه و دانيشتووین، قالۆچه يه کی پی هه لگه را؛ له زير زنی دا و دلی بووراهه. هه مزاغای گوتی: شۆرش نه مه ی خۆشه: يه ك به قرمه پلنگ ده كوژی، يه ك له قالۆچه ده ترسی! جا هه ر نه و مه لا قاده ره له ئيران گيرا و برديانه «جه لديان»

شاید تی له سەر ههزار کهس پتر دا که یاریدهی حیزبی دیموکراتیان کردووه.
پیش نیوه پۆ لهو گونده لای مهلامستهفا بووم، به چاپچیه کهی (یاسین)ی گوت: دهزانی چ ده کهم؟

- چ زانم؟

- ریگهی سپیلکی ده گرم. سوورچی روحیان له حیواناندا به. ریگهی کویستانیان نادهم، مه گهر...

له گهل منا ده دوا، گوتم: کورد جگه له حوکمی زاتی (خودمختاری) بۆی مهسله حهت نییه داوا ی زیاتر سهر به خۆیی بکا.

فهرمووی: بۆچی؟

- چونکه له سهر به حر نییه. دهوله تیککی له سهر به حر نهی و وهک ئیمهش فهقیر بی، ناتوانی بزی.

- کی ده لێ له سهر به حر نین؟

- من و هه موو دونیا.

- ههزار! تۆ هیچ نه بی شهرفنامهت خۆیندۆته وه. کوردستان له تهنگهی هورموز و له ئهسکهندهروونه ده که وێته سهر ده ریا، ئیمه دوو ریگهی ده ریا ییمان ههیه.

چهند قسهی خۆش: ده لێن والیه کی تورک هاتۆته بهغدا، ویستوو به خۆی دهوله مه ند کا، بزنیکی زین و لغاو کردووه، له ژووریککی راگرتووه. ناردوو به تاجری شار هاتوون، یهک-یهک بردوونی نیشانی داون:

- ئه مه چییه؟

- قوربان بز نه.

- ها، به کهرم ده زانی؟ زین و لغاوت نه دیوه؟ نازانی ئیستره؟ بیگرن دووسه د لیره ی جهریمه بکه ن!

یه کی تر گوتوو به: قوربان ئیستره!

- ها، به کهرم ده زانی؟ ریش و شاخ و گوانت نه دیوه؟!

ههروه ها پێدا چوو. جووله که یهک هاتوو، به دهوری بز ن- ئیستر دا سوورپاوه.

- ها خواجه! ئه مه ئیستره، یان بز نه؟

- قوربان به سهرت قه سه م نه ئیستره، نه بز نه؛ به لای ره شه و خوا بۆی ناردووین!

له «چیوه» مهلامستهفا گوتبووی ئه سپیک بۆ ههزار بکرن! ئه سپیککی سپیلکی پولیسانیان بۆ کریم. ئه سپ نه بوو، به لای ره ش بوو! تووشی ههر ئه سپ یان ماین یان ئیستر یان کهر بوایه، سواری ده بوو؛ حیله حیلی دنیای گێژ ده کرد. ناچار ببوم به گولی دووراوا به، ده بوا به شوولی ئه ستوور به دهسته وه و هۆگانه جووتیک، له پیش یان له دووی هه موو که سه وه برۆم. له ناو قورپکی زۆر چه قدا تووشی فرانسوا بووم که به پینخواسی قورپی ده شینا.

- وه ره سوار به!

- کۆنترۆل و پۆله که ی چۆنه؟!

- هه تیو پۆلی چی و کۆنترۆلی چی؟ من له سهر به ردی بلند وه خۆی داویمه سهر، پکیف

نادا! ئەویش دەبێ سەریک سەر هەلگرێ تا ماندوو دەبێ؛ جا وەک ئەسپی موسولمانان بەریدا دەروا. ئەگەر تووشی بەردیکی بلند بووین، لەوێوە خۆت باوێ سەر تەرکی! لەو قورەووە وزاکی بەست، راست لە پشتمەووە سوار بوو. گوتی: «من سواری چاک نیم، ژیمناستیکی چاکم!»

* شەویەک لە گوندی هەرووتیان میوانی مایێک بووین. ناوی کابرا «مەلا سەید عیسا موددین» بوو. تەکیە کەلامی «مەخت عەیب نەبێ» بوو. مەسەلەن: مەخت عەیب نەبێ کەرەکیم جل کرد! مەخت عەیب نەبێ چوومە قەلادزی! مەخت عەیب نەبێ شەکرەم کەری!

- کاکە تۆ مەلای؟

- نا!

- سەیدی؟

- نا!

- عیسا موددینی؟

- نا!

- دەی ئەو ناوە درێژە چییە؟

- مەخت عەیب نەبێ، بابیم مەلا سەید عوسا موددینی، مەخت عەیب نەبێ خۆش دەویست. منی مەخت عەیب نەبێ بە ناوی ئەووە کردوو!

* مەلامستەفا زۆر لە هەر لەقەبێک و بە تاییبەتی لە وشەیی مامۆستا توورە بوو. دەیکوت: ناوم مەلامستەفایە و هیچی تر. ئەویش بە مندالی ناوم نراوە مەلامستەفا، دەنا مەلاکەشم قبوول نەدەکرد.

شەویەک لە گوندی «خەتی»، ژینگای «مەلای خەتی» کە دەلێن فتوای ئەو بۆتە سەبەبی پرووخانی دەولەتی میری گەورەیی رەواندز، لای مەلامستەفا بووم. مەلایەک پێی گوت: «مامۆستا، بارزانی خۆی لێ توورە کرد. کابرا لەرزێ و زۆر ترسا. گوتم: دەگەل منی بوو! گوتی: تۆ بە مامۆستا توورە نابێ؟!

- نا، حەز دەکەم پێم بلێن شاهەنشاهی موعەززەم!

مەلام لە ترس نەجات دا.

* مەلا رەحمانی حاجی مەلای عەزیزکەند - کۆنە هەوالەکەیی زەمانی تەرەغەم؛ کە ئیستاش ماوە و لە بۆکانە و مەلای کۆسەیی پێ دەلێن - هاتە سڕیشمە. لام وایە نامە و پوولی بۆ مستەفا و کاوە هێنابوو. گوتی: قەتم بارزانی نەدیو، دەشێلێن ناتوانی بیبینی. زۆر حەزم لێیە چاوم پێ بکەوی.

- وەرە با ئەمشەو بچین.

گوتم: ئەو کۆنە رەفیقایکی منە. بارزانی تماشایەکی کرد:

- مەلا من تۆم لە کوێ دیو؟

- قوربان قەت بە خەمەت نەگەيوم.

- هەوێل جار کە هاتینە ئێران، شەویەک لە مالی کەریمای قوونقەلا تۆم دیو.

مەلا وەبیری هاتەو: بەلێ قوربان من لەوێ بووم!

* شەویەک لە گوندی «بناویە» دەگەل برا کوردەکانی ئێرانی چووینە مزگەوت. گەرم بوو؛

شله ساواريشيان بۆ هينان؛ به ياني كه يغمان له چايي بوو. دەرۆشتيكي سوورچي له سهربانتيك به دهفهوه شتيكي دهگوت كه تاريك له شيخ نهحمه دي چاوبه له كي سوورچي بوو.

گوتم: دەرۆش دهنگ هه لینه، زۆر خۆشه. گوتي: برا دنيا دوو عرووفه: «بي، تي»!

- ئاي ههزار ئافهري بۆ فهرمودهت!

- چات خوار دۆتهوه؟

- نه به سهری تۆ! هه واله كانيشم وهك منن...

دەرۆش چاي و نانتيكي حيسابي دايني. ديار بوو ئهو قسه ي له مه لايهك بيستوه كه دنيا «بهء» و «تهم» پتر نيه: دهست پيكردن و تهواو بوون.

* سهير ئهوه بوو هه موو خهلكي گوند حاجي بوون. مندا ل مووي لي نه هاتوه، كه شيديه كي

زهره به سهرهه! هاتمه لاي مه لامسته فا، گوتي: ئهم گونده حاجي زۆره؛ وه نيه؟

- كاكه! ئهوانه فيلبازن. پيريك، دوانيان چوونه حهج، هيلكه حاجي زۆريان كرپوه و لي ره له سهری كورك بوون و جووچكيان هه ليناوه!

لهو ئهسپره كوردانه ي كه زهماني شهري قاسم له سوپاي عيراق گيرابوون، يان به ئانقهست خۆيان به گرتن دابوو، ده زگاي مخابه راتيكي زۆر ريك و پيكنمان هه بوو؛ كه به شي لاي پارتی و مه كته بي سياسي «سمایل سهرهنگ» و به شي له شكري ده گه ل بارزاني، «شهوكه تي مه لا سمايل» - كه ستوانيک بوو - سهرپهرشتي ده كرد. رۆژي چاوديري بي سيم بوو، هه رچي ره مز و جفهری عيراق بوو دهست به جي حه لي ده كرد. رۆژي وا بووه موخابه راتي دهولت ده جار ره مزی خۆي گۆرپوه، ئه و له به ري حاسيه نه ده بوو. هه ميشه بارزاني له هات و چۆي له شكرياني عيراق خه به ردار ده كرد، كه گه يوونه فلان، ئيستا له فلان جي... دهولت به ره مز فه رماني توپ يا بۆمباراني فلان شويني داوه؛ زووتر شوينه كه چۆل ده كرا. وا ديار بوو خه به ريک هه بوو كه شه ويك به له شكريان گوت بي دهنگ و مات له جاده ي «خه ليفان» به رنه وه. ئه و شه وه عومه راغا ناوتيكي سوورچيمان ده گه ل بوو. له ريگه گوتي: زگم ديشتي ده چمه وه ماله خۆم. دواي رۆيشتي ئه و به ده ده قيقه دهنكي تفه نتيك هات؛ بيدهنگي شه وي شه ق كرد. ئه و جيگه ش نزكي پادگاني گه ره ي خه ليفان بوو. نه زانرا كي هاويشتي. من لام وا بوو عومه راغاي سوورچي بووه به بيانووي زگ نيشه خۆي وه دوا داوه و خه به ري به پادگان دا كه بزنان ئيمه له جاده ده به رينه وه. گوتيشم، گوتيشيان زۆر وي ده جي، به لام باسيان نه كرد. هه ر ئه و عومه راغايه زۆر زوو هه لات و بوو به جاشيكي زۆر پيس.

له بيرم نه ماوه ئه سپه سپيلكم له كوئ به جي هيشتبوو. به يي ده رۆيشتم و دنيا زۆر تاريك بوو. خه وم ده هات؛ هه ر ره تم ده برد. به سهر روودا كه وتم و خه و برديمه وه؛ كه سيشم له دواوه نه بوو. وه خه به ر هاتم: به جي ماوم، نه شاره زام، دنيا پر له پنچك، ريگه و ميگه نيه، به ره و كام لا برۆم؟ رووم له كام لا بوو كه خه وتبووم، به ره و ئه وي چووم. له پر شتيكي بۆر له بن پنچكيك سهری هه لينا:

- كيي؟

- هه زارم.

- كاك هه زار به جي ماوي؟ وه ره بي ره دا برۆ.

تا له چه م په پرمه وه سهر جاده، له چوار جینگه ی تر بوری شاره زام بو په یدا بوو. که له چیا سهر که وتم، بارزانی و جه ماعت له وئ بوون، چند که سیان ناردبوو په یدام که نه وه. دیار بوو نیحتیاتی گه وره له ده وری پادگان کرابوو که ههر ده ست بیزون تییان سره ویتن.

- ده ی قوّل-قوّل بن و ههر قوّل به ریگه که یدا بگه نه «سریشمه».

نیمه ره گهل قوّل «عه م راغای دۆله م پر» که ویتن. شه و زور تاریک و قور بوو؛ ریگه ش نه بوو. زور رویشتن؛ ماندوو ببووین. له پر عه م راغا گوتی: ریگه مان هه له کردوو؛ که و تووینه ناو سوور چیان - که دوزمنی سهر سه ختمانن - با بگه ریینه وه؛ گه ریانه وه. له گوندی «سه رچیا» کابرایه کمان له خه و راست کرده وه:

- کوا ریگه ی سریشمه؟

گوتی: چاره که سه عاتیکه لیږه وه برؤن،

- جا نه گهر و نریک و هاسانه و هره پشمان که وه!

- نه ی به خوا دووره و له و قور ناتوانم!

- دبی یان بته یین؟!

ناعیلاج پیش که و. له قور و سهره و ژیریک هاتینه خوار، که س نه بوو دوو جار نه که وئ. ههر هه لخیلکان و سهر به ره و ژیر بوون بوو. بو خوم ههر سئ جار که وتم. له و تاریکیه دا کابرایه کی پیری بارزانی له پیشه وه ده رویشت، کراسیکی سپی دریژی له سهر جلاته وه ده به ردا بوو. نه ها خدری زینده م دیته وه! راست له دوو قوونی ده رویشتم؛ له کوئ نه وه ده که وت لام ده دا. هه لده ستاوه، ده چوومه وه پشت قوونی. ده رده دلی له وه هه موو قور و تاریکیه بوو. گوتم: مامه خوزگه ئیستا ته ره یه کی درشتمان لی باریا، که یف بوو! وه ک من مه لایکه ته می شو له که ی باران بم، لای و بوو راست ده بارئ. زور به توو په یی:

- کوږو تشتی فه نه بیژه، خودئ نه می بمن!

دیتم به زم خوشه، ههر ده لیم ده یی بیاری، ده لی و مه لی! پاش سئ سه عات که وتن و قور شیلان، له کازیوه ی به یاندا گه یینه سریشمه. هه موو که س ببوه گولی قوراوی. ههر کوئ ده ست که وت خومان لی به عهرز دادا. فرانسوای ناسکیش سهر تا پای ببوه قور؛ که چی به من پیده که نی! دواي نوستنیکی که م خومان شته وه. من و فرانسوا و نه نوهمیرزا بهر مالیک که ویتن. نه حمده ته و فیک و باقی براده ران بهر دوو یا سئ مال که وتن. بارزانی میوانی «نه حمده شاباز» بوو که پیره میردیکي سه دو بیست ساله ی زور به گورد و تاقه ت و باوکی هه موو خه لکی گونده که بوو. نه دیده ی خوی دیوو؛ شیست و پینچ پیایو چه که هه لگری له کوږ و نه وه - هه بوو. مهر و مالات و ره وه ی یه کجار زور بوو. گهرمین - کویتانی ده کرد. له نه حمده شاباز نه قلی کوژرانی سما یلاغای سمکوم بیست. گوتی: له کویتانه وه چو بووین له شاری شنو خوی بکړین. توو شوی خورشیداغای ههر کی بووم، گوتی: نه حمده له شار ده رکه وه، پاشان و هره وه!

- ناغا خویمان لازمه.

- ده لیم برؤ دهر...

له شار ده رکه ویتن. دواي چند سه عاتیک خه بهر هات که سما یلاغا و خورشیداغا بهر گولله دراو و کوژراوین. پاش چند ره ژیریک پیاوکی خورشید بو ی گپرامه وه: سما یلاغا سویتدی خواردبوو نه چیه شاران. خورشید که دؤستی ههره نریکی بوو، قه ولی چوارسه د لیږه ی له

عجه مان ساندبوو، كهوته بن كليشه‌ی سمايلاغا كه به هيئنده سوپند و قورعانه عجه‌م فكريان خراب نيبه و ناچاري كرد بچيته شنۆ. بۆيه ئه‌ويشيان هه‌ر كوشت كه كاره‌كه سه‌ر به ده‌رخۆنه بكرئ و چوارسه‌د ليره‌كه‌ش نه‌درئ.

فرانسوا زۆري حه‌ز له چاره‌ی ئه‌نومه نه‌ده‌كرد. ئه‌ويان برده‌ ماليكي‌تر و دووبه‌دوو له‌و ماله‌ مابينه‌وه. رۆژانه بي‌كار و بار ده‌چووينه ده‌ري دئ و لاساي تارزانمان ده‌كرده‌وه: به‌ دار هه‌لده‌چووين و به‌و روه‌زانه‌وه ده‌گه‌راين و ده‌مانقريواند. تا لاي ئيواره به‌ره‌و مال ده‌بووينه‌وه. شه‌و ده‌چووينه‌ لاي بارزاني. بۆ خه‌و ده‌هاتينه‌وه ماله‌ره‌ش. ئه‌و كيسي‌خه‌ويكي هه‌بوو، بي‌خه‌م تي‌ده‌خزا. منيش تا به‌ره‌به‌يان ده‌گه‌ل كيچان راز و نيازمان ده‌كرد.

مه‌لامسته‌فا زۆري رق له كه‌سانيك ده‌هات كه بلين ئاره‌ق ده‌خواته‌وه و كه‌س زاتي نه‌بوو له شۆرشدا بخواته‌وه. شه‌ويك فرانسوا گوتي: بوتريك كۆنياكي فه‌رانسييم هه‌يه؛ با بي‌خۆينه‌وه. تيمگه‌يانده كه له ناو خه‌لكي گوند شتي وا ناكري؛ به‌لام له ده‌شت فكريكي بۆ ده‌كه‌مه‌وه. له ناو دارستانيكي زۆر چو‌غوردا، كانى و ئاويكي زۆر خۆش هه‌بوو، هيچ ريگه‌شي بۆ نه‌ده‌چوو، چووينه ئه‌وئ. خۆمان پروت كرده‌وه و به‌ تاى ده‌ريي له ده‌م كانى دانيشتين كه هه‌م تاوى به‌هارمان وئ كه‌وئ، هه‌م كۆنياكيش بخۆينه‌وه. له‌پر له بن دارانه‌وه «كافي نه‌به‌وى» كه سه‌ره‌هنگيكي تۆپخانه‌ي عيراقى و هاتبووه شۆرش و زۆر له بارزاني نزيك بوو، سه‌ري ده‌ريئا:

- ئه‌وه چ ده‌كه‌ن؟ به‌شم ناده‌ن؟!

- فه‌رموو!

ده‌گه‌لى خواردينه‌وه. ئيواره ده‌رهنگي ئه‌و رۆژه چوومه لاي بارزاني. كافي له‌وئ بوو.

بارزاني گوتي: هه‌ژار ئه‌م‌رۆ له كوئ بووى؟ تا كوئ چووى؟

دل‌م ئاگاي كرد خه‌به‌ر چييه. گوت‌م: ئه‌م‌رۆ ده‌گه‌ل فرانسوا چووينه سه‌ر كانيه‌ك له ديوى خه‌ليفان، بوتري كۆنياكي هه‌بوو كه بي‌خۆينه‌وه. كاك كافي ليتمان په‌يدا بوو، نيوه‌ي ئاره‌ق ئه‌و خوارديه‌وه، نه‌يه‌يشت به‌ گيانمان بكه‌وئ!

باو‌ره كه كافي وه‌ك جاو سپى هه‌لگه‌را. قه‌ت پيني وا نه‌بوو من حاشا ناكه‌م و راستى ئه‌و گونا‌هه له خۆم ده‌لييم، مات و بي‌ده‌نگ پالي به‌ ديوار مه‌ دا.

بارزاني به‌ بزه‌يه‌كه‌وه پرسى: جا ئه‌م سه‌گه ئه‌م ژه‌ره‌ماره‌ي له كوئ بوو؟

- نازانم، به‌لام پيم وايه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ي هه‌بوو كه ليتمان خه‌لاس كرد!

كافي هه‌ر زۆر زوو گوتي: قوربان تۆزيك نه‌خۆشم، له خزمه‌ت مه‌ره‌خه‌س ده‌بم. رۆيشه‌ت.

بارزاني ته‌نيا ئه‌وه‌نده‌ي گوت: چه‌ند خۆشه‌كه‌س دوور‌وو نه‌بي!

كافي كه ده‌گه‌ل تيمه‌ خواردبوويه‌وه، لاي بارزاني شه‌يتاني له من كردبوو كه هه‌ژار به‌ دزي تۆ ئه‌م كاره خراپه‌ي كرده‌وه؛ تا خۆي به‌ باش نيشان دا!

له فرانسوا پرسى: تۆ ئه‌و كۆنياكه‌ت له كوئ بوو؟ گوتي: هه‌ر له كۆيه ژنه‌رال راپسپاردبوو بۆم بگه‌رن.

له‌و حه‌مام گرتنى هه‌تاوه‌دا تاو برديمى. فرانسوا قوتووييك نيواي دامئ، چا بوومه‌وه و فير بووم به‌ر له خۆ وه‌به‌ر تاودان پشت و شانم پي ده‌هه‌نوو.

فرانسۆ به‌ قه‌ولى خۆي به‌ختى نه‌يه‌يتابوو له‌م ماوه‌يه‌دا تووشى شه‌ر ببين و عه‌كسى شه‌رى راستى بكيشي. به‌لام له كارواني له‌شكرچى و هات‌وچۆي چه‌كداران و شتي وادا زۆر عه‌كسى

گرتبوو كە دەيگوت دەتوانم بە پوولى ئەوانە خانووئىك لە پاريس بىكرم.
 رۇژئىك گوتى: تۆ زۆرت حەز لە پىپوازە، ئەو بەش نىيە.
 گوتم: تۆ رەنگە قەت كىتابى موقەددەست نەدیتى.
 - چۆن نەمدىو؟ خويندوومەتەو.
 - پرسىارىك: خودا بەر لە ھەر شتىك چى خەلق كەرد؟
 - كەلىمە.

- نەخىر. نەترانى. پىپواز! كە تەبەقە تەبەقەيە و خىرە وەك زەمىن و ئەستىرەكان؛ ئەمەى
 كەردە نموونە و شتى تىرى لە گوپىرەى ھەلخستەو!
 ھەر پىندەكەنى و دەيگوت: ئافەرىم بۆ كەشفى باشت!
 لە سىرئەشمەو بارزانى ئارديە جەلدىان كە بىگەننە سەفەرەتى فەرانسە لە تاران. لە جەلدىانەو
 بە خەتى لاتىنى و بە كرمانجى نامەيەكى بۆ نووسىبووم تەواو رىك و پىك بوو. نووسىبووى: زۆرم
 تۆ خۆش وىست. ئەگەر ھاتىيە پاريس بەم ئادرەسە بىمەرزەو. دايكەم لى مارە دەكەم؛ جوانە!
 چەند رەمزىكى بى سىمى دەولەتى راىگەيانەكە: «ئىمە ھەموو ئەسپابى ھىرش بىرەنمان
 سازە و دەبى لەپ بە سەر بارزانى دادەين». لە رەمزىكە دەلى: «رۇژى نۆى مانگ ئامادەى
 ھىجووم بن». پىشمەرگە كار قايمى خۆى كەرد و لە گوندان دەرەكەوتن و چوونە پشت بەرد و
 سەنگەرەنەو. لەو بەينەشدا دەستەى وتوويز كەرمان لە بەغدا ھەر رۇژە بە جۇرئىك تەفرە
 دەدرا: فلان وەزىر نەخۆشە، فلان لە مال نىيە، دەبى عەرەبى دىكە رازى بن كە ئىمە حەق
 دەدەين بە كورد... جەلالىان بىرە قاھىرە، نىشانى ناسرى بدەن. جار و بارەش لە بەعزە
 شوپىنك عەسكەر و پىشمەرگە تووشى بەكتر دەبوون و تەقەيان لىكتر دەكرد؛ كە يەكئىك لەو
 جارنە «ھاجەر» ناوئىكى بارزانى لە سەر كىوى «گولەكن» لە نىزىك جادە نويز دەكا، «بىيجان
 جندى» - كە شكائىكى عەبدووبى بوو؛ دەگەل رەوى بارزانىان لە كوتلەو دەگەلىان چووبوو
 رووسيا و لە دانىشگای تاشكەند زمانى رووسى خويندبوو؛ لە بەغدا ببوە مامۇستاي رووسى لە
 دانىشگا و ھەر لە سەرەتاي شۆرشەو دەگەل لەشكرى بارزانى بوو - لە ديارى ھاجەر دانىشتوو
 تا نويز خەلاس دەكا. چەندىن كامىوئى پر لە عەسكەر بە جادەدا دىن؛ دەيانبىن. دادەبەزن و
 بەر تىربارىان دەدەن. بىيجان لىيان دىتە دەست؛ خۆى دەگەيەنئىتە پەنا جادە؛ جا وەرە بكۆژە!
 سى كامىوئى سووتاندبوو؛ پەنجەوسى تەنگ و دوو تىربارى گرتبوو؛ باقى ھەلاتبوون. لە پەنجا
 پتر كۆرزابوون.^۱ لە چەند شوپىنكى تىرش لەو تووش بوونانە رووى دابوو؛ كە ھەموو جار دەولەت
 زيانبار ببوو.

لە بىرمە رۇژى ۱۹۶۳/۷/۷ تىلگرافىكى سالىح يووسفى ھاتبوو كە: «ئىمە لە بەغدا زۆر
 سەركەوتووين و كارمان بە ئارەزووى دۆستانە. تاهىر يەحيا لە بەرىشم ھەستاو؛ چاشم دەگەل
 خواردۆتەو. دەستى بۆ بە قورعاندا داوم كە نىەتەيان دەگەل كورد باشە. تكايە ئەم تەقەتەق و
 گىرەشتوئىيە رابگرن تا خۆم دىمەو». بەيانى ئەو رۇژە سەيداي مەبارەكەيان گرتبوو؛ لەباتى چا
 و سوپىندى بە قورعان، دە زىندانىان پەستاوتبوو؛ بە پانكەياندا كەردبوو؛ پانكەيان سووراندبوو؛ دوو
 ھەزار شەقىان تى ھەلدابوو. ئىتر گىرا كە گىرا!!

^۱. بىيجان لە شەر دەگەل سوپاي پاسدارانى ئىران، سالى ۱۹۸۳ ز. (۱۳۶۲ ك). لە سەلماس كۆرزا.

رۇژى ۱۹۶۳/۶/۹ عەسكەرى ھېرشىبەر - بە بىئەۋە بزانى كەسى لە سەر پىگەيە - لە سىپىلكەۋە ھەرەكەت دەكا. دەستەۋىيەخە توۋشى پىشمەرگە دىت و تەقە دادەمەزى. «حوسىنى ھەمەداغى مېرگەسوورى» دەگەل پىشمەرگەيەكى ئىرانى، خەلكى رەھىمخان - كە دەيگوت ناوم عەبدوللايە - بىخەبەر بە پىدا دىن و ھەست دەكەن لە پىشيانەۋە شەر و تەقەيە. لە دواى عەسكەرەۋە ئەۋانىش مل لى دەنن. مە ئەۋەم دىت كە عەبدوللا نۇ سەربازى عەرەبى ۋە پىش خۇى داۋە، ۋەك گاراپ لىيان دەخوړ و ھىنانىە بىكەكەمان لە «ھاۋدىان». لەشكرى ھېرشىبەر شەق و شەر كرابوو.

- دەى كاكە عەۋلا تۆ چۆن بە تەنىا ئەم نۆ كەسەت ھىنا؟!

- دەگەل حوسىناغا لىك ھەلپراين؛ نازانم ئەۋ بە كۆپدا چوو. مەن لە پشت بەردىكەۋە شەرەم كەرد. نازانم چەندەم كۈشتۈۋە؛ بەلام ئەۋانە كە دەستيان ھەلپنا و تەفەنگيان دانە، چەخماخى تەفەنگەكانم دەرىنا؛ ئەۋەتا لەۋ دەسەرەيە دان. گوتەم ھەر كەسە تەفەنگى خۇى دەشان كاتەۋە و پىشم كەۋى و لە دواۋە لىم خورىۋەن.

با بزانن ئەۋ پالەۋانە بىناۋە نەناسراۋە كى بوو. ۋەرزىرىك لە رەھىمخانى نىۋان بۆكان و ميانداۋ، پىۋىكى بە دەست زايە بوو؛ ھەلاتوۋە خۇى گەياندۇتە لای شىخ ئەحمەد لە بارزان: «غەرىبەم و دەمەۋى لىرە بىزم...»، دارى سوۋتانى بۆ مالى شىخ ھىناۋە. داۋاى تەفەنگىكى كەردوۋە، شىخ ئەحمەد گوتوۋىە تەفەنگ نەدەين بە غەرىبە؛ ئەگەر بۆ خۆت پەيدا كەى قەيدى نىيە. لە بارزان رۇيشتوۋە چۆتە لای شىخ رەشىدى لۇلان. لەۋىش كارى داركىشى و نۆكەرى كەردوۋە. لە پىگەى ھاۋىنەھەۋاردا سۇفىيەك تەفەنگى بە بەردىكەۋە ھەلپەساردوۋە، مەز دەكا. عەۋلا پىدا كەردوۋە؛ سۇفى كۈشتوۋە؛ تەفەنگەكەى رەفاندوۋە و ھاتۇتەۋە بارزان؛ بە چەكدار قىۋول كراۋە. لە شەرى سەر عەقرە زۇرى نازايەتى نواندوۋە. لە سەنگەرىشدا تا يەكىكى لە دوزمەن كۈشتوۋە، ھەراى كەردوۋە: «خولامى حوسىنى ھەمەداغام!»، ۋەك ئەۋ نۆكەرانەى تەمالى كەروپىشك دەبىننەۋە. حوسىن رەگەل خۇى خستوۋە. ئىتر تا ما، نازايەتى و بەجەرگى ئەۋ كورە ببوۋە چىرۆكى ناۋ پىشمەرگە. لە شەرى «چىاي پىرس» شەھىد كرا. زۇر مەۋىەكى سادە بوو. جارىك لە بارزان ھاتە لای مەلامستەفا، گوتى: قوربان نىزايەكەم ھەيە.

- بلى، ھەرچى بلىي بۆت دەكەم.

- با كەس ئەۋ كلاشىنكۇفەم لى نەستىنى؛ زۇرم خۇشەۋى...

بە ھۇى ھاۋولاتى بوۋە، زۇر جار دەھاتە لای ئىمە، زمانەكەشى گۇرابوو. كە دەمانگوت: «كاكە عەۋلا خەبەر و باس چىيە؟»، دەيگوت: «خودى ئەز مەۋىەكە سەۋرىمە، عەقل-مەقل نىنە؛ تو تىشتا نزانم!».

مەن كەۋتبوۋمە بىكەيەك لە چالىبىيەكدا لە پشت «گەلى عەلى بەگ»، كە شەرى زۇر سەخت لە سەر پادگانى گەۋرەى خەلىفان بوو. كانى و ناۋىكى خۇشى لى بوو؛ تۇپى لای رەۋاندىز و دىانا نەبەدە گرتەۋە. كەچى ۋەك مامەندى چۈاردىۋارى گوتەنى: «زىندەۋەر بە ھەنچەلە»، رۇژىك نىۋەرۇ لەبەر تاۋ، كۆزىلكەيەكى چارەدە نەفەرى خەرىكى چىشتلېنان و جىلشوتەن بوۋىن و يەكىك رانكەكەى خۇى پىنە دەكەرد، گوللە تۇپىكى قەۋس ھات - لە ناۋەراستى ھەموۋانماندا - كابراى رانك پىنەكەرى پىكا و ئىمە ھىچمان لى نەھات. لە ناۋ ھەموۋ پىشمەرگەدا، دوو تۇپى خومپارەئەندازى دوو گرى و سى گرى ھەبوو؛ كە تەننەت يەك گوللەشيان نەبوو. ئەگەر ھەر

تاقە تۇيىكمان بە گۈللەۋە ھەبا، بە ھاسانى پادگانى خەلىفانمان دەگەرت، كە ئىمە لاي سەرۋومان لى گرتىۋو.

ئىۋارانە خەبەرى شەرى ئەۋرۇزەم كە لە نىكىمانەۋە دەكرا دەنوۋسى و دەمنارد. رۇژىك ناۋى چۈر شەھىد ھەبۈۋ كە يەككىن «شەرىۋى خەربەندە» (كارۋانكەر) بوۋ. نوۋسىم خوا عافوۋيان كا و نامەم نارد. رۇژى دۋاى نىك نىۋەرۇ دوۋ پىشمەرگە ھاتى، لاشەى برىندارىكىيان بە سەر شانەۋە. شەرىۋە و بىنئىرە دەرمانگاى شۇرش. شەرىۋ چا بۇۋە، بەلام لە رانىدا دەشەلى. جا با بۇخۇى بىگىرئەۋە:

- بارى ئىستىرىك فىشەكم برد، دام بە پىشمەرگە. وىستىم گورىس ھەلويزىم و بىرۇم، لە خرمەى شىست تىر ئىستىر رەۋىۋە؛ دەرپەرى. گورىس دە لاقم ھالقا. سەرەكەى بە كورتانى ئىستىرەۋە بوۋ. رايكىشام بە سەر بەردەلان و بە ناۋ دارستانى گەلىدا، بىھۇش بوۋم و ئاگام لە دىنيا برا. لە شەۋدا ھۇشم ھاتەۋە بەر خۇم. كراسەكەم بە لەشمەۋە نوۋسابوۋ، خويىنى پىۋە وشك ھەلاتىۋو. وىستىم ھەستىم، لاقم لە دوۋ نەھات؛ بنى رانم ژانىكى دەكرد نەبىتەۋە. زۇرم تىنۋو؛ خورەى زى دىتە گويم؛ بەلام چۇنى بگەمى؟ دەستىم كوتا رىزەلە مارانەم وە بەر دەست ھات: «دەمرم!... با بىرم!». ملىم لە رىزەلە خواردن نا، تىنۋاتىم شكا. وردە-وردە بە قوۋنەخشەكە خۇم بەرەۋ زى خزانە. ژانى ران پرستى لى بىرېۋوم. بە قىتەخشىكى گەيىمە سەر لاتە بەردىك زۇر بلند؛ دەمرۋانىە چۇم: «دە جا با بىرم، ئەۋ ژانە ھەر دەمكوژى...». خشكەم كرد و سەرەۋنخوۋ دە زىيە كەۋتم. بىھۇش بوۋم. بەرەبەيان چاۋم ھەلىنا: نىۋەى خواروۋم دە ئاۋدا تەكە تەكەتەى، لە سىنگەۋە لە سەر رەملىم. ژانى رانم كەم بوۋە، بەلام پىشمەرگە دەۋورئەۋە و چلك دەدا. دەمەۋى لە ئاۋ بىمە دەر، رانم لە دوۋ ناىە. ئاۋا مام. تاۋ تازە ھەلدەھات گويم لە غەلبەغەلبىك بوۋ. نىك بۇۋە، بە كوردى قسەيان دەكرد. «دىارە جاشن كە دوئىنى لەم ناۋەدا بوۋن». من كە لە ژيان وەرەزم، ملىم لە جىنۋان نا: «ھەى جاشى بى-ناموۋس! بى-شەرەف وەرن! ئەز شەرۋە، شەرىۋ بارزانى! وەرن ئەگەر حىز نىن بىمكوژن!».

ھاتە سەرم؛ ھەۋالى خۇمان بوۋن. دىار بوۋ لە شەرى دوئىنىدا سەر كەۋتبوۋن و لە زۇر جىگە گەلى كەۋتبوۋە دەست خۇمان.

جەغەر ناۋىك، لاۋىكى كەلەگەتەى زۇر جوان چاك، بىست و پىنج سالە، بە ئىستىرەۋە لە سەر پردى گەلىۋە شەۋ كەۋتبوۋە ناۋ زىيە، ئاۋ بردبوۋى. ئىستىر ھەر چوۋ، بەلام جەغەر بە ساغى دەركەۋتبوۋ. پاش چەند رۇژىك ئەۋ جەغەرە لە ئىۋارە درەنگىكىدا چۆتە سەر بەردىكى بلند برۋانىتە شەرگە، گۈللەيەكى وىل پىكاي و كوژرا!

«بىجان جىدى» بە چەند پىشمەرگەيەكەۋە لە نىك ئىمە بوۋ. رۇژىك مىندالىكى يازدە-دۈزدە سالانەى وردى بە دۋاۋە و ھات:

- كاك ھەزار! ئەم ھەتىۋە ھاتوۋە دەلى بىكە پىشمەرگە. ئەگەر لانكىكتان ھەيە بىمدەنى تا تىيدا بىخەۋى!

مىندال گرىا، گوتى: ناۋم ھوسىنە؛ بابىم نىيە؛ ھەتىۋم. لە قاۋەخانەى دىانا شاگردم. ھاتوۋم بىكەنە پىشمەرگە؛ مامە بىجان گالتەم پى دەكا!

گوتىم: لىرە بىمىنەۋە و نان و ئاۋىك ھەيە؛ بەلام ناتۋانىن تەنەنگت بىدەنى. تۇش ھىشتا زۇر مىندالى...

کور په که به دل شکاوی رږیشت. وا بزانه شمش یا هوت رږزی پی چووبوو، کیشک گری لای دپانا هه رای کرد:

- یه کیچ بهره و نیمه دی، تفهنگی پییه و کورته بالایه که.

- چاوه دپری به و دهنگی مده! با بزانه...

حوسینی چکوله به تفهنگی کی برنوی درېژ و دوو فیشه کدان به سهر شانهوه، هانکه هانک پهیدا بوو:

- کوا مام بیجان؟

- چوته بارزان.

- به خوا چووبیته عاسمانیش ده بی خومی نیشان دهم. لانکم دهوی؟! نه دی نه و تفهنگه چییه؟! راسی له کویت بوو؟

- چوومهوه سهر کاره کهم له قاوه خانه. نه به یانه تازه سه ماوهرم ناگر کردبوو، گه سکی قاوه خانه مده، سؤفیه کی جاشی شیخ رهشید هات گوتی: ناگریک پیکه دهچم له کانی مه له ده کهم؛ رږیشت. بانگم کرد: مامه! ناترسی چهک و جله کانت له سهر عهرز ته رای بیکیشن یان خوا نه خواسته یه کیچ پریان پیدا کا؟ بۆ له قاوه خانه یان دانانی؟ نه گهر هاتییهوه به کاوه خو ده بریان کهوه! نهوه جاش ده گه به نم. گوتی خه بهری ته یه. ههر نهو جاریک خوی له کانیدا قوم کرد، دوو فیشه کدان و تفهنگه کهم هه لگرت و دامه چیا. تا سؤفی پی زانی زور وه سهر کهوتبووم. چند تفهنگی کیان پیوه نام؛ به لام من دهر باز بووم و ناوا بووم و نهوا هاتووم. دهی بهریم که بگمه بیجان!

خوی گه یاندبووه بیجان له بارزان و زور به دلخوشی ده گه لیا هاتوه. دواي نهو هس که لیک هه لبراین، تا بیجانم ده دی زوری تاریفی نازیه تی حوسینی ده کرد. دواي خه بهرم لی نه ما. ماوه بهک بوو له نه حمده تهوفیق و ههوالانی تۆزیک دور بووم و که متر یه کترمان ده دیت. له هاودیانوه بهره و پستی خه لیفان هه لکشام و تووشی یه کتر هاتینهوه. ههر له چندیک پیسهوه کورپکی سابلای به ناوی قادر - که نیمه پیمان ده گوت «قه دؤ» - له سهر فرمانی نه حمده تهوفیق بوه پاسهوانی من. زه لامیک، جووتیک سمیلی بابر، میزه ریکی سووری بارزانیانه له سهر، سهر تا پا نوقمی چهک؛ پیاو که نهو سهر و سیمایه دی ده دیت لای وا بوو بهفر به کالی ده خوا! قسه شی بارزانیانه ده کرد تا به نازی بزانه. قرۆشکه یه کی چا خوار دهنه وهی له باتی نیستیکان به قه دهوه بوو، قوریه کی چا ده برد.

رږزیک که بهره به رزایی چیاي «براندؤست» سهر ده کهوتین، وهک هه میسه من له بهر ته نه لی به جی ماووم؛ قه دؤم ده گه ل، سهر ده کهوتین. چند جاریک تهقه ی گولله ده هات. گوتیان: چاکیکه له بلندایی کتو به ناوی «پیری خه ل»؛ زه مانای خوی راچی بووه. ههر کهس به لایدا برؤا ده بی تهقی بؤ بکا. ماوه بهک سهر کهوتبووین، دوو تهقه له سهر یهک هات. شتیکی وهک گریانم بیست؛ که میک به په لهر سهر کهوتم. برینداریک له بن داریک ریخوله ی رزاونه سهر عهرز و ژنیک بوی ده گریا.

- چ بووه؟

- نهو پیاوه خالمه، هؤو دوو کهسه کوشتیان و رایانکرد.

پاکردووه کان هیشتا نه دیو نه بیوون.
- قه دؤ ږاکه، نه گهر ږانه و هستان بیانکوژه.
قه دؤ ږایکرد وله ږر گه ږاوه:

- کاکه به خوا له وانه بوو منیش بکوژن، نه موږا!

ږهنگه بلنی نه دی بؤ خوت بؤ هیجت نه کرد؟ من چه کم یې نه بوو. تا درهنگیش ههر یې چهک ږهگه له کهوتیووم. خه لکی تریش کؤبوونه وه. کابرامان به داریه ست نارد خه لیفان و له ږیگه گیانی دهر چوو بوو. هاتینه سهری چیا. دهگه له هه والان شوینمان گرت. گوتم: مام عه لی (مام عه لی عه جهم که به تهنیا باسیکی دهوئ) بچؤ پیری خه ل تالان که! له سایه ی تهقه کردن بؤ نهوی پیاوینکی فقیر کوژرا.

مام عه لی هاته وه. کؤلکه و چه کوچ، که له ونیوینک قهند، تووره که یه که شه کر، دیناریک و سه د فلس پوول، یه که دوو مست چا، قوری و ئیستیکان و ماشه و مقه لی و چهند ورده که له به لیکی هینا. گوتم: قه دؤ ههر نه م جهمه دهگه ل منی! کاک نه حمده نهو خترو بیره ههر بؤ خوت!

پیره میتریک به ناوی «مه لا باقی» له عه سلی خؤیدا خه لکی سنه، په ږه وازه ی ولاتی موکریان، لای سهرده ست بوو؛ هاتوته دیوی پژده ر. زور سالان میرزای شیخ حوسینی بؤسکینی و پژده ری دیکه بوو. ته واه به زاراهوی پژده ری قسه ده کا. کاری بؤ حیزبی دیموکراتی ئیران کردووه. له کؤمؤنه ی نه حمده ته و فیدا له سوله یمانی ژیاوه. بؤ حورمه ت له پیره که ی ناویان ناوه «باوکی کؤمؤنه». جا نه گهر له وانه یه کیپک زور قه لسی کردووه کوتوویه: «به ر پده ری جاکه شی کؤمؤنه!». فارسی ده زانی. به راستی جواگرافیا به کی زیندووی کوردستانی موکریان و نه رده لان و به شه سؤرانییه که ی عیراق بوو. هه موو شوینیک و هه موو ئاغایه ک و بن و بنه چه که ی هه موو عه شیرت و هه موو مالانی دهناسی. که سی واشم نه دیوه نه و نه ده به رگه ی ناخویشی و برسیایه تی و به پیاده ږویشتن بگری. که واه و پاتؤلی خاکی ده به ردا، کورته بالا و چاوینکی داقلیش ابوو. ږادیویه کی ده به رگی خاکی گیرای هه میشه به لاشانه وه بوو. لاواز، ږهنگ زهره، مووی پیشه وه وهریو، کلاو جامانه یه کی پژده ریانه له سهر، لایتیکی سی پیلی ده به رگی خاکی گیرای دهگه ل خه نجه ریکی کرور به قه ده وه بوو. قوتوویکی شوکولاتی ده به ر پشیتنده شره چوارقه فه که ی ده چه قاند. نهو قوتووه وه ک عاسای مووسا واه بوو: تووتن و په ری تیدا بوو، چای تیدا لی دهنه، گوشتی ده ست که و تایا تیدا سوور ده کردووه. له پاش چایان چیشت، به ده سریه کی چوار گوشه ی زهلامی سووری قه ت نه شوړاو ده یمالیه وه و تووتن و په ری تی ده کردووه. قرؤشکه یه کیش بؤ چا خوار دنه وه به خویه وه هه لواسیوو. توربینیکی قوماشی خاکیشی هه بوو له کؤلی قایم ده کرد. پشیمه رگه ناویان نابوو «ئیزگه شره». زور دم شر بوو؛ هه میشه غه بیه تی خه لکی ده کرد و پاش مله جوینی دده. زور دل ناسک، به که مترین شت تووره ده بوو. منیش گیانیکم به وه بوو؛ سهرم ده خسته سهر، قه لسم ده کرد؛ به لام به تیگریای زوری خاتر ده گرتم.

چپای براندؤست نه شکو و تیکی زور گهره ی هه بوو، سالون-سالون، له شوینیک ناوی تیدا بوو. نه مانزانی تا کوئ ږویه؛ چونکه پیاو نه گهر زور چووبا نه فه سی تهنه گ ده بوو، پشووی لی دهبړا. پتر له سه د پشیمه رگه یه که لهو نه شکو ته داه دهبړان؛ که نه گهر ناچاری با، جیگه ی چوارسه تیشی تیدا ده بوو. دوو-سی نه شکو ته ی پچو وکی تریشی لی بوو که زور تهنه گبه ر و له

بارانهدا دلۆپەیان دەکرد. لە تاوساودا لە دەری دەژیاين و ھەر چەند کەسیک لە بن داریک، سیپالی بە زەوی دادەدا. ڕووناکایی شەومان ناگر بوو. لەبەر ناگر نانمان دەخوارد و ڕۆدەنیشتین تا خەوتن. بە نزیکەیی چوارسەد پێشمەرگە، فائووسیکی کەچمان ھەبوو؛ بێ شووشە. نەوتی تێدا بوو؛ سەری جێ نەوتە کەش نەبوو. ھەر کەس چەخماخی ناگری جگەرەیی بێ نەوت بوایە، دەچوو لەو کونەو دە نەوتە کەیی ھەلدە کێشا. سەیر لەو دەدا بوو ڕادیۆ بەغدا بە یانی ڕەسمی بلاو دەکردەو کە بە حیسابی کیلۆمیتەر بەنزیڤ و بە حیسابی خێزانی مال نەوت بەدەن؛ نەوێک یاغیەکان بە ھەری لێ ببینن!

ڕۆژیک باران دایدا. با بگەرپین و ئەنوا پەیدا کەین. دەگەل مستەفای کاکە ڕەحمان بوو ئەشکەوت دەگەرپین؛ مەلا باقیش دەگەرپ. کونیکم دۆزیووە بە حال جیگەیی ھەلترووشکانی دوو کەس دەبوو؛ ئەویش دلۆپەیی لێ دەھات. گوتم: وەرە با بە لای مەلا باقیدا بڕۆین و توورەیی کەین! بە سرتەپەکی وا کە گوئی لێ بێ گوتم: ئەوێ شوینی من و تۆ، نابێ کەسی تر بێ! مەلا باقی گوئی: بەلێ، ئێو نەجیمزادەکان جێتان ھەبێ، ئێمە بە جەھەننەم! شەرتە لە داخی ئێو ئەمشەو لەبەر باران بنووم!

- مامۆستا مەلا باقی بە قورعان دەبێ ئەو ئەشکەوتە ئی تۆ بێ؛ توورە مەبە!
پیلمان کێشا، مالی نەجیمزادانی دیت. لە داخان پێکەنی:
- ئەگەر خیری تێدا با وە بەر منوو نەدەخست؛ مەبارەکی خۆتان بێ!
دەگەل دوو ھەوالان -ئێستە نازانم کێ بوون- کونە بەردیکمان دیتەو؛ تێیی خزان. زۆر نەوی بوو. جارێک ھەستام دانیشتم، سەرم شکا.
مەلامستەفا خرابوو کونە ئەشکەوتیکی لەوێ گوتم خراتر؛ دلۆپەیی دەکرد؛ خۆی ھەلۆزنیبوو دلۆپەیی وێ نەکوێ. لەو دەمەشدا کابرایەکی ڕانندە تاکسی ھەولێری دەبنەراند:
- دەبێ ھەر بچم شکایەت لای مەلامستەفا بکەم؛ زولم لێ کراوە.
لە دەرکی ئەشکەوتەو گوتم:
- ناخر گالتەیی لەوێ خۆشتر چۆن دەبێ؟ بارزانی دەیەوێ شکایەت لە دەستی دلۆپە بکا و ئەم کابرایەش شکایەت لای بارزانی.
بارزانی زۆر ڕۆژان بەمە پێدەکەنی.

لە زۆر لە میژووە کە سوورچی و سۆفی شیخ ڕەشید دوزمینی بارزان بوون، شیخەکانیان مەردی خۆیان وا تێگەیاندا بوو: ھەر کەس تووشی میژەر سووران -یانێ بارزانی- بێت و بتوانێ و نەیکوژێ، کافر دەبێ. ئەو شوینەیی ئێمەیی لێ بووین ناو جەرگەیی سوورچی بوو. نەیانندەتوانی بمانکوژن، لیمان دەترسان؛ بەلام لە شەیتانیان ناخۆشتر دەویستین. گوتم لێ بوو ژنە سوورچیەکی ڕەوەندی ددان کەوتووێ چرچ دەیگوت: خوایە بۆ خاتری مەرقدان و شیخی چاوبەلەک! تەبارە بێن و ئەو کافرانە بکوژن؛ با ھەویانی دەمیش بەرکەون!
سووردیکم لە زمان جاشانەو نووسی کە لە دیوانە کەمدا چاپ کراوە و سەریندەکەیی «جاشین کوڕی کەرانین». بۆیان گێڕامەو کە جاشەکان داوەتیاں بوو و ئەم شیعرانەیان بە گۆرانی گوتوو و لەبەری ھەلپەریون!

ڕۆژیک لەگەل ئەحمەد چووینە جل شوتن؛ شوانیکمان بەلادا ھات:
- کاکە! بێک شیرمان نادەیی؟

- نازانم بدوشم.

REV

- له سهر مۆسكو.

- ها، نهوه تۆش ميللى!

له چه پله يان دا!

* مارشال تيتۆ؟ نهوئ سالى نهمن له وار شهو نوتقم ده كرد، منداليك بوو جلى مارشاليان ده بهر كردبوو. زور منداليكى خوئين شيرين بوو!

* مۆشئ دايان؟ نهو سه گيا به ئيستاش تووتن و په رم بين قهرزداره! فاعله بوو له جاده ي گهلى عهلى بهگ، گوته: مام عهلى بۆ جغاره چبكه م؟ تووتن و په ر و چه خماغم دايه. نه ماما نه وده م ناوى مووسا دايان بوو!

* كويز بم، پاش سمايلاغاي سميكو من گه درم نه ماوه ته وه! هر پيى ده فهرموومه وه: «دايى ئه لى!»، نه وده م نهو تفهنگه برنويه م ههر به دهسته وه بوو!

نه وه ي له كن من و نه حمده ده گيراه كه من تفهنگه كه م بۆ له نه حمده نه ستانده بوو!
* باپيرم - با به كى خورم ديلي! - كورد بوو. شه شه سه د، چه سه د، هه شه سه د سال پيش، هيزبى سوسيال ديموكراتى درووس كرد!

* له ته ورير له شكر چى سه تارخان بووم. ساچمه ي توپمان نه ما بوو. په حمه تى مه شتى مه مه دالى خان، كوئى په نجا حه نبالى دوو گراني و پينچ گراني نارد، كردمانه ساچمه ي توپ!

جاريك ده يگوت مودير پؤستى نه منيه، جاريك سه ره لشكر؛ ئيتر ههر چؤنى بؤى هاتبا!

* جزيره ي خارك چوار ده وره ي به حره؛ په ره له تيمساح. كئى بچيته دم ناو، تيمساح ده بخوا. تاقه پرديكي ههيه؛ ته نيا زيندانيه كه له دنيا دا توانيو به له وئ هه لئ؛ نه ويش من بووم! ديتم په كئيك له بن كاميون ته كه ته كه ده يكا ته وه، منى به لى باسى هه بسى ديت؛ گوته: ئه لى! نه وه ليتره چ ده كه ي؟! جلى شاگردى دامئ؛ ده گه لى سوار بووم. هينامى تا نزيك شيراز. له وئ وه به پئ، به سه هرا دا دوو مانگ به ريزى دار تيلاندا هاتم تا گه يشتمه ئابادان. چوومه گاوه خانه؛ په كئيك گوته: ئه لى! ليتره چ ده كه يه وه؟! گوران بوو. بردمى دوو مانگ له سه رداو - له په نا كووپه شه رابان - به ختوى كردم!

نه م درؤ زلانه و هه زاراني ديكه ي واى ده نه خشانده ههر حه زت ده كرد گوئى لئ بگرى. گيانى كمان به و درؤ نه خشينانه يه وه بوو. ههر باسيكى شى بكر دا به كه له زه مانى جمهوورى سابلاغدا يا، ده يگوت: «نه وه هه زار ده زاني!»، ده مويرا بلنم نا؟! كه ليمه ي «سه گباب» له كن نهو قسه ي خؤش بوو بۆ ههر كه سئ كه مترین په خنه ي لئ بگر تايه.

چيشتى لينده نا، به لام ده گه لئ نه ده خواردين. رؤژيك برنجى سى كه سى لينابوو، خوتى تئ نه كردبوو. كا كه حمده گوته:

- مام عه لى وا بزائم كه ميك بئ خويه!

- ئافه ريم! ههر ده مگوت بزائم سه گبابيك ده زاني خويم تئ نه كردووه؟ ته جره به م كردن؛ تۆ زور زيره كى!

به لام به پال نهو هه موو درؤ نه خشينانه شه وه، په كجار زور چيرؤكى ناو كوردان و مه سه ل و رابرده ي گه وه رپاوانى ده زاني. زور جار وا بووه نه زمانيو به كوردى به شتيك ده لين چى، نهو ده يزاني. ههر نه گه ر ده مدي توژيك كزه، ده مگوت: خه م مه خؤ، با شؤرش خه لاس بئ، دووبه دوو ده بينه چه ته به شاخانه وه، ههر حاجيان رووت ده كه ين! وه كه يف ده هاته وه. ناتوانم

همموو باس و رښتاري مام علي ليردها بنووسم، چونكه كتيبيكي گهورهى دهوئ. نه مانهم بؤ چهند نمونويه كي - كم له زؤر - گيراهه كه بزاني چهند ورويركه و ناودهنگيه كي خوش بوو لهو چيا و چوله.

سه لاجي موته دى (مستهفا) زؤرى شيعرى فارسى له بهر بوو. كاوه سهره پاي زؤر نازيه تى و به كارى، له لاساكر دنه وهى ههر كه سى ديپووى وينه نه بوو. بهو دووانهش زؤر كه يغم دهات. رږژيك «مهلا حه سمن رستهگار» و «مهلا ره سوولى پيشنمازى» دوو كه سيان ده گهل خويان هينا كه تازه له سابلاغه وه هاتبوون. دوو جحييل بوون، يه كيان ناو لوى بوو، گوتيان گوئ بگره زؤر خوشه. يه كيان به توور هيب هه ليدايه:

- تاغا گيان نه مه به شهو، به بيراهه، به هه زار جان كهندهن، به نيو دروواندا هاتووين، لاقمان زه خمى بووه، نهو گانده رانه پيمان پئ ده كه نن!

منيكى نهو همموو ساله لهو زاراهه خاوه دوور، چؤن پئ نه كه نن؟! لاي كابر ايه كي سوور چي دانيشتووم. له پر پرسى:

- نه تو خدرى مه ناناسى؟
- نا.

- لؤ؟ خدر، خدر، كو نايناسى؟!

- به لئ دهى...

- خدر جنيوى به سهد دابوو ببوه گورگ. پاش بيست سالان شه وه كي ده قولكه ي كهوتبوو، ببوه به خدرى جاران. بهرام ددانه كانى ههر گورگى بوون؛ هه ستي ستوورى پئ ده شكندن. خوار دنى ههر هه ستي بوون!
- نهى ماشه لالا!

ههر نهو سوور چيه گيايه كي دامى، لاسك دريژى گه لا وهك كه وه رى دريژوكه، تامى لاسكه كه ي زؤر ترش و خوش. گوتى: نهو مام ريواسه، دهرمانى همموو كرمانه. بؤ دوكتور مه همموو دم برد و پيم گوت؛ گوتى: كه ره، درؤ ده كا! ههر جؤره كرمه دهرمانى تاييه تى خؤى هه يه. پاش چهند رږژيك دوكتور گوتى: به راستى كابر! راست ده كا! همموو كرميك ده كوئ.

مه لا باقى كونه نه شكه وتيكى پيدا كر دبوو، به ته نيا تيا ده ژيا. نازانم بؤ كوتيان نارد. دوو دارى وشكى سهر دوفليقانه ي نه ستوورم له دهرگا كه ي چه قاند و داره رام كرد و گيامان خسته سهر، ته واو خوش ببوو. ناوم نابوو «كونه باقى»، كردمه مالى خؤم. تانويه رؤ بهر سي به ريكي خوشبوو؛ ده نوو ستم، ده مخوينده وه، ده منووسى. دوو سهرمازه له كه «خه مه گرو» يان «قمقمؤ» ي پئ ده لئين ده هاتنه بهر انبه رم به بهر دهر كه وه سهر يان راده وه شانده، ده تگوت دهر و يش زيكر ده كه نن. ته واو سه بووريم پتيان دهات. رږژيك دوو بارزانيم له لا بوون، چاويان پئ كه وتن:

- هاى ده بئ بيانكوژين!

- نهوانه دؤستى منن، ههر چي ده ستيان بؤ به رى خوا هاوار!

ده بئ نهو بزانين كه بارزانى لايان وايه كوشتنى سهرمازه له خيريكى گه وره يه و كئ ده سهرمازه له بكوژى، وهك كافريكى كوشتن وايه. نه مهش ده گه رپته وه بؤ سهر چيرؤكيك كه له هينديك كتيبي قه ديمدايه: نه گهر برايم پيغه مهربان خستؤته ناو ئاگر، سهرمازه له ي فاسق فووى لي كر دووه تا ئاگر خوشتر كا! ته نانهت وا بزانم شيخ مارفى نؤدييى كر دوويه به شيعريش،

ده لی:

فاسقی خه مسه دیاره: دوو پشک و مشک و ماره سهرمازه له و کوللاره
به ریوایه تیکیش: قهله بازه له و کوللاره

که قهله بازه له قشقه له یه و بۆ خوشم که فقهیه کی مندا ل بووم، قشقه له کوشتنم به خیر ده زانی. رۆژیک به بارزانییم گوت: ئه گهر شۆرش خه لاس بی، که ریک و دوو سه به ته ده به مه لای کویه. ههر سهرمازه له ده گرم و دینم له بارزان ده یفرۆشمه وه، دانه ی به نیو دینار! کوپکی مه لامسته فام دی راوی سهرمازه له ی ده کرد. گوتی: ههر ته نیا یه کیکم کوشت. گوتم: ههر باشه که پۆی کافرکت ده خوین هیناوه!

ئهوا له ئه شکه وتی کونه باقیدا خهریکی نووسینه وه ی شیعی ر مه لا ئه حمه دی نالیه ند، ئاگام له دنیا براوه، ته په ی پی له سهربانه که مه وه هات، ههرام کرد: تی ده که وی مه یه! له پر ده سته که ریک شۆره وه بوو. دیار بوو بۆ ده ست کوشین درێژ کراوه! کهر هاتبوو گیای سهربانه که م بخوا، تیکه وتبوو. تا پامانکیشا چه قی مهرگمان کرد.

پاش نیوه رۆیان تاوی تی ده کرد، ده چوومه ئه بهر که سیبه ر بوو. له بن داریک جیگه م خوش کردبوو؛ کاری نووسینه وه م لی ده کرد. رۆژیک خشه یه ک له پووش هات؛ پوانیم ماریکی ره شه. سهرم داخست. قه ده ریک دوو دل ما؛ پاشان هات به بهر ده ممد، نزیک میتریک دوور رۆشت. پاش ماوه یه ک هاته وه؛ راست به شوینه که ی خویدا گه راوه. ده گه ل مار بوومه دۆست. هه موو رۆژ سه عات چوار پینچ ده قیقه که م ده هات؛ سه عات چوار و سه وت ده قیقه ده گه راوه. قه ت شوینه که ی تیک نه ده دا. ده چوو ئاوی له شیوه که ده خواره وه. ئه مه م بۆ مسته فا گیراوه - که ئاشنایه کی وام په یدا کردوه - هاته لام. ده مانروانیه سه عات، سه ری وه خت مار هات. مسته فای نامباره ک پلاریکی تیگرت و مار چووه بن وشکه داریکه وه. ههر چی گوتم فایده ی نه بوو. پووشی کۆ کردوه و داری ئاگر دا. تریکیشی په یدا نه کرد؛ به لام ئاشناکه می تۆراند.

تا بارزانی بۆ خۆی له چای براندۆست بوو، بنکه ی فه رمانده یی بالا بوو. هه موو باس و خواسی شه ر - که له هه موو ئاقران گهرم بوو - ده هاته ئه وی و فه رمان له ویوه ده درا. وه ک هه میشه به یانییه ک دیتمان بارزانی و هه والانی چه کداری پاسه وانی نه ماون. شه ر له بارزان توند بیوو، بۆ خۆی چوو بوو. ههر چه ند هیشتا زۆر بنکه ی له وی مابوون و کاری جه به ی ئه و ناوه یان به رپۆه ده برد، ده گه ل ئه حمه د بریارمان دا ئیمه ش بچینه بارزان. رۆژیک چوومه گوندی خه لیفان. دوکانیکی لی بوو، هه شت پاکه ت قاوه و قاوه جۆشیکم کړی و هیندیک که ل و په لی تر که نه وه ک ده سمان نه که ون. شه و هه موو هه واله ئیرانییه کان له ئه شکه وتیک کۆ بووینه وه که چۆن برۆین و چ بکه ی؟ «سوله یمان موعینی» که ناوی «فایق» بوو، زۆر به دلگه رمی باسی فیداکاری ده کرد و ده یگوت: ده بی ئیمه خۆمان له و شه ره دا نیشاندیه ن.

ئه حمه د به سه رته پیی گوتم: فایق ناویرێ بی، ئیستا به فیلیک خۆی ده دزیته وه. گوتم: دیسان به دبینی؟! به سهیه ...

پاش وتووێژیکی زۆر، فایق گوتی: کاک ئه حمه د، ئیمه هه موومان بچینه بارزان و هینده له ئیران دوور که وینه وه، ئه دی کی ده رمانیک، قه ند و چایه ک، جلکیک، شتیکمان بۆ بنیری؟ ئه حمه د چاوی لی داگرتم:

- راست ده که ی؛ جا کی بچی ئه و کاره بکا؟

- من ده گهل چهند براده ریک ده چینه وه قه لادزه. ناگامان لیٹان ده بی، که زور لازمه. نه حمده گوتی: فایق زورم ته جربه کردوی! پیاویکی زور خویری و ترسه نوکی! نهو جاره ی که ده گهل هه باساغا ده مه قاله م بوو، جنیوم پی دا. نهویش سی که سی ناردبووه سر ریگه م که لیمده ن. تو ده زبه جی هه لاتی و به جیت هیشتم. من ده گزیان راجووم و تفه نگم له یه کیان ستاند و به پارانه وه دهستم لی هه لگرتن. نهوه جگه له چیرۆکی هاتنه کهت بو عیراق که مینه شه م و کاوه باشی ده زانن... برۆ له قه لادزه دانیشه! ئیمه ده رۆین. به لام براده ره نازا کانمان مه به!

فایق سه ری داخست و بیده نگ بوو. نه حمده دوو که سی ده گهل به جی هیشت و هه ستاین. - برا خواحافیز!

فایق دهستی ده دهستی ده ناین و ده یگوت: «هه ر خواجه نامری!» نهویش من بو قه بری مه حمود کوانیم نووسیوو؛ یانی ئیوه به ره و کوشتن ده چن. دوایی له کاوه م پرسی چیرۆکی هاتنی فایق چۆن بووه. بۆ گیزامه وه و ئوبال به ملی خوی: «چهند که سیک بووین ده گهل فایق به ره و عیراق ده هاتین. له ریگه ره زمان دانا که به لایت یه کتر له شه وای بگه یه نین نه گه ر لیک بلاو بووین. شه و له کتیوک بووین؛ خرمه ی ولاغان هات، ده نگمان دان، له چه خماخی تفه نگمان دا و ئیمه لیک بلاو بووین. ته قه یان لی کردین و ئیمه ش ته قه مان کرد. نه سیکیان لی کوژرا، یه کیان بریندار بوو. هاواریان کرد: ئیمه قاچاقچین، لیمان گه رین ده رۆین. رۆیشتن. بلاو بووه کان هاتنه وه. فایق دیار نییه. زورمان هه را لی کرد، پاش تاوی جوابی داوه: - ئیوه کین؟

- چۆن؟ ئیمه هه والی خۆتین و ده نگمان ده ناسی و نهویش ره مزی لایت. هه رچی کردمان له کون نه هاته دهر. به جیمان هیشت. مینه شه م بۆ گه راوه، هه ره شه ی لی کردبوو: - نه یه دهر ده تکزۆم!

به هه زار گیره و نیره و سویند که ئیمه هه والی خۆتین، ده رییه نا و هاتمه و لامان! به ره و دوای یه که له چیای براندۆسته وه داگه راین؛ دامانه سه ر کاروانه ری. له گوندیک به ناوی «سۆران» دوو پیره میرد پیکه وه داوه تیان ده کرد. گوند چوار ماله. جحیل له جه بههن. کوریک هاتۆته وه بووکی بو بگۆزنه وه. کور خه ریکی ئاماده کردنی نانی میوانه؛ ده گهل ژنان و باب و مامی داوه ت ده کهن. یه ک دوو گه ریان ده گهل هه لپه رین و ملی ریمان گرت. له تئیزی «داروین» دا ئالقه یه کی گوم هه یه که بۆی نه دۆزراوه ته وه. وه خته بلیم نه سپه سپیلکی منیش له میشکدا نهو ئالقه ونه به! له ناو خۆشناوه تی پیم بوو. له و شه وه که له جاده ی خه لیفان په ریمه وه، پیاده بووم تا له چیای براندۆست هاتوومه خوار. ئیستا نه سپه سپیلک به بی نه وه هیچ عاقل بووبی له لامه! خۆزگه براده ریکی هاواری ئیوه ده م نهو ئالقه گومه ی بو بدۆزیامه وه که نه م شه خسییه ته گرینگه کام ده وری گیراوه؟!

حه سه ن برازای نه حمده ته و فایق ده لی: نه سپه کهت درابوو به مه لا باقی، پیی چوو بووه ده رگه له ی گوندی سلیمان به گ؛ پاش چوار رۆژ بۆیان هینايه وه! شه و له دهشت ماینه وه. به یانی له گوندی «سلیمان» ساواریکمان خوارد و - به تیری - لای

نیوه پړو، گهینه «پړزان» که ماله مه لاملستهفا - یا ده بی بلیم ئیدریس - لهوئ ده ژیا. دی - وه ک هه موو دیهاتی بارزان - به پړژ چؤل وهؤل له ترسی ته ییاره؛ که هه میسه به عاسمانه وه ده خولانه وه و هه ر جانه وه ریکیان دیا، بهر بؤمبا و مووشه کیان ددها، له که برستانیک چوینه بن دارمازویکی زل. میشووله ورده کاریکی ده کرد نه عووزوبیلا! هیندیک ترسی وشکمان کؤ کرده وه و ئاگرمان دا که دوو کهل میشووله بره وینئ و بتوانین چاو هه لینن. ئه حمده ته و فیک و حه سه نی برازای پړیشتن. ئه حمده گوتی: ئیوه لیږه بن بزانه که سیکي وا پهیدا ناکه م خه بهر و باسیکی لی پرسم. هه ر ئیستا دیمه وه. ئه و پړیشت و نهاته وه. مستهفا و من و خدر ناویکی گهورک به دیار دوو کهلی ته رسه وه چاوه نوږ ماین. زه لامیکمان لی پهیدا بوو:

- مه منووحه ئاگر، ته یاره ده تانینئ.

ئاگری پی کوژاندینه وه، میشووله هیرشیان هینایه وه.

- برا تا کویر نه بووین با بچینه ناو ئه و ماله چؤلانه.

- ته یاره لیمان ددها.

گوتم: کاکه! یان ته یاره لهو خانووه ددها، یان نادا. ئه گهر لینی دا، چووزانن لهو شوینه ددها که ئیمه ی تیداین؟ ئه گهر لهوئ دا، چووزانین راست وه ئیمه ده که وئ؟ هه ر چییه ک بی بؤمبام پی لهو میشووله کویرانه باشته ر. ئه و پړیشت.

مستهفا و خدریش هاتن. له پشت خانووه که وه - که ده رگاکانی داخراوون - کونیکمان پهیدا کرد. چوینه ناو وه تاغیک، ته خته دامه ی لی بوو. «با دامه بکهین». گره ی ته ییاره ش ناپسیته وه. کا خدر لهو لاهه کرووشمه ی کرده وه. بایه کی توندی هه لکرد؛ لهو له ی کووره ی به شی سهربان وره ی ده هات؛ گوره ی ته ییاره ی زیاد ده کرد. له پر با ده رگایه کی شق پیوه دا. گوتم: ئه ها! به خوا لییدا!

کا خدر قوت بوو، گوتی: بؤ نه چینه دم چؤم؟ نان و چا لهوئ بخؤین! مستهفا ده یزانی چ باسه:

- له دم چؤم میشووله زؤره و ته ییاره ش ده مانینئ. تۆزیکي تر...

دیسان لووره ی لووله کووره و ته قه ی ده رکه هات. خدر گوتی: ده چمه سه ر چؤم بؤ ده سنوئژ! پړیشت و تا شه و نهاته وه. پاش نوئژی شه وانیکي درهنگ، ئیدریس و پیشمه رگه و ئه حمده ته و فیک و مه لابقی داوه رینه وه. تا سه عات دووی پاش نیوه شه و چه قه و هه را بوو. باسی دروئنه ی به شه و، سووتانی ده خلان به ته ییاره و خو شاردنه وه ی به پړژ بوو. له بیرمه بیرمه میردیک گوتی: «سوئند به خودا هه ر کهس به دل مالی خو ی به هی شوړش بزانی و ده خله که ی به نیه تی نانی پیشمه رگه بدروئته وه، بهر ته ییاره و سووتان ناکه وئ...».

دریژ بووین که بنووین، دوا ی سه عات دوو راستیان کردینه وه:

- برؤن له ده روه خو بشارنه وه.

ده گهل مه لابقی و مستهفا هاتینه بن که ندالیک له په نا پردی پړزان که له سه ر «رؤکچک» دروست کراوه. له سه ر خیزی دم چؤم راکشاین. زینی ئه سپه که م کرده سه رین؛ که شفیکي تازه بوو! نازانه ئه م خان و ئاغا و پادشایانه چؤن عه قلیان به وه نه شکاوه؟! زین هه ر سه رینه و بهس؛ ناهیلی سه رت به هیچ لایه کدا خوار بیته وه. مه نجه لیکی پچووک چیشتی برنج، نانمان ده گهل خو هینابوو. پاش نوئژی شیوان - که هاتنه شوینمان - گوتم: بؤ دوو سه عات راکشان

نايەمەۋە گوند؛ جى لىرە خۇشتر نابى. مەلابلەقلى و مستەفاش مانەۋە. بىرنىج شەۋ لىمان خوارىد، مابوۋ؛ سىبەي پىر بىۋو لە مېروۋلە. مەلابلەقلى لە ئاۋى روۋبارىدا نوقم كىرد، مېروۋلەي قىر كىرد و دەستى بە خوارىدن كىرد. كە ئىمە دەمانگوت ناخۇين...

- بەلى، ئىۋە نەجىمىزادەن؛ دايكتان خۇرىشت و پىلاۋى بۇ ھەلگىرتوۋن!

باۋىر كە چۋار جەمى تىرى لى خوارىد؛ ھەموۋ جارى مېروۋلەي لى دەردە كىرد!

قۇرۇشكەي چا پى خوارىد نەۋەم لى ون بىۋو؛ بە ھەزار پارانەۋە مەلابلەقلى قۇرۇشكەيەكى تىكىۋل لى ھەلبىۋى دامى. بە بەنىكەمەۋە كىرد، ۋەك فېشەكدان دە ملىمدا بوۋ. چام پى دەخوارىدەۋە، لە ملىم دانەدەپنى. دەرزىلەيەكىم كىردە قولاپە ماسى، بەنىكىم تى خىست و لە سەر چەم ماسىم دەگىرت. چۈنكە نوۋكەكەي نەچەمابوۋ، لە دە ماسى، يەكىكى خۇي لى رىزگار نەدە كىرد. دىسان ھەر جارە شەش-ھەتتىكىم دەگىرتن؛ بەلام بىچۈك. مەلابلەقلى دەپىرزاندىن.

مەلابلەقلى چاى لىدەنە. يانى كەتريەكە ئەۋ دەپىخستە سەر ئاگر. تا بۇخۇي تىرى نەخواردايەتەۋە نەماندەتۋانى بلىين: «ئەدى ئىمە؟» ئەمجار خۇي دەيگوت: «ئەمەش بۇ ئىۋە!»، ھىشتا نىۋ سەعاتى شەۋ دەما چاى لىدەنە. چەند سالىك - كە زۇر جار بەبەكەۋە بوۋىن - فېرى بىۋوم؛ ھەر كەس بىگوتايە: «دا چايەكىم دەيە» توۋرە دەبوۋ. دەبوۋايە خۇي بلى: «ھا ئەۋ چايە بخۇۋە!». جفارى ھەلدەپىنچا. دەگەل توۋتن و پەر لە قوتوۋە موزاتەكەيدا بوۋ. بىگوتايە: قوتوۋم دەيە بۇخۇم يەكى ھەلدەبەستەم، بە روۋسۋوۋكى دەيدا. كى بىگوتا: دا يەكىك لەۋ ھەلبىچراۋانەم دەيە، ۋاۋەيلا بوۋ!

سى يا چۋار رۇز لەۋ بن پىردەمان گوزەرانىد. دەردى گەۋرە بۇ ئەسپە سىپىلك بوۋ: لە مېرگىتىك دەبەسرايەۋە؛ فېلم دەۋىست بوۋىر رايگۈيزى! تەيارە ھەمىشە لەۋ ناۋە بوۋ؛ نازانم بۇ ۋە بەر نەكەۋت. بەلام تەۋاۋىك لە توۋنىان دابوۋيە كىزى؛ ئەۋ شەللەتايەي نەمابوۋ؛ لە خۇپىن و گۈپىن كەۋتوۋ. فەيلەسۋوفانە رۇزى ھەر فەكرى دەكردەۋە و بۇ مېش دەركىدن سەر و كلكى رادەۋەشاند. شەۋ ھاتىۋىنە گوند. ئەحمەد و ھەۋالانى ساز دەبوۋن لە زى بېرەنەۋە كە بارزانى لەۋبەر بوۋ.

- مېنىش دېم...

ئەحمەد و ئىدىرىس و گىشتيان دەلەين قەياغ و كەلەك خەتەرن؛ نابى بىرۋى تا لە بارزانى نەپىرسىن. لەۋانەيە لىمان توۋرە بى. گوتىم: ھەر دەچم. ئەمجارە بۇ تەجرەبە؛ شەرت بى ئەگەر ئاۋ بىردىمى و خىنكام، تازە ناپەرەمەۋە!

بە كىن گۇرستانى «بەلە» دا رابىردىن؛ قەرەبالغ بوۋ. پىنچ شەھىدى شەپى ئەۋ رۇزەيان دەناشت كە يەكىان «مەلا شىنى» ئەۋ قارەمانى بەناۋبانگ بوۋ؛ لە پىرس شەھىد كرابوۋ. نوۋزى بەيانى بە قەياغ پەرىنەۋە. لە روۋتەن دەپۇشتىن، نىزىك بە لىرەۋار بىۋوۋىن. تازە گىزىنگ لە سەرانى دەدا، پىنچ تەيارە لە عاسمان پەيدا بوۋن. تا ئەۋان چەرخيان خوارىدەۋە، خۇمان گەباندە ئاۋ داران و بەر موشەكىان دابىن. لە بن دارىكى زۇر زلى پىر لك و پۇپدا ستار بوۋىن. تەيارە دەستيان ھەر ھەلەندەگىرت. بەلەي گەۋرە ترسىكى زۇرى «جەمىل» ناۋىك بوۋ - پىم وايە بانەيى بوۋ - ئۇقرەي نەدەگىرت. لە جى دەردەپەرى و مەيدانىك راپدەكرد و دىسان لە ترسان دەھاتەۋە بن دارەكە؛ كە تەيارە ھەستيان پىدەكرد لە كوۋ خۇمان ھەشار داۋە. لەۋ گوللەبارانەدا قاپوۋرە موۋشەكىك (فېشەكىكى زى) لە بەردىك ھەلبەزىۋە و كەۋتە ناۋمان. مام ەلى دەستى بۇ بىرد،

گوتی: وهی سه گبابه دهستم سووتا! له دانیشتنی بن بهرد وهه ز بووم. دهر که وتهم چوومه سهر ناو. گۆمیکه لئی بوو؛ مه لهم تیدا کرد. دار تو یکم دیته وه، خه ریکی توو خوار دن بووم. چاوم لئی بوو زنیکی به ماته-ماته به بن دیواره بهردیکدا ده رۆشت. له بن ناو هه لدیری که وه به بهرد هه لچوو. له کونه بهردیک لهو بهرز وه بوخچه به کی ده رینا و هاته خوار. سهری کابرایه ک له کونه که وه دهر چوو، دهیه و یست بینه خوار؛ شۆباوو. ههرام لئی کرد:

- بچۆر وه زووری کون، ده پێشدا لاقان به رێ که! ده نا به سهر تۆقی سهر دا ده که وی!
ئیاره گۆیز تمانه وه شویتیکه تر له بن جیای پیرس؛ که «بن گهر» یان پێ ده گوت. له گۆرایه کی ناو دار و بار و سهر جۆگه، بنکه مان دانا. شهوانه میشووله ورده و ته یۆ کویره هه شریان ده کرد. هه جمین هه لگیرابوو؛ دهست و چاومان له ترسان داده پۆشی. له سهر وه که دندوو کیان تیده چه قاند، خوینیان ده ردینا. ته پاله و ته رس - بۆ دوو کهل کردن دژی میشووله - ببوه دهرمانی چاوان. به کلاره کهم به بنکه پێشمه رگاندا ده گهرام:
- کاکه! سندووقی سهری خۆتان به هیندیک ته رس ده ستمان بگرن! نه گهر ته رسی نه سپه سپی وشک بێته وه ده تاند هه وه!

وهک تارمایی بابی هاملیتی شه کسپیر ده گهل بهری به یان و که له شیر خویندن، میشووله دهره وین و نه مجار نۆره ی ته یاره و بۆمباران و مووشه کباران بوو. هه میشه دوازه ته یاره و پتر خولیان ده خوارد. ئیزان و تورک ده گهل به عس هاوکار بوون. دوو دهسته ی ئیرانی و تورکی بنکه یان له کهر کوک بوو. ده یانگوت رۆژانه ته یاره ی ئینگلیسیانیشت له قوبروسه وه دین و به شی خۆیانی تی ده خهن. ته یاره ی مینگ و هوکره هه نته ر و به مارکی رووسی و ئینگلیسی و تورکیمان ده دی. به سهدان تۆپی گه وه ره و پچووکی سه حرایی و یکرا ده ته فان و به قسه ی نهفسه ریکی عیراقی چوار سه د تۆپیان و یکرا ناگر ده دا که سه د و په نجایان تۆپی گه وه ره بوون. رادیۆ مۆسکۆ هه موو شه و تاریفی له بارزانی پاله وان ده کرد و به مه ده حی پێشمه رگه دا ده هاته وه خوار و ده یگوت: شۆره ی ناتوانی قبول بکا نه م شه ره زالمانه به دژی میلیه تیکی له جیرانه تی نه ودا بکری. مه نگوولیا شی راسپارد شکایه تمان بۆ بکا. وا دیار بوو تورک و ئیران له و فر و فیشه ترسابوون؛ ده ستیان له یاریده یی به عس به ردا.

رۆژیک گوتم: رووس زۆرمان بۆ باشن. بارزانی فه رمووی: من ده گهل زۆریان دۆستم؛ خرۆشۆفیش ده ناسم. نه وانه که جینیو به به عس ده دن و له سهر ئیمه ده که نه وه، بۆیه به ده ترسن به عسی چه کیان لئی نه کړی و رېگه یان نه دا وهک زه مان قاسم بینه عیراقه وه. نه گهر به عسی سه ودا یان لئی بکه ن، نه له سهر شیوو عی ده که نه وه و نه له سهر ئیمه. که راست دهر چوو: ههر که سه لام عارف خوی کرده دۆستی ناسر و ده گهل رووس ناشت بۆوه، دنیا گۆرا!
هه شتا هه زار جاش و سه رباز به تیربار و تفه نگ ده سر یژیان ده کرد. هه موو چه کداری پێشمه رگه له و ناوه دا به حال ده گه یشته پینج سه د که س. ناگر باران و جه نگه ل سووتان و دوو کهل داوه ستان، رۆژی هه شری دینا بهر چاوان.

به یانییه ک یه کیکی به گهرمی نه حوالی پرسیم، نه مناسی. گوتی: مه لا هه سه نی بارزانیم. چوار رۆژ بوو نه مدیوو؛ له دوو کهلی بارووت و له توونیان وا زه رد و رهش هه لگه رابوو که نه مناسیه وه. نان زۆر کهم بوو. رۆژی دوو نانی زۆر چکۆله ی ته نک که سی تیر نه ده کرد. له برسان هیزی نه زۆر شل ده بوو. ئاوی جۆگه زۆر گهرم و گران بو. نانی وشکمان به و ناوه ده خوارد. پێشمه رگه پتر له

५००

- خوشکا من! تۆ سه روپیت ناوی؟
- ئەي به قوربان چۆنم ناوی.
- کەسی تریش هاوسات ههیه؟
- ژنیکه به چوار زارۆ کهوه.
- سبهی زوو وهره چهندی دهتهوی بیه. وا من له سهر پښگهتم.
- ئەدی کاکه تۆ دۆت ناوی؟
- ئەگهر ههبع...
- ههیه و پیوازی شینیش ههیه.
- دهمکهیهک دۆ و دهسکه تهره پیوازیکم دهگهل خۆ هینایهوه. لهو کاتهدا ههژده کهسهکه بیوینه چهند جی. کاوه و مستهفا و مام عهلی ناویکی گهورک و من له بن دار چناریکی دهم رووباریکی پچوک بووین. دهمکه دۆ به دار داکه سارد بیی و تهره پیواز بکه بابۆله و به پادشا بلی ههتیوه! ئیواره عهسریک بارزانی به پارێزه رانیهوه بهوه رماندا هات:
- ههزار! ئەوه چ دهخۆی؟
- کاکه نان و تهره پیواز به دۆی سارد.
- ههزار تۆ له من سازتری، من نان و ئاو دهخۆم...
- به کابرای سهلاخی حه یوانانم سپارد که لهباتی ئەوه سهر و پچ و پست فری بدا، له سهر یهکیان کۆ کاتهوه بۆ من. ژنه که هات. پیواز و دۆی هینا، ههتا کۆلی گرتی سهر و پچ و پیستی بردهوه. ئیتر پیواز و دۆمان مشه بوو.
- ئیوارهیهک بارزانی بانگی کردم: ههزار! با بچینه قهدهم لیدانیک. به ناو دۆلیکی زۆر وشکاروی زۆر لیرهاری چوغوردا رۆشتین. تووشی دار بهروویکی زۆر ئەستور بووین؛ میشهنگوین له قهیدا هیلانهیان کردبوو. دیار بوو کلۆرایی دار زۆر پر له میش و ههنگوینه. حیلە پلنگ دههات. پاسهوانهکانی مهلامستهفا گوتیان: وا لهو رهوزهیه، بیکوژین؟ فهرمووی: نا، جاشان به جیگهتان دهزانن. له دۆله که سههرکهوتین و له بیدار دهرویشیتین. نهقلیکم بۆ مهلامستهفا دهگتیره، دوو تهیارهی هوکرهۆنتهری سهگباب گۆزوگوممهت پهیدا بوون و بی سهلام و کهلام بهر تیرباریان داین. فهرمووی: «دانشن»، حهرهسهکان دانشتن. فهرمووی: ههزار دانشه! مات به!
- تۆ خۆت دانهنیشی دانانیشم!
- دهلیم دانشه!
- به قسهت ناکهم!
- تهیاره ئەوسهر و ئەمسهریان کرد و چوار جاریان لی پڕانندین و چوون. حهرهس ههستان و کهوتینه پچ.
- دهی ههزار نهقله که تهواو که.
- قوربان له ترسان له بیرم نهما!
- درۆ مه که، نهترساوی دهنه داده نیشتی. دهبی تهواوی کهی!
- له سهر بهردیک دانشیتین. فهرمووی: تۆ ئیستا ئاره زووت له دنیا دا چییه؟
- تهیاره لیم نهفرمینی و له پهنا سهماوه ریک دوو چای به ئیستیکانی شووشه بخۆمهوه!

فهرمووی: ته پياره به دهست من نييه؛ بهلام ناواټي چای سه ماوهرت ئیستا هر چونی به پیک دینم.

حیکایه تی قه دم لیدانه کم بو هه والانم گیرایه وه. مام عه لی بایه زیدی گهورک - که مردووی شیرنايه تی بوو - گوتی با بچینه زگ ههنگوینه که.

- مامه گیان! دۆلکی وشکارویه؛ پلنگی لئییه. من ناویرم بچم. نه گهر تو به تنیا ده چی وه ره پیت نیشان دم.

- به خولای خۆش بوو به ههنگوین هیندیک میشکمان بهاتایه ته وه سرخو؛ بهلام زه حمه ته! رۆژانه ده چومه نزیك زنی گوره. له سهر بهرزییه ک داده نیستم، گویم له دهنگی هاویشتنی توپ خه مسه - خه مسه (پینج - پینج) ده گرت که لهودیوی چپای پیرسه وه ده بانه قاند. ۱۸ سانیه به هه وادا وژهی ده هات. جاریک نه بی نه مدی وه که ناره ی لای (بلێ) بکه وی، ههر ده که وتنه ناو چه م. مه لامسته فا فهرمووی: جاریکی دیکه نه م کاره بکه ی حه بست ده کم؛ نه وه هیلاکه...

رۆژیک به ناو دروواندا به ره و چۆم رۆیشتم مه له بکه م. درووه کان زۆر بهرز و تیک سمر او بوون؛ به زۆر زه حمه ت خۆم گه یانده پۆله سپینداریک. به رواله ت ته ری که م ناو بوو. ویستم به ناویا ره دبم، ههر چوومه ناو، رۆچووم. خۆم بزواند تا نه ژنو چوومه خوار. دیسان له ترسی گیانی خۆم ته کانیکم دا خۆم، تا لای سه رووی نه ستورایی رانم رۆچوو. نه خیر گیان هاته سهر لیوان؛ ئیستا گویم گوم ده بی. وه ک په له قازه ی مه لی سهر بر او ته کانیک زۆر به ته وژم دا؛ نه مامه سپیداریکی به قه ده سه که پیمه رم وه بهر دهست هات. خۆم گرت وه و خۆم کیش کرد. توانیم پاش ده دهقیقه یه ک له زه لکاو ده رچم و بیمه وه بهری پیشووم که پر له درکی بلند و ناره حه ت بوو. خۆم به ناو درکاندا خزاند. له چه ند جی دهست و دم و چاوم ده خوین هات. گه بیمه سهر لیواری چه م؛ له که وشه وه تا کلای سهر م لیته و قور بوو. خۆم پروت کرد وه و به ناوی زئ شتمنه وه و هه لمخستن؛ مه له یه کیشم کرد. هه تا جل و که وش کرز بوونه وه زۆری پیچوو. له برسان حاله م نه ما. شوینیکی هاسان ترم له ناو درووه کان به دی کرد و ههر چۆنیک بوو ده رچووم. توووشی بیستانیک هاتم؛ وه ناو که وتم؛ تالکه یه کم لی کرد وه. قوزه لقورت چۆنه ناوا. تیکوله کانیم خوارد. کابرایه کم لی په یدا بوو؛ کردیه هه را:

- ئیستا ده تبه مه کن مه لامسته فا. ئیوه مالی منتان ویران کرد.

- برا زۆرم برسییه. نانیکم ده یه نه و دم بمبه لای بازانی؛ یان خۆت لی ره بمکوژه!

کابرا خاو بووه. نانیکي بو هی نام؛ به یه که هه له په خواردم.

- ده فهرموو! من نامادم، چۆنت ده وی با وا بی.

گوتی: نا نا برۆ؛ خوات ده گهل!

زۆر جار گوتوومه، بروای ته واوم وا بوو: ههر که سیکی زۆر به غیره تیش، ههر درنده یه کی وه ک شیر و پلنگیش، ههر گا ههست به خه ته ری مه رگ ده کا، جۆریک ترس - جا با زۆر که میش بی - دایده گری. کئییه له بهرانبهر مردندا هیچ نه بی که میک تیک نه چی؟ خوا له هه موو ئافه ریده یه کدا که م یا زۆر ترسیکی داناوه. بهلام مه لایکه ی ترس به دهست، مه لامسته فای له بیرچوو بوو؛ ترس به لای نه ودا نه هاتبوو. له وه تاغی دیوه خانی به غدا، له ناو دۆست و ئاشنایاندا چه ند پرووگه ش و خاترجه م بوو، له جهنگه ی گولله و ئاگر باراندا ههر نه و پیاوه بوو. نه رهنگی ده گۆرا، نه قسه ی تیکه ل ده بوون، نه وه یده زانی میشیکیشی له ده وره یه. به لی به هوی به خپو کرانی له کۆمه لگای

شیخانی بارزاند، له خودا ده ترسا؛ له ئابروو نهمان و ناووزان ده ترسا؛ به لام ترس له مهرگ و دوژمن؟ مهرگیز. ههر ئوم دیت گالتهی به مردن بیت. ئازایه تی و نه ترسانه که ی لهو ههموو سالانه ی رابردووی و لهو ههموو شه رانه دا که کردبووی، وه ک نه فسانه یه کی خه یالی لی هاتبوو. که ئه و مابهینه له نزیکه وه ده گه لی بووم، پروام هیئا که هیشتا کهس نه یه توانیوه و کهسیش ناتوانی ئازایه تی و نه ترسانی مسته فا بارزانی - وه ک هه یه - ده یه کیشی په ی پی به ری و بزانی باسی بکا.

رۆژیک له جهنگه ی ئه و شه رانه ی بنی ده لاش، ئاگر بهر ببوه ههر چوار ته ره فمان. تهقه و گرمهش گوپی عاسمانی که ده کرد. ئاگری پووش و داران ههر دههات و نزیک ده بوو. مه لامسته فا پالی به بهردیکه وه دابوو؛ سیفاری ده کیشا. پرووی کردبووه من، حیکایه تی راوه به رازیکی ده گیراوه که سالیکی ده گه ل شیخ نه حمه دی بریدا تووشی راوه به راز هاتوون. زور به وردی و هیمنی باسی ههموو ورده کاریه کی ئه و راوه ی ده کرد. چه ند که سیکیش له ههر سه کانی له ده وری راوه ستابوون. «زورار» ناویک به هه ناسه بر که و شیواوی هات گوتی: نه زبه نی، جاش گه یشته گوندی «سه فتی» و ئاگریان تی به ردا. فهرمووی: هه ژار، سواراغا له و راوه دا له ههموومان چیت بوو... ریزه گولله یه ک ههر وا دوو بست بلندتر له سه ری مه لامسته فا وه به رده که کهوت و گولله کان داوه رینه ناومان.

- جا سواراغا...

گوتم: قوربان سواراغا چی و راوه به رازی چی؟! بۆ من له ترسان گویم له قسان ده بی؟! ئیستا ئاگرمان ده گاتی.

فهرمووی: سواراغا گوتی راوه به راز زانیی ده وئ!...

حاجکی ههرهس به دهنگیکی له رۆژکه وه که دیار بوو زور له وه ده ترسا مه لامسته فا له پێژنه یه کدا بکوژری گوتی: ئه ز به نی خه به ری هه ژاره؛ لی ره لاکه وی باشه... فهرمووی: سواراغا له دواوه به رازیکی کوشت. به و کاره ی...

حوسینی حمه ده اغای میرگه سووری به هه له داوان و پشوو سواری هات گوتی: ئه ز غولام سه فتی سووتا؛ جاش دینه ئیره. سه فتی هه زار میترمان لی دوور نه بوو. فهرمووی: هه رنی! (یانی بۆی بچن). به لی، هه ژار! گویت لییه؟ - نه خیر نه وه لا!

- سواراغا یه که - یه که ی له دواوه ده کوشت، پیشه وه نه یانده زانی که به توندی به رهن...

باوه که ئاگر له ههر چوار لاهه لام وا بوو بیست میتری نه مابوو بمانگاتی؛ تینی دههاته سه ر و چاومان. ئه و پیاوه ده تگوت له دیوه خان پالی به دهسته نوینه وه داوه و چاوه نو ره قاوه چی و قه نه دار قاوه و قه نه ی تیکراوی بۆ بینن. له چیرۆکی راوه که وازی نه هیئا و له جیگه ی خو ی چرکه ی نه کرد. خواوراستان ئیستا با، ده مانگوت هیمدادی غه بییه. ئاگر دامرد و نه مانگه یشتی! خه بهر هات گوتیان جاشمان له سه فتی هه لقه ندن و که لاکیان به کۆمه ل له و ده شته که وتوه.

له و رۆژانه دا که یف که یفی من بوو. له وه تا بارزانی له پرووسیواوه گه رابوو، هه میشه ده ورو به ری جمه ی دههات. نه شه و نه رۆژ قهت نه بوو سهت و دوو سه تی له ده وره نه بن. به ئاواته وه بووم جاریک - بۆ ده دهقیقهش بی - به ته نیا یان ده گه ل سی چوار که سدا لای بم؛ دهستی نه ده دا.

به لام لهو رۆژانه دا که چه کدار له شهڕین و خه لکی تریش کاری ئیداری و پارتی بازی و هیچ نه بی خۆ تێهه لقوتاندن و خۆ خوین شیرین کردنی منافه قانه یان نه مابوو، کهس له لاوه نه ده هاته لای؛ ته نیا من و من. ههر له فینکی ئیوار مه وه رادیۆم ده برد و نه خبارم بۆ ده کرده وه و قسه ی قۆرم ده کرد و زۆری که یف پێ ده هات. گوێ قولاغی رادیۆ کوردی به غدا بووم، ههر که «شاهین تاله بانی» دهستی کرد به جنیودان به بارزانیان، ده مکرده وه؛ له پیکه نین چه واسی ده چوو!

باسی سه فهر خۆی بۆ پرووسیا گێڕایه وه که وه ختی چوونه باکو، نه فسه ریکی تورکیان ره گهل خستوو که ئاگای له کاروباریان بی. پاش ماوه به ک تیگه یشتوو تورک نییه و عه لی گه لاوێژه؛ نار دراوه بزانی له ناو خۆیاندا ده لێن چی. زانیویه که عه لی به رده ستی ره حیم قازییه. ره حیم باغرو فی و تیکه یاندوو که بارزانی به هۆی باوکی سه ید عه زیز (حاجی سه ید عه بدوللا نه فه ندی) راسپارده ی ئینگلیسانه و زۆریان له سه ر ئه وه زه حمه ت دیوه. باغرو ف بۆی داناوه که ده گهل ره حیم حیزی دیموکراتی کورد له باکو دروست که ن - وه ک فیرقه ی ئازمه ریا جیا - مه لامسته فا قبوولی نه کردوه؛ چونکه زۆری بی نه خلاقی ره حیم بیستوته وه. له سه ر ئه وه باغرو ف لێی غه زریوه و هه موو بارزانییه کانی هه لداشتوو بۆ سه حرای قه ره قه لپاق و ههر یه ک و دووانیان له دیه ک کردوته کارگه ری که له خۆزان. مه لامسته فا نه یگوت بۆخۆی چکاره بووه، به لام له خه لکی ترم بیست که ماوه یه ک له دوکانی قه سابییه ک و قه ده ریک له ئاشیکی ئاگر کارگه ری کردوه. وه ره قه و بلیتی سه فهری له ژنیک کرپوه و خۆی گه یاندوته مۆسکۆ. له وه ده مانده دا که ستالین نه ماوه، چۆته کرملین. له ده رگا رینگه ی نه دراوه؛ ده گهل نه فسه ری پاسدار به شه ر هاتوو و دوانی به مست کوتاوه. له کاخه وه پێ زانراوه؛ رینگه دراوه و شکایه تی خۆی کردوه. بریار دراوه بێته مۆسکۆ. ئه وانی ده گه لیشی هاتوو کێ پێی خۆشه بخوینێ؛ ده نا لێکیان کۆ که نه وه و کاری باشتریان بده نی. زۆریان خویندوو یانه. هیندیکیان - به قسه ی شیخ سوله یمان - له مه لامسته فا نه کیونه وه و خویندنیان قبوول نه کردوه.

ئه حمه د ته وفیق و کاوه له سه ر چپای پیرس له شه ردا به شدار بوو؛ بارزانی تاریفی ئازایه تی هه ردووکیانی ده کرد. رۆژیک له نوێژی شیوانیکدا - که تازه سیزه هه لده گیرا و گرمه و ناله ی تۆپان ههر ده هات - گوئی: هه ژار هه موو په لکی دارانیس سووتاوه؛ ئه وه هه موو دوژمنه مان له سه ره؛ له وانه یه کهس ده ر نه چی.

ههر چه ندی بۆ خۆم چه ند جار ئه و فکرم به دلدا هاتبوو، گوتم: نکایه شتی و مه فه رموو! فه رمانده نابێ باسی شکانی به ده مدا بی. ده سا من بروام وایه به و حاله ش و له وه ش خرا تر بی، ههر خۆمان سه ر ده کهوین.

فه رموو: لات وایه ده ترسم؟!

- نه. من که کورپه مه لایه کم؛ باوکم چه کی ههره به کاری گۆچان و سیواک بوو، نه ترسم، ده زانم تۆ که هه موو ته مه نت له مه یدانی شه ردا رابراوه ناترسی؛ به لام نامه وی شتیکی وا به فه رموو که دلی دل زه عیفانی پێ بترسی.

فه رموو: له م گه لی و نوالانه ی بارزاند، ههر به ردیک و ههر پنچکیک یادی پاله وانانی شه هیدی پارێزگاری حقه ی شه رعی خۆیانم بیر ده خه نه وه. هیچ هه نگاوێک نانیم که مڕویه کی ئازای ئیمه ی لێ نه کوژرابی. ئیستاش کوژرانم به لاوه شتیک نییه که قاییلی بیر لێ کردنه وه

بی. ژیان هەر دهبریتوه. دهست دانانیم. به هومییدی خودا -وهک تۆ گوتت- ئەمجارەیش سەرده کهوین...

له ناو پيشمه‌رگه‌ی ولاتی سۆران، هەر کهس قه‌له‌میکي به گیرفانه‌وه با، ناوی مامۆستای ده‌گرتوه. له لوبنانیشی تیپه‌راندبوو که به هه‌موو موسافیریک ده‌لێن ئۆستاد. مامۆستای ساده قه‌دری نه‌مابوو. رۆژیک له بارزان، نامه‌ی که بۆ بارزانی هاتبوون، ده‌مخوێندنه‌وه. یه‌کیک نووسیبوو: «پچووکتان: مامۆستا رۆکن جه‌لال!» (رۆکن یانی ستاد). دیار بوو وه‌ک ئەفسه‌ی ستاد فهرقی ده‌گه‌ل ئەفسه‌ری دیکه هه‌یه!

وا ئیتمه له بارزان قه‌تیس ماوین و به وه‌زاره‌زێله جاش و عه‌سکه‌ر و تۆپ و ته‌یاره، ده‌وره دراوین و شه‌رکه‌رمان له پێنسه‌د تیناپه‌رئ و نان وا که‌م و حال وا شه‌ر. خه‌به‌ر و باسی جه‌به‌هه‌کانی لای سۆران، واتا که‌رکووک و سوله‌یمانی و هه‌ولێر چییه؟

له رۆژی نۆی مانگی جوونی ۱۹۶۳ -که هێرش بۆ سه‌ر سه‌پلیک ده‌ستی پێ کرد- ده‌وله‌تی به‌عس فه‌رمانی کوردق‌رانی له که‌رکووک و سوله‌یمانی ده‌رکرد. «زه‌عیم سدیق» ناویک -که له زه‌مانی قاسمدا سه‌رله‌شکر و فه‌رمانده‌ی جه‌به‌هی سوله‌یمانی بوو- له کاتی کووده‌تای به‌عسدا به سه‌رله‌شیواوی گه‌راپۆوه و ده‌وانرا تۆله‌ی لی بکریته‌وه و له‌شکره‌که‌ی به هاسانی چه‌ک بکری، پارتی زۆر به ئیحتی‌رامه‌وه به‌خیریان هینا و به سه‌لامه‌تی بۆ به‌غدايان به‌رئێ ک‌رده‌وه. کورده و پیاوه‌تی ده‌کا! زه‌عیم سدیق شیویکی له نزیک شاری سوله‌یمانی ناو نا: «شیوی مه‌رگ». دوو سه‌د و هه‌شتا لاوی کوردی له‌و شیوه‌دا ئیعدام کرد و ده‌چالی خست. له تیلگرافیکدا بۆ به‌غدا، ئایه‌تیکی قورعانی گوتبوو که: «له سه‌ر زه‌وین دانه کافرێکیش مه‌هێله‌وه». ئەمه‌ش وه‌فاداری عه‌ره‌ب له به‌رانبه‌ر چاکه‌دا!

له که‌رکووک چه‌ند گه‌ره‌که مایه‌کی کوردانیان وه به‌ر بلدۆزه‌ر دا و خاپووریان کرد و نه‌یانه‌یشت که‌س تیتۆلیک به‌ریته‌ ده‌ر. به هه‌زاران ماله کورد ئاواره‌ی چۆلان کران. خه‌به‌ر هات که سی که‌س له‌و گیراوانه‌ی زه‌مانی قاسم -که له سه‌ر هه‌رای که‌رکووک گیرابوون- ئیعدام کراون. جه‌مال حه‌یده‌ری یه‌ک له‌وان بوو. ئەوی زۆر داخی به دلمه‌وه‌ نا، ئیعدامی «شیخ ماف به‌رزنجی» و «شیخ حوسین»ی برای بوو که به راستی زۆرم خۆش ده‌ویستن. ئیتر له‌و ترس و له‌رزهدا هه‌ر چی توانی هه‌لئ و چه‌ک به کار بێنی، دایانه چیا. له‌شکری پيشمه‌رگه له ئەستانی سوله‌یمانی و که‌رکووک و هه‌ولێر بوونه چه‌ند قات. له موخاسه‌ره‌ی بارزاند -که دژواری شه‌رمان له سه‌ر بوو- چه‌کداری پيشمه‌رگه‌ی پارتی ده‌هانا‌مان نه‌هات. ده‌وله‌تیش که‌متر خۆی ده‌وان ده‌گه‌یاند و ده‌یه‌ویست بارزان ب‌ه‌ر بکا.

جاریک بۆ مه‌لامسته‌فایان گیرایه‌وه که پيشمه‌رگه‌ی لای هه‌ولێر که دیتوویانه ئەو هه‌زاران کامیۆنه له‌شکره و ئەو هه‌موو تۆپ و تۆپخانه‌یه به‌ره‌و بارزان ده‌چن، گریان، هاواریان بۆ براین ئه‌حمه‌د کردوه: که‌ی ئەوه شه‌ره‌فه‌هه‌ برایانی ئیتمه‌ بکوژن و ئیتمه ده‌ست له سه‌ر ده‌ست تماشیا که‌ین؟ براین گوتوویه: ئیوه نازان! ئەگه‌ر بارزانی نه‌مینی، فه‌رمانده‌یی ده‌بیته‌ یه‌ک. ئەمجار عه‌کسی بارزانی وه‌ک شه‌هید ده‌فروشن؛ پاره‌ی زۆر ده‌کا!

هه‌ر له سه‌ره‌تای کووده‌تای به‌عسه‌وه که شیووعی قه‌تلوعام کران، ئەوی تانوییویان پا‌که‌ن و خۆ له ده‌ست به‌عس په‌ها که‌ن، دابوویانه کێو که سه‌ری خۆیان بپاریزن. پارتی به‌رده‌ستی براین پووتی ده‌کردن و ته‌فنگی لی ده‌ستاندن. هاواریان بۆ بارزانی دینا. ئەویش نامه‌ی ده‌نووسی که

تفهنگيان بدهنهوه؛ لاييان گهړين با ديفاع له خويان بکهن. شکايهت و نامه چهن پاته بوونهوه، هيچيان لي شين نهبوو. له بيرمه ناخر جار بوو؛ بارزاني به کابراي شيووغي گوت: نهوانه جوابي نامه ي من نادهنهوه. نه گهر بمينم تفهنگه کانتان بو دهستينمهوه؛ به لام به وهختي خوي.

زور کس له ههمو لاه، نه رزاق و دهرمان و شه کر و چاي دينا؛ به تاييه تي: نه حمده ته و فنيق به ههوالانيهوه زوري خزمهت کرد. زور چالاکانه خوي ده گهيانده سنووري ئيران و کهل پهلې لازمي پيدا ده کرد و ده گهراوه. له سهره تاکاني شهردا، شهويک ده گهل بارزاني چووينه دم چوم. چهن ناغايه کي زه لامي پزدهري هاتبوون، شکايه تيان لاي مهلامستهفا کرد که ئيمه ويستوومانه دهرک و په نجهري مه درسه کاني قهلا دزه تالان کهين، پيشمه رگه نه يهيشتووه! بارزاني زور بهوه تووره بوو، گوتي:

- شيخ جنيد! خبهرم هه به ته حوت روژ لهوه پيش چوويه سوله يمانې و فهرمانده ي دهوله ت ديوه. ئيستا دهو ناگر بارانه شدا هاتووي دهرک و په نجهري مه درسه بهري؟!

شهو درهنگيک هاتينهوه. له ريگه بوم گيپراوه که: ساليک خبهري به سولتان عهبدولحه ميد دهه دن والي به غذا خه لک ده گهزي. پياويک به ههله داوان دهنيري: نه گهر هم قسه راست بي، واليم بو ده کلکي ئيستر بخه و بوم بينه. کابرا ده گاته به غذا. والي خبهريه که ي زانيوه؛ زور ترساوه. مه جليس ده گهل پياوي سولتان گهرمه؛ عهرييک ديته ژوور:

- جهنابي والي چوار ليره به کابرايه ک چايچي قهرزدارم. جاري نيمه بیده مهوه. له سهر ريگه ي کارمه. ههمو روژ داوام لي ده کا. جهندهر مه بنيره بيگرن با ده حه بسدا بي، تا من پوولم ده بي و قهرزه که ي ده ده مهوه، نه وسا بهريده!

والې روو ده کاته پياوه که ي سولتان:

- تو نهو شهرعه بکه!

که بوي ته رجعه ده کهن. کابرا ناوقاي عهريه ده بي و گاز له لاملې ده گري! به بي والي ده چيته لاي سولتان. نه قله که ي ده گيپته وه، که ده گاته نهوه ي «با جهندرمه بيگرن»، سولتان به گوئي کابرا دا ده نووسي ده لي: نه تانگه زت؟
- به لي قوربان گه زتم!

جاريک «سهيد عهزيزي شه مزيني»، ده گهل روژ نامه نووسيکي دريژي ريشداري مووخورمايي هاتبوو که وا بزانم «دانا ئادم شميد» بوو. بو جاري دووهم هاتبووه کوردستان. به رووسي قسه ي ده گهل بارزاني ده کرد. سهيد عهزيز تافي کردمهوه و زوري دلخوشي دامهوه که ده ست له بارزاني هه لگرم و بجمه لاي نهوان؛ که مه نزووري مه کته بي سياسي حيزب بوو. گوتم: کاکه! من به ته ماي گه وريي نيم؛ به ژيردهستي بارزاني زور دلّم خوشه. به خوا کلکم ده زيپر گرن ليږه نابزووم.

حوسين حاجي ناويکي سوورچي - که جاشيکي زور پيس بوو - کاتي که له چياي براندوست بووين، به ناشکرا خوي و کوري ده چوونه پادگاني خهليفان، تيربار و تفهنگيان له دژي ئيمه وهرده گرت. به بهر چاوماندا ده هاتنهوه که گز و فتمان بدن. کاتي له بارزان بووين، خوي و کوري گيران. بيستمهوه که ههمو روژ مريشک و پلاويان ده دهن. روژيک که به ته نيا بووين، عهري بارزانيم کرد:

- كاكە بىخەشە ئەم بى ئەدەبىيە دەكەم! تۆۋەك سەھلاھەددىنى ئەيىۋوبى و پىلاۋە گەۋرەكانى قەدىمى كورد دەبزوۋىيەۋە؛ كە ئىستا باۋى ئەو شتانه نەماۋە. ئىۋە سەرسەخت ترين دوژمنانتان كە شىخى سوورچىيە بە ھەزار شەر و زەھمەت دەگرن؛ پاش ئىحتىرامى زۆر، بە سوارى ئىستر دەبىنرەۋە مالە خۆى. دەى ئەگەر مەن بوايەم دەمگوت ھىندە زىر و ھىندە تەنەگە نەدەى دەتكۆژم؛ دەشىدا. حوسىن حاجى دەلەين تا ئىستا دوازدە بارزانى كوشتوۋە، لە ھەبسا مەرىشكى بۇ دەنئىرى؛ بۇ خۆمان نان و ئاۋ دەخۆين. ئەگەر بەرىدەى نالى مەمنوۋەم، دەلەى گرتىانم و تۆلەى ئەو سوۋكابەتییە دەكەمەۋە؛ لىمان ھارتر دەبى...

ھەر چەند سەربازى غەرب دەگىران، زۆر لە خۆمان خۆشتەر دەژيان. كارىان پى نەدەكردن، لىباسيان بۇ دەكرىن، پوولىان دەدانى و بە لای موۋسلدا بەرى دەكرانەۋە ولاتى خۇيان. جگە لە تەنەگ و چەك، ھىچ شىكىيان لە كەلاكى دوژمن نەدەكردەۋە. مەن، «بىجان» و «حادى» ناۋم راسپاردبو - كە ھەردوۋك سەرقۆلەى لەشكر بوۋن - گىرفانى كەلاكان بېشكنن، جغارەكانيان بۇ مەن بىنن و بە بارزانى نەلەين.

مەلا باقى مەئموورىەتى درايە كە بچىتە گەلالەى بالەكايەتى. گوتى: ئەو ئەسپەت لە برسان دەمرى، كەس ناۋىرى بە رۆژ رايگوزى. بىمدەبە بۆت دەبەمە كوستانان قەلەۋى دەكەمەۋە و ئاگام لى دەبى. ئەسپى برد. لە پايىزى درەنگدا مەلا باقىم دىتەۋە، گوتى: ئەسپەكەتم لە بۇ فرۇشتى بە پىنچ كەللە قەند و ئەۋىشم بە دىشلەمەۋە خواردەۋە!

- ئەى بە سىندانى بى!

كۆمەلئ ئاغاۋانى لای دھۆك ھاتبوۋنە بارزان. بارزانى فەرموۋى دەگەل ئەۋانەت دەنئىرم كە چاۋەدىر بى و نەھىلى كىشە لە ناۋ خۇياندا بىننەۋە. تەحسىن يەزىدى ھەر چەند جاشە و مەعاش لە دەۋلەت ۋەردەگرى، بىپارىزە و كارىكت بۇ شاران دەبى بۆت دەكا.

نىۋەرۆژە گۆشتمان ھەبوۋ. سەفرەيەكى خامى دوۋر و درىژ راخرا. بارزانى پالى بە تاشە بەردىكەۋە دابوۋ. ئاغلاۋەت لە ھەر دوۋ بەر رىز بوۋن و دەستيان بۇ خواردن برد. ماريكى جىنجىر -لام وايە مېترىك درىژتر دەبوۋ - بە ناۋەرەستى سەفرەدا ھات، راست بۇ ئەۋسەر، بەرەۋ بارزانى. قەت يەك لە ئاغلاۋەت نەما، ھەموۋ ھەلاتن! گوتم: بىگرم و بىكۆژم؟ فەرموۋى: نا. مار لە پىش بارزانى لای دا و چوۋە بن بەردەكەى پالەۋىشتى. بانگى كرد: ۋەرنەۋە نانەكە سارد دەبىتەۋە! زۆر بە خەجالەتى گەرەنەۋە.

دەبى ئەۋە بزانين كە لە بارزان جگە لە «كۆرە مار» -كە ماريكى سەر سى سوۋچى پىسە و بۆرەلۈكەيە و لای كلكى زۆر بارىكە و سەممە - ھىچ ماريك ناكۆژن. نەخاۋازا ماري رەش -كە پىۋە نادا - لە زۆر مالان ۋەك پشیلە ئازادانە دەگەرئى و مشك راۋ دەكا و مىندال گالتەى پى دەكەن؛ ۋەك ئەسپاب بازى. راۋەكەۋىش بە تەنەگ ناكەن. كەۋ لە پىلاۋ ناترسى. كە گوتىشم بىگرم، بۇيە بوۋ ھەر بە لاۋەتى فېر بېۋوم: مىلى مار تا ئەندازەى چوار قامك و پىتر رەقە؛ ئەگەر ئەۋى بگىرى لە پىۋەدان دەكەۋى. زۆر جار لە تەرەغە دەمگرتن و لاشم وا بوۋ مارگران ھەر ئەۋ فېلە دەكەن و دوايى ددانى ژەھريان دەكىشن.

پاش نىۋەرۆ ئىستىركى شىنيان دامى كە زۆر ئىستىركى چاك بوۋ. دەگەل ئاغايانى سوار و ھاۋرىيانى پىادە رۇشىتىن. شەۋ لە شىۋىكى بن چىاي پىرس رامانبۋارد كە چەند بىرىكى كەم قوۋلى كوستانچى لى بوۋن. تاۋەھلات بە چىا ھەلگەرەين. رىگەيەكى يەكجار سەخت و

بهرداوی و دژوار بوو. جیگه‌ی وا هه‌بوو ده‌بوو ئیستر نریک میتریک خوی هه‌لاوینه سهر
بهردیک؛ یان باز دانه خواری!

به نریکه‌ی سی سعات سهرکه‌وتین. نا‌اگان گوتیان: نیمه ههر چاومان له تو بوو دابه‌زی تا
نیمه‌ش دابه‌زین. سه‌یره که ملمان نه‌شکا و هه‌پروون به هه‌پروون نه‌بووین! گوتیم: باوه‌ر که
منیش ههر چاوم له‌وه بوو ئیوه دابه‌زن تا دابه‌زم؛ به‌لام گوتیم نه‌گهر من دابه‌زم ده‌لین شارستانی
و ترسه‌نۆکه. مل شکان له‌گالته پی کردن چاکتره!

له بیرم نه‌ماوه چه‌ند شه‌و له ریگه‌ ماینه‌وه. رۆژیک گه‌یشتینه گوندی «نه‌سری» که له په‌نا
گوندی «په‌به‌تکی»یه. مولکی «حاجی مه‌لۆ» بوو که غازی و عه‌بدو‌ل‌واحید خاوه‌نی بوون و
ده‌گه‌لمان بوون. شه‌و تا پاش نیوه‌رۆی سه‌به‌ی له‌وئ ماین و ری که‌وتین. له‌ ریگه
پیشمه‌رگه‌به‌ک ههر تماشای ده‌کردم و دیار بوو کاریکی پیتم هه‌یه. خۆم دوا خست:

- ها برا چت ده‌وی؟

- کاکه! دیتم قه‌ند له‌ ده‌مت ده‌نیی، چای به‌ سهر‌دا ده‌که‌ی. بیکه به‌ خاتری خودا خه‌لکی
ئهم ولاته‌ فی‌ری ئه‌و کاره‌ مه‌که!

له‌ شاری کۆیه‌ خه‌یاتیک کراسیکی نیوقۆلی له‌ فاسونیای ئه‌فسه‌ری بۆ دروو‌بووم؛ گیانیکم به‌وه
بوو. له‌ ریگه‌ زۆرمان ئاره‌ق ده‌کرد و تۆز ده‌خوارد. ده‌گه‌یشتینه ههر دهم چۆمیک کراسم له‌ ئاو
هه‌لده‌کیشا؛ بی سابوون پاک ده‌بووه و تا مه‌له‌مان ده‌کرد وشکه‌وه ده‌بوو.

پنم وایه‌ نۆ رۆژی کیشا تا گه‌یشتینه «خورکی» له‌ نریک ده‌ۆک. هه‌وت بۆمبای یه‌ک تۆنی
پیدا درابوو؛ پینجیان ته‌قیوون و قه‌ت تاقه‌ مالیک نه‌ما‌بوو وێران نه‌کرای؛ چۆل و هۆل.
بهره‌بوانیک و نیوه‌ هه‌ساریک ما‌بوو؛ کرا به‌ جیگه‌ی نا‌غایان. له‌ گوند ده‌رکه‌وتیم؛ بیست ده‌قیقه
ری رۆیشتم، تووشی کانی و گۆلیک بووم؛ زۆر خۆش و به‌ سپیندار. دار هه‌نجیریکم په‌یدا کرد،
ده‌نگوت خیه‌ته. هاته‌مه‌وه گوند گوتیم جی خه‌وی شه‌وانه‌م په‌یدا کرد. هه‌سیریکی نیوه‌ شرم له
ناو مالان برد و شه‌وانه‌ تا دره‌نگ ده‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌ رامده‌بوارد. وه‌ختی خه‌و ده‌چوومه‌وه بن
داره‌ هه‌نجیر؛ هه‌سیر، رایه‌خ و سه‌نیر، به‌رد. به‌یانی که‌ چاوم هه‌لدینا، دنیا‌یه‌ک هه‌نجیری
زه‌ردی زه‌لامی گه‌یشتوو چاویان لی داده‌گرتیم. له‌ پاله‌وه‌ تیرم ده‌خوارد و ئه‌وسا ده‌چوومه‌وه دم و
چاو شتن. به‌یانییه‌ک به‌ فیه‌ و عه‌وی شوانیک وه‌ خه‌به‌ر هاتیم که‌ هاتبوو مه‌ر له‌ گۆله‌که‌ پاراوکا.
- هۆ کاک! شیرت نییه‌ منیش هه‌نجیرت بده‌می؟

- چم نییه‌ تیی بدۆشم.

هاتیم له‌ ناو وێرانه‌ی دیدا گه‌رام، که‌تریه‌کی رووکه‌شی سوورم دۆزیه‌وه، سه‌ره‌که‌ی نه‌ما‌بوو.
شوان ههر دیتی گه‌شکه‌ بوو. گورجی پری کرد له‌ شیر و به‌ردیکی ته‌نکمان له‌ سهر دانا و شیر
کولاو به‌ هه‌نجیره‌وه. سولتانی رۆمیش وای رانه‌بواردوه!
کورپکی شازده‌ سالان به‌ ناوی «مه‌لا عه‌زیز ده‌ۆکی» - که‌ باوکی سعات ساز بوو - له‌ ترسان
هه‌لاتبوو؛ له‌ گوند خزمه‌تی ده‌کردم.

مه‌لامسته‌فا پیاویکی زۆر به‌وه‌فا بوو. نه‌گهر ده‌لین وه‌فا له‌ دنیا نه‌بووه‌ یان نه‌ماوه، له‌ لای ئه‌و
به‌ ته‌واوی هه‌بوو؛ ما‌بوو. که‌ له‌ سهر ئهم وه‌فاداریه‌ش زۆر جاری زیان دیتبوو؛ به‌لام ده‌ستی لی
ههر به‌رنه‌دا. کابرایه‌ک به‌ ناوی «تاهیر هه‌سه‌ن» له‌ سالی ۱۹۴۵ له‌ گوندی «بله» به‌ تۆمه‌تی

هاوکارۍ بارزاني نېعدام کړاېو. برای به ناوی «هاشم حهسەن عهقراوی» - به وهفاداری بۆ تاهیر - زۆری قهدر لږ دهگیرا. لهویش خوږی و بی نامووس تر - له عه ره ب و عه جه می شدا - هه لنه که و توه. چەند جار له شه هه لات؛ چەند جار دزی له شۆرش کړد؛ به لام قهدری هه ر دهگیرا. تا ئاخري به یه کجاری بوو به جاش و که ئه مه ده نووسم، به ناو، په ئیسی حیزبی دیمۆکراتی کوردستانی سهر به به عسیانه.

«عه بدولعه زیز حاجی مه لۆ» دۆستی بارزان بووه. ماله شیخی بریفکان له سهر ره واندنی ژنیک کوشتوویانه. ماله حاجی مه لۆ بوونه ته خۆشه ویستی بارزانی و به وهفاداری بۆ عه بدولعه زیز مه لبه ندیکي گه وره یان پي سپړاوه و تۆله یان بۆ له ماله شیخی بریفکان کراوه ته وه و گوند سووتاوه و دانیشتوانی ئاواره کراون. «غازی حاجی مه لۆ» لاویکی زۆر نه ترس و له شه ئازا بوو؛ به لام برای گه وره ی - که عه بدولوا حید بوو - چەند جار بیوه جاش و گه را بۆوه؛ ده یانگوت حیزیشه. چەند ئامۆزا و خزمی تری غازیش هه بوون که زۆر که یفم پي نه ده هاتن. نزیکه ی نه وه د گوندیان ده خوارد؛ به لام پیخۆریان نه ده دا به پیشمه رگه؛ جلکیان بۆ نه ده کړین. شه وانه له مه جلیسیاندا، باس باسی جاشان بوو که چەند خۆش ده ژین و چەند پاره وه رده گرن: «بیستوومه فلان جاش یه ک جی دوازه کراسی کړیوه، فلانه ترومبیلی هه یه...».

شه ویک گوتم: ئیوه چونکه له لادی گه وره بوون و شار تان نه دیون نازانن پاره ی زۆر لای کي هه یه. ژنیکي گه واده، پازده ژنی خراپی له بهر ده ستدایه له به غدا، ده لین ده ملیون دیناری له بانکدایه و چەندین قه سری هه یه. بۆچی فکر له کاری وا به قازانج ناکه نه وه؟! - ئای سه یدا هه ژار! ئه وه بی شه رفیه، چۆن وا بکه ین؟

- گیانه! ئه و ژنه به شه رف تره له و که سه ی نیشتمان و هاو نیشتمانانی خۆی بفرۆشی... غازي دارکاری پیشمه رگه ی ده کړد؛ نه مده هیشت. وا دیار بوو زۆر له من قه لسه و له بهر بارزانی نه یده ویرا.

عه شیره تی غازي (مزووری) له هه موو عه شایری کورد ئازاتر و موخلیس تر بۆ کوردستان بوون. هه ر یه که ی به رانبه ری سه د غه نیم بوو. پیشمه رگه ی چاک و ئاغای خراب. چەند که سیکیان خه بهر چینم بوون؛ هه رچی له ناو ئاغایاندا را ده برا ده مزانی. جاسووسیکی ده ولت به ناوی «ساقی» گیرا بوو. شه ویک غازي گوتی ساقی هه لاتووه. زانیمه وه که به دوو هه زار دینار به ره لدای کردووه. چەند گوزارشیکم ده ربه ری ئه و کاره خراپانه یان بۆ بارزانی نووسی که: «ئه وانه له جاش به زیان ترن؛ چاریکیان لږ بکړی باشه». جواب ده هاته وه که سه بر بکه و بمینه وه!

بیست و چه وت هه زار دۆلارم پوول هی نا بوو؛ خه بهرم بۆ ته حسین یه زیدی - میری یه زیدیان - نارد که دۆلاره کان به دینار بگۆرپه ته وه. ته حسین جاشی ده ولت بوو؛ به لام له بنه وه ده گه لمان دۆست بوو. خه بهری بۆ ناردم که دۆلار به دووسه د و شپست فلس. گوتم بیگۆره وه. ده بوو بۆ خۆم بچه لای، حیسابه که وه رگرم. راشم سپارد بوو که چەندی دهستی ده که وئ بوو زووی رانک و چۆخه بکړی.

رۆژیک ده گه ل ده پیشمه رگه به ره و دهشت وه ری که وتین. نیوه پۆیه کی زۆر گه رم بوو؛ له دم چۆمیک لاماندا. هه ر که سه بلاو بووین مه له بکه ین. دیتم یه ک دنیا تووترک له وه بهر چه م هه یه. جله کانم نایه بن گیا و به رووتی چوومه تووترک خواردن. له پاش تاویک دیتم هه ر وا

پىشمەرگەى مزوورىيە و دەست لە سەر پەلەپىتكەى تەفەنگ ڤادەكا. بەرەو گرد دەچن و پەكوو-
پەكوويانە. لە نىو تووتر كەكان هەرام كرد:

- چتانه؟!

- ئاى مالت ئاوەدان! خوا ئەيزانى گوتمان ڤاندووويانە. ئەو دەو سەعاتە بە شوین تۆدا
ڤادەكەين!

- كاكە تووتر ك زۆر خۆشە؛ لە بىرم چوو بوو چەندم پىچوو. دە ڤۆنە ئەولا، ڤووتە، تا جلكان
دەبەر دەكەمەو.

دەبوو پاش نيوەشەو بچينە مالى تەحسین؛ چونكە تا ئەو دەم ئەفسەرى عيراقى ميوانن.
چووینە مالى ميرى يەزیديان. مريشكى سوورەو ەكراو بە پىنى فيلان بوو. بە ئەدەبیات گوتن
گوتە: ميرم تۆ كە لە ناعیلاجى بوو یە فورسان... گوتى: نا، ئەز بوومە جەحش؛ مەبێژە فورسان!
پیاویكى لە لا بوو؛ ميرزای بوو (ەلى چۆقى) لە بەغدا بۆى بوومە واسیتە، حقووقى مانگیكم
زیاد بۆ ساندبوو؛ هەوالى حیزبیش بوو. بە سرتە گوتى: تۆ تووتن و پەر دەكیشى، داواى جگەرە
بکە و حەقت نەبێ. دانیشتەو، گوتە: كاك ەلى! پاكەتیک جگەرەم بۆ بێنە. هەر راستەوە بوو،
دوو گلۆسى جگەرەى «گريفن ئەى» بۆ هینام. لەبەر خۆو گوتى: مالى ئەو جاشە سەگبابانە بۆ
تۆ باشە!

حیسانمان كرد، پەنجا دەست بوزووم وەرگرت و باقى دینارى عيراقى؛ لە قەرارى دۆلار بە
دووسەد و شىست فەلس.

مير تەحسین فەرمووى: وا من لە گیرفانى خۆم سیسەد دینار دەدەم بە شۆرش.

گوتە: ەلى چۆقى میداد و کاغەزم دەبە.

گوتە: ميرم! دەلێن كاپرايەكى گوندی چۆتە لاى پینەچییەك لە بازار گوتوو یە: دۆشاوت
هەيە؟ پینەچى ئاوى كەوشانى داوەت، نانى تێ كوشیو و خواردوو یە. پاشان گوتوو یە: نەبێ
كورد بوو قامى نەو؛ دۆشاو پار بوو تامى نەو! مەلامستەفا بە منى گوتوو نەبێ تەحسین بەگ
ڤەنجین؛ چەند جاريك ڤووتە و ڤووتەى عەشیرەتى «زیدكى» گوتوو یانە با دەستىك بە میردا
بیین، نەمەیشتوو. تۆ دۆلارت دا بە دووسەد و حەفتا و دوو فەلس؛ كە ئاگام لە نرخى هەيە.
يانى دەگەل ئەو ڤوولەى تۆ بە دیارى دەمدەيەى، سىسەدوبیست و چوار دینارى فەرە. ڤۆنى
خۆم دە سەرى خۆم هەلدەسووى، هیشتا تەواویش نا! نەچى بلىی هەزارم فريو دا!

تەحسین هەر ناوى «زیدكى» بیست، ڤەنگى پەرى؛ دەيزانى چەند دز و دڤ و خوانەناسن.
دەمى تىك هالا و ملی لە سویندان نا كە: من وا موخلیسم و وادەكەم و وا بچى؛ زیدكى زۆر
بەرازن؛ پيسن؛ نزيكيان مەكەو! فەرمووى: پەنجا باریش گەنم، دوازدە تەنەكە ڤۆن و گەلیكیش
نیسك و دانەوێلەتان بۆ دەنیرم.

- ئەى مالت ئاوا!

گوندی «بالەتە» لە جێ خەو كەمەو ڤیگەى سێ چارەگە سەعات بوو. عەبدوڤەحمان قازى،
ڤەشاد بالەتەى موهەندیس، ناجى بالەتە - كە دوكتورى ئازمايشگا بوو- و حافز مستەفا قازى
موهەندیس لەوى دەژيان. شەوانە پاش سەرىك خەو كردن، ملی چيام دەگرت و دەچوومە
لايان؛ بە قسەى قوڤر ڤاماندەبوارد. وا فیر ببوون، لیفەى منیان ڤادەخست تا ئەگەر درەنگ چووم
جییم هەبێ.

شەۋېك لەو شەوانە لە خەو ھەستام، ڕوانیم کابرایەکی بڵندبالای بۆشناخ، تەفەنگ بە شانەووە لە کۆلانیکی بەلەتەووە ڕادەبرێ. دەنگم دا:

- کێی؟

- ئەز غولام ئەز جەحشم!

- کۆرە قسە ی باش بکە! دا وەرە بزانم!

ھەوالانم گوتیان بەلێ ئەو جاشی یەزیدییه؛ پیاوی چاکە. ھەر چییە کمان بوێ لە مووسل بۆمان دەکێ.

پێلاوێ کانم «شەکال» بوون. یانی لاستیکی ترومبیل سەریان بە بەند چەندرابوو. وەک کالە ی خاوە، بە بەن بە لاقەووە دەپێچران. ھەموو رۆژ دەبوو تا و تایان کەم؛ خوار دەبوون. پاش پانیەم بریندار ببوو. گوتم: کاکێ جاش! بوزووی رانک و چۆغە یەکی خەت خەت بە چەندە؟

- چوار دینار.

- ئەو کەوشی نەرمی کەتانی کە وەرزشکار دە پێی دەکەن؟

- دیناریک، کەمتێش.

- دە ئەو پێنج دینارە بەرە و ئەو دووانەم بۆ بکەرە!

پاش چوار رۆژ رانک و چۆغە کە ی بە یەکیکدا ناردبوو؛ دیناریکی دەگەل بوو. گوتیبوو: کەوشە کەم دەس نەکەوت. ئەوا ئەمشەو دەبێ بچینە شەڕ دەگەل ئێوە؛ نەمتوانی بێمەووە، بمبەخشن!

جاشی وا ئەمینم پێ زۆر سەیر بوو!

خەبەرمان وەرگرت کە چەند ستوونیکی دەولەتی و جاشی زۆر لە چەند جێو ھجووم دەکەن. دەبوو بە پەلە خەبەر بە ھەموو بێکەکانی ناوچە کە بگا و ھووشیار بن. من بپارم دا خەبەر بۆ بێکە ی «ئەلقووش» بەرم. بە رۆژ سەفەر کردن لەبەر تەیارە - کە ھەمیشە بە عاسمانەووە خولیان دەخوارد - نەدەکرا. لە سەری شەووە دەگەل دوو پێشمەرگە - کە من سواری ئیستر بووم - رۆشتین. تاو ھەلات گەشتینە بێکە ی پێشمەرگە. ھاتن بە پیرمانەووە. لە ئیستر دابەزیم و چوار تەیارە ی بۆما ھاوژمان وەک جندۆکە گەشتنە سەر. زەمب و پەمب بکوته! دنیا بوو بە تۆز و خۆلیک ھەر تاریک داھات. سەد بار خۆلمان بە سەر و چاوە لێرژا. ھەشت بۆمبا یان ھاویشتبووینی؛ بەلام کەسمان لێ بریندار نەبوو. ھەر تۆز بوو بەرز بپۆو. بە راستی پێشوازیەکی گەرم بوو! لە بەر خۆلی چروچاومان رینگە ی کونە بن عەرزە کەمان نەدەدۆزیووە. ئاویش زۆر دوور بوو. پاش تاویک چاوە ھەلگۆفین و قەرخەرخ کردن، ئاوە ھات و دموچاومان شتەووە.

چووینە کونە رەشەووە گوتیان: چا بوو ئەمرۆ ھاتی! ئەمشەو چووینە ئەوبەری بەشی عارەبی جاش. کامیونیکیان بار کردوو، ١٦ مەری قەلەو، ھەموو دەرمانی دەرمانگایەک کە لەوێ بوو؛ بیست و ھەوت پارچە تەفەنگ و دەمانچە، زۆر کەل و پەلێ تریش. خاوەن کامیونمان ھێناو ھەتا بن ئەو گەردە؛ کامیونە کەمان پێ فرۆشتۆتەو بە شیست دینار. جا ئیستا کەیفە؛ گوشت مەر مشە یە! بێ تۆ ناخۆش نیوەرۆژە یەکی شاھانمان کرد.

شەۋېک دوژمن لە لای «چەمانکی» و ھجوومی کردبوو. پاسەوانەکانی پێشمەرگە نوستوون و خافلگیر کراون. پێشمەرگە یەک «بەحری» ناو ڕادەپەرێ؛ دوژمنیان گەشتۆتە سەر. ھەرا دەکا

و ده يکاته تهغه. پيشمه رگه دېنه دهست و پاش دوو سعات شهر، دوژمن دهشکينن. به حری زور به بريندارى هينرايه وه «خور کي». باسک و سنگ و سهر و چاوى پيچرابوو. يه کيک گوتى: لهوانه يه نه زى.

له بن په روپانه وه بانگي کرد:

- دهمرم، به قوربانى کوردستان بم! نه من زه ربه تيکي گه وره له دوژمنان دا! خه مى خوّم نييه.

روژنيک چهند پيشمه رگه يه ک له دهوړى يه ک دانيشتيوون قسه يان ده کرد. يه کيان هه ستا و بانگي کرد:

- سهيدا هه ژار! خواهافيز. من چيدى پيشمه رگه نابم!

- برام کي دلى ئيشاندووي؟ به خواي نايه لين برؤي! له سهر چي ده روؤي؟

- سهيدا نهوانه باسي شهيد ده کهن. نه من ناوم «قرياقؤس دنخه» يه. تو و ئينسافت، ناوي من بو شهيد دهست ده دا؟! چؤن قبول ده کم له سهر قهرم بنووسن: «شهيد قرياقؤس دنخه!».

- کاکه مه رو! له عننه له بابي نه وه بو بنووسي شهيد!

گونديک له لاي دهوک هه يه (سپينداره)، خه لکه کمي له ناو جيرانان به بي عه قل مه شهوورن. لهوان ده گير نه وه که زه رگه ته به منداليکيه وه داوه، ده ستيان داوه ته تفهنگان: زه رگه ته هه دي چييه به کورمانه وه بدا؟! چوونه راوه زه رگه ته. زه رگه ته يه ک به سهر لووتي يه کيکه وه نيشته وه. فيته ي بو ناوالان لي داوه و نيشاره ي بو سهر که پؤي خوؤ کردوه، ياني نه وه تا، تا نه روپوه تفهنگي پتوه نين!

پيش تاوه لاتنيک يه کيکي سپينداره يي تووتن ده ديړي. ده بيني وا سهر باز و جاش له گرد وه سهر ده که ون. ده لي: نه ي به خير بين سهر چاوى من، ده ست ده داته تفهنگ و به ره و سهرى گرد را ده کا. زور جار به گولله قوري يي هه لده پرؤي راناوه ستى و سهرى گرد ده ستيني. نو کهس له دوژمن ده کوژي و به ده تفهنگه وه ده چيته وه سهر ناوداشتن که دوژمن هه لاتنوه.

ستونويکي سهر باز به سي تانکه وه هجوومي کرده گوندي سپيندار. به تفهنگ (تفهنگي راو)، به داس و خه نجه ر بؤي چوون. تانکيک ده قولکه کهوت، ريگه ي دووه کاني تر برا. خه لکه که به ژن و منداله وه هيرشيان کرد. دوو تانک هه لاتن. تانکي ده قولکه کهوتو ناچار ته تسليم بوو. سهر نشينه کانيان به ديل گرت و تانکيان ناگر دا. لهو شهره دا سي که سيان لي کوژرا و دوازه که لاکيان له دوژمن خست و هه ر ده تگوت چوونه سهر شايي.

شهر له هه موو لا گهرم بوو. به روژ نه ده کرا بگه ريم. نه گهر کارم له خور کي هه با، شهو ده چووم و بو خه وه دها تمه وه باله ته. هه ر تاريکان له دي ده رده چووين بو ناو پؤله هه نارنيک، تا ئيواره له وي ده ميان و نان و چامان له وي ده خوارد. ته نه که نهوتيکي به تالمان کردبووه ميزي نووسين، به کاغز و کاربون نه شره مان دنووسي.

به يانيه ک حافظ مسته فا قازي درهنگ وه خه بهر هاتبوو. تاو هه لاتبوو! له ديوه به ره و ئيمه ده هات. دوو ته ياره ي ميگ هاتن: ديتيان، بؤي گه رانه وه. له بن به رديک دانيشت، ديار بوو له بهر چاوى ته ياره چي ون ببوو. چهند سوورنيکيان دا و روښتن. حافظ ده يگوت:

- زور تر سام. هه ر ده مگوت ده ي سه گباب لي مدهن با نه جاتم يي! لييان نه دام!

خەلکی بالەتە ھەموویان خەمی ئەو برادەرەنە بوون. زۆر جار دەعوەتیان دەکردین؛ خەیار و تەماتەیان بۆ دیناین. شەویەک گوتیان مۆھەندیسەکان بانگت دەکەن. بە گەرمایەکی زۆر، دەرگایان لە سەر خۆ داخستوو؛ ئارەقیان لە پیش بوو. تەرۆزی زەلام مەزە بوو. گوتم: کاکە ئەمەش ناو دینن زەوق؟ کوڕە ھەستەن تا نەپیشاون!
دەستم پێ لە جەژنی ئارەق بەردان و ماوێک بەو بەزمە پێدەکەنین.

سەفەرێک بۆ لالەش

گوتمان با بچینە «لالەش» کابەیی یەزیدیان. عەبدوڕەحمان قازی پێشمان کەوت. بە بێ پرێگە، بە ناو درووە زەردەدا تاوێکی باش پۆشتین؛ ھەموو بەلەکمان بریندار بوو. دامانە چیا. پیشەر ھەو کەمان پۆتەیی ئەمیر لیوای ھەبوو؛ ئەفسەریکی بەناوبانگ، لە پێ پۆشتن ماندوو نەدەبوو. ھەر فەرمانیشی دەدا: «دوا مەکەن!» حافز و من شرۆلترین و تەنبەلترین پێشمەرگەیی دنیا بووین؛ ھەناسەمان سوار ببوو، دوامان دەکرد یاخو تەیارە بێ و بتوانین دانیشین. بۆ یەکەم جار دوامان قبوول بوو. پیشەر ھەو ئەمری کرد:

- دانیش تەیارە ھات.

- ئۆخە!

- ھەستەن تەیارە پۆشت.

لە چیاو ھەو کەوتین و تووشی سەرەوێژێکی زۆر کووڕ بووین. رادیۆکەم بە کاک عەبدوڕەحمان بوو. بەردێکی لە بن پێ دەرچوو، پەتی برد و سێ چوار سەرمەقولاتی دا و تەخت لە عەرز درێژ بوو. من بێ ئەو فکەر بکەم ھەو گوتم: خۆ رادیۆکەم نەشکاو؟!

- ئای مالت وێران کەیی دەبێ؟ ئەو من دەمرم، ئەو دەلی رادیۆکەم!

گەشتینە دەشتایی، روومان کردە گەلی لالەش.

مەلای جزیری فەرموویە:

دل گەشتەم ژ دیری، ناچم کەنشتەیی قەت میحرابی وی بە من را وەر دا بچینە لالەش
لە کتیبەکانی باسی مەشایخاند و بە تابیەتی لە «تەزکەرەتولئەولیای عەتار»دا باسی شیخیکی بە ناوی «عەدی بن مسافر» ھەیە کە لە رەفیقانی خۆشەویستی غەوسی گەیلانی بوو. ژبانی شاران و زۆری یارانی لە بەر چاو کەوتوو و لە چیا ھەکاری، لە کوختە کەدا دوور لە دنیا ژیاو. مەیدە کورد دەوریان داو. لەوان زەماناندا دەستەبەک لەو سۆفیانە گەشتوونە رادەبەک کە لایان وایە خودا ھەمووی ھەر پەحمەتە و بەزەیی، پەحمەت و عەزاب ھەرگیز دانوویان پێکەو ناکوێ. لەبەر ئەو جێنویان بە شەیتانیشت نەداو و لایان وایە بوونی شەیتان ئیرادەیی خواپە و بە زاراوێ ئەمرو: تاکتیکێ تابیەتیپە؛ کە «مەنسور ھەللاج» و «جۆنەیدی بەغدایی» و «شەلی» و زۆر کەسی تریش لەوانە بوون. تەنانت ئەحمەدی خانی خۆشمان لە «مەوزین»دا عوزر بۆ شەیتان دەخوژا پتەو و لاگیرێ لێ دەکا. دەلی: «خواپە! شەیتان ھەر چونکە سەجدەیی بۆ ئادەم نەبرد و گوئی جگە لە تۆ کەس نااسم و بۆ بیگانە سەر نەوی ناکەم، وات بە سەر ھینا؟».

لە دواي مەرگی شیخ عەدی، چەند چین خەلیفەیی ئەو ھاتوون و ئەم ئیرشادەیان بەرپۆھ بردوو. مەیدی نەخوێندەوار و دڵگەرم - کە باشیش تێنەگەشتوون - وردە-وردە پێیان لێ

هه لبر یوه، تا وای لیتهاتوو هه شهیتان به دؤستی نزیکی خوا بزانن و ناوی بنین «مهلهک تاوس». موسلمانانی جیرانیان به کافریان له قهلهم داوون و زور جار قهتلوعامیان کردوون و سولتانانی عوسمانیش دنه خه لکیان لی داوون، که کورد به کورد به کوشت بدن. کار گه یوه ته راده یهک، هه موو یه زیدیهک رقی زوری هه له موسولمانه و موسولمانیش لای ئهوان هه کورده موسولمانه که ی هاوسایانه. ئیتر هه رچی موسولمان بیکه لای ئهوان خراپه. واه درده که وئ که موسولمانان ناوی «یه زیدی» یان به سهردا برین؛ که یه زید زور خراپه. به لام خویان ده لئین ئیمه «ئیزه دین» واتا خودایی. زور کتیب دهر باره یانه وه نووسراوه و سه ده ها چیرۆکیان بۆ ریک خراوه؛ که هه چیان یه کتر ناگر نه وه. هیندیک ده لئین پاشماوه ی زهرده شتیه کانن؛ هیندیک ده لئین میترا یین و زور شت. به لام من به تیکه لی و ئاشنایه تی و هات وچۆ کردنی شوین و پیاوه زله کانیان وای بۆ چووم که لکیتکن له موسولمانان و لایانداوه. هه ره که چۆن موسولمانه تی پیغه مبه ره یه ک تهرج بووه و ئیستا ماشه لا هه زار لکی لی بۆته وه و هه مووش یه کتر به کافر ده زانن و هه مووشیان راست ده که ن!

ئه و شیو و دۆله ی که خانه قای شیخ عه دی بووه، ناوی لاله ش و چونکه مبه ره ک و پیرۆزه، قهت که س داریکی نه بر یوه، سه ر تا پا که سه که و به راستی به هه شتیکی سه ر پرووی زه مینه. گه لی لاله ش زیاره نگای هه ره گه وه ره یه. پیاوه دینییه گه وه ره کانیان - که هه چیشیان سیوادی نووسین و خویندنیان نییه، جگه له بابه شیخی ره ئیسی دینی هه ره زل که له شاری «شیخان» ده ژی و سالی چهند مانگیک دیته وئ - زوریان تهر که دنیا له لاله ش ده ژین.

رینگه ی روو به لاله ش و مفرقه دی شیخ عه دی - که یه زیدی پیی ده لئین شیخ هادی - چه ره پزتیکی باش کراوه. من پاش پانیهم به شه کاله خواره که م بریندار ببوو. که گه یه سه ره ئه م رئ خۆشه، شه کالم داکه ند و به پیخواسی ملی ریم گرت. به سه ره پردیکی سیمانیدا په رینه وه که چه میکی چکۆله ی به ژیردا ده چوو. هه ره گه یشتینه ناو ئاوبی، «فه قیر شه مۆ» که یه کییک له پیاوه ئابینییه گه وه ره کان بوو، ده گه ل بیست که سییک له دووره وه به پیرمانه وه هاتن. گوتمان دیاره جه نه رال عه بدوره حمان قازیان ناسیوه بۆیه هاتوون. نه خیر زور به هه له چووبووین، هاتبوون به پیر منه وه. سه ر زاره کی به خیره اتنی هه واله کانمیان کرد. فه قیر و سؤفییه کان فلچ و هۆر ملیان له ماچ کردن و له باوه ش گرتنی من نا. هه زار جاریان گوته ی «ته بخیر هاتی سه ره چافا، سه ره سهر»، هیشتا که مه. به راستی واقمان ورمابوو: خوایه خه به ره چییه؟ به پاله په ستۆ وه پیش ژه نه رالیشیان خستم و چووینه دیوه خان. هه ره که س له کیسه تووتنی خۆی جغاره ی بۆ ده پیچامه وه و تا جابه کیان بۆ براده رانم دینا، دوانیان له پیش من داده نا. «سهیدا هه زار، سهیدی دهلال» که ری نیر نهیده کیشا!

- فه قیر شه مۆ، ئیمه هاتووین زیاره تیک بکه یین و ئه مرۆ برۆینه وه.

- ئه م قسه چییه؟ سویند به ئه بولقاسم و شیخ شه ره فه دین و به گۆری پیرۆزی شیخ هادی، سی رۆژان میوانی ئیمه ن.

دوای نانی نیوه رۆ چووینه سه ره «ئاوی زه مزه م» که چه وزیکی سه ره داپۆشراوه و سه کۆی له ده وه ره هه لبه ستراره و چه سیر و به ره ی لی راخراوه. سه ره چاوه ی کانیه که له ژوور یکی دیکه دایه که ده رگای داخراوه. ئاش گتپیک ئاو، سارد وه ک تهرزه، سووک وه ک ئاوی هه یاتی فر ده کا و دیته چه وز و له ویه بۆ ئاودیری باغ و ده غل ده روا. ئه و کیژ و لاوانه ی دلیان ده چیته یه کتر و

دهبن به دهزگیران، له سهفهري چهج بۆ لالهش دین له دهووری ئەم چهوزه دادهنیشن. «فهقیر شهمو» یان «بابی چاویش» یان «بابه شیخ» بۆ خۆی دوان دهباته ژوووری سهراکانی و فۆته له ئاو ههڵدهکیشی و له سهریان دهبهستی و لیک ماره دهکرین. ئیتر بهو جووره تا ههموو دلهر و دلدار پینک دهگهن.

- فهقیر شهمو، یانی چی ئاوی زهمزمه؟

- سهیدا ئەم ئاوه رهگی له ئاوی زهمزمهی چهجی بسلمانانهوه دی!

- های قسهی هیچ! ئاوی زهمزمهی مهکه سویره، تاله، بۆگهنه، له بهری ناپوا، ههیدی چیه چاکترین کانیاوی کوردستان له رهگی ئەو بی؟!

دیار بوو بزهی سمیلی دههات؛ بهلام دهیگوت: وا مهفهرموو، وا دهلین!

فهقیر شهمو پيشمان كهوت بۆ زیارتهی شیخ هادی. له ههساریکهوه رهد بووین. دهراگی مهرقهد، گهوره و دارین و سپی بوو. رهسمی ماریکی به رهش لی ههلهکهندرابوو. له دالانیکهوه رۆشیتین، له دهستی چهپ دهراگی ژوووری مهرقهد بوو. ئاشکرا دیاره مزگهوت بووه، شوینهواری میحرابی ههر ماوه. شباکی سهرقهر سندوقیکی زۆر زهلامی دارینه. ههر فهقیر ماچ دهکا و ئیمهش به شویتیدا. تیرمان ههموو گۆشهی مهرقهد ماچ کرد. فهقیر دوعای بۆ کردین و دوعای بۆ بارزانی و شۆرشهکهی کرد و ئامینمان گوت.

له خهڵکم بیستبوو که شهوکی تایهتی له سالدای، مهلهک تاوس له پشت پهردهوه قسه دهگهڵ بابه شیخ دهکا. چاوم گێرا پهردهیهکی سووری کالهوه بوو، له سووچیکی مزگهوت له بهرانهر دهراگهوه ههلیوهسراوه. پرسیم: ئەمهش زیارهت کهم؟ فهقیر خۆی دا دواي ههموان. گهپامهوه سویندم خوارد که من پیش تۆ ناکهوم. ناچار پيشم كهوت. گهیممه پهرده سوور، ههلمدایهوه. کورسیهکی لی داندراپوو؛ هیچی تر. مهلهک تاوسیشم نه دیت!

بردیانییه چهند زیارتهی تریش. دارتوویه کم دیت که دهبوو ماچ کرئ. دار زۆر زل بوو، بهلام لهو شوینهی دهمی پیاو بیگاتی، له ناوقهددا، وا باریک ببوو که نزیک بوو له بهر بای بههیز بشکئ؛ ههمووش له لای جێ ددانان بوو. چهند نهمامه تووی دیکهشیان له پهنا چهقاندبوو که ئەگهر گهوره که شکا، خهلیفه ی ئەو بن. له میرگۆلهیه کدا رهنگه چوار پینچ ههزار سینگۆلکهی دار ده عهرز چهقینرابی. بهردیکیشمان ماچ کرد که گۆیا شیخ هادی له سهری دانیشتوو و تهیر و توور هاتوون له سهراشانی ههلهنیشتوون.

ئهو رۆژهمان به زیارهتانهوه رابوارد. پیش نوێژی رۆژی دواپیش له سهراکانی زهمزمه - که زۆر فینک بوو - چا و نانی نیوه رۆمان خوارد. ئەمهت له بیر بی که خواردنی ههره باش و ماقوول له ههموو بادینان و جزیریش، ساوار و گۆشته؛ برنج هیچ قهدری نهگیراوه. ژهنهرا قازی - که ههر خۆمانه بووین - گوتی: من هیچ به دل ماچی مهرقهدانم نه کرد، بهلام نهشده کرا نهیکهم.

گوتم: جهناب وا دیاره منافقی. من له تههی دل ماچیشم کرد و چیش نهقهوما!

دهمهدهمی عهسر، حافظ مستهفا قازی و من کهوتینه شوین فهقیر شهمو؛ چووینه قهیدی کتیی پشت مهرقهد. بۆ ئیستراحت له بهر سیبهره داریک دانیشتین. گوتم: فهقیر شهمو! من ههسهرتیکم له دلدایه: زۆر حهیفه ئەو ههموو عیلمهی ده سینگی جهنابت و بابه شیخ و بابی چاویشدایه نه نووسریتوه و خوا نهخواسته که ئیوه وهفات بهرموون له بهین بجی.

حافظ بهو قسه قۆره پیکهینینی هات. دهستی به دهمیوه گرت و گوتی: من دهچمه هۆو بن

داره، جغاره ده پیچمهوه؛ نهوهک ئیوه به تووتن بپشمن. تۆزیکمان لى دور کەوتەوه که رووشمان دهو نهی. فەرمووی: راست دەکەى؛ بەلام پیاو خراپان کار خراپ دەکەن. مەلا خەلیلیک هەیه لە شیخان، ئەو نامەردە چەند سالە هەوالی بابەشیخە؛ کتیبیکى لە سەر ئیزدیان نووسیوه، هەمووی درۆ و بوختانە. نابێ کەس بینوو سیتەوه.

- یانی باوەر بە منیش ناکەى؟

- چۆن باوەر بە تۆ ناکەم؟! هەر هەوالان مە لە جزیرى خەبەرى تۆیان پێداوین کە چەند مەرویه کى باشى. پێرى کە دەهاتن چاومان لێتانهوه بوو. زیاد لە هەمووان تۆ قانونى ئیزدیانت بە کار برد: شەکالى خۆت داکەند و بە پێخاوسى هاتى. زانیمان تۆ تمام لە خۆمانى و هاتینه پێشوازی!

- بەلێ راستە لە خۆتانم؛ خۆپێندەواریشم؛ بەلام هیچ لە ئۆلى نازانم (ئۆل: دین). دەمەوى چەند پرسیاریک بکەم، ناشینوو سەمهوه.

- بەلێ سەر چاوا، بیژە!

- چیرۆکى ئەم خۆ پێخواس کردنە چیه؟

- مەرویه کە هەبوو ناوی مووسا بوو، تە ناس دکی؟!

- بەلێ باشى دەناسم!

- مووسا ژ بیناهیا چافا پسیار کرد: خودى! تە وئ کەنگى بمرى؟ چەند عەمرى تەیه؟ بیناهیا چافا گۆت: مووسا! دەروپشەک ل گەلێ لالەش هەى، تنى ئەو زانت چقاس عەمرى من مایه؛ هەرە ژى پرسە. مووسا هات خورجیک سەر ملێ وى بوو. گەها نک پلا سلاتى (پردى سیراتى)، خورج ئیگر گرت. مووسا گۆت: خودى چما ئیگر کەتە خورجى من؟ خودى گۆت: «خەلە حیزا!». نازانى یانی چى؟
- نەخیر.

- یانی شەکالا خۆ پاوێژە! مووسا شەکالا خۆ ئافیت، ناگر فەمرد. لئى گاڤى ڕە، هەر کەس گەهایه فئ دەرى، دبە شەکالا ژ خۆ کا و خواس بمەشە.

لەبەر مەرقەى پێکەنینى حافظ نەمویرا بیرسم دەى خوا چەندى عومر مابوو؟ ترسام فەقیر قوشقى ببی و بەجیم بێلێ. بە داخەوه نەمزانی خودا کەى لە دنیا دەردەچى!
- دەى ئەزبەنى، تە پلا سلاتى مە دیت؟

- بەلێ، وه بال بەستۆم پرد وا دەبێ؛ جیپی بە سەردا دەروا. پردى سیراتى موسولمانان لە موو باریکتر، لە ئەلماس تیژتر، ڕیگەى سەد سال دور، هیچ تەنەبازیکی لۆتى بیچارى ناتوانی لێ بپەریتەوه!

- هیندیک وەک کەلە بەردم لە دەورى پردى سیرات دیت؛ ئەوانە چ بوون؟

- برا سیخوڕ زۆرە، بیستانان ناهیلن. لاوه کانمان لە پشت ئەو بەردانە شەوانە خۆ مات دەکەن سیخوڕان دەکوژن!

- ئافەرم پردى سیرات! هەم زیارەت و هەم ڕاوه سیخوڕ! ئەگەر چووینە زیارەتى مەرقەد، شکلى مارم لە درگا دیت. چەند شتى وەک لینگە تەرازووی بە زنجیر هەلواسراوى لى بوو؛ ئەوانە چن؟

- شکلى مار مەپرسە! بەلام بە خودا بە دل دەمزانی ئەو پرسیارە دەکەى! ئەو لینگە

تەرازووانە رۆن و پلێتەیان تێدەکرێ بۆ ڕووناکایی. نابێ نەوت بچیتە بارەگای شیخ هادی.

- بەلێ نەوت شتیکی بۆگەنیوی پیسە. ئەو سێ کێوەی دەوری گەلی داوێ ناویان چیه؟

- ها، ئەم کێوەی لێی دانیشتووین: «عورفەت»، ئەوی بەرانبەر: «شەهەدەت»، ئەوی لای ڕۆژاوا: «عەزەرت». وەختی خۆی لە بەغدايەرا عەبدولقادر گەیلانی، جۆنەیدی بەغدادی، شەبلی، حەسەن بەسری و گەلیکی تر لە ئەولیا هاتنە شەری شیخ هادی. گەیبوونە بن چیا، شیخ هادی بە کەرەمەت زانی ئەوان هاتوون. یەزیدیەکی سواری گاشەبەردێک کرد و بە هارەها، وەک هەور بگرمی، گەیشتە پێشیان لە سەری چیا. خەبەری پێدان کە شیخ هادیش دیت. شیخ هادی سواری شیر بوو، ئاوەزەنگی زینی شیر دووپیشتک بوون؛ ماریکی زەلامی کردە قامچی و چوو...

- دووپیشتکەکانی ئاوەزەنگی نەدەپسان؟!

- نا، دووپیشتکی گەلەک مەزن بوون! چاوی بەو شیخانە کەوت. بە خێری هێنان. لە بن سێبەرە بەردێک دانیشتن. دنیا گەرم بوو، هەموو میوانەکان گوتیان: تینوومانە، بۆ ئاو چ بکەین؟ شیخ هادی بە گۆچانەکی دەستی لە بەردەکی دا. باوەشێک ئاوی سارد لە بەردەوه فرکەیی کرد. تەزییح و عاسایەکیش بە ئاوەکەدا هات. عەبدولقادر گوتی: ئۆ خودی! ئەو عاسا و تەزییحی منن لە بیرم کردبوون! ئیتر لە دیتنی ئەم موعجیزە هەموویان شادەیان دا کە شیخ هادی لە هەمووان شیخ ترە. ناوی کێوەکە بوو بە «شەهەدەت». لەوێ هاتنە گەلی؛ وە سەر ئەم چیاوە کەوتن. زۆر باش یەکتریان ناسی و بوونە ناسیار. «عارف، عورف» بە عەرەبی یانی ناسیاری؛ ئەم کێوەش ناوی «عورفەت»ی لێ نرا. مەلا ئۆبەکری جزیری لە جزیر و بۆتانەوه زۆر عاشقی شیخ هادی بوو؛ هات کە زیارەتی بکا. گەیشتە سەری ئەو چیاوە، بە دیوی گەلیدا ڕۆحی دەرچوو، عەزەرتی دیداری پێ ما؛ بۆیە ناو نراوە «عەزەرت»!

- مەلا ئەحمەدی جزیری لە شیعریکیدا باسی لالەش دەکا.

- نەخێر ناوی ئەحمەد نەبوو، ناوی مەلا ئۆبەکر بوو!

- بەلێ ڕەنگە من بە غەلەت چووبم!

فەقیر لە منی پرسى:

- دەلێن لە حەجی بسلامانان، ئەو خەلکە بەلەنگازە خۆیان ڕووت دەکەنەوه، لەو سەحرا گەرمەدا ڕادەکەن؛ راستە؟

- ئەى جەنابی فەقیر! چت زانیوه؟ ئەو هەموو ڕووتە لەو دەشتەدا گرێوه غاریکیانە، سەدیان وە بن پێ دەکەون؛ زۆریان لە بەر تۆز دەخنکێن؛ خوا بە نسیبت نەکا!

- دە بزانه حەجی ئیمە چۆنە: سێ شەوان هەموو کیژ و لاو، ژن و پیاو، خۆ دەخەملێنن، جلکی جوان دەبەر دەکەن، لە سەر چیاى عورفاتى لە بەر دەنگی شمشال (شەباب) دەرەقسن تا ماندوو دەبن و خەو بە لایندا دەباتەوه.

- دە ئۆبال بەستۆم حەج وا دەبێ! با عەرەبی پێخواسی بێ دەری، لە ناو خۆلدا بگەوزن؛ گۆری گیانیانە!

بەو قسە خۆشە سێبەر شۆڕ بوون و هاتینەوه گوند. حافز شین و ڕەش ببۆوه لەبەر پێکەنین؛ دەیگوت: تۆ چۆن پێکەنینت نەدەهات و دەتگوت پیرە یەزیدی سەد سالی و کابرات گەرم داهێناو؟! گوتم: کاک حافز! زۆر سالی لە من کەرتری دەس نەکەوتبوو ئاوا گوێی بۆ ڕاگرێ و بەلێ بەلێی بۆ بلێ!

شهو له مهجليس گوتم: كورده كانی ړووسيا له نهرمه نستان و گورجستان پتر له سيسه د ههزار دېن و هه مووش يه زیدین.

فه قير شه مۆ قوت بوو:

- پاره ی ئه وان چييه؟

- ړووبله.

- ئای بچیه ناویان و ړووبل کؤ که یه وه!

- ړووس کافرن، ړیگه ناده ن بهره که تی وه ک تۆ بچیته ولاتیان!

به خزمه تی بابی چاوشیش گه یشتین. نه گهر چی هه موو پیاوی ئایینی یه زیدی جلکیان و میزهره یان ره شه، نهو سهر تا پای سپی بوو. پرچی هؤنیوونه وه؛ هاتبوونه سهر پشی. تهر که دنیایه کی زور پاک و خاوپن بوو. ده یانگوت هه رame که ی خوی به چه قؤ برپوه تا ته ماحی له ژنان برې! سی ژنی تهر که دنیا خزمه تی ده کهن. له پاش «میر» و «بابه شیخ» له هه موو کهس پایه بهر زتره. بابی چاوش جگه له به خیره نینان، هیچ قسه ی خؤشی بؤ نه کردین. باسی سینگؤلکه و کروو بوونی دار تووشم پرسى، گوتیان: ههر یه زیدیه ک بیته زیارت، له حه جدا سینگیک لهو میزگه داده کوتی که ړؤزی قیامت نه سپی خوی لی به ستیته وه. ههر که سه ش تیسمالکیک له دار توو ده کاته وه، بؤ بهر که ت ده یخاته که ندووی ئارده وه.

حه جیان ده گهل جیژنی قوربانى ئیسلام بهرانبهره. ړؤزی دواى جهژن چهن د لاویکی زور به تاقه ت و چالاک، ههر یه ک به گؤپالیکه وه، ده چن له بهر دهر کی حه ساریک راده وه ستن و گؤپال له سهر شان ئاماده، گؤپلپاریکی دابه ستراو له ژووره وه حه بس کراوه؛ میر و بابه شیخ و پیاوانی ئایینی له سهر بان سه فیان به ستووه و سه یر ده کهن. یه کیک ده چیته ژوور و دئ له دهر گا هه را ده کا: «نهوا هات!»، هه موو وشیار دېن و حازر؛ به لام نایه. دوو جار ئهم ړؤقه یان پئ ده کا و سه ری سی جار ه ده لی هات و گؤپلپار دهر ده په رې و کور گهل به گؤپالینان ده که ونه سه ری و ههر چی بیگانی ده یکوتی تا ده یکوژن. چه ندین مه نجه لی گه وره ی ساوار له سهر ئاگره؛ گؤشته که ی به سهر مه نجه له کاند به ش ده کهن. دېچ هینده کولای تا ریزال - ریزال ده بی. نه مجار یه کیک هه را ده کا: «بگهنی!»، هه ی له وه ی مه زبووت و به کار بی و پارچه یه ک له گؤشتی گؤپلپاری قوربانى ده ست که وئ؛ ئیتر نه وه به خته ومهره. نه مجار ویکرا نانی جیژنه ده خؤن و حه حاج بلاوه ی ده کهن.

له بیرم چووبو له سهر نهو بهر ده دانیشتبووم که پیرؤزه و نشیمه نی شیخ هادی بوو. فه قیر شه مۆ گوتی: مه منووحه! گوتم: مام فه قیر! سالی نهو هه موو دینارانه لهو یه زیدیان ه وهر ده گرن، ناکرئ ده دینار بدن به شیشی ئاسن و ده ورى نهو بهر ده ی پئ بدن، تا که سی تر وه ک من له بیرى نه چئ و له سه ری دانه نیشتی؟! گوتی: راسته؛ ده بی نهوی چیکه ین.

پئویسته نه مه ش بزاینن که یه زیدی کورد، نهوانه ی له شهنگال و ده شتی مووسل و جزیره ی سووریا و له تورکیا ده ژین، چوار تایفه ن: میر، پیر، شیخ، فه قیر. هیچ تایفه یه ک ناتوانی ژن له تایفه یه کی تر بخوازی. شیربایی یه کجار زؤره. زور کهس هه یه پیر بووه، هیشتا قیستی شیربایی دایکی له سهر ماوه و ده بی سال به سال بییدا! ته لاقیش زور زه حمه ته. چونکه کابرا زور ده وله مه ند نه بی ناتوانی دووباره ژن بیئی. یه زیدیه ک له تایفه ی «میر»، گاوایک بوو له سووریا، ژنه که ی پییه وه دانه نه شت. پازده ههزار لیره ی سووریان ده دایه ته لاقى نه ده دا؛ چونکه بهو

قیمتہ ژنی له تایفه دەست نەدە کەوتەو!

پیاوانی دینی بریتین له «میری گەورە» که له ماله میوانن و کە یخودایان قۆلی بۆ دە کێشن و میر دەسلەتاتی یە کجار زۆرە. ئە گەر له مریدیک توورە بئی و بلئی حەرامم کردی، کەس هات و چۆی کابرای حەرام کراو ناکا، قسە ی دە گەل ناکەن؛ تەنانەت نابئی مریشکیشی بچیتە مالی جیرانان. ناچارە بە دیاریەکی باش میر ناست کاتەو. له میر بەرە ژیر «بابە شیخ» ه که کاروباری شەرع و پڕ و شوینی یەزیدیانی بە دەستە. دەرەجە ی سیئەم «کۆچەک» دیت که له قەبیلکی ئایینی گەورە یە. دەرەجە ی چوارەم «فەقیر» ه، دەرەجە ی پینجەم و له هەمووان نەوی تر «قەووالە» که بەیت و باوی دینی لەبەرە و بە دیهاتدا دە گەڕی و پوول بۆ میر و پیاوانی ئایینی کۆ دە کاتەو و سمیلتی خۆشی چەر دەکا و بەشی خۆی پاشقل دەدا. له پاییزی درەنگدا، میر دیت و گەڕاندنی «تاوس» که هەیکەلە تاوسیکی له مس یان زەر دە بە هەراچ دادەنی. قەووالان له سەر یە کتری زیاد دە کەن. کئی دەبیاتەو، دە گەل چەند کەسیکدا دەروا بۆ گوندان و تاوسە مسە له تیریک دایە. خەلکی دئی -ژن و پیاو- بە پیر تاوسەو دین، دەیکەنە موزادە یە که کئی تاوس بباتە ناو دئی. کئی بەری کەوت، تیری تاوسی تیدا دەخریتە سەر ملی و دیتە گوند. هەموو خەلکی گوند (پیاو و کانیا) دەوراندەو له زووریکی گەورە دادەنیشن. قەووال له پاش گووتی چەند بەندیکی دینی، بە دەنگ بانگ دەکا: فلان کەس تاوس پرووت تئ ناکا، چەندی دەدە ی؟ مەریک؟ کەمە! دوو مەر... تا پیک دین و هەر کەس بە ئەندازە ی دارایی خۆی. ئەو دەم پرووی تاوسی تئ دەکا پاش سەر چاکردنەو ی پیاوان، ئیجازە بە ژنان دەدری بچن زیارەتی تاوس بکەن و بەشە دیاری خۆیان بەرن. قەووال قازانجی خۆی دەبا و ئەو پوولە بە میر دەگا؛ که سالانە خۆی له هەزاران دینار دەدا.

پیاوی بە دین نابئی قەت موویک له لەشی بقرتینی؛ نابئی نینۆکی بکا؛ نابئی تارەت بکا؛ یان دەم و چاوی بشوا. بەرەبە یانان له خەو که هەستا، ژیریالە یەک ئاو تیدا دیتن، سەری هەردوو ک قامکی شادە که بەو ئاوە یان تەر دەکا، بە قولینچکی چاوی دادەمالی که رپپۆقی لئ بکاتەو. بەلام میر لەو قەید و بەندانە ئازادە؛ دەتوانی ریش بتاشی؛ خۆی بە ئاو بشوا؛ بە کالە ی مووینەو له پردی سیراتەو بیتە مەر قەدان. میر زۆرە ی مانگی سال له لەندەن و ئوروپا رایدەبویری و زۆر خۆشگوزەرانە.

نوژیان، بەبانیان تاو هەلات پوانینی هەلاتنی پۆژە و له بن لیوان دوعا کردنە. پۆژوو یان سی پۆژە. وەک دەلین خودا بانگی محەممەد و مەلەک تاوسی کردوو، گووتوو یە پۆژوو سی بی؛ محەممەد چونکە عارەبە و بە تەماحە گووتوو یە سی پۆژوو باشە! مەلەک تاوس زانیو یە محەممەد بە هەلە چوو گووتوو یە: با ئیزدی سی پۆژوو بگرن؛ خودا نە یگووتوو سی، گووتوو یە سی! بەلام بابە شیخ دەبی دوو مانگ له سەر یەک پۆژوو بی. ئەمما ئە گەر میوانی بین، دەبی لەبەر خاتری میوان پۆژوو بشکینی و بۆی بە پۆژوو حیسابە! فیلە شەرعیەکیان بۆ دۆزیو تەو: لەو دوو مانگەدا هەر پۆژە چەند کەسیک بە کاو یان گیسکیکەو دەبنە میوانی بابە شیخ و ناچارە پۆژوو کە ی بشکینی! دوو مانگە که بەو فیلە دەرباز دەبی. بۆ مایە ی ژبانی بابە شیخ و پیاوانی تری ئایینی، بە پیتی کتیبە کە ی «مەلاخەلیل سولەیمان» ی شیخانی -که لام وایە راست ترین شتە که له سەر یەزیدی نووسرای- بیست و حەوت جۆر مالیات و سەرانە له یەزیدی دەستیندری.

گووتنی کەلیمە ی «شەیتان» هەر نییە و کفرە. تەنانەت هەر وشە یەک شین و تیی گەورە ی

تیدایی خۆی لئ دهبویرن. به زاراوهی یهزیدیان به خلیسکان ده‌لین: «شه‌مگین»، له ترسان ده‌لین فلان له قور چه‌قی. نابج کەس تف رۆ کا، نابج ئاو ده‌ لوولینه بکری. له جزیری هه‌سه‌ن ناویکی یه‌زیدی له ترسی حکوومه‌تی تورک هه‌لاتبوو، له ماله حاجو ده‌ژیا. رۆژیک دلخۆشی منی ده‌داوه:

- سه‌یدای هه‌ژار غه‌م مه‌خۆ! ده‌زانم ئاواره‌یی ناخۆشه. ئەوا منیش ئاواره‌م و جاری وا هه‌یه مه‌جبوورم به‌ مه‌سینه ده‌ست بشۆم؛ بلیم چی دنیا وایه!
- هه‌سه‌ن گیان! به‌ راستی هه‌ر تۆ لیت قه‌وماوه!

کاهوو نابج هه‌ر ناویشی بلین؛ که‌ پیتی ده‌لین «خه‌س». چونکه‌ وه‌ختی که‌ ئاده‌م له‌ به‌هه‌شت ده‌رکراوه‌ و خودا له‌ مه‌له‌ک تاوس په‌نجاوه‌، مه‌له‌ک تاوس خۆی له‌ ترسان له‌ بن چله‌کاهوو شاردۆته‌وه‌. چله‌کاهووی زمان شری به‌دغه‌ر جاسووسی کردوو و راستی گوتوو: «ئه‌وه‌تا له‌ بن من دایه‌!». که‌ ئەم چیرۆکی کاهوو له‌ کتییی «قصص الانبیاء»ی تورپه‌هاتی خۆشاندا هه‌یه. ئە‌گه‌ر نینۆکیان له‌ درێژیان بپه‌ری، یان موویان به‌ری، ده‌بی بینێرن؛ له‌ قیامه‌ت حیسابی هه‌یه. ئیستا زۆر که‌سی وایان تیدا په‌یدا بووه‌ که‌ ریش ده‌تاشن؛ هه‌یشه‌ خۆپندووێانه‌ و فاسق بوون! ئە‌و‌ه‌له‌ی چۆقه‌ی باس‌م کرد، بیوه‌ موعه‌لیم و کارمه‌ندی ئیداره‌. پێشمه‌رگه‌ی یه‌زیدی - که‌ زۆریش ئازان - له‌ شۆرشه‌که‌ی بارزانی‌دا زۆریان چاویان کرابۆوه‌. گوییان زۆر له‌و خرافاته‌ نه‌ده‌گرت.

مه‌سه‌له‌ی نامووس زۆر گرینگه‌. پیاویک ژنیکی به‌ می‌ده‌ هه‌لگرێ یان ئیلاقه‌ی بکا، جه‌زای هه‌ر کام کوشتنه‌. درۆ کردن زۆر گوناھیکی گه‌وره‌یه‌. به‌لام دزی کردن - نه‌خوازه‌ له‌ موسولمان بچ - عافووی لێیه‌ و پیاوه‌تییه‌. ده‌لین له‌ چپای شه‌نگالی هه‌ر پیاویک نه‌توانی هه‌یوانی قاورمه‌ بدزی، به‌ پیاو حیساب نا‌کری. ده‌یانگوت جاریک یه‌زیدی‌ه‌کی خه‌لکی جزیره‌ زاتی ئە‌وه‌ی نابج بچی هه‌یوانی قاورمه‌ بدزی. ژنه‌که‌ی زۆری سه‌رکۆنه‌ ده‌کا که‌ تۆ پیاو نی و ئابرووت نییه‌. ناچار ده‌چیته‌ لای فه‌له‌یه‌ک بزنیکی قه‌له‌وی لئ ده‌کری به‌ واده‌ی مانگیک به‌هار. شه‌و دره‌نگیک گویی بزنی گرتوو و به‌ دزیه‌وه‌ هیناویه‌ته‌وه‌ مال و به‌ ژنه‌که‌ی گوتوو:

- ئە‌وا قه‌لیم دزی!

- ئافه‌ریم ئیستا پیاوی!

مانگیک به‌هار چوو. فه‌له‌ بۆ قه‌رزه‌که‌ی هاتوو. کابرا له‌ ژنه‌که‌ی زۆر ترساوه‌، هه‌ر خاوه‌ن قه‌رز هاتوو قسه‌ بکا بری به‌ قسه‌که‌ی داوه‌ و باسیکی جیاوازی کردوو تا فرسه‌تی هیناوه‌ و پایکردوو و چۆته‌ گردی ئە‌وبه‌ری مالان و به‌ سه‌ر خوراندنه‌وه‌ بانگی کردوو:

- کریفۆ (خزمه‌که‌م) به‌ ئە‌بولقاسم ننه‌، ننه‌!

ژن زانیویه‌ چ باسه‌ و به‌ تێلا که‌وتۆته‌ سه‌ری و نه‌یگه‌یوه‌تی!

قه‌بری شیخ هادی له‌ عه‌رزوه‌ چۆته‌ زوهره‌. قه‌بری شیخ ئە‌بولقاسم و شیخ شه‌ره‌فه‌ددین - که‌ دوو پیاوی موقه‌دده‌سن - له‌ مانگه‌. رۆژی که‌ رووسان مانگی ده‌سکردی خۆیان ناردە سه‌ر مانگ و له‌ مه‌جلیسی دیوه‌خانی تربه‌سپی باسی ده‌کرا، عه‌مه‌ری خێلتکی - که‌ یه‌زیدی‌ه‌ک بوو - گوتی: خودی ئۆلا مه‌ چوو! (به‌خوا دینمان نه‌ما)!

- بۆچی عه‌مه‌ر؟

- ئە‌گه‌ر ئە‌وانه‌ بچنه‌ سه‌ر مانگ، ده‌چن له‌ سه‌ر قه‌بری ئە‌بولقاسم ده‌میزن!

ئەو ەمەرە دل سادەيە کى قەسەسەير بوو. جاريک گوتى: من دەلیم خودا پىاويكى فيلزان بوو. زوو خۇى لە عاسمانان جى کردۆتەو و حوکم لە ئیمە دەکا!
 رۆژیک دەگەل زەبيحى بە ريدا دەرۆن؛ دەلئ: لە کن ئیمە يەزیديان ەەر دوو شت پيسە:
 قەرزدارى و موسولمان!

يەزیدی خۇيان دەلئین دوو کتیبى عاسمانيان ەهيە کە يە کيان «مەسحەفا رەش» و ئەوى تر «جلو» يە. مەسحەفا رەش لای بابەشخە؛ ئەگەر لە سندووق بێتە دەر، تاعوون ەمموو کەس قې دەکا. جیلوم دیو؛ چەند حیکایەتیکى کەراماتى شیخ ەادییە کە لە زۆر کتیبى باسى مەشایخاندان خوتندوو مەنو. دەلئین مەسحەفا رەش کرمانجییه؛ بەلام جیلو ەکى من دیومە بە عارەبییە. بە قەسى مەلاخەلیل کە چل - پەنجا سال جیرانى بابەشیخ و نیوان خۆش بوون، مەسحەفا رەش درۆیە و ەەر نییە.

ژنە يەزیدی زۆر ناحەزن؛ لە عارەبى دەشت دەکەن؛ کراسیان سپییه. کە قەتیش خۆ ناشۆن، دەلئین بۆگەنیویان لئ دئ. قسێکیان ەهيە دەلئ: «ئەم ئیزدینە، جل سپینە، بوھیشتیئە. ەەرچى فلنە لە ژیریا مەنە. ئەمما بسلمان: مان و مان!».

ئارەق خواردنەو لە ناو پیاوانیئاندا زۆر عادەتە. من شیخ ناسرێکم لە جزیرئ دەناسى ەمیشە مەست؛ ەمیشە بەتەحە عارەقى لە باخەلدا بوو؛ پیاوى ئایینیش بوو. رۆژیک لە دەم کانى نوستبوو، مار پتو ەى دابوو. مارە کە رەق ەەلاتبوو، شیخ ناسر وە خەبەر نەھاتبوو! گوتى: ەەزار ئەو ەجەددى من مارە ەکى کوشت!

- بەلئ یا شیخ ئەو ەجەددەت کە لە ناو گیرفانت دا ە! خوتنت بۆتە ژەر!

لالەش چەند زیارەتیکى جگە لە شیخ ەادى لئیە: شەمسى تەبریزی، نەزەرگەى بارزان و مەلا ئۆبەکرى جزیری؛ کە دەبئ زیارەت بکړین. شیخ ەەدى وەک دەلئین ئەمەوى یان سەر بە ئەمەویان بوو. دوژمنانى مریدەکانى کە ناویان ناوون يەزیدی، بۆیە بوو کە بە يەزیدی بنى معاویەیانەو ە بنووسیتن کە بە رابردنى زەمانى زۆر، خۇيان (يەزیدیەکانیش) ئەم باسیان لئ بوو بە راست. ناوى يەزید و معاویە لە ناویاندا زۆرە. ناوى عومەر، ەلى، حەسەن و حەسۆش زۆرە؛ ەەر محەممەد ناویان نییە. بەیتى سیامەند و خەجئ بە کرمانجى قەوالى يەزیدی دەلئین. لە ویدا دەلئین: سیامەند خۇى گەیانە قەتەنە و بۆ شەرى حوسین رەگەل لەشکرى يەزید کەوت. ئەگەر سیامەند نەبوايە حوسینیان بۆ نەدکوژا! جلکى ئاغا و دەولەمەندەکانیان عارەبییە و ەگال و چەقەتەیان بە سەر مو ە. جلکى خەلکى رەمەکى، کوردى و رانک و چۆغە و جامانە ە.

دواى سئ شەو بە ەهەشتى لالەشمان بەجئ ەیشت. چووین لە چیا ەک میوانى ەبەدئ زیدکى بووین کە رەئیسى زیدکیان بوو. تەواو شکلى موزەفەرەدین شا ببینە و ەبەدئ بە جووتە سمیلەو ە ببینە! زەلام و چوارشانە ەک بە دیمەن زۆر بە سام. مالە ەکى لە ئەشکەوتیکدا بوو کە پینج وەتاغى زۆر ریک و جوان لە بەرد تاشراوى لیک و لووس کراوى تیدا و جئ حەوزە ئاویکى تیدا. رەنگە ەزاران سال لەمەوبەر مالى پادشای دەورى بەرد بووبئ و لە شوینەوارە کۆنەکانە. ئەو ەشیرەتە زۆر کەمن؛ بەلام بە دز و دې مەشهورن. ەبەدئ ەمموو سەر و بنى قەسى داواى پوولى لئ دەکردم. ەیندە ى گوت تا ەبەدو رەحمان قازى جینیوى پئ دا: تۆ بۆ ەیندە خویرى؟! شەو کە جیگەیان بۆ راختین، کورپکى ەبەدئ بە ناوى فەتاح - کە لاویکى پازدە سالانە بوو - دوو سەنیرى زۆر گەورە ى بۆ دانابووم. گوتم من يەکم بەسە.

دەلە: بەخوا بالگەھەک تەنن تیرا کەلەخە تە ناکا!

دوو کوری عەبدی پیشمەرگە بوون و زۆریش ئازا. یەکیان کە ناوی دەرویش بوو، دواى هاتنەوهم بۆ خورکی هاتە لام، نامەیه کی دامی؛ جوابی باوکی بوو لە دەولەتەوہ بۆی هاتبوو کە هەر وەخت بیی چاوەنۆرتین. گوتەم بابت دەبیته جاش؛ چاریکی لی بکە. خەبەرەم بۆ بارزانی نارد. ناردیە شوینی کە وەرە کارم پیتە. عەبدی پاش چەند پۆزیک هاتەوہ. تەفەنگیکیشی خەلات کرابوو. لام وایە پوولیکیشیان دابووہ. دوايی کە چووہوہ بارزان لەم کارە ئیعتیازم کرد. دیسان ناردیان هاتە بارزان. ماوہیەک مایەوہ و چۆوہ مالە خۆی و چووبوو بیوہ جاش و لە شەریکی نیوان خۆی و جاشی عەرەبدا کوژرا.

تیلگرافیکم بە بی سیم بۆ هات کە هەزار بیتهوہ بارزان. من کە خەریکی خۆساز کردن بۆ سەفەر بووم، رادیو بەغدا کردیە هەرا کە بارزانمان پاکسازی کرد و سەری مارمان پاک کردەوہ و مەلامستەفا کوژراوہ. خەبەرکی زۆر دلتهزین بوو؛ بەلام چونکە زۆرم درۆ لە بەغداوہ بیستبوو کەوتینە پی و شوینی. نەخیر بارزانی شوکور ساغە و تەنیا دەولەت لە جیای پیرس هاتۆتە خوار و بەری پۆزاوی زییە لە جی شەپە کە داگیر کردوہ و شەپ بەردەوامە.

لە زەمانی قاسمدا، مامۆستایەکی کوردی سووریا بە ناوی «محەممەد عەلی خۆجە» زۆر پیاویکی موختەرەم! پینچ هەزار دیناری شۆرشى درابووہ کە شەمەک بۆ پیشمەرگە بکڕی. حەمە عەلی خۆجە چووبووہ حەلەب و پوولی خواردبوو، نەهاتەوہ...

ئەى خودایە! من پینچ هەزار و چەند دیناریکی شۆرشم لایە؛ جگە لە فیشەک و بوزووی کە کڕیومە. دنیاش وا شیواوہ خۆ ئەگەر ئەو پوولە نەگاتەوہ خواوہنى شۆرش و حەتتا لە پڤگەدا بشکوژریم، ئابرووم دەچێ و دەلێن ئەویش وەک حەمەعەلی خۆجە خواردووہ. خوايە هەر ئەمجار بژیم تا ئەمانەتییە کە تەسلیم دەکەمەوہ. چەند پیشمەرگە یەکم دەگەل دەهات. هەشت ئیستریان لە فیشەک بار کرد؛ ئیستریک من سواری بووم. لە بالەتەش را پەشاد بالەتەى موهەندیسی جەنگەلبانی و دوو- سێ پیشمەرگەى ترمان پەگەل کەوتن.

جا هەتا لەو پڤگە دوور و سەختە داین با ئاوریک بەدەمەوہ لای خورکی. کە هاتبووم، مەلامستەفا فەرمووی نەچی توخنی «عەبدوللا شەپەفانی» کەوی کە جاشیکی زۆر پیس و نامەردە و دەتکوژی. بەلام تەماحی من بۆ گەدایی کردن دە پنی شۆرشدا لێم نەگەرا. لە لایەن خۆمەوہ کەسیکم ناردە لای؛ زۆری بەخیر هینابوو؛ پەنجا تەنە کە پۆنی دابووہ؛ چل سندوق فیشەکی پی فرۆشتبوو؛ دە سندوقیشی بە پیشکەشی شۆرش دابوو. بە کابرای سپاردەى منی گوتبوو: بەلێ من جاشم؛ دوژمنی بارزانیشم؛ بەلام دەزانم لە سایەى ئیوہدایە کە دەولەت پوولم دەدات. هەر گا ئیوہ نەمین، دەولەت ئەگەر نەمکوژی -وەک تاژی لە راو کەوتە- خویریم دەکا. ئەوا بە پەعیەتی خۆشم گوتووہ تا پیشمەرگە گەنمیان لازمە نابێ کەس دەنکە گەنمیک بەریتە مووسل. مالی جاشی وا هەر ئاوا!

چەند جاریکیش فیشەک و خویمان لە حەرەس قەومی کړی؛ کە بە کامیونی خویان دەهاتنە دەشت و قاچاغ فرۆشیان دەکرد.

مەلا عەزیزە منداڵە کەى دەوکی زۆر پاراوە دەگەل خۆمی بەرمە بارزان. دەیگوت غازی هەموو پۆز دارکاری دەکردم؛ لەوہتا تۆ لێرەى ئاسوودەم. بەلام نازانم بۆچی دلم نەهات دەگەل خۆمی بەرم. منداڵ بوو؛ دەترسام شتیکی بە سەر بی. بارزانی رایسپاردبووم کە ئاگات لە

«مهمووداڭای چه مانکی» بی؛ زۆرم خۆش دهوئ. ئەو خۆشەویستیەش وه فادارییه ک بوو که وهختی قاسم عهفووی بۆ پیشمه‌رگه‌ ده‌رکردوو -جگه‌ له‌ بارزانی- بارزانی فهرموویه: کی ده‌رواتوه‌ ماله‌ خۆی برواتوه‌. مهمووداڭا گوتویه: من به‌جیت نایه‌لم. ده‌مه‌وی که کوژرام تو به‌لکی چاوم به‌ په‌جیه‌ی خۆت لیک بنی. به‌لام که روانیم له‌ راستیدا زۆر پیاویکی خویری و پووله‌کیه‌. ئەوه‌نده‌ داهاتی ده‌غل و مولکانه‌ هه‌بوو ده‌یتوانی هه‌زار پیشمه‌رگه‌ به‌خێو کا؛ ده‌شیدیت که من سوالی گه‌نم و پیتخۆر له‌ جاشان ده‌که‌م، له‌ به‌رم ده‌پاراهه‌ ده‌ تنه‌که‌ گه‌نمی بده‌م. ئەگه‌ر له‌به‌ر بارزانی بموێرایه‌، ساف له‌ سافم تالان ده‌کرد.

له‌ گه‌رانوه‌مدا دواي دوو رۆژ تووشی خێوه‌تیک بووین له‌ سه‌ر رینگه‌ هه‌لدرابوو. مهمووداڭای مباره‌ک دوو رۆژ بوو له‌وئ چاوه‌نۆرم بوو:

- ده‌بی هیچ نه‌بی دوو هه‌زار فیشه‌کم بده‌یه‌!

- مهمووداڭا یه‌ک فیشه‌کیشت ناده‌می؛ ده‌یه‌مه‌وه‌ بارزان که ئەو شه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ی تیدایه‌. وه‌ک چه‌رچی مه‌بدانی مه‌نگوپان هه‌ر ئەو دپته‌ خوار و من ده‌لیم نا. هاتبووه‌ سه‌ر سیسه‌د فیشه‌ک، ئەویشم نه‌دایه‌!

جاری پیشوو که به‌ره‌و ده‌ۆک ده‌هاتم، له‌ «دووپردی» میوانی بنکه‌ی پیشمه‌رگه‌ بووین که هه‌سۆ میرخانی پێ راده‌گه‌یشت. پاش نیوه‌رۆ له‌ چۆم چوووه‌ ئەوه‌ر. پرده‌که‌ دوو کاریته‌ بوو؛ په‌رینه‌وه‌ کاری ته‌نافازان بوو. سیبه‌ره‌ به‌ردیکی خۆشم په‌یدا کرد که له‌ زۆر به‌رزیه‌وه‌ ده‌پروانیه‌ زی. په‌توویه‌کی ته‌نکم هه‌بوو، دامه‌ بن سه‌رم و نووستم. هه‌سۆ ده‌گه‌ل چه‌ند پیشمه‌رگه‌یه‌ک هات؛ گوتیان: سه‌یره‌ هه‌لنه‌دیروی له‌ سه‌ر ئەو لیواره‌ باریکه‌ به‌رده‌ چۆن ده‌نووی؟ خه‌تەر؛ هه‌سته‌! هه‌سۆ په‌تووه‌که‌ی لی‌وه‌رگرتم. «هورمز چه‌کۆ مه‌له‌ک» -که‌ له‌ فه‌رمانده‌ هه‌ره‌ ئازاکانی شۆرش و سه‌رۆکی پیشمه‌رگه‌ مه‌سیحیه‌کان بوو- له‌ هه‌سۆی وه‌رگرت. یه‌کی‌تر له‌ هورموزی وه‌رگرت که چۆن جه‌نابت هه‌لیده‌گری؟ هینده‌ی ده‌ستاوده‌ست کرد تا په‌توو ون بوو. ئیستاش نه‌مانزانی چی به‌ سه‌ر هات! قه‌رار درا تا دیمه‌وه‌ بۆم په‌یدا که‌نه‌وه‌. ئەمجاره‌ که‌ هاتمه‌وه‌:

- کاک هه‌سۆ کوا په‌تووه‌که‌م؟

- به‌ خوا نه‌دۆزرایه‌وه‌. کاکه‌ نه‌وه‌ک شیعریکم بۆ دروست که‌ی، ئەم چه‌قۆ سینگره‌ت بده‌می

چۆنه‌؟!

- رازیم!

هه‌سۆ میرخانی دوپړی له‌ هه‌سۆ میرخانی ژاژۆکی جیایه‌؛ که‌ دوايی له‌ قه‌لادزه‌ حوکمی ده‌کرد و دزیکي زۆر پیس بوو. هه‌سۆ میرخانی دوپړیم زۆر وه‌ به‌ر دل که‌وت. هه‌م عاقل، هه‌م زۆر ئازا. هه‌م زۆر به‌ نه‌زم و ته‌رتیب. نۆبه‌تییه‌کی سه‌ختی بوو؛ ده‌رمانیان بۆ هینا نه‌یخوارد؛ ناردی بۆ پیشمه‌رگه‌یه‌کی نۆبه‌تی داری هه‌والی!

زۆربه‌ی شه‌وانه‌ له‌ ناو چیا و لی‌رموار ده‌مان. ئەگه‌ر ئیواره‌ بگه‌ییانه‌ بنکه‌ی پیشمه‌رگه‌، میوانی ده‌بووین. پووله‌ ئەمانه‌تییه‌که‌م کردبووه‌ ناو چه‌مه‌دانیکي چکۆله‌ی ریش تاشین که‌ زۆر کۆن و به‌دندوما بوو. ده‌مگوت ئەمه‌م بۆ به‌خه‌نه‌ سه‌ر باری ئیستریک. بۆ خۆشم چه‌مه‌دانیکي باشم به‌ ده‌سته‌وه‌ قفل دابوو، هه‌میشه‌ به‌ باوه‌شمه‌وه‌ بوو؛ که‌ هه‌چی تیدا نه‌بوو. تا ئەگه‌ر ته‌ماحیان کرده‌ پووله‌که‌، ئەمه‌ی ده‌ستم بدزن. که‌س بی‌ری چه‌مه‌دانی ریش تاشینه‌که‌ نه‌ده‌برد.

تاریف ناکړی پرېگامان چهند سخت و بهر داوی و هه له موت بوو. پټم سهر بوو ئیستر چوڼ دهرده چن. ئیواړه یهک به کټویک هه لگه پرېن هه مووی ده تگوت پلیکانی دپوانه، ماوه یه کی زور که ممان به پټنج سعات پری. چووینه گوندیک به ناوی «هه ناره». مالی لی نه مابوو. بنکه ی هورموز له وی بوو. شهو دره نگیگ گه ینی.

- ئای به خیر بین. وه ختیکی باش هاتوون!
- خه بهر چییه؟

- سی پوژ له موه بهر به سهر گوندیکي جاشانمانداوه، شش سهد مهری دهوله تی و ناغامان هیناوه. دوازه سهر باز و نهفسهر و چوار جاشمان کوشتووه؛ په نجا مریشکیشمان به تالان هینا. مهره کانم به سهر بنکه کاندایه ش کرد و دووسهدم ناردی بارزان؛ بیست سهرم بو خومان گپراوه تهوه. داده ی کوره گوشت سوور که نهوه؛ به لام به داخوه خویمان نییه!
- کاکه هورموز نه دی مریشک کوا؟

- به خوا هه موومان خواردا
گوتم: ده جا وهره فله بکه وپته سهر مریشکی جاشی موسولمان چوڼ ئینسافی له لا ده مینی؟

جه میک گؤشتی بی خویمان خواردا. بهری به یانی پشمره گه یه کی هورموز هاتهوه و خوپی هینابوو. هورموز به لیوان به شی کرد و هیندیکشی وه لا نا بو بنکه:
- نه م نیوه پویش میوانی من!

بی تو ناخوش نهو جه موش له گوشت جاش مې بووین. پاش نیوه پو گوتی: ههستن برؤن!
- نا، تو به سهری مه لامسته فا و مه سیج با نهو شهویش میوانت بین!
- ده لیم ههستن برؤن کارتایه هیه، نه رؤن دهرتان ده کهم!

چارى ناچار دیسان دم له پووش وه چیا هه لگه پرېن. سهرت نه یه شینم دوازه شهو و پوژی برد تا گه شینیه پروکاری زیی بادینان، له باریکایی دؤلیکی ته نگه بهردا له ولاتی زیاریان. تا نهو هشم له بیر نه چووه: خوشتین مه له بندئ که من دیتوومه دؤلی «نه هله» بوو که گوندی مه سیحیه کورده کانی لین. دیهات هه مووی له بهردی تاشراو، خاوین، ولاتیکی پر له دهغل و دان و بهر که ت؛ هه ده بوو سهری بکه ی. له هه موو ناقاران رز و باغی میوه بوو.

هه موو دژواری سه فهره که بهو تاوه نه ده بوو که له سهر چیاوه بهر وه زئ سهر وه لیژ هاتینه خوار. زور جار ده بوايه به دوو کهس یاریده ی ئیستر بکه ی که له بهردی پنگه باز بدا. ره شاد بالته ده یگوت: نه حله ت له بابی نهو کهسه ی هه وه ل جار ئیره ی کردو ته ری! شهو دره نگیگ چووینه گوندیک له سهر زئ. ناوه کهیم له بیر نه ماوه؛ به لام حه یدر به گ ناویکی به سهر راده گه یشت که ده مناسی. دوو سعات شهوی مابوو؛ ده بوو بهرینه وه. جانتای پووله کهم خسته ناو جه مه دانه گهره که. هاتینه سهر زئ. که له کی به کووله که سهر او، جیگه ی دوو کهس به حال ده بیته وه. ناو زور خوړه، که له ک ناو ده بیا و له دواى دوو کیلومیتریک ورده - ورده که له کهوان ده بیاته بهری نهو بهر. نوره ی من و ره شاد بالته ته پیکه وه هات.

که له کهوان گوتی: نابی جه مه دانت پی بی؛ دواپی بو ت دینم.

گوتم: یان خو و جه مه دان به ته نیا بهرینه وه، یان نایم.

ناچار قبوولی کرد. ره شاد و منی له سهر چینچکان له سهر که له ک جی کرده وه و جه مه دان

لە پێشمە. گوتی: نابێ هیچ بیزوون؛ خەتەرە. کەلەک وە ڕێ کەوت. ڕەشادی مەبارەک دەیهوێ حورمەتەم بگرێ، خۆی لاڤا گوتی: ئەزبەنی جیگاگەت ناخۆشە! کەلەک لارەو بوو، ئاو ھاتە سەر پشیتێندمان؛ بەلام کەلەکەوان زۆر ماھیر بوو؛ وە خۆ کەوت و بە سەول لێدان و لە سەر یەک راستی کردەو. زۆری خۆ توورە کرد کە سەیر بوو نەخنکان! پەڕینەو. تەر و تلیس، سەرما ی بەربەیان، دنیا تارێک، کەوتینە پەل کەوتن. ھیندیک چیلکە و پەر و پووشمان کۆ کردەو و ئاگرمان دا. ڕانک و دەرپێ ڤاگەنە و بە گونی ڕووت لە دەوری ئاگر خۆت و شک کەو و ھەلشەرزە. ھەوالانی تریش پەڕینەو و ئیستەر بەجێ مان؛ کە بە دەراویکی دیکەدا بۆمان بنێرن. بە چیا ی شیرین ھەلگەڕاین. تاوھەلاتێ گەیشتینە ھەوارگە ی مالی شێخ ئەحمەد لە «بێرکی بەستریان». «شێخ نوورۆ» ی کۆری شێخ ئەحمەد لەوێ بوو. بەرچاییە کمان خوارد و ھەر کەسە لە سەر بەردیکی پان خۆمان لەگەز دا و تیر نووستین. پاش نیوہۆ ئیستەرەکانیان بۆ ھیناین. شێخ نوورۆ تەماحی کردبوو بوزووی ڕانک و چۆغەکان، بەلام ئەو زۆری فەرموو من کەم جواب داو و گوتم تا نەیدەمەو بە بارزانی کەس نایابنێ. ئەو شێخ نوورۆیە زۆر پیاویکی خوێری و بەتەماح بوو. لەو ھەموو لێقەومان و شەرەندا ھەر خەریکی قاچاچییەتی خۆی بوو.

چیا ی شیرین - کە بە سەر گوندی بارزاندا دەروائی - ھەوارگە ی مالی شێخانە. چالە بەفری تەبیعی زۆری ھەیە. مەر لە ئاوی بەفران پاراو دەبێ و ئەو چالە بەفرانە تا بەفری نوێ ھەر دەمێن. بە قسە ی ڕەشاد - کە موھەندیسێ جەنگەل بوو - لە ھەزار و شەشەد مەتر بلندی بەو لاوہ دار ناروێ. ئەو شوینە ی ئیمە ی لێ بووین کیفار و دڕووی زۆری ھەبوو؛ داری نەگەیشتبوو. شێخ نوورۆ ڕۆژنامە یەکی عەرەبی ھینا گوتی: پێم نالێ ئەو «کوناکەری» یە لە کوێ؟! کۆناکری لێ ببوو بە قوونی کەری!

لە پشت چیا ی شیرینەو ھاتین. ئێوارە عەسر گەینە «لێرە بیری» کە لێرەواریکی چوغور و چیا یەکی بلند و بنکە ی بارزانی بوو. لە پێشمەرگە یەکی بارزانیم پرسی: کوا مەلامستەفا؟

- چۆتە ئەودیبو چیا؛ بە دووربین سەیری شەرگە دەکا.
- وەرە کا! دانە - دانە پوولە کەم بۆ سەعید بژارد. ھەناسیکی ئاسوودەم ھەلکیشا. خۆم لە سەر خۆل ڕاکیشا و کەیف ساز... نوێژی شیوان بارزانی ھاتەو؛ چوومە خزمەتی. فەرمووی: ئەو پوول بە سەعید دانەت لە چی بوو؟ گوتم: ھێچ قسە ی لێ مەکا! ماریک دە باغەلما بوو، فەریم دا. سەبە ی ئەو ڕۆژە کە لەو شوینەو چووبووینە جیگاگە دەپروانییە دۆلی «زوروران»، فەرمووی: کە تیلگرافم بۆ کردی بێیەو، لە بەر دوو شت بوو: یەکیک دەترسام غاز ی بە دزیەو بەتکوژی؛ دووھەم عومەر دەبابە دەگەل یەکیکی ئێرانی کە ناوی جەلال بوو ھاتبوون. مەکتەبی سیاسی حیزب داوای تۆیان لێ کردووم کە بچی و لە ڕادیۆکە یاندا - کە تازەیان پەیدا کردووە - کار بکە ی. خۆت حازر کە سەبە ی دەتتێرم.

پاش تۆزیک مات بوون گوتم: ئەو ئەمرە لێم دەکە ی یان پرسە؟
فەرمووی: نەخیر تۆ ئازادی ئەگەر پێت خۆشە بچۆ. دەشرانی ئێرە چەندە خەتەر و ئاگر بارانە و ھەموو ڕۆژ شەر و لێکدانە؛ من لە بەر تۆ دەلێم.

- قوربان ناچم. ئەگەر تۆ ئەمرم پێ بکە ی خۆم دە ناو ئاگریش داویم؛ بەلام بە خۆشی خۆم دەمەوێ لەم خەتەرەدا لە تۆ دوور نەکومەو. فەخر بەو مەرگە دەکەم کە لە نزیک تۆ بمگاتی. یەکیش من کابرایەکی زمان شەر و خوێن تالم، لێم ڕوونە دە ڕۆژ دەگەل ئەو مامۆستایانە نازیم؛

مۆرى جاسووسى و خه يانه تم لى ده دهن و دهر مده كهن. من خۆشم دهناسم و ئه وانيش دهناسم. فهرمووى: بمينه وه!

ته ياره به رۆژ هيچ مه وداى نه دهدا. به يانى له شوينه كه ي خۆمان ده گويز ته وه و ده چوونه پروكارى دۆلى زووران - كه به رده لانيكى پر گاشه بوو - تا ئيواره. شوينه كه ي خۆمان كانى و ئاويكى لى بوو. زۆر له پيشمه رگه له ئيواره دا له وى جليان ده شوست. به يانيه ك كه ده رويشتين پيشمه رگه به كم ديت له بن دارىك له نزيك كانى دانىشتبوو. گوتم تۆش وه ره برۆين! گوتم ئيره م خۆشه و نايه م. ئه و رۆژه بۆمبايه ك وه داره كه كه تبوو له ره گ و ريشه ي دهره ي نابوو؛ پيشمه رگه كه شهيد بوو.

رۆژىك شه رى گه وه كه وه دۆلى زووران. ته ياره و تۆپ و قهرمى تيربار و تفهنگيان گاله ي ده كرد. مه لامسته فا له شويني كه وه - كه باوه ر كه تفهنگى ده گه يشتى - به دووربين ده ير وانييه شه ر و تاريخى ده كرد:

- ئه ها پياوه كانى ئيمه له فلان شوين شكان؛ هه لاتن؛ خۆيان گه يانده فلان ئه شكه وت؛ ئه ي ئافه ريم! له ئه شكه وت هاته وه دهر، هجووميان كرد. ئه ها چوار كه سيان كوشت، ئه ها جاش هه لاتن. (به پيكه نينه وه) سه رباز هه ر خۆ ناگرئ...

وه ختى نيوه رۆ له بيرى چووبو نان بخوا؛ به دووربين ده ير وانى و شه رحى دهدا. رۆژىك ئيجازم خواست له چيا بچمه خوار و سه رى بنكه ي بى سيم بده م. كاك شه وكه ت و هه والانى له دم چه مى «چامه» كه پريكيان كردبوو. قولاييكم لى ساندن كه ماسى بگرم. قولاييم خستبووه گۆم، ماسى پتوه نه ده هات. ته ياره ش له سه رمان ده خولايه وه. به هه ر دووك ده ست ئيشاره م بۆ ته ياره ده كرد، گوتمان: ده غيله ئه وه خه ريكى چى؟ گوتم: ماسى سه گباب نايه نه سه ر قولايه كه م! ده ليم ته ياره پى بزاني و بۆمبايه ك باويژي ته گۆم؛ ماسيان قى بكا و خرپان كه مه وه! مه سه ليكى كوردانه ده لى: «چاو ترسه نو ك». به لام من به عه كسه وه چاوم به غيره ته و ناترسى، خۆم ترسه نو كم و كه م وايه سه ر كه وم. هه ورازىك ده بينم، لام وايه زۆر هاسانه سه رى كه وم، كه چى له نيوه ي رى په كم ده كه وى. گۆميك هه بوو هه ر سوورى دهدا و كه سك و شين ده يواند. به چاو پيم وا بوو ده توانم به هاسانى به مه له لى بپه رمه وه. خۆم تپهاويشت و له ناوه راستى گۆم كه وتمه په له قازهى ماندوو بوون. پيشمه رگه كانى بى سيم غاريان دا پشتينديكيان بۆ حه وا دام، گرتم و كيشتايان و له خنكان خه له ستم.

گيسكيك هه ر باعه باعى بوو.

- ئه وه چيه؟

- له خيل به جى ماوه و شه له، ده مانه وى چاك بيته وه و بۆ خاوه نى به رينه وه.

- به خوا كاكى خۆم به فتواى من بيخوين به خيى ساحبى!

ئه ويشمان خوارد!

چايمان نه بوو. شه وىك له سه ر به رديك راكشابووم. گوتمان سه به نيى شه ر ده كه وي ته ئيره؛ ده بى بگويزينه وه. خه ريكى سازبوون بووين، يه كيىك هات گوتم: كاك هه ژار! ئه يووب كورى شيخ بابۆ ده لى بيته لاي ئيمه چايمان هه يه. گوتم: كاك شه وكه ت ئه وا تۆم به چايى گۆريه وه؛ خواحافىز! گه ييمه بنكه ي ئه يووب، هيشتا هه ر شه و بوو. گوتم با لي ره برۆين له شوينيكي باشتر چا لى نيين. دنيا رووناك بوو. له ناو چه ند پنچكيكدا كه ترى وه سه ر نرا. چووم له بن به رديكى

که سیبهری تا نیوهرؤ ده میننی خۆله کهم ساف کرد و پاکشام تا چا ده گاتنی. بانگیان کرد: وهره برؤین! ده چیننه شوینتیکى ئەمینتر.

- کاکه برؤن من نایهم.

مەلا عەولا ناویک بارزانى هات گوتى: ئیستا دەبیته هجوومی دەولەت، ئیرە زۆر خەتەرە! گوتم: تا جاش پیلیم نەگرن و راستم نە کەنفوہ دەست لە خەوی ئەم بن بەردە بەرنادەم. ئیتەر لە سەری مەرؤ! تاو کەوت و تەقە پەیدا بوو. لە عاسمانەوہ بۆمبارانى دوازده فرۆکە، لە ھەموو لایە کەوہ گرمەى تۆپان، دەنگى تەفەنگ و تیربار وەک بریشکەى سەر سیل، دووکەل دنیای پر کرد. باوہر دەکەى یا ناکەى کەیفى خۆتە! لەو تەقە و ھەرا و دووکەلەدا خەوم لیکەوت و ماوہیەکی زۆر باش نوستم. خەبەرم بۆوہ: گرمە و ھەرا زۆر توندترە. ھەمیشە ئەو دیمەنە جوانەم دیتەوہ بەر چاو کە شەش مندالى چکۆلەى چوار پینچ سالانە نیشانە بەردیان داگردبوو، گەمەیان دەکرد. ھەر کە تەیارە دەھات کیزیکیان دەیگوت: «روونین!» ھەموو دادەنیشان. ھەر تەیارە دەچوو ھەلەدەستانەوہ گەمەى خۆیان دەکرد. پیریزنیک لە نزیکمەوہ تێپەرى ھەر دەیگوت: جەرگم رەش بئى بۆ ئەو ھەمووہ گەنجانە کە بە کوشت دەچن. تووشى پیاویک بوو، گوتى: خەبەر چییە؟

- دنیایە کە کرە! (یانى بى دەنگ و سەدایە).

ژنە کە گوتى: ھەى داوہ شى! ئەو پیاوانەمان شەر دەکەن تۆ لیرە چ دەکەى؟ گوتى: دایە ھاتووم ئاویان بۆ دەبەم.

تا تاوم ھاتنى لە بن بەرد نەبزوتم. ئەوسا پاش نیوهرؤ چوومە بنکەى مەلا عەولا لە دەم چەم. جیگاگەى تەیارە نەیدەدیت. نانیکم خوارد، مەلەم کرد. نەقلی چای ئەیووبم بیست، ئەو رۆژە پتر لە دە جار جیگەى گوێزتبۆوہ و ئۆقرەى نەگرتبوو. ئاخەر جار کەترى وە سەر ئاگر نراوہ کە ئەمجار ھەر دەبى چای بخواتەوہ. ئەى گوللە تۆپ تۆ وەرە راست لە کەترى بدە و ئاگر ھەلپژینە! چا ئیستاش نەخورایەوہ!

بۆمباى ماسیانیان دە چۆم ھاویشت. مندالە بارزانى - کە ھەموویان وەختە بلیم وەک ماسى مەلەوانن - خۆیان دە رووبارى شیتە ھاویشت و دنیایەک ماسیان گرتەوہ. زۆرم شەر دیتن، بەلام شەرى دۆلى زوراران و شەرى چەمى چامەى ئەو رۆژە دیتم لە سینەماشدا مەنزەرى وام نەدیوہ. بریا فىلمى لئى گیرابا و بتدیبا!

تەنگى نوێزى شىوان بوو خرمەى سواران ھات. چوومە سەر رى. مەلامستەفا بوو جیگەى لیرە بیری دەگوێزتەوہ. گوتى ھەزار وا ئیستا ئیسترت بۆ دەنیزم! لیرە بە!

مندالینکى دوازده سالانە بەخیراتنى مەلامستەفای کرد. گوتى: ساغ بى زىخۆ (یانى ئازا). پاشان فەرمووى: ئاغا چت لە من دەوئ؟

- ئەزبەنى تەفەنگ!

فەرمووى: بیدەنئ، کوپى بابى خۆیەتى.

ئەوان رۆیشتن و منیش بە چیا ھەلگەرام. زۆر سەرکەوتم. خرمەى سواران ھات و دەنگیان دام. بارزانى فەرمووى: ئیسترم بۆ ناردى تووشت نەبیوون. یەکیک دابەزئ با ھەزار سوار بئ.

گوتم: ھیندەم نەماوہ سەرکەوم، بە پئ دیم.

گوتى: یەکیک دەگەلى بگەریتەوہ، زۆر تارىکە و رى نازانى.

حه سهن ناويک له بنه وه ده لې: توخوا بلې نوم ده گهل بې، چونکه من فل بووم! حه سهن ده گهل گه راوه. له گوندې «بیه» ده رکوتین. تارمايه کمان له پيشه وه بوو؛ لایتي قه له ميم لې دا، کيژيکی جحيلي زور جوان بوو به تهنيا بهو تاريخه سه لاتهدا ده رويشت.

- کيوه ده چي؟

- ده چمه لای مه لامسته فا له ده لاشي؛ نهو سوارانه ده گهل نهو بوون.

- بو ده چي؟

- قهولم به «مسته فا عه بدوللا» داوه ميړدی پې بکه؛ نازانم بو نايه بمخوازي؟ حه ره سي بارزانيه؛ ده چم شکايه تي لې ده کهم!

حه سهن گوتي: ته ديني!

گوتي: نا دين نيمه، حقي منه شکايه بکه، ده بې بمخوازي!

حه سهن گوتي: بو نايه ميړد به من بکه؟!

گوتي: دم خو بېره، نهو پياوهی له گهلته عاقله، قسه ناکا، تو چاو لهو که! من مسته فا عه بدوللام ده وي.

هاتين به رووکاری ده لاشدا که بنکه ي بارزاني (ماله وهی) له وي بوون. کچ رويشت بو مال و له حه سهن جيا بوومه وه بهرو مه قهر. زور شه کهت بيووم؛ برم نه کرد سهر کهوم. خيوه تيکي هه لنه دراو تووش بووم و دهمه وروو له سهری تخيل بووم. بهر به يان به دننگي حه مايل خاني دايکي کاک مه سعود و ه خه بهر هاتم، جنیوی به خه ربه نده کان دا که چو ن هه زار ليتره نووستوه ليقه و سه نيړتان بو نه هيناوه؟ نهوانيش سوپنديان ده خوارد که هه ر نه يان زانيوه له وي نوستوه. ديار بوو حه مايل خان چووبوو نويزی سبهينه بکا و تووشي که لاکي من هاتبوو. زور زوو ليقه م بو هات و خه وتمه وه.

له و تا شيخاني بارزان لهو مه ليه ندهن، قانونيکي تايه تي له بارزان هه به: کچ به شوو دان به زوری هه ر نيه. کچ و کوړ که قهوليان به يه کتر دا، به شيخ ده لين؛ دايک و باب رازی بن و نه بن، شيخ ده ياندا به يه کتر و به نه نده زي ده ست رويشتن، ماليان بو پيکه وه دهنې. نهو کيژه ي شهو ده گهلما ن هات، چووبوه لای حه مايل خان. پتي گوتبوو نيستا شهره و تهنگانه، له «بیه» داتده مه زرينم. وا ده کهم ناگايان ليت بې؛ نايه لم ناتاج بي. تا شهر سووک ده بي و ده تدهم به مسته فا عه بدوللا. جلکي زوري شي دابويه و رازی کردبوو که شکايه ت نه کا.

روژيک چوومه مه له؛ وه ناو هينديک داران که وتم؛ هه ناریک و دوو گويزم په يدا کرد. که هاتمه وه، بارزاني زهنگاله که ي خوی به سووژن و بهن ده چنيه وه. که باسم بو کرد گوتي: نهو جيگه به مولکي منه، هه نار و گويزه کانت حه رام خواردوه! گوتم: ده ولت هه موو مالی توی موساده ره کردوه. نهو زهنگاله شت مالی خوت نيه؛ چ جای گويز و هه نار! باوه ر که نهو مولکه ي مه لامسته فا په نجا ديناری نه دينا؛ که چي روژنامه ي دوزمن ده يگوت فينوداله!

شيخ بابو (براهوره ي مه لامسته فا)، له کونه نه شکه وتيکدا بوو. پياويک بوو قه تي تفهنگ نه هاويشتبوو. هه ميشه هه ر نويزی ده کرد. نه گهر بلين په پوله ي به هه شت بوو، درويان نه کردوه. روژيک له ميړگيک دانيشتبوو، سه د ميړيک دريژايی ده بوو؛ سي سووچ. گوتي: هه زار! نهو مولکي منه. گوتم: جه ناب! من سه د نهو نده شم هه بوو، نه مگوت مولکم هه يه! ده عوه تي کردم بو مال هه شکه وته که ي. نان و چام خوارد، نهو هه ر نويزی نه پسانده وه؛ به جيم

ہیشت.

گؤیا جاریک زہمانی شیخ سہدیقی برای، حہوت مہر لہ شیخ بابؤ دزراوہ. دزہ گیراوہ. شیخ بابؤ بہزہی بہ دزدا ہاتوتہوہ، چوار دیناریشی داوہتی! گوتوویہ: ئەم کابرایہ دەستی کورت بووہ بؤیہ دزی کردوہ. چونکہ مالی دزیہتی بووہ دیارہ بہ ہہرزانی فرؤشتوون. رەنگہ بەشی ئیحتیاجی خۆی نہ کردبێ!

حەمەدەمین ناویکی خەلکی ولاتی پڑدەر - کہ ژنی خۆی کوشتبوو - لہ بارزان دەست بہ سەر بوو؛ کرا بہ خزمہ تکارم. زۆرم کہیف بہ ساویلکەییہ کہی دەہات. پاش چەند پڑژیک، بن دارہ قەزوانیکم خۆش دەکرد، گلم لئ پڑ کرد و تەختم کرد و کردمە جیگہی یە کجاییم. شەو مانگەشەو بوو. گوتم: کاک حەمەدەمین بزائە بەردیکی نەرمم بؤ پەیدا کە، دەیکەمە سەنیرا!

زۆری پئی چوو نەہاتەوہ. ہەر ام کرد: ئەوہ چت لئ ہات؟
- وەللایہ ئەگەر مەلامستەفا بەر گوللەم دا تازە خزمەتی تۆ ناکەم؛ دەستم لہ ہەزار بەرد داوہ ہیچی نەرم نییە!

- کاکە! مەنزورم بەردی لووس بوو کہ سەرم نەقرینجینی!
جگہ لەو دار قەزوانہ، دوو دار قەزوانی تریشم کردبووہ ہی خۆم! جەنگەہی قەزوانی فەریک بوو. پڑزانہ زۆرم میوان دەہات. دەمگوت: کاک حەمەدەمین ہیندیک قەزوانی جوانیان بؤ بێنہ! ئیوارانہ چەند پیر و پاتالی بارزانیم لئ کۆ دەبوونہوہ، مانای شیعی مەلای جزییرم بؤ لێدەدانہوہ و حەقی فیرکردنیش ئەوہ بوو کہ بہ دەنگ بیخویننہوہ. ئیتر گەرەلاوژہ بوو! پڑژیک ئیدریس بارزانی ہانہ لامان. گوتم: گوئی بگری، دەبی بہ گۆرانیش بیلئی! زۆری حەول دا، عەفو نہ کرا. ناچار شتیکی بہ دەنگیکی زۆر ناخۆش بؤ خویندینہوہ!

ئیوارہ یەک حەمەدەمین وێرای شیوی برینج، کوتە گۆشتیکی نەرمەہی زلی ہینابوو. بنی چەمەدانئ ریش تاشینە کەم گہرام، چوار قلە سیرم پەیدا کرد. گوشت و سیرمان ہەنجنی و تیکمان ہەلپشاوت، بہ لکە داریکماندا کرد و بہیانی بہ ئاگری پۆلوانمان برزانہ؛ کەم شتی وا خۆشم خواردوہ.

میزەرکی پەشی گول - گولم ہەبوو؛ ئەویش وەک قوتووە تووتنی مەلا باقی، عاسای مووسا بوو: شەوانہ لیفەم بوو، بہ پڑ لہ سەرم دەنا، ئیواران بہ لای تاومەوہ دەگرت بؤ سینەر. پڑژیک باران دایدا، لہ بن دار رۆیشتم کەلینیک پەیدا کەم. پئی ہەلگہرام، ئەشکەوتیکم دیتەوہ کہ پتر لہ کونہ رۆی دەکرد. لہ سەر بستوئ وە زۆرم بانگ لہ حەمەدەمین کرد کہ وەرہ! نہیبیست. روائیم تووتن و پەر و ئاگرم پییہ. چیلکەم کۆ کردەوہ و ئاگرم کردەوہ و شەو تا بہیانی رامبوارد. بہیانی کہ دەروانم ہەر وا پیاوہ و بەولا و لادا رادەکا. ہەر ام لئ کردن، گوتیان ئەمشەو ہەر لہ تۆ گہراوین؛ حەمەدەمین گوتوویہ نازانم چی بہ سەر ہات.

ئەحمەد تەوفیق - کہ ہەمیشہ لہ سەفەردا بوو - لہ لای قەلادزہ و سنووری ئیرانہوہ بہ چەند باریک چا و خام و خاکییەوہ ہاتەوہ و مستەفا و کاوہشی دەگەل بوون؛ دیسان لیک کۆ بووینہوہ. شەویک نازانم چۆن بوو ہەر ئەحمەد و من لہ پشت چیای شیرین بہ ریدا دەرۆیشتین. دنیا تاریک و قور بوو؛ رینگەمان ہەلہ کرد. لہ مالیکی دەم رینگەمان پرسی، کچیکی زۆر جوان فانووسی ہینا. فانووسە کہی بەرانبەر دەموچاوی راگرتبوو؛ کہ با نہشزانئ کیین، بزائین جوانیک ہەیہ... رینگەہی شان داین و ہاتین. بہ سەر کەندالیکدا کەوتین. یازدہ

پىشمەرگە لە بن كەندال دەۋرى ئاڭرىيان دابوو؛ بوۋىنە مېۋىيان. بىردىنپىنە لاي سەرۋى مەجلىس. دەۋايە پال بە كەندالەۋە دەين كە تازە دارۋوخىنرابوو. دوۋپىشكىم دىت بەرەۋ گىر ئاڭر دەھات؛ كوشتمان.

گوتىم: ئەحمەد مەن لە مار ناتىرىم؛ بەلام لە دوۋپىشك پۇچم دەچى.
گوتى: لە چاۋ مەن پۇستەمى! نازانى مەن چەند لە دوۋپىشك دەترىم!
دوۋپىشكىكى تە لە پىشمانەۋە لە كەندال دەرجوو بەرەۋ ئاڭر. نەخىر يەكى دى و يەكى دى؛
ناشۇرىن بىلەن ترسەنۇكىن! ئەحمەد گوتى: ئىمە فېر نەبوۋىن لە نىزىك ئاڭر بنوۋىن، دەچىنە
ئەۋلا! دايانە تاي كەلامەللايە دەپى ھەر لە جىي خۇتان بن؛ چۈن جىگەتان لە لاي سەرۋو
نەپى؟! چاۋمان لى قوۋچاند و نوستىن و خۇمان تەسلىمى دوۋپىشك كىرد. بەلام ۋا ديار بوو
دوۋپىشك بە پىۋايان نەزائىبوۋىن؛ پىيانەۋە نەداين و ئىمەش لە ترسان نەخەۋتىن! بەرەبەيان
ھەستايىن بىرۋىن، گوتيان تا چاي نەخۇن نەپۇن. گوتىم: كاكە دوۋپىشكەكان پازى نىن لىرە بىن!
خۇمان گەيدانە بىكەى مىرانى سالىح بەگ. پىشمەرگەيەكى ھاتەۋە، گوتى: مىران لە بەر ماران
جىگەم پەيدا نەكرد؛ ھەموو مارن!

گوتىم: مەرگى ئەۋ سەر و سىمىلەت بى! پىۋا چۈن لە مار دەترىسى؟!
مىران گوتى: كورە ئەۋ بە مال دەلى مار! چوۋبوۋ بىكە پەيدا كا، دەلى مال زۇرن؛ شوۋىنى
چۆل نىيە!

دىسان بارانى پايزە دايداۋە، دەگەل كاۋە و مستەفا و مام غەلى بايەزىدى بە كىۋ
ھەلگەراين شوۋىنىك بدۇزىنەۋە. كەلىنە بەردىكىمان پەيدا كىرد، باران نەيدەگرتەۋە. كەلىن
تەسك بوو؛ دوو كەس ئەگەر ۋەك كاكەلە بادام لە تىكۋلىك خۇيان پىكەۋە بنوۋساندايە، تازە
نەدەبوو ھىچيان بىزۋونەۋە. مام غەلى بۇ خۇي جىگايەكى تايەتى پەيدا كىردى، ئىمە مابوۋىن
سى كەس. كۈنىك لە بىنەبانى كەلىنەكەدا بوو؛ تۇ بىلى گۈرگىك، رېۋىك، خوانەخواسىتە
پلنگىكى تىدائى؟ گوتىم مەن تاقى دەكەمەۋە و بۇ خۇم پاكشام و لاقم بەرئى كىرد. تا ئەستورايى
رانم جىگەى بۇۋە؛ كىردمە جىگەى خۇم. ئەۋانىش با پىكەۋە بچەسپىن. باران زۇرى ھىناۋە،
غارمان داۋە دەرۋە. كۈلكە رەزى كۈنى لە بن بوو - كە بە دەست ھەلدەقەنران - زۇرمان كۇ
كىردوۋە و لە بەر دەر كى كەلىن ئاڭرمان دا. تەلىسىكىمان بى بوو، ھەر تاۋ ناتاۋە تەلىس لە كۇل،
دەچوۋىنە كۈلكە رەز كۈكردنەۋەى بە نۇرە. چا و شەكرمان بى بوو، كەترىمان ۋە بەر چۆراۋكەى
ئاۋى بارانە دەدا؛ كە لە بەر دەر كەۋە دەھاتە خوار؛ چامان لىدەنا. سى پۇژ و شەۋ باران وچانى
ھەر نەداين. لە دوۋكەلدا دەتگوت خىكايىن. نانمان خەلاس بىۋو؛ لە وردكەى رەق ھەلاتوۋ
دەگەراين بە چاي بخۇين. بەلام ئەۋ سى شەۋ و پۇژە بە قسەى قۇرى كاۋە پىكەنىن.

پۇژى سىھەم تاۋ ھەلات. گوتىم: ۋا مەن دەرۋم شوۋىنىكى باشتر پەيدا دەكەم؛ ئىۋەش بە
دوۋمدا ۋەرن بۇ گۈندەكانى بۇتى. لە كىۋ داگەرام؛ بەرەۋ دى چوۋم. توۋشى كانىيەك بوۋم كە
چەند زىنىكى لى بوو. لە دوۋر وىستام تا دەرۋن و بچمە سەر كانى. ژنان ھەر فلىق ۋەھۇرپان بوو!
يەكىك بانگى كىرد: ھەزار! ئەۋە بۇ نايەيە سەر كانى خۇت دە ئاۋدا بىيىنى؟! چوۋمە سەر ئاۋ،
روانىم تەۋاۋ قولىرەشەيەكى زۇر پىس، ھەر چاۋم بىزەى دى! تۇمەز سى شەۋ و پۇژ دوۋكەل ۋاى
لى كىردوۋم و ئىمە پىمان نەزائىۋە. تاۋىك ھەر رەشاۋ لە چىۋاۋمەۋە ھات. گوتيان بەۋ شىكەى
تۇ پىدەكەنىن!

زۈۋورنىڭمۇ لەنھۇمى سەرۋى خانوۋىيىكەۋە پەيدا كىردى كەشەبەردىكى زۆر زەلام لە سەربانى كۈن كراۋ را كەۋتبۇۋە بەر ھەيۋانەكەي! تەيارە بۇمبايەكى بە مالىكى نىزىك ئەۋ مالىە دادابوۋ، كىرەبۇۋە چالىكى زۆر قوۋل. بەردى بناغەي خانوۋ، سەربانەكەي ئەم مالىە كۈن كىرەبۇۋ، كەۋتبۇۋە بەر ھەيۋان. خاۋەن مال لاۋىك بوۋ تەھاي ناۋ بوۋ؛ مۇدەنەي كەۋتەي دەسمى و نەخش دە كىرد. گۈتم: تەھا نەخشەكان جوان نىن!

- ۋەللا كاكە دە پىشدا ھى زۆر جوانم دەزانى، لەۋەتا ئەۋ بۇمبايە ھاۋىزراۋە لە بىرم چوۋنەۋە! - دەي ئەمجار نەخشى بۇمبا و تەيارەكەي لى بىكە! پىرىژنى دايكى تەھا ۋەختى خۇي دەگەل بارزانىان ھاتبۇۋە شىۋىيە. يەك لە نەقلەكانى ئەۋە بوۋ كە لە شىۋىيە گۈتۈۋىيانە بۇ نوۋىز ناكەي؟ گۈتۈۋە نوۋىز ناكەم، خۇداي عالمى (شىخ ئەحمەد) شفاعەتم دەكا! كاۋە زۆر سەير لاساي ئەۋ پىرىژنەي دە كىردەۋە. رۇژىك لە «بىن گەريان» تايەكى زۆر سەختەم ھەبوۋ؛ گۈتم: ھەمەدەمىن ھىندىك ئاۋم فرىا خە! تىنۋومە.

گۈتى: مام ھەزار تەيارە بە عاسمانەۋەيە، ناۋىرم! گۈتم: راۋەستە! لىفەيەك سوۋرم ھەبوۋ، بىردم لە دەشتايى پروتەن - كە لە تەيارە دىار بىم - رامخست و لە سەرى درىژ بوۋم. ھاۋارى لى بەرز بوۋ. گۈتم: تا ئاۋ نەھىنى لىزە نابزوۋم! بە غار خۇي گەياندەكانى و ناۋى ھىنا. چوۋبوۋ ھەۋلى دەرمانى دابوۋ، لەتىك ھەبى ئىسپىرىنى دەس كەۋتبۇۋ؛ بۇي ھىنام!

دەرمان لە لاي دۈكتۈر مەھموود ھەبوۋ؛ بەلام دۈۋر بوۋ؛ نەيدەگەيشتىنى. بە راستى دۈكتۈر مەھموود نىعمەتتىكى گەۋرە بوۋ. بارزانى وايان عاقىدە پى پەيدا كىرەبۇۋ كە ھەر بىرىندارىك بىگاتە دۈكتۈر مەھموود نامرى. لە باتى تەختى بىمارستان گەلای بەروۋى رادخست. رۇژ و شەۋى نەبوۋ. كەسى ۋا بە سەبىر و پازى بە ھەر جۇرە ژيانىكىم نەدوۋە. ئىۋارەيەك دەگەل عەبدى زىدىكى - كە سىمىلى بە قەد باسكى من دەبوۋن - لە سەر كەنداللىك ھەلرۈشكاۋوۋىن. غەبىيەتى ئەۋانەي دە كىرد كە لە تەيارە دەترسن و خۇي لە بەر دەشارنەۋە. لەۋ دەمەدا خوتوخاقل تەيارەيەك بەر تىربارى داين. عەبدى ئاغا لە تاۋان رېگەي نەدى، دەمەۋروۋ كەۋتە كەندال و چەپكىك پىر و پوۋشى لە سىمىلى ھالا:

- ئەشەدەمبىللا تۇ لە تەيارە ناترسى؛ بەلام رەنگە دەستۈنژىت سوۋك بوۋىن!

رۇژىك بەردى چەخماخم نەماۋو:

- ھەمەدەمىن بچۇ سەر رېگە بزانە بەردىكىم بۇ سوال بىكە!

جارىك ھەراي كىرد:

- مام ھەزار ئەۋە رېۋارىكە، دەلى جفارەكەي بىنرى بۇ داگىرسىنم!

- با پروا!

ئەمجارە ھاتەۋە، بەردە چەخماغىكى بۇ لە يەكى تر سوال كىرەبوۋم.

رۇژىك بارزانى فەرموۋى: ھەزار بەينى خۇمان بى! ھىچ پوۋلمان نەماۋە. ھەرچى ھەيە ناگاتە سەد دىنار؛ بەلام خودا رېكى دەخا...

پاش نوۋىژى ئەۋ رۇژە يەكىك لە لاي زاخۇۋە ھاتبۇۋ. بارزانى ھالى «ئەحمەد نالەبەند»ى شاعىرى پرسى؛ گۈتى ھالى باش نىيە. سى دىنارى بۇ نارد؛ فەرموۋى: بە ئەسەد خەبەر دەدەم

ئاگاداری بکا. بارزانییهک هاته لای، لئی پرسی: حالت چۆنه؟

- ئەز غولام! ئەم بێ سەر و بەرین.

پینچ دیناری دایە. گوتم: لە سەر ئەو حالەرا، ئەم حاتەمیەم کەیف نایگرێ.

فەرمووی: مەلا نالەبەند شاعیری کوردە. ئەمەش ئەگەر هیچی شک بردایە نەیدەگوت بێ سەر و بەرم. خودا تۆلە دەکاتەو مەترسە!

ماوەیەک دوای ئەو خەبەری سەرکەوتنی پێشمەرگە لە چیاى مەتینا هات کە بە جاریک هەنگیکى دەولەتیان لە ناو بردبوو. بەلام بە داخەو مەلا ئەحمەدی نالەبەند هەر کە دیتبووی جاش هجوومیان کردۆتە گوندەیان، بە کێرد و رگی خۆی دێبوو؛ خۆی کوشتبوو.

قەرار وا بوو دەولەت لە جینگەیکەو هێرشیکى بەریان بکا. مەلامستەفا چەند سەرقۆلەیکى کۆ کردبوو بۆ تەگبیر لەو شەڕە.

فەرمووی: لە هەر قۆلەى بە جەرگترین پیاو هەلبژێرن کە بیست و پینچ تا سى کەس ببن؛ بیدەنگ لە بن ملەى کێو خۆ مات دەن! دەولەت بەر لە هجووم پێشە خۆی بە تۆپان دەکوێ تا خاترجەم دەبێ کەسى لێ نییە؛ ئەوسا هجووم دەکا. ئەو کەسانە ئەوەندە خۆراگر بن، گوێ نەدەنە تۆپ بارانەکە. تەنانت ئەگەر خوا نەکا یەکن بشکوژێ، ئەوى تر بۆی نەچن و لە جیى خۆ نەزوون و خۆ مات کەن. هجوومی پیاو کە هات، لە نزیکەو دایانگرن. هەر لەشکرێک لە جەبەدا هەوڵ جار نۆ یا دە کوشتەى دا، دەشکێ.

هورموز گوتی: من یەکنێک لەوانە. فەرمووی: نا، تۆ بە کارى ئەو نایەى. زۆر ئازای؛ بەلام زوو هەڵدەچى و هەر مل پێو دەنێی. پیاوی زۆر بەسەرم دەوێ.

هەر کەسە ناوی چەند پێشمەرگەیکى گوت؛ هیندیکى پەسەند کردن. راستیش ئەو بوو ئەو هجوومە کرا و دەولەت زۆر پیس شکا. لەشکری سووریاش هاتبوو یاری دەى لەشکری عیراق و شەرى دەگەڵ دەکردین. جەبەهەى لای سووریا هورموز گرتبووی، پەت پەتیکى بە لەشکری سووریا کرد بە داستان بیگێرنەو. چەند جاری راو نان و کوشتنى و تالانى لێ گرتن. بەلام هورموز پیاویکى ئەوەندە نەترس بوو گالتەى بە شەڕ دەهات. سەنگەرى نەدەگرت؛ بە پێو بەرەنگارى دۆزمنان دەبوو. بە داخەو لە شەڕێکدا شەهید کرا؛ کە بارزانی زۆرى بۆ خەمگین بوو. تا بەم دیوێدا هاتین، مندال و خوشک و دایکى هورموزى وەک کەسى زۆر نزیکى خۆی چاوپێرى دەکرد.

هجوومیکی زۆر گەورەى دیکەى حکوومەت لە لای میرگەسوورەو کرا. شەرى تەن بە تەن و بە نێزە قەوما. عەمەر اغای دۆلەمەرى ئاوقای جاشیکى یەزیدى تەژمى زەلام ببوو. جاشەکە پرى دابوو گونى و بایدابوو؛ بەلام جاش کوژرابوو. عەمەر اغایان بە گونى بادراووە گەیانە دوکتور مەحمود. لەو شەڕەدا جگە لە سەدان سەرباز و ئەفسەر، سەد و چوار کەلاکە جاش لە مەیداندا بەجێ ماوو. ئیتر لەو شەڕەو دەولەت کەوتە پاشەکشە و زمان لووسى کە با گفتوگۆی ئاگر بەس بکەین.

ئەوى لەو ماوەیەدا زۆرى ناپەحەت دەکردم، دیمەنى ژن و مندالی بارزانیان بوو کە لە بەر باران و لە بن داران دەژیان. مالیان هەر ئەو بوو کە بە کۆلیانەو بوو؛ بەلام ئەوان قەت گەلیان لە بەختى خۆیان نەدەکرد. راستى حالیکى پەڕیشانیان هەبوو.

ئەو کاتە کە لە «بن گەریان» بووین و هیشتا نەناردرا بوومە خورکێ، بارزانییهک بە ناوی «ئاغا»

كە «ئاغاي زورە گوان» يان پىچ دەگوت، خەرىك بوو لە جىي گوندى «زورە گوان» خانوو يىككى بە وشكە بەرد دروس دەکرد؛ دىواری تا نيوە بەرز کردبوو، گوتى: لە عومردا جارى پىنچەمە دىم خانوو بکەم و بەر لە تەواو کردن پىم بە جىي دىلن. بىستانو كىكى کردبوو ھەر دەيگوت: ھەزار با خەيار و ترۆزى و تەماتە بگەنئ، پىخۆرى تۆ لە سەر من! رۆژىك دىتمەو:

- ئاغا دەزانم خانوو كەت بە جىي ھىشت؛ بەلام بىستانە كەت چى لى ھات؟
- بىستان ھەر لە گولدا بوو، راويان ناين. رۆژىك گوتم بچم سەرى بەدەم، كە دەچم دوو دانە جاشى زىبارى لە ناوى دان. خۆم لى داگرتن، ھەردووكم كوشتن. لەباتى ترۆزى دوو تەفەنگم بە رەختە فېشە كەو ھىنا.

لەو شەرانەى بارزاندا زۆر پياوى زۆر ئازا كوژران و برىندار بوون. رۆژىك بۆمبايەك كەوتبوو نەو سەنگەر كەو، لە دواز دە كەسان «كەكۆ» دەرچوو. كەكۆ كە لە شەرى مامەشەى دەورى سەقز ناوبانگى كرد و بە سى جىي برىندار بوو. لە شەرى دەورى شىنۆيە ديسان برىندار كرابوو؛ لەو بۆمبايەش ھەرچەند نەمرد، بەلام لە زمان و دەست و پىي كەوت.

عەمەراغاي دۆلەمەرى لە لای سەرى ھەسەن بەگى چووبوو زگ جاشان، رەو ەيەك زۆر گەورەى لى بر دابوون. لە رېنگە مار پىيەو ە دابوو؛ بەو ھالەش تەوانىبوو سىسەد سەر دەر باز بکا. ئەحمەد تەوفىق - كە لە داوى ئەو بە رېدا ھاتبوو - تووشى سىي ماين و ئەسپ و دووپرىكى ماچە ئىستىر ببوو كە لە رەو كە ھەلبىرابوون؛ ھىنا بوونىە بارزان. ماچە ئىستىر كە زۆر جوان بوو؛ دەتگوت بە قەلەم كىشاوتە. ئەحمەد دەيگوت بۆ خۆم؛ شەو كەتتى بىي سىم داواى دە كرد؛ ھەرچى دەيدى عاشقى دەبوو. نەمزانى دووپرى ھىشتا بارنە كراو بۆ بۆتە فەرۆخ لەقا و ئەو ھەموو دلدارەى ھەيە! ئاخىرى شىخ بابۆ داواى كرد و درا بەو.

دەگەل «مىرانی سالىح بەگ» ئىوارەيەك چوونىە سەبرى كۆنە قەلەى مىرى رەواندز كە لە ديارى كانى بۆتە. قەلەيەكى زۆر قايمە؛ بە بەردى زۆر گەورەى رەش دامەزراو كە ديارە بەردەكان بە كۆتان گويزراو ەو ە. عەنباراوى گەورەى تىدابوو. كە گەراينەو ە، بە ناو كۆلانى گونددا ھاتىن. من سەر كلاو ەم لە سەر بوو. مندالىك دىتمى، زىراندى؛ زۆر ترسا. مىران گوتى: ئەو فەقىرە ھەر بارزانى سەرسوورى مل باركى دىتوو ە. تۆى بە ورچ زانى؛ بۆيە لىت ترسا!

ساردە پايز بوو. شەرى لە جەبەھەكان وىستانبوو، بەلام ئالغەى موحاسەرە ھەر ما بوو. بىر يار درا بەرەو سۆران برۆينەو ە. دەگەل ئەحمەد تەوفىق و ھەوالانى و مىرانی سالىح بەگ و دوو پىشمەرگەى كەوتىنە رى. شەوىك لە نزىك سنوورى تركان ماين. ھىندىكمان چوونە گوندى «زىتى» كە تور كىيە. كەوش و پەتووى كولكن و وردە ئەسپابيان كرىبوو. زۆرم ھەسرەت بوو كە سىي دىنارم شك نەدەبرد لە پەتووەكان بكەم. رۆژى داواى كەوتىنە ناو سنوورى كوردستانى بەردەستى تور كىيە و شەش سەعاتىكى برد تا لىي دەرچووين، بەلام تووشى جەندرمە نەبووين. لە رېنگە وە پىش كەوتم كە تا ئەوانى تر دىن گىوژ بخۆم. لە بن دارە گىوژىك بووم، پلارم تى دەگرت. پياوىك دوو كەو بە دەستەو ە، كچىكى زۆر جوانى دەگەل بوو؛ لىي پىرسىم:

- تۆ باز رانگى؟ كووتالت پىيە؟

گوتم: نا برا! من موشتەرى شەكە مىي جوانم!

گەيشتبوو ە ھەوالەكان گوتبوو: ئەو ەى پىش كەوتوو ە شىتە! ھىچ وەك چۆدار ناچى و

ده لى شه كه مى ده كړم!

له گوندی «كاكله» وه له زى پهرینه وه و هاتینه وه ناو عهرزى عراق. شو له قهبرستانیکمان خست. يک دنیا دارى وشكى تیداوو؛ بهلام له دیکه ی نزیکی - که هیلکه و ماستمان لى کړین - گوتبوویان دارى قهبرستان بسووتینن، دهمرن! ده گهل نه حمده توفیق بهربووینه داران و نهوانی تریش غیره تیان هاته بهر. ناگری نهو شهوه تا بهیانی گړی بلند وو. نه م جار پاش یهک دوو سعات ری کهوتینه دهشت. نه حمده توفیق کهسی نه ده گه یشتی؛ هر هه یدیشی لى ده کردین: «دهی خوش برؤن!». گهینه سهر گوماویکی زور خوش، چهند داره بی له دهوره، سیوه رهی ده تگوت نیوه راست به هاره. مام علی بایه زیدی ده لى: «ناخ! نیستا گامیش بام و تیرم لهو سیوه ربه خواردبا و لهو گومه دا بنووستبام!». زورم برسی بوو. نه حمده هر ده یگوت برؤن! دهمزانی نهوانی تریش برسیانه و له بهر نه حمده ناویرن دنگ بکن. هر چونیک بوو پیش کهوتم. گه ییمه شوانیک:

- کاکه نانت پییه؟

- نه به خوا.

- شیر چؤن؟

- کاکه قاپه کم هینده پیس و چلکنه کهس بیزی نایه شیرى پی بخواته وه، ناویش نییه بیشو م.

- ده تو بوم بینه بزانه چؤنم!

له قاپیکی رهش هه لگه راوی موو پیوه نووساودا شیرى بو هینام. چاوم قوچاند و یه کسهر به سهرمه وه نا؛ نه هیکم هاته وه بهر. نه گهر بؤت بلیم قاپه که چؤن بوو نیستا هیلنجه دیتی! نه حمده توفیق کاوریکی قهلهوی له کابرای شوان کړی و په تمان کرد که له کوی بنه مان گرت، بیکهینه شیو. ههموانی زور شه کت کرد؛ تا له ناو چهند بیه کدا بنه مان گرت و کاوړمان سهربری و کهولمان کرد و به زگی زور برسییه وه چاوه نوړی برژانندین؛ له پر له پیشمانه وه بوو به تقه. شهو بوو گولله لایه کی شه کهرانمان ده دیت سوور راده خوشین، پیاو له تقه کهر ده بوو. خه بهر چییه؟

- کورینه بیته به یان ته یاره له دهشتی «هیرتی» شړمان ده کا؛ جیگه ی خؤشاردنه وهش نییه. هر به په له تویک گوشت هه لده پروزا و قووتمان ده دا. کهوتینه ری. شهویکی سارد لهو دهشته وهک میوزوو که هه لده لرزین. بؤ بهری بهیانی گه یشتینه ناو گوندی «سیده کان». چووینه ناو دوکانه چولیکه وه، ناگریکمان کرده وه و ماته مان هه لگرت. سبه ی خه بهری نهو شه ربه گهره ی شهومان پرسى، گوتیان جاشه کانی چیاى «سهرى حه سن به گ» به قهستی تفه نگیان به ره و یه کتر ته قاندووه. به دهوله تیان گوتوووه بارزانى هاتبوونه سهرمان؛ تا فیشه کی زور وهرگرن. نه مهش فیلى جاشان!

به ناو گونده کانی موهاجیراندا سهر کهوتین بؤ «گریشى» و بؤ شهو چووینه «رؤستی». سبه ی بؤ نیوه رؤ له گوندی «گرتگ» بووینه میوانی مهلا وهیسی و پاش نیوه رؤ به ره و رؤست هاتینه وه. له قهبرستانیکى سهر ری، دار گیوژیک هه بوو، گیوژى زهردى درشت، ده تگوت بؤ هه تیوی بهر گرتووه:

- های لهو گیوژم!

مەلا ۋەيسى گوتى: كاك ھەزار! ھىچ كەس تا ئىستا نەيوزاۋە پووشىكىش لەم قەبرستانە بەرى؛ ديارە شەخسىكى زۆر تورپەيە!
- مامۇستا راۋەستە قسەى حىسابىم ھەيە!
رووم كىردە قسەنەكە:

- ئەى شەخس! گىۋزە كانت گەشتوون؛ فەرموو بىانتەكىنە و بىانخۇ! دەنا دەۋەرن و دەۋرزن.
ئەگەر نا ئىجازە بدە من بىانخۇم. خۇ تۇ گولى بەخىل نى، نە خۇت بخۇى و نە بىشىدەى بە كەس!

چووم بە لاي گىۋزەۋە. مەلا و دوو سۇفى ھاورپى دەلىن: نەكەى! گوناخە! ھەرامە! پىلەقەم لە دار دا، گىۋزە دابارى. باۋەر كە مەلا و سۇفى كە گوناخەكەيان بە من كىردىبوو ھىچيان ۋە بەر من نەھىشت؛ گىرفانىان لى ئاخنى!

دۆلى گرتگ و رۇست - كە گوندى «سىملان» ىشى لى ھەيە - لەبەر باغات ۋەك بەھەشتە. لە بەفرى زستانىشدا سىۋە سوورە بە دارانەۋە چاۋ لە پىياۋ دادەگىرن. كەۋتوننەتە مىلى نىزارى ھەسارۇست كە بىلدتر چىاي عىراقە و بە ھەموو كىۋەكە دەلىن «ھەلگورد». لەۋيۋە لىك ھەلپراين. من پەگەل مىرانى سالىح بەگ كەۋتم كە بچىن سەرىك لە ولاتى «خۇشناۋەتى» بدەين. ولاتى خۇشناۋەتى بە تابىەتى لە پايزاندا بە سەر مىۋەدا وىزان دەيى. ھەموو دىھاتى - كە يەكجار زۆرىش - پەرە لە ھەنار و ھەنجىر و ھەرمى و سىۋ و ھەموو بەرىكى دار و ھەموو جۈرە تىرىك. مىرانى سالىح بەگ لە مىرانى خۇشناۋى شەقلاۋەيە. ھەر چەند رووت بوو، دەسلەتلى ئاغايەتى و مىرايەتى نەبوو، بەلام بىر و برواى مىرانەى ھەر ۋەك خۇى بوو. رۇۋانە پىشمەرگەيەكى دەنارد: بچۇ لە مالى فلان مىران بلى مىۋانى دەيىن! جارى ۋا بوو مىرانى خانەخۇى رووت ۋەك سلق، نانى شەۋى نەبوو.

رۇۋىك بە پىشمەرگەيەكى گوت: شىخ حوسىن ھەروو مالى كويخا ھەسەن لە زىۋەى، بلى مىران مىۋانئە! گوتم: مىران زۆر عەيىبە بۇ ئىمە مىۋانى كويخا بىن. كۈنە مىرانىك نىيە لەو نىكانە بچىنە مالى؟! تىنەگەيى گالتە دەكەم، گوتى: نا كاك ھەزار! كويخا ھەسەن ھەر لە مالىە مندا گەرە كراۋە و بەخىۋم كىردى. ۋەك مالىە خۇمانە.

بە روۋكارى زىۋەدا دەچوۋىن؛ چ دىمەنىك؟... بىنە بەر چاۋت بە ھەزاران دار ھەنار لە ساردى پايزىدا گەلەى زەردىكە ۋەك زىرى بى خەۋش. گەلەى مېۋى پەز سوورە و لە ھەناران ھالاۋە. خودا تابلۇيەكى نەخشانىۋە ھەموو ھونەرمەندى دىنا گىۋزە دەكا. زۆر وىستام و روانىمە ئەۋ دىمەنە دلرفىنە. چوۋىنە مالى كويخا ھەسەن؛ يەكى زىتى قوتى زىرەك؛ دەلىنى لە كۈنە تىنكى شەيتان دەرچوۋە! روۋخۇش؛ قسەخۇش. زۆر عاقل بوو؛ پىم سەير بوۋا ھەر دانىشتىن سىنىيەكى مېۋز و كاكەلە گۈز لە پىش دانىن، بەشى پەنجا كەسى دەكرد. مىران گوتى: دەچمە سەراۋى؛ تا دىمەۋە چايەكە ساز بى! كە ئەۋ رۇيشت، كويخا بە مىنى گوت: ئەرى مىران نەيەرموو كويخا ھەسەن ھەتىۋى خۇمان بوۋە!؟

- جا بۇ ۋا بلى؟

- كۈرە لوۋلاكى ئاغا بشكىنە گۈۋسەگى تىدايە؛ سەگم لەۋ تىرتەرە. سالى دە جار دەنيرى توۋتن و مېۋەى بۇ بىنيرم. دەلى ھەتىۋى خۇمان بوۋە؛ لە مالىە مە بەخىۋ كراۋە!
شەۋ زۆر خۇشمان لى گوزەرا. مىران توۋرەكەيەكى گەرەى توۋتنى بۇندارى داگىراۋ لى

ساند. به چهند ماله میرانی بڼ نانی ترهوه رامنابوارد تا گه یشتینه «هیران»، مهرکه زی شیخانی هیران که له باتی شیخ پټیان ده لټن «کاک». سافی شاعیر - که دهر ویشان شیعره کانی به ده فوه ده خویننه وه - کاکي هیران بوو.

بووینه میوانی شیخ سه بری که برای میرانی سالح به گ و تیمساریکی بازنشسته بوو. مالی له ههولیر بوو؛ له ترسی دهولت به تنیا له حویره یه کی هیران ده ژیا.

شیخ گوتی: ئیستا شیویکتان لو لیده نټیم زور خوش. گوشت و ناوی ته مامه و تر و ته ویلنه کړده ناو شتیک و له سر کوروی دانا و چووه دهر. که هاته وه، گوتی: ههوا ته شتوکه ی نایلون بوو؛ له سر ناگر هه لقرچابوو. ببوو توب و چنشت حه بس کرابوو! فریمان دا.

«کاک» نهو دهمه پیره میتړدیک بوو به ناوی «کاک علی»، تا بلټی پیاویکی مباره ک بوو. لهو دټیه که هه موو دنیای دار و ناو بوو، شوپنیک بؤ کاک هه یه له دوری حه وزیک له بن سټیهری شوهر بییان، که به راستی شاعیرانه یه. کاک له قسه ی قوری من خوشی ده هات. هه موو ئیواران ده بوو بچمه لای.

پوژیک گوتی: وا نو پوژ بؤ پره مهران ماوه. هه ژار ده بی مانگی پره مهران لای من بی.

- به خوا کاکه بمبه خشه من به پوژوو نابم. خوشم به تو، به لیدان نادهم!

- بابو به پوژوو مهبه! شهرته بؤ خوم نانی به یانی و نیوه پوژت بؤ دټیم...

پیره میتړدیکي دیکه ی برای کاک به ناوی «مام نوور» هه بوو، دهموچاو چرچی لووت ناو لاوی شل و شهویق، نه وهنده قسه خوش بوو نه بیته وه. پیاو مردووی له گورئ با، مام نووری دیبا، ده هاته پټکه نین. زورم قسه ی خوش لی بیست؛ زوریشیان بؤ ده گټرامه وه که به داخه وه له بیرم چوونه وه. دوو سی شتم له بیر ماون:

* مام نوور له ناو ناغاوه تی دزه یی له ده شتی ههولیر میوانه. پیاویکی هیرانی دی، لټی

ده پرسى:

- توو نه گه یوه؟

- به لټی قوربان «سه خوره» بووه (تازه ده گا).

مام نووری ده لټی: هه تیو وس به! ئیستا ناغایانی دزه یی هه موو هجووم ده به نه سر تووی هیران!

* له خانه قای سهید نه حمده له کهر کووک، مام نووری ده چټه ناوده ست. دیواری ناوده سته کان نهوییه و به حال تا نیوه ی له شی پیاو داده پوژن. ناغیه کی بوشناغیش ده چټه ناوده سته تنیشتی. مام نووری ده لټی: به خیراتی بابو! خه لکی کوئی؟

جغاره یه کی پټشکه ش ده کا و له سر دیواره وه بوی داده گیرسټی و مل له چاک و خوشی و باسی کاسبی و کار ده کهن! به سهید نه حمده ده لټن دوو شټ له ناوده ست چه قه و هه رایانه. ده زانی فیکي مام نووره.

- مام نوور نه وه چت کر دووه؟

- قوربان به خودا پیاو شهرم له میوانی خوی ده کا نهیدوټی و جغاره ی نه داتی!

سهید ده لټی هه ر نه مړ دیواره کان بلند کهن!

* کومه لټک ناغای دزه یی ده گهل مام نوور ده چنه مهله له جوگه ی گه وره دا. لیباسی مام نوور ده فرټن. تا ده یه وی دهر که وی خولی پټدا ده کهن. مام نوور ماندوو بووه، زمانی کټشاوه و

قاقاش پىدە كەنى.

- بە چى پىدە كەنى؟

- خۆم ھەر ۈك بەرازىك دېتە بەر چاۋ پەنجا سەگ دەورىان دابى و دە قور و لىتەى
ۈەردەن!

لە رۇزى ۱۸ى مانگى يازدەى سالى ۱۹۶۳ سەلام عارف - كە سەر كۆمارى بەعسىيە كان بوو -
لە بەعسىيان ھەلگەر اياهۈە و دەم لە پووشى كردن. ئەو دەمە لە ھىران بووم. لە پاش پىنج رۇز
دەگل مىران - بە لەۋەر و دى بە دى - خۆمان گەباندە «دۆلە رەقە» و بووینە ميوانى
ھەباساغا مامەنداغا. ھەباساغا رەئىسى عەشیرە تىكى گەرەيە و پتر لە پەنجا گوند مولكى
ھەبوو. سەرەراى ئەۋەش عەشايرى بۆلى و بابۆلى - كە لە لای قەندىل گەرمىن كويستان
دەكەن و يەكجار زۆرن - دە بەر حوكمىدا بوون. ھەر لە شارى رانپەۋە تا گەلالە، رەغىت و ئاغا
خۇيان سەر بە ھەباساغا دەزانى؛ نىمچە پادشاىەك بوو. ھەۋەلىن ئاغاى كە ببوۋە يارىكارى
شۇرش، ئەو بوو؛ بەلام ھىچ خورۇ قۇرە دەماغى ئاغاىانەى نەبوو. زۆرى ھەز لە گالتە و پىكەنىن
بوو. ھەتا بلىى رۇح سووك و خوین شىرىن؛ زەلامىكى زۆر بلىندبالاى جوان چاك. سەخىيەك بوو
كە باۋكى حاتەمى تەى دەبوو ورتەكى مالى ئەو بچنىتەۋە. زۆرى ميوان بووم، قەت نەمدى لە
سەد ميوانى كەمتر ھەبى. رۇزى ۱۸ى ۋا ھەبوو پتر لە دووسەد ميوان لە سەر سەفرەى ئەو كۆ
دەبوونەۋە. نەخويندەۋارىكى يەكجار زىرەك و سياسى بوو. كەچەسيواتىكى كەمى ھەبوو.
حىزبى شىۋوعى و پارتى و قولە حىزبى تر ھەموۋى لى رازى بوون و تارىفيان دەكرد.
جارىك جەلال تالەبانى لىنى پرسی: ھەباساغا تۆ بە نەخويندەۋارى ئەۋەندە زىرەك و بەكارى،
ئەگەر خويندەۋار باى، چ دەبوۋى؟

من گوتىم: ۈك خىكايەتى «سەماشى سۆمرست مۇم» ئىستا مچىۋرى كلىسا دەبوو!
بە چاۋەنۆرى مەلامستەفا، لە دۆلە رەقە ماينەۋە. مىران پەتوۋە تووكنى توركيای بە دىارى
دايە؛ ھەباساغا ھەر لە مەجلىسەكە گوتى: كاك ھەزار ئەۋە لە بۆ تۆ!
گوتىم: من نامەۋى.

گوتى: ئاخ لە داخى تۆ ۋەزگم داۋە! ھەموو كەس ھەتتا مامۇستا گەرەكان شتىم لى
دەخۋازن. من لە كۆيە پىچت دەدەمى، ناتەۋى؛ رادىۋم پىشكەش كردى نەتەۋىست؛ پەتوۋى
مىرانت ناۋى؛ ۋا ديارە تۆ لە دلدا شىۋوعىەكى زۆر غەلىزى؛ دەلىلى مالى فئودال گلاۋە!
عەۋنى يۋوسفى ۋەزىرى قاسم، ھەمزە عەبدوللاى كۆنە سەرۋكى پارتى و عوسمانى رەئىسى
پىشۋوى حىزبى شىۋوعى ميوانى بوون و ماۋەيەك بوو دايانكوتابوۋ. رۇزىك عەۋنى گوتى: كاكە
باس بلى كراسىكم بۆ بىن!

- كوا كراست دراۋە؟

عەۋنى كۆت و جلىقەى داكەند. كراسىكى شرى چلكنى نىشانى مەجلىس دا.
- كاك عەۋنى! خانوۋىيكت لە ھەولير ھەيە، پىنج ھەزار دىنارت دەدەمى بىمەيە!
- ھەر چەند دەۋلەت داگىرى كردوۋە بەلام بە دە ھەزارىشى نادەم.
- ماينىكت ھەيە، پىنسەد دىنارت دەدەمى بىمەيە.
- حاي! بە خوا موشتەرى ھەزار دىنارى ھەيە!

- پۆله سپيندارت له گه لاله ههن، به چوار ههزار دينار ليت ده كړم نهغد و تۆ ديناريكي لى بده به كراس!

- قسهى هيچ! سپينداره كانم بايى دوازده ههزار دينار!

گوتى: جا ئه و جار موسته حقى!... ههروون دوو كراسى له بۆ بيتن!

گلۆسه جگه رهى جمهورى له پيش بوو، بهشى ميوانانى لى دهدا. هه مزه داواى كرد، پاكه تى بۆ دريژ كرد. هه مزه دهستى بۆ دهبرد، دهستى ده كيشاوه و پينى پيڊه كهنى! تاويكى مشك و پشيله ي پى كرد، ئه و سا دايه. سه رم برده بن گوئى: تازه تپنده گهم چۆنت ئه و قۆره ده ماغانه وا رام كرده ووه. ده تهويست به راڊيو و په توو، ئه و دردهش به سه ر من بيتنى! زۆر پيكنه نى.

زۆر ده گهل من گه رمى گرتبوو. پيكنه وه ده چووينه راوى. شه وانه ميوانى هه ر گونديك ده بووين له مزه گوت ده نووستين. ده گهل ره عيه تان وه ك برا چووكه ده جوولا و ده دوا.

رۆژيك به دووى كه رويشكا ئه سپمان تاو دابوو. ئه سپه كه ي من - كه ئه وپيش ئى هه باساغا بوو - ويستى له كه نداليك باز دا، به روودا هات و بهر له وه بكه وئى خۆم هه لداشته قه راغ كه ند و جووت پى چه قيم. هه باساغا پينى سه ير بوو؛ ده يگوت: من تۆم به شارستانى خاويلكه ده ناسى كه ناوېرى سوارى كه ريش بى؛ به لام هه رچى بيرت لى ده كه مه وه وا درناچى!

شه ويك له گونديكى پشت رانيه بووين، چوار ئاغاي پزده رى - يه كيان جوانميراغاي ناو بوو - هاتن و كاريان به هه باساغا بوو. شه و كه راكشابوون، هه باساغا له خه وى هه ستاندم و گوتى: با قسه ي قۆر بكه ين! حميد عوسمانيشى راست كرده وه، ناردى چوار مريشكان بېرژين. قسه ي قۆرمان ده كرد و ده حيلكاينه وه. ئاغاي پزده رى كه به قه لانگيش گوويان ناگاته دم! به توو ره يى سهريان هه لينا، بزنان كام بى شه رمه خه وى لى تيك داون؛ كه هه باساغا يان دى خۆيان مات كرده وه.

گوتم: هه باساغا، ئيستا له بهر خۆيانه وه ده لين هه باسى مامه نداغاي سه گباب به ره فiciaه تى سه ر رووتى حيزبى شارستانى، پياوه تى خۆى له ده ست داوه! ئيمهش كه كارمان كه وتۆته ئه و، هه م ئابروومان ده چى، هه م له وانه شه ئه و شهلانيه بۆمان پيكن نه يئنى!

پيره ئه رمه نيه كى قه قير له سا بلاغ، كار و كاسبى ره ژى داييژن بوو. گوتيان «تليش» موسولمان به! پوولت بۆ كۆ ده كه ينه وه، خانووت بۆ ده كرين، ژنت بۆ دينين. هه ر كه شاده وئيمانى هينا، سونه تيان كرد. به لام ژن و مال و خانوو نه بوو. تليش زۆر به كول له سووچى دوكانه كه ي ده گريا، ده يگوت: «كيره كه شم چوو، دينه كه شم چوو!».

هه باساغا - كه زۆر پيكنه نى - گوتى: ده جا شه رته كاره كه شيان بۆ نه كه م تا ته واو بينه تليش! شه و بوو؛ ده سوار بووين. كابرايك له كۆخيكه وه - كه ته نيا مالى له چۆل بوو - هه راي كرد: - هه باساغا دابه زه! قاو رمه م هه يه.

دابه زين. قاو رمه ي كابرامان خه لاس كرد. له رى گوتم: ئاخىر ئه و به سته زمانه قاو رمه ي سالى له كيس چوو، نه ده بوايه لا ده ي.

گوتى: نا به سه رى تۆ، لام نه دا با دلى ديشا!

چه ند رۆژيك دواى ئه وه، كابرا له دۆله ره قه بوو. هه باساغا گوتى:

- فلان تۆ ئه و سال چه لئو وكت لى نه كړيوم، دياره ده ست قوچاندووه.

- ئاغا جارى پارهم بۆ هه لئه سووړاوه.

له كاغەزىك شتىكى نووسى و دای به نۆكەرىكى. نووسىبووى شازده تەنەكە برىنجى بدەنى و ھەقەكەى گەيوە!

رۆژىك له دۆلەرەقە چوومە رانىە. شەو له مالى مام قادر باغەوان بووم. سبەى ويستم بە پى بچمەو دۆلەرەقە؛ چەمەدانىكم پى بوو. مام قادر گوتى: بازارى دارفرۆشان ھەموو خەلكى دۆلەرەقەن. چەمەدانەكەت بۆ بەرنەو؛ خۆت بە پى برۆ.

چوومە مەيدانەكە، له كابرايە كم پرسى: كاكە! خەلكى دۆلەرەقە نيت؟
- نا!

- ئەدى كەسى دۆلەرەقەى ناناسى؟

- بەلى دەيانناسم؛ بەلام كەس ئەمرو نەھاتوو.

گەرەمەو. بانگى كردم:

- خەلكى دۆلەرەقەت بۆ چيە؟

- جا كە لىرە نين ھىچ.

- ئاخىر بلى.

- گوتم: جانتاكەم بۆ بەرنەو.

- خەنجەرت پيە؟

- بۆچيە؟

- دە وركمى راکە بزانه خوینی لى دى؟! كۆرە ھەژدە رۆژە له دۆلەرەقە كى چات بۆ دادەنى؟
كى جيت بۆ رادەخا؟ كى ئاوت بۆ دىنى؟ كۆپرا بە رۆژىك نامناسيەو؟!
- ئای ببەخشە، راست دەكەى! چۆنى؟ چاكى؟

- دەى ناوم چيە؟

- ھا، چى، ببەخشە؟

- برايم!

- ئای كاك برايم گيان چۆنى؟!

- برايم نا و قوزەلقورت! دەتەوئ ئىسترت بدەمى و دەتەوئ جانتات بۆ بەرمەو.

چەمەدانم دايە و دەگەل جەغفەرى كۆرى مەنافى كەرىمى ساڭاغى - كە زەلامىكى
بەھەيكەل بوو - بە پى بەرەو دۆلەرەقە چووین. شەو داھات؛ گوتم با بچينە پلنگان.

- ئاخىر سەگ ھەيە و من له سەگ دەترسم.

- كاكە من سەگت لى دەردەكەم.

خۆمان له سەگان خەلاس كرد و چووینە مالى مەلاعوسمان. قيرەى مريشکم بيست، گوتم
ھەرچى ھەتائە ئەو دەخوین و نەمەيتشت مريشک سەر بېرن. دۆكليوى كەشكانى سەر بە
رۆنيان دەگەل ھيلكە و رۆن ھيئا.

- جەغفەر تۆ کاميان ھەلدەگرى؟

- دۆكليوى ناخۆم.

نزيك ھەژدە سال بوو دۆكليوى كەشکم نەخواردبوو. ئەوئەندەم خوارد شەو خەوم لى
نەدەكەوت.

جەلال تالەبانی ھاتە دۆلەرەقە كە خاوەنۆر بى تا چاوى بە مەلامستەفا دەكەوئ. له

سەربانىكى گوند ھات وچۇ و قسەمان دەکرد. دەستى پىن کرد که بارزانى له حىزبايەتى توورەيە و دوژمنى تەنزیمە، چەند کەس لە ھەوالانى حىزبى لە لای گەلالە دەرکردوو. بە دوور و دريژى حىکايەتى کارە خراپەکانى حىزىم بۆ گىپراوہ کە دلى بارزانى ئىشاندووہ و ھەموو گوناھىکىش لە برايم ئەحمەد دەزانى. ئەگەر برايم ئەحمەد بە رەئىسى حىزب نەمىنى و ھىچ نەبى وەک مستەفا کەمال ناوى بنىن باوکى کورد و لە مالە خۇى دانىشى، بارزانى لە يارىدەدانى حىزب دريغ ناکا؛ قەول دەدەم حىزب بە تۆ دەسپىرى کە تۆى زۆر خۇش دەوى.

گوتى: ئەگەر راست بکەى بە شەرەفم من ھەوەل کەس دەبم کە دژى برايم ئالا ھەلکا و لە حىزبى لا با. دەبى شەخسىک - ھەركى بى - بکرىتە قوربانى دە پىناوى مەسلەحەتى گشتىدا... بارزانى گەيشتە جى. شەويک دوور و دريژ باسى ھاتن و قسەى خۆم و جەلالم بۆ کرد. گوتى: من موافىقم برايم لادەن، جەلال لە جىگەى ئەو بى و بە دل يارىدەى حىزبە کە بدەم.

جەلال بە دلخۆشى و قەولى مەردانە رۆيشت؛ بەلام نەک ھەر ھىچى لەو بارەوہ نەکرد، بگرە لە دژايەتى بارزانى کۆشتر بوو. وەبال بەستوى خەلک، دەيانگوت جەلال عاشقى «ھىرۆ»ى کچى برايمە و ھىرۆ ھەزى لى ناکا. ديارە برايم قەولیکى پى داوہ. لە دوايشدا ئەمە وە راست گەر. برايم ھەرەشەى لە ھىرۆ کردبوو؛ ئەگەر مێرد بە جەلال نەکەى خۆم دەکوژم. ئىستا چەند سالە جەلال زاوا زىرنەى برايمە...

ھەباساغا تکاى بۆ ھاشم عەقراوى کرد کە لە خۇرا بنکەى بىتواتەى چۆل کردبوو؛ ھەلاتبوو. بارزانى عەفووى کرد.

«سەيد عەزىزى شەمزىنى» نامەيەکى بۆ «حاجى محەممەدى شىخ رەشىد» - کە دوژمنى سەرسەختمان بوو - نووسىبوو: «تۆ وەرە با پىکەوہ مەلامستەفا لە ناو بەرىن و تۆ سەرۆکمان بە!...». کاغەز گىرا و سەيد عەزىز و چەند کەسىکى دىکەى وەک عەلى ھەمدى گىران. دوايى لەبەر خاترى سەيد عەبدوللا ئەفەندى، سەيد عەزىز بەردرا. عەلى ھەمدى کوژرا. شەويک دەگەل مەلا باقى و ئەحمەد تەوفىق لە «سپىاوئ» بووين کە گوندیکى چکۆلەيە لە دۆلەرەقە. مەلا باقى ھەر شەوى زۆر مابوو چاى لىنا. خانەخويکەمان (کويخا رەسوو) شىتۆکەيەک بوو:

- مەلا باقى ئەوہ چىيە دەيخۆيەوہ؟

- ھەھوو چەند فزوولى! دەرمانە زگە و دوکتور بۆى نووسىوم!

- دە بە خوا منىش زگ ئىشەمە، لۆ منىش تىکە!

- زۆر بى سەلىقەى، دەرمانى نەخۆشیک بۆ يەکى تر نابى!

- بە خودا دەبى و دەبى بۆم تىکەى!

ئەحمەد گوتى: مەلا باقى گەيشتووہ گون رەشى خۆت! بۆى تىکە تا بەو بەفر و سەرمایە دەرى نەکردووين!

کويخا دوانى خواردەوہ و ھەر دەيگوت: دەلێى چاى خۇمانە!

پىنجسەد چە کداریک دەگەل بارزانى بوو رۆژانەش خىزەرەى ميوان بۆ دىتنى بارزانى نەدەپساوہ. گوشت و پلاو و نوپنى ھەباساغا بنەى نەدەھات و قەت نەمدى پرووى گرژ بى. زۆر مايەنەو و لەوێوہ بەرەو رانە ھاتىن. مەلامستەفا مەدرەسەى سەنگەسەرى کردە بنکەى خۆى. گوتيان خەلکى ئەم گوندە زۆر برسىن. بۆيان کەوتە سۋالى گەنم؛ زۆر زوو لە برسايتەى رزگارى

کردن.

له بهغداوه پیاوی دهولمت به سهرؤکایهتی حاجی عهبدورهزاق ناویکی ئهستاندارى مووسل هاتنه رانیه بۆ وتووێژ کردن. سهرهتای گفوتوگۆ دامهزرا و درێژهی کیشا و حیزبیش له وتووێژدا بهشدار بوون و له ئهجامدا گهینه بریارى ئاگرهس و دهولمت قهولى زۆر شتى دا؛ جگه له خودموختارى. بهیانیهک له ههر دوو لابلای کرایهوه و بریار درا بارزانى و سهرانى شۆرش کۆ بنهوه و بریار بدن که بچنه بهغدا و حهقى خۆیان داوا کهن و بیهخینه سهر قاقهز و مۆر کرئ. من که مامۆستای حیزبى نهبووم و له وتووێژى سیاسیدا بهشم نهبوو، نازانم درێژهی قسهکان چۆن بوون؛ تهنیا چهند شتیکم لهو بارهوه له بیره که خۆم ئاگادارى بووم: شهویک له گوندی «دووگۆمان» کۆبوونهوهیهکی گهوره له مزگهوت پیک هاتبوو. قسه لهوه دهکرا که کئ بچیت بهغدا؟ چهند کەس بن؟ کئ دهچئ و کئ ناویرئ بچئ؟ یازده کەس بن یان نۆ؟... من له خوار مهجلیسهوه ههلمدایه:

- پێشمهرگه سهربازه، ههر کهستان پئ باش بوو ناتوانئ بئ دهچم یان ناچم. یازده و نۆ و حهوت له حیسابدا فهرقیکی وای نییه، ئیوه پروونی کهنهوه چیتان له دهولمت دهوئ، داواى چى بکهن و له سهر چى پیک بئ. مهسهلهن داواى نیوهی نهوتی کهر کووک بکرئ، بهلام به چوار یهکی رازی بن و لهوه نهیهنه خوار. ههروهها هیزى چهکدار و ههموو شتى تر که خۆمان بۆ به کوشت داوه...

کاک برابرم گوتی: ئهوهی تۆ دهلئى دهبئ ده پێشدا به گشتی و به تهفسیل ههدهفی حیزب پروون کهینهوه و ئهمهش هیچ نهبئ سئ مانگ وهختی دهوئ و دهو پهلهپهلهدا ناکرئ.

گوتم: عهجاب دهمینم له حیزبیکى سیاسى که چهند ساله کار دهکا و ئهوه سئ ساله شهپهتئ، هیشتا ئامانجى خۆى دیار نهکردبئ و نهزانئ تهواو چى دهوئ...

بارزانى دهمهتهقهکهمانى برئ، گوتی: یازده بئ و نۆ بئ بروا ناکهم ههچیان له دهست بئ. دهی قسه بکهن کئ بچئ.

«دووگۆمان» ديهکی خهلهکیان بوو که ههر له پاییزهوه ئاوهدان و له بههارا چۆل دهکرا. مالهکانى ههمووی زۆر زهلام و به وشکه بهرد داندراوی وهک یهک دهچن. دهگهل میرانى سالج بهگ و چهند برادهریک له مالیک دامهزیرنرابووین. بهیانى که له مال دهرچووم، بۆ ئهوه له گهڕانهوهدا لیم تیک نهچئ، قیتاییهکم له سهربانی کرده نیشانه. شهو درهنگ که ویستمان له کن بارزانى ههستین، میران گوتی: پێشمهرگهکانم دهوین بمهههوه مالهکه.

- بئ قهزا بئ منت دهگهلم، شارهزام!

رۆشتین، نیشانهه نهديتهوه. سهرم به حهساریکدا کرد و له دهرگای ژوورهوه مەدا، گوتیان ئیمه هیچ میوانمان نییه.

- ئاخ ئهدی ماله مام نهبی له کوپیه؟

- مام نهبی لهم ديهدا نییه!

میران تووره ببوو: ئابرووت بردووم!

میران بهو تاریکه کهس نهیدیتووئ، دهنگیشت نهکرد تا بتناسن و له رۆژنامهدا بنووسن رینگه لئ تیک چوووبوو!

دیسان گهڕاین. پرووناکییهکم له مله گۆزهیهکهوه دیت که ده دیوار گیرابوو، روانیم

هه‌واله‌کانمان بوون. به‌خاوه‌ن ماله‌که‌م گوت: ئه‌رئ من نیشانهم کردبوو، بۆ نه‌مابوو؟
- کاکه نیشانه چي؟ به‌يانی من بووم فهره‌نجيم ده‌خۆمه‌وه پيچابوو، سه‌يري حه‌يوانانم ده‌کرد!

- باشه ئه‌دی ئيره ماله‌م نه‌بی نيه؟
هه‌موو له‌قاي پيکه‌نينيان دا: ئه‌و کورپه‌که مانگيله‌مان ناوی نه‌بييه، چۆنه‌ تۆ ناوی ئيمه‌ت له‌بیر چوو و ئه‌وه‌ت له‌بیر ماوه؟!
- کاکه‌ گيان زیره‌کيه‌که‌م سه‌ر ده‌کا!
ناوی خه‌لکی گوند و گاران و خۆشمان (ميوانه‌کان) گۆماويک له‌بارانی داويستاو بوو؛ که‌لاکه‌ که‌ريکی تۆپويشی تيدا بوو.

شه‌ويک له‌«گربداغ» کۆ بيووينه‌وه. مه‌لامسته‌فا قسه‌ی کرد و زۆر به‌گژ حيزبی پارتيدا چوو، که‌س له‌مامۆستاين قسه‌يان نه‌کرد. له‌خۆمه‌وه خۆم تێخست، گوتم:
- شتيکی که‌مه‌لوومه‌ حيزب بۆ سه‌رکردايه‌تی و شاهه‌زاکردنی گه‌ل له‌خه‌باتی ئازاديخوايدا زۆر لازمه‌ و به‌بێ حيزبيکی پيک‌ويک هه‌چ کار به‌په‌وه‌ ناچي. ئه‌گه‌ر بارزانی له‌حيزبی پارتی و سه‌رکرده‌کانی توو په‌يه، با بيانگۆري؛ به‌لام حيزبيک هه‌ر ده‌بی دامه‌زري. با نيوی پارتی نه‌بی؛ حيزبی ته‌نه‌که‌ بی! ناو شه‌رت نيه؛ ناوه‌رۆک پيوسته‌...

کاکه‌ زياداغا هه‌ستا و ته‌سدیقي بیر و پراوی منی کرد. بيستم که‌مه‌لامسته‌فا له‌دوايه‌ به‌ کاکه‌ زيادی گوتبوو: هه‌زار فيری کردی ئه‌م قسانه‌ بکه‌ی و له‌سه‌ر برايم و جه‌لال وه‌ جواب بئي.

حاشای له‌وه‌ کردبوو، گوتبووی قسه‌کانيم به‌باش زانی و ته‌سدیقم کرد.
که‌ له‌و مه‌جليسه‌ ده‌رچووین، سه‌ليم فه‌خری - که‌ ئه‌فسه‌ريکی روتبه‌ سه‌روانی عه‌ره‌ب بوو ده‌گه‌ل شۆرش که‌وتبوو؛ کوردیش زۆر باش فير ببوو؛ پيمان ده‌گوت کاکه‌ حه‌مه‌ - گوتی: به‌ شه‌ره‌فم پياوی وه‌ک تۆ له‌حه‌ق گوتن ئازاترم نه‌ديوه. ئه‌وانه‌ که‌سيان نه‌يانویرا ديفاعيک بکه‌ن؛ تۆ وابه‌ده‌م بارزانيدا چوويه‌وه...

جه‌لال که‌ ده‌گه‌لمان بوو گوتی: کاک هه‌زار! به‌راستی پياوانه‌ ديفاعت له‌حيزبی خۆت کرد؛ ئيمه‌ به‌خۆرايی تۆمان به‌دژی خۆمان ده‌زانی.
گوتم: مام جه‌لال! ئيستاش حيزبی خۆم نيه؛ چم به‌چاک زانی گوتم. ناشمه‌ويی که‌س مه‌منوونم بئ...

شه‌ويک له‌«به‌رده‌سپيان»ی لای قه‌لادزه‌ ديسان کۆ بوونه‌وه. ئيستا نازانم قسيکی چۆن بلاو کرابوو که‌ دژی بارزانی و شۆرشه‌که‌ی بوو؛ مه‌لووميش بوو چ که‌سانیک بلاويان کردۆته‌وه.
بارزانی ئه‌و شه‌وه‌ زۆر توو په‌يه‌بوو؛ فه‌رمووی: ده‌بی ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و قسه‌ی بلاو کردۆته‌وه په‌يدای که‌ن و جه‌زای به‌دن.

گوتم: قوربان ئه‌گه‌ر بۆت په‌يدا که‌م قه‌ول ده‌ده‌ی بيکوژی؟
- کيه‌؟ ئه‌گه‌ر ده‌يناسی بۆ نالتي؟

- من هه‌زار ئه‌م قسه‌م بۆيه‌ هه‌له‌به‌ست تۆ تاقی که‌مه‌وه. هه‌ر که‌س خراپه‌ت ده‌گه‌ل ده‌کا گورجی عه‌فووی ده‌که‌ی. خراپي واما ن له‌په‌يدا ده‌بی سه‌د جار ئيعدام کرئ تۆ خه‌لاتی ده‌که‌ی! به‌لئ منم گونا به‌باره‌که‌. ده‌به‌رموو با بمبه‌ن له‌سه‌ر به‌فر و دوو گولله‌م پيوه‌ نين،

فیری تهنی کردنی خاینان بی!

گوتی: تۆ ئەمشەو زۆر توورەیی؛ چیتەر لە سەر ئەو باسە نارۆم.

رۆژیک لە گوندی «سارکی» لای بارزانی بووم. رادیۆ باسی ئاڭایانیکی لای دھۆکی دەکرد کە چاویان بە تاهیر یەحیای سەرۆک وەزیر کەوتوو و بوونە جاشی دەولەت. ناوی غازێ حاجی مەلۆ، عەبدولواحیدی برای و چەند کەسیکی گوت. سەرم برده بن گوینی هەباساغا گوتم:

- برادەرە خۆشەویستە کە ی مەلامستەفاش (مەحموداڭای چەمانکی) ماوه؛ گوێ بگرە!

بارزانی پرسى: چىيە؟

گوتى: قوربان قسەى خۆمانە.

لە پەر رادیۆ گوتی مەحموداڭای چەمانکی قسە دەکا. تاهیر یەحیا گوتی: جا بتبینم چۆن بە گژ ئەو سەرکەشاندە دەچی و چۆنیان دەترسینی.

هەباساغا گوتی: هەزار باسی ئەم پیاوێ دەکرد کە لای وا بوو جاشە و تۆ هەر پیت پیاوی باش بوو.

ئەوانە زۆریان خراپە کرد. لە ئاخیدا مەحموداڭا کوپکی کوژرا، مالی سووتا و هاتەو بەر دەستمان و تۆبەى کرد. غازیش چاویکی بە گوللە کوپەر کرا و ئەویش هەر هاتەو و خۆی کردەو پێشمەرگە.

حیزب بلای کردبوو کە بارزانی کوردستانی بە چەند سندووق پرتەقال و چەند کراسیکی دیاری عەبدولواڤاقی و تووێژکەر فرۆشت. وای لێ هاتبوو ئەگەر پارەمان دەدا بە دوکانداریک دەیگوت بۆی پرتەقالی لێ دێ! بە راستی منیش ئیمزای ئەو ئاگرەسەم زۆر لا گران بوو. رۆژیک لە سەنگەر دەگەل مەلامستەفا لیتمان بوو بە کێشە. گوپەرە وای لێ هات کە حەرەسی بارزانی هاتە زوور؛ وەیزانی شەری بە راستە. بارزانی بە حەرەسە کەى گوت: بچۆ دەر!

گوتم: کاکە! تۆ زۆر سالت زەحمەت کێشاوه؛ بە پالەوانی ڕیگەى ئازادی کورد ناسراوی؛ پیر بووی. زۆر حەیف کرد ئەو ئیمزایەت کرد. ئەگەر بتگوتایە بیست ملیۆن دینارم حەقی ئیمزا کردن دەوی، دەیاندايە. من چاوەنۆڕ بووم ئەگەر نەسلی دواى ئیمە پرسیان ڕیگەى ئازادی بە کوێدایە؟ لە عیراق جێ قەبرى تۆی نیشان دەن و لە تورکیە قەبرى شیخ سەعید و لە ئێران قەبرى قازى محەممەد. قەبرتان نیشانگەى ڕیگەى ئازادپخوازان بێ؛ نەک بچى ئیمزای ئاگرەسەى وای بکەى کە خەلک گالتهی پێ بکا و بلێن کوردستانی فرۆشتوو...

لە توورەییان گوتی: کوردستانی چى؟

گوتم: کوردستانی هەموو شت. من و هەزارانی وەک من بۆیە تۆ وەک بت دەپەرستین کە خەمخۆرى کوردستانی. وەک لە قورعاندە دەلێ: لە ئیستاوە جیاى نیوان من و تۆیە؛ خواحافیز! هەر ئەمرۆ دەپۆمەو بەغدايە و فەقیری خۆم دەکەم...

دەرکەوتم؛ لە حیرسانیش دەگریام... سواری جیپیکی کرێ بووم و چوومە ماله مام قادری باغەوان لە رانیە. سەعاتیک شەوی ماوو، لە دەرگایان دا. گوتیان هەزار وەرە کارمان پێتە. دوو چەكداری بارزانی بوون. خواحافیزی یە کجاریم لە ماله مام قادر کرد و لیم روون بوو لە سەر ئەم بێ ئەدەبییەى دوینی گوللەبارانم دەکەن: گەشتینە پشت رانیە. چوار جیپ لە دووی یەک وێستابوون؛ مەلامستەفا وێستابوو. گوتی: هەزار تۆ لەگەل جیپی مەلا برايم سوار بە! چووینە «سەرچاو» بووینە میوانی خێوەتى «ئەحمەد شاباز». پاش نانی نیومرۆ گوتی: حەرەس بە

جیپەکان پۈنەۋە دۆلەرەقە، ئەسپى من زىن كەن و ئىستەرە شىنىش بۇ ھەزار زىن كەن! ئىمە بە سوارى دىين.

لە پىگە تاۋىكى چاك ھىچ دەنگى نەكرد. لەپر بىدەنگى شكاند:

- ھەزار تۆ ھەر خۆت بە كورد مەزانە! زۆر پىلوى وا ماون كە گيانىان بە قوربانى ئازادى كوردستان بكن. من لە تۆ دلسۆزترم؛ چۆن بەجىم دىلى و دەپۆى و دەلىلى «ھذا فراق بينى و بينك؟» قەرارمان وا نەبوو «لە سەر زويلە چەرم» بى؟ لە بىرت چۆتەۋە؟ ھەزار تۆ نازانى! ۋەختى ھاتمە سەنگەسەر، چەند كەسىكم نارد لە ھالى خەلك بېرسن. تەنيا لە ژارۋە يەك تەنەكە گەنم لە مالىكدا ھەبوو؛ كەسى تر نانى دوو پۆزى شك نەدەبرد. بەر لەۋە شەر لە بازاران بوەستى، مردوو لە مېرگەسوور لە برسان مردوو، كەس لە برسان ھىزى نەبوو بىنىزى. من دەبوو نان بۆ ئەو ھەموو برسانە پەيدا كەم. ئىمزام كەرد و گەنم و پارەى زۆرىشم ساند و لە ئازادى كوردستانىش واز ناھىنم، خەم مەخۇ!

ئەمجار كەردىە گالتە و گەپ، گوتى: چۆن سوارىكم؟

- ۋەبال بەستۆم زۆر سوارىكى خراپى، ھەر لىي نازانى!
- بۆ؟

- خۆت بە سەر زىنەۋە كوور كەردۆتەۋە و ئەسپت ھەزار دىنار دىنى، ۋەرە من بە ئىستەرە شىن و تۆ بەو ئەسپت گرىۋە غار بكن!

- نايكەم... دەى ئەو پۆزە بە ەەرەبى قسەم دەگەل پۆزنامەنووسانى مىسرى دەكرد بۆچى لە بەر خۆتەۋە بزەت دەھاتى؟ وا ديارە پىت ۋايە ەەرەبى نازانم؟ لە تۆى باشتر دەزانم.
- قوربان ەەرەبى دەزانى؛ بەلام لە سەر دەستوورى نەحوى نالىي!
- جا نەحو چىيە؟

- چۆن چىيە؟ پىلو بچىتە مالىك و بلى لە دىوار باز دەدەم، دەرگا چىيە؟! چۆن دەبى؟ نەحو دەرگای ەەرەبىيە. جار-جارەش كوردى تىكەل بە ەارەبىيەكەت دەكەى. ھەموو كەس دەزانى ەەرەبى يانى شەر؛ تۆ لە بىرت چووبوو، ھەر دەتقەرموو شەر!...
بەو وردە گالتانەۋە چووينە دۆلەرەقە و گەشتىكمان بە لای بىتواتە و دىھاتى تردا كەرد و ھاتىنەۋە سەنگەسەر.

زۆرتى ۋەختەم لە قەلادزە ۋادەبرد. دەگەل مستەفا و كاۋە ببوومە ھاۋمەنزل. خاۋەن مەنزلەكەى ناۋى ئەحمەد ھەرمى بوو؛ گوتى: من ھاتمە كۆمەلەى سابلاخ و بوومە پىشمەرگە و لە سەربازخانە دەژىام. پۆزىك گوتيان نەيروو (لەشكرى ئىران) دىتەۋە. بەيانى كە ۋە خەبەر ھاتم دىتم سابلاغىيەكان ھەموويان لىم چووبوونە سەر پەشى ھەۋەلى! ھەر ئەمن قوت لەو نىۋە ماوووم. بە خوا منىش ناچار ھەلاتم و ھاتمەۋە عىراق!

ئەحمەد تەۋفىق و فايق موعىنى و جەماعەتيان لە مەنزلىكى دىكە بوون و ھەمىشە ھات و چۆمان ھەبوو. زۆر جارىش سەرم لە بىكەى مامۇستايانى مەكتەبى سىاسى دەدا. ەابدوللا ەلى -كە باسەم كەرد و يەخەى لە دۆستايەتىمدا دېرى- گلەى لى كەردم كە بۆ ناچەم سەرى مالى نادەم؟

- كاكە ەۋولا! كورد دەلى «نان ئەگەر لەت بوو يەكتر ناگرىتەۋە»...

پۆزىك دەگەل مەلا شوکور مستەفا بە پىدا بەرەو ھەولير دەھاتىن، گوتى: ەابدوللا

كانى مارانى دەلى ھەزار زۇر بىۋەقايە! گوتىم: كاكە تۇ خويندەۋارى! توخو پىم بلى ۋەفا چىيە و بە چى دەلىن؟ مات بوو، گوتى: ئاپروۋى خۇشىمى تىدا دەچى؛ كە تۇ ۋە ھەموو چاكەت دەگەل كىردم و لە بىرم نەما...

مىرزا برايمى چاۋشىنى سابلاغى بە شەو خىكايەتى ئەسكەندەرنامەى لە قاۋەخانە دەگوت. بە رۇز ئىعلاناتى خىزبى بە دەنگ بۇ خەلەك دەخويندەۋە. لە سابلاغيان و ھەموو ئىرانىيان زۇر دورەپەرىز بوو. رۇزىك رەھمانە شىتى جەلىل كەلەباب - كە ھاۋشارى كۇنى مىرزا برايم بوو - دەچى سلاۋى لى دەكا و دەلى: ئاغا مىرزا برايم! تۇ خۇشەۋىستى پىشەۋا بوۋى؛ چۇن قىۋول دەكەى خىزب بىتكاتە زورنا!

- بۇ سەگىپ! ناپى ھىچ سابلاغيەك بە لامەۋە بى! شەۋى چەندىك لە سابلاغيەكان چوۋبوۋنە قاۋەخانەى «سەيد نەسىم» كە گوتى لە خىكايەت بگرن. مىرزا برايم - كە ئەسكەندەرى لە قەلەكدا بە گرتن داۋە - داۋاى چاى كىردوۋە، نەفەسىك بدا؛ لە دىتنى ۋە سابلاغيانەش دلى خورتە. پاش چايەكە دەلى: - جا ئەگەر ھەزەرەتى ئەسكەندەريان گا!...

خەلەك پىدەكەن، دەلى: تا ۋە ھەتۋانە دەر نەكەن بۇتان ئالىم! رۇزىك لە قاۋەخانەى قەلادزە، مامۇستا تەۋفىق وردى - كە زۇر چەور و چلىك و چلكن بوو - بۇ گىرامەۋە: لە بەغدا لە كار دەريان كىردم. چوۋمە ۋەزارەتى ئاموزوش و پەرۋەرش شىكايەتم كىرد. معاونى ۋەزىر گوتى: رەنگە تۇ ۋەزىرى دەريايى باززانى بى! گوتىم: كاكە وردى! سىامەند و خەجەت كىردنە ئەرمەنى، دەنگمان نەكەرد. چۇن بە سەفەرىكى تاران بۇ لاي خىزبى توۋدە - كە ژەكەت لە سەر دانا - ۋا فىرى فارسى بوۋى كە نووسراۋەى ماكسىم گوركى لە فارسىيەۋە بىكەيە غەرەبى؟!

- نا كاك ھەزار تۇ غەرەتى! فارسى زۇر باش فىر بوۋىمە!

دەچوۋمەۋە مەنزىل، وردى بە غار بانگم دەكا:

- كاكە ئەرى بە فارسى «دىشې» ماناى چىيە؟!

- يانى دۈشەۋا!...

رەسوۋى وسىنى سابلاغى بوو، مالى چوۋبوۋە كۆپە. دوو كورى بوو كە يەكەن دىلشادى ناۋ بوو. لە پاش سىيەمى ناۋنجى، چوۋبوۋە دارۋلموۋەلمىنى موقەدىماتى بىۋە موعەلىم. لە پاش بىستى شەھرىۋەر ھاتىۋونەۋە سابلاغ. دىلشاد رەسوۋلى - كە لە عىراقى خويندەۋو - لە نوۋسىن و خويندەۋەى كوردىدا زۇر لە سەر بوو؛ لە كۆمەلى دىمۇكراتى سابلاغ زۇر لە ۋوۋ بوو. لە رىتى ورمى دەگەل زەبىجى و قاسمى قادىرى گىرا و برايە ھەبسى تاران و لە پاش سەرگەۋەتنى پىشەۋەرى بەردار و لە سابلاغ بەرگى ئەفسەرى دە بەر كرا. مەقالاتى جوانى دەنوۋسى؛ سىۋادى غەرەبىشى زۇر باش بوو. تۇزىك داۋىن پىس و مەشروۋى بوو. شەۋىك زۇر بە سەرخۇشى ھاتە مالمان لە سابلاغ. وىستى بىرۋا، گىرفانى گەرام نەۋەك بە سەرخۇشى دزى لىكەن. ۋەرەقەيەك بەر دەست ھات كە ۋوللىكى لە سەر خىزب جەعل كىردبوو. خىزب بەخشى. دەگەل زەبىجى و سەيد ئەحمەدى سەيد تەھا راى كىرد بۇ عىراق. چۈنكە عىراقى بوو نەيانگرت و ھاتەۋە كۆپە. خىزبى پارتى لى دىرۋۇنگ بوو؛ لە قەلادزە رۇزىك گوتىيان مامۇستاكەن وان لە دەۋەتى دىلشاد. ئىتر دەگەلىيا ئاشت بوۋنەۋە و برايەكى عەزىز بوو! تىگەيشتەم كە گۆشت

قەلەمۈنە و پىلاو ئەگەر ھەبى، زۆر دوژمەنت بۆ دەکا بە دوست...

وھەكىلى شىخ حوسىن بوسكىتى بوو كە ملىۋىتېرىكى وھەجاخ كۆپر بوو. دېھوۋە وھەكىلى تووتن فرۇشتىنى پۈژدەريان. دەرەمەدىكى زۆرى ھەبوو؛ بەلام پىس فېرە قومار بېو. ئەوسا كە لە قەلادزە بووم زۆرى كوردایەتتى دەکرد. بەلام لە پاشەپۇژدا لە قومار خانوۋى دۇراندېو؛ فەقىر بېو؛ چووبو بېو جاش؛ جاش لای حكوومەت. چەند مەقالىكى دژى كوردان لە مەجەلاتى بېرووتىدا بلاو كردهو. ئاغایەكى پۈژدەرى بە ناۋى عەلیاغا شەۋىك پەندى و دایە دەست پېشمەرگە و ئىعدام كرا. جا تا ئەوانەى نەکردېو، كۆنە ھەوال و ھاوسەنگەرى شەرى دەورى سەردەشتىشم بوو؛ لە قەلادزە تەواو سەبووریم پى دەھات. كە پەنراپووش، لە خوار گوندی «سلى» لە ناو دەشت دېتم:

- دلشاد بۆ وات کرد؟

پېكەنى گوتى: سەفەرىك بوو كردم...

گوتم: عەرەب دەلین ھەموو جارىك جەرپرە بە سەلامەتتى لە ئاۋ نایەتەو. من و ئەحمەد تەوفىق لە ھەموو كەس بۆت ناھەت تر بووین؛ لەبەر ئەوۋى تۆ سابلاغیت ھەر لە ئىمەیان دەپرسى: دلشاد بۆ واى کرد؟ وھەك خۆشكەمان رەدوۋ كەوتى و بوو...

كەچى ھەر ئەو عەلیاغاىەش لە دواپۇژدا بېو جاش و ئەۋىش پەندرا و كۆژا!

زستانی سالى ۱۹۶۴ سەرمایەكى زۆر سەخت بوو. كەمتر سەرمای وایان لە بېر بوو. جارىك چەند كەسىك چوۋىنە «سندۆلان»، گوتیان لاوان چوۋىنە پراۋى. كە ھاتنەو گوتیان بە ھەزاران پېشۋە و قازوو سەرما بردوۋى و ھېچمان دەست نەكەوت. چىرۆكى كارى سەرما زۆر لە ئەفسانەى تېكەل كرابوو؛ بەلام من بۆ خۆم دېم شاھۋىك بە سەھۋلى گۆلاۋىكەو نووسابوو، لاقى بەر نەدەبوو. خەلكى زۆرى لى ھالاوو، بۇيان پزگار نەكرا!

شەۋىك لە قەلادزە لە دەعەتتى رەسوۋل مامەند بووین. دەگەل دوكتور سىدىق ئوتروشى و سەلىم فەخرى چوۋىنە دەر. كۆلەبالتىكى ھەورامى بە زېم دە بەردا بوو؛ دەتگوت لەشم دەرزی ئاژن دەكەن. لام دایە مەنزلى كاكە زیاد. پاش چارەگىك ھاتن گوتیان دوكتور مردوۋ؛ سەرما سەكتەى پى كرددو.

چارە مانگ بوو لە مالا خۆم بى ئاگا بووم. مەرەخەسىم ساند و لە پىگەى سولەیمانییەو رۆیشتم. بوومە میوانى رەحمانە شىت. رەحمانە شىت لە سابلاغ ناۋى بە باشى نەپۇو؛ بەلام بېم چى؟! مالتىكى لە سولەیمانى گرتېو، ھەر لىقەوماۋىكى ئىرانى بچوۋابە سولەیمانى، میوانى ئەو بوو. سەرەراى نان و پىخۇرى زۆر و تەسەل، ئارەقىشى بۆ دەكپىن. نىوہ ئوتىلىكى ھەبوو، ھەرچى لە مالاكەى جىگەى نەدەبوو، دەپناردە ئەۋى كە بە مەفت بھەۋى. بە راستى سەربازى گومناۋىك بوو كە قەدرى نەزانراو. لە مالاكەى ھاتمە دەر بچمە بازار، لاۋىك لە سەرى كۆلان وېستابوو؛ گوتى: ھەژارا حېزب رازى نىيە تۆ لەم مالا میوان بى. گوتم: تۆ بېمەو مالا خۆتان. سەرى داخست و رۆیشتم.

لە سولەیمانییەو گەبیمە كەرکوک و گەرامەو بۆ ھەولېر كە كاك مەھمەد مەولوۋدى ھەوالم بېنم. پیاۋىك بە ناۋى مەولوۋد لە سالى گرانىدا لە شىۋە چۆتە شەقلاۋى عىراق، زوو مردوۋ. مندالتىكى ساۋى بە ناۋى مەھمەد و بېۋەتتىكى لە پاش بەجى ماو. ژن فەقىرى كرددو و مالا ھەتېو كەى كورى پىگەباندوۋ. پىخى خۆپندوۋ، بۆتە نووسەرىكى داستانى كورد

كە ھىندىك داستانى بە غەربىي و پرووسى و ئىنگىلىسى چاپ كراون بە ناۋى (مەم) بە تايىھەتى چىرۋكى «پەنجا فىلس» كە زۆرى ناۋ پەيدا كىردوۋە. پوختەى ئەمەيە:

بە ھەتتويى و زۆر نەدارى، لە رېگەى مەدرەسە، پەنجا فىلسىيەكى دىۋەتەو، بە لايەو ھەنجىكى زۆر بەنرخە. موعەلىم لە پۇلدا راستى دەكەتەو و لە سەر كەشقى ئەمەرىكا پىرسىياري لى دەكا، بە دەنگى بەرز دەلى: پەنجا فىلس!

لە شەقلاۋە، لە سالى ۱۹۵۵دا ناسىم. زۆر خۇم بە بەختەو، دەزانم كە تا ئىستاش كە دەكەتە نۆزدە سال، توۋشى رەفىقى لەۋ راست تر و بەۋەفاتر و مەرد و مەردانەتر نەبووم. ئەو سالە لە شەقلاۋە مونشى فەرماندارى بوو. دوايى لە ھەولير دەژيا و كارمەندى ئىدارەى شەھردارى بوو.

من بىر و پروام وايە پياۋ دەيى زۆر دۆست بگرى. ئەگەر لە ھەزاريان يەكيان دەگەلت راست و بەۋەفا دەرچى و ئەۋانى تر ھەموۋى خوار و خىچ و فىلباز بى، ھىشتا تۆ قازانجەتە. مەمەدە بار تەقاي ھەزار دۆست پتر دەھاتەو...

مەمەد مەۋلۇد گوتى: مالىھەتان شوکور ساغن؛ خەبەر م پىرسىون. چى تىرىشى نەگوت. دايكى مىندالان گوتى: لەۋەتا تۆ چۈۋىيە شۇرش، ھەمو سەرى بورچ كاك مەمەد مەۋلۇد ھەر كە حقوۋقى ۋەرگرتوۋە، نەچۋەتەو مالى خۆى؛ راست ھاتۆتە بەغدا، لەگەلى بەش كىردوۋىن و مانگى پازدە دىنارى نىۋەى حقوۋقەكەى بەجى ھىشتوۋە. كىرى رېگەشى لە گىرفانى خۆى داۋە...

«مەم» كە ببە ھەموۋەكەس و كارىكى من، لە رۇيشتنم بۇ كىۋ - ھەر چەند دەست كورتىش بوو - لە يارىدە و سەردانى مال و مىندالەم درىغى نەدەكرد. جارىكيان كە ماۋەيەك بوو لە شۇرش بووم، نىۋانى حىزبى برايم و جەلال دەگەل بارزانى تىك چۈۋوبو. ئەۋان لە دژى تەرەقدارانى مەلامستەفان دەنوۋسى و ئىمەش لە دژى ئەۋان. نامەيەكى كاك مەم ھات؛ نوۋسىبوۋى: «زۆر لە كۆنە برادەران گلەيان لىت ھەيە. لايان وايە بوۋىيە شاعىرى دەربارى بارزانى و گەلى كوردت لە بىر نەماۋە و زۆر شتى تىرىش. زۆر بەۋە نارەھەتەم كە بە خراپە باست بكەن...» لە جوابى نامەكەيدا نوۋسىم:

«كاكە نازانم چۆن سوپاسى ئەۋ ھەموۋ چاكەيەت بەدەمەۋە كە تۆ تا ئىستا دەگەل مىنت كىردوۋە. بەلام تۆ دەزانى ئەمرو ئاشنايەتى دەگەل من، ئەۋىش بۇ كەسىكى ۋەك تۆ خاۋەن مىندال كە لە دەزگاي دەۋلەتە دژى، بە راستى خەتەرە و مىن باش دەزانم ھەرچى لە شارانن و مىنيان دەناسى، ئىستا نايانەۋى بىمىناسن و نايانەۋى دەۋلەت بزانى كە دۆستى شاعىرىكى نىزىك لە بارزانين؛ كە ھەرچى خراپە، بە دەۋلەت و دۆستانى دەلى. تىكايە تۆش مىنت لە بىر بىچىتەۋە؛ ۋا بزانە نەتناسىوم. ئەگەر كەۋىتەۋە بى ترسى، يەكتر دەگرىنەۋە و ئىستاش كە خۇتم لى نەناس و بىگانە بكى، زۆر پازىم و ھىچ ناكەم. با كۆنە برادەرانىش لىت دىرۋىنگ نەبن و لە سەر مىن نامەۋى توۋشى ھىچ تەگەرە و بەرھەلىستىك بى...»

زۆرى نەبرد نامەيەكى ھات، دەلى: «ھەژار! تۆ ناھەقت نەبوو كە ئەمەت بۇ مىن نوۋسىۋە. چۈنكە ھەر كەس تۆ ناسىۋەتە و بە مەردت زانىون، لە لىقەۋماندا دىتوۋتن كە ھەۋالى لىقەۋماۋان نىن. بە داخەۋە مىنت نەناسىۋە! مىن خۇم لە خەلىكى تر بە مەرد و خاۋەن قەۋلتر دەزانم. كە گوتوۋشمە خۇشم دەۋى، راستم گوتوۋە. تۆ كەيفت لىيە جىنۇم بۇ بنوۋسە! خراپەم بلى! دوزمنايەتيم بكە! بەلام لىت پروون بى تا مردن دەست لە دۆستىت بەرنادەم؛ ئەگەر لە سەر تۆ

بىمبەنە پاي ئىعدامىش. خراپ ھالى مەبە! مەن ھەر ئەو كەسەم كە ناسىۋىتىم...»
نازانم بلىم «مەم» چۈن دۇستىكىم بوو...

- ھاشىم كوردى سابلاغىش - كە لە ھەولير دوكاندارە - قەرزە كەى تۆى بۇ ھىناۋىنەوہ.
- قەرزى چى؟

- چۈن؟ گوتى سى دىنارم قەرزى ھەزار لە سەرە؛ لىم ۋەرگرتەوہ. جگە لە و دوانە ھىچ ئاشنا
و برادەرىكت ئەحوالى نەپرسىۋىن و ھەروەك نەبوۋىي وا بووہ. بەلى جارىك عەبدوللا ھات،
مستەفا و زاگروسى برد، عەكسى كىشان و پىلوۋەتى كرد.

ئەم عەبدوللايە، يۈوسفى رىزۋانى سابلاغى بوو؛ لە دەست دەولەت ھەلاتبوو؛ ھاتبووہ بەغدا.
رۇژىك كە دەگەل جەلالى شەرىكم لە دوكانى عەكاسى بوۋىن، جىللىك رەنگزەرد، زۆر بە
كزىكەوہ گوتى: كاكە ئىوہ كوردن؛ منىش لىم قەوماوہ. كارىكم بۇ پەيدا كەن خىرتان دەگاتى.
دەنا لىرە لە برسان دەمرم.

- كاكە خەم مەخۇ! كارىشت دەدەينى و تا ئىمە لە برسان نەمرىن تۆش برسى نابى.
كردمانە شاگردى خۇمان كە ھىچى لى نەدەزانى، وردە-وردە فىرى عەكاسىمان كرد.
دەستى دەگەل دەستمان بوو؛ چمان بخواردايە، چمان بېۋشىبا، ئەویش ۋەك برايەكى
ھاۋبەشمان. پۈلى شاگردىشمان دەدايە؛ تا باش فىرى عەكاسى بوو. ئەودەم گوتى: زۆرم
زەحمەت داۋن. شۈيىنىكم دىتۆتەوہ دەگەل عەكاسىك، دەمكائە شەرىكى خۇى.

- چ لەوہ چاكتر؟ ھەر كارىكت بە ئىمە بى شەرم مەكە! براى خۇتىن...
جا ئەو عەبدوللايە بوو كە عەكسى بۇ كۈرەكانم گرتبوو، لاۋاندبوۋىنەوہ و بە ۋەفادارم ھاتە بەر
چاۋ. زۆر زوو دىتەمەوہ و ئەحوالىم پىرسى؛ گوتى: شەرىكايەتییەكەم نەماوہ؛ ئىستە شاگردم.
كابراى ۋەستام زۆر دەم پىس و خەسبىسە. خۇزگە نەجاتم بوايە و چىدى شاگردى ئەرمەنيانم
نەكردبا.

- كاكە رىزۋانى ھىچ خەم مەخۇ! دوكانىك پەيدا كە! مايە لە من و كار لە تۆ، بە نىوہىي.

- كاك ھەزار چۈن لە چاكەى تۆ دەرچم؟ تا دەمرم نۆكەرى كەوشەكانتم...

دوكانىكى لە «تل محمد» كە زۆر دوور لە مالى ئىمە و لەو پەرى بەغدايە پەيدا كرد.
سەدۈپەنجا دىنار دەسمايەم دايە و خۇشم كارم دەگەل كرد. تا دوكان كەوتە كار. گوتم:
رىزۋانى تا شش مانگ ھەرچى لى پەيدا بوو بۇ خۇت؛ چونكە ستودىۋ لە ھەوہلەوہ مشتەرى
كەمە. لەوہ بەو لاوہ ئەگەر منىش نەبووم، نىوہى قازانچ بدە بە مالەوہ كە من باۋەرپىم بە تۆ
ھەيە.

ئەو لە سەر دوكانى بە نىوہىيمانە، رۇژىك كۈرىكى پى ناساندم بە ناۋى «عەبدوللاى قالە
سەرشكاۋ» كە باۋكى مردوۋە و خەلكى سابلاغە و زۆر ئەمىنە و دەسمايەيىكى بۇ پەيدا كە
دوكانىك دەكاتەوہ. سەد دىنارشىم بە برۋا بە رىزۋانى بۇ كابرا قەرز كرد. ماۋىەك ھەلسوۋرا و
دوايى رىزۋانى گوتى: شىست دىنارى زەرەكەى لە پاى من ...

زۆر بە خاترجەمى ئەمجار مالەوہم بەجى ھىشت. بە رىزۋانىشىم گوت چونكە من كارت
دەگەل ناكەم، تۆ ئەگەر مانگى دە دىنارىش بدەى بە مالەوہ رازىم و زىادى بۇ خۇت. دىسان
زۆرى ئىزھارى مەمنوۋىيەت كرد. چونكە بە قسەى ئەو، دوكان زۆرى لەوہ پتر لى پەيدا دەبى.

پړېشتم بۇ شورش و دواى چەند مانگ هاتمهوه:

- ها، ريزوانى چؤنه؟

گوتيان: دوو مانگ. مانگى ده دينارى داوه، ئىستا دهلى دوكانى خؤمه و نايدەم!

- هەى نەبى؟...

- دهلى ئەگەر دەرستان شكايتەم لى بكن! ئيو خۇتان قاچاغ! بۇ خۇى ژنى هيناه، مالى

پىكهوه ناوه و زور سازه!

- ئاغاي ريزوانى نازادىخواز ئەمەى لى پەيدا بووه!... راست دهكا، من خؤم قاچاغم شكايتە

چؤن دەرېم بكەم؟!

ئاخرى هەر كاك محەممەد مەولوود چووبووه سەرى، جوئى پىدايوو، گوتبووى: دەرانم تۆ دهگل پياوى ئەمنى بەغدا كار دهكەى؛ بەلام من هەزار نيم قاچاق ېم. وا دهكەم زنجيرت كەن و بتدەنەوه بە ئيران. جا خؤت دەرانى... خولاسە بە قىرەى كاك محەممەد، سەت و پەنجا دينارى مايەكەى هەوئلى داېووه؛ كە دوكانەكە ئەودەم شەشەد دينارىشى دينا. چەندەم بى سەير بوو كە لەم حىزبى ديمؤكراتى دوايىه ئيراندا ريزوانى هاتەوه و گورجى كرديان بە سەرپرستى هەمو مەلەبەندى هەوشار و قەرار وابوو بىكەنە وهكىل لە مەجلىسى شوراي ئىسلامى! دەبى كام سىحرى كرديى كە وا لەبەر چاويان ببوه مەلايكەت؟! ئىستاش نازانم چكارەيه.

دەموه پايىز هاتمهوه شورش. شەو لە نزىك چوارقورنە، جىپ دە قور گيرا و بە تاريكى بە ريدا دەهاتين. لاقم دە قولكەيەك كەوت و وەرگەرا، قەدەرەيك بە كۆل هەليانگرتەم. قور خلاس بوو. سواری جىبيان كردهموه. لاقم تا ئەستورايى رانىشم هەلمسا؛ وەك مار پيوه دابى. گەيىنە هەسارى سەنگەسەر، بارزانى دىتمى، گوتى بىگەيەننە قەلادزه.

- قوربان كاغەزم بۇ هيناهى!

- كاغەزم ناوى؛ بە پەلە بيهەن!

مام حارسى بارزانىشى دەگل ناردەم كە شكەستەبەندىكى زانا بوو. بۇ بەيانى ئەحمەد شابازيش هات. لاقيان هينامهوه جى؛ بەلام نزىكەى دە رۆژان كەوتەم.

لەم بەينەدا زور شت رووى دا كە ئىستا بؤم ناچنەوه سەر يەك. ئەووم لە بير ماوه كە رۆژىك لای بارزانى بووم لە سەنگەسەر، برايم ئەحمەد و جەلال و سەيد عەزىز شەمزىنى و عومەر دەبابە و چەندىكى تر لە مامۇستايان كە لە بيرم نەماون -ها، يەككىشىيان عەلى مام رەزا بوو- لەوئى بوون. سەيد عەزىز گەيى كەرد كە چەند رۆژە لە قەلادزهى! بۇ نەهاتوو يە لاما؟

گوتەم: من لاقم وەرگەرايوو، كەس لە منى نەپرسى؛ بيمە جى؟

مەلامستەفا گوتى: هەزار بۇ گۆشت مريشك نەبى نايە، دەعوەتى بكن دى!

- بەلى سبەى لە مالى تاهيرى براى عومەر دەبابە ميوانى...

زانيم قسەى مەلامستەفا مانايەكى دىكەى هەيه. سبەى پيش نيوەرؤ چووم. قسەيان دامەزراند:

- بارزانى دەرمانى حىزبە؛ وەتەنى فرؤشت؛ هەربينا بە يەكجارى خۇى تەسليمى دەولەت كەرد

و چەكى دانا و شورش لە بەين چوو...

هەر كەسە قسەى خۇى دەكەرد. عەرزەم كەردن:

- برا! من نالیم وا نییه؛ ناشلیم له کاری ئیوه رازییه. ئەگەر ئیوه کوردستانان خوش دەوێ و ناتانەوێ شۆرشە کە لەناو بچێ، وەرن شتیک بکەن: ئیوه گویتان بۆ بارزانی شل کردبوو؛ هەر دەتانگوت بەلێ قوربان وایه. کەس ئیعتیرازیکی نەبوو. هەستەن بچینهوه لای بارزانی، بلین کاکە ئیمە بۆیه شۆرشمەن دەکرد لایمان وابوو خزمەتیکمان پێ دەکری، ئیستا کە تۆ لیمان نازایت، گوندیکمان بۆ دیاری بکە لێی دادەنیشین. کێ له جیی ئیمە دادەنێی رازین. وەک خوشستان دەلین، هەزاران پیشمەرگە سەر بە ئیوه هەیه و هەزاران پارچە سیلاحان لایه. راسپێرن دوو هەزار تەفەنگ و تیرباریک بشارنەوه و پاشقڵی دەن، ولاتی سولهیمانی بە قسەیی خۆتان هەمووی سەر بە ئەمری ئیوهیه و بە هاسانی ئەو کارە دەکری. بارزانی بە بێ ئیوهی هیئەدە بە تەجرەبە، کاروباری سیاسی بۆ هەڵناسووری. هیچ دوو مانگی پێ ناچێ بانگتان دەکاتەوه و دەلێ بۆ خۆتان تەنزیمی حیزب و پیشمەرگە بکەن. ئەگەر -وەک ئیوه دەلین- خۆی و چەکی تەسلیمی حکوومەت کرد، چەکی وەشاردووتان و پیشمەرگەیی هەوالتان وەکار کەونەوه و مەهیلن ئالای شۆرش بکەوێتە عەرزێ. ئەگەر خۆتانی ئیستا لێ یاغی کەن، وە بزەنن شۆرش فەوتان...

عومەر دەبابە و عەلی مام رەزا و بابەکر پێدەری گوتیان قسەیی هەزار بەر دڵ دەکەوێ. سەید عەزیز شەمزینی گوتی: قسەکانی زۆر خراپە و ئیمە چەندین فەوج پیشمەرگەیی بە بیر و باوەر و فیداییمان هەیه کە دەتوانین جوابی مەلامستەفا نەدەینەوه و دەریکەین. جەلال گوتی: سویند و ئیمزای پێنج هەزار پیشمەرگەم لەو باخەلەدایه. بڕایم ئەحمەد کەمی قسە کرد. کە چوو بوومە دەر، گوتبووی: ئیوه هەزار ناناسن؛ هەرچی دەبێ ژەهرە بلایوی دەکاتەوه. دوژمنی سەرسەختی حیزب هەزاره...

هاتمەوه لای بارزانی، ئەو قسانەم بۆ نەگێڕایهوه؛ بەلام گوتم: پێم زۆر ناخۆشە کە دووبەرە کایەتی بکەوێتە شۆرش. تا نەرۆیون تۆ دلیان خوش کە! دەرسم بپۆن و کارمان بە یە کجاری تیک چی...

- پیت وایه کەنگی دەرپۆن؟

- لەوانەیه ئەمشەو، سبە ی پۆن. تا نەرۆیون چاریک بکە!

- با پۆن بزەنم چ دەکەن؟!...

بەرەبەیانێ ئەو رۆژە، زۆر لەو مامۆستایانە رۆیوونەوه بئەکی خۆیان لە ماوەت. لە سەر رادیۆکەیان بەیانیکێ حیزبی و پەسەمی دەرچوو کە بارزانیان لە حیزب دەرکرد و کەس نایێ بە قسەیی بکا. بارزانی بەوه زۆر توورە بوو و گوتی: دەبێ ئەو پاتەختەیان لێ تیک دەم و خەزینە کەیان بەدەم بە فقیران. لوقمانی کورپی بە دووسەد بارزانییهوه ناردە سەریان. هەر هەستی خەتەرمان کرد، شیواپوون. قەراریان داو هەلێن بۆ ئێران. بە سەتان سندوقە چا و تەلیسە شەکرمان دە چۆم هاویشتبوو. بە سەتان تەفەنگی برنۆ و کلاشینکۆیان شکاندبوو؛ دە رووباریان خستبوو. بابەکر گوتی: لەو دەست و پێ و ن کردنەدا، گوتم: کاک بڕایم پێم وایه قسەیی هەزار ژەهر نەبوو! گوتی: بەلێ بڕیا بە قسەیی ئەومان بکەدایه. بەلام تازە هەموو شت چوو...

مامۆستایان بە سەتان پیشمەرگەوه گەیبوونە سنووری ئێران؛ چەکیان تەسلیمی ساواک کردبوو. گەورەکانیان لە تاران و چکۆلەکانیان لە هەمەدان دامەزراندبوون. ئەو هەزاران پیشمەرگەیی جەلال دەیگوت سویند و ئیمزایان لە باخەلم دایه، دەستە-دەستە دەهاتن، هەر

یہ کہی پینچ دینار و دہ دیناریان لہ بارزانی و مردہ گرت و بؤ کوئی دہناردن، دہچوون. زور
پیاوی رۆشنیر و دوکتور و پیاوی زور دلسۆز لہو لہبہریہک ہلہوشانہ دلیان لہ شۆرش سارد
بۆوہ و چوونہوہ مالی خۆیان؛ یان چوونہ خاریج. بہراستی بہلایہکی زور گہورہ بوو بہ سہر ئہو
شۆرشہ گہورہیہ ہات. زورم لہبہر گران دہہات کہ پيشمرگہی -بہ قسہی برايم، دلسۆز و
رۆشنیر- ہہتا دوینئ، ہہموو گیانیان ئیخلاص بوو بؤ سہرائی حیزب، دہہاتن جنیویان بہو
مامۆستایانہ و تہنانت بہ حیزبی پارٹی دہدا. ہہر بؤ ئہوہ چہند دیناریک وەرگرن...
«برووسکە» ناویک پيشمرگہی حەرہسی جہلال بوو، ہہمیشہ لہ دوايہوہ دەرۆیشت. دیتم
ہاتہ حەساری بئکہی سہنگہسەر:

- کاک ہہزار! بہ بابہ گہورہ بلئ: جہلال -ہہی دایکی وا- زوری خراپہ دہگہل کردووم.
گوتم: برووسکە! جہلال تۆی زور خۆش دہویست. لای من پیی گوتمی من پوولت دہدہمی،
تۆ دہچی دہیدہی بہ کہباب بؤ پيشمرگان؛ ئاخہر بؤ خۆشت شتیک بکړہ! ئیستا من پینچ
دینارت بؤ وەر دہگرم؛ بہلام ناپیاویہ تۆ جنیو بہ جہلال بدہی...
دیسان چوونہوہ قہلادزہ. کاروباریکم نہبوو. لہو سہفہرہی دوايیدا سمالیلی شہریفزادہم
ناسی. لام وابوو ئہو لاوہ ناسک و نازدارہ ناتوانئ مانگیک لہو کئوہ ہہلکا؛ کہچی زور زوو ببوہ
پيشمرگہیہکی مہزبووت.

مہلا باقی لہ سہنگہسەر کاروباری ئہو خەلکەکی -کہ دہہاتنہ لای بارزانی- بہرئوہ دہبرد.
دیار بوو خەلک زۆریان گلہیی دہکرد کہ ئیوا ہہیہ بیست رۆژ زیاتر مەحتەل دہبئ و جواب
وہرناگرئ. بارزانی گوتمی با ہہزار یاریدہی مہلا باقی بکا. مہلا باقی توورہ بوو. کارہکی بؤ من
بہجئ ہیشٹ. سئ رۆژ من کارہکەم کرد. ہہر کەس نامہی پی بوو، بہیانی لیم وەر دہگرتن،
ہہمووم لہ وەرہقہیہکدا خولاسہ دہکردہوہ: فلان داواوی پوول دہکا؛ فلان ئیستریان لئ
ساندووہ؛ فلان قہرزنی نادہنہوہ؛ فلان... دہمبہردہ زوور لای بارزانی، بړم بہ قسہی خۆی و
میوانانی دہدا، یہک-یہک بۆم دہخویندہوہ و جوابہکەم لئ وەر دہگرت. سہعاتی چواری ئیوارہ
پتیاہوہ دہگہرام: بؤ تۆ پینچ دینار؛ تۆ بچۆ لای فلان کەس؛ تۆ... بہو تہرزہ ہہمووم بہ یہک
رۆژ بہرئ دہکرد. بہلام دیتم کارہکە بقیہ: بارزانی نہیدہزانی لہ پینچ دینار کەمتر بؤ کەس
حەوالہ کا؛ بؤ زۆرانیش دہ و بیست بوو. دہمروانی لات و دہسپری قہلادزہ و رانیہش فیر بیوون
ہہر بہ دوو رۆژ بہ عہریزہیہکەوہ دہہاتن داواوی پوولیان دہکرد. بہ یہکیکم گوتم: تۆ دہلالی
بازاری؛ حالت خۆشہ؛ پوولت نادہمی. گوتمی: نہبی رۆبغیکم دہیہ (پینچ تہمن). دامی، چہقہی
لئ دہدا! ئہوہشم دہرئنا! سہودام دہگہل دہکردن؛ پینچ دیناری بہ نیو دینار رازی دہبوو. ئہو
پوولی بہرانبہر بہ ئہمیری بارزانی وەرمدہگرت، ئیواران ہیشٹا ہہتا سہت دینارم دہگہراندہوہ.
گوتم: قوریان زور دہترسم فیری دزی کردن بيم؛ ئہو کارہ ناکہم.

فہرمووی: دہست ہہلمہگرہ! وہسہوسہ مہکە!

- بہ خوا نایکەم!

ناچار کارہکەمیان دا بہ «تہا بامہرئی» ئەفسەر و دواي حەفتاودوو سہعات ئیستەقام دا.
لہو نامانہی کہ دہہاتن و ہہمووی من دہمخویندہوہ، یہکیک نامہی دابوو بہ حاجکی
حەرہسی بارزانی کہ ئہویش ہہر دہبوو بیداتہ دہست من. ئہوہم خولاسہ نہکردہوہ، ہہمووم بؤ
بارزانی خویندہوہ: «ہہزار بہ تۆ خاینہ؛ فہرقئ دہکا. پوولی داوہ بہ ئایشہ ناویک کہ ژنیکی

سووكە لە قەلادزە و سرتەشى دەگەل كىردوو...!»

بارزانى فەرمووى: ئەو سەگابەم بۇ پەيدا كەن! گوتىم: رۇشتوو: نايناسم. لە راستىدا ئەسلەن قەت ژنىك نەھاتوو تا پوولى بدەمى يان نەيدەمى.

عەرزەيەك نووسىبوى: «من مەلا فلانى سەنەيى، دەمەوى پىرسىارت لى بىكەم؛ تارىخى كوردستان دەنووسم...». بارزانى گوتى: ئەو مەلا كۆل كەو! ھەر بە تارىخ نەنووسى؛ بە ھەر چى رازى دەكەي رازىم! كابرام لە قاو خانە دىت، چاويلكە بە چاويلكى پىش تۇپى رەش، مىزەر سىي بە رىشو.

- ئوستاد با تەختەيەك بىكەن!

لە بازىدا لىم پىرسى: چۆنە تەشرىفت لىرەيە!

- ئەيزم تارىخ بنووسم.

- يانى تارىخ بۇ تارىخ، يان بۇ پوول؟!

- تارىخ چە باوا؟ پوولم گەرەكە!

- پىنج تەمەنت پى بەم چۆنە؟

- بەخوا نامگەينىتە سولەيمانى!

- نىم دىنار خاسە؟

- مەنوونم!

- پوولى چايەكەشت خۆم ئەيدەم.

- فرە مەنوون!

مەلام بەرنەدا تا بەرپىم كرد.

قانىع -كە حىزبى پارتى لە سولەيمانىيەو دەريگردبوو- لە مەريوان بردبووانە تاران و ساواك ھەلپىچابوو كە تۆ چۆن لە شىعرى خۆدا گوتووتە خوسەرەوى پەرويز گەواد بوو؟

- بە فەرھادى گوتوو كىو كۆن كە، ئەم ژنەى خۆمتە ئەدەمى؟!

خراوەتە ھەبەسو. عىسا پەژمان گوتوويە: ئەمە لە عىراق دەريانكردو: زۆر سووكە؛ ئەگەر ئىو بەگىر دەبىتە پالەوانى مىللى و قەدرى بۇ پەيدا دەبى. خستىووانە ماشىنەو و لە حدوودى عىراق بەرەلايان كردبوو. ئەويش ھاتە لای بارزانى، دووسەد دىنارى داھە. قانىع گوتى: ئەمە بىدەم بە كى؟

- بە كەس؛ ھەر بۇ خۆت.

- دىنم نەبى ئەگەر باوەر بىكەم! قەت لە ھەياتمدا چوار دىنار پىكەو نەكەوتوونە گىرفانمەو!

كۆرپەك دەگەلمان لە چىاي براندۆست بوو. كچىكى ھەلگرتبوو كە لە سەر بىشكە مارەى لە كەسكى تر بربوو. بارزانى عەقىدەى وابوو مارەى پىشوو نەھاتوو. چونكە بە رەزامەندى كچ نەبوو و باوكىش بۇ مەسلەھەتى خۆى، نە بۇ مەسلەھەتى كچ ئەمەى كردوو. كچەكە لە مالا ھەھاباغى ھەمەدى عەلىياغا بوو. لە سەنگەسەر ھەھاباغى دەيەويست كارەكە رۆوبەرا بكا. مەلا مەسوومى كۆيە -كە مەلایەكى بەناوبانگ بوو- ھاتبوو دىدەنى بارزانى، نەقلى بۇ مەلا مەسووم گىرپەو و گوتى تۆ ئەو كچە لەو كۆرە مارە كە. مەلا مەسووم گوتى: كوو ئىمانى خۆ لۆ تۆ دەفرۆشم؟ مارەى لە مەردى پىشوو ھاتى و ئەو خواگىرەى ناكەم!

كە مەلا مەسووم رۇشت گوتىم: قوربان تىكت دا! ئەگەر كۆرەكە بۇ خۆى بىست دىنارى بۇ

بىردايە دەيىرىدە. بەلام خۇي لە لاي تۆ بە دىندار ھەلەدە گىرىتەو؛ يانى ھا بۆ خاترى بارزانىش
شەرىع ناشكىنىم!

- باوەر ناكەم وايى.

- تەجرەبەي كە!

كوپيان بە تەنى ناردە كۆيە؛ بىست دىنارى دابوو بە مەلا؛ ژنەكەي لى مەرە كىرەبوو!
ئىجازەم لە بارزانى خواست بچمەو بەغدايە. نىازم وابوو تازە نەيەمەو شۆرش و مل لە
كاسىي و كارى خۆم نىمەو. چونكە بەو لە بەريەك ھەلەشەنە زۆر پەست بىووم و ھومىدىم لە
كۆزى دابوو.

ھاتمەو بەغدا. ملەم لە ەكاسى نايەو و جار و بارە دەچومە ھەرچە بازارىك شتم دەكۆي و
دەمفرۆشتەو و ژيانى ئاسايى «ماندوو بە و بۆي» م بە سەر گرتەو. بەغداش بۆ من ناخۆش بىوو؛
حىزبى و مەلایى پەيدا بىوو. زۆر لە ھەوالانى پىشوو لە دەست دابوو. زەبىحى كەوتىو بەرەي
دۆي مەلامستەفا و ھىستان كارى بۆ حىزبى پارتى برايم و جەلال دەكرد. بەلام نىوانى خۇمان
تىك نەدا. ھەر كە دىتمەو گوتم:

- كاكە من و تۆ ھەر لە منداييەو پىكەو ژياوين و زۆرىشمان كۆپرەو ھەرى و دەر بەدەرى
پىكەو دىو. ئىمە لە خزمىش بەولەوترىن. بىلاتەژبى ەك ژن و مىرد لە سىرۆتري يەكتر
دەزانىن. ھەردوو كىش لە بىر كەرنەو دا ئازادىن. مەلامستەفا ھەر خەتايەكشى ھەيى لە كەن
من موقەددەسە؛ ھەقت پى نادەم لە كەن من خراپى باس بكەي. ھەر ەك منىش كارم بە
خراپە كارى ھەوالانى تۆ نىيە.

بىووينەو ئاشنا و ھات و چۆمان لە ناودا بىو. دوو رۆژ نەمدىت، گوتيان بە خواردنى خراپ
ژاراوى بىو. چووم لە مالى تەنبايەكەي خۇي كەوتىو. ھىنامەو مالى خۇمان و بىست رۆژىك
- تا چاك بۆو - لام بىو.

ھەر وا وردە - وردە نىوانى بارزانى و ھكوومەت ناخۆش و ناخۆش تر دەبوو. كابرايەكەم دەناسى
بە ناوى خەلىل، دەلالى ناو بازارى گەورە و كەركوكى بىو. پىم گوت: خەلىل ترس و لەرز پەيدا
بۆتەو. من بە تەما نىم بچمەو شۆرش؛ بەلام رەنگە لىرەش بىمگرن. چت بە خەيالىدا دى؟

خەلىل دواى دوو رۆژ پى گوتم: مودىر پۇلىسىكى ھەولىرى ھەيە كە تۆش لە زەمانى
دانشجوويەو زۆر باش دەناسى. باسى تۆم بۆ كەردووە كە فەقىرى خۇي دەكا و كارى بە كارى
كەس نەداو. ئاگات لى بى؛ با لە ھىچ و خۇرايى گىچەلىكى تى نەھالىن. زۆرى سەلام لى
دەكردى، دەيگوت ئەو تانجى سەرى منە؛ كەس باسى ناكە. بەلام ئەويش دەيى ئەگەر
مەلووماتىكى بە فايەدى لايى، بە منى بلنى و يارىدە بدا!

گوتم: خەلىل من ئەو كەسە نىم كە بىرتان بۆي چوو. خەيانەت بە كورد كارى من نىيە.
سەد جار بىرم و مندايم لە بەر چاوم لە برسان بىرم، ئەوى تۆ و فوئاد دەلەين، لە من بەدوورە...
زۆر دلىم گەرم داھات. شىعەرى ھەلۆكەم ھۆندەو كە لە دىوانەكەمدا چاپ كراو. لە ناو ترس
و لەرزىشدا، كاسىي خۆم ھەر دەكرد و چاوەنۆرى قەزا و قەدەر بىووم. مانگىك و دە رۆژ لە
زىستانى ۱۹۶۵ رابردبوو، شەر دەس پىكرايەو. منىكى كە خەيالىم كەردبوو تازە ناچمەو ھەرا و
ئاوارەيى چيا و بۆ مندايى خۆم دەژىم، ەك نۆبەتى دارىكى سەخت، گەرم داھاتم؛ ھۆش و
ھەواسم پى نەما؛ خەوم لى نەدەكەوت. شەو لە سەر جىگە ھەر جىنگىل دەدا... مەعسووم

ھەستى پىن كىرەتەن لى چ ھالىكىدام؛ گوتى: لام واىە ئەگەر نەچىيەو شۆرش خىراپ نەخۇش دەكەوئ... دىسان ھەر دوودل بووم: زۆر ھەيفە ئەگەر كوشتن و مال وئرانىش بىن، دەگەل ئەو ھەموو خۇشەويستانەم نەبىم كە ئەو ھەموو دەردەمان پىكەو دىوہ. مال و مندالىشم لى بىن كەسى و ولاتى غەربايەتيدا زۆر جىگەي بەزەيىن؛ ئەويش لى بەر دەستى دوژمندا. ناشكىرئ بىيانىمە ناو شۆرش كە دەبنە بارىكى گەورە بە سەر خۇم و شۆرشەوہ. لى ناو ئەو خۇف و رەجايەدا دەژيام؛ بەلام ژيانى سەگ...

بىر يارم دا ھەر چۆنىك بىن دەگەل تەرەقدارانى بارزانى لى بەغدا كار بىكەم و يارمەتى و دەرمان بۇ لەشكر كۆ كەمەوہ و بە دوور لى چاوى دەولەت و پۇلىس بىزىم.

لى بىست و سىتى مانگى مارسدا، خودا كورپىكى دا، بەر لەوہ بىن ناوم دۇزىبۇوہ: ئەگەر كور بىن ناوى دەنىم «پىرس» يان «پىران»؛ ئەگەر كىچ بىن ناوى دەنىم «چامە» بە يادى ئەو رۇژانەي كە لى بارزان بووم. ئەو شەوہى كە مندالەكە دەھاتە سەر دىنيا، ناوى «خانى» مىشك و دلى ئاخنىم: ھەر دەبى ناوى خانى بىن...

- چووزانى كىچ نابى؟

- نەخىر كور دەبى و دەبى خانى بىن...

باوەر كە بە دەم خەمەوہ ھەر دەمگوت: خانى. كور بەرەبەيان ھاتە دىنيا و ناوى بوو بە خانى؛ بە ناوى ئەخمەدى خانىيەوہ. نەمتوانى تىر كورى تازەھاتووم بىيىن؛ پۇلىسى سىرى لى دەورى مالەكەم دەسوورا تا بزانن چ دەكەم و ھاتوچۇ چ كەسانىك دەكەم. ئەمەش دوكاندارىكى كۆنە ئىستىوارى غەرب «ئەبو ياسىن» ناو كە بەرانبەرى مالىمان بوو پىنى گوتىم. كابراي نىشان دامى كە دەروانىتە دەرگاي مالىمان. رۇژىك بەيانى لى مال دەرچووم. كابراي تايىن وردە-وردە بە دوومدا ھات و لى دوورەوہ گومى نەدەكردىم. چوومە ئىزگەيەكى ئوتووبووس. ئەو چووہ ئىزگەيەكى پىشتر لى مەن كە لىك ديار بوو. مەن سوارى ئوتووبووس بووم؛ تا ئەويش ھات سوار بوو. لى فرسەتپىك خۇم ھەلداشت و گورج بانگى تاكسىيەكەم كرد و مەوداى ئەوم نەدا دابەزى، دوور كەوتمەوہ؛ خۇم گەياندە مالەكەي زەبىيى. بىست رۇژىك شەوانە لى ئەو بووم و رۇژانە لى جەنگەي پاش نىوہرۇدا دەھاتمەوہ مال؛ كە دەمزانى پۇلىسى سىرى بەغدايە ھەسەلەي نىيە بەو گەرمایە لى كۇلان راوہستى. بەلاى گەورە لەوہدا بوو كە لەو ئاگرەس و ئاشتىيەدا، زۆر پىشمەرگە چووبوونەوہ لى دەولەت و لى سەر رىگايان داندرابوون. ھەركەسيان بناسىايە، بە گرتىيان دەدان. خۇ مىش وەك گاي قەشان وا بووم؛ پىشمەرگە نەبوو نەمناسى.

خەبەرى چەند كەسىكەم زانى كە چووبوون لى بەسراوہ بە غەرزى ئىراندا ھاتبوونەوہ كوردستان، ھەر لى ترسى ئەو ناساندەن. بەر لەوہ خۇم لى زوورەكەي زەبىيى بشارمەوہ، رۇژىك كورپىكى سابلانغى (غەلى غەزىز) -كە لى موخابەراتى پۇلىسى گشتىدا بوو- گوتى دەلەين بارزانى بە تۇپ لى رەواندزىيان داوہ. بۇ زەبىيىم گىپراوہ، گوتى: درۇيە؛ تا مامۇستايانى پارتى بە ئىران نەلەين، ئىران فىشەكىكىش نادا بە بارزانى. گوتىم: كاكا بە ھىندە سادە فەكر نەكەينەوہ. ئەگەر ئىران يان غەبرى ئىران يارىدەي كورد بىدا، لى خۇشەويستى كوردەوہ نىيە؛ بۇ مەسلەھەتى رۇژە. ناسر و زۆر لى غەربان دەلەين خووزستان غەربستانە و دەي ئەستىيىن. ئىرانىش بە بىن خووزستان نازى. ئىستا يارىدەي ھىزىك دەكەن كە لى شكرى عىراقىيان بۇ مەشغول كا و

غەربىستانىيان لە بىر بەرپتەو. ئەو ھېزەش ئەمىر بارزانىيە؛ نە ئەوانەى ھەلاتونە تاران و ھەمەدان.

- باوەر ناکەم! ھەستە بچىنە لاى عەزىز.

- چووينە مالىكەى، گوتى: بەلى ئەو ھەمە دوو شەو ھەمە بىسىم لە سەر بىسىم باسى تۆپى بارزانىيە كە لە دەورى پەواندز دەدا.

شەويك گوتم: زەبىحى! مەن ھەر دەپۆمەو ھەمە كۆوان. لە كۆى ناسيانم و گرتيانم تۆ سەلامەت؛ بەلكو دەربازىش بووم...

گوتى: مەلا! پىگە زۆر خەتەرە، ھەرە دەگەل مەن بچىنە تاران!

- يانى دەتەوئى عەجەم ئىعدامان كەن؟!

- نا، مەلا! سىياسەت زۆر گۆراو. مەن خۆم جارېك چوومە تاران و مىوانى شاھەنشە بووم. ئىستاش مەن خەبەر دەنېرم ماشىن دېتە سنوورى خانەقىن. لېرەو دەچىنە خانەقىن؛ كە پىگەكەى ئەمىنە. لەوئە دەمانگەيەنە تاران!

گوتم: كاكە زۆر جار بە گالىتە پېم گوتووى مەن لە تۆ نەترس ترم. بەلام بەراستى تۆ نەترسىكى سەيرى! چوونە تارانى ئىمە ئابروو دە تاى تەرازوو نانە. مەن ناوېرم شتى وا بكم.

ھەر چەند پېم وا بوو ناگەمە نىوہى پىگەى كەركووك و پىشمەرگەى تۆبەكار بە گرتەم دەدەن، دىسان چاوم لى قووچاند و ھەر چى دەبى با بى... چوومە مەيدان كە ماشىن بگرم بۆ ھەولېر، كاكە مەمەد مەولود پەيدا بوو:

- ئەو لېرە چە دەكەى؟

- دەمەوئى بچمەو شۆرش. ھاتووم ماشىن بگرم.

- كاكە ھىچ قسەى لى مەكە! مەن دەگەل مەحمودداغى خەلىفەسەمەد و حاجى

مەمەدى شىخ رەشىدى لولان ھاتووم؛ سەبى دەپۆنەو ھەولېر. خۆ ھىچيان ناتانسان؟

- نەخىر نەمدىون.

- ھەرە دەلېم ئەو خالەمە و دى سەرى خوشكى دەدا؛ كە دايكەمە. ديارە دەگەل ئەو دوو

جاشە زلانە كەس ناتوانى لە پىگە رامانگىر.

- ئويف چەند شتى باشە!

قەرارمان دا بەيانى بچمە ئوتىل و پەگەل كەوم. پۇزى عاشوورا بوو. تەواوى دوكان و تەنانەت

نانەواخانەش داخرايوون. سەعات ھەوت و نىوى بەيانى چوومە ئوتىل؛ كاكە مەمەد گوتى:

- ئەو ھەمە خالە عەبدورەحمانم!

- زۆر بەخىر ھاتى.

حاجى مەمەدى شىخ رەشىد رەنگى زەرد بىو؛ دەينالاند و دەستى بە زگىو ھەمە بوو.

گارسۇنى ئوتىل ھات گوتى عاشوورايە؛ ھىچ دەرمانخانە لەو ئاقارانە نىيە.

گوتم: حاجى خىرە؟

- كاكە لە شەو ھەمە زگم زۆر كار دەكا و دېشى؛ ھەمىنم لى ھەلگىراو.

بە گارسۇنم گوت: قاو و جەوھەرى لىمۇتان ھەيە؟

- بەلى.

دەمە كەوچكە چايەكى چكۆلە جەوھەرى لىمۇم لە فېنجانە قاو ھەمە كەدا تەندەو. دە پىشدا

كەۋچىكىم لى خواردەمە نەۋەك خەيال بكا كە دەرمان داۋى دەكەم. خواردەمە؛ دواى نىو سەتائىك گوتى ژانى زگم شكا و زگىشم وپستاۋەتەۋە. مەمنوون بۇ ئەۋ دەرمانەت.

دوۋ كامبۇنى سەربازى پەر لە سەرباز و ئەفسەر ھاتىن. كاك محەممەد و من دەگەل مەحمۇدى خەلىفە سەمەد - كە جاشىك بوو زۆر دەبەنگ و كەر - كوپكى مەحمۇدبەگ سواری سواریەك بووین و پاندىهەكى خۇيان لىنى دەخوپى. حاجى محەممەد و سى كەس لە خزمانى لە ماشىنى سواریەكى تردا. دوۋ ماشىنى تىش ھەر چەكدارى ئەۋان لە بەغداۋە بەرەۋ ھەولیر ھاتىن. نىو پۇ گەيشىنە كەر كووك. لە ئوتىل «شرق الاوسط» دابەزىن. كاك محەممەد و من چوۋىنە زوورىك.

گوتى: با بچىن لە رستوران نان بخۇين. گوتىم: كاكە! من چەند سال شاگرد عەكاس بووم لە كەر كووك؛ زۆر كەس دەمناسن. لەۋانەيە پىشمەرگەي پەشيمانىش تووشم بن. تۆ بچۇ! گوتى باشە نانت بۇ دەنىترم. نانىان بۇ ھىنام؛ لە زوورەكە خواردم. لە سەر تەختىك پاكشام كە تا دەرپۇين بنووم. دەرگای زوورەكەم كرايەۋە. كابرايەك لە ھەۋالانى حاجى محەممەد ھاتە زوور:

- كاك ھەزار دەبى عەفووم بىكەى من تۆم نەناسىبوو!
- جا ئىستا بۇ دەمناسى؟! من تۆم قەت نەدىۋە و ھەزارىش نىم. لىت تىك چوۋە.
- ئەى بى قەزا بى! ئەۋ پۇژەت لە بىر نەماۋە كە شەر لە سەر «سەفتى» بوو؟ تۆ خۆت لە ھەيدەربەگ و حوسىناغاي مىزگەسوورى توورە كرد، گوتى: ناموستان دە خەتەردايە. ھىچ نەبى ژن و خوشكى خۇتان بيارىزن تا جاش نەبىردوون... من چۇن تۆم لى دەگۇرى؟
- باشە جەنابت بۇ لەۋى بووى؟

- ئەز غولام من لە شەرى لۇلان بە ئەسىر گىرابووم و لە بارزان دەست بەسەر بووم و ئەۋ پۇژە لە نىك تۆ و بارزانییەۋە چوۋبوۋمە بن بەردىك و سەيرم دەكرد. ناوم عەمەرى شىخەولايە. حاجى محەممەد شەر تۆى نەناسىبوو.
- دەى جا ئىستە ناسىۋمى؟
- بەلى من پىم گوت!
- دە باشە بچۇ دەر! من دەمەۋى بخەوم.

عەمەر چوۋ. خوايە ئەجەل لە كویم دەبىنیتەۋە؟ چۇن بە پىتى خۇم كەۋتوۋمە داۋى مەرگەۋە؟ مەحمۇدى خەلىفە سەمەد، مامى محەممەدى شىخ رەشىد، كە بە شىعر و نەسر ھەزار جوینم بە باب و باپىرى داۋە؛ دەشزان ھاۋنشىنى بارزانى بووم. ئىستا چىكەم؟
چوۋمە سەر تەختەكەم، لە پەنجەرەي بلندەۋە پوانىم بەلكو بتوانم خۇم فرى دەم و ھەلىم، نەخىر نە دەگەمە پەنجەرەكە، نە دەتوانم باز دەم، پتر لە شىست مېتر بەرزە تا عەرز. نا، باشتر وایە بە بىانوۋى دەست شوتنەۋە برۆمە لای پلەكان و ھەرچۇنىك بى تا حاجى محەممەد نەمگەيۋەتە لە دەرگای ئوتىل دەرچم و بە ناو كۆلاناندا پاكەم؛ بەلكو رزگارم بى. لەۋ فكارنەدا بووم حاجى محەممەد ھاتە زوور:

- كاك عەبدۇرەحمان ھەز دەكەى برۆين پىكەۋە قەدەمىك لى دەين؟
- بەلى بۇچى...
بە دلمدا ھات: لە كەر كووك زۆر شارەزام؛ لە پىچى كۆلانىك ھەلدېم و خۇم ون دەكەم. دەرکەۋتىن. چوار سۇفى چەكدار بە دوامانەۋە و راست بە سەر پردە تازەكەى «خاسە» دا

رؤیشتین که ریگهی هه لاتن نه بوو. له ری زۆر باسی شیعی کوردی کرد و به قسه ی خویشی راوارد، هیچ باسیکی تری نه کرد. لهوسهری پرده وه گه راینه وه ئوتیل. بردمیه ژووره که ی خوئی. به سو فییه کی گوت، دوو کورسی هیئا سهر بالکۆن که ده پروانیه خه یابان. بانگی عه مه ری کرد؛ سرتیه کی ده گهل کرد. عه مه ر په نجه ره ی پیوه دا و چوو له ده رگای ژووره که وئستا. حاجی محه مه د له پر سهری هه لئنا و پرسى:

- تۆ هه ژاری؟

- به لئ.

- تۆ ده زانی چه ندت دلی ئیمه ئیشاندوو و چه ندت جنیو به خۆم و بابم داوه و خه لک چونکه شیعه ره له بهریان کردوو؟ ئاخه بۆچی وات ده گهل کردوین؟

- حاجی! تۆ ده لئی موسولمانم. نه گه ر بلین وا دوژمنیکی دین ده به وئ مه که و مه دینه ویران کا و هاوارت بۆ بێن، ده چی هه وارئ و به دل دیفاعیان لئ ده که ی؛ نه گه ر که سیک ریگه ت لئ بگرئ و نه هیلی له پاراستنی قبیله که تدا به شدار بی و سهر که وئ، ئایا چاکه ی ده لئی؟ یان به ره له عه نه ت و جنیوی ده ده ی؟ من له عه شیره تی بارزان نیم. هه زارانی وه ک منیش چه ند تۆ کابه ت له لا پیرۆزه، کوردستانمان پتیش له لا به قه در و پیرۆزه. ئازادی ده په رستین. بارزانیمان بۆیه خۆش ده وئ که یاریده مان ده دا قبیله که بیاریژین. تۆش و کهسانی تری وه ک تۆ ده تانه وئ ئازادیه که مان سهر نه گری و به ره و پاشمان راده کیشن. لیت پروو بی نه گه ر شیخ ره شیدی بابت له جیگه ی بارزانی با و بۆ ئازادی سه ولی دابا، بارزانیش شه ری ده گهل ئازادی خوازان کردبا، نه و جنیوانه به بارزانی ده درا و تاریفی بابتمان ده کرد. من لیره دا حق ده ده م به خۆم، تۆش که یفی خۆته چۆنت پی باشه وا بکه...

- ئیستا که بهر چنگمان کهوتوو پیت وایه چت ده گهل ده کهین؟

- نازانم، به لام تۆ وه ک پیاویکی کوردی عاشیره تی بیزوویه و پیاوانه و په سنده. مه ده نه ده ست ده و له ت؛ بۆ خۆتان له و ده شته بمکوژن و گه ر دنتان ئازا بی. بۆ که وچکه خوینی ک نا پار پیمه وه؛ نا هه قیشتان ناگرم. پیاو به و مه ده ده ست عاره بان؛ ده شمه دی بلیم چی؟
- نه وه دیاری دا که محه مه د مه ولوود ده ستی ئیمه ی بریوه و تۆ خالی نه و نیت. به لام پییم بلئ بۆ کوئ ده چوو؟

- ده چوو مه وه بۆ لای بارزانی، نه گه ر له ری ده رچوو بام.

- کاک عه بدو ره حمان! جگه له عه مه ر و من که س نه یزانیوه تۆ کیی. به عه مه رم گوتوو با ست لای که س نه کا. هه ر خالی کاک محه مه د به و له هه ولتیره وه و ده که م بگه یه وه ناو پیشمه رگه و هیندی ک راسپیتریشم هه یه پیت ده لیم. عه مه ر دوو قاوه مان بۆ بێنه!
قاوه خورایه وه. محه مه د مه ولوود ها نه وه؛ حاجی به چاوی ئه ویشیدا نه دایه وه. ده وری سه عات چوار کهوتینه ری؛ به لام نه مچار کاک محه مه د و من له ماشیتی حاجی محه مه د دا سوار بووین. له ده رکی مالی مه حموود به گ، مه حموود به گ گوتی: کاک عه بدو ره حمان ده بی میوانی من بی. حاجی محه مه د گوتی: با زوو بجئ چاوی به خوشکی بکه وئ. کاک محه مه دیش وای پی خۆشه. ده گهل کاک محه مه د ها تینه وه مالی و له ری کاره ساته که م بۆ گێراوه:

- کاکه ده لئی چی هه لیم؟

- نا، تازه نهجانت بووه. هه‌لێی خراپه. حاجی محهمهد به پیاویکی پیاو ده‌ناسم، فریودان و درۆی نییه.

سیهر شوڤر بیوون، ته‌قه قه‌وما، غارمان دا سهربان. له ده‌شتی خوار هه‌ولێره‌وه شه‌ڕێک بوو که‌س شتی وای نه‌دیوه: ته‌یاره به‌ بۆمبا و تیربار، تۆپ و تانک و عه‌سکه‌ر، ته‌قه و گرمه و قرمه‌یه. دوو که‌ل ده‌شتی داگرتوو. ته‌یاره‌یه‌ک پیکرا و له‌ نزیک مالان که‌وت و گری لێ به‌رز بۆوه. هه‌موو خه‌لکی هه‌ولێر، ژن و پیاو له‌ سهربانانه‌وه سهربان ده‌کرد و ده‌نگی «ئافه‌ریم پیشمه‌رگه» له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه بلند بوو. مندا له‌ هه‌ولێری هه‌ر مه‌پرسه‌ چ قی‌ره و هه‌رایه‌کیان بوو. هه‌ر چه‌زت ده‌کرد گو‌یت لێ بی. هه‌تا سی‌ره هه‌لگیرا، شه‌ڕ هه‌ر به‌رده‌وام بوو. شه‌و ماشینی‌ک له‌ ده‌ره‌کی مال وێستا؛ حاجی محهمهد بوو. به‌ر له‌ هه‌ر شت باسی ئه‌و شه‌ره‌ی گێراوه‌ گو‌تی: کو‌ره سهر له‌وه‌دا بوو سو‌فیه‌یه‌کانی ئێمه‌ش - که‌ دو‌ژمنی پیشمه‌رگه و هه‌والی ده‌وله‌تن - له‌ سهربانه‌وه ئافه‌ریم و چه‌پله‌ لێدانیان بوو بۆ ئازایه‌تی پیشمه‌رگه‌کان!

ئه‌مما چیرۆکی ئه‌م شه‌ره‌ چ بوو؟

«برایم ئه‌فه‌ندی» که‌ سه‌رده‌سته‌ی پیشمه‌رگه‌کانی ناوشاری هه‌ولێر بوو - له‌ کێو به‌ کن ژن و مندالی ئاواره‌ی پیشمه‌رگه‌دا تێده‌په‌ڕی، ژنان زۆری جێبو پێ ده‌ده‌ن که‌ پێخو‌ریکی وامان نییه و هه‌ر خۆت قه‌له‌و ده‌که‌ی. برایم ئه‌فه‌ندی ده‌زانێ شه‌وی عاشوورا له‌به‌ر خاتری سهربازان - که‌ زۆربه‌یان شیعه‌ن - گو‌شت زۆر سه‌رده‌په‌رێ بۆ پو‌ژی عاشوورا، شه‌و ده‌وری قه‌سابخانه‌ی پادگان ده‌دا. دوا‌زده پو‌لیسی لێیه، چه‌کیان ده‌کا و چه‌پسیان ده‌کا له‌ زو‌وریکدا و ده‌رکه‌یان له‌ سه‌ر گاله‌ ده‌دا. که‌لاکی شیتست مه‌ر، بیست مانگا و گا، دوا‌زده گامیش له‌ کامیونی قه‌سابخانه‌ بار ده‌کا و ده‌چی ده‌لێ ئه‌وه پێخو‌ر و دابه‌شی ده‌کا. سه‌بی ئاشپه‌زخانه‌ی پادگان چاوه‌نۆری گو‌شته و نییه. که‌ ده‌چن جێ ته‌ره و گامیش نه‌ماوه! پو‌لیس چه‌پسن و قه‌ساب به‌ ساتوور و کێرده‌وه ده‌گه‌ل کامیونه‌ گو‌شتان براون که‌ که‌لاکان شه‌ق و په‌ق که‌ن. له‌شکر له‌ برایم ئه‌فه‌ندی ده‌نگ ده‌ده‌ن، ده‌چه‌نه سه‌ر «بهنه‌ سلاوه» که‌ بنکه‌ی پیشمه‌رگه‌یه‌تی و ئه‌و شه‌ره‌ی ئێواره قه‌ومواوه که‌ پتر له‌ شیتست سهربازی ده‌وله‌ت کو‌ژراوه، دوو تانک شکاوه و ته‌یاره‌یه‌ک به‌ تیرباری گرینو‌ف پیکراوه و سووتاوه و له‌شکری ده‌وله‌ت به‌ سه‌رشو‌ری گه‌راوه‌ته‌وه.

حاجی محهمهد گو‌تی: به‌ دو‌وربین ده‌مه‌روانی، تانکی‌ک که‌وته سه‌ر پیشمه‌رگه‌یه‌ک. پیشمه‌رگه‌ له‌ به‌ری هه‌لات؛ له‌ زو‌ر کانێک خۆی هاویشه‌ که‌ندالێک و دامه‌زرا و به‌ برنه‌و ته‌قه‌ی له‌ تانک کرد. تانک له‌ به‌ر کابرا هه‌لات و له‌ پشته‌وه پیشمه‌رگه‌ راوه‌دووی نا!

ئه‌گه‌ر بۆ گه‌لانی بێکه‌سی وه‌کو کوردیش وه‌ک گه‌لانی خوداپێنداو تاریخ بنووسرابا، ناوی برایم ئه‌فه‌ندی له‌ پیزی ئازا و کارزاناندا به‌ ناوی زێر و به‌ درشت‌ترین خه‌ت ده‌نووسرا. به‌لام ئاخ و سه‌د داخ که‌ ئه‌و جو‌ره‌ پیاوانه‌ ناویان له‌ بیر ده‌چیته‌وه و که‌س ئاو‌ریان وه‌سه‌ر نادا... به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی من لێی ده‌زانم زیانی نییه‌ تۆش بیزانی و جار و بار وه‌ بیرت بێته‌وه:

برایم ئه‌فه‌ندی به‌ ده‌ره‌جه‌ی ستوان دوو له‌ رسته‌ی پو‌لیسدا بوو؛ ها‌تبووه‌ پیزی شو‌رش. هه‌ولێری بوو. پیاویکی به‌ قه‌لافه‌تی چاو‌برۆ ره‌شی جوان چاک. له‌وه‌تا ها‌تبووه‌ کو‌ری خه‌باته‌وه، ناوی برایم ئه‌فه‌ندی زراوی ئه‌فسه‌ر و چه‌کداری ده‌وله‌تی عیراقی برده‌بوو. دو‌ژمنانی کوردی نیوه‌شه‌و له‌ ماله‌ خو‌یان ده‌ردێنا و ده‌په‌فاندن و که‌س هه‌ستی پێ نه‌ده‌کرد. جارێک ده‌ پاش نو‌یژی شێواندا، پو‌لیس هه‌موو پێگه‌ی هه‌ولێر - شه‌فلاوه، هه‌ولێر - کۆیه‌ی به‌ستوووه و هه‌موو

ماشینان دہ پشکنی؛ زور کہ سان دہ گری؛ تا بہ یانی نہ زانراوہ کہ ئەو پۆلیسانہ پیشمەرگہی برام
ئەفەندی بوون و جل و زمانیان گۆریوہ!

سەرھەنگیکی عەرەبی ئەستیرە (قوپکە) لە سەر شان دہ گەل دوو ستوان لە جیپیکی
دەولەتیدا، دوو کامیۆنی زیلی سەربازی بە دواوہ، سەرباز و پۆلیس و جاشە عەرەبی عەگال بە
سەر تیدا، تەرجومانیکی کورد دہ گەل، بە ناو مەلہەندی عەشیرەتی گەردیدا دہ گەری. لە ھەر
دییەک خەلک کۆ دہ کەنەوہ: فەرمانی شەر دہ گەل بارزانی دەرچووہ؛ کئی ئامادەییە بێت.
سەرھەنگ دەلی و کابرای کورد تەرجمە دہ کا.

- قوربان من ئامادەم! ئەوہش تەفەنگم.

- برۆ لاچۆ تۆ بە کار ناہی، ئیمە پیاوی سابقەدارمان دەوی. خۆ پوولی دەولەت بە خۆپایی
نییە!

- قوربان وەللا گەنمی پیشمەرگەم سووتاندوہ؛ لە فلانە جی شەرم کردوہ؛ شایەتم ھەیە...

- دہ برۆ سوار بە!

بیسٹوہەشت دانە جاش لە ئاغا یانی گەردی کۆ دہ کەنەوہ و بەرەو ھاوینە ھەواری
سەلاحەدین بە شۆسەدا دین. ھەر کەسیش سوار بوو، پۆلیس تەفەنگی لی وەر گرتووہ و
ھەلیپە ساردووہ کە لە مەیدانی شەردا وەریدە گرنەوہ. لە سەلاحەدینەوہ لادەدەن بەرەو ھێران.

- قوربان دہ چینە سەر بنکە ی کام پیشمەرگە؟

- قوربان و سندان جاشی سەگیاب! دہ تانیە مە تەویلە! من برام ئەفەندیم!

ئەو دەمە کە دہ گەل میران لە ھێران بووم، ئاغا جاشەکان لە تەویلەوہ داوایان لە من کردبوو
تکایان بۆ بکەم لە تەویلە دەرکەون. بریار درا ھەر یەکی شازدە عەلبە گەنم بدەن و لە جی
مەدرەسەییە کدا حەبس بکری.

دەویری وانیتیک لە ژوورەوہدا بە تەلیسە خۆل ھەلچنراوہ؛ پیشمەرگە سەنگەری تیدا
گرتووہ. پاشەوایش بۆ سەر سەنگەریکی پر لە جاش چووہ و تەقە ی کردوون و جاشی گرتوون.
وانیت، سەربازان ھینابووایە ھەولێر، منداڵە و رکە بە شوینیەوہ ھەریان دہ کرد؛ حوکمات تانکی
برام ئەفەندی گرتووہ!

ماوہی پتر لە چوار سال، نیوہی بئ سیمی پەرمزی دەولەت، داد لە دەستی برام ئەفەندی بوو.
تا وای بە سەر ھاتبوو شەوانە تووشی ئەفسەری خۆشیان بوونایە، دەیانگوت برام ھات و
ھەلدەھاتن.

جاریک تاریفم کرد کە پیاویکی ئازا و بە جەرگ و فیلزانی. گوتی: بە خوا من نیم، کوردی
ھەولێرن ئەو کارە دہ کەن. شەوانە ھەموو مالیک دەرکە ی کراوہ تەوہ. ھەر گۆشتە کە ی عاشوورا،
قەسابی ھەولێر خەبەریان بۆ ناردم و دہ گەلیان بار کردم. ئیواران بە سواری دووچەر خە بۆ ئارەق
خواردنەوہ خەلکی ھەولێر دینە دەشت و خەبەری ناوشارم دەدەنی...

بە داخوہ ئەو پالەوانە تاقانەییە بە دەستی جاشی پۆدەریان کوژرا کە چوو بوو ناو بژی شەریان
بکا. بە سەتان حیکایەتی سەرسووڕینەر لە ئازاییەتی برام ئەفەندی لە ھەولێر و
مەلہەندەکانی تری عیراقا لەبەر کراوہ و من ئەمانەم بۆ نمونە باس کرد.

حاجی محەممەد - کە سەید عومەری کوپی شیخ عوبیدیللاشی دہ گەل بوو - داہمە زرا ند کە:
برا زۆر بە داخنەوہ مالە لۆلان بوونە مەلەوونی تاریخی میللەتی کورد؛ بارزانیش بوو بە

موقەددەس. نازانم بابم چۈن بوو، بەلام خوا شاھىدەمەن ئەوئەندە بەو جاشەتتە نازەھەتم كە ھەتا تماشى خۆم دەكەم بىزەم لە خۇ دەبىتەو. سۆفى و بارزانىش زۆر لە مېژسالە دوژمنى خوينى يەكتەن و تا تووشى يەكتەن، ئەگەر يەكتەن كە كۆژن لايان وايە كافر دەبن. ناتوانىن و بە قسەشم ناكەن كە ئىمە دەگەل بارزانىن بىن؛ بەلام پىگەمان بەدن دەچىنەو و لاتى لۆلان؛ يارىدەى شۆرشىش بە مال دەكەين. پياويكى بارزانىش لە ناومان بىن بۆ ئاگادارى لە ئىخلاسمان. دەگەل دەولەت بە شەر نايەين؛ بەلام ناشچىنە يارىدەى. تۆ ئەم پەيامەم بۆ بگەيەنە بە بارزانى و جوابەكەم بۆ بنىرەو.

گوتەم: حاجى محەممەد! وەك پەيامەكەم گەياندىي و جوابم ھىنايىتەو وايە. بارزانى ھىندە ساويلكە نىيە پىگە بدا ئىو دەستى حكوومەت بىن و بچنەو مەلەبەندى لۆلان، بىنە دىوارىك لە نىوان ولاتى سۆران و بادىناندا و لىكەمان بىر بەدن. ئەگەر دەستى دەولەت بى، ناچار دىتە سەردانت؛ تۆپ و تانك و زىپۇش دىن، پشتى ھەلگوردەمان لى دەگەن. ئەگەر ئىو لە ديانا چەند ئەفسەرىك بكوژن و بىرەون، وەك دەلەين پردان برووخىن، بارزانى رازى دەبى كە شەرىشى بۆ نەكەن و لە مالە خۇتان دانىشن. بەلام ئەگەر لە سەر ئەو مەبەستەى خۇت سوور بى، وتووژى منى ناوئ و لە ئىستەو بفرەمو بىگەن!

- بە خوا متمەنەيان نايە كە ئەودەم بارزانى قىرمان ناكەن؛ بەلام تۆ سەعى خۇت بكە و بەلكو جوابىكى باشم بۆ بنىرى.

- باشە تۆ ھەرچى گوتووتە بە بارزانى دەلەيم و شەرەتە زىاد و كەمى نەكەم و بىر و بىرەوى خۇشم دەرنەبەم.

سەبەى بۆ پاش نىوەرۆ ماشىنىكەم لە دوو ھات و چوومە ئەو گەرەكەى حاجى و سۆفەيەكانى لى دەژيان. دەستىك چۆغە و رانكى دەلەنگ فشى جاشانەى زۆر عالى - كە رەنگى سىبى بوو - دەگەل پشتىندىك و دوو جامانەى سەرى بەستراو - كە وەك عەمامەى ئاخوندى شىعە بە شەش مانگ بلالو نابى و ئەگەر بلالو بوو دەبى وەستاكار بۆت بىستىتەو - كرا بەرم. وەرەقەيەكى بە ئىمزاى فەرماندەى فىرقەى كەركووك و ھەولەريان دامى، نوسىبووى عەبدورەحمانغا لە فورسانە بەرپزەكانى دەولەتە! مۆرى پىو نرابوو. تەنەنگىكى يازدە تىرى تازەيان بە دوو رەخت فىشەكەو لى بار كردم؛ قەت جاشى وەك خۆم شىكەم نەديو! سووارى ماشىنىكى سووارى بووم و عەمەرى شىخەولا - بى چەك - كە تەنەنگ و فىشەكدانەكانم ھى ئەو بوون، دەگەل سى سۆفى ھەركى رىش پانى چەكدار دەگەلما سووار بوون. رانندەيەكى كوردىش لى دەخورى. رانندە دەبى بچىتە بانزىن خانە بانزىن وەرگرى؛ منىش لە پىشەو سووارم. ئەى خودا! ئەى ئايەتولكورى! كەسى ناسىاو نەمىينى كە بوومەتە جاش! بەلام نەخىر تووش بووم: برادەرىكى پىشمەرگە بە ناوى «يونس عەقراوى» - كە زۆر پىكەو ھەوال بوو - جامانەيەكى رەشى جاشانەى لە سەرە و لە سەر كورسىيەك دانىشتو سەيرى بانزىن وەرگران دەكا. لىرە چۈن نەجاتم دەبى؟ بە خودا بى و نەبى يونس بۆتە جاشى دەولەت؛ ئىستا خەبەرم لى دەدا؛ منىش دەگەن و حاجى محەممەدىش تووش دەبى. دىلم لە سەر سەت و بىستى لى دەدا، يونس چاوى بە من كەوت. ھەستا و رووى كردە پشتى بانزىنخانە و لە بەر چاوم ون بوو. نەخىر گىرام و تازە رەزگارم نابى. وەرپى كەوتىن؛ ھەر ئاۋر دەدەمەو: لە كام نوختە دەمگەن؟ نازانم. گەينە نەزىك شەقلاو بە عەمەرم گوت لامەدەن! گوتى حاجى پىنى گوتووم. لە خوار

شہ قلاوہ سہ راز راہانگرتین، ماشینیان پشکنی، هیندیک شہ کریان دؤزیه وه که دووسد گرامیک ده بوو. گروو هبانیک پرسى: نه وه چیه؟

عهمه رگوتى: خوت دهرانى نيمه فورسانى ده وله تين. بارزانى شه کرى نه ماوه چای پى بخواته وه، نه وه ندهى بؤ ده بهين خيرمان ده گاتى!

گروو هبان رگوتى: گالتم پیده کهى؟!

- ئاخر برا تو - به قهولى بارزانيان - نه تو زه شه کره به چوار پينج جاش رهوا نابينى! من چ

بليم؟

رگوتى: برؤن! له ريگه سوڤيه کانى پشته وه بؤ خويان قسه يان ده کرد. يه کيان ده يگوت: ميزه رسووریکم کوشت، خه زايه کى باش بو! پاش نويزى شه وانى کى درهنگ، زورمان نه ماوو بؤ شارى ديانا، له دهشت عهمه رگوتى: بوستن. به منى گوت: دابه زه! به راننده و سوڤيه کانى گوت: نيوه بچنه ديانا تا منيش ديم. ماینه وه عهمه ر و من. وه دواى که وتم که به شيوه ريکدا له ريگه لادا. تاويک دوور که وتينه وه، دهشته و چول و تاريک و له رى به دوور، ويستام؛ گوتم: عومهر نیازم وایه بتکوژم! تفهنگم هينا سهر پى و رامداشتى. عهمه ر زور ترسا، ده مى تیک هالا؛ به لهرزؤکى و کزى رگوتى: خودى ته من ناکوژى!

- بؤ ناکوژم؟ دهشتى له وه چولتر نابى. ده نکوژم و تفهنگه کهت ده بهم و به پيشمه رگه ده ليم سوڤيه کى شيخ ره شيدم کوشتووه؛ خه لاتم ده کهن. ههلى وا بؤ کى هه لده کهوى؟!

- خودى ته من ناکوژى!

- ئاخر بؤچى ناکوژم؟!

- چونکه تو له وه پياوترى که من به غه در بکوژى.

- يانى هه ر لات وایه ناکوژم؟

- به لئى دلم برؤا ناکا تو من بکوژى.

- ده نه گهر دلت باوه ر ناکا، نه واره قوره ت بؤ به من هه لگرتووه؟ ها بگره تفهنگى خوت بؤ

خوت هه لگره، شانم هاته خوار!

نازاني که تفهنگه کهم دايه وه چه ند وه که يف هات! هه ر ده يگوت: پيس تووش بيووم. به لام دلم باوه رى نه ده کرد بمکوژى! گه يشينه گونديکى چوار پينج مالى به ناوى «سليماناوا». چووينه مالىک، عهمه ر سرتهى ده گهل ساحيب مال کرد؛ دايانکردين و زوربان قه در گر تين. عهمه ر نه مجار ده مى کرايه وه:

- سهيدا! به بينجان بلئى نه م حفته به کهوش و قوماشه کهى بؤ ده نيرم؛ به ميرؤ بلئى ئاگای له شکار ته کهم ببئى؛ به فلان بلئى کارم بؤ پيک هيناوه...

- عهمه ر نه وه تو وه ک قرزال به دوو سهر ده رؤى: جاشى سوڤيشى و دؤستى پيشمه رگه ش!

- با وا بئى!

عهمه ر رؤيشت. شه و درهنگيک کابرايه کى کورته بالاي بؤره لؤکينه يان ره گهل خستم که بمباته گوندى «گوان». مانگ هه لاتبوو؛ مانگه شه ويکى زور خوش. کابرا له سهر چنگان ده رؤى؛ ده تگوت سهى بؤره!

- نه وه بؤ وا ده کهى؟

- وست! له سهنگه رى جاشان زور نزيکين؛ ده مانبينن ده مانکوژن!

- هه تيو من دوو نهوهندی تۆ دريژم. سپيم وهك كهلك. ده پيشدا من دهيينن. ههسته له
سهر دوو پي برؤ! دهنا قديلكهم دئ و ناچارم پييكهنم و جاش پي دهزانن.

راستم كردهوه؛ بهلام به رويشتنهوه دهلهرزي. گهياندميه گوندي گوان؛ تهسليمي حاجي
حوسين ناويكي كردم و گهرايهوه. حوسين گوتي: نهمشهو ليتره به! لهبر توپان ناويرم دهگهلت
بيم. سبه سبه دهگهينه پيشمه رگه.

- كاكه گيان سبه سبه شويش توپ ههر ههيه! وا بزائم ههر ئيسته خوتم لي خهلاس كه
باشتره. يان ريگه نيشان ده! به تهنئ دهروم.

ناچار گوتي با برؤين. نزيكه سعات و نيويك پي ههلگهراين. له بناري «زۆزك» پيشمه رگه
دهنگيان داي:

- كين؟

- كاكه خويمانين، دؤستين.

بيجان جندي گوتي: كاك ههزار خودئ من دهنگي ته ناس كر، تۆ چۆن هاتي؟
گهيمه بيجان و كابرا گهراوه. له بن داريك دهگه پيشمه رگه بيجان مهجليسمان گهرم
كرد. يهك لهو سهرگه رميانه مان: تفهنگيكيان به رهو پادگاني رهواندز داويشت، به ههزاران
فیشهك و گولله توپيان له جوابي نهو تاقه فيشه كه دا دهته قاندهوه!

شهوم لهوئ رابوارد. سهعيدى همهده عهلياغامان دهگهل بوو؛ كه پيمان دهگوت «سهعيده
كوير». ههتا توپ له رهواندز داويژرا، زوو پهتووي ده خو بهوه ده پيچا!
- كاكه بۆ پيت وايه پهتوو زري دژي گولله توپه؟!

نهقليكي گيپراوه كه له دهشتي شنۆ دهگهل ئيران شه رمان بوو؛ رۆزيك چوممه دم چۆم جل
بشۆم، تهياره هات. كونه رپويه كم له كهندال بهدي كرد و خۆم خزانده ناوي. پيله قيه كيان له
سهرم دا، شيخ سولهيماني بارزاني بوو گوتي: پهكوو ليتره شم لي ناگهريين؟!

بۆ به ياني چووينه بنكه بيجان. پيشمه رگه يه كي زۆر زوو ناردبوو كه خهبر بدا و جيپيك بي
بمبا. تا ئيواره عهسر خهبر نههاتهوه؛ گوتم خۆم به پي دهروم تا تووشي كابراي راسپاره دهيم.
شهوم به سهردا هات و درهنگ بوو. له پهنا رپوه لامدا ناو پنچكان و له قهراغ چۆم راكمشام.
سهرمايهك بوو ههلهده له رزميم. بهو حالهش هينديك خهوتم. تازه ئاسوي عاسمان روون دهبوو،
هاتمهوه سهر جاده و ملم ليئا. گزينگ له سهراني دا گهيمه «به رسيرين». بنكه ي همه داغاي
مي رگه سووري لهوئ بوو؛ له بن داريك نان و چايان دهخوارد. نهگهر ناشارهزا نهبوومايه شهو
دهگهيمه به رسيرين و نهو سهرمايه م نهده چيشت. لهوئ تا ئيواره مامهوه. سواريك هاتبوو له
دووم، برديمه گهلاله؛ عهبدو لاغاي پژدهري پي راده گهيشتم. ميواني وهتاغه كه ي نهو بووم.
چهقه و ههرايهك بوو دهتگوت همهامي ژنانه. يهك دهرويشتم و دوو دههات؛ خهوي چي و
جهه ندهمي چي؟! سعات دووي پاش نيوه شهو عهولاغا گوتي دهچمه فلان جي تا بتواني
بخهوي. نه مجاريش نه خهوه نه ته رماش. ههر دههاتن: عهولاغا چي لي هات؟!... نه خير
بي فايديه. پهتوويك هه لگرت و له دي ده رچووم. به دؤليكا رويشتم، تووشي ههسهني براي
عهولاغا بووم له سهر تاقه كانيهك دوو لبادي راخستوه و نوستوه. بهه- بهه! ئيتر ههسامهوه و
گهرماي تاو خهبري كردهوه. چوار شهوان بۆ نان خواردن لاي عهولاغا و بۆ نوستن من و لباد
و پهتووي سهركاني و ههسهن!

- خەبەرمان داۋە بە بارزانی، بچۇ لە گوندی «بن دایزا» ببینە و ئەسپ حازرە.
 سالج بامەرنی، یەکی تۆپنە ی زۆر قەلەو کە لە دەزگای بیسیمدا کاری دەکرد و دەمناسی و
 جەوانیکی بیست و دوو- سێ سالە بوو؛ بە خەیاڵیش چەند سال بوو عاشقی «مریەم» سابلاغی»
 بوو کە لە ڕادیۆو ماملی پیتی ھەلگوتبوو! ھاتە لام:
 - مام ھەژار کاریکی زۆر دژوارم کەوتۆتە تۆ؛ چارم لێ بکە! ماینە کەم مندالە؛ بە قسەم ناکا.
 منیش دەگەل تۆ دیم. تۆ پیتی بلێ برۆ! شەرم لە تۆ دەکا!
 - ئە ی بە سەر چاۋ!

رۆژی دووھەم بوو کە لە گەلەلە بووم؛ تەیارە بۆمبایەکی ھاویشت؛ لە میرگیکی دا. شەفیعی
 ئەحمەداغای نزیکە ی سێ میتر فری دابوو؛ دە قوری چەقاندبوو؛ بەلام چی لێ نەھات!
 دەگەل سالج و ماینە کە ی چووینە «بن دایزا». شەو چووم بارزانی ببینم، کۆلان زۆر تاریک
 بوو، دەگەل پیاویک سەرمان دەسەری یە کتر کوتا؛ یونس عەقراوی بوو. جا وەو و پێ بکەنە؟
 یوونس کە تۆم لە بانزینخانە ی ھەولێر دیت لە ترسان رۆحم پێ نەما!
 - ئاگات لە من نییە، کە تۆم دەگەل سۆفیان دیت گۆتم ئیستا بە گرتیم دەدا!
 لە تەفەنگی بەتال دوو کەس ترسابوون!

بارزانی لە جوابی پێشنیاری حاجی محەممەد، ھەر وەک خۆم بە حاجیم گوتبوو، وای گوت
 کە ھەتا خۆی دەگەل دەوڵەت نەکا تە دوژمن، ھیچ ناکرێ؛ بەلام فەرمووی کاری چاکی ھەر
 ئەو ھوو ھوو کە تۆی رزگار کردەو. جوابی حاجی بە حەمەداغای میرگەسووردا بەرێ کرایەو.
 ئەو شەو لە ناو قساندا باسی جاشیک کرا کە لە باوکی خۆی خراتەرە. بارزانی گوتی:
 کابرایەک تۆوتە لە سەگێکی دەگەل سەگێکی گەورە بردبوو بە بازار، دەیگوت: زەلامە کە بە پێنج
 درەم، تۆتەلە کە بە دە درەم.
 - یانی چە؟

- ئەم زەلامە ھەر سەگە، ئەمما چکۆلە کە سەگی کۆری سەگە و نەجیب ترە!
 ئەو نوکتە یەم بیر کەوتەو کە گۆیا حەمەرەزا بە رەزا شای باوکی کوتبوو: تۆ ھەر شای، من
 شای کۆری شام؛ دەبێ لە تۆ سەخی تر بێم!
 ماوە یەک لەو ناو ھەمەو. شەویک لە گوندی «شیخ وەتمان» میوانی مەلاتەھا بووم کە
 پیاویکی زۆر قسەخۆش بوو. بەیانی کە دەرویشتم گوتی: برا مەلایەک میوانی مەلایەک ببوو؛
 بەیانی کە رۆیشت دەبۆلاند و تفی لە ڕدینی خۆی دەکرد: ئاخەر ئەگەر ئەو مەلایەت نەدەناسی
 خۆ خۆت دەناسی؟ چۆن بوو یە میوانی مەلا؟ تۆش ببوو ئەگەر خزمەت نەکراو، خۆشت
 مەلای!

لە کتیی «ئەل ئەغانی» دا باسی شاعیریکی عەرەب دەکا کە ناوی «ئیبنولحەمام» (کۆری
 کۆتر) بوو. لە گوندیکی لای حەلەب لا دەداتە مالتیک؛ خاوەن مال دەلی: میوان ڕاناگرم.
 - تۆزیک ئاوی سارد دەیە.

- ئاوکیشی بابت نیم!
 - لیم گەرێ لە بن سێبەری دیوارە کەت بەحەسێمەو.
 - دیوار بۆ نەناسان بەرز نەکراو تەو!
 - دیارە تۆ من ناسی! من ئیبنولحەمامی شاعیری بەناوبانگم.

- برؤ يه خهم بهرده و كورې قهلهړه شه به!

مهلامسته فا له كوښتاني «كيكان» بوو؛ له چادري مام ته ها ناوېك. نووړي نه حمه دته ها گوتي: ده گهل سهره ننگ موده پړسي ساواكي -كه ناوې خوې نابوو على- به پړدا ده چووېن، گوتي:

ده تناسم، توه هژاري! گوتم: دياره ساواكيه كي زيره كي!

مه لا باقي سهره تاني بوو؛ نارد بوويانه تاران. ساواك دهوريان دابوو، خست بوويانه بهر پړسيارانوه. مه لامسته فا خه بهري دانې كه ده بې ده بيست وچوار سه عاتا بيه پښنه وه.

مه لا باقي گوتي: هژار! له تويان لي پړسيم؛ گوتم نهو له ليوزه يه و پړزنامه مان بو دهنووسي.

- جا بو پړاستيت گوت؟

- كاكه زورم درؤ له بو كردن؛ گوتم با پړاستيه كي شي تيدابي!

له ليوزه لاوېكي زور بالا بلندي به سر و سيمايان نارد بووه لام كه ئيراني كرماشانيه و په ناي هيناوه؛ ناوې داريوش بوو. پاش چهند پړژيک پړيشت. ده فته ريكي لي به جي مابوو؛ به خه تيكي زور ناخوش چهند خاتراتي خوې نوسيوو كه سر و بني خاتراتي مه دحي ده زگاري شاهه نشاهي ئيران و گالته به گهلي كوردې پروت و كه سيف بوو. پاش قهدهريك گوتيان داريوش گيراوه و ساواك داواي ده كاته وه. گوتم: نهو خير و بهره كه تهيان بده نه وه؛ په ننگه خويان هه ز بكهن نه ياندنه وه!

پيويسته نه مهش بلېم: دواي جيا بوونه وه ي برايم و هه والاني، حيزب كونگره ي به ست و سهرله نوې مه كته بي سياسي و تهنفزي و مهر كه زي پيک هينا. چهند كه سيكي باشي وه ك دوكتور مه محمود و حبيب مه ممد كه ريم و هي تري تيدابوو. به لام زور به يان پياوي بي كار و نامرهي زي عه سكه ري بوون. «له بهر بي مه لاي به كه له شير گوترابوو بولقاسم...» چونكه -وه ك باسم كرد- زور به ي پړشينيران و پياواني لي زان له دوو بهره كه كه په رهنجابوون و شور شيان جي هيشتبوو.

پړژيک له «بن دايزا» ده گهل دوكتور مه محمود و سمايل عارف و پړزنامه چيه كي نامريكي اي ميواني ماليك بووېن. سمايل -كه لام وايه له هيچ هه راجه بازار پيک به پووله سوو تاو پيكان نه ده كړي- ملي له باسي حيزبي جهلال و برايم نا كه زور كهر و نه زان بوون... گوتم: ههر نه وه نده كه تويان به نه دنام قبول كرد بوو به سه بو شايه تي نه حمه قيه كه يان!

دوكتور گوتي: خو ئيمه بو مه كته بي سياسي مان هه لېزاردوه!

ده گهل بارزاني چووينه سهرانيكي چياي هه لگورد. له خوارم وه گهرما و لهو بهرزه سهرمايه كي زور سخت بوو. پاش بيست و چهند سال تووشي پړواسان بووم كه وه ك زه ماني فقه يه تيم بو خوم هه لكه نم. فرمي سكيك له چاو داوه ري و بيري زه ماني جواني و منداليم وه ك فيلمي سينه مايي هاته وه بهر چاو...

نيوهر بوو، له سهرمان ده لهر زميم. غارم دا ناو كونه چارداغيكي چؤل. جله ماي نيكم ديت، پالووه كه م كرده م لمه وه و جل وه ك په سته ك پشتي داپوشيم و پراكشام. مه لامسته فا سهر ي كي ش؛ واي ديتم زور پيكنه ي.

- قوربان سهرمامه؛ نيچازه بده پړومه وه!

دا گهرام گه ييمه بهرانبه ري «ناوه ندي». خه لكې دي هاتبوونه پيشوازي بارزاني. چله داريكي

خوارى بارىكيان به سەر رووباردا رائهنگاوتبوو، پىت له سەر دادهنا دهلهرزى، دهبوو ئهوسهري بگرن تا دهپهريهوه. بارزاني و ههوالاني گهيشتينه سەر رووباره كه و به سهد دهرد و ئهلالا- ئهلالا پهرينهوه. به مهلاكهى ناوه ديم گوت: مامؤستا ئافهريم بؤ تۆ! مەشقى پهرينهوه له پردى سيرات پى كردىن!

له چياى ههنگورد بارزاني گوتى: دهيانگوت ههزار نايهتوهه شۆرش. من لام وابوو ههر ديهوه. رۆژىكى ديش كه تازه هاتبوومهوه پرسى: زهبيجى چ دهكا؟

گوتم: موخاليفى تۆيه!

- دهلين بردووته ماله خۆت؟

- بهلى رهيفى چهند سالهم بووه؛ نهخۆش بوو. بهلام ليت پروون بى نهيتوانيوه فكري من

بگۆري...

رۆژى دواى من و مهلاباقى بهر لهوانى تر داگهراينه سەر جادهى لای «چۆمان». دنيايهكى چۆل بوو. له بن ديوارى كۆنه قاوهخانهيهك خۆمان دابوو بهر سيپهر. كۆره جحيلهيهك هات رابري، ئيشارهى بؤ لايتكهى مهلاباقى كرد كه ده بهرگى خاكى گيراوه و به پشتينديدا شۆر بوتهوه:

- مامؤستا مهلا باقى ئهوه چيهه؟

- هههؤ- هههؤ! لاو وايه سيلاحيكى سىرپریم پييه؛ برؤ!

گوتم: بؤ دلى دهشكىنى؟ جحيله؛ دلتهره؛ وايزانى زورنات پييه و ئهگهر حهيرانيكى بؤ ليدهى دلى خۆش دهبى!

زيرهكييهكى خۆم: تازه له بهغدا دوكانم دانابوو. دهگهل دانشجوويكدا به ناوى مهزههر دۆست بووين. چهند ساليك بوو ليك ههلبرابووین. رۆژىك كۆريك هاته لام. زۆر به گهرمى چاك و خۆشى دهگهل كردم.

- ئاي كاكه چۆنى؟ خهبرى كاك حهميدى برات؟

- حهميدى چى و براى چى؟!

- كاكه تۆ مهزههر نيت؟

- هاى قسهى قۆر چهند پيكهوه ههوال بووين؟ چۆن نامناسيهوه؟ كۆرى شيخى داره خورمام!

- ئاي راست دهكهى؛ بيهخشه!

- بهخوا دلم زۆر ليت ئيشاوه. ئيتىر نهجى ئهوجار منت له بير بچيتهوه!

- نهخىر خاترجهم به!

رۆژىك له ئيدارهى مهبانى عام يهكيك هاته لام. له دلى خۆمدا گوتم: برونه من چهند نازيرهك بووم. ئهوه مهزههره چۆنم لى گۆرابوو. هات سهلامى كرد، كۆكايهكم بؤ بانگ كرد.

گوتم: كاكه چۆنى؟ خهبرى كاك حهميدى برات چيهه؟

ههستا گوتى: شهرته كۆكات ناخۆمهوه! تۆ دياره دهتهوى من ئاشنات نهيم، گالتهم پى

دهكهى! پيتم گوتى من كۆرى شيخى داره خورمام! رۆيش و نهگهراوه.

له شۆرشدا رۆژىك له شهقلاوه نانى نيهرۆم خوارد. كۆريكى مەسيحيشم كردبووه ميوانى

خۆم. گوتيان پولهكهتان ئهوه ئهفهندييه داويه. ليم روانى به پيكهنينهوه هات:

- كاك ههزار چۆنى؟

- جارى توخو پىم بلى تو كورى شىخى داره خورما نيت؟

- يانى چى؟ ئەگەر وابى نامناسىهوه. من مەزھەرم!

- دەى كاك حەمىدى برات چۆنە؟!

- زۆر باشە و سەلامت لى دەكا.

نەقلى خۇم و شىخى دارەخورمام بۇ گىراوھ. تىر بە زىرەكىيەكەم پىكەنى!

دەگەل سەرھەنگ نافىز چووينە «زىنوى» شىخ و بووينە مىوانى شىخ عوبەيدىللا. شىخ بۇ رۇزى رەشمالىكى دەورە بە كەلەكە بەرد گىراوى ھەلدابوو. بە شەوبىش دەھاتىنەوھ گوند. شىخ عوبەيدىللا مامى شىخ علائەددىن و نەوھى شىخ كەمال بوو؛ شىخايەتى نەدەكرد. پىاويكى زۆر مىواندۇست و بە نان وخوان و زۆرىش قسەخۇش و لەبەردلان بوو. سى كورى گەورەى بە مال و ژنى بوو: عومەر -كە خوارزاي حاجى محەممەدى شىخ رەشىد بوو- دەگەل سۇفيان دەژبا. سەيدەلى فەقىرۇكەيەكى سادە بوو. مستەفا كە ھەمەكارەى كارى ئاغايەتى زىنوى بوو. شىخ ئەو كاتە كچى كاكە رەزاي داىماوى ژن بوو؛ كە نىزىكەى پەنجا سالىك لە شىخ كەم تەمەنتر بوو. مەندالى لە شىخ نەببوو؛ بەلام زۆر كابان و خانم بوو؛ دەست و پوختى لەوپەرى پەسەندىدا بوو. نافىز و من پىمان سەير بوو كە شىخ لە سەر ئەو ھەموو مىواندارى و سەخاوەتەى، زۆرى حەز لە دەعوەت دەكرد. ھەر رۇزە بە دوكاندارىكى دەگوت: كەى دەعوەتم دەكەى؟ تاجىرى زىنەبىش بە ناوى دەعوەتى شىخ، گىسكىكىان لىدەنا و پەنجا كەسيان پىتوھ دەعوەت دەكرد.

دوای پارزە شەو بە نىازى كوستانى بەردە پانەى بنارى قەندىل چووين و مىوانى شىخەى حاجى رەسوول بووين كە ئاغاي گوندى قەمتەرانى بىتوين و خاوەن مەرىكى قەوگا بوو. پىنج رۇز لە ھاوین رابردبوو؛ ھەر چەند شەو لە ناو خىوەتىكى زۆر كىپىدا و لە بەر ئاگر و بە پىخەفى زۆر نوستىن، تا بەيانى لە سەرمان لە بن چىنگى خۇمان دا. بەيانى ھەموو ئاوبوونە سەھۇل؛ دەست و چاومان بۇ نەشۇرا. بە سوپىند و قورعانى خاوەن مال، دوو شەو ماينەوھ. گوتىان ئەگەر بەرەو قەلادزە دەپۇن، بە كوستانى قەندىلدا زۆر نىزىكە؛ بەلام چوار سەعاتىك بە سەر بەفردا دەپۇن. بچىن؟ نەچىن؟... ناچىن! سەبەى كە وەرئ كەوتىن تووشى شىوھ پەلەيەكى پىر بەفر بووين كە مەوداى بىست مىتر نەدەبوو. پەلەكانى لى پكە! كەوش داكەنە! بە نىو سەعات بە قىرە دەرچووين. ھەلى كەردە ورە؛ دىنا لە مژ تارىك داھات. لە سەرمان دەلەرزىن. ھەمووى سەعاتىكى نەبرد بە دىوى «ئىنى» و «مژدىنان» داھاتىن. لەو دىو زستانى سەخت، لەم دىوى عەينى كىتو، لەبەر مېش و مەگەز و گەرما وەرەز ببووين. ھەردوو كمان ئىستىر سوار بووين. نىوھ رۇ چووينە «خۇشكان» و شەو گەينە «وھلەزى»، بووينە مىوانى شىخ رەزاي گولانى كە كۆنە ئەفسەرى پۇلىس بوو. ئىستىرەكەى من سوارى بووم، فىرە بازدان بوو؛ قەت لە دەرراوى ئاسايى نەدەپەرپەوھ. ئەم حىزباب خىوھ مانى دەگرت؛ دەباوئە كەندالە جۇگەى زۆر ھىلاك پەيدا كا و باز بدا. لە سەر بەرەژىرانىش بە ئانقەست بەردىكى بلىندى دەدەتەوھ، خۇى ھەلدەدا! ئەو سەفەرە گەيىمەوھ قەلادزە. جگە لە ئەحمەد تەوفىق و دەستە و دايرەكەى، زۆر كەسى دىكەى سابلاغىم دىتن. دەگەل مەنەشەم چووينە «ھىرۇ» بۇ لای كاك سەعدى حاجى بايزاغا و سەيد محەممەدى ئاجىكەند و چەند كەسىكى تر لە خىزمايان. سەيدە شىنەى خالۇزاشم لەوئ دىت و نۇ رۇزان ماىەوھ و زۆرم خەبەر لى پرسىن كە بۇ من تازە بوون. بەلام ئەمەى خۇش بوو ھەر كەسى لىم دەپرسى چۆنە، دەگوت: پىرئى يان دىوتىن دىتوومە. نۇ رۇز رابرد، تارىخ لە لای ئەو

نه گور!

چهند جاريك چووينه كويستاني جه ماله ددين بؤ مالى حاجياغاي مه حمموداغا. ئيتوارانه ده گهل كاك سهد ده گه رام و شهوان و رۇزانمان به گالتو و جه فنگ راده برا. عه ونى يووسفى كونه وه زيرى قاسم له كويستاني جه ماله ددين بوو. رۇزانه ده چووو سهر رپى قهله شهى سويسنيان، ههر كهر و باريكى كوردى ئيرانى ده ديت، تاريقى شاهه نشاي له لا ده كرد. گوتيان نهوه چۆته تاران ميوانى ساواك بووه؛ رۇزانه سى بوتل ويسكى لى دزيون. له سهر نهوه ده ريان كردووه. ئيستا كه تاريقى شا بؤ كهردارى سويسنى ده كا، به هومپده شا بيتسه وه و دووباره بچيته وه سهر نهو ئاخوره چهوره!

حه سهنى كورپ ره حيمى قازيم دى تازه بيوه پيشمه رگه، لاي وا بوو پيشمه رگه ده بى پيس و چلكن و پرووت بى. كاله شره يه كى ده پيدا بوو سه گى لى ده تورا! به هه زار گيره كه وشه كانى خؤم دايه كه ههر له كاله كانى چاكرت بوو. چووبوو له قهلازموه جووتيك كه لاشى تازه ي ههورامى بؤ ناردبووم.

رۇزىك له كويستاني جه ماله ددين بووم. كاك يووسف ميران -كه روتبه ي سهرگوردى له نه رته شدا بوو- ده گهل بابو كر پژهده رى هاتن له كيو ديتيانم. گوتيان: حيزب ده لى كارمان ده گهل بكا. گوتم: نه هاتوومه وه بؤ كار كردن؛ ده مه وئ بىكار رايوئرم. گوتيان مه ئموورين ههر ده گهل خؤمانت به رين.

چوومه مه كته بى سياسى له «هه لشو». حه بيب و دوكتور مه حممود گوتيان ده بى له رۇزنامه ي خه باتدا كار بكه ي! گوتم: من له غه له تگيرى رۇزنامه ي عاره بيدا زور ماهيرم. نه گهر قبول ده كهن غه له تگير ده بيم. نه گهر خؤشم به كوردى شتيك نووسى، له سهر حيسابى كاره كه م نه بى؛ چونكه له وانه يه نه وى من ده ينووسم رازيتان نه كا و مه جبوور نيم به هه واي كهس بنووسم. نه وى نه تانه ويست «مالى قهلب سهر وه ساحيبه تى!». پىك هاتين و به ناوى غه له تگير نه مرم بؤ نووسرا. قهرارش درا مانگى پازده دينارم له به غدايه بؤ بدن به منداله كانم. چاپخانه له «سونى» بوو؛ چوومه نه وى. بنكه ي نه حمده ته و فيقيش له وى بوو. شهر ي فزاده، سالارى حه يدهرى، سوله يمانى مويعنى، حه مه ده مين سيراچى، مه لا سهد ره شيد، حه سهنى ئيسحاقى، مه لا قادرى لاجينى، مام عه لى عه جه م و زورى تريش كه ئيستا له بيرم نين له وى بوون.

سونى زور گونديكى خؤش و به ره ز و دار و باره. كارگهرى چاپخانه ش شه ش نه فهر بوون. بهر له وه من بچم، يه كى ترى به ناوى ئاوره حمانى مه لامه حممود به سهر را گه يشتبوو. رۇزىك مه لايه ك له قهلازموه هاتبوو، چووبوون جيگه ي چاپخانه يان نيشان دابوو. وه سبه يرا ته ياره بؤمبارانيكى خه ستي كردبوو، به لام به سه لامه ت دهر چووبوو.

له سهر جؤگه ئاويكى پر له دار و بار، سه كؤيه كى زور خؤش له بهرد هه ليه سترابوو؛ به راستى شاعيرانه بوو. رۇزانه جگه له كارى رۇزنامه، بؤ خؤم شيعرم دهنووسى و فكرم ده كرده وه؛ حه زم نه ده كرد كهس بيتته لام. به لام كوهر گهل له كؤلم نه ده بوونه وه. ته رجهمه ي خه ييام له وى ته واو كرد. سهره تاي به ره مو كورينايشم له وى هؤنده وه و له پاشان له شوئىكى تر ته واووم كرد. چهند مه قاله و شيعريشم بؤ رۇزنامه نووسى و چاپ ده كرا. شيعرى «مارمىلكه نيم» يه كىك بوو له وانه و مه قاله كه م نه ماوه.

رۆژنیک خاومەن ملکه کەوی دەوری جۆگە کە هات. گوتم: مام حەمەد بایي رويە دیناریک تریمان بدەیه! سەر دارینکی زۆر بەرز و باریک کەوت کە میوی لی ھالابوو.

- مامە دەکەوی! ھێچ نەبی کلاشە کانت داکنە!

پیکەنی: بۆ پیتان وایە منیش وەکو ئیوہم؟ ئەو دارە بۆ من وەک جادە وایە!

تۆزینکی تر سەرکەوت؛ دار داھات و مام حەمەد کەوت و دەنگی لە بەر نەھاتە دەر. خوا عافووی کا!

زۆر جار دەمدی پێشمەرگەکان دەھاتن نانی وشکیان وەردەگرت و چیشتیان نەدەخوارد و دەپۆشتن. کەوتمە شوپنیا، خۆیان بە ناو دێرکە تووتێرکاندا دەکرد و ھەنگوینی شەمە ترێلکەیان دەخوارد کە شانەیی بە دێرکەنەو ھەلدەبەست.

لە سونپوہ ھات و چۆی ھەلشۆیەم زۆر دەکرد کە مەکتەبی سیاسی لی بوو. تەیارە حەجمینی لە ھەموو کەس ھەلگرتبوو. کەشیشیکی ئاشووری زۆر پیرمان دەگەل بوو، زۆر لە تەیارە دەترسا؛ کونیکیان بۆ کۆلیوو. رۆژنیک تەیارە ھات و «ئەبونا بیداری» رایکرد بۆ کون. پێش ئەو سەگیک خۆی تی خزاندبوو؛ لێی مێراندبوو. ھاواری کرد: رەمەزان عەقراوی وەرە سەگم لە کۆل کەو!

عەلیە سوورنیک خەلکی گوندی «کانی سیوێ» گەورکان، پێشمەرگەیی ھەلشۆ بوو. پیاویکی زۆر ئازا بوو کە لە دواییدا دەگەل سەید فەتاح و چوار کەس لە کینوی «حاجی کیمی» پشت قەرەگوێژ شەھید کران. عەلی ئاگای لە کەپران دەبوو. بۆی گێرامەو: شیخ محەممەدی ھەرسینی - کە عەلی دەیگوت: نەسرینی! - عەلی و چەند پاسەوانیکی دیکەیی کەپرانی کۆ کردۆتەو، سوخەنرانییان بۆ بکا:

- کورم! پێشمەرگە نابێ بترسی؛ نابێ ھەوالی خۆی لە تەنگانەدا بەجی بێلی. وای دانین ئیستا تەیارە بێ دەسپێژ بکا، یە کمان بریندار بێ. نابێ راکەین؛ دەبێ بریندار رزگار کەین و گوێ بە تەیارە نەدەین...

لەو دەمەدا تەیارە ھات. شیخ لە پێش ھەمواندا ھەلات! دەتگوت کەرۆشکە و تاژی تی بەردراو. چووہ پشت دارە بەروونیتەک و ھەرای دەکرد:

- ھەلمەیفەن!

- کاکە شیخ بە خوا ئیمەش چاو لە جەنابت دەکەین! ھەلاتین...

مامۆستایانی مەکتەب سیاسی و تەنفیزی لە ناو دێرک و دالی زۆر چوغوردا کەپریکیان کردبوو کە ھەرگیز تەیارە نەیدەدیت. نیوہرۆیک لایان بووم، تەیارە قەماندی. لە کەپرەوہ ھەلاتن بۆ ناو بەردەلانی ناو چەم. ھەرام کرد: تەیارە رۆیەوہ؛ وەرەوہ! کاک سامی وەک تیتیری سەرمەقالەیکە رۆژنامەیی کە من نووسیبووم دەیگوت: «بە قورعان نایەینەوہ!».

شەویک لە کەپری سالج یووسفی بووین، گوتم دلم خەبەر دەدا کە شتیکی ئاناسایی ھەیە. ھەستام حەسیری بنەخۆم ھەلدایەوہ، ماریکی تیدا بوو!

شەر لە دەوری قەلادزە رۆژبەرۆژ توندتر دەبوو. بێرپار درا مەکتەبی سیاسی و چاپخانە بگۆژنەوہ بۆ لای ناو دەشت. دەستە-دەستە بەرێ دەکران.

بەیانیک ھاشم عەقراوی بە ھانکە ھانک ھاتەوہ کە شەو تووشی لەشکری عیراق بووین و ھەوالەکانم بێ سەر و شوین. لە کن سەنگەسەر جیپە کەیی یووسف میران و خۆی تیدا بووہ،

تووشی چرای جیپنک بېوون که رووبه روویان دئ. دابه زیون که نه گهر دوژمن بوو شه پر بکهن. هاشم به یهک هه لاتن شەش سەعات بئ وچان هه لاتبوو؛ که ئەو خەبەرە ی دا. که چی نه دوژمن، نه ته ره ماش!

بارمان کرد. مه کته بی سیاسی چوو «سلی» و من و کاک سامیش بهرئ کران بۆ لای باله کایه تی. صالح یووسفی کرابوو سه ره رستی رادیو؛ که تازه په یدامان کردبوو. له پشت «وه لاش» له ناو جه نگه لیکدا که «گۆری گاجووتان» یان پئ ده گوت چووینه که پرانه وه. ده گهل عوسمان سه عید و دلشاد مه سرف و جه لال عه بدو ره حمان - که ههر سئ گۆینه دی رادیو بوون - له که پرئیکدا بووین و چەند که پرئیکی تریش هه بوون. نان هه بوو، پئخۆر نه بوو. ده ور و بهرمان هه موو ره ز بوون؛ خاوه نیان بیوونه جاش و به جئ مایوون. جا وهره ترئ ره شکە بخۆ! هه میشه سه وه ته یهک ترئ له که پر بوو. کهس نه بوو رۆژئ چەند جار زهر گه ته ی پئوه نه دا!

له ترئ ره شکە وهره ز بیوون، گوتمان با بچین ترئی سپی په یدا که یین. له ره زئیک په یدامان کرد و قهرتاله مان داگرت. کابرایهک به تیلا یه وه لهو لاوه هات. گوتم: کورینه تووره ی کهن تیلا کوتمان ده کا. من جوابی ده ده مه وه. کابرا سنگی دا سه ر تیلا؛ ئەرئ کاکه! ئەو ره زه شتان به ره زی جاشان زانیوه؟

- نه خیر، گوتمان ره زی پیاوانه و به تیرادیوی هاتووینی!

- ده ئەگەر وا بئ نۆشی گیانتان بئ؛ ره زی خۆتانه!

ترس و له ز له ورچ پتر بوو تا ته یاره. شه وانه ورچ ده هاتنه ناو که پران و لیمان ده قوولاندن. رۆژئیک تازه تاو سه ری کیوانی زهر د هه لده گئرا، پئنج ته یاره خوت و خافل هاتنه سه رمان و بهر تیرباریان داین. قهت دیمه نی هئنده جوانم نه دیوه: زهر دایی ئاگری مووشه کان وا به هه نده سه و ریک بۆمان ده هاتن که نه بیته وه...

سه یدا سالحی سه ره ره رستمان فعه له ی گرت و چەند قولکئیکی هه لقه ند که له ئاینده دا ئەگەر ته یاره هات خۆی تیدا وه شارین. قولکه یه کیان نیشان من دا که ئەمه بۆ تۆیه: قه برئیکی ته نگی باریکی تاریک. گوتم: سه د جار به ته یاره بکوژرئیم ناچمه ناو ئەو قه بره وه. رۆژانه ده چووم، شوئینیکم په یدا کردبوو له ناو ره زئیکدا. کهس پئی نه ده زانیم. به ئاسووده یی ده منووسی، ته ییاره ش نه یده دیتم. شیعی به ره مو موکریانم له وئ ته واو کرد و زۆرم شیعر و مه قاله بۆ رادیو ده نووسی.

قه رار درابوو بهرنامه یه کی تور کمانیشمان هه بی. مامۆستا جه لال عه بدو ره حمان، یه کی نووسی و بۆ خۆی خوئندیه وه. به رۆژ بهرنامه زه بت ده کرا و شهو له رادیو گویمان لئ ده گرته وه. جه لال زۆر خۆ به زل زان بوو؛ نه ده کرا گالته ی ده گهل بکری. که گویمان لئ گرت گوتم: خودایه بۆ خاتری ئەم مه ولودنامه مباره که روحمئیک به کورد بکه ی!

هه موو پئکه نین و جه لال تووره بوو؛ ده نگی لئ گۆریم. وه سه به ی شهو که ده سستی پئکرد، بئده نگ ده ستمان بۆ دوعا هه لئنا و هئچمان نه گوت. بۆ خۆی له فلقه ی پئکه نینی دا، گوئی: برا راست ده کهن، ههر وهک مه ولودنامه ده چی!

جگه له نان و جار و باره چئشتئیکی ساوار، یان برینج که ماله «خدرمه نگور» ناوئیک بۆیان ساز ده کردین، رۆژانه یه کی بیست فلس، یانی چوار قرانمان خه رجی ده درایه که به شی تووتن و په ری نه ده کرد.

«ئەلبەر» ناویکی ئاشووریمان دەگەل بوو؛ حقووقی بوو؛ سەدوپەنجا کیلۆیهک وەزنی بوو. چوو بوو دەنگی شەر زەبت کردن. شەو هاتەو و زەبت و رادیوی پێ نەبوو. - ها، مامۆستا؟

- تاریک بوو؛ زۆر ترسام؛ دابەزیم. بە بیرمدا هات لە سەر عەرژ مار هەیه، سواری ئیستەرە کەم بوومەو. زەبت و رادیۆم ون کردن!

دوو مندالی هەش-نۆ سالتە لەوئ بوون. گوتم: بچن! هەر کەس دۆزیەو سەد فلسی دەدەین. زۆری نەبرد شتەکانیان هینایەو کە لە دەم رێ بەجی مابوون.

- مامۆستا ئەلبەر! بتخەینە تەرازوو بارتەقayı دە مندالی کورد دیەو. بۆ دەبی ئەوان نەترسن و تۆ بترسی؟!

باران دایدا و ژیان لە کەپراندا زەحمەت ببوو؛ پەنامان بە گوندان برد. کۆمەلێک لە ئیمە چووینە «میرگی» ژووریکمان پەیدا کرد. دەچووینە «گورێ گاجووتان» نانمان دینا. رۆژیک بانگیان کردین و هەر یەکە سێ دیناریان داین. پەک لەو خۆشییە! کاک عەبدولخالقی مدیری هەندەسەیی رادیۆکەمان، رادیۆیەکی خۆی فرۆشت بە هەشت مریشک. پوولمان نارد لە «خانێ» گوشت و میو و فۆدکای زۆریان هینا؛ جەژنیکی شاهانەمان ساز دا. جەلال عەبدورەحمان ناردبووی فۆدکای کربوو بەلام نەیدەخواردەو. لیتمان قەرژ کرد کە بۆی دەکڕینەو. ئەو دەپگوت دەگەل نەهار و شام هەر جارە نیو ئیستیکان دەخۆمەو. دواي دوو رۆژ سالت یووسفی بانگی کردین کە:

- سێ دینار بە سەهو دراو؛ بمدەنەو!

- هەیهوو سەیدا! هەزمیش کراو!

حەبیب محەممەد کەریم گوتی: دەلێن لە میرگی ئارەق خوراوەتەو؛ راستە یان نا؟ هەوالەکان سوپندیان دەخوارد کە شتی وا نەبوو. گوتم بەلێ بوو و نووک و بەدم بۆ گێراو. گوتی: وا دیارە مامۆستا جەلال و یستووێ گوناھی خۆی پێ داپۆشی. حەز دەکەم باسێک لە کاک عەبدولخالق بکەم کە لەوێتا دیومە تا ئەو رۆژە دەمرم لە دۆستە هەرە خۆشەویستەکانمە:

فەقی بوو؛ بۆتە مەلا. لە سەربازی کراوەتە ئیمام تابوور (قازی عەسکەر). هەر لەبەر خۆشیەو بە ئیشتیبا دەسکاری رادیوی کردوو. گەیشتبوو رادەیهک فرستندەیی رادیوی زۆر بە هاسانی و نرخێکی زۆر کەم دروست دەکرد. رادیوی نیوکیلۆ واتیمان بە پەنجا هەزار دینار کربوو؛ کە لە کەم جێ دەبیسرا. عەبدولخالق رادیۆیەکی مەوجی ناوەرستی لە سیم و بوتری بەتال و چەند لامپیک لێک دەدا کە سەد دیناری تێ نەدەچوو؛ لە هەموو رۆژەلاتی ناوەرستی دەبیسرا! لە شۆرشدا ناریدیان بۆ چێکوسلافاکیا؛ گوتبوویان تۆ لە هەموو موهەندیسان ماھیرتری! بەلام لە کارخانە کار بکە و شتی تازه فێر بێ! دواي شەش مانگ هاتەو. پێنج موهەندیسی رادیۆمان هەبوون کە لە خارج خۆیندبوویان؛ دەبوو عەبدولخالق فێریان کا! لە مەلایەتیدا زۆر زانا بوو. کەمتر مەلا لە موجدەلەدا دەگەلیان دەردەبرد. ئاغەلەب گالتەیی بە عەقل و سەوادیان دەکرد و مەلا ناخۆشیان دەویست. قەت نەمدی دەم بە پیکەنین نەبی. لە عیشقی کوردستان و ئازادیخوازیدا سووتابوو. چاوی لە مالی دنیا نەبوو. بە گالتە پێم دەگوت: ئاخەر تۆ لە سەربازی مردوو شوتن، ئەو عیلمی رادیۆیت لە قنگی کامیان دەرھیناوە؟!

به ههموو هیز و توانای خوی ههتا شۆرش ههبوو ههر ده گهل بوو؛ وازی له مال و مندال هینابوو. بۆ شۆرش له لهشکرکی ده ههزار کهسی به بههره تر بوو. له شکانه کهشدا هاته سابلان، له تارانوهه چووه ئەلمانیا. زۆر له زیان ناهومید ببوو. له ئەلمانیههه راست چوووبوو به غدا و له فروودگا گوتی من فلان کهسی موههندیسی رادیوی شۆرش بووم و هاتووم ئیعدامم کهن. به لام ئیعدامیان نه کرد و هاتهوه ههولیر و دوکانی تهله فزیۆن چا کردنه وهی دانا. زۆر به داخهوه له سالی ۱۹۸۴دا له ههولیر تیرۆر کرا و به راستی گهورهترین زیان له کورد کهوت...

بنکهی ئەحمده تهوفیق له پشت گوندی شیخان به چیا به کهوه بوو؛ کانی و ئاوێکی زۆر خۆشی لێ بوو. ههر چهند له ههموو بنکهکان ده رههه به رههه می زۆر بوو، کار زۆر به ناریکی ئەنجام ده درا، به لام ئەحمده پیاوێکی زۆر به زا کوون و موره تههه بوو. پێشمه رگهی ئەو ده رسیان ده خویند، هه می شه کاریان ده کرد، کهس زاتی نه بوو له خهت لادا. نه چار با، دار تاشی پێده کرد. ههر کهس ههر سنعاتیکی هه با ده بوو بیکا و بههره به شۆرش بگهیهنێ. زۆر جار میوانی ده بووم و بهو ته نزی و رێک و پێکیه ی زۆرم دل خۆش ده بوو. چاریک لهو چارانه لای بووم، نارد بووی له «خان» گۆشت جوانه گایان کړیوو. ههر ده مانخوارد و رهحمه تمان بۆ گا زهرد ده ناردا! له بنکهدا ئەحمده و هه والانی نیومه رۆ له سه ر جیگه پاکشووون، منیش له پاش خۆش و شتییک - که ئەحمده نا چاری کرد بووم و پێشمه رگه کانی شش ته بوویانم - به تای ده ریێ له سه ر جیگه کهم دانیش ته بووم. کابرایه کی دێهاتی هاته زوور، گوتی: کاک هه زارا! ئەوه نه خۆشی؟ گوتم: برا ئەوانه بهو حیسابه مردوون. چۆنه ههر له نه خۆش ده پرسێ؟! بوو به پێکه نین. کابراش قرت به کی کرد؛ یانی قسه یه کی سهیره!

له پاش ماوه یه ک رادیۆمان گوێز ته وه بۆ کیوی «گردێم» که ئەشکهوتی زۆر گه ره ی تێدا بوو. رادیۆ له ئەشکهوت دامه زرا. کارگه رانی ش وئ کهوتین، له ئەشکهوت و که پر دا جیگه ی خۆمان کرده وه. که لێنه به ردیکم دیته وه، دیواریکم له پیش کرد و ده رگایه کم تی خست. ئەوه نده تهنگ بوو، ئەگه ر تێدا راده کشام که سی تری نه ده برد. ده بوا به دانیشم که یه کیک به اتایه دیده نیم. نیوم لێ نا «قه سری شایۆ!» که له فه ره نسا مه شهووره. هه وه ل رۆژ که لیم روانی، که لێنه به رد که به ره و زوور تهنگ و تاریک بوو. چووم سیلیکی پر له پۆلووم هینا، مستیک ده رمانی «دی. دی. تی.» م به سه ره وه کرد و ده رکهم داخست. پاش تاوێک سه رم دا به وه؛ دوو دوو پشک و چهند جالجالۆکه و هه له په زه ی تێدا مرد بوو. له ته ده رکیک ته ختی نوستم بوو. فانوو سیکم هه بوو. قه ده ریک تا شه و ده رنگیک له بهر فانوو سم نووسی و له سه ر ده رگا - که لیفهم له سه ر راخته بوو - نوستم. به یانی که هه ستام روانیم ماریک - که به ده رمان شل بووه - ههر هینده ی بۆ کراوه به گێژی و شلی گه یه وه ته سه ر جیگا کهم. قورسای منی که و ته سه ر و له بنمدا مردوه.

له چیرۆکی کۆندا ده لێن فلان جیگه شای مارانی لێ بوو؛ به هه زاران ماری لێ کۆ ببوونه وه. به راستی «گردێم» شوێنیکی وا بوو. کیوه که خۆله پۆتینه یه کی بۆر بوو، ئەوه نده ی مار هه بوو نه بیته وه. ماره کانیش هه موو کۆره مار (کوله وه یاب) بۆری سپی واشی زگ زلی کلک زۆر باریکی سه ر سێ سووچ بوون که پتوه دانایان یه کاویه که و گامیشیش فهراق لێ ده برێ. نیومه رۆ و شه و ده چووین له ئەشکهوتیک نان بخۆین، قهت نه بوو له رێگه که سمان تووشی مار نه بی. رۆژیک له

سەر بەردىك لەبەر تاو ڤاكشاپووم، عەبدولخالق ھاتبووە لام، ھەراى كرد: كۆرە ھەلئ مار پېتەو ە دەدا! ھەستام، مار لە بەر دەرکەو ە خزىە خوار. گوتم: كاكە بە خوا من زالم بووم، جىگەى ڤۆزانەى ئەوم داگير كردبوو!

جارىك بىلامانى لە كەلئە بەردىكا دەستم بە ئاو دەگەيانە، كە ڤوانىم ماريك لەو كۆلەو ە يابانە، نيو ميتريك دوور لە بەرانبەرم ڤاپۆكەى خواردوو. گوتم: خاترجەم بە! تازە تا كارى خۆم نەكەم ھەلئاستم! ھەر تماشاي يەكترمان دەكرد، تا ئەو شەرمى لە من كرد و ھىدىكا جىگەى خۆى بۆ بەجئ ھىشتم. پېشمەرگەكان سىزدە ماريان لە ڤۆژىكا كوشتبوو، نابوو يانە ناو زەنبىلە بەكەو و ڤووشيان بە سەر دادابوو، بردبوويان بۆ مەكتەبى سياسى:

- فەرموون ميوەى گردىمە، بە دياريمان بۆ ھىناون!

سەرى ڤووش ھەلگرە و سەيرى مامۇستايان بکە چۆن ڤادەكەن!

زۆر بئ پېخۆرى بوو. ڤۆژىك جوانە گايەكى زۆر قەلەومان بۆ ھات كە بارزانى ناردبووى. جا وەرە گۆشت بېرژنە! بە دوو كەل تەيارە زانېبوويان. چوار تەيارەمان ھاتە سەر؛ ليدە و بوكتە! گوتيان ڤاكەن و خۆ بشارنەو! گوتم: ھەزار بۆمبام وئ كەوئ، دەست لە گۆشت بەرنادەم! ھەر چى كرديان نەبزووتم و گۆشتى بەشى خۆم برژاند. بۆمباى ناپالمان پيدا دابوو، تەختى فەنەرى لە ناو ئەشكەوتدا ببوونە چنگىك گوراسن؛ لە گەرما توابوونەو. چەند ڤۆژان بەردى ئەشكەوتئ كە ڤادىوئ تيدا بوو گرى ھەر بەرز بوو. قەسرى شاىوئ منيش كەس نەيدەزانى جىگاكەى لە كوئ بوو. ئيتەر تەيارە ڤير بوون و ھەموو ڤۆژ سەريان دەداين. شەوانەش تەيارە ھەر لە عاسمان خوليان دەخوارد و بۆمبايان دادەباراند.

شەوېك دەگەل سئ پېشمەرگە لە گەلالە بوو. بوو بە قەرمەى تەيارە. چەرا كۆژابوونەو، دەرکەوتين برۆين، من جغارەى داگيرساوم بە ليوەو بوو. كابرايەك جنىوئىكى دا و خەپەى لە جەخماخ ھىنا بمكوژئ.

- كاكە ڤرئى دەدەم و مەمكوژە!

بەو شەو - كە زۆر تاريك بوو - بئ ڤيگا بە «گردىم» ھەلگە ڤانەو. چەند جارىك دەكەوتين و ترشيش ھەبوو بە سەر ماردا بکەوين. عوسمان سەعیدى (ويزەرى ڤادىو) بەرئ دەكرا بچئ دەنگى شەر زەبت كا. گەردنازاىى خواست كە مەبادا نەيەتەو. دلشاد مەسرف گوتى: مامۇستا سەعید! خوا نەكا مەرگت ببينم؛ بەلام قەزا و قەدەرە. ئەگەر نەھاتىەو ە لئفە و سەرىنەكەت چ لئ بکەين؟

- دلشاد با بۆ تۆ بئ.

- دە برۆ يا خوا نەيەو! خۆ من دوو مانگە پەتوويكىشم نيبە!

خەمى ڤۆزانەمان بە گالئە و گەپ سواغ دەدا. يەكيمان نامەيەكى زۆر ناسك و دلدارانەى لە زمان كچىكى ڤەواندزى بە ناوى «ڤووناك» بۆ عوسمان سەعید نووسىبوو، عوسمان لە ھەموو بەرنامەيەكدا خوشكە ڤووناكى ڤەواندزى باس دەكرد كە كيژە كوردى راست ئاوا دەبئ!

پېشمەرگەى بە ناو خزمەتكارى ڤادىو زۆر لە لازم پتر بوون. ھەر بىكارىك دەچوو ە لاى ئيدريس - كە لە گوندى قەسرى بوو - دەيگوت بچۆ ڤادىو. دەگەل عەبدولخالق شەو چووينە «مقەسرى». شىتئىكيان لە بارزانەو ە ھىنابوو بە گوريس بەستبوويان. ئيدريس گوتى: دە ئىستا من چ لەو بەكەم؟ گوتم: ببينرە بۆ ڤادىو، ئيمە جىگەمان زۆرە!...

کاک خالیداغای حیسامیش هاته «گردیم» بۆ رادیۆ. چەند شەویک کە لە سەفەردا دەبووم، قەسری شایۆم دابووێ. شەو لەبەر فانونوس کتیبی خۆیندبوو، ماریک لە حەواوە کەوتبوو ناو پەری کتیبەکی!

بۆی گێرمامو: منداڵیک مەنجه‌لیک ماستی بۆ خالیداغا هیناو کە مەحموداغا ناویک بۆی ناردوو. تەنیا ناوی ئاغايتی دوور بە دوور کردوونیه دۆست! منداڵە کە دەلی: مەنجه‌لە کەم بۆ بەتال کە! پیتی دەلی: سەریک برۆ، وەر مو!

قاپی نییه. نیشتۆتە سەر مەنجه‌لە ماست و لیسی داو و شەش رۆژان نەخۆش کەوتوو! دەگەل کاک سامی عەبدوڕەحمان ناردراين بۆ «لینۆزە» لە ناو دەشت، کە بە سەر چاپەمەنی رابەگەین.

بێ جێ نییه بگەرێمەو سەر باسی هەلاتووکان بۆ تاران و هەمەدان: مامۆستا لە تاران خۆش ژیاون. پێشمەرگە تریش لە هەمەدان، لە پادگانیک کۆ کراونەو هەشقی سەربازی دەکەن؛ کە رۆژیک دژی بارزانی بێنەو مەیدان، جێژنی بیستویەکی ئازەر دەبێ بە شادمانی ئەو رۆژە کە جمهووری مەهاباد تێک چوو، جێژن بگرن. دەبێتە هەرای پێشمەرگە دلسۆز:

- چۆن ئەو پەوايه؟ ئەگەر ئەم جێژنە بگرن دەبێ لە هەموو بێ ئابروویک ریسواتر بین...

مامۆستا عومەر دەبابە نوتقیان بۆ دەکا:

- دەی جێژن گرتن چییه؟ بۆ ئابروومان دەچێ؟! لای کێ ئابروومان دەچێ؟! هەر وەک جەنابی تیمسار نەسروللاهی فەرمووی: ئەگەر ئەعلاخەزەت بفرموی گوو دە ریشتان هەلسوون! ئەیکەین. دوايی بە سابوون و ئاو ئەیشۆینەو، سابوون فرەیه و ئاویش فرە... ئەوانە ئابرووی کوردایەتیاں لە لا گرینگ بوو، گوتوویانە خۆمان ریش بە گوو ناکەین؛ کێشە کەوتبوو نۆوانەو. هێندیک هەر لە گەل جوێ ببوونەو. «مەلا جەمیل رۆژبەیاڤی» - کە لە سەر زۆر شتی تر توورە ببوو - هەر چەند لە «ماوەت» قازی شۆرش و رەگەلیان کەوتبوو، هاتبوو تاران و سەربەخۆ ببو پەناھەندە و لە رادیۆ دامەزرابوو.

رۆژیک لە هەلشۆ دەمرۆانیە کێو. رەشاییه کەم دیت؛ هات و نزیک بوو. «سەفەر» ناوی فەیلی بوو کە پیشووتر تەنگیکێ فرۆشتبوو؛ دەبوايه محاکەمە بکری.

- ها سەفەر، خێرە؟

- کاکە! لە هەمەدان رامکردوو؛ هاتوومەو بە محاکەمە بکەن و بمکوژن.

- حالتان چۆن بوو؟

- حالی سەگ! پێشمەرگە یە کمان لە ناو مەنجه‌لی دە عەرزێ گیراوی پادگان - کە ماشیاں تیدا لێناو - کەوت و بوو بە شەهیدی ماشینە... مام هەژار! ناویکیان لێ نابووین ئەوەندە پێ قەلس بووم، تا دەیانگوت، دەتگوت هەزار جوین بە باوکم دەدەن!

- ناوی چی؟

- لە بیرم نەماو.

- دلاوەر؟

- نەخێر.

- چریک؟

- بريا چرىك با!
- جەوانمەرد؟
- كۈپەر نەخىر زۇر ناۋىكى پىس بوو...
- سەفەر ئەو دەم كە من لە ئىران بووم، بە ھى واياں دەگوت: غەيرە نىزامى.
- ئاى دەم خۇش! راست ئىژى. غەيرە نىزامى زۇر لە جاش پىستەرە! من لە داخ ئەم ناوہ
ھەلاتم!

كاتى كە شەرمان لە سالى ۱۹۶۵دا رۇژ بە رۇژ توندتر و خەستەر دەبوو، مەلامستەفاش دەگەل ئىران رېك كەوتبوو، تاران حوكمى لەو غەيرە نىزامىنەى خۆى كرد كە دەبى بچنەوہ و لە شۆرشدا بەشدار بن. واشيان كرد كە بارزاني عەفوويان بكا. ھاتنەوہ؛ برايم ئەحمەد لە تاران ماپەوہ. مامۇستاكەن ھىندىكىيان چوونە گوندى «وہ لىزى» و بەشىكىيان - كە جەلال تالەبانى دەگەلىان بوو - لە «دۆلەرەقە» لای ھەباساغا مانەوہ. پىشمەرگە چەكدارەكانىشيان، بەشى ھەرە زۇريان ھاتنەوہ ناو لەشكر و لە شەراندە بەشدار بوون. كاك عەبدولخالق - كە دە پىشدا موھەندىسى رادىۆكەى ماوتە بوو - دەگەلىان چووبوو ھەمەدان. لە گەرەنەوہدا ھاتە رادىۆى شۆرش و پىكەوہ بووینە ئاشنا.

دەگەل كاك سامى رۇزنامەى «خەبات» و «ئەخبارى كوردستان» مان وەك مەجەللەىەكى ھەفتانە دەنووسى. شەو تا رۇژ لە بەر چرا زەنبورى كارمان دەكرد. بە رۇژ دەبوو خۆ لەبەر تەيارە وەشترىن. كە لە بەغداوہ ھاتبووم، چاوم زۇر بە حوكم بوو؛ لە جىلى بىست سالىە چاكترم دەدەيت. چاوم لە شۆرش زۇر كز ببوو. دوكتور پىى گوتم ھەمووى خەتای چرا زەنبورىيە؛ كە لە نىزىك چاوتەوہ بووہ و لە بەرت نووسىوہ. حوكمى چاوم نىواونىو ھاتبووہ خوار و بى غەنىكەك چم بۆ نەدەكرا.

لەم بەینەدا كە لە «لىژوہ» بووین، شەوىك باران دەبارى؛ پاش نىوہشەوىكى درەنگ، چوار پىشمەرگەى بادىنانى خۇيان كرد بە ژووردا كە ئىمە بە فەرمانى دەرويش بەگى سەرۇكمان پىاوىكمان گرتوہ؛ لە رىگە ھاتوون لىيان ستاندووينەوہ. ئەمرى كوشتنمان پى نەبووہ. ئىوہ دەلین چى؟ كاك سامى گوتى: ئىمە رۇزنامە دەنووسىن؛ كارمان بە سەر ئەو كارانەوہ نىيە. گوتم: برا ھىچ مەوہستەن! برون ئەوانە بكوژن كە ھاتوونە سەر رىتان. غارىيان دا. سامى گوتى: ھەقت چىيە فتاوى وا دەدەى؟ گوتم: كاكە ئەوانە ديارە زۇر خوژرىن. ئەگەر ھىچ غىرەتيان ھەبا ھەبسىيان لى نەدەستاندەنەوہ. وىستىيان بلین لە چاپخانە گوتوويانە: نابى شەر بكن! دەيانەويست پىنە بە سەر ترسەنۇكى خۇياندا بگرن. بەلى ھەر وا بوو. نەچوونە شەر و چووبوونەوہ بنگەى خۇيان!

ژنىك چەند قوتوو مەرەكەبى چاپى بۆ ھىناين.

- سەيرە ئەمەت لە كوئى بوو؟

دەرکەوت «ئاوہە حمانى مەلامەحمود» - كە بەر لە من سەرپەرستى چاپخانە بوو - دزیوہ و كەس نەبووہ لى بگرى؛ داوہ بەو ژنە بۇمان بگەرپىننەوہ.

گوندى لىژوہم جارىكى ترىش دىبوو؛ ئەویش لە سەرە بەھارى ۱۹۶۵دا دەگەل كاك نافىز كە باسم كرددوہ. لە «قەسرى» وە بە رۇژىكى باران ھاتىن. لە چۆمى «وہسان» سىلاو ھاتبوو؛ بوار نەبوو. من بە سواری ئىستەر لىم دا. ئاو تا نىزىك سىنگم ھات و چى وا نەمايوو ئىستەر بىخكى،

گه پرامه وه. ناچار دوور كهوتينه وه و له پردی «بهرگرکه» په پړنه وه. ئیواره بوو؛ من پیش كهوتبووم. ئیستره كهه له نزيك پوله سپینداريک، لاقی چه قاند: ناروم! به شوولی تهر كهوتمه گيانی، بی فایده بوو. كه روانیم ژنيکی قه له و هك دپله ديو، پروته و خوی ده شوا. بانگم كرد:

- دايكم! من و ئیستره كهت تۆقاند!

رايكرده پشت داران و ئیستر به فشفه فشق رويشت!

نابه له د بووین، شومان به سهردا هات و كهوتينه ناو پنچك و داری دهم چه م. نافیز هر هه رای ده كرد: «كهنگی ده گهینه ليو گوو؟!» ناخری چرايه كمان به دی كرد. منالیکمان ده گهل هات و بردينه ناو گوند. بووینه میوانی شیخ ره زای گولانی. شو روزه له جهنگه ی باران و تهریدا، له هه ورازی وه سان، تووشی لایك هاتین، باریک و رهنگ زهره؛ بوخچه یه کی پی بوو؛ بوم هه لگرت. گوتی خه یاتم له كهركووك و ده چمه وه. تووشی پرایي جهنگه لیک هاتین؛ لاهه كه گوتی: لهو سهر كه هاتم، شهو لیله ئیستره حاتم نه بوو.

- ها، دیاره له دی بووی و کیچ هه بووه و تۆ شارستانی و ناسکی!

- نه خیر، دی چی؟ لیله لهو لیله وهاره بارانم لی دهباری؛ ریگه م نه ده زانی؛ چوومه سهر شه داره زه لاهه نه وهك تووشی ورچ بم. زور تهر ده بووم؛ جار جاره ده هاتمه خوار، خوم راده ژاند ئاوم لی بتيكی و ده چوومه وه ناو لك و پوی دار. تا سبهینه ولات پرووناك بوو، رويشتم.

من پيشنيارم كرد كه حه يفه جهلال تالهبانی له دۆله ره قه بيكار دانیشی؛ قه له می باشه. با بیته لامان و له نووسیندا هاوکاریمان بکا. نامه یه کیان بو نووسیوو كه وه ره مه كته بی سیاسی کارمان بیته! وا تیغه یوو كه ده یكوژن. شهویك ده گهل هه والانی دۆله ره قه ی رایكرده وو؛ چووبوو به رده سستی حكومته و بردبوویانه به غدا. رۆزی ۱۹۶۶/۱/۱ بوو. برووسكه مان بۆ هات كه جهلال رایكردوو. ناومان لی نان: «جاشی مودیل ۶۶»، كه تا ئیستاش شه ناوه یان له كۆل نه بوته وه. ئیتر جهلال و هه واله كانی لهو ساوه بوونه چه كداری ده ولته و زور بی روحمانه تر له سهربازانی عه رب شهریان ده گهل ده كردین. ته نانه ت «عومه ر ده باب» ببوه شاره زاكهری ته یاران و دپهاتی دۆستی شۆرشى بۆ ده ستینیشان ده كردن. ده ولته ناوی لینابوو: «برا عومه رى قاره مان».

رۆژيک له گه لی به دران، ته یاره -وهك هه موو رۆژانی تر- بۆمبارانی كرد. زیاده له خه لك، لایك به ناوی فه تاح، سهری نابوو كونه به ردیكه وه و له شی به ده ره وه بوو. ساچه به ردیكى كه بۆمبا بلاوی كرده وو و یكه وت و شه هیدی كرد.

«عه رب كه له كس» ئه فسه ریكى ئه رتشی عیراق و زور قسه سهیر بوو. خویشیمان شه بوو چه ند كه سیك له دهم كه ندال لیی كۆ ده بووینه وه كه شه سهرگوزه شتی خوی بگيریتشه وه و پتيكه نین. رۆژيک «عه لی سنجاری» -كه ئه ندای مه كته بی سیاسی بوو- هاتبوو له پتيكه نیندا به شدار بی، تیلگرافتيکیان بۆ هینا؛ خوینديه وه و ملی له نوو كه و گریان نا:

- باوكم مردوو.

به سهر كزی ره گه لی كهوتین و هاتینه لای سكرتیر «حه بیب محه ممه د كه ریم»:

- ها، خیره؟

- كاك عه لی باوكی مردوو.

- دهی جا چ بوو؟! ده لین باوكت سی ژنی هه بوو. تیری كه یف كرده وه! ده مرئ جیغه ی

خۇيەتى!

گريان كرايهوۋە بە پىنكەنن.

من لە شۆرشدا لەبەر تەيارە خۆم نەدەشاردەو. خەلك لايان وا بوو ئازايەتییە و لەوان بەغیرەت ترم. بەلام لە راستییەكەیدا من تەنبەل تر بووم؛ تاقتەى خۆ شاردنەو و ناو كۆن چوونم نەبوو. دەمگوت ھەرچى دەبى بىي و مردن ھەر جارێكە...

گرددیكى بە ئەشكەوت و دارستان ھەبوو، تا تەيارە دەھات، خەلكى دىمان دەناردە ئەوئ. رۆژێك كە دەمانزانى تەيارە دیت، ھەموو چووبوونە گردەكە. من لە سەر تەختە فەنەرەكەى خۆم نوستبووم، ژنىك «نايشى مەلا» ناو، زۆر بە ترساوى و شىواوى خۆى بە زوورەكەمدا كرد: - مامۆستا چ بكەم؟ ناگەمە گرد، ئەوا تەيارەش بۆمباى ھاويشتوو و دەشھاوى؛ دەخيلە فكرێكم بۆ بكەو.

- خاتوايشى بەرپز! يان دەبى خۆت بگەيەنە گرد، يان وەرە سەر تەختەكەى من!

- ئەپرۆ لەو تەنگانەيدا قسەى چۆن دەكا!

دەپرەرى و خۆى گەيانە بن داران. تا بۆمباى داويشت، تەختەكەم و دیوارەكان دەلەرزىن؛ بەلام چم وئ نەكەوت.

شەويك چەند ميانێكممان ھات، دەبوو لە سەربان بىن. گوتم: چرا زەنبوورەكە ھەلەدەكەم. لە سەر من؛ خاترجەم بن تەيارە نايە! يەكئ نەيگوت چۆن بە قسەى تۆ خاترجەم بىن؟! چرام ھەلكرد و تەيارە ھات؛ جا وەرە ھەلئ!

رەمەزان ھات. ئێمە كە شەو تا رۆژ كارمان نووسىن بوو، پارشپوان مەلامان خەبەر دەكردەو كە ھەستە سەلا بكە. مەلا دەيگوت: ھەر چەند بۆ خۆتان بەرپۆزوو نابن، بە قورعانى لىم خويندوو خىرى پۆزووى ئەم گوندە نيوى بۆ ئيوە!

«عەولای مەلا» ناو - مێردى نايشى مەلاى باسەم كرد - راوچى بوو؛ بە شوپى كارگىشى دەزانى. خۆى زۆر خەسپىس بوو؛ چى بوايە بە ئێمەى دەفرۆشت: كەو بە سئ تمەن و كۆتر پازدە قران. شەوانى سەرما سۆپەمان نىل دەدا؛ كە دەبوو پۆلوو، تەنەكەيەكى دوو كىلۆبى رۆنى شاپەسەندى بەتالمان پڕ دەكرد لە كۆتر يان كەو، سەرمان دەگرت و لە ناو پۆلوومان دەخست. شەويك تەقيەو، لاما و بوو بۆمباى وئ كەوتوو!

ھەمىد عوسمان - كۆنە رەئىسى حىزبى شىووعى - ناردرا بوو لاما ھاوکاريمان لە نووسىندا بكا. شەو كە من خەرىكى كۆتر پىشاندن بووم، گوتى: نە تۆ، نە سامى نازان شتى باش بنووسن؛ من فێرتان دەكەم.

- وەك چى؟

- پتويستە نامىلكەيەكى تايبەتى دەرکەين، مەسەلەن: «چۆن دەبىيە پىشمەرگەى چاك» و شتى تىرش...

گوتم: كاكە ھەمىد، تەكايە ھەوئ نامىلكە بنووسە: چۆن كۆتر دە سۆپەدا دەپىشىنى؟!

توورە بوو، گوتى: ئيوە گالتە بە ھەموو شت دەكەن!

ئيوارەيەك سالارى ھەيدەرى، سمايلى شەريفزادە و چەند پىشمەرگەيەكى تىرى ئىرانىم ميان بوون. شەو كە جىگەم نىشان دان، لە سەر لباد و ھەسیر كىشەيان لى پەيدا بوو؛ سالار بە توورەيى رۆيشت. بەيانى ھاتەو، گوتى: چوومە مالا جەوا داغا؛ كەس لە وەتاغ نەبوو. نوينم

دیته وه و نوستم! به راستی قهت پیتشمه رگهی هینده وریا و به پیم نه دیتبوو.

مه کته بی سیاسی له گهلی به دران بوو؛ که نزدیکی لیوه ژهیه. زۆرمان هات و چۆی گهلی به دران ده کرد. گهلی له نیوان دوو کیودا نه وهنده تهنگه، رۆژی به هاری سی سه عاته. لای رۆژاوی نه وهنده به رده لان و سهخته، ورچی پی هه لئاگه ری. پلنگی زۆره. چهند چه پسیه کی عه ره ب شه وه لاتبوون؛ له ترسی پلنگ هاتبوونه وه ناو چه بس.

جاریک میوانی «گردیم» بووم، ته یاره هات. من ده گهل سامی تازه خواحافیزیمان کردبوو. له ری که ده مروانیه ته یاره، بریقیه کی له کلکی ده رچوو. گوتم نه ها پیکرا! ههر گه یشتینه وه «لیوژه» خه بهر هات که ته یاره یه کی سۆخۆی که وتوو. نه و رۆژه ش سهد ره سوولی بابی گه وه ره و چه ندیک له هه والانی ئیرانی میوانم بوون؛ که لام وایه شه ریفزاده و سالاری چه یده ریش ده گهل بوون. به په له هاتینه وه به ره و «چۆمان» که ته یاره ی که وتوو تماشا که یین. له ریگه تووشی تاقه ماله یه ک هاتین له زار گهلی؛ که ریگه و قونه بانی ماله که یه ک بوون. سه گیکي زۆر دری بۆره لوو که شالاوی هینا. به گۆچان بۆی چووم. ههر نه و هیرش ده هیئی و من گۆچانی لی راده وه شینم و کم-کم پی دزه ده کا که گۆچانی به رنه که وی. پاشه و پاش له و سه رانه وه که وته خوار و قوراندی. خۆمان گه بانه که لاکي ته یاره. نه حمده ته وفیق و چهند که سیکی تریش له شیخانه وه هاتبوون. که لاکي خه له بان سووتا بوون؛ که دوان بوون؛ ببوونه خه لووز. هیندیک نیشانه ی ته یاره که وتتمان کۆ کرده وه و شه و بووینه میوانی نه حمده. «کاخدر» ناویک خه لکی گر شه یانی به ری میرگان، له شووشه ته یاره که - که پلاستیکیکی روونی نه ستور بوو - ده سکی خه نجه ری تاشیبوو؛ به دیاری دای به من؛ که رۆژنامه نووسی ئورووپایی ده بانگوت: «خه نجه ره که ت شیعری ههره چاکته...». ئیستاش نه و خه نجه ره یادگار یه م ههر ماوه.

له مانگی ئاپریلدا «سه لام عارف» وپرای زاهید محه ممه ده که ی باسم کرد، له ته یاره دا سووتا. برا که ی (ئاو ره حمان عارف)، بوو به جی نشینی و «به زاز» کرا به سه ره که وه زیر؛ به لام شه ره ههر نه وه ستا. پیتشمه رگه له زۆر شوینان زۆریان شکست به دوژمن دا. دوژمن له لای ره واندزوه هاته پیتش؛ سه ری چای هه ندرینی گرت و توپیان تا نزدیکی گه لاله ده هات.

مه لامسته فا هاته مه کته بی سیاسی له گهلی به دران. له ره شماليکدا بوو؛ چوومه لای. تاویک مابووم، چای نه بوو. گوتم: ده لئین جافر سولتانی هه ورامی له شکری له ئیران کردبوو؛ کابرایه کی هه بنانه به کۆل له دوی له شکر ده رۆیشت. له جوابی پرسیاردا که چت پییه؟ گوتی: «تووی وشکه و تۆشه ی سولتانه!»؛ تۆ به ناشوکر نالیم چاپیشت نییه! سه ی ئیواره چووم بیینم، له شیوه له یه کدا ده گهل هه باساغا بوو. به هه باساغا ی گوت: ده زانم له شۆرش ماندوو بووی و بی پرسی من ده گهل ئیران و عیراق وتوو یۆ مه سه له حه تی خۆت ده که ی! من مسته فام؛ بمناسه! به گولله دانه دبیزم! نه و هه باساغا فیله ته نه لنگی ده له رزی...

خه به ری سه ره که وتنی دوژمنیان دایه که هاتوو به دیوی باله کایه تیدا. قه راری دابوو زۆر له ئاغانانی ولات له گهلی به دران بیینی. عه سر بوو؛ گوتی ده چم و دیمه وه. به سواری ئیستر رۆیشت. خۆی چووبوو جه بهه. هفتا که سی به سه ره کردایه تی «فاخری هه مه داغا» ئاماده ی هجووم کردبوو؛ که ههر ده بی نه و ی لیان گیراوو بیسینه وه. شه ره هه لگیرسابوو. هه وه ل توپمان - که ستوان خدر ناویکی له سه ر بوو - سه نگه ریکی دوژمنی له ریزی پی شه وه پیکابوو؛ نه وسا هجووم کرابوو. بیسیمی ده وه لهما ته مان له رادیۆ ده بیست که چۆن شکانیک شکاون.

رۆزنامه گهریکى زهلامى فهرانسى خۆى گهيانده شه پرگه. به قسهى ئهو پتر له دوو هزار كلاوخودى سهربازان له شه پرگه به جى مابوو. كه لاک ههر باسى ناکرى... لهشکرى دوژمن قلب بۆوه. خۆيان کوتايهوه رهواندز. جگه له سه دان تفهنگ و دهيان بيسيم، چوار توپى زۆر گهوره و به ههزاران پهتوو، جلکى سهربازى، به ده ههزاران فيشهک، بوو به تالانى. تهنا نهت کۆتى فهرانده به نهستیرهوه و جهوالیکى نایلون پر له نهخشهى شه پر دهس كهوت. سه رکهوتنيکى زۆر گهوره بوو. لهو ههموو شه پر ده دوو پيشمه رگه شه هيد کران که يه کيان عوسمانى ناو بوو؛ ئهوى تريشم له بير نهماوه.

ئيتير دهولت له شه پرى ههندرينهوه زاتى شکا و «عهبدوره حمان بهزاز» به يانى بلالو کردهوه که له ريگهى گفتوگۆوه مهسه له کههل بکرى. گوتهيشى عاقله کانى کورد له بهغدا تيده گهن که من مهسله حهتتى کوردم دهوى. مهنزورى له برايم ئهحمده و جهلال و ههوالانى بوو. برايم که له تارانوه نههاته شۆرش، له زهمانى عهبدوره حمان عارفدا به تياره چووبووه بهغدا. گوتهيان رۆژنيک چووبووه لای رهئيس جمهور، ژماره يهک خهباتى ئيمه ي بۆ برديوو؛ شيعريکم که له سه ر برايم نووسيوو؛ نيشانى دابوو؛ بۆى ته رجمه کردبوو؛ گوتهيوو؛ ئاوا ئهوان ئابروومان دهبن. تۆ رۆزنامه يه کمان نادهيه ي جوابيان بدهينهوه.

رۆزنامه ي «نوور» و مهجهلله ي «پزگارى» وه رگرتبوو، که من به رۆزنامه کم ده گوت «نهوهر» (قه ره چى) و به مهجهلله که: «پزگارى له ناموس»!

له رۆزنامه و مهجهلله که ياندا هجوومى هه ره گه رهيان بۆ سه ر من بوو؛ که شاعيرى ده ربارى بارزانيه و هه ره قه سيده يه ک په نجا دينار وه رده گرى! خزمه تکارى تريستات و کۆمپه رادۆرانه! باوه ر که ئيستاش نازانم تريستات و کۆمپه رادۆر به چى ده لين! هه ره خودى ئهو برايم و جهلال تاله بانیه چهن جار گوتهو يانه جاسووسه؛ پاشان په شيمان بوونهوه و پتيان هه لگوتووم.

جاريک له بهغدا - که ستوديۆم له «ئه عزميه» بوو - به حال نانى خۆم ده ردينا؛ نازانم چۆن جهلال لى تووره ببوو، گوتهيوو؛ ئه گه ر جاسووس نييه به چى ده ژى؟! که چى هه ره جهلال مه قاليکى به عاره يى ده خه باتدا له سه ر نووسيووم که هه ژار گه ره ترين شاعيرى ميللى ئهم چه ر خه يه و جيگه ي فه خرى کورد و کوردستانه. که له سه ر ئهو مه دحه به گزي دا ها تم؛ گوتم: کورديک گۆرانى شاعير بى، نابى باسى ئيمه مانان بکرى...

ها توچۆ و گفتوگۆ له پاش به يانيکى بهزاز که له رۆژى ۱۹۶۶/۶/۲۹ دا بلالو کرايه وه، ده ستي پيکرده وه. له بهغدا وه دههاتن، له کن شۆرشه وه دهچوون. تا گه يشته ئه وه که سه ره ک جمهور (عهبدوره حمان عارف) بۆ خۆى ها ت که چاوى به بارزاني بکهوئ. بهلام له رووى رهواندز، له دهشتايه کى دامپنى چيا دابه زى؛ که قه رارى پيشوو و نه بوو. ئهو شوينه ش ده يتوانى ته له يه کى زۆر خه ته ر بى بۆ گرتن و کوشتنى مه لامسته فا. به تايه تى که لهشکريکى زۆرى به ناوى گاردى پاسه وان ده گه ل خۆى هينابوو. ههموو دۆست و خۆشه ويستىکى بارزاني نه يانده ويست بارزاني لهو شوينه دا بچى عارف بيىنى و ئاشکرا حيكايه تى ده داو كهوتنى سمايلاغاى سمکۆ و هه مزاغاي مه نگور دههاته وه بهر چاو. بارزاني بۆ خۆشى هه ستي ده کرد که گۆرپى جيگه ي چاو به يه کتر كهوتنه که فيليکى ئاشکرايه و هه ره له پاشگه ز بوونه وه ي سه ره ک جمهور - که شوين گۆرکيى کردبوو - زۆر قه لس بوو؛ بهلام پياوه دهوله مه ند و کاربه دهسته گه ره کانى کوردى بهغدا يى - که هينانى سه ره ک جمهور و شه ر ويستانيان به مهسله حه تى خۆيان ده زانى - سوور ببوون که

بارزانی ئەو هەلە لە دەست خۆی ئەدا و بچیتە ئەو دەشتە ڕووتە و بکەویتە بەر خەتەرەوه. تا وای لێ هات بارزانی ڕقی هەستا و گوتی نابێ هەر چە کداریشم دەگەل بێن و بە تەنیا بە سوارێ جیبێک دەچم. ڕۆژێکی زۆر تال بوو بۆ دۆستانی دلسۆزی بارزانی و چارێش ئەدە کرا. «حوسینی حەمەداغ» بە دزیەوه قۆلەیهێک چە کداری برد، لە خوار خێوەتەکانی سەرۆک جەمھوور و ھەوالانی، گردیکی دارستانی گرت و بەرانبەر بە گاردی حەرەس وێستا و چاوەنۆڕ بوو کە ھەرگا دەستیان بزات، تێیان بێرەوین. چە کدارانی بارزانی بە دزی بارزانییەوه خۆیان خزانە ناو پێچکی لای چپای زۆزکەوه و دەوری خێوەتانیان دا. زۆر کەس لە پیلوانی نزیکی بارزانی، زور لەو ڕۆژە نیگەرەن بوون. یەک لەو خەلکە من؛ دلم زۆر توندی لێ دەدا...

چوو مە ناو خێوەت کە تەنیا بارزانی و عارفی تێدا بوو؛ عەمەر اغاش هات. دوگمە ی بەرگە دەمانچە مان ترازاندبوو؛ دەمانچەش لە سەر پێ بوو. کە ئەگەر لە دەرەوه ھەرایەک ڕووی دا، عارف بکۆژین. نانی نیوەرۆ لە لایەن دەستە ی سەرۆک جەمھوورەوه دەدرا. دیار بوو ئەو چە کدارانە ی نزیک بوون و لە ناو خێوەتەکاندا چاوەنۆڕ بوون، نەچوونە نان خواردن. ھەر وەک منیش وێرای عەمەر اغا گوتمان تێرین؛ نان ناخوین. ڕەئیسێ ستادی ئەرتەشی عارف - کە ڕیش و سەر سپیەک بوو بە ناوی «شاگر محەممەد» - ھاتە ژووری خێوەت، سرتە یەکی دەگەل عارف کرد. زۆر گوێ لە سەر ھەست بووم، تێگە ییم پێی گوت: خراپ تووش بووین؛ ئەوانە لە ھەموو لاوہ دامەزراون و قەستیانە سوارمان بن. بە سرتە بە عەمەر اغام گوت: ئیستا ئەوان لە ئیمە دەترسین؛ وابزانم ناوێرن پەل ببزێون. لە میژ بوو ھەر لە مووسل و بەغداوہ پیاویکم دەناسی بە ناوی «کاکە»، فیلمبەردار بوو. ئەویشیان دەگەل خۆ ھێنا بوو. بە لامدا تێپەری گوتی: ئەوانە ی بە ناوی فیلمبەردار دەگەلمان ھاتوون، ھەموویان پیاو کوژ و لاتن و زۆرتان ناگا لە خۆ بێ! تا لای عەسر دەو دلە تەپەیدا ماین. عارف ماشینیکی سوارێ خۆی پێشکەش بە بارزانی کرد و خواحافیزی کرا. بارزانی سوارێ ماشینە کە نەبوو؛ بە جیبە کە ی خۆی ھاتەوہ. من حەولم دەدا یەکیەک دەگەل خۆی سوارم کا، بارزانی تووشم ھات و فەرمووی وەرە دەگەل من بڕۆنەوہ.

لە ڕێگە زۆر بە دل پری گوتم: چوونە کەت کارێکی زۆر خراپ بوو، ھەزاران جار ئەو دەولەتە بێ نامووسانە بەو فەندەل فیل و سویتداندە کوردیان لە بەین بردوون. فەرمووی: بەلێ خەتەر بوو؛ بەلام ئەو پیاوہ زلانی زۆریان پێ داگرت و من ڕقم ھەستا و ھەر خوا حیسابە...

گفتوگو و ھات و چۆی نە شەر نە ئاشتی درێژە ی کیشا. زۆر جار پێک ھەلە پڕژاین و زۆر جار ھێمنی و تەرکی شەر بوو. ئەم ماوہ یە دوو سال و سێ مانگی کیشا. لە مانگی جوولای سالی ۱۹۶۸ دا ھێندیک ئەفسەری ئاجوودان و نزیک لە سەرۆک جەمھوور دەگەل بەعسیان ڕێک کەوتبوون و کوودەتایان دژی ئاوپەرمان عارف کرد و ھەلئانداشت. پاش سێزدە ڕۆژ بەعسی بە سەرکردایەتی سەدام و ئەحمەد حەسەن بە کر کوودەتاجییەکانیان دەرکرد و دووبارە بەعس حوکمی عیراقی گرتەوہ دەست.

لە سەرەتای بەھاری شێست و ھەشتدا، خێزانم بە دزیەوہ ھاتبووہ سەردانم. مندالیشی ھینابوون؛ جگە لە محەممەد. خانی کورم کە لە تەمەنی چل ڕۆژەدا بەجیم ھێشتبوو، خڕکەلە و نزیک بە سێ سالان بوو. ھەستی کردبوو کە بابی نییە و دیار بوو زۆری بۆ بەپەرۆش بووہ. ھەر کە گوتیان ئەوہ بابتە! دەستی کردە ملەم بەری نەدەدام. ھەر دە یگوت: ئە ی بابی خۆم! تازە بەجیت نایەلم! من بابی خۆم ھە یە!... راستی کەم وا بووہ ئەو نەندە دلم بگیری و خەمگین بم؛

که ئەو دیمەنە دلنەزینەم ھەرگیز لە بیر ناچیتەو...
لیرەدا دەمەوێ باسیک لە خۆم و منداڵەکانم بکەم:

مەممەد کۆرم عومری چوار مانگ کەمتر بوو کە بەجێم ھێشت. لە مالی عەبدوللای بڕام بەخێو کراو و دایکی وەک دەلێن بە بیوژنی چاوەدیری کردوو. کە ھاتنە بەغدا، کۆر عومری لە نۆ سالدا بوو، نەیدەناسیم. زۆر جار کە من دیار نەبوومایە، لە دایکی دەپرسی: ئەو پیاوێ کێیە دەگەلمان لە مالیکدا یە؟! ھەر کە قەڵس دەبوو، دەردەپەری: «دەچمەو مالی خۆمان!» کە مەنزووری مالی مامی لە سابلاخ بوو. مستەقام - کە لە شەقلاوہ ببوو - تەمەنی لە سالیکی کەمتر بوو بەجێم ھێشت و چوومە سووریا. پاش ساڵ و نیویک کە دەگەل دایکی ھاتن بۆ لام، نەیدەناسیم، پیتی دەگوتم: «عەموو» (مامە). کاک مەممەد ئیمامی و دایکی کەریمی لە بیر نەدەچوون و لای وا بوو ئەوان کەس و کاری ئەون. کاتی زاگرۆسم ھاتە دنیا، لە مۆسکۆ بووم. ئەو ھەش بەختی من دەگەل منداڵانم... ئەو چەند سالەش لە بەغدا کە چوونەتە مەدرەسە، زۆر کەم دیتوومن، من ھەر بە شاخ و کێوانەوہ بووم و تەنیا دایک ئاگای لی بوون. جا ئەگەر ئولفەتیان دەگەل من زۆر نەگرتی، حەقە و کەمتر توانیومە ھەستی خۆشەویستی باوکانەیان بۆ دەربێم. ئەو ھالە تا بلیی تال بوو، بەلام عیشقم بە ئازادی کوردستان لەو بەھێزتر بوو کە خۆم تەنیا نەزری خۆشەویستی و سەرپەرستی مال و منداڵ بکەم...

لە ماوہی ئەو دەربەدەرییەمدا - کە ئەگەر دە سەر یەکی خەبەر، پتر لە یازدە سال لە مال و منداڵ دوور کەوتووومەو - وا بوو بە مانگ و دوو مانگ لایان بووم و دیسان بەجێم ھێشتوون. ئەوی بێ پسانەوہ بوو: ھەشت سالی ھەوێ کە لە سابلاخەوہ بۆ عیراق چووم. سالیکی لە مۆسکۆ، ئەوێ تر لە شۆرش. کە ھەوێ جار چاردە مانگ نەمدیتەوہ و جارێکیش دوو سال و چەندێکی خایاند.

تا بیرم لە ھالی خۆم و منداڵم دەکردەوہ، دلم تەنگ دەبوو؛ نەخاوا رۆژانی جێژن کە بە بیرمدا دەھات کەس نییە جێژنەیان بداتی و دلایان خۆش کا و ژن، بیوژن و منداڵ، بێ بابن. بەلام دیسان دلم بە کۆشان لە رێگە ئازادی میللەتە کەم سەبووری دەھات و ھەموو لاوہ کوردیکم بە منداڵی خۆم دەزانی. زۆر کەسی وا ھەبوون لایان وا بوو من قەت خەم ناخۆم؛ بەلام ئەوان ئاگایان لە دل و دەروونی من نەبوو. من پێکەنینم کردبوو سواغی غەم خواردن و ھەمیشە گالته و قسە قۆرم دەکرد و خەم و کولی دلی خۆم پێ دادەپۆشی. ئەمما پیاو لە ھەق لا نەدا، ھونەری گەرە، ھونەری مەعوومی خێزانم بوو. دەکرێ بلیم فریشتە یەکی خودا ببوہ رەفیقم... برسی باین، پروت باین، بەو پەری رەزایەتەوہ، بێ ئەو گەلە بەخت و زەمانە بکا، وەک دایکی ھەرە دلنەرم و بابی ھەرە دلسۆز، چاوەدیری منداڵی خۆی دەکرد و دوور لە میزد دەژیا و قەت گەلە و لۆمە بەکم لی نەبیست. ئەگەر تەنیا نانی ویشکی ھەب، یان ساز و تەیار با و بیتوانیا زۆر خەرج کا، ھەرگیز فەرقت پێ نەدەکرد و ھەمیشە رووخۆش و شوکرانەبژێر بوو. ھەر ژنیکی دیکە لە جێگە ئەو با، سالیکیشی دەگەل دەرەدەبەردم. ھەرچەند من بڕوام بە بەخت ھاتن و نەھاتن نییە و لام وایە چارەنووس ھەلکەوتیکە و دیتە ری، بەلام بەو ھیسابە ی کە دەلێن فلان بەدبەخت و فلان خۆشەبەخت، من ئەگەر لە زۆر شت خراپم بۆ ھاتووہ، لە ژن و شەریکی ژياندا بەختەوہر بووم.

ژنی پێشووم ھەر زۆر باش و ژنی دواییم لە باشیش باشتر و لە وەفاش وەفادارتر بوو و

نیستاش له پیریمدا مایه ی هه موو دلخۆشی ژیانمه...

هیندیک له سالی ۱۹۶۵ و نزیکه ی ههشت مانگ له سالی ۱۹۶۶ له «لیوژه» له سه ر چاپه مه نی شۆرش مامه وه. کاک سامی هاوکارم بوو. پیشمه رگه ی چاپخانه مان: «سه عید ئه بوو شامیل» - که مه سیحیه کی عه ره ب بوو - زۆر له کاری چاپ زانا بوو؛ «سه فه ری فه یلی» - که باس م کرد - شیعه بوو؛ «مه جید که ساس» - که ئه وسا مندالیک بوو - ئیستا له شاری سوله یمانی له چاپخانه کار ده کا و چه ند جارێک ناوم له پشت کتییی کوردیه وه دیوه که سوپاسیان لی کردووه. به خته وه رم که به هۆی منه وه فیری پیشه ی چاپگه ری بووه؛ «شیخ نووری ناویک» و چه ند که سیکی دیکه.

سه فه ر زۆر تووش و جینگن بوو، مه جید له و قووت و جینگن تر! رۆژ نه بوو شه رپک نه که ن. وه ک ده رسی مه درسه لیستهم بۆ نووسیوون: شه مه: مه جید و سه عید، یه که شه مه مه: سه فه ر و مه جید، دوو شه مه مه: شیخ نووری و سه فه ر یان مه جید پێکه وه شه ر بکه ن! رۆژی وا بوو سه فه ر دوو شه ری ده کرد؛ ده یگوت: مامۆسا، با ئه مه قه رز بی له سه رم! رۆژیک دیتم سه فه ر دوو مریشکی به ده سه ته وه.

- ئه مه چییه؟

- له ژنیکم کړیوه له گوندی «یندزه». یه کی به دیناریک.

- غه زه بت لی باری! مریشک یه کی به چه وت دره مه! (چه وت تمه ن)

- نا مامۆسا، ژنه که وتی هه ر یه کی چه فده جووجه له هه لدینن. سی و شه ش مریشک به دوو دینار هه رزانه!

پاش چه ند رۆژیک، «سه فه ر» تفه نگ له شاندا به ره و یندزه.

- بۆ کوی؟

- مریشکم لای ژنیک نایه وه، ئیسه ئه وشێ خاكان گشتیان فاسد بووه. ئه چم ئه و ژنه ئه کوژم!

- سه فه ر جارێک به که ریان زانیوی به سیه تی! مریشکه کانت بکه قه سابی!

دوا یی گوتم: من به دیناریک لی ت ده کرم، بۆ بنکه سه ریان به ره.

- مامۆسا خۆیشم له گوشته که یان ئه خۆم؟!

- ئه ی چۆن.

- که وا بی خاسه!

له مه قالیک «خه بات» دا نووسیووم: درۆکانی ده ولت وه ک ئه وه وایه که گو تویه چه سه ن و حوسین دوو کچی معاویه بوون؛ عه لی له به غدا کوشتوونی! مه قال حرووفچینی کراوه، نمونه یه کی لی دراوه، سه فه ر دیتویه:

- سه عید ئه م غه له ته چییه؟ تۆ مه سیحیت نازانی، من که شیعه م ده زانم: چه سه ن و حوسین

کوړ عه لی بوون؛ وه ده ست یه زید شه هید کراون! بینه بیگۆره!

سه عید ناچار گۆرپیوی. په نجا ژماره یه ک له چاپ دراوو که دیتم. جا وه ره سه فه ر حا لی که

و له سه رپا حرووفچینی غه له ت بکه وه!

دوو سه رباری عه ره بی ئه سیری زۆزکیان بۆ هینانین که خزمه تی بنکه یان پی بکه یان. یه کیان سه هید عه لی، خه لکی حیلله و ماسیگریکی شیعه بوو؛ یه کیان چه مه د، خه لکی لای دیوانیه،

فهلأحیکى سوننى بوو. که هاتن زهرد و زهعیف و لاواز، لووتت گرتبان گیانیان دهردهچوو. زور زوو لای ئیمه قهلهو بوونهوه و زور وه کهیف هاتن. تهلیسیکی پرم تووتن دهگهل پهړه جفاره لای همهد دانا. هر دوعای بهخیری دهکرد، دهیگوت: تیره تووتن بووم؛ خوا راههستاتو کا! زورمان خوښ دهویستن. همهد زور گیزوو که بوو؛ دوو ئیستیکان چای بهینایه به سهلامهت نهدهگهیشتن! گوتمان تو که وهرزیر بووی، بیستانمان بو بکه! باوهړ که بیستانیکى نمونهى بو ساز کردین.

رؤژیک چوو بووینه راه ماسی، زورمان ماسی گرت بهلام چکوله بوون. برژاندمان. ئیمه دهگهراین دروو بژیری بکهین، سهید عهلی - که کونه ماسیگر بوو - قاقا پیمان پیدهکهنی که ئیوه فیړ نهبوون ماسی بخون. دیار بوو نهویش هونهریک بوو. هر کلکی ماسی دهگرت و به ددان دایدهمالی. قهت دروکی ده گهرووی نهگیرا! بهلام ئیستاش فیړی فیلهکهی نهبووین. همهد که هیچ، سهید عهلی چهند دهنکی کوردی فیړ ببوو؛ ناردبووم گوپلپاریک بگریت. ههراى دهکرد: ماموستا هشار! نهوه شیته! شیته!

دواى پیک هاتن و گفتوگو دهگهل بهراز و عهبدورهحمان عارف، نهسیرهکان ناردرا نهوه. من بهیانیهک له سهربانی گوندی قهسری بووم، ثم دوانه هاتنه خواحافیزیم. ههردووکیان زور به کول دهگریان که لیمان جوئ دهبنهوه و دهیانگوت بریا ده سالی تر نهسیری بهردهستی ئیوه باین...

«عهبدولحوسین فیهلی» پیاوکی کورتهبالای لاوازی زور زیت و زیرهک، له بهغدا له نریک مهدرهسهی موسته نسریهی قهدیم، دوکانیکى خهياتی و جل و فهرش فروشی هه بوو. کوردیکی زور موخلیس بوو؛ به تاییهتی دهگهل نهحمده تهوفیق و من. تا له بهغدا بوو، زور ساز و تهیار بوو. به تومتهی تیروری «بهدرهددین عهلی» نهستانداری ههولیر، نهویش تیوه درابوو. پاش حبس و جهزربهدانى زور، بهردرابوو؛ هاتبوو ناو شوړش و ماوهیهکی زور له لای سولهیمانی کرابوو نهمینداری دهغل و دان و داهاتی پیشمه رگه. دیار بوو جاریک به سهفهریک ناردرابوو، له بهینهدا درى زوریان لی کردبوو. هاته لیوژه که بجی دادی خوئ له مهکتهب سیاسى بکا. مهجیده مندالهکهی دهگهل بوو. گوتی: نهوه منداله و زوریش جوان و بهرچاوه، باوکی به منی سپاردوو که ناگاداری بم. منیش دلّم هر به تو متمانهی دئ. با لای تو بئ و له چنگ پیایو خراب و بئ نهخلاق بیپاریزه!

پازده شهویک حوسین میوانم بوو. شهوانه باسی بو دهکردم؛ کوردی ئیمهشی باش نهدهزانی. که باسی یهکیکی درى بئ ناکاری بکردبا، دهیگوت: بهلی ماموسا، ثم پیایو خهراوه، ههلی لهعنهت له قهری بابت بهم! دهمگوت بهلی فهرمایشته کهت راسته!

نهو دمه جهنگهلی رپواسان بوو. مهجید دهگهل پیشمه رگهکان چوو بوونه چیا. خهبر هات مهجید دلی له خو بۆتهوه؛ خوئی بۆ بهرن. بهسته زمانه که مندالی شارستانی بووه و دیویه رپواس بئ پوول له کتو زوره، بئ خوئ هیندهی خواردبوو بوورابوو!

رؤژیک به دهستی گهل دهچووین مهله بکهین. زور دوور له پشتی گوند، مندالی جهوههر هیرانیم دیتن له بن بهردیکی گهوهردا بوون. گوتم: کاک جهوههر! بن نهو بهرده هیلاکه، نهگهر خوا نهکا تهیاره لینی بدا، هر به تلیشه بهرد مندالهکانت بهردهکهن. با له ناو هوو میرگه، له بن نهو داره گهوهریه بن، که نهگهر بومبا وه میرگ کهوئ، ناتهقیتهوه و بشتهقی پریشکی زور لی

بلاو نابىن. نوپۇزى شىۋان كە لە مەلە گەراپنەۋە، ھەموو مالى دى باريان لىناۋە و پروو بە كويستان دەچن:

- بەو شەۋە بۇ كوي؟

- ئاي، خۇت بە جەۋھەرت نەگوتوۋە ئەمشەۋە بۇمبارانتان دەكەن! خۇتان پزگار كەن؟!

- نەمگوتوۋە و خوا پرووى درۆزن و زمان ھەلە رەش كا!

لە گوندى لىۋزە گيانىكىم بە «پلە» دايكى سەرگورد يۈوسف مىران بوو كە بىنكەي كوپرەكەي لە ئىمە نىزىك و لەۋبەرى دۆلىك بوو. (پلە يانى پوورى). ئەو ژنە لىم پروۋنە لە ھەموو شىخ و مەشاىخى گەۋرەش سالىجتر و لە ھەموو كەس بەروحمتر و لە ھەموو مەردازايان مەردتر بوو؛ خالە خەمە بوو.

جاريك لە ھەولير، دوكتورىك پۇژىك سەرى چوار نەخۇشان دەدا، لە ھەموۋان پلەي لە بن سەرى نەخۇش دەيىنى كە ميوەى بۇ ھىناۋە و دلدارى دەداتەۋە. دوكتور گوۋوشىيەكەي فرى دەدا، دەلى: پلە! ئەگەر تۆ دوكتورى من چكارەم؟! ۋەختە بلىم منى بە قەد تاقانەكەي خۇي خۇش دەۋىست. ھەر چىشتىكى خۇشى لىنابا، دەيناردە دوام. كە دەچوۋمە مال جىگەيەكى نوستن راخراۋە.

- پلە! ئەۋە چىيە؟

- قەلەندەر دەتناسم، ھەر نانت خوارد خەۋ بە لاتا دەباتەۋە. نانت بخۆ و بنو! پۇژىك پىش نيوەرۇ لە مالى پلە بووم - كاك يۈوسفى كوپرى لە مال نەبوو - تەيارە ھات. پىشمەرگە كان - كە جىگەيان پروۋتەن و پىش مالان بوو - ھەلەنن خۇ بشارنەۋە. پلە دەرپەرى گوتى:

- ھەي داۋەشىن! تەنگەكانو بدەن بە من، ئىۋە بۇ پياۋ نابى!

لە خەجالەتيان گەراپنەۋە و كرديانە تەقە لە تەيارە.

كەم پىشمەرگە ھەبوو ناۋى پلە نەزائى و بە حورمەتەۋە باسى نەكا. تەنانەت كوپرەكەي خۇشى ۋەك ھەموو پىشمەرگەيەك پىي دەگوت پلە. من كە ھەمىشە و ئىستاش لە خۇشۋشتن بە سابوون و ئاۋى گەرم زۇر تەنبەلم، پۇژىك پلە - كە دەۋەتى كرديووم - ھەلىپىچام ئاۋ گەرم كراۋە دەيى خۇت بشۆي. چارى ناچار پاش قىرە و ھەراي زۇر چوۋمە ژوورىك، تەنەكە ئاۋىك لە سەر ئاگر و بەردىكى بۇ شۆركە لى بوو. پىم لە بەردەكە نا، تەنەكە ئاۋ ۋەرگەرا ناۋ ئاگر. بە وشكى جلم دە بەر كرددوۋە و ھاتمەۋە گوتەم باشم خۇ ششت! ھەر دىگوت بە قەستەن وات كرددوۋە!

ھەباسى مامەنداغا و شىخ لەتيفى شىخ مەحمود ھاتنە لىۋزە و ميوانى جەۋاداغا بوون. شەۋ چوۋمە لايان. ھەباساغا گوتى دەيى دەۋەتتىكىمان بىكەي. دوو گىسكىم كرى و دەۋەتمە كردن. مەجلىسىكى گەۋرە بوو. قسە دەكرا و «بەلى قوربان» دەگوترا. سەرم برەدە بن گوتى ھەباساغا:

- كاكە ئىۋە پياۋە گەۋرەكان لە ناۋ رەعيەت و ژىردەستاندا ھەر قسە دەھاۋىن؛ درۆي زۇر گەۋرە دەكەن. ئەۋانە زۇر زىرەكن. ھەرچەند لە ترسان بەلى قوربانتان بۇ دەلىن، كە ديار نەبوون لىچتان لى خوار دەكەنەۋە و بە بى ئاپروۋتان دەزانن. تۇژىك ئاگات لە خۇ بى! درۆيان بۇ مەكە!

ھەباساغا لە پىكەنين شىن ببۇۋە، گوتى:

- يەقىن راست دەكەي. بەلام شوکور شىخ لەتيف لە من درۆزن ترە و درۆي زلتر دەكا!

لەوێتا دەگەڵ ئێران نێوان خۆش ببوو، حالی ئێمە ئێرانییەکان کەوتبوو خەتەرەو. دەولەت داوای لە مەلامستەفا دەکرد کە ئێمە تەسلیم کاتەو. مەلامستەفا حاشای دەکرد کە ئەوانە لای من نین. تەنانت شەویەک چوو مە لای «حاجی ئۆمەر» بارزانی ببینم. لە کۆلان تووشم هات، گوئی: زوو بڕۆ! ئێستا کێشە تۆ بوو. ئێرانێ دەلێن لای تۆیە و دوژمنی دەولەتی شاهەنشاهیە. ئەگەر تۆ دۆستمانی، دەبی بماندەیهو. من گوتوو مە لە کویت دەژی. خولاسە وەک چاوتشەدار لێمان دەگەرێ. بە تاییەتی داوای ئەحمەد تەوفیقیان لێ دەکرد کە رەئیسێ حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێرانە و هەمیشە پێشمەرگە بەردەستی ئەو دەچنە ئێران و تەقە لە سەرباز و پۆلیس دەکەن و کەلەگایی لە ئێران دەکەن؛ دەبی هەر بماندەنەو. کە یەكجار زۆریان زۆری هێنابوو، بارزانی ناچار ئەحمەدی بەرێ کرد بۆ سنووری تورکیە لە گوندی «کانی ماسی» لە «برواری بالا» بمینیتەو و لە سەر سنووری ئێران دوور کەوتەو. کە وەک دەلێن نە شیش بسووتێ و نە کەباب. ئەحمەد هەرچەند بەو دوور خستەنەو یە لە چالاکێ و حیزبایەتی دژی ئێرانێ داگیرکەری کوردستان دەکەوت، ناچار ملی دا و دەگەڵ چەند هەوالێکی ئێرانێ باری کرد و لێم دوور کەوتەو. ئەحمەد بە راستی شیرێ میسری بوو؛ دە کالان نەدەوستان. بەلام چ دەکە؟ فەرمانی بارزانییە و وای بە مەسلەحەت زانیو. ئەگەر لێکیش دوور کەوتبووینەو، نامە ی دۆستانەمان بۆ یەکتەر دەنارد و لە بەرامبەر دەرەدەلیەکانی دلداریم دەداو کە سەبر بکا، بەلکو ئەو خۆیە ئەم گیر و گرفتی بە سەر بچێ و بە خۆشی تووشی یەکتەر بینەو. لەو سنوورە دوورەش کە دەستی لە ئێران کۆتا کرابوو، لە کاروباری بەفایە نەوێستانبوو. سەرەرای دەرس بە پێشمەرگە گوتن و سەواد فێرکردنیان، دوو باغی بەجێ ماو لە جاشانی زیندوو کەردبوو. راستی باغدارێکی زۆر بە سەلیقەش بوو؛ کە من نەمدەزانی. چەند جارێک سیو و میوێ باغەکی بۆ ناردم؛ دەبوو هەر بێیە سەیریان.

کوردێکی سابلاخی بە ناوی «سیدق ئەنجیری» ماوێەک بوو لە تارانەو هاتبوو «دەرەند» لە «بالەکایەتی». هەوێل جار لە شاری قەلادزەم دیت. داوایی لە دەرەند چەند جارێک دەدیت. تاریفی خۆپێندەواری و زاناییان دەکرد. پیاویکی هێدی و هێمن و لەسەر خۆ بوو. لەو سەردەمانەدا کە ئەحمەد دوور خرابووو بۆ سنووری تورکیە و ئێمە لە «لێوژە» بووین، دەگەڵ سەعید ناویک - کە بە چاویک بوو - بوونە میوانی بێکەمان؛ پازدە رۆژ مانەو. رۆژانە خۆی و سەعید دەچوونە دەری دێ، بۆ جەمی نیو رۆ و شوو دەهاتنەو و تەواو هۆگری سیدق ببوون.

چەند جارێک لە مەکتەبی سیاسییەو - کە زۆرمان لێ نزیک بوو - خەبەرێان داینی کە ئێرانێ ناوی ئەویان پرسیو؛ با لەو نزیکە نەمینێ. سامی و من حاشامان کرد و جوابمان نەدانەو. رۆژێک دەهوا یە دوو رۆژ نامەنووس و فیلمبەرداری ئەلمانی بێنە لامان لە لێوژە. کاک سامی بە سیدقی گوت: ئەمڕۆ مەچنە ئەو سەکۆیە ناو دارانە کە هەموو رۆژ لەوێ دادەنیشن؛ چونکە نازانین کێ دەگەڵ ئەو ئالمانییانە دێ. لەوانە یە جاسووسی ئێرانێ رەگەلیان کەوتبێ. سیدق لەو قسە نەرەحەت بوو؛ گوئی: دیارە دەتەوێ رام نەگری! ئیتەر بێ خواحافیزی کردن دەگەڵ سەعیدە کوێر رۆشتن. چوو بوونە جێگە ی رادیو لە «گردیم»؛ ببوونە میوانی خالیداغای حیسامی. گوتبووی هێلکەم هەبە چۆنی دروست کەین؟ سیدق گوتبووی: دەچم لەو دەم چەمە پنگە دینم، کووکی دروست دەکەین. ئیتەر ئەو رۆینە بوو، نەهاتەو و بێ سەر و شوین چوو؛ کەس خەبەری نەزانی. سیدق زۆر جار سەفەری دەکرد و بە هەوالانی خۆی نەدەگوت بۆ کوێ

دەچم. ھەممۇ كەسنى كە دەيناسى لاي وا بوو عەقلى بىر يويە چۆتەو ئىران و تاران بۇ لاي ھەوالانى توودەيى خۇي. پاش ماوئەيەكى زۇر، باو كى سدىق لە قەسرى ھاتە لاي مەلامستەفا، باسى كۆرەكەي كىر كە لەم ناوہ شىرت و گوم كراوہ. بارزانى گوتى: ھىچ وەخت كۆرى تۆم نەديوہ و ناشزانم كى دەليى. تاقىق دەكەم، تۆش بېرسە بەلكو شىتىكى لە چارەنووسى بزانى. ئىستاش كەس نەيزانى سدىق ئەنجىرى چى بە سەر ھات.

لە پاش رۇيشتنى ئەحمەد تەوفىق بۇ سنوورى تور كىە، «سولەيمان موغىنى» خۇي كىرە جىنشىنى لە حىزبى دىمۇكراتى كوردستانى ئىراندا. رەنگە ئەوانەي زۇرى دەگەل ژباون چاترى بناسن؛ بەلام ھىچ وە بەر دلى مەن نەدەكەوت. دەيانگوت داوین پىسە، دەيانگوت فەرقى گىرفانى خۇي و ھەوالانى لە بەرە، دەيانگوت ترسەنۆكە و... كە مەن ھەر دەمبىست و خۇم وەك پىويستە نەمدەناسى. ھەر ھىندە بوو مەرحەبا و چاك و خۇشيمان پىكەوہ ھەبوو. چۈنكە مەن كارم بە سەر كارى ئىرانىيەكانەوہ نەبوو؛ بەلام وەك دۆست و برادەر خۇشم دەويستىن. دەمبىستەوہ كە موغىنى و ھەوالانى پىشمەرگەي دەچنەوہ ئىران و چالاكى دەنوین. موغىنى برايەكى لە خۇي بچووك ترى ھەبوو بە ناوى «عەبدوللا»، كۆرى پەسند و رند ئەو بوو؛ بە راستى زۇر پىياويكى بەقىمەت بوو. كە بە داخەوہ لە نىو گەوركان دەگەل «مىنەشەم» - كە ئەویش مالم ھەقە پالەوانىك بوو - شەھىد كران.

بەكەي موغىنى و پىشمەرگەي ھەوالى لە «سونى» بوو؛ پاشان ھاتىبونە دۆلەپەقە. يەك لەوانەي ھەوالى موغىنى و شەرىفزا دە بوو، كۆرىكى حقووقى بە ناوى «ھەمدەمىن سىراجى» بوو كە زۇر كومۇنىستىكى توودەيى دوونائەشە بوو. پىياويكى زۇر زىرەك و قەسەزان و لەبلەبان و زمان لووس بوو. بە داخەوہ ھەرچەندى كىردم نەمتوانى بە دل خۇشم بویت؛ نازانم بۇچى؟... ديارە مەن ئەحمەق بووم و دواي ھەستى ئەحمەقانى خۇم كەوتىبووم؛ دەنا ھەرچى دەمدى تارىفى دەكرد. يان پىم وايە بۇيە نامۇيىم لى دەكرد كە مەن لەو كومۇنىستىيە تەكىبوومەوہ كە ئەو بىرواي پى بوو.

«مەلا ئاوارە» ناويكەم لەو برادەرەنە دىت، زۇرم كەيف گرتى. بىرى يەكجار تىژ بوو؛ زۇر بەي شىعرى مەن و يەكجار زۇرى شىعرى كوردى لە بەر بوو. كە قەسەي دەكرد دىلسۆزى بۇ كورد و كوردستان لە قەسەكانى دەبارى و زۇريان كار لە دلى گويگر دەگرت.

رۇژىك لە «دەربەند» لەگەل مام عەلى عەجەم بووم. نامەيەكەم بۇ ھات، سولەيمان موغىنى نووسىبووى: «ئىمە ھەوالانى ئىرانى - كە چەند رۇژىكە لە زىنوى و خەلان رايەدەبویرىن - بە عام بىارمان داوہ تۆ بەكەينە رەئىسى خۇمان و بە موو لە قەسە لا نەدەين. تۆش دەبى قىوول بەكەي و دەبى چاومان پىت بەكەوى». خەبەرم نارد ھاتە دەربەند. بە مام عەلىم گوت نىوہرۇژەيان بۇ ئامادە كات. دەگەل سولەيمان بە قەدەم لىدان رۇيشتىن، ھەر مەن و ئەو. ناوہرۇكى نامەكەي دووپاتە كىردەوہ و بە چەند سوپىندىكى زۇر زل قايمى كىرد. گوتەم: ئەگەر مەن قىوول بەكەم رەئىستان بىم، نابى ھەر لە ئىستائە قەت درۆم دەگەل بەكەن. دەبى ھەموو شىكتان بزانم. گوتى قىوولمە.

- كاك فايق تۆ لەو سەفەرەنەي كە بۇ كوردستانى ئىرانت كىردوہ، تەقەتان لە دىي «شىلم جارەن» كىردوہ و مىدالىكتان كوشتوہ؟ حاجىيەكەت گرتوہ، تا چوار ھەزار تەمەنت لى نەستاندوہ بەرت نەداوہ و داركارىت كىردوہ؟ گىشەي وەرزىرانت سووتاندوہ چۈنكە پووليان

نەداۋىيە؟ رادىيۇت لە پشت بەرد شار دۇتەۋە و ئانتىلە كەت بلند كىرۋە، وات نىشان داۋە كە بە بىسىم قسە دەگەل بارزانی دەكەى و گوتوتە: قوربان! حاجى فلان ھەر پىنچ ھەزار تەمەن دەدا، لىنى ۋەرگىرن؟ بەلى باشە. خوا راۋەستاوت كا! دەستت ماچ دەكا؟! ئەو كارانەت كىرۋە يا نا؟ نابى درۆم دەگەل بكەى...

گوتى: بەلى ھەمووم كىرۋون؛ بەلام لەۋە بەۋلاۋە لە قسەى تۆ دەرنانچىن.

- كاكا فايىق با قسەكەت تەرجەمە كەم: تۆ دەفەرموۋى مەن بۆشكەيەكى پەر لە پىسايىم؛ بۆنى دەرجوۋە. ھەزار ۋەرە بىكەمە سەرىۋىشىكى بى كەلىن، ئەو بۆگەنە داپۇشە! بىرام نە چاۋم لە گەۋرەيى و سەرىۋىكىيە، نە ئەو كارانەشم بە دلە. ئىمە لە باتى دىلسۆزى بۆ مىللەتەكەمان بىيىنە چەتە و پىگىر و باجەستىن لە سەريان، پىم كارىكى بە نامووسانە نىيە. خۆت چۆنت رابواردوۋە حىساب بۆ مەكە! كارم بە كارى كوردستانى ئىران نەداۋە.

ئىتر خەبەرم لەۋ برايانە برا؛ نەمدەزانى چ دەكەن. جار و بارىك كە توۋشى بەك يان دوانيان دەبووم ھالىكم دەپرسى و جۋايبىكم ۋەردەگرتەۋە كە نەمدەزانى تا كۆي گەبون.

رۇژىك لە گەلالە بووم. پىرىژنىك ھاتە لام گىريا، گوتى كۆرەكەم (سەيد...؟) گىراۋە لە سەر ئەۋە كە دەلىن ئىرانىيە. تىكام بۆ كىر بەريان دا. سەيد چوۋبوۋ چەند كەسىكى رەگەل خۆى خىستبوۋ، گوتىۋى مام ھەزار دەلى بچنە ئىران چەتەيى لە عەجەمان بكەن! چەند تەقەيەكىان كىرۋە، پۇلىسىكىان كوشتبوۋ؛ ھەلتىۋونەۋە ناۋ چىاي قەندىل؛ كە بە ھىچ جۆر ئاگاشم لى نەبوۋ.

رۇژىك - كە مالا مەلامستەفا لە «قەسرى» بوۋ - گوتىيان بارزانى بانگت دەكا. گوتى: نۆ پىشمەرگەى ئىرانى - كە سالىح لاجانى و ھەۋالانى ئەۋ - لاي ئىمە گىراۋن. ئەۋانە لە ئىران زۇريان غەزىيەتى دەۋلەت داۋە. ئىستا ئىرانى سوۋرن لە سەر ئەۋە كە بىاندەينەۋە. تۆ دەلىتى چى؟

گوتى: قوربان! ھىكايەتەيان دەزانم. ئەۋانە لە لاي قەلادزەۋە ھاتونە ئەم دىۋ. ئىدىرىس كۆرى تۆ قەۋلى پىداۋن كە ناينگىرئى و دەياننېرىتە جەبەيەكى دۋور لە سنوۋرى ئىران. مەن رەۋاى نابىنم بىرىنەۋە بە ئىران. ئەگەر ھەر بۆ مەسلەھەتى رۇژە، مەن ئامادەم - كە زۇرىش مەيان لە لا گىرىنگە - لە بەرانىر تۆپىكىدا كە بىدەن بە تۆ، خۆمىيان تەسلىم كەم؛ بەلام ھەرگىز ئەۋ فتۋايە نادەم. خۆشت كارى خۆت دەزانى...

گوتى: ئىمە لەۋ لىقەۋماۋىدە ھەموۋ لامان لى براۋە، رىنگەى ئىران نەبى. چۆن دەتۋانين ئەۋانەيان نەدەينەۋە؟ چۆن بىرايم و جەلال بە سەرماندا زال نابى؟

- مەن فتۋا نادەم؛ ھىچكارەش نىم. خۆت دەزانى...

پىرە پىاۋىك بە ناۋى «خەسەن ھەۋتەۋانە»، لاجانى - زۆر سال بوۋ پىشمەرگە بوۋ - دەئىۋارىدا ھاتە لام كە عومەرى كۆرى تازە لاۋىكە و دەگەل ئەۋ كەسە گىراۋانەيە. زۆرم بەزەيى پىدا ھات. چوۋمە تىكاي ئەۋ كۆرە. شەۋ بەريان داپوۋ؛ گوتىۋىيان ھەلتاۋە. عومەر - كە لە مردن رىزگارم كىرۋە - زۆر جار دەھاتە لام و دەردى دلى خۆى دەكرد. جارىك دەگەل فايىق موغىنى چوۋنەتە سەر رىگاي نىۋان سەردەشت و خانى. گوتى: كارۋانىكى كامىۋنى سەربازان - كە چاردە كامىۋنى باركراۋ بوۋ؛ ھەر يەكەى سى يان چۋار پاسەۋانى لە سەر بوۋ - بە بەردەمماندا ھاتن. ئىمە لە ناۋ دارستانىكى چوغوردا دەۋرۋەرى رىگەمان گىرتىۋو. دەمانتۋانى بە

تەنيا دەسپىزىك بىيانكوژىن و كاروان پرووت كەين. كاك فايق -كە سەر كر دەمان بوو- فەرمانى ناگر كردنى نەدا:

- كاك فايق لەو چاتر قەت ھەلناكەوى!

- نەخىر رازى نىم تەقە بكەن، خەتەرە!

جا توخوا ئەگەر كاكەحمەد بوايە، دە سەر ئەو پارووە چەور و نەرمە دەچوو؟ چۆنت دەوى تا خەتەر نەبى؟ بەجىم ھىشتوو و ھاتوومەو...

كوپىكى تىرى ئەم مام ھەسەنە (برايم)، لە پشت شىلم جارنى لاجان كوژرا. ئەو عومەرەش لە شەرى «دۆلى خدراوى» دىمۇكراتى ئىران -كە دەگەل دەولەتى خومەينى كرا- بە تەيارە كوژرا.

پۇژىك ئىوارە ئەحمەدى بارام مىرزەم دى كە لە دەستە و دايرەى جەماعەتى موغىنى بوو. گوتى قەرارىيان داوہ بچنەوہ ئىران و شۆرش ھەلگىرسىنن؛ بەلام مەن رامكردووہ و دەگەلىيان ناچم. گوتى مام عەلى عەجەم لە بىنكە بەجى ماوہ و ھىشتا نەچووہ. خەبەرم بۆ مام عەلى نارد كە ئەگەر ناچى بۆ ئىران با بىتە لای مەن. ھاتە لام و تا ئاخىرى شۆرش لىك ھەلنەبراين و بىنكەم تەسلىمى ئەو دەكرە؛ وەك گول پىن رادەگەشت.

بىستەمەو كە دواى ئەوہى لە بارزانى و شۆرشەكەى ناھومىد بوون، وىستوووانە بۆ خۇيان لە ئىران كارىك بكەن. ھەمەدەمىنى سىراجى لە ھەموان دىگەرم تر بووہ كە دەبى ھەر بچىن. شەوىك لە دۆلەرەقەوہ رۆيشتوون و ھەمەدەمىن تا سەر سنوور دەگەلىيان بووہ، گووتوويە برا وا باشە مەن بچم دەگەل دەولەتى عىراق قسە بكەم و چەك و ئەسپابتن بۆ وەربىگرم. خۆى لى دزىبوننەوہ و خۆى گەياندۆتە بەغدايە و ماتەى ھەلگرتووہ. پىشمەرگە ئىرانىيەكان كەوتوونە چىاوہ و تووشى شەر و بە كوشت چوون ھاتوون و سىراجى ھىچ خەبەرى نەبووہ و بى سەر و شوپنە. جا ئىستاش تا باسى شەھىد بوونى سمايلى شەرىفزاوہ و مەلا ئاوارە دەبىسم، گورجى چروچاوى پەر لە فېل و فەرەجى سىراجىم دىتە بەر چاو. لام وايە ھۆى بەكوشت چوونىيان ئەو كابرە زىرەك و بى بارەيە، كە ئەوانى ھەلناوہ و خۆى لى دزىبوننەوہ. مەن بروام وايە؛ رەنگە واش نەبى. ئەوہ خوا دەيزانى... لەم بەينانەدا كە ئەو برادەرە ئىرانىيانە لە دى ئىران خەبات دەكەن و لە شۆرشى بارزانى تەكىونەوہ و پىشمەرگەى شۆرشى عىراق بە كارتىكەدەريان دەزانن، ۆن و كوپى فايق موغىنى لە سەنگەسەرە و لە مالى ھەسۆ مىرخانى ژاژەلەيە. فايق چۆتە سولەيمانى؛ چاوى بە فەرماندەى ئەرەشى پىنجەم كەوتووہ، قەولى چەك و يارمەتى لى ساندووہ. چۆتە بەكرەجۆ لای جەلال تالەبانى كە چەكدارى دەولەتن و دى بارزانى. ھاتۆتەوہ شارى سولەيمانى، ميوانى شىخ لەتيف بووہ. نامەيەكى بۆ ھەسۆ مىرخان نووسىوہ كە: ئىوہ ۆن و كوپى مەنتان داگىر كردووہ؛ كارىكى زۆر نامەردانەيە. ئەگەر نەتانگرتوون، بىاننىرە سىتەك؛ بۆ مالى شىخ لەتيف. وىستووويە لە سنوورى بانەوہ برۆتە دىوى ئىران؛ لە سەر چوار پىيانى سىتەك-چوارتا، جىيەكەيان راگرتووہ كە فايقى تىدايە. «سدىق ئەفەندى» ناويكى لە كۆنەوہ پىشمەرگە و خەلكى سولەيمانى، كە ھەموومانى باش دەناسى دايدەبەزىنن:

- كاك فايق كارم بە تۆيە.

فايق بە لىباسى فەقيوہ، بى چەك دەلى مەن فايق نىم و ناوم مەلا قادەرە.

- ھەر چىيەك بى رەگەلم كەوہ!

رۇژنىك كە بۇ كارى چاپخانىە - كە ئەودەم لە سوورەبان بووين - چوومە مالى بارزانى، گوتى:
- ئەگەر بىتەوئ دەتوانى فايق موغىنى بىينى و قسەى دەگەل بىكەى. با ھەرچى دەيزانى
دەربارەى قايد فىرقەى پىنج و جەلال و جاشەكانى بەكرەجۇ، پىمان بلى؛ دەنا ئەو ۋىرانى
داواى دەكەنەو و لە خەتەردايە.

چوومە «وہسان» فايقم دىت كە دەگەل پىشمەرگەيەك بە ناوى «خەلىل شەوباش» لە
مالىكى چۇلدا ھەس كرابوو. دوو چەكدارى بارزانى لە دەرک و سەربان بوون. پىكەوہ
دانىشتىن، كاك فايق نەقلى گىرانى خۇى و شەوباشى بۇ گىرامەوہ. كە گوتم ئەگەر ھاوكارى
دەگەل شۇرشى بارزانى نەكەى، زۇر لە چارەنووست دەترسم، گوتى: ئەوانە يارىدەمان نادەن.
تەنانت برىندارىشمان بۇ دەرمان ناكەن. حازر نىم ھىچ ھاوكارىيەك بىكەم...

گوتم: كاكى خۇم! دەلىن تەيرى گۇشتخۇر دندووكى خوارە. تۇ پياوى ئەو كارانە نەبووى! بە
زۇر بە ملە خۇتدا ھىنا و نەشتزانى چ دەكەى. ئەگەر مەن بوومايە لە جياتى تۇ، كە دەمزانى
دوژمنايەتى بارزانى دەكەم و بە ولاتى بەردەستى ئەودا دىم و دەچم، ھەر بە شەو، بە بى پى، بە
ناو دارستاندا سەفەرم دەكرد. ھەمىشە چل تەنگچىيەك دەگەل دەبوو؛ لە سەر ھەست و
دەست لە سەر پەلەپىتەك. تووشى ھەر رىبوارىك دەبووم، نەمدەھىشت بىروا و خەبەرم لى بەدا،
دەمبەستەوہ تا زۇر دوور دەكەوتەوہ. بۇ چەند كىلۇمىتر لە پىشەوہ رىگەيان بۇ تاقى
دەكردمەو و ھەمىشە دەستەيەك لە داوۋە دەيانپاراستم. لە كوئ دەنگ درابام دەمكردە تەقە و
خۇم رزگار دەكرد. لىم روونە ئەحمەد تەوفىق لە جياتى تۇ ئەمەى بىكردايە، زۇر بە ھاسانى پىكى
دىنا و دەگىر نەدەكەوت. تۇ دەزانى «ھەسۇ» شىرى كەرىشى خواردى، تىدەگا كە تۇ داوا
دەكەى ژن و كورپ بچنە «سىتەك»، ماناى وايە خۇت لەو ناوہى و دەتەوئ بىيانىنى. جواب تۇ
دەنووسىتەوہ كە ژنى تۇ خوشكى مەنە و كورپ تۇم لە كورپ خۇم ھەلئەوۋدەو؛ ئەوا بۇم ناردىە
سىتەك. سىدىق ئەفەندىت لە سەر رىگە دادەنەى كە باشت دەناسى و دەتگرى. تەنانتە
دەمانچەيەكىشت پى نىيە دىفاع لە خۇت بىكەى. چۇن كەسىك بە ئاشكرا دژى بارزانى
بىجوليتەوہ و ھەموو كەسەش بىناسن، دەچى سوارى جىيى مسافىرەرى دەبى و بە نىوہپاستى
جادەدا سەفەر دەكا و دەيەوئ بچى بە چەك و ئەسپابى دوژمنانى بارزانى لە ئىران كار بكا و بە
عەقىدەى بارزانى زيان لە شۇرشەكەى ئەو بەدا؟! زۇر بە داخەوہ پياوى ئەو كارە نەبووى. خۇزىا
ئەحمەد تەوفىق با. زۇرىش بۇ ئايندەت دلتەنگم؛ بەلام دەستم ناپوا. ئەوئەندەى بتوانم ھەولى
خۇم دەدەم كە لە كوشتن رزگار بى.

ئەوہ دوامىن دىدارم بوو دەگەل موغىنى. بە مەلامستەفام گوت: راستە لە ناچارى خۇى چۆتە
بەكرەجۇ و لاى قايد فىرقە، بەلام شتىكى وا لە ھىچيان نازانى كە ئىمە نەمانزىبى. ئەو داواى
يارمەتى كردوۋە، قەولىان داوۋەتى و ھىشتان ھىچى ۋەرنەگرتوۋە. راستە كارەكەى دژى كارى
تۆيە كە دەگەل ئىران دۇستى؛ بەلام بە بىرواى مەن بە ھىچ جۇر نابى ئەو دوو كەسە نە بىكۆزى، نە
بىاندەيەوہ بە ئىران. لە جىگەيەكى دووردەست، لە سنوور ھەسپان كە! بلى ناتاندەمەوہ؛ بەلام
گرتوومەن و نايەلم دژى ئىران بىجوليتەوہ. بىيانكە بە پەرى بەرندەى قومار. ھەر ۋەخت ئىرانى
كەوتنە بىر و بەھانە دۇزىنەوہ، دەفەرموۋى مەن فايق و ئەحمەد تەوفىقم پى بەخىو ناكىرئ؛
بەرھەلدايان دەكەم و ئازادەن چ دەكەن بىكەن. ئىرانى زۇر مەمنوونت دەبەن كە ئەوانەيان دە گۇرا
نەكەى و نەبنە مايەى دەردى سەربان. كە لە ھەبسى تۇشدا بىن، ھەموو رۇژ ئەگەر بە پىويست

زانى دەتوانى فەرمانى كوشتىيان بدەى. بەلام بە ھىچ جۇرىك دلم فتوا نادا كە تەسلىمى ئىران بىكرىتەو. چونكە لە دژى تۆ تەبلىغاتى پىن دەكەن؛ وەك چەند جار كىردووانە...

دوابى بىستەمەو كە فابق و شەوباش كوزراون و لاشەكانيان دراو تەو بە ئىران. راستە فابق بە شەھىدىكى مىللى لە ناو كوردستانى ئىران حىساب دەكرى؛ بەلام بە برەوى مەبدوللاى براى لەو پىتر شىاوى ئەو ناوە بوو؛ مەلا ئاوارە و شەرىفزادە زۆرتر جىگەى ئىحتىرامن. نەدەبوايە سىراجىش لە بىر بچى و حىسابى دەگەل نەكرى. بەلام كەم وايە تارىخ عادل بووبى و ھەقى ھەر كەسى بە پىنى كار و زەحمەتى خۆى دابى...

شىخ لەتيف بۆى گىرامەو كە فابق لە سولەيمانى مىوانى بوو. كاتى گوتوويە دەرۇم، پىم گوتووە بە ھىچ جۆر وا مەكە «قالە تەگەرانى» بزانى كەى دەرۇى و بۆ كوى دەرۇى. چونكە قالە جاسووسى سى سەرەيە: بۆ بارزانى و بۆ ئىران و بۆ عىراق كار دەكا. گوتى باشە. بەلام بەيانى كە ھاتە خواحافىزى، گوتى قالە تەگەرانى ماشىنى بۆ گرتووم و بەرپىم دەكا!

لە قەلاتى بالەيان بووين، «مونتەقىمى قازى» - كە لە پىششىدا دەمناسى و برادر بووين - ھات گوتى: دەچمەو لای مەھاباد ھەوالان دەبىنم؛ كارىكت نىيە رامسپىرى؟
گوتىم: خەمىر ددانىك و فرچەيەكم بۆ بىنە!

تەواو خۆى قەلس كرد كە مەن بۆ باسى سىاسى دەگەل ناكەم!
جارىك بە سەفەر چووبوومە ھەولير، مىوانى مالى شىخ مستەفاى كورى شىخ عوبەيدىلا بووم كە ئەوسا لە ھەولير بوو. سالارى ھەيدەرى و مونتەقىم لەوى بوون:
- بۆ ھاتوون؟
- بۆ سەياحەت!

رۆژى گوتيان مونتەقىم گىراو. گوتيان خەبەر بە شۆرش دراو كە مونتەقىم دەگەل كورى شىخ عوبەيدىلا چۆتە مەركەزى فەرماندەى سوپاى عىراقى لە ھەولير. كە لە نوختەى سنوورى شۆرش لىيان پرسىو، گوتوويە ناوم عەبدوللايە و ناسىوانە كە مونتەقىمە. سالارى ھەيدەرى كە ھاتبوو و زانىبووى مونتەقىم گىراو، چووبوو گەلالە و گوتبووى منىش بگرن كە دەگەل مونتەقىم لە ھەولير بووم. گوتبوويان كارمان بە تۆ نىيە كە تۆ ئاگات لە كارى مونتەقىم نەبوو. بىستەمەو كە مونتەقىم دراو تەو بە ئىران و لەوى ھەبس كراو.

تا ھاوين لە «لېوژە» ماينەو. ھەموومان تووشى زگ ئىشەى زۆر سەخت بووين. مىشوو لە كويزەش ھەشرى دەكرد و ھەجمىنمان نەمابوو. دوكتور مەحمود گوتى ئاوى كانىيەكەى گوند خراپە و جىوھى تىدايە. خەلكى گوند لە مندالىيەو پىيەو ھاھاتوون؛ بۆ ئىو سەممە. ئاوى گەرمى چەمەكەمان دىنا دەمانكولاند و ساردمان دەكردەو. بەلام چارى مىشوو لە نەدەكرا.

قەرار درا بار بىكەين بۆ گوندى «سوورەبان» كە ھەشت مالىە و لە «وەلەزى» جوى بۆتەو. چەند رۆژىك لە گوندى «قەسرى» مامەو تا جىگەى چاپخانەمان پەيدا كرد و رېكمان خست. لە ھاتوچۆى نىوان قەسرى و لېوژە، جارىك لە رېگە لە برسان ھىزم نەما. لام دانائو پۆلە سپىندارىك، راکشام. قشقەلەى سەگباب قەرەق لە دەورەم، زۆرى توورە كردم. دەمانچەم لى ھەلكىشا، دوو دەمانچەم پىو نا. ھەر چەند دەمىترىش دوور نەبوو، تازە بە تەقەو فرى! ديار بوو زۆر ئەنگىتەى چاكم! راکشامەو. پاش تاوىك خرمە و تەپەى پىادە و سوار ھات. ھەرام

كرد: برسېمە، دەنگى پلە ھات، گوتى:

- ئەو ھەزارى قەلەندەرە! دادەي بېگەنى!

بى تۇ ناخۇش، يەك مېرىشكى سۈرۈھە كراوى بە نانەوۋە دامى، قرتەم لى پرى!

ھەر دەو رېگەيەدا شەۋىك دەگەل دوو پېشمەرگە بوومە مىۋانى شىخى «بەرگرە». شىخىكى جىلى زۆر دلتەپ و خۇش مەشرەف، دەفى ھىنا و بە دەنگىكى زۆر خۇش شىعەرى «سافى» كاكى ھىرانى دەخوئندەو.

پېشۋو ھەر لە لىۋزە گوى ئىشەيەكم پېۋە نووسابوو، گويم ۋە ژان ھات و زۆرى نارەحتە كردم. شىخ ھەر بە پەلە پىۋازىكى نايە سەر ئاگر تا پېستەكەي سووتا. نىرتكى پىۋازەكەي - كە پېشاپوو - خستە ناو كۈنى گويم و ژانى شكا. باش بوو ئەو دەرمانەش فېر بووم. كە ھاتىن بېرۋىن دوو پىۋازم نايە باخەلم نەۋەك لە پى گويم ۋە ژان بېتەۋە! گەيمە ناۋېردان، دوكتور ھەسەنىكى عارەبى لى بوو؛ خۇي توۋرە كرد: چۆن تۆ دەرمانى لادى دە كار دەكەي؟ گوتم: دوكتور زۆرى لە سەر مەرۋا! زوو دەرمانم دەكەي يان پىۋاز لە گىرفانم دەرېنم!

بەر لەۋە تەۋال لە لىۋزە جى بگەينەۋە، سەرىك چۈينە دۆلى «بالەييان» كە مەكتەبى سىياسى و تەنفىزى لەۋىيە و زۆر ئاۋ و ھەۋاي خۇش بوو. دۆلىكە نىزىك بە بىست گۈندى تىدايە و پەر لە باغات و ميوە. چۆمەكەي لە نىزىك بەفرانە؛ بە ھاۋىنى سۈۋرىش ھەر سەھۋلاۋە و ناۋىرى مەلەي تىدا بگەي! چەند دىمەنىكى جوانە كە ئەۋ ھەموو دار بەرۋانە و دار مازوۋە گەۋرانە، ھەموو مېۋى پەزى لى ھالاۋە و بە ھەزاران ھېشۋە تىر لى ۋە بەرزايانەۋە خۇ دەنۋىن. مىۋانى كە پرى شىخ پەزاي گولانى بووم. پېشمەرگەيەكى ھەبوو (كەرىمە كەچەل)، چىشتى لى دەنا. ئىۋارەيەك چۈۋمەۋە كەپر؛ كەرىم دەمەۋرۋو لە سەر خۆلە پۇتىنە دىرېر بوۋە؛ ھاۋار دەكا:

- مردم! بىگەنى!

دوۋېشك بە قامكىۋە دابوو؛ بى ھەنگلىشى خىر بېوو. گوتم: ماست ھەيە؟ پىالەيەكى چكۆلە ماست ھەبوو؛ نامە سەر ئاگر، تۆزىكم گەرم كرد. قامكى كەرىمان گرت بىخەينە ماستەۋە، لە تاۋى خۇي دەستى راۋەشانە، ماست پزايە ناو خۆل. ھاۋارمان بۇ دارشكىنىك بىرد، تەنیا دۆي ھەبوو. دۆم گەرم كرد و فەۋرەن كەرىمان چا كەردەۋە.

ئەۋ دەرمانى ماستى گەرم بۇ دۆي دوۋېشك، زۆر جار بە كار ھات. باسەم بۇ حاجى مەمەدى شىخ پەشىد كەردېوو. لە پاشەۋۇزدا كە لە زىنۋى دىتمەۋە، گوتى:

- نەقلىكى خۇش: چۈۋمەۋە لۇلان و بە سۇفىيەكانم گوت ئەۋ دەرمانە فېر بووم كە زۆر ھاسانە و ماست ھەمىشە ھەيە.

- كى پىنى گوتى؟

- لاۋىكى ئەفەندى شارىستانى.

سۇفىيەك گوتى: پاش شىخ پەشىد تۆ دەمېنى، ئىمان بە سەر پروتى شارىستانى دەھىنى؟ بە خوا بە قسەت ناكەم!

قەبرىك ھەيە لە لۇلان، دەلېن ھەر كەس بەردىكى چكۆلە لەۋ سەر قەبرە ھەلگىرى و بىخاتە گىرفانى، دوۋېشك پىۋەي نادا. سۇفىيەكە چۈۋبۈۋە سەر ئەۋ قسەنە، دەستى بۇ بەردۆكە بىردوۋە و دوۋېشكىك پىۋەي داۋە! بە دەست و سەر راۋاندىن ھات:

- حاجی محەممەد چەم لێ دەکەو؟ ئەوا دەمرم!

- ماستی گەرم کراوی سەرپووتی شارستانی عیلاجت دەکا!

پژژیک لە پردی زەردەووە دەمەویست بچمە دۆلی بالەبیان؛ بە چاو پێم وا بوو زۆر هاسان دەتوانم بگەم. چەمەدانیکم بە دەستەووە بوو؛ بە پێ ملەم لێ نا. گەیمە قەسری، ماندوو ببووم و گەرم بوو. ئیستراحتتیکم لە سەر جۆگە کرد و خۆم فینک کردەووە و ملەم لە هەوراز نا. بە هەزار دەرد گەیمە سەر هەورازی وەسان. لینگم دەلەرزێ؛ وەک سەرخۆشان تەلوتلەم بوو. ناخری گەیمە سەر موزێرە و باوی قاچم خۆش بوونەووە. شوانیک هەرای کرد:

- هۆی کاک! پەری سیگارم وئ نییه؛ ئەگەر هەتە بپیکم بەدیه.

نیو دەستەیک پەره سیگارم لە سەر بەردیک لە پەنا دانا؛ بەردیکیشم لە سەر دانا، با نەبیا. گۆتم وەرە ببیه. خۆم گەیانده ناو گوندی وەسان. مال هەموو لە چۆل بوون. چەند لاویک لە سەربانی مزگەوت بوون. سەلامم کرد و لە سێبەریک دانیشتم. گۆتم تۆوتن و پەر و ئاگرم هەیه و ئەمشەو لەم سەربانە پرایدەبوێرم. یەکی گۆتی: میوانی من بە!

- مالت نزیکه؟

مالیکی نیشان دام، لە هەورازیک کە هەر تۆقیم.

- نایەم کاکە!

یەکی تر گۆتی: میوانی من بە!

- کوا مالت؟

- لەوبەری چەمە و پردیش هەیه.

رەگەلی کەوتەم. لە رێ تۆوشی یەکی تر بووین، گۆتی: کاکە میوانی من بە!

- کوا مالتە کەت؟

- ئەمەتا لە ناو ئەو بەردانەدایە.

- باشە دەبمە میوانی تۆ!

کردیانە کێشە کە چۆن میوانم لێ دەستێنی؟ گۆتم: کاری من بە گەز و بستە؛ ئێرە نزیکترە و تۆم ناوی! بوومە میوانی ناو بەردان. سەیر دەکەم ژنیان هەر یەکە ییست و پازدە مێتر شالیان لە پشتایە کە لە عیراق باو نییه.

- ئەرێ ئێوە چین؟

- ئیمە سەیدی کولێچین. سەید عەبدوللای کولێچی نەووە و خوارزای ئیمەیه کە لە سابلاغە.

- کۆرە ئەگەر وا بێ خزمین!

شەو کابرایەک هاتە ئەو مالە، گۆتی: ماشەللا لە دنیا دا پیاوی عاقل هەیه و ئیمە نازانین. ئەمڕۆ بە رێبواریکم گۆت پەره سیگارم دەیه! بۆی لە سەر بەرد دانا بووم؛ بەردیشی لە سەر دانا بوو کە با نەبیا. پڕواننە ئەم عەقلە! گۆتم: کاکە تۆ چت دیوہ؟ عەقلی وام هەیه لە لینگە کلاش درشت تر!

- ئەو تۆ بووی؟ شەرت بێ سبە ی بە ئیستری خۆم بتەمە ئەو شوینە دەتەوی!

لە رێگە گۆتی ناوم مەلای بۆرە. باسی سەید عەولای کولێچی بۆ کردم کە ئیستا شوکۆر پیاویکی دەولەمەند و زۆر پیاوہ. بۆ من خەبەریکی تازە بوو. زۆرم دل خۆش بوو؛ چونکە سەید

عەولام كە بەجى ھېشتېوو، مندا لىكى فەقىر و ھەتيوبار بوو. ئيتىر لەو ساوھ بوومە خاومەن خزم و تووتنى جغارەم ھەر ئەوان بۆيان دىنام.

لە «لىتوژە» دەگەل سامى ملمان لە كارى چاپەمەنى نايەو. رۆزنامەى خەبات ھەفتەيەك بە عارەبى و ھەفتەيەك بە كوردى دەنووسرا. پاشان كاك سامى چوو ھەكتەب سىاسى لە ناوپردان و تەنيا مەمەو و بەرپرسي چاپخانە و ئىدارە كردنى پېشمەرگەكان بووم. جار و بارە دەر فەتم دىنا، دەچوومەو بەغدا سەرى مندا لانم دەداو و يەككەم لە جىي خۆم دادەنا تا ديمەو بە سەر رايگا. جار و بارەش مندا لەكانم خۇيان دەگەياندە ناو شۆرش و چاوم پى دەكەوتن. ھاو پىنيك كە مەدرەسە و چانايان بوو، ھاتن. خانى چكۆلەم كە ھەوەل جار لە گەلەلە لە ژوورى مەلەكە دەر كەوت و روانى، گوتى: ئاي دايە! باخچەى بابە چەند گەورەيە! لاي وا بوو ئەم ھەموو جەنگەل و شاخ و داخە باخچەى مە!

كە پرىكمان لە چيائى پشت گەلەلە كرد و كردمانە مەلە خۆمان. چەند كە پرى تىر شمان لى نزيك بوون. رۆزانه لە «سوورەبان» كارى چاپخانەم دەكرد، شەوانە درەنگ كە تا «گەلەلە» پرىگەى دوو سەعاتىك دەبوو، دەھاتمەو مەل. ئىوارەيەك زووتر چوومەو، مەسووم گوتى: دوو مارم دىتن لىك ھالابوون؛ ھاوارم لەو جيرانانە كرد كەسيان بە دادمەو نەھاتن. گەلەيىم لە جيرانان كرد، گوتيان بە خوا نەبگوتو، ھەر گوتوويە: «ئەو تا مار»، «مار ھاتوون». لەوان وا بوو دەلئى مالى دىكە ھاتوون!

- كاكە قسەى قۆر! ئەو مارەى ديوە كە پىئو دەدەن.

- دە جا داکى مەمەد دەبوو بىگوتايە: «مارى گورىس» ھات!

گەلەكەم روانە ئەو بن گاشەبەردە كە دوو مارەكانى چووبوونە بن، پەيدام نەكردن. دلخۆشى مەسووم دەداو كە ھەر ئەو مارە بوون و رۆيشتوون. مەترسە! چىدى نايەن. كتيبم دەخويندەو و دەمگوت مار نەما. لەو دەمەدا ماريك بە نيوەراستى پەرى كتيبدا خوشى و لە كەلەكدا خۆى شار دەو. جوان بە درۆزن دەرچووم! شەو لە كەپرەدا چرامان كوژاندبۆو، با خشەى لە گەلەلە دىنا، مەسووم دەيگوت ئەو مارە خۆى لى مات كردووين تا دەنووين. جا وەرە و سويند بخۆ كە مار بە شەو ناگەرئ و ئەويش ئىستراحتە دەكا!

ئەمجار سەعيد ئەبووشامىلى چاپخانەچى بە لايەو شتىكى زۆر عەجايىب بوو كە چۆن بە نيوەشەوى تاريك، بە ناو ئەو دارستانە پرەدا بە تەنيا دەچمەو مالى و ناترسم؟ دەمگوت: كاكە! لە درندە ناترسم؛ لە بنيادەمى خراپ دەترسم كە بۆ تەماح بمكوژئ و ئەويش بە ريدا ناپۆم و تووشيان نابم...

لىتوژە خەلكىكى زۆر سادە و بەستەزمانى تىدا بوو. زنىك ئاوى بۆ دىتايىن بە ناوى «مىرى»، ورج بىيەنە و مىرى بىيەنە! ئەگەر ئاوى دەھينا و دەيدى ميوانى نامۆمان ھەيە، كۆلوانەكەى بە سەر دەم و چاويدا دەدا و دەھات.

- مىرى! ئەو بۆ وا دەكەى؟

- ئاي بە قوربان! ئا شەرمىكم لە ميوانان!

مەلەيەكى لى بوو «مەلا نىسك» - پىم وايە ناوى عەسلى «سەعيد» بوو - ئەو بىچارە نەيتوانىبوو دوو سى سلاو و «مەلەيەسەللى» لە بەر كا و لە مەولوودنامەدا بەشدار بى. سەيدىكى نەخويندەوار فىريان بىبوو، پلاوى مەولوودى دەخوارد و مەلە بى بەش بوو!

گوتيان «مەلا نىسك» چاۋىلكەيەكى ھەيە دە قىمەت نايە! گوتىم: مامۇستا دەكرى ئوشتە
 عەنتىكەيە بېيىنم؟
 - بەلى بۇ تۆقەيدى نىيە.

قوتوويىكى ھىنا پر لە پەرۇ، ھەر پەرۇ ھەلكرد تا گەيشتە لۆكە. لە ناو لۆكە، عەينەكە
 كۆنلىكى دەرپنا لاسكەكەي بەن بوو. راستى قرائىكى نەدپنا؛ لە مەلا بېسە بت! دلىم نەشكاند،
 گوتىم: نىشانى كەسى مەدە! زۆر گەنجىكى بەقىمەتە!

گىياھەك بە زۆرى لەو ناو دەروى بە ناوى «گۆرمزە»، زۆر لە ئەسپەناخ خۆشتەرە. رۇژانە بىست
 فلسم دەدا بە كچۆلىكى مېرى، دەچوو چارۆكىك گۆرمزەي دىنا. رۇژىكى جومعە بانگم كرد:
 فاتمۇكى وەرە بچۆ گۆرمزە!

مېرى گوتى: ئەپرۇ! فەقى ئايىشى ژنى مەلانىسك دەلى جومعان گىا زىكرى دەكەن؛ گوناھە
 ھەلىانقەنى!

- خات مېرى! ئەدى بۇچى مانگا و بزەكانت ناردوونە دەشت گىاي بە دەم زىكرەو بەخۇن؟!

بەيانىان «مېرى» ھەر ئاۋىكى شەومەندە بوو، دەبېردەوە كانى و لەو سەر ئاۋى تازەي دىنا.

- ئاخىر تۆبە ھەورازە ھەلدەگەرپى ئاۋى شەو بۇ دەبەيەو؟!

- قوربان! فەقى ئايىشى دەلى ئاۋى شەو نەچىتەوە ناو كانى شكايەت لاي خودا دەكا!

جارىك مېرى شكايەتى كرد كە ئەگەر تۆلە مال نابى، پىشمەرگە تەنەكەي بەتالم نادەنى.

- چەندى دەتەوئ بەرە، بەلام بۇچىتە؟

- بە قوربان نىوہ رۇنى خۇمالى و نىوہ رۇنى شاپەسند لىك دەدەم و بە پىرەي مېردەمدا
 دەينىرمە رەواندز!

ھاي بە كلكى خىۋى! لە ھەموو عىراقدا رۇنى رەواندز بە خالىس و چاك بەناوبانگە؛ كەچى
 ئەويىش فىلى تىدا دەكرى!

بەزمى خۇشمان لە سوورەبان «نزار» ناو، كورى «سەبرى بۇتانى» بوو. لە كەركووكەوہ ھاتبوو.
 مىندالىكى ۱۶-۱۷ سالە بوو. رۇژ تا ئىۋارئ دەگەل سەگەلى ناو دى ھەلدەسوور!؛ دە باۋەشى
 دەگرتن؛ ماچى دەكرى. خەلكى دى شتيان پى نەدەفرۇشتىن، دەپانگوت گلاو دەيىن. ھەرچى
 دەگەل نزارم دەكرى، بىفايدە بوو. باۋكى لە خۇشى زىرەكى «نزار» پىنى بە عەررەوہ بەند
 نەدەبوو، ھەمىشە تارىفى دەكرى.

رۇژىك گوتىم: نزار لەغەزىكت لى پرىسم: دوو بزى يەكيان رووى دە رۇژھەلاتە و يەكيان رووى
 دە رۇژاۋايە؛ لەسەر باقە گىياھەك دەلەوەرپىن. ئەوہ چۇن دەبى؟

قەدەرىك مات ما، گوتى: بزى نابى، ئەسپ دەبى؛ كە پاروېك ھەلدەگرى و ئاور بۇ پاش
 قوۋنى دەدانەوہ!

گوتىم: شتىكى كە پىشوو بىستوتوہ و زانىوتە بلى؛ ئەتۇ ئەۋەت دەزانى!

ملى لە سوپىندا كە بە زىرەكى خۇى ھەلى كر دووہ!

نزار كوردى نەدەزانى و كلاسى شەشى خويندبوو. ھەر زوو گوتى ئىجازەم بدە بچمە لاي
 باۋكم.

- بچۆ بەلام زوو وەرەوہ.

چوۋبوو ھەر لە دوورەوہ بانگى كر دبوو:

- بابه له غه زیکم به زیره کی خوم حمل کرد!

که بوی گنر ابوو باوکی جوتینی پیدابوو:

- هه تیو ئا پرووت بر دووم!

حالی کردبوو که زور هاسانه. نزار شهو نه هاتهوه. به یانی خوم لی تووره کرد که بۆ دروی کردوو.

گوتی: سه گهلم بۆ هات، به لایته کهم له دم و چاوی خوم دا، گوتم من نزاری ئاوالتانم، به لام قبولیان نه کرد و نه موپرا به شهو بیمهوه!

جا نایی له بیرمان بچی که لایت [چرا قوه] بۆ سهگ لیدری له شهودا، هه رگیز ناویرن نزیک پیاو کهونهوه.

ده گهل نزار به ریډا ده ریشستین، تووشی پیاو یک بووین کووپه له ترشیاتیکی له سه ر باردا به ستيوو.

- ماموستا نهو کابرایه یان ترشیاته که ی بۆ مالی خویه تی، یان بۆ مالی جیرانان، یان ده یفرۆشی!

گوتم: یانی چواره میشی ماوه؟ یان ده قهبری بابی راده کا!

شهویک له ژوور ده رکوت و به فری دیووو. هاتهوه گوتی: شتیکی زور سه یره، به فر له عه ز دایه و ئه ستيړه ش له عاسمان دیارن!

ته ختی نوستم له ناو چاپخانه دا نزیک کووره بوو. قهراخی لووله کووره له سه ر یان دلۆپه ی ده کرد. نزارم نارد هیندیک گلی تی په ستيوئ. دلۆپه ویستا، له پیر باوه شیک به فر و ئاوم به سه ردا کهوت.

- نزار تو چت کردوو؟

- ماموستا دیتم به فر له خۆل پاکتره، به فرم تی په ستاوت!

شهویک چهند سۆفیلکه یه کی دی لام بوون. نزار باسی سه گیکی لی پرسین که نایبینم، گوتیان کوشتمان.

- ئای خودا ره حمه تی بکا جهننه تی، به خوا ی ره حمه تی زور سه گی چاک بوو!

له سووره بان ماوه یه کی زور خالی داغای حیسامیشمان ده گهل بوو. جاریک مام عه لی پلاوی لینابوو، کاکله ی گوێزی تی کردبوو. خالی داغای پرسى: نهوه له کوئ گوێز ده پلاو ده کهن؟ من له جیاتی مام عه لی گوتم: له ئیران! مام عه لی سوور هه لگه را و به سه ریدا نه راند:

- ئاخ ترم شیخالی! دوو بست عه رزه و بیست ئاغای هه یه! تو که ی دنیات دیوه؟ له هه موو ئیران یه ک کاکله گوێز به بی پلاو ناخۆن!

خه لکی دی زۆریان من خۆش ده ویست؛ ده هاتنه لام و قسه ی خۆشم ده گهل ده کردن. جاریک چوو بوومه به غدا و خالی داغا له جیی من بوو. چوو بووه سه ر بانى پیرێژنیک گوتبووی:

- زولی! نهوه بۆجی که ره و ماست بۆ مام هه ژار ده هیئا و بۆ من نا هیئا؟

- خالی داغا! مام هه ژار قسه ی خۆشن لۆ ده کا. نه تو وه ک به راز غه زریوی لین چوو یه کونیوه!

خه لکی گوند هاواریان بۆ هیئام که خه لکی «وه لزی» ها توون داره پاوانه کانیا ن ده برن. مه لا سه ید ره حمانم نارد، هاتهوه گوتی: ده لێن ده ییرین و جوابی که سیش ناده ی نه وه. گوتم وه رن ریگه یان لی بگرین. هه رچی هات، باره دار و باره به رمان لی ساندن، پروتمان کردن. پیاو یک به

سئ باره وه دهرچووبوو؛ دوور كه وتبووه وه. گوتم سه عید و مام عهلی بچن ئه ویشم بۆ بئین. سه عید رایکرد و به ده مانچه له کابرا راسا. کابرا تفهنگیشی پئ بوو؛ شه ری نه کرد و ته سلیم بوو. مام عهلی كه هه موو دنیای به چیرۆکی خۆی کوشتبوو، زۆر به شلی دهرۆیشت. تا سه عید کابرای هینا، ئه مجار مام عهلی جوینی پئ ده دا و هه ره شه ی لئ ده کرد.

- مام عهلی مه رگی ئه و سه ر و سمیله ت بئ! خۆ نه تویرا بچیه پیش!

- نا، گوتم دیه گانه، فه کیره، بۆچی بیکوژم؟!

ئه مجار چوومه «دیلمان» و به مه لامسته قام گوت وه کیلی تۆ له وه لزی رینگه ی داوه زولم له و فه قیرانه بکه ن. ناردی نه عمانیان گرت كه وه کیله كه بوو. له ته ویله یان کرد تا به تکی من پاش چوار رۆژ بهریان دا. سووختی ئه و زستانه مان له و داره تالانیانه پیک هات.

ده گهل مه جید و مه لا سه ید ره حمان سه فه ریکمان به ره و «زینوی» کرد. شه و له «ناوبه رگه» میوانی مه لا محه ممه د ناویک بووین. به یانی هه ر له مالان ئاوا بووین، دوو ته یاره ی هو کره نه رمان هاتنه سه ر. گوتم خۆ به شارنه وه! جیگه کهم پرووته ن و خیزه شینه بوو؛ له راست خۆم دانیشتم، قوتووی سیغاره کهم دهرینا، سیغاریکم پێچاوه و دامگیرساند. گوتم با ئاخه سیغار له ژبانمدا بکیشم. ته یاره لییان قهرماندم، چه ند مه ریکیان له که رکه مه ریکی ده وری من کوشت؛ من وه به ر نه هاتم. ته یاره چوون و من بانگم کرد: وه رن برۆین! مه جید هات. مه لا ره حمان نه بوو. هه رمان کرد، ناله یه کی هات. له م سه ره چووبوو ناو دروه شیلانیکه وه، له و سه ر دهر نه ده هاته وه. به لاق کیشان دهرمان کیشا. هه موو ده ست و سه ر و چاوی به دروه شیلان ده خوین هاتبوو.

قه ده ریک ئه نوهر دلسۆزم له جیگه ی خۆم دانا تا له به غدا دیمه وه. پێم وایه با سم کرد كه چۆن کومۆنیستیک بوو. ئیستاش له یه مه نی جه نووبی هه مه کاره یه. ناوی مه لا برایم بوو. كه هاتم وه، هه را بوو. کاری به خه لکی دئ کردبوو، پوولی نه دا بوونی. سابوون و په ره جفاره و تیغی ریش تاشینی پێشمه رگه ی بۆ برای ناردبوو. دهرزیه کی به مریشکیک له فه قیران دا بوو. زۆر زوو گوتم تۆ لیتره مه مینه. پوولی کرێکارانم لئ وه رگرتن و دامنی. مه لا برایم به سووکایه تی رۆیشت.

ده مێک بوو كه له سوورهبان بووین. هه ر ده بوو كه له دئ دوور كه وینه وه و له ده شت برین. ویستم ئاوده ستیک دروست بکه م. مام داودی میددی میری ئاوه ینمانم بانگ کرد:

- ئاوده ستیک بکۆله پوولت ده ده می!

توو ره بوو: عه یب نییه من ئاوده ست بکۆلم؟ هه ر ناشزانم کۆی ده کۆلن!

- مام داود بیه خشه! مه نزوورم ئه وه بوو ئه گه ر ئه نوهر (مه لا برایم) به مر دایه، تۆ چۆن قه بریکت

بۆ ده کۆلی؟

- کوا خوا ئه وه ده کا؟ ئه گه ر ئه و سه گبابه به مرئ، قه بریکی لۆ ده که م قه تی لئ دهر نه چێته وه!

- ده باشه برۆ بیکۆله بزانه چۆنی ده کۆلی؟

قولکیکی زۆر دوور و درێژ و قوولی کۆلی كه ئه نوهری زگزی به هاسانی تیدا بنیژری. وتم

داره رای كه و کونیکي تیدا بیله وه، ئه وه بوو به ئاوده ست!

پێشمه رگه یه کمان به ناوی عه لی - که خه لکی ئیران بوو - به گالته پێیان وتبوو سه ید

ره سوولی بابی گه وه کوژراوه. ئه ویش چل دیناری له کن سه ید ره سوول داناوه، له تاوان شیت

بوو؛ دایە کینۆ. دواى سێ پوژ پەیدامان کرد و هینامانەو. گوتمان دەینێرینە بەغدا. خزمیکى لە زینۆیو هات گوتى دەبەمە ماله شیخی قەرناقهوێ. عەلیان کە بردهو، شیخ هاتوو و گوتوویه: ناوی جنۆکە کانت هەلەدە تا بیانکوژم! ئەمن ئەمشەو بە قلیج (شیر) پینجسەد جندۆکەى کافرمان کوشتوو و بەرى بەیان لەو خەزایەدا هاتووومەو. عەلیە شیت دەلی: ئای بە قورب دابا مل ئەستووری زگزل! ئەگەر تۆ هیندە مەردی، دە بجۆ ئینگلیس و عەرەبان بکوژە و نەوتی کوردستانمان بۆ بستینە! شیخ دەلی: ئەم هەتیو کافرێ دڵ پەشە، بە من چاری ناکرێ!

لە دەرفەتیکى تردا - کە لە بیخۆلان بووین - بردمە بەغدا. قەرار وا بوو دوازدە جار لە بەرقى بدەن، پاش شەش جار هەلاتبوو. کە هاتمەو جۆنم پێ دا:

- بۆ نەتەشت باش عیلاجت بکەن؟

گوتی: بە خودا ترسم هیندە عاقل بێ، بە کارى ئەم ولاتە نەیم!

جیژنى رەمەزان بوو؛ خەبەرم نارد بۆ مەلا قادری قازى گەلالە کە بە هۆى جیژنەو شتی بنووسە بۆ رادیۆ. نامەیه کى دوور و درێژى نووسیوو؛ کە قەلەمى کۆپیهى بە زمان تەر کردبوو:

«لە مەدینەو «پوعلوبە» دوازدە پوژە پێ چوو بوو مەککە، بە پینگەمبەرى گوت: مانگم دیو، فەرمووی: «وەیلون لى پوعلوبە» یانی: وەیل لە بۆ پوعلوبە...». کاغەز هەمووی بەو توورە هاتە پێ کرابوو. ناچار جرم دا و خۆم بێ فتواى قازى گوتم جیژن لە هەموو لایەکتان پیرۆز بێ.

لە سوورەبانەو لە سەر داواى کاک عەبدولخالق چووم بوومە کارگیرى رادیۆ شۆرش لە «شیناوی»، لە خوار قەسرۆکیو. جیگەى تێدا ژيانمان نەبوو. فەلەمان گرت و چەند ژووریکمان دروست کرد. ژووریکم بۆ خۆم کرد؛ زۆر تەنگەبەر؛ بە حال جیگەى دوو تەختى تێدا دەبوو. لە بەرد و قوربوو؛ ژوور و دەرى سواغ نەدرا بوو؛ هەموو کەلێنەبەرد بوون. مشەممايه کى نایلۆنم بە بەر مێچە کەیهو دابوو کە خۆل نەوهرێ. هەوالانى سەر رادیۆ زۆر بوون؛ کە دوو لەوانە شیخ عەزیزی شیخ رەزای باسەر، موهەندیسى رادیۆ بەرق، لە چیکۆسلاواکیاو هاتبوو؛ ئەوى تر رەفیق چالاکی هونەرماند و گویندە و نومایشنامە نووس بوو.

کەواتە سەر ئەو فکەر کە شەرەفنامە بە کوردی تەرجمە بکەم. بەلام کتیب لە کوێ بێنم؟

سالح مەحمودى بارزانی (خوارزای مەلامستەفا) - کە کرمى کتیبە - شەرەفنامەى فارسى چاپى میسر و شەرەفنامەى عەرەبى تەرجمەى «عەلى عەونى» و شەرەفنامەى عەرەبى تەرجمەى «مەلا جەمیل پوژبەیانى» بۆ هینام و ملم لێ نا. لە پاش کارى نووسینى کەرەستەى رادیۆ و بە بنکە راگەشتن و نووسینى مەقالات بۆ پوژنامە و شتی تر، وەختیکم دەدزیو، یا لە بن دارێک، یان شەو لە سەر جیگە، خۆم بە تەرجمەو خەریک دەکرد.

بەهارى ١٩٦٩ مەلامستەفا چوو بوو گەران لە لای دەشتى شلیز و سولەیمانى و لە «ماوەت» ماوێهەک دەمایەو. ویستم سەفەریکی بەغدا بکەم. دەبوا بە دربارەى کارى چاپخانەشەو بازانی بێنم. بە رێگەى هەولێردا هاتمە کەرکووک. چوومە کاراژیک گوتم: ترومبیل بۆ شەدەلە هەیه؟ کابرای کاراژدار تماشایەکی دەورووبەرى خۆى کرد، گوتی: دانیشە و دەنگ مەکە! کە خەلکى لە دەورە نەما، گوتی: کاکە تۆ قسێک دەکەى باسى سەرە! لەوێ مەلامستەفا هاتۆتە ئەو ناو، هەر کەس بەرەو ئەوێ پرۆا دەولەت بەهانهیه کى پێ دەگرێ و دەیگرێ. تۆ بۆ دەچی؟

- راستیەکەى دەچم چاوم بە بارزانی بکەوێ.

ناردی کەبابیان بۆ هینام. رانندەیه کى بانگ کرد و سرتەیه کى دەگەل کرد. گوتى دەگەل ئەم

راندندہ برؤ۔ ہاتینہ کن «چہمچہ مال». جاشہ کانی جہلال و براہیم ئەحمەد لہ «بہ کرہ جؤ» را
 ھینابوویاننہ چہمچہ مال و لہ ئوتیلک دامەزراہوون کہ لہ سەر چەقی رڤگا بوو. نەشمویرا بہ
 راندندہ بلیم لیرہ لامەدہ ئەو جاشانہ دەمناسن. بۆ خۆی زۆر بہ پەلە لہ شار دەرکەوت. گوتم:
 حەزم کرد لات نەدا. گوئی: ئەمین گاراژدار تیی گەیاندم کہ نابئی جاش بتیین. گەینە سەر
 چواررپی «تەنیال». رەمەزانیش بوو. بە کابرای تەنیالی سپاردم و رۆیشت. چایچی نان و چای
 دامی. زلیکی پر لہ سەرباز ھات. دەستی لئ ھەلینان، گوئی: ئەم خزمە من تا بەرانبەری
 سوورداش بەرن! لہ رڤگە تیرمان قسە خۆش کرد. لہ بەرانبەر سوورداش دابەزیم و بہ پئ ملی
 ریم گرت. دوو کەسی بہ تەفنگەوہش گەیشتنە من، گوئیان پیشمەرگەین. دواى تۆزیک گوتم:
 برا من شارستانی و تەنەلم، ئیوہ برؤن، من وردە-وردە دیم. گوئیان: نەخیر بہ پئی تۆ دەرپۆین
 و بہ جیت ناھیلین. وانیت باریک بہ رپدا ھات، پر لہ زن و مندال و مریشک و قەلەموونە.
 رایگرت:

- وەرن سوار بن.

لہ پشت وانیت سوار بووین. نوژی شیوان گەینە گوندی «ئۆمەر قۆم». ساحیب کامیون
 گوئی: مالم لیرہیہ و بەربانگە! میوانم بن!
 - پوولە کەت چەندە؟

- بە خوا ھیچم لیتان ناوی. بە خۆپایی سوارم کردوون.

- دە کاکە بمانگەینە «شەدەلە» نیو دینار وەرگرە!

بردینیہ بەر قاوہخانە. لہ باتی نیو دینار سئ روبعە دینارم داہ. چووینە قاوہخانە. سۆفیہک
 ھات گوئی: فەرموون بۆ تەکیہ! شیخ عەبدوہ حەمان بەخیری ھیناین. پیاوکی زۆر عاقل، زۆر
 رووخۆش، زۆر کوردپەرەست. لەو وەتاغە ئیمە لئ بووین، بە سەتان کتیی تەفسیر و
 حەدیس لہ سەر تاقە بوو کہ لەبەر دووکەل زەرد و رەش ھەلگەراہوون و دیار بوو زۆر لہ میژرە
 نەخویندراونەوہ.

لیم روونە دەربارەى شیخ و دەرویشی شەدەلەوہ شتہایەکت بیستوہ! منیش وەک تۆ:
 لہ زەمانی مەولانا خالیددا، شیخ ئەحمەدی سەردار یەکیک لہ خەلیفە خۆشەویستەکانی بووہ
 و سەیدی بەرزەنجیہ. نازانم کەى تەریقەتەکە لہ رڤگەى نەخشبەندى لای داوہ، بەلام بەر لہوہ
 بچمە عیراق، «حەمەسوور» ناویک لەو تایەفە داواى پیغەمبەرایەتى دەکا و ژن و میردی مریدی
 ئەو تیکەلاون و ھەموو ژن بۆ ھەموو پیاوان حەلالن و کەس گوی بە شەرع نادا و زینایان لہ لا
 گوناح نییہ. دەولەت حەمەسووری گرت و بردیہ حەبسی کەرکووک. بە سەتان لہ مریدان -کە
 نیشانە و دروشمیان قولەداریکی دەست بوو- چوون لہ دەوری کەرکووک، ژن و پیاو و مندال
 مانیان گرت، تا حەمەسوور بەردرا. زۆر لہ مەلایانیش چووہوونە ناو ئەو تەریقەتە. دەیانگوت ھەر
 کەس چەند رۆژیک لہ شەدەلە بی، عەقلی دەگۆرئ. من خۆم مەلا تەھا ناویکم لہ لوہان
 دەگەل بوو. لہ نەخۆشخانە مرید بوو. دەیگوت ھاوہشیہکی زۆر زۆر عادلانە بوو؛ کەس لہ کەس
 تیرتر و برسی تر نەبوو. ئەو دەمە کە من چوومە شەدەلە، حەمەسوور ماہو؛ بەلام دامودەزگا کە
 نەماہو. حەمەسوور لەو بەری دئ کە شیوہلەکی نیوان بوو دەژیا. چەند کەسیکی تریشیانم
 دەناسی کە ئاگیانە دەژیان و دەگەل پیشمەرگەدا بوون. بە قسەى «مەلا باقى» -کە تاریخیکی
 زیندووی کوردستانی عیراق بوو- وەختی بەھائوللا لہ سەرگەلوو بوو، کاری کردۆتە سەر برۆای

ئەو شىخانە و لە رىگەى پىشوو لاداون.

سۇفىيەك خرمەتى دەکردىن كە لە سەر يەك قىرى دەهاتى. ديار بوو لە كۆنە مريدەكانى زەمانى جەزم بوون بوو. شىخ عەبدۇرەحمان دەپۇشت، گوتىم: خواحافىزىت لى دەكەين نەو ك نەتېنىنەو. گوتى: دەبى سبەى نان و چا بخۇن. گوتىم: يا شىخ! ئىمە بەرپۇزوو نابىن. تۇ پارشەومان بۇ بنىرە و بەرەبەيان دەپۇين.

دواى پارشەو خواردن بارگىنىكى جل كراو حازر بوو. گوتى: سوار بە تا «هەلەدن». گوتىم: لازم نىيە. گوتى: تۇ لىم مەبە بە مام حەسەنى فەيلى كە دوتى سەرما بردى! كابرأى خاوەن بارگىن لە رىگە گىرايەو:

مام حەسەن - كە دوكاندارىكى فەيلى بەغدايى بوو - هاتىبوو سەرى عەبدولحسنى كورى بدا كە لە هەلەدن بە بنكەى پىشمەرگە رادەگا. شىخ عەبدۇرەحمان لە شەدەلەو مەنى رەگەل خست كە لە كوستانى بە تەنى نەبى. كاتى سەر كەوتىنە ملەى چىاى پىرەمە گروون و مام حەسەن زانى كە مەن خەلكى سەرگەلووم، هەلەدنشى لى ديار بوو، گرنەى گرت كە تۇ بچۇرەو ماله خۇت. هەرچەند گوتىم پوولى تا هەلەدنم ساندووه و كوستان بۇ نابەلد خەتەرە، بەهرەى نەدا و بە جنىو لىم جيا بۆو كە مەن خۇم بە پىاو دەزانم و و بە تەنيا دەپۇم. لە دامىنى چيا لىنى هەلكردە كرىو و سەرما بردى.

كە گەيشتىنە شۆينەكە، جى پى و جى كەلاكى مام حەسەن لە بەفردا مابوون. ديار بوو زۇرى لە كرىو سەر لى شىوابو؛ زۇر لە نىزىك مالان سەرما بردىووى. بە سەر سەرەخۇشى مام حەسەندا هاتم. ميانى عەبدۇرەحمان قازى بووم. «مامۇستا هەردى» شاعىر لەوى بوو. بە داخەو لەبەر ناھومىدى خۇى مىشكى داخرايو؛ هەموو شتى لە بىر چووبۆو. دلخۇشى دانەو مەن بەهرەى نەدا. بە زۇر وام كرد سەر و رىشى بتاشن. پاش نىوەرپۇ چوومە «مالوومە». كابرأى كەم بە كرى گرت بە سوارى بمبا بۇ ماووت. شەو نوپۇ شەوانىكى درەنگ گەيىنە ناو دى «ولاخلوو». بەفر بوو؛ سەرماش سەخت. كابرأ گوتى: تۇ بچۇ مالى مەلا، منىش خرمىكم هەيە. گوتى: رەمەزانان ميان خوشتالە؛ دانابەزم. تۇ بچۇ بە مەلا بلى مىوانىكت هەيە. ئەگەر رووى ناخۇش بوو، زوو وەرە دەچىنە ماله خرمەكەت. هەر چۆنى بى شەويكە، رايەبوپىر. مەلا هاتە دەر و گوتى: فەرموو. زوورىكى زۇر گەرمى پاك و خاوپنى هەبوو. هەر تماشام دەكا و دەلى: حەيفە پىر بووى، بە داخەو زۇر گۇراوى!

- مامۇستا مەن تۇ نانسىم. تۇش قەت مەنت نەديو؛ لىت گۇراو.

- كاك هەزار تۇ شت لە بىر چۆتەو! مەن ناوم مەلا عەبدوللايە. چەند لە سابلاخ پىكەو

ئاشنا بووين و لە كۆمەلەدا هەوال بووين؟...

كاوپۇ ژيانى كۆمەلەمان كرده شەوچەرە و زۇر خوش رابرا. پارشەو كەوتىنە رى. چىشتەنگا گەيمە ماووت. دوو شەو لاي بارزانى و شىخ محەممەدى هەرسىن - كە بەرپرسى ئەوى بوو - مامەو. پاش دوو شەو دەگەل كامىۇنىك بەرەو سولەيمانى رى كەوتىم. زۇر جار كامىۇن لە قوردا گىرى خوارد. بە حالەحال، گا بە سوارى كامىۇن، گەلىك بە پى و بە قور شىلان، شەو گەيشتىنە قاوہ خانەى قەدى چىاى «ئەزمى». لەبەر سەرما و بى پىخەفى نەمانوپرا بنووين. شەوى مابوو كەوتىنە رى؛ مەلا بانگدان گەيىنە شار. خۇم كوتايە پاچەخانەيەك، نان و چام خوارد. نەمدەوپرا دەر كەوم؛ شاگردىكم نارد جىگەم لە ترۇمبىل بۇ پەيدا كا تا كەركووك. بۇ

نەمدەویرا دەرکەوم؟ لە کوردی جاش دەترسام.

بانگیان کرد: مسافری کەرکووک سوار بن! جیگەم لە پێشەوه بۆ داندرا بوو. عەینەکی ڕەشم کردە چاو. گوتم: برا من لە پێشەوه گێژ دەیم. گورجی یەکی لە دواوە دابەزی جیگە بگۆڕینەوه. خۆم لە ناوەراستی پێشەوه خزاندم. لە ڕینگە لە دڵدا پێکەنینم بە خۆم دەهات: سی و ئەوەندە ساڵە بۆ کورد و کوردستان ماندووم و دەردم دیوە و ئاوارە و لاتان بووم و حەبس و شەویداریم چیشتووه؛ ئیستا وەرە لە عەرەب نەترسی، لە کوردی خۆیندەواری هاومەسلەکت بترسی کە بتبینی، بتکوژی!... دیسان بە ترس و ئایەتەلکورسی لە چەمچەمال دەرچووین. جاشیک کە هات لە ماشینەکە ی روانی، خۆم و بەختم نەیناسیم. لە کەرکووکەوه هاتمەوه هەولێر سەری کاک محەممەد (مەم) و تایەر تەوفیقم دا و ئەوسا چوومەوه بەغدا.

وەک دەزانین لە مانگی جونی ۱۹۶۷ لە شەری ئیسرائیل و عەرەب قەوما. ئیمە کە لە شەڕدا زۆر باومان خۆش بوو، پیاوی دەولەت هاتن - کە شێخیکی عەرەب و فەرماندە ی دوو سوپای عێراقی لە هەولێر و کەرکووک بوون - داوایان لە مەلامستەفا کرد کە لەو شەڕدا یاری دە ی دەولەتی موسولمانی عێراق بدا بە دژی جوولە کە. من لەو مەجلیسەدا حازر بووم. مەلامستەفا گوتی: شیخ عاسی دەلێی با شیر هەلکیشین و بچینە جیهاد. زەمانی شیر هەلکیشان بەسەر چوو. ڕواشم وایە عەرەب دەرەقەتی جوولە کە نایەن؛ کە ئیسرائیل دەولەتێکی عەسری و سەنەتکارە و دنیا شی لاگرە. بەلام چونکە شەری موسولمان و جوولە کە یە، من شەڕ دەووستینم و موسولمانەتی وام ئەمە یی دەکا کە لە ڕۆژی وا تەنگانەدا نەبمە خەنجەرێک لە پێشەوه لە موسولمان دەم و جوولە کەش هەر بیانکوژن... من کە خۆم لام وابوو چاکترین فرسەت هاتوو شەڕە کە گەرتر کەین و بەغدا ناچار بکەین بەسەر چۆکدا بی، ئەو جوابەم هیچ بە لاوە پەسند نەبوو؛ بەلام دەسەلات چییە؟

فەرماندە ی هیزی هەولێر لە ناو قساندا گوتی: نازانم کێ فەرماندە ی سوپای ئیسرائیل؟ بە لەهجە یەکی پڕ لە گالتەوه گوتم: مووشی دایانی مەشهور کە دنیا دەیناسێ چ بەلایە کە! سبە ی ئەو ڕۆژە - کە وتووێژ کەرەکان ڕۆی بوون - من دەستی مستەفا و زاگرۆسی کورم گرتبوو، لە پشت گوندی ڕیزان دەمگێڕان؛ مەلامستەفا ڕادەبرد؛ بانگی کردم:

- خەبەر چییە؟

گوتم: خوا شوکر عەرەب و ئیسلامەتی یە کە یان زۆر کرە! چوارسەد تەیارە ی میسری لە سەر ڤرگە سووتاو و جوولە کە گالە یان پێ دەکا.

دەنگی نەکرد و ڕۆیشت. چوو بوو گەلالە؛ جەوهر هیرانی لە قاوە خانە گوتبووی: ئیشاللا جوولە کە هەموو عەرەبان ڤر دەکەن. گرتیان و دوو مانگیان حوکم دا! زۆرم حەز کرد کە جوو بە سەر عەرەبدا زال بوون. عەکسێکی مووشی دایانم لە ژوورە کەم بەرانبەر بە خۆم هەلواسیوو.

چەند ڕۆژێک ئاشپەزمان نەبوو؛ حالمان شڕ بوو. کورێکی عەرەبی پێشمەرگە هات گوتی: من ئاشپەزی چاکم؛ ئاشپەزی بۆ کردین. دوا ی چەند ڕۆژ گوتی: نەمکەنە گوویندە ی ڕادیو، ئاشپەزی ناکەم! تاقیمان کردەوه، دەنگی بە کار نەدەهات. ئەویش پێی چەقاندبوو هەر دەبی گوویندە بی. گوتم: ئەبووتالیب! لەو هاتوو جینیو بە کومۆنیست نادەم لەبەر خاتری تۆ؛ عەکسی مووشی دایانیشم لا بردوو. ڕۆژێک ئازادم کە و هەر نانی وشک دەخۆم!

چەند ماله كوردیكى تور كیایی له عەشیرەتی «قشوووری» له دەوری بنكه كەمان بوون كە هەموویان عەولادی پیرەپیاویك بوون؛ ئەویش مالی سەر بەخۆی بوو. دەگەڵ ئەوێشا كە كۆرەكانی چوار كەس و پێشمەرگە بوون، شیناوەردیشیان كردبوو.

كۆریکیان لەگەڵ خوشکیكیدا لە ژوورێك دەژیان، لاویکی بیگانهشیان وەك رەنجبەر دەگەڵ بوو، شەوانە لەو ژوورە دەنووت. جاری وا هەبوو چەند رۆژ ھەر ئەو بیگانه و كچەكە بە تەنیا شەو لە مالدا دەمانەو.

دایکی كچ رۆژێك ھاواری بۆ بنكه هینا: كچەكەم خوێنپێژی دەكا، ئەو دەمرێ. كاك عەبدولخالق جییێکی پەیدا كرد و بردیە خانێ بۆ سەر حەكیم؛ هینایەو. براكانی كچ لە حەكیمیان پرسیبوو، گوتبووی حامیلە بوو و بەری ھاویشتوو.

شەو بە تەنیا لە ژوورەكەم دەمنووسی، پیرەمێرد و كچەكەى ھاتنە ژوور. پیرە گوتی: كۆرەكانم بە زۆر ئەو كچەم دەدەن بەو رەنجبەرە؛ تۆ قبوول مەكە! لەپەر چوار كۆر بە تەنگەو ھاتن دەنگی باوك و خوشکیان دا كە ھەستن! من دەرکەوتم كە نەھێلم بیانەن. قایشی تەنگی یەکیانم گرت، بە دوان رۆ ھاتنە قایش و كیشیان؛ دەستم بریندار بوو. ھەرام لە ھەوالانی مەقەر كرد، كەس بە دەنگمەو نەھات. ھیچ دەرەفتیان نەدا و لە دەرکەو كچیان بە تەنگ كۆشت. پیرە مامیش ھەلات؛ قاتلەكانیش ھەلاتن.

ژوورەكەم عەرزەكەى پر بوو لە خوین. كە دیتم ھەوالەكانم تازە پەیدا دەبن و بە دەنگی تەنگەو ھاتوون. لاشەكەمان بر دە دەوری كانی؛ دایك و خوشكى بە شیوەن بردیانەو مال. بە سولەیمانم گوت بزانە ئەو شانەى خویناوى بوون لە سەر كانی بیانشۆرەو. سولەیمان كە ھەر دە خەيالاتی ئەو كارەساتەدایە و سەر دۆشەكێكى شتوو و لە سەر پلووسكى كانی داناو و خەریكى شوتنى شتی دیکە، سەردۆشەك تەپ دە كانی دەكەوێ؛ جا وەرە و ھەلێ! وەیزانی مردوو ھاتۆتەو سەر كانی!

ژوورەكەم زۆر دیمەنێكى خراپی بوو: لە زەمین ئەو ھەموو خوینە، پەلەى خوین بە دیواران ھەلپژاوە، جێ گوللە لە دیواران دیارن. ھەرچی گوتیان بە تەنیا لیژە مەنو، چرام كۆژاندەو و لە سەر تەختەكەم راكشام. بەلام تا خەوم لێ دەكەوت، كچەكەم دەھانە خەونەو؛ دەپاراو كە: زولمیان لێ كردووم، مەزلوووم، خوا ھەلینەگرێ... چەند جار بەو خەونە راپەڕیم و زۆرى كار لێ كردبووم. كە دواى وێكەوتم، پیرە، گەوادێك بوو؛ قەولى بەو رەنجبەرە داو كچەكەى بداتێ لە باتى شەرتى رەنجبەرى. دەنگى نەكردوو كە بۆ بە شەو لەگەڵ كچەكەیدا پێكەو دەژین. ئیستا كە كار نەماو، لێى پەشیمان بۆتەو و ئەو كەتنەیان گێراو. شكایەتى سووكایەتى بە سەر بنكهى پێشمەرگەم گەیانە كورانی بارزانی. قاتلەكەیان چەند رۆژێكى كەم حەبس كرد و بەرھەلدا كرا و ھەر بە پێشمەرگەى مایەو.

بەھارى ١٩٦٨ بوو، خەبەریان دامێ كە «ھێمن» و چەند كەسێك لە لای قەلادزەو ھاتوون و ئیستا لە تەرەفى ماوەتن. ھەر خەبەرم دەپرسی و دەستم پێ رانەدەگەییشتن. گوتیان ھاتوونە ناو دەشت و بەرەو «وێسان» چوون. دەگەڵ پێشمەرگەى كەوتەمە پێ و شوین. لە گوندی وێسان لە ماله سەیدی خزم پرسى، گوتیان چەند لاویك و سەیدیكى ئیختیاری زۆر پیر شەو میوانمان بوون و چوونە دۆلى بالەبیان. لە گوندی «قەلاتى» تووشیان بووم. ئای لەو خوشیە! لە پاش بیستوسێ سال دوورى، مام ھێمنم دیتەو. بەلام سەید راستى دەكرد ببو ئیختیار.

جا وهره چنه لنډه و باسی دهردی دووری بؤ یه کتر هه لړیژه و شوکری خوا بکه که سهرمان گه یشته وه یه ک. سبه ی نهو رږژه بزنیکم کړی و نهو دوو جهمه ی ترمان پئی رابوارد. دیار بوو هه واله کانی که حاجی شیخ عه ولای کوليجه و خالیدی شیخ رحیم، دهله - ده لیانه برؤنه وه. قه رارمان دا که نه گهر نه وان رږیشتن یه کتر بگرینه وه و پیکه وه بژین. زوری نه برد که «هیمن» هاته شیناوئ و له ژووره که مدا ته ختیکی دانا و بووینه وه هاوډمه می هه میشه یی.

من هیمنم پئی له هه موو شاعیرانی کورد شاعیر تره؛ بهو شهرته بؤ خوی شیعی خوی نه خوینیتوه! شیعیکی بؤ خویندمه وه له سهر شورش نووسیوو؛ لای وا بوو باش نییه. لیم وهر گرت و له سهر رادیو خویندمه وه، زوریان په سند کردبوو. ته نانهت خوی ده بگوت تا تو نه تخویندبووه نه مده زانی هینده شیعی چاکه! که خه بهری هاتنی هیمنم به مه لامسته فا دا، زوری پئی خوش بوو؛ راپسپاردم که تا مومکینه خزمه تی بکړئ و دلی رابگرن.

ژووره که مان سهره پای ته نگي و تاریکی، نه وندده ی مشک هه بوو شه وانه خه ومان لی حهرام بوو. به کومه ل مشک رېمبازیان تیدا ده کرد. شه وانه له پاش کاریش چرا زه نبوو ریمان نه ده کوژانده وه که مشک به پروناکی که متر دینه ده؛ به لام خر مه و رېبه ی مشک ده وده نه بوو. رږژیک من ده منووسی، خرته خرتیک له نایلونه که ی بن میچ ده هات؛ لام وا بوو باران لیی ده دا. هیمن گوتی: کوا گوچانه که ت؟ نه وه ماره بیکوژه! ماریکی جنجیری دريژ که وتبووه سهر نایلونی بن میچ، به حال دیتوانی پروا که نایلونه که لووس بوو. گوتم: کاکه نه وه بولبولی خومه نایکوژم! مار هات تا خوی له نایلون خه لاس کرد و له دیواره که دا نیو میتريک له به ره ژووری جئ سهرم له ته خته که چوو کونیکه وه. هیمن ده لی: بیکوژه! ده لیمن نایکوژم. گوتی: یاخوا نه مشه و پیته وه بدا، وه ک رېشه که هه لتاسینئ!

- با به منیشه و بدا!

تا رږژی دووه م مارمان نه دیت. جاریک سهری دهره ینا، نه خیر نیمه سهری ناکه یین. ورده - ورده سامی شکا؛ هاته ده؛ چوو بن میچ. زیکه ی له مشک هه ستاند. هه ی جانمی تا ژیه جنجیر! ده ی مشک راو که! قه ت مشکيکی بن میچ نه ما. نه مجار بویان هاته خوار. له بهر چاوی نیمه راوی مشکي ده نا و ده یگرت. خوا وه ته سپینئ، قه ت تاقه مشکيکی بؤ دهرمانیش نه هیشت. ور که نانمان بؤ دهرشته بن ته خت، کرته کرت ده یخوارد. ده چوو نه او خوار دنه وه و ده هاته وه ماله که ی خوی له پشت سهرم. زور له میژ ساله بروام وایه هیچ ماریک نه گهر بازار نه درئ زیان نادا و له خوربا به که سه وه نادا. نه و ماره برواکه ی منی نیسبات کرد. بیه پشیله یه کی پاکی خۆشه ویستی بی پیسایي و میاویاو. پاش چند مانگی که نه و شوینه مان به جئ هیشت، پیشمه رگه ی «فارس باوه» ی چوو بوونئ. باسی ژووره که م کرد. فارس باوه گوتی کردوومه ته ژووری خوم.

- تو خوا کاک فارس ماریکی له و رېنگه ی تیدایه، ناگات لی بی نه یکوژن!

فارس زهره هه لگه را، گوتی: ههر نه مړو ده بی چوئی که م؛ چؤن پایو ده گهل مار له ژووریکدا ده ژئ؟!

باسی ژیانی نه و رږژانه ی شیناوئ، هیمن له پیشه کی شهره فنامه که دا زور جوانی نووسیوه. چند جاریک له شیناوئ زور پیس بوماران کراین و به سه لامه ت دهرچووین؛ چونکه له مانگی ۹۱ دا که به عسی هاتبوونه وه سهر کار دیسان شهریان پئی فرؤشتینه وه. رږژانه ههر

گرمه‌ی تەیارە و قەرمە‌ی شتستیر و زەرمە‌ی تۆپان و نالە‌ی بۆمبا بوو.

شەویەک دەرووبەری رادیۆ بۆمباران کرا. من لە ژووریکدا بووم، فانونسیکم لە پێش بوو، دەمنووسی. لاویک لە ریزی موهەندیسەکانی رادیۆ خۆی بە ژووردا کرد. من خۆل و گلی سەربانم لە تەوژمی بۆمباوە بە سەردا باریبوو، خۆلەکە‌ی میزی نووسینم خاوەن دەکردەوه. گوتی: مام هه‌زار! لە بۆمبا زۆر ترسام، بە سەر سیمی خارداردا کەوتم بریندار بووم. بیکە بە خاتری خودا فێرم کە تۆ چۆن لە تەیارە ناترسی؟! گوتم: کاکە من هەر لەشم دژی تەیارە‌یه؛ وەک سەعات کە دژی ئاو تێچوونە!

مام هه‌یمنم لێ دوور کەوتەوه کە لە گەرما و می‌شوو لە خۆی رزگار کا و بەره‌و کۆیستان چوو. منیش لە بەر چەند شتیک دلم لە رادیۆ هەڵقەندرا و لە سەر داوا‌ی خۆم چوومەوه سەر چاپخانه. رەفیع چالاک - کە لە حکوومەتەوه پەنای پێ هینابووین و کاری رادیۆ‌ی دەگە‌ل دەکردین - هەر خەریکی شەیتانی کردن لە عەبدولخالق بوو. جاری وا بوو خەبەری لە من دەدا کە خایم. جارێک گوزارشیک‌ی کە لە سەر من و عەبدولخالق نووسیوو، راست بۆ منیان ناردبۆوه. «دوکتور مەحمود» لە سەری نووسیوو: «رەفیع گوو دەخوا خراپە‌ی ئێوه دە‌لی!» رەفیع نامە‌کە‌ی خۆیندبۆوه و چەسپاندبوویەوه و دا‌ی بە من.

گوتم: رەفیع! ئەگەر عەبدولخالق نەبێ تۆ دەتوانی کاری موهەندیس‌ی رادیۆ بەرپۆه بەری؟

- نا وە‌للا! ئەوه بەو نەبێ بە کێ دە‌کری؟

- ئەگەر من نەبم، تۆ زۆر قازانج دە‌کە‌ی؟ قازانجە کەت کامە‌یه؟

- خوا نە‌کا تۆ برۆ‌ی. بە خوا بە کەس کاری تۆیان بۆ ناکرێ.

- من خراپە‌م دە‌گە‌ل کردووی؟

- بە عەسکەرە، تۆ لە گیرفانی خۆت زۆرت زەرەر بۆ من کێش‌اوه و تۆ نە‌بی هەر ناتوانم دوو رۆژ لێره‌ بژیم.

- دە‌ی برا ئەو کاغەزبازییه و شەیتانی کردنەت لە چیه‌؟

- کاک هه‌زار راست پێ بێ‌یم: لەو ساوه‌ بوومه جاسووسی سپری عیراق‌ و فێر بووم. ئە‌گەر

رۆژی دوو گوزارش لە سەر خە‌لک نە‌نووسم شەو خە‌وم لێ ناکە‌وێ. خۆه‌ فێری بووم؛ بۆم تە‌رخ ناکرێ!

گەرە‌کە ئە‌مه‌ بێ‌یم کە کوردی عیراقی (خۆیندە‌واره‌ کانیان) زۆر گوێ بە ئە‌خلاق‌ی باش نادەن. پیاوی زۆر باشیان تێدا هە‌لدە‌کە‌وێ؛ بە‌لام کە‌میک لە ناو زۆری نالە‌بار و بێ‌یاردا. تە‌بە‌قه‌ی سادە و کە‌م خۆیندە‌واری کوردی عیراقی لە کوردی هە‌موو شوینە‌کانی تری کوردستان - کە دیومن - پیاوتر و راست‌تر و بێ‌فیل‌تر و سە‌خی و خۆراگرتن. پیاو هە‌ق‌ بلێ، زۆر لە پراپی کوردی ئێران نە‌جیب‌تر و بە‌وه‌فا و ئە‌مه‌گ‌ترن...

ماوه‌یه‌کی‌تر لە سوورە‌بان مامە‌وه. ئە‌و جار چاپخانه‌مان گۆیژتە‌وه‌ بۆ «بێ‌خۆ‌لان» کە جە‌نگە‌لیک بوو لە نزیک «چۆمان». خانوویێ‌کمان لە نزیک خانوویێ‌کی کە بۆ کارکەرانی رادیۆ کرابوو، بۆ چاپخانه‌ دروست کرد و دە‌گە‌ل کاک عەبدولخالق و هە‌والانی رادیۆ بووینە‌وه‌ جیران. جیگە‌ی دە‌زگای رادیۆ و جیگە‌ی چاپخانه‌ش لە کێو‌لیک‌ نزیک کرابوون. کاری من ئە‌مجار ببوه‌ دووسەرە: هە‌م بۆ چاپخانه‌ هە‌م بۆ رادیۆ دە‌منووسی و ئێ‌دارە‌ی بنکە‌ی چاپخانه‌شم لە مل بوو.

مام هه‌یمن ساردی پاییز هاتە‌وه‌ لام لە چاپخانه‌ و لە ژووریکا دە‌زیاین. خانووه‌کە‌مان چوار ژوور

ۋالانتىك بۇ. دەرگام بۇ دالان كىرد، بوو بە سالۆنىك. سۆپەيەكم لە سالۆن دانە، ھەم چىشتى لە سەر لى دەنرا، ھەم ژوورەكانى گەرم دەكرد. لە مەكتەب سىياسىيە ۋە بىستوشەش وانىت دارى سووتەمەنى بۇ بىنكەى چاپخانا ۋە سى ۋودو وانىت بۇ بىنكەى رادىو ھاتىبو. ئەوان ھەشت سۆپەيان دايساند ھىشتا دالانسان سارد ۋە ئاشپەزخانەيان لە دەرەو ۋە بوو. نىوۋى زىستان داريان لە من قەرز دەكرد؛ ئىمە بەھارېش ھەر زۆرمان مابوو.

زەۋى دەۋرى خانوۋەكەم لە خاۋەنەكەى - كە خەلكى گوندى «مەمى خەلان» بوو؛ قەتېش نەچىنرابوو - بە ۋادەى دە سال بە سى دىنار ئىجارە كىرد ۋە پوولەكەمان داىە. لە سەرە بەھارەۋە لىنى ۋەخۇ كەۋىتىن: جۇگەمان بۇ كىش؛ ناردىم گوللى گولۋايان لە خەلان ھىنا؛ بە لەتى زۆر ۋەرد بە دەۋرى جۇگەدا چاندىم. زۆرم دارى ميوە لىدا، زۆرم مېۋى پەز لە بەر دەرگا ۋە لە بن دار مازوان چەقاند. بىستانى زۆر چاكان بە ھۆى مام ەلى بۇ ھاتە بەر. قەت سى سالى پى نەچوۋبوو بىۋە بەھەشتىك. كۆتر ۋە كەروېشكەم راگرتىبو، ھەر دەبوو سەبرى بىكەى!

ھەموو رۆژ تەيارەمان دەھانتە سەر؛ زۆر جارېش بە شەۋ مەۋدايان نەدەداين. بەلام فېرى بىۋوۋىن ۋە لىمان بىۋە شىكى ئاسايى. زۆر جارەن دەگەل كاك ەبدولخالىق كە تەيارە دەھات، دەچوۋىنە دەشت ۋە زەبتمان دەبرد، دەنگى بۇمبارانمان زەبىت دەكرد.

من لە بىنكە نەبووم، شەۋىك ھەۋالانم كابرايەكەيان لە كوردى ئىرانى گرتىبو كە لەۋ ناۋە گەرابوو. ھەلىانېچابوو، لىياندابوو، گوتىۋو: راستىيەكەى ئەمەيە ساۋاك ناردوۋى ۋە دەمانچەى داۋمى، ئەگەر مام ھەزار بە دزىيەۋە بكوژم دوۋسەد ھەزار تەمەنم بدەنى...

رۆژىك دەگەل خالىداغا دەستمان لە جىپىك ھەلىنا كە تا ناۋىردانمان بەرى. جىپ راۋەستا ۋە لە دواۋە سوار بوۋىن. خالىداغا بە چاۋ ۋە برۆ تىيگەياندىم كە مەعمورى ساۋاك. گەينە ناۋىردان. گوتىم راىگرە! پىم ۋايە رانندە نەيىست؛ ھەر رۆيشت. دەستىم خستە سەر دەمانچەكەم، گوتىم راىگرە! راۋەستا. دابەزىن ۋە ئەۋ رۆيشت. خالىداغا گوتى: چا بوو نەيانرەندىن. گوتىم: ھەر ئەۋ جار رايەگرتايە دەمكۈشت ۋە گوتىم نەدەدا بارزانى رازىيە يان نا.

شەۋىك لە گەلالە چوۋمە مالى ەۋلاغا. رەشىدى ەسەن زادەى ساۋاكى لەۋى بوو. خەلكەكە ەپەسان كە نەياندەۋىست ئەۋ ساۋاكىيە پىم بزانى. گوتىم: ۋا ديارە ئەۋ ئاغايە خەلكى خانوۋە قورەكانە! بە زمانى خەلكى سولەيمانى يانى حىزە! دەمبىستەۋە كە رەشىد لە ئىران زۆر خراپى باس دەكردم ۋە دىگوت ۋە تەنفرۆشە.

شىعەرى من قەت بە كەيفى مامۇستايانى مەكتەبى سىياسى نەدەھات. چۈنكە من لام ۋە نەبوو ەھرەب ۋە كورد برايە ۋە بە ھەۋاي ئەۋانم شىعەر نەدەنوۋسى. بەلام خەلكەكەى دىكە زۆريان ەز لى دەكرد. ناچار بوۋن كە لە كۆۋۋونەۋەكاندا ئىعلان بىكەن كە شىعەرى ھەزارىش ھەيە ۋە بە ئانقەست دەيانخستە دواۋە كە دەيانزانى خەلك بە چاۋەنۆرى شىعەرى من بلاۋە ناكەن ۋە تا لىم نەبىسن نارۆن. ئەۋان بە سىاسەتى خۇيان دەكرد ۋە من تەرجومانى ناۋ دلى گەلە رەشايەكە بووم.

كاك ەبدولخالىق فرستەدەيەكى دروست كىردبوو بە قەد قوتوۋە سىغارىكى چكۆلە؛ بە بزمارىك لە ژوۋرى مالا خۇى دابوو. ھەمىشە شىعەرەكانى منى - ئەۋى لاي مامۇستا سىياسىەكان مەمنوۋ ۋە باسى دوژمنايەتى ەھرەب ۋە كورد ۋە زولمى ەكوۋمەتى دەكرد - لەۋ رادىو چكۆلەۋە بلاۋ دەكردەۋە كە رەسمەن نەياندەتۋانى ئىرادى لى بگرن. ئەگەر گەلەشيان لە كاك ەبدولخالىق

ده کرد، ده یگوت: رادیوی خۆمه. ئەگەر توو پرەم کەن وەک دەرویش بە سواری کەرێک دە یگتێرم و بۆ خەلکی لی دە دەم.

داوام لە مەکتەب کرد دیوانی شیعەرەکانم بۆ چاپ کەن؛ جوابیان نەدامەو. بە بارزانیم گوت؛ ئەمری کرد چاپ بکری. ئەویشم لە چاپخانەی خۆمان چاپ کرد. وەرگیراوی خەییامیشم -کە لە «سۆنی» تەواو کردبوو- هەر لەوێ بە چاپ گەیاند. لە شەڕێکدا لە دەشتی هەولێر، جاشەکانی جەلال و برایم چوارسەد جلد لە دیوانە کەمیان بە تالان برد و سووتاندیان. ئەوەندە ی مابوو بەر نە دە کەوت و زۆر زوو خەلاس بوو. لە ۱۹۷۰دا بۆ جاری دوو هەم چاپم کردووە؛ بەو زیادیانەو کە لە ۱۹۶۶را لێم زیاد کردبوو. بەلام بارزانی ئیجازە ی نەدا بـلاوی بکەمەو. چونکە زۆری هجووم بۆ عەرەب و ئێران تێدا بوو. لە سەد نوسخە یەکی پتر بلاو نە کرایەو.

لەم بەینەدا یەک دوو جار عەبدو پرەممانی قاسملوو، کە ریم حیسامی و برادرەوانی دیکە ی ئێرانی هات و چۆیان دە کرد و چاویان بە بارزانی دە کەوت و چەند رۆژێک خۆشمان رادە بوارد. هاوین مال و مندالم هاتە بیخۆلان. خێو تێکم لەو لای خانوو کە هەلدا. سولەیمان -کە ناوی عەسلی «بابە کر» و خەلکی «گەر گول» و چەند سالیکی بوو پێشمەرگە ی بەر دەستی من بوو- کاری بۆ دە کردین. گیا و گژی دەوری خێو ت زەرد ببوو، گوتم: سولەیمان ئاوی لی نی با شین بێتەو و دیمەنی خۆشتر ی. ئێوارە هاتەو مال، هەرا بوو. مەسووم گوتی: لەو ئاو لە دەشت نانە، سولەیمان پێنج ماری کوشتوو. ناوێرم لێرە بم! گوتم: دە هەر ئەو پێنجە بوو و ئەویش کوژراون. ئێتر تازە مار نەما. وامگوت و خانی گوتی: ئەو تە مار! ماریکی سەری لە بن حەسیرەو دە رێناوو. گرتم دە شووشە یە کەم هاویشت و گلم دە پال کرد و سەر قاپی شووشەم بۆ کون کرد کە رايگرم. لە پر ماریکی تر لە لای سولەیمانەو سەری دە رێنا! سولەیمان و بستی لاسام بکاتەو، پری پێدا کرد و دەستی کێشایەو. کە من پێکە نیم، حیرسی بزوو و ئەویش گرتی و خستمانە شووشە یەکی ترەو. بەلام هیچیان لە سی رۆژ پتر نە ژیان و لە ناو شووشەدا مردن.

سولەیمان زۆر ئەنگێو ی چاک بوو. تەیریکی هە یە لە کوێستانان ناوی کەو دە رییە؛ زۆر لە قە لە موونە میو دە کا! زۆر لە سەر هەستە. هەمیشە لە ناو بە فراندە دە ژێ؛ کە مەر دە کەو یتەو بەر سیرە ی تەفەنگ. سولەیمان یە کێکی لەوانە کوشتبوو. گوشتیکی زور چەوری هەبوو. شەو یک لە غورابی خەودا بووین، تەقە ی تەفەنگ هات؛ راپەرین. سولەیمان پشیلە کێو ییەکی کوشتبوو کە هاتبوو زگ ناشپەزخانە.

دوو بە چکە کەویان بۆ لە قەندیلەو هینابوو. زۆر زوو وەک مریشک فیر ببوون، دە چوونە دەشت بۆ لەو پر و ئێوارە دە هاتەو. گوتیان بیانخەنە قەفەسەو دە خوێن. جووتە کەو یکی رەویان لی پەیدا بوو. حاجی محیدینی بازرگانی زینو یی جووتیک قالیچە ی دامی، نەمدایە. رۆژێک سولەیمان پێنج کەوی نێری پی رەو کردبوون؛ هەمووی خستبوونە ژووریکەو. کەو کێو ییەکان سەری هەردوو کیانیان لە قەفەس کۆلیبوو؛ مردن.

لەو دوو کەوانە رۆژێک یەکیان بەر بوو، دایە کێو؛ بۆمان نە گیراوە. قەفەسی هەوالە کەیان لە سەربان دانا. خوێندی، هەلاتوو کە جوابی داو. قەفەسە کەمان بەر دە ئەو نزیکە کە کەو هەلاتوو کە لی دە خوێند. سەربەخۆ خۆی خزان دەو ناو قەفەسە کە ی! دیار بوو فیری ژبانی زیندان ببوو؛ بە لایەو ناخۆش نە دە هات.

هێمن ددانەکانی دەسکرد بوون. دە یگوت: ددانم زۆر مابوون؛ دوکتور ئەبریشەمی لە سابلەغ

گوتوويه شاعىرى وەك تۆ بە قىمەت حەيفە ددانى خراپ بن! كىشاويه و ددانى بۆ دروست كىردووم! بەلام چۆن ددانىك؟ ھەمىشە لە گىرفانىدا بوون! دەمى نان خواردن دە دەمى دە كردن و پاش نان خواردن بە بى شوشتن دەيخستەنەو گىرفانى و لە قسەدا ھەر پلەتە دەھات. رۆژىكى زستان ھەوای ئاغايەتە قەدىم ھەلىگرت؛ دەگەل سولەيمان چوونە راو. زۆر گەراپوون كەرويشكىيان دەست نەكەوتبوو، پاش نوێژ ھاتنەو. لەپر ھىمىن گوتى:

- ددانم لە كىو بە جى ماون، برۆن بۆم بىننەو!
- كاكە بەفر چۆتەو، ئەو ھەموو دنيايە گەراون، چۆن دەبىرنەتەو؟
- نەخىر ھەر دەبى سولەيمان بچى لىيان بگەرئ!
- مام ھىمىن تۆ بلىي لە ژوور ەو بەجىت نەھىشتى؟
- ئا، ئا، شىتم؟ ياللا سولەيمان تۆ بچۆ كىو! يەكيش بچىتە گەلالە، كۆنە دەستە ددانىكم لای حاجىھەمەد ھەيە بۆم بىنى!
- بەلى بچن...

خۆم چوومە ژوور، ددان لە بن سەنىردا بوون! ھىنام و ھەرام كرد: وەرنەو! ددان دۇزرايەو! شەويك لە سەر جى راكشا بووم. مام ھىمىن و چەند پىشمەرگە لە سەربان نوستبوون. دىتم گەرئاگرىك بەرز بۆو و كوژايەو. پرىسم: چىيە؟ گوتيان ھىچ نەبوو. بەيانى زانىم ھىمىن جفارە بە دەستەو ھەو لى كەوتوو و لىفە ئاگرى گرتوو و مام ەلى كوژاندوويەتەو!

پىويستە ئەمەش لە ھىمىن بگىرەمەو:

كاتى ھەو لەجار گەينەو يەك، شەوانە حەبىكى ھەو دەخوارد كە دەمىكە ئەگەر شەوانە نەيخوا ھەو لى ناكەوئ. دوكتور گوتى بە حەبى خەوھىن لاوازتر دەبى. بىارمان دا حەبىكى فىتامىنى بە رەنگى حەبە والىۆمەكەى بەدەينى. سالىك فىتامىن دايە و گوتم حەبى خەو! زۆر باش ھەو لى دەكەوت و پەسندى بوو. سالدووا گوتم: كاكە تۆ سالىكە تەركى حەبى خەوت كىردوو! خوا شوکور لىي خەلاس بوو. چووبوو خۆى لە دوكتور توورە كىردبوو كە تۆ و ھەزار فىلتان لى كىردووم؛ گەرايەو سەر والىۆمەكەى خۆى!

ھىمىن وىستى بچىتە بەغدا لای قاسملوو و ھەوالانى. بارزانى گوتى: ئازادە بۆ كوى بچى؛ بەلام دەترسم دوور لە ئىو خۆشى لى رانەبرئ. ھەر وەخت بىتەو ئىمە حازرىن بۆ خزمەتى. بارەيەكى بۆ نارد و ھىمىن بەجىي ھىشتىن. ئەو ھەش شياوى باسە: جارىك كە من لە بىخۆلانەو چووبوومەو بەغدا، ھىمىن لە جىي من بە سەر بنكە رادەگەيشت. رۆژىك كارگەرەكان بىو شەريان. سەفەر گونى مەلا سەيد رەحمانى بادابوو دلى بوورابۆو. شكايەت گەيبوو مەكتەبى سىياسى، ناردبوويان ھىمىن چووبوو.

- دەى مامۆستا! خەتای كى بوو؟
- كاكە تا تابلۆ چاپخانە لانەبەن و لىي نەنووسن «خەساس خانە» من قسە ناكەم! لەو بە قورئ گىراو، پىاو، پىاو دەخەسنى!

لەو چەند سالەى پىشمەرگەيىدا بە ھەزاران ئاشنا و دۆستم بۆ پەيدا بوو كە بە زۆربەيان زۆر دلخۆش بووم؛ بەلام بە تايبەتە دەگەل «عەبدولخالق» و «فرانسوا حەرىرى» - كە موەللىمىكى حەرىر و مەسىحى بوو. لەو سەردەمانەدا بە سەر گەلالە رادەگەيشت و زۆر لە شۆرشدا موحتەرەم بوو - زىاد لە خەلكى دى ەلاقەم دەگەلىان ھەبوو؛ پتر لە ھەموو برايەك بە گىيان و

دل دۇست بووين. فەرانسوۋام بۇ ھەۋەلجار لە بارزان دیت و بووینە ئاشنا؛ لە مەنتیقەى بالەكیش پىنك گەشتبووینەۋە. ھەر كارىك من و عەبدولخالىق پىمان بوايە، قەت لە پىنك ھىنانى درىغى نەدەكرد. كاك عەبدولخالىق لە «مەلاى ۋەلەزى» دوو كىيى فتواى شەرىى ۋەرگرتبوو، دەمانخویندەۋە. تووشى مەسەلەيەك بووين دەربارەى خواردن لە شەرعدا، دەلى: «ئەگەر موسلمانىك برسى بى، ھىچى دەست نەكەۋى، بە شەرع دەتوانى مەسەلەيەك -خۇى يان كور و كچ و ژنى -بخوا!». زۆر جار عەبدولخالىق لىستىكى بالا بەرزى دەنارد: كاك فەرانسوۋا! مەرىشك، گۆشت، عەرەق، مەزە، ميوە و چى و چى نەئىرى، بىستوومە قەلەۋىش بووى، گۆشتت بە پىى فتواى كىتب حەلال و زەلالە و خۆت ئامادە كە! لە راستىدا فەرانسوۋا زۆر بە دەرد و مەرگمانەۋە بوو. ھەرچى لە دەستى ھاتبا لە يارىدەدانمان درىغى نەدەكرد.

رۆژىك رەمەزان بوو، مام ھىمەن لە ھەولتەرەۋە بەرەۋ بالەكايەتى دىت. لە ناۋ ماشىندا جغارەيەك دادەگىرسىنى. ھەرچى دە ماشىنەكە دان -راندەش دەگەل - بە گزىدا دىن:

- پىرەمىرد! پىت لە سەر لىۋى قەبرە! لە خودا ناترسى و بەر رەمەزانەتتە رۆژو دەشكىنى؟

- بۇچى كاكە ئىۋە پىتان وايە من كىم؟

- چوزانىن؟ پىرەمىردىكى و بەرۆژو نىت.

- كاكە من قەلەم؛ باوكى فەرانسوۋا ھەرىرىم! كورم حاكەم لە گەلالە و دەچم سەرى دەدەم!

- ئەى، مامە دەبى بمانبەخشى! نەمانزانى!

ھىمەن دەبگوت ئەۋ جار جغارەيان بۇ دادەگىرساندم و دەياندامى؛ ئاۋيان بۇ دەھىنام كە نەۋەك حاكىم كورم بزانى و لىيان توورە بى! فەرانسوۋا نەقلەكەى بىستبوۋە و ببوۋە مابەى پىكەنىن و ئىستاش ھەر دەلى: «ھىمنى باوكە!».

ھىشتا ھەر لە سوورەبان بووم و نەھاتبوۋىنە بىخۆلان، جارىك نامەى ئەحمەد تەۋفىقم بۇ ھات كە ئەۋ چەند سالە دوور لە كاروبارى سىاسى و دوور لە سنوورى ئىران رايۋاردوۋە. ئىستاش ھىچ ھومىدىك نىيە كە بارزانى رىگە بدا كارىك لە دىۋى ئىران بكەين و ھەر دى و دەسەلاتى ساۋاك لە سەرمان توندتر دەبى. ئەمجار لەم سنوورە دوور دەستەش ھىچ حورمەتىكمەن نەماۋە و بە ئانقەست كارى ۋا لە ۋەكىلانى شۆرش دەبىنم كە ديارە ھەز لە چارەم ناكەن. نەخۇشىشم؛ پىشت ئىشەمە. ئەگەر بارزانى دلى نەرەنجى دەمەۋى بچمە خارىج؛ ھەم بۇ مداۋا، ھەم بەلكو بتوانم كارىك بۇ كوردى ئىران بكەم...

قەسكەم گەياند و زۆرىشم لاگىرى لى كرد. بارزانى گوتى: مەسلەھەتى شۆرشەكەمان ۋاى وىستوۋە ئەحمەد لەم نىكانە نەبى. من دەسپىرم كە بە دلى ئەۋ بچوۋلىنەۋە. ئەگەر بىشچىتە خارىج موافقم و چى دەۋى بۇى دەكەم. پاش ماۋەيەك لە جۋابى نامەكەمدا، پىشمەرگەيەكى ئەحمەد ھاتە سوورەبان و بە منى گوت: كاك ئەحمەد قەرارى داۋە تا سەرى مانگ برۋارى چۆل كا و بچىتە بەغدايە. چونكە تەۋاۋ ۋە گيان ھاتوۋە و پىشمەرگەى ئەۋى بە سەرۋكايەتى ئەسەد خۇشەۋى، زۆرى دەگەل خراپىن و ژيانى لە تەنگانەدايە. ئەگەر دەكرى كارىك و چارىك بكەن! بە ھەلەداۋان خۇم گەياندە حاجى ئۆمەران. بە پەلە گوتىم دەمەۋى مەلامستەفا بىينم. گوتيان كەسىكى لە لايە؛ راۋەستە!

- راناۋەستەم، ھەر ئىستا دەبى بىينم.

كەسەكە «قالە تەگەرانى» بوو كە دەمبىست دوژمنى ئىمەيە. ديار بوو قەسى شىخ لەتەف

-که به فایقی گوتبوو- راست بوو؛ جاسووسی سی سهره بوو. به تهنیا دانیشیتین و دوور و دریژ باسی ئه حمدهم کرد که خه بغه، زور له ریگهی کورد و به تایبه تی شۆرشى تۆدا زه حمه تی کیشاوه؛ ئیستا بچیته لای دوژمنانی کوردستان. تا سهری مانگ حهوت رۆژی ماوه، وا بکه دلی بدهنهوه. با نه روا. گوتی: تۆ درهنگ خه بهرت زانیوه؛ ئه حمدهم رۆبوه بۆ به غدا و له دهست ده رچوو... تیلگرافیککی بیسیمی نیشان دام که ئه سعه د بۆی ناردبوو. دواپی که ده گهل ده ولت ئاگر به سمان کردبوو، چاوه نۆری حوکمی زاتی بووین، رۆژیک له به غدا تووشی ئه حمدهم هاتم. بر دمییه مه نزلی خۆی که ده گهل چه ند هه والیککی ئیرانی و خز می خۆی تیا ده ژیا. تیی گه یاندم که هه رچه ند له شۆرش رۆیشته وه و ده گهل به عسی بۆته ئاشنا، به لام هه رگیز خه یانه ت به بارزانی و کوردستان به دلی ئەودا رانه بردوو و راشنا بری... ئیتر خه بهرم له ئه حمدهم برا. له کیو ده مییسته وه که ده گهل ده سته ی قاسملوو نیوانی خۆش نییه و شه ره دندوو که ی یه کتر ده که ن. گوتیان له پاش کوو ده تای سهر نه که وتوو «نازم گزار»، زور کوردی دۆستی ده ولت کوزرا ون که یه کیان قاله ته گه رانی بووه، ده گهل هه شتا و دوو که سی تر؛ به تۆمه تی ئەوه که ئاگایان له بزووتنه وه ی نازم گزار بووه و ده نگیان نه کردوو، بهر گولله درا ون. بیستمه وه که ئه حمدهم ته و فیق گیرا وه. ئه فسهر ینکی کورد خه بهری دامی که له زیندانی «قصرالظهور» ه. پاش چه ند جاریک که خه بهری گر تنی ده دامی، گوتی بر دوویانه ته زیندانی «ابوغریب» و ئاگام لی برا وه.

جاریک له کیو له ده ربه ند بووم، دوو پیشمه رگه له و لای منه وه قسه یان ده کرد. یه کیان گوتی: من له زیندانی ئەبووغریب بووم. سلوله کهم ده گهل سلولینکی دیکه که لینینکی هه بوو. پیاوینکی تیدا حه بس کرابوو، رۆژانه یه کتر مان له و که لینسه وه ده دواند. ده یگوت نیوم ئه حمدهم ته و فیق، خه بهرم لی درا وه که ده گهل کار داری سه فاره تی ئەمریکا له سه فاره تی سو یس قسه م کردوو و بوختانیکه بۆم هه لبه ستر اوه. هه موو رۆژ دیانبر ده ده ر ئی شکه نه جیه یان ده کرد و به که له لای ده یانه ئینه وه ناو سلوله که ی. جاریک بر دیان و نه هاته وه. وا دیاره کوشتوو یانه...

زور به و خه بهرانه دل م ته نگ ببوو؛ به لام دیت م مه سه وود و ئیدریس، کو رانی مه لامسته فاش بۆ خه بهری نه مانی ئه حمدهم زور دلته نگن. وام لی مه علوم بوو که له به غدا شه وه عه لاقه ی ده گهل مه رکزه ی فه رمانده یی بارزانی هه ر نه پساندۆته وه و به خه بهر بۆ ناردن یاری ده ی شۆرشى دا وه. به پروای من به عسی هه ستیان به وه کردوو و به هانه یه کی دیکه یان بۆ تاشی وه و له ناویان بر دووه. ئیتر خوا ده یزانی... هه ر چیه ک بی، من براده رینکی زور خۆشه و یست و زور ئازا و به کارم له ده ست ده رچوو...

یه ک له وانه ی که ده گهل ئه حمدهم چوو بوونه به غدا «مه لاسه یه ر شه یه د» بوو که خه لکی بووبه کتانی لای سه قز بوو. پیاوینکی زور پاک و کوردی چاک و زۆریش به ده ست و ته فه نگی خۆی ئازا بوو. له به غدا له چینی دووه می خانوه که ی من ده ژیا. ده پیشداش هه ر ده مناسی؛ له سونئ و زور شوینئ تر دیتبووم. له شه ریک که ده گهل ده ولت له «سه روچاوی» کرا، ناوبانگی ئازایه تی ده ر کرد. ئەو به یه که پیکه وه له مالیکدا بووین، هه میشه زور به ئیحه رامه وه باسی ئه حمدهم ته و فیقی ده کرد و به کوردینکی نمونه ی ده زانی. مه لاسه یه ر شه یه د پاش شکانی شۆرش هاته سه قز؛ به دار تاشی به ر ئی ده چوو. له ئینقیلابی ئیسلامیدا له ده وری دیوانده ره ده گهل کۆنه ئاگایان تیک گیرا و به دوامین فیه شک خۆی کوشت.

وه ک باس کرا، به عسی که بۆ دووه م جار حوکمیان گرته وه ده ست، زۆری نه برد له مانگی ۹ ی

١٩٦٨ز شەڕیان بە سەردا سەپاندینهوه. ئەو شەڕە تا سەرەتای سالی ١٩٧٠ هەر بەدهوام بوو. یاریدەیی چەك و كەلەپەلمان زۆر لە ڕینگەیی ئێرانەوه بۆ دەهات. دەولەتی عێراق ڕۆژ لەگەڵ ڕۆژ لە كزی و كەنهفتی دەدا. سەدام حوسەین ئیعلانی كرد كە خودموختاری دەدا بە كورد، خۆی هاتە لای بارزانی لە ناوپردان. دەیانگوت شا لەو پێكهااتنە زۆر نازازییە؛ بەلام گۆی بە قسەیی ئەو نەدراوه. دەست كرا بە كۆبوونەوه و وتووێژ. پێك هاتن كە لە ماوهی چوار سالددا حوكمی خودموختاری بە یەكجاری سەقامگیر ببێ. چوار وەزیرمان لە كابینەدا جێ کرانهوه: نووری شاوهیس (وەزیری ڕینگەویان)، سامی مەحموود (وەزیری كاروباری شیمال)، ئیحسان شیرزاد (وەزیری بەلەدیات)، سالح یووسفی (وەزیری مشاور و مدیری ڕۆژنامە و چاپەمەنی).

ڕۆژێك لە چۆمان مەلامستەفا دەگەڵ ئیدریسی كۆری لە مەدرەسەییەکی ئەم بەرهی چۆم دانیشتبوون؛ بانگیان كردم. گوتی: هەر وا خەلكە و لە بەغدا و شاران دادەمەزرین؛ دەمانهوی تۆش كاریكت بە دلی خۆت بۆ پەیدا بێ. گوتم: من چەند سالە زۆر بە ئازادی ژیاوم؛ گلهییم لە ژیان نییه. حەز دەكەم هەر دەگەڵ ئێوه لە چیا و چۆل بچم. گوتیان: نا، دەبێ بچێ و كاك سامی ببینی. ڕامسپاردوو كاریكت بۆ بكا كە بە دلی خۆت بچ.

هاتمهوه بەغدا. ڕۆژێك بە ماشینی كاك سامی دەچوو مەوه مالى، لە ڕینگە گوتی: من حەولم بۆ تۆ داوه؛ بەلام بەعسی ناتناسن. پێویستە كاریكێ وا بكەیی وەك شاعیریكێ موختەرەم - مەسەلەن وەك جەواھیری - بتناسن! هەر بە پەلە، بەیانی ئەو ڕۆژە هاتمهوه شۆرش. لە ناوپردان چوو مە لای مەلامستەفا:

- كاكە نەقل ئەوهیە... ئەو هەموو سالە دەرد و دەربەدەریم هەر بۆیە بووه دۆژمانی كوردستان نەمناسن و نەیانناسم. قسەیی سامی مانای ئەوهیە بە چەند قەسیدەیهك تاریری بەعس بكەم تا كاریكەم بدەن! تۆش لای خۆت ڕامنەگری لە بەغدا دەچمهوه عەكاسی كردن.

سەدام بە تیارەیی هێلی كۆپتەر هات. لە حاجی ئۆمەرەن دیسان یەكتریان دەگەڵ بارزانی دیت. ئاجودانەكەیی (سەباح میرزا)م دیتەوه كە بەچكە سنەییەك و بەعسییەكێ توندوتیژ و ئاجودانی سەدام بوو. وەختی خۆی لە ئیدارەیی مەبانی عام پێكەوه كارمەندی قەراردادی بووین و ئیستا ببووه ئەفسەری سێ ئەستێرە. یەكترمان ناسیوه. سبەیی كە سەدام ڕۆیشتهوه، منیش دەگەلی دە تەبیاردە سوار بووم. دەگەڵ سەباح قسەمان دەكرد، بۆی گێراوه كە لە میژوه شوناس و دۆست بووین. بە ڕووی خۆشەوه دواندەم و گوتی: لە سەر فەرمایشتی بارزانی ئیمە مانگی سەد دینار بازنشەستەیی بۆ دەپرنەوه و خۆشت هەر كاریك دەكەیی ئازادی. سەباحیش -ئەگەر ویست- یارمەتیت دەدا. ئێتر هاتمهوه بەغدا؛ حقوقی بازنشەستەگی بێ شەرت و شەرووتی «ناسین» - بە گەفتی كاك سامی - ڕایهوه.

یەكیەتی ئەدیانی كورد لە بەغدا دادەمەزرا كە تێكەلاو لە ئەدیانی شیوعی و پارتی و بێلایەن بوو. لە هەلبژاردنا منیان بۆ سەرۆك كاندید كرد. بۆ ئینتیخابات دەبوو بە رەسمی و لە بەر چاوه‌دیری حكومەت (وەزارەتی ڕۆشنبیری) دا، سالتۆنی «خولد» دیاری كرا كە لەو ئینتیخابات بكرێ. دەبایە لە حیزبی خۆمان چەند وەزیر و مدیر كۆل و پیاوی گەورەمان لەو بن؛ لەو مەجلیسە گرینگەدا شیركەت بكەن. دامانابوو كە قسەیی حیزب، قسەیی ڕۆژنامەیی خەبات، قسەیی پیاوانی وەكیلی بارزانی بخویندریتەوه؛ بەلام زۆر بە داخهوه زۆرم خۆ مانددو كرد، كەسیان بە راستی ئامادە نەبوون. دوو كەس لە لایەن حیزبەوه هاتن؛ بەلام لە سەر

نوو سىنى شىتېك بە عارەبى نە يانتوانى دروستى كەن؛ خۇيان دزىهە! مودىرى رۇزنامە و چەندىك لە وەزىر و پىاوه گەرەكان گوتىيان لە سەفەرەتى كوو با دەعوەت كراوین. و دكای ئەو پىيان پى باشتر بوو...

لە كاتى ھەلبۇزاردنا، شىووعى ملیان لە گىرەشتیونى نا و كەمى مابوو بىتە شەر. بۆ يە كەم جار لە تارىخى بەغداد، لە وەختى رەئى خویندەنەویدا چارمان لە سەر كۆزاو. حاكم لە بەر لايت رەئىهەكانى جوئ دەكردهو!... من بەر لەو دەست بكرى بە رەئى وەرگرتن، و تارىكم خویندەو دە كە ئەو ھىچ باسى چاكەى بەعسم نە كرد، ئەو نەندە توندوتیژ بوو كە زۆر كەس لايان وا بوو دەگىریم. باسى ئەو دەم كرد كە ئەو حەقەى قەرارە وەرگىرین سەد يەكى خوینى ئەو شەھیدانەش نىيە كە لە رېگەى ئازادى كوردستان دراو؛ بەلام بە ھومیدم كە پىا و عاقلانى عەرەب ئەو شەر تە بەرنە سەر و چىدى تووشى براكوشتن نەبىنەو. و تارە كەم دە دەقەقە يەك توولى كىشا. ھەر خۆشم خۆم كرده وەكىلى بارزانى و حىزب و لە باتى ئەوان تەبرىكم لە كۆبوونەو دە كرد. بە زۆر بەى رەئى، من بە سەرۆك ھەلبۇزىرام.

زۆر لەو ئەدىبانە ھەر ئەو نەندە كارتى ئەندامەتیان وەرگرت، ئىتر چاومان پى نەكەوتنەو. ئەو نەندەيان بەس بوو شانازى بكەن كە ئەندامى يەكەتى سەر كەوتن!

بۆ جىگە و رېگە و ئەساسىيە و پىداوېستى يەكەتى، كەوتىنە باربوو كۆ كەرنەو لە دەولە مەندانى كوردى بەغدا. خۆمان تەيار كرد و دەستمان بە كار كرد. زۆرمان زەحمەت كىشا تا ئىمتىيازى مەجەللە يەكمان بە ناوى «نوو سەرى كورد» وەرگرت. بۆچى زەحمەتمان كىشا؟

كاتى بەعسى و بە تايبەتى سەدام خۆى ھاتە كوردستان، قەولى دا بە بارزانى و مەكتەبى سياسى و سەرانى شۆرش كە ھەرچى ئىو بە ئاواتن گىرتان كەوئ، من زۆر پەرتان دەدەمى. چىتان دەوئ بلىن تا پىكى بىنم و زىاترىش. كۆبوونەوئى زۆر كرا كە چى لە دەولەت بخوازىن؟ لە بىرمە من لە يەك كۆبوونەویدا بەشدار كرام، كە خاوەن كارەكانى شۆرش جگە لە مەلامستەفا، ھەمويان حازر بوون. باسى كاروبارى چاپەمەنى و فەرھەنگى كرا، كە وا رۇزنامەمان لە بەغدا بە ئازادى دەردەچى. من گوتم:

براىان! كاپرا دەلئ ھەر چى دەتەنەوئى بلىن! مىللەتى كورد زۆر دوورە فەرھەنگە. بە تايبەتى لە خویندەوارانىشىدا كەمیان كوردى دەزانن بخویننەو و بنووسن. بناغەى بوون و زىندوو پەتى ھەر مىللەت كىش بە فەرھەنگ و گەشە كەردنى ئەدەبىيات و زمانەكەيەو بەندە. رادىو دامەخەن! جارن كە جنىوتان پى بە عەرەب و بەعس دەدا، ئىستا - تا پىاوى چاكن - تارىفتان دەكەين و ئەدەبىياتى خۆشمانى لە سەر بلاو دەكەينەو. سەدام دەلئ رادىوئى گەرەتان بە خەرچى زۆرەو بۆ لە ھەولێر دەكەمەو. ھەر گارادىوئى وا لە ھەولێر نامادە كرا، ئىمەش دەچىن لە سەر ئەوئ قەسە دەكەين؛ ئەوسا ئەوئى خۆتان عەزڵ كەن. داوا بكەن كە ئەستاندارى كورد لە شارە كوردەكاندا بتوانئ ئىمتىيازى مەجەللەى بە كوردى و رۇزنامەى بە كوردى بەدا؛ دژى سياسەتى دەولەتى بەعسى تىدا نەنووسئ. خەلك فێرە كوردى بكەن و با لە زمان و ئەدەبىياتى خۆياندا شارەزا بن. داوا بكەن كە ھىچ نەبئ نىوئى رۇزنامە و گۇفارى عەرەبى، ئىمەش رۇزنامە و گۇفارمان - لە بەغدا و شاران - ھەبئ؛ يانى بەشىك بە دوو بەش...

زۆر لە سەر ئەم قسانە رۆيشتم؛ بەلام پىم سەیر بوو كە زۆرىان توورە بوون و گوتىيان قەت ئەو مەمان بۆ ناكەن.

- کاکه ئیوه داوا بکهن، با نهوان بلین نایکهین.

- نا کاک ههژار! زورمان کار ههیه که بهو شته بی مانایانه له دهستان دهچی!...

جا که له بهغدا داواي ئیمتيازی مهجملهی کوردیمان دهکرد، دهولت دهیگوت ئیمه ئیمتيازی سەت و سیزده نەشرەمان داوه؛ ئیتر جینگه نهماوه! هەر چی دادمان دهکرد که سەت و سیزدهی به عارهیی دهبی چواری کوردیشی دهگهل بی! هەر چۆنیک بوو ساندمان. ئهویش نه به یاریده دانی دهولت، نه به ئیعلان. ناچار به باربوو کۆکردنهوه چاپمان کرد. ئهو ساله لام وایه توانیمان ههشت ژماره دهکرهین. که وا دهبوو، ژمارهیه کمان دهکرده هی دوو مانگ.

له زهمانی سهروکایه تیم له یهکیهتی نووسهرانی کورددا، «حهمه دهمین مهنگوری» - که وهختی خۆی له «سهرا» دهگهل ههمه رهشیدخان و ئیستا مامۆستا بوو - له رانیه پهیدا بوو.

- فلان کەس! خەلکی رانیه به عام به شوین مهلادا، به دار و بهردهوه هاتنه سهرم؛ به ههزار ناری عەلی رزگارم بوو؛ ههلاتم. دادم بپرسه!

- چیت لی قهوماوه؟

- کتیبی «چۆن چوومه مریخ» نووسراوی عهبدوللا بهگی ناهیدم کردۆته کوردی و چاپم کردووه. مهلای رانیه - کۆلهوژ له سهر شان - دهنگی خەلکی لی داوم: ئهو کافره کوفری کردووه! ژن و پیاو له مریخ نییه. وهرن بیکوژن؛ خهزایه! له ترسان خۆم نهقل کردۆته «تهویل».

گوتم: کاکه پیروزیاییت لی دهکهم! مهلا رهسولی سادقی که شاعیریک بوو به ناوی «ئهدهب»، له پهسوێ مامۆستای کورانی قهره نیاغا بوو. ببوه مریدیک و شکی خهییام و لای وا بوو تازه مردوو زیندوو نابیتهوه. له پهسوێ به فیته و بهردهباران دهریان کرد. هەر چهند خۆی به رحمةت چوو، ئیستاش زۆر ئۆمهتی ههیه و به نیمچه پیغه مبهریکی دهزانن.

هەر بینا تۆش بوویه شتیکی وا و دهلین له سهر دینی مهنگورییه!

شهویک به ناو، شهوی شیعرمان بوو. من که گوايه سهروکی یهکیه تیم، خۆم کیشاوه و گوئیگریک بووم. هەر شاعیر و نووسهر، شیعی یهکی تری ههله دهسهنگاند. «شیرکو بیکهس» شیعیکی منی خویندهوه «له دهمی نههنگدا» که له دیوانه کهمدا چاپ کراوه، گوتی: ئهمه چیروکه بۆ منداڵ نووسراوه؛ ماناشی تیدا نییه. بهلام رهنگه منداڵ ههزی لی بکهن! من وه جواب نههاتم، تهنا ته سەعید ناکامیش که ده پیشدا لای خۆم زۆری ئهو شیعه به لاوه پهسند بوو، پیتی وا بوو زۆر باش چۆنیهتی ئهمرۆی کوردم ده بهر دهستی به عسیدا باس لی کردووه، دیفاعی لی نه کردم. هەر چهند خۆم لام وابوو ئهه شیعرم بۆ منداڵی بیست ههتا نهوهد ساله گوتوو، ئهه ديسان دلم خۆش بوو که شاعیر شیرکو و گوئیگران به شیعیکی مندا لانهیان زانی...

دهلی «مهیموون بۆ خۆی جوان بوو، ئاولهشی لیهات». که دهگهل سهدام هاتمهوه، سالح یووسفیش له تیاره کهدا بوو که له کهرکووه هیلێ کۆپتهر گۆردا و به تیاره دیکه هاتین. له فروودگاوه دهگهل ههردان تکریتی سواری ماشین بووین که بمانگه یه نهوه مال. له رینگه ههردان پرسى:

- دیاره ههژار شاعیریکی به ناوبانگه؛ بارزانی زۆری تاریف کرد.

سالح یووسفی گوتی: نهخیر! من له کورداندا له ههموو کەس شاعیرترم و ناوبانگم یه کجار زۆره!

جا که بزانی ئەو فەقیرە لە عومریدا تاقە شیعریکی بە ناوی «هەوارە» نووسیوە و ئەویش ھەر دەبێ خۆی بزانی چۆن «میعریکە» سەیر نامینی!

سالح یووسفی - کە ھەم کرابوو وەزیر مشاور، ھەم باشی دەزانی دەم لە بەر عەرەبان پان کاتەو و کلکەسووتە بکا - نەیدەکرا ھێندە تەنازول بکا بێتە یەکیەتیە کەوێ کە خۆی پەتە نەبێ، ئیجازە ی «کۆمەڵی پۆشنییریانی کوردی» لە دەولەت وەرگرت و گورجی پازدە ھەزار دیناریان داوە. ھەر شیووێکی کەیفی بە ئیمە نەھات لەو کۆبوونەو.

ئەوانە ی کە لە یەکیەتی ئیمەدا بوون، کۆمەڵیک بە ناو دوکتور وەک «عیزەددین مستەفا»، «مەرووف خەزەندار» و چەند کەسیکی تر لەو بە ناو گەورە و بە ناوەرۆک و پیرانانە بوون کاروباریان ھەلدەسووراند. ھەرچی ناوی ئەخلاق و فەرھەنگ و ئەدەبە لایان نەبوو. تیک ھەلدەچوون، جێنۆی وایان بە یەکتەر دەدا کە لە ناو شەلاتیانیشدا زۆر عەیبە! زۆر جار دەمگوت: برا ئیوێ شەرم لە لەقەب و ناوتان بکەن! ئیوێ بە خەیاڵ ھەلبژاردە ی ھەرە زانای ئەم میللەتەن کە دەبێ خەلکی پەمەکی چاوتان لێ بکا و لێتان فیری ئەخلاق و مەردایەتی بێ. کەچی ئیوێ ئەوندە سووکن و ئەوندە ناپروو بەرم!... ئیتر دڵم لە ھەموو ئەو خۆیندەوارە خاوەن ناوانە ی کە ھێچیان دە باراندا نەبوو پەش ببوو، ئاواتم بە پەقیقیەتی گوندیە دڵ سادەکانی کورد دەخواست کە لە پەقیقیەتیاندا چەند ئاسوودە بووم.

لەم سالاھدا چوومە سولەیمانی و لە کۆبوونەوێ ئەدەبیاندا - کە لە کتێبخانە ی گشتی گیرا - بەشدار بووم و تارم خۆیندەو.

با جاری باسیکی «سالح یووسفی» بکەم کە بیناسی:

خەلکی لای زاخۆ بوو. مەلا ببوو، ببوێ پارتی. زەمانی نووری سەعید گیرابوو؛ جاریکی تر لە زەمانی قاسمدا گیرا. نامە ی کە بۆ برایم و جەلال دەنووسی، ھەر پاکەتە کەیان دەدیت پێدەکەنین: بزانی کابرا شیتە دەلی چی؟! لە کوودەتای بەعسەو - وەک باسم کرد - سەرەخۆ تەبریکی لە حوکمی تازە کرد؛ بە ناوی کورد و کوردستانەو! زۆر کابرایەکی دڵسادە و ئەحمەقۆکە بوو. ھەر بۆ خاتری دوو جار گیرانە کە ی بوو کە دەکرا بە ھەیتەتی گفتوگۆ دەگەل بەعس. وەک گوتم، پاش نامە کە ی کە نووسیوی: «تاھیر یەحیا چای داومی و سویندی بە قورعان بۆ خواردووم...»، دیسان گیرایەو و زۆری جەزەرە درا. ئەمجارەش کرابوو وەزیر موشاور و پاشان رۆژنامە ی «التاخی» (برایەتی) ھەلدەسووراند. بە قەولی پەقیق چالاک ھەمیشە تەلەفۆن لە لای دەستی راستی و بە گوێی چەپیەو دەنا! قەت نەبوو قەیتانی تەلەفۆن بە سەر کەپۆی دانە یە! کۆری خۆی لە بەرانبەری قەسە ی دەگەل دەکرد و یدەزانی تەلەفۆن، ئەلۆ ئەلۆی بۆ دەگوت! خولاسە مەری پێغەمبەر بوو. وەک ئیمام عوسمان کە لە ھەموو ھونەریدا ھەر دەلێن زۆر بەدین بوو، ئەویش ھەر دەیانگوت پیاویکی فەقیر و بێ ئازارە، قەت نەیانگوت لە ھیچ کاریک سەری دەرەچی.

تازە وتووێژی ھاتنەو بەغدا و پێکھاتن لەگەل سەدام دەکرا، لە دیلمان بە بارزانیم گوت: بیستوومە سالح یووسفیت بۆ وەزیر ناو بردووە؟

- دە ی جا چ بوو؟

گوتم: کاکە! ئەگەر من لە تەرەغە سالح یووسفی دە رۆژ لە بەرم بپارایەو، نەمدە کردە گوێلکەوانی دی؛ چونکە لاقی بیستانی دەشکاند!

جاریک حیسابمان کرد سی وشهش کاری گرینگی شۆرشى له بهغدا له ئهستۆ بوو، يهك لهوانه تهزيمى كوردى بهغدا بوو كه پهنگه سهدههزار مال بى. پهفوق چالاک له بهر دهستى نهودا بوو؛ مهجهللهى برايهتى به كوردى دهردهخست. مهجهلله دهبوو سياسى بى. دوو جار دىتم مهقالى سه ره كى باسى «شىخ فهرخ» بوو. چوومه سه رى:

- پهفوق نهو گوو كاريه چيه؟

گوئى: غه له تىكم كرد له روو په ريكى برايه تيدا تۆزىك باسى شىخ فهرخم نووسى. سه يدا سالخ بانگى كردم، گوئى: نهوه زۆر خۆشه. دايكم به په حمهت بى به مندالى بۆ گىراومهوه. تۆ وهك من ده لىم وای چاپ بكه! له داخان من هه موو جار دهيكه مه مهقالى سه ره كى! رهفوق گوئى: ويستم خۆم لای خۆشه ويست كه م. دوو كارتۆنى گه وره هيلكه م ناردوهو مالى سه يدا. هاتم خۆم نيشان دا كه ته شه ككورم بكا. دهنگى نه كرد.

گوتم: ناخۆ هيلكه كان گه يشتن؟

جوابى نه بوو.

- سه يدا من هيلكه م بۆ ماله وه نارد. نه گهر نه گه يون تا حه مماله كه هه لپيچم.

- زه رتک نينه!

پرسيم له يه كىك: يانى چى؟

گوئى: ده لى زه ردينه نه بوو!

- مامۆستاي په رىز! خۆ نهوانه هيلكه مريشك نه بوون؛ هيلكه ي كارخانه بوون. لهوانه يه

كرىكارى دز زه ردينه يان تى نه خستين!

- ها، راست دىبۆى! ل بهر ئى هه ندى زه رتک نينه!

ده بى بزاني كه ئه م نه حمه قه ته وای ماوه ي شۆرش هه ميشه كاري زۆر گرينگى به دهست بووه. «سه برى بۆتاني» له دايره ي مخابه راتى نه ينى پۆليسى عىراق بوو؛ كه س نه يزانيبوو كورده. نه خبارى زۆر باشى - كه بۆ ئيمه به به ره ره بوو - دزيوه و ناردوويه؛ كه وتوونه دهست سالخ يووسفى. به لام مامۆستا نامه ي سه برى نه سووتاندووه و جاريك له گىرافانيدا گىراوه و سه برى تا سه ر مردن ئازار دراوه و به هه زاران نارى عه لى له و ئاگر به سانه دا به ر دراوه.

له كن به عسيان خراپه ي شۆرش يانى ده گوت كه هات وچۆ ئىران ده كهن و من كه عىراقم زۆر خۆش ده وى هه رگىز ناچم و نه چوومه ئىران. ماشينى ده نارد نه ئوردون لای كوردى ده وه له مهندى نه وى كه نه وه ئى مه لامسته فايه و ماتۆرى لى بگۆرن. خانووبيكى باشى له به عسى ساند. له سالى ١٩٧٤ كه شه ر هه لگىر ساوه، ديسان له شۆرش زۆر كاره بوو. په مه زانيك دوو هه زار دينارى حه قى باقلاوه ي به ريانگى مه لايان له شۆرش ساند! كه هاتينه ئىران، نهو گه راوه به غدا و به ناوى «عىراقم خۆش ده وى» له ماله خۆى دانىشت. به عسى - كه ده سه ر كه سه وه ناچن - بۆمبايه كيان ده ناو قوتوكدا به ديارى بۆ نارد و كوشتيان. له و ساوه بۆته مامۆستاي پايه به رزى شه هيد له تارىخدا...

هه ر چۆنىك بوو به هه زار عه زاب و دلته نگى، سالم له سه رۆكايه تى يه كيه تى نه دىباندا گوزه راند. له م به ينه دا ده ولت ده عوه تى بۆ نارد ين كه وه رن له كۆنگره ي نه دىبانى عه ره ب له «ئىربىد» لای به سه ره به شدار بن! گوتم: من ناچم. جىگه يهك باسى كورد و نه دىبانى كوردى لى نه بى، من نازانم تارىفى شيعرى عه ره بان بكه م و سلاوه ت له ديدارى به عس بده م... ناچار

يەككى تر لە ئىمە چوو. ديارە ئەگەر بە تەمەي يارىدەدانىكى پارەي دەولەتەش بووبىن، بە يەكجارى ھومىدەكە فەوتا. سەرى سالى دووھم گوتيان لە ھەولير كۆ دەبىنەو و ھەلبىزاردنى نوئ دەس پى دەكەبنەو؛ بەلام پوولمان نىيە. پىنجسەد دىنارم لە مەلامستەفا وەرگرت كە ھەلبىزاردنى ئەدىيانى كورد بەرپۆتە بچى. لە ھەولير زۆر بە حىساب و كىتاب كۆنگرەم ساز كرد. دەيانەويست ھەلمبىزرنەو؛ لە وتارى پىش دەمى ھەلبىزاردنا گوتم: سالىكمەن رابوارد و ئەوندەش بەرھەممان بوو. برا من نەمتوانى دەولەت لە خۆم دلخۆش كەم. ناشتوانم پوولتان بۆ لە سەدام بىستىنم. حەز دەكەم سالىح پووسفى ھەلبىزىر كە دەتوانى پوولى زۆر پەيدا كا و كارى مەجەللە و مەخارجتان پىك بىنى. ئىتر خۆم خەلاس كرد.

بۆ تۆزىك نمونەي ئەخلاقى ھاوکارەكانم، ئەم چىرۆكەش ناخۆش نىيە: شەوى دواى ھەلبىزاردنى ئەندامانى تازەي دەورەي دووھەم، دەگەل كاك مەمەد مەولود لە باشگايەك دانىشتبووين. ناردمان لە شوپن دوكتور مەرف خەزەندەدار كە سەرىكمەن بەدا، گوتبووى: من ھەر دوو كيانم ناخۆش دەو، نايم! گوتم: ەرزى بكەن پەنجا دىنارم لە گىرفاندایە؛ ھەرچى بخواز و بخواتەو لە سەر من! فەورەن ھات و زۆر بە رووخۆشى دەگەلى رابواردىن!

ھىشتا ھەر پەئىسى يەكەتەي ئەدىيان بووم كە دەولەت قبوولى كرد «كۆرى زانىارى كورد» دابمەزرى؛ مەنشىيان دەستنىشان كرد كە بىمە ئەندام. چەند كۆبونەو يەككى بۆ كرا. «سامى» - كە ھەزىرى كاروبارى كوردستان بوو - عاشقى ئەو بوو كە خاوەن كارنامەي دوكتوراى زۆر تى بچن. من زۆرم حەول دەگەل دان كە كوردىزانی باشى بۆ ھەلبىزىر؛ نەو ك ئەوانەي دوكتورايان لە زمانە خارىجىە كاندا ھەيە. من يەككى ۋەك حەمەي مەلاكەرىم و شوکورمستەفام پى لە دوكتوراكانى كوردى نەزان چاكتر بوو. ديارە قەسەي ئەوان لە سەر بوو.

كۆر دامەزرا. دە ئەندامى دامەزرىتەرى بۆ ديارى كرا:

- ۱- ئىحسان شىزاد، ۋەزىرى بەلەدىيات، كە موھەندىسى مەعمارى و حقوقىيە.
- ۲- شىخ مەمەدى خال، كە نووسەرىكى مەشھوورە و قازى شارى سولەيمانىيە.
- ۳- كاك مەسوود مەمەد، كۆرى جەنابى مەلاى كۆيە كە ھەم حقوقى و ھەم عالمىكى ەربى زۆر بە ناوبانگە.
- ۴- دوكتور كەمال مەزھەر، كە لە لىنىنگراد دوكتوراى لە سەر تارىخى كورد لە قەرنى بىستەما وەرگرتووە.
- ۵- ھەزار، كە كرا بە ئەندامى پىنجەم.
- ۶- دوكتور ەبدوللا نەقشبەندى، كۆنە مەلا و پەئىسى كوللى حىسابدارى عىراق.
- ۷- دوكتور پاكىزە پەفىق حىلمى، كە دوكتوراى لە ئالمان لە سەر زمان و ئەدەبى عىبرى ھەبوو.

- ۸- دوكتور ەبدولحەمىد ئوترووشى، كە قازى سوننى بوو لە بەغدا و زمانى كرمانجى دەزانى.
 - ۹- ەلەدەين سەججەدى، كە نووسەرى «مىژووى ئەدەبى كورد» و زۆر كىتبانە.
 - ۱۰- دوكتور ناجى ەبباس، كە دوكتوراى لە جوغرافىادا ھەيە و خەلكى كەركووكە.
- ئەم دە كەسە بە پەسمى ناوى دەستەي دامەزرىتەر و سەرەكىمان لى نرا و پياسەتى جەھوورى بە بەيانىكى پەسمى قۆلى بۆ لە سەر كىشايەن. ئىمە لەقەبى «ئەندامى كارا» مان دراىە. زۆر كەسى ترىش لە خاوەن كارنامەي دوكتور و رۆشەنبىرى كوردمان دەگەل خۆ خست

که له لیژنه جوړه جوړه کانی فەرهنګیدا به‌شداریمان بکه‌ن. هه‌فته‌ی دوو یا سئ جار کوږوونه‌وه ده‌کرا؛ کارۍ فەرهنګستانمان به‌ړیوه ده‌برد. «ئه‌حمه‌د حه‌سه‌ن به‌کر» چل هه‌زار دیناری بوودجه بۇ ناردين. ئیحسان شپ‌زاد - که ره‌ئیس‌مان بوو، وه‌کیلی شرکه‌تی «گولبه‌نګیان» بوو له عیراقد- وای کرد گولبه‌نګیان عیماره‌تیک له سهر حیسابی خو‌ی بۇ کوړی زانیاری دروست کا؛ که پتر له دووسه‌د هه‌زار دیناری تی چوو. چاپخانه‌یه‌کی لاینۆتایپمان ساز دا. یه‌ک دنیا کتیبی زور به‌نرخۍ له سهر کورد و شتی‌تر کو کرده‌وه. کتیبخانه‌ی کوړی کورد زور له کتیبخانه‌ی کوړی زانیاری عاره‌بان - که تمه‌نی به‌چل سال ده‌گه‌یشت - ده‌وله‌مه‌ندتر بوو. چهند کتیبکی کوردیمان چاپ کرد.

من شه‌ره‌نامه‌که‌ی خو‌م - که دوو جار نووسیووه - نیشان دان چاپی که‌ن. کئ تماشای کا و ئه‌گهر په‌سه‌ندی کرد له چاپ بدرئ؟ گوتیان دوکتور ناجی عه‌بیاس. گوتم: راوه‌ستن! ئه‌وه نووسینی منه. خه‌یامم چاپ کردووه. ئه‌گهر ناجی عه‌بیاس توانی پیشه‌کییه‌که‌ی من له سهر خه‌یامم به‌ره‌وانی وه‌خوینئ، قبوولمه. دوکتور کوردی نازانئ! گوتیان ئه‌دی کیت پی باشه؟ گوتم: عه‌لئه‌دین سه‌ججادی فارسی باش ده‌زانئ و کوردیشی زور باشه. به‌رانه‌ری نیوان مه‌تن و ته‌رجه‌مه‌ بکا. دوکتور که‌مال خو‌ی له شه‌ره‌نامه‌ی ته‌رجه‌مه‌ی رووسیدا یاریده‌ی موته‌رجیمی کردووه و ته‌شه‌ککوری لئ کراوه. کاک مه‌سه‌وود هه‌مووتان به‌ئهدیبکی گه‌وره‌ی ده‌زان. ههر یه‌ک له‌و سئ که‌سه‌ په‌سندیان نه‌کرد بوم چاپ مه‌که‌ن! ئه‌وان ههر سئ په‌سندیان کرد. ئه‌و جار هه‌را له سهر هه‌قی ته‌ئلیف په‌یدا بوو:

- سه‌دی ده‌ بده‌ین؟ سه‌دی ده‌ له‌ قازانج یان له‌ گشت؟

هیچ مه‌قم نه‌کرد. قه‌رار دره‌ سه‌دی ده‌ له‌ قیمه‌تی گشتی وه‌رگرم. ئیمزا کرا. گوتم: زه‌ره‌رتان کرد! ئه‌گهر جگه‌ له‌ هیچ حه‌قیق داوای پولتان له‌ خو‌م بکریه‌ی، حازر بووم پی‌نسه‌د دینارتان بده‌می ههر بوم چاپ بکری!

ئیعلا‌ن کرا که‌ کام چاپخانه‌ به‌ که‌متری ده‌کا؟ ههر چاپخانه‌یه‌ک ده‌یدی ده‌یگوت ئه‌م خه‌ته‌مان بۇ ناخو‌ترینه‌وه. بۇ جاری سی‌هه‌م ناچار پتر له‌ پینج هه‌زار رووپه‌رم شه‌ره‌فنامه نووسیوه‌وه. زور شه‌وان گویم له‌ بانگی سه‌به‌نه‌ ده‌بوو، من ههر ده‌منووسی... ده‌گه‌ل چاپخانه‌یه‌کی به‌ ناوی چاپخانه‌ی «نوعمان» له‌ شاری نه‌جف پیکه‌اتین، به‌و شه‌رته‌ی که‌ ههر رووپه‌رکی من به‌ ئیمزای خو‌م له‌ سهری نه‌نووسم «چاپ بکری»، ئه‌و حه‌قی نه‌بی چاپی کا. دوو فۆرمه‌یان ده‌نارد کتیبخانه‌یه‌ک له‌ خه‌یابانی «موته‌نه‌بی» غه‌له‌تگیریم ده‌کرد و ده‌مناردوه‌وه. جاری وابووه‌ فۆرمه‌یه‌کم چارده‌ جار غه‌له‌تگیری کردووه. که‌ ده‌هات بۇ چاپ ئاماده‌ بی، خو‌م له‌ به‌غداوه‌ ده‌چوومه‌ نه‌جف، ئاخ‌ر نمونه‌م به‌ چاپکراوی ده‌دیت. جاری وا بوو ده‌و شه‌و له‌ نه‌جف ده‌مامه‌وه. گوتیان دوو هه‌زار نوسخه‌ بی. زورم داد کرد که‌ پتر بی؛ گوتیان چهند کتیبمان چاپ کردوون هه‌زاریشی نه‌فرو‌شراوه. هیشتا چوار فۆرمه‌ی چاپ کرابوو گوتم من پولم ناوئ! سه‌دی ده‌ کتیبم بده‌نی! به‌ قیر و هو‌ر توانیم پی‌یان بکه‌م به‌ دوو هه‌زار و پینجسه‌د نوسخه‌ که‌ دووسه‌د و په‌نجای خو‌م بی و دوو هه‌زار و دووسه‌د و په‌نجایان بۇ بمیتی. نرخی دینار و روبع دانرا که‌ ده‌بووه‌ بیست‌و‌پینج تمه‌ن. کتیب‌فرو‌شی هه‌ولیر و که‌رکووک و سوله‌یمانی نه‌دیده‌ ک‌رییان و تا سه‌دی به‌رگ ده‌گیرا، بۇ ئه‌وانمان ده‌نارد. بازاری ره‌شی په‌یدا کرد؛ زور زوو به‌ پینج دینار ههر فرکه‌ی ده‌هات. دووسه‌ت و په‌نجا نوسخه‌ی خو‌م وه‌رگرت، ده‌بوايه‌ به‌ قانونی کو‌ر سه‌د نوسخه‌

بۇ نووسەر بەخشش بى؛ نەيانداسى. لە پايزى ۱۹۷۲ درابوو بە چاپخانە، لە سەرەتاي ھاوينى سالى ۱۹۷۳ تەواو بوو.

دەووەتيك بۇ كۆرى زانبارى كورد لە فەرانسەو هات كە لە كۆنگرەي رۆژھەلاتناسانى دنيدا - كە ھەر بە چوار سال جارېك دەبەستري - بەشدار بين. دوكتور كەمال مەزھەر و منيان دەستنيشان كرد. بە تەييارە گەيشتینە فرگەي «ئۆرلى». خانم «جويس بلۇ» دەگەل لاويكى سەرخر چاوەنۆري دەكردين. بيست و ھەوت سال بوو برايه كم لە كلاسى دووھەمى ئييتيدايى لە بۇكان بەجى ھيشتبوو، ئيستا لە فەرانسەيە و بۇ دوكتوراي شيمى دەخوين. بە سەرە خرەكەي لە دوور ناسيمەو؛ بە ديتنەوھى گريانم ھات. ژيانى ئەو چەند سال ليك ھەلبرانم وەك شريتكي سىنەمايى ھاتەو بەرچاو...

سادقى برام كە بە ناو مەولاناي خالى باوكمەو كرابوو، تەمەنى ھەشت مانگ بوو باوكم مرد. من ھەم باوكى بووم ھەم دايكى؛ چونكە دايكى لە پاش ساليك مەرگى بابم، ميردى كردەو و بەجى ھيشت. مندا ليكى زۆر خوينشيرين بوو. جارى وا ھەبوو ژنانى دئ لييان دەدزين؛ شيت دەبووين تا بۇيان دەھينايەو. ھەموو دل و گيان و ئيمانم بە سەر خۆشەويستى ئەودا ساغ بېو. كە بېو چوار سال، كەميك دەرسم پى گوت؛ زۆر زيرەك بوو. كە ھاتينە بۇكان لە مەدرەسە دامەزراند. ھەميشە لە نمرە كۆكرنەوھى ھەوتانەشدا ھەر يەكەم بوو. لە بېرمە جارېك لە ماله «سالحي شاترى» بووم لە سابلاغ، گوتيان سادق لە بۇكان نەخۆشە. لە بېرم چوو كەوش دە پى كەم؛ بە تاي گۆرەوى رامكر دە. لە كۆلان كەوشەكانيان بۇ ھىنام و بە پەلە خۆم گەياندەو لاي. شەقى زەمانە وای ھەلداشتم كە سادقم لە كلاسى دووھەمى سەرەتايى بەجى ھيشت و ئيم بېو بە داخ و ھەسرەتيكى گەرە. تەنيا جارېك كە لە جيزى سووريا دەژيام، ياني پاش يازدە سال دوورى، نامەيەكى سادقم لە تارانەو بۇ ھات. نووسيېووى؛ پارەكە خەبەرى تۇيان داومەتى كە لە «قبورالبىضى». باسى خۆي كرىبوو كە دواي ديپلوم وەرگرتتى، لە دانشگاهى بژيشكى قبول كراو، بەلام چونكە عەبدوللاي براى دەستى باش ناپرا و بژيشكى مخارج و ماوھى زۆرى دەوى، وازى ھىناو و لە دارولموعلەيمىنى بەرزدا دامەزراو. ئيتىر خەبەر لى برابوو. ئەوا ديسان لە فەرانسە دەيېنمەو. زۆرم سوپاسى خانم «جويس بلۇ» كرد كە ئەم ديارىيە بە قىمەتەي نیشان داوم.

«جويس بلۇ» ئىتكي جوولەكەي فەرانسى بوو كە بە مندا لي لە ميسر ژيابوو. عەرەبى ميسريانەي وەك بلبل دەزانى. كارى لە سەر ئەدەبىياتى كورد دەكرد. دەرسىكى باسى كوردى، لە «سۆربۇن» دەگوتەو. دەگەل دوكتور كامران عالى بەدرخان و خانمەكەيدا - ھاتبوونە ناوپردان لە شۆرش - بېوونە ئاشنا. ھاتبوو بەغداش و دەوەتم بۇ كرىبوو. لە كۆرى زانباريشدا چەند رۆژيک پىكەو بېوون و دەگەل دوكتور كەمال و مندا زۆر نيوانى خۆش بوو. وا بزنام ھەر ئەويش سپاردبووى كە لە كۆرى زانبارى، كەمال و من بانگ كەن.

سادق مالىكى گرتبوو لە تەبەقەي ھەمكەفى خانوويىكى ھەوت تەبەقەدا لە نزيك «سۆربۇن». قەرار درا من ميوانى ئەو بم. جويس خانوويىكى بەتالى پى سپىزابوو كە خاوەنەكانى بە سەفەر چووبوون. ئەويش درا بە كەمال كە لىي بنوى و پارەي ئوتيل نەدەين. خوشكيكى جويس لە نۆرويزەو بە ماشينى خۆيەو ھاتبوو. ئيتىر ماشينى جويس و خوشكەكەي - كە ئەويش عەرەبى لەھجەي ميسرى باش دەزانى - ھەميشە دەبەر دەستماندا بوون.

لەو پۇرژانەدا كە تازە چووم، سادق چاوەنۆر بوو ژنەكەى بە مندالێكى ساواوە بێتە فەرانسە لە تارانەو. پۇرژانە دەچوو فرگە و تا نيوەرۆ نەدەهاتەو. پۇرژێك گوتى: تۆ لە مال بە! تەلەفۆنم كەردووە بەخچالم تازە كەريو: لە كار وێستاوە. دوو جار موهەندیس هاتوو لە مال نەبووم. ئەو پۇرژە موهەندیس نەهات. سادق لە داخان شەقیكى دە یەخچال هەلدا؛ وە كار كەوت! موهەندیس هات گوتى هیچ عەیبى نییه. گوتى: بەلى فێرە شەق تێهەلدان بوو؛ نەمزانیبوو! لەم تەبەقەى هەمكەفە حەمام هەبوو؛ بەلام لە تەبەقەكانى بالا نەبوو. دەیانگوت لە ماله فەرانسایندا حەمام زۆر كەمە. حەمامى وەك ولاتى خۆشمان نییه. دەیانگوت ئەو هەموو عەترە كە لە فەرانسە دروست دەكرێ و سەدان سالە عەترى هەرە باشە، هەر بۆیە یە كە بۆگەنیوى خۆنەشۆران داپۆشی!

ژن و مندالى سادق هاتن. ئیتر لە بابەت چێشت و نانیش حەساینەو. خوا تازە كورپێكى دابوو بە ناوى «شاهین»، كە من گوتم دەبێ ناوى «شاھۆ» بێ؛ بە ناوى كىوى كوردستان. ژنى سادق، كچى سەید عەبدوللای ئەییووبیانى خاوەن دەرمانخانەى مەهاباد بوو؛ كە پیاو هەق بلێ زۆر كaban و دەستاوخۆش بوو؛ بە ناوى «نوسرەت خانم» كە ئیستاش هەر ژنیەتى و دایكى سێ مندالانە بە ناوى: «شاھۆ» و «رامین» و «سارا» و لە تاران دەژی.

پۇرژانە پەنجەرەى كۆلانم دەكەردووە؛ گوتیان لە فەرانسە كەس پەنجەرە ناكاتەو. پەنگە جیران بێ توورە بن! گۆیم نەدایە! كەچى چەند ماله جیرانیكى تریش چاویان لە من كەرد و پەنجەرەیان دەكەردووە و هیچ دنیاش خراپ نەبوو!

كە لە سەرى كۆلان باتدەداوە بەرمو میترو، دوكانێك جووچكە مریشكى یەك پۇرژە و دوو پۇرژەى لێ دەفرۆشا؛ پشیلەىكى زەلامى زەردى مل و كلک ئەستوور پاسەوانى جووچكان بوو؛ لە ناو ویتربنەكەدا دەنوست. جووچكە بە سەر دەم و چاو و كلک و لاقيدا هەلبەز-هەلبەزبان بوو؛ ئەو پرخەى دەهات! ئەگەر كەسێك دەستى لە شووشەى ویتربن دەدا، راستەو دەبوو؛ كلكى قنج دەكەرد و دەیهویست بە گژ دوزمنى جووچكاندا بچێ. زۆرم پێ سەیر بوو. زۆر جار لە دیارى دەوێستام.

میتروى پاریس زۆر دوور و درێژە و زۆر كلكى لێ دەبنەو؛ بەلام بە جوانى و پێك و پێكى میتروى مۆسكۆ نییه. شەوانە بە سەدان لە ئاوارە و بێمال و حالان لە ناو میترودا دەنوستن. سادق نەخشەىكى چكۆلەى میتروى دابوو مێ كە گوم نەبم. كۆیم بوێستایە، بە ئیشارە نیشانم دەدا و دەچووم. جۆیس زۆر جێگەى وای پێ دەزانى كە نەهار و شامى هەرزان و بۆ دانشجوویان بوو؛ زۆرمان لەو بەهرە دەبرد. پۇرژێك دەگەل جۆیس بە بەر موغازەیه كەدا رابردین. لە سەر بالتۆیهكى ژنانە -كە نازانم كەولى چ بوو- نوسرابوو: «سەدوسى هەزار فرانك» كە دەيكەردە سێزدە هەزار دینارى عیراقى. جۆیس قسەى دەگەل ژنە موغازەدار كەرد، گوتى: گوتوو مە بۆ وا گرانه؟ دەلى: ئەو بۆ ژنە فەرانسى نییه. ژنیكى ملیۆنێرى ئەمريكایى كە دەبیینى، بە هەرزانیشى دەزانى و چەكێك دەنووێ و دەيكاتە بەر!

لە هەموو زمانى فەرانسیدا «سیل فو پلى» فێر ببووم كە یانى «تكایە، خواھیش دەكەم». شەویك لە میترودا سەرم لێ شتوا، هەر چەند سادق گوتبووى پرسیار كەردن لە كەس باش نییه و قبوول ناكەن، ملم لە پرسیار نا، تا هاتمەو مال. پرسى چۆن هاتییهو؟ گوتم: هەشت سیل فو پلیم خەرج كەردووە!

به راستی كه ده‌لین پاریس بوو كی جیهانه، راست ده‌كهن. شاریكی زور جوانه؛ پره له باخچه و سه‌یرانگا. شینایی و كه‌سكایی نه‌ویم پې له كه‌سكایی گيا و میرگی ولاتی تر كه‌سك‌تر ده‌هاته به‌رچاو. له جوان كړدنې شاردنا هیچ دریغی نه‌كراوه و بوو كی پازاوهی خه‌یاله. جار و باره له هیندیک شوین تووشی خانووی پ‌ه‌ش به‌دووكه‌ل، دیواری ناقولای نیوه پروخواو ده‌بی؛ به‌لام زوربه‌ی شاره‌كه زور جوان و پاك و خاویته. قاوه‌خانه‌ی یه‌كجار زوره كه له شوینانی تر وا نییه. به‌تایبه‌تی له نزیك دانشگاهی سؤربوون ههر یه‌كجار زور بوو. تا ماندوو ده‌بووم ده‌چووم قاوه‌یه‌كی تور كیم ده‌خواردوه و ئیستراحت‌تم ده‌كرد.

كوڅنگره بؤ حهوت رؤژ دامه‌زرا. له ههموو دنیاوه زانایانی رؤژ‌هه‌لاتناس هاتبوون. شكلی زور سه‌یرت ده‌دی. ئیوا هه‌بوو كراسیكی ئاودامانی سوور به‌رنگی خوین ده‌به‌ردا، پیخواس، سه‌رقژن! هی وا هه‌بوو به‌شی به‌رمالی مزگه‌وتیكی كړدبووه میزه‌ر! كه‌شیشیك هه‌بوو به‌ناوی «تؤما بوا»، چهند سالان له لوبنان ژباوو؛ عه‌ره‌بی باش ده‌زانی. له لایه‌ن زانایانی فه‌رانسیه‌وه زور به‌قهدر بوو. نه‌و پیاوه چهند سال بوو ژپانی خوی بؤ خزمه‌ت و یاریده‌دانی گه‌لی به‌دب‌خت و كلو‌لی كورد تهرخان كړدبوو؛ چهندین كتیبی نووسیوو؛ له ناو عالمانی دهره‌وه‌شدا نوابانگی هه‌بوو. پیریك بوو ریش سپی، زور جوان و به‌سهر و سیما. کلیسایه‌كی به‌ده‌سته‌وه بوو له پاریسدا. نه‌و پیاوه چاكه خوی لی كړدین به‌كه‌س و كار. «پرو‌فیسور لازار» ناو كه له سؤربوندا زور ده‌ستی ده‌رؤیشت و زور پیاوماقوول بوو؛ فارسشی ده‌زانی، به‌راسپی‌ری «تؤما‌بوا» قه‌ولی پیداین كه كاریكی وا بكا ئیمه‌ش بتوانین خؤمان وه‌ك گه‌لیكی سه‌ره‌خو نیشان بده‌ین. ئیمه‌ نوینه‌ری هیچ ده‌وله‌تیک نه‌بووین. گه‌لی كورد له هیچ دنیا‌یه به‌ره‌سمی نه‌ناسراوه؛ هه‌قمان نییه به‌ناوی عیراق یا ئیران قسه‌بكه‌ین؛ كه رؤژ‌هه‌لاتناسانی تورك و ئیرانی و عیراقیشی لی بوون. به‌لام نفووزی كه‌شه «تؤما بوا» و ماندوو‌بوونی «جؤیس» و به‌زه‌ی «پرو‌فیسور لازار» به‌رانبه‌ر به‌كورد، كاریكیان كړد كه رؤژیک له سه‌عات نؤرا تا دوازه‌ده، جه‌لسه‌یه‌كی به‌ته‌نیا تایبه‌تی كورد رپك بحرئ و هاواری كورد بكرئ. هه‌ولمان دا تا بتوانین زانایانی كوردی زور لی كو‌كه‌ینه‌وه كه قه‌دریكی پتری هه‌بی. گو‌تیان «دوكتور كامران عالی به‌درخان» له جه‌نوو‌بی فه‌رانسایه و ژنی نه‌خؤشه. «دوكتور مه‌كینزی» ئینگلیسیمان هاته‌لا، كه زور كوردی‌زان و شاره‌زای كار و بار و حالی كوردستانه. «دوكتور شه‌فیق قه‌زاز»، «دوكتور محه‌مه‌دی وهرزیر» خه‌لكی سوله‌یمانی، ژنی وهرزیر كه كیزیکي چيكؤسلواکی و كوردی‌ناسیكی باش بوو، دانشگاهویه‌كی عیراقی به‌ناوی مه‌زه‌هر، سادقی برام، كه‌شیش «یووسف مه‌تا» - كه خه‌لكی سوله‌یمانی بوو - ساز بوون.

به جؤیسیم گو‌ت: ده‌لین دوكتور محه‌مه‌دی موكری ئیرانی له پاریسه؛ با به‌ویش بلیین. وه‌ك به‌ده‌كه‌سان قدیلكه‌ی بدن له پرمه‌ی پیکه‌نینیدا و ههر خاو نه‌ده‌بؤوه.

- جؤیس گالتهم نه‌كردوه، بؤ پیده‌كه‌نی؟

- مالاوا له‌وه جؤك خؤشتر چؤن ده‌بی؟! دوكتور موكری نه‌خؤشی خه‌یالات و نه‌وه‌امه. دهردی نه‌و له مو‌عاله‌جه دهرچووه؛ به‌كه‌س چاری ناكړئ؛ له سی‌ته‌ری خوی ده‌ترسئ. ههر كه‌س زه‌نگی دهركه‌ی لیدا یان ته‌له‌فونی بؤ بكا لای وایه هاتوون بیکوژن! خوی له حه‌وت كو‌ناندا تاقت ده‌كا. جنیوی گه‌وره لای نه‌و نه‌مه‌یه كه بلین تؤ كوردی. ئیستا چؤنت نه‌و قسه‌ قؤره وه بیر هات كه نه‌ویش له‌م كو‌بوونه‌وه به‌شدار بی‌ت و دیفاع له‌گه‌لی كورد بكات؟!

مه قاليكېم نوو سيبوو كه بيخوينمه وه؛ سادق به فهرانسي تهرجه مهي كرد. جؤيس و تؤمابواهر چهند زؤريان پي سهر و دلته زين و ئيחסاس بزوين بوو، به لام گوتيان بؤ ئهو كؤبوونه وه دوس نادا. پيويسته دهر باره ي گهلنكي شهرقي به جؤريك كه نه زهري رؤژه هلتناسان به رهو خؤي بكيشي قسه بكرئ. له سالؤنيكي سؤربؤن كؤ بووينه وه. زؤر له عوله ماي رؤژه هلتناس هاتبوون گويمان لي بگرن؛ كه پرؤفسؤر لازار بيئي راگه يانديبوون. كه شه تؤمابويمان به ره ئيسي كؤ بوونه وه ههلبارد. به يانانيكي زؤر عالمانه و دلسؤزانهي دهر باره ي كورد و كوردستان گوت. دوكتور كه مال مه زهر به زمان ئينگليسي دهر باره ي تاريخي كورد و شه ره كانئ ئازاديخوازي قسه ي كرد. زانابه كي ورگ زلي تورك ههستا گوتي: له توركي كورد و مهسه له ي كورد نييه؛ هه موو توركن و بيگانه ي تيذا نييه! دوكتور كه مال مه زهر جوابي دايه وه كه له توركيادا هه موو كئوه كان شايه تي بووني مليؤنها كورد له توركيه ن. كابراي تورك دهستي ههلينا، ئيجازه ي خواست ديسان قسه بكا. تؤمابو به له پي دهست ئيشاره يه كي زؤر سووكايه تي هيني بؤ كرد كه ئيجازه ت نييه. بؤ خؤي گوتي: چؤن پيئم وايئ ئهم كابرايه عالم و رؤژه هلتناسه؟ يان پيئم وايئ ده رسي خويندوه؟ من ئه گهر نه لين تهعه سسوب به خهرج دهدا، ده توانم بليم له توركيادا تورك ههر نييه. حه يفه پياوي وانزان له كؤبوونه وه ي عيلميدا به شار بيئ! كابراي تورك ههستا و رؤيشت. به عهره بي، تؤمابو به مني گوت: ئهو سه گه چؤن له روي هه لات گووي وانخوا؟ ئينكاري شتيك بكا كه له رؤژ ئاشكراته؟ زؤر له هاويه شان قسه يان كرد و جه لسه تهواو بوو.

رؤژي ئاخري كؤنگره -كه هه موو ميوانان و خانه خويي فهرانسي له سالؤنيكي گه و ره كؤ ببوونه وه- كاروباري كؤنگره و برپاره كانيان راگه ياند. له سهر تريبوونه وه ئيعلان كرا كه ميواناني كورد له جه رگه ي زاناياني رؤژه هلتناسدا به ره سمى ناسران و ئيداره ي سؤربؤن قهراري دا مهر كه زيك بؤ په ره پيداني تافيق له سهر مهسه له ي كورد و ناساندني كوردستان و گه شه دان به فهرهنگ و تاريخي، له سهر بودجه ي خؤي بكا ته وه و كورديش وه ك ميلله تي تر حيسابي بؤ بكرئ. راستي سه ركه وتنيكي گه و ره مان دهر س كه وت؛ ئه ويش له سايه ي تؤمابو، پرؤفسؤر لازار و جؤيس بلؤ بوو. هه زار ره حمه ت له تؤمابو كه ده ميكه وه فاتي كردوه، به لام بيستوومه پرؤفسؤر لازار و جؤيس شوكور ماون. ده يانگوت پرؤفسؤر لازار پتر له پازده زمان ده زاني، كه به فارسي قسه مان ده كرد گوتم: خؤزي كورد ي فير باي! گوتي: له وه تا ئيوه ديوه زؤرم ئاره ووه زمانه كه تان فير بم. ئهوا جارئ خهريك زمان ي ژاېؤني فير ده بم؛ پاشان خه ريكي كورد ي ده بم.

له كؤنگره دا جايزه ي كؤنگره درا به كابرايه ك، سووري سهر و دم و چاو بيئ تووك، ده تگوت چه وه نده ري سووره و پاك كراوه! شكليكي زؤر ناشيرني هه بوو؛ ته نانه ت برؤشي مووي پئوه نه بوو. كابرا جووله كه يه ك بوو؛ ههر له كه تيبه ي قه برانه وه خه ت و زمان ي فينيقي ساز دابؤوه و كرديويه كتيب و مردووي سي-چوار هه زار ساله ي زيندوو كرديؤوه. ئه وه نده ي بؤ له چه پله درا نه بيته وه.

حه وت رؤژي كؤنگره ناني نيوه رؤژه مان له سهر سؤربؤن بوو؛ ده چووينه رستوورانيك و پارهمان نه دهدا. رؤژيك كه له رستوران هاتمه دهر، «فهرديناند ميش» چاوه نؤري ده كردم. يه كترمان ماچ كرد و له قاوه خانه دانيشتين. فهرديناند ميش لاويكي خه لك ي «لو كسه مبورگ» بوو؛ زؤر عاشقه كورد و كورد ي بوو. چهند جاريك له شؤرش ديبووم. كرمانجي وه ها ده گوت كه س نه يده زاني كورد نييه. ته نانه ت جاريك گوتي: ئيوه كه پيشمه رگه م ره گهل ده خه ن بؤ

سەفەر، هیچ خزمەتم ناکەن و جواپم نادەنەوه؛ چونکه لایان وایه منیش کوردیکم وەک ئەوان! ئەو لاوه چووبوو کوردستانی تورکیه؛ جەندرمه گرتبوویان؛ بردبوویان له زیندانی واندە حەبسیان کردبوو. کوردی زیندانیان لێ فێر کردبوو کە ئەوه کافرە! لێیدەن خێرە! کوردەکان زۆریان لێدابوو؛ پشتیان شکاندبوو. بەختی ئەو، زیندانیەکانی کورد دوو دەستە ی دژ بە یەکن. دەستەکە ی تر له رقی ئەوانه، له سەریان کردۆتەوه و پارازتوویانە. بۆچی گیراوه؟ چونکه چەند کتییکی کوردی لێ گیراوه. له پاشان کە زانیویه کەس بە دەنگیەوه نایه، نامەیه کی بە ئینگلیسی له ئەستانداری «وان» نووسیوه: ئێوه منتان گرتوو، نازانن من کێم. شەرت بێ واکەم دەولەتی گەورە ی من بەزمی سەگتان پێ بکا! دەیگوت: وا دیار بوو ئەستاندار نەیدەزانی لۆکسەمبورگ له دەولەتە گەورەکان نییه و نفووسی به حال دەگاتە چوارسەد هەزار. ترسا و عوزری لێ خواستەوه و بەریان دام. هاتەوه لۆکسەمبورگ شکایەتم لای وهزیری دەرەوه کرد. وهزیرە کەمان -بەرازه کە مەزنه!- گوتی تۆ کیشەمان بۆ ساز دەکە ی! سالی بایی نیوملیۆن دۆلار سەودا و ماملەمان دەگەل تورک هەیه. کەنگی ئەو کوردە ی تۆ دەلێی مەزلوو من توانیان سالی بایی شەش سەد هەزار دۆلار ماملەمان دەگەل بکەن، دەلێم هەقته و له سەرت وه جواپ دێین...

جا «فەردیناند» هاتوو له پاریس منی پەیدا کردوو، هەلی پێچابووم دەبی بچینه لۆکسەمبورگ دایکم شیوت بۆ لێنێ!

- کاکە فەردیناند! پیاو شەش سەد کیلۆمێتر بۆ شیوی دایکت سەفەر ناکا!
فەردیناند گوتی: خەریکم فارسی له لۆکسەمبورگ دەخوینم تا بچم له ئەفغانستان بگەرێم. بەلام مامۆستا کەمان کوردیکی بیژوو!
- به چی دەزانی؟

- رۆژیک وشەیه کی کوردی گوت. گوتم: ئەوه کوردییه، تۆ کوردی؟ گوتی: نا، فارسم؛ بەلام تۆزیک کوردی فێر بووم. گوتم: فارس به لایهوه عەبیە فێری زمانی کوردی بێ. تۆ کوردی و لات وایه عەبیە راستی له خۆت بلێی. راستی ئەویش بەرازه کە!
رۆژانی دوا ی کۆنگره و رۆژانی پیش کۆنگره به پاریسدا دەگەرین. چووینه «بورجی ئیقل»، چووینه «کاتدرالی نۆتردام». له نۆتردام کۆتەلی کەشەیه کم دیت له زێر بوو. به خوشکی جۆسم گوت: ئەوه کۆتەلی مامی خۆمه! دەبی بیسینمەوه! هەرای له جۆس کرد:
- وەرە! کەشە فلان مامی هەزار بووه!

جۆس گوتی: ئەحمەق! هەزار گالتەت پێدەکا؛ تۆ لێت بۆتە راست!
چووینه مەقبەرە ی ناپلۆن. له جیاتی هەلوا و خێرمان بدەن، یه کی سێ فرانکیان پوول لێ ساندین! راستی مەقبەرە یه کی دیدەنییه. چەک و ئەسپایی سەربازانی ئەو زەمانه وەک خۆی راگیراوه. چووینه مووزە ی «لووفر»، چەند سەعاتیکی تێدا گەرین کە لێم روونه مانگیکی دەوی تا ئەو ئاسەوارە هونەرییه ببینی.

رۆژیک نووشی کاروانیکی قەرەچی بووین له نزیک چۆمی «سین». چەند کەریکی به کورتان و جوار ئەسپی چکۆلە ی تۆپەل کە گەورە ترە کە یان نەدەگەیشته ئەستورایی رانم. ئەسپێکیان لهوانه عەرەبیە کی تێخراوو؛ پێیان بوو. زۆرم لا سەیر بوو. پرسیمان، گوتیان: ئەم جسنه ئەسپه هی سکۆتلانده. ئەو کەر و ئەسپ و عەرابه، پاریسی بۆ سەیران سواری دەبن و پوولمان دەدەن.

به سادقم گوت: ده لَین له لهندهن مووزهی «میو» ههیه؛ گوتی لیره نییه. روانیه کتییی شارهزای پاریس، گوتی ههیه و من نه مزانیوه. چووینه «مووزهی میو» که به مووزهی «مادام بوری» بهناوبانگه. ههتا بلنی سهر بوو. یه کجار زۆر له پیاوانی تاریخی و دهسته لانداریان له میو دروست کردووه. ته نانهت شا و شازنی ئیرانیسی لئ بوو. شاعیرانی مه شهووری فهراڤانسه و زۆر له پیاوانی تاریخیمان دیت. ده چووین سهیری کۆمهلیک بکهین که له پشت شووشهوه بوون؛ پاسهوانیک لهوئ وێستابوو؛ تهواو زیندوو. ته نانهت ورده مووی پشتی دهستی دانه به دانه دیار بوو. زهق تماشای ده کردین. کهچی ئهویش ههر کۆته لئ له شههه بوو! کابرایهک له سههر نیمکه تیک رۆزنامهی ده خویندهوه؛ سادق لئی پرسى به کویدا برۆین؟ ئهویش ههر به میو ده رچوو! هه موو شتمان لئ ببوه میو! ئهوجار بئ پرس به لای کۆته لئکی میودا رۆیشتین. کهچی گوتی: بیره دا قه دهغهیه! ئهویم پئ زۆر سهر بوو.

دار خهیزه رانیکم دیت له باخچهیه کدا، پتر له شازده میتر بهرز و قهف-قهف، کهسک، قهت روهوشیکی تیدا نه بوو. داری دهووری خه یابانی شانزه لیزه م زۆر پئ جوان بوو. که روانیم هه مووی دار به رووه خاسه ی خۆمانه یه.

که شه یوسف زۆری هات و چۆ ده کردین. کوردی سولهیمانی بوو؛ چهند سال پێشمه رگه بوو؛ هاتبووه فهراڤانسا. له دوو مانگدا توانیووی پێش نوێژی سئ کلیسا پهیدا کا. گوتم: کاک یوسف تا جارێکی تر دیمه وه، یان دوکانی عهکسی روهت فرۆشتنت دهی یان دهبی به پاپ له رۆم! دهعهوتی کردم بۆ کلیسایهک؛ بانگی کرد چوار بوتل شهراب بێنن. گوتم به خوا من له گهلتا ناخۆمه وه. گوتی: باشر! من ئه مانه بۆ خۆم ده دزم! گوتیشی ئه گهر ده گهل که مال ده چنه گهره کی «سان دۆنی» - که گهره کی بئ ئابرووی پاريسه - من بهرن نه وهک لات و پات روهوتتان بکهن! گوتم: شوکور پاره ی جینگه ی وامان پئ نییه!

شهویک له بهر قاوه خانه یهک له سههر کورسی دانیشتبووین. کابرایه کی زۆر مهست تلاوتل هات داوای پوولی کرد که ئارهقم نه ماوه. فرانکیکم دایه؛ گوتم: برۆ خۆشی رابویره! شهفیق و کهمال زۆر پێکه نین:

- ئاخیر به تاقه فرانکیک چۆنی خۆش لئ راده برئ؟! -

دوکتور کهمال گوتی ده چمه هوله ند؛ جلک لهوئ هه رزانه. جۆیس تیی گه یاندم که مه چۆ! کهمال رۆیشت. ده گهل جۆیس سواری قه تار بووین و به «لیۆن» دا چووینه قه دی چپای «مۆن بلان». له شارێکی چکۆله بووینه میوانی کلیسایهک. که شهیه کمان دیت. من باسی کوردی بۆ ده کهم و جۆیس ته رجمه ده کا. که شه گریا و فرمیسکی به ریشه سپیه کهیدا هاتنه خوار. چوار که شیشی تریش هاتن؛ دیار بوو ئه و له دووی نارد بوون. شه رحی ئه حوالی کوردی مال ویران و کور کوژاوم بۆ ده دان. ئه وانه نوماينده ی کلیسایانی عاله می بوون. بریاراندا که به هه موو توانا له مه ر ده رمان و کۆمه گی نه غده وه یاری ده مان بدهن. گوتیان ههر ئیسته هیندیک پوولت ده ده نیئ! گوتم من نامه وئ. وه کیلی شۆر شمان له فهراڤانسا وه دیته لاتان؛ یارمه تی به ودا بنێرن. که شه ی خانه خویمان به ماشینی خۆی بر دینی ه سه ر چپای مۆن بلان. به رامبه ر به دیمه نی ژنیوی سویس، نه هاریکی زۆر باشی داینی. جۆیس ده یگوت که گریاندووته وایزانیوه ئیستا بۆ خۆت برسیته! شه و له و شار ه له ئوتیل ماینه وه. سه به ی هاتینه وه و به قه تار به ره و پاریس. له رینگه به مه زرادا که ده رۆیشتین، له هه موو مه زرایان لام وا بوو تووتن کراوه. له شوینیک قه تار

وېستا که پاش سعات و نیویک دهر وا. چوومه مه زرا. دیتم نهوی من به توو تنم زانیوو ره زی میون! هر میوهی که متر له میتر بلیند؛ زور نه ستور و پر لک؛ زور پیکوپیک. پیم وایه هیشتووی بیست کیلویی له زور بهی میوه کانه وه که وتبووه سهر زهوی. جگه له رهز، زور بهی چیندراویان نيسک بوو که سهره که یان به ماشین بریوون و کایه که یان به ماشین ددرووه وه. نهقلی نهو سهره به که مال نه گوت. ده گهل نهویشدا زور جیگه ی وا چووین که داوای یارمه تیمان بۆ کورد لی کردن. زوریان جوابی دلخوشکه ره یان داینه وه.

له چهند مالیک ده عوهت کراین که تیگه بیستم جووله که ی زور پایه به رزی فهرانسان. به تایبه تی یه کیان که پیاویکی په نجا ساله ده بوو؛ عهره بیشی زور باش ده زانی؛ زوری لاگیری له کوردان ده کرد. قسه مان ده کرد، گوتی:

- خه لکی شهرقی هه موویان ته نیا ئی حساساتین. ئوروپایی سهریان له زمانی ئی حساسات دهرناچی. ئوروپا ته نیا ژماره و ئامار ده زانی. تو هه زار سال بلی دیهاتمان سووتاوه؛ گهلان، ژن و منالمان له برسان مردوون؛ بهر بۆما دراو؛ هه موو بی داوده رمان که وتوونه وه؛ هیچ به هره نادا. بلی دوو هه زار و سیسه د و شازده دیمان که نه وندده ماله و نه وندده سهرخیزانه و له وانیش نه وندده پیوا، نه وندده ژن، نه وندده مندا، عومریشیان بلی؛ ئاگر ده گرن و سهری کیسه ئاواله ده که نه وه. بۆ نمونه: ویتنامی هاواریان له خه لکی فهرانسا کردووه، هه موو شت به ژماره و ئه رقام. گوتوویانه دوازه هه زار مندالی ده تا سیزده ساله ی خه لکی پایتهخت به دهنگی توپ و بۆما که پر بوون. ئامرازی بیستیان له فهرانساوه بۆ بهر پیکراوه؛ له بازاری سایگوندا فروشراوه...

شهویک لهو ده عوهتانه دا باسی نه مانی ئیستعمار ده کرا که بهم زووانه خه لاس ده بی. نهو جووله که ی ده لیم گوتی: رهنگه ئیستیماری خاوهن چهک و له شکر له ناو بجی، به لام ئیستیماری پوول هه رگیز له ناو ناچی... بۆ داکوتانی قسه که ی خوی، نهقلی جووله که یه کی دهوله مهندي پاريسي گپراوه که پار له سهره تای زستاندا هه رچی بهری دارستان و باغاتی یوگوسلاویا به کریوبه و خوی و بهختی پوولی نه غدی داوه. ئیستا یوگوسلاویا - که هیچی بۆ نامینیتیه وه - سه دی په نجا قازانجی پووله که ی ده داته وه به سهرمایه وه، کابرای جووله که هیشتا پازی نییه!

چهند ره فقیکی سادق هه بوون زورم که یف پیده هاتن؛ که سادق تاریفی مه علوماتی ده کردن؛ ئیرانی بوون. پوژیک سادق، که مال و منی برده چلوکه بابخانه یه کی ئیرانی که زه رفه کانیان هه مووی کاشی شین و سه ماوه ئیرانیانه بوو. به لام نه وندده یان پوول لی ساند که له دهره وه ده مانتوانی سی جهمی باشی پی بخوین. ده گهل که مال چووینه مغازه یه ک ده فته ر و کیفی دهستی بکړین؛ هه ردووکیش فهرانسی نازانین. کابرایه کم دی ریشیکی فهرانسیانه ی سهرچه نه گه ی هه بوو. به عاره بی بانگم کرد، به میسری دهرچوو. به ئاره زوو شتی خۆمان کړی. پوژیک سهرمان به موغازه یه کی جلی حازردا کرد، دهسته کوټ و شهلواریکی پر به بهرم هه لباړد. که مال ته رجمانم بوو که به ئینگلیسی قسه ی ده کرد:

- به چهند؟

- چوار سه د فرانک.

- گرانه.

- لیره معامله کردن نییه.

- ناكېم. ئەگەر بە سەد و پەنجاي دەدەن دەمەوئ.

كابرا تەلەفۇنىكى كرد، گوتى باشە ھەلىگرە. كەمال ۋە تەماح كەوت، ئەۋىش دەستىكى ھەلبىزارد:

- بە چەند؟

- چوارسەد فرانك.

- مەنىش سەد و پەنجا فرانك دەدەم.

- مەسىۋ ھېچ كەس نىيە تەۋا بە قەد و گىپالى رەفېقە كەت بى؛ لە ناچارى فرۆشتمان. بەلام بزانە لىرە سەودا كردن نىيە!

كە ھاتىۋوشىنەۋە بەغدا ھەر كەس دەيدىتەم دەيگوت: ئاي لەۋ درۋونە چاكەي ئەم دەستەي پى درۋاۋە!

ژن و پياۋى فەرانسىم زۆر بە شىك پۇشى دەدەت. درۋونى جل كاريكى گەۋرە دەكا. باۋەر كە ژنىكەم دىت كۆت و شەلۋارەكەي خامى سېى بوو، بەلام جوان درۋابوو ھەر ھەزەت دەكرد لىنى بىروانى.

دەگەل سادق چۈۋىنە بازار و گەرەكى «مۇنمارتر». بە سەدان دوكانى بە ھەسىرى بوريا و تەنەكە، پىر لە پياۋى رەش و سوورى مۇسلمان، پىر لە كىتپى دوعاى عارەبى، شاخە مار، شتى جادوۋگەرى و تىر و تەۋىلەيان دەفرۆشت. بۇ سادق لەۋى لە دوكانىكى جل فرۆش دەستىك كۆت و شەلۋارمان كرى، كە لە ئىران با، نىرخى نەدەھات؛ ھەمەۋى بە سەد و شىست فرانك. شەۋى چاردەي ژۋولاي چۈۋىنە سەيرانى جىژنى ئازادى فەرانسە. سەيرى فەۋارە و تۇپ تەقاندن و بەزم و شايى ئەۋ گەلە سەربلىندەمان كرد. جۇيس گوتى:

- ژەنەرال دىگۆل لە نوتقى جىژنەدا گوتى مەسەلىكى كوردان ھەيە دەلى: پىاۋان قەلايان دەگرن، كىلەكە بە ژانە و لەۋان كىلى قەلا كىرنەۋە ۋەردەگرن...

بىست و ھەوت رۇژ لە فەرانسە ماينەۋە و بەرەۋ بەغدا گەراينەۋە. لەم سەر كە چۈۋىۋىن، لە فرەگەي قاھىرە پىنج پاكەت چاي «لىپتۇن» و چوار بوتل ويسكىم بە دىبارى بىرەۋو؛ دەسبەندىكى زىرپىش بۇ جۇيس. لەۋ سەر چەمەدانم پىر كىرەۋو لە جگەرەي «ژىتان» و زۆر گۆرەۋى ژانە و پىاۋانە و سۇغاتى جوانكىلە بۇ مالاۋە.

ئەۋەشم لە بىر چۈۋىلەي كە «پول» و «ئىدىت» ژن و مېردىكى رۇژنامەچى كە چەند جاران لە كوردستان و لە ناۋ شۆرش دىتبۈۋەمان و لە بەغدا دەۋەتم بۇ كىرەۋون، دەۋەتيان بۇ كىردىن؛ دوكتور قاسملۇشىان مىۋان بوو. قەرئالەيەكى پىر لە نانايان لە پەنا دانايىن؛ گوتيان كورد زۆر ھەز لە نان دەكەن! ھەر ئەۋ پۇلە كىتپىكى زۆر چاكى - بە ناۋى «كرىس كوچىرا» - لە سەر كورد نوۋسىۋە و كىتپەكە مەشھۈرە. ژنەكەشى ئالبوۋمى زۆر گەۋرەي پىر لە ەكسى پىشمەرگەي نىشان دايىن و يادگارى سەفەرەكانيان بۇ كوردستان.

لە ژىتو دابەزىن. بە بن پىر دىكۇكىدا دەۋو تىپەرىن. مەنيان راگرت؛ لەشم گەران. قوتوۋە سىغارم پىچ بوو. دەزگاي پىشكىن ئىشارەي دابوۋە ئاسنم پىيە؛ ۋەيانزانىۋو چەكەم ھەلگرتوۋە. لە ئىتالىا لە فرەگە سەعاتىك ماينەۋە. رۋانىم لە سەعاتىك نوۋسرابوۋ نىرخى ھەشت ھەزار لىرە؛ فىتەيەكەم بۇ لىدا. كابرەكەي عىراقى لەۋ لامەۋە گوتى: فىتەي ناۋى، بايى چوار دىنارە؛ زۆر ھەرزانە!

له فرگه‌ی به‌ینه‌لمیلله‌ی قاهره دابه‌زین. هه‌موو زه‌وق و خۆشی دیمه‌نی پارسیانم له‌ بیر چۆوه. گارسۆن به‌ کراسی شۆری عاره‌بی، ره‌ش وه‌ک قیل، بۆ قاوه‌یه‌ک ده‌بوو له‌ چوار جی فیش ئیمزا که‌ن. که‌مال کیف‌ده‌ستییه‌کی کرێ به‌ پینچ دینار؛ من نه‌مکرێ. که‌ هاتینه‌ به‌غدا نرخه‌ حه‌فده‌ دینار بوو.

ئیحسان شیرزاد و چهند له‌ هاوکارانمان له‌ فرگه‌ چاوه‌نۆرمان بوون؛ جگه‌ له‌ مال و مندالی خۆشمان. به‌ ده‌ردی کورد گوته‌نی زۆر به‌ ده‌ستی پر هاتبووینه‌وه‌ و زۆریان که‌یف به‌ به‌هره‌ی سه‌فه‌ره‌که‌مان هات و کۆری زانیاری قه‌دزرانی لێ کردین. چووم خه‌به‌ری کلیسای عاله‌میشم به‌ بارزانی دا. فه‌رمووێ کارێکی به‌ فایده‌ت کردووه‌ و په‌یوه‌ندیان ده‌گه‌ل ده‌گرین. که‌ بیستمه‌وه‌ له‌ بابته‌ ده‌رمان و کۆمه‌کی تروه‌و زۆریان چاکه‌ کردبوو.

له‌ به‌غداوه‌ هات‌و‌چۆی کویتستان و شۆرشم زۆر ده‌کرد. ده‌مدی که‌ ئه‌وانه‌ی دوینێ هه‌وسه‌نگه‌ری پیشمه‌رگه‌ بوون و ئیستا له‌ ده‌وله‌ت دامه‌زراون و پله‌ و پایه‌یان ده‌ست که‌وتوو، چۆن هه‌موو شتیکیان له‌ بیر چۆته‌وه‌ و هه‌ر حه‌ولی پوول و ماشین و قه‌سر په‌یداکردنی خۆیان. شیعیکم به‌ ناوی «حه‌للەق-مه‌للەق» نووسی له‌ مه‌جه‌للە «هه‌ولێر» دا -که‌ له‌ هه‌ولێر ده‌رده‌که‌وت و کاک محه‌ممەد مه‌ولوود (مه‌م) سه‌ره‌یه‌ستی ده‌کرد- چاپ کرد. هه‌ر چی وه‌زیر و ئه‌ستاندار و فه‌رمانده‌ی هه‌یزی کورد بوون و ملیان له‌ دزی و پوول کۆ کردنه‌وه‌ و پیشمه‌رگه‌ له‌ بیر چوونه‌وه‌ نابوو، زۆری پێ تووره‌ بوون. حیزب له‌ کۆبوونه‌وه‌کانی خۆیاندا، داگیرکه‌ر و عه‌ره‌ب و ئیستیعماریان له‌ بیر کردبوو؛ ده‌رس ئه‌وه‌ بوو: «دوژمنایه‌تی هه‌زار ده‌گه‌ل حیزبمان!». ئه‌ستاندارێ هه‌ولێر «عه‌بدوله‌هاب ئوتروشی» شکایه‌تی لای ئیحسان شیرزاد کرد. کاک محه‌ممەد مه‌ولوودیان موعه‌للەق کرد. په‌ری شیعه‌کانیان له‌ مه‌جه‌للە که‌ دراندبوو. پتر له‌ سه‌د شکایه‌تم له‌ لای مه‌لاسته‌فا لێ کرابوو. بارزانی گوتی: ئه‌وه‌ چت نووسیه‌؟ بۆم خۆینده‌وه‌؛ گوتی: تۆ ناوی که‌ست نه‌بردووه‌. دیاره‌ هه‌رچی دزه‌ و حیزه‌ واده‌زانن ده‌گه‌ل ئه‌وانته‌... نه‌قلێکی گێراوه‌ که‌ کابرایه‌کی مووسلی که‌ له‌ بابێکی دزیبوو؛ که‌س شکی لێ نه‌کردبوو. سه‌ربه‌خۆ له‌ بازاردا تووشی هه‌ر که‌س ده‌بوو ده‌پرسی: نه‌قلی که‌ له‌ بابه‌که‌ چ بوو؟! گوتی: هه‌نده‌تان دزی و فزی کردووه‌، تاقه‌تی بیستنی لۆمه‌یه‌کی چکۆله‌شتان نییه‌، با ناوی که‌سیش نه‌برای...

رۆژیک له‌ حاجی ئۆمه‌ران زۆر له‌و پیاوه‌ زلانه‌ له‌ دیوه‌خان بوون. «فارس باوه‌» -که‌ فه‌رمانده‌ی هه‌یزی هه‌ولێر بوو- گوتی: کاک هه‌زار! تۆ جنیویشم پێ بده‌ی قبوولمه‌. به‌لام دیتم یه‌ک له‌ پیشمه‌رگه‌کانی هاوکارم به‌ ماشینی مارسیدس را برد. کابرایه‌ک له‌ قاوه‌خانه‌ پیکه‌نی، گوتی: ئه‌وه‌تا به‌ مارسیدس به‌ جێت هه‌یشتم! ده‌بوايه‌ بیکوژم؛ به‌لام سه‌رم داخست و به‌ سه‌ر شۆری رۆیشتم. گوتم: کاک فارس! به‌ شه‌رعی ئیسلام قاپ و قاچاغ و نالی ئه‌سپ له‌ زیر و زیو حه‌رامه‌؛ بۆ ئه‌وه‌ فه‌قیه‌ر به‌ به‌شه‌که‌ زگی به‌ خۆی نه‌سووتی. ئیوه‌ که‌ شوکۆر پوولتان زۆره‌، له‌ بانکی دابنن! خۆتان له‌ سه‌ر ئه‌و پیشمه‌رگه‌ ئازایانه‌ی -که‌ هه‌ر ئه‌وان له‌ سه‌نگه‌ردا بوون و ئیوه‌ به‌ری فیداکاری ئه‌وانتان خواردووه‌ و ئیستا خۆتان لێ بواردووه‌ و کاری قوره‌کاریشان ده‌ست ناکه‌وی- مه‌نوین و گز و فتیان مه‌ده‌ن! نه‌وه‌ک دیسان کارتێان بکه‌ویتته‌ ئه‌وان و به‌ ده‌نگتانه‌وه‌ نه‌ین...

«نافیز» که‌ کرابوو وه‌زیری کشت‌وکال، گوتی: ئه‌و شیعه‌ت هه‌ر ده‌گه‌ل من بووه‌! که‌ خانووم له‌ به‌غدا دروست کردووه‌. گوتم: کاکێ خۆم! چهند سال پیکه‌وه‌ ژیاوین؛ هه‌میشه‌ پیم گوته‌وی شیعه‌ بۆیه‌ نابێ تۆ قسه‌ی لێ بکه‌ی. له‌و باره‌دا زۆر که‌وده‌نی!

حاصل به فرمانی بارزانی کاک محمدمهد مهلولود رزگاری هات؛ بهلام قبولی نه کردهوه که سهرپهرستی مهجللهی ههولیر بکا.

جاریک بهر لهو ههرا و چهققهیه، مهقالیکم ههر بۆ مهجللهی ههولیر نووسی بهو مانایه که: «له بهر دوکانیکی بهغدا رادهبردم، چهقلیکی موومیایی کراو له بنی نووسرابوو نرخه بیستوینچ دیناره. به بیرمدا هات که بئ و نهبی ئهو چهقله به زیندوویی شاعیری کورد بووه که په نجا چهقله زیندوو قرانیک نایهئ و به مردوویی نرخه ئهوهنده بالا دهچی!» زۆر له شاعیر و هونهرمهاندانی کوردم به نموونهی ئهو چهقله باس کردبوو.

شعیری «حهللوق - مهللوق» م بۆ «سهعید ناکام» خویندبووه؛ له بهغدا زۆری تاریف کرد. که هاتمه ناوپردان و دیتی دوکتور مهحمود و مامۆستایان پپی قهلسن، ههر خۆی - که زۆری تاریف کردبوو - گوتی زۆر خراپه و زبانی ههیه و نهدهبوایه شتی وا بلتی!

هاوینان کۆری زانیاری وچانی بوو. به مال و مندالهوه دههاتمهوه کوستان و له لای زینوی و حاجی ئۆمهراڤ دهزایان. رۆژیک سهید عوبهیدیلای ئهییووبیم لئ پهیدا بوو، پازده رۆژیک لام مایهوه. له پپی تورکیاوه هاتبوو. له سهر داواوی ئهوه، دهگهلی چوومه لای بارزانی. به بارزانی گوت: دهمهوی بچم له فهراڤسه بخوینم. گوتی: ههزار تۆ به مهکتبه سیاسی بسپیتره که ههرچی دهیهوی بۆی بکه. پیکهوه هاتینه ناوپردان. گوتم سهید عوبید نانی نهخواردوه. پیتشمه رگهیهک هات گوتی: فهرموو نان بخۆ! عوبهید کردیه هاوار:

- بۆ دهمکوژن؟ چمکردوه؟!

زانیم نهوعی نهخۆشی ههیه. خۆم دهگهلی چووم تا نانی خوارد و کهس نهیکوشت! کاغهزی له لایهن بارزانییهوه بۆ دوکتور کامران عالی بهدرخان نووسرا و چوو. ئیتر نهمدیتهوه و نهزمانی چی کردبوو.

ئهحمدهدی بارام میرزا لهو ساوه فایق و جهماعهت چووویونه دیوی ئیران، جیپیکی پهیدا کردبوو؛ رانندهگی دهکرد. ئهغلهب له ماله من دهنوست و دهیخوارد. شهویک نزیکه بهربهیان سئ سوار لای خپهوه ته کهم دابهزین. له سهید رهسوولی بابی گهورهیان دهپرسی. خهبرم دانئ که له «سهرگی نیل» دهژی و رۆیشتن. ئهحمده چوو بوو خهبری به مهسهوود بارزانی داوو که ههزار چهک بۆ چهتهکانی ئیرانی دهنیری و شهو هاتن و به باره چهکهوه بهپپی کردنهوه! به روومدا نه دایهوه و ههر له سهر من دهژیا. تا لهپر له ری گرتیان و بردیانه زیندانی بهغدا و له پاشان دهگهل جاسووسانی گیراوی خۆیان گۆریانهوه و دایانهوه به ئیران و کرا به رانندهی شارهوانی مههاباد. ئیستش له کهرهجه و رانندهیی دهکا و هات وچۆم ههر دهکا.

کاک ئهمیری قازی زۆر جار سهری دهدام و پیکهوه دهزایان. به راستی زۆرم کهیف گرتبووی و هیچ عهیبم تیدا نه دیت.

له کۆر مهجللهیه کمان دامهزراند که سالی جاریک یان دوو جار دهچی. له ژمارهی یه کهمدا فریا نه کهوتم چی بۆ بنووسم. له ژماره دوودا مهقالیکم نووسی دهربارهی وشهی عهرهبی که ره گهزبان فارسی، یان کوردی، یان زمانی تر بوون. مهقاله که چل و چند رووپه پکی گرت. بوو به ههرای مامۆستایانی «کۆری زانیاری عهرهبی» که ئهم کوفره بۆ کراوه. ئیحسان شیرزادی ره ئیسمان زۆر ترسابوو؛ گلهی لئ کردم که چاری ئهوه کاره چۆن بکهین؟ گوتم حازرم بۆ محاکمه و جوابدانهوه. مهجلیسیکی زلیان تهشکیل دا، پیره زانای، عهرهبی زۆر ره گهزه پهرستی

میشک وشک کۆ ببوونهوه.

رهئسه که یان گوتی: تۆ چۆن ئەو هه موو وشه عهره بیانهی که له قورعاندا هاتوون ده لیتی له فارسی و کوردیی هه وه رگیراون؟ نازانی ئیمامی شافیعی فه رموو یه: هه رچی له قورعاندا هاتووه هه مووی عهره بی ره سه نه و زمانی بیگانهی تی نه هاتووه؟!

- جه ناب! شافیعی بۆ خۆی ئەو فه رمایشتهی کردووه؛ له لوغه تی بیگانه هیچ خه به ری نه بووه. هه موو ته فسیره کان ده لێن وشه ی «مشکوه» عه جه مییه. ئەو جار که من نزیک هه وسه د که لیمه یه م یه دا کردووه، ته نیا روانیومه ته سی کتیب: «وشه ی فارسی به عاره بی کراو» نووسینی که شه ی ماردین «ئه ددای شیر» که له ۱۹۰۹ دا چاپ کراوه؛ دووه م: «المعرب للجوالیقی» که له چه رخی چواره می کۆچی نووسراوه و جه ند جار چاپ کراوه؛ سییه م: «المنجد» که سه ر له به رم پشکنیوه. ئیوه هه رچی نووسیومه ئە گه ر له م سی کتیه دا نه تاندیته وه له سه ر منی حساب که ن. ئە گه رچی بۆ خوم پتر له هه زار و چوارسه د وشه ی عهره بیم دۆزیوه ته وه که له کوردی و فارسی و ئیتالی و جه به شی و عیبری و ئارامی و فیره و نی و فه رانسی و رووسی وه رگیراون؛ به لام من ئە وانی خۆم نه نووسیوه.

کیشه یان له بیر چوووه؛ ئە مجار ده یانگوت چۆن باوه ر بکه ین که تۆ هه وسه له ت هه بووه هه موو «المنجد» بخوینیته وه؟! به سه لامه ت له کیشه یان رزگارمان بوو.

له سه ر شافیعی شتیکی دیشم له بیره: له خیه و ته شیخ عوبیدیللا جه ند مه لایه ک میوان بوون. باسی خوتبه ی جومه و ته لقینی مردوو کرا که شافیعی ده لی ده بی به عاره بی بن. گوتم: شافیعی وه ک ئەو به عسیانه ره گه ز په رستیکی عه رب بووه؛ ده نا له پیش خوتبه ی جومه دا هه دیسیک ده خوینرتیه وه که دوو خوتبه له جیگای دوو رکاتی جه ماعه ته. ئە گه ر وتاریبژ چوو سه ر مینه ر، که س قسه نه کا؛ گوئ بگرن! که سی قسه بکا پر و پووچه. کی پر و پووچ بلی، نوژی جومه ی به رناکه وئ. یانی نسحه تان ده که ن. کابرای کورد یان تورک که نازانی باس چییه، گوئ بگرن و نه گرن هه ر هیجه. که وا بی قه ت نوژی جومه ی ئە وانه ی عاره بی نازان به رنه که وتوووه. ته لقین بۆ مردوو نییه؛ بۆ ئەو زیندووانه یه که هاتوون مردوو بنیژن. دلاین نه رمه و مردناین له بیره؛ نسحه تیان ده کرن که ئە گه ر پیای چاک نه بن پاشه رۆژ یان خراب ده بی. که وا بوو ده بی به زمانی خۆیان نسحه تیان بکرن.

مه لایه کم لی راست بۆوه: تۆ چۆن بی ئە ده بی ده گه ل ئیمامی شافیعی ده که ی؟! زۆریان خۆیان لی تووره کرد که قسه ی هه زار حیسابییه و ئیمه بیرمان لی نه کردۆ ته وه... له کۆر نامیلکه یه کم ده رباره ی «عه شیره تی گاوانی کورد» - که له زه مانی عه بباسیدا خاوه ناو بوون و شاری حیلله یان دروست کردووه له عهره بییه وه کرده کوردی و چاپ کرا. هه فته ی دوو جار یان سی جار کۆ ده بووینه وه؛ ئیستلاحاتی عاره بیمان به کوردی ده دیته وه. هه ر که سه ش ده بویه سالیانه حیسابی به ره مه می بکرن بزانی له سالیکدا چی کردووه که خزمه ت به کۆمه ل بی.

دوکتور پاکیزه ره فیق حیلمی له و که سانه بوو که هه ر ده زانن باسی خه لک به نه زان و بیکاره بکه ن و گالته ی به هه موومان ده کرد. دوا ی دوو سال که لیکیان داوه، قه ت تاقه دوو دیریکی به ره م نه بوو. بۆی نووسرا یان خۆت بکیشه وه یان ده رت ده که ین. ئەو رۆیشت. عه بدوللا نه قشبه ندیش که مدیری کوللی حیسابات بوو، نه یده کرا دوو کار بکا؛ کشایه وه. «جه مال بابان»،

«شوكور مستهفا» و «محمەمەدى مەلا كەرىم» بوونە ھاوکارمان. مام ھېمنىش لە كۆپرە بەشدار بوو؛ توحفەى موزەفەرەيى درايە كە بېخاتە سەر خەتەى خۆمانە.

قەرار درا لە ماوەى پېنج سالدا فەرھەنگىكى كوردى بە كوردى زۆر تەواو دەرخەين؛ «دوكتور ئاۋرەحمانى مەلا مەرف» كە شەش سال لە لىنىنگراد دەرسى فەرھەنگ ساز كردن فېر بېوو بە سەرى رابگا. «مەلا عەبدوللا حەيياكى» پىي سېپرا فەرھەنگى مەردۇخ بكاتە فېش.

لەو ماوەيە كە لە بەغدا بووم دوكتور قاسملوو، مەلا عەبدوللا حەيياكى و ھەسەن رەستگار و مەلا رەسوول پېش نامزى و مام ھېمنەم زۆر دەدى و ھات و چۆمان زۆر بوو. زۆر جار قاسملوو دەرھاتە مال «مەككەرۆنى» بۆ لى دەناين؛ زۆر دەستاۋى خۆش بوو. قاسملوو ماوەيەك مامۇستاي دانىشگا بوو. پاش سەفەرى ئوروپاي، جارىكى تر كە ھاتەو، لە وەزارەتى «تخيطى» (تەرجىزى) دامەزراوو؛ مانگى سېسەد دىنارى وەرەگرت و دەيكردە مەرجى ھەوالانى حېزىبى خۆى.

وئ كەوتىن بېست و شەش فەرھەنگى كوردى بە زمانانى غەيرە كوردمان پەيدا كرد. كەوتىنە فېش سازدان. گوتيان مەلا خەلىل سولەيمان لە «شىخان»ى پىشت مووسل، فەرھەنگىكى بادىنى نووسىو و لە سەر يەزىدەكانىش بە عەرەبى كىتېبى ھەيە. خەبەرمان بۆ ناردوو، قىبولى نەكردوو ھاوكاريمان دەگەل بكا. مە ئەو كارەم وەستۆ گرت. لە رېگەى ھەوليرەو و چوومە مووسل. شەو بوو؛ رانندە حازر نەبوون بمبەنە شىخان؛ كە شەوانە پرووت دەكران. گوتەم برا مە كەس پرووتەم ناكە. دلم دانەو و دەگەل دوو پۇلىس برديانە شىخان. بوومە مېوانى فەرماندار كە ناۋى «حاجى رەسوول» و خەلكى سولەيمانى بوو. ناردەم لە دووى مەلا خەلىل. دەمىك بوو دەمناسى؛ شاعىرىكى زۆر پىر و زۆر فەقىر. شەو زۆر خۆشمان رابوارد و سبەى مەلاخەلىل بردمىو مالا خۆى. لە رى باسەم كرد كە فەرھەنگەكەت زىراكس دەكەين؛ لە فەرھەنگى گەورەدا سوپاست دەكەين كە لە تۆ بەھرەمان وەرگرتوو. كىتېبە عەرەبىەكەى سەر يەزىديانىشت لەوانەيە بە ناۋى تۆ چاپ بكەين؛ ھېچ نەبى نەفەوتى و تۆ كە چەند جار مالت سووتىنراو و كىتېت فەوتاون، ئەوانەت بۆ دەمىن. پاش وايە بىمەيەى بىيانەم. پوولىكىشت دەدەمى.

گوتى: دەتوانى سى دىنارم بەدەيەى؟!

[ئەى مامۇستاي بىچارە! پوولى دەولەت نەدرى بە تۆ، بە كى بدەرى؟]

- دووسەد دىنار تەغد دەدەمى؛ كىتېبەكانىشت ھەر مولكى خۆت بى.

- ھەزار كە وا بى دەتوانم خانوو پىك درووس كەم!...

بە فەرماندارم گوت. قەولى دا كە ھەم عەرزى بداتى، ھەم كەرستەى خانوو. فەرھەنگ و كىتېبەكەم ھىناوە كۆر.

قەرار درا يادبوودىكى حاجى قادر لە كۆيە بگىرى. كرامە راسپاردەى كۆر و چووم. وتارىكم خويندەو، مژدەم دانى كە كۆر قەرارى داوە كۆتەلىكى نېو لەش بۆ حاجى لە كۆيە دامەزىننى و رايانسپاردۆتە ئىتالىا؛ بەو زووانە دەگاتى. بۆ رۆزى دامەزىرانى كۆتەلى حاجى مە لە دەستا نەبووم؛ مام ھېمەن لە لاينە كۆرەو و چووبوو، شىعەرىكى ھەرە باشى خويندەبۆو.

مانگى سەد دىنار باز نىستەگى، بېست و پىنج دىنار حەقى ئەندامەتى كارا لە كۆردا، لە ھەر جەلسەيەكى ھەفتانەدا سى دىنار ھەقى كۆبونەو و دوو سەعاتە، سەرەراى ئەوانەش تەرجەمەى كىتېبى دەرسى كوردى - كە يەك كىك بووم لە سى كەسى پشكنى ھەرە بالا - فۆرمەى

کتیب شیست دینار دهدرا! داهاتم یه کجار زور بوو. له سالیکندا لیکم دایه وه پتر له ههوسه د دینارم هه مالیاتی دهرامه دابوو. زور دهوله مه ند بجوم. زپری ژنان و پوولی نه غدم زور بوو. هه موو شت هه رزان. مخاریج که م و دهرامه د زور. به و په پری ته سه لی ده ژيام و به هه موو توانا یارمه تی دؤستانی ده سکورتی خؤم ده کرد. ئەم ئیحترامه زوره و داهاته زیادیه و به شدار بوونم له هه موو کاروباری ئەده بی و ته رجهمه دا، ببوه مایه ی هه سوودی و ئیره یی زور که سی عیراقی که به ناو زانا بوون و ده گهل منیان دهر نه برد: «چؤن کوردیکی ئیرانی له کوردی عیراقی به برهوتر بی؟!...». زور کهس له خؤرا دژایه تیان ده کردم. دوکتور عیزه ددین مسته فا هه له خؤوه ببوه دؤزمنم. ته نانه ت خه به ری به حکوومه ت دهدا که ئیرانییه و ده بی بیگرن! به لام له بهر مه لامسته فا پارێزرا بووم.

کاتی شه ره فنامه م ناماده ی چاپ ده کرد به دوکتور ماف خه زنه دارم گوت: تۆ شه ش سال له لینینگراد رووسیت خویندوو؛ پیشه کیه کی خانم «یه فگینا واسیلیفا» به رووسی له سه ر شه ره فنامه ی ته رجهمه ی رووسی نووسراوه؛ بی زه حمه ت بؤم بخوینته وه تا نه گه ر شتیکی تازه ی تیدا بی نه قلی بکه م.

- باشه، جا نه وه چییه؟ هه مووت بؤ ته رجهمه ده که م.

نه هاریک ده عوه تم کرد، هه رچی کردی نهیتوانی دوو دیر بخوینیتته وه.

- دوکتور گیان دباره به شه ش سال فیری رووسی خویندنه وه ش نه بووی!

که مال مه زه هه ر بؤی ته رجهمه کردم.

رؤژیک «دوکتور کاوس قه فتان» ده عوه تی کاک مه سهوود محه ممه د و که مال و منی کردبوو.

گوتی: هه ژار! ده زانی من له کوردی نووسیندا چه ند زه بر به ده ستم.

گوتم: کاکه! تا نه چوو بوویه رووسیا باش بووی. له وه تا هاتوو یه وه عه سلهن کوردی نازانی و شایه تم ئەو داستانه یه که نووسیوتن.

که له ده عوه ته که ده رچووین، کاک مه سهوود محه ممه د فه رمووی:

- هه ژار تۆ موجهامه له و ته عارف نازانی! نه ده بوو ئەمه به کاوس قه فتان بلئی.

- کاکه مه سهوود! من رووبینی و موجهامه له به نیفاق ده زانم. ئەمه ش نه زه رییه خؤمه. ره نگه

پاش په نجا سالیک مه علووم بیی که موجهامه له ش هه ر نیفاق و دوورووبیه...

رؤژیک له کؤمه لی دراستی کوردی بووم. گویم لی بوو «ره سوول هاوار» - که شاعیریکه - له

ژووریکی تر به مودیری ده گوت: مامؤستا عه بدولا شالی! سه گبابی وامان لی پهیدا بوون ده لاین

ده بی کوردی له شوان و ره نجبه ری نه خوینده وار فیر بن! ئەدی چه ند ساله ئیمه چیمان

کردوو؟ چؤن زمانه ئەده بیه که مان ته رک بکه یین و شوپن وه رزپر و گاوئانان کهوین؟! که ئەو

جوینته ی ده گهل من بوو. هه میشه من شه ری ئەوانه م ده کرد که زمانی پاکي کوردی تیک

ده دهن و دانه به دانه عه ره بی وه رده گپرن و ئەویش به ئیشتیای نه زانی خؤیان... گالته م پی

ده کردن. له بهر ئەوه زۆریان زور رقیان له من ده بووه. نه به زینم له بهرانه بر ئەو نه زانه خؤ به زانا

ناسانه سه ره نجام کاریکی وای کردبوو که زۆریان بیر له حالی خؤیان و قسه ی من بکه نه وه و

ئه گه ر چی خراپه یان ده گوتم، بیته سه ر قسه کانم. پیم وایه له و شه ر و هه رایانه دا توانیم تا

ئه ندازه یه کی باش گه شه به زمانه که و نووسینی کوردی بده م.

جاریک له جهنگه ی ئەوه دا که «عیزه ددین» له هه موو جی دژی من دهدوا، تووشم هات. زور

به پرووی خوش دواندمی، گوتی: ماموستا! نه گهر من و تو یه ک بین و یاریده یی که تر بدین که سمان پی ناویری؛ با بینه دؤست.

گوتم: کاکه گیان! نهوی هه موو کهس دهیزانی تو تا ریش هاتووو باشیان باس نه کردوی؛ له پاش ریش هاتنیش ده بینه هه خهریکی فیل و ده ستیری و دورووییت. به بیر من دوزمنایه تییه کهت بؤ من له دؤستایه تی ده گهلت باشر بی. چونکه کهسانیک بزائن که من و تو ریگه مان جیا، تاریفه بؤ نه خلای من...

راستی شتیکی عه جاب بوو: زور لهو کوردانه یی له پروسیا خویندبوویان - جگه له دوکتور که مال مه زهر - زور نه زان و گیل هاتبوونه وه.

له ناخر و ئوخری پاییزی سالی ۱۹۷۳دا له لایه ن کۆری زانیاری (ئاکادیمی عیلمی) شۆره ویه وه دهعه تنامه یه ک بؤ کۆری زانیاری عاره بی و کوردی هات که شهش کهس بنیرن. چوار پیره عاره ب له لایه ن کۆری زانیاری عاره بی و که مال و من له لایه ن کۆری زانیاری کوردیه وه ده ست نیشان کراین. هه ره که که چوو بوومه پاریس، چهند دانه یه ک شه ره فنامه برد و پشککهش به شوینه واره زانسته کان و پیاوانی وه ک «تو فیک وهه بی» و «ئه دمؤنس» و «مستر مه کنزی» م کردبوو، دوازه نوسخه م شه ره فنامه ده گه ل خۆم بؤ شۆره ی برد. بؤ جاری دووهه م پاش چارده سال دیسان له رۆژیک پی به فردا گه ییمه مۆسکۆ له ئوتیل «کۆنتینتال» له «مه بدانی سوور» - که ئوتیلیکی قه دیمی و زور جوان و به شان و شکۆ بوو - دابه زین. دیار بوو زور میوانی به قه درین. هه ره کهسه ژوو ریکی زور ساز و ته یار و جوانمان هه بوو.

جاران که میوانی نووسه ران بووم، ئه م جار میوانی ئاکادیمی علووم بووم. چاکی هینابوو: عه ره به کان - که هه مووی میشک پوچه لی ره گه زه رست و دژی کورد و دژی پروسیه بوون و زۆره بیان ساله ها مه عاشخۆری ئینگلیسان و سه فیری زه مانی نووری سه عید و پادشایی بوون - هه چیان که لیمه یه ک پروسیان نه ده زانی؛ ته رجومانی هه مووان دوکتور که مال مه زهر بوو. هه ره قسکی بیتامیان ده کرد و هه ره عه ره بایه تییه کیان ده نواند، که مال به ئاره زووی خۆی ته رجومه ی ده کرد. وای به سه ره هاتبوو که عه ره به کان ببوونه گالته جاری زانیانی مۆسکۆ. به تابه ته ی «دوکتور پۆلیقوی» که سه ره رستی میوانداری ئیمه ی پی سپیرابوو، هه ره به دل عه ره به کانی ناخۆش ده ویست و هه زی له چاره بیان نه ده کرد. دوو جار به بی ئه وان هه ره دهعه ته ی بؤ ماله خۆی کردین.

سی جه لسه له ئاکادیمی شۆره یی ده گه ل زانیان کۆبووینه وه، قسه له په یوه ندی دۆستانه ی ئاکادیمی عیلمی عیراق و شۆره یی ده کرا. له مه جلیسیکا زانییه ک گوتی: وا ده رده که وی که کوردستان پش له هه موو شونیککی رۆژه لات زۆر ئاوه دان بووه. زانیانی ئاسه واری شۆره یی له مه لبه ندی «سنجار» شوینه واری گوندیکیان له بن عه رز دیوه ته وه که خانوو کانی به زنجیر و به ده وه ی مه دانیکا دروست کراون؛ که ئه وه نیشانه یه کورد په نجا هه زار سال له وه پش فکری دیفاعی مونه زه میان هه بووه و خه لکی گوند توانیویه به رانه بر به دوزمن، گوندیان وه ک قه لا هه لخنه وه و دیاره ته مه ددونیکی گه ره بیان هه بووه.

گوتم: زۆر به داخه وه شۆره یی و زانیانی، هه ره به مردووی په نجا هه زار ساله مانه وه خه ریکن؛ به لام ئه وانه ی ئیستا زیندوون و له سه ره زه وین و قه تلوعام ده کرین، هه یج نرخیان بؤ دانه نراوه! بریا نیو ئه وه نده که به ئاسه واری کۆنمانه وه خه ریکن، به زیندوووه کانمانه وه خه ریک بوونایه و له

مردن ټرگارتان بگردايه...

شهره فنامهم بؤ کتیبخانه‌ی لینین و زؤر له کتیبخانه‌کانی تر نارد، نوسخه‌یه کیشم پی‌شکesh به نه‌نستی‌تؤی رۆژه لاتناسی کرد که «غەفوورؤف» ناو به سهری راده‌گه‌یشته. وه‌ختی میوانیه که مان ته‌نیا حه‌فته‌یه‌ک بوو. بردیانینه لینین‌گراډ، دوو شهو ماینه‌وه. رۆژیک میوانی «که‌ریم ئەبیووبی» بووین؛ ههر من و دوکتور که‌مال. که‌ریم زؤر گۆږابوو؛ سهر و سمیلی بۆز ببوو. ببوه چاکه‌رمه‌وی ده‌زگای ده‌نگ هه‌لسه‌نگ؛ وازی له زمان شوناسی هینابوو. شهو ته‌له‌فۆنم له خانم «سیدا رۆدینکۆ» کرد. ئادرئسی دامی که ههر ده‌بی بچم میوانی بم. دیتمه‌وه؛ پیر ببوو؛ چاوی بی‌حوکم ببوو. دوو کورپی لاوی هه‌بوو که له مه‌دره‌سه‌ی مووسیقی بوون و کاریان نه‌ده‌کرد. میردی نه‌ما‌بوو. زؤر مالیکی فه‌قیری هه‌بوو. وا ده‌رکه‌وت له روه‌وسیاش که‌سانێ که له کاری زؤر به‌جی ده‌مینن له بیر ده‌چنه‌وه. داوای مه‌م و زینم لی‌کرد که خۆی به چاپی گه‌یاندوه و به روه‌وسی مانای لی‌داوه‌ته‌وه. سویندی خوارد که ههر تاقه نوسخه‌یه‌کی هه‌یه، گوتم لی‌ت ناستینم.

له لینین‌گراډه‌وه من و که‌مال چووینه یه‌ریوان. عه‌ره‌به‌کانیش چوونه تاشکه‌ند که چاویان به مه‌لای ئوزه‌به‌ک و کتیبی عه‌ره‌بی بکه‌وی و له باکو یه‌کتر بگرینه‌وه. زؤر له کورده‌کان به پیرمانه‌وه هاتن. شهو «جاسمی جه‌لیل» بردینیه ماله خۆی که شامان بداتی و شهو بمانه‌نینیه‌وه ئوتیل. ده‌توانم بلیم مالی جاسم مالی هونه‌ر بوو؛ ئوردوخانی کورپی دوکتورای له ئەده‌بیاتدا هه‌بوو؛ جاسم بؤ خۆی شاعیر و نومايشنامه‌نووس بوو؛ جه‌میله‌ی کچی مۆسیقاریک بوو بژارده؛ دووه‌زار ئاهه‌نگی زؤر ره‌سه‌نی کوردی خستبووه سهر ئەلفبای نۆت و چاپ کرابوو. رادیۆ یه‌ریوان به‌و ماله کاری ده‌گه‌را. شهو جه‌میله به پیاو هه‌وای هه‌لپه‌رکی شیخانی لی‌دا. جاسم و کچ و کورپی هه‌ستان بره‌قسن، که‌مال گوئی من نازانم، من هه‌ستام و تاوکی باش ده‌گه‌لیان ره‌قسیم. من باوم له که‌مال خۆشتر بوو که کرمانجی ئەوانم ده‌زانی.

به‌یانی ئەو رۆژه چووینه ئاکادیمی علومی ئهرمه‌نستان. ده‌گه‌ل «حاجی جه‌ندی» شاعیر - که زؤر پیر ببوو - بووینه ناسیاو. کورپه جحیله‌یه‌کی کورد سه‌رۆکی کاروباری ریکخراوی کومونیستی له ئاکادیمی بوو. زؤر به لامه‌وه به‌قیمة‌ت بوو که گوئی: سپاردوومه له ماوه‌ی شه‌ش سالدا تاریخیکی زؤر بان و به‌رین و هه‌موو لایه‌نه‌ی کورد و کوردستان ساز بدری. ئەو پیاوه‌شم دیته‌وه که باسم کرد له بۆکان ئەفسه‌ریکی روه‌وسی به ناوی یاقووب و له به‌غدا باغه‌چه‌وانی مالی شا‌بوو! زؤر که یفمان پیک هات. «عه‌ره‌ب شامیلۆف»م دیت - نووسه‌ره‌که‌ی کتیبی «شوانی کورد» و «به‌ربانگ» و «قه‌لای دمدم» - زؤر پیر ببوو. به خه‌یالم وه‌خت بوو بخه‌رفی... گه‌لیک میدالی گه‌وره‌ی شۆره‌وی به‌سینگه‌وه بوو. ده‌گه‌ل جه‌میله عه‌کسمان گرت، هه‌روه‌ها ده‌گه‌ل عه‌ره‌ب شامیلۆف و جاسم و حاجی جه‌ندی و زؤر که‌سی تر.

له ئاکادیمی که‌مال به روه‌وسی و من به کرمانجی وتارمان دا که کرمانجیه‌که‌ی من کوردیک ته‌رجه‌مه‌ی به ههرمه‌نی ده‌کرد. پاش نوێژ بردیانینه سه‌یری ئاسه‌واری کۆن. کابرایه‌کی پی‌ری عه‌ینه‌ک له چاو خه‌تی میخی ده‌خوینده‌وه، قه‌ت تۆ فارسی و کوردی وا به‌ره‌وانی ناخوینیه‌وه! ته‌رجه‌مه‌ی به‌تورکی پێ ده‌گویتین. جاریکیان سه‌رۆکی ئاکادیمی له‌وحه‌یه‌کی نیشان دام؛ گوئی ئەوه فلان شته. پیره لی‌ی مۆڤ بۆوه:

- چوو‌زانی؟ خۆ تۆ نازانی خه‌تی میخی بخوینیه‌وه!

- ئوستاد بە ئەرمەنى نووسراپو. دەنا من و خەتى مىخى تۆ، ھەزار گەزمان نىوانە!
كوردېك بانگېشتىنى كىردىن بۇ گوندىكى كوردنشىن لە نىزىك چىيى «ئاراتات». ژن و
پىاۋەكانى جلكيان تەواۋ ۋەك يەزىدىيەكانى چىيى «شەنگال» بوو. لەۋىش بە دەھۆل و زورنا
رەقسىكىمان كرد. نانئىكى ئىۋارەيان دايىنى.

چوۋىنە نىشانگەيەك كە بە يادى ئەو دوازە عەشىرەتە ئەرمەنىانەۋە چەقاۋە كە توركان
قەتلۇعاميان كىردوون. نىشانگەيەكىش لە نىزىك چىيى ئاراتات ھەبوو، نووسراپو: «بە يادگارى
برايتى كورد و ئەرمەنى كە لىرە بە گژ توركاندا چوۋنەۋە و نىشتىمانى خۇيان برايانە پاراستوۋە».
لاۋە كوردېك تاق كىردەۋە كە ھەز دەكەم بەيى درۆ و دوورۋويى ۋەزىي كورد لە ئەرمەنىستان
چۆنە بۆم باس بىكەي. گوتى: راست ئەۋەيە مىللەتى ئەرمەنى زۆر دەگەل كورد چاكن. جگە لە
حقوۋقى قەۋمى، ئەۋەندەي شۆرەي قەرارى داۋە، ئەرمەنى پىر لەگەلمان بە چاكە دەبزوۋنەۋە.
ئەگەر دە كەس لە يەك رادەي خويندەۋارى و بە يەك جۆر كارنامەۋە داۋاي كارئىكى دەۋلەتى
بىكەن، يەكيان لەۋ دەيانە كورد بى، لىت روون بى كوردەكە قبوول دەكەن، چونكە سەر بە
مىللەتى كەمىنە و ئەقەللىيەتە. حورمەتمان زىاد لەۋە دەگرن كە چاۋەنۆپىن.

من قسەم كرد، گوتم: سەيرە بانئىك و دوو ھەۋا ھەيى: كورد لە گورجستان ھەقى نىيە لە
پاش كلاسى ھەۋت - كە ئىجبارىيە - بچىتە مەدرەسە و بگاھە خويندنى بالا. ناچار ئەۋى بىھەۋى
بخوتىنى، دەيى ھەلئ بۇ مۇسكۇيان لىنىنگراد. كوردى ئازربايجان زمانى خۇيان لە بىر براۋەتەۋە
و ھەموو بوۋنە تورك! كەچى لە ئەرمەنىستان ھەم دەرس بە كوردى ھەيە، ھەم رادىۋ و رۇزنامە.
جل و زمانى كوردىش ئازادى ئازادە. من ۋادەزائم ئەۋە نەجىيايەتى ئەرمەنىانە، نە قانۋونى
شۆرەۋى؛ دەنا چۆن دەبوو بەرانبەر بە كورد فەرقى گورجستان و ئازربايجان و ئەرمەنىستان ھەيى؛
لە ھالىكىدا كە كوردى گورجستان دوو ئەۋەندەي كوردى ئەرمەنىستان! كەمال گوتى ناۋىرم ئەۋ
قسە تەرجەمە بىكەم، لاۋىكى كورد گوتى: «تۆ بە كرمانجى بلئى تا ئىستا تەرجەمەي كەم!». كە
تەرجەمەي كرد كابرئى ئازربايجانى ھەستا دەستى خستە دەستم، گوتى: لىم روۋنە تۆ راست
دەكەي و ئەرمەنى زۆر لە ئىمە ئىنسانى ترن و كەيفىشم بەۋ غىرەتەيەت دئ كە روۋبەرۋويى من
ئەمەت گوت...

ھا، بەياني رۇژى دوۋەم چوۋىنە سەيرى كىتبخانەي گەۋرەي «يەريوان». زۆر گەراين. خاۋەن
و سەرپەرستى كىتبخانە گوتى: ھەر چەند تەبەقەي ژىروو بۇ مىۋانان مەمنوۋە بىيىن، بەلام
من دەتانبەمە ئەۋىش. بە چەند پلەكانىكىدا چوۋىنە ژىرزەمىن؛ ھەموۋى كىتئى خەتى بوو.
ئىنجىلىكى نىشان دايىن گوتى ئەۋە كوردىيە و ھەشت سەد و پەنجا سالى عومرە. دوو كىتئى لە
ناۋ شوۋشەدا بوون، يەكيان زۆر پەرگەۋرە، يەكيان زۆر پچوۋك و خرپىن. گوتى ئەۋانە ھەردوۋك
ئىنجىل لە پىستى ئاسك نووسراون. پىشۋو بىستبووم كە ئاۋىستا لە پىستى ئاسك نووسراپو؛
بەلام لام ۋا بوو لە دىۋى ژۋورى پىستەكەۋە نووسراۋە و بە كولكەۋە ھەلگىراۋە. گوتم: دەتوانم
دەستى لىدەم؟

- نا، مەمنوۋە.

- كورە دەستى لئ نەدەم لىم دەپتە مەراق و خەۋم لئ ناكەۋى!
مودىر پىاۋىكى زۆر روۋخۆش و خوينشېرىن بوو. چوۋ كىلىتىكى ھىنا و نووسراۋى سەر پىستە
ئاسكى دەرئىنان. دەستم لئ دا؛ چاكتىر كەغەزى تورمەي قەدىم چۆن بوو، ناۋا ساف؛ بەلام بى

برېقە و نەرم. تازە تېگە يىشىم نووسىن لە پىستى ئاسك يانى چى. شەرەفنامە يەكى نىشان دايىن بە جوانترىن خەت نووسراپوۋ؛ دەورەى زىپر كەت و نەقاشى كراپوۋ. چىل سال دواى ھەوۋەلىن شەرەفنامە نووسراپوۋە كە دەيگوت لە قىمەت نايە. ژمارە يەكى پىي يادداشت كىردم كە بەو ژمارە يە تارىخى جوۋلانەوۋى شىخ عوبىدىلاى نەھرى لە «كىتبخانەى قودسى رەزەوۋى» لە مەشھەد ھەيە؛ نە مىكرۇفېلىم، نە نوسخەمان دەدەنى. بەلكو تۆ لە عىراق ھەوۋە پەيداي كەي. كە ھەم ژمارەم ون كىرد، ھەم نازانم ھەيە يان نا؟!

كاتى دەچوۋىنە گوندى كوردەكان و سەيرى نىشانە يادگار يەكەمان دەكرد، ئالاي توركان لە دامىنى ئاراراتەوۋە ديار بوو. ھىچم بۆ نەماپوۋ، دوو جىئوى سەر بە كولكەم بە جىسن و رەگەزى تورك دا!

زۆريان ديارى دامى كە لە گىشتيان عەزىزتر دوو تابلۇى بەرجىستە بوو، دىمەنى ھەردووك چىاي ئاراراتى پىر لە بەفرى دەنواند.

ئىوارەوۋە خەت، لە يەريوانەوۋە چوۋىنە باكۆ. شەو گەيشتىن و عەرەبە كانىش ھاتىبون. «دوكتور قادى ئاسۆ» و مال و مندالەكانى و ژنى عەلى گەلاۋىژ زوۋ زانىبويان و ھاتنە بەخىر ھىنانم. لە بىرم چوۋ بلىم: ھەر كە گەيشتىنە مۇسكۆ، كۆنە دەفتەرىكى چارەدە سال لەوۋە پىشم بىرديوۋ، ئادرىسى فەتىخى خوشكنايى تىدابوۋ. تەلەفۇنمان كىرد، ژنىك جوايى داوۋە كە زۆر سالە لىرە نەماوۋ، بەلام ئادرىسى تازەيان ئەو ژمارە تەلەفۇنەيە. تەلەفۇنم لى كىرد:

- فەتىخى دەمناسى؟

- چۇنتى بناسم؟ تۆ كىنى؟

- فەكر بىكەوۋ!

- بە خوا ھەزارىكم دەمناسى بەلام نازانم لە كوئى گۆرى گوم بووۋ! دەنگى تۇزىك لەو دەكا!

- وەرە لە فلان ئوتىلم. ئەمما ئەگەر ھاتى چۇنتى بناسمەوۋ؟

- وەك جاران درىژم! پىشم سىي بووۋ؛ كىلاۋىكى قوۋچى بۇرم بە سەرەوۋەيە.

ھات و بە پەلە بىردىمەوۋە مالە خۇي. ژنى ئازەربايجانى نەماپوۋ؛ ژنى پروۋسى ھىنابوۋ. لە نەستىتۆي رۆژھەلاتناسى لە بەشى تارىخ دامەزراپوۋ. خانوۋى لە مۇسكۆ درابوۋىيە و زۆر ساز بوو. گوتى ئىسماعىل كە لە تەروپىز ھەوالمان بووۋ لە باكۆيە؛ با تەلەفۇنى بۆ بىكەم. لىي پىرسى: سىمايىل چۇنى؟ چ دەكەي؟ گوتى: ھەژارم وە بىر ھاتۆتەوۋ؛ دەگىرىم و ھالىم نىيە! زۆر پىكەوتىكى سەير بوو. گوتى: ئەمىرۆ ھەژار ھاتۆتە مالە من؛ ھاقسەي دەگەل بىكە!

جا ئەو شەوۋە ھەر گەيىمە باكۆ، تەواۋ لە ئوتىل تورىست نەحەسابوۋمەوۋ، ئىسماعىل ھات: - با بىرۇين بۆ مالى ئىمە.

پەھىم قازى تەلەفۇنى كىرد و پىك كۇخى:

- ھەژار من نەخۇشم؛ نەمتوانى بىم. تۆ وەرە و دايكىشم لىرەيە!

- پەھىم من ژن ناھىتىم! دايكت بدە بە يەكى تر!

دەگەل سىمايىل چوۋىنە مالى پەھىم. نەيھىشت بەندىم؛ بىردىمە مالە خۇي. كىژىكى بە ناۋى «فەرزانە» ھەبوۋ؛ مۇسىقاي زۆر خۇشى بۆ لىداين.

بە داخەوۋە بىستەمەوۋە كە سىمايىل جوانەمەرگ بووۋ! ئازەربايجانىيەكى خەلكى سەلماس بوو.

بىستەمەوۋە كە پىرۇفسۇر «جەغفەر خەندان» مردوۋە.

بەيانى بە ناو شارى باكوياندا گېزىپ. شەو مىوانى سەرۋكى ئاكادىمى ئازىربايجان بووين، غەلى گەلاۋىژم لەوئ دىتەو. گوتى قەرارە بە وادەى چوار سال تارىخى ئابوورى ئازەربايجان بنووسمەو. بۇ يەكەمجار مىوئى «خورمالوو»م دىت؛ گوتم تا لە بەر چاوم نەيخۇن ناخۇم!

رەئىسى غەرەبەكان مى لەو ناپو كە خانووە كەى رەئىسى ئاكادىمى ناخۇشە! حقووقتان چەندە؟ ئىمە لە عىراق زۇر خۇشتر دەژىن! كە لەو جىگەيدە ئەو قسانە زۇر ئەحمەقانە بوو؛ پىاو شەرمى دەكرد. لە خواحافىزىدا مەن گوتم: سوپاس بۇ خانمى خانەخوئ كە ئەو چىشتە خۇشانەى لىناو و زەحمەتى ئەو توانى وامان بەخىو كا.

خانم گوتى: دە ناو ھەمواندا تەنبا ئەو پىاو دەزانى دەلى چى. ماناى ھەيە مەن ھەر لە بەيانىيەو زەحمەت بىكىشم، بە پىاوان بلىن مەمنوون؟!

لە بەيانىيەكى زۇر ساردى شەو دووھەمدا ھاتىنەو مۇسكۇ. دوكتور كەمال غەرىزەيەكى دابو كە چەند رۇژىك دەيوئ مەتالا بكا و چەند ئەسنادىك روونووس بكا. قىوول كرا كە كەمال و مەن بىست رۇژى تر لە مۇسكۇ مەيىنەو و مىوان بىن. ئەو رۇژە چووينە بازار و برىدانىنە دىدەنى «مۆزلە» (ئارامگای لىنين). مامۇستا سەعید جەمىلىكى پىرمان دەگەل بوو ھەر دەيگوت: ئەو كافەر خۇدانەناسە رووسانە!... راوەستابووين؛ بەفر دەبارى؛ تا نۆرەمان دى چىنە سەر قەبرى لىنين. چوومە تەنىشتى گوتم: ئوستاد خودا زيارەت قىوول بكا و نىيازت پىك بىنى! غەرب رۇينەو و دەگەل كەمال ماينەو و چووينە ئوتىلىكى تر. دەگەل فەتھى دەگەرام، دەچوومە مالى، شەوانە دەچووينە رەستووران پىكەو.

رۇژىك دەگەل كەمال چووينە دىدەنى «غەفوورۇف». شەرەفنامەكەى لە پىش بوو؛ زۇرى ئافەرىم لى كەردم. گوتى: ھەژار بە قسەم بکە وەرە مۇسكۇ! خانووت بۇ وەرەدە گرم. لەم ئەنستىتۇيە كارمان بۇ تۇ زۇر دەيى. نەخوازە كە زانىمە غەرەبى و فارسى و كوردى چاك دەزانى. مەندالت زۇر باش دەخوئىن؛ خۇشت زۇر خۇش بەرى دەچى. ھەر ئىستا با خەبەر بنىرم مال و مەندالەكەت بىنە مۇسكۇ. تۇ مەچۆو!

گوتم: زۇر سوپاست دەكەم؛ بەلام تا مەلا مەستەفا مەن بوئ، لىى دوور ناكەومەو. ئەگەر پىم بلى، دىم و پىم خۇشە.

كەمال رۇيشت بۇ سالۋنى كىتەب خۇيىندەو. غەفوورۇف فارسى زمان بوو؛ تاجىك بوو. جگە لە سەرۋكايەتى ئەم ئەنستىتۇيە، لە مەكتەبى سىياسى حىزبى كومۇنىستى شۆرەوى ئەندامىكى بالا بوو. لەوانە بوو كە لە كرملىن دەژىن. كورسىەكى ھىنا پىش و گوتى: ھەژار! مەن زۇر دۇستى بارزانىم. لە مەكتەبى سىياسى حىزبدا دۇستى ھەن؛ بەلام ھەشەن كە ناخۇشيان دەوئ. ئىستا قازانجى شۆرەوى لەوئەدایە كە ھىچ كىشە لە عىراقدا نەيى. جا كە عىراق داواى كەردو و جەبەيەكى يەكگرتو لە نىوان حىزبى بەس، حىزبى شىووعى و حىزبى پارتى بارزانىدا پىك بىت، بە مەسلەھەتى سىياسەتى بالاى شۆرەويە. لە زمان مەو بە بارزانى بلى خۇنەگرى و بچىتە ئەو جەبەو.

گوتم: جەناب! دەزانم شۆرەوى و ھەموو دەولەتەك دەوانىتە قازانجى خۇى. لىشم روونە ئىو بەعسى دەناسن كە چەند خۇيىنرۇ و دوور لە ھەموو پەيمان و قانۇنەك. بەلى حىزبى شىووعى لە پاش ئەو قەتلىوئەمى بەعسى لىيان كەرد، بە ئەمرى ئىو چوونەتەو بەردەستى بەس و ئىستا بە گۇ ئىمەدا دىن كە ئەگەر نەيەنە جەبەو و شەر ھەلگىرسىتەو، يارمەتى

دهولته به عسی ده کهن. خهت و شوپنیکي به عسی بۆ ئه و جه بهه یان کیشاوه، ئاشکرا ههرچی حقووقی میلی ئیمه به و ههرچی داوای حیزبی کومونیسته ده مالیته وه. ده بی نۆکهری ئالقه به گوئی به عس بین. پازده ساله شهر و لیکدانمانه؛ هه زاران لای کورد له م پښه دا خوینی رږاوه؛ به هه زاران مال سووتینراوه و ویران بووه. چون باوه بکه م بارزانی بی وهرگرته هیچ حه قیک ده ست له سهر ده ست دانئ؟ چی جوابی گه له لیتقه و ماوه که ی بداته وه؟ ئایا شۆره وی ده سته به ر ده بی که به عسی خودموختاریمان بی که م و زیاد بدنه ی و په یمانیکي داویانه پیکي بینن؟ کوا ئه و شهرته شۆره وی ده یگرته ئه ستۆ؟ ئه گهر ههر مه سلحه ته شۆره ویه و ناتانکرئ هه قمان بۆ بجه سپین، مانای وایه ئیمه پاش دوازه سال گه راینه وه سهر خه تی هه وه لی و ئه و جار به عسی تۆله ی ئه و چه ند ساله شمان لی ده که نه وه.

غه فوورۆف گوتی: من خۆم باوه ر ناکه م به عسی په یمان به رنه سهر. باوه ر ناکه م جه بهه به ته وای نه گره ده ست خۆیان. ته نه ات باوه رم نییه که شیوو عیه کانیش له ده ست به عس ئاسووده بن. شۆره وی بشلی، ناتوانی عه ره بان ناچار بکا په یمانیان که به کورد داوه پیکي بینن. به لام ده لیم زۆر له سیاسه تمه دارانی شۆره وی ده یانه وی عیراق هیچ کیشه و سه ریشه ی تیدا نه بی. ئه گهر بارزانی ئه مه ش قبوول بکا دیاره زیانیته ی؛ به لام مومکینه فرسه تیکي تر هه لکه وی. گوتم: باشه هه موو شتیکي پی ده لیم، ئه ویش که یفی خۆیه تی.

شه ویک میوانی «پروفسۆر به کایف» بووین که کوردیکي ئه رمه نستانییه و مامۆستایه له دانشگاهی زمانه کانی رۆژه لات. به ر له شام، پروفسۆر «قه ناتی کوردیف» هات؛ که هاتبووه مۆسکۆ فهره نگی رووسی- کوردی چاپ بکا. ده ردی دل له حالی په ریشانی کورد ده کرا. به کایف گوتی:

- کچی «گیو موکریان» به ناوی «کوردستان» هاتووه که له سهر زمانی کوردی ته حقیق بکا و بخوینی. پښم خۆش بوو که به منیان سپارد.

- کچم له کام زاواوه ی کوردیدا ده ته وی ته حقیق بکه ی و دوکتورا بستینی؟

- له زمانی مامم: حوسین حوزنیدا!

چونکه نه مزانیبوو حوسین حوزنی زمانیکي سه ره به خۆی هه بووه، خۆم له ده رس پیگوتنی کیشایه وه!

گوتم: زۆر له وانه ی له رووسی ده رچوون و هاتوونه وه عیراق، ناویان دوکتوره و هیچ نازان!

به کایف گوتی: هه موو گوناھی ئه م قه ناتی کوردیفه یه!

کوردیف تووره بوو:

- من بۆچی؟

- چه ند جارم پیگوتی یه کی وه ک نه سرین فه خری، مارف خه زنه دار و کاوس قه فتان به هاسانی و به ناوی ته عه سسوبی کوردایه تی کارنامه یان مه ده یه؟ ئه وانه ده چنه وه له کوردستان ده بنه مامۆستا، میشکی هه زاران کوپ و کچی کورد تیک ده ده ن! ههر گوت: ئاخیر کوردن؛ چون ده ریان نه چوینم؟!

قه ناتی کوردیف خه ریک بوو شام نه خوا و به روا. به زۆر داماننایه و ئاشتمان کرده وه؛ به لام گوتمان حه ق به به کایفه.

رۆژیک چووینه دانشگاهی زمانانی رۆژه لات؛ به زم بوو: یه ک عه ره بی، دوو فارسی، یه ک

ئوردوو، سى پىشتوو، زىمانى سەير سەير دەرس دەخوئىرا. تووشى دوكتورىكى تاجىك بووين. ناوھەم كەم لە بىر نەماو، مامۇستاي دەرسى كوردى و تەحقىقات لە دەورى مەسەلەى كورد بوو. توانيمان بە ھۆى دكتور «پولىفۇى» بلىتى بالشۆى تىئاتر پەيدا كەين. «ئۆپراى كارمن» بوو. لە دوكتور پولىفۇم پىرسى: تۆ لەگەل ئەو پولىفۇيەى پالەوانى داستانى «پىاويكى بە راستى» كە فرۆكەوانىك بوو و لە پاش لاق پەرىن دووبارە بۆتەو فرۆكەوان لە شەرى ئەلمانان، خزمى؟ گوتى: نا، ھەر ناومان وىك دەچى.

ئەو دكتورە ژنەكەى تەتار بوو. كۆرىكى ھەبوو لە تەمەنى پازدە سال، دەىگوت لە مەدرەسە زۆر ھار و ھاژە؛ مامۇستايان شكايەتى ئەوم لى دەكەن و ھەموو جارىش دەنووسن نەكەى دلى برەنجىنى.

- يانى چى؟

- دەلەين پىازياتى زۆر بەھىزە و لەوانەىە بىيە زانايەكى ئەتۆمى!
ئەمجارەش نىزىك مانگىك لە رووسىا مامەو. رۆژىك كە دەھاتىن برۆين فەتھى گرىا.
- ئەو چىيە؟

- لە تەورەز لىك جوئ بووينەو، پاش چاردە سال يەكترمان دىتەو. چووئەو عىراق، پاش چاردە سال دىسان دىتمەو؛ چاردە سالى ئايندە ئازىم بىيىنمەو...
پاسپاردم كە لە بەغداو «المنجد» و «نەجالبلاغە»ى بۆ بنىرم؛ بۆم نارد. بەلام بىيىتمەو كە لە ئىنقىلابى ئىسلامىدا ناردابوو تەورەز كە فىرقە زىندوو كاتەو و نەشرەى ئازەربايجانى بنووسى. چوووو قىلجى لە تاران دىتبوو؛ گوتبووى ھىچم بۆ نەكراو و كەس ئامادە نەبوو ھاوكارىم بكا؛ دەچمە فەرانسا و لەوئە دەچمەو مۆسكۆ. سەلامى بۆ ناردبوو؛ خۆى نەھات بىيىنمەو. ئەم بەينە كە پىكەو بووين بۆى گىپامەو كە ماوئى شەش مانگ دەگەل قىلجى لە بولغارىا ژياو و زۆرى قسەى قۆرى نىوان خۇيان بۆ دەگىپامەو.

ھەيفە ئەمەشم لە بىر بچى: رۆژىك لە ئوتىل «كۆنتىننتال» - كە تازە چوووبووين - ژنىكى خزمەتكارى ئوتىل سەرى بە ژوردا كرد. كەمال گوتى فەرموو شتىك بخۆو؛ بە دەست ئىشارەى كرد كە بىدەنگ بە! دوايە لە دەرەو پىي گوتبوو كەمترىن قسە بكەن مىكرۇفۇن لە ژورەكەتاندا ھەيە زەبىتى دەكا. كە چووئە ئوتىلەكەىتر، ئەو ژنە دەگەل يەكىكىترا ھاتبوونە دىدەنىمان. باسى خۆى كرد كە مېردى موھەندىسى كارخانە بوو؛ لە جەنگەى كاردا بەر ماشىن كەوتوو و مردوو. دوو مىندالى لە پاش بە جى ماو. ھوقوقى مېردەكەى و ھەقى خۆى - كە رۆژى ھەشت سەعات يان بە شەو، يان بە بە رۆژ لە ئوتىل ماندوو دەبى - تىرى خۆى و مىندالەكانى ناكا و ھالى زۆر ناخۆشە. دوكتور كەمال باسى فەرماشتى ماركس و لىنىنى بۆ دەكا كە خەم مەخۇ! سوسىيالىستى دەبىتە كومۇنىستى و ھەموو كەسئى ھالى خۆش دەبى. ژن لە دىن دەرچوو؛ لە داخان گرىا: مەن دەلىم مەن و مىندالم تىر ناخۆين، ئەو دەلى بە قسەى ماركس ھالى خۆش دەبى!

رۆژىك دەگەل كەمال لە ئوتىل دەرچووئە؛ راستى پىمان وا بوو تەزاھورائە - كە لە شۆرەوى قەت روو نادا. كەمال گوتى با راكەينەو ئوتىل، گوتم ھەر دەچم بزانم چىيە. دېم بە خەلك دا: قەرتالەيك پرتەقالى چكۆلەى شىن بوو؛ ئەو خەلكە دىانەوىست بىگەنى و سەرو يەكىك بکرن كە وەبەر بىست يەكيان نەدەكەوت!

دەگەل كەمال قەدەممان لىدەدا. چاوم بە كوۋچەيەكى تەنگى بىن بەست كەوت؛ لە دەرگاي كوۋچە نووسرا بوو: «سەلام عادل». گوتىم: «وەرە ھەر بىلى قەدرى شىووعى عەرەب ناگىرى! ئەگەر كوزران ئاوا لە مۇسكو ئاوتان لە سەر كۇلانان دەنووسن!».

لە مۇسكوپرا راست ھاتىنەو فرەگى بەينەلمىلەلى ئەستەمبول؛ كە سەودا ھەر بە دۆلارە. زۇرمان شت كرى بۇ دىارى. چوومە دوكانىك داواى جفارەم كرد، كاپرا گوتى: دەخىلە تۇ بچۇ پاكەتېك چاى لىپتۇنم بۇ بىرە. ھەر جفارەيەكت بوى دەتدەمى و زىادت لى ناستىنم. پاكەتە چام بۇ كرى و لە بن دوكانەكەى شارديەو و چەند گلۇسېك جفارەى خارجىم لى كرى.

لە تيارەى بەرەو عىراقدا زۇرمان ويسكى و ودكا كرى كە بە دىنارىك بوو؛ لە بەغدا بە پىنچ دىنار. چەمەدانەكانمان پىر كرد. لە دوو بوتل پىتر مەمنووع بوو. گوتمان ئەگەر لىيان ساندېن ئەو چش؛ رېسكى خۇمان دەكەين. شەو دەورى سەعات يەكى پاش نېو شەو گەيىنە فرەگى بەغدا، كەمال لە پىشدا چوو تەفتىش بىرى. ئەفسەرە بەعسىيە كە گوتى: كوا پىناست؟ دىتى، گوتى: كوردن؟

- بەلى!

ئەوئىش كوردىك بوو، گوتى پرۇنە دەر!

ئىحسان شىرازاد چاوەنۆرمان بوو. ئىمە پىدەكەنن؛ گوتى: دلىتان خۇشە، ديارە لە پرووسيا باش ھاتوونەو.

- بەلى باش ھاتوونەو. بەلام پىكەننەكەمان بەو دوو چەمەدانە پىر لە مەشرووبەيە كە نەيانپىشكىن!

لە سايەى سوال كردنى ئىمەو، يەكجار زۇر كىتېبى زۇر باشمان بۇ كۆپ پەيدا كىردبوو. «حاجى جەندى» و «قەنات» بوونە ئەندامى فەخرى كۆرى زانىارى. زۇر زوو چوومە كوردستان و پەيامى غەفوورۇقم بە بارزانى گەيانەد. گوتى: پرووس لە پەيمان بەستىن دەگەل بەعسدا كە خودموختارىمان بەدەن، خۇيان زۇريان ھەول دا، كەچى ئىستە دەيانەوئ بى ھىچ ھەقىك خۇمان تەسلىمى ئەوان بىكەين! مردن سەد جار لەو بەشەرەفترە كە پاش ئەو ھەموو خوئىنرزانە، سەر بۇ دوژمن شۆر كەم و شەرمەزارى گەلم بىم. ئەگەر مەسلەھەتى شۆرەوى لەو تەسلىم بوونە داىە، مەسلەھەتى كوردى تىدا نىيە...

لە پاش ئىعلانى خودموختارى، برايم ئەحمەد و جەلال تالەبانى و عومەر دەبابە و ھەموو دەستە و بەستەيان ھاتنەو لای بارزانى و عەفووى كردن و لە چيا دەگەل خۇمان دەژيان؛ وەك قەت ئىوانمان ناخۇش نەبووبى. حاجى محەممەدى شىخ رەشىد - كە دوژمنى ھەرە سەرسەخت بوو - خۇى سەربەخۇ ھات بۇ دىدەنى مەلامستەفا و دەخالەتى پىكرد. مالىم ھەقە مەلامستەفاش زۇرى حورمەت گرت. جارىك بەغدا خەبەرى بۇ حاجى محەممەد ناردبوو كە بىچىتە بەغدا. لە وەرەمى تىلگرافدا گوتبووى: مەن لەو پرۇو نۇكەرى بارزانىم و ھەر گەرەيەك ھەيە، تا ئەو نەمىرېت مەن ھكۆومەت ناناسم!

بەعسى كە پەيمانى پازدە سالەيان دەگەل پرووس بەستبوو، شىووعىەكانىشيان بىردىبۆو لای خۇيان و چاوى ھەموو خوئىندەوار و بە كارى كوردىشى بە پوول و پلە نووقاندبوو، دىزانى زەحمەتە ئەم شۆرشە دووبارە وەك جاران زىندوو بىتەو؛ لىمان كەوتە گەندەل - فىلان! ھاتوچۇكەر دەھاتن و لە لاىەن دەولەتەو گەتوگۇيان دەگەل بارزانى دەكرد و ھەر خەرىك

بوون لە ناۋى بەرن.

رۇژى بېستونۇ مانگى نۇي ۱۹۷۱، يازدە مەلا لە نەجەف و بەغداۋە ھاتبوون كە چاۋيان بە بارزانى بىكەۋى لە حاجى ئۆمەرەن. پىشتىرىش زۇر دەستە لە بەغداۋە دەھاتن. مەلاكانم لە قاۋەخانەى حاجى ئۆمەرەن دىت؛ سالخ مەحمۇوديان دەگەل بوو. گوتى تۇش ۋەرە دىۋەخان بزانە ئەو مەلايانە دەلېن چى. گوتم من ھەز لە چارەى مەلايان ناكەم. چووم لە مالى عەلىە كوردە خەۋتم. لە خەۋەكەم بە دەنگى تەفەنگان راپەرېم. دىتم لە دەۋرى مالى مەلامستەفا تەقەيەكى زۇر غالبە؛ رامكرد. كابرايەكم دىت ھەلدېت. ھەرام كرد: مەھىلن كەس لە دى دەرچى!

«سولەيمانى حاجى بەدرى» سەردەستەى ھەرەسەكانى بارزانى بوو؛ گوتى كۆلانان بگرن! گەيىمە ناۋەندى تەقەكە. گوتيان بۇمبايان لە مەلامستەفا تەقاندوۋە. دەگەل ئەۋەشدا كە لە تاۋان ۋەخت بوو شىت بىم، ھەرام كرد:

- پياۋى چا بن مەيانكۆژن! بە ساغى بيانگرن! خەبەريان لى ۋەردەگرين.

كەس گوپى بە من نەدا. من ھەر ئەو ھالوارەم دەكرد و بە ناۋ تەفەنگىيەكاندا دەسۋورامەۋە. لەپر بۇمبايەك كە لە بن ماشىنىكى تۇيۇتاۋە قايم كرابوو تەقى. پىر لە دوو مېتر لە جىي خۇم پەرېم؛ بەلام نەكەۋتم. رانندەى تۇيۇتا - كە ئەفسەرىكى بەغسى و بە جلى رانندەيىۋە دەگەل مەلايان ھاتبوو - لە بن تۇيۇتاكەۋە تەقاندوۋى؛ خۇشى كۆژرابوو. مەلامستەفا و دوكتور مەحمۇود لە ژوور ھاتنە دەر. بارزانى سەروچاۋى خۇشناۋى بوو؛ زۇر شاد بوۋىن كە نەكۆژراۋە. ئەۋىش بە سولەيمانى حاجى بەدرى گوت: مەيانكۆژن! سولەيمان - كە بە جارىك شلەژابوو - لە بارزانى توۋرە بوو؛ گوتى: بىرۇ ئەۋە كارى تۇنيە! بارزانى گوتى: ۋا توۋرەيە لەۋانەيە منىش بكوژى! رۇيشت. زۇر زوو تەقە ۋەستا. ھىندىك لە مەلاكان كە پەنايان بە ئاۋدەست و ژوورى تر بىرېوو كۆژران و كەلاكيان راکىشان. ھەۋەل كەس من چوومە ژوورى دانىشتەكەۋە. يەك لە مەلاكان لە سەر كورسەك دەستى ۋەبەر چەنەى دابوو؛ دانىشتىوو. ۋامزانى زىندوۋە. كە بۇى چووم، پارچەى بۇمبا ۋە بن ھەنگلى كەۋتبوو؛ ھەر لە جى مردېوو. رامكىشا سەر عەرز. كەلاكانى تىرشىيان ھىنايە ئەۋ ژوورە. ئاگر بەر بىۋە ژوورى نوپان؛ پياۋ لە دوۋكەل دەخنكا. دەگەل عەلىە كوردە خۇمان دە ژوورى ئاگر راکرد و توانيمان بىكوژىننەۋە و لەبەر دوۋكەل و كۆخە چاۋمان سوور و ھەلمساۋ بوو. منيان كرده مەمموورى پشكىنى كەلاكان. گىرفانم بەتال كردن. يادداشت و نووسراۋەكانيان و سەعات و پوۋليان كۆ كردهۋە؛ ھىچ شتىكى ۋامان دەست نەكەۋت كە مەلا بۇيە ھاتىن بارزانى بكوژن. لە گىرفان يەككىياندا رۇژ بە رۇژى سەفەر لە نەجەفۋە نووسرابوو كە: «شەۋ لە ئوتىل موختار بوۋىن. بەيانى سوار بوۋىن و گەپنە فلان جىگە و فلان شەۋ رامانبواردوۋە...»

من بە برواى خۇم ۋاى بۇ چووم: مەلاكانىش خەبەريان لەۋ پىلانە نەبوۋە. ناردوويانن كە ئىۋە دەگەل بارزانى قسە بگەن. دەزگايەكيان لە قەدى يەككىيان بەستوۋە كە ئەمە زەبىتى دەنگە. ئەگەر بارزانى دەستى بە قسە كرد ئەۋ دوگمەيە بگەۋە! دەنگەكەى خۇيمان دەۋى. مەلا كە لە بەرانبەر بارزانى دانىشتوۋە، ھەر كە دوگمەى كرۇتەۋە، بۇمبا بوۋە و تەقيۋە. بۇ خۇى بىۋە پەنجا پارچەش زياتر. گۆشت و خۇپنى بە مېچى ژوورەكەۋە نووسابوو. دوو ئەفسەرى بەغسى بە ناۋى رانندە - كە مەلاكانىش نەيانناسىبوو - ترۇرى بارزانيان پى سىپىرابوو. تىشگەيەنرابوون كە

بارزانی له فلان وه تاغ میوانان دهبینی. ماشیننی تۆیۆتا له بن دیواری ئهو وه تاغه پارک کرابوو. ماشینیکی تریشیان پئی بوو که جینگهی پارک کردنی لهوئ نهیبوو؛ دوورتر راگیرابوو. بهلام ئهو رۆژه بارزانی له وه تاغیکی دیکه دا چاوی به مه لایان کهوت. راننده که زانیبووی کار له کار ترازوه، بۆمبای بن ماشیننی تهقاند. سهربانی وه تاغه کهی نزیکی تهواو هه لوه شانده و تیک و پیککی دا. گه یشتینه سهر ماشیننه کهی تر، دوو بۆمبی زۆر درێژ و ئهستووری له بن قایم کرابوو. یازده که لاکمان بن گل خست و دوانیان وا له بهر یهک چوو بوون نه زانرا پارچه یان له کوئییه. دواي دوو رۆژ، پیاوی سه دام هاتن و حاشایان کرد که ده ولته ت ئاگای لی هه بووه. بارزانی هه یچ لۆمه ی سه دام و ده ولته ی نه کرد و به سهر خۆی نه هینا. ئهو رۆژه ده توانم بلیم له هه موو رۆژه کانم تالتر و دوا ییه که ی شیرین تر بوو که ده مدی بارزانی له کوشتن خه لستوو. دوا یی له به غدا بیستمه وه که ئاجودانی سه دام ته له فۆنی بۆ کابرایه کی کوردی ئاشنای کرد بوو که بارزانیمان له کۆل دنیا کرده وه.

دوو مانگیک دوا ی ئهو به لایه، کوردیکی سووریایی گیرا که چه مه دانیکی زۆر جوانی به دیاری بۆ بارزانی هینابوو. ئه ویش بۆمبیک بوو له ههر ژووریکدا بهتقیبا کهسی لی ده رنده چوو. کاک مه سهوود و چه ند که سیک چوو بوونه به غدا. له گه رانه وه دا له سووچی خه یابانیکی به غدا بهر گولله درابوون. جگه له «عه ریف حمید» که لاقی شکابوو، ئه وانی تر ساغ ده رچوون. هه میشه له و چوار ساله ی قه رانه دا ده ولته خه ریکی له به ین دانی شۆرش و بارزانی بوو. ته نانه ت توانی بووی عوبیدیلای کۆره گه ره ی بارزانی بکاته جاسووس و پیاوی خۆی. وه ک له دوا یی شه ره فنامه شدا گو توممه: بارزانی له کۆبوونه وه یه کی گه ره دا گو تی: تانک و ته یاره و تۆپی دوژمن پێمان نه وه ستا، ده ترسم پوول و پله و ترومبیل و قه سر له به ینتان به ری! راست ئه وه بوو. ئه وانه ی که چه ندين سال بوو له شۆرش بوون، وا شیتی ده ره جه و پوول و قه سر و ترومبیلی به غدا بیوون که به عسی روون ده یانزانی تازه ئه وانه تاقه تی بهردا به رد و شه ریان نه ماوه. له ماوه ی چوار ساله شدا، رینگه وانی زۆر پان و قه لای زۆر قایمیان له کوردستان دروست کرد و ئاشکرا ئاماده ی هجوومی دیکه بوون. ئیمهش هه موو هومیدمان که وتبووه سهر ئیران و چه ک و یارمه تی ئهو. هه میشه به سه تان له فه رمانده هانی پێشمه رگه، له تاران و شه ره کانی تری ئیران، خه ریکی خۆشگوزه رانی و پوول خه رج کردن بوون.

ئیتیر سه رت نه یه شینم، له سال ی ۱۹۷۰ را، شۆرش به جاریک بی ناوه رۆک ببوو. له سال ی ۱۹۷۴ دا به عسی - که زۆر پشت ئهستوور بوون له یاری ده دانی رووسان - رایانگه یاند: که رکوک، خانه قین، سنجار و ناوچه ی شیخان بهر خودموختاری ناکه وئ. واتا به زۆر شه ریان بۆ ساز کردینه وه. شه ر قه وما یه وه...

لێ ره دا ده مه وئ وچانیک بده م و باسیکی گشتی خۆم بکه م: ئهو چه ند ساله که من خۆم ده هاتمه شۆرش، چونکه له شۆرش به ناشووری نالیم - مه درسه و خویندن نه بوو، ده مگوت با منداله کانم له خویندن بی بهش نه بن؛ واتا ریسکیکم ده کرد. مسته فام گه یبووه شهش و ده بوو دیپلۆم بستی. زۆر زی ره کیکی بلیمه ت بوو؛ هه موو ساله له مه درسه دا یه که م بوو. زاگروسم گه یبووه دوو هه می ره نمای. ئه ویش ههر زۆر هه لکه وتوو بوو. خانی چکۆلهش ده بوا یه بچیته چواره می ئیبتیدای. هه یچگاش ده ولته ته شقه له ی تینه هالاند بوون. به عسی له سال ی ۱۹۷۲ دا ویکه وتن، نزیکه ی چل هه زار کوردی «فه یلی» که سه ده ها سال بوو له عیراق ده ژیان، به تۆمه تی

ئىرانى بوون دەرکرد. كە ھات دەگەل ئىمەشى تىك دايەو، بۇ ئەو مەخارىج لە سەر بارزانى زىاد بكا و ئاوارەى زۆر بىنە دەستوپاگىر، ھەر كەس شىبھەيان لى دەگرد دەگەل شۆرشى بارزانىيە، بە نىوہ شەويك لە بەغدا دەريانگردن. كە لەوانەى ھەوہل كاروان، مالى من و سەد مالى تر بوون. پيش ئەو بە ماوہيكە «مەلاحەسەنى بارزانى» - كە خزمى نزيكى مەلامستەفا و ژنيكى پرووسى ھەبوو - لە بەغدا جيرانم بوو؛ ھاتبوو ناوپردان. گوتم: مەلاحەسەن تكات لى دەكەم محەممەدى ئىمامى و ژنەكەى با بچنە خانووى منەو. وا دەكەم مندال و مالەكەم بىنمە كىو. تۆمەز مەلاحەسەن بۇخۆى بۆتە پياوى بەعسيان و خۆى پى فرۆشتوون! ژنەكەشى جاسووسى سەفارەتى پرووسە! چوووبو باسى منى ورد و درشت بۇ ئىدارەى ئەمنى بەعسى كەردبوو. شەويك سەعات دووى پاش نىوہ شەو پياوى ئەمنى بەعسى پزابوونە مالەكەم، كىلىلى ھەموو ژوورەكان و دەرەكەيان لە «مەسووم» ساندبوو. بى ئەو بەيلىن ژن و مندال جلكى خەو بگۆرن يان جلكيان ھەلگرن، پەبچەكيان دابوون. مەسووم ھەر ئەوئەندەى پى كرابوو دىنار و پروبىك (بىستوپىنچ تەمەن) لە سەر تەلەفیزیون دەست بداتى. ئىتر سواری كامیونیان كەردبوون، بردبوویانە ئىدارەى ئەمن. لەوئى لىيان پرسىبوون: ئىمامى و ژنەكەى كىن كە دەبوو بىنەو مالتان؟ لەوئە بردبوویانە دەرى بەغدا. دەگەل چەند مالى تر كە بەوانەو دەبوونە سەد، بە سەحرادا ھىنابوویان و لە ھەولیرەو دەرچوووبوون و لە خوار ھاوینەھەواری سەلاحەددین دایانەزاندبوون. ھەر كۆرىكى تەمەنى لە دوازە سال و بالاترە، لە سەفيان دابوون، تىربارىان بەرانەر دانابوون كە ئىعدامیان كەن. ئەفسەرىك لەو دەمەدا گەيىبوو، نەيەشتىبوو مندالەكان ئىعدام كەن؛ بەلام بەرھەلداى چيا و چۆليان كەردبوون كە بۇ كۆى دەچن بچن! بە پى، بە ناو شاخ و جەنگەلدا ھاتبوون. كەبراىك دوو مندالەكەمى سواری كەر كەردبوو. گەيىبوونە شەقلاو. سەرمایە و پرووتن؛ ژنە لادىي جەلە كۆنى خۇيان دابوو بە ژنان. پىاوان لە جلكى شىرى خۇيان منداليان لە سەرما پزگار كەردبوو. لەوئە چوووبوونە «ھىران» و «نازەنن». بە كامیون بارىان كەردبوون بۇ «پرانىە» و لە مالى «مام قادرى باغەوان» شەويك مابوونەو. تۆزىك پۆشتە كرابوونەو و راست بۇ كەمپى ئاواران لە نەغەدەو، لە خىوہ تىكدا جى كرابوونەو و بە ژيانى پەناھەندەى ئاوارە ژابوون. من كە ئەو خەبەرانەم زانى، ناردەم بە دزىەو مال و مندالەكەم ھاتنە حاجى ئۆمەرەن. پىم وایە يەكەم جار بوو مەسووم دىت بۇ مال بگىرى. زۆرم دلخۆشى دايەو. خانى كە ھەر دىتمى گوتى: بابە! زۆريان سواری كامیون كەردىن بە خۆپرايى و ھىچ پوولىشيان لى نەستاندىن! خۆزگەم بە دلى مندال كا...

جا بزانی من كە نزيكەى سى سال زەحمەتم كىشاو و ئەویش زەحمەتى فەرھاد، چم لى سىندرابوو: ھەشت ھەزار و شەش سەد دىنارى عىراقى، چوارسەد مسقال زىر و خشلى ژن، پرى شەش وەتاغ مافوورەى ئىرانى، كىتبخانەكەم كە باوەر كە قەت بە مليون دىنارىشم نەدەدا. ئەو ھەموو سالە كىتپى ھەلبىزاردەم وە سەر يەك نابوو. جگە لە عەرەبى و فارسى و توركى ئازەرى، ھەرچى بە كوردى لە ئەستەمبول و عىراق و سووريا چاپ كرابوو، ھەمبوو. دووسەد و بىست و ھەشت جلد ھەر شەرەفنامەى دەست لى نەدراوم ھەبوو. ديارى و جايزەى مەقالات و ئەو ھەموو عەكسە يادگارپانە و خولاسە بابى نزيكەى دوازە ھەزار دىنار و خانوويىكى «ئىسكان» كە تەنيا قىستى پىنچ سالى مابوو، تەلەفیزیون و چەند رادىو، فەرگازى ئىتالى و جل شۆر و ھەموو كەلوپەلى مالى تەيار و سازى شارستانى، مۇبلى ھەرە چاك، ھەمووى لە سەعاتىكى نىوہ شەودا

موسادەرە كرا. جا چۆن ژنىك كه به خويى دل شەرىكى پەيدا بونى ئەو ھەموو دارايىيە بوو و دەگەل گەسكىكىش عەلاقەى دلى زۆرە، لە پىرى بىنى ھاتوتەو سەر سىفر و دەست بەتال و نانى پەناھەندەى ئىرانى بخوا، خەمگىن نابى؟! بەلام چار چىيە؟... دەلەن «جونەيدى بەغدادى» وەعزى دەدا، سەرى كۆرەكەيان بىرىبوو، لە كۆلانەو خەستىانە ناو كۆشى. گوتى: «ئەو مەنجهلەى من سەر ئاگرم نابوو، دەبوايە كەلاكىكى عەزىزى تىدا بكولى...».

داواكردنى ئازادى كوردستان لە مەنجهلى جونەيد گەرمتر بوو؛ دارايى منىشى تىدا كولا و ھەلا-ھەلا بوو. با ناھومىد نەبىن؛ ئەگەر لە ئىرانەو ھەلاتم، پىنجسەد و شەش تەنم پى بوو. ئەگەر مال و مندالم بۆ ھاتن، شەش تەنم ھەبوو. بەلام دوكانىكى عەكاسىشم شك دەبرد. لە پاش دەولەمەند بوون، ئىستا شەش تەنەكەش شك نابەين! ئەو مەلاحەسەن بارزانىيەى ببو سەبەبى مال وىرانى من، ھەر بەعسى گرتيان و ئىعداميان كرد. ژنەكەشى بە گوى پىچر-گوى پىچر خۆى گەياندەو ھەرووسيا.

پىگەى شاران نەمابوو. تەبرىش نەيدەو پرا ھات وچۆ بكا. رۆژىك لەو ناخۆشە گەورەدا «كەرىم نەستانی» - كە پىشمەرگەيەكى ئىرانى و زۆر ئازا بوو- لە حاجى ئۆمەران پەيدا بوو.

- كەرىم تۆ لە كۆيە دەژى، چۆن وىراو بىتى و بگەيە ئىرە و بۆچى ھاتووى؟
گوتى: من جاروبارە قاچاغىەتى دەكەم و بە كۆپرە پىگەياندا خۆم لە جاش و سەرباز دەشارمەو. مەمەد مەولوود (مەم) بىست دىنارى حەقى پىگە داومەتى كە سەد و بىست دىنار پوول بۆ تۆ بىنم. زانىويە مالت ھەموو داگىر كراو و ئىستا بە دەستەنگى لە چيا ماويەو. لەو پىاوەتییە كە ھىچ تەماحى دىبايى تىدا رەچاوە كراو و لەو لىقەومانە سەختەدا، برا دەرىكى دەست كورت ئاوا دۆستى خۆى لە بىر نەچووبىتەو؛ گریانم ھات... جا چۆن نەلىم ئافەرىم مەردايەتى راست! چۆن ھەزار دۆستى زمان خۆش و لە كردارى پىاوانە بە دوور، بەقورىانى دۆستىكى وا نەكەم؟...

خىوەتىكمان پەيدا كرد. مالتە مەلامستەفا دانەو پىلە و كەل و پەلىان بۆ ناردىن و ژيانمان دامەزراندەو. ھەموو رۆژ تەيارەمان دەھاتە سەر. مەعسووم لەو دەترسا من بەركەوم كە خۆم ناشارمەو؛ ناچارى دەكردم كە ھەتا من خۆم پەنا نەدەم ئەو پىش خۆى نەشارىتەو. سەرما ھاتبوو. مالتان برە چۆمان؛ لە خانووبىكدا دەژايين.

شەرى ئەمجارە زۆر بىروھمانەتر بوو. ھەموو رۆژ ھەموو ئاوەدانى بۆمباران دەكران. رۆژ نەبوو چەند كەسەك لە بەر چاومان نەكوژى. من دىسان ھەر لە سەر رادىو كوردى كارم دەكرد. ژيان لە چۆمان زۆر دژوار بوو؛ دەترسام خانووەكە و مندالەكانم وەبەر بۆمبارەك كەون. ناچار گوتم بچنە سابلاخ و مىوانى سەيد عەبدوللاى كولىجى بن! ئەگەر وىراى راتانگى، بىمىنەو. ئەو رەنگە بتوانى لە گرتن رەگارتان كا. بەلام عەبدوللاى بىرام ھىچى بۆ ناكى و لەوانەيە خۆشى تووشى گىچەلى ساواك بىت. بە رۆژىكى زۆر ساردى زستانی ناردەنەو. چووبوونە مالى سەيد عەبدوللا. چووبوونە ورمى گوتبووى: ھەزار خرمى منە! مندالى ھاتوون مىوانم. ئەگەر رايانەگرم ئابرووم دەچى و دەبى لەم شارە بار كەم. گوتبوويان ھىچ قەبدى نىيە؛ با مىوانت بن! تەبەقەى دووھەمى خانووەكەى خۆى بە ھەموو ئەسپاپىكەو دابوونى و ئەوپەرى پىاوەتى نواندبوو.

ھىستان ھەر پايىز بوو، بارزانى لە سەفەرىكى تاران گەرايوو؛ گوتى: دەگەل شا دەربارەى تۆ

دواوم که چند ساله دوستی منه و هاوکاری کردووم و ده بی به خشری. شا قهولی داوه که پورهونده کت نه که ویتنه کار و تا خراپه ده گهل ئیران نه کا و گوناخی دژی ده ولته تی شاهه نشاهی لی روو نه دا، باسی نه کری و با بیته وه ئیران. ده ئیستا خوت حازر که! بچو ورمی و خوت به «سه یادیان» بناسینه!

گوتم: کاکه! کاری رادیویم یه کجار زوره، برواش به قهول و به لینی شا ناکهم. هه رگیز ناچمه وه.

گوتی: ناخر من قهولم داوه که ده گهل خوم بچی وه و له رابردوت نه پرسنه وه.

گوتم: کاکه! هه ر گا خوت چوویمه و منیش ده گهل دیم. به لام ئیستا کار به جی ناهیلیم.

له مانگی به فرانباری سالی ۱۹۷۵ دا - نازانم کام روژ بوو - بارزانی دهاته تاران، گوتی توش ده گهل خوم وه ره! هینامیه ورمی، چاوم به سه یادیان کهوت. کوردیکی کرمانشی بوو؛ که گوتی: به لی، مه راحمی ملووکانه توی گرتوته وه؛ ئیستا نازادی! گوتم: بهو شهرته ساواک - ماواک له سابلاغ لیم نه پرسن.

- نا، خاترجهم به! هه ر ئیستا که چووی با ساواک بتبینن. ئیتر کهس تازه باست ناکا.

ده گهل دوو ساواکی ناردیانمه وه مه هاباد. چوومه ئیداره ی ساواک، «سهرهنگ ره شیدی» ناو ره ئیسی ساواکی مه هاباد بوو؛ ته له فونی له کولیجی کرد که وه ره کاریکی گرینگم پیت هه یه. که منی دیت گریا... ده گهل یا هاتممه وه مال. دوا و بزائم سی روژ چوومه وه ورمی. ده گهل مه لامسته فا و چندیک له هه والانی هاتینه تاران؛ له جیگه یه ک دابه زین که باشگای ساواک و جیگه ی میوانی خارجی بوو به ناوی «شیان»؛ له وپه ری روژه لاتی تاران. مالی «ژه نه رال نه سیری» سه روکی بالای ساواک له نزیکه ئه وئ بوو. دوو کهسی ساواکی، یه ک به ناوی «ئه منی» که بریکاری نه سیری بوو، یه کی تریش به ناوی «کیسه چی» هه میشه لامان بوون. ئه منی پیاویکی سه ر و روو خوش بوو؛ زوری من ده دواند. روژیک پرسیم: نه سیری له پیش تاوه لاتدا ده روا. خوا غه زه بی لی گرتوه که تیر ناخه وئ؟!

گوتی: نا، نه سیری به ناو معاونی سه روک وه زیره، به لام سه روک وه زیر (هوهیدا) له ماله خوی ده رناکه وئ تا نه سیری نه چی له شاهه ده ستوراتی کاری روژانه وه رنه گری و پیی نه دات. جا نه سیری ده چینه مالی شا، که له خه خه بری بووه، ده ستوراتی لی وه رنه گری و ده چینه مالی هوهیدا پیی راده گه یه نی...

کارمان هه ر خواردن و نوستن بوو. جاریک بارزانی و دوکتور مه حموود چوونه لای شا.

خه به رمان وه رگرت که شا ده چینه «جه زایر». شه ویک ژه نه رال نه سیری هاته لای بارزانی، وه ک هه میشه ماچی کرد و دانیش و زور قسه ی خوشی کرد. له پر هه لیدایه گوتی: بیستوومه عیراق مووشه کی وای له رووسیا وه رگرتوه که نو میتر درێژه؛ هیه چتان ناهیلن و قرتان ده که ن! دوکتور مه حموود گوتی: ئیمه فیره مردن بووین؛ لهو شتانه ناترسین!

گوتی: دوکتور تو نازانی قسه بکه ی! نه علاحه زه تیش هیچ که یفی به قسه ی تو نه هاتوه. من هاتووم شتیکتان پی رابگه یه نم؛ ئیرانی شاهه نشاهی به سه ده ها هه زار دۆلاری یاریده ی شورش داوه. به چه ک و سه ربازی خویشان هاتووینه یاریده تان. ئیوه هیچ به هره تان پیوه نه ماوه. گه وه کانی له شکران هه موو دزن؛ هه ر خه ریکی گیرفانی خویشان؛ چند جارمان گوتوه «هه سیمیرخان»، «عه لی شه عبان»، «ره شید سندی» و کی و کی دز و خاینن به شورش؛

دەريان كەن! بە قسەتان نە كړدووین. ئیستا لەم شەپږه گهوره یه دا هەرچی سهرانی شورش و فرماندهی هیڅه کانتان له شارانئ ئیران رایدەبویرن و کەسیان له جەبهه نییه. پەنجا ههزار گولله توپمان له داوینئ چپای «ژۆک» تهقاند و سەنگەرمان به عەرهبان به جئ هیشت، پيشمه‌رگه نه‌چوون سەنگەرەکان داگیر کەن. یاریده‌داننان جگه له زیان بو ئیران هیچ به‌هره نانا. شا ده‌گه‌ل سەدام ناشت بۆته‌وه و له ئەمرۆ به‌و لاوه له‌شکری خۆمان ده‌کیشینه‌وه و ئیوه‌ش ده‌بێ ته‌سلیمی به‌عس بن! ئەگەر راکەن و بێنه ئیران پەناتان ده‌ده‌ین. دەنا ئەگەر هەر شەپږ بکەن، لی‌ت‌ان ده‌ده‌ین و یاریده‌ی به‌عس ده‌کەین. ئەوا په‌یامی شاه‌نشاهم پێ راکه‌یاندن. خۆتان فکری لێ بکەنه‌وه!

نەسیری رۆیشت. ماتیه‌ک بالی به‌ سەر مه‌جلیسه‌که‌ کیشا. مه‌لامسته‌فا گوتی: ده‌لێن چی؟ من -که‌ ئەمانی تی‌نه‌گا- له‌ کاغه‌زیک نووسیم: به‌ بر‌وای من پيشمه‌رگه نه‌هێلن ئیرانی چه‌که‌کانیان بێنه‌وه، ئیمه‌ی که‌ هه‌وه‌ل جار به‌ سی‌سه‌د تفه‌نگه‌وه شورشمان کړدوه، ئیستا به‌ چل ملیۆن فیشه‌ک و به‌و هه‌موو توپ و گولله‌ توپه‌وه، هیزیک‌ی زۆر گه‌وره‌ین. هەر کاریک‌ی وا بکەین تۆ له‌ تاران نه‌گرن و رینگه‌ت هه‌بێ بجیه‌وه، له‌وئ تا توانیمان به‌ره‌نگاری به‌عس ده‌بین. ئەگەر زانی‌مان خۆ نا‌گرین، تۆ ئیختاریک ده‌ده‌ی به‌ ئیران که‌ ناچارم به‌ هه‌موو هی‌زی چه‌کدارمه‌وه بيمه‌ کتیه‌کان و ناو جه‌نگه‌لی ئیران. لێم روونه‌ شا له‌وه ده‌ترسێ و هەر بو‌ ئەوه شەپږی کورد، ملی خۆی نه‌گرێ، دیسان ناچاره‌ یاریده‌مان بدا.

بارزانی نامه‌که‌ی منی خوینده‌وه و دای به‌ دوکتور مه‌حمود و گوتی: بیه‌خوینه‌وه و بیسووتینه‌!

که‌وتینه‌ خه‌می ئەوه که‌ بارزانی بتوانێ له‌ گرتن رزگاری ببێ. رۆژ به‌ رۆژیش خه‌به‌ر ده‌هات که‌ د‌وای ئەوه پيشمه‌رگه زانی‌وانه ئیران ده‌ستی لێ به‌ردا‌ون و یاریده‌یان ناکا، که‌وتونه‌ شەپږ ک‌ردنیک که‌ هەرگیز نه‌دیتراوه. به‌ گوشتی رووت هه‌جووم ده‌کەن و عەرهبان ق‌ر ده‌کەن! به‌ بارزانی‌مان پيشن‌یار ک‌رد که‌ تیل‌گراف له‌ مه‌سه‌وود و ئید‌ریسه‌وه بیت به‌و مانایه: پيشمه‌رگه هیچی به‌ قسه‌ی ئیمه‌ ناکەن. تا بارزانی خۆی نه‌به‌ته‌وه، نه‌ ده‌ست له‌ شەپږ هه‌لده‌گرن، نه‌ واش ده‌کەن له‌شک‌ری ئیرانی بێته‌وه و س‌ه‌ریان بێ ک‌لاو بم‌ی‌یت‌ه‌وه. تیل‌گرافه‌که‌ کاری خۆی ک‌رد: ئیرانی گو‌تیان بارزانی زوو بگاته‌وه و پيشمه‌رگه‌ رازی کا که‌ ده‌ست له‌ شەپږ به‌ردەن. له‌ ناو خۆدا -ه‌هر له‌ تاران- ق‌ه‌رار وا درا ه‌هر که‌ بارزانی گه‌یشت‌ه‌وه دی‌وی ع‌یراق، ده‌ست له‌ شەپږی ج‌ه‌به‌ه‌یی به‌ردا و مل له‌ شەپږی چ‌ریکی بن‌یته‌وه. بارزانی نه‌گیرا و هاتینه‌وه ورم‌ی. له‌وێهه‌ س‌ه‌ریکی ماله‌ووم دایه‌وه، وه‌سیه‌تی یه‌که‌جاریم ک‌رد که‌ ده‌چینه‌وه ک‌ی‌وان و شەپږ ده‌کەین. ئەسپایی پيشمه‌رگه‌یی: قرۆشکه‌ی چا، ده‌رزی و ده‌زوو و ورده‌ باب‌ه‌تم تیک نا. چ‌وومه‌ نه‌غه‌ده‌ و ده‌گه‌ل بارزانی چ‌وومه‌وه حاجی ئۆمه‌ران.

له‌ راستیدا پيشمه‌رگه‌ی ساده -نه‌ک فرمانده‌ زله‌کان- که‌ دیت‌بو‌یان ده‌بێ ه‌هر به‌روایان به‌ خۆیان بێ، زۆر شەپږی زۆر پ‌اله‌وانانه‌یان ک‌ردبوو؛ ده‌شیان ک‌رد. زۆر باش گ‌هرم داها‌تبوون. به‌لام ئیستاش نه‌مزانی چۆن بوو که‌ بارزانی له‌ شەپږی چ‌ریکی ک‌ردن په‌شیمان ک‌رایه‌وه. پ‌یم وایه‌ یه‌که‌م پ‌یری و ب‌ێ تا‌ق‌ه‌ت بو‌ونه‌که‌ی بوو، دو‌وه‌میش ده‌ید‌ی که‌ هه‌والانی چ‌ه‌ند س‌اله‌ی زۆر فاسید بوون و تا س‌ه‌ر ده‌گه‌لی ناکەن.

له‌پ‌ر فرمان ده‌رچ‌وو که‌ پيشمه‌رگه له‌ هه‌موو ج‌ه‌به‌ه‌کان تفه‌نگ دان‌ی‌ن و ده‌ست له‌ شەپږ

بەردەن...

لە ژياندا رۆژى وا تالم نەديوو. پيشمەرگەي كوردستان دەستە-دەستە دەهاتن، بە دەنگى بەرز دەگریان، تەفەنگیان دەشكاند و دە چۆمیان داويشتن. تووشى ھەر كۆنە فەرماندەيەك ببوونايە ديەنكۆشت. لەو تالتر ناڤ: پازدە سال بە ئاواتى ئازادى كوردستان خۆت لە بەرانبەر گوللەى داگیركەراندا پارگرتى، ئەو ھەموو كوشتەت داڤى، ئەو ھەموووت لە دوژمن كوشتى، ئىستا بە جاريك ھەموو ئاوات تيك رووخايى و بى ھومىد و ھەناسەسارد كەوتىبە دەشتەو... بەعسى عەفوويان راگەيان؛ بەلام چەند رۆژى ھەوەل ھەر پيشمەرگەيەك چوو خۆى تەسليم كا، دەست بەجى كوشتيان. چوومە كوستانى حاجى ئۆمەرەن بارزانيم ديت. گوتم:

- كاكا! تا ئىستا خزمەتكارىكى كوردستان بووم؛ تۆشم بە دروشمى ئەو خزمەتە زانيو. وا ئىستا ھەموو شتمان دۆراندوو. تۆ دەچە ئيران. من سوور دەزانم نە شای ئيران قەول و قەرارى ھەيە، نە منيش عافوو دەكرىم. ھاتووم خواحافىزى يەكجارت لى دەكەم و سەرى خۆم ھەلدەگرم بزانم لە كوئى شرت و گوم دەبم...

- تۆ كە ناڤە ئيران، لە عيراقيش دەست بەجى ئىعدامت دەكەن. رىگەش لە ھەمووى پياو كوشتە و نائەمنى، دەچە كوئى؟

- جەناب! مى رى دەگرم! ھەر چۆنىك بى ئەگەر ژيانم ماڤى، لە گونديك دەبمە پەناھەندە، دەرس بە مندا لىان دەلیم؛ مەلایەتيان بۆ دەكەم. خۆم دەشارمەو كەس خەبەرم نەزانى. ئەگەر بتوانم خۆم بگەيەنمە سنوورى سوورى، دەچمەو جىزىر و زۆر باش دەتوانم لە ناو كوردەكان خۆم حاشار دەم. بەلام بە ھىچ جۆرىك حازر نيم بيمەو ئيران؛ چونكە دەزانم عەجەم ھەرچى بلىن درۆ دەكەن و لىم روونە بە زەلىلى دەمكوژن. يان دەبى خزمەتى ساواك بكەم كە زۆرم لە مردن بى ناخۆش ترە و بە ھىچ جۆرىك نايكەم، يان دەبى لە زىندان و ژىر شكەنجەدا گيان بەدەم. گەردنم ئازا كە و خواحافىزتان! بزانين خودا چى قەرار داو...

بارزانى تاويك لىمى دەروانى و سىفارى دەكىشا و جوايىكى نەدامەو. دەيدى زۆر دلم پەرە و گريان گەرووى گرتووم. گوئى:

- ھەژار! ھەر لە سابلاغەو و اتا سى سال دەبى دۆستى منى. ئەوا چەند سالىشە پىكەو. من تۆم بە وەفادارتر پياو زانيو لەوانەى كە ناسيومن. لە بىرتە كە بە ئەحمەد تەوفاقت گوتبوو ئەگەر بارزانى بىتە پولىسى دەولەت، ھىشتا دەستى لى بەرنادەم؟ لە بىرتە كە لە كۆيە گوتت ئەگەر بە تەنيا لە سەر بەردىك بى و ھەموو دنيا دوژمنت بن و ھجوومت بۆ بكەن، من ديمە لات لەو سەر بەردە؟ ئەگەر ھەموو كەس تەنانەت كۆرى خۆشم لىم دوور كەونەو و بەجىم بىلن، ئەوئەندەم كار لى ناكە تۆ لە ئاخىر دەمدا - كە زۆر تەنگانەيە - بەجىم بىلى. تۆ دەتگوت ئامادەم بە گەفتى تۆ بمرم. دە ئىستا بەجىم مەھىلە! وا بزانە ئيرانى دەتكوژن. وەفادار بە و لە رىگەي رەفاقت و وەفادارىدا گيان بەدە! ئەمروش نەبى ھەر دەمرى. حەيفە بە وەفادارى بۆ دۆستى چەند سالتە نەمرى...

گوتم: قوربان بەسيەتى! ئامادەم تا دەمرم وەفادار بىم. لە ئيران بىمكوژن يان حەتا ئابرووم بچى كە لە كوشتن خراپترە بەجىت نايەلم. سەرم لە رىتايە و لە كوئى تۆ پىت دابىنى، خاكەكەى قبىلەى منە! ئەوا گيانم پيشكەش بە وەفادارى تۆ بى و تۆ بىخەيە بەر سەگ، فەخرى پى دەكەم....

ھەر چەند لایم وەك پۆژی پووناك بوو كە ئیترانی دە سەرمەو ھە ناچن و قەت دە پۆژ ناھا دەمگرن و ھیچ نەبێ لە زینداندا دەمزیتن، خۆم ئامادە ی ھاتنەوێ ئیتران کرد. مام عەلی عەجەم دیت، فرمیسکی بە ریشە سپیە کەیدا ھاتە خوار...

- مام عەلی بۆ دەگری؟

- خەمی تۆمە. منیش دایم بۆ ئیتران.

- کاکە دایە چی؟ پیرەمتر دیککی وەك تۆ عەمەلە ییشت دەس ناکەوێ، عەرەبیش باوەر ناکەم کاریان بە پیریکی وەك تۆ ھەبێ. بۆ خۆت لە زینوێ بمینەو... مام عەلی لە بیرم چوو: دوو شووشە ئارەق لە مالی سولەیمانی پیشمەرگە یە؛ پیتی دەلایم بتداتێ!

بە چەند رانندە یەكەم گوت بمباتە چۆمان؛ ھیندیک كتیپم لەوین بیانھێنم. كەس نەیدەوێرا بێ؛ لە ترسی پیشمەرگە ی ناھومید کراو. «حوسین کاوانی» گوتی من دەتەم. لە رێگە لە چەند جێ پیشمەرگە رایانگرتین، دەیانگوت: مام ھەژار! تۆ پیاوی چاك بووی؛ دز نەبووی. ئیمە دلمان نایە تۆ بكۆژین... گەیمە چۆمان، رانندە گوتی برسیمە. گوتم با بچینە لای كاك سولەیمانی پیشمەرگەم، نانیکت بۆ بەیدا كەم. ئەگەر چووم چەندم پێ سەیر بوو: مام عەلی بە عیشقی دوو بوتل ئارەقەو، لەو خەتەرە نەترسابوو، ھاتبوو وەری گرتبوو بە ناو دەنگی تەقە و گریانێ پیشمەرگەدا ھاتمەو ھاجی ئۆمەرەن. ھەر وا كاروانی مال بوون دەپۆشتن. گوتیان پیاوی ئیترانی لە سەر سنوور چەك و كتیپ دەگیرنەو. دەمانچە كەم دا بە مام عەلی، كتیپەكانیشم بەجێ ھێشت. لەگەڵ ترومبیلێکی مالا ھارزانی ھاتمە نەغەدە. لەم ھەرا و ناخۆشیدە لە بیران نەچوو بوو رادیۆكەم بدزن!

لە ناو فەلەكە ی نەغەدەدا دەگەرەم، «كۆری رەش» (عەلی كۆری پیشەوا قازی محەممەد) دا بەزی و یەكترمان ماچ کرد. عەلی گوتی: زۆر بە داخەووم كە ئێو ھاتنە ئەو دیوێ من لە ئەلمان بووم. زۆری بەخیراتن كردم و پۆشت. پاش ماوێ یەكی زۆر، پۆژیک لە كەرەج ھاتە لام، گوتی بمبە لای «شیرازی». لە رێگەدا گوتی: ھەیف كە ھاتیە سابلاخ لەوێ نەبووم.

گوتم: كاكە! لە نەغەدە دیتمی، گوتم منێکی كە زۆر لە بابی ئەو نزیك بووم و ئەویش ئەوێندە دەستی دەروا، ھیچ نەبێ دەلێ بچنە ناو خانوویکی منەو لە سابلاخ تا فەركیكتان بۆ دەكریتەو. تۆ ئەو پیاوێ تەبەشت لە دەست نەھات. ئەگەر ئیستاش پیت دەلیمەو بۆیە یە كە ھیچ چاوم لە چاكەت نییە. بەلام كولیجی توانی ئەو كارە پیاوانە یە بكا. ھەزم دەكرد تۆش زۆر پیاو بای!

گوتی: ھەژار! دەولەت منی كرده دەسماڵ كاغەزی؛ چلمی خۆی پێ سێم و ئیتر قەدرم نەما!

- كاكە! پیاو بای نەدەكرای بە دەسماڵ كاغەزی. فەرموو با بچین شیرازیت نیشان دەم! دوا ی چەند پۆژ، لە نەغەدەو رەگەل بارزانی كەوتم و ھاتمەو تاران. ئەمجارە لە مەیدانی تەجریش لە مالیك بووین كە ئەویش ھەر سەر بە ساواك بوو. پۆژانە دەگەڵ «حەمە ی عەزیز» شەش سەعات بە پیادە یی خەیا بانی تارانمان گەز دەكرد. نە كار و نە بار... ئیجازەم وەرگرت بچمەو سەری مال و مندالم بدەمەو. «ئەمانی» گوتی لە مەھاباد شوناسنامە ی خۆت وەرگەرەو! دەفتەرچە ی پناھندە گیت لێ دەستینمەو. چووموومە سابلاخ.

دەلێن شاعیران بە خەیا ل كۆشك لە پشت ھەوران دروست دەكەن؛ بەلام ناتوانن تیا بزین.

من ئەگەرچی ھەموو ژيانى خۆم دۆراندىبوو، بەلام دەمگوت خەلکى سابلاخ لىم پروونە ئەو ھەموو ماندوو بوون و ژيان بە فيرۆ چوونەى منيان ھەر لە بەر چاو و رەنگە زۆرم جورمەت بگرن. بەلام تەواو پىچەوانە بوو. ھىچ کەس نەیدەوێرا تەنانتەت جواى سلاویشم بداتەو. چەند کەسىک وەک «سەعیدخانى ھومايون»، «خالەمین»، «یوسف ئەورامى» جارى وا بوو دەھانت سەريان دەدام. کە لە مالیش دەردەچووم، دەچوومە دەواخانەى «ئەبىووبيان» کە خزمم بوون، يان سەرم لە کتیبخانەى «خەلیل موفەقى» دەدا. تەنیا دوو کەس ھەبوون کە منیش و سەعید ناکامیش دەچوونە دوکانيان و بە رووى خۆشەو دەیاندىواندین: «حاجى مۆتەللیب» و «وہستا محەممەدى شووشەفرۆش». بەک دوو جاریش چوومە دوکانى «سەدق حەیدەرى». لە شار و خەلکەکەى تەواو بىگانە بووم. ناچار ھەر لە بەیانىیەو تانێوارە لە سەربانى مالى سەید عەولای کولىجى دادەنیشتم و دەمروانیە کۆلان و دەم چەم.

پیاو ھەق بلێ، «حەمەدى کەرىمى» باش بوو؛ ھاتوچۆى دەکردم و مندالەکانمى بە ترومبىلى خۆى دەگێرا. شەویک دەھاتمەو مالى کولىجى، لە پشتمەو یەکیک بانگى کردم؛ «جەغفەرى کەرىمى» بوو کە لە زەمانى کۆمەلەدا زۆر ئاشناى نزیک بووین. گوتى: بىەخشە کە نەھاتوومە لات؛ لە مال نەبووم.

گوتم: کاک جەغفەر! خەبەرم ھەيە لە مال بووى. چاویشم لەو نىيە تۆ بماناسى. حەمەدى برات تۆى لای من پروو زەرد کردوو کە دەوێرێ بىمىوێت...

تووشى کەسانیک دەبووم لە سەر خەيابان، دۆستى قەدىمى بوون؛ بە چاو سلاويان دەکرد و زوو تىدەپەرىن. ھەموو کەس لای وابوو ھەر ئەم رۆژانە من ئىعدام دەکێم و ئەوانیش بە تۆمەتى سلاو لە من کردن، تووشى بەلا دەبن. بە راستى زگم بەوانەش دەسووتا. ھەر پێم خۆش بوو زوو سابلاخ بەجێ بێلم. شتیکش کە زۆر لە بەر دلەم گران ھات: دەمدى ھىچ سابلاغىک خۆ بە کورد زانىنى لە بىر نەماو؛ سەر و بنى ھەموو قسان، لە ھەموو شوێنان، سفتە و بانک و فەرش و نەغدىنە بوو. سابلاغىک کە مەرکەزى مەر و مالات و ماست و رۆنە، ماستى قوتوو تەووزیان دەکرى! ھىچ وەک کوردستان نەدەھاتە بەرچاو...

رەفىقى سابلاغ ھەر ئەو عىراقیانە بوون کە مالیان ھاتبوو سابلاغ. دەگەل ئەوان دەچوومە قاوەخانە و گەران. بەیانىک لە خەو ھەستام، گوتیان ژاندارمىک لە ئاگاھى شارەبانىو ھاتبوو دوات. عەبدوللای برام و سەید عەبدوللای کولىجى گوتیان ئىمەش دەگەلتا دین.

- نا کاکە خۆم دەچم بزانم چىيان دەوى.

کابرایەکی کورد (رەئىسى ئاگاھى) دەستى بە پرسىار کرد:

- ناوت؟ عومرت؟ تۆ وەختى خۆى کومۆنىست بووى، ھەلاتووى... لەو قسانە.

گوتم: تۆ کوردى سابلاغى؟!

- بەلێ!

- کاکە خۆت نا، باوکت، دایکت، قەت بۆيان نەگێراویەو کە کۆمەلە ھەبوو، قازى محەممەد

ھەبوو، داواى ئىستىقلالى کوردستان کراو؟!

- نا، نەمىستوو!

- حەزم دەکرد بىستەت! من داواى دابەش بوونى خاکی ئىران و ئىستىقلالى کوردستانم

کردوو؛ قەت ھىندە خوێرى نەبووم کومۆنىست بىم!

- تۆلە دوڭتۇيە ھاتوويە سابلاخ، بۇ خەبەرت بە شەھەربانى ئەداۋە؟! ھەرچى دەپرسى و جواب دەدەمەۋە، دەينوۋسى.
- دوڭتۇيە؟ ۋا من ھەوت رۇزە ھاتوۋمەۋە! تۆ بە ھەموو زىرەكى خۇت دوڭتۇيە پى زانىۋە؛ كەچى مالەكەشم لە نىزىك شارەبانييە!
- ئەۋانە ئىمزا كە!
- خوڭدەمەۋە، ئەينوۋسىبوو ھەوت رۇزە ھاتۇتەۋە. گوتىم:
- تا ئەنوۋسى ئىمزاى ناكەم! دەبى دەۋلەت بزانى ئاگاھى چەند وريايە! ژاندارمىكى بەۋ پەرۋەندەۋە دەگەل ناردىم بۇ ساۋاك كە بە ناۋ بازاردا تىپەرىن. لە ساۋاك كەبىرەكەم دىت بە ناۋى «تۈيسەركانى». ھەر مىنى دىت مىلى لە جىنئودان بە ژاندارمەكە نا:
- بۇجىتان ھىناۋە؟ كى گوتوۋە؟
- تەلەفۇنى لە ئاگاھى كەرد و چەند جوڭتۇيەكى بەۋىش دا.
- بە شەرەفم نەمانگوتوۋە و ئاگاشمان لى ئەبوۋە تۇيان بانگ كەردوۋە و ھىناۋىانيە ئىرە!
- ئاغاى تۈيسەركانى! مىن ھىندە سادە نىم. بە شەرەفت ئەگەر ئىۋە داۋاتان نەكەردمايە، ئاگاھى - كە سەگى خۇتەنە - ھەدى نەبوۋ بانگەم كا. ئىستا بۇ جىتان ھىناۋم؟ ئاخىر سەيادىيان ۋەك تۇ سوڭىدى خۋارد كە كەس باسەم نەكا.
- بە ھىندە سوڭىد و قورغانە ئىمە ئاگامان لى ئەبوۋە؛ بەلام تازە ھاتوۋى، چەند پىرسىارىكت لى دەكەم! ئەگەر پىت خۇش بوۋ جوابىم بەدەۋە.
- بەلى فەرموۋ!
- غەبدورە ھمانى قاسملوۋ دەناسى؟
- برادەرىكى خۇشەۋىستەم.
- لە كوئىيە؟
- لە پىراگ مامۇستاي دانىشگايە.
- دەرسى فارسى دەلى؟!
- ديارە خۇت نايناسى. ئەۋ پىاۋە نۇ زمان دەزانى، دەرسى ئىقتىسادى سىياسى بە زمانى چىكى دەلى.
- كومۇنىستە؟
- باۋەر ناكەم؛ چونكە حىزبەكەى مەلاى نوڭزەكەرى تىدايە، سەيدى تىدايە. رەنگە مىللى بى.
- ھەمىد خوسرەۋى دەناسى؟
- بەلى، ئەۋەى دوۋ مانگ گرتوۋتەنە و لاتان ۋايە جاسوۋسى روۋسانە.
- چۇن پىاۋىكە؟
- باۋەر ناكەم روۋسىا ئەۋەندە نەزان بى پوۋلى خۇى لە ھەمىد خەرج بكا تا جاسوۋسى پى بكا. ھەمىد لە بازار بەرەلاى كە، مالە خۇى پى نازانىتەۋە!
- دوكتور مرادى رەزماۋەرى دەناسى؟
- بەلى، ئەۋ بۇيە دەبى جاسوۋسى گەۋرەى روۋسان بى؛ زۇر زىرەكە. بەلام لە نىۋان ئەلمان و مۇسكۇدا ھاتۋچۇ دەكا و جاروبارەش دىتە بەغدايە.
- تۆ پىت خۇشە لە سابلاخ بى كە ۋەتەنى خۇتە؟

- حەز دەکەم لە چابەهار بێ نەک لە سابلاخ! ئەم هێنانەم بۆ ساواک دەزانم بۆ چیه: بە هەزاران پیاوی بیکار هەبە نانی شەوی دەست ناکەوێ، منیان کە لە کتێبخانە دیو، یان لە دەواخانە، بە پەلە یەکیەک هاتۆتە لات: هەژارم دیت سلاویان لێدەکرد! تۆش ڕەنگە دە تەنیکت مژدە دابنێ. هەموو ڕۆژ تاقەتەم نییە بێمە ساواک و بلاوی بکەنەو کە من بوومەتە هاوکاران. هەر ئیستا دەچمە لای سەبادیان و بزەنم بۆچی قەولی دا کە ساواک کاری پێم نەبێ و درۆی کرد؟

لە ساواک ڕزگارم هات و ئیتر تازە ئەو خانووم نەدیتەو. داوای شوناسنامەم کردەو. گوتیان ژمارەت چەند بوو؟ خوشکم گوتی: کاکم پێش منە و ژمارە ی هەزار و چوارسەد و پەنجا و دوو. شوناسنامەی خۆم و منداڵەکانم ساند.

زۆر ڕۆژان دەچوومە نەغەدە؛ وای دەبوو چەند شەو نیکیش دەمامەو. جاریکی تر لە سابلاخەو هاتمەو تاران. ڕۆژیک نەسیری هاتە لای مەلامستەفا، بەخیراتی منی کرد. بارزانی پێی گوت: هەژار دەگەل من هاتۆتەو. دەبێ کاریکی هەبێ پێی بژی و نابێ لە خۆشم دوور کەوتەو. گوتی: بەلێ خانوویکی دەدەینێ لە نزیک تۆ بێ. بەلام لە بیرت نەچێ، شا هەر فەرموویە «پەرەندە ی وەگەر مەخەن!» ئیمە ناتوانین کاری بدەین. بەلام بۆ خاتری تۆ، ئەو بۆ خۆی حەولی کار بدا، ئەگەر لە ئیمە پرسیار کرا، دەلێن موافقین. خۆت دەزانی سپووری جادەش بە بێ موافقەتی ئیمە دانامەزێ!

بارزانی چۆو نەغەدە کە مالی لەوێ بوو. منیش چوومە مالیک کە هەر ساواک بۆ دوکتور شەفیق قەزازی گرتبوو. شاخەوانیش -کە موهەندسیکە- هەر لەوێ دەژیا. هەقی نوستم نەدەدا. ماوەیەک وای مامەو؛ نە کار، نە بار. کارمان ئیوارە سینەما و شەو تەماشای تەلەفزیۆن بوو. پاش ماوەیەک دوکتور شەفیق دەڕۆشت، هاتنە سەرمان کە ئەم ماله چۆل کەن! شەفیق ناو ماله کە ی خۆی -جگە لە تەلەفزیۆن و ستوریۆ و یەخچال و شتی بەقیمەت کە فروشتنی- دا بە من؛ کە تۆ مالت نەماو. ئەوانەم برده ژووریکەو کە ببو مەنزلی بارزانی. «عەبدوڕەزاق مەنگوڕی» ناویک هەبوو کە چەند سال بوو لە تاران دەژیا و کۆنە پێشمەرگە بوو؛ زۆربە ی شتەکانی لێ دزیبووم. داخم ناچێ کە دەفتەریکی شیعەر و چەند یادداشتیکی منیشی دزیبوو؛ نەیدامەو.

ساواک خەریک بوو خانوو بۆ بارزانی و هەوالانی پەیدا کات. چەند شوێنیکمان دیت، بارزانی ڕازی نەدەبوو. یەک لەوانە عمارەتیکی جێ سەفەرەتی ئینگلیس لە شاهاباد بوو لە بن چیا ی ئەلبورز کە «خوڕەم» کەریبووی و دەسکاری تێدا دەکرد. خوڕەمم دی. ئازەربایجانیه کی زبیری قامک ئەستوور، کە دەیانگوت لە فەعلەیهو بۆتە خاوەنی ملیۆنە ملیۆن. کە هات ئەمانی پێی گوت دەمانەوێ ئەم خانووت لێ بکڕین. گوتی: خودا شاھیدە من نۆکەری شاھم!

گوتم: ئەمانی! بە حەياتی خۆی قسێکی راستی کردوو!

ئەمانی زۆر پیکەنی. چووینە سەیری پارکی خوڕەم کە ئەویش مۆلکی خوڕەم بوو. کە هاتین ڕۆین خوڕەم گوتی: مەرۆن دەنیرم کۆکاتان بۆ بێن! بارزانی گوتی: پوولە کە لە گیرفانت بێنێ باشترە!... لە گەوهرەدەشتی کەرەج زۆر خانوویان نیشان داین، بارزانی قبوولی نەکرد. ئاخیری ڕیار درا لە عەزیمە ی کەرەج چەند خانوویک بکڕن و تێیدا بێنە پەناھەندە.

وەختی لە خانووە کە ی دەگەل شەفیقیان ڕاگوزیتین، «ئاغای موبینی» ناوی ساواکی -کە لە

دوايه كرا به ئەستاندارى ورمى- گوتى: تۆ له ئوتيل ديامۆند دادەمەزرىنين له سەر حيسابى خۆمان. شهويك لهوئى مام؛ وهك له تهويله دا بىم. به يانى به كاك موحسين دزه ييم گوت -كه كاروبارى ئيمه ئاوارەى هه والانى بارزانى به رپوه دەبرد- كاكە! نه شهو چوار دبنار حهقى خهوم بۆ بدن، نه هيچم ليتان دهوئ. چوومه لای رەسوولى برام. پەتويك و بەرهه يوانيك، ئيتەر له منتهى ساواك هه سامه وه.

خراپ نيهه باسى رەسوولت بۆ بكه م: گوتم داىكى برا و خوشكه كانم ساليك دواى مەرگى بابم ميژدى به سەيد هه مەده مين ناويك كرده وه كه ورده مالكيكى تەرەغە بوو. رەسوولى لهو سەيده بوو. داىك كوژر بوو. ميژده كهى لىي وەرەز بوو. هينامه وه لای خۆم له بۆكان. رەسوول منداليكى زۆر چكۆله بوو كه به جيم هيشت. له سالانى ئاواره ييمدا خويندبووى. رۆژيك له «هه لىش» كابرابه ك گوتى: موعه للميک له سەرده شت زۆرى ياريدە داوين. ده لى براى هه ژارم و ناوم رەسوول قادرييه. خوا شوکور رەسوول گه يوه تى و بۆته پياو... له نازربايجانه وه دوور خرابووه و له تاران ببوه موعه ليم و من كه هاتمه وه تاران، له ئاپارتمانكيدا ده ژيا و موعه لليمى ده كرد و كرديوومه خانه خويى خۆم.

«مه لاجه ميل رۆژه يانى» - كه باسم كرد- دۆستى زۆر له ميژينه م بوو؛ هەر له به غدا ده مناسى. له ئەده بياتى عەره بى و كوردى و توركى، زۆر نووسەرى چاكه. له هه مه دان، كه له جهلال و جه ماعه تى جوئ ببووه و هاتبووه تاران، قه وليان پى دابوو بيكه نه مامۆستاي دانشگا. به لام درۆيان ده گه ل كرديوو. له راديوئى «بروون مەرزی» دامه زرابوو. هەرچه ند به مه لامسته فايان گوتبوو دژى تويه، به لام هەر خۆشم ده ويست. «شه مسه دين فه قى» به ناوى «ئهمير قاسمى» له تاران وه كىلى بارزانى بوو. جاريك هاته حاجى ئۆمه ران. نامه يه كم دايه بۆ مه لا جه ميل، دوعا و سلاو و ئەحوالپرسي. نامه ردى كرديوو، به بارزانى گوتبوو هه ژار ئيستاش ده گه ل مه لاجه ميل دۆسته. بارزانى لىي پرسيم، گوتم: به لى نامه م بۆ ناردووه. من مه لاجه ميل زۆر خۆش دهوئ چونكه زانايه كى گه وره يه و فره قى ده گه ل مه لايانى كورد زۆره كه هيجيان هيج نازان... دوو نوسخه ش شه ره فنامه م بۆ ناردبوو كه يه كيانى دابوو به دانشكه دهى ئەده بيات. هەر كه هاتمه وه تاران ديتمه وه. زۆر ده چوومه مه نزه كهى. رۆژى جومعان ده چووينه ده رى تاران بۆ سه يران. پيكه وه چه ند جار چووينه دۆلى چالووس و وهرامين.

قه رار درا كه ماله كه م بينمه كه ره ج و له بارزانى نزىك بىم. چوومه وه سابلاغ، ده گه ل چه ند ماله عيراقيه كى له نه غده و سابلاغ هاتمه كه ره ج و له خانوويكيدا -كه ئيستاي تيدام- دامه زرام.

ده گه ل مه لاجه ميل كه وتينه كار پهيدا كردن بۆ من. عەريزه يه كم نووسيوو به بى ئەوه ناوى كه س بلييم: من كه ناوم و شۆرەتم فلانه. عەره بى و فارسى و كوردى ده زانم. ئەگەر كاريك هه بى ده يكه م... ده گه ل مه لا له زۆر ده رگامان دا، كه س گووى به كلاومان نه پتوا! رۆژيك چووينه ئيداره ي «خانله رى» كه شاعيرى مه شهووره و مه لاجه ميل گوتى: ئەم شيعرى هه لۆى - كه تۆش نه زمتم كرديووه - كر دۆته كوردى. گوتى: ئادريس م دهنى كاريكى بۆ ده دۆزمه وه. به خوا ئەويش هيجى لى شين نه بوو.

«عه لى خانى سه يفى قازى» له كه ره ج جيرانم بوو. رۆژيك گوتى: له كۆبوونه وه يه كى ئەديه اندا چاوم به جه غه ريان كه وتوووه. گوتوووه: پياويكى وا شاعير و كورد هه يه. گوتى: حه ز ده كه م

بیبینم. ده گه لیا چووم. به نیشانه یه کی که درابوو به علی خان، گه بیستمه جه عفریان. هەر له رپوه به عاره بی قسه ی ده گه ل کردم. عهره بی به له هجه ی لوبنانی زور باش ده زانی. زور شاره زای ولاتی عهره بیان بوو. باسی زور له شاعیران و نووسه رانی عهره بی لی پرسیم. عهریزه بۆره بی ناوه کهم دایه؛ گوتم: ناغای جه عفریان! عهره ب ده لی پیاو له سهریه تی به قازانجی خوی جهول بدا؛ به لام زه مانه له سهری نییه ئاوات پیک بیئی. که نه وه شیعریکی عه بهییه. گوتی: با بزانی؛ به لکو نه مجار جیگی خوی گرتبی! ده رکه وتین. ته له فونی بۆ «میرافتابی» کردبوو که کتیبیکی عهره بی بده نی به فارسی ته رجه مه ی بکا. له سهر بیر مه لاجه میل قه رار کرا تاریخی سوله یمانی و ده ورره ی - که نه مین زه کی به کوردی نووسیویه و مه لاجه میل له به غدا کردوویه به عهره بی - له عهره بهی که وه بیکه مه فارسی. بۆ یه کهم جار له تاران ده ستم له کاریک به ند بوو که مانگی دوو هه زار تمه نم بده نی. له خوا به زیاد بی. رۆژیکی دیکه مه لاجه میل گوتی: وه ره پیکه وه به جینه لای جه عفریان؛ گوتوویه هه ردوو کتان وه رنه لام. جاری پینشو که هه ر به عهره بی دواندمی، پیم وابوو ئیمتیحانم ده کا داخوا پاسته عهره بی ده زانم. نه مجار به فارسی هه ردوو کمانی ده دواند. پرسى: نه و کابرای نه و رۆزه ده گه لت هاتبوو چ بوو؟! گوتم: مه منوونی نه و که تۆی به من ناساند...

گوتی: زوری لی ده ترسم؛ بۆیه هه ر به عهره بی دواندمی نه وه کا شتی کمان له سهر بنووسی و گوزارش بدا!

بۆ مانگی دووهه م مه عاشه کهم کرا به دوو هه زار و پینسه د تمه ن؛ به لام دیسان زور کهم بوو؛ به شی هیچی نه ده کرد.

رۆژیک ده گه ل مه لاجه میل چووینه ئینتیشاراتی دانشگا، لای «دوکتور فهره وه شی». عهریزه تاینه کهم له پیش دانا. گوتی: بۆ ته جره به عهره بهی کهم بۆ ته رجه مه که! با بزانی چۆنه. فۆرمه یه کیان دامی نازانم له کام کۆنه کتیب بوو. باسی غه بهییه تی نه بووه کر بوو که گوتوویه: نه گه ر تووره بووم لییم نزیک مه بنه وه؛ نه وه ک وه ک پشیله بتانریم! ته رجه مه م کرد و بۆم بردنه وه.

گوتم: دوکتور! نه گه ر نه بووه کر گورپه پشیله بووبی، یان عه لی ئاسک بووبی، فایده ی بۆ ئیران و قازانجی بۆ کۆمه لی بنیاده م چییه؟! نه گه ر نه م قسه قۆرانه م پی ته رجه مه که ی، به خوا تیدا نیم!

دوکتور زور پیکه نی، گوتی: کوره نه وى نه مه ی داوه به تۆ خۆیشی نه یزانیوه چی تیدا به! من ده مه وى قانونی ئین سینا - که هه رگیز ته رجه مه نه کراوه - نه گه ر بتوانی بیکه یه فارسی پوولیکی باشت ده ده یی.

گوتم: من به پوولی تالیف کارى وا ناکه م. من ده مه وى له ئیداره یه ک دامه زریی. نه وسا چۆن تۆ ده لیی با وایی.

گوتی: شهرت بی له ماوه ی شه ش مانگدا له ئیداره داتمه زرییم. هه ر ئیستاش به چۆ «په زوو هیشی ئیران زه مین» خه ریکی فهره هنگی فارسی به کوردی به! به و شه رته ی قانون و ته رجه مه که ی.

مینیکی که ئاوبرده ی کاریک بووم، گوتم عهره بی بی ده توانم ته رجه مه ی که م. قانونی دامی و هاتمه وه مالی. نه بابم هه کیم بووه، نه دایکم هیچی لی زانیوه... برده مه و و به سهرکزی گوتم:

من له تاوی بیکاری وهک هونه ریشیه که بووم که سیناریوی نه دیتی و قبولی بازی کردن له رولیکدا بکا. دمو کتیبه ناگه. من هه له گهل کتیبی نه ده بیاتی عه رهدا سه ر و کارم بووه؛ له وه سهرم دهرناچی.

گوتی: تکایه ناھومید مهبه! بچو حهل بده! نه گهر مانگی دوو سه فحهش ته رجهمه که ی قبولمه. هه فته ی سئ رۆژ بچو ئیداره خه ریکی فهرهنگ به! سئ رۆژیش له مال به قانونه وه خه ریک به!

دیسان هاتمه وه و به سه ر قانوندا کورک بووم؛ تا توانیم له زمانئ نه بوو عه لی سینا تیگهم. چونکه نه وهک هیچ کتیبیکی عه ره بییه و هه مووی وهک له غز پرسینه وه وایه. ملم لی نا. زۆر شه وان گویم له بانگی سبهینه ده بوو؛ من هه ر خه ریک بووم. له ئیدارهش به هاوکاری «خانم موته وه سیل» - که سنه یی و لیسانس بوو - کاری فهرهنگم ده کرد.

سه ر له هه وهل دوکتور فهره وه وشئ مانگی دوو هه زار تمه نی بۆ قه رار کردم. پاش سئ مانگ بۆی کردم هه زار. داوای کارمهند بوونی بۆ کردبووم. پاش شهش مانگ تازه گوتیان نه وراقی له ئیداره ی ساواک ون بووه، له سه رپا ده ست پیکریا وه. بۆ سالی ئاینده قبول کرام که کارمهن دی قه راردادی بم. دوکتور فهره وه وشئ گوتی به فه وقی لیسانسم قبولی و حقووقم یه ک جئ بوو به شهش هه زار تمه ن. له رادیو و له په ژوو ههش کارم زۆر باش بوو. بیستمه وه که له سابلاغ نه وانه ی حازر نه بوون جوابی سلاوم بده نه وه، که وتوونه پی وشوینم! یه کیک له رادیوی سابلاغ گوتبووی: هه زار هه ر زۆر له میژه دۆستی ئیران و ساواکی بووه؛ بۆیه ئیستا مانگی حه وت هه زار تمه ن وه رده گری! خه بهرم بۆ نارد که حقووقم نۆ هه زار، لیم کهم نه کاته وه!

سه ید عه بدوللای کولیحی گوتی: ده لئین تۆ ناوت ده گهل ناوی ساواکیانه؛ راسته؟

گوتم: کاکه! قسه زۆر ده کرین. بۆت مه علوم ده بی که کئ راسته. مه ترسه! من خۆفرۆش

نیم...

له دوا ی ته رجهمه ی «تاریخی سوله یمانی»، کتیبیکی دیکه یان له رادیو دامئ به ناوی «ئیران و عه ره ب» که بیکه مه فارسی. کابرایه کی مه سیحی به ناوی «سه لیم واکیم» که نووسیووی «نه ندام له کۆمه لی تاریخ نووسانی دنیادا و گه وه ترین تاریخی رۆژه لاتناس». نزیکه ی نیوهم ته رجهمه کردبوو. نووسیووی: «ئیمام ره زار ده گهل مه ئموون ده چوونه به غدا، له نیوهر ئ له که ره لا کورزا و ئیستا قه به ره که ی زیاره تگایه!...» جاروباریکیش نووسیووی خه لیج هی ئیرانه. له حاشیه نووسیم: «به داخه وه نه و کابرایه تاریخزان نه بووه و کلایه رداره. نه گهر بیروانیایه نه لمونجید - که هاودینی خۆی تالیفی کردووه - ده یزانی ئیمام ره زار له مه شه هه مردووه و که ره لاش له سه ر ریگه ی به غدا نییه». جه عفه ریان گوتی: من نه وه مه نه زانیبوو؛ به لام ده زانم سئ ملیۆن تمه نی لئ ساندوون! کتیبیکی دیکه مه وه رگرت: «په یوه ندی فهرهنگی ئیران و میسر»، کۆمه لیک له زانایانی زۆر کارامه ی میسری نووسیوویان. به راستی کتیبیکی چاک بوو. دابوویان به «شیخ ئەمینى نه قشه ندى» - که گوتبووی عه ره بی ده زانم - چاوی پندا بگێرته وه. گوزارشئ لئ دابووم که هه ژار خراپه ی هیندی که له مه شاخی گوتووه. ئیتر نه یزانیبوو من ته رجهمه ی ئەمینم کردووه. له وه دا رۆزه ردی بۆ مایه وه...

یه کیک به ناوی «یه زدان په رست» که ده بوایه ته رجهمه کانی من بیینی، گوتبووی مانگی ده بی سئ رووپه ری ته رجهمه هه ر بدا. بۆ جه عفه ریانم نووسی: به سهرته به و کارمهنده ت ئی

بگهینه نه که تهرجه مه - وهک شتلم - به کیلو نییه! تا نایه تیکی قورعان مانا ده کهم، ده توانم ده رووپهړ داستانی ئه میر ئه رسلان بنووسم! هر چند مانگې پتر له چل رووپهړم بؤ بردووه. جعفریان گوتی هز ده کهم وشه ی فارسی که بوونه ته عهره بی کو که یه وه و هر کتییکت بوی ته هیه ی ده کهم و به دوو رؤژ بؤت دینن. له به شی کوردی چوو بوونه لای که هزار با کاری بهرنامه ی کوردی بکا. گوتی بوی ئه گهر خوی هز نه کا نابې کهس ناچاری بکا.

«دوکتور محهمه دسديق موفتی زاده» - که بهرپرسي بهرنامه ی کوردی بوو - زؤرم به دهوره دا هات که هاوکاری بکه م. پیم گوت: برا! به ئاره زووی خؤم کاری خؤم هه لنه بؤیرم، نایکه م. نه چی ئینقلابی سپی و ته مه دونی رهم بدیه ی! مه لای جزیری شرح ده کهم و تاریخی ئه رده لانیس؛ ئیتر چیتر... ئه مجاره به بهرنامه بوو؛ هر بهرنامه ی چوارسه د تمه ن، نزیکه ی پینج هزار تمه ن مانگانه ده کهوت.

خواهیشم کرد «خالیداغای حیسامی» وهک من بهرنامه بنووسئ، قبول کرا. به لام زؤر زوو عهریزه ی دابوو به جعفریان که ده بی منیش وهک هزار حساب کهن و به قه د ئوم بدنه ی. جعفریان نوو سیبوی هر رای مه گرن!

باوه ده که ی یان نا، که یفی خؤته! ماوه ی نزیک چوار سال، که له رادیوی زه مانى شادا نوو سیومه وه، یه کجاریش ناوی «ئه علاحه زره ت ئاریامیهر» م به سر قه لمه دا نه هاتووه. هه میسه خؤم لی دزیوه ته وه...

کاتی «قانون» له چاپ درا، جیرانیکی ساواکی زؤر نازک و موحتهره مم هه بوو - تاجدارى - که به سر کاری بیگانه کان راده گه شت. گوتی: له پشتی بنووسه «دیاری بؤ شه هبانوو». وا ده کهم جایزه ی کتیبی سالت بدنه ی. گوتم: من کابرایه کی کوردی دهره ده ری کهس نه ناس، ریم ناکه وئ بؤ شابانوو دیاری بنیرم! خؤم له وهش دزیه وه.

له راستی لا نه ده م: جعفریان بؤ مه لاجه میل و من زؤر باش بوو؛ خوا جه زای خیری بداته وه. «قوتبی» که مودیر عامیل بوو چوو بووه کرماشان و کوردستان، قه ولی دابوو کارخانه یه کی ئه مرازی موسیقای کوردی دامه زرینن. نامه یه کم بؤ جعفریان نووسی له ۱۵ رووپهړدا. پوخته که ی ئه مه بوو:

«ئیه که زمان لووسان پیتان ده لئین کورد شاهپرستن و نیشتمانی ئیرانیان خؤش ده وئ، فریوتان خواردووه. هه موو کوردیک رقی زؤری له ئیران و ئیرانییه...» به دوو و دریزى زولمی دهوله تانی له سهفه وی را تا ئه مرؤم نوو سیبوو که: «ئیتاش عومه ر ناو له تاران خوی ناو ده نی ئه میر، بابه کر ده بیته باقر... له رادیو ئیمه کوردی ده لئین، به لام کتیبه کوردیه کان له عیراقه وه به قاچاغی وارید ده کرین و ئه گهر ساواک بیانگری واوه یلایه! زؤر شهرمه بو دهوله تی که ده لی کوردیش له خؤمانن، رینگه ی چاپ کردنی کوردی نه دا و عهره ب رینگه بدنه! ئه گهر قوتبی پوولی زورنا و دنبه گی دابا به چاپخانه یه ک و بمانگوتایه کن کتیبی به کوردی هیه، یان بؤی چاپ ده کهین و به نه قسات مخاریجی چاپه که ی بداته وه، یان لیی ده کرین و چاپی ده کهین، ساواکیش تماشای کردبا، ئه گهر دژى سیاسه تی شای تیدابا، لیی فری بدا، هه م کورد لیتان رازی ده بوو، هه م پتویست نه ده بوو به دزیه وه کوردی چاپکراو له عیراقه وه وارید کهین و له ترسی ساواک وه یشیرین...».

جعفریان ئه و عهریزه دوو و دریزه و پازده رووپهړه ی دابوو به قوتبی. قوتبی مه لاجه میل و

منی بانگ کرده ماله خوی. قهولی دا که ئەم کاره بکا و چاپخانهیهک تهرخان بکا بۆ کوردی چاپ کردن. بهلام مهودا نهما تا بزانین دهیکا یان نا... هه رای دژی شا قهوما. جهعفهریان ئیعدام کرا. قوتبی ههلات. له رۆژانی ئاخردا بوو؛ جهعفهریان له ماله خوی بوو. گوتبویان جارێ له کار دوور بئ. دهگهل مهلاجهمیل چووینه لای. «سولهیمانی» - که مودیری «بروون مهرز» بوو - لهوئ بوو. به تهنیا پیتی گوتم: جهعفهریان تازه تهرجهمه ی قانونی دیوه. پێش هاتنت به منی گوت زۆر به داخهوهه که قهدری ههژارم نهزانیوه. ئەو کاره ی ئەو کردوویه له دهست کهس نایه. ئەگەر لهوه بهولاره بچمهوه سه ر کار، دهبی وهک لازمه قهدری بزانی...

ببووه تهزاهورات و هه ر کهسه «مرگ بر شاه» (شا بمری) ببوه بنیشته خۆشکه ی زاری. خانمی مهستوولی «پهژوهشی ئیران زهمین» بانگی کردمه ژووره که ی خوی: - ههژار! دهلێن تۆ له شه ری چریکی شاره زای. ئەگەر شا نه روا تۆ دهبی ببیه سه ردهسته مان بۆ شه ری چریکی.

گوتم: خانم فه ره به خش! دوعا له خودا بکه په شیمان نهییهوه. ئیمه له عیراق ئاوامان کرد و په شیمان بووینهوه و زۆریشمان جزای کاری خۆمان دیت... ئەو رۆژه به قهلسی جوابی دامه وه؛ بهلام له هه وهلێن ده کهس که ده ریانکرد و گوتیان تاغووتیه، یه کیان ئەو خانمه بوو! رۆژیک هات گوتی بهلێ په شیمانه که منم و تازه ش هه چم بۆ نا کرئ.

من که قانونم ته رجهمه کرد و چاپ کرا، به ر له چاپ ده رچوونی، «دوکتور فه ره وههشی» له ئینتیشارات نهما. «دوکتور عیرفانی» ناویکی تورکی ئازهر بایجانی هاته جیگه ی که پاکنووسی قانونه که ی کردبوو؛ یه ک بهش له دوو بهشی حهقی تالیفی درابویه. لام وایه لهوه نانه جیب تر کهم هه بووه. گهچهلێ تیهالاندم: پێشهکیه کم نووسیوو، هه ر چونکه ناوی کوردم بر دبوو قبوولی نه کرد. ده بویه چل نوسخه م بداتی، پیتی داگرتبوو که پازده نوسخه بدا. که دوکتور فه ره وههشی گوتی دهبی چل نوسخه م بدهنی، سی ونۆی دامی:

- تۆ په ر- په ر بر دووتهوه بۆ غه له تگیری، ده کاته نوسخه بهک!!
ناچار ئەو نوسخه م به پوول لێ کرێ، گوتم: بلێ با بۆم به رنه ئەمیرا باد.

گوتی: ئاغا ئیمه ماشینمان نییه بیدهین به تۆ. بچۆ تاکسی بینه!
چاوه نۆری تاکسی بووم، دوکتور «سهید جهعفهری سه ججادی» هات؛ بۆم گه رپاوه. گه رپاوه، به کارمه ندیکی گوت، کتێبه کانیا ن بۆ بر دمه دوکانیک له ئەمیرا باد. له حیسابدا دیتم «عیرفانی» ده بهوئ شتی کم لێ بدزئ... هه ر چۆنیک بوو خه لاسیم هات. جلدی دووهه میشم ته رجهمه کردبوو. پاش دوو رۆژ عیرفانی ته له قونی کرد:

- ئوستاد! زۆر زوو جلدی دووهه م بینه تا چاپی بکهین!
گوتم: جه ناب! تا تۆ ماوی نامهوئ به قالیکی وهک تۆ ببینم. کتێب ئاگر ده دم و نامهوئ چاپ بکرئ.

هه ر نه مدیته وه تا گوتیان به ده رمان خوی کوشتوه.
هه را و کوشت و کوشتار و ته زاهورات له تاراندا په ره ی ساند. ته نانه ت رۆژیک ده گهل زاگرۆسی کورم له مهیدانی بیست و جواری ئیسفه ند کهوتینه نیوان ته قه وه. زۆر کهسم دیت له به ر چاومان کوژران. خۆمان خسته دوکانیکه وه؛ کابرا ده رکه ی داخست تا ئەهوه ن بۆوه و

دەرچووین.

شا پای کرد؛ حکومەتی مه‌لایان دامه‌زرا. رۆژیک پیاویکی مل باریک به ناوی «فه‌خره‌ددین ئەنوار» هات که من ره‌ئێستانم. کۆی کردینه‌وه و قسه‌ی بۆ کردین: ئێتر له‌مه‌و به‌ولا باسی ئێران و ئێرانی نه‌ما؛ ده‌بێ بلێن موسولمان و هیچی تر... زۆر فه‌رمایشی‌تری له‌ دوو دا. گوتم: من تێت نه‌گه‌یشتووم. ئەوی من ده‌یزانم، عه‌ره‌بی پیش ئیسلام ته‌نیا کتێبیکیان نه‌بووه. خوێنده‌واری به‌ عه‌یب حیساب کراوه. تاجرانی مه‌که‌که بۆ حیسابی ده‌فته‌رداری نووسه‌ریان به‌ کرێ گرتوون که به‌ خه‌تی سوریانی بۆیان بنووسن. عه‌ره‌ب نه‌یانزانیه‌وه که‌وش و ده‌رپێ چیه‌. له‌ پاش فتوحاتی ئیسلام جل ده‌به‌ر کردن و ته‌رزی خواردن و ژبان له‌ ئێرانیان فێر بوون. ئێستا چۆن ده‌ته‌وێ باسی ئەه‌بووعه‌لی سینا، پازی و زۆر له‌و زانایانه‌ی خزمه‌تی زۆریان به‌ ئیسلام و زمان و فه‌ره‌ه‌نگی عه‌ره‌ب کردووه ته‌نیا بلێن موسولمان و نه‌وێرین بلێن خه‌لکی کۆی یان سه‌ر به‌ کام نه‌ژاد بوون؟! گوتی: نا، به‌و ئەندازه‌ش ناڵیم!... له‌ پاشان له‌ هه‌ر که‌سه‌ی پرسى کارت چیه‌؟ ده‌بوايه کاره‌که‌ی ده‌گه‌ل به‌رنامه‌ی ته‌له‌فزیۆن په‌یوه‌ندی هه‌بێ. که له‌ منی پرسى، گوتم: من لی‌ره‌دا سیفرم! فه‌ره‌ه‌نگ ده‌نووسم؛ عه‌ره‌بیم ته‌رجمه‌مه کردووه؛ که هیچیان بۆ ته‌له‌فزیۆن نابن. ده‌فه‌رمووی برۆم؟ گوتی: نا تۆ هه‌ر کاری خۆت بکه‌!

به‌وه‌دا بیرم که‌وته‌وه که زه‌مان شا جاریک چووبینه‌ لای کابراییک، که مودی‌ری به‌شی دووه‌مه‌ی ته‌له‌فزیۆن بوو. له‌ پاش زۆر تاریف کردن له‌ خۆی، گوتی ده‌بێ کاری هه‌ر که‌س بۆیه‌ به‌ی که‌ بکریته‌ فیلم و نیشان بدرێ یان سیناریۆی لێ دروست بێ یان نازانم چی... که له‌ منی پرسى کارت چیه‌؟ گوتم: مه‌لایه‌ک وه‌عزی ده‌دا، گوتی: هه‌ر که‌س چاویکی نه‌به‌ی نیوه‌ پیاوه؛ هه‌ر که‌س عیلمی نه‌حوی نه‌خوێندبێ، نیوه‌ پیاوه؛ هه‌ر که‌س مه‌له‌ نه‌زانێ، نیوه‌ پیاوه. کابرایه‌ک هه‌له‌یدایه: له‌و قه‌اره‌ی تۆ ده‌فه‌رمووی، من نیوه‌ پیاویک قه‌رز که‌م تازه‌ ده‌بمه‌ هیچ!

رۆژیکى‌تر «فه‌خره‌ددین ئەنوار» هات و هه‌مووی کۆ کردینه‌وه. به‌ کزیکه‌وه و له‌ بن لی‌وان به‌یاناتیکی ده‌س پێکرد؛ گوتی: ئێمه‌ ده‌به‌ی هیندیک که‌سان له‌ ناو خۆمان هه‌له‌وه‌ژێرین. ده‌به‌ی سه‌دی سه‌د ئیسلامی و به‌رانه‌ر به‌ دلی رژییم بمینن. ساکه‌که‌م هه‌لگرت و جه‌لسه‌م به‌جێ هینشت. دوو رۆژ دوا‌یی که‌ چوومه‌ ئیداره، له‌ ده‌رگا وێستابوو. گوتی: وه‌ره‌ ژووره‌که‌ی من! گله‌ی کرد:

- ئەو رۆژه من تۆم له‌ به‌رانه‌ر خۆم دانا؛ زۆرم قه‌در گرتی. هه‌ر ده‌ستم به‌ قسه‌ کرد به‌جیت هینشتم. ئەوه‌ جوان نه‌بوو!

- ئاغای ئەنوار! تیده‌گه‌یشتم چ ده‌فه‌رمووی. هه‌ر گوته‌ هه‌له‌وه‌ژارتن، ده‌ فیکى‌ خۆم گه‌یشتم. گوێ بگره‌! من کوردم؛ مه‌هابادیم؛ بابم شافعی سونى‌ بوو؛ بۆ خۆم شیعە نیم، سونیش نیم؛ ناوم عه‌بدوره‌حمانه؛ که‌ قاتلی ئیمام عه‌لیش عه‌بدوره‌حمانی ناو بووه. ئەوانه‌م هه‌موو گوناھن له‌ نه‌زه‌ری ئێه‌دا. نزیکه‌ی شپست سال له‌ عومرم به‌ خۆپایى‌ چووه؛ ده‌فه‌رمووی برۆم؟!

- کى‌ ده‌لێ برۆ؟ نه‌خیر کاری خۆت بکه‌!

هه‌ر ئەو رۆژه چووبوو گوته‌بووی ده‌به‌ی هه‌ژار بکه‌نه‌ کارمه‌ندی ره‌سمى. گوتبوویان عومری زیاده و نا‌کری. گوتیان نابێ که‌سیک له‌ ئیداره‌یه‌ک دوو مه‌عاش وه‌رگرێ. نووسیم به‌رنامه‌ی رادیۆ نانووسم. چووبوون به‌ «قوتب‌زاده» یان گوتبوو؛ ئیجازه‌یه‌کی نووسیوو که‌ بۆ هه‌ژار قه‌یدى‌

ناکا. تا کوردیکی بنه جوو به ناوی «میهراسا» - که به جووله که یی ناوی «بدوحی» بووه - کرا به مودیری «بروون مهرزی». لئی پرسیم:

- لهو بهو لاوه چیمان بۆ ده نووسی؟

- بۆچی مه لای جزیری و تاریخی ئه رده لانتان ناوی؟

- حه ز ده که یی به رنامه ی مه زه به یی بنووسی!

ئیتړ چوومه لای سوله یمانی و خۆم له به رنامه ی مه زه به یی دوور خسته وه و ئیستعفا م دا. رۆژیک فخره ددین ئه نوار بر دمی «جیهادی سازنده گی» که له مهیدانی ئینقیلابه. گوتیان به رانه ر به فهرما یشتی ئیمام ده زگایه ک پیک دئ بۆ بلاو کردنه وه ی فهره نه گی قه ومیه تانی ئیرانی: کورد، ئازربایجانی، به لووج، عه رب. تۆ مه جله له کوردیه که ده سته به ر به! دوکتور سدیق مو فتی زاده و سدیق بۆره که یی بوونه ها و کارم. بریار درا مه جله له یه ک به ناوی «هیاو» ده رکه یی؛ به لام من چهند شه رتیکم هه بوو: پیاوکی زل له ئینقیلابدا پی رابگا؛ حه قی کورد له مه جلیسی خو بره گان بکریته قانوون و چهند جاریک له رۆژنامه و ته له فزیو ئی علان بکری؛ هه روه ها ناوی ئه و مه جله له، که ئه ده بیات و فهره نه گی کورد بلاو ده کاته وه. کیش ئی می تاز ه که ی به ناو بی؟ گوتیان مه جلیسی خو بره گان کاریان زۆره؛ نا په ر ژین.

- بۆ ده په ر ژین نرخی ته ماته و کووله که دیاری بکه ن؟ بۆ نا په ر ژین بلین حه قی میله ته ی کورد ئه وه نده ده درئ؟ خولاسه پیک نه هاتین.

رۆژیک «ئه نوار» بر دمی ئیداره ی «سرووش» که نه شریاتی ده وله ته. سه ید ئی سرا هیمی ستووده و چهند لاوکی کوردی ریش ته نک له وئ بوون. باسی مه جله له ی کوردی کرا، ده نگ له دار و به رده وه هات له من نه هات. راست ده وئ هه موویانم زۆر ناخوش ویست. که هاتینه ده ر، ئه نوار گوتی: بۆ هه یج قسه ت نه کرد؟ گوتم: برا! من کارم به کاری که سه وه نییه. خۆم به ته نیایی هه رچه کم بۆ بکری دیکه م. نامه وئ که س ده گه ل مندا کار بکا. ئه وانه شم که دیت، من لام وایه هه ر بۆ خۆ خۆ شه ویست کردن خۆ نیشان ده دن...

له ئیداره که و ته ته ته رجمه مه کردنی نوو سرا وه کانی «شه ریعه تی». یه که میان چاپ کرا نازانم له کوئ. دوو هه می ش چاپ کرا. سته همی ده بوو له سرووش چاپ کری. چوومه وه لای یه کینک له و گه نجانیه که ئه و رۆژه زۆر به خوینتالم هاته به رچاو؛ به ناوی «ماجد رۆحانی». دیتم «خه ربزه به رنه نگ نییه!» نه هه رکه سی ک خزمه ت به و ئیسلامه بکا و ریشی هیشته بیته وه، ته وا و خراپ و منافقه. زۆر کوریکی باشم هاته به رچاو؛ زۆرم خۆش ویست. ئه ویش زۆر به دل ده یه ویست یاری ده م بدا. پاش چاپی کتیی سی ههم و چاره می شه ریعه تی، ویستم شه رحی مه لای جزیری چاپ بکه م. ماجید زۆر مو افیق بوو. پی شینارم به «زه ره ق» کرد که سه ره پرستی «سرووش» بوو. گوتم کتیی عی رفانییه و ئه گه ر عی رفانتان بوئ بۆم چاپ که ن. «زه ره ق» له سه ر تاریفی که ماجید له منی کردبوو؛ وا بزانه زۆریشی مو باله غه پیوه نابوو. گوتی باشه؛ ئه گه ر خۆت په سندی ده که ی چاپی ده که یی.

گوتم: نا! تاقه تی ئه و هم نییه سه به یی مه لایه کی سه رویشک یه خه م بگری؛ ئه مه چییه؟ مه یخانه و پیری موغان و ره قس و یاری قه دباریک و بالا به رز و ته رزی تیدا به و هه مووی حه رامه!

- ده یسا کوردی نازانین و کی بۆت تماشا کا؟

- عه ره بیه هیه به یه نیشانی مه لایانی بده! ئه و سا ئه گه ر قبوول کرا چاپی که ن!

شهرحه عه ره بیه که ی «زفنگی» م بۆ هینا. لام وایه نیشانی «بهههشتی» درابوو؛ گوتبووی: ئەم دیوانه وهک دیوانی حافز دهچن. ئیمام حافزی بهلاوه پیاوی چاکه. باشه چایی بکهن! پیاو ههق بلی، ماجید زۆر له خۆمی پتوه ماندووتر بوو تا چاپ کرا و ئارهزووی چهند سالهم پتیک هات.

بوومه ئاشنای مالی ماجید. دهتوانم بلیم مالی ئه خلاق بهرز؛ که ده پیتیدا هیچ چاوهنۆری نهبووم خه لکی سنه مالی ئاوا ئه خلاق بهرز و کورد بهروهریان تیدا هه لکهوئ. براییانی ماجید هه موو پیاوی هه لبژاردن. دایکی ژنیکی زۆر که یخودایه و پیاو شهرمی لی دهکا. باوکی (بابه شیخی رۆحانی) مه لایه کی زۆر زانایه. چل ساله وهک سه ربازیکی گومنام سه ری لی داخستوه و حه ولی داوه ناودارانی کورد له تاربخدا کۆ کاتهوه و سیفریکی زۆر گه وره ی پتیکه وه ناوه. ئه گه ر گه لی کورد قه دری خزمه تکارانی خۆی بزانی، به راستی ده بی ئه و په ری قه دری ئه و پیاوه بگری.

«کاک ئه حمه دی موفتی زاده» خالی ماجید، وهک ده لێن «نازی شاگرد به هونه ر ده گاته وه مامۆستا»؛ دیاره ئه خلاق کاک ئه حمه د کاری زۆر کردۆته سه ر خوارزا و خوشکی و خزمی.

له هه رای ئازادیخوازی کوردستانی دوا ی ئینقیلابی ئیسلامیدا، زۆر کهس له کورده کانی سابلاغ و سنه خراپه ی ئه حمه دی موفتی زاده یان ده گوت. به لام که ده گه لی بوومه ئاشنا، زانییم له غه ره زیکی نه زانانه وه خراپه ی ده لێن. گونا ه ی هه ر ئه وه بووه که موسولمانی به راستییه و ئەم به روایه ش بۆ کومۆنیست و زۆر له لاوانی ئه مرۆمان قوت ناچن. موفتی زاده به دل ویستوو یه ئازادی بۆ کوردستان بستی ن؛ زۆریش ماندوو بووه. نه شی زانیوه مه لای حاکم درۆیان له لا گونا ح نییه؛ فریوی به قسه یان خوار دووه و لای وابوو که قه ولی ئازادی کوردستانی یی ده دهن، راست ده کهن. خۆی که بی درۆ و دلپاک بووه، لای وابوو قه ولده ره کانیش دلپاکن! وا ئیستا که ئەم رۆپه پرا نه ده نووسم، کاک ئه حمه د له زیندان دایه و زۆر جزیا ده درۆ و به سه دان له هاوکارانی - که زۆریان تازه لاو- له سووچی زیندان توند کراو و هه چیان له په ی مه وی کاک ئه حمه د پاشگه ز نین و له سه ر به روا ی خۆیان سوورن. له و ساوه خۆم رۆپه رۆو کاک ئه حمه د دیوه و سه فه رم بۆ شیمال ده گه ل کردووه، زۆر وه به ر دلم که وتوووه. لام وایه به مر دوویش هه زاران کومۆنیستی نه زانی ده بی به قوربان بکری...

که سی دیشم که له هات وچۆی لای ماجد ناسی، «هادی مورادی» بوو؛ که ئه ویش خه لکی سنه یه. زۆر له عه ره بی شاره زایه. تا خوا حه ز کا پیاویکی نه رم و نیان و ئه خلاق باشه.

له زه مانی شادا فه ره نه نگستانی زمانیش به ئه ندایم قبوول کردبووم. هه فته ی دوو جه له سه له وئ حازر ده بووم. سه رۆکی «دوکتور کیا» بوو. حه ول ده درا وشه ی فارسی له جیگه ی عه ره بی دا بندری. ده گه ل ئینقیلاب ئه ویش هه ولوه شا. به دوکتور سه ججادیم گوت: با ئه م جار وشه فارسیه کانمان یی بکه ن به عه ره بی!...

هه ر که ئینقیلاب رۆوی دا و گه رماو گه رمی بوو، دیوانی «هه ژار بۆ کوردستان» و «شه ره فنا مه» م ئۆفسیت کردوه. دیوانه که م له ماوه ی دوو مانگدا هه موو فرۆشرا. شه ره فنا مه ش تا ئیستا زۆری لی فرۆشرا وه که می ماوه. که شه ره فنا مه کهش باری گرانی که وته سه رشانی ماجید رۆحانی. له ماله باوکی جیگه ی کردوه و بۆ فرۆشتن و ئاردنی بۆ ده ره مه ی تاران هه موو زه حمه تی خسته سه ر خۆی. قسه ی خۆمان بی، به لای منه وه ئه و ماجیده ره نگه تۆزیک شی ت بی که هینده به ده رد و مه رگی منه وه یه و خۆم پتوه ماندوو ده کا! چونکه تا ئیستا نه میستوه وه کهس له سه ر قه در گرتم و خۆ بۆ ماندوو کردنم میدالیکی درایتی! هه ر چۆنیک بی ت زۆر به

خزمتهموه ماندوو و هەر کاریکم دهی، زۆر به رووی خوشهوه دهیکا. رهنکه به پایوی گهورمه بزانی؛ که بویه لام وایه شیتته! پیم وایه نهگه رابردووی ژیانکه کم بخوینیتتهوه، لیم پهشیمان ببیتتهوه. تا نهوساش خوا کهریمه. ههتا ئیستا له ههموو کهسم لی نزیکتره.

دهربارهی دوکتورانهوه

له بهغدا پروت و پیخواس و کهس نهناسیک بووم؛ نهخۆش کهوتم چوومه لای دکتوریک به ناوی «دوکتور نووری فتوحی». مهسیحی و کوردی خه لکی سولهیمانی بوو؛ له بهغدا دوکتوری ده کرد. موغایه نهی کرد؛ دهرمانی دامی؛ پوولی نهستاند. قهولیشی لی ساندیم که ههتا کارم به دوکتور بی بچمه لای. نهک هه ر بۆ من، بۆ ههموو فهقیریک -عه رهب با یان کورد- باوکیکی دلسۆز و خیره مهنند بوو. هه ر ئه وه گهل زور دوکتوری تری کردمه ئاشنا که یهک لهوانه «دوکتور کهمال حوسین» ناو بوو. کارتیک دامی بچمه لای. ئه ویش که پاره ی نهستاند هیچ، تهنا نهت مه عسوومیشی له بیمارستانی «خه یال» عه مه لیات کرد و پاره ی عه مه لیاتیشی نهستاند. من که خه جاله تیان ده بووم، دهمه ویست تۆ له یان بۆ بکه موه و ته بلیغاتیان بۆ بکه م. جاریک کارتیکم بۆ کاک ئه میری قازی بۆ دوکتور کهمال نووسی که ئه وه دۆستی منه و پوولیشی هه یه. تکایه تماشای بکه و پوولیشی لی وه رگره! ئه میر که ده بوو شه و بیتته وه مال، نه هاته وه. تا سێ رۆژ هیچ خه به رم نه زانی. له بیمارستانه وه ته له فۆنی کرد که دوکتور کهمال بیده نگ بر دوومی عه مه لی کردووم و گو تویه به هه ژار مه لی! پوولیشی ناوی. رۆژیک به دوکتور نووریم گو ت: من ئه وسا که تازه هاتمه لات، پروت و لات بووم. ئیستا پوولم زۆره. تکایه لیم وه رگره!

گو تی: هه ژار! بۆ لات وایه پوول ههموو شتی که له ژیاندا؟ ئه دی پیاوه تی قه دری نییه؟ من ئینسانیه تم پی له پوول چاکتره...

له دوا یه ش که به شاعیری کورد ناسرابووم، هیچ دوکتوریک کورد پوولی لی نه ده ستاندم. که لهوانه: «دوکتور سه لام باله ته»، «دوکتور ئیبراهیم»، «عومه ر دزه یی»، «ته یب عه قراوی»، «دۆغره مه چی» و زۆری تریش بوون.

له هاتنه تارانی شیدا راستی دوکتوره کورده کان زۆریان قه در گرتووم: «دوکتور ئه علم»، «دوکتور فه یزه زاده»، «دوکتور مۆر که ی»، «دوکتور شافعی»، «دوکتور حه یده ری».

له ههمووان سه یرتر ئه وه بوو که جاریک سه ربه خۆ چوومه لای دوکتوریک له که ره ج به ناوی «پاشا مشکاتی»؛ فارسه. گو تی پوولم ناوی.

- دوکتور! ده مناسی؟

- ده تناسم؟ یانی چی؟! هه ر خۆ شم له تۆ هاتوو و ده مه وی دۆستت یم. گو تم: پوولم لی وه رنه گری نایه مه وه لات! ئیستاش هه ر زۆر دۆستمه.

جاریک له بهغدا کاک محهمه د مه ولوود (مهم) نه خۆشی زراوی بوو. چووینه لای دوکتور کهمال حوسین. گو تی عه مه لت ده که م. کاک مهم پازی نه بوو؛ گو تی ده چمه بولغا ریا.

- کاکه من له ههموو جه راحی بولغا ری دوکتور ترم!

- نه خیر، نایکه م!

به منی گو ت: له هه ولیر بچۆ لای دوکتور مه زه هه ر. ئه گه ر ئه وه پیاوه زوو عه مه لیات نه کرێ

خه تهره! که به دوکتور مه زهرم گوت، گوتی: تو ده گهل خۆت بۆم بینه بیمارستان و حهقت نه بی. بهو ناوه که خۆم نه خۆشم، «مهم» له گهلم هاته بیمارستان. له ناو کۆریدۆردا دوو کهس تینی نووسان و ههرچی هاواری کرد بردیان و بیهوشیان کرد و عه مهل کرا و هینایانه سهر تهختیک رایانکیشا! کاکه مهم له نه خۆشی رزگاری هات.

له عیراق به هزاران ناشنام به جی هیشتوون؛ به لام کاک محهمهد مهو لوود (مهم) و تاهیر تهو فقیق و کاک عهبدولخالقم هه میشه له بیره و ئاره زوو ده کهم دووباره بیانینمهوه.^۱ ههرگا دههاتمه ههولیر، میوانی مهم دهبووم و گورجی تاهیر تهو فقیق پهیدا ده کرد و ده گه لیا رامانده بوارد. «تاهیر» به ناو گۆرانی بیژه؛ به لام نابئ وهک هیچ گۆرانی بیژیک حیساب بکری. زۆر پیاوکی مهرد و رهند و شهرم به خۆیه و ئهوی له بهر چاوی نه بی مالی دنیا به. لهوپه پری سهر بلندی دهژی و ههرچی جاریکی دیوه، خۆشی دهوئ و قهت له دلی ده رناچی.

وهختی که «عهبدولوهاب ئوتروشی» ئهستانداری ههولیر بوو، له ناوپردان دیتمی. گوتی: کاک ههزار! ئهستاندار له مهلبهندی ئهستاندا پادشایه. تو من به پیاو نازانی؛ دیه ههولیر نایهی سهرم بدهی؛ به لام له گهل لۆتیه کی وهک تاهیر تهو فقیق ده گه پری. گوتم: کاکه! پادشایهتیت له خۆت مبارهک. من ههوالهتی تاهیر به تهختی پادشایهتی نادهم. چونکه خۆی له من به زلتر نازانی، دهشزانی قسهی خۆش بکا و دهنگیشی خۆشه...

کوردی ئیرانی زۆر زمانیان خۆشه. به لام به داخهوه کهم وایه زمان و دلایان یه کتر بگریتهوه! به زمان زۆر دۆستی نزیکن و به کردهوه زۆر بیگانهن. زۆر کهسم لهوانه بوونه دۆست و زۆر که میان دلمیان پی خۆشه. له ناو ئهوانه دا که زۆر وه بهر دلم کهوتوون: «ئهحمه دی قازی» نووسهره کورده که، «حهسهن ئیسهحاقی» کۆنه پیشمه رگه و برارای ئهحمهد تهو فقیق؛ زۆریش بهوه شانازی ده کهم که له نزیکه وه «محهمهدی قازی» م ناسیوه که فارسی نووسه و گه ورهترین موته رجیمی ئیرانه و زۆر مه شهووره. له ئه خلاق زۆر خۆشم هاتووه؛ به لام هاموشۆمان کهمه.

وابزانم تا ئیره به غاریک و به پهله، ژياننامهیه کی خۆم تیگه یانندی که ئه گهر به وردی لینی ورد بیهوه، بۆ خۆت ده توانی پانتری لی بروانی و بزانی چۆنم ژبان دۆراندووه... ئه مانهم له سالی ۱۹۸۳ ز. (۱۳۶۲ ک.) دا نووسیون. وا ئیستا که سهره تای سالی ۱۹۸۷ ی میلادی (۱۳۶۵ کۆچی) به، سهری ژياننامه کهم ده ده مهوه:

من که له ئیداره ی «پهژوو هشی ئیران زه مین» بووم، شاهه لات و مه لا حوکمیان کهوته دهست، له چهند جیهک ئیشاره م بهو ئال و گۆره کردووه. که ئینقیلابی ئیسلامی سهری گرت، کهس نه یده زانی کاری ئیران به کوئ ده گا. هه موو کهس به هومید بوو که دنیا زۆر له پیشوو

۱- زۆر به داخهوه له سالی ۱۹۸۴ دا کاک عهبدولخالق له سهر کتیبکی که ده باره ی ژن له ئیسلامدا نووسیوی و هه موو مه دره کی له قورعان و حه دیس و کتیبی «لام» ی شافیعی نیشان دابوو، مه لایانی ههولیر فتوای کوشتیان دا و له سهر جاده ترۆر کرا.

خۇشتر بى. جىلان لە ھەموو گەرەكان شەوانە كىشكىيان دەكىشا و تا رۆژ نەدەھاتنەو ھەمال. شەويك ماشىنىك لە بەر دەرکى مەلايەكى كورد بە ناوى مەلا حوسىن دابەزىبوو. گوتىيان مەلا حوسىن رەنگە فارسى نەزانى، تۆ بېچۆ بەلكو تەرجمانى بەكى. بە فزوولى چوومە ژوو. ئايەتوللا دزوولى ناويك، جىل و بە رىش و بەشم لەوئى بوو. عەرەبى دەزانى و كار بە تەرجمانى مەن نەبوو. لە ناو قساندا لە مەلا حوسىن ماریوونسى پەرسى: حالت چۆنە؟ گوتى: زۆر خراپىن. گوتى: ئەم ئىنقىلابە ھەر بۆيە كراو ۋىمە تەبەقەى رەوحانى خۇشى رابوئىرین... دلم لەو قسە ترسا. بى جى نازانم باسى ئەو مەلا حوسىنە بەكم:

مەلايەكى يەكجار سەرمەردوولەى شى و شىرۆل لە حاجى ئۆمەرەن ھاتە لای بارزانى. ئەوئەندەى خۆ بە پیاوچاك و بى تەماح نیشان دا نەبىتەو. بارزانى پارەى دایە، وەرى نەگرت؛ تەنیا گوتى كىتىبى دىنىم بۆ بەركى دەمەوئى. وای خۆ شیرىن كرد، بارزانى كردىە ئامىرەئىز لە بادىنان. تا لىقەومان نەمدەزانى چ دەكا. لە نەغەدە بە پەناھەندەى دىتەمەو؛ ھەراى بوو دەگەل بارزانى كە بۆچى پوولى باشم نادەنى! كۆرەكەى دەگەل ۋىمە لە خەزمەت بارزانیدا ھاتە تاران كە گۆيا چىل مالى خەزمىيان لە توركىيان و نانى شەويان نىيە؛ بارزانى بىنئىرەتە توركيا. دوو ھەزار دىنارى دایە و قەرار بوو ھەتو بچى. دەگەل خەرسىكى بارزانى چووينە بازار. كۆرى مەلا، چەخماخى دووسەد تەمەنى و تەزىبى گرانباى و كراواتى سەد تەمەنى دەكرى!

- كاكە ئەو بۆ چىتە؟ تۆ ئالىنى خەزمەت لە بىرسان دەمرن!

- ئەوانە بۆ ديارى دەكرم!

رېگە نەدرا بچتە سەفەر و پارەش خورا. مەلا حوسىن مالى ھاتە كەرەج. دواى حوكمى مەلايان زۆر زوو بوو بە دۆستيان. ناردیانە ھەج. ئاخىرى خۆى كرد بە پاسدار و ئىستا لە دۆلى چالووس مەقەرى پاسدارانى ھەيە و دوزمنى بەرى مالا بارزانىيە. بۆ عەقل و كەمالىش ئەگەر بلىم مىشكى گوى تىدایە رەنگە درۆ نەبى!

نەزىكەى مانگىك بوو كە ئىنقىلاب سەركەوتبوو. داخى داخانم، بارزانى - كە زۆر لە مېژ بوو نەخۆش بوو - لە ئەمەريكا وەفاتی كرد (۱۹۷۹/۳/۱) و جەنازەيان ھىنايەو. جەنازەكەيان بىردە شىنۆ. بە سەدان ھەزار كوردى داخ لە دل، لە ناشتىدا بەشدار بوون، منىش لەوئى شىعەرىكم خوئندەو.

زۆر كەس لە مەھابادەو بە ناوى خۇيان ھاتبوونە شىنۆ، كە يەكيان «مەلاكەرىم شارىكەندى» بوو. ئەوئىش وتارىكى خوئندەو. زۆر لە شاعىران و نووسەرانى تىرىش شىنيان بۆ بارزانى كردبوو، بەلام لە لایەن حىزبەكانى كوردى ئەم دىوہ كەس نەھاتبوو.

ئەو رەوداوہ دل تەزىنەى مەرگى بارزانى بۆ مەن لە ھەموو كەس پتر ماىەى غەمخۆرى و تازىەبارى بوو. بە راستى باوكى ھەرە دلسۆزم سىيەرى لە سەرم لاچوو. بارزانى بۆ مەن ھەموو كەس و كارىك بوو. لەو رۆژەو كە لە رەوسىاوہ ھاتەو عىراق و مەنى دىتەو، ساىە و ماىەم بۆ پەيدا بوو. ئەوانەى كە ھەموو ھونەرى منيان بە كايەك نەدەوىست، لە ساىەى خۆشەوىستى بارزانىيەو، زۆر رىزان لى دەنام. وانا وەك لە زۆر يادبوودەكانىدا گوتومە: مەن ھەر ھىچكارە نەبووم و ئەگەر ئەو بالى بە سەر نەكىشام، ھەرگىز كەسىكى نووسەرى كورد بە ناوى ھەزار لە ئارادا نەدەبوو. خوا جەزائى بەخىرى بداتەو. لە پاش نەمانى ئەوئىش كۆرەكانى ئەو: «ئىدرىس» و «مەسعود» ھەر بە وەفادارى بۆ باوكيان، زۆريان خورمەت گرتوم. پارەى لە چاپ دانەوہى

«هه‌ژار بۆ کوردستان» ئه‌وان دایان؛ له چاپ کردنه‌وه‌ی «شه‌ره‌فنامه» زۆریان یاریده‌ کردم. هه‌ر تیگی‌راویه‌ کم هه‌بێ، ئه‌و دوو کوپه‌ به‌ هاوار و بانگمه‌وه‌ دین.

له پاش سه‌رکه‌وتنی ئینقیلاب، کورده‌کانی ئێران سه‌ریان هه‌لینا و داوا‌ی ئازادی و خودمۆختاریان ده‌کرد. له مه‌هاباد پادگانی ده‌وله‌تی پروت کرا، چه‌ک و سیلاح ده‌س کوردان که‌وت. حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران به‌ سه‌رۆکایه‌تی قاسملوو دامه‌زرا. به‌ په‌نا ئه‌وانیشه‌وه‌ ده‌میسته‌وه‌ پتر له ٢٥ حیزب له شاری مه‌هاباد هه‌بوو که هه‌ر یه‌که‌ی سه‌ربه‌خۆ فکریکی لێک جیای ده‌کرده‌وه‌ و دژی یه‌کتر بوون. بیسته‌وه‌ که مه‌لاکه‌ریم شاریکه‌ندی ترۆر کراوه. ده‌گه‌ل ده‌وله‌ت که‌وته‌ و ت‌وو‌یژ. قاسملوو ده‌گه‌ل چه‌ند که‌سیک هاتنه‌ تاران که مه‌لا شیخ عیزه‌دینیشیان ده‌گه‌ل بوو. رۆژیک ده‌گه‌ل ئه‌و ده‌سته‌یه‌ -جگه‌ له شیخ عیزه‌دین- له مالنیک نه‌هارمان خوارد. قاسملوو گوتی: تۆ یارمه‌تی ئیمه‌ ده‌ده‌ی؟

گوتم: ب‌و‌ولم نییه‌؛ به‌لام کتێبه‌کانم چاپ بکه‌نه‌وه‌؛ چی لێ په‌یدا بوو بۆ خۆتان.

حه‌مه‌ده‌مین سیراجی گوتی: به‌و شه‌رته‌ی ناوی بارزانی له نووسراوه‌کانت فری ده‌ی باشه‌! - جا ئه‌گه‌ر ناوی بارزانی ده‌ نووسراوه‌کاندا نه‌بێ، چیم ده‌مینێ؟ کاک سیراجی په‌شیمانم؛ ناتانده‌مێ. به‌لام بۆ خۆم چاپیان هه‌ر ده‌که‌مه‌وه‌. وه‌ک باسم کرد چاپیشم کردنه‌وه‌ و کاریشم نه‌که‌وته‌ سیراجی و میراجی.

هه‌ر له‌و رۆژانه‌دا به‌ قاسملووم گوت: من به‌ لامه‌وه‌ سه‌یره‌ ئیوه‌ حیزبیکتان هه‌یه‌! نازانم چۆن ره‌حیمی قازی که ئیوه‌ له‌ من چاکتری ده‌ناسن، فه‌وزیه‌ی قازی هه‌ر چونکه‌ کچی قازی محه‌ممه‌ده‌، نه‌ویدی موعینی هه‌ر چونکه‌ برای فایقه‌، غه‌نی بلووری که ٢٤ سال له‌ سه‌ر تووده‌ گیراوه‌ و تازه‌ به‌رله‌دا کراوه، له‌ خۆتان کۆ کردۆته‌وه‌؟! به‌ لامه‌وه‌ سه‌یره‌... ده‌ی ئه‌دی یووسفی ریزوانی که ئیوه‌ له‌ من باشتري ده‌ناسن چۆن بۆته‌ هه‌والتان؟ زۆرتري ئه‌و پرسانه‌ بێ جواب مانه‌وه‌...

حیزب له‌ مه‌هاباد کاروباری گرتنه‌ ده‌ست. گه‌فتوگۆ له‌ نیوان ده‌وله‌ت و حیزب دامه‌زرا. به‌یانیکی هه‌شت ماده‌یی درا به‌ ده‌وله‌ت که یه‌کیان ده‌لی: «ده‌بی ئه‌و کورده‌ په‌نا به‌ره‌ عیراقانه‌ هه‌موویان له‌ ئێران ده‌ربکری». نامه‌یه‌کم بۆ قاسملوو نووسی:

برا ده‌ب‌و‌ایه‌ هه‌موو پێشیاره‌کانتان به‌ ده‌وله‌ت واب‌و‌و‌ایه‌ که هه‌تا سه‌دان سالی‌ش هه‌ر بنه‌هره‌ی بۆ کورد بدایه‌. نووسیوته‌ په‌نا به‌ره‌ان ده‌رکه‌ن. فکرتان لێ کردۆته‌وه‌ پتر له‌ بیست هه‌زار مال کوردی په‌ناهنده‌ی عیراقی هه‌یه‌ و له‌ ئێراندا بلاو کراون؟ ئه‌وا گریمان ده‌وله‌ت بۆ دلخۆشی ئیوه‌ گوتی ده‌ریان ده‌که‌م. چۆنیان ده‌رده‌کا؟ خۆ ئه‌و هه‌مووه‌ خه‌لکه‌ به‌ ته‌ییاره‌ نانێرتنه‌ ئوروپا، له‌ ئوروپا کام ده‌وله‌ت وه‌ریان ده‌گرێ؟ چه‌ندی مخارج تیده‌چی؟ ته‌نیا ریگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ له‌ سنووریان کا به‌و دیودا و له‌ ترسی سه‌دام له‌ سه‌ر سنوور بمین. ئه‌وسا دوژمنایه‌تی ئیوه‌ بکه‌ن و هیچ نه‌بێ ده‌ هه‌زار پیاوی شه‌رکه‌ر له‌ خۆتان ده‌ه‌ارووژین. به‌ ده‌رکردنی ئه‌وان ر‌و‌کنیک له‌ ب‌اس‌ی م‌افی ک‌ورد له‌ ناو ده‌جێ. به‌ لامه‌وه‌ ئه‌م کاره‌، کاری سیاسه‌تمه‌داری عاقل نییه‌...

گۆیا قاسملوو گوتبووی: راست ده‌کا؛ به‌لام خه‌تای سه‌لاحی موه‌ته‌دی و شیخ عیزه‌ددین بووه‌ ئه‌م کاره‌یان به‌ سه‌ردا سه‌پاندوین...

ئێران هێرشێ ب‌رده‌ سه‌ر مه‌هاباد و سه‌ق‌ز و سه‌نه‌ و گه‌لێک شه‌ر و کوشتار ر‌و‌وی دا. حیزب له‌ شاران ده‌رکه‌وتن و دایانه‌ چیا. ورده‌-ورده‌ هه‌لق‌ر‌چ‌ان تا به‌ سه‌ر حیزبی دیموکرات و کۆمه‌له‌دا

ساغ بۆۋە. ئەو دوانەش ملیان لە یە کتر کوشتن نا کە ئیستاش لەم سەرەتای سالی ۱۹۸۷دا ھەر شەپانە!

شەویک کەسانیکی بەدھەر چوو بوون جەنازە ی مەلامستەفایان لە شنۆ لە قەبر دەرینابوو؛ فریانی دابوو. ئەم ئیھانەت بە موقەدەساتی ملیۆنھا کوردە، زۆر کاریکی نالەبار بوو. دیموکراتی تیدا مۆتەھەم کرا. رادیۆ دیموکراتیش حاشایەکی نەکرد و باسیشی نەکرد. من کە دەمدیت وەزە زۆر ناسکە و دەمبەستەو لەگرانی بارزانی دەیانەوئ تۆلە بکەنەو، چەند نامە یەکم بۆ کاک مەسعوود - کە سەرۆکی حیزبی پارتنی دیموکراتی عیراقە - نووسی، بەم مانایە:

«من بە دل لام وایە کورد کاری ھێندە بەدھەرمانە ناکا. میژوو نیشانی نەداوێ جارێک لە جاران کورد کەلاکی دوژمنی دەرینابو؛ بەلام عەجەم زۆریان وا کردوو. لام وایە ئەم کارە، کاری ھەسەنی بێ کە مەلایەکی شەللایە و لە ورمی ھەمەکارە یە. تکایە تۆ ھەوسەلەت ھەبێ و ئەم شەرە کە دوژمن ناویەتەو بەر بەست بکە. با دیسان لەم لایەشەو تووشی براکوژی نەبن...»
لە جوابدا نووسیوی: «حەز ناکەم براکوژی بکەین. بەلام ئێمە چەند کەسیکمان ناو بردوو کە شکمان لێیانە و سەر بە قاسملوون. گوتوو مانە بماندەن ئاقیقیان لێ دەکەین؛ جوابیان نەداوینەو...»

جاریکی تر نووسیوی: «برا بە خوا ھەوالانی کۆنی بارزانی - کە چە کدارن - چەکیان بە سەر من داداوەتەو و پێم بەر بەست ناکرێن».

خولاسە شەر لە نیواندا قەوما و زۆر پیاوی کوردی بەکار و ئازا لەم سۆنگەیدا کوژران. پیلانی ھەسەنی کاری خۆی کرد...

ئەو سەر و بەندە کە دیموکرات بە سەر مەھاباد رادەگەشتن و زۆر لە برەودا بوون، «موھەندس ئاریا» ناو ھاتە لام لە کەرەج. دای دایە تای کەلامەلایە کە دەبێ تۆش بێیەو شار و شیلە وا و بیلە وا...

گوتم: بە ھیچ جۆر نایەم! کاکە بیستوو مە ۲۵ حیزب لەو شارە بچکۆلە ھەیە! ئەمن زۆریش زیرەک بێم ھەر دەتوانم یەکیان لە خۆم پازی کەم؛ بیست و چوارە کە ی دی جویتیم پێدەدەن! گوتم: دەلێن مەلای ماوەرانی - کە ئیستاش ناوی پیرۆزە و خەلکی عیراق سوپند بە گۆری دەخۆن - رۆژیک دوو کەس چووونە لای بۆ شەرع لە سەر بزێک. فەرموویە دووسە ی وەرنەو! فەقیکانی بە تەنیا پێیان گوتوو ئەم شەرعە زۆر ھاسان بوو، دووسە ی بۆ چ بوو؟ گوتبووی من گزەرە و کایە کەم دانەبۆشراو: شەرع بە لای ھەر کامیاندا نەدەم، شەو لێم دەسووتێنێ. سە ی قەرارە دایبۆشم. دووسە ی شەرعیان دەکەم!

گوتم: کاکە! سۆفیەکی شیخ رەشیدی لۆلان لە گوندی ژیر بوو. رەمەزانی بەرۆژوو نەبوو؛ سەبیلە ی دەکیشا. گوتیان تۆ تۆبە کاری، چۆن بەرۆژوو نابێ؟ گوتی: کەسم تەجرەبەم کردییە، وام ئاسوودەترە! من وام ئاسوودەترە کە نە یەمەو ناوتان. بێم چ بکەم؟ کاسی من لەوێ نییە. مەسەلێکە دەلێ: «بۆ فەقیر، یان دارستان یان شارستان». منیکی بێ مال و دەستەنگ، لە تاران ھەولیکم پێ دەدری. لە سابلاخ دەبێ چاوم لەو بێ پیاویکی وەک تۆ جاریک تەنە کە رۆنیکم بە خێر و مەنت بۆ بنێرێ...

بە دلشکاوی گەراو، بەلام ھەر ئەو موھەندس ئاریا یە حیزبە کە ی بەجێ ھێشت و عاقیبەتی خۆی گەیانە پارێس و لەوێ راندە ی تاکسییە.

شەویکیش کاک ھیمنم میوان بوو،^۱ لە ناو قساندا گوتم: کاکە من و تۆ پیر بووین؛ ڕەنگە بەرداوبەرد و ژيانی چيامان لە تاقەتدا نەمايێ. ھەز دەکەم تۆ لە ئەندامەتیی ئیفتیخاری حیزب واز بێنی و بچی لە ماله خۆت ئەدەبیاتی کوردی بنووسی؛ ھەموو کەس حورمەتت دەگرێ. قبوولی نەکرد. دوای دەگەل غەنی بلووری و سیراجی و چەندیکی تر لە حیزب جوێ بوونەو و بەر نەحەلت و جوینی حیزب کەوتن و ھیمنیان چەند ڕۆژیک لە چیا گل دایەو و ھاتەو لە گوند بەوپەڕی پەڕیشانی دەژیا. ھەم ترس لە حیزبی دیموکرات، ھەم ترس لە دەوڵەت. ئاخری چاری ناچار ھاتە مەھاباد و خۆی دایە دەست دەوڵەت و بردیانە ورمی و گۆفاری سروە ی بۆ دەنووسین. چوار ژمارە و نیوی نووسی و سەرەنجام لە ۱۳۶۵/۱/۲۹ - کە دەبێتە ۱۸ ی ئاپریلی ۱۹۸۶ - بە سەکتەیی قەلبی مرد و بردیانەو مەھاباد ناژتیا. بە راستی بە مەرگی ھیمن خۆم زۆر بە تەنیا ھەست دەکەم. بە داخەو ھێشتا من ماوم... لەم بەینەدا کە لە «ورمی» بوو - جگە بە ھۆی تەلەفۆن - چەند جارێکیش لە ورمی دیتەو. تەنانتە جاریک پێکەو چووینە «پازان». ماله بارزانی و سەرانی پارتی زۆریان حورمەت گرت و ھیچ بە چاواندا نەداو کە ڕۆژگارێک زۆری خراپەیی بارزانی گوتبوو. تەنانتە پوولیشیان دایە.

دەمەوێ ڕێک بە قسەکانم بدەم و با بدەمەو سەر دوو ھەوالی سین تەفەنگدارە کە کە بریتی بوون لە قزڵجی و زەبیحی و ھەزار:

لەو سەردەمانەدا کە مەلامستەفا لە ڕووسیاو گەرابوو بەغدا، قزڵجی سەرکەللەیی پەیدا بۆو. دوای گەرانەوێ لە تاران، ماوێ دوو سال لە ھەلەبجە لە مالی شیخ ئەحمەد، نوشتەنووسی کردوو و ڕیشی ھێشتۆتەو و نان و دۆی تەکیەیی خواردوو. ھاتەو بەغدا. مەلامستەفا بردیە لای کاربەدەستانی دەوڵەت، دەستەبەر بوو کە ئەم پیاو عراقیە؛ ترسی نەما. ئەویش وەک باسەم کرد عەکاسی دەکرد و عەرەبیشی بۆ رادیۆ دەنووسی.

لە سالی ۱۹۶۱دا کە بارزانی دەگەل قاسم نیک گیران و شەر ھەلگیرسا، قزڵجی زۆر دەترسا کە ھەر چونکە بارزانی ئەو بە دەوڵەت ناساندوو، بیگرن. منیش تازە لە موسکۆ گەرابومەو. حیزبی کۆمونیستی عێراق بە من و قزڵجیان ڕاگەیاند کە ئەگەر پێتان خۆش بێ لە ئەلمان دادەمەزرێن و دەکرێنە مامۆستا لە دانشگاه. من قبوولم نەکرد؛ گوتم: ئەگەر لە ئەلمان بام و بارزانی لە دەوڵەت ھەلگەراباو، لەوێ دەھاتمەو. قزڵجی قبوولی کرد و ناریدیان. بەلام لە باتی ئەلمان بردیانە بولغاریا. وتاری توودەیی دەکرە کوردی و دەگەل کەریم حیسامی تەسجیلیان دەکرد و لە سەر رادیۆ «پەیکی ئێران» لە ئەلمانی ڕۆژەلاتەو دەخویندراپەو. دەمێک بوو رادیۆکە نەماوو، ھیچ خەبەرمان لە قزڵجی نەبوو. لەپەر سەر و کەللەیی لە تاران پەیدا بوو؛ کە پاش سەرکەوتنی ئینقیلابی ئیسلامی، دەگەل «ئیحسان تەبەری» ھاتبوو. لە سەر ڕۆژنامەیی «مەردم» توودە دامەزرا؛ بەشە کوردییەکی بۆ دەنووسین. جار-جار دەھات لە کەرەج سەری دەدام، چەند ڕۆژیک پێکەو دەژیا. بەلام قەت ئادریس و تەلەفۆنی خۆی نەدام؛ حیزبی توودە کردبوو کە کاندیدی بۆکان لە ئینتیخاباتدا؛ لەوێ سەرکەوتبوو. تا لەپەر خەبەر ھات کە ھەركی دەنکە جۆیەکی توودەیی خواردوو گیراوە. بیستمانەو کە قزڵجی دەگەل «عەلی

۱- ھیمن لە مەھاباد گوتبوو: ھەزار مۆتەعەھیدە بۆیە نایەتە لامان! نەمدەزانی مانای «مۆتەعەھید» چییە! درەنگێک تیگەیشتم کە یانی ئەو پەپرەوی ماله بارزانییە؛ بۆیە سەر وە بەر باری حیزب ناھێنێ.

گەلاۋىژ» گىراون. تا لە رۆژى ۲۷ى سېپتامبرى ۱۹۸۴دا بېستمان كە لە زىندانى «ئىۋىن»دا
 ۋەفاتى كىردۈۋە ۋە تەنەت نەمانزانى قەبرە كەشى لە كۆپىيە...

«زەبىحى» - ۋەك باس كرا- دەگەل كۆمەلى برايم ۋە جەلال كارى دەكرد. كە ئەۋانېش
 بوۋنە ھەۋالى دەۋلەتى بەعسى، زەبىحى رېگەى دەرگ ۋە دىۋانى بۆ كرايەۋە. گەيشتە رادەيەك
 كە ھات ۋچۆى قەسرى جەھوورى دەكرد. جارىك - نەمزانى چۆن بوۋ- بى سەر ۋ شۆين بوۋ؛
 دوو سال خەبەرىم نەزانى. لەپەر ھاتەۋە سەر دىنا ۋ گوتى لە مالىكدا خەپسىان كىردىۋوم. دىسان
 ۋە قەدر كەۋتەۋە. «بەختىار» - كە سەرۋكى ئەمنى ئىران بوۋ- لە دۆى شا چوۋبوۋە دەر ۋ لەۋپوۋە
 ھاتبوۋە بەغدا. زەبىحى كرابوۋە ۋە كىلى دەۋلەت ۋ يارىدەرى بەختىار. كە بەختىارېش بە فىكى
 شاي ئىران كۆزرا، دىسان ھەر ھات ۋچۆى ژنى بەختىارى دەكرد ۋ كارى لە دەۋلەت بۆ پىك
 دىنان. رۆژىك بە نىۋەگالتەۋە گوتىم: ئەۋ بەختىارە فەقىرەت چۆن بە كۆشت دا! تۈۋرە بوۋ،
 حاشاي كىرد. گوتىم: كاكە تۆ دەتگوت ھەر كەس لە ئىرانەۋە بىتە لاي بەختىار، تا من قۇلى لە
 سەر نەكىشم ۋ نەلېم باشە، قىۋولى ناك. دەيسا چۆن ماشىن نوۋس ۋ خزمەتكارى بەردەستى
 قىۋول كرابوۋن؟ كە ھەر ئەۋانېش ساۋاكى بوۋن ۋ لە دەشت بەختىارىان كۆشت.

من لە شۆرش ۋ ئەۋ لە بەغدا خەبەرمان لىك نەما. پاش شكانى شۆرش ۋ ھاتنمان بە دىۋى
 ئىراندا ۋ پاش ئىنقىلابى ئىسلامى ۋ شا پروخان، گوتىيان: زەبىحى ھاتۆتە مەھاباد شىخ
 عىزەدىنى دىتۈۋە. رۆژىك بە تەلەفۇن قەسى دەگەل كىردىم، گوتى: نازانم چۆن بىنىم؟ گوتىم:
 ئەگەر ناتۋانى بىيىيە كەرەج ۋەرە شارە گەۋرەكە... پاش ماۋەيەك شەۋىك لە بەغداۋە تەلەفۇنى
 كىرد؛ ھالى پىرسىم: گوتىم: ئەۋە ئەم ھات ۋچۆ ۋ ھەلبەز- ھەلبەزەت لە چىيە؟ بۆ فەرھەنگە كەت
 چاپ ناكەى؟ گوتى: ئەم زىستانە چاپى دەكەم. گوتىيان ھاتۆتە لاي براى شىخ عىزەدىن (شىخ
 جەلال)، لە رېگە دىموكرات گىرتوۋىانە ۋ چەك ۋ پارەيان لى گىرتوۋە ۋ بەريان داۋە. ئىتر ناۋى
 نەما. پاشان گوتىيان لە عىراق بەعسى كۆشتوۋىانە. ئەۋىش زۆر ئەسەح نەبوۋ. تا خەبەرى
 ئەسەحم دەس كەۋت كە ھاتوۋە بۆ ئىران ۋ لە نىزىك تەۋرىز گىراۋە. ئىتر لەۋ ساۋە ئەۋىش ۋەك
 ۋەفائى: ئاخىرى خىر بى، دەمىكە بى سەر ۋ شۆينە...

لە سى تەنگداران جارى ھەر من ماۋم. كۈا بزائىن من چۆن شىرت ۋ گوم دەبىم؟ خوا
 ئەيزانى...

مەھۋى شاعىر دەفەرمۇئ:

بەجى ماۋم لە ياران، نابەجى ماۋم؛ ئەجەل زوۋ بە!

بە مردن لەم قوسوۋرى ژىنە ئىستىعفا نەكەم، چ بىكەم؟

شاعىرىكى عەرەبى بەر لە ئىسلامىش دەلى: «بە بىرى من مردن كۆيرىكە دەست دەكوتى.

ئەگەر كەسىكى ۋە بەر نەھات، تا زۆر پىر نەبى نامرى...».

لەم شىست ۋ شەش- ھەۋ سالەى تەمەنم ئەگەر بە بارى ئاسايدا لىكى دەمەۋە، رەنگە دەبۋايە
 سەد جار بىر دىمايە. ئەۋانەى بە مىندالى ناسىۋم، لەۋ شۆپانەى لىم خۆپىدوۋن، لەۋ گوندانەى
 لىيان ژياۋم، لەۋ سەفەرەنەى كىردوۋم ۋ لەۋ ھەمۋو بەلەيانەى بە سەرم ھاتوۋن، ھەزاران كەسىم
 ناسىۋن كە ئىستا دەپرسىم- تاق ۋ ۋازىك نەبى- نەماۋن ۋ ھەمۋوۋىان مردوۋن. كەچى ۋا من ھەر
 ماۋم ۋ بە دەردى شىخ رەزا گوتى: «سەگ مەرگم ۋ گىيان سەخت...».

بەلى جگە لە دوۋ تەنگدارى ھەۋەلەم، سەدان رەفىقە رېگەم دىيايان بەجى ھىشتوۋە. خۇم لە

بهرد و ههله مروت ههله دشتوو، نه مردووم. برسیایه تی زۆرم کیشاوه، به نهخۆشی سیل و دیق و چهندن نهخۆشی تووش بووم، سه دان جار گولله توپ و بۆمبام به سهردا هاتوو، خه تهری تر تووش بووم و نیستاش ههر ماوم. جا چۆن نه لیم مهرگ کویره و پهل ده کوتی؟ با بزانی کهی. ئەم ژیا نه گوواو یه ده بریته وه...

من و کهرهج

له عومرمدا بۆ یه کهم جار ئەم ناوهم له پێشمهرگه یه کی کوردی عیراقی بیست، گوتی:

- له شاری کهرهج قه تاره که مان هیندیک ما.

- له کو ییه؟

- چل کیلۆمتر له تاران دووره.

- لای غه ربی تاران یان شه رق؟

- له شه رق (!)

وهک باس کرا، له پاش شکانی شۆرش هاتمه تاران. له کهرهج خانوو ییکی شیر و خورشیدی ئەوسا یان هیلال ئەحمه ری ئیستایان بۆ ده سنی شان کردم و چوومه تی. کاریکم له «په ژوو هشی ئیران زمین - فه عالیه تهای فره هنگی» درایه. له سه ر پێشنیاری دوکتور فره هوهشی سێ رۆژ ده چوومه تاران و سێ رۆژ به ته رجهمه ی قانونی ئیبنی سینا وه سه رگهرم بووم. جزمی یه کهمی سالی ۱۳۵۷ ی شه مسی له دانشگا چاپ کرا. جاری دووه م دام به سرووش و تا ئیستا سێ جار چاپ کراوه. ئیتر ته رجهمه ی قانونیش ههر بوو به ئەرکی ئیداره ی «فه عالیه تهای فره هنگی». جزمی دووه میش چاپ و ته جدید چاپ کرا. جزمی سیه م ی وا ئیستا له سه ره تای سالی ۱۹۸۷، سال و نیو یکه له چاپ ده ر نه چوو! ده لین کاغه زمان نییه! جا نازانم بۆ جزمی چواره م و پینجه م - که من ته واو ته رجهمه م کردوون - چۆن ده بی، یا عومر!

فهرهنگیکی فارسی به کوردیم نووسی به خه تی لاتینی باوی ئیران، له پاشان گوتیان فره هنگی کوردی به فارسی بنووسه. ماوه ی چوار سالیک ده گه لیا ماندوو بووم. فره هنگیکم نووسیوه پتر له ۵۵ هه زار وشه ی کوردییه و له ئاخیراندا فارسیه کهم نووسیوه. ئەویش وا له سه ر تا قه داندراوه و سرووش ده لی چاپی ده کهم و من به روام نه کردوو. تاریخی ئەرده لانم له چه ند تاریخیکی به فارسی نووسراو کردۆته کوردی و ئەویش چاپ نه کراوه. وهک باسیشم کرد دوو کتییی عه ره بی به ناوی «تاریخی سوله یمانی» و «په واییتی فره هنگی ئیران و میسر» له عاره بیه وه کرده فارسی و چاپ نه کران و ههر وا بی کهس مانه وه. ته نانه ت «په واییتی فره هنگی» یه کهم ههر زیراکسیشم دهس نه که و ته وه!

له کتییی «أثار البلاد و اخبار العباد» ته ئلیفی «محه ممه د مه حمود ئەلقه زوینی» که جوغرافیای تاریخی دنیا یه و له زه مانی ئاخیر خه لیفه ی عه باسیدا نووسرایه، هه رچی ده رباره ی ئیران بووه کردوو مه ته فارسی و ئەویش له بهر بی کاغه زی! چاپ نا کرئ.

«چوارینه کانی حه کیم عومه ر خه یام»، دووسه د و په نجام لی کردوو نه کوردی، ههر له سه ر کیشی فارسییه که. جاریک له عیراق له چاپخانه ی شۆرش له چیا چاپم کرد. له و ده مه وه له ئیران له لایه ن «سه یدیانی مه هابادی» که قه دیم به «ابن الشیطان» مه شه وور بوو، دوو جار ان به بی پرس ی من چاپ کراوه. دوو جاریش له سه نه ههر بی پرس ی من له چاپ دراوه و بلاو

کراوه تەوه. بەلام دەولەت ئیجازەى بە خۆم نەداوه چاپی بکەمەوه!

لە سالی ۱۹۸۶دا تەواو نەخۆش کەوتم. کەوتە بیرم کە بۆچی تا ماوم کاریک دەگەل مەم و زینی خانی نەکەم؟ چوار نۆسخەى لیک جیای چاپیم هەبوو کە «حەمزە» سالی ۱۹۱۹ لە ئەستەمبول و «سیدا ڕودینکۆ» سالی ۱۹۶۲ لە لنینگراد و «بوزئەرسەلان» سالی ۱۹۶۸ لە ئەستەمبول بە لاتینی و «مام گیو» لە هەولێر چاپی کردبوو لە بەر یەکم ڕاگرتن. نۆسخە یەکی ڕاستم لێ نووسینەوه و خەبالم کرد کە دەگەل مەم و زینە تەرجەمە موکریانیه کەى خۆمدا لە چاپیان بدەم. بەلام تا ئیستا بۆم نەلواوه. با بزاین چۆن دەبێ. کە وا بوو لێرەدا بێ جیی نازانم هەموو نووسراوه کانم - چاپ کراو و چاپ نەکراو - ئەوى تا سالی ۱۹۸۷ نووسیومن بۆتى بنووسم:

۱- «ئالە کۆک»: کۆمەلە شیعریکی زەمانی «کۆمەلەى ژێ-کاف»، لە تەوریز سالی ۱۹۴۵ لە لایەن «ڕەواپیتی فەرھەنگی ئێران و شۆرەوى» لە تەوریز چاپ کراوه و بە ئازەرى و ئەرمانی و هیندیکی بە ڕووسیش تەرجەمە کراوه.

۲- «بەیتی سەرەمەر و لاسایی سەگ و مانگەشەو»: کۆمەلە شیعریکی هەزار بەیتییه. لە «شام» بە قاچاغ چاپ کراوه.

۳- «مەم و زینی خانی» بە موکریانى: سالی ۱۹۶۰ لە بەغدا چاپ کراوه و سالی ۱۳۵۷ى هەتاوی (۱۹۷۹ى زایینی) ئۆفسێت کراوه تەوه.

چوار نامیلکەى «دوکتور عەلى شەریعەتى»، لە فارسیهوه کردوومه کوردی و لە تاران چاپ کراون:

۴- «یەک لە پەناى خال و سیفرى بێ پراڤهوه».

۵- «ئارێ برا، وا ڕابرا».

۶- «عیرفان، بەرامبەر، ئازادى».

۷- «دایە! باوہ! کێ خراوہ؟».

۸- «تاریخی سولەیمانییە»: لە عەرەبیەوه بۆ فارسی. چاپ نەکراوه.

۹- «ڕەواپیتی فەرھەنگی ئێران و میسر»: لە عەرەبیەوه بۆ فارسی. چاپ نەکراوه.

۱۰- «هۆزى لە بیرکراوى گاوآن»: لە عەرەبیەوه بۆ کوردی. سالی ۱۹۷۳ لە بەغدا لە سەر ئەرکی کۆری زانیاری چاپ کراوه.

۱۱- «شەرەفنامە» بە کوردی: کۆری زانیاری سالی ۱۹۷۳ بلاوی کردۆتەوه.

۱۲- «دیوانى مەلای جزیرى» بە شەرەفەوه: سالی ۱۳۶۱ى هەتاوی (۱۹۸۲ى زایینی) لە تاران لە چاپخانەى سرووش چاپ کراوه.

۱۳- «فەرھەنگى فارسی بە کوردی». چاپ نەکراوه.

۱۴- «فەرھەنگى کوردی بە کوردی». چاپ نەکراوه.

۱۵- «تاریخی ئەرەلان»: لە فارسیهوه بۆ کوردی. چاپ نەکراوه.

۱۶- «آثارالبلاذ و اخبار العباد»: لە عەرەبیەوه بە فارسی. چاپ نەکراوه.

۱۷- نامیلکە یەک بە ناوی «پینچ ئەنگوست دەبنە یەک مست»: لە فارسیهوه بۆ کوردی، بۆ منالانە. دوو جار: ۱۳۵۹ و ۱۳۶۲ى هەتاوی (۱۹۸۰ و ۱۹۸۳ى زایینی) لە تاران، لە «مەکۆی ڕاهینانی هۆش و بیرى منال و ڕۆلان» چاپ کراوه.

۱۸- «چوار تەکانى عومەر خەبام بە کوردی»: لە شۆرش چاپ کراوه و لە ئێران بە دزی

منهوه چوار جار چاپ کراوه تهوه!

۱۹- «هه ژار بۆ کوردستان»: دیوانی شیعره. له عیراق دوو جار چاپ کراوه و له ئیران ته جدید کراوه تهوه.

۲۰- «قانون در طب»: (تەرجەمه له ئەبووعەلی سیناوه به فارسی)، جزمی یه کهم، که تا ئیستا سی جار چاپ کراوه.

۲۱- «قانون در طب»: (تەرجەمه له ئەبووعەلی سیناوه به فارسی)، جزمی دووهههه، که دوو جار چاپ کراوه.

۲۲- جزمی سیههههه

۲۳- جزمی چوارههه

۲۴- جزمی پینجههه له «قانون در طب» که هیشتا چاپ نه کراوه.

۲۵- «مهم و زینی خانی»: عهسله که ی به مانا کوردهوهی وشه گرانه کان و ئیستلاحه موشکیله کانیهوه له نوسخه یه کی دروست دا.

جگه له مانهش زۆرم مه قالات و شیعر له زۆر رۆژنامه و گوڤاراندای چاپ کراوه و نازانم له کۆین. که له وانه ده کرئ بلیم له رۆژنامه کانی: «خهبات»، «کوردستان» ی زهمانی قازی، «کوردستان» ی برای «خهبات»، مه جله لای «هه لاله»، گوڤاری «رووناھی» له به غدا، «هیوی»، رۆژنامه ی عومهر جه لال که وابزانم «چرای کورد» بوو، «کومسه مولهسکی پرافدا»، گوڤاری «لیتیراتور ئی ژیزن»، که به ناویکی تر چاپ کرا، «پینگه ی گهل»، «نووسه ری کورد» و زۆری تریش که ئیستا له بیرم نه ماوه. له سروه شدا چهند مه قالیکم هه یه، له پیشه نگیشدا هه روه ها. هه ر وه ک وتووێژیکیشم ده گهل «پیشهنگ» هه یه و چاپ کراوه.

له ناخر و ئۆخری پاییزی سالی ۱۹۸۶ ده گهل «مه عسووم» چووینه پاریس، بووینه میوانی ره سوولی برام که ئیستا ژنیکی ئیرانی و کورپکی هه یه چوار سالان به ناوی «دیاکو». سه فه ری پاريسم بۆیه خۆش بوو که ده گهل «ئه نستیتوی کوردی پاریس» و کاک که ندالی مودیری بوومه ئاشنا. رۆژانه هات و چۆی ئه و شوینه پیرۆزم ده کرد. ئه و شوینه له پاریس به هاوکاری «یه لمار گۆنه ی» و «کاک که ندال» دامه زرا. «یه لمار گۆنه ی» بریاری داوه که هه رچی داها تی فیلمه کانیه تی له وێی خه رج بکا. که ندالیش که یه کیکه له زانایانی مه شهووری فیزیکی، هه موو هیزی خۆی له و باره وه سه رف بکا. به لام داخی گرانم «یه لمار گۆنه ی» مردن مه ودا ی پێ نه داوه و جوانه مه رگ بووه.

شوینه که له چاکترین جاده ی پاریس واتا «لافايیت» دامه زراوه. به هه زاران کتیب، بلا فۆک، ئه فلامی ویدیۆ، کاسیتی وه رگێراو له هه موو باب ته کانی سه ر به کوردستانی تیدا کۆ کراوه ته وه. ده ول ته تی فه ره نسه ی سۆسیالیست زۆر یارمه تی ئه و شوینه ی داوه. جگه له ئه ساسیه، سالانه هه شسه د هه زار فرانکی یارمه تی کردووه. به لام دوا ی ئه وه که دیگۆلیه ده سته راستیه کان ها توونه سه ر کار، پاش دیداریکی وه زیری ده ره وه ی تورکیه، ئه و کۆمه که یان برآوه و که و توونه ته بی پوولی و ده ست ته نگێ. ملیۆنێری کورد له ئوروپا و شوینی تر یه کجار زۆرن؛ به لام کورد فییری ئه وه نه بووه که سه ری خۆی به و شتانه وه بیشتینی! یارمه تی نا کهن. هه ر چۆنیک بیت چاکترین جیگه ی کۆ کردن و راگرتنی کلتووری کورد له و شوینه یه.

له سایه ی هات و چۆم بۆ ناو ئه و مه رکهزه گرینگه، ده گهل زۆر کوردی دلسۆزی فیدا کار بوومه

ئاشنا. بە تايىبەتى كاك شەوقى، تەيموور و زۇرى تىرىش. بەر لەو ە برۆم بۇ پارىس، مەم و زىنە ەسلىە كەى خانىم بە مانا لىدانەو ە لە تايپ دا. نوسخەيە كم نىشانى كاك ئىدىرىس بارزانى دا؛ خويىندىبوويەو. قەرارى دا لە ئوروپا چاپ بىرى. نامەيەكى بۇ مامۇستا پىرۆت لە «ئەين» نارد و كىتەپكەشى بۇ نارد كە بە زووترىن كات - بە ەەر نىخىك بى بە چاپى بگەيەنئ. پاش ۱۷ رۆژ تەئخىر تىوانىم تەلەفۇنى پىرۆت وەر گرم. قەرار درا پىكەو ە ەولى لە چاپدانى بدەين. بە ەوى كاك كەندال كەوتەمە پرس و را، گوتيان زۇر جوان چاپ بىرى، دووسەد و چل ەزار فرانكى تى دەچى. كە لىكم دايەو بە پوولى ئىران دەيكرە سى مىيۇن و ئەو ەندە تەمەن. دەمزانى ئەو پوولە بۇ ئىدىرىس ەلناسوورئ. كەندال گوتى ئىمە ماشىنىكى چاپى كامپيوتر دەكرىن بە ەوت ەزار دۇلار، مەشغوولى دەبين بەلام جارى پوول نىيە.

و ەختى ەاتمەو ە كرەج، بە ئىدىرىس گوت با ئەو ەوت ەزار دۇلارە تەرتىب كەين. گوتى شەر تە ئەگەر حىزبىش موافەقەت نەكا، مەن خۇم تەرتىبى دەكەم. بەلام دوو رۆژ دواى ئەم وتووئزە، ئىدىرىس بە سەكتەى قەلبى مرد و رىسەكەم بۇو بە خورى.

لەو سەرۋەندەدا كە لە پارىس بووم، كۆبونەو ەى لاگرانى ئەنستىتۇ بوو كە لە ەممو لايەكى ئوروپاۋە بىن. زۇر كەس لەبەر وىزا دەس نەكەوتن؛ نەھاتىن. لە سوئدەو ە چەندىك ەاتىن و لە ئەلمان و شوئى تىرىشەو ە ەاتىبون. لە كۆبونەو ەكاندا شىركەتم دەكرە. رۆژى دوايى گوتيان برىار وا بوو «دوكتور عىسمەت شەرىف وانلى» رەئىسى جەلسە بى، نەخۇشە و ناتوانى بى. كە وا بى با «ەزار» ئەم رىاسەتى جەلسەيە و ە عۆدە بگرئ و قسەى خەلاس بوونى كۆبونەو ە ئەو بىكات. لە جەلسەى تايىندا مەن زۇر بە راشكاۋى تىرم گلە و گازىن لە كورد كرە كە بابە ئەو ەممو حىزب-حىزبە چىيە ەتانه؟ ئىمەى كورد لە ەممو لاو ە بەر پەلامار دراۋىن كە خەرىكن توخم و تۇمان بىرەنەو و بە دەردى سوورپىستەكانى ئەمريكا بچىن. ئەو ەممو حىزبە كە ەممووشى دژى يەكتەرە بۇ چىيە؟ جاران دەمانگوت شىخ و ئاغا لى ناگەرپىن ئازاد بىن، ئىستا حىزبەكان لە شىخ و ئاغا خراپىرن و زۇرتىرىش! وەك خەلكى قورەبەرازان لى ەاتوو: بە دوازە ئاغا رەيەتىكىان ەبوو! و ەختە ناۋى حىزبەكان لە ەممو كورد زياتر بى. بابە پىاۋى چاك بى! ئىمە بىكەس و رووت لە دەشتىك لەبەر باران و بەفر ماۋىن، جارى با پەنايەك دروست كەين سەرما نەمانبا، ئەوسا لە سەر رەنگ كىرەنەكەى، سوور بى يا شىن و زەرد بى، شەر دەكەين... خولاسە زۇرم ەممو لايەك شىلا.

لە لايەن رۆژنامەى «كوردستان پرىس» و فەرھاد شاكەلىشەو ە چەند وتووئزىكم دەگەل كرا. ەەرچەند ئىدىرىس سپاردبوى كە پىرۆت لە خەرجىدا يارىدەم بدا، بەلام ئەوى راست بى ئەگەر دوكتور «ەزىزى فەزىنەزاد» لە ئەلمانەو ە يارمەتى نەدابام، لام وايە رەزىل دەبووم. خوا جەزاي بەخىرى بداتەو ە.

كاك ەمەى ەزىزىش ەات چەند رۆژىك مىوانمان بوو. بە دىدارى زۇر شاد و شوكور بوومەو ە.

لەو سەفەرە پەنجا رۆژم پى چوو. لە چەند مالىك لە پارىس دەعوەت كراين: مالى «نازىبە خانم» (خوشكى كەندال)، «نازى خانمى شافعى» و «كەمالى داۋدى». چەند جارىكىش نانمان لە مەتەمىكى كوردى كرمانجى خوارد؛ كە ئاشپەزەكە ژنىكى مەھابادى بوو.

کۆتایی

ئەگەر بە چاوی ڕخنەوێ چاوە لە چیشتی مجبور بکەین، بە بۆچوونی من یەک لەو شتانه کە هەڵدەگرێ بەر ڕخنە کەوێ، چۆنیەتی دواڵی هاتنی کتیبە کە یە. خۆنەر وا هەست دەکا مامۆستا قەلەمە کە داناوێ چاییە ک بخواتەو، وچانیک بدا و ئەمجار دەست پێ بکاتەو؛ کەچی بە یە کجاری تەواو! زیاد لەوێش بە داخەوێ سێبەرێک لە پەژارە و دلگرانی، ئەم دواڵیانە ی داگرتووە؛ کە بۆ کتیبیکی وا هیژا، زۆر حەیفە بە دلگاردی و ناتەواوی دواڵی بیت.

وێک خۆتێدمانەو، مامۆستا هەژار چیشتی مجبوری سالی ١٣٦٢ ک. (١٩٨٣ ز.) نووسیوێ و سێ سال لەوێدوا، سالی ١٣٦٥ ک. (١٩٨٧ ز.) پێیدا چۆتەو. دەشزانین کۆچی دواڵی مامۆستا رۆژی دوو هەمی رەشەمە ی سالی ١٣٦٩ ی کۆچی (١٩٩١/٢/٢١ ز.) رۆوی داو؛ یانی دەوری چوار سال و نیو پاش نووسینی ئاخێر دێری ئەم کتیبە. ئاخۆ ئەو ماوێ چۆناوچۆن بەسەر چوویی؟

لەر استیدا ئەو چەند سالی ئاخێری ژیاڵی مامۆستا، یە کجار پڕپیت بوو. زۆر بە ی کتیبە کانی لە چاپ دران و بلاو بوونەو. بۆ خۆشی زۆر پڕکار بوو؛ شەو و رۆژی نە دەناسی و ئاوری لە خواردن و خواردنەو نە دەداو. دادە مەسووم لە گەل ئەم بارەشی راها تێو؛ لە پەنا ی دادە نیشت و پارووی لە زاری دەنا. جارێکیان دوا ی نان خواردنە کە، پرسیم: ئەرێ مامۆستا ئەم ژەمە چمان بوو؟ هەر چەند بیری کردەو نە یزانی!

لەم کتیبە دا چەند جار ناوی دادە مەسووم هاتووە و مامۆستا ئەو پەری ریز و خۆشەویستی خۆی بەرامبەر بەو دەر پریو؛ بەلام بە بروای من لەبارە ی کەسایەتی ئەو ژنە و فادارە فیداکارەو، کەم گوتراوێ و زۆری ماو. بۆ کەسیک بەو مالهوێ نزیک دەبوو، دەر دە کەوت کە رەمزی ئەو هەموو بڕشت و سەر کەوتوویی مامۆستایە، دادە مەسوومە.

مامۆستا هەر کاریکی تازە ی بە دەستەوێ دەگرت، دادە مەسووم ئەرکی سەر شانی خۆی دەزانی هەموو شتی ک تەنانت دەر کەوانی و هینانە ژوور و بەرێ کردنی میوانی بی ئەژماری مال و ئەستۆ گری؛ لە گەلی شەو نوخسی بکیشی؛ لێی دوور نە کەوێتەو، نەوێک شتیکی پێویست بێ. چارە کە سەعاتیک جاری چاییە ک، ئاویک، میوێ یەکی بۆ بێنی. ئەگەر لێت بپرسیا کارە کە گەشتۆتە کوێ، بە وردی دە یزانی چەند لاپەرە ی چووێ و چەندی ماوێ و ئیستا خەریکی چییە! وای دە کرد مامۆستا کاری بەسەر هیچ شتی کەوێ نە ی؛ ئارخە یان دانیشی و شانی لێ شل کا و خەریک کار بێ و بەس.

بەلێ مامۆستا هزر و بیرێکی یە کجار بە قەوێ و قوولی هەبوو، بەلێ ئاگای تەنبەلی نە دەزانی و قەت لە کار ماندوو نە دەبوو، بەلام ئەگەر هاوسەرێکی وای نەبوا، چۆن دە یوانی بە بیری بلاو و ئالۆزاو، لە سەرینە ی ئەرکی مال و میوان و هەزار بەزم و رەزمی تر، بە رۆژ و شەو کار بکا و ئەو هەموو کارە با یە خدارە بەر هەم بێنی؟

رەستە یەکی شکسپیرە دە لێ: «ئەگەر پیاویکی زۆر گەورە تان بێنی، لە سێبەری پشته سەریدا شوین ژنیکی گەورە تر بگەرن!» بیا ژیاڵی ئەو شیرەژنەش دەبوو کتیبیک بۆ دەرس لێ وەرگرتن و چاوی پڕینی هەموو ژن و پیاویک.

مامۆستا هەژار بەرنامە یەکی خۆشی هەبوو: ئەگەر کاریکی تەواو دە کرد، نەواریکی «ماملی» یان «شەجەریان» یان «ئومو کولسووم» ی ئەخستە سەر و دەنگی بلێند دە کرد. ئەمجار

خه بهری به دؤستانیشی ددها. جار-جار تله فوونیکیشی بؤ من ده کرد. جا که گووشیم ههلبگر تايه و يهک لهو دهنگانه م بییستايه، دهمزانی کاره که دوايي هاتووه و ئه ورؤ مالی مامؤستا جيژنه! ئاوم به دهسته وه بوايه دامده نا و خؤم بهو جيژنه پيرؤزه ده گهياند.

له م دوايياندها منيش فير ببووم. هر کام له کتيبه کان له چاپ دهرده چوون، به تله فوون رام ده گهياند: قوربان با ماملی بخویني؛ ميوانیکی خوشه ويستت بؤ دي!

چاپي تهرجه مکه ي قانوني بوو عه لي سينا به فارسي له حهوت بهر گدا به جوانترين شيوه، وهک رووداويکی گه وره ي فهره نگی، له ئيراندا دهنگي دايه وه و مامؤستاياني ناوداري فارس زمان، به ئافهرين و سه رسوورمانه وه باسي ئه م کاره گه وره و گرانه يان ده کرد؛ که چؤن پاش هه زار سال زانايه کی کورد زمان له خؤي راديوه دهست بؤ ئه م کاره دؤواره به ري و تتييدا وه ها ئوستادانه سه رکه وي. ته نانهت مه جه لله ي مانگانه ي «کيهان فرهنگي» که ئه وده م ناسراوترين گوڤاري ويژه يي- فهره نگی ئيران بوو، ژماره يه کی بؤ ناساندني مامؤستا به کؤمه لي بيره وه ران و زاناياني ئيران تهرخان کرد.

چاپي فهره نگی «هه نانه بؤرينه» - که ئيستاش پاش نزیک به بيست سال، باشتري فهره نگی کوردي به کورديه - پله ي به رزي کوردي زاني و ويژه واني مامؤستاي زياتر له پيشوو دهر خست و له هه موو لايه که وه باراني نامه و تله فوون بوو بؤ سپاس لهو خزمه ته گه وره يه.

«مهم و زين» ي خاني، به شه رحه کرمانجي به که يه وه و به شيوازيکی رازاوه، هه ر له ئوروپا چاپ کرا و مامؤستا بهو ئاواته شي گه ييشت.

«چوارته کاني خه ييام» يش ديسان له چاپ درا يه وه و له دوو مانگدا دهه زار نوسخه ي لي فرؤشرا.

له پاييزي ٦٨ (٨٩) دا، مامؤستا وه رگيراني قورئاني ده سپي کرد و ماوه ي نو مانگ شا کاريکی به ديار ي بؤ گه له که ي به جي هيشت، که به برواي زوريک له ويژه وانان، له ئه دهه ياتي جيهاندا ده گمه نه.

سه رجه مي ئه مانه و ئي تريش، بوو به هؤي ئه وه که ناوي «ئوستاد هه زار» - وهک له به غدا - له هه موو شوينيکی ئه ده يي و فهره نگی تارانيشدا به و په ري ريزه وه بيته سه ر زاران و يادي لي بکري.

مامؤستا بؤ خؤشي بهو هه موو تالي و سويزيه وه چه شت بووي و بهو گش گه رمي و سه رديه وه کيشابووي، تا دوامين رؤزي ژباني ته واد دل زيندوو و دهم به پيکه نين بوو. با ئه م دوو نمونه تان تؤ بگيرمه وه:

* کاري مامؤستا سه ر له هه وه له وه، له «واحد فعاليت هاي فرهنگي» بوو. پاشان بريار درا بيته ده زگاي چاپ و بلاو کردنه وه ي «سرووش»؛ که ئه ميش هه ر سه ر به راديؤ - تله فيزيون بوو. ئه مجار قسه ها ته سه ر ئه وه که زؤر حه يفه مامؤستا کاتي به هات و چووي تاران و که ره جه وه برؤا. با له مال بي و به هاوکاريکدا کاري بؤ بنپرين و بؤمان بنپريته وه. هاوکاره که برادر يک بوو «زيره ک» ناو، خه لکی شاري ره شت له باکووري ئيران که مالي له که ره ج بوو. هه موو جاريک ئه وي پيويست بوو مامؤستا بييني، به ئاغاي زيره کم ددها. مامؤستاش هه رچيکی ديتبوو پيي ده داوه؛ به ياني که ده ها ته وه، ده يه ناوه. جاريکيان دير چووبوو، چؤن بوو، ئه گه ر کاره که ي هينا وه و کردمه وه، ده بينم به يتيکی فارسي له سه ر نووسي وه:

حقا که با عقوبت دوزخ برابر است رفتن به پای زیرک رشتی سوی سروش!^۱

* رږڅيک له ماليان بووم، ماموستانه محهمه دی قازی و چهند که سڼکی تر هاتن. ماموستانه قازی پیشت نه خوځی شیرپه نجه ی گهروو توووش ببوو؛ تالنه دهنگه دهره کانی گهروویان دهره یتابوو. بهو بونهوه قسه ی ئاسایی پی نه ده کرا؛ ئامرازیکي به لاملیه وه دهنه و دهنکیکی نانا سایی لی دهره دهنه. بهو حاله ش گفتی خوځی دوايي نه ده هات. ئه وی جوک و نوکته و له تیغه ی تازه و کهس نه بیستوو هه بوو له لای بوو؛ بی وچان و یهک له دووی یهک ده یگپړاوه. رږڅی شاد، به راستی مه جلیسی خوځ بوو.

ئهو رږڅه دهوری نیوسه عاتیک له سهریه ک قسه ی خوځی کرد؛ تا باتری ئامرازه که ی تهواو بوو. دهستی برد له کیفه که ی یه کیکی تازه دهر بیڼی و تی بختاوه، ماموستانه هه ژار گوتی: ئه گه کسک رسته یهک، وشه یه کی هیه، فرسه ته؛ دهنه تی خسته وه هه یهاته نوره ی قسه به کهس بدا! ئه مجار پرووی کرده ماموستانه قازی و وتی: کاک قازی وه لالا کاری تو بهم ورده و پردانه به رږڅه ناچی؛ بابه تو ده بی باتری ته راکتور هه لگری!

راسته ماموستانه خوځ بوو؛ له شی - له چاو ته مهنی - زور پیر ببوو. به لام تا ئاخر ساتی ژيانی گوچانیکیشی هه لنه گرت و بو به رږڅه بردنی خو، پیو یستی به یارمه تی کهس نه بوو. داده مه عسووم دیگپړتته وه؛ به یانی ئهو رږڅه که له خه وه ستام دیتم هیشتا هه لنه ستاوه؛ به لام به خه بهر بوو. پرسیم هه لناسی؟

- به لی، بڅی. هیندیک قورسم.

هه ستا، ئاویکی به سر و چاویدا دا و چاییه کی خوارده وه؛ به لام هیچی تری پی نه خورا. گوتم با دوکتوریک خه بهر کهم. وتی نا، بو خوم ده چم.

ماشینی کمان بانگ کرد و ری کهوتین. دهوری سه عاتیک به رږڅه بووین تا گه یشتینه لای دوکتور حهیدری له تاران. خه بهریان دایه هاتووین، به دهمانه وه هات و بردینه ژووریک و داوای کرد راکشی تا نه خوځشیک لهو دیوه، ده بیڼی و دیتته وه. بو خوی کهوشی دهر هاورد و له سر تهخت راکشا. پاش پینج - شهش دهقیقه دوکتور هاته وه.

- ده ی ماموستانه گیان! چون بووه ته شریفت هیناوه؟

جواب نییه. ته مه شا ده کا هزار سال!

تهرمی ماموستانه گوږرایه وه مه هاباد و له په نای ماموستانه هیمن و مه لا غه فووردا نیژرا. ئهو رږڅه و سی رږڅی پرسه ی له مزگه وتی سووردا، شتیک زور بهر چاو بوو: هه موو کوردیک - به هه ر پیر و بوچوونیکه وه - هاتبوون. که سانیک به چاوی سووره وه سه رخویشیان له یهک ده کرد که تا دوینی به دژمنی قهسته سهری یهک دهناسران. دیار بوو - وهک هه موو ژيانی - مه رگیشی رهمزی یه کگرتن بوو.

هزار دروود و رهممت له گیانی پاکي.

۱. به کوردی ئاوی لی دی:

راست هه ر وه کوو جزای جهه نهم وایه چوون بو سرووش به پی زیره کی رهشتی! به یته که له گولستانی سه عدیدایه؛ ده لی:

حقا که با عقوبت دوزخ برابر است رفتن به پایمردی همسایه در بهشت

ناونامه

۱

ٲابو حيلمى ٢٤٢	ٲهٲووناليب (ٲيشمه رگه ى عه رهب) ٤٥٤
ٲابو عوسمان ٢١٢, ٢١٥	ٲهٲووعه لى سينا ٥٠٣, ٥٠٤, ٥٠٧, ٥١٧, ٥١٩
ٲاراكيل ٢١٦	ٲهٲوو ياسين (دوكانداريكى عه رهب) ٤٠٩
ٲارام كورديان ٦٥	ٲهٲاكشيوٲ (ٲه رمانده ى هتزه كانى شوړه وى له نازه ربايجان) ٣٠٥
ٲارتين ٲه رمه نى ١٥٧	ٲه حمده بانى خيلانى ١١٩
ٲارسين لوبين ١٦٠	ٲه حمده ته وٲيق (سه يد عه بدوللا ٲيسحاقى) ٣١٨,
(موهه ندس) ٲاريا ٥١٤	٣٢٦, ٣٢٧, ٣٢٨, ٣٢٢, ٣٢٣, ٣٣٤, ٣٣٥, ٣٣٩,
ٲاغافوچ به گ ٣٦, ٢٤٤	٣٤٥, ٣٤٦, ٣٤٧, ٣٤٨, ٣٥٠, ٣٥١, ٣٥٢, ٣٥٣,
ٲاغافى زوپه گوان ٣٨٧	٣٥٩, ٣٦١, ٣٨٤, ٣٨٥, ٣٨٨, ٣٨٩, ٣٩٥, ٣٩٩,
ٲامين (به كه م زنى مه لا محه مده ى بوړ) ١١	٤٠١, ٤٢١, ٤٢٢, ٤٢٦, ٤٣٢, ٤٣٧, ٤٣٩, ٤٤٠,
ٲانافول فرانس ١٣٨	٤٤٢, ٤٤٣, ٤٦١, ٤٦٢, ٤٩٧, ٥١١
ٲاوړه حمان عارف ٤٣٢, ٤٣٤	ٲه حمده حوسين ٢٢٣
(دوكتور) ٲاوړه حمانى مه لا مارف ٤٨١	ٲه حمده حه سهن به كر ٤٣٤, ٤٦٩
ٲاوړه حمانى مه لامه حموود ٤٢٢, ٤٢٩	ٲه حمده حه مدى ١٣٠
ٲايهٲوللا دزٲوولى ٥١٢	ٲه حمده حه وٲزى ١٢٢
ٲايهٲوللا مه ردوخ ٢٤٧	ٲه حمده خواجا ١١٢, ١١٣
ٲايشه خان (دايكى شيخ له تيف) ٩٦	ٲه حمده صالح عه بدى ٢٥٧
ٲايشى (ٲايشى مه لا, زنى مه لانيسك) ٤٣١, ٤٤٨	ٲه حمده شاباز ٣٢٩, ٣٩٨, ٤٠٤
ٲورينلى (پړزه لاتناسى پرووسى) ٢٨٢	ٲه حمده شه وٲقى ١١٨, ١٣٨
ٲوستاد شهاب ٢٣٨	ٲه حمده عوسمان ١٧٣, ١٧٥, ١٩٠, ٢٤٦
ٲوغستين ١٣٩	ٲه حمده عه تنه ر ٢٠٨
(دوكتور) ٲه ريشه مى ٤٥٩	ٲه حمده ناليه ند ٣٨٦
ٲه بولعيز ٢١٢	ٲه حمده ناوٲكى هيندى ١١٦
ٲه بونا بيدارى ٤٢٣	ٲه حمده هه رمى ٣٩٩
ٲه بوو ٲه بيووب (سه رٲاشى به حنه س) ١٤٧	ٲه حمده داغا (كوٲه ٲه فسه رى عوسمانى) ٢٤٣
ٲه بوو ٲه بيووب (خاوه ن ٲوتيل) ٢١٢, ٢١٤, ٢١٥	ٲه حمده داغافى حاجى بايزاغاف ٢, ٣٦, ٥٥, ٦٠, ٧٦,
ٲه بوو باسمه ١٩٤	٧٧
ٲه بووبه كر (خه ليفه ى به كه م) ٥٠٣	ٲه حمده دوف (وه زيرٲكى باكوٲى) ٣١٠

ٲهمه ٲى بارام ميرزا ٤٢٢, ٤٧٩

ٲهمه ٲى خانى ٢١٠, ٢١٢, ٢٦٢, ٢٨٢, ٢٨٣

٢١٣, ٣٦٨, ٣٧٢, ٤٠٩, ٥١٨, ٥١٩, ٥٢٠

ٲهمه ٲى قهره قشلاخ ٣١٣

ٲهمه ٲى هيندى ١١٦, ١١٨

ٲه ٲگار سنو ١٢٠

ٲه ٲؤنس ٤٨٣

ٲه ٲيب (مهلا ره سولى سادق) ٤٦٥

ٲهره سكين كالءولى ٢٩٤

ٲه سعه ٲ (فهق ٲى هاو حوهره ٲى هه زار) ٢١, ٢٣, ٣٠

ٲه سعه ٲ خؤشهوى ٢١, ٢٣, ٣٠, ٣٠٩, ٣٨٦

٤٦١, ٤٦٢

ٲه سكه نءه رى (ٲيره ج) ٣٠٧, ٣٠٨

ٲه سه ٲ (كر ماشانى له به حنهس) ١٥٠

ٲه سه ٲؤف (راوئز كه رى شؤرهوى له مه هابا ٲ) ٢٩٥

(ءو كئور) ٲه علمه (مسته فا) ٥١٠

ٲه كره مى حاجؤ ٢١٣

ٲه لبيئر (ئاشوورى) ٤٢٥

ٲه لكسه نءر ءووما ١٥٩

ٲه مانى (ساواكى) ٤٩٥, ٤٩٨

ٲه مريئول قهيس ٢١

ٲه مير ئيسماعيلى سامانى ٢٩٢

ٲه مير خيزى ٣٠٧

ٲه مير يووسف ٣١١

ٲه مين ره وانءزى ١١٣, ١٤٦

ٲه مين فهيزى به گ ٤٧

ٲه مين گارا زءار ٤٥٢

ٲه نوار (فه خره ءءين) ٥٠٧, ٥٠٨

ٲه نوه ر ميرزا ٣٣٤, ٣٣٩

ٲه نوه رى مهلا برايم ٤٥٠

ٲه نرامى (يووسف) ٤٩٩

ٲه نوبوب (كو رى شيخ بابؤ) ٢٨١

ٲه نيووبى (كه ريم) ٢٧١, ٢٧٤, ٢٨١, ٢٨٢, ٢٨٣

٣٠٦, ٤٨٤

ٲه نيووبى (سه ٲء عوبه ٲءيلا) ٤٧٩

ٲه نيووبى ٲه كراء ٢١٤

ٲه نيووبيان (سه ٲء عوبه ٲءللا) ٤٧١

ٲه نيوبيان (نوسره ٲ خانم) ٤٧١

(ءو كئور) ئيبراهيم ٥١٠

ٲوستوانى (ئيبراهيم) ٢٣٦

ئيبراهيم عه ٲءوره حمان خال ١٧٠

ئيبراهيم / برايم ٲهمه ٩٠, ٩٩, ١٦١, ١٩٢, ٢٥٣

٢٦٥, ٢٦٦, ٣١٥, ٣٢٠, ٣٢٥, ٣٢٩, ٣٦٠, ٣٩٥

٤٠٤, ٤٠٥, ٤٢٩, ٤٣٣, ٤٥١, ٤٩٠

ئيبنولحه مام ٤١٨

ئيبنولوه رءى ٢٣

ئيحسان ته به رى ٥١٥

ئيحسان شيرزا ء ٤٦٣, ٤٦٨, ٤٦٩, ٤٧٨, ٤٧٩

٤٩٠

ئىءريس بارزانى ٣٥١, ٣٥٢, ٣٥٣, ٣٨٤, ٤٢٧

٤٤١, ٤٦٢, ٤٦٣, ٤٩٦, ٥١٢, ٥٢٠

ئىءىء (زنى كريس كوچيرا) ٤٤٧

ئيرانءوسء (موحسين) ٢٤٧

ئيره ج ميرزا ١٣٠

ئيسحاقى (حه سن) ٣٥١, ٤٢٢, ٥١١

ئيمام تابوور ١٩٧

ئيمام رهزا ٥٠٤

ئيمام شافعى ١٠٩, ١١٥, ٤٨٠, ٥١١

ئيمام عهلى ١٢١, ١٥١

ئيمام مووسا كازم ١٠٢

ئيمامى (حه ممهء) ١٢٦, ١٩٧, ٢٥١, ٤٣٥, ٤٩٣

ئيمامى (هه والى زى-كاف) ٥٣, ١٢٦, ١٢٩, ٢٠٢

٢٠٣

ب

بابا ئايهر ٣٠٩

بابان (جه عفه ر) ١٤٧

بابايؤف ٢٩٠

بابه شيخ (مامى سه ٲء كاميل) ٥٩

بابه شيخى رهؤحانى [بابا مهر ءؤخ] ٥٠٩

بابه كر ٲزءه رى ٤٠٥, ٤٢٢

بابه كرى سه ليم ئاغا ٦٢

بابه كى خو رهم ءىنى ٢٧٦

بارامى (عه ٲءوللا / ميرزا عه ولا) ٧٦, ٧٧

باغروؤف (باقروؤف) ٦٢, ٣٠٥, ٣٥٩

باقى بامه رنى (مام غه فوور) ٩١, ٢٩٥

بالزاك ١٣٨

بايه زىءى به سءامى ١٢٤

برایم نه فەندی ٤١٣، ٤١٤

برایمه سووری قاچاڭجی ٣٠٠

برووسکه (حه ره سی مام جه لال) ٤٠٦

بلۆت (شه ریکه چه نه ی حه مه دی مه ولووده چرچ)
٣٠٠

بلووری (وه هاب) ٢٠٢

بۆره که بی (سدیق) ٥٠٨

بوز نه رسه لان ٥١٨

به حری (پیشمه رگه) ٣٦٦

به اختیار (شا پور) ٥١٦

به دره ددین عه لی ٤٣٧

به دیع باباجان ١٨٩

به زاز (سه ره ک وه زیر) ٤٣٣، ٤٣٢

به شیر موشیر ٣٢١، ٣٠٧، ٢٥٨

(پرۆفسۆر) به کایف ٤٨٨

به هانه ددین محه مه د (شاهی نه قشبه ند) ٢٩٢

به هیه خانم (دایکی که ریم) ٢٠٣، ٤٣٥

بینجان جندی ٣٤١، ٣٤٣، ٤١٧

(سه روان) بیدار به خت ٧٣، ٧٥

بیریا (شاعیری ته ورتری) ٣٠٩

پ

(دوکتور) پاشا مشکاتی ٥١٠

(دوکتور) پاکیزه ره فقیح حیلمی ٤٦٨، ٤٨٠

پۆرتۆیان (عه کاسی نه رمنه لی که ره کووک) ١٦٢،

١٨٧، ١٦٤

(سه ره نگ) پزشکیان ٥٩

(دوکتور) پۆلیفۆی ٤٨٣، ٤٨٩

پووشکین ٦٣، ٢٨١

په هله وی (حه مه ره ز/ شا/ شای ئیران / ئاریامیهر)

١١٣، ٩١، ٦١، ١٨١، ١٨٥، ٢٢٣، ٢٤٧، ٢٥٦،

٣٠٨، ٣٣٠، ٤٢٢، ٤٦٣، ٤٧٥، ٤٩٤، ٤٩٥، ٤٩٦،

٥٠١، ٥٠٥، ٥٠٦، ٥٠٧، ٥١١، ٥١٦

په هله وی (ره ز/ ره ز/ شا / ره زاخان) ٢٢، ٤٧، ٥٢،

٣٠٢، ٤١٨

پیرمه ندر (حاجی ته وفیق) ٩٩، ١٠٠، ١٥٧، ١٥٨

پیری خه ل ٣٤٤

پیسه وه ری ٧٠، ٧١، ٧٢، ٧٣، ٧٥، ٢٧٢، ٣٠٠،

٣٠٥، ٤٠٠

ت

تاج الدین (مامۆستای دینی ته یمور) ٢٩٠

تاهیر (برای عومه ره ده بابه) ٤٠٤

تاهیر ته وفیق ٢٦١، ٥١١

تاهیر هه سه ن ٣٦٣

تاهیر یه حیا ٣٢٨، ٣٤١، ٣٩٨، ٤٦٦

تورجانی زاده ٩٥، ١٠٧

تورسون زاده ٢٧٧، ٢٧٨

تۆمابوا ٤٧٢، ٤٧٣

توهماسی (له بوخاریست) ١٧٥، ١٧٦

ته حسین یه زیدی ٣٦٢، ٣٦٤

ته حیه کارنوکا ١٧١، ١٧٩، ١٨١

ته وحیدی مه لانه جمه ٥٣

ته وفیق وردی (محهمه د) ٢٥٩، ٢٦٦، ٣٢٠،

٣٢١، ٤٠٠

ته وفیق وه هبی ١١١، ٤٨٣

ته ها بامه رنی ٤٠٦

ته ها حوسین ١٣٨

ته ها ره مه زان جه زراوی ٣٢٣

ته یمور (له نه نستیتۆی کورد له پاریس) ٥٢٠

ته یمور له نگ ٢٩٠، ٣٢٣

(دوکتور) ته یب عه قراوی ٥١٠

(مارشال) تیتۆ ٣٤٨

ج

جاسم جه لیل ٤٨٤

جافر سولتان هه ورامی ٤٣٢

جامی (عه بدو ره حمان) ٣١، ٧٧

جگه رخوین ١٤١، ١٤٦، ٢٠٥، ٢٠٩، ٢١٠، ٢١٦

٢٨٣، ٢٢٢

جوانمیراغا ٣٩٣

جوهران خه لیل جوهران ١٤٥

جوهریل نه رمنه لی ١٣٢

جونهیدی به غدادی ٣٦٨، ٣٧٢، ٤٩٤

جۆیس بلیۆ ٤٧٠، ٤٧١، ٤٧٢، ٤٧٣، ٤٧٤، ٤٧٥،

٤٧٧

جه غفه ره خه ندان ٦٢، ٦٣، ٢٩٥، ٣٠٩، ٤٨٦

(دوکتور) جه غفه ره محهمه د که ریم ١٠٨

جەغفەر مووسا ۱۵۸

جەغفەر (کۆرى مەنافى كەرىمى سابلاغى) ۳۹۴

جەغفەر كەرىمى ۴۹۹

جەغفەررۇف (لە رەوايىتى فەرھەنگى ئازەربايجان)

۶۳

جەغفەريان (كار بەدەستى رادىيۆ-تەلەفۇزىيۇنى

ئېران) ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶

جەلادەت عالي بەدرخان ۱۴۶، ۲۱۲، ۲۳۶

جەلال بابانى ۳۲۲

جەلال بەيار ۲۲۳

جەلال بېتووشى ۱۸۶، ۱۹۸، ۲۵۱، ۲۷۵

جەلال تالەبانى / مام جەلال ۱۱۸، ۱۸۷، ۲۰۵،

۲۲۸، ۲۴۷، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۶۵، ۳۱۵، ۳۱۷، ۳۱۸،

۳۲۰، ۳۲۳، ۳۲۵، ۳۳۲، ۳۳۴، ۳۹۲، ۳۹۷، ۳۹۴،

۴۲۹، ۴۳۰، ۴۴۲، ۴۹۰

جەلال عەبدۇرەحمان ۴۲۴، ۴۲۵

جەمال شالى ۳۱۵

جەمال بابان ۳۱۶، ۴۸۰، ۳۱۵

جەمال حەيدەرى ۱۹۱، ۱۹۳، ۲۴۶، ۲۵۳، ۲۵۷،

۲۹۵، ۳۰۷، ۳۶۰

جەمال رەفەعت ۱۶۰

جەمال عارف ۳۲۱

جەمال قادر ۱۹۴

جەمشىد بەدرخان ۲۱۲

جەمىل حاجۇ ۲۰۲، ۲۰۸، ۲۲۳، ۲۴۴

جەمىلاغا ۲۰۲، ۲۲۲، ۲۵۵

جەواداغى لىتوژە ۴۳۱، ۴۳۸

جەواھىرى (شاعىرى عەرەب) ۴۶۳

جەودەت مەلا مەممەد ۲۷۵

جەوھەر ھىرانى ۴۵۴

جىھاد شاھىن ۲۵۷

چارلى چاپلىن ۱۸۱

چەچانئاغى حاجۇ ۲۱۰، ۲۱۸، ۲۲۲

چەنگىز [خان] ۳۰۵

چىخۇف [ئانتوان] ۷، ۱۳۸، ۲۷۶

حاتەمى تەي ۸۲، ۳۹۲

حاجۇ ئاغا ۱۸۲، ۱۹۹، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴،

۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۱۱، ۲۱۸، ۲۴۵،

۲۴۶، ۲۵۱، ۳۱۹، ۳۷۵

حاجى بابەشىخى تورجان ۳۴، ۶۲، ۷۱، ۳۰۰

حاجى بايزاغا ۳۵، ۳۶، ۷۰، ۹۱

حاجى جەندى ۲۷۱، ۴۸۴، ۴۹۰

حاجى ھەسەن ئەفغانى ۱۱۶

حاجى رەسوول (فەرماندارى شىخان) ۴۸۱

حاجى شىخ عەولاي كولىجە ۴۵۶

حاجى شىخە ۷۹

حاجى عەبدۇرەحمانى مەجىئور ۱۲۳

حاجى عەبدۇرەزاق (ئەستاندارى مووسىل) ۳۹۶

حاجى عەبدوللا (كۆرى گەورە شىخى بورھان)

۵۶

حاجى عەبدوللەتيف ۱۴۹

حاجى عەبدولاي تۆكمەجى ۱۰۷

حاجى ئەلى ئەكبەر ناويىك ۵۹

حاجى قادىرى كۆبى ۹۳، ۴۸۱

حاجى كەرەمەت ۱۱۶، ۱۱۷

حاجى مەلا رەحمانى شەرەفكەندى ۳۴، ۳۵

حاجى مەلۇ ۳۶۳

حاجى مەلا سالىح ۲۰۲

حاجى مەجىدىنى بازىرگەنى زىنەت ۴۵۹

حاجى مۇتەللىب ۴۹۹

حاجى مىرزى بازىرى قامىشلى ۲۲۳

حاجىياغى مەحمۇدئاغا ۴۲۲

حافىز [شاعىرى شىرازى] ۳، ۳۱، ۱۳۸، ۲۳۷،

۳۰۸، ۳۶۸، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۵۰۹

حافىز ئىبراھىم ۱۳۸

حافىز مۇستەفا قازى ۳، ۳۶۵، ۳۶۷، ۳۷۰

حاکم سەئىد ۱۵۴

(خوسەين) خوسەينى موكورىيانى ۴۸، ۱۰۸، ۱۰۹،

۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۵، ۱۲۹، ۴۸۸

خوسەينى خانم (زنى مىرزا كەرىمى شاتىرى) ۳۰۲

خوسەينى زەئىم ۱۴۲

خوسەينى بەزاز ۱۴۲

خوسەينى حاجى ناويىكى سوورچى ۳۶۱

خوسەينى شىروانى ۳۲۷

حوسین کاوانی ۴۹۸
 حوسین هه ورامانی ۱۶۸
 حوسین وهنتار ۱۴۵، ۱۳۹
 حوسیناڭای قاجر ۳۵
 حوسینی همه داڭای میترگه سووری ۳۵۸، ۳۴۲، ۴۳۴
 حوسینی زیرینگه ران ۴۸
 حوسیناڭای میترگه سووری ۴۱۱
 (دوکتور) حبیب (له به حنهس) ۱۴۳
 حبیب محهمه کهریم، ۴۱۹، ۴۲۵، ۴۳۰
 هه دادی (مهلا همه ده مین) ۶۱، ۶۲
 هه ریق (شاعیر) ۳۳
 هه سو میرخانی ژازه له ۳۷۸، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۹۵
 هه سه به سری ۳۷۲
 هه سه تۆحه له ۲۰۱
 هه سه نه هه وه توهانه ۴۴۱
 هه سه نه زه یات ۱۳۸
 هه سه نه هه سکه ر ۱۵۱
 هه سه نه هه ریب ۱۵۱
 هه سه نه ناویکی به زیدی ۳۷۵
 هه سه ناڭای حاجو ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶
 ۲۰۷، ۲۲۲، ۲۲۴، ۲۴۶
 هه سه نه زاده (رهشید) ۴۵۸
 هه سه نه کوری ره حیمی قازی ۴۲۲
 هه سهیب (حافزیکه هه ره ب) ۱۸۶
 هه مایل خان ۲۸۳
 همه حوسین خان ۵۳
 همه حوسین خانی سه یفی قازی ۷۱، ۹۶، ۳۰۶
 همه خانی بانه ۵۳
 همه رهشیدخان ۱۹۷، ۴۶۵
 همه سه عید کانی مارانی ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۹۰
 همه شهریف حاجو ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۴
 همه هه لی به گ ۱۰۸
 همه هه لی خۆجه ۳۷۷
 همه هه ره ج ۲۷۷
 همه هه (سه ربازی نه سیر) ۴۳۶، ۴۳۷
 همه هه داڭای سه را ۷۴
 همه ده مین (بابی ره سولی قادری) ۵۰۲
 همه ده مین (خالوزای هه زار) ۱۶، ۴۶

(حاجی سهید) همه ده مین ساره وانان ۱۲
 همه ده مین مهنگوری ۴۶۵
 همه ده مین ناویکی خه لکی ولانی پزده ر
 (خز مه تکاری هه زار) ۳۸۴، ۳۸۶
 همه ده مین هه مه وهندی ۱۰۹
 همه ده میناڭای مه حمووداڭا ۳۷، ۷۵
 همه دی مه ولوده چرچ ۶۶، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷
 ۳۰۰، ۳۰۳، ۳۰۷
 (کا) همه دی نۆبار (بابی مه عسووم خانم) ۳۶
 همه رهشیدخانی بانه ۵۹، ۶۰، ۶۹، ۸۸
 همه سوور ۴۵۲
 همه کهریم مه جیدی ۶۰
 همه ی ره شادی ۱۵۳، ۱۶۰، ۱۸۶، ۲۹۶
 همه ی هه زه کویر ۱۹۴
 همه ی هه زیز ۴۹۸، ۵۲۰
 همه یه عوسمان ۲۵۹، ۳۹۳، ۴۳۱
 هه نه نا نه بولچه نه نا ۱۶۲، ۱۶۴، ۱۷۱
 هه یه ده به گی میترگه سووری ۴۱۱
 (دوکتور) هه یه ده ری ۵۱۰، ۵۲۳
 هه یه ده ری (سالار) ۴۲۲، ۴۳۱، ۴۳۲
 هه یه ده ری (سدیق) ۴۸، ۱۳۳، ۴۹۹
 حیسامی (خالیداڭا) ۴۲۷، ۴۳۹، ۴۵۸، ۵۰۵
 حیسامی (کهریم) ۱۷۸، ۴۵۹

خ

خات روقیا (دایکی شیر ی هه زار) ۱۳
 خات سه لما (دایکی حوزنی) ۱۰۸
 خات شهرافهت (دایکی شیر ی هه زار) ۱۳
 خات شهوکهت (خاوه نه مالی هه زار) ۱۹۴، ۱۹۵
 خات مه له ک (زنی وه سته برایمی وینه گر) ۱۵۵
 ۱۸۷
 خاتوامان (زنی مه لاوه رحمانی ماموستای قوتابخانه)
 ۱۴
 (سه روان) خاکسار ۷۸
 خالۆ هه می (خالی نزامی شاعیر) ۳۰۴
 خاله مه لای داودی ۴۸، ۵۱، ۵۳
 خاله مین ۴۳، ۴۹۹
 خالد به کدش/ به کنش/ هه وال خالد ۲۰۸
 ۲۰۹، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۲۹، ۲۳۸، ۲۴۲، ۲۴۴

دیاکو قادری ۵۱۹
(ژەنەرال) دیگول ۴۷۷

پ

پایبەعی عەدەوی ۸۸
پادەنش ۳۰۸, ۳۰۷
پازی [زەکەرپا] ۵۰۷
روپابە (گۆرانی بیژ) ۳۰۹
پوشندی بەگ ۱۱۲
پوکن جەلال ۳۶۰
پەحمان چەتە ۶۷
پەحمانە شیتی جەلیل کەلەباب ۴۰۱, ۴۰۰
پەحمانی حاجی باغر ۲۷۱, ۲۷۶
پەدوکتور جەغفەر پەحمانی ۱۱۲, ۱۸۰
(کاکە) پەحمانی حاجی بایزاغا [موهتەدی] ۶, ۳۶
۴۴, ۵۴, ۴۸
پەحیم شەریف ۱۲۷
پەحیموف ۳۰۵
پەزمارا ۷۱
پەدوکتور پەزماوەری (مراد) ۳۱۹, ۵۰۰
پەزماوەری (عەبدوللا) ۲۹۵, ۳۰۳
پەستگار (مەلا حەسەن) ۳۴۹, ۴۸۱
پەسوول مامەند ۴۰۱
پەسوول ناجی ۱۱۱
پەسوول ھاوار ۴۸۲
پەسووی وسیتی ۴۰۰
پەشاد بالته ۳۶۵, ۳۷۹
پەشادی (مەحمەد/حەمە) ۱۱۲, ۱۱۵, ۱۵۳
۱۶۰, ۱۸۶, ۲۹۶
پەشید جەودەت ۱۰۴
پەشید سندی ۴۹۵
پەشید عارف سەقا ۳, ۱۹۰
پەشید قادر ۱۳۳
پەشیداغای نۆبار ۳۵
(سەرھەنگ) پەشیدی ۴۹۵
پەفیق چالاک ۹۰, ۹۶, ۱۰۰, ۱۱۲, ۱۳۲, ۱۴۲
۱۵۴, ۱۵۸, ۱۵۹, ۲۵۸, ۴۵۱, ۴۵۷, ۴۶۶, ۴۶۷
پەفیق حیلمی ۵۸
پەمۆ ۲۰۹, ۲۴۳, ۲۴۴

۲۴۵, ۲۶۱, ۳۰۹
خالید محیدین ۲۶۴
خالیدی شیخ پەحیم ۴۵۶
خان ئەحمەدخان (ئەردەلان) ۵۳
خانی (شیخ ئەحمەد) ۲۱۰, ۲۱۲, ۲۶۳, ۲۸۲
۲۸۳, ۳۱۳, ۳۶۸, ۴۰۹, ۵۱۸, ۵۱۹, ۵۲۰
خدر مەنگور ۴۲۴
خدر ناویکی گەورکی ۳۵۱, ۳۵۲
خدر اغای قز [جە] ۱۶۱
(ستوان) خدری تۆپچی ۴۳۲
(کا) خدری گرەشەنتان ۴۳۲
خروشوف [خروشجوف] ۲۸۲, ۲۹۱, ۳۵۴
خورشیداغای ھەرکی ۳۳۹
خوسرەو پەرویز ۴۰۷
خوسرەوی (حەمید) ۲۹۳, ۵۰۰
خوسرەوی (ھاشم) ۷۰
خوشکە زەکیە فەلی ۲۵۲
خولەپیزە ۹۶
خەلیفە خەلیل ۷۸
خەلیفە سالح ۸۲
خەلیفە مەحمەد ۲۴
خەلیفە مەحمود ۹۳
خەلیفە مەلا عەلی زەنبیلی ۵۱
خەلیل شەوباش ۴۴۳
خەلیل کەرکوکی (دەلال) ۴۰۸
خەلیل موەفەقی (کتیب فرۆش) ۴۹۹
خەیروللا (ئەفسەری سەر بە بارزانی) ۱۱۳
(حەکیم عومەر) خەییام ۵۱۷, ۵۱۸, ۴۶۵

■

داروین ۳۵۱
داریوش (کرمانشانی) ۴۱۹
دانا ئادام شمیت ۳۲۷, ۳۶۱
داودی (کەمال) ۵۲۰
دلشاد پەسوولی ۶۷, ۷۵, ۴۰۰, ۴۰۱
دلشاد مەسرف ۴۲۴, ۴۲۷
(دوکتور) دۆغرمەچی ۵۱۰
دەرویش بەگ ۴۲۹
دەھام ئەلھادی ۲۱۰

پهوشه ن خانم (به درخانی) ۱۴۶، ۲۱۲، ۲۲۸،
۲۲۹، ۲۴۲، ۲۴۴، ۲۴۸
پرزوانی سابلای (یوسف) ۴۰۳، ۴۰۴، ۵۱۳

ز

زاهید محمدمهد ۲۲۳، ۲۵۱، ۴۳۲
زگرتا ۲۳۲، ۲۳۳
زه بیجی (ناوره حمان) قادره سوور / شهوره حمانی
حه مهدهمین / عیسا عه ره فات ۱۷، ۴۴، ۴۷، ۴۸،
۵۱، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۶۱، ۶۲، ۶۵،
۷۱، ۷۲، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۹،
۱۸۵، ۱۸۶، ۱۹۳، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۱۲، ۲۲۳،
۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳،
۲۳۴، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳،
۲۴۴، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۵۰، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۶۱،
۲۶۲، ۲۶۵، ۲۶۶، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۲۰، ۳۲۸، ۳۲۹،
۳۷۶، ۴۰۰، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۲۰، ۵۱۵، ۵۱۶
زه رده شت ۳۰۳
زه عیم سدیق ۳۶۰
زه عیم وه حید بامه پرنی ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۳۱۶
زه که ریا محیدین ۲۶۴
زه رتیپ (زه نگه نه ۶۵
زه ننوون نه یووبی ۲۶۰
زه وره ق (به رپر سی ده زگای سرووش) ۵۰۸
زیا خورشید ۳۱۴
زکاکه (زیاد اغای کویه ۱۲۳، ۱۸۹، ۱۹۰، ۳۲۸،
۳۹۷، ۴۰۱
زیر پو ئاغای هه رکی ۵۷
زیره ک (هاوکاری سرووش) ۵۲۲، ۵۲۳
زیتنب که ریم ئوفا ۲۸۹

ژ

ژان ژاک روسو ۴۰
ژیان (کوری سهلماسی) ۲۹۴

س

ساراقه دیموفا ۳۰۹
سافی (کاکي هیرانی) ۳۹۱، ۴۴۵
سالخ نه فهندی ۱۰۲، ۳۲۲
سالخ بامه پرنی ۴۱۸
سالخ به حرو و عللومی (شاعیر) ۲۵۸
سالخ جهبری ۱۲۰، ۱۲۲
سالخ حه پده ری ۲۵۷
سالخ دیلان ۱۶۹
سالخ روشدی ۱۸۹
سالخ شاتری ۴۷۰
سالخ عه پدی ۳۱۶
سالخ لاجانی ۴۴۱
سالخ مه محمودی بارزانی ۴۵۱، ۴۹۱
سالخ یووسفی ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۴۱، ۴۲۳، ۴۲۴،
۴۲۵، ۴۶۳، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷
سامی عه بدوره حمان ۴۲۳، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۱،
۴۳۲، ۴۳۶، ۴۳۹، ۴۴۷
سامی مه محمود ۴۶۳، ۴۶۸
سبای (نوو سه ری عه ره پ) ۱۳۸
ستالین [جوزف] ۳، ۵۸، ۵۹، ۹۰، ۱۰۹، ۱۳۹،
۱۶۵، ۱۸۷، ۱۹۳، ۲۰۹، ۲۵۶، ۲۶۵، ۲۹۱، ۲۹۹،
۳۰۴، ۳۰۵، ۳۱۱، ۳۵۹
ستووده (سهید ئیبراهیم) ۵۰۸
سته زوبه پده ۲۹۲
سدیق (دوکتور) سدیق ئوتروشی ۴۰۱
سدیق نه فهندی ۴۴۲
سدیق نه نجیری ۴۳۹
سدیق شه نشل ۲۴۷
سه مان ئاغا ۱۲
سمایل (حاجی بۆکانی) ۲۲۷
سمایل سه ره نه نگ ۳۲۸
سمایل عارف ۴۱۹
سمایلاغای سمکو ۱۲، ۱۷۴، ۳۳۹، ۳۰۴، ۳۴۸،
۴۳۳
سؤفی سدیق ۷۸
سؤفی شیخ ره شید ۳۲۵
سؤفی مینه ۱۷
سولتان عه بدولحه مید [عوسمانی] ۹۳، ۳۶۱
سولتانؤف (مامؤستای عه ره بی له مؤسکو) ۲۸۳
سولتانی (حه مید) ۴۹
سولسؤف (حاکمی نازربایجانی شه ره وی) ۲۹۵،
۳۰۷

سولهيمان (بابه كر گهر گولي) ٤٥٩
 سولهيماني موعيني (فايق) ٣٢٧, ٣٥٠, ٣٩٩, ٤٤٠
 ٤٤١, ٤٤٢, ٤٤٣, ٤٥٩
 سولهيماني حاجي بهدري ٤٩١
 سؤمرست مؤم ٣٩٢
 سهباح ميرزاي ئهردهلان ٢٢٣, ٤٦٣
 سهباحهدين عهلي ٢٢٣
 سهبري بؤتاني ٤٤٨, ٤٦٧
 سهبري يووسف ١٤٠, ١٤٦
 (دوكتور) سهججادي (سهيد جهعفر) ٥٠٦, ٥٠٩
 سهدام حوسين ٣٢٣, ٤٣٤, ٤٦٣, ٤٦٤, ٤٦٥
 ٤٩٢, ٤٩٦, ٥١٣
 سهدرولئيسلام (ميرزا قاسمي قازي) ٥٨, ٦١, ٧١
 ٧٢
 سهعدى (شاعيري شيرازي) ٦, ٥, ٢٧, ٣٧, ١٠٠
 ٣٠٨
 (كاك) سهعدى حاجي بايزاغا ٤٢١
 سهعيد ئهبووشاميل ٤٣٦, ٤٤٧
 سهعيد جهميل ٤٨٧
 سهعيد حهسهكهبي ٢١٠
 سهعيد حهمهقاله ٤٨
 سهعيد رهحيم ٩٥, ١٩٨
 سهعيد قهزاز ٢٤٧
 سهعيد مهسيفي ٣٢٤
 سهعيد ناكام ٤٦٥, ٤٧٩
 سهعيده كوئر ٤١٧, ٤٣٩
 سهعيدخاني هومايون ٤٩٩
 سهعيدى حافيدى ١٩٩
 سهعيدى كانى مارانى ٥٧
 سهعيدى مام حهمه ٣٤
 (دوكتور) سهفا حافظ ١٧٧, ٢٢٨
 سهفهري فهيلي ٤٣٦
 سهلاحهدديني ئهبيووبي ٤٩, ٣٦١
 (دوكتور) سهلام بالهته ٥١٠
 سهلام عادل ٤٩٠
 سهلام عارف ٢٢٣, ٣٥٤, ٣٩٢, ٤٣٢
 سهلامه مووسا ١٢٨
 سهلماسى / شهلماشى (مستهفا) ٢٧١, ٢٧٦, ٢٧٨
 ٢٧٩, ٢٨٥, ٢٨٦, ٢٨٧, ٢٩٤, ٣٠٦, ٣١٠, ٣١١

سهليم... (سهروكى حيزي ئهلقاعيدهى شيووعيان)
 ١٩١, ٢١٢
 سهليم خانى كيتورؤ ٥٩
 سهليم شاهين ١٧٥, ١٧٦, ٢٣٢
 سهليم فهخرى ٣٩٧, ٤٠١
 سهليم واكيم ٥٠٤
 سهليمى (حههممه) ٥٣
 سهليماغاي بايزى ٦٩
 سهمهده منجهل ٣٣٣
 سهمهده وركون ٣٠٥
 سهمهدهى چته ٣٤٧
 سهمعانى كلداني ٢٢٥
 سهياديان (ساواكي) ٤٩٥
 سهيد ئهحمدهى سهيد تهها ٧٥, ١٦١, ٤٠٠
 سهيد ئهحمدهى كهركوك ٣٩١
 سهيد ئهحمدهى نهقيب ١٠٧
 سهيد ئيبراهيم... (شيخي ئههلى حق) ١٩٨
 سهيد برايمى نهقيب ١١٦, ١١٧
 سهيد برايمى نازادى ٦
 سهيد پؤشؤى سهيد تهها ١١١
 سهيد تهها (فهريماندارى پرواندز) ١٠٨
 سهيد جهمالهدينى ئهفغانى ٢١
 سهيد حهسهن (سووخته) ٢٤
 سهيد حهمه سهعيدى نووراني ٤١
 سهيد حهمهدهمين (بابى رهسوول قادري) ٥٠٢
 سهيد حهمهقاله ٣٢٨
 سهيد رهشيدى خانهقا (كاكه سهيد) ٣٣, ٣٤
 سهيد رهشيدى شاعير ١٩
 سهيد عاسمى نهقيب ١٠٥, ١١٦
 سهيد عومهر, كوبرى شيخ عوبيدبىلا ٤١٤, ٤٢١
 سهيد عهبدورحمانى نهقيب ١٠٧
 سهيد عهبدوللا ئهفهندى ٣٩٥
 سهيد عهزيرى شهميزنى (كوبرى سهيد عهبدوللا
 ئهفهندى) ٥٧, ٥٨, ٢٩٨, ٣١٩, ٣٥٩, ٣٦١
 ٣٩٥, ٤٠٤, ٤٠٥
 سهيد عهلى (سهريازى ئهسير) ٤٣٦, ٤٣٧
 سهيد عهلى بيسمىلا ٨٩
 سهيد عهولا شيته ٢٧, ٧٨
 سهيد عهولاي سووتوو ٧٩

سەيد فەتاح ٤٢٣

سەيد قادرى بوغدەداغى ٣٢

سەيد كامىلى كۆرى سەيدى زەنبىل (ئاوات) ٣٦،
٥٩

سەيد لەتيف (باوكى حوزنى) ١٠٨

سەيد محەممەدى لاجانى ١٦

سەيد محەممەدى ئاجىكەند ٤٢١

سەيد محەممەدى حەمىدى ٧٧

سەيد محەممەدى زەنبىل ٣٩، ٣٤

سەيد مەجىدىنە شىنە ١١، ٤٦

سەيد مەحمۇدى نەقىب ١٠٧

سەيد نەسىم ٤٠٠

سەيدا سالىح ٤٦٧

سەيدزادە ئابىشى ٣٢

سەيدۇ (نەخۇشىكى بەخەنس) ١٤٢

سەيدە شىنە ٤٢١

سەيدىيان (كىتەبفروشى مەھابادى) ٥١٧

سەيفى قازى ٧١

سەيدا رۇدىنكو ٢٨٢، ٣١٠

سىامەند (كۆرى سەلماسى) ٢٩٤

سىتتى توحەببە ١٧٩

سەيدا رۇدىنكو ٤٨٤، ٥١٨

سىراجى (خەمەدەمىن) ٤٢٢، ٤٤٠، ٤٤٢، ٥١٣،
٥١٥

سىنەم بەدرخان ٢١٢، ٢٢٨، ٢٢٩، ٢٣٠، ٢٣١،
٢٣٢، ٢٣٦، ٢٣٩، ٢٤١، ٢٤٢، ٢٤٥

ش

شاپەسەندى (ھەوالى زى - كاف) ٥٣

شاترى (مىرزا كەرىم) ٣٠٢

شاروخ مىرزا ٢٩٠

شارىكەندى (مەلا كەرىم) ٥١٢، ٥١٣

شازدە خانىمى مىرەنج ٧٠

شاعىر ھەرب ئۇغلىم ٣٠٥

(دوكتور) شافىعى ٥١٠

شافىعى (نازى خانم) ٥٢٠

شاكر محەممەد ٤٣٤

شاھىدۇف ٢٩١

شاھىن تالەبانى ٣٥٩

شېلى ١٢٤، ٣٦٨، ٣٢٧

شېكسپىر [ويليام] ١٢٨، ٢٠٣، ٥٢١

شوكور مستەفا / مەلا شوكور ١٦٣، ١٦٤، ١٦٥،
١٨٧، ١٩٧، ٣٩٩، ٤٦٨، ٤٨٠

شولوخوف ٢٧٨

شەرۋى خەربەندە ٣٤٣

شەرەفكەندى (خانى ھەزار) ١، ٤٠٩، ٤٣٤، ٤٤٧،
٤٥٩، ٤٩٢، ٤٩٣

شەرەفكەندى (رامىن) ٤٧١

شەرەفكەندى (زاگرووس ھەزار) ٣١٢، ٤٠٣، ٤٣٥،
٤٥٤، ٤٩٢، ٥٠٦

شەرەفكەندى (زىنەب) ٩، ١٥، ١٨٤

شەرەفكەندى (سادق) ٩، ١٠، ٢٨، ٣٢، ١٩٥،
٤٧٠، ٤٧١، ٤٧٢، ٤٧٥، ٤٧٦، ٤٧٧

شەرەفكەندى (سارا) ٤٧١

شەرەفكەندى (شاھۇ / شاھىن) ٤٧١

شەرەفكەندى (شىركۇ / محەممەد ھەزار) ١٩٥،
١٩٦، ٢٠٣، ٢٢٠، ٣١٢، ٤٣٤، ٤٣٥

شەرەفكەندى (عەبدوللا) ٩، ١٥، ٧٦، ١٩٥، ٤٣٥،
٤٧٠، ٤٩٤، ٤٩٩

شەرەفكەندى (مستەفا / ئاگرى ھەزار) ١٩٧،
٢٠٣، ٢٢٢، ٤٠٣، ٤٣٥، ٤٩٢

شەرەفى (مىنە / ئەمىن) ٤٨، ٢٠٢

شەرىعتى (دوكتور ەلى) ٥٠٨، ٥١٨

شەرىف شىكاك ٦٧

شەرىفزادە (سمایل) ٤٠٦، ٤٢٢، ٤٣١، ٤٣٢،
٤٤٠، ٤٤٢، ٤٤٤

شەفىقى ئەخمەداغا ٤١٨

(دوكتور) شەفىق قەراز ٤٧٢، ٥٠١

شەلماشى (حاجى ئەخمەد) ٢٩٤

شەمسەددىن (كۆرى نەقىب) ١١٧

شەمسەددىن فەقى (ئەمىر قاسمى) ٥٠٢

شەمسى تەبرىزى ٣٠٧، ٣٧٦

شەھوقى (لە ئەنستىتۇى كورد لە پاریس) ٥٢٠

شەھوكتى مەلاسمایل ٣٢٤، ٣٣٨

شەھوواف (ئەفسەرى عىراقى) ٢٧٥

شەھىدۇف (ھاۋرى لە سەمەرقەتد) ٢٩٠

شىخ ئەبولقاسم (بىاۋىكى گەۋرەى يەزىدىيان) ٣٧٥

شىخ ئەخمەدى بارزانى ٢٩٦، ٣١٨، ٣٤٢، ٣٥٨

شیخ نه حمه دی سوورچی ۳۳۸
 شیخ نه حمه دی سهردار ۴۵۲
 شیخ نه حمه دی هه له بجه ۵۱۵
 شیخ نه مینی نه قشبه ندی ۵۰۴
 شیخ بابای غه وسابات ۵۳
 شیخ بابو (برا گه وری مهلا مستهفا) ۳۸۱، ۳۸۳، ۳۸۸
 شیخ برام حه ققی ۲۰۷
 شیخ جه میل (به ره هه جوی قانبع که وتوو) ۱۶۶
 شیخ حوسین (برای شیخ مارف) ۳۶۰
 شیخ حوسین هه روو ۳۹۰
 شیخ حوسین (موفتی فهله ستین) ۳۱۲
 شیخ حوسینی بوسکینی ۴۰۱
 شیخ حه سنی قهره چیوانی ۹۳
 شیخ حه مه ده مین (خاوه ن تاش) ۹۹
 شیخ حیسامه دینی ته وئله ۹۲، ۲۴
 شیخ خه له ف (مه لای نه جه فی) ۱۳۹
 شیخ ره حیمی شیخی بورهان ۳۲۶
 شیخ ره زای تاله بانی ۴۷، ۴۸، ۱۲۷، ۵۱۶
 شیخ ره زای گولانی ۴۲۱
 شیخ ره شیدی لؤلان ۲۶۰، ۳۴۲، ۵۱۴
 شیخ سادق (برازای مهلا مستهفا) ۲۵۳
 شیخ سه دیق (برای مهلا مستهفا) ۳۸۴
 شیخ سه عیدی پیران ۲۰۴، ۲۴۲، ۳۹۸
 شیخ سه فی نه رده وئلی ۴۶، ۳۰۴
 شیخ سه مبع ۱۵، ۱۶۶
 شیخ سوله یمانی بارزانی ۳۵۹، ۴۱۷
 شیخ شهره فهدین ۳۷۵، ۳۶۹
 شیخ شه علان ۲۰۱
 شیخ عابید ۲۱۲
 شیخ عاسی ۴۵۴
 شیخ عوبه بیدیللا (مامی شیخ عه لادین) ۴۲۱
 شیخ عوبه بیدیللا زینوی ۵۷
 شیخ عوبه بیدیللا نه هری ۵۳، ۵۸، ۴۸۰، ۴۸۶
 شیخ عوبید ۲۱۰
 شیخ عوسمان سیراجه دین ۱۸
 شیخ عومه ره جدی ۲۶۲، ۲۶۳
 شیخ عه بدوره حمان ۴۵۲، ۴۵۳

شیخ عه بدوللای دزه ۵۷
 شیخ عه بدولقه هار (نه خوشی به حنه س) ۱۴۲
 شیخ عه دی ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۶
 شیخ عه زیزی شیخ ره زای باسه ر ۴۵۱
 شیخ عه لانه دین ۲۹۶، ۳۰۰
 شیخ عه ولای کولبجه ۴۵۶
 شیخ فهرخ ۴۶۷
 شیخ کامیل (بابی شیخ نه سره دین) ۲۳
 شیخ که مال (بابیری شیخ عوبه بیدیللا زینوی)
 ۴۲۱
 شیخ له تیف (کوری شیخ مه حموو) ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۹، ۹۰، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۱۰۰، ۱۲۹
 ۱۴۶، ۲۹۶، ۴۳۸، ۴۴۲، ۴۴۴، ۴۶۱
 شیخ مارف به رزنجی ۱۶۳، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۸۹، ۳۶۰
 شیخ محه ممد (عه ره بی کونه کورد) ۲۱۰
 شیخ محه ممدی خال ۴۶۸
 شیخ محه ممدی هه رسینی ۴۲۳، ۴۵۳
 شیخ محه ممدی خانه قا ۷، ۱۸، ۱۹، ۲۱، ۲۳، ۲۵، ۲۹، ۵۱، ۵۹
 شیخ مستهفای کوری شیخ عوبه بیدیللا زینوی
 ۴۲۱، ۴۴۴
 شیخ مستهفای مزگه وتی مه لیک ۱۶۸
 شیخ مه حموود به رزنجی (حه فید) ۳۵، ۸۸، ۹۲، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۱۱۰، ۱۱۲، ۱۴۰، ۲۰۳
 ۲۹۹
 شیخ مه عسووم ۲۳، ۶۵
 شیخ نه سره دین ۲۳
 شیخ نوورو ۳۸۰
 شیخ نووری (له چاپخانه ی شورش) ۴۳۶
 شیخ وه تمان ۴۱۸
 شیخ هادی / عه دی ۳۰۶، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲
 ۳۷۳، ۳۷۵، ۳۷۶
 شیخه ی حاجی ره سوول ۴۲۱
 شیخی بورهان (یوسف) ۱۰، ۱۸، ۱۳، ۳۹، ۴۱، ۴۴، ۵۵، ۵۶، ۹۵، ۳۳۵
 شیخی خور خوره ۱۱
 شیخی زوفار ۳۱۷
 شیخی سه نعان ۲۸۲

شیر کو بیکهس ٤٦٥
 شیخ عهبدوره حمانی شهدهله ٤٥٣، ٤٥٢
 شیخو نادو ٢٠٦، ٢٠٧
 شیروانی (حوسین) ٣٢٧
 شیشه کلی ١٣٠، ١٦٧

ع

عارف عهبیاس ٢٢٧
 عۆدهی حممه ٢٩٥
 عوسمان ئاغا (مجیور) ٢٥٥
 عوسمان دانیش ٩١
 عوسمان سارویللی ٣٠٤
 عوسمان سهبری ١٤٦، ٢١٢
 عوسمان سهعید ٤٢٤، ٤٢٧
 عوسمان گاموش ٩١
 عوسمان مهجیدی کۆبی ١١٨، ٢٥٩
 عومه رنه بوریشه ٢٧٤
 عومه رنه لال ٥١٩
 عومه رنه شین ٢٥٩
 (دوکتور) عومه رنه دزهیی ٥١٠
 عومه رنه ده بابیه ٤، ١٣٣، ١٩٠، ٢٠١، ٣٢٥، ٣٣٠
 ٣٨٠، ٤٠٤، ٤٠٥، ٤٢٨، ٤٣٠، ٤٩٠
 عومه رنه ناویکی نانهوا ١٨٧، ١٨٨
 عومه رنه نیگلی ٣٣٤
 عومه راغای سوورچی ٣٣٨
 عومه ری حه سه نه حه و ته وانه ٤٤١، ٤٤٢
 عه بیاس نه فه ندی ٣١٤
 عه بیبود ١٣٥، ١٣٥
 عه بدکنی (که ردار) ٢٠٧، ٢٠٨
 عه بدوره حمان (ته لانیایی) ١٧٤
 عه بدوره حمان به زاز ٤٣٣
 عه بدوره حمان عارف ٤٣٣، ٤٣٧
 عه بدوره حمان قازی ٣٥٥، ٣٦٥، ٣٦٨، ٣٦٩
 ٣٧٠، ٣٧٦، ٤٥٣
 عه بدوره حمان قه ساب ٢٧٥
 عه بدوره حمانی سیوتی ١٠
 (دوکتور) عه بدوره زاق ٢٩٨
 عه بدوره زاق عه بیچی ١٨٤
 عه بدوره زاق مه نگوری ٥٠١

عه بدوله حمید ئوترووشی ٤٦٨
 عه بدوله حمید سه راج ٢٤٤
 عه بدوله حوسین فه یلی ٣٣٠، ٤٣٧
 (کاک) عه بدوله خالق ٤٢٥، ٤٢٧، ٤٢٩، ٤٥١
 ٤٥٥، ٤٥٧، ٤٥٨، ٤٦٠، ٤٦١، ٥١١
 عه بدوله خالق حاجی ته للا ٢٩٨
 عه بدوله عزیز حاجی مه لو ٣٦٤
 عه بدوله تاح دیدی ٢٣٥
 (سه ره نگ) عه بدوله قادر ٢٤٩
 عه بدوله قادر نه حمه د (کا خدر) ٩١
 عه بدوله قادر نه فه ندی ٣٢٤
 عه بدوله قادر ده باغی ٦٤، ٩٧
 عه بدوله قادر گه یلانی ٩٢، ٣٧٢
 عه بدوله قادری کوری شیخ عه بدوله ٥٧
 عه بدوله کهریم (به های) ٣١٤
 عه بدوله کهریم (کوری گه وری شیخ محه ممه دی
 خانه قا) ٥٩
 عه بدوله کهریم شه و که ت ٣٦، ٣٧
 عه بدوله کهریم شیخ داود ١٧٠، ١٨٢
 عه بدوله کهریم قاسم ١٨٠، ٢٠٢، ٢٢٣، ٢٥٠، ٢٥١
 ٢٥٢، ٢٥٤، ٢٥٥، ٢٥٦، ٢٥٨، ٢٦٠، ٢٧٥، ٣١٦
 ٣١٧، ٣١٨، ٣٢٠، ٣٢٢، ٣٢٣، ٣٢٤، ٣٢٥، ٣٢٧
 ٣٣٠، ٣٣٤، ٣٣٨، ٣٥٤، ٣٦٠، ٣٧٧، ٣٧٨، ٣٩٢
 ٤٢٢، ٤٦٦، ٥١٥
 عه بدوله (خه لکی ره حیم خان) ٣٤٢
 (حاجی سهید) عه بدوله نه فه ندی ٢٩٨، ٣٥٩
 عه بدوله به گی میسباح دیوان ٣٤
 عه بدوله به گی ناهید ٤٦٥
 عه بدوله شه ره فانی ٣٧٧
 عه بدوله شه ریف ١٥٩، ١٨٦، ١٩٨، ٢٠١
 عه بدوله عه لی کانی مارانی ١٩٧، ٢٠١، ٢٠٢
 ٣١٧، ٣٢٤، ٣٩٩
 عه بدوله یاسین ١١٣
 عه بدوله غای پزده ری ٤١٧
 عه بدوله لای حاجی میرزا ٢٢٧
 عه بدوله لای قاله سه رشکاو ٤٠٣
 عه بدوله واحید (کارمه ندی ئیداره ی مالییه) ٣١٩
 عه بدوله واحیدی حاجی مه لو ٣٢٩، ٣٦٣، ٣٦٤، ٣٩٨
 عه بدوله هاب ئوترووشی ٤٧٨، ٥١١

عەبدولوەهاب بەیانی ۲۶۴
 عەبدولوەهاب مەحمود ۲۷۷
 عەبود شالچی ۱۲۰
 عەبدی تیلۆ ۳۷۷, ۳۷۶, ۲۱۰
 عەبدی زیندکی ۳۸۶, ۳۷۶
 عەدی بن مسافر ۳۶۸
 عەرەب شەمۆ (شامیلۆف) ۴۸۴, ۲۲۴
 عەرەب کەلەکس ۴۳۰
 عەریف حەمید ۴۹۲
 عەزیز (نەه‌وازادە/ دوکتور زیان) ۱۲۹, ۱۳۳, ۲۹۴, ۱۴۲
 عەزیز ئەلمانی (عەزیز زەندی) ۵۱
 عەزیز شەریف ۱۲۷, ۲۴۸, ۲۵۱
 (دوکتور) عەزیز شەمزینی ۲۷۱
 عەزیز شێخانی ۱۳۲
 عەزیز مووشی ۱۸۹
 عەزیزخانی سەرداری موکری ۳۸
 عەزیزی رابیه شەل ۱۹
 عەزیزی کاکاغا ۴۸, ۴۹, ۷۲
 عەسکەر ئل عینی ۲۶۷, ۲۷۵
 عەققاد [عەبیاس مەحمود] ۱۳۸
 عەلانی دین سەججادی ۳۵, ۳۱۳, ۴۶۸, ۴۶۹
 عەلەگاور ۶۸, ۶۹, ۳۴۷
 عەلیۆف ۲۸۱
 عەلی بن حوسین توغراسی ۸
 عەلی جۆقی ۳۶۵, ۳۷۵
 عەلی حەمدی ۳۹۵
 عەلی حەمەد ۱۶۱
 عەلی حەیدەر سولەیمان ۱۳۳, ۲۳۷
 عەلی خوسرەو ۷۱
 عەلی سەلح سەعدی ۲۲۳
 عەلی سەوزەچی ۲۶۰
 عەلی سنجاری ۴۳۰
 عەلی شەعبان ۴۹۵
 عەلی عەزیز ۱۸۶, ۱۸۷, ۴۰۹, ۴۱۰
 عەلی خانی سەیفی قازی ۵۰۲
 عەلی کەمال بەگ ۱۰۱, ۱۱۰
 عەلی گەلاویز ۲۹۵, ۳۰۳, ۳۰۶, ۳۰۷, ۴۸۶, ۵۱۶, ۴۸۷

غ

غازی حاجی مەلو ۳۶۴, ۳۹۸
 (دوکتور) غوسن ۱۴۱
 غولام یەحیا ۳۰۶
 (سەرھەنگ) غەفاری ۷۳
 غەفوورۆف (بەربرسی ئەنستیتۆی پرۆژەھەلاتناسی
 شۆرەوی) ۴۸۴, ۴۸۷, ۴۸۸
 غەفوور چەنبەری ۱۷۸
 غەفووری میرزا کەریم ۱۶۸, ۲۲۵
 غەنی بلووری [بلووریان] ۱۹۱, ۱۹۲, ۱۹۳, ۲۰۰

۳۶۴، ۵۱۳، ۵۱۵
غەوسى گەيلانى ۳۶۸

ف

فاتم (كچى شىخ محەممەدى خانەقا) ۲۲
فاتمە سوورى دەفەزەنى سابلاغى ۱۰۵
فاخرى حەمەداغا ۴۳۲
فارس باوہ ۴۷۸، ۴۵۶
فالح غەننام ۲۳۲، ۲۳۳
فايق (سولەيمانى موعىنى) ۳۲۷، ۳۵۰، ۳۹۹، ۴۴۰،
۴۴۱، ۴۲۲، ۴۴۳، ۴۵۹، ۴۶۱
فايق ئەمىن ۳۲۷
فايق بېكەس ۹۹، ۱۰۰
فايق سامرايى ۲۴۷
فرانسوا (بەيام نىرى فەرانسى) ۳۳۶، ۳۳۹،
۳۴۰
فرانسوا حەيرى / كاك فەرانسو ۴۶۰، ۴۶۱
فرووھەر (حوسىن) ۴۸، ۵۴
فوناد عارف ۲۶۰، ۲۶۱
فوناد عەسكەرى ۳۱۹
فوناد قەدرى ۲۱۷، ۲۴۶
فەتھى (حوسىن) ۳۷
فەتھى (ھەمزە خوشكنايى) ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴،
۲۷۶، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۹
فەخرى بامەرنى ۲۶۰
فەردىناند مىش ۴۷۳، ۴۷۴
فەرزانە (كچى رەسوولى سەلماسى) ۴۸۶
فەرھاد (عاشقى شىرىنى ئەرمەن) ۴۰۷
فەرھاد شاكەلى ۵۲۰
فەرھادى (بازرەسى گىشتى ئىدارەى تووتن) ۳۷
فەرھادى (مارف) ۲۹۹
خانم (فەرەح بەخش) ۵۰۶
(دوكتور) فەرەھوھشى [بەھرام] ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۶،
۵۱۷
فەقى بايز ۱۶، ۱۷
فەقىر شەمۆ ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۳
(مامۇستا) فەۋزى ۳۵
(دوكتور) فەيزنەزاد (عەزىز) ۵۱۰، ۵۲۰
فەيسەل سامر ۲۶۰

فەيسەل شەعلان ۳۱۷
فېردەۋسى (توۋسى شاعىر) ۲

ق

قۇلۇشىن (ئەندامى كومىتەى مەركەزى حىزبى
كومۇنىستى شۆرەۋى) ۲۷۶، ۲۸۲
فيكتۇريا (كچىكى لادىنى لە بەحنەس) ۱۴۴

ق

(دوكتور) قادر ئاسو ۴۸۶
قادر (قالەى سوختە) ۲۴
قادر قەزاز ۱۱۲
قادراغا ناۋىك ۹۵
قادرى (رەسوول) ۵۰۲
قادرى (قاسم) ۵۳، ۴۰۰
قادرى (مىرزا قاسم) ۵۷، ۵۸، ۶۱
قازى (ئەحمەد) ۵۱۱
قازى (ئەمىر) ۴۷۹، ۵۱۰
قازى (رەھىم) ۲۹۴، ۲۹۵، ۳۰۰، ۳۰۳، ۳۰۶،
۳۰۸، ۳۵۹، ۴۸۶، ۵۱۳
قازى (عەبدورەھمان) ۳۵۵، ۳۶۵، ۳۶۸، ۳۶۹،
۳۷۰، ۳۷۶، ۴۵۳
قازى (عەلى / كوبرى رەش) ۲۳۸، ۴۹۸
قازى (فەۋزىيە) ۵۱۳
قازى (محەممەد) ۵۱۱، ۵۲۳
قازى (مونتەقىم) ۴۴۴
قازى (مىرزا محەممەد) ۱۵، ۶۱
قازى خدر ۵۸
قازى فەتاح ۶۱
قازى عەبدولەھاب ۵۸
قازى عەلى ۶۱
قازى (كاكە حەمە) ۷۷، ۹۵
قازى مەلا خالىد ۵۸
قازى محەممەد ۳، ۱۵، ۴۴، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴،
۶۵، ۶۶، ۶۹، ۷۴، ۷۵، ۹۰، ۱۰۱، ۲۹۶، ۳۰۶،
۳۹۸، ۴۹۹، ۵۱۳، ۵۱۹
قاسماغاى ئېلخانى ۶۳، ۶۴، ۷۵، ۷۶، ۹۱
قاسملو (عەبدورەھمان) ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۱، ۲۳۳،
۲۳۴، ۳۰۹، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۲، ۴۷۷، ۴۸۱، ۵۰۰،

۵۱۴، ۵۱۳

قاله ته گهرانی ۴۶۴، ۴۶۱، ۴۶۲

قاله ی ٲره حمه تی (مه نسووری) ۱۹۴

قانع ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۶۵، ۱۶۶، ۳۱۶، ۴۰۷

قزلچی (حه سه ن. سه عید ٲه حیم) ۵۱، ۷۷، ۹۲، ۹۴، ۹۵، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۲۹، ۱۳۱، ۱۳۳، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۲، ۱۸۶، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۵۲، ۳۱۳، ۴۸۹، ۵۱۵

قزلچی (حه ممه د) ۹۵

قوتب زاده (ٲره نیسی ٲادیو- ته له قزیون) ۵۰۷

قوتبی (ٲره نیسی ٲادیو- ته له قزیون) ۵۰۵

قوسه م بن عه باس ۲۹۰

قولی خانی قه ره ٲه ٲاغ ۲۹۷

قولیو ف (به ٲررسی شو ره وی له تازه ٲر بایجانی

ئیران) ۶۴

قه دری جان ۱۴۶، ۲۴۲

قه دری قه له عچی ۱۳۸

قه درؤ (قادر، ٲاسه وانی هه زار) ۳۴۴

قه ره سه ید (فالگر) ۳۸

قه ره قه ره یو ف (مووسیقاری تازه ری) ۲۸۲

قه ره نیاغای مامه ش ۱۲، ۲۰، ۲۳، ۶۲، (ٲروفیسور) قه نانی کور دیو ف ۲۷۱، ۲۸۲، ۴۸۸، ۴۹۰

قیامی (کونه وه زیری ئیرانی) ۲۸۱

ک

کا خدر ۹۱، ۴۳۲

کازمی (له ده فته ری کونگیره ی بوخاریست) ۱۷۷

کافی نه به وی ۳۳۵، ۳۴۰

کاک ته حمه دی شیخ ۱۵، ۹۳، ۹۴، ۲۷۳

کاک عه لی (کاکي ته وده می هیران) ۳۹۱

کاکي شیخه لی ۱۹

(دوکتور) کامران عالی به درخان ۴۷۰، ۴۷۲، ۴۷۹

(دوکتور) کاوس قه فتان ۴۸۲، ۴۸۸

کاوه (حه ممه دی سمایی له حمووداغا) ۳۲۷، ۳۲۳، ۳۲۷، ۳۴۹، ۳۵۱، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۹، ۳۸۴

۳۸۵، ۳۸۶، ۳۹۹

کرانک بیل ۱۸۱

کریس کوچیرا (ٲول) ۴۷۷

(مارشال) کو توزو ف ۲۶۶

کور ی ٲره ش (عه لی/ کور ی ٲیشه واز ی

حه ممه د) ۲۳۸، ۴۹۸

کولاه ی (کتیب فروشی سه قزی) ۷۲، ۷۵

کولؤزی شه رؤ ۲۷۱، ۲۸۰

(حاجی سه ید مسته فا) کولیچی ۱۱

کولیچی (سه ید عه بدوللا/ تاغا سه ید عه بدولا) ۱۱، ۴۴۶، ۴۹۴، ۴۹۹، ۵۰۴

کونخا ته و فیق (عاقلمه ندی سیته ک) ۹۳

کونخا حه سه نی ٲله سه ن ۸۱، ۳۹۰

که ره لایی زه ینه لعاب یدین ۱۱۴

که ره لایی فه تحوللا زه نکانی ۱۳، ۲۷۴

که ریم اغای قوونقه لا ۳۳۷

که ریمه که چهل ۴۴۵

که ریمه کو ٲری گورانی بیژ ۲۱

که ریمی (حه ممه د) ۴۹۹

که ریمی (مه ناف) ۷۱

که عب ئیین زوه یر ۲۳

که کو (ٲیشه مرگه) ۳۸۸

که مال محیدین ۳۳۱

که مال به گ ۱۰۱

(دوکتور) که مال حوسین ۵۱۰

که مال مه زه هر ۴۶۸، ۴۷۰، ۴۷۳، ۴۸۲، ۴۸۳

که ندال [نه زان] ۳۰۰، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۴۱۷، ۴۳۰، ۵۱۹، ۵۲۰

که یانی (عه بدو ٲه حمان) ۴۸، ۱۹۵

(دوکتور) کیا ۵۰۹

(زنه رال) کیرو ف ۳۰۹، ۳۱۰

کیسه چی (ساواکی) ۴۹۵

گ

گاگارین [یوری] ۳۴۷

گاندی [مهاتما] ۲۲۹

(مامؤستا عه بدولا) گوران (شاعیر) ۲۵۳، ۲۵۷، ۲۵۸

گوگل ۲۷۶

گوگول ۱۳۸

گیوی موکریانی ۱۰۸، ۱۱۲، ۴۴۸، ۵۱۸

ل
 (پروفیسور) لازار ۱۸۷، ۲۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳
 لینین ۲۸۶، ۲۸۸، ۲۹۱، ۳۴۷
 لیوشاوشی ۲۵۹

م
 مائوتسیتونگ ۱۲۰
 ماجد / ماجید (رؤحانی) ۵۰۸، ۵۰۹
 مادام بوارى ۴۷۵
 مارف (مہ عرووف) خەزەندار ۴۶۶، ۴۶۸، ۴۸۲، ۴۸۸
 مارک تواین ۱۳۸
 مارکوس [فردینالد] ۹۰
 مارکس [کارل] ۹۲، ۱۴۰، ۴۸۹
 ماری لوپس ۱۴۰
 ماکسیم گورکی ۱۲۸، ۱۹۷، ۲۷۶، ۴۰۰
 مام تەها ناوئیک ۴۱۹
 مام جەعفەرى خانەقا ۱۹
 مام حارسى بارزانی ۴۰۴
 مام حوسینى کەرەناجى ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۸، ۱۱۴، ۱۱۶، ۱۱۸، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۶، ۱۲۹، ۱۳۱، ۱۵۲، ۱۵۴، ۱۶۷، ۱۸۵، ۱۸۶
 (حاجى) مام حوسینى مەنگور ۱۹
 مام حەسەنى ئافان ۲۲
 مام حەسەنى بیزیل ۶۸
 مام حەسەنى فەیلی ۴۵۳
 مام حە کى ۳۲۲
 مام عەلى بابەزیدى ۳۵۷، ۳۸۵، ۳۸۹
 مام عەلى عەجەم ۳۴۵، ۳۴۷، ۴۲۲، ۴۴۰، ۴۴۲
 مام غەفوور ۹۱، ۹۲
 مام فەرەج ۱۵۰، ۱۵۱
 مام قادر ۳۰۳
 مام قادری باغەوان ۳۲۸، ۳۳۱، ۳۹۴، ۳۹۸، ۴۹۳
 مام کەریم ۱۵۵، ۱۵۶
 مام نوور ۳۹۱
 ماموستانە سەکەر ۲۷۶
 مامە حەمەدى حاجیاللاى سابلاغى ۱۸۴، ۱۹۵
 مامە رەحمان (خالوزای هەزار) ۱۶

مامە سەیدى مجبور ۲۴۳
 مایاکوفسكى ۲۷۶
 محە رەق ۹۶
 محەمەد (بېغەمبەرى ئىسلام د.) ۴، ۱۸، ۱۹، ۲۹، ۳۹، ۵۴، ۸۹، ۹۶، ۱۰۶، ۱۱۵، ۱۱۹، ۱۴۲، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۸، ۲۸۸، ۳۰۹، ۳۲۲، ۳۶۹، ۳۷۴، ۴۶۶
 محەمەد عەلى (يارىكارى حوزنى) ۱۱۰
 محەمەد عەلى خۆجە ۳۷۷
 محەمەد مەحمود ئەلقەزوينى ۵۱۷
 محەمەد مەحمود قودسى ۱۱۳
 محەمەد مەولوود (مەم) ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۵۴، ۴۶۸، ۴۷۸، ۴۹۴، ۵۱۰، ۵۱۱
 محەمەدى خات زىبا ۱۹۵
 (حاجى) محەمەدى شىخ رەشىدى لؤلان ۳۹۵
 ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۸، ۴۲۱، ۴۴۵، ۴۹۰، ۵۱۱
 محەمەد (حەمە)ى مەلا کەریم ۲۵۷، ۴۶۸، ۴۸۰
 محەمەدى مەهدى ۱۹، ۶۴
 محەمەدى نانەوا ۵۳
 محەمەدى ياهوو ۵۳
 محەمەدیار (تورکى کوئەرەسونى) ۱۹
 محیدین چنارەبى ۹۶
 محیدین حاجۆ ۲۰۲، ۲۱۱
 مدیربەگ ۱۵
 مریەم (دایکى عیسا بېغەمبەر د.) ۱۱۵
 مریەم (زردایکى هەزار، ناسراو بە «کچى قازى») ۱۳، ۷
 مستەفا (سەلاح موهتەدى) ۳۲۷، ۳۴۶، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۲، ۳۵۶، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۹۹
 مستەفا بەگى ئاغای عەیشاباد ۳۴
 مستەفا بەگى کوردی ۴۳، ۱۱۲
 مستەفا پاشای نەمروود ۵۳
 مستەفا خانى خوڤیاو ۳۰۰
 مستەفا خوشناو ۶۶، ۶۷، ۱۱۳
 مستەفا شىخەلى ۱۳۸
 مستەفا عەبدوللا ۳۸۳

مستهفا کوپره ناوی یهک چاو ۱۵۹
 مستهفا کهمال [ثاناتورک] ۲۰۴, ۳۹۵
 مستهفا بهگی ناغای عهیشاباد ۳۴
 مستهفاغای گوندی قاسملوو ۵۷
 مستهفای شیخ عوبهیدیللای زینوی ۴۲۱, ۴۴۴
 معاویه ۳۷۶
 منهشی ۱۰۲, ۱۰۴
 موبینی (ساواکی) ۵۰۱
 (خانم) مودهوسیل ۵۰۴
 (کاک) موحسین دزهیی ۵۰۲
 (سهرهنگ) مودهپررسی ۴۱۹
 مودهپررسی (قادر) ۵۳
 مورادی (هادی) ۵۰۹
 (دوکتور) مؤرهکی ۵۱۰
 موزهفره‌دین‌شا ۳۷۶
 (دوکتور) موسه‌دقیق ۲۵۶, ۱۸۰, ۱۸۱
 (حاجی صالح) موشیری ۳۰۲
 موعینی (عه‌بدوللا) ۴۴۰, ۴۴۴
 موفتی تووتنچی ۸۴, ۸۵, ۸۶
 موفتی‌زاده (کاک ئه‌حمه‌د) ۵۰۹
 (دوکتور) موفتی‌زاده (محه‌مه‌دس‌دقیق) ۵۰۵, ۵۰۸
 (دوکتور) موکری (محه‌مه‌د) ۴۷۲
 مولوتوف (حاکمی ئهرمه‌نستان) ۲۷۱
 مووسا (پیغه‌مبه‌ر د.) ۲۱۸
 مووسا جه‌نگی ۱۱۸
 مووشی دایان ۳۴۸, ۴۵۴
 موهته‌دی (حاجی ره‌حماناغا) ۶, ۳۶, ۴۴, ۵۴, ۴۸
 موهته‌دی (سه‌لاح/ مسته‌فا) ۳۲۷, ۳۴۶, ۳۴۹
 ۳۵۰, ۳۵۲, ۳۵۵, ۳۵۶, ۳۸۴, ۳۸۵, ۳۹۹
 مه‌تینی (برایم) ۲۲۰
 مه‌جدی (مه‌لا حوسین) ۲۳
 مه‌جید ناغا (کور‌دی عفرین) ۲۴۲
 مه‌جید که‌ساس (پیشمه‌رگه‌ی چاپخانه) ۴۳۶, ۴۳۷, ۴۵۰
 مه‌جیدی همه‌که‌ریم ۶۰
 مه‌جیدی کاکه (عومده فروش) ۱۶۶, ۲۹۷
 مه‌حموود (کارمه‌ندی ئیزگه‌ی قه‌تار) ۱۳۳
 مه‌حموود ئه‌حمه‌د (لای جوزنی) ۱۱۰, ۱۱۱
 مه‌حموود ئه‌حمه‌د (نووسهر) ۱۲۱, ۱۲۵, ۱۲۶

۱۳۲, ۱۴۱
 مه‌حموود ئه‌حمه‌دی موعه‌للیم ۹۰, ۹۶
 مه‌حموود به‌گ ۴۱۱, ۴۱۲
 مه‌حموود به‌گی بی‌بی جه‌ک ۹۱, ۹۶
 (دوکتور) مه‌حموود عوسمان ۳۴۹, ۳۸۶, ۳۸۷
 ۴۱۹, ۴۲۲, ۴۴۴, ۴۵۷, ۴۷۹, ۴۹۱, ۴۹۵, ۴۹۶
 مه‌حموود غه‌زنه‌وی ۲
 مه‌حموود کاوانی ۳۵۱
 مه‌حمووداغای ئیلخانی ۷۰
 مه‌حمووداغای چه‌مانکی ۳۷۷, ۳۷۸, ۳۹۸
 مه‌حمووداغای خلیفه‌سه‌مه‌د ۴۱۰, ۴۱۱
 مه‌حمووداغای سه‌که‌نیز ۵۰
 (دوکتور قادر) مه‌حموودزاده ۲۹۵, ۲۹۹
 مه‌حموودی فه‌قی محه‌مه‌دی همه‌مه‌ندی ۲۴۲
 مه‌حوی [بالخی, مه‌لا محه‌مه‌د] ۲۶۳, ۵۱۶
 مه‌دحه‌ت نازربایجانی ۲۷۳
 مه‌دینه گولگون ۳۰۵
 مه‌زه‌هر (دان‌شجو) ۴۲۰, ۴۲۱, ۴۲۷
 (دوکتور) مه‌زه‌هر (برینکار) ۵۱۰
 مه‌سه‌عوود بارزانی ۳۱۷, ۳۲۹, ۴۶۲, ۴۷۹, ۴۹۲
 ۴۹۶, ۵۱۲, ۵۱۴
 مه‌سه‌عوود محه‌مه‌د ۴۶۸, ۴۶۹, ۴۸۲
 مه‌سه‌سووم (زنی هه‌زار) ۳۶, ۱۹۵, ۱۹۶, ۲۰۲
 ۲۰۳, ۲۱۱, ۲۲۰, ۲۴۹, ۲۵۰, ۲۵۱, ۴۰۸, ۴۳۵
 ۴۴۷, ۴۵۹, ۴۹۳, ۴۹۴, ۵۱۰, ۵۱۹, ۵۲۱, ۵۲۳
 مه‌عنی بنی زائید ۱۴۳
 (دوکتور) مه‌کینزی ۴۷۲, ۴۸۳
 مه‌لا ئاواره ۴۴۰, ۴۴۲, ۴۴۴
 مه‌لا ئۆبه‌کری جزیری ۳۷۲, ۳۷۶
 مه‌لا ئه‌حمه‌دی سه‌مه‌بی ۲۶
 مه‌لا ئه‌حمه‌دی نالبه‌ند ۳۵۰, ۳۸۶, ۳۸۷
 مه‌لا ئه‌حمه‌دی نامی ۲۲۵
 مه‌لا ئه‌مجه‌دی قه‌لا ۷۷
 مه‌لا باقی ۳۴۵, ۳۴۶, ۳۴۹, ۳۵۱, ۳۶۲, ۳۸۴
 ۳۹۵, ۴۰۶, ۴۱۹, ۴۲۰, ۴۵۲
 مه‌لا ته‌ها (دۆستی مه‌لا محه‌مه‌دی بۆر) ۱۲
 مه‌لا ته‌های بامه‌ر‌نی ۴۰۶
 مه‌لا ته‌های شه‌ده‌له ۴۵۲
 مه‌لا ته‌های گوندی شیخ وتمان ۴۱۸

مهلا جه ميل پړۍ به يانی ۲۵۸، ۲۸۱، ۴۲۸، ۵۰۲
 مهلا حوسین ماریوونسی ۵۱۲
 مهلا حوسیننی کاکي مهلازاده ۱۹
 مهلا حهسه ن په سنگار ۳۴۹
 مهلا حهسه نی بارزانی ۴۹۳، ۳۵۴
 مهلا حهسه نی دزلی ۱۰۹
 مهلا حه مه ده مین (فهریکه که ر) ۱۹
 مهلا حه مه ده مین (مه لای وشته به) ۷۸
 مهلا حه مه ده مینی حاجی مه لای تورجانی ۲۳
 مهلا خلیل گورمهر ۱۴، ۱۵، ۶۲، ۱۱۱، ۴۸۱
 مهلا خلیل سوله یمان (له شیخان) ۳۷۱، ۷۴
 ۴۸۱، ۳۷۶
 مهلا په حماني ثافان ۲۲
 مهلا په حماني حاجی مه لای عزیز که ند ۴۸، ۳۷
 مهلا په سوولی پیشنمازی ۳۴۹، ۴۸۱
 مهلا په سوولی سادقی ۴۶۵
 مهلا په سووی سولتانی ۱۹
 مهلا په سووی که رمنداری ۲۱
 مهلا سوله یمان ۲۰۹
 مهلا سه عدوللا ۱۶۴
 مهلا سه عیده شینته ۱۶
 مهلا سه عیدی به دیعوززه مانی ۴۷
 مهلا سهید په رحمان ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۶۰
 مهلا سهید په شید ۴۲۲، ۴۶۲
 مهلا سهید عیسا موددین ۳۳۷
 مهلا سهید محمه دی په سوئی (د اشاغلوج
 حه میدی، په بیانی) ۲۰، ۲۳، ۷۷
 مهلا شریف ۱۳۳
 مهلا شیخ عزیزه دین ۵۱۳، ۵۱۶
 مهلا شیخ نووری ۸۸، ۹۴
 مهلا شینی ۳۵۳
 مهلا سه باس ۲۰۷
 مهلا سه عدوللا (هه والی کومه له) ۴۵۳
 مهلا سه عدوللا حه بیباکی ۴۸۱
 مهلا سه عدولباری ۲۸۱
 مهلا سه عزیز ده وکی ۳۶۳
 مهلا سه علی حه مامیان ۲۶
 مهلا سه علی کولته به یی ۲۰۰، ۲۴۸، ۲۵۲
 مهلا سهولا حه ساری ۷۷، ۹۱، ۹۲

مهلا عهولا ناوینکی بارزانی ۲۸۲
مهلا قادره پیره ۲۸
مهلا قادری قازی ۴۵۱
مهلا قادری لاجینی ۴۲۲، ۳۳۵
مهلا کهریم (موقتی) ۸۵
مهلا مارفی کۆکی (کۆکهیی) ۲، ۱۲، ۲۲، ۴۱، ۴۲، ۱۰۰
مهلا محهمهد (کوبری مهلا عهلی حهمامیان) ۲۵
مهلا محهمهد ناوینک ۴۵۰
مهلا محهمهدی بۆر (بابی ههزار) ۱۰، ۱۱، ۱۲۸
مهلا محهمهدی چروستانی ۱۹۷
مهلا مستهفا بارزانی ۳، ۴، ۶۰، ۶۱، ۶۶، ۶۹، ۹۰، ۹۱، ۹۶، ۱۰۱، ۱۱۳، ۱۱۲، ۲۱۳، ۲۳۲، ۲۴۸، ۲۵۴، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۶، ۲۶۹، ۲۸۱، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۳۰۷، ۳۰۹، ۳۱۳، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۵۰، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۷۰، ۳۷۵، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۹۲، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۴۰۰، ۴۰۲، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۶، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۲، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵
مهلا مستهفا سابلای (شیخی شامی) ۱۹
مهلا معسووم ۴۰۷
مهلا نالیه‌ند ۳۸۷
مهلا نيسک ۴۴۷
مهلا وهیسی ۳۸۹
مهلا وه‌حمان (ماموستای قوتابخانه) ۱۴
مهلا ی‌باله‌کی ۱۳

مهلاى جزيرى (شيخ نهحمده) ۲۱۱، ۲۸۳، ۳۶۸،
 ۳۷۲، ۳۸۴، ۵۰۸، ۵۱۸
 مهلاى خهتې ۳۳۷
 مهلاى وهلزي ۴۶۱
 مهليک فارووق ۱۶۷
 مهليک فهيسهلى دووههم ۱۸۶
 مهليک محهمدهى پينجهم ۱۸۱
 مهنسور ههلاج ۳۶۸
 مههداوى (حاکمى محکمهى قاسم) ۲۵۷، ۲۵۸
 مههدى حهميده ۲۵۷
 مهولانا خاليد ۴۵۲
 مهولانا سادق ۱۰، ۱۱
 مهولاناي رومي ۱۸۶، ۳۰۷
 مهولهوى (تاوهگوزى) ۲۸۳
 ميدويدوف (سهروکى بنکهى يهکيهتى نووسهرانى
 شوهرهوى) ۲۷۷، ۲۷۸
 ميديوف (؟) ۲۹۴، ۳۱۱، ۳۱۲
 ميرفتابى (هاوکارى جهغهریان له راديؤ-
 تهلهفیزیونی ئيران) ۵۰۳
 ميرانى سالح بهگ ۳۲۸، ۳۸۸، ۳۹۰، ۳۹۱،
 ۳۹۶
 ميرجه (ههوالتيكى رومانبايى) ۱۷۲، ۱۷۵
 ميرحاج (بناغهدانهرى زى-کاف) ۵۳، ۶۶، ۶۹
 ميرزا ئيبراهيموف ۲۹۵، ۳۰۵
 ميرزا برايمى چاوشينى سابلاغى ۴۰۰
 ميرزا رهحمانى بانهى (مام ميرزا) ۸۶، ۸۸، ۸۹،
 ۹۶، ۱۴۵
 ميرزا قادرى سابلاغى ۳۰۲
 ميرعەلى شيرى نهوايى ۴۱، ۲۸۹
 ميرئى ليوزهيى ۴۴۷
 ميشيل نهزئيلو [ميکلانز] ۱۷۰
 ميناسى شوقير ۷۲
 مينهشهم ۴۲۱، ۴۴۰
 ميهراسا (بدوحي) ۵۰۷

ن

نابليون ۳۱۱، ۳۲۲، ۴۷۴
 ناتاشا ۲۷۰
 ناجى بالهته ۳۶۵

ناجى عهبباس ۴۶۸، ۴۶۹
 (دوکتور) ناجى مراد ۱۲۰
 نادري (برايم/ نهحمده حهمدى) ۱۳۰، ۱۴۱، ۱۶۷
 نازم حیکمهت ۲۴۸، ۲۷۹، ۳۱۳
 نازم گزار ۴۶۲
 نازيه خانم (خوشکى کهندال) ۵۲۰
 (دوکتور) نافيز ۲۴۲
 (سهرههنگ) نافيز ۴۲۱، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۷۸
 نافع مهزههر (شاعير) ۶۰، ۷۴
 نالى (مهلا خدر) ۱۹۷، ۲۶۴، ۲۸۳
 نایل حاجى عيسا ۱۸۹
 (دوکتور) نورهدين زازا ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۴۲
 نوورى نهحمده تهها ۲۵۱، ۳۱۸، ۳۲۳، ۴۱۸
 نوورى سهعيد ۲۱۳، ۲۱۸، ۲۲۳، ۲۴۵، ۲۴۶،
 ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۴، ۲۵۸، ۴۶۶، ۴۸۳
 نوورى شاهويس ۳۱۷، ۴۶۳
 (دوکتور) نوورى فتوحى ۵۱۰
 (دوکتور) نهجيب خهفاف ۲۴۸
 نهجيب محموود ۱۳۳
 نهديم سالح سهعدى ۳۲۳
 (دوکتور) نهزيه دليمى ۱۸۰
 نهستانى (کهريم) ۴۹۴
 نهسرهدين ناويک ۶۵
 نهسرین شيروان ۲۶۱
 نهسرین فهخرى ۴۸۸
 (تيمسار) نهسروللاهی ۴۲۸
 نهسيرزاده (نهفسهري نازربايجانى) ۷۳
 (زئيرال) نهسيرى (سهروکى ساواک) ۴۹۵، ۴۹۶،
 ۵۰۱
 نهقشبهندى (عهبدوللا) ۴۶۸، ۴۸۰
 نهمازى (له دهفتهرى کونگيرهى بوخاريس) ۱۷۶،
 ۱۷۷
 نهمازى (موديرى دزبانى تهوريز) ۱۶۲، ۲۰۸
 نهوړوزى (له برلين) ۲۳۳
 نهويدى موعينى ۵۱۳
 نيزامى گههجهوى (شاعير) ۲، ۳۱، ۷۳، ۱۳۰،
 ۲۸۱، ۲۸۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۹، ۳۱۳، ۳۱۸
 نيکولا يهفنا ۲۶۶

وریا (برای همه سه عید کانی مارانی) ۱۹۰

وریا علی ۱۹۷

ولوشین ۲۰۹

وهته میشی (دوکتور سولتان) ۲۸۰، ۳۰۶، ۳۰۷

وهحشی باقی ۱۶۷

وهزیر (دوکتور محهمه) ۴۷۲

وهستا برایمی بهنا ۶۷

وهستا برایمی ونه گر (گهردالی) ۱۵۵، ۱۸۹

وهستا محهمه دی شوشه فروش ۴۹۹

وههاباغای همه دی علیاغا ۳۲۸، ۴۰۷

ویکتور هوگو ۱۲۸

هاراکیتل ۲۱۶

هانشم هسه ن عهقراوی ۳۶۳، ۴۲۳

هاواکیان (یوسف) ۱۱۴

هولاکو (خان) ۳۲۳

هورمز چه کو ماله ک ۳۷۸

(سه رتیب) هومایونی ۶۹

هوهیدا (سه ره ک وهزیری ئیران) ۴۹۵

ههباساغای مامه نداغا ۳۳۳، ۳۵۱، ۳۹۲، ۳۹۳

۳۹۵، ۳۹۸، ۴۲۹، ۴۳۲، ۴۳۸

(ماموستا) ههردی (شاعیر) ۴۵۳

ههزار (عه بدوره حمان شه ره فکه ندی/ ماله

ره حمان/ ماله محهمه/ عهزیز قادر/ سهید

عهزیز/ عه بدوره حمان هسه ن/ حاجی/

عه بدوره حمان محهمه) ۴، ۱۲، ۱۵، ۲۰، ۲۲،

۳۱، ۴۴، ۵۲، ۵۳، ۵۸، ۶۰، ۶۳، ۶۵، ۷۰، ۷۴،

۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۸۵، ۸۹، ۹۱، ۹۴، ۹۵، ۱۰۸،

۱۲۹، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۵۳، ۱۵۷، ۱۶۱،

۱۶۲، ۱۸۵، ۱۹۷، ۲۰۹، ۲۱۷، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱،

۲۲۲، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۴۰، ۲۴۲، ۲۴۵، ۲۴۶،

۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۸، ۲۶۱، ۲۶۳، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۷۰،

۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۷، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۳، ۲۹۳، ۲۹۶،

۳۰۱، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۳، ۳۱۹، ۳۲۰،

۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۸، ۳۳۱، ۳۳۳، ۳۳۶،

۳۳۸، ۳۴۰، ۳۴۳، ۳۴۸، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۸، ۳۵۹،

۳۶۴، ۳۶۷، ۳۶۹، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۸۱، ۳۸۲،

۳۸۳، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲،

۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴،

۴۰۵، ۴۰۶، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹،

۴۲۰، ۴۲۶، ۴۲۸، ۴۳۳، ۴۴۱، ۴۴۹، ۴۵۳، ۴۵۷،

۴۵۸، ۴۶۰، ۴۶۵، ۴۶۸، ۴۷۴، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰،

۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۹۴، ۴۹۷، ۴۹۸، ۵۰۱،

۵۰۲، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲،

۵۱۵، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳

ههمزه عه بدوللا ۹۰، ۱۵۷، ۱۵۸، ۳۶۵، ۳۹۵،

۳۹۲، ۳۰۷

ههمزه ی حه سه ناغای مهنکور ۳۳۴، ۳۳۵، ۴۳۳

ههمزه ی سه ماناغا ۹۵

هیتلر [ئادولف] ۵۸، ۱۶۵، ۲۳۳، ۲۵۸، ۲۶۹

هیرۆ [خان] (کچی ئیبرایم نه حمه) ۳۹۵

هیمن (حه مه ده مینی شینخولنیسلام) ۱۹، ۲۰، ۴۳،

۵۰، ۵۹، ۶۳، ۶۸، ۷۷، ۹۱، ۱۲۲، ۳۰۵، ۴۵۵،

۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۸۱، ۵۱۵

یوسف (ره عیه تی قه ره نیاغای مامه ش) ۳۳

یوسف کوری زه کی موته یه د ۳۰۴

(که شیش) یوسف مه تا ۴۷۲، ۴۷۵

(سه رگورد) یوسف میران ۳۲۴، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۸،

یوسفی حاجو ۲۰۱، ۲۰۴

یوسفی نه ججار ۲۸۱

(دوکتور) یوناتان ۲۸

یونس عهقراوی ۴۱۵

یه حیا چروستانی ۶۹، ۱۹۷

یه دوللا قه یلی ۳۳۰

یه رمیا (دووکانداری جوو) ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۲۶، ۱۲۷،

۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۸۶، ۱۹۴

یه زبه ک (نوو سه ر) ۱۳۸

یه زدان په رست (له رادیوی تاران) ۵۰۴

یه زدی (له برلین) ۲۳۳

یه زید کوری معاویه ۳۷۶

یه فگینا واسیلیفا ۴۸۲

یه عقووب/ یاقووب (نه فسه ری شوره وی) ۱۳۲،

۴۸۴

یه لمار گونه ی ۵۱۹

چەند
وېنە
بۇ يادگار

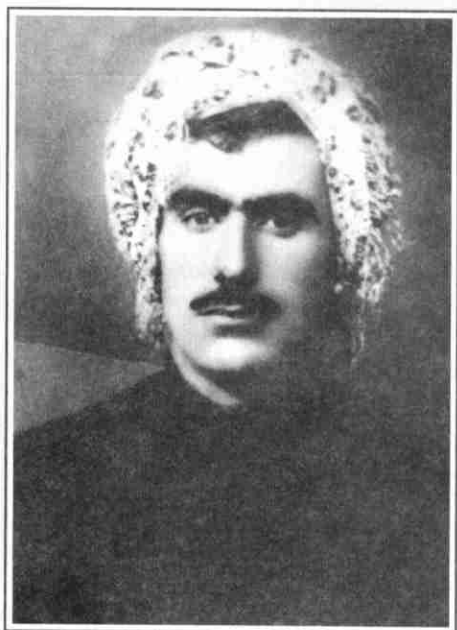

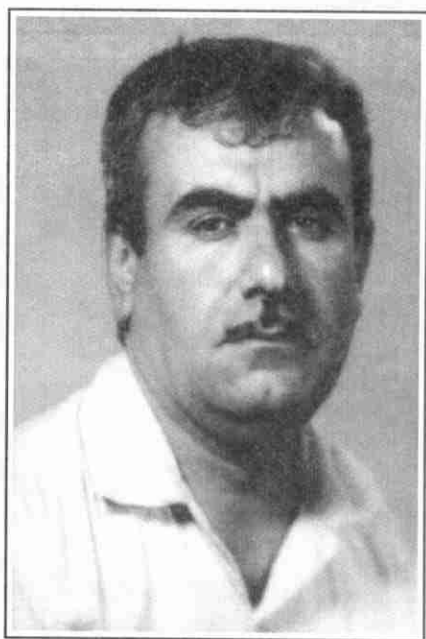
حاجی مهلا محهممهدی بۆر (بابی مامۆستا ههژار)

فهقی ره‌حمانی تازه لاو

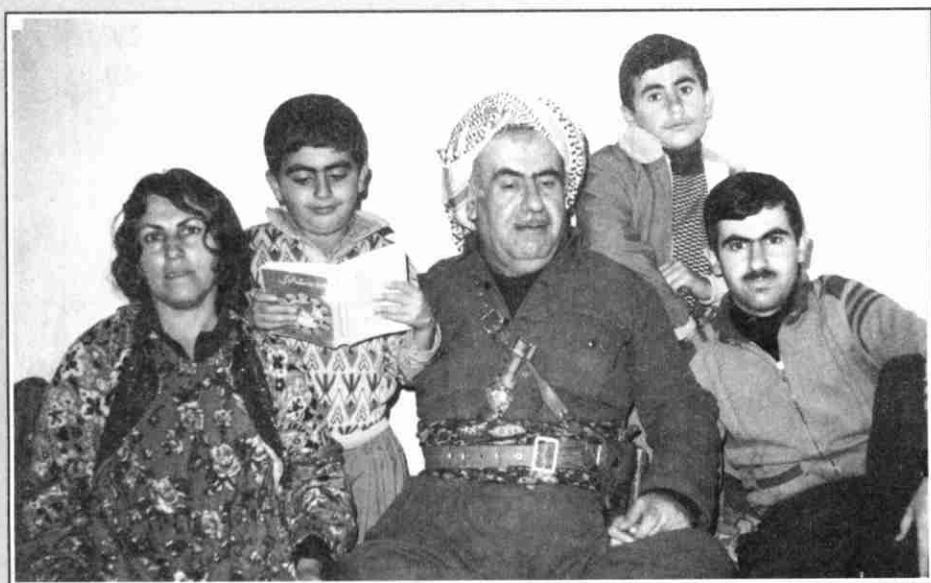
هه‌ژار (عه‌بدوره‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی) له سه‌رده‌می کۆماری مه‌هاباد

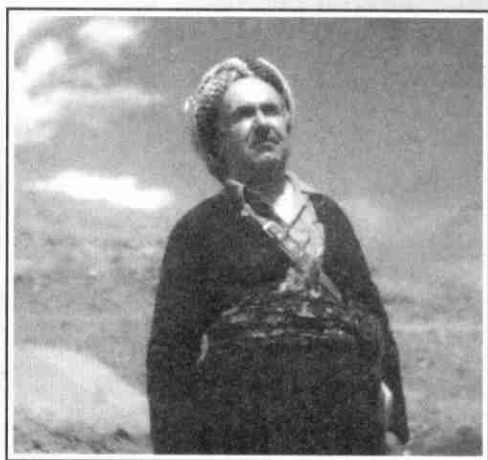
عه‌زیز قادری وینه‌گر (مامۆستا هه‌ژار)

پاش نۆسالان یهک گرتنهوه، ههژار، مه‌عسووم، محهمهد (شیرکو)

سه‌ردانیکی مال و چاوپیکه‌وتنی ژن و مندالان، مسته‌فا (ناگری)، زاگرووس، خانی و مه‌عسووم‌خان

وہ کوو پیشمہر گہیہ ک لہ شورش

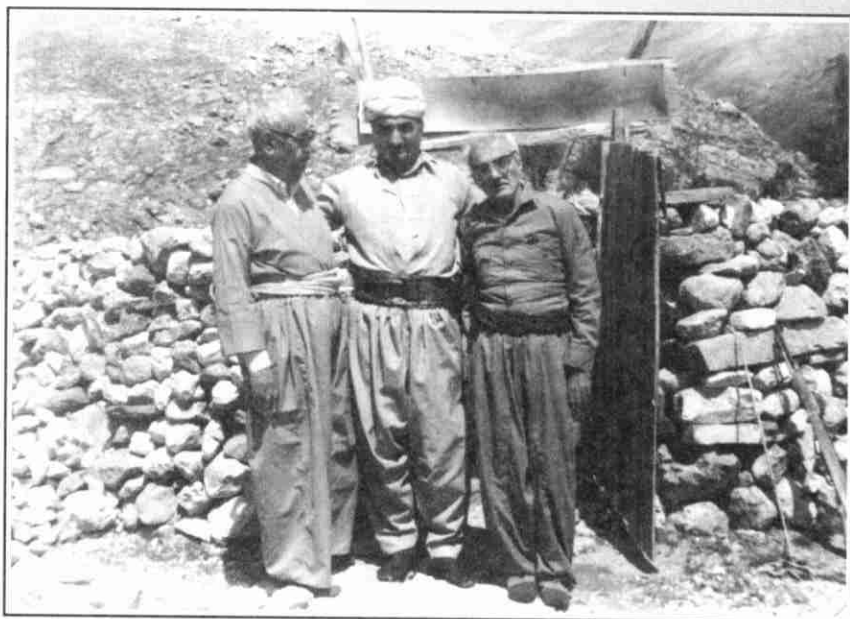
ماموستا ھزار، ماجد، دادہ مہ عسووم

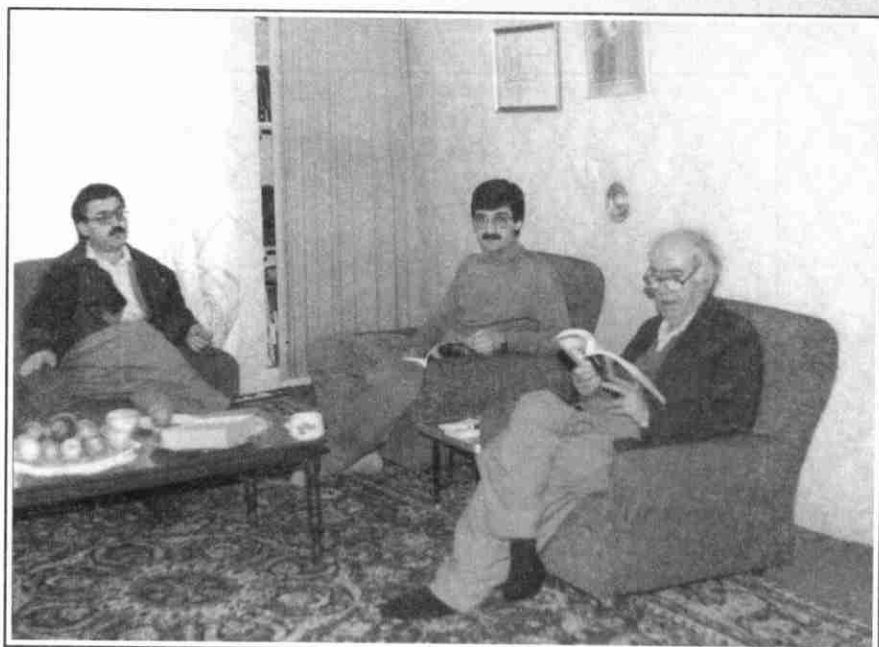
له راسته وه مامۆستایان: حهقیقی، ئاوات، ههژار

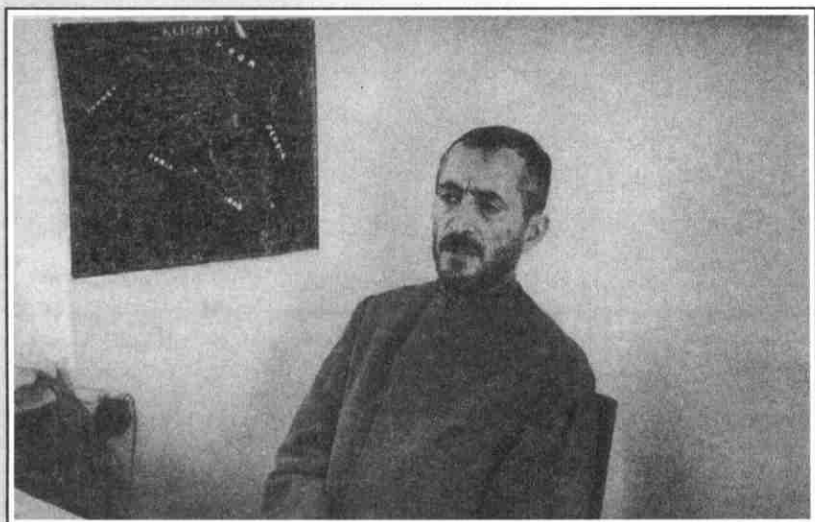
مامۆستایان: ههژار و محهمهدی قازی

ماموستا هيمن، فرانسوا جهريري، ماموستا ههزار

ماموستا ههزار، ماجد، ماموستا هادي مورادي

قازی محهممد له دهفته ری له مه هاباد

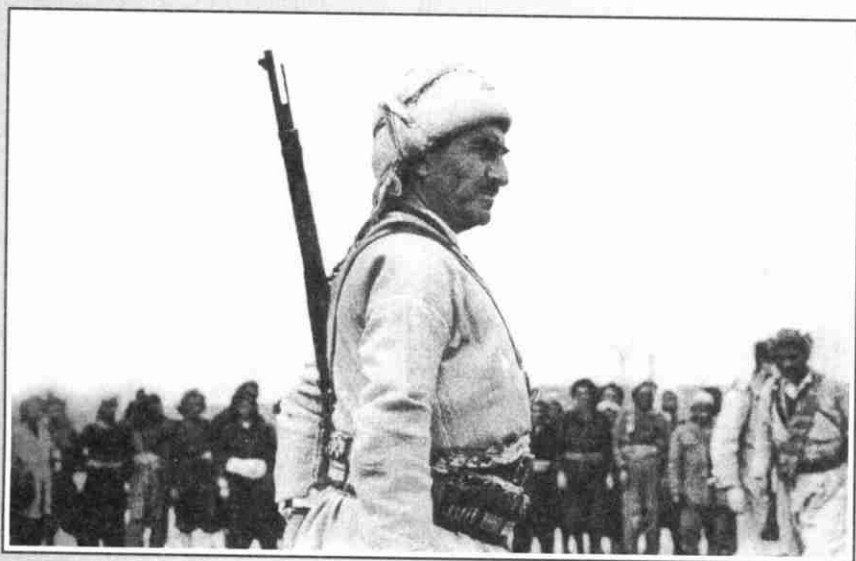
ژنرال بارزانی و پیشه و قازی

دەولەتی کۆماری مەهاباد

هێمن، قازی محەممەد، هەژار

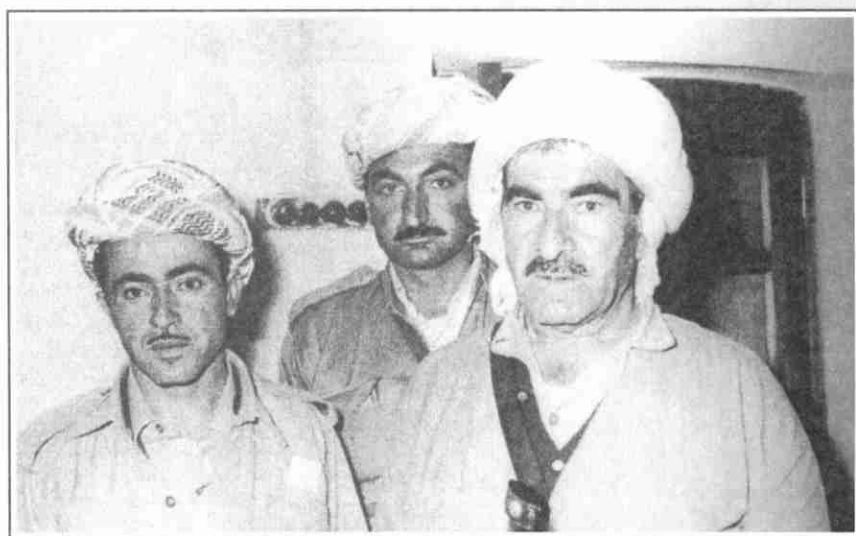
بارزانی، وه کوو پیغه مبه ریک له ناو ئومه ته کهیدا

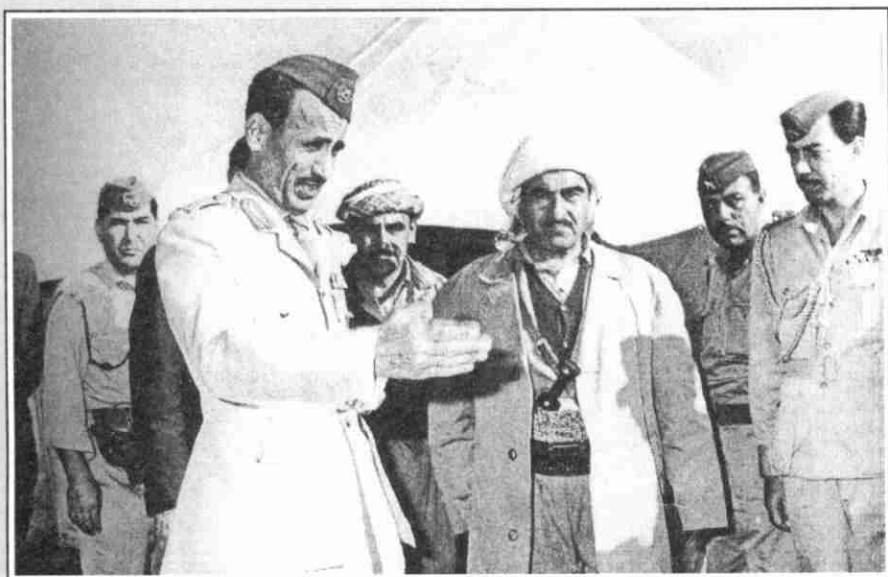
مهلا مسته فا بارزانی و مه سعوود بارزانی له چیا ی هه ندرین

بارزانی و کوره‌کانی، له‌راسته‌وه: مه‌سعوود، ئیدریس و سابیر

مه‌لا مسته‌فا، ئیدریس و له‌پشته‌سه‌ریان فرانسوا چه‌ریری

بارزانی و عه‌بدوره‌حمان عارف، د‌وای شه‌ری هه‌ند‌رین

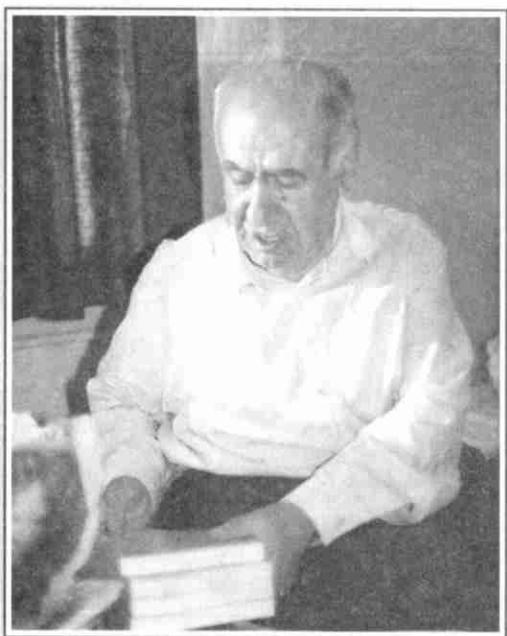
له‌ راسته‌وه: شه‌یخ له‌تیف، مه‌لا مسته‌فا، سه‌لیم فه‌خری و مه‌لا عه‌بدولباقی

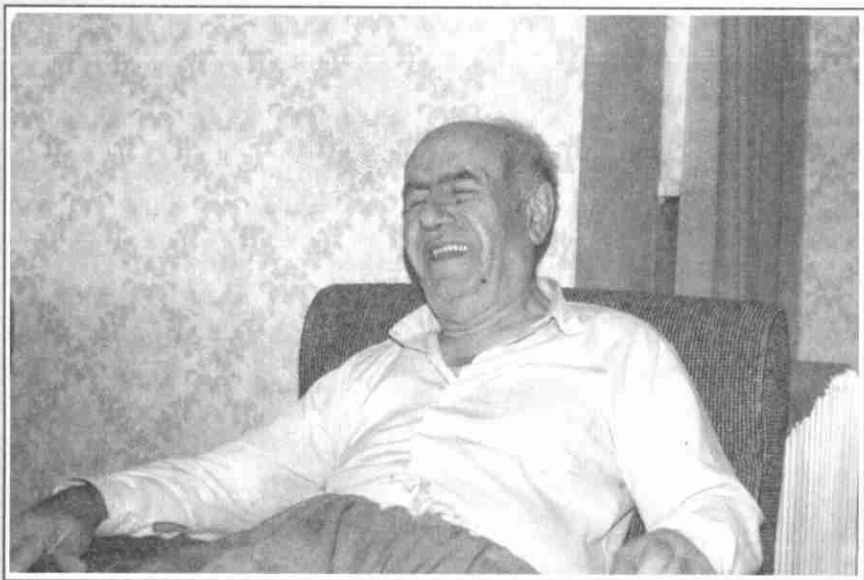
له راستهوه: سه‌دام حوسین، بارزانی، فوئاد عارف، له ریزی دواوه: هه‌ژار و نووری شاه‌وه‌بیس

له راستهوه: سه‌دام حوسین، مه‌سه‌وود بارزانی، نه‌حمه‌د حه‌سه‌ن به‌کر، ئیدریس بارزانی و مه‌حموود عوسمان

کارنامه‌ی ژیان: ده‌ستیزی پر له کتیی هیژا بو کتیبخانه‌ی کورد

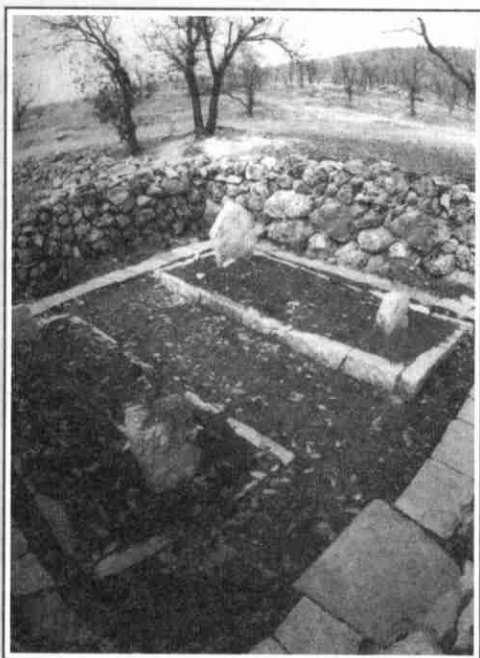
دنیا نه‌وه‌نده ناهینتی ...

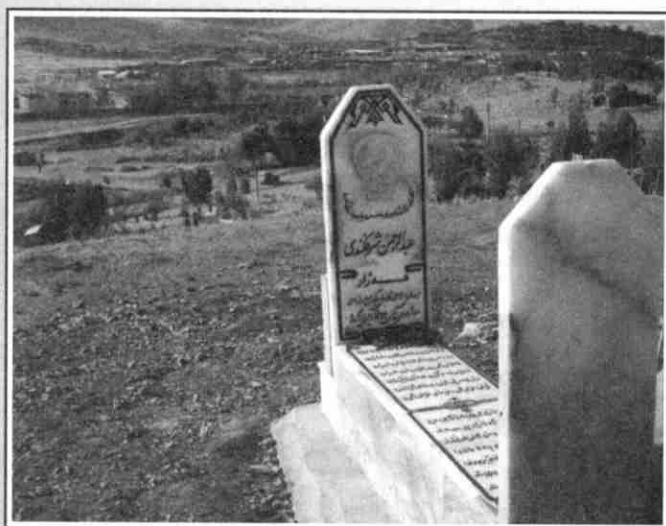
تەرمى مامۇستالە سەر دەستان

هەموو ھاتوون...

گلکۆی مه‌لا مسته‌فا و ئیدریس له بارزان

گلکۆی هه‌ژار له مه‌هاباد. لای که‌م با لی‌ره‌دا له په‌نای یه‌ک بن

... سەر له ههوه لهوه لهو شاگرد گارسۆنیه به خۆمدا دهشکامهوه؛
به شهرمهوه ئامان و دهفرم له پیش موشتهری لادهبرد؛ بهزهشم
به خۆمدا دههات. بهیتیکی مستهفا بهگی کوردیم هاتهوه بیر
که دهلی:

سهبا یارانی مه جلیس گهر ده پرسن حالی زارم لیت
بلی کیشایه مه یخانه دوو چاوی بیچووه عه ییاریک

بیچووه عه ییاری ئهو شاعیره، به چکه ئاغایه کی لووسکه بووه.
بیچووه عه ییاری من، کوردستان و چهن دین ملیون کوردی
لی قهوماوه؛ بۆشی بچمه سووچی مه یخانه و له وهش ره زیل تر بم،
جی شانازیمه. ئیتر به راستی ئهم به یته شیعره، شهرم و تهقیه ی
لابردم و زۆر به راشکاوی کاری خۆم ده کرد ...

ل. ۱۱۲ و ۱۱۳